
INSTITUTIONES
REI
HERBARIÆ.
Tomus I.

JOSEPHI PITTON TOURNEFORT AQUISEXTIENSIS,

Doctoris Medici Parisiensis, Academiæ Regiæ Scientiarum Socii, & in Horto Regio Botanices Professoris,

INSTITUTIONES REI HERBARIÆ.

Editio Tertia, Appendicibus aucta ab ANTONIO DE JUSSIEU *Lugdunæo, Doctore Medico Parisiensi, Botanices Professore, Regiæ Scientiarum Academiæ, & Regiæ Societatis Londinensis Socio.*

TOMUS PRIMUS.

Lugduni juxta Exemplar

PARISIIS,

E TYPOGRAPHIA REGIA.

M. DCCXIX.

LUDOVICO
MAGNO.

SI quid utilitatis ex hoc qualicumque laborum meorum monumento poterit aliquando proficisci, id totum immortalibus tuis, REX MAXIME, erga Litteratos beneficiis acceptum

referri debet. Fecisti quippe quod olim Alexander ille Macedo ; cujus magnitudinem , non rebus tantùm bello gestis , sed egregiâ etiam in homines bonis artibus deditos liberalitate superasti ; ut , quemadmodum armis tuis omnium Regnorum claustra , ita & Gallorum ingeniis Naturæ omniparentis arcana omnia recluderentur. Noluisti, cùm tot victoriis Maximus orbe toto prædicareris , novâ benevolentiâ non optimus etiam videri. Jam antè Regiam Scientiarum Academiam institueras , diligentissimum & acutissimum quemque naturæ scrutatorem in eam adsciveras , & haud pœnitendis vigiliarum suarum præmiis , ad illustrandam Historiam naturalem accenderas : sed cùm tot tamque solertibus viris speculandi ma-

teriam brevi defuturam arbitrarere, niſi è longinquo peteretur; juſſu tuo Alpium juga, Pyrenæorum ſaltus, Hiſpaniæ receſſus, ericeta Luſitaniæ, Britanniæ colles, & Belgii prata peragravi; plantarum genera formaſque inſpexi, vires & poteſtates exploravi, ne quid, quod ſalutiferum homini foret, poſſet, Te regnante præteriri. Et quoniam tot peregrinationibus meis fortuna tua non improſperos exitus dedit, alias mihi ſubinde & multò remotiores injungis, ut nulla pars terrarum expers ſit tuæ ſingularis in populos tibi commiſſos curæ, atque Gallorum vel ſaluti vel gloriæ Orientalis etiam plaga deſerviat. Propediem igitur in viam me daturus nihil antiquius habui, quàm ut ſub auſpiciis Tuis iterum prodiret in publicum uſum

hic meus conatus, auſpicio atque imperio Tuo ſuſceptus; & hoc Regiæ Tuæ cùm in meipſum, tum in Rei Medicæ ſtudioſos, tum etiam in univerſos homines, munificentiæ ſpecimen extaret. Vovet, dicat & conſecrat,

MAJESTATI TUÆ,

Pariſiis Kal. Febr.
An. M. D C C.

Paratiſſimus ad omnia, devotiſſimus,
atque humillimus ſubditus & ſervus,
JOSEPHUS PITTON TOURNEFORT.

TURNEFORTII VITA.

JOSEPHUS PITTON TOURNEFORT Aquis-Sextiis urbe in Gallo-Provinciâ primariâ natus eſt quintâ Junii die anni 1656. Patre Pitton Equite Aquenſi, loci dicti *Tournefort* Domino, & Ademarâ Fagouë Nobili Pariſinâ Stirpe oriundâ.

Parentum juſſu, linguæ latinæ in RR. PP. Societatis Jeſu Gymnaſio Aquenſi operam navavit, ubi dùm ſcholaſtico penſo dicatum tempus in ſuburbanis ambulationibus interdum conſumeret, jam-tùm indolem ad Plantarum indagationem prodebat.

Ætatem mox incuſabat teneriorem per quam ex inferioribus ſcholis emergere non liceret, ac totum ſe Philoſophiæ addicere; ſed ei jam addictus, quantùm à ſincero ipſius naturæ ſtudio alienam eſſe ſuſpicaretur, non diſſimulavit. Unde, Theologiam quæ eâ nititur, averſatus, conſilio Parentum qui eum Eccleſiaſtico ordini deſtinarant, ſeſe ſubduxit.

Patre itaque anno 1677. defuncto, Phyſicæ quam tacitè deperibat, tunc apertè ſe dedit, Botanices quæ non ignobilior ejus eſt pars illecebris tractus.

Quum verò Hortum Pharmacopæi cujuſdam popularis extra urbis pomæria ſitum, ruraque circumjacentia brevi exhauſiſſet: jam ſui juris factus, ignotorum appetens ad Alpium juga iter capeſſit, unde permultas ſtirpes exſiccatas retulit, quæ prima ἐυμετακομίστου viridarii rudimenta fuere.

Sequentibus annis Medicorum Athenæum Monſpelium petiit, ubi æmulum nactus illuſtriſſ. D. Chirac, Anatomiæ, Chymiæ, ac cæteris medicinæ partibus totum ſe tradidit, ita tamen ut quicquid otii ſupererat, Plantarum indagatio omnino ſibi vindicaret.

Favebat illic tam ardenti ſtudio Hortus Henrici IV. Galliarum Regis munificentiâ exſtructus, invitabat ager Auctorum celeberrimorum ſcriptis commendatiſſimus, compellabat Petri Magnol, eximii inter ætatis ſuæ Botanicos viri quo uti familiariter ei dabatur, exemplum.

Anguſtioribus ſibi jam viſis Monſpelienſibus campis, Gebennas, Pyrenæoſque montes ac Barcinonenſem tractum perluſtrare aggreſſus eſt. Ut erat corpore validus, ſitis famiſque patiens, ac cœli tempeſtatibus aſſuetus, aviis dum ſeſe locis inhoſpitiſque facilius committit, in montanos prædones incidit, qui excuſsâ ſarcinâ ubi nihil præter aliquot herbas ſiccas & panem ſubnigrum invenere, ſpoliatum reliquerunt.

Maximâ anni 1681. parte in peregrinationibus Botanicis peractâ, Monſpelium redux herbarium ſuum amplâ acceſſione locupletavit. Inde Aquas-Sextias repetiit; ubi collectas undequâque omnis generis ſtirpes in ordinem digeſſit, eoque theſauro quam aliâ quâvis poſſeſſione lætior, Lutetiam virorum quovis ſcientiarum genere illuſtrium patriam migravit.

Botanice tunc Pariſienſis Guidonem Creſcentium Fagon ſtudioſum ſui unum ac fautorem habebat: Ut erat Reginæ Archi ter & in Horto Regio Profeſſor, officii medici muniis ſimula & publicis plantarum demonſtrationibus vix poterat perfungi. Obtulit ſe ultrò Joſephus Pitton; quem, brevi cognitis ejus indole & peritiâ, omni poſthabitâ æmulatione (quæ non minima Archiatri fuit laus) vicarium ſui muneris anno 1683. Horto Regio præfecit.

Ut nullus erat tali muneri eo aptior, ſic nullum munus ad quod ipſe foret magis idoneus. Rem probavit Botano-

philorum frequentia qui verno tempore undequâque Lutetiam confluentes non modo demonſtranti in Horto Regio aderant, ſed & campos Pariſienſes luſtrantem turmatim æſtate fervente ſectabantur.

Nec patronum pœnituit viri adeò omnibus accepti; imò arti ſimul & artifici quantum potuit velificatus eſt. Quare ut Exoticarum Stirpium notitiam promoveret, eum in Hiſpaniam, Luſitaniamque anno 1688. in Bataviam poſthac, tum in Angliam, Plantas in his Regnis indigenas & Gallis minus cognitas exquiſitum miſit, ut & eas accuratiùs in ſolo naturali educatas noſceret, & in Hortum Regium transferendas curaret.

Ut increſcebat fama, ita quoque honorifico ſtipendio auctus eſt. Inſtauratâ vero anno 1692. Regiâ ſcientiarum Academiâ, Illuſtriſſimique Abbatis Bignon curæ commiſsâ, primus novos inter ſocios deſignatus eſt, Rege ſic probante, qui Guidonis Creſcentii Fagon tunc Archiatrorum Comitis aſſiduo præconio magis ac magis notum humaniſſime excepit, quum inſigne Botanicorum Elementorum gallicè editorum opus anno 1694. Majeſtati ejus conſecraret.

Anno 1698. plaudenti Pariſienſium Medicorum ordini adſcriptus, optimè de iis & de Reginâ urbe meritus eſt, Editâ etiam gallicè ſtirpium circà Pariſios naſcentium earumque virtutum Hiſtoriâ, quâ luculenter declaravit ſe genuinum in Medicinâ faciendâ Plantarum uſum haud minus quam earum cognitionem callere.

Quum verò Botanicorum Elementorum opus gallicè ſcriptum, famâ tenùs exteris gentibus notum, maximum eis deſiderium moveret; novam illorum Editionem latino idiomate eamque valdè auctam emiſit, quæ Typis Regiis eleganti formâ prodiit anno 1700. Mox juſſu Regio in oras Orientales, Claudio Aubriet Gallo-Campano & pictore inſigni, & Andreâ Gundelio Medico Germano rei herbariæ ſtudioſiſſimo comitibus, iter ſuſcepit.

Intra biennium non Inſulas Archipelagi ſolum, in quibus

Plantæ à Diofcoride & Galeno defcriptæ nafcuntur, emenfus eft, fed & Propontidis littora, Bithyniam, Pontum, Cappadociam, Armeniam, Georgiamque ad Perfarum ufque limites peragravit; & ne ulla tam brevis conceffi ad tantum iter conficiendum fpatii particula inaniter abfumeretur, non eadem loca relegens, fed per Galatiam, Myfiam, Lydiam, Ioniamque rediit.

Smyrnam tandem advenit, Syriam, ac Ægyptum invifendi defiderio flagrans, fed audito nuntio cùm graffantis in regionibus illis peftilentiæ, tùm gravis morbi in quem laborans calculo Fagonius inciderat, Galliam tantum cogitavit.

Parifios redux circa anni 1702. menfem junium, ab itineris labore ad alium, Demonftrationum fcilicet Botanicarum curriculum, confeftim tranfiit, quo defunctus medicinæ faciendæ fe reddidit, horifque fubfecivis Inftitutionum fuarum Corollarium, ubi novarum Plantarum nomina trecenta fupra mille ad genera à fe conftituta revocantur, confcripfit; quod anno fequenti Typis Regiis editum eft.

Deinde vero felectas, ut ita dicam, totius naturæ manubias, quas è regionibus peragratis fecum afportarat, recognovit ac variis capfulis fecundùm genera condidit, tumque inftitutas à fe per itinera in Geographicis & Hiftoricis, perindè ac in Botanicis obfervationes in ordinem digeffit, eafque iconibus illuftratas ad prælum apparavit. Circa hæc tempora Turnefortius, medici Lectoris ac Profefforis in Regio Galliarum Collegio munere fuit ornatus.

Porrò quum viri jam toto orbe litterario celeberrimi ftudium congerendæ ex quibufvis rebus naturalibus fuppellectilis innotuiffet; Certatim ad eum undequaque miffæ fuerunt Conchyliorum, Exuviarum animantium, Concretionum, Lapidum, Metallorumque innumeræ fpecies, eâ fanè copiâ ut tandem in ampliffimum hiftoriæ naturalis Gazophylacium ea domûs pars quam incolebat, mutata fit, velut in Erudito-

rum omnigenarum, Magnatum, ipſorumque Principum ob-lectationem exſtructum.

Vix tot opibus, nominis celebritate, Regiiſque muneribus frui dabatur, cùm plauſtro rapidè acto in vico parieti impactus, ex pectore violenter contuſo cruorem ſtatim exſpuit; à ſputis cruentis purulentiſque in febrem & marcorem incidit, quibus quinto vel ſexto ab ictu menſe conſumptus, vitâ ceſſit anno 1708. Novembris die 28.

Botanicorum omnium ſuæ ætatis, ut & eorum qui ante vixerunt, princeps merito habendus, famâ ſuâ vivus etiam fruitus eſt: Ejus ſiquidem in Botanice præſtantiam palàm agnoverunt viri huic ſtudio maxime dediti quibuſcum neceſſitudo illi intercedebat.

Hos inter apud Batavos fuere celeberrimus Paulus Hermannus, tum Petrus Hotton, in Academiâ Lugduno Batavâ Medicinæ & Botanices Profeſſores; Commelinus, Botanices Profeſſor Amſtælodamenſis, & Ruyſchius, Anatomes & Rei Herbariæ Profeſſor in eâdem urbe. Inter Anglos D. Hans Sloane, Medicus Londinenſis inſignis, rerumque naturalium ac exoticarum ſtudioſiſſimus, & D. Guillelmus Sherard, Nationis Anglicanæ negotiis apud Smyrnenſes olim præpoſitus, amicus & Botanicus ſingularis. Ex Hiſpanis Jacobus Salvador, Pharmacopæus Barcinonenſis, peritiſſimus & diligentiſſimus herbarum indagator. Ex Italis Comes Marſiglius, Hiſtoriæ naturalis ſtudio deditiſſimus. E Germanis D. Auguſtus Quirinus Rivinus, Lipſienſis Medicus & Botanicus peritiſſimus. Inter Helvetios Lavaterus, Medicus & Chirurgus experientiſſimus.

In variis Galliæ Provinciis Petrus Magnol, Medicinæ Profeſſor, Niſſolius, Doctor Medicus, Botanici Monſpelienſes celeberrimi; D. Garidel, D. Fouque Medicinæ Profeſſores, D. de Beaumont Gallo Provinciæ Procurator, Aquenſes, Reique naturalis ſtudioſiſſimi; D. Berard, Abbas Gratianopolitanus, avorum in Rei herbariæ peritiâ ſucceſſor; D. Joannes-Baptiſta Goiffon Medicus Lugdunenſis, non minus in

praxi medicâ quam in Botanicis versatissimus.

Parisiis verò Magnates inter patronos insignes Turnefortius habuit Marchionem de Louvois supremum Rei militaris ac ædificiorum Regiorum curæ præpositum, D. Phelippæum Comitem de Pontchartrain, Rei Nauticæ Academiisque Præfectum; D. Abbatem Bignon cujus propria semper erit laus Rem Litterariam quoquo modo fovere & amplificare.

Quid Crescentium Fagon, Archiatrorum Comitem iterum etiam memorabo? qui Turnefortio Botanici studii promovendi locum præbuisse sibimet sæpius gratulatus est, ut ipse testatum palàm reliquit in encomio Turnefortii, quo librum ejus de Plantis circà Parisios nascentibus decoravit.

Operum quæ publici juris fecit Turnefortius, proût edita fuerunt, hic ordo est.

Elementa Botanices, seu Methodus Plantas cognoscendi. Parisiis, Typis Regiis 1694. in 8.° 3. vol.

Elemens de Botanique, ou Methode pour connoître les Plantes. A Paris, de l'Imprimerie Royale. 1694. in 8.° 3. vol.

De Optimâ Methodo instituendâ in Re Herbariâ, ad sapientem virum Guillelmum Sherardum generosum Anglum, Rei herbariæ peritissimum Epistola, in quâ respondetur Dissertationi D. Raii de Variis Plantarum methodis. Parisiis 1697. in 8.°

Historia stirpium circà Parisios nascentium, cum viribus ac usibus earum medicis. Parisiis è Typographiâ Regiâ, 1698. in 12.° absque Iconibus.

Histoire des Plantes qui naissent aux environs de Paris, avec leurs usages dans la Medecine. A Paris de l'Imprimerie Royale, 1698. in 12.°

Institutiones Rei Herbariæ; Editio altera Gallicâ longè

auctior, quingentis circiter tabulis adornata. Parisiis è Typographiâ Regiâ. 1700. in 4.° 3. vol.

Corollarium Institutionum Rei herbariæ, in quo Plantæ 1356. Ludovici Magni munificentiâ in Orientalibus Regionibus observatæ recensentur, & ad genera sua revocantur. Parisiis è Typographia Regia. 1703. in 4.°

Peregrinationis Orientalis Regio jussu susceptæ Descriptio, antiquam & recentem plurimarum Archipelagi Insularum, urbiumque ac locorum celeberrimorum historiam continens, una cum Descriptionibus, & Iconibus Herbarum ac Animalium, multisque raris observationibus ad Naturalem Historiam attinentibus. Parisiis Typis Regiis 1717. in 4.° 2. vol.

Relation d'un Voyage du Levant, fait par ordre du Roy, contenant l'Histoire Ancienne & Moderne de plusieurs Isles de l'Archipel, les Plans des Villes & des Lieux les plus considerables, & enrichis de Descriptions & de Figures de Plantes, d'Animaux & de plusieurs Observations singulieres touchant l'Histoire naturelle. A Paris de l'Imprimerie Royale. 1717. in 4°. 2. vol.

Eadem, Lugduni Gallorum Edita. 1717. in 8.° 3. vol.

La même Relation imprimée à Lyon, in 8°. 3. vol. 1717.

Descriptionis hujusce Tomus prior dùm vitam agebat, typis excusus est, alter vero post ejus obitum ad autographi fidem prælo mandatus est.

Opera autem quæ ab auditoribus ejus dùm viveret, vel ab iis post ejus obitum publicata fuere, sunt.

Schola Botanica, sive Catalogus Plantarum quas ab aliquot annis in Horto Regio Parisiensi studiosis indigitavit Josephus Pitton Tournefort, &c. huic Indici additus est Pauli Hermanni Paradisi Batavi Prodromus. Amstelædami apud Henricum Wetstenium 1689. in 12.°

Materia Medica seu Descriptio, vires, usus & Analysis Chy-

Materia Medica, or, a Description of simple Medicines general-

mica ſimplicium Medicamentorum, ab ore Turnefortii docentis excepta & è ſermone latino in Anglicum tranſlata. Londini apud J. H. & Andræam Belle 1708. in 8°

ly us'd in Phyſick. Written originally by the learned Monſieur Tournefort. Faithfully tranſlated in to English. London, by J. H. for Andrea Bell. 1708. *in* 8.°

* Tractatus de Materiâ Medicâ, ſeu Hiſtoria, Uſus & Analyſis Chymica ſimplicium Medicamentorum. Opus poſthumum in lucem editum à D. Beſnier D. Med. Pariſienſi. Pariſiis apud Laurentium d'Houry 1717. in 12.° 2. vol.

Traité de la Matiere Medicale, ou l'Hiſtoire & l'uſage des Medicamens & leur Analyſe Chymique. Ouvrage poſthume de Mr Tournefort, &c. mis au jour par Mr Beſnier Docteur en Medecine de la Faculté de Paris. A Paris chez Laurent d'Houry. 1717. *in* 12°. 2. *vol.*

Series opuſculorum Turnefortii quæ in Acta Regiæ ſcientiarum Academiæ relata ſunt.

Deſcriptio Fungi prægrandis & rariſſimi, pag. 89. Actorum 1692. Typis Regiis, in 4.°

Deſcription d'un Champignon extraordinaire. pag. 89. *des Memoires de* 1692. *de l'Imprimerie Royale, in* 4.°

Commentatio Phyſica de hujuſce Fungi generatione, pag. 105. Eorumdem Actorum.

Reflexions Phyſiques ſur la production de ce Champignon. pag. 105. *des mêmes Memoires.*

Conjecturæ de uſibus vaſorum in quibuſdam plantis, pag. 161. Eorumdem Actor.

Conjectures ſur les uſages des vaiſſeaux dans certaines plantes, pag. 161. *des mêmes Memoires.*

Obſervationes Phyſicæ ſuper muſculis quarundam ſtirpium, pag. 152. Actor. anni 1693. Typis Regiis editorum in 4.°

Obſervations Phyſiques touchant les muſcles de certaines Plantes, pag. 152. *Memoires de* 1693. *de l'Imprimerie Royale, in* 4.°

Tamarindorum hiſtoria, pag. 69. Actorum 1699. Pariſiis apud Joannem Boudot editorum, in 4.°

Hiſtoire des Tamarins, pag. 69. *des Memoires de* 1699. *A Paris chez Jean Boudot, in* 4.°

Obſervationes circa Plantas in Maris fundo naſcentes, pag. 27.

Obſervations ſur les Plantes qui naiſſent dans le fond de la Mer.

Actor.

Actor. 1700. apud J. Boudot.

Collatio Analyſ:ων Serici crudi, Salis Ammoniaci & Cornu Cervi, pag. 71. Eorumd. Actor.

Deſcriptio Perſicariæ Orientalis, Nicotianæ folio, calyce florum purpureo. Cor. Inſt. R. Herb. 38. pag. 302. Actor. 1703. apud J. Boudot.

Deſcriptio duarum Chamærhododendrων ad oras Ponti Euxini obſervatarum, pag. 345. Actor. 1704.

Inſtitutio quorumdam novorum generum Plantarum, qualia ſunt Morſus Ranæ, Meniſpermum, Chryſanthemoides, Chamæbuxus, Camphorata, & Ficoides, pag. 234. Actor. 1705.

Deſcriptio Caryophylli Sinenſis, pag. 264. Actor. eorumd.

Obſervationes ſuper Plantarum morbis, pag. 332. Actor. eorumd.

Appendix ad Inſtitutionem quorumdam novorum generum Plantarum, qualia ſunt Gale, Orobanchoides, Ternatea, Luffa, Diervilla, Chelone, Valantia, Lavatera, Methonica, Conyſoides & Solanoides, pag. 83. Actor. 1706.

Obſervationes circa generationem & culturam Fungorum, pag. 58. Actor. 1707.

pag. 27. des Memoires de 1700. chez J. Boudot.

Comparaiſon des Analyſes de la Soye, du Sel Ammoniac & de la Corne de Cerf, pag. 71. des mêmes Memoires.

Deſcription du Perſicaria Orientalis, Nicotianæ folio, calyce florum purpureo, Cor. Inſt. R. Herb. 38. pag. 302. des Memoires de 1703. chez J. Boudot.

Deſcription de deux eſpeces de Chamæ-Rododendros, obſervées ſur les Côtes de la Mer noire, pag. 345. des Memoires de 1704.

Eſtabliſſement de quelques nouveaux genres de Plantes, tels que le Morſus Ranæ, Meniſpermum, Chryſanthemoides, Chamæbuxus, Camphorata, & le Ficoides, pag. 234. des Memoires de 1705.

Deſcription de l'Oeillet de la Chine, pag. 264. des mêmes Memoires.

Obſervations ſur les maladies des Plantes, pag. 332. des mêmes Memoires.

Suite de l'Eſtabliſſement de quelques nouveaux genres de Plantes, tels que le Piment Royal, l'Orobanchoides, Ternatea, Luffa, Diervilla, Chelone, Valantia, Lavatera, Methonica, Conyſoides & le Solanoides, pag. 83. des Memoires de 1706.

Obſervations ſur la naiſſance & ſur la culture des Champignons, pag. 58. des Memoires de 1707.

Defuncto Turnefortio de ejus vitâ in publicis Academiæ Comitiis perpetuus Scriba egregiam, ut sua omnia solent esse, orationem recitavit quæ in actis anni 1708. pag. 143. exstat.

Et ne quid eorum quæ ad tantum virum spectant, prætermittam, habetur etiam ejus Elogium in Epistolâ ad Illustrissimum virum D. Begon Rebus Maritimis in Rupellensi orâ Præfectum, à Lautherio causarum in Curiis Parisiensibus Patrono, Gallice scriptâ & editâ Parisiis apud J. B. de Lespine anno 1709. in 4.°

JUDICIUM DE TURNEFORTII METHODO.

NOVARUM in dies cognitarum ſtirpium multitudo, ut Botanicen inſigniter locupletabat, ita quoque majore ac majore difficultate hanc cognitionem videbatur obſtruere. Jam enim Antiquorum rationes innumeris ferè à ſe incognitis Plantis adhiberi diſcernendis nequaquam poterant, nec ſolum infidæ ſed curtæ etiam omnino deprehendebantur. Tam multiformis itaque partium organicarum in tot individuis ſtructura, tanta in ſingulis figuræ, magnitudinis, colorum, odorum ſaporumque varietas, juſta nimis erat cauſa cur vel in ipſo limine deterrerentur qui Botanices ſtudio maxime etiam flagrarent.

Notiones igitur adeò multiplices à ſe invicem ſecerni oportebat, ut fatiſcenti memoriæ conſuleretur: alia autem huic confuſioni medendi ratio non poterat excogitari, niſi ea quæ ſimilitudines quaſdam comparando, tot diſſimilia in certum quemdam ordinem adduceret.

Porro quis ille ordo, unde peti, quove referri debeat ? hoc opus, hic labor eſt.

Inanis jam dudum agnitus qui ab exterioribus Plantarum figuris.

Fallebat alter à quatuor anni tempeſtatum varietate depromptus, quum eaſdem quas ver producit Plantas, autumno etiam naſci; quaſque æſtate ſolum gigni credebatur, eas & vere procreari conſtaret.

Non minus infida ſitûs ſolive patrii habita ratio, ex quo tempore montanas in ſylveſtribus, paluſtres in arvis, agreſ-

tes in Hortis ali experientia quotidiana edocebat, & ejuſdem generis eſſe Plantas quæ Italicæ, Cræticæ, Luſitanicæ, Indicæque nuncupabantur; utpote quæ alibi paſſim naſcerentur.

Ad utilitatem verò minus quam ad vanitatem comparatus videbatur ordo qui ſtirpes ab Auctorum, qui eas primi cognoverant, nominibus indicandas præbebat.

Perſpecta harum diſtinctionum ad Plantarum cognitionem futilitate, ex multiplici foliorum ſitu, figurâ & colore aliam nonnulli qui ſibi acutiores viſi ſunt deprompſere; ſed eos haud minus deluſos eſſe liquet, quum eadem genera foliis alio atque alio modo poſitis figuratis coloratiſque obſerventur; quod eis conſpicuum erat in Ranunculis, Geraniis, Malvis, Poliis, Horminis &c. quorum folia generum aliorum foliis plane eſſent ſimilia; unde & nonniſi ſtirpium partes mutabiles & minus neceſſarias habenda eſſe evictum eſt.

Ad radicum alii differentias confugi tutò non poſſe brevi agnoverunt, viſâ etiam permultarum diverſi generis inter ſe ſimilitudine, quæ nuſquam magis obvia eſt, quam inter Aſphodelum & Oenanthen, Cyclamen & Bulbocaſtanum.

Se quoque graviter hallucinatos fateri non pudebit eos quibus diſcriminum à ſaporibus odoribuſque deducendorum ratio arriſit, ubi explorata fuit habitûs, figuræ & magnitudinis varietas, atque virium repugnantia inter herbas ſapore ac odore ſimilibus pollentes, ut inter Scordium, Alliariam, Thlaſpi, Myagrique genera ſingula Allium redolentia; inter Acetoſam, Berberim, Ribem, Granatum malum, Citreumque acido ſapore donata; inter Abſinthium, Fumariam, Centaurium minus, Aloen, Gentianam, Cichorium ſylveſtre amaro ſapore prædita.

Quid etiam ſub ipsâ utilitatis ſpecie operoſum magis quam illa quarumdam ſecundùm virtutes ſtirpium diſpoſitio, quæ tantum abeſt ut ad illarum cognitionem deducat, quin potius ei acquirendæ obſit; quoniam hæc ipſa cognitio quæ

debet antecedere, præpoſtero ordine alteri ſubjicitur : omnino deinde aliud eſt Plantas cognoſcere, aliud earum uſum callere.

Ab immutabilium igitur Plantæ partium ſtructurâ diverſorum generum diſcrimina peti debere potius viſum eſt. Quidpiam olim ſimile excogitaverat Cæſalpinus, quod Fabius Columna & Geſnerus proſecuti fuerant, quodque ſequentibus Botanographis non ſapuerat, ſi unum Joachimum Jungium excipias, qui in Phytoſcopicâ ſuâ Iſagoge maxime habendam florum fructuumque figuræ rationem ſtatuit. Sed ex his fundamentis artem noſtram exſtruere, eamque innumeris obſervationibus exornare, ac fere perficere ſoli Turnefortio conceſſum fuit.

Quis enim anteà ſagacitate fuerat eò præſtantior? Quis obſervationum numero locupletior? Quis diuturno rerum uſu, repetitis itineribus, indefeſſo labore experientior evaſerat? Is itaque vir ſingulis Plantarum partibus diligentiſſime circumſpectis, nihil radicum, foliorumque figurâ, horum etiam ſitu atque ordine in individuis ejuſdem generis magis diverſum eſſe compertum habuit; contra vero in Floribus ac Seminibus ſibi magis conſtantem permulto plura individua, ſtructuram deprehendit; indeque Plantarum diſtributionem arceſſendam exiſtimavit. Ex floribus itaque ceu primis quæ ſeſe oculis ingerunt partibus, claſſes (ſic vocat ſumma genera) ex Fructibus vero ac Seminibus genera claſſibus ſubjecta inſtituit, quorum unum quodque ſexcentas ſpecies à cæterarum partium varietatibus petitas amplecteretur.

Botanices ſic compoſitæ nemo eſt qui emolumenta non videat: nulla ſiquidem ratio verior ac certior quùm propoſiti Plantarum quarumlibet characteres ex ipſâ naturâ ſint expreſſi; nulla perceptu facilior, quandoquidem in rerum quæ paſſim obviæ ſunt aſpectu & figurarum inter ſe comparatione verſatur; nulla expeditior, ideoque memoriæ accommodatior, quæ triplici tantum diviſione conſtet; nulla uberior quæ nimirum Plantas etiam in poſterum detegendas com-

plectatur; nulla denique difcentibus aptior, quùm nullo præeunte magiftro, abfque aliùs cujufcumque fcientiæ auxilio Planta quælibet fub alio fole nata ac nondum vifa ad genus claffemque fuam referri, indeque cognofci queat.

Sed ut funt hominum ingenia, non defuerunt inter æquales Turnefortii qui nafcentem fuam methodum impugnarent, aliâ jam pro captu ingenii concinnatâ, quùm novum in Botanicen invehendum ordinem omnino effe intelligerent.

In Methodo Turnefortianâ illud imprimis improbabant, quod à floribus ftirpium parte minùs diuturnâ, rariufque ob breve ævum infpiciendâ claffium fuarum divifionem peteret: Grave fiquidem Botanophilis incommodum fore pertendebant non habere quo tempore flore orbata eft, unde Planta agnofcatur.

Joannes Raius hos inter celeberrimus, ac optimè de Re Herbariâ in Angliâ meritus, hujus incommodi cavendi causâ non à floribus tantum, fructibufve, fed etiam à foliorum, caulium, radicumque tanquam partium organicarum figurâ, earumque colore, odore, fapore ac totius Plantæ facie exteriori fumenda effe genuinæ methodi principia affirmabat.

At ille Carybdin fugiens, in Scyllam incidit, dum enim ex tanto rerum numero generum characteres effingit, brevitas & perfpicuitas fuam methodum deftituunt, quæ aliàs anguftior eft, quam ut Plantas numquam defcriptas, deincepfque inveniendas admittere queat. Quare errore cognito, meliori Turnefortii Obfervationum parte imbutum non piguit methodum fuam iterum atque iterum ad incudem revocare.

Aliud idque forfan levius Turnefortio objiciebatur, eum nempe relictis antiquorum divifionibus ftirpium in Pomiferas, Bacciferas, Scandentes, Spinofas, Coniferas, Frumentaceas, Bulbofas, Oleraceas, Capitatas, Corymbiferas, Verticillatas, Stellatas, Afperifolias &c. novitati magis quam utilitati ftuduiffe, dum notionibus jam acceptis novas florum Cam-

paniformium; Perſonatorum, Labiatorum, Cruciformium, Roſaceorum, Liliaceorum, Floſculoſorum, Semifloſculoſorum, Radiatorum &c. Claſſes ſubſtituit.

Reprehenſionem hanc ſprevit Turnefortius: tutabatur novam ſuam diſtributionem ipſa partium organicarum à quibus deſumebatur, præ cæteris excellentia atque ſingulis in generibus ſtabilis & conſtans ſtructura, quæ ſola innumeris ferè Plantis à ſe invicem diſtinguendis hodie par eſſe queat, quùm inopi olim Botanice mera puraque figuræ exterioris conſideratio ſufficere potuerit: haud ſecus atque in ordinandâ Bibliothecâ libri ſi pauci ſint numero, faciliùs ſiquidem ſecundum formæ magnitudinem; rectius verò ubi majori copiâ affluunt, ex rerum quas tractant naturâ diſponuntur. Quantùm autem adjumenti ſtudentibus affert ea Bibliothecæ diſpoſitio, quæ rerum libris contentarum potiùs quam voluminis formæ rationem habet, tantùm ſanè Botanophilis ad perfectam Plantarum cognitionem emolumenti, ea methodus in quâ integra ſtirpium figura, parteſve earum quæ vagâ ſunt & inſtabili formâ, partibus quæ uſque ſibi conſtant poſtponuntur.

Verùm non ſolùm difficilis atque perplexa illa diviſio ad foliorum vel ſtirpis integræ figuram relata, ſed etiam omnino imperfecta arguitur; quùm multæ ſint Plantæ quæ à claſſe ſibi hac in diviſione aſſignatâ, ut ita dicam, refugiant, melius in alienâ collocandæ; quod ut ſemel demonſtrem, exemplo ſint Corymbiferæ in quibus Aſteres & Helichryſa hac in claſſe collocata ſpecies ſub ſe florem unicum ferentes continent: ſic & Aſperifoliæ quæ Echiorum, Bugloſſorum, Omphalodum, Cynogloſſorumque ſpecies foliis levibus donatas comprehendunt. Nec centum aliæ deeſſent recenſendæ Plantarum ſpecies quæ Claſſibus quibus includuntur, minime congruant.

Tertium alii Turnefortio objecere; eum vocabulorum, nominum, Phraſiumque uſu antiquo in Botanice receptorum immutatione, novam difficili jam ſcientiæ difficultatem attuliſſe.

Hujus peccati, si peccatum est, ante Turnefortium, Bauhini & Morissonius fontes fuerant, qui tamen si non reprehensi fuerunt, quantò minus reprehendendus Turnefortius erit, cui vocum illarum usum, atque eorum à quibus adhibitæ fuerant auctoritatem necesse fuit posthabere, ne antiquas notiones his vocibus refricando, novæ methodi quam instituebat, perspicuitas elevaretur.

Quod ad Physicum floris partium usum spectat, quem neglexisse à quibusdam insimulatur, aliena fere res est à Botanico, cujus est maxime recepta ad faciliorem stirpium cognitionem tradere principia; non vero in abstrusam quæ oculos fugiunt partium, & ab Anatomiæ cognitione pendentem indagationem tyrones Botanophilos conjicere.

Superesset purgandus Turnefortius de omissis phrasibus quibus Plantæ in officinis vulgò efferuntur, nisi legitimam excusationem daret ipsa novæ Methodi institutio, quæ tota ex auctoris mente in Plantarum cognitione, minime in earum usu versatur.

Dilutis quæ Turnefortianæ Methodo objiciuntur vitiis, ea insuper laude quidem summâ videtur cumulanda, quòd non solis cogitationis studiis, sed etiam strenuâ operâ sollicitâque naturæ inquisitione fundata atque exstructa fuerit. Hinc evenit ut Turnefortius ex plagis Orientalibus Lutetiam redux collectas in itinere Stirpes ad methodi suæ normam non invitas facile redegerit, nedum ordinem in Institutionibus anteà vulgatis stabilitum emendare cogeretur.

Ne tamen immoderati laudatoris partes agere videar, absit ut in opere Turnefortiano nihil esse omnino reprehensione dignum affirmare ausim; homo erat, & errori ideo obnoxius, sed levia sunt profectò quorum merito argui possit; atque ejusmodi quæ Methodi suæ absolutam perfectionem perstringant, nequaquam verò ejus constitutionem labefactent.

Parum igitur tanti viri gloriæ officere me existimem, si nevos quosdam in Institutionibus suis animadversos hic conspiciendos præbeam.

Longè

Longe certè accuratior foret Claſſium generalis diviſio quæ à ſimplicibus ad copulatas progrederetur, ut ſi v. g. flores Apetali iis quæ Petalodes ſunt præponantur, quod ipſe ſenſerat Turnefortius; propoſitam enim hanc in Iſagoge ſuâ diviſionem arboribus tantum adhibuerat, in cæteris ob rationes inibi allatas neglectam.

In ipſa vero Petalodum diſpoſitione, Claſſes quas è multiplici Petalorum numero formavit, Claſſibus quæ minori earum numero conſtant, poſtponendæ viderentur. Eum nempè ipſa naturæ progreſſio ordinem indicabat, ut primum Monopetali; tum Bipetali, ac deinceps ſecundum Petalorum numerum Tetrapetali, Pentapetali, Hexapetali recenſerentur; poſtremum verò ii flores quorum definitus non eſt Petalorum numerus, quæis omnibus polypetalorum nomen impoſitum eſt.

Sunt quibus in eo Turnefortius erraſſe videbitur, quod Frumentacearum ſtirpium flores, qui Petalis tribus totidemque ſtaminibus conſtant, Apetalis tamen accenſeat; quum propria Claſſis ex his conſtituenda videretur, quæ genuinam ſedem inter Bipetalos & Tetrapetalos nacta foret: at in eo potiùs laudandus auctor qui perſpectâ difficultate glumas his in floribus à Petalis diſtinguendi, tum ob ſimilitudinem quam habent inter ſe, tum ob earum exilitatem, eas ſtirpes ſecundùm faciem oculis magis obviam ſpectari maluit, donec novis repetitiſque obſervationibus certior ſuper hac re factus, ſententiæ mutandæ legitimam rationem haberet.

Jam verò meliori jure reprehendendus eſſet major ille quàm opus ſit Claſſium numerus definitus. Florum enim Monopetalorum Campaniformium, ſub Infundibuliformium & Rotatorum nomine, Claſſem geminaſſe videtur; quùm Campanæ & Infundibuli figuræ non ſatis inter ſe diſcrepent, ut diverſis Claſſibus quæ cùm latiùs patere, tùm ſibi mutuò adverſari debent, locum præbere poſſint. Collocatis vero in Monopetalorum diviſione Anomalis, his præponere ſatiùs fuiſſet Regulares, qui ſub unâ Claſſe Campaniformes, Infundibuli-

formes ac Rotatos continerent, Anomalis prout leges divifionis poftulant adverfantes.

Par de Polypetalis, Rofaceis aut Caryophyllæis inter polypetalos judicium meritò ferendum eft, quùm leviufculum fit in utrifque Petalorum difpofitionis difcrimen; nec nifi tribus vel quatuor generibus conftans, quam Caryophyllæorum vocat, Claffis altera condatur ob fimilitudinem ac paucitatem Plantarum minimè neceffaria.

Simile etiam vitium occurit dum XVI. & XVII. Claffes percurruntur: illi nimirum Plantas flore carentes attribuit, quibus femina tantum plus minufvè fiunt confpicua; huic verò eas quæ femine etiam deftituuntur, inter quas tamen reperire eft quarum femina agnofcit, eaque Iconibus exprimi curavit; cæterarum autem, fi ignoravit, falfus eft, quùm illa & in Fungis, Tuberibus, Fucis & Coraliis, poftremis Turnefortii temporibus deprehenfa fuerint. Unica itaque ex XVI. & XVII. oportebat conflari claffis trifariam commodè in Cappillares feu Filices, in Fungofas, ac marinas Plantas dividenda, aut faltem aliundè quàm ex femine, prout adeft vel abeft, inter duas illas claffes difcrimen quæri debuerat.

Si verò generum difpofitio quam ftatuit, attentiùs perpendatur, quàm multa è fectionibus fuis ad alias forfan æquo jure transferrentur, his exemplis conftare poterit.

Mandragora & Belladona, in prima primæ Claffis fectione collocatæ, feptimæ fecundæ Claffis, ob fuam cum Melongenæ & Solani fructibus fimilitudinem, contribui debent.

Cerinthe, tertiâ primæ movenda, ut ad quartam fecundæ accederet, cujus genera flore & femine refert.

Quamoclit, à primâ fecundæ ad Convolvulos in tertiam primæ, ratione fui fructûs, tranfire non repugnaret.

Nicotiana indidem, eodem migraret juxta Gentianam defcribenda, propter floris fructufque formam.

Hyofcyamus, ab eâdem primâ fecundæ, ad tertiam tertiæ, quod flore fit Anomalo & fructu bicapfulari, transferendus.

Stramonium ibidem poſitum ſeptimæ ejuſdem primæ annumerandum, ob fructum & ſemina ſua proximè Capſicum.

Pervinca, ab eodem loco ad quintam primæ, prope Aſclepiadem traducenda, ſiliquoſi fructûs ratione.

Rubeolam in tertiâ ſecundæ numeratam, ad nonam primæ fructus geminus Galliis ſubjungendam aggregaret.

Sed hæc nimium; tædioſum enim foret cætera perſequi genera, quorum duce vel ipſâ Turnefortianâ methodo Claſſes commutandæ viderentur.

Jam autem alia de generum numero controverſia movetur; ſed tam variæ de eo augendo minuendove exſtant opiniones, ſuis ſingulæ rationibus nixæ ut ex ipſâ opinionum diſcrepantiâ Turnefortii defenſio adverſus quamcumque partem comparari queat: In re tamen libidini utcumque permiſſâ, mediâ inſiſtere viâ Turnefortium auſim dicere; qui ex florum diſſimilitudine nec nimium craſſâ, nec nimium exquiſitâ, genera diſtinxerit; eoque numero circumſcripſerit, quo imminuto confuſio orta, adaucto perſpicuitas in characteribus deſiderata fuiſſet; dum Cæſalpinus & Raius, ille latiori ratione, hic tenuiori quàm par eſt, in hæc contraria vitia incurriſſe videntur.

Si tandem ad ſpecies quæ generum ſunt partes, deſcendamus, fatebimur ultrò uberem inde reprehenſionum ſegetem naſci; plures enim Plantas ſub variis Synonymis & appellationibus iterùm ac tertiùm appoſitæ; ipſæ Synonymæ voces ſœpiuſculæ minus congruentes; quodque etiam non diſſimulandum, Plantæ nimiùm multæ inter illas quæ paſſim obviæ vel Tyronibus notæ ſunt, tamen conſultò omiſſæ, quod ſedem ex ſuâ methodo propriam nondum illis invenerat.

Hos errores alioſque id genus ad obtrectationem invidorum Turnefortius non reliquiſſet, qui forſan primus eos agnoverit; ut fidem facit ipſius Codex, quem Illuſtriſſimo Abbati Bignon Viro ad patrocinium bonarum litterarum nato delegavit; in eo ſiquidem Codice ſexcentas emendationes per

quadriennium propriâ manu inter lineas adſcripſerat, multò plures additurus novæ editioni, quam parabat, immaturo Auctoris fato nobis præreptæ.

Quid ergo menda tantopere nonnulli increpent, quorum partem ipſe Auctor ſuſtulit, forſan reliqua per longius vitæ curriculum ſublaturus. Ea ſanè ſunt ejuſmodi quæ livorem quidem paſcere, nihil verò de ſolidâ tanti Viri gloriâ apud æquos rerum æſtimatores detrahere poſſint: quandoquidem propria ſemper erit ejus laus, quæ præcipua eſt, ratione certâ atque exploratâ vagam huc uſque & fluctuantem Plantarum diſciplinam compoſuiſſe; undè Botanice ipſa Reſtitutorem ſuum immortalitati commendabit.

BOTANOGRAPHORUM ELOGIA,

TURNEFORTIANÆ ISAGOGI ADDENDA.

TRIPLEX eſt cauſa cur auctores nonnulli qui ſcriptis obſervationibuſque ſuis de Rei herbariæ ſtudio ad hanc uſque diem bene meriti ſunt, in Iſagoge tamen Turnefortianâ deſiderentur. Hi ſiquidem quod Auctori noſtro dubio procul ignoti fuerint; illi verò quod eo Inſtitutiones ſuas ſcribente vitam adhuc agerent, nec niſi defunctis Encomii honorem decreviſſet; cæteri tandem quod ab ejus tantùm obitu nomen aliquod ſibi fecerint.

Primorum agmen ducit

JOACHIMUS JUNGIUS Lubecæ anno 1587. natus referente Vogello, * in Gymnaſio Giſſenſi ſuperioribus ſcientiis imprimiſque Mathematicis inſtitutus, qui inter peregrinandum ſtudio Medicinæ Patavii incenſus Lauream ibi ſub Sanctoro Sanctorio conſecutus eſt; dein Phyſicæ Profeſſoris Cathedrâ donatus, ac Hamburgenſis Gymnaſii Præfectus Septuagenarius obiit 23. Septembris anni 1657. Inter plurima quæ de rebus Hiſtoricis, Phyſicis, Mathematicis & Medicis ſcripſit, Iſagogen Phytoſcopicam privatis in cœtibus auditoribus ſuis ab eo traditam reliquit, in quâ generalia quædam Botanica de Plantarum ſpeciebus & differentiis earumque generatione, propagatione & immutatione, Florum & Seminum diſcrimina ad Cæſalpini normam, Logicâ uſus ratione recenſuit; multò accuratiùs quam pro ævo ac regione in quibus vixit, ſperari par erat. Ex Nobiliſſimi viri D. ANDERSON, primarii Reipublicæ Hamburgenſis Syndici, Hiſtoriæ Naturalis amantiſſimi,

* Hiſtoria Vitæ & mortis Joachimi Jungii &c. incomparabilis Philoſophi. Auctore Martino Vogello Hamburgenſi. Argentorati. 1658. in 4°. pag. 27.

& Patriæ ſuæ Litteratorum Mæcenatis, litteris ad me ſcriptis de Jungii Operibus Botanicis inquirentem, conſtat & multa alia hunc ſuper Hiſtoriâ naturali ſcripſiſſe, cujus manuſcripta partim incendio conflagrarunt, partim in Bibliothecâ publicâ Hamburgenſi aſſervantur.

Sequitur JACOBUS BARRELIERUS Pariſiis natus anno 1506. qui Philoſophiæ ſtudiis ſedulò imbutus, in facultate Medicâ Licentiæ gradum adeptus eſt; paulo poſt ad Fratrum Prædicatorum Ordinem tranſiens, annis quibuſdam in Theologiâ cæteriſque cænobiticis exercitiis verſatus à ſummo totius ordinis Præpoſito Galliam perluſtrante ſocius Pariſiis aſſumitur. Dum itineris ei comes per Occitaniam, Aquitaniam, variaſque Regni Provincias adeſt, antiquo Botanices amore redivivo; quas ſtirpes delineare ei per negotia non licuit, collectas exſiccavit; nec levi earum ſarcinâ onuſtus Romam ingreſſus eſt, ubi nullo ſanctionum quibus addicebatur detrimento, horis ſubſecivis æri incidendas curavit. Pariſios redux vix elapſo uno poſt reditum anno in ſancti Honorati Cœnobio extremum diem egit anno 1673. Domûs hujuſce Bibliothecam Iconum ſuarum æri inciſarum hæredem reliquit, ex quâ ad quadringentarum ferè ſupra mille numerum poſt annos quadraginta à nobis erutæ in lucem cum deſcriptionibus & Synonymis prodiere Pariſiis anno 1714. in folio. Porrò Auctoris fides in hoc opere magis eluceſceret obſervationibus quas addidiſſemus, ſi memoratam editionem noſtrum in Hiſpaniam per Barrelieri veſtigia ſub ceptum iter antevertiſſet. Superſunt etiam Fungorum 700. Conchyliorum 360. Hiſtoriæ à Barreliero collectæ.

JACOBUS BREYNIUS alter eſt qui apud Germanos floruit, anno 1637. natales duxit ex nobilibus Parentibus è Brabantiâ oriundis. Innatam in eo ad Medicinam & naturalem Hiſtoriam propenſionem auxit Chriſtianus Mentzelius Electoralis Archiater, cujus fidei à teneris commiſſus eſt. Belgium tyrocinii in mercaturâ ponendi causâ miſſus, Patris

confilium fefellit, maluitque in Academiâ Leidenfi fe totum Rei Herbariæ ftudio mancipare Duce Adolpho Vorftio Plantas illic tunc demonftrante. Hinc Patris obitu Gedanum revocatus, luftratis variis Germaniæ iterumque Bataviæ hortis tandem fe in Patriam contracto illic Matrimonio recepit : quod folum præ cæteris elegit, non quia paternum, fed ob fuam, ut aiebat, rariorum Plantarum ubertatem, quarum inveftigationi ut liberius vacaret, non modo ab omni municipali officio abftinuit & ampliorem fortunam recufavit, fed etiam Botanici Profefforis munus fibi oblatum in Academiâ Leidenfi neglexit. Latendi quamvis Studiofus ampliffimam tamen famam fibi in Belgio, Galliâ, Italiâ totâque Germaniâ fecerat neceffitudine quæ ipfi per litteras intercesfit cum celeberrimis Botanicis Hermanno, Commelino, Magnolio, Turnefortio, Zanonio, Ammanno &c. Breynii in Botanicæ Eruditionem paffim prædicantibus. Otii ejus quod à divinis domefticifque rebus fupererat, fructus funt non prima tantum Exoticarum Plantarum minus cognitarum Centuria, in quâ primus de Thée frutice & de Arbore Camphoripherâ differuit, opus & obfervationum novitate, & typorum ac Iconum elegantiâ præftantiffimum ; fed & altera tertiaque Centuriæ ac Viridarium Pomerelliæ, quæ ultima pene abfoluta opera præcocior auctoris mors luci invidit ; anno enim 1697. diarrhæâ συντηκτικῇ confumptus vitam claufit, relictâ Joanni Philippo Breynio minimo natu filio Rei Herbariæ maximè Studiofo & Medico amplâ librorum fuorum, ftirpium ficcatarum, & foffilium fupellectile : quæ gazæ non perierant incendio ut Plumerius exiftimaverat.

Inter eos verò qui Turnefortii æquales erant CAROLUS PLUMIER 20. Aprilis anno 1646. natus Maffiliæ ftatim occurrit, vir obfcuro quidem genere oriundus, fed obfervationibus Mechanicis & Botanicis non minus quam Iconibus manu propriâ delineatis & fculptis quas eis adjunxit, infignis Peracto Scholarum humaniorum curriculo, pietate erga Deum inftinc-

tus, ſe apud RR. PP. Minimos anno 1662. vitæ religioſæ devovit. Dum Philoſophiæ operam navabat, illam cum Mathematicis ſcientiis cognatam eſſe perſuaſus, R. P. Maignan celebrem Ordinis ſui Matheſeos Profeſſorem audiendi cauſâ, Toloſam mitti poſtulavit: Undè poſtea Romam profectus, ibi Mechanicis ſe inprimis addixit, & ſummopere in Optices, picturæ, Sculpturæ & Tornandi artibus profecit. A Franciſco de Onuphriis Medico Romano, & à Sylvio Boccone Siculo, Botanicis quibus cum amicitiam inierat, ad Rei Herbariæ Studium ſtimulatus, Patriam rediit per quam ex Alpibus redux Turnefortius forte tranſibat: Ei itaque & Garidello Regio tunc Aquis Sextiis Botanices Profeſſori, Berteriiſque fratribus Aquenſibus Medicis, in multis Gallo-Provinciæ plagis Plantas indagantibus quum ſæpius comes adfuiſſet, illas cognoſcendi amor in eo tantoperè increvit, ut Surianus Maſſilienſis, Medicus Chymicus, Plantarum exoticarum Analyſi operam dandi cauſâ in inſulas Gallo-Americanas Regio juſſu delegatus, cognito hoc in Plumerio Plantarum ſtudio hunc ſibi itineris ſocium adjunxerit. Oblatos ſibi primos Plumerii labores Botanicos Ludovicus XIV. Regio Botanici ſui titulo & annuâ penſione remuneravit, noviſque obſervationibus vacaturum in eaſdem inſulas iterum atque tertiò demandavit. Præter aliquot ſtirpium Americanarum deſcriptiones, Filicum Hiſtoriam, novaque genera ab eo edita, plura adhuc quæ tam in Regiæ ſcientiarum Academiæ quàm in RR. PP. Minimorum Cænobii Pariſienſis Bibliothecis volumina ejus manu ſcripta aſſervantur; eaque non ſolum nongentarum circiter ſtirpium Americanarum Icones & deſcriptiones continent, ſed & Avium, Piſcium, Conchyliorum inſectorumque ab eo in Americâ obſervatorum & depictorum Hiſtoriam complectuntur. Kinæ Kinæ inveſtigationis ergò novum iter in Peruviam ſub Marchionis Caſtelli de Los Rios auſpiciis cogitabat; at dum Claſſis proregis hujus tranſmiſſioni deſtinata, juſſa Regia ad oram Gaditanam expectaret, indefeſſus ille vicinos campo-

perluſtras

bat, unde pleuritide correptus in cœnobio ſui ordinis ad Portum Sanctæ Mariæ ſito ſexagenarius occubuit anno 1704.

Æmulum celebrem Turnefortius dum viveret, JOANNEM RAIUM Anglum habuit in pago *Blachnotley* Eſſexienſis Provinciæ anno 1628. natum. Faber Ferrarius ei Pater fuit qui tamen eum humanioribus litteris imbuendum Cantabrigiam miſit. Inter ſcientias quibus illic inſtructus eſt, nulla magis ei ſapuit quam Phytologia cujus ſtudio incitatus toties Cantabrigienſem agrum, totamque hanc Provinciam perluſtravit, ut ſtirpium hujus Provinciæ Catalogo quaſi primo laborum ſuorum ſpecimine edito ingens futuri in Re Herbariâ profectûs ſuis omen dederit. Ab anno 1658. ad 1673. quo ſe Anglicanæ Eccleſiæ Preſbyterum jam factum matrimonio ligavit, variis itineribus in omnes Angliæ, Scotiæ & Hyberniæ Provincias ſuſceptis de naturali harum inſularum Hiſtoriâ certiorem ſe fecit, nec earum fines ſtudiórum limites ſibi præſcripſit. D. Willugbii Nobiliſſimi Angli rerum naturalium cognitionis avidi, benevolentiâ uſus ei per Belgium, Germaniam, Italiam, Galliamque peregrinanti comes fuit, quæ peregrinationes Plantarum Angliæ & extra inſulas ejus naſcentium Syllogas bis terve editas peperere. Quum veró ad rem ejus familiarem nihil itinera contuliſſent, ſolùmque ei Regiæ Societatis Londinenſis Socii titulum promeruiſſent, in Provinciâ Warvicenſi annis quatuor actis Patriam ſuam cum uxore conceſſit, in quâ modico contentus unum ſibi propoſuit negotium obſervationes ſuas in ſcientiæ Herbariæ utilitatem vertere. Ex earum enim cùm Joannis Bauhini & Caroli Cluſii Hiſtoriis collatione methodum ſuam confecit, quam generalis ſtirpium Hiſtoria ſtylo eleganti & modeſto, tum accuratiori quàm hactenus ſcriptum erat ordine, ſecuta eſt. Operam Patrono ſuo Franciſco Willugbio avium piſciumque Hiſtoriam edere volenti, ſic præbuit, ut ſua tota pene nuncupari poſſit. Typis quoque methodum Inſectorum cudendam parabat, ſed fluentibus tibiarum ulceribus & ſenio confectus vitam anno 1705. reliquit. Plura de tanti viri morum integritate, doctrinâ, aliiſque operibus ad Theologiam ſpectanti-

bus in ſupplemento rerum memorabilium anni 1705. Hiſtoriæ Europeæ Anglice conſcriptæ volumini anni 1706. adjecto legi poſſunt.

Tot vero SAMUELIS DOODII Botanicarum obſervationum ſpecimina in Raii Hiſtoriâ Plantarum micant, ut ille ſibi poſt Raium encomium quoque vindicet. In agro Strasfordienſi natus diligentiâ, labore aſſiduo, & mirâ ſagacitate inter Londinenſes Pharmacopæos ſui temporis extitit Coryphæus. Quum verò Hiſtoriæ naturalis in primiſque Plantarum cognitione cæteris præſtaret, horti eorum Chelſiani nuncupati Præfectus ab ipſiſmet Botanicuſque Prælector creatus eſt. Plura ſe ab eo mutuatum fuiſſe Raium fateri non pudet. Is autem lyncæus præſertim Muſcorum, Herbarum Capillarium, Fucorum, & Coraliorum inveſtigator erat; magnum itaque obitu ſuo annó 1706. ſui apud Botanicos deſiderium reliquit.

Locum quoque hîc ſibi poſtulat ad Italorum decus JOANNES BAPTISTA TRIUMFETTI Celebris tàm ſimplicium Profeſſoris in Romano Archilycæo munere, quàm ſuâ cum Malpighio de ortu & Vegetatione Plantarum concertatione publici juris factâ ſub auſpiciis Clementis XI. Pontificis ſummi anno 1703. & Iconibus nonnullis defensâ. Stirpes enim ex propriis partibus putrefactis renaſci affirmare non veritus eſt, prolato in medium experimento quo partes quævis nonnullarum ſtirpium tritæ, earumdem Plantarum feracem terram reddebant in quam conjectæ fuiſſent, cum Malpighi cœterique Phyſici explosâ antiquâ opinione hanc generationem ſeminis cujuſdam vel gemmarum aliquot minus eliſarum reliquiis tribuerent. Obiit anno 1707. obſervationibus quibus ſententiam ſuam tueri conatus eſt bene inter Botanicos meritus nec male inter Medicos practicos ſuæ mortis vaticinio à pylori Skirrho quo poſt biennium inter tormina ſublatus eſt.

A Petro Bellonio & Carolo Plumerio non fuerat alius apud Gallos Botanophilus qui Plantas inveſtigandi causâ plagas remotiores inviſiſſet præter AUGUSTINUM LIPPI qui Pariſiis anno 1678. natus eſt Lucenſi parente Medico Lutetiam agente. Tanto ille peregrinandi deſiderio flagrabat ut Licentiatûs gradu

à Facultate Medicâ Parifienfi adepto Ægyptum Æthiopiamque perluftrandi occafionem Doctoratûs dignitati prætulerit. Delegato à Ludovico Magno anno 1703. ad Æthiopiæ Regem D. DU ROULE, fe legationis Medicum ultrò obtulit, & poftulato Fagonis favore fub eo titulo profectus Ægyptum primò petiit ex quâ fæpius & Plantarum femina & ftirpes ficcatas accuratafque defcriptiones per epiftolas mifit. Quum autem in Abyffiniam ufque cum Regio oratore tenderet, cum eo à ficariis in itinere interfectus eft. Ex variis quas ad Fagonium, Bourdelotium, & Dodartium Medicos Aulicos fcripfit epiftolis, exftat collectio ducentarum & ampliùs Plantarum hactenus ignotarum defcriptiones & nomina complectens.

Ex iis verò qui extremum fatum à Turnefortii obitu fubierunt, Hollandia primum præbet PETRUM HOTTONEM Amftelodami anno 1648. natum. Is in Lugdunenfi Academiâ Medicinæ Laureâ donatus à praxi defecit ut libentiùs Botanices ftudio vacaret, quo impulfus in Daniam hujus regni ftirpes invifendi causâ fe contulit. Ex eâ redux Lugdunum Batavorum à civitatis Confulibus revocatus eft, ut Hermanni Plantarum exoticarum inveftigationis ergo in Indias delegati Profefforis munus obiret, eâ lege ut fi ille in itinere vitâ cederet, dignitatem is retineret. Hermanno abfcente digne profefforem egit, ipfique reduci eo munere ad tempus reddito tandem poft ejus mortem HOTTO omnino potitus eft anno 1695. Præter elegantiffimam de Botanices Hiftoria & fatis orationem quam edidit eodem anno, illud ei in ftudii Rei Herbariæ utilitatem tentatum debemus, quod cognitis Turnefortii & Hermanni methodorum commodis utramque conciliandam meditaretur, rationemque hujus concentûs perfpiciendi difcipulis fuis traderet. Tam utilis incœpti fructu inexpectatum ejus funus nos anno 1709. defraudavit.

Ex Horto Regio Monfpelienfi multi fane Botanices alumni prodiere, hos inter PETRUS MAGNOL. Magifter artis meritò potius appellandus. Is ex RICHERII DE BELLEVAL cineribus ut ita dicam excitatus, Monfpelii natus eft anno 1638. ex celebri

in Medicinâ Ranchinorum progenie. Cœteras inter Medicinæ partes quibus incumbere cœpit eâ ætate quâ alii humanioribus adhuc litteris operam dant, Rei Herbariæ ſtudio mirifice captus, ſtirpibus quæ in Horto Regio educantur à teneris jam cognitis, Monſpelienſis agri loca nulla ſe fugere voluit; nec ſibi ſoli ſtirpes in eo naſcentes noſcebat, ſingulis etiam celebribus Europæ Botanicis Monſpelium adventantibus ducem ſe libenter præbebat, eoſque hac comitate ſic devinciebat, ut deinceps Illuſtriſſimis ſuæ ætatis viris ad obitum uſque amicus ſemper fuerit. Hos inter Fagonius erat cujus ſæpius benevolentiam expertus eſt, Turnefortiuſque cui non levem in excurſionibus Botanicis in Occitaniâ, opem tulit. Quantùm Monſpelienſi ſolo cœlum favet, multiplici Plantarum quæ in eo luxuriant copiâ, *Botanici* ſui ſeu Indicis editione nationum omnium litteratos edocuit, cæteriſque Botanographis patriæ cuique ſuæ Plantas deſcribendi viam aperuit. Sicut verò Monſpelienſem agrum *Botanico* ſuo illuſtraverat, ita ad Horti Regii laudem & decus, Plantatum in eo educatarum recenſione contulit. His laboribus Profeſſoris, Regiique Academici penſionem non tantùm in Civitate Monſpelienſi, ſed & in Pariſienſi, defuncto Turnefortio dignitatem promeruit. Turnefortii autem in Regiâ Scientiarum Academiâ vices digne obiiſſet, niſi natalis ſoli illecebris captus, ingraveſcente jam annorum numero in patriâ vitam maluiſſet claudere, quod contigit menſe Maio anni 1715. filiumque cùm Profeſſoris ſui muneris, tùm abſoluti operis de novâ Plantas cognoſcendi methodo hæredem reliquit.

Agmen claudit Botanicorum Coryphæus, cui omnis non ſolùm Botanice Gallica, ſed & ipſe Turnefortius totum ſe debuit, GUIDO CRESCENTIUS FAGON, vir quem ob generis nobilitatem Mars quidem potius quam Apollo alumnum ſibi vindicabat. (Patrem enim habuit, artis bellicæ peritum, Regi ſuo devotum, ác in ipſo militaris Præfecturæ munere ad Barcinonis expugnatæ mænia interemptum; matrem vero G. DE LA BROSSE Horti Regii Inſtitutoris ſororem.) Sed parentum ex maternâ ſtirpe ſtudia animum ejus ſtatim ab incunabulis ra-

puerunt : Nam quum patre orbus, infans in Horto Regio educaretur, Plantarum amorem cum lacte ſuxiſſe viſus eſt. Ex Rei Herbariæ ad Medicinæ ſtudium quaſi arctâ harum inter ſe Scientiarum conjunctione adductus, Pariſienſi Medicorum Academiæ nomen dedit, & Doctoralem non ſine omnium plauſu lauream ab eis accepit : quâ donatus Profeſſor in Horto Regio cui ANTONIUS VALLOT tunc Archiatrorum Comes præerat, non multo poſt nuncupatus eſt. Summam ejus in Re Herbariâ ſagacitatem modò ille expertus fuerat in ordinando ſtirpium Horti Regii Catalogo quem edidit anno 1665. Perſpectâ etiam ejus in Medicinæ praxi peritiâ, eum ſibi inter Archiatros in Aulâ ſocium adjunxit, ita ut eodem quo Guido de la Broſſe Avunculus ejus, officio poteretur. Nec Fagonem nova dignitas, nec confidentium ſibi ægrorum numerus ab Horti Regii quem ſuum appellabat, curâ avocarunt. Eo Plantas demonſtrante hortus nunquam cultior, nunquam feracior, nulla auditorum ex omnibus orbis terrarum partibus major frequentia. Quum enim illud ei imprimis cordi eſſet, ut quas indicabat ſtirpes arte excultas, ſponte naſcentes in agreſti ſolo priùs videret; eo conſilio Avernorum, Gebennarum, Pyrenæorum, Alpiumque Montes modò hos, modò illos quot annis inviſebat. Unde non modò Plantas ſitûs mutatione, aut frigore in horto extinctas inſtaurabat, ſed & novas etiam nondum in eo viſas exportabat. Quo labore id tandem conſecutus eſt ut ſuſcepto Avunculi conſilio hortum in Regiâ Urbe perficiendi, ſummam manum prope modum appoſuerit. Creſcente in dies undequaque Fagonis famâ, Sereniſſimæ primùm Delphinæ, tum ipſiuſmet Reginæ valetudo ei commiſſa eſt : quâ defunctâ non alium ſibi Archiatrorum Comitem LUDOVICUS MAXIMUS habere voluit. Huic ſummæ dignitati, imò cuicumque alii, ſi qua præſtantior ulla foret, maxime per erat. Præter enim ſingularem ejus in cunctis Medicinæ partibus peritiam, inerant etiam in hoc viro perſpicax ingenii acies, animi firmitas & conſtantia, ac mira in dicendo facundia; ad quas animi dotes publicam in rem innatus amor, ſingularis morum in-

tegritas atque innocentia, pietaſque abſque fuco accedebant. His igitur dotibus indefeſſoque pro Regiâ incolumitate ſtudio ita de Principium Maximo meritus eſt, ut Aulicorum nullus melius apud eum audiret. At ille gratiâ quâ apud Regem valebat tantò digniorem ſe præſtitit, quantò minùs illâ in ſua ſuorumque commoda uteretur; totam hanc in Horti Regii decus & amplificationem, quæ ei præ cæteris erant potiora convertens. Obeunda demonſtrationum munia quæ triginta & ampliùs annis eo fungente florebant, Turnefortio tradidit, cui, nullo conſilii officii ſubſidiive prætermiſſo genere, ad Botanicorum principem locum viam munivit. Nec ſolus Turnefortius opem ejus ſenſit, ſed & in omnes Rei Herbariæ ſtudioſos Principis ſui beneficentiam promovit. Quâ arte R. P. *Plumier*, D. *Surian* & D. *Lignon* in inſulas Gallo-Americanas, D. *Sarrazin* in Novam Franciam, D. *Lippi* in Ægyptum, R. P. *Feüillée* in Peruviam miſſis ſtimulos ad Plantarum inveſtigationem addidit. Unde ſumma in Galliis ad Scientiæ Herbariæ progreſſum æmulatio excitata fuit, ac etiam res Medica collocupletata, quùm ipſe in dies tam feliciter ex Plantarum facultatibus melius perſpectis nova ad ægrorum ſalutem præſidia depromeret. Rem probavit Optimi noſtri Principis longa ætas & proſpera, cujus imperantis annos Regum nullus ſuperavit, & cui tam experto Medico opem ferente adeo læta affuit ſenectus. Tantùm porro fuit Fagonis in Principem ſuum ſtudium, ut eo defuncto extremum quoque & ipſe diem propinquum ſibi optaverit, quem ut placidiùs expectaret, ſpretis cæteris omnibus negotiis ſeſe in hortum Regium ubi natus erat, & quem in deliciis ſemper habuerat, recepit; ubi poſt biennium Octogenarius obiit die Martis 12. anni 1718.

CATALOGUS

Operum Botanicorum, quæ in Indice Scriptorum Rei Herbariæ Turnefortii Institutionibus præmisso desiderantur.

ACT. *Reg. Sc. Ac.* Acta Regiæ Scientiarum Academiæ. *Histoires & Memoires de l'Academie Royale des Sciences. A Paris chez Jean Boudot & à l'Imprimerie Royale in* 4°.

Amm. Ch. Pl. Pauli Ammani Character Plantarum Lipsiæ 1685. in 12°. idem notis illustratus & editus à Daniele Nebelio. Francofurti ad Mœnum 1701. in 12°.

Amm. supp. Bot. Pauli Ammani supellex Botanica Lipsiæ 1675. in 8°.

Barr. Icon. R. P. Jacobi Barrelieri Icones Plantarum 1030. per Galliam, Hispaniam & Italiam observatarum, & ad vivum exhibitarum. Parisiis 1714. in fol.

Barr. obs. R. P. Jacobi Barrelieri Plantæ per Galliam, Hispaniam & Italiam observatæ. opus posthumum ad recentiorum Botanicorum normam digestum & à nobis editum Parisiis 1714. in fol.

Barthol. Act. Hafn. Thomæ Bartholini Acta Hafniensia. Hafniæ 1673. & 1680. in 4°. vol. v.

Boerh. Ind. Hermanni Boerhave Index Plantarum horti Lugduno-Batavi. Lugd. Bat. 1710 in 8°.

Bumald. Bibl. Joannis Antonii Bumaldi Bibliotheca Botanica, Bononiæ 1657. in 24.

Camer. sex Plant. Rudolphi Jacobi Camerarii Professoris Tubingensis, de sexu Plantarum epistola. Tubingæ 1695. in 12°.

Chomel. Chomel Synopsis Historiæ stirpium officinalium. *Abregé de l'histoire des Plantes usuelles par M. Chomel A Paris 1712. in* 8°.

Contant Jacobi & Pauli Contant Pharmacopæorum Pictaviensium in Dioscoridem notæ. *Les Oeuvres de Jacques & Paul Contant Apoticaires. A Poitiers 1561. in fol.*

Du Tertre R. P. Du Tertre Historia naturalis Insularum Gallo Americanarum. *Histoire generale & naturelle des Antilles habitées par les François. A Paris 1667. & 1670. in 4°. 4. vol.*

Feüillée. R. P. Feüillée Historia Plantarum officinalium Peruviæ &c *Histoire des Plantes Medicinales qui sont le plus en usage dans les Royaumes du Perou & du Chily.* Inseritur observationum ejus Physicarum, Mathematicarum & Botanicarum Diario Gallicè edito Parisiis 1714. in 4°, vol. 2.

Franc. Lexic. Georgii Franci de Frankenau Flora Francica, hoc est Lexicon Plantarum hactenus usualium &c. Argentorati 1705. in 12°

Garid. Bot. Aq. Garidel Botanicum Aquense. *Histoire des Plantes qui naissent aux environs d'Aix & en d'autres lieux de la Provence, par M. Garidel. A Aix 1715. in fol.*

Hannem, Meth. Joannis Lud. Hannemanni Methodus cognoscendi vegetabilia, juxta triplicem cognitionem Grammaticam, Philosophicam & Medicam Kilonii 1677. in 8°.

Helving. Flor. Pruss. Georgii Andreæ Helvingii Flora Prussica quasi modo genita, seu Enumeratio Plantarum indigenarum Prussiæ. Gedani 1712. in 4°.

Jung Phytosc. Joachimi Jungii Isagoge Phytoscopica. Hamburgi 1679. in 4°.

Knaut meth. Christiani Knaut Methodus Plantarum Lipsiæ & Halæ 1716. in 8°.

Loesel fl. Pruss. Joannis Loeselii Flora Prussica, sive Plantarum in Prussiâ sponte nascentium Catalog. quem Iconibus illustravit Joan Gottsehed. Regio Monti 1703. in 4°.

Munting. Phyt. Abrahami Muntingii Phytographia curiosa. Amstelodami 1711. in fol

Olhaf. Pl. Dant. Nicolai Olhafii Elenchus Plantarum circa Danticum sponte nascentium. Gedani 1656. in 8°.

Pluk. Amalth. Leonardi Plukenetii Amaltheum Botanicum. Londini 1703. in fol.

Pluk. Mant. Plukenetii Mantiſſa Almageſti Botanici Londini 1700. in fol.

Plum. Fil. R. P. Caroli Plumerii Hiſtoriâ Filicum Americanarum. Pariſiis è Typographiâ Regiâ 1705. in fol.

Plum. nov. gen. Plumerii nova genera Plantarum Americanarum cum Catalogo Indicarum ſtirpium ab ipſo deſcriptarum & in Turnefortii Inſtitutis recenſitarum. Pariſiis 1703. in 4°.

Raii Hiſt. tom. 3. Joan. Raii Hiſtoriæ Plantarum tomus tertius Londini 1704. in f.

Raii Meth. emend. Raii Methodus Plantarum emendata & aucta Londini 1703. in 8°.

Raii Var. Meth. Raii de Variis Plantarum methodis Diſſertatio. Londini 1696. in 8°.

Savaſt. Inſt. R. herb. R. P. Eulalii Savaſtani S. J. Botanicorum ſeu Inſtitutionum Rei Herbariæ, libri quatuor. Neapoli 1712. in 12°. Heroico carmine.

Scheuchzer. Itin. Alp. Joan. Jacobi Scheuchzeri Itinera alpina. Londini 1708. in 4°.

Scheuchz. Agr. Prodr. Joannis Scheuchzeri Agroſtographiæ Helveticæ Prodromus Tiguri 1708. in fol.

Sloan. hiſt. Jam. Hans Sloane Hiſtoria naturalis Inſularum Maderæ Barbados & Jamaicæ. *A Voyage to the Iſland Madera, Barbados, Nievos, S. Chriſtophors, and Jamaica With. the natural hiſtory &c. vol.* 1. *London* 1707. *in fol.*

Sterb. Th. Fung. Franciſci Sterbeeck Theatrum Fungorum Belgicè. Antverpiæ 1685. in 4°.

Tit. Catal. Antonii Titæ Catalogus Plantarum quibus Patavii conſitus eſt Hortus Illuſtr. Joannis Franciſci Mauroceni Veneti Senatoris. Patavii 1719. in 12°.

Volk. Flor. Norimb. Joannis Georgii Volkameri Flora Noribergenſis, ſeu Catalogus Plantarum in agro Noribergenſi ſponte vel arte enutritarum. Norībergæ 1700. in 4°.

Volk. Heſp. Norimb. Joannis Chriſtophori Volkameri Heſperidum Norimbergenſium, ſeu de Malorum Citreorum, Limonum, Aurantiorumque culturâ & uſu Libri quatuor è Germanicâ in Latinam linguam tranſlati. Norimbergæ 1713. in fol.

Zannichel. Joannis Hieronymi Zannichellii Epiſtola de Myriophyllo Pelagico & de alterâ plantâ anonymâ. Venetiis 1714. in 4°.

APPROBATION.

Extrait des Regiſtres de l'Academie Royale des Sciences.

Du 20. Decembre 1718.

M.rs de Reaumur & Geoffroy qui avoient été nommés pour examiner les augmentations faites par M. de Juſſieu aux *Inſtitutions de M. Tournefort*, qui vont être réimprimées, en ayant fait leur rapport, la Compagnie a cru qu'elles ſeroient très-agréables au Public. En foi de quoi j'ai ſigné le preſent Certificat. A Paris ce 26. Decembre 1718.

FONTENELLE, Secretaire perp. de l'Academie Royale des Sciences.

DE USU

DE
USU
INSTITUTIONUM
REI HERBARIÆ.

QUI plantarum ſtudio revera tenentur, nullo quidem præceptore docente, certam earum cognitionem etiam ex tempore conſequentur, ſi paucorum Florum formas (quatuordecim ſcilicet, quæ intra ſpatium unius vel alterius horæ addiſci poſſunt) in animo ſibi defigere velint. Omnis quippe flos vel conſtat ex foliis; vel foliis carens, aliud nihil habet niſi capillamenta quædam, quæ, *Stamina* appellantur. Hic *Apetalos* ſeu *Stamineus*, ille *Petalodes* dici conſuevit. Flos Apetalos vel embryoni adhæreſcit, vel ab eo ſeparatur. Petalodes dividitur in ſimplicem & compoſitum. Flos ſimplex, alius *Monopetalos* appellatur, hoc eſt unius, ut ita dicam, folii; alius verò *Polypetalos*, ſeu multorum foliorum. Monopetali ſpecies ſunt *Flos Campaniformis*, *Infundibuliformis*, *Rotatus*, *Labiatus*, *Perſonatus*. Floris Polypetali diſſimilitudines ſunt, flos *Cruciformis*, *Roſaceus*, *Caryophyllæus*, *Liliaceus*, & *Papilionaceus*. Flos demum compoſitus in *Floſculoſum*, *Semifloſculoſum* & *Radiatum* diſpertitur. Horum omnium de-

finitiones pag. 72. 73. & 74. formæ verò Tab. 7. 8. 9. 10 11. exponuntur.

Igitur cùm planta quævis ignota sese Philobotano objiciet, primò explorandus venit ejus flos, utrum Apetalos, an Petalodes; an simplex vel compositus. Ponamus v.g. illum esse Campaniformem; tunc consulenda est Classis prima Institutionum nostrarum, in qua agitur de plantis flore monopetalo, campaniformi; ejusque genera lustranda, donec ignoto flos similis occurrat. Namque si floris Convolvuli v. g. æmulus videatur, in eo stare debet Philobotanus, indagaturus utrum Pistillum ejusdem floris abeat in fructum Convolvuli fructui similem: his enim ita se habentibus, nullus dubitandi locus est quin planta, quæ priùs erat ignota, ad Convolvuli genus sit referenda. Neque tamen satis est nosse genus; singulæ præterea Convolvuli species, quæ ibidem recensentur, à Philobotano percurrendæ sunt, ut certior fiat utrum species illa quam præ manibus habet, descripta sit necne. Enimverò si totâ suâ formâ, hoc est radicibus, foliis, caule, floribus & fructibus descriptioni & iconi respondeat ejus speciei v. g. quæ Convolvulus major, albus C. B. dicitur, manifestum est hanc esse reverà Convolvulum majorem, album C. B. tuncque Scriptores Rei Herbariæ à C. Bauhino indicatos evolvat si lubet, ut pleniorem hujus plantæ notitiam adipiscatur. In speciebus autem enumerandis primò appellationem C. B. afferre solitus sum, ob synonymorum collectionem: deinde nomen quod eidem speciei J. Bauhinus imposuit, propter descriptionem & annotationes apprimè utiles: postremò & appellatio-

nem à Dodonæo uſurpatam, Cluſio, Lobelio, aliove auctore probato, qui iconem ejuſdem ſpeciei non contemnendam exhibuit.

Qui plantas eâ ratione addiſcunt, raró earum obliviſcuntur vel eas facilè eâdem arte in memoriam revocant. Monendi autem ſunt Philobotani præter notam genericam, quæ in floris ſimul & fructûs forma plerumque poſita eſt, ſingulas etiam plantarum partes intentis oculis, ut aiunt, intuendas eſſe, & maximâ diligentiâ contemplandas, earum imagines in animo inſculptas habeant; ſemel enim explorato genere cujuſvis ſpeciei, ex ſola florum inſpectione, ex improviſo, quâvis anni tempeſtate eadem ſpecies facilè dignoſcitur; cùm parumper etiam hac in arte exercitatis ſubitò veniat in mentem, folia hujus vel alterius formæ non convenire niſi plantæ, quæ floribus & fructibus certæ cujuſdam ſtructuræ donatur. Quapropter nota generica plantarum à duabus tantùm aut tribus partibus pendet; ſpecifica verò, ſeu ea quâ ſpecies plantarum à cæteris omnibus diſtinguuntur, ab omnibus non ſolùm partibus, ſed ab earum affectionibus omnino proficiſcitur. Ex quibus liquet, certi nihil vel de minimâ herbulâ pronuntiari poſſe, niſi exploratis ſuâ tempeſtate omnibus ejus partibus.

Hæc mihi longo uſu ſemper viſa eſt brevior certiorque via, quâ ad plantarum cognitionem perveniri poſſit, maximè cum agitur de iis quarum flores & fructus quotannis conſpiciuntur: nam quod ad excelſas arbores attinet quæ raró florent & fructus edunt, debent potiùs earum nomina ex libris vel à præceptore mutuari, etiamſi ea-

rum genera à florum & fructuum forma petenda ſint; neque enim quæ Populi, Salicis, aut Quercus ſpecies dicuntur, ad ea genera revocarentur, niſi floribus aut fructibus propriæ cujuſdam ſtructuræ donarentur; idemque nomen e contra ſibi ſemper arrogarent, etiamſi foliis longè diſtarent à cæteris ſpeciebus.

Neque prætereundum eſt non ſolùm ſpecierum Plantarum, ſed earum etiam quæ *Varietates* ab Herbariis appellantur, mentionem à nobis ſæpiſſime fieri, parum curantibus utrum reverà varietates ſint ejuſdem ſpeciei: cùm enim affectionibus quibuſdam ſenſibus obviis differant, diverſis etiam appellationibus debent diſtingui.

EXPLICATIO NOMINUM SCRIPTORUM REI HERBARIÆ,

quorum mentio fit in hoc opere.

ADv. Adverſaria nova ſtirpium,auctoribus Petro Pena & Mathia de Lobel Medicis. Londini 1570. & 1606. Antuerpiæ 1575. in folio.

Adv. part. 2. Adverſariorum Pars altera. Londini 1605.

Ald. Aldinus. Exactiſſima deſcriptio rariorum quarundam plantarum, quæ continentur Romæ in Horto Farneſiano. Tobia Aldino Ceſenate ſeu potius Petro Caſtello auctore. Romæ 1625. in folio.

Ambroſ. Ambroſinus. Hyacinthi Ambroſini, Horti publici Bononienſis Præfecti, Phytologiæ ſive de Plantis partis primæ Tomus I. Bononiæ 1666. in folio.

Ang. Anguillara. Semplici dell' Eccellente M. Luigi Anguillara. In Venegia 1561. in 8°.

A. R. Par. Scientiarum Academia Regia Pariſienſis. *Memoires pour ſervir à l'Hiſtoire des Plantes, dreſſez par M. Dodart, de l'Academie Royale des Sciences, Docteur en Medecine de la Faculté de Paris. 1676. in folio.*

Baniſter. Cat. Stip. Virg. Baniſteri Catalogus Stirpium Virginiæ, nondum editus, ſed à Plukenetio memoratus.

Barr. Icon. Barrelieri Icones æri eleganter inciſæ, nondum tamen editæ, proſtant Pariſiis in Bibliotheca Patrum Dominicanorum Cœnobii ſancti Honorati, quorum familiæ ſe adjunxit anno 1635. Jacobus Barrelier Pariſinus, plantarum admodum ſtudioſus & Medicinæ Doct Poſtquam autem ad Theologiam ſe contuliſſet earum ſtudio maximè incubuit, variiſque peregrinationibus ſuſceptis, in Hiſpaniam præſertim & Italiam, tandem Pariſios ſeceſſit, quaſque obſervarat rariores plantas incidi curavit, publici juris facturus, niſi vir optimus, doctiſſimus, & inter celebriores ſæculi Botanicos annumerandus, vivere deſiiſſet, anno ætatis 68. die Septembris 17. anni 1671.

Bellon. Bellonius. Petri Bellonii, Cænomani, Obſervationes è Gallico ſermone in Latinum tranſtulit Cluſius. Extant præterea Bellonii de Arboribus coniferis : de Admirabili operum antiquorum præſtantia : de Medicato funere &c. in 4°. Pariſiis 1553.

C. B. Phytop. Caſpari Bauhini Phytopinax. Baſileæ 1596. in 4°.

C. B. Pin. Caſpari Bauhini Pinax Theatri Botanici. Baſileæ 1623. & 1671. in 4°.

C. B. Math. Mathioli Opera C. Bauhini Synonymiis plantarum &c notis illuſtrata. Baſileæ 1598. in folio.

C. B. Prod. C. Bauhini Prodromus Theatri Botanici. Francofurti 1620. Baſileæ 1671. in 4°.

C.B.Theat. C.Bauhini Theatri Botanici Liber primus-Baſileæ 1663.in fol.

Beſl. Faſc. Baſilii Beſleri Faſciculus rariorum animalium, lapidum, fructuum, maritimarum plantarum &c. Norimbergæ in forma longo 1616.

Beſl. Gazophyl. Gazophylacium rerum naturalium Michaëlis Ruperti Beſleri, Medici & Reipubl. Noribergenſis Phyſici ordinarii. Noribergæ 1613. in folio.

Bocc. Muſc. Muſeo di Fiſica di Paulo Boccone. In Venetia 1697.

Bocc. rarior. plant. Icones & deſcriptiones rariorum plantarum: auctore Paulo Boccone. Oxonii 1674. in 4°.

Bot. Monſp. Petri Magnol, D. M. Monſpelienſis, Botanicum Monſpelienſe. Lugd. 1676. Ejuſdem appendix, Monſpelii 1686. Ejuſdem Prodromus Hiſtoriæ generalis Plantarum. Monſpelii 1689. in 8°.

Bot. Monſp. App. In appendice Botanici Monſpelienſis.

Breyn. Cent. 1. Jacobi Breynii Gedanenſis Exoticarum, aliarumque minus cognitarum Plantarum, Centuria prima. Gedani 1678. in folio.

Breyn. Prodr. 1. Jacobi Breynii Gedanenſis Prodromus primus Faſciculi rariorum Plantarum. Gedani 1680. in 4°.

Breyn. Prodr. 2. Jacobi Breynii Gedanenſis Prodromus ſecundus Faſciculi rariorum Plantarum. Gedani 1689. in 4°.

Broſſ. Broſſæus. *Deſcription du Jardin Royal des Plantes medicinales: Par Guy de la Broſſe, Medecin ordinaire du Roy, & Intendant dudit Jardin.* 1633. in 4°.

Cæſ. Cæſalpinus. De Plantis libri XVI. Andreæ Cæſalpini, Aretini, Medici clariſſimi. Florentiæ 1583. Ejuſdem Appendix. Romæ 1603.in 4°. Reperitur etiam in Muſæo Bocconis.

Cam. Epit. Camerarius in Epitome Mathioli. De plantis Epitome utiliſſima Petri Andreæ Mathioli Senenſis, à Joachimo Camerario. Francofurti ad Mœnum 1588. in 4°.

Cam. Hort. Camerarius in Horto Medico & Philoſophico. Francofurti ad Mœnum 1588. in 4°.

Car. Steph. Præd. ruſt. Caroli Stephani Prædium ruſticum. Pariſiis 1629. in 8°.

C. Dur. Caſtor Durantes. Herbario nuovo di Caſtore Durante, Medico & Cittadino Romano. Romæ 1585. Venetiis 1684. in folio.

Cat. Altdorf. Vide *Flora Altdorffina.*

Cat. Georg. à Turr. Vide *H. Pat.*

Cat. Plant. Bat. Joannis Commelini Catalogus Plantarum Indigenarum Bataviæ. Amſtelodami 1683.

Cluſ. App. Cluſius in Appendice Hiſtoriæ Plantarum.

Cluſ. App. alt ad lib. VI. Cluſius in Appendice altera ab librum VI. V, g.

Cluſ. Cur. poſt. in folio. Cluſius in Curis poſterioribus, in folio 1611. Antuerpiæ.

Cluſ. Exot. Cluſius de Exoticis. Caroli Cluſii Atrebatis Exoticorum lib. X. Antuerpiæ 1605. in folio.

Cluſ. Hiſp. Caroli Cluſii Atrebatis rariorum aliquot plantarum per Hiſpanias obſervatarum Hiſtoria. Antuerpiæ 1576. in 8°.

Cluſ. Hiſt. Caroli Cluſii Atrebatis rariorum plantarum Hiſtoria. Antuerpiæ in folio 1601.

Cluſ. Pann. Caroli Cluſii Atrebatis rariorum aliquot ſtirpium per Pannoniam, Auſtriam &c. obſervatarum Hiſtoria. Antuerpiæ 1583.

Col. Part. I. Columna parte I. Fabii Columnæ Lyncæi minus cognitarum ſtirpium ΕΚΦΡΑΣΙC. Romæ 1606. in 4°.

Col. part. alt. Columna parte alterâ. Fabii Columnæ Lyncæi minus cognitarum ſtirpium Pars altera. Romæ 1616. in 4°.

Col. Phytob. Fabii Columnæ Phytobaſanos. Neapoli 1592. in 4°.

Col. in Rech. Columna in Rechum. Rerum Medicarum Novæ Hiſpaniæ Theſaurus à Nardo Antonio Recho, cum notis & additionibus Fabii Columnæ. Romæ 1649.

Cord. Hiſt. Valerii Cordi Hiſtoriæ Stirpium libri IV. Argentinæ 1561. in folio.

Corn. Jacobi Cornuti Doctoris Medici Pariſienſis Canadenſium Plantarum, aliarumque nondum editarum Hiſtoria. Pariſiis 1635. in 4°.

Didac. Venerandus F. Didacus ex Recollectorum Ordine rariorum plantarum cultor eximius.

Dod. Gal. Dodonæus in Hiſtoria Gallicè ſcripta. *Hiſtoire des Plantes, composée en Flamand, par Dodoens ou Dodonée, & traduite en François par Cluſius, où Charles de l'Ecluſe. A Anvers 1557. in folio.*

Dod. Pempt. Remberti Dodonæi Mechlinienſis, Medici Cæſarei, Stirpium Hiſtoriæ Pemptades ſex, ſive libri XXX. Antuerpiæ 1616. in folio.

Donat. Donatus. Trattato de' ſemplici, Pietre, & Peſci marini, di Antonio Donati. In Venetia 1631. in 4°.

Elem. Bot. Elemens de Botanique. A Paris 1694. in 8°.

Eyſt. Hortus Eyſtettenſis. Operâ Baſilii Beſleri Philiatri & Pharmacopæi. Norimbergæ 1613. in folio.

Ferr. Heſp. Ferrarii Heſperides: ſive de Malorum Aureorum cultura & uſu libri IV. Joannis Baptiſtæ Ferrarii, Senenſis, è Societate Jeſu. Romæ 1646. in folio.

Ferr. Flor. Ferrarius de Florum Cultura. Joannis Baptiſtæ Ferrarii, Senenſis, è Societate Jeſu, de Florum Cultura libri IV. Romæ 1633. Amſtelodami, in 4°.

Flor. Altdorf. Floræ Altdorffinæ Deliciæ ſylveſtres, ſive Catalogus Plantarum in agro Altdorffino ſponte naſcentium, à Mauricio Hoffmanno, Altdoffii 1677. in 4°.

Ejuſdem Florilegium Altdorffinum, ſive Catalogus Plantarum Horti Medici, Altdorffini. Altdorffii 1676. in 4°.

Flor. Bat. Floræ Lugduno-Batavæ Flores Pauli Hermanni. Lugduni-Batavorum 1690. in 8°.

Fuchſ. De Hiſtoria Stirpium Commentarii inſignes, auctore Leonhardo Fuchſio. Baſileæ 1542. in folio.

Ger. Emac. Joannis Gerardi, Angli, Hiſtoria Plantarum emaculata. Londini 1597. in folio.

Geſn. Biblioth, Bibliotheca univerſalis Geſneri. Tiguri 1545. in folio.

Geſn. Col. De Stirpium collectione Tabulæ, per Conradum Geſnerum luci datæ à C Wolpio. Tiguri 1587. in 8°.

Geſn. Epiſt. Epiſtolarum Medicinalium Conradi Geſneri, Philoſophi Medici Tigurini libri III. Tiguri 1577. in 4°.

Geſn. Epiſt. à C. B. editæ. Conradi Geſneri Philoſophi & Medici Epiſtolæ à C. Bauhino nunc primum editæ. Occurrunt cum libro de Plantis à Divis Sanctiſve nomen habentibus. Baſileæ 1591. in 8°.

Geſn. de fig. Lap. Conradi Geſneri de rerum Foſſilium, Lapidum & Gemmarum maximè figuris & ſimilitudinibus liber. Tiguri 1565. in 8°.

Geſn. Hort. Horti Germaniæ. Auctore Conrado Geſnero, cum Operibus Cordi editi ſunt. in folio.

Geſn. de rei Herbar. Scriptor. ad Cord. Geſnerus de Rei Herbariæ Scriptoribus ad Hiſtoriam Plantarum Valerii Cordi.

Geſn. de rei Herbar. Scriptor. ad Trag. Geſnerus de Rei Herbariæ Scriptoribus ad Hiſtoriam Plantarum Hieronymi Tragi.

Griſl. in Epiſt. dedic. V. L. Griſley in Epiſtola dedicatoria Viridarii Luſitani.

Hernand. Hernandes. Rerum Medicarum Novæ Hiſpaniæ Theſaurus ex Franciſci Hernandis relationibus. Romæ 1649. in folio.

Hoff. Flor. Altdorf. Vide *Flor. Altdorf.*

H. Amſtel. in 12. Hortus Amſtelodamenſis Joannis Commelini. Catalogus Plantarum Horti Medici Amſtelodamenſis. Amſtelodami 1686. in 12.

H. Amſtel. in folio. Rariorum Plantarum Horti Medici Amſtelodamenſis Deſcriptio & Icones, auctore Joanne Commelino. Amſtelodami 1697.

H. Cathol. Hortus Catholicus, auctore Franciſco Cupani. Neapoli 1696. cum ſupplemento primo in 4°.

H. Cathol.

H. Cathol. ſuppl. alt. Supplementum alterum ad Hortum Catholicum Franciſci Cupani. Panormi 1697. in 4°.

Hort. Edinb. Hortus Medicus Edinburgenſis, auctore Jacobo Sutherland. Edinburgi 1683. in 8°.

H. L. Bat. Horti Academici Lugduno-Batavi Catalogus. Auctore Paulo Hermanno. Lugduni Batavorum 1687.

H. Mal. Hortus Malabaricus, Indicus. Amſtelodami ab anno 1678. ad annum 1693. quo duodecima Pars impreſſa eſt. in folio.

H. Pat. Catalogus Plantarum Horti Patavini Georgii à Turre. Patavii 1662. in 12.

H. R. Bleſ. Hortus Regius Bleſenſis. Pariſiis 1655. in folio.

H. R. Monſp. Hortus Regius Monſpelienſis Petri Magnol. Monſpelii 1697. in 8°.

H. R. Par. Hortus Regius Pariſienſis. Pariſiis 1665. in folio.

J. B. 1. 250. J. Bauhinus, tom. 1. pag. 250.

J. B. 2. 213. J. Bauhinus, tom. 2. pag 213.

J. B. 3. 618. J. Bauhinus, tom. 3. pag. 618.

J. B. 3. Part. 2. 25. J. Bauhinus, tom. 3. part. 2. pag. 25. Hiſtoria ſcilicet plantarum univerſalis, auctoribus J. Bauhino Archiatro, Joanne Henrico Cherlero Doctore, Baſilienſibus; quam recenſuit & auxit Dominicus Chabræus D. Genevenſis. Ebroduni 1650. in folio.

Icon. Robert. Icones Roberti. Variæ ac multiformes florum ſpecies appreſſæ ad vivum, auctore Nicolao Robert. Pariſiis in 4°.

Imper. Hiſtoria naturale di Ferrante Imperato Neapolitano. Neapoli. 1599. Venetiis 1672. in folio.

Joncq. Hort. Dionyſii Joncquet, Medici Pariſ. Hortus. Pariſiis 1659. in 4°.

Lauremb. Petri Laurembergii Apparatus Plantarius primus. Francofurti 1632. in 4°.

Læl. Triumf. apud fratrem. Lælii Triumfetti Catalogus Plantarum, cum obſervationibus J. Baptiſtæ Triumfetti ejus fratris editus.

Lign. Alexander & Joannes Lignonii fratres, Botanici Regii, in Inſulis Americanis, & maximè in ea quæ *Guadalupa* vocatur, Plantarum inveſtigationi operam dantes.

Lob. Icon. Mathiæ Lobelii Plantarum ſeu ſtirpium Icones. Antuerpiæ 1581.

Lob. Illuſtr. Mathiæ de Lobel ſtirpium Illuſtrationes, accurante Guill. How, Anglo, Londini 1655. in 4°.

Lob. Obſ. Lobelli Illuſtrationes Plantarum, ſeu ſtirpium Hiſtoria Mathiæ de Lobel Inſulani. Antuerpiæ 1576. in folio.

Lugd. Hiſtoria generalis Plantarum, Lugduni apud Guillelmum Rouillium 1586. in folio.

Lugd. App. Appendix Hiſtoriæ generalis Plantarum Lugduni editæ apud Rouillium.

Lugd. Gal. Editio Gallica Hiſtoriæ generalis Plantarum. Lugduni 1616. in folio.

Mappus. D. Mappus, filius, Medicinæ Doctor Argentinenſis, in rerum naturalium cognitione apprimè verſatus, paternæ virtutis hæres digniſſimus.

Marcgr. Georgii Marcgravii de Liebſtad, Miſnici Germani, Hiſtoriæ Rerum naturalium Braſiliæ libri octo; editi ſimul cum Hiſtoria Piſonis. Lugduni-Batavorum 1648. in folio.

Math. Petri Andreæ Mathioli, Senenſis Medici, Commentarii in ſex libros Pedacii Dioſcoridis. Venetiis ex officina Valgriſiana 1565. in folio.

Math. Lob. Icon. Mathiolus à Lobelio memoratus in Iconibus ſtirpium.

Mentz. Index nominum Plantarum multilinguis; Operâ Chriſtiani Mentzelii. Berolini 1682. in folio.

Mentz. Pug. Mentzelius, in Pugillo rariorum Plantarum, ad calcem Indicis editus.

Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. Plantarum Hiſtoriæ univerſalis Oxonienſis Pars 2. auctore Roberto Moriſon. Oxonii 1680. in folio.

Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. Plantarum Hiſtoria univerſalis Oxonienſis Pars 3. auctore Roberto Moriſon, à Jacobo Bobarto non ſolum edita in lucem, ſed maximè illuſtrata. Oxonii 1699. in folio.

Mor. H. R. Bleſ. Hortus Regius Bleſenſis auctus, ſeu Præludia Botanica Moriſoni. Londini 1669. in 8°.

Mor. Umb. Plantarum Umbelliferarum Diſtributio nova, auctore Roberto Moriſon. Oxoniis 1672. in folio.

Munt. Hiſt. Muntingius in Hiſtoria Plantarum in folio. Amſtelodami.

Muſ. Petiv. Muſæum Petiverianum, cujus Centuria 1ª 1695. 2ª & 3ª 1698. 4ª verò & 5ª 1699. Londini prodiere in 8°.

Muſ. Reg. Soc. Cat. Catalogus Muſæi Regiæ Societatis à D. Grew. elaboratus.

Oldenl. Henricus Bernardus Oldenlandius, Germanus, Pauli Hermanni diſcipulus, Medicinæ & Plantarum ſtudioſus, quarum gratiâ ad caput Bonæ ſpei ſe contulit, & paucis abhinc annis periit vir meliore fato & longiore vitâ dignus, cui multas rariores plantas debeo.

Par. Bat. Pauli Hermanni Paradiſus Batavus. Lugduni-Batavorum 1698. in 4°.

Park. Par. Joannis Parkinſoni Paradiſus terreſtris. Londini 1629. in folio.

Park. Theat. Joannis Parkinſoni Theatrum Botanicum. Londini 1640. in folio.

Paſſ. Icon. Icones Criſpini Paſſæi. Arnhemi 1607.

Phytol. Brit. Phytologia Britannica. Londini 1650. in 12.

Pillet. Pilleterius. Plantarum in Walachria Zeelandiæ Inſula naſcentium Synonimia, auctore Caſparo Pilleterio. Middelburgi 1610. in 8°.

Piſon. Guilielmi Piſonis de Indiæ utriuſque Re naturali & medica libri quatuordecim. Amſtelodami 1658. Lugduni-Batavorum 1648. in folio.

Plum. Plumerius. *Deſcription des Plantes de l'Amerique, par le Pere Plumier. A Paris 1693.* Carolus Plumerius Maſſilienſis, Botanicus Regius, è ſanctiſſimo Minimorum Ordine non moribus tantùm ſed doctrinâ qua pollet maximâ commendandus, cùm in Mathematicis diſciplinis & Philoſophia, tùm maximè in Re Herbaria; quâ ſemper adeo delectatus eſt, ut nullis neque periculis, neque laboribus perterritus plures ipſe ſolus nondum deſcriptas in Indiis Occidentalibus plantas obſervavit, quam omnes hujus ævi Botanici. Harum autem nomina pro ſummâ qua me complectitur benevolentiâ publici juris in hoc opere facere voluit, maximâ diligentiâ totus incumbens in delineandis, incidendiſque iconibus ac deſcriptionibus concinnandis quas prope diem ipſe editurus eſt.

Pluk. Almag. Bot. Leonardi Plukenetii Almageſtum Botanicum. Londini 1696. in folio.

Pluk. Phytogr. Leonardi Plukenetii Phytographia. Cujus Pars 1. & 2. Londini 1661. tertia verò 1692. quarta demum 1696. exhibitæ ſunt in folio.

Pon. Bal. Ital. Monte Baldo deſcritto da Giovanni Pona Veroneſe. In Venetia 1617. in 4°. Eadem Latine prodiit in folio cum Operibus Cluſii. Antuerpiæ 1691. Baſileæ verò in 4°. 1608.

Prodr. Par. Bat. Prodromus Paradiſi Batavi. Amſtelodami cum Schola Botanica editus 1689. in 12.

P. Alp. Ægypt. Proſperi Alpini de Plantis Ægypti Liber. Venetiis 1633. in 4°.

P. Alp. Exot. De Plantis Exoticis Libri duo, Proſp. Alpini. Venetiis 1656. in 4°.

Raii Cat. Angl. Catalogus Plantarum Angliæ & Inſularum adjacentium. Operâ J. Raii è Societate Regia. Londini 1677. in 8°.

Raii Cat. Cant. Catalogus Plantarum circa Cantabrigiam naſcentium. Cantabrigiæ 1660. Appendix verò 1685. in 8°.

Raii Hiſt. Hiſtoria Plantarum. Auctore J. Raio è Societate Regia. Londini 1686. in folio.

Raii Syllog. Sylloge Stirpium Europæarum J. Raii. Londini 1694. in 8°.

Raii Synopſ. Synopſis Methodica Stirpium Britannicarum. Auctore, Raio. Londini 1690. in 8°. tum & 1696.

Reneal. D. Renealmus è Regia Scientiarum Academia, Doctor Medicus Parisiensis, magnas avitæ virtutis spes faciens.

Richier Onomat. Onomatologia, seu Nomenclatura Stirpium, quæ in Horto Regio Monspeliensi recens constructo coluntur, Richierio de Belleval, Medico Regio, Anatomico, & Botanico professore, imperante. Monspelii 1598. in 12.

Richier Recherc. Dessein touchant la Recherche des Plantes du pays de Languedoc ; par M. Richier de Belleval. A Montpellier 1605. in 8°. Cum quinque Iconibus æneis.

Richier. Icon. Icones Plantarum Richierii de Belleval, elegantissimæ quidem, sed nondum editæ, nec forsitan edendæ : quarum Tabulæ æneæ prostant Monspelii in Musæo Clariss. Viri D. de Belleval.

Rivin. D. Augusti Quirini, Rivini, Introductio generalis in Rem Herbariam, cum ordine Plantarum quæ sunt flore regulari, monopetalo. Lipsiæ 1690. in folio.

Ejusdem Ordo Plantarum quæ sunt flore regulari, pentapetalo. Lipsiæ 1699. in folio.

Rob. Cat. Catalogus Stirpium, tam indigenarum quàm exoticarum, quæ Lutetiæ coluntur : à I. Robino, Botanico Regio, & Iatrici Horti celeberrimæ Scholæ Parisiensis curatore. Parisiis 1601. in 12.

Rondel. Rondeletius de Piscibus. Lugduni 1554. in folio.

Ruel de Nat. Stirp. De Natura Stirpium Libri tres, Joanne Ruellio auctore. Parisiis 1536. in folio.

Sarrac. Sarracenus, Gallicè *Sarrazin*, Medicinæ Doctor peritissimus, apud Canadenses Botanicus & Anatomicus Regius, accuratissimus Rerum Naturalium explorator.

Schol. Bot. Schola Botanica. Amstelodami 1689. in 12.

Schwenck. Stirpium & Fossilium Silesiæ Catalogus, à Casparo Schwenckfelt. Lipsiæ 1600. in 4°.

Scot. illustr. Scotia illustrata. Auctore Roberto Sibbaldo. Edimburgi 1684. in folio.

Sim. Paul. Quadrip. Quadripartitum Botanicum Simonis Pauli. Argentorati 1667. in 4°.

Sloane Cat. Plant. Jam. Catalogus Plantarum Insulæ Jamaïcæ, auctore Hans Sloane, è Regia Societate. Londini 1696. in 8°.

Stap. in Theoph. vel *Bod. à Stap.* Theophrasti Eresii de Historia Plantarum Libri decem, quos illustravit Joannes Bodæus à Stapel. Amstelodami 1644. in folio.

Sur. Surianus, Massiliensis, Medicinæ Doctor & Pharmacopæus, Botanicus Regius. Ex Indiis Occidentalibus redux, quò Plantarum investigandarum causâ abierat, Massiliæ mortuus est paucis abhinc annis.

Suvert. Emanuelis Suvertii Florilegium. Francofurti 1612. Amstelodami 1647. in folio.

Tabern. Hiſt. Jacobi Theodori Tabernæmontani Hiſtoria Plantarum Germanicè ſcripta. Francofurti 1613. in folio.

Tabern. Icon. Jacobi Theodori Tabernæmontani Icones Plantarum. Francofurti 1590.

Thal. Thalius. Sylva Hercinia, ſive Catalogus Plantarum ſponte naſcentium in montibus & locis vicinis Hercyniæ. Francofurti, 1558. in 4°. cum Horto Camerarii editus.

Thev. Franc. Antarct. *Les ſingularitez de la France Antarctique ; par André Thevet. A Paris 1558.* in 4°.

Trag. Tragus. Hieronymi Tragi de Stirpibus Libri tres. Argentorati 1552. in 4°.

Triumf. Obſervationes de Ortu ac Vegetatione Plantarum. Auctore Joanne Baptiſta Triumfetti, Bononienſis. Romæ 1685. in 4°.

Triumf. Syllab. Triumfetti Syllabus Plantarum Horto Medico Romano additarum. Romæ 1688. in 4°.

Veſl. in P. Alp. Veſlingius in Proſperum Alpinum. Patavii 1638. in 4°.

V. Luſit. & *Vir. Luſit.* Viridarium Luſitanum Gabrielis Griſley. Ulyſſipone 1660. in 12.

Zan. Iſtoria Botanica di Giacomo Zanoni, Sempliciſta è ſopraintendente all' Horto publico di Bologna. In Bologna 1675. in folio.

INDEX CLASSIUM.

APPROBATIO

Illustrissimi Viri D. D. GUIDONIS CRESCENTII FAGON, *Regi à Secretioribus Consiliis & Archiatrorum Comitis.*

PLENUM hoc opus laboris & industriæ, tam magni est ad Plantarum cognitionem momenti, ut si ejus absoluti gloriam Galliæ non invideat Europa, nunquam satis illi de tanto munere gratulabitur. Studium enim Botanicum, suarum deliciarum rudi & indigestâ mole huc usque tædio obnoxium, ita facili hâc methodo contraxit ingeniosissimus & doctissimus *Tournefort*, ut molliter austerum possit nunc fallere laborem voluptas. Plurimùm igitur humanæ salutis interesse censemus, ut prælo sine mora committatur absolutum illud Artis Herbariæ specimen, expectatione publicâ majus : ex quo omnes intelligant quales erudito sinu Regia Scientiarum Academia complectatur alumnos; & quid maximi Principum valeant munificentia & paternus in artes liberales animus. Datum Versaliis pridie Kalend. Febr. anno M. DCC.

FAGON.

APPROBATIO

Clarissimi Viri D. D. Bourdelot, Regis Consiliarii & Medici perpetuò ordinarii, nec non Serenissimæ Burgundiorum Ducissæ primarii Medici.

HUNC in florida elegantiori Medicinæ parte planè peregrinum non injuriâ dixeris, cui non lectus præstantissimus eruditissimi *Tournefort* Liber Gallicè inscriptus *Elemens de Botanique.* Satis sit igitur ad præsentis operis commendationem declarasse has REI HERBARIÆ INSTITUTIONES, præter Elementa Botanica Latinè, versa uberiorem adhuc rerum ad Plantarum cognitionem pertinentium segetem continere. Datum Versaliis Kal. Febr. anno M. DCC.

BOURDELOT.

INSTITU-

INSTITUTIONES REI HERBARIÆ.

ISAGOGE IN REM HERBARIAM.

RES HERBARIA quæ *Botanice* dici ſolet, in duas partes dividitur, quarum prior in recta plantarum cognitione, altera in optimo earum uſu ſita eſt. Plantas apprime noſſe aliud nihil videtur, quàm in promptu habere nomina quæ iis aptè impoſita ſunt : nam in hac arte delectus eſt quidam habendus eorum quæ conjuncta ſunt cum notione ſtructuræ partium, à qua proficiſcitur nota propria ſeu χαρακτὴρ plantarum. Idea ſcilicet notæ propriæ, nomenque cujuſque plantæ ita ſunt inter ſe conglutinanda, ut ab invicem nullatenus ſejungantur : neque duo diverſa nomina cum eadem notione, aut duæ notiones cum eodem nomine conjungi debent, niſi fortè in eorum ſententiam eamus, qui rem herbariam ſine ordine inſtituendam eſſe contendentes, ſolo uſu diuturno addiſcendam exiſtimant.

Quò magis appareat ratione & viâ Botanicen docendam & capeſſendam eſſe,curſim perluſtranda ſunt ejus tempora atque quaſi ætates:quibus ſcilicet initiis ab Hippocratis ævo ad Galenum increverit ; quantùm eam locupletarint Arabes , neglexerint Arabum ſucceſſores ; quorum hominum diligentiâ fuerit inſtaurata in diſciplinarum renovatione ; quantis denique & quàm incitatis incrementis ad hæc uſque tempora cum Herbariorum induſtriâ & labore , tum Principum munificentiâ ad eum pervenerit ſtatum in quo nunc viget. Ergo hiſtoriam hanc totam compendio referam,& deinde quid ſuſcipiendum mihi viſum ſit , ut non tantùm inventarum , ſed inveniendarum plantarum multitudo in genera claſſeſque digeratur ad docendum diſcendumque accommodatas. Spero enim fore ut hac arte plurium etiam ſpecierum cognitionem unuſquiſque pro memoriæ modulo facile conſequatur.

Etſi plantarum quàm animalium & mineralium uſus antiquior ſit in re medicâ,certum tamen eſt nihil quicquam in plantis veteres quæſiviſſe,præter olera,frugeſque ad vitam,aut quas ad medendum fortuna vel experientia monſtraverant.Conſtat etiam ex libris Græcorum,qui rem herbariam primi excoluiſſe exiſtimantur,in animo iis fuiſſe,ut vires plantarum potius quàm legitimam cognitionem poſteros edocerent:unde non mirum etiam provectâ medicinâ poſt Hippocratis ætatem,Theophraſtum qui philoſophandi ratione inter Herbarios longè præſtitit,de conſtituendis plantarum generibus ex partium anatome ne cogitaſſe quidem. Cæteri in medicamentis indagandis aut evulgandis curarum plurimum, in explicandis verò & deſcribendis plantis parum operæ poſuerunt.Itaque nomina earum non ex rei naturâ,id eſt partium ſtructurâ,ſed quaſi fortuitò ex aliis capitibus ad docendi diſcendique facultatem minus facientibus eruerunt : ex viribus nempe , ſimilitudine cum aliis rebus quæ uſu veniunt,inventoribus,proprio ſolo,odore,numero foliorum, animalibus quibus arridere putantur, florum colore,tempore quo erumpere,florere vel perire ſolent , cæteriſve id genus. Hinc Malva & Ariſtolochia à viribus emolliendi & puerperis opitulandi.Bugloſſum & Iris à ſimilitudine linguæ bovillæ & colorum Iridis. Artemiſia, Gentiana, Lyſimachia ab earum inventoribus. Stœchas ab Inſulis Stœchadibus ; Colchicumque & Carvi à Colchide & Cariâ nomina ſua invenerunt Myrrhis verò & Libanotis à Myrrhæ & Thuris odore. Trifolium, Pentaphyllon, Chiliophyllon,Myriophyllon à numero foliorum. Chryſanthemum à floris, Chryſocome Poliumque à capitis coloribus; Chelidonium,Heliotropium,Erigeron ab anni tempeſtatibus. Elaphoboſcum denique, Meliſſophyllon & Ranunculus à Cervis, Apibus & Ranis nominata ſunt.Longè verò major eſt,inquit Clariſſimus Salmaſius,earum copia,de quibus non conſtat quare ita appellatæ ſint : propterea quòd ab imperitis aut ruſticis ea nomina primum excogitata ſunt, ac nullâ ratione data, quæ eruditi Herbarii nihiloſecius retinuerunt:multa præterea ut ſolet fieri , temerè ac fortuitò indita. Quorundam ac fortaſſe plurium imponendorum certam fuiſſe auctoribus ſuis rationem non negaverim ; ſed nobis prorſus incompertam,vel quod antiquiſſimis Græciæ temporibus,cùm alia linguâ uterentur,impoſita ſint,vel quòd dialecto ſolis illis populis peculiari, apud quos

Prolegom. in libr. de Homonym. Hyl. Jatric.

nafcerentur ipfæ plantæ,concepta fuerint earum nomina. Quamobrem nulla „ à veteribus ordinis habita ratione in appellandis plantarum fpeciebus,in obfcuram minus congruentium vel ambiguorum nominum multitudinem demum abiit Botanice : nam,ut ait Cicero, quidquid peccatur, perturbatione peccatur rationis atque ordinis. Dolendum tamen Pythagoræ, Euriphontis, Dieuchis,Praxagoræ,Dioclis,Herophili,Diagoræ,Philippi, Archigenis, Chryfippi, Afclepiadis,Erafiftrati,Pliftonici,Sofimenis,& cæterorum opera periiffe quorum Theophraftus, Celfus, Plinius & Galenus fæpe meminerunt. Ut autem rationem temporum fequamur in expendendis laboribus eorum qui plantas ad ufus humanos revocarunt,& hiftoriam naturalem promovere conati funt, ab ipfo Hippocrate ordiendum videtur.

Parad. 3.

HIPPOCRATES[a] Medicinæ princeps, [b] qui univerfæ Græciæ medendo admirationi fuit & [c] apud omnes præclarus evafit,[d] genitus in infula Coo imprimis clarâ ac validâ & Æfculapio dicatâ ; [e] vir & arte & facundiâ infignis,vetuftiffimus eft ex iis quorum operibus potimur. Natus eft anno primo octogefimæ Olympiadis,hoc eft anno ante Chriftum 459.Mortuus anno ætatis 85.vel 90:aliis 104.vel 109.hoc eft ante Chriftum 374. vel 369.aut 355. vel 350.[f] Is cum fuiffet mos liberatos morbis fcribere in templo Æfculapii, quid auxiliatum effet, ut poftea fimilitudo proficeret,exfcripfiffe ea traditur, atque (ut Varro credebat) jam templo cremato, inftituiffe medicinam hanc quæ *Clinice* vocatur. [g] Inde Hippocratis qui primus medendi præcepta clariffimè condidit, referta herbarum mentione invenimus volumina : tranfcribendo namque tabulas publicas, quæ cæterorum obfervationes continebant, quidquid Græcis notum magis & exploratum fuerat de plantarum ufu, in fcriptis fuis diffeminavit. Qua in re Botanicen longius propagaffet fummus vir & faluti pofterorum meliùs confuluiffet, fi earum defcriptiones addidiffet quibus ætate fua Θεραπευτικῇ continebatur.Sola tamen nomina virefque recenfuit plantarum circiter quatuor & triginta fupra ducentas,defcriptiones Cratevæ Herbariorum fui temporis principi peragendas haud dubiè relinquens, totus ipfe in curandis ægrotantibus occupatus.

HIPPOCRATES.
a *Plin. lib. 7. cap. 51.*
b *Soran. in vita Hippoc.*
c *Suidas in Hippoc.*
d *Plin. lib. 29. cap. 1.*
e *Celf. in Proœm.*
f *Plin. ibid.*
g *Plin. lib. 26. cap. 2.*

CRATEVAS namque five CRATEIAS eodem ævo tantam inter Herbarios famam fibi comparavit,ut ἄριστος ῥιζοτόμος ab Hippocrate appellari meruerit.Rem autem herbariam apud te femper miratus fum inquit divinus fenex ; unde Plinii locus obfcurus videtur,in quo legitur ipfi Mithridati Cratevam adfcripfiffe unam Mithridation vocatam;nifi forte fupponamus plures Cratevas & Mithridates fuiffe plantarum cognitione delectatos.[h] Cratevas autem Herbarius,tefte Diofcoride & Andreas medicus (qui quidem accuratius “ quàm reliqui in hac parte verfati exiftimantur) radices multas apprimè utiles, “ herbafque nonnullas non fatis defignatas reliquerunt.Verumtamen prifcis hoc “ dandum elogii, etfi pauca tradiderint , accuratè tamen in iis ipfis elaboraffe. “ Qualecumque fuerit opus Cratevæ(quod ῥιζοτομικὸν feu Herbariû appellat Nicandri Scholiaftes) non mediocris certe fuit jacturæ, maximè cum probabile fit,plantarum,de quibus Hippocrates locutus eft,defcriptiones & loca indicaffe. An verè conjecerim judicare poffunt,quibus fragmenta Cratevæ quæ affervan-

CRATEVAS
Epift. ad Crat.
Lib. 25. cap. 6.
h *Diofc. in præfat.*

tur in Bibliothecâ Cæſarea inſpicere licet.

THEOPHRASTUS.

a Diog. Laert.

Salmaſ. Prolegom. in lib. de Homonym. Hyl. jatric.

b Geſn. Biblioth.

„ THEOPHRASTO [a] Melanti fullonis filio, Leucippi, Platonis & Ariſto-
„ telis diſcipulo palma danda eſt,ob eos quos de plantarum hiſtoriâ & cauſis reliquit libros ſexdecim & plures, *quibus ſimile nihil unquam procuderunt Romana ingenia.* In his verò non tantùm de naturâ & differentiis ſtirpium, ſed de earum culturâ & vegetandi modo fusè diſſerit,plantarum quingentarum circiter nomina ſine deſcriptionibus afferens vel eas breves admodum & mancas.
„ [b]Permulta inſunt plantarum nomina;quæ neque medicis neque aliis eruditis
„ hodie cognoſcuntur,mutatis nimirum nominibus apud poſteriores.Haud enim
„ ſimilia apud alium quemquam ejus argumenti autorem inveniuntur.Quapropter planè deſperandum eſt,his temporibus Theophraſtum elucidari poſſe:non quidem quod ad textus reſtitutionem,quæ demum ſummorum virorum laboribus fortè obtinebitur,ſed quod ad cognitionem plantarum,de quibus Theophraſtus egit ſub nominibus ſibi propriis. Quibus enim auxiliis id fieri poſſit? niſi forſan accuratiſſimè perluſtrando per plures annos loca in quibus ſtirpes quaſdam indicavit : quod tamen vix ſperari poteſt, cùm deſcriptiones earum

c Conring. introd. in Art. med.

„ deſiderentur.[c]Id ſummè dolendum quòd longa ætas operibus Theophraſti mul-
„ tum decerpſerit,plurimaſque iis intulerit lacunas,ita ut mentem Theophraſti
„ ſæpe vix aſſequi liceat.Nec verò integram medicinam tanto operi quiſquam
„ hactenus adhibuit,ut ut multi multa fuerint conati;ſed & qui in Latinum hoc
„ opus vertit Theodorus Gaza,elegantiæ Latini ſermonis quam herbarum peri-
„ tior videtur fuiſſe;unde in plurimis cùm propter hanc,tum alias cauſas mentem
„ Theophraſti minùs feliciter expreſſit Quin etiam haud parùm tenebrarum le-
„ ctoribus offudit ſectione librorum in capita & ſingulis capitibus breviarii præ-
„ miſſa præfatione : utpote cùm ſæpè illa diviſa ſint quæ jungi maxime debent,
„ uti è contrario conjuncta quæ erant ſeparanda:argumenta autem illa capitum
„ lectorem plerumque ſeducant.Interim tamen ex ipſis apparet quanto ingenio,
„ quantaque doctrinâ conſcripti fuerint.Prodiit verò & ipſius Theo phraſti Græ-
„ cum opus & Latina Gazæ verſio non ſemel in lucem. Primus Græcum Lati-
„ numque textum junctim edidit Daniel Heinſius, opere quo ſimul & reliqua
„ ejuſdem Theophraſti Græco-Latina dare conatus eſt.Quamquam auté titulus
„ illius editionis referat ab Heinſio textum Græcum locis infinitis partim ex
„ ingenio, partim ex libris emendatum, hiulca ſuppleta, malè concepta re-
„ cenſita, interpretationem quoque paſſim eſſe interpolatam ; Epiſtola dedi-
„ catoria item loquatur in Græco textu Augiæ ſtabulum eſſe expurgatum :
„ Etſi denique diffitendum minime ſit, editionem illam omnibus illis ante-
„ greſſis præſtare ; multa tamen, imò longè plura meritò deſideraveris. Sanè
„ operæ quis prætium facturus ſit, qui varias emendationes præclarorum vi-
„ rorum (quales profectò plurimas Claudio Salmaſio in opere Exercitatio-
„ num Plinianarum debemus) diligenti ſtudio collectas ediderit. Longè ele-
„ gantior & multis modis laudabilior eſt illorum de plantis Theophraſti li-
„ brorum editio, quæ ſeorſim in Belgio prodiit opera Joannis Bodæi à Sta-
„ pel Amſtelædamenſis. Eſt ſanè opus illud ut longè præſtantiſſimum atque
„ optimum, ita meritò plurimi æſtimandum. Sed periit Joannes Bodæus dum Theophraſtum adornaret,nec quæ in libros Theophraſti de cauſis plantarum

eripſerat, & quorum nobis ſpes ab ejus patre Egberto Bodæo facta fuit, vulgata ſunt. Ut ut de Stapelio cenſeat Conringius, ejus notæ, ut verum fatear, longiſſimis & alienis rhapſodiis faſtidium potius quàm lucem afferre videntur, quaſi commentator ſarcinas ſuas omnes herbarias in his depoſuerit proximæ mortis conſcius. Non omittendum eſt præſtantes viros Julium Cæſarem Scaligerum & Robertum Conſtantinum in interpretando Theophraſto feliciter inſudaſſe. Poſt tantorum virorum lucubrationes, ſi quæ in ejus operibus de plantis obſcura ſint & deperdita, duo maxime nobis eſſe debent ſolatio: naturam nempe & ſtructuram plantarum à Clariſſimo Malpighio & recentioribus philoſophis accuratius exploratam eſſe quàm à Theophraſto & ab omnibus illis antiquioris doctrinæ magiſtris; tum denique non tanti momenti eſſe noſſe plantas de quibus Theophraſtus locutus eſt, cùm de earum viribus ſermonem vix fecerit. Eum autem ob præclaras animi dotes & exquiſitam doctrinam jure merito antiquitas mirata eſt. [a] Cùm antea Tyrtamo illi nomen eſſet, ob divinam elocutionem Ariſtoteles Theophraſtum appellavit. Accurrebant ad illum audiendum diſcipuli ad duo millia. Natus eſt Ereſi in inſula Lesbo [b] homo ſuavitate inſigni, linguæ pariter atque vitæ, ut ait Gellius. Vixit annos quinque & octoginta, & tamen de brevitate vitæ queſtus eſt. [c] Theophraſtus autem moriens accuſaſſe naturam dicitur, quòd cervis & cornicibus vitam diuturnam, quorum id nihil intereſſet, hominibus verò, quorum id maxime interfuiſſet, tam exiguam vitam dediſſet, quorum ſi ætas potuiſſet eſſe longior, futurum fuiſſet ut omnibus perfectis artibus, omni doctrinâ hominum vita erudiretur.

a Diogen. Laert.

b Noct. Attic. lib. 13. cap. 5.

c Cic. lib. 3. de finib.

Romani [d] omnium utilitatum & virtutum rapaciſſimi nihil ferè de plantis tradiderunt, niſi debellato Mithridate. Namque Mithridates maximus ſua ætate Regum, quem debellavit Pompeius, omnium ante ſe genitorum diligentiſſimus vitæ ſuæ argumentis, præterquam famâ intelligitur. Uni ei excogitatum quotidie venenum bibere, præſumptis remediis, ut conſuetudine ipſa innoxium fieret. Is ergò in reliqua ingenii magnitudine, Medicinæ peculiariter curioſus & ab hominibus ſubjectis qui fuere magna pars terrarum, ſingula exquirens, ſcrinium commentationum harum, & exemplaria, effectuſque in arcanis ſuis reliquit. Pompeius autem omni regia prædâ potitus, transferre ea ſermone noſtro libertum ſuum Lenæum Grammaticæ artis doctiſſimum juſſit, vitæque ita profuit non minùs, quàm Reipublicæ victoria illa: quo primùm tempore hanc ſcientiam ad Romanos perveniſſe animadvertit Plinius.

d Plin. lib. 25. cap. 2.

Primus & diu ſolus M. CATO, omnium bonarum artium magiſter, pau- cis dumtaxat attigit, boum etiam medicinâ non omiſſâ. Poſt eum unus illuſtrium tentavit C. VALGIUS eruditione ſpectatus imperfecto volumine ad D. Auguſtum, inchoatâ etiam præfatione religioſa, ut omnibus malis, humani illius potiſſimum principis ſemper medicetur majeſtas. Celebratur & M. TERENTIUS VARRO, [e] qui octogeſimum primum vitæ annum agens de ea re prodendum putavit. [f] Otium, inquit, ſi eſſem conſecutus, Fundania, commodius hæc tibi ſcriberem quæ nunc ut potero exponam, cogitans eſſe properandum: quod, ut dicitur, ſi eſt homo bulla, eò magis ſenex. Annus enim octogeſimus admonet me, ut ſarcinas colligam antequam proficiſcar è vita. Au-

CATO.

VALGIUS.

VARRO. an. ante Chriſt. 23.

e Plin. lib. 18. cap. 3.

f Varro lib. 1. de Re Ruſtica ad Fundaniam uxorem, cap. 1.

tores autem uxori quinquaginta indicat Græcos fermè omnes,qui Geoponica scripserunt.

a Castell. de vitis illust. medic.

MUSA & EUPHORBIUS.

[a] Eadem ætas clarissimos tulit medicos, qui artem ex Græcia in Italiam transtulisse videntur. Ex his ANTONIUS MUSA & EUPHORBIUS nobile par fratrum,quorum alter Augusti Cæsaris, alter Jubæ regis medicus fuit. Medico Antonio Musæ,cujus operâ D. Augustus ex ancipiti morbo convaluerat, statuam ære collato juxta signum Æsculapii statuerunt,teste [b] Suetonio: & [c] Plinius affirmat eundem Imperatorem prudentiâ Musæ medici lactucâ conservatum fuisse in ægritudine Libellum autem scripsit de Vetonicâ ad M. Agrippam, quem libellum Gabriel Humelbergius Ravenspurgensis, Archiater Isinensis restituit, instauravit,& Tiguri apud Froschoverum [d] typis mandari curavit cum Apulei libro de medicaminibus herbarum.

b In Aug. vita.
c Plin. lib. 19. cap. 8.
d In 4°. 1537.

ÆMILIUS MACER.

ÆMILIUS MACER Poeta Veronensis, mortuus in Asiâ,quo militatum abierat,Rem herbariam versibus etiam persecutus est,non quidem vulgaribus illis ac ineptis hexametris, qui ejus nomine circumferuntur, in quibus de viribus plantarum agitur,juxta methodum Galeni;sed præstantioribus carminibus & Ovidii commemoratione dignis.

Trist. lib. 4. eleg. 10.

Sæpe suas volucres legit mihi, grandior ævo
Quæque nocet serpens, quæ juvat herba Macer.

Gesn. Biblioth.

Quæ verò nunc tribuuntur Æmilio Macro sunt potius Ægidii cujusdam medici qui simili carmine de urinis & pulsibus egit.

JULIUS BASSUS & SEXTIUS NIGER.

Nec omittendi sunt duo viri Latini,etiamsi paulò durius accepti fuerint à [e] Dioscoride, JULIUS BASSUS & SEXTIUS NIGER, qui plurima de plantis Græcè tradiderunt, ut patet ex indicibus authorum, quorum operibus Plinius usus est. [f] Salmasius existimat eos non multo tempore antecessisse ætatem Dioscoridis aut Plinii.

e In præfat.
f In Prolegom. in libr. de Homonym. Hyl. Jatric.

DIOSCORIDES.

PEDANIUS autem, vel ut alii volunt PEDACIUS DIOSCORIDES,ex eâ Ciliciæ civitate oriundus quam Anazarbam,postea Cæsaream Augustam nominarunt, cæteros superavit studio ac diligentiâ,quibus materiam medicam complexus est.[g] Anazarbensis Dioscorides,inquit Galenus,quinque „ libris,materiam omnem utilem absolvit,non herbarum modò,sed & arborum „ & fructuum & succorum & liquorum,memorans insuper & metallica omnia „ & partes animalium,& mihi utique videtur omnium perfectissimè tractatum „ de materia medicamentorum confecisse. Nam licet à majoribus eò plurima „ de illis benè scripta extent, tamen à nemine omnium æquè de omnibus; nisi „ quis Tanitrum prædicet Asclepiadis.Ego,inquit[h]Gesnerus,Tanitrum libri ali„ cujus inscriptionem esse conjicio,cujus autor sit Asclepiades. Ex illis Galeni verbis judicare possumus quanta fuerit antiquorum de materia medica cognitio cùm Dioscoridis opus absolutissimum existimaretur.

g Galen. lib. 6. de simp. medicam. facult. in proemio.
h De rei herb. scriptor: ad Trag.

[i] Quo tempore vixerit Dioscorides, inquit Cornarius ambiguum fecerunt » quidam qui posteriorem Plinio faciunt,ut ne ex ipso multa illa Plinius tran» scripsisse putetur,quæ sæpe ad verbum eadem cum ipso habet;cùm tamen nul» lam ejus mentionem faciat,velut aliorum quibus sua in singulis libris accepta » refert.Ego verò an ex ipso transcripserit aut ex alio unde etiam Dioscorides,

i Cornarius in Epist. nuncup. suæ version. Diosc. edit. anno 1557.

nihil pronuncio, nec argumento parum ingenui animi quem à se alieniſſimum facit, in Plinio moveor; ſed priorem Plinio fuiſſe cenſeo, velut Suidas tradit, cujus hæc ſunt verba. Dioſcorides Anazarbeus medicus, cognominatus Phacas propter lentigines in facie, vixit cum Cleopatra tempore Antonii. Huic conſentit etiam operis totius præfatio ad Areum, quem etiam in ſequentium librorum omnium initiis nominat: eſt autem hic Areus, velut ego judico, Philoſophus ille Alexandrinus, quem Cæſar Auguſtus poſt victoriam Actiacam, ingreſſus Alexandriam, porrectâ manu ad colloquium admiſit, quo ipſi apud cives exiſtimationem faceret, & publicè profeſſus eſt ſe Alexandrinis ignoſcere; primùm propter Alexandrum urbis conditorem; deinde ob urbis pulchritudinem; poſtremùm ob Areum amicum, cui in hoc gratificaretur. Dubium aliud movet alius præfationis Dioſcoridis locus ubi refert Areum & Licinium Baſſum mutua benevolentiâ conjunctos fuiſſe; contendunt enim nonnulli pro Licinio Baſſo legendum eſſe Lecanium Baſſum qui ſub [a] Nerone Conſul fuit cum M. Licinio Craſſo Frugi: Quare concludunt Dioſcoridem Plinio coævum fuiſſe, cùm inter Neronem & Veſpaſianum ſub quo floruit Plinius, per breve tempus imperium obtinuerint Galba, Otho & Vitelliús. Verum ut calculum meum addam, præter ea quæ de Plinio mox dicturus ſum, Areus Dioſcoridis φίλτατος cum Cornario idem & Philoſophus Alexandrinus potius habendus videtur, quàm Licinius pro Lecanio uſurpandus. Quod ad Suidæ locum attinet in quo refert Dioſcoridem vixiſſe apud Cleopatram ſub Antonio, & ſcripſiſſe quatuor & viginti libros omnes medicos eoſque celeberrimos, in eo tantùm culpandus videtur Suidas, quòd Dioſcoridem Anazarbeum cum Alexandrino ſeu Phaca Cleopatræ familiari eundem fecerit. Dioſcoridis verò opera de quibus loquitur, non rejicienda conjecturâ aſſequitur [b] Geſnerus ea non differre ab iis quæ extant, niſi quod ordine litterarum quatuor & viginti digeſta fuerint in totidem libros, quales etiam ſua ætate reperiri audierat Geſnerus, & revera talis eſt Codex Cæſareus à Dodonæo tantoperè celebratus & à [c] Lambecio tam diligenter deſcriptus.

a *An. Chriſt. 64*

Suidas vixit circa annum 1090.

b *De rei herbar. ſcriptor. ad Trag.*

c *Commentar. de Biblioth. Cæſar. lib. 2.*

Conjicit enim doctiſſimus vir Julianæ Aniciæ (quæ Flavii Anicii Olybrii filia fuit) juſſu; Dioſcoridis opus ordine alphabetico, quamvis ab autoris mente alieno, ut patet ex ejus præfatione, digeſtum fuiſſe. Vixit Juliana Anicia initio ſæculi ſexti ſub Anaſtaſio, Juſtino, aut Juſtiniano ut alii volunt. Codex autem ille Cæſareus, quo ſane vetuſtior nullus eſt, à clariſſimo oratore Cæſareo Augerio Buſbequio viro doctiſſimo indicatus anno 1562. (quo narratio ejus Legationis Conſtantinopolitanæ & Amaſianæ edita eſt) ab Imperatore Maximiliano II. redemptus ex Turcicâ ſervitute in auguſtiſſimam Cæſaream Bibliothecam tranſmigravit. Membranaceus eſt, formam quam vocant *in folio*, quadratam ferme obtinet, continetque folia quadringenta, nonaginta unum, quorum maxima pars, injuriâ vetuſtatis, non minùs malè habita ſunt quàm ipſa compactura quæ tota lacera, & à tineis ac blattis fœdè miſerèque corroſa eſt. Litteræ omnes majuſculæ & perelegantes quidem, ſed & ab illis quibus nunc utimur litteris, aliquantulum diverſæ. Accentus in eo deſunt; & ſi qui in eo reperiantur, recentiorum manu ſunt additi. Voces ſine ulla diſtinctione ſibi invicem cohærent, ideoque lectio hujus Codicis etiam doctiſſimis & in ſtudio

Ex Lambec. deſcriptione.

,, Linguæ Græcæ exercitatiſſimis viris negotium faceſſere poteſt; quippe cùm
,, ubi unaquæque vox vel incipiat vel deſinat, quodammodo divinandu m ſit.
,, Hæc autem ratio ſcribendi uno ac perpetuo ductu, ſine accentibus ac diſtinc-
,, tione apud Græcos ſola in uſu fuit uſque ad tempora Ariſtophanis Byzantii,
,, Grammatici Alexandrini, qui ſæculo ante Chriſtum ſecundo, nempe Olym-
,, piade CXLV. ſub Ægypti rege Ptolomæo Epiphane potiſſimùm claruit, &
,, primus omnium accentus & diſtinguendi rationem excogitavit. Quamvis
,, autem Græci ex eo tempore accentibus & interſtitiis vocum atque ſententia-
,, rum in ſcribendo uti cœperint, tantùm abeſt ut priſtinus ille ſcribendi mo-
,, dus ſtatim omnino ſit abrogatus, ut etiam integris aliquot poſt Chriſtum
,, ſæculis nonnulli libri ita ſcripti ſint.

Dioſcorides autem plantarum ſexcentarum circiter mentionem fecit, quarum quadringentas & decem vel deſcripſit, vel cum magis cognitis comparavit. Cæterarum nihil habemus præter nomina & vires. Inter deſcriptas paucæ occurrunt quæ noſtris optimè reſpondeant. De reliquis judicium certum ferri nequit. Quod ad non deſcriptas attinet, veri quidem ſimile eſt quamplurimas nobis, ut aiunt, veluti per manus traditas eſſe, Oleam v. g. Roſam, Pinum, Cupreſſum, Laurum, Palmam, Ulmum, Fraxinum. Quis dubitat Caſtaneam antiquorum, Pyrum, Punicam, Ceraſum, Malum, Amygdalum, Cotoneam, Ficum, Juglandem, cum noſtris prorſus convenire? idem de Tritico & Vite cenſeri debet, de Oryzâ, Braſſicâ, Lactucâ, Porro, Allio, Cæpe, Lilio,
,, cæteriſque quarum uſum quavis ætate familiarem fuiſſe conſtat. In plantarum
,, viribus recenſendis [a] meritò in Dioſcoride deſideres id quod olim Galenus de-
,, ſideravit, varia ſcilicet eum ad varios affectus commendaſſe, ſed juſto confu-
,, ſius, nec ſatis diſtinxiſſe varias morborum cauſas: ſcilicet unus idemque affe-
,, ctus à diverſis cauſis proficiſcitur: itaque eſt quidem ut medicamentum aliquod
,, in affectu quodam valeat, ſi ejus hæc aut illa cauſa fuerit, ſin alia damno po-
,, tiùs ſit aut certè nihil juvet. Proindè ſimpliciter aliquod medicamentum ad
,, affectus laudare non licet, niſi habita ſimul ratione cauſarum. Quod ipſum à
,, Dioſcoride factum non eſt: ut adeoque imperitum medendi artis etiam ille in
,, graviſſimos errores conjecerit. Non unius tamen Dioſcoridis hoc vitium eſt,
,, ſed penè omnium qui de viribus medicamentorum ſunt commentati.

a Conring. Introd. in Art. med.

COLUMELLA.

Non longè à Dioſcoride vixit [b] LUCIUS JUNIUS MODERATUS COLUMELLA [c] Gaditanus, clarus ante alios agriculturæ magiſter & illuſtrator. Ætatem qua præcipuè floruit inde expungimus, inquit Nicolaus Antonius Hiſpalenſis, quòd Senecis fratribus æqualis vixerit. [d] Lucium Philoſophum tum viventem laudaverit; [e] Gallionis familiaritate uſus ſit, ac poſt Conſulatum [f] Lucii Voluſii opus ſuum ſcripſerit. Columellæ de re ruſtica habemus libros tredecim: [g] Caſſiodorus ſexdecim illi tribuit. In capite primo libri primi autores enumerat externos & Latinos, qui antea agriculturam ſcriptis celebra-
,, verant. [h] Principibus Latinæ Linguæ meritò accenſetur autor ſermonis ſua-
,, vitate, politiâ, & vi quoque & eruditione. Ejus hortulus purum & verè Lati-
,, num carmen eſt, non tumidum, inflatum, abſonum; ſed naturali venuſtate ele-
,, gans, non adfectans declamatorios flores, perpetuæ orationis dedecus & cor-
ruptionem,

b Nicol. Anton. Hiſpal. in Biblioth. Hiſpan.
c Columell. lib. 8. cap. 16. & de cult. hort.
d Idem lib. 3. cap. 3.
e In fine lib. 9.
f Cap. lib. 1.
g De divin. lection. cap. 28.
h Barth. Adv. lib. 37. cap. 7.

ruptionem. [a] Scripſit de Re ruſtica minimè ruſticè. Inter omnes enim qui extant Rei ruſticæ ſcriptores, ſolis inſtar eminet ac elucet: libris duodecim univerſam ruris diſciplinam ac agriculturam tradidit, temporibus Claudii Imperatoris.

Verùm Romanorum nulli Res Herbaria adeo cordi fuiſſe videtur ac C. PLINIO SECUNDO. In Hiſtoriâ mundi, quam Veſpaſiano Imperatori, vel ut aliis placet Tito conſecravit (quæque verè mundus eſt rerum omnium cognitu dignarum, ut ait [b] Eraſmus, [c] opuſque diffuſum, eruditum nec minus varium quàm ipſa natura) à duodecimo libro obſervante [d] Geſnero uſque ad vigeſimum ſeptimum, variis omnino modis de ſtirpibus tractat, philoſophicè, hiſtoricè, medicè, ruſticè, magicè &c. magna pars Dioſcoridis ſcriptorum in iis reperitur, cùm tamen Dioſcoridem ipſe nuſquam citet, aliis nimirum autoribus uſus, ex quibus Dioſcorides quoque pleraque deſumpſerat. Ex Theophraſti etiam de Hiſtoria plantarum libro plurima tranſtulit, & quædam non ſatis feliciter.

PLINIUS.

Plinium etiam à Dioſcoride multa tranſcripſiſſe vulgaris eſt opinio. An à vero aliena? Cornarius, ut jam diximus, & Geſnerus, Dioſcoridem & Plinium iiſdem autoribus uſos fuiſſe exiſtimarunt. In eandem ſententiam ivit vir omni doctrinâ eruditus Salmaſius, qui candore Pliniano putat indignum ut Dioſcoridis nomen tacuerit, cùm cæteros omnes nominatim laudare affectet. [e] Ubicumque Dioſcoridem & Plinium concordes in aliqua deſcribenda plantâ animadvertes, ait Salmaſius, tutò credere potes ab eodem fonte hauſiſſe utrumque, ſive hic ſit Sextius Niger, ſive Diodotus, ſive Julius Baſſus, aut quicumque alius veterum, recentiorumve. Dioſcorides v. g. Nigrum carpit, quòd Aloem in Judæa foſſilem & Euphorbium Chamæleæ ſuccum eſſe ſcripſerit. Plinius eadem planè ac Niger litteris mandavit. Ergo Dioſcoridi & Plinio Nigri opera nota fuerant. Ergo Dioſcorides & Plinius quæ habent communia à Nigro fortè acceperunt. Unde fieri potuit ut circa idem tempus uterque ſcriptioni vacaret inſcius alterum eidem operi incumbere.

Hæc ſi vera ſint, famæ Dioſcoridis nimiùm detrahi debet, ut furti crimen à Plinio avertatur: Dioſcorides enim graviter laceraſſet Nigrum, quo tempore ejus ſcrinia compilabat, cùm maxima pars operum Dioſcoridis apud Plinium reperiatur, Nigro in hac hypotheſi revera tribuenda. Præterea Dioſcorides, ut monet Cornarius, opera ſua dicaſſe videtur Areo Philoſopho Alexandrino. His addi poteſt Plinium in nonnullis à Nigro deſſentire, in quibus cum Dioſcoride convenit. In Hyperico v.g. & Androſæmo quæ à Nigro confuſa, à Dioſcoride & Plinio diſtincta ſunt. Quapropter veriſimile eſt Plinium & Nigri & Dioſcoridis operibus uſum fuiſſe; hujus autem vel caſu, vel alia de cauſa quam ignoramus, oblitum fuiſſe: nec prætereundum eſt plantarum ſupra mille mentionem feciſſe, ac proinde ætate inferiorem fuiſſe Dioſcoride, qui ſexcentarum tantùm meminit, cùm tamen nulli diſciplinæ operam dederit niſi Rei Herbariæ. Galenus verò judex æquiſſimus ne Plinium quidem nominavit inter Herbarios: & tantùm abeſt ut Dioſcoridem furti accuſarit, quin po-

[a] *Joan. Andr. Quenſtedt de viris doctrina illuſtr.*

[b] *Præfat. in Plin.*

[c] *Plin. Epiſt. lib. 3. Marco ſuo*

[d] *Geſn de Rei herbar. ſcriptor. ad Trag.*

[e] *Salmaſ. Proleg. in lib. de Homonym. Hyl. iatric.*

tius eum omnium sui temporis diligentissimum appellarit, nec Sextium Nigrum, sed Asclepiadem tantùm ipsi æquiparaverit. Candor Plinianus, qui tanti fit à Salmasio, dubius redditur ex iis quæ ex Antonio Musa sumpsisse videtur:

a In Præfat. ad libr. Anton. Musæ.

,, nam, ut Gabriel Humelbergius observavit, [a] quæ de Vetonicâ scripsit ex Musa ,, si contuleris, Plinius mutuasse videtur, non obstante quod apud Plinium in ,, nomenclaturis medicorum per diversos librorum elenchos, ipsius nulla fiat ,, mentio, sed tacitus ipsum prætereat. Quid mirum igitur si altum sit apud ipsum de Dioscoride silentium?

b Prolegom. in libr. de Homonym. Hyl. iatric.

,, [b] Aliud habemus argumentum longè fortissimum, inquit Salmasius, quo om- ,, nes victi nobis concedant oportet ex Dioscoride quæ composuit de herbis Pli- ,, nium non accepisse. Ordo est quem in his exponendis ambo secuti sunt. Dios- ,, corides reprehendit priores, quòd malo usi essent ordine in stirpium naturis exe- ,, quendis, quorum alios species junxisse ait inter se, quæ toto genere disside- ,, rent, nonnullos qui per seriem litterarum eas descripserant, multùm etiam hoc ,, modo conturbasse rationes earum, disparatis ac disjunctis quæ unius erant ,, generis. Plinius in utrumque incidit vitium, dum partim eas alphabetico or- ,, dine prosequitur, partim ex remediorum facultatibus tradit. Ergo Plinius quæ composuit de plantis ex Dioscoride non accepit. Verùm Salmasii pace dixerim eum ordinem, quem Dioscorides improbavit, Plinio forte arrisisse, quò facilius ex tempore congererentur quæ in aliorum libris occurrebant, aliàs forsan melius ordinanda. Vel ut solent Plagiarii ordinem à Dioscoride improbatum affectavit, ut furtum melius celaret.

c Plin. in Præfat. Hist. nat.

,, [c] Viginti millia rerum, inquit Plinius, dignarum curâ (quoniam ut ait Do- ,, mitius Piso, thesauros oportet esse non libros) ex lectione voluminum circi- ,, ter duum millium, quorum pauca admodum studiosi attingunt, propter se- ,, cretum materiæ, ex exquisitis autoribus centum inclusimus triginta sex vo- ,, luminibus, adjectis rebus plurimis, quas aut ignoraverant priores, aut postea ,, invenerat vita. Nec dubitamus multa esse quæ & nos præterierint. Homi- ,, nes enim sumus & occupati officiis, succisivisque temporibus ista curamus, ,, id est nocturnis.

d Plin. Epist. lib. 3. Marco suo.

[d] Post cibum sæpe, inquit C. Plinius Cæcilius Secundus, prio- ,, ris ex sorore nepos (quem interdiu levem & facilem veterum more sumebat) ,, æstate si quid otii jacebat in sole, liber legebatur, adnotabat, excerpebatque. ,, Nihil enim unquam legit, quod non excerperet. Dicere etiam solebat ,, nullum esse librum tam malum, ut non aliqua parte prodesset. Post solem ple- ,, rumque frigidâ lavabatur, deinde gustabat, dormiebatque minimùm. Mox ,, quasi alio die studebat in cœnæ tempus: super hanc legebatur, adnotabatur ,, & quidem cursim.

e Salmas. in Judic. de Plin.

[e] Ex annotationibus quidem hujusmodi cursim & prope- ,, ranter excerptis hos libros naturalis Historiæ compositos liquet. Quare à sen-

In Scaligerian.

tentia Josephi Scaligeri viri præstantissimi dimoveri non possum, qui non inconsideratè judicat huic immenso operi ultimam manum nondum accessisse, cùm Plinius Miseni classem imperio regens incendio Vesuvii periit. Neque propterea censendum est ejus Historiam absolutam fuisse, quòd eam Vespasiano dedicaverit; nam, ut moris erat apud veteres, quemadmodum abundè pro-

In Judic. de Plin.

bat Salmasius, prius ad scribendum de aliqua disciplina, quàm ad eam co-

gnoſcendam venire, ſic & fortè præfationes componere ante operis abſolutionem. Plinius forſan deſperans de immenſo ſuo theſauro expoliendo, & in ordinem redigendo, maluit adverſaria poſteris relinquere cum ſuæ erga Imperatorem obſervantiæ, & grati animi teſtificatione, quàm ea ſupprimere.

Inſuper multa Plinio maximè defuerunt, ut fatetur Salmaſius; Plantarum nempe ſcientia, Linguæ Græcæ exquiſita cognitio, otium, tum & ea ſcientia quæ vocatur Critice. [a] " Quantum ſane progreſſum fecerit in Herbaria ſcientiâ " ex inambulatione hortulorum Antonii Caſtoris neſcio, ſed illud ſcio, nihil ex " hortis illis in libros ſuos transfudiſſe. Quæcumque enim commentatus eſt de " Re Herbaria, ex Græcis ea ſcriptoribus tranſtulit, & verbis eorum in propriam " linguam converſis deſcripſit. [b] Dici vix poteſt quantùm & quoties non ſatis " exacta linguæ Græcæ peritia Plinium falſa & inconcinna de pleriſque herbis " pronuntiare adegerit. [c] Defectu otii multa ordine perturbato, temeréque congeſſit, dum ad fontes revertendi tempus non erat, ſed titulis interdum malè " conceptis fidit, interdum aliena fide poſitis. [d] Demum defectu Critices nullo " judicio uſus eſt in his quæ tractavit ad Rem Herbariam pertinentibus, nec melius illi ſucceſſit in aliis. [e] Sed præter monſtra & carcinomata alia ſunt infinita quibus magnus occurrit, & merito ſuſpiciendus ac fovendus. Hoc ſolo " nomine gratiam meretur præcipuam, quod deperditis autoribus unde accepit " diligentiâ illâ ſuâ legendi ac colligendi qua omnes vicit, res innumerabiles " nobis tranſmiſit, quarum memoria hodie non omnis abſque illo eſſet, funditus " intercidiſſet. Operis ipſius conceptio ac conformatio, diſpoſitioque tota grandis & capacis ingenii opus; idque eo grandius & magnificentius exiſtimari " par eſt, quòd nemo unquam ex omni ævo repertus ſit, ne apud Græculos quidem illos loquaces & otioſos, qui univerſam Hiſtoriam naturalem unius laboris & operis monumento conſignarit. "

PALLADIUS RUTILIUS, TAURUS, ÆMILIANUS, vir illuſtris inter Geoponicos, potius quàm Herbarios cum Catone, Varrone & Columella, annumerandus eſt. [f] Ludovicus Vives cùm Catonem antiquarium " & Varronem durum nominaſſet, Columella inquit elegantior & terſior eſt. " Item Palladius niſi quod interdum habet vocabula & idiomata Latina ſui temporis. Cùm alios libros, inquit [g] Joannes Jucundus Veronenſis, de culturâ " agrorum, tum præcipuè Catonis, Varronis, Columellæ, Palladii, ſic ſemper " ſtudiosè legi ut ſatiari delectatione non poſſem. Videbar enim illis legendis " ruri eſſe, villas habitare, M. Curii, L. Quincii Cincinnati felicem illam vitam " degere, quorum alter cùm de Samnitibus ac Sabinis triumphaſſet & de Pyrrho, in agris conſumpſit extremum tempus ætatis: ubi ad focum ſedenti " magnum auri pondus Samnites cum attuliſſent, ſpreto auro magnificam illam " vocem edidit, non aurum habere præclarum ſibi videri, ſed eis qui haberent " aurum, imperare. Alter dictator factus, à villâ in Senatum accerſitus eſt. "

Ex his manifeſtum eſt Romanorum diligentiâ agriculturam magis quàm Rem Herbariam increviſſe: à Græcis enim hac in arte Romani victi ſunt.

Inter Græcos autem qui rerum naturalium ſtudio incubuerunt, mediam quaſi ætatem tenuit CLAUDIUS GALENUS alter ab Hippocrate an-

[a] Prolegom. in libr. de Homon. hym. Hyl. jatric.

[b] Ibid.

[c] In Judic. de Plin.

[d] Prolegom.

[e] In Judic. de Plin.

PALLADIUS.

[f] De Trad. diſciplin. lib. 3.

[g] In præf. lib. de Re ruſtic.

GALENUS.

tiquioris Medicinæ Princeps appellatus. Natus eſt Pergami Aſiæ civitate nobiliſſima anno Chriſti circiter 133. quo tempore Romæ Adrianus imperabat: floruit ſub Antonio Pio, Marco Aurelio Antonino, Commodo, Pertinace, Didio Juliano & Septimio Severo. Obiit verò imperante Caracalla. Vixit ex Suida annos 70. ex Laertio 87. ex aliis 98. aut 105. Grammaticæ, Arithmeticæ, Geometriæ & Aſtronomiæ operam dedit ſub patre ſuo Nicone, perdocto Geometrâ & Architecto Pergamenſi. In Philoſophia præceptoribus Stoïcis, Platonicis, Peripateticis & Epicureis uſus eſt: Artem verò medicam imprimis didicit à Satyro & Pelope; ſed Ariſtoteli in Philoſophiâ, & Hippocrati in Medicinâ ita fuit addictus, vir alioqui ſummi ingenii & ad omnes diſciplinas natus, ut Hippocraticam doctrinam brevitate obſcuram, Peripateticâ arte explicaverit & plerumque corruperit. Diſſimili nempe prorſus indole & ingenio fuiſſe videntur duo illa magna Græciæ lumina Hippocrates & Galenus: longè enim aliter & curarunt & philoſophati ſunt. [a] „Qui Hippocrati „Galenum parem eſſe putant, neutrum eorum ſe intelligere ea confeſſione „fatentur Cardani judicio: multò enim plus Hippocrates à Galeno diſtat quàm „Galenus à puerulo quovis. [b] Certum illud ad dictionem quod attinet atque „compoſitionem, Galenum purum eſſe ac venuſtum: Harum enim ubique for„marum ſtudioſus inprimis extitit, tametſi in pleriſque ſcriptis, intempeſtivis „ſuis ſermonibus ac digreſſionibus, prælongiſque periodis non ſine moleſtiâ li„bros commiſceat, dictorum ſenſum obſcuret & orationis ſeriem quodammo„do abrumpat, lectorem etiam ipſum longioribus hiſce deliramentis in negli„gentiam abducens. Laudandus tamen in pluribus eſt Galenus; nam artis amore captus plurimas ſuſcepit peregrinationes, cùm aliorum methodum exploraturus, tum & medicamenta indagaturus, in Palæſtinam ſe contulit exportandi Opobalſami, & Bituminis inſpiciendi causâ. Navigavit in Lemnum inſulam, ut quæ de terrâ Lemnia tradebantur exploraret. Cyprum etiam petiit ut fodinas inviſeret, & Cadmiam, Pompholygem, Diphryges, aliaque plurima in uſum Pergamenſium adveheret; inprimis verò ingentem Calcanthi copiam. Præterea Ciliciam, Phœniciam, Cretam, Ægyptum, aliaſque peragravit regiones, ut accuratius quæ artis ſunt, obſervaret. Romæ magnam ſibi famam conciliavit, & Imperatorum juſſu Theriacam propriis manibus ſæpe paravit. Pauci certè tantâ medicamentorum copiâ cùm ſimplicium tùm compoſitorum abundarunt; pauci in curando feliciores fuerunt. De viribus plantarum quinquaginta circiter ſupra quadringentas egit libro ſexto, ſeptimo, & octavo de ſimplicium medicamentorum facultatibus, præter alias plurimas de quibus ſparſim tractat: maximéque operam dedit ut vires plantarum ex tertiis & ſecundis ut aiunt qualitatibus in gradus nonnullos caloris, frigoris, ſiccitatis & humiditatis diſtingueret. Qua in re utrum bene ſe geſſerit, alii judicent.

Artem Herbariam plurimùm illuſtrarunt ſupra laudati autores; ſed cùm eorum labor omnis in indagandis remediis planè verſaretur, neſcio quo malo fato contigit, ut quo pluribus præſidiis Medicinam locupletarent, eo magis Botanicen obſcurarint. Cogebantur enim novis vocabulis appellare plantas, quarum vires deprehendebantur, necdum habebantur leges juxta quas con-

[a] Cardan. de Subtil. lib. 16.

[b] Photius in Biblioth.

fultò nomina imponerentur. Eorum quibus utebantur vis singularis erat, & ita propria plantis quibus dabantur, ut cæteris speciebus ejusdem generis non conveniret. Qui primus Colchicum v. g. appellavit plantam in Colchide nascentem, prævidere nequaquam poterat futurum aliquando tempus quo nomen illud singulare & uni plantæ proprium, genericum evasurum esset; hoc est significaturum species omnes plantarum quarum nota propria eadem est. Quamobrem nihil mirum si ex sinceris purisque fontibus, principia Botanices non hauserint antiqui; cùm obscuritas sola à multitudine, imò & redundantià nominum non congruentium aut æquivocorum orta, in causa fuerit cur recentiores tandem norint quænam adhibenda sint præcepta in appellandis plantis, quantique sit momenti vocabulis tantùm uti ad rem ipsam accommodatis.

Descriptiones plantarum quas antiqui usurparunt, damnum ex confusione nominum genitum quodammodo resarcirent, si ex his plantæ veteribus familiares dignosci possent: sed lineamentis adeo levibus adumbrantur, vix ut aliquid auxilii nobis afferant. Chalcographiam penitus ignorarunt; & quas plantarum icones depingi curaverant, perierunt temporum injurià: quin etiam descriptiones & picturas ejusmodi parvi faciebant. [a] Pinxere namque effigies herbarum ut loquitur Plinius, atque ita subscripsere effectus. Verùm & pictura fallax est & coloribus tam numerosis præsertim in æmulatione naturæ, multùm degenerat transcribentium sors varia. Præterea parum est singulas earum ætates pingi, cùm quadripartitis varietatibus anni faciem mutent, quare cæteri sermone eas tradidere: aliqui ne effigie quidem indicata, & nudis plerumque nominibus defuncti quoniam satis videbatur potestates, vimque demonstrare quærere volentibus, nec est difficile cognitu. Nobis certè pergit Plinius, exceptis admodum paucis, contigit reliquas contemplari, scientià Antonii Castoris, cui summa auctoritas erat in ea arte ævo nostro, visendo hortulo ejus, in quo plurimas alebat.

a Plin. lib. 25. cap. 2.

Nec Galeni dissimilis fuit sententia: statuebat enim plantas à præceptore addisci debere non librorum usu. [b] Equidem, inquit, non possum non accusare & illos quoque, qui primi herbarum formas scriptis docere sunt conati, cùm melius existimem ab ipso præceptore oculis discere, ac non assimilari iis qui ex libris prodeunt gubernatores; nam sic & verior & manifestior esset doctrina non herbarum modò & fruticum arborumque, sed & aliorum omnium medicamentorum. Nec fallebatur vir prudentissimus. Quis enim plantas ex Dioscoridis aut antiquiorum operibus cognoscere posset? hoc verò non impedit quominus illæ accuratius describantur & ad vivum ita depingantur, ut non egeant præceptore qui earum descriptiones attentè legere, iconesque sedulò contemplari non gravabuntur. [c] Harum enim inspectionem multùm ad illam cognitionem parandam facere negari non potest. Neque vero ullius ponderis sunt, aut considerantu digna, quæ adversus imagines has & olim Plinius & patrum memorià Janus Cornarius, Langiusque disputaverunt; cum usu quotidiano fit compertissimum imaginem bene depictam longè exquisitiùs & certiùs docere figuram, similiaque quæ in ocu-

b Gal. in proæmio lib. 6. de simpl. medicam. facult.

c Conring. Introd. in Art. med.

„ los incurrant, non ſtirpium tantum, ſed aliarum quoque rerum; quàm am-
„ pla quævis deſcriptio præſtare poſſit.

Tradebant igitur priſcis illis temporibus veluti per manus quam à majoribus acceperant plantarum cognitionem, vel pro deſcriptione minus cognitas leviter comparare ſolebant cum notioribus, exiſtimantes familiarium memoriam nunquam perituram. Verùm ea nobis denegata eſt felicitas: quæque antiquis adeo notæ fuerant, magna ex parte nunc incompertæ ſunt ſtirpes, & deſcriptionum iconumque penuriâ, veterum lectiones tot difficultatibus obruuntur, ut in judiciis noſtris maxima ſit infirmitas. Hyſſopum, inquit Dioſcorides, herba nulli non cognita. Quàm potiori jure diceremus Hyſſopum Dioſcoridis herbam eſſe nulli fortè cognitam! Mira tamen ipſi tribuit Dioſcorides, & Origano cum Hyſſopo comparato, Centaurium minus, Tragoriganum, Serpillum, Marum, Polycnemon, Symphytum petræum, Ageratum, Papaver erraticum, Origano ſimilia eſſe affirmat; adeo ut earum omnium plantarum notitia ab una pendeat Hyſſopi cognitione. Numquam fortè Dioſcoridi venit in mentem Ocimum aliquando ignotum futurum eſſe: hacque fiduciâ ductus ne breviter quidem ipſum deſcripſit, ſed veluti typum propoſuit ad cognoſcendam Calaminthæ priorem ſpeciem, Acinum, Ocimoidem, Erinum, Solanum, Mercurialem & Heliotropium. De Stœchade, Symphyto petræo, & Thymbrâ certi nihil affirmari poteſt ignoto antiquorum Thymo: idemque dicendum de pluribus aliis, quas Dioſcorides cum Rutâ, Anetho, Fœniculo, Cicutâ, cæteriſque ſibi maximè cognitis conferre non dubitavit.

Ὑσσώπος πόα γνώριμος. lib. cap. 30.

Ὤκιμον γνώριμον. lib. 2. cap. 171.

Ad eos nunc ſe convertat oratio, qui poſt Galenum materiæ medicæ operam navarunt. [a] ORIBASIUS Sardianus (Pergamenum fuiſſe probat Conringius) *familiaris Juliano Parabatæ, à quo Conſtantinopolis quæſtor eſt conſtitutus* plurima ſcripſit de medicamentis ſimplicibus & compoſitis. [b] Ex juſſione, inquit, D. Juliani Auguſti collecti ſunt ex omni regione Archiatri, ex quibus elegit optimos & probatos Medicos numero 72. inter quos & mea eſt electa parvitas, ut diverſis antiquorum Auctorum libris in unum congregatis; ea quæ utiliora in curationibus poſita erant, ad ſanitatem hominum, in paucis voluminibus omnia continerentur. Quo facto in 72. libris à nobis comprehenſa ſunt. Ex Galeno autem omnia fermè deſumpſit, additis quamplurimis ineptis & alienis. Quis credat, inquit [c] Fuchſius, Oribaſium quem Galeni ſtudioſiſſimum fuiſſe conſtat, tam abſurda, & multis modis ab illius placitis abhorrentia, ſuis commentariis inſerere voluiſſe.

ORIBASIUS.
a *Suidas.*
b *Ex præfat. in Medic. compendium ad Euſtathium filium.*
c *In præfat. ad Aphor. Hipp.*

[d] AETIUS Amidenus ſeu Amida Meſopotamiæ oppido ortus, eandem penè ſcribendi rationem quam coævus ejus Oribaſius obtinet; multa quoque ex aliis mutuatus eſt, ſuiſque inſeruit liberius, nulla adeo diſtinctione aut ratione ſæpius adjecta. [e] Caſtellanus aliter ſcripſit de Aëtio. In hoc, inquit, habemus Galenum contractum, Oribaſium explicatum, Paulum Æginetam ampliatum. Floruit Aëtius anno Chriſti 350. vel, ut aliis placet, 455. Verum conſtat ex iis quæ dicturi ſumus de Tralliano Caſtellanum hallucinatum fuiſſe, cùm affirmavit Aëtium Pauli Æginetæ doctrinam ampliaſſe; nam ætate ſuperior fuit Paulo.

AETIUS.
d *Guint. Andern. in præfat. ad Alex. Trall.*
e *De Viris Med. illuſtr.*

[a] ALEXANDER TRALLIANUS, à Trallibus civitate Lydiæ in Afiâ minori fic appellatus, Oribafio, Aëtioque pofterior fuit; ut quorum nominatim aliquoties meminerit: Paulo tamen Æginetâ fuperiorem extitiffe inde cognofcitur, quòd ille hujus, ut idonei fcriptoris, medicamentorumque ipfius mentionem faciat. Alexander autem, peragratis Græciâ, Italiâ, Galliâ, & Hifpaniâ, libros duodecim de Re Medicâ fcripfit, in quibus à veterum placitis diffentire non dubitavit, veritati magis quàm auctoritati hominum acquiefcendum effe judicans. Galenum quidem reprehendere aufus eft, quod tunc temporis magnum, & quafi læfæ Majeftatis Medicæ crimen videbatur: ipfumque in medendo à propria methodo deflectere, aliter nempe philofophari & aliter curare demonftravit; fed præmiffo elogio, [b] diviniffimum Galenum appellans, ὁ θειότατος Γαληνός.

ALEXANDER TRALLIANUS

a Guint. Andern. ibid.

b Trall. lib. 5. cap. 4.

PAULUS ÆGINETA, à patriâ Æginâ nuncupatus, quem Manardus Galeni fimiam vocat, [c] longa jam rerum obfervatione inftructus, Hippocratis, Galeni, & Oribafii monumenta latiffimè diffufa fummo brevitatis artificio in feptem librorum compendium aptavit. Hanc epitomen, inquit Paulus, ex antiquis congeffi, nec aliud de meo adjeci præter pauca quædam quæ in operibus artis ipfe vidi. [d] Infigniter autem peritus fuit in mulierum morbis, multumque illis curæ impendit: convenire ipfum folebant obftetrices, & eum de rebus quæ mulieribus poft partum acciderent, confulere; unde eum *Obftetricium* appellaverunt. Gefnerus de Oribafio, Aëtio, & Ægineta fic fentit. [e] Tantum Galeni auctoritati tribuerunt, ut ne latum quidem unguem ab ejus judicio unquam difcefferint, & nihil ferè prorfus de fuo adjecerint, fed omnia fua ex Galeno, vel iifdem verbis, vel breviùs aliquantò repetierint. Itaque in hac parte multò magis laudaverim Arabes, qui inter cætera quæ à Græcis mutuantur, multa paffim de fuo & Græcis incognita addiderunt. Sed his ut hoc facerent magis occafio fuit, ut qui in alia orbis parte & pofteriores tempore vixerint.

PAULUS ÆGINETA anno Chrifti 420. ex Vvolfg. Iufto. 780. ex Renato Mor.

c Caftellanus.

d Hift. Dynaft. Abul. phar.

e De Rei Herbar. fcriptor. ad Trag.

Æquius de Arabibus judicaffe videtur Gefnerus, quàm cæteri Medici qui ævo fuo fcripferunt. Enimverò in Materiæ Medicæ campo à Græcis per plures annos exculto plurima conferuerunt Arabes, & maxima pars medicamentorum quibus nunc utimur, ipfis eft attribuenda. Ut cæteras Medicinæ partes, ita & Artem Herbariam à Græcis acceperunt; maximè ex quo tempore Chalifæ Libros Græcorum in Arabicam Linguam transferri jufferunt. [f] Primus autem eorum qui fcientiis operam dedit, fuit Chalifa fecundus [g] Abu-Jaafar, Al-Manfur (feu Almanfour) qui præterquàm quod Legis peritiâ excelluit, Philofophiæ etiam ftudio incubuit ac præcipuè Aftronomiæ. At ubi devolutum eft inter ipfos imperium, ad Chalifam feptimum Abdallam [h] Al Mamunem (five Almamoun) Harounis Arrachidi filium, perfecit ille quod orfus fuit avus ipfius Almanfour, & fcientiam locis fuis quærere aggreffus, cum Græcorum Regibus intercedens, petiit ab illis, ut qui apud ipfos effent libros philofophicos ad fe mitterent; qui cùm ad ipfum quos haberent mififfent, conquifitis ille interpretibus peritis, eos ipfis accuratè vertendos impofuit. Cumque quâ fieri potuit diligentiâ verfi effent, homines ad eos legendos incitavit,

ARABES.

f Hift. Dinaft. Abul-Phar.

g Chalifatum obtinuit anno Hegiræ 137. Chrift. vero 754. obiit anno Hegiræ 158. Chrift. 774.

h Chalifatum obtinuit anno Hegiræ 198. Chrift. 831. obiit anno Hegiræ 218. Chrift. 833.

,, eorumque perdiſcendorum deſiderium ingeſſit, ipſeque doctis vacare & eo-
,, rum diſputationibus intereſſe ſolitus,& eorum diſſertationibus delectari. Por-
,, ro & medici erant Johannes Ibn Batrik interpres, Al-Mamounis libertus,
,, qui & fidus fuit in libris medicis vertendis, felix in ſenſu reddendo, at
,, Arabicè minus eleganter loquens: Philoſophiæ quàm Medicinæ major ipſi
,, peritia. Ex eorum numero etiam Sahal Ibni Schabour qui Alcaouſay appel-
,, latus. Medicina claruit tempore Al-Mamounis, cùm una cum Johanne Ibn
,, Meſua, Georgio Ibn Bakhtichoüa, Iſa Ibnoutaqim, & Zacharia Al-Tiphu-
,, rienſi conveniret Schabour Medicus. Inferior illis fuit in eâ quæ voluit pro-
,, ferendo, nequaquam autem in medicando.

SERAPIO anno Chriſt. 742. ex Renat. Mer. 1066. ex Vuolfg. Juſto. a Geſn. de Rei Herbar. Scriptor ad Trag.

,, Inter Arabes autem SERAPIO Rei medicæ longè doctiſſimus fuit, [a] om-
,, niumque qui ante ipſum de medicamentis ſimplicibus ſcripſerant, tum Græ-
,, corum,tum Arabum lucubrationes collegit, & in ordinem digeſſit: ab initio
,, quidem operis auctores enumerantur 79. quorum nomina hic omitto, quod
,, plerique obſcuri ſint, & nihil eorum extet quod ſciam, ut Abugaric, Abic,
,, Arabari,Albaſry, &c. ſed maxima hujus operis pars ex Dioſcoridis & Ga-
,, leni verbis conſtat. Inſunt tamen plurima paſſim à Græcis veteribus non de-
,, prompta ſimplicia, partim cognita hodie,partim incognita. [b] Serapionem jam emendatiorem habemus curâ Alpagi & Coſtæi,ut obſervavit Conringius,qui fatetur id opus inter Arabica hujus argumenti ſcripta Latinè edita, maximè lectu dignum eſſe.

b Conring. Introd. in Art. med.

RAZIS.

RAZIS, ſive RAZY vel ARRAZY à Rei Perſiæ urbe in quâ natus eſt, nomen accepit. Vocabatur enim Aboubicri Mouhhammad filius Zachariæ. A nonnullis Almanſoris nomine citatur,& liber ejus Almanſor ſive Manſor appellatur. Is autem eſt veluti Breviarium non ſolum triginta aliorum voluminum quæ *Al Hbaoüy* appellaverat, hoc eſt *Continens*, propterea quòd omnia continere exiſtimaretur, ſed etiam *Aljama*, quod erat *Collectio* immenſa rerum ad Rem Medicam ſpectantium,tum & tractatus de humani cor-
,, poris partibus ab eodem auctore editi.[c] Raſis autem volumen de Re Medicâ in
,, novem libros digeſtum condidit,quorum tertius alimentorum & medicamen-
,, torum ſimplicium facultates edocet. Joannes Serapio etiam paſſim hujus au-
,, ctoris verba citat, quæ conferendo deprehendi alia eſſe quàm quæ dicto Ra-
,, zis libro habentur. An verò in Continente ſic inſcripto hujus auctoris opere
,, inveniantur haud ſcio. Sed dictu quidem in proclive eſt Razim à Serapione citari potuiſſe,ſi Serapio anno 1066. & Razis annis 1070.vel 1085. vixerint, ut placet Wolfgango Juſto. Verum Ibn Khalican, quem Golius ſecutus eſt, Razis mortem refert ad annum Hegiræ 311. ſeu Chriſti 923.Abul-Pharagius autem non levi errore ad annum Hegiræ 321. ut docuit me præclarus vir, peritiſſimus ac ſapientiſſimus Abbas Renaudotus.Golius in notis ad Alfarghany,
,, de urbe Raii loquens hæc habet de Razi:Atque iſto gentili nomine paſſim ce-
,, lebratur philoſoſophus & medicus Abubeker Muhamed filius Zachariæ,nem-
,, pe Rhazis vulgò dictus;potius quàm Razis vel Razæus,quia in urbe Raii natus
,, uti & denatus fuit anno Hegiræ 311.librorum plurimorum,ut qui Indicem ſatis
,, magnum effecerint;auctor. Inter eos ſæpè laudatum fuit de morbis particula-

c Geſn. de Rei Herbar. ſcript. ad Trag.

ribus;

ribus opus *Alteb Elmanſouri* Medicina Manſoriana dictum, velut Almanſori dicatum; apud nos vulgò Razis ad Almanſorem. Fuit autem hic, ne quis erret, Almanſor Filius Iſaac, F. Ahmed Muctafis Chalifæ Abaſſidæ 38. ex fratre nepos, Raiæ à patruo præfectus, non verò Almanſor Chalifarum eorundem Abaſſidarum ſecundus, Imperialis urbis Bagdadi conditor, quippe qui anno Hegiræ 158. deceſſit.

AVICENNA ſeu AVISENA, vel ABENSINA, EBN SINA, & ABUALI IBN-TSINA [a] Librum ſecundum ſui operis de Medicamentis omnis generis conſcripſit, omnibus in unum litterarum ordinem redactis, in quo auctores citat Galenum, Dioſcoridem & paucos Arabes: idem in libro de Corde medicamenta, ut aiunt, Cordialia ſerie litterarum enumerat. Volaterranus Avicennam Hiſpalenſem fuiſſe affirmat, alii Arabem, Caſtellanus Perſam. [b] Pater meus, inquit, Avicenna, Belchenſis fuit, unde ſe in Bocharam tranſtulit diebus Nuhi (Noæ) Ebn Manſur, & villâ Hermatain dictâ occupatus fuit, matremque meam è villa cui nomen Aphshana duxit, atque ibi ex ea nati ſumus ego & frater meus. Fusè ibidem vitam ſuam perſequitur, & præſertim ſtudendi rationem: Bochara autem ſeu Buchara & Bochar urbs eſt in Mawavalnahra, ſeu Trans-oxiana regione Balcho occidentalior, unius diei itinere diſtans ab Oxo fluvio: unde liquet Avicennam fuiſſe Perſam, ſed non Bractianum, ut cenſuit [c] Plempius. [d] Omnem medicinam ordine optimo complexus eſt, ita ut hac parte etiam exuperet Galenum ex Voſſii ſententiâ. [e] Avicennæ opus ſatis exactè dedit Andreas Alpagus, & poſt hunc Benedictus Rinius Venetus; uti denique Coſtæus Laudenſis, & Paulus Mongius, ut refert Conringius. [f] Qui delectantur fuſa & polydedala varietate remediorum Avicennam amplectantur, cuncta enim hujus ævi remedia ex eo manant: natus eſt anno Hegiræ 370. Chriſti 981. mortuus verò anno Hegiræ 428. Chriſti 1037. Conſule Plempium in ejus vitâ.

AVICENNA.
a Geſn. de Rei herbar. ſcriptor. ad Trag.
b Hiſt. Dinaſt. Abul-phar.
Baud. Lexic. Geograp.
c In vitâ Avicen.
d Voſſ. de philoſ.
e Conring. introd. in Art. Med.
f Heurn. de Studio medic.

Arabibus immiſcendus eſt ACTUARIUS, etſi Græcus fuiſſe exiſtimetur. [g] Avicennæ librum de Urinis ex Arabico ſermone in Græcum vertit. Renatus Moreau Medicus Pariſienſis omnino eruditus exiſtimat eum vixiſſe undecimo ſæculo, ſed qua id faciat auctoritate, quave ratione antiquorum Medicorum Chronologiam penè totam inverterit, non oſtendit. Ut ut ſit Actuarius ex Dionyſio Coronio, ut veterum noviſſimus, ſic recentiorum primus cenſeri poteſt. [h] Quidquid bonæ frugis magna illa Galeni ſylva, cæterorumque in hoc genere ſimilium, immenſa complectuntur volumina, idem unus omnium belliſſimè cuncta recentiorum medicorum inventa concinnat, & cum iis quæ ipſe per ſe reperit, tam appoſitè jungit, tam decenter uſibus accommodat, ut de omnibus medium quoddam quaſi temperamentum facere videatur.

ACTUARIUS.
g Geſn. Biblioth.
h Coronius in Præf. Actuar.

JOANNES MESUES DAMASCENUS, filius Abdela regis Damaſci, pluribus medicamentorum compoſitionibus quibus hodie feliciter utimur, famam ſibi comparavit. [i] Scripſimus, inquit, in libris explanationum noſtrarum, ex his quæ experti ſumus quædam adhuc memoratione digna, ex quarum aggregatione ſummam conteximus, quam *Grabadin* noſtrum vocamus, quod eſt Compendium ſecretorum in quo expertas & præclaras medicinas ex

MESUES. Anno Chriſti 1158. ex Symph. Campeg. Caſtell. & Ren. Mor. 1163. ex Vvolfg. Juſto.
i In præfat.

his quæ acquiſivimus & invenimus,ab eis qui medicinæ arcana ſcitè faciunt, tradere dignum duximus.

AVERROES. [a] AVERROES medicus cognomento commentator,philoſophus clariſſimus, ſectâ Mahumetanus, apud Cordubam Hiſpaniæ vetuſtiſſimam urbem floruit circa annum 1149. librumque *Colliget* dictum totam fere medicinam complectentem edidit. Joannes Leo apud Hottingerum affirmat eum natum eſſe ex nobili quadam familiâ,ejuſque patrem judicem,& caput extitiſſe ſacerdotum totius Provinciæ. Averroen in Academia Marochiana auſpiciis Jacobi III. ex Almohadis, qui Almoravidas è regno dejecerant, docuiſſe, obſervavit [b] Reineſius; ſed Aben Jacob ſecundum Almohadum non tertium fuiſſe notavit [c] Nicolaus Antonius Hiſpalenſis. Cæterùm Averroes inſigniorum ſtirpium vires ex Galeni libris de Simplicibus Medicamentis eodem ordine alphabeti Græci recenſuit, ut notat [d] Geſnerus; idque fecit impulſu amicorum, & maximè juſſu regis Miramamolini, cujus medicus fuiſſe videtur Caſtellano.

ABENBITAR. BAITAR, alias IBNU EL BAITAR, qui ABENBITAR, vel ut alii ſcribunt EBENBITAR,[e] natus eſt in civitate Malaga in Bœtica,Philoſophus & medicus fuit præſtantiſſimus,Herbariuſque maximus,eoque è patria ſua diſcedens ad Orientem verſus profectus eſt,perquirens Africam univerſam atque Aſiam ferè totam. Cùm verò ex India regreſſus eſſet, pervenit ad Chairum, & in ſervitiis Saladini Soldani primi ex Chairo ingreſſus eſt, quem magno affecit honore.At poſt mortem dicti Saladini præfatus IBNU EL BAITAR reverſus eſt domum ſuam, & ibi compoſuit præſtantiſſimum librum ſecundum ordinem alphabeti, tribus voluminibus completum. Qui obiit Melcha (imo Malagæ) anno Hegiræ [f] 594. Abenbitar, ait [g] Geſnerus, ſcripſit de Simplicibus Medicamentis opus inſigne & magnum, ordine alphabetico, citatis autoribus, quod à [h] Bellunenſi aliquoties citatur, qui & Arabicum expoſitorem alicubi nominat.Hoc nuper ex peregrinatione ſua in Orientem ſecum advexit doctiſſimus vir [i] Gulielmus Poſtellus. In eo (inquit in epiſtola quam de his ac peregrinis & ſecum advectis libris nuper ad me ſcripſit) ſimplicia quamplurima & remedia innumera quorum, nec nomen, nec virtus, nec uſus adhuc nobis innotuit, ſunt expreſſa; atque omnia ita abſolutè, ut quidquid ſuper his medicamentis apud Dioſcoridem, Galenum & Oribaſium imperfectum & mutilum eſt, ex hoc volumine reſtitui ac ſarciri poſſit. In pari tamen laude nequaquam ponit Abenbitarem clariſſ. Dodartius doctor medicus Pariſienſis, Sereniſſimæ Principis de Conty Archiater, & Academiæ regiæ ſcientiarum ſocius, qui mentem omni doctrinâ,pectus ſapientiâ munitum gerit. Excuſſis enim hujus auctoris operibus manuſcriptis, collatiſque cum antiquiorum libris, operum Dioſcoridis, Galeni & Oribaſii reſtituendorum parum ſpei nobis reliquit. Dolendum tamen clariſſimum virum de republica litteraria optimè meritum Melchiſedech Thevenotium,Academiæ regiæ ſcientiarum ſocium,prius mortuum fuiſſe,quàm in lucem edi curaverit Abenbitaris opera Latinè reddita à doctiſſimo Gallandio, cujus in linguis orientalibus peritiam omnes norunt.Eruditiſſimus [k] Conrin-

a *Symph. Campeg. anno Chriſti* 1165. *ex Vvolfg. juſto* 1170. *ex Ren. Mor.* 1150. *ex Caſtell.*

b *Epiſt.* 15. *ad Hoff.*

c *In Biblioth. Hiſp.*

d *de Rei herbar. ſcriptor. ad Trag.*

e *Joan. Leo de ſcriptor. Arabicis apud Hottingerum in Biblioth. Orient.*

f *Chriſti* 1216.

g *de Rei herbar. ſcriptor. ad Trag.*

h *Andreas Alpagus.*

i *Barentoni natus in Neuſtria à Franciſco rege in Orientem miſſus, ad comparandos codices antiquos. Obiit Pariſiis* 1581.

k *Introd. in Art. medic.*

gius medicinæ ſcriptorum judex æquiſſimus exiſtimavit ex his quæ hinc inde ex Ebenbitare Andreas Alpagus Bellunenſis excerpſit, haud difficile eſſe multas ſtirpes quæ Arabibus in uſu fuerunt, internoſcere.

Mortuis autem Arabibus de quibus locuti ſumus, diſciplinarum & bonarum artium ignorantia totum penè orbem occupavit, eaque ſenſim oblivioni mandata, quæ per manus à majoribus tradita fuerant, ſi pauca excipiantur. Barbariem horum temporum teſtantur NICOLAI MYREPSI Alexandrini opera.[a] Etſi enim non ſatis nobis conſtat (inquit Fuchſius, qui ejus ſcripta Latio donavit) quo prorſus tempore vixerit Nicolaus, tamen cùm in hoc opere & Actuarium & Meſuem qui à nato Chriſto annis 1155. ſub Federico Suevo cognomento Barbaroſſa floruit, aliquot locis citet, palam fit hunc inter recentiſſimos Græcos eſſe annumerandum, eoque vixiſſe tempore quo non modo barbaries ſumma, ſed & denſiſſimæ ſuperſtitionum nebulæ orbem occupaverunt. Hinc etiam eſt quod Nicolai oratio parùm ſit concinna, multiſque barbaris vocibus, quas paſſim ſuis interſperſit compoſitionibus contaminata.

MYREPSUS.
a In præfat. Myrepſ.
Circa annum 1098. ex Vvolfg. Juſt.

[b] Alius etiam liber de Medicamentis prodiit NICOLAI PRÆPOSITI nomine priori longè deterior, & à Myrepſi ſcriptis longè diverſus: non habet enim, ut pergit Fuchſius, niſi unam aut alteram initio libri cum Græcis convenientem compoſitionem; cæteræ omnes & ordine & medicamentorum commemoratione plurimum variant: ut ex collatione ipſa palam fiat hoc opus non eſſe Nicolai, ſed alterius cujuſdam, qui nonnulla medicamenta ex Nicolao & diverſis aliis auctoribus in unum congeſſit librum.

NICOLAUS PRÆPOSITUS.
b Fuchſ. ibid.

[c] HILDEGARDIS Abbatiſſa cœnobii ſancti Ruperti in oppoſito Bingenſis oppidi, ex parte altera Naii fluvii Moguntinæ diœceſis, Ordinis D. Patris Benedicti, natione Teuthonica, ex comitatu Spanhemenſi elucubravit libros quatuor de Elementorum, fluminum aliquot Germaniæ, metallorum, leguminum, fruticum, herbarum, arborum, arbuſtorum, piſcium, volatilium & animantium terræ naturis & operationibus. Utitur autem phraſi barbara & dictionibus rerum quas deſcribit Germanicis. Multa obſcura, muliercularum ſcholis digna, quædam etiam ſuperſtitioſa & omni ratione carentia inſunt. Qui melioribus carent, iſta legant. Ideoque à [d] Gulielmo du Val doctore medico Pariſienſi eruditiſſimo rejiciuntur hi quatuor libri tanquam ſpurii, & falsò Hildegardi attributi, & revera Geſnerus in Bibliotheca ſua, Hildegardin de Pinguia diſtinguere videtur ab Hildegardi Abbatiſſa. In tractatu vero de Rei Herbariæ ſcriptoribus ad Tragum eandem facit.

HILDEGARDIS.
c Geſn. Biblioth. & de Rei herbar. ſcriptor. ad Trag.
Vivebat anno 1180.
d Hiſt. monogr. pag. 22.

De ratione ſcribendi JOANNIS PLATEARII Salernitani, ex ejus præfatione judicari poteſt. In tractatione, inquit, uniuſcujuſque medicinæ ſimplicis, complexio rerum primo eſt intendenda, conſequenter utrum ſit arbor, an frutex, herba, radix, an flos, an ſemen, an folium, an lapis, an ſuccus, an aliquid aliud. Poſtmodum quot ſunt ipſius maneries & qualiter fiant & in quo loco inveniantur. Quæ etiam maneries ſit melior, qualiter ſophiſticantur & ſophiſticatæ cognoſcantur.

PLATEARIUS anno Chriſti 1300.

Iiſdem penè temporibus librum Pandectarum medicinæ confecit MATHÆUS SYLVATICUS Mantuanus, & Roberto Siciliæ regi dicavit.

SYLVATICUS.

a Geſn. Biblioth.

„ [a] In hoc autem non ſolùm pharmaca ſimplicia, quamvis ea maximè, ſed alia „ etiam quævis vocabula obſcuriora & externa quæ apud medicos barbaros „ uſurpantur, obiter hic explicanda ſunt; ſed plerumque alia valde corrupta ſunt „ nulla uſquam obſervata orthographiâ. Græca & Arabica ſæpe dicit quæ „ neutra ſunt. Magnum eſt chaos & immenſa monſtra dictionum quæ malè „ ſcribuntur & malè exponuntur. Certè tamen ait [b] Conringius, non ſine damno Artis medicæ liber minus nunc manibus ſtudioſorum teritur. Vixit Sylvaticus anno Chriſti 1336. ex Wolfgango Juſto: 1320. ex Geſnero: 1319. ex Caſtellano.

b Introd. in Art. med.

c Mortuus anno 1363. vel potius 1412. ex Biblioth. Anton. Hiſpal.
d Anno 1385.
e Anno 1473.

Nec multò pluris faciendæ ſunt, quæ ſub [c] ARNALDI DE VILLA-NOVA & [d] JACOBI DE DONDIS Patavini, Philoſophi & medici celeberrimi, Aggregatoris cognominati, nominibus prodierunt. Non multò terſior fuit [e] PETRUS CRESCENTIENSIS Senator Bononienſis, qui rogatu Caroli regis Siciliæ ſcripſit de agriculturâ, multiſque plantis & animalium generibus libros duodecim. Audite ipſum de Cannabis culturâ diſ„ ſerentem. [f] Verumtamen qui volunt habere Canapum pro funibus ſeminare „ debent ipſum in locis pinguiſſimis, in quibus longum valdè proveniet, & „ groſſam & multam ſtupam habens ex groſſitie corticis ejus, & quantò ra„ rius ſeminabitur, tantò magis ramoſum erit. De ſignis bonitatis equorum „ ſic habet. [g] Melior equorum eſt ille qui habet viſum amplum & acutè videt „ in longinquum, & habet quadratum corpus & fortes aures & longas comas „ & curtas gambas de retro & ſubtile muſellum, & caput faſtum, & ſuaves pi„ los & amplas grappas & collum groſſum & comedit bene &c.

f Lib. 3.

g Lib. 9. cap. 8.

h Editus Auguſt. Vindel. Germanicè anno 1486. Latine Venetiis 1511.
i Anno 1495.
k Anno 1517.
l Anno 1526.
m Geſn. Biblioth.

Quid ineptius [h] Horto ſanitatis JOANNIS CUBÆ? Quid obſcurius quàm lumen Apothecariorum [i] QUIRICI DE AUGUSTIS DE THERTONA, & Luminare majus [k] JOANNIS DE BOSCO Alexandrini? Demum quid abſurdius Antidotario [l] PAULI SUARDI Me„ diolanenſis? [m] cujus opus propter barbariem id eſt imperitiam cùm rerum „ tùm verborum apud eruditiores medicos & pharmacopolas melioris hujus ar„ gumenti ſcriptis, qualia præcipuè ſunt Jacobi Sylvii, non immeritò poſtpo„ nitur: quemadmodum & obſcuriſſima illa Luminaria & Nicolai & alio„ rum Antidota paulatim, quamvis ægrè, in deſuetudinem abeunt.

n Melchior Adam. in vita Cornarii.

„ [n] Prælegebatur autem tunc in Lycæis Avicenna, qui princeps tantæ artis „ habebatur. Razis deinde, præſertim nonus ipſius ad Almanſorem liber, in „ quo abſoluta curandorum omnium morborum ratio proponi ferebatur, Al„ bucaſis, Avenzoar, Meſuas Arabes, & alii vix citra tædium nominandi. „ Allegabantur interim alii ab aliis faciendæ medicinæ, ſive ut ipſi vocabant „ practicæ ſcriptores recentiores Bertrucius, Gatinaria, Guainerius, Valeſcus „ & aliorum innumerabilis turba; ſed inter præcipuos producebatur Arculà„ nus quem alii Herculanum vocant. Græcorum autem medicorum ratio ha„ bebatur nulla, nec nominibus ſuis juſtis ſatis noti erant principes: cùm „ vulgo HIPPOCRAS & GALIENUS à pleriſque, imo omnibus appel„ larentur: ſcripta enim illorum nec Græca nec Latina extabant, niſi quod „ tranſlationes quædam corruptiſſimæ pariter ac barbariſſimæ ex Galeno à pau„ cis magni theſauri loco poſſiderentur, & æquè vitiati Hippocratis exigua

moſe libelli haberentur, alter Aphoriſmorum, alter Prognoſticon, qui interdum etiam in ſcholis ubi magni illi principes locum ultrò ceſſiſſent, prælegebantur.

Per ſæcula fermè quatuor ea barbaries diſciplinas & bonas artes penè extinxerat, cùm deficiente ſæculo quinto & decimo, Dei ſummo munere natæ ſunt, ſeu potius è cælo delapſæ candidiores illæ animæ, quæ melioris notæ auctores indecoro pulvere ſordidos, quaſi è tenebris in lucem protulerunt & priſtinæ dignitati reſtituere tentarunt. Eædem Botanices fuere vices ac cæterarum diſciplinarum. THEODORO GAZÆ debentur opera Theophraſti ex Græco ſermone in Latinum converſa. [a] Theſſalonicæ honeſto loco natus Theodorus Gaza, Amurathe Græciam omnem victricibus armis quatiente, in Italiam venit, fertilitateque ingenii nemini ſecundus, cùm Græcos omnes linguæ peritiâ eruditoque judicio ſuperaret. Victorino autem Feltrenſe magiſtro uſus, uſque adeo copioſè & diligenter Latinas litteras didicit, ut longè omnium Latiniſſimè ſcriberet, nec planè dignoſci poſſet an exactius & certius ab eo Latina Græcè, an ipſa Græca Latinè verterentur. [b] Ex Græcis vertendo nonnunquam Latina vocabula confinxit, non temerè; ſed eleganter & analogicè, ſtilo uſus non affectato ſed puro & facili, veteres Latinos imitatus, [c] qui tamen in multis reprehendi poteſt, ſenſum auctoris non aſſecutus. [d] Primus Ariſtotelem ex barbarie in Latium reduxit, ſic ut ei quamvis homini Græco permultum debeat lingua Latina. Felicius poſtea, ut par erat, enucleärunt Theophraſtum Julius Cæſar Scaliger Veronenſis, Robertus Conſtantinus Cadomenſis, tùm & Daniel Heinſius & Bodæus à Stapel Batavi, & Claudius Salmaſius Divionenſis non Galliæ tantùm ſed orbis miraculum. Obiit Romæ Theodorus Gaza anno 1478, Friderico III. Imperatore, Sixto IV. ſummo Pontifice.

THEODORUS GAZA.

a Paulus Jovius in Elog.

b Geſn. Biblioth.

c Geſn. de Rei herbar. ſcriptor ad Trag.

d Geſn. Biblioth.

[e] HERMOLAUS BARBARUS Patricius Venetus, natus eſt anno 1454. 21. Maii. Obiit 12 Kal. Jun. anno 1493. ætatis 29. ab anno ætatis vigeſimo ſecundo ſcribere orſus fuit, cúmque alia multa edidit, quæ doctorum manibus verſantur, tùm etiam Plinii Veronenſis Hiſtoriam naturalem caſtigavit. [f] Dum Romæ apud Alexandrum VI. Pontificem maximum, Venetæ nobilitatis nomine agit, ſummiſque vigiliis intermortuam bonarum litterarum neque non & diſciplinarum gloriam ſuſcitat, ob ſuſceptum inconſulto ſenatu ſuo Aquilegienſe ſacerdotium, exul factus & de poſſeſſione ejectus, vitam inopem aliquamdiu traxit, Alexandri Pontificis ſummi ſportulâ quodammodo ſuſtentatus. Paucis verò poſt menſibus peſtilentiâ contactus deſertus ab omnibus, infeliciſſimo mortis genere oppreſſus eſt. [g] Vir eruditionis nomine nunquam ſatis laudatus Dioſcoridem nobis primus Latinum reddidit elegantiſſima & Pliniana oratione, ubi tamen accuſatur quòd nimio Plinium imitandi ſtudio nonnunquam à Dioſcoridis mente receſſerit. Adjecit etiam Corollarium longè doctiſſimum, quo non Dioſcoridem ſolùm & Rem medicam illuſtrat; ſed etiam utramque linguam & omnem Philologiam pulcherrimè exornat. [h] Quidquid enim à Theophraſto, Athenæo, Oribaſio, Aëtio, Paulo, Polluce, Plinio, aliiſque cùm Græcis tùm Latinis eruditis admodum

HERMOLAUS BARBARUS.

e Voſſius de Hiſt. Latin.

f Joan. Pier. Valerian. de Litterat. infelicitate.

g Geſn. de Re herb. ſcriptor. ad Trag.

h Fuchſ. Epiſt. nuncup. Hiſt. Plant. in fol.

„ hominibus ſparſim notatum eſt, hoc totum in Corollario ſuo, uno quaſi „ faſce complexus eſt. [a] Idem in Plinianis caſtigationibus paſſim quædam ad „ ſtirpium cognitionem utilia permiſcet. [b] Ejus caſtigationes primæ in C. Plinii naturalis Hiſtoriæ libros copioſæ, & paucæ quædam poſteriores, utræque apprimè utiles ſunt; cum lucubratione viginti duorum ferme menſium „ circiter quinquies mille craſſiora ſanaſſe ſe vulnera glorietur. [c] Et quidem „ hujus celeberrimi viri ſtudium, ut ait Fuchſius, eo magis à nobis prædicandum eſſe cenſeo quòd ipſe primus, quamvis profeſſione medicus non eſſet, „ ſecurè tamen in utramque aurem dormitantibus medicis, nutanti tunc, „ brevique caſuræ Rei Herbariæ manus porrigere dignatus ſit. Verùm ne ſuis quidem vitiis caruit Hermolaus: nam, ut prudenter monet, non poſtremus eruditione ſed ætate Plinii interpres [d] Harduinus, non veniâ dignus eſt, cùm neglectis veterum exemplarium veſtigiis, & priſcarum ante ſe editionum ſecurus, plurima puro arbitrio eruditè magis quàm cautè ac verè mutavit, vel plane peſſumdedit, cùm plurima ex iis quæ caſtigavit, non errata illa ſint ſed parùm intellecta.

a Geſn. ibid.
b Geſn. Biblioth.
c Fuchſ. ibid.
d In Præf. ad Plinium.

RUELLIUS. Patria Sueſſionenſis, Medicus & Canonicus Pariſienſis obiit 1537.
e Fuchſ. ibid.

„ [e] Incomparabilis hujus viri exemplum ac inſtitutum paulopoſt imitatus „ eſt JOANNES RUELLIUS Gallus homo, ſupra linguarum peritiam „ non vulgari rerum cognitione præditus. Is enim pari conatu ac ſtudio cum „ prodigioſis monſtris congreſſurus eum primum nobis auctorem Latinitate do„ natum exhibuit; unde rerum exquiſitamque Materiæ medicæ cognitionem pe„ tere liceret, ut ſcilicet proſcriptis & exploſis tandem Avicennæ & aliorum „ Arabum inſulſis, erroribuſque non levibus refertis de Re Herbaria placitis, è „ puriſſimo fonte Dioſcoride ſtirpium notitiam hauriremus. Certarùnt itaque „ inter ſe hi duo inſignes viri uter alterutrum vinceret. Honeſtum ſanè He„ ſiodo & Galeno noſtro teſtibus certamen è quo uterque immortalem eſt con„ ſecutus gloriam. Cæterum cùm Ruellius veteres atque adeo legitimas ſtir„ pium nomenclaturas, quibus eas Dioſcorides appellavit, acceſſione novarum, „ quas nobis magna ex parte monachorum & muliercularum ſuperſtitio pepe„ rit, obſcuratas nunc & obliteratas eſſe, neque etiam ſingulas ſtirpes ab uno „ Dioſcoride deſcriptas animadverteret, paucis abhinc annis opus, ut apparet, „ multis vigiliis adornatum, cui de ſtirpium Naturâ titulum indidit, ede„ re voluit, in quo ſanè quidquid uſquam ferè apud Theophraſtum, Plinium, „ Galenum, alioſque veteres & recentes probatos auctores de ſtirpibus ſcriptum „ eſt, complecti magno ſtudio annixus eſt. [f] In hoc argumento nihil quod „ ſciam in hunc uſque diem doctius & copioſius exivit meo quidem judicio, „ quod bona aliorum veniâ dixerim. [g] Quare à pleriſque hodie vir ille bonus „ male audit, eo quòd complura admodum ad verbum aliunde, è Plinio præſer„ tim ac Hermolai Corollario tranſcripta, ſuppreſſis eorum nominibus in ſuos „ tranſtulerit commentarios; cùm tamen conſtet hunc in præfatione ejus operis „ ingenuè fateri, ea quæ ſparſim à veteribus tradita ſunt, ſe veluti in compen„ dium digeſſiſſe, atque uſque adeo ab iis adjutum eſſe, ut eis penè totum ac„ ceptum referat. [h] Budæus Ruellium appellare ſolebat Aquilam interpretum, „ nec immeritò, ut apertè declaratur, non tantùm Dioſcoridis, ſed Actuarii,

f Geſn. Biblioth.
g Fuchſ. ibid.
h Sammarth. Elog. lib. 1.

"Scribonii Largi & scriptorum de Medicinâ veterinaria versionibus. [a] Cum suſceptis liberis uxorem extulisset, abdicata medendi arte Sacerdotium in templo Deiparæ Virginis Lutetiæ Parisiorum Poncherii antistitis liberalitate promeruit, totumque id otium optimis litteris ut fortunis auctum decebat, impendit : non ignobili quidem gloriæ proventu cum eruditionis auctoritate Budæo proximus esset, & Latini sermonis nitida puritate superior haberetur, ut præclarè indicat Dioscorides in Latinum è Græco emendatè traductus."

[a] Paulus Jovius in Elog.

Editio prima Operum Dioscoridis à Ruellio Latina civitate donati, prodiit Parisiis ex officinâ Henrici Stephani,è regione Scholæ Decretorum anno 1516. VIII. Kal. Maias. Quo pariter anno Dioscorides ex versione Hermolai Barbari Venetiis excusus est Kal.Februarii in Gregoriorum fratrum officinâ. Quapropter non video cur Barbarus Dioscoridis primus interpres existimetur , nisi dicatur ejus opus posthumum Aloisii & Francisci Barbari , ac Joannis Bartholomæi Astensis curâ 23. annis post Hermolai obitum impressum fuisse. Verùm hæc ad Ruellium nihil attinent,tunc enim Hermolai versionem , neque codices manuscriptos in manibus habebat. [b] "Nihil æquè me torsit , inquit Ruellius, quàm veterum, manuque exaratorum exemplarium inopia (illud enim tantum nactus sum quod Bibliopolæ typis excusum circumferunt) in quo permulta manifestissimè depravata ex varia auctorum lectione & præsertim in libris venenorum , ex vetustissimo Pauli Æginetæ codice ad pristinam sinceritatem restituimus."

[b] Ruell. in Præfat. primæ Edit. ad Anton. Disomum.

[c] "Ad MARCELLUM VIRGILIUM Florentinum qui post Ruellium hanc medicinæ partem illustrare aggressus est , accedamus. Quamvis verò ille non magnam admodum herbarum notitiam habuisse videatur,ut qui professione medicus non fuerit,eoque tempore quo densissimis tenebris Res Herbaria obducta jacuit,sua ediderit,tamen quia complura obscura ac depravata Dioscoridis loca enucleavit , & pristino nitori restituit , debet vel hoc saltem nomine illius studium & conatus nobis probari : cùm nihil æquè ad rectè intelligendum Dioscoridem, aliosque auctores conducat , ac exemplarium integritas & puritas. Quòd verò nonnunquam à verbis Dioscoridis paulò longius recesserit , nec eorum legitimum ac genuinum sensum assecutus fuerit , id illi vitium cum cæteris interpretibus commune est , utpote qui non rarò Plinii magis quàm Dioscoridis sensum exprimere ac sequi studuerint. Quòd verò nonnulli Marcellum Dioscoridis interpretem plane grammaticum esse judicant, non magnopere reprehendo. [d] Morborum tamen atque humani corporis vitiorum genus omne , quorum subinde meminit Dioscorides, diligentissimè explicat. Commentarii sæpè nimis prolixi sunt , cùm in singulis ferè capitibus novas præfationes πάρεργος attexant. Quod ad ipsarum stirpium notitiam & vulgaria nomina pertinet , nihil ferè in his commentariis addiscet lector. Quod verò ad Linguam Græcam , auctorum testimonia, variarum rerum cognitionem, Dioscoridis intellectum & variam exemplarium lectionem utilissimi sunt. [e] Habuimus enim inquit,Marcellus, antiquissimum codicem Longobardis litteris scriptum,antiquitatis egregium"

MARCELLUS VIRGILIUS.

[c] Fusch. ibid.

[d] Gesn. Biblioth.

[e] In Præfat. primæ edit.

„ & ob id saltem multifaciendum monumentum, quod quantus quondam „ Dioscorides fuerit, incultè quidem sed multa fide ostendit : quòque minus „ elegantioris ornatus in eo erat, plus fidei nobis & veritatis habuit. Legi postea „ & in manibus omnium triennio jam versionem esse quam Suessonensis Ruellius in Gallia à se confectam edidit. Legi itidem quam Aquilegiensis Patriar- „ cha, patritiæ gentis, Venetus homo, Hermolaus Barbarus addito Corollario „ jampridem à se confectam morte præventus edere ipse non potuit. Ex inter- „ pretibus vero illis alterum impresso tantum Dioscoridis codice, cujus plura „ penè sunt vitia quam integræ partes ad eam usum fuisse patet. Nec in labore „ illo præter bonam interpretis fidem, ex proposito sibi scriptoris hujus exem- „ plari legentibus aliud præstare voluisse. Alterum vero morte præventum, „ quale cogitaverat, opus illud edere non potuisse. Marcelli versio edita est anno 1523. Florentiæ *in folio* per hæredes Philippi Juntæ; Coloniæ apud Joannem Soterum 1529. *in folio*; Basileæ vero *in octavo* per Andream Cartandrum & Joannem Bebelium 1532. sed doctiores viri pluris fecerunt ver- „ siones Hermolai & Ruellii. [a] Illud autem me magis movit, inquit Mathiolus „ ut Ruellium admiserim, quod ejus conversio omnibus facta sit vulgatior ac „ frequentior in studiosorum manibus versetur. Adde etiam quòd hæc com- „ muni omnium ferè, medicorum præsertim judicio præferatur.

a *In Præfat.*

MANARDUS. *Obiit anno 1536.*

JOANNES MANARDUS Ferrariensis, medicus suo tempore percelebris, plurima scripsit in Epistolis suis quæ Dioscoridem illustrant, maximè libro octavo, in quo Marcelli versionem multis locis emendavit & Hermo- „ lai atque Ruellii interpretationem tutatus est. Manardi oratio ita perspicua „ est, inquit Cælius Calcagninus, ut neminem torqueat, ita pura ut neminem „ non nisi delicatiorem offendat, nec sanè quisquam putet Galenum, Oriba- „ sium, Æginetam à Manardo accuratius excussos quàm Ciceronem, Demosthenem, Plinium, cæterosque elegantioris notæ. Scripsit etiam annotationes in Joannis Mesuæ Simplicia Medicamenta, in quibus ut ipse loquitur multa obscura declarantur, concisa ampliantur, amissa resarciuntur & errata corriguntur.

Eodem sæculo magna cohors interpretum, criticorum, & restitutorum Theophrasti, Dioscoridis & Plinii prodiit. NICOLAUS LEONICENUS [b] in Opere de Plinii & aliorum in Re medica erroribus, multa ad stir- „ pes noscendas utilia docet; quidquid dicat Pandulphus Collinutius, qui pro Plinio scripsit adversus Leonicenum. Natus est Vicentiæ anno 1428. obiit „ Ferrariæ ubi per 60. annos docuerat anno 1524. ætatis 96. [c] Cum aliquan- „ do ex eo quæreretur quonam arcano medico uteretur, ut tanto cum corporis „ & animi vigore, etiam nullo ciborum habito delectu, senectutis vitia elu- „ deret? Vividum inquit ingenium, perpetua vitæ innocentiâ, salubre vero cor- „ pus, hilari frugalitatis præsidio facilè tuemur. [d] A pueritiâ tamen, imo ab „ incunabulis ipsis ad 30 annum, morbo comitiali adeo tentabatur, ut cùm ad se „ redierat, pertæsus vitæ, penè sibi manus violentas adferret. Sed post trigesimum „ annum planè eo malo defunctus, omnibus membrorum ac sensuum officiis in- „ teger, nulla morbi suspicione ad 96. annum pervenit. Quod si verum sit, id planè

LEONICENUS.

b *Gesn. de Rei herbar. scriptor. ad Trag.*

c *Vander Linden de Script. med.*

d *Joseph. Scalig. Epist. 19.*

planè assecutus est singulari quadam & admiranda frugalitate. [a] Cibi enim & vini maxime abstinens, somnique minimi, præsertim verò veneris continentissimus, usque adeò mollioris vitæ voluptates abdicavit, ut pecunias luxuriæ instrumenta, ne agnitâ quidem monetæ notâ contemneret, Græca Galeni volumina primus Latinè interpretatus est & commentariis illustravit [b] vir dignus cui multùm rerum bonarum studiosi deferant, cùm nutanti Rei Medicæ primus manum præbuerit adjutricem, laborantemque artem fulciverit, de posteritate quàm optimè meritus.

a Paulus Jovius in Elog.

b Ruel. de Nat. stirp. lib. 2. cap. 62.

ANTONIUS MUSA BRASAVOLUS Ferrariensis, edidit in lucem Examen omnium simplicium medicamentorum quorum usus est in Officinis, in quo de plantis sæpissimè disserit. Hoc tamen Aloisius Mundella Brixiensis, Horti Patavini præfectus, carpere non dubitavit. Josephus Scaliger Brasavolum appellare solebat ineptæ plebis medicorum cymbalum. Non mediocrem laudem meretur Brasavolus, ob Commentarios in Aphorismos Hippocratis & indicem illum locupletissimum in omnia Galeni opera.

BRASAVOLUS, *anno 1534.*

In Scalig.

[c] Patriam OTHO BRUNFELSIUS nactus est Moguntiam, ad Rheni Mœnique confluentem. Pater ei fuit *Joannes à Brunfels* doliarius, vir probus & gravis. Brunfelsia autem est arx Comitum *à Solms*, non procul à Moguntia civitate. [d] Primum Monachus Carthusianus, deinde Ludimagister Argentorati per annos novem, postea Medicus, & Bernam Helvetiorum vocatus: [e] ubi medicinam ita feliciter exercuit, ut nescires magistratui acceptior, an populo gratior esset; sed intra sesquiannum magno procerum, civium, & maximè suorum luctu, fatis ibi concessit die 23. Novembris 1534. [f] Vir quidem eruditus & planè φιλόπονος, qui primum Latino, deinde etiam Germanico scripto Herbariam Medicinam juvare & illustrare conatus est. Quamvis autem multa in illius scriptis desiderentur, utpote quòd descriptiones picturis non respondeant, & quod paucas admodum & vulgares tantum stirpes protulerit; quódque sæpe non suis & legitimis nominibus appellaverit herbas: nihilominus tamen, ut hunc omnes certatim laudibus efferant vel unica hac de causâ meritus est, quod ipse primus omnium rectam pingendarum stirpium rationem denuo in Germaniam nostram invexerit aliisque hanc imitandi occasionem præbuerit. Cætera quæ in eo desiderantur cùm illâ præstare non potuerit multas ob causas, potissimum verò propter crebras ac multas typographi molestias, qui importunè insistebat, editionemque ut semetipse in aliquo suarum vigiliarum loco fatetur, maturabat, veniam meretur. Quid multa cum constet Brunfelsium primum fuisse in Germania qui Herbariam Medicinam propemodum extinctam è crassissimis eruere tenebris attentaverit. Certè hoc nomine quamquam non omnia ex sententia ceciderint, veniâ dignissimus est.

BRUNFELSIUS

c Melchior. Adam.

d Gesn. Biblioth.

e Melchior. Adam.

f Fuch. Epist. nunc. Histor. Plant. in fol.

[g] Brunfelsio in hoc studio illustrandæ Rei Herbariæ successit EURICIUS CORDUS, *natus in Hassiæ vico cui nomen Simiusa, vel Simesusa est. Erfordiæ, Marpurgi, & Bremæ Medicinam & fecit & docuit.* Vir præter singularem Poetices, aliarumque disciplinarum eruditionem, integerrimus ac diligentissimus. Quantum autem Rei Herbariæ vindicandæ ab interitu profuerit, Bo-

EURICIUS CORDUS.

g Fuchs. ibid.

„ tanologicon ſeu Colloquium de variis Herbis editum, quod ille poſteritati
„ ſuæ diligentiæ teſtem reliquit, abundè teſtatur; adeo ut nunc noſtra commen-
„ datione huic opus non ſit. Hoc tamen in præſentia dicere volui, virum
„ hunc longiori vitâ fuiſſe digniſſimum, ut qui operâ ſuâ inſtaurandæ Herbariæ
Medicinæ plurimùm momenti adferre potuiſſet. Obiit anno 1538.

RIFFUS. Nec prætermittendi ſunt [a] GUALTERUS HERMENIUS RIFFUS
a Anno 1539. Argentinenſis, & [b] JOANNES LONICERUS Marpurgenſis Profeſſor,
JOANNES. LONICERUS. quorum primus Ruellium, alter Marcellum in interpretando Dioſcoride ſe-
b Anno 1531. „ cutus eſt. [c] Riffus, inquit Geſnerus, imperitus, rhapſodus, homo impudentiſ-
c Geſn. Biblioth. „ ſimus, plurima quidem ex Leonarthi Fuchſii, Hieronymi Tragi, Manardi,
„ Hermolai Barbari, Marcelli Vergilii, & noſtris quoque lucubrationibus; om-
„ nia denique ex aliis corraſit, ut ſolet ſine delectu, dummodo habet quod dicat,
„ nihil ultra penſi faciens. Lonicerum verò obiter aliquando inſpexi, nec reperi
„ quod placeret, cùm alias tùm quod videbatur ſutor ultra crepidam;

VALERIUS CORDUS. „ [d] Illuſtrator ſummus Dioſcoridis, & feliciſſimus indagator Herbarum non
d Melchior Adam. „ antea cognitarum fuit VALERIUS CORDUS. Naſcitur Simeſuſii in
„ Haſſiâ anno 1515. 18. Februar. Moritur Romæ 1544. ætatis 29. [e] Fuit in Va-
e Riffus in Præf. ad Cord. „ lerio Cordo cùm in univerſa medicinâ perdiſcendâ, tum verò præcipuè co-
„ gnoſcendi ſimplicia medicamenta incredibile ſtudium, ad quod illum parens
„ Euricius Medicus, idemque Poeta clariſſimus & auctoritate & exéplo inflam-
„ mavit, qui filium ab incunabulis inter ipſas herbas & flores educari voluit.
„ Varias peregrinationes ſuſcepit, quo certius & exactius omnia ſuis oculis ſub-
„ jecta cognoſceret, neve aliorum narrationibus deciperetur. Ac primò quidem
„ perluſtravit omnem fermè Germaniam ac vicinas Septentrionales regiones, in-
„ travit horrentes ſaltus, ſuperavit editiſſima montium juga, demiſit ſe in pro-
„ fundiſſimas ſpecus, & pleraque ſummâ diligentiâ perveſtigavit, quæ in iſtis
„ partibus gignuntur, paucis huc uſque nota. At quoniam bona pars medica-
„ mentorum exoticis conſtat, ne illa parum cognita haberet, convertit ſe ab A-
„ quilone ad alteram mundi plagam, adſcitoque uno atque altero comite, per-
„ venit in Italiam, ubi brevi novus hoſpes propter ingenii præſtantiam multis
„ admirationi eſſe cæpit. Præter exquiſitas in Dioſcoridem annotationes con-
cinnavit Hiſtoriam plantarum quatuor libris comprehenſam cum iconibus non
ſpernendis, quarum maxima pars in Hiſtoriâ Tragi reperitur; ſed in deſcri-
bendis plantis omnium primus excelluit Cordus, prius tamen à morte ſubla-
tus quàm opus ad umbilicum adduxerit: unde deſcriptiones ejus non æquè
ſunt omnes abſolutæ. Qui Cordi operibus utuntur, monendi ſunt ſcholia illa
f Geſn. de Hortis Germ. & in Epiſt. à C. Bauh. editis. brevia, quæ præfixâ ſtellulâ notantur autographo addita eſſe ab Æmilio [f] Stol-
bergæ in Harcynia Sylva Eccleſiæ Paſtore, Theologo omni litterarum genere
doctiſſimo, qui hortum quamplurimis & raris etiam ſtirpibus ornatum poſſi-
debat, eaſque eleganti carmine deſcribere ſolebat. Æmilius autem, ut monet
g Sylva Hercyn. pag. 112. [g] Thalius quoties Cordi nomen ſcribebat, veluti priores tres litteras abrevia-
turus, cordis humani rudem quidem effigiem pingebat. Hoc cùm ignoraret ille
qui autographum in exemplum prælo typographico committendum deſcri-
pſit, accidit ut perperam Odum legerit, tranſcripſeritque pro Cordo: ideo-

que in his scholiis *Odi* loco, *Cordi* vox est substituenda.

AMATUS LUSITANUS, qui & Joannes Rodericus Lusitanus & Joannes Rodericus Castelli albi dicitur, inanis gloriæ avidus. [a] *Homo temerarius & indoctus* enarrationes scripsit in Dioscoridem, in quibus de rebus sibi planè incognitis sæpissime disputat : quamobrem meritò reprehenditur à Mathiolo.

AMATUS LUSITANUS. *anno 1550.*
Gesn. epist. pag. 104.

Huic longè anteferendus ANDREAS LACUNA Segobiensis, Julii III. Archiater, qui non solùm Hispanica Linguâ commentarios adornavit in Dioscoridem? sed [b] annotationes in eundem, juxta vetustissimorum codicum fidem elucubravit. [c] Quo labore, inquit, dum fungerer, annotavi septuaginta vel plures locos, in quibus Dioscorides partim perversus ab interpretibus Latinis, (maxime à Ruellio) partim mutilus ac truncus, partim genuina sua priscaque destitutus dictione conspiciebatur. Quos omnes quàm accuratissimè fieri potuit, castigavi ac restitui, adjutus antiquissimo ac integerrimo codice manuscripto. Graviter tamen accusatur à Mathiolo tanquam plagiarius & imaginum corruptor. Siquidem Andreas à Lacuna, ait Mathiolus, [d] superioribus annis non solum in suos in Dioscoridem commentarios Hispanico idiomate conscriptos majorem nostrorum laborum partem transtulit; sed imagines omnes antea à nobis traditas, artificum negligentiâ & illius parsimoniâ adeo deformes redditas, ut nihil nativi splendoris, qui in nostris minoribus elucet, in iis conspici possit. Præter Dioscoridem opus etiam de plantis Aristoteli attributum interpretatus est. Lacuna. Obiit anno 1552.

LACUNA. *anno 1552.*
b *Editæ Lugd. Apud Rovillium 1554. in 16.*
c *Lac. in Præf.*
d *Math. in Præfat.*

[e] HIERONYMUS BOCKIUS, vernaculè BOCK DE HEIDESBACH, notus nomine Tragi, natus est Heidespachii, pago [f] Brettæ, Philippi Melanchtonis patriæ vicino, sub annum 1498. Mortuus autem 1554. 21. Febr. ætatis 56. Biponti vixit per aliquot annos, ubi hortum Ducis Ludovici Palatini Rheni, varii generis plantis instruxit. Mortuo verò Duce, Hornbacum venit in collegium D. Fabiâni cooptatus duas personas sustinuit, & ministri Dei & naturæ, id est Concionatoris & Medici; atque in utriusque functione id consecutus est, ut utrum Theologiæ facultate an Medicinæ excelleret, dubium faceret; utroque certè modo salutaris erat. Postea Saræpontum se contulit à Philippo Comite Nasoviensi, cui jam in morbo periculoso adfuerat, & quem pristinæ sanitati restituerat, invitatus. Saræponti Historiam herbarum condidit in cujus præfatione beneficia quibus à Comite affectus, quæ magna & multa erant honorificis ipse prædicat verbis. Postea Hornbacum rediit, ubi tabe exhaustus, mortuus est. In hac autem Historia quæ in libros tres divisa est, a Davide Kybero Latinè reddita & 567. figuris adornata, de Stirpium differentiis & facultatibus; præsertim de iis quæ in Germania nascuntur, fusè disserit. Icones non spernendæ sunt, descriptiones ut plurimùm breviores, ideoque obscuræ; denique laudes omnes adæquasset Tragus, si vires plantarum sibi maximè perspectas, quas plurimas certè perspectas habuit, à facultatibus quæ antiquis innotuerunt, diligentius separasset.

TRAGUS.
e *Melchior Adam.*
f *Bretta non longè distat à Spirâ.*

JOANNES vel JANUS HAYNBUT, vel HAGENBUT, qui CORNARIUS appellatus est, quamvis Hagenbut fructum Cynorrhodonis significet, Zuviccaviæ Misniæ oppido [g] natus est anno 1500. Mortuus 1558. Anno

CORNARIUS.
g *Melchior Adam.*

„ vigefimo primo Wittembergæ magifter eft renunciatus: mox anno 23. licen-
„ tiatus Medicinæ : fed cum doctrinam Arabum improbaret per Belgas ad An-
„ glos & rurfus ab his per Galliam, Italiam petiturus, Bafileam venit. Com-
„ modùm reperit ibi quos penitus interiiffe creditum erat, medicos Græcos
„ Hippocratem, Galenum, Paulum Æginetam, Diofcoridem in Aldina Ve-
„ netiis officinâ excufos, & ad Joannem Frobenium paulo ante mortem tranf-
„ miffos. Hos auctores cùm Hieronymus Frobenius hæres Cornario utendos de-
„ diffet familiariter excepto & in amicitiam recepto, Italiam vifendi defiderium
„ in eo fermé reftinxit, eumque annum ipfum Bafileæ detinuit. Ex illo porro
„ tempore rejectis & neglectis medicis illis barbaris, quos novennium ipfum fe-
„ cutus erat, totum fe ad Græcam medicinam contulit, Græcifque fe totum ad-
„ dixit, quos fecutus ad eorum imitationem, Medicinam exercuit in Germaniæ
„ Northufæ, Francofurti ad Mœnum, Zuviccaviæ. Docuit publicè in Marpur-
„ genfi ac Jenenfi Academiis, non fine laude fua & auditorum fructu. Mortuus
„ eft Jenæ: Hippocratem è Græco in Latinum verfum dicavit Auguftano Sena-
„ tui, qui follicitante Claudio Pio Peutingero J. C. centum folaribus coronatis
„ Cornarium anno 1546. eo nomine donavit. Scripfit ipfe in transferendo eo
„ auctore fe perpetuis quindecim annis laboraffe. Extat Galenus totus magna
„ etiam ex parte per Cornarium Latinè loquens, reliquis aliorum tranflationi-
„ bus ipfius operâ caftigatis. Eft Cornarii Latinus Aëtius, qui univerfam me-
„ dicinam fexdecim libris includere conatus eft. Dedit & Æginetam, qui idem
„ quod Aëtius feptem libris efficere ftudio habuit.[a] Quos ego, inquit Cornarius,
„ dolabellis noftris adjectis ita dedolavi, ut ad nullas afpretudines offendere
„ poffit, qui modò ipfe dedolatus ac lævigatus ad illos legendos acceflerit. Ex
Theologis etiam vertit Cornarius Bafilium magnum, Epiphanium, Chryfo-
ftomum. Ut ad rem Herbariam veniamus, Diofcoridem tranftalit & Emble-
„ mata fingulis capitibus adjecit.[b] In quibus etfi rerum cognitio non admodum
„ ultra quàm ab aliis locupletatur; vocabulorum tamen in utraque lingua vis ac
„ proprietas plurimorum pulchrè explicatur, & genuina lectio paffim, tum
„ Diofcoridis, tum Plinii locis innumeris invicem collatis reftituitur. Adver-
farium habuit Leonarthum Fuchfium, qui in pluribus locis ejus verfionem
reprehendit. Cornarius pariter Fuchfium carpfit, maximè in eo libro cui no-
men fecit *Vulpecula excoriata*, *feu Refutatio Hiftoriæ Leonarthi Fuchfii*; &
in alio cui nomen eft, *Nitra*, *feu Brabyla*, *pro Vulpecula excoriata afferavanda* alludens nempe ad Fuchfii nomen, quod Linguâ Germanica *vulpem*
fignificat.

GOUPYLUS. Obiit anno 1560.

JACOBUS GOUPYLUS Pictavienfis, Doctor medicus Parifienfis, Græcè & Latinè doctiffimus, extincto Sylvio, Principem in explicanda medicina
„ locum Parifiis adeptus eft.[c] Dedit caftigationes in Diofcoridis libros breviffi-
„ mas fed utiliffimas, quibus contextus Græcus, collatis exemplaribus diverfis
„ (excuffis & manufcriptis & locis veterum medicorum Diofcoridem citantium
„ & interpretationibus quibus Latinè recentiores quidam hujus fcriptoris libros
„ verterunt) emendatur, fervatâ tamen ut plurimum Ruellii interpretatione.
Trallianum, Actuarium, & alios, magnâ diligentiâ judicioque recognovit &c.

a In Epift. nuncup.

b Gefn. de Rei herbar. fcript. ad Cord.

c Gefn. de Rei herbar. fcript. ad Cord.

adnotavit. [a] Verùm glifcentibus in Gallia civilibus difcordiis, cùm turbu- " lenti de plebe homines in mufæum quòd pluribus voluminibus tum impreffis " tum manufcriptis ornatum habebat, involaffent,facramque illam fupellecti- " lem profanis manibus violaffent ac diripuiffent,tantum inde mœrorem colle- " git,ut extremum vitæ diem clauderet,ac Ecphrafim quam in omnes Hippocra- " tis libros meditabatur, inchoatam relinqueret. "

a Sammarth. Elog. lib. 2.

[b] Wembdingæ quod Rhætiæ eft oppidum pulcherrimo loco fitum,in ditione " ducum Bavariæ,natus eft LEONARTHUS FUCHSIUS anno 1501.Hai- " brunæ, Erphordiæ, Ingolftadii fe humanioribus litteris & Philofophiæ ad- " dixit. Medicinæ doctor renunciatus Monacum Bavariæ migravit, ubi duxit " uxorem. Ingolftadium rediit,deinde Onoltzbachium ab illuftriffimo Principe " Georgio Marchione accerfitus eft anno 1528. iterumque Ingolftadium petiit, " & denuo Onolzbachium; fed tandem ab Ulrico duce wirtembergico 1535. " Academiæ Tubigenfi adjunctus, annis 35. præclarè docuit.Mortuus Tubingæ " 1566. 10. Maii, ætatis 65. Vir fuit affidui laboris;Plantarum Germaniæ fatis " diligens explorator, quarum icones 510. amplioris formæ, magno Herbario- rum commodo primus exhibuit: fed Diofcoridi nimium addictus dum Ger- maniæ plantis ejus defcriptiones accommodare conatus eft, plurima abfurda confinxit, pluraque luce clariora effe affirmavit,quæ tenebris plufquàm Cim- meriis involvuntur. Sibi tamen ineptè videbatur Hiftoriam abfolutam plan- tarum tradidiffe. [c] Neque fanè inquit peregrinarum tantum ftirpium fuaque " fponte in Germaniâ noftrâ haud provenientium picturas dedimus, verùm " etiam vulgarium, & earum quæ juxta fepes & dumeta paffim proveniunt.Id- " que ut faceremus,duabus potiffimum rationibus moti fumus.Primum ut Her- " bariæ Medicinæ ftudiofi, earundem etiam hiftoriam integram & in ordinem " digeftam haberent, quæ magna ex parte à veteribus non eft tradita, apud re- " centiores verò non nifi manca & confufa.Dein ne pofteris noftris accidat,quod " nobis eveniffe nemini obfcurum eft, ut fcilicet quæ hodie funt omnibus notiffi- " mæ ftirpes,illis prorfus incognitæ fiant. Nàm quis eft qui nefciat Diofcoridis " fæculo, plerafque herbas tam notas fuiffe, ut illum piguerit earundem notas " quibus à pofteris fuis agnofcerentur, tradere? Quòd fi tamen hodiè peritiffi- " mos etiam Rei Herbariæ homines perconteris,nemo erit qui eas agnofcat. Sic " fumum nobis vendidit Fuchfius : nam pro defcriptionibus illis quas pollice- batur integris, folà fermè verba Diofcoridis repetere non dubitavit,nec viri- bus ab antiquis memoratis nonnifi pauca addidit, fuis tribuens quas Diofco- rides, Galenus, cæterique plantis in Græcia nafcentibus tribuerant. Non mul- tò felicior fuit in interpretandis Hippocrate & Galeno, quorum vindex fuit acerrimus; quapropter plurima fcripfiffe quæ non intelligebat à pluribus ac- cufatur, & à [d] Francifco Vallefio vir diligens magis in legendo quàm acutus in enarrando; ab Argenterio verò doctor ἀναλφαβητος dicitur. Summis tamen viris fui temporis charus fuit: maximè CaroloV. Imperatori & Cofmo Flo- rentiæ Duci : ab illo infignia & ornamenta nobilitatis accepit : hujus ftipen- dium egregium annuum recufavit: Præter Apologiam adversùs Gulielmum Puteanum ; Sebaftianum Montuum ; Jeremiam Thriverium ; Joannem Pla-

FUCHSIUS.

b Melchior Adam.

c Fuchf. Epift. nunc. Hift. plant. in fol.

d Lib. 4. Contro. cap. 8.

corum; Egenolphum Typographum, & Gualterum Riffum : ſcripſit etiam adverſus Janum Cornarium, libroque nomen dedit *Cornarius Furens*. Cæterum Fuchſius Hiſtoriæ plantarum Epiſtolam affixit doctiſſimam, cui plurimùm ego acceptum refero, ut patet ex locis indicatis.

RONDELETIUS. a *Thuan. ad anno 1566.*

„ [a] Idem hic annus & nobis GUILIELMUM RONDELETIUM Monſpeſſuli natum Medicinæ arte præcellentem abſtulit ; à Franciſco Rabelæſo noſtrate nihilomnus contemptim appellatum in iis libris quos ingenioſâ magis quàm omnino irreprehenſibili jocandi libertate ſcripſit: & certè ejus ſcripta ejusmodi ſunt, ut tantæ de ſe opinioni ſive excitatæ ſive ſparſæ non reſpondeant. Unum eſt quod hominis nomen maximè poſteritati commendavit ; quod de Piſcibus edidit, ſed eo minore laude,quòd illud potius alienæ induſtriæ quàm ſuæ debuit,nimirum ex Guilielmi Pellicerii Epiſcopi Montiſpeſſulani, viri rara eruditione ornati, Commentariis concinnatum, quod doctiſſimarum annotationum quas ille in Plinium ſcripſerat, magno litteratorũ diſpendio amiſſarum aut hactenus ſuppreſſarum pars erat. Sammarthanus etiam *In Elog.* Rondeletii opus non perfectum fuiſſe refert ſine Guilielmi Pellicerii doctiſſimi quoque viri auxiliaribus copiis, qui in caſtigando & explicando Plinio,naturam omnem evolverat,aditumque ad perfectam ejus cognitionẽ ſtudioſis hominibus incredibili cum ſudore & induſtriâ muniverat. Sed multa ſunt quæ ab *In Vita Rond.* hac ſententiâ me dimovent. 1. Laurentius Joubertus Monſpelienſis Univerſitatis Cancellarius,qui harum rerum teſtis fuit per plures annos,& Rondeletii vitam fuſo ſermone perſecutus eſt (in qua Pellicerium magnis præconiis excepit) affirmat Rondeletium uſum fuiſſe multos annos manu Caroli Cluſii maximi deinde nominis viri , in conſcribenda piſcium Hiſtoriâ, cui tandem extremum addidit ornatum Joannes Molinæus. 2. Vidi ipſe Aquis-ſextiis in Bibliotheca avunculi mei Joãnis Scholaſtici Pitton,Medici eruditiſſimi, opera Plinii cum ampliſſimis notis manu exaratis à Guilielmo Pellicerio,in quibus certè nihil legebatur iis ſimile quæ Rondeletius commentatus eſt. Illæ autem notæ manuſcriptæ diu latuerant in Bibliothecâ Peireſchii nobiliſſimi ſenatoris Aquiſextienſis,ut [b] Gariel rectè indicaverat. 3. A Joanne Harduino viro ſummæ eruditionis, qui interpretatione & notis illuſtravit Plinii Hiſtoriam, refertur Pelliceriũ ipſum geminâ lucubratione etiam manu propriâ exaratâ Bibliothecam Patrum Societatis Jeſu Collegii Claromontani donaſſe ; quarum altera conſtat variantibus,ut aiunt,lectionibus plurimorum codicum,ad oram libri adnotatis; altera verò prolixior paulò notis & conjecturis in libros geographicos, tum ſparſis ſubinde veluti floſculis in librum octavum qui de animalium naturâ agit, in quo Ariſtotelem unum ſequitur: unde manifeſtè appareret Thuanum & Sammarthanum temerè ſparſo rumori de Rondeletii furto nimiam fidem adjunxiſſe. 4. Denique Monſpelii etiam viſuntur hodiernâ die, vivaria in quibus plurimi generis piſces alebat Rondeletius in villâ ſua, quam vocant *Lou Mas de Rondelet*. Magno certè argumento , perdoctum illum virum præter varias obſervationes quibus annuente Franciſco Turnonio Cardinali , Antuerpiæ , Burdigalæ , Bayonæ , Romæ, Venetiis incubuerat , continuis etiam piſcium ſectionibus , eorum naturam exploraſſe. Hæc

b *In Serie Præf. Monſp.*

tamen non impediunt quominùs de his cum Guilielmo Pellicerio frequenter differeret, quem imprimis venerabatur, frequentiſſimè inviſebat, & Hiſtoriæ naturalis cognoſcendæ ſuaſorem, auctorem, atque præceptorem appellare [a] ſolebat. PELLICERIUS enim poſt ſuam apud Venetos legationem, à Franciſco primo, Monſpelienſi pontificatu, cujus in diœceſi natus erat, hôneſtatus; cùm non levem religionis alienæ ſuſpicionem ([b] propter quam anno 1552. in carcerem conjectus eſt) vitæque voluptatibus deditæ à ſe amoviſſet,[c] & cæcos calumniæ dolos opportunâ vitæ innocentiâ ſuperaſſet, abdidit ſe in Monſpelienſem illum ſeceſſum, ubi liber ſolutuſque in dulci & optato Muſarum ſinu placidè ac lubenter acquievit, cùm in hunc uſum bibliothecâ haberet locupletiſſimam, innumeriſque veterum manuſcriptis, & aliis omnium generum codicibus undique conquiſitis adornatam. Contabuitque miſerabilis demum ſenex inter frequentes & acerbiſſimos cruciatus, eroſis lento & inſanabili vulnere præcordiis, incertum errore an culpâ pharmacopolæ certè peſſimi, qui catapotia quædam ex malè tritâ Colocynthide ſumenda ægrotanti obtulit. Valde autem delectabantur ſtirpium cognitione Pellicerius & Rondeletius.[d] In herbidis namque & amœnis maritimis agri Monſpeliaci, animi cauſâ, dum unà ſpatiarentur, ut narrant Pena & Lobelius, inibique Allium ſubodorarētur, illicò herbulam vixdum arreptam, & eminus conſpicati, Scordium eſſe deprehenderunt; indidemque variis plantis in Galliam & Italiam miſſis, amicos verum eſſe Scordium monuerunt.[e] Simplicibus medicamentis dignoſcendis & inveniendis ſummam operā collocavit Rondeletius, atque in eo multùm excelluit, Dioſcoridem primus Monſpelii enarrans. Joubertus inter ejus opera imperfecta commentarios memorat in aliquot capita libri primi Dioſcoridis; ſed plura in Dioſcoridem ſcripſiſſe apparet ex Epiſtolis Geſneri ad Joannem Bauhinum, à Gaſparo Bauhino editis. Rondeletii in Dioſcoridem dictata, inquit Geſnerus, ſervabo, donec ea quoque repetas. Multa in his utilia, jucunda, & antea mihi incognita deprehendiſſe me, ingenuè tibi fateor. Cæterùm Rondeletius natus eſt Monſpelii anno 1507. die 27. Septembris. Pertuſii, quod urbecula eſt, Galloprovinciæ juvenis pædagogeiam exercuit. Aliquanto poſt tempore Lutetiam petiit ut litteris Græcis, quarum addiſcendarum ſummo tenebatur deſiderio, totus incumberet. Habitavit tum cum Joanne Guinterio Andernaco, quocum anatomiæ ſtudioſius operam dare cœpit. Hac autem ita delectabatur, ut etiam filium mortuum ſecuerit, quo nomine permulti illum minus humanum cenſuerūt, & filiorum etiam gemellorum quos uxor uno partu enixa erat, ſecundinam in gymnaſium afferri curaverit, ut minimè vulgaria ſuper his doceret. Doctoratus Lauream conſecutus eſt Monſpelii anno 1537. Profeſſor regius renunciatus anno 1545. Cancellarius verò Scolæ Monſpelienſis anno 1556. defuncto Joanne Schyronio. Mortuus anno 1566.

[f] GULIELMUS TURNERUS Anglus, Medicinæ Doctor vir ſolidæ eruditionis & judicii, emiſit plantarum Hiſtoriam Anglicè anno 1551. in qua figuras Fuchſii plerumque adhibuit. Nomina expreſſit Latinè, Græcè, Anglicè, Germanicè, Gallicè, ordinem alphabeti ſecutus.

Non reticendus eſt LUCAS GHINI Forocornelienſis, Medicus ingenii

a Rond. in Præf. Hiſt. piſc.

b Joubertus in Vita Rond.

c Sammarth.

d Adv. 210.

e Jouberti ibid.

Ex Vitâ Rond. à Jouberto ſcripta.

TURNERUS.

f Raius.

LUCAS GHINI.

a Matth. in Epist. nuncup. „& doctrinæ ſingularis, qui [a] Piſis magnâ cum omniũ laude medicam materiã „multis jam annis profeſſus eſt.Is autem etſi nihil ediderit, præſtantium tamen virorum Cæſalpini, Anguillaræ, Maranthæ, Mathioli, & aliorum vel præceptor fuit vel amicus; nec ſolùm varias plantas mittebat ad ipſos; ſed ſuam de his ſententiam apertè declarabat.Qua in re non parum ad auctorum enucleationem & Rei Herbariæ incrementum contulit. Primùm Horti Piſani præfectum fuiſſe refert Caſtellus.

MATHIOLUS. b Thuan. ad ann. 1577. „ [b] Tridenti, ubi domicilium fixerat, inquit Thuanus, peſtè abſumptus eſt „anno 1577.Petrus ANDREAS MATHIOLUS,Senis nobiliſſima Etru„riæ civitate Franciſco Mathiolo & Lucretià Bonninſegnia natus, qui annos „cum ſæculo numerabat,magni nominis medicus & imprimis famoſo illo Bo„tanico opere toties recluſo clarus. Longè aliter de Mathiolo judicandum cenſeo; nam Archiater ille Cæſareus, etſi in antiquiorum lectione apprimè verſatus eſſet,plantarum tamen vulgarium adeò ignarus fuit,ut vix unam è nongentis & ultra, de quibus locutus eſt, accuratè deſcripſerit aut depingi curaverit. Nihil prorſus ex ſe cognovit, quæ ab aliis accipiebat, ad Dioſcoridis c Matth. Epi. lib. 4. ad Marantam. „verba protinus referens. [c] Nec negaverim,ut fatetur ipſe, plures (rectius di„xiſſet omnes) me dediſſe plantarum imagines,quæ ex ſiccis plantis ad me tranſ„miſſis delineari curaverim; ſed affirmaverim etiam,quòd aquæ egelidæ mace„ratione contractas à ſiccitate rugas adeò in iis extenderim,ut hac ratione redi„vivæ & parum admodum à viridibus diſtantes viderentur. Quapropter non mirum ſi florum & fructuum picturæ à naturali ſtatu plerumque recedant, d Matth. ibid. „Pictori etiam vitio dabat,quod nonnullæ ex his erant falſæ.[d] Ille enim Goritiâ „Venetias profecturus,ſuſceptas ante plantas in itinere amiſit. Quapropter ve„ritus ne ipſius ægrè ferrem negligentiam, ſi id reſciviſſem, revocata in memo„riam Apii & Piſtaciæ facie, illas memoriter delineavit & excidendas curavit, „non ſine magna animi mei indignatione. Mathiolus pictore ſuo impudentior multas delineari juſſit ex proprio marte ad Dioſcoridis deſcriptionem accome Maranta Epist. ad Matth. „modatas.Malè autem excuſari videtur à Maranta,qui [e] ſi ſtatuis inquit,ob an„tiquitatem mutilatis ex alieno marmore vel naſum vel aures, ut aliud mem„brum adjungere licet, quo pulchrior univerſa facies ſpectetur,tametſi incerti „ſimus an veram illius membri effigiem fuerimus aſſecuti; cur etiam depictis „plantis aliquid addere non liceat, quod vel viderimus,ſed nunc ejus partis fa„cultas non ſit; vel non viderimus, duce tamen Dioſcoridis deſcriptione ac„commodemus, dummodo clariorem ita ejus cognitionem fore ſperamus? His omnibus de cauſis commentariorum Mathioli exemplaria,quæ ſupra triginta duo millia vendita feruntur, iconum ſpectaculo plures delectarunt quàm eruf Columm. in Præf. 1. part. „dierunt. [f] Sed quàm indignè, ut ait Columna, picturis illis artificiosè mutilis „nos atque ſe ipſum deceperit,pudet referre.Solebat etiam Mathiolus nonnullas icones fictitias,tanquam Apelles poſt tabulam, exponere,exploraturus quid de g Adv. 217. „his judicaretur,eaſque ſuppreſſurus,ſi minus feliciter exciperentur.[g] Cujus pi„cturæ,obſervantibus Pena & Lobelio,cùm eum puduiſſet,poſtremò de ultimis „commentariorum interpolationibus curavit expungendam,nullam interim in „hujus miſellæ ſubreptitiam locum ſuffecit,ac ne verbulum quidem ſubdidit,

qua

quâ id de causâ dempsisset.[a] Videant ergo lectores qualiter se extricent ex Mathioli scriptis. Ejus integritas nequaquam probari videtur ex plantis quibusdam Indicis ad icones suas nonnihil accedentibus. Ex infinito enim plantarum numero quo tellus ornatur, vix fieri potest, quin nonnullæ quodammodo referant icones, non dico Mathioli; sed eas, quæ à pictoribus in peristromatis & tapetibus fingi solent. Sic *Arum caulescens, Rumicis agrestis foliis, sibi invicem implicitis, Virginianum Pluk. Phytogr. Tab. 271. fig. 2.* Dracunculum majorem Math. non malè repræsentat. An plantam è Virginia delatam viderit Mathiolus, judicent alii. Insuper Mathiolus medicamenta quàmplurima non contemnenda nos docuit, nec eo nomine sua laude frustrandus est. Oratione utebatur gravi, politâ; sed nimiùm mordax neminique parcens adversarios crudeliter laceravit. [b] "Scimus inquit jamdudum non deesse atræ farinæ "nonnullos, qui libellis contra nos scriptis, conatus nostros obscurare nituntur; "nixi tamen sophismatibus, fucatis mendaciis, jurgiis & conviciis. Ego autem "cùm hos verius asinos quàm homines existimem, in plateis lascivientes, pedere "sinam ad sanguinem usque. Horum commentitiæ vanitates, quæ calumniis, "captiunculis, maledictis atque etiam blasphemiis nituntur, comites, asseclas, "& promotores tantùm habebant blaterones, vitilitigatores, sophistas, maledicos, sycophantas, susurones, nebulones, invidos detractatores, impostores, impudentes, temerarios Thrasones, Gnatones, & alios quotquot habentur hujusce diabolicæ factionis homines. Ex ungue, ut aiunt, cognoscitur "Leo: quamobrem nihil mirum si ab Amato Lusitano, Gesnero, Guilandino Columna, Lobelio, Pena, Joanne Bauhino, aliisque vehementer acceptus fuerit.

[a] J. Bauh. 2. 439.

[b] Math. in Præfat.

[c] BARTHOLOMÆUS MARANTA Venusinus Medicus condidit "Methodi cognoscendorū simplicium medicamentorum Libros tres eleganter "profectò & eruditè, qui ad Dioscoridis innumera loca rectè intelligenda adeo "utiles sunt, ut commentarii quidam in ejus libros, non Grammatico tantùm "sed philosophico more instituti videri queant. [d] Doctus quidem vir Maranta, "subtili acrique ingenio fuit, & in Stirpium observatione, iisque in examinandis "diligentiâ profectò admirabilis, ut ex ejus Methodi & Theriacæ voluminum lectione patet. Utinamque plures Marantæ nunc viverent. Obiit anno 1554."

MARANTA.

[c] Gesn. de Rei herbar. scriptor. ad Cord.

[d] Col. part. 1. pag. 16.

[e] ADAMUS LONICERUS Hessus natus Marpurgi anno 1528. die "10. Octob. parentem habuit & virtute propria, & eruditione præclara insignem Joannem Lonicerum Orteranum, ex Comitatu Mansfeldensi oriundum, "Professorem trium linguarum in Universate Marpurgensi. Per sesquiannum "Mathesim docuit Marpurgi, postea Doctor medicinæ factus, nuptias celebravit cum filia Christiani Egenolphi Hadamarii, civis Francofurtensis, qui primus Typographiam in Remp. Francofurdianam invexerat. Cùm Moguntiam "Academiæ litteris vocaretur ad Medicinæ professionem inibi obeundam, procurante socero suo Egenolpho, à Francofurtensi Senatu Medicus ordinarius, "honesto oblato stipendio adoptatus est anno 1554. quam stationem summa cum "fide, nec sine gloria strenuè defendens, annos triginta duos continuos, tandem obiit anno 1586. die 19 Maii, ætatis 58. Quid in Re Herbaria præstiterit, "testantur tùm Botanicon, tum Historia plantarum diversimodè ab ipso Latinè "

ADAMUS LONICERUS.

[e] Boissard. Icon. tom. III.

„ fcripta , typifque Egenolphianis edita, quæ utraque ab Euricio Cordo ipfe-
„ ftudiofus olim ut plurimùm exceperat. Teftatur & Herbarium vernaculâ lin-
„ guâ fub ejus nomine publicatum, quod Eucherius Roeflin,ejufdem Reipubli-
„ cæ Francofurtenfis Medicus ordinarius, priùs dum viveret,pro Egenolpho ali-
„ quoties editum adornaverat. Lonicerus verò poftea toties recudendum, pro-
bè revifum & magna parte auctum, bono jure fuum fecerat: ut qui & ipfe co-
a J. Bauh. 1.520. hæres effet inter Egenolphicos. [a] Joannes Bauhinus de Lonicero rectius judi-
cat, cùm ait ipfum fua Botanica ex Trago confarcinaffe.

Nec defuerunt iifdem temporibus viri generofi,qui vel in utrafque Indias fe contulerunt, Aromata,plantafque rariores inquifituri, vel de iifdem in orbem noftrum delatis abundè tractarunt , GARCIAS AB HORTO, CHRISTOPHORUS A COSTA , NICOLAUS MONARDES, GONSALVUS FERDINANDUS OVIEDO, FRANCISCUS LOPEZ DE GOMARA, JOANNES FRAGOSUS, HUGO LINSCHOTANUS, JOANNES LERIUS, FRANCISCUS HERNANDEZ , FRANCISCUS XIMENEZ , JOSEPHUS A COSTA, & qui eandem viam non longè ab ævo noftro tenuerunt JACOBUS BONTIUS Roterodamenfis , GUILIELMUS PISO Medicus Amftelædamenfis, ejufque domefticus GEORGIUS MARCGRAVIUS DE LIEBSTAD , cæterique.

DALECHAMPIUS. Obiit anno 1587.

Inter eos qui noftrarum plantarum cognitioni magis dediti fuere, emicuit JACOBUS DALECHAMPIUS Cadomenfis, qui maximam vitæ partem egit Lugduni inter medendum, cum civium , tum doctorum virorum magna exiftimatione. Ex recentioribus, primus ille confcribendam Hiftoriam univerfalem ftirpium fufcepit ; fed oneri impar , pluribufque occupatus ac impeditus negotiis,hoc opus abfolvere non potuit. [b] Quamobrem à Gulielmo Rovillio Typographo Lugdunenfi diligentiffimo hæc provincia demandata fuit Joanni Molinæo perdocto medico , Gulielmique Rondeletii medici præftantiffimi & in plantis examinandis exercitatiffimi alumno, difcipulo & per multos annos convictori. Molinæus ergo adjutus fubfidiario confilio Dalechampii Hiftoriam generalem plantarum, quæ vulgo dicitur *Hiftoria Lugdunenfis*, perfecit : Dalechampius enim ultro de fingulis ejus commentationum partibus & quid fentiret expofuit , & liberaliter commodavit quidquid jam imaginum & hiftoriarum collegerat. Hæc fi ita fint , ut res apertè declaratur in Præfatione Hiftoriæ Lugdunenfis , non tam Dalechampio quàm Molinæo errores,qui in hoc opus irrepfere tribui debent, quos tamen affirmare poffum longè pauciores effe quàm C. Bauhino vifi funt in iis animadverfionibus quas fecit in Hiftoriam Lugdunenfem , quam Molinæum corrupiffe affirmat Lo-

b In Præf. Hift. Lugd.

c In Pharmac. officin. Rond. pag. 58.

„ belius: [c] Rerum ignoratione, inquit vir alioqui doctiffimus & Philofophus &
„ Phyficus, perdidit egregium illud opus elegantiffimè à Gulielmo Rovillio li-
„ beraliter,maximifque impenfis excufum clariffimi eruditiffimique & amiciffi-
„ mi viri D. Jacobi Dalechampii doctiffimè auctum operâ & ftudio D. Joan-
„ nis Bauhini, Ducis Wirtembergenfis Medici clariffimi, collegæ quondam &
„ convictoris Montifpeffulani fuaviffimi. Conjici etiam poteft ex Epiftola qua-
„ dam Gefneri quæ occurrit inter eas quæ à C. Bauhino editæ funt , Joannem

Bauhinum Hiſtoriæ Lugdunenſis correctioni incubuiſſe. Miror autem,inquit Geſnerus ad eum ſcribens, te celare me inſtitutum tuum circa ſtirpium commentarios, & nunc demum de ſolis arboribus te aliquid moliri ſignificare: cum jam pridem ex aliis intellexerim te univerſam ſtirpium Hiſtoriam perſequi, & quæ D. Dalechampius habebat ab eo te accepiſſe omnia: quod ut felix fauſtumque ſit opto,& ex animi ſententia eveniat. Quæ de Hiſtoria Lugdunenſi illuſtriſſimus Senator Jacobus Auguſtus Thuanus refert, digna ſunt quæ hîc annotentur.[a] Cùm enim Lugduni eſſet,Tornefii & Rovillii Librariorum apothecas evolvit, & Jacobum Dalechampium vidit, qui tum in ſuo Plinio occupabatur, & Herbario à Rovillio inſtituto dabat operam : in quo id obſervandum quod ab ipſo Dalechampio reſcivit, & ut omnes ſciant publicæ utilitatis intereſt, opus illud à diverſis 30. fereannorum ſpatio congeſtum & concinnatum fuiſſe, & jam typis majorem partem mandatum,cum Dalechampius ei ultimam manum impoſuit: quo factum ut quædam accuratius, quædam minus diligenter ſcripta, quædam etiam repetita & interpolata reperiantur, ita tamen ut poſteriora ſemper ſint meliora.

a Thuan. lib. 2. Comment. vitæ ſuæ.

[b] Majorem Trago præceptore ſuo laudem promeretur JACOBUS THEODORUS TABERNÆMONTANUS, ut qui ipſe magiſtri exemplo de Facultatibus plantarum plurima nova tradiderit : quo majore nunc jure dolemus primam tantum partem operis ampliſſimi ab auctore ipſo eſſe abſolutam,ſecundâ ſcilicet & tertiâ ab alio quodam elaboratâ, non malè quidem, infra tamen illam laudem quam Tabernæmontano poſteritas debet. [c] Jacobus Theodorus à patria Tabernæmontanus dictus : quippe Tabernis montanis, *Berg Zabern*, oppido in ditione Principum Bipontinorum natus eſt. Initio pharmacopæum egit in oppido *Kronvveiſſenburg*. Poſteà in Galliam profectus, teſtimonium ſuorum in Re Medica profectuum petiit, ac titulo doctoris eſt ornatus; exinde ad ſuos reverſus Medicinam fecit, non ſolùm apud plebeios, ſed etiam apud principes viros. E vivis exceſſit Haidelbergæ anno 1590. In Medicina facienda extra Theriacam & Mithridation, pauciſſimis uſus eſt exoticis, domeſticis ſimplicibus contentus. Certè Tabernæmontanus fuit vir diligens,& Rei Herbariæ maximè ſtudioſus: in eo præcipuè laudandus, quod præter multarum plantarum ſibi propriarum notitiam,de viribus etiam vulgatiorum optimè ſcripſerit. Vehementer tamen in ipſum Joannes Bauhinus & Lobelius invecti ſunt. [d] Taceo, inquit Lobelius, hujus ævi tranſcriptorum vernaculo idiomate, nec non Tabernæmontani & Typographi ſui ſubreptitia, qui icones laboribus noſtris & ære Plantiniano pictas & ſculptas tacitè, catè, & cum cautela, inſalutato hoſpite aut auctore, ſcriptis ſuis inſeruerunt, & propria,maximâ impudentiâ, fecerunt.

TABERNÆMONTANUS.
b Conring. Introd. in Art. med.
c Melchior Adam.
d In Pharmac. officin. reſtit. pag. 59.

[e] Icones verò Tabernæmontani tum & Lobelianas nonnullas uſurpavit JOANNES GERARDUS Anglus, natus Nantvvici in Comitatu Ceſtrienſi; nec plures ex ſuis adhibuit quàm ſexdecim in ea Hiſtoria plantarum quam Anglicè ſcripſit. Linguarum mediocrem aut nullam habuit peritiam. Hujus operis potiſſima pars,& quaſi corpus ſunt Pemptades Dodonæi Anglicè redditæ à quodam Doctore Prieſt, quas Gerardus ferè integras tranſumpſit; hoc ut

GERARDUS.
e Raius. anno 1597.

celaret, mutavit Dodonæi methodum in Lobelianam, à Graminibus & Graminifoliis initium ſumens. Huic verſioni Dodonæi addidit inſuper nonnullas plantas è Cluſio, alias ex Adverſariis Penæ & Lobelii. Ex ſuis circiter quatuordecim non antè editas: aſſumpſit verò icones Tabernæmontani, quas ſæpius imperitè confudit & tranſpoſuit.

CAMERARIUS. a Melchior Adam.

Gerardo longè majorem famam ſibi comparavit eruditione & arte Medica inſignis [a] JOACHIMUS CAMERARIUS, Reipub. Norinbergenſis Medicus. Natus eſt Norinbergæ, die 6. Novembris 1534. Mortuus verò 1598 die 11. Octobris, ætatis 64. Puer apud Melanchthonem egit Wittembergæ, & Lipſiæ Medicinæ ſtuduit. Deinde per biennium vixit cum Cratone Uratiſlaviæ. In Italiam miſſus auditor fuit Fallopii, Capivaccii, Trincavellæ, Aquapendentis, Aldrovandi. Romæ Medicinæ doctor eſt renunciatus anno 1552, 27. Julii; ad ſuos reverſus cum ſingulari laude & ſucceſſu, Medicinam exercuit à principibus viris expetitus; Carolo Cluſio & Proſpero Alpino familiariſſimè uſus eſt. Plurima etiam ad ipſum miſerunt Joſephus de Caſabona magni Ducis Etruriæ, ut vocant, Simpliciſta, Jacobus Dalechampius Lugdunenſis medicus, Bernardus Paludanus, Thomas Penneus Londinenſis Joannes Aicholtz Viennenſis Medicus, Nicolaus Raſſius Chirurgus regius in Galliâ, Joannes Antonius Sarracenus Lugdunæus, & alii quamplures; ipſe viciſſim illis & ſi qui alii exoticis plantis delectarentur ex ſuo horto quidquid potuit, ultrò communicavit. Conciliavit hoc ſtudium Camerario inprimis illuſtriſſimi Principis wilhelmi Haſſiæ Landgravii gratiam; nam cùm & ipſe hortenſi ſtirpium curâ admodum delectaretur, ad hortum ſuum quem Caſſellis inſtruxerat amœniſſimum, exquiſitius adornandum, Camerarii operâ uſus, eumque quamdiu vixit, ſummo favore eſt proſecutus. Habuit in convictu ſuo ſemper unum atque alterum Rei Herbariæ ſtudioſum, & imprimis ſororis ſuæ filium JOACHIMUM JUNGERMANUM Lipſienſem, ad miraculum uſque eruditum juvenem & prorſus natum ad Rem Medicam & inprimis Herbariam; qui cùm imitatione Cluſii, Proſperi Alpini, Rauvolfii, & aliorum peregrinationibus variis & inprimis in Palæſtinam aliaſque Orientales regiones ſuſceptis, tandem in mari Peloponneſiaco navigans, ex contagioſo morbo periiſſet, dici non poteſt quàm graviter optimus Camerarius caſum illum tulerit; non tam quod amiſiſſet quem filii loco, propter inſignes animi dotes dilexerat, quàm quod Reſpublica litteraria tanto fructu caritura eſſet, quem ipſo vivo percepiſſet, cùm quidem una cum ipſo obſervationes etiam Hodæporicæ illius interiiſſent. Atque ut appareat quàm fuerit cupidus Camerarius hac in parte juvandi Rempublicam non exiguis ſumptibus à Gaſparo Wolfio Tigurino Medico Conradi Geſneri Bibliothecam Herbariam & opera Botanologica imperfecta, quæ ille ſupremis tabulis Wolfio legaverat, ſibi coëmit. Fuerunt in illa icones plantarum non paucæ ligno inſculptæ, & ad vivum permultæ ſtirpes admodum accuratè depictæ. Itẽ collectanea quædam βοτανολογικα, undè facilè apparuit plurimam Rei Herbariæ Hiſtoriam Geſnerum meditatum fuiſſe. Ejus igitur exemplo, ut Camerarius, propoſiti laudabilis ſpecimen aliquot daret, Petri Andreæ Mathioli Herbarium latinè & Germanicè novis figuris & obſervationi-

bus à se illustratum & auctius redditum edidit, quod hactenus sæpius recu- "
sum versatur in omnium manibus. Collegerat autem jam plurima quæ ad ma- "
jus illud opus Botanicum à Gesnero cœptum perficiendum destinaverat, cui "
fecerat titulum παραλειπόμενον Rei Herbariæ, in quo potissimum ab aliis scripto- "
ribus derelicta, vel non accuratè descripta, ipse plenius, additis simul pluri- "
bus remediis & singularibus observationibus longo à se usu deprehensis tracta- "
re decreverat; sed functionis ipsius catenati labores, peregrinationes variæ, "
valetudinis etiam infirmioris incommoda, tam præclarum opus ut absolvere- "
tur, non concesserunt. Rerum etiam naturalium, fossilium, lapidum, metal- "
lorum, & id genus aliorum variorum diligentissimus fuit indagator, ut in ip- "
sius Musæo velut epitomen orbis quis conspiceret: unde cùm viris quibus ta- "
lia curæ, inprimis cum Ferdinando Imperante, Joanne Baptista Porta Nea- "
politanis, Francisco Calceolario Veronensi, Joanne Vincentio Pinello, Ber- "
nardo Paludano, Felice Platero, & aliis litterarum atque communicationis "
liberalis perpetuum ipsi commercium intercessit.[a] Ejus observationes Botani- "
cæ necdum editæ. De natalibus plantarum rariorum tam in Germania quàm "
in aliis regionibus nascentium locis, in quibus secundum litterarum seriem lo- "
ca quibus perveniunt certa, cum vernaculis appellationibus & euporistis ac "
familiaribus remediis diligenter exponuntur. Ejusdem de Cultura plantarum "
quarundam generi humano imprimis utilium lib. 2. quæ ut desideratissima unà "
cum Paralipomenis Botanicis aliisque posthumis, filios ab obitu patris publi- "
ca facturos confidimus. In ejusdem porro Bibliothecâ delitescit etiamnum "
Historia Plantarum Gesneriana ad eundem pro editione transmissa. Perierunt forsan hæc omnia, vel sáltem ad nos non pervenerunt; sed si ab his quæ Camerarius vivens edidit de ejus Scientiâ Botanica judicare liceat, longè inferiora videntur auctoris famâ. Quid enim ex se ipso præstitit Camerarius; Mathiolum exornavit iconibus Gesneri; sed ineptè de plantis ipsis locutus est. Horto verò Philosophico ac Medico Gesneri spoliis etiam locupletato, si observationes ex Anguillaræ Epistolis sumptæ demantur, pauca relinquentur quæ legi mereantur. Majorem laudem consecutus esset, ac Gesneri desiderium quodammodo leniisset, si supellectilem ejus Botanicam, qualem à Wolfio emerat, publici juris fecisset.

a Schenec. Biblioth. iatric.

Cum Camerario conjungi debet JANUS ANTONIUS SARRACENUS Lugdunæus, cujus demum summâ curâ & diligentiâ Dioscoridis opera si pristinæ dignitati non fuerint restituta, summum tamen nitorem adepta sunt:[b] nec adeò multùm supereſt quod intelligi nequeat, si Conringio credamus. Sarracenus enim plurimorum codicum potitus & cæterorum interpretum labore adjutus, pro immensa qua valebat eruditione & utriusque linguæ cognitione ita se gessit, ut parùm absit quin ne latum quidem unguem à Dioscoridis mente recesserit, ac interim Pliniani sermonis puritatem mordicus retinuerit, quòd profecto tunc temporis summum fuit Herbariorum votum, ne dicam peccatum. Plinius autem eruditissimus vir, in Re Herbaria vix fuit tyro,[c] ita parum profuit illi αὐτοψία plantarum quas in Hortulo alebat. Antonius Castor.

SARRACENUS, anno 1598.

b Conring. introd. in Arte med.

c Salmas. proleg. in libr. de Homonym. Hyle iatric.

Doctis interim & bonis viris institutum antiquiores interpretandi & enucleandi, in beneficii loco deferendum est; sed nimium fortaſſis operæ & temporis poſuerunt in conquirendo inani theſauro. Melius haud dubiè ſibi nobiſque conſuluiſſent, ſi capto qui ex veterum operibus percipi poterat fructu, audacius ad naturæ ſinum, quæ ſeſe omibus manifeſtat, confugiſſent. Qui de
Vivebat anno 1520. „ herbis dicturus eſt, inquit Collinutius, eum ego non tam librorum quàm tellu-
„ ris, non tam litterarum quam agrorum ſtudioſum eſſe oportere cenſeo. Tan-
„ tum abeſt ut id conſilii caperent, quin potiùs conatus omnes adhibuerint in congerendis & conciliandis pluribus auctorum locis, in quibus Plantæ de quibus diſceptabant ſibi videbantur adumbrari. In hoc fermè omnes erraſſe videntur quòd ſingulis penè Herbis ſua ex Dioſcoride aut Theophraſto nomina accerſere voluerint: quaſi verò Dioſcorides & Theophraſtus omnium regionum plantas deſcripſerint. Hinc mirum dictu quàm interdum temerè admodum probatas, & multis jam annis receptas Dioſcoridis aut Theophraſti lectiones immutare ac depravare coacti fuerint, ut eorum verba ad propoſitam ſententiam adducerent, exiſtimantes apud nos planè eaſdem inveniri plantas, quas nobis Græcia, Aſia, & Africa commendarunt. Mathiolus ſuis commentis tantum tribuit, ut nonnullas plantas incidi curaverit, falſa deluſus imagine
Ibid. quam in mente, ex Dioſcoridis verbis ipſe ſibi finxerat. Memorat etiam Salmaſius ſe vidiſſe Codicem Græcum Dioſcoridis ante mille annos exaratum, in quo icones plantarum pictura oſtendit elegantius quàm verius expreſſas; ex verbis quippe Dioſcoridis adumbratas ab antiquario potius quàm ex autopſia ad fidem exhibitas.

Vix induci poſſum ut credam antiquiores, ſi lucis uſurâ iterum fruerentur, agnituros opera quæ hodie ſub proprio eorum nomine circumferuntur. Vix Theophraſtus, vix Dioſcorides faterentur plantas octoginta vel centum à commentatoribus compertas fuiſſe, eaſque potius de manu in manum, ut aiunt, traditas, quàm ex deſcriptionibus erutas eſſe. Ad cæteras verò aſſequendas nulla certior, faciliorque videtur via, quàm ea quæ ducit ad ea loca in quibus majores ipſi plantas inveſtigarunt. Quæ Dioſcoridi obviæ fuerunt, eædem peregrinantibus in iiſdem locis procul dubio occurrerent, & ſi conjecturæ locus detur in re adeo obſcurâ, longè tutius eſt conjecturam facere in Græcia vel in Ægypto, quàm Pariſiis & Londini. Quid enim affirmari poteſt ex brevi deſcriptione in qua planta quæ inquiritur cum ignotiori comparatur? Plurimum fortè caperent auxilii, qui ſeſe ad Orientem eo animo conferre vellent ex vocabulorum, quæ nunc ſunt in uſu in iiſdem regionibus, affinitate cum antiquioribus: nec virium uſus fortaſſis penè obſolevit. Demum ſperandi locus eſt, fore ut hac arte diſſolverentur difficultates plurimæ, quas Bellonius, Rauvolfius, Guilandinus, Proſper Alpinus peragratis Græciâ, Ægypto & Aſiâ non enodarunt.

BELLONIUS. a Cluſ. in Epiſt. dedicat. Oper. Bellon. „ PETRUS BELLONIUS Cenomanus [a] fuit vir indefeſſi ſtudii, quemadmodum ex ejus lucubrationibus quas partim Latino, partim Gallico ſer-
„ mone ipſi naturali evulgavit, perſpicere licet. Nam extant libri de coniferis
„ Arboribus & perpetua fronde virentibus, de admiranda veterum fabricarum

ſtructurâ, de medicato funere, Latinè ab ipſo conſcripti. Gallicè verò libri de Avibus, de Piſcibus. Itinerarium, de neglecta plantarum Culturâ, de Serpentibus & inſectis. Tum Commentaria in Dioſcoridem, & de agricultura librum, alia præterea quædam meditabatur; ſed laudabiles ipſius conatus inopina mors, nefarii latronis manu illata, interrupit non ſine magno litterariæ Reipublicæ diſpendio. Quapropter vix mihi ſuadere poſſum quod clariſſ. viri Thuanus & Sammarthanus affirmarunt, Bellonium Petri Gillii ſcripta ſubripuiſſe ac pro ſuis edidiſſe, cùm Opera Bellonii Pariſiis edita fuerint anno 1553. & teſte Thuano Romæ perierit anno 1555.[a] Petrus Gillius Albienſis, qui ad exactam utriuſque Linguæ antiquitatis, veterum ſcriptorum, bonarum diſciplinarum, ac præcipue rei naturalis cognitionem, indefatigabile longinquas regiones luſtrandi ſtudium attulerat, quo incitatus per 40. ampliùs annos inſtituta per Græciam, Aſiam utramque & majorem Africæ partem diligenti peregrinatione, partim ut Græcos libros, ſic enim à Franciſco 1. juſſus erat, undique colligeret, partim ut multorum locorum poſitum deſcriberet. Mortuo eo diu vagatus, cum raro Dei beneficio ex Gerbenſium piratarum manibus elapſus eſſet, tandem in familiam munificentiſſimi litterarum patroni Georgii Armeniaci Cardinalis, qui Romæ regis negotia procurabat, tanquam in tutiſſimum portum ſe contulit; ubi dum ordinandis ac recolligendis, quas tanto tempore ſparſim congeſſerat narrationibus, dies noctibus continuat, ardendiſſimâ febre correptus diem ſupremum clauſit annos natus 65. & ad B. Marcelli funeratus eſt. Scripta ejus ne perirent ejuſdem Armeniaci Cardinalis in clientem amor & propenſum ad rem litterariam juvandam ſtudium, prohibuit, qui partem majorem eorum in Galliam adferri juſſit & publicanda curavit. Pars tamen eorum (pergit Thuanus) à Petro Bellonio Cenomano amanuenſi & peregrinationum per aliquot annos comite ſubrepta creditur, qui ea ſuo non Gillii nomine poſtea evulgaverit. tamen vel plagiarius non mediocrem à litteratis gratiam inivit, cum quod multi faciunt, ille publico minimè invidit.

a Thuan. ad ann. 1555.

LEONARDUS RAUVOLFIUS,[b] in Orientales regiones in quibus multa naſci nobis non ſat cognita didicerat, navigare in animum ſuum induxit, & anno 1573. Maſſiliæ navim ingreſſus, in Orientem non ſine periculo venit ubi Syriam, Judæam, Arabiam, Meſopotamiam, Babyloniam, Aſſyriam, Armeniam cum præſenti ſæpe vitæ diſcrimine peragravit. Eâ in peregrinatione non ſolum mores, ritus, ceremonias, religiones tam Mahumetiſtarum quàm Chriſtianorum varias vidit, atque obſervavit; ſed herbas quoque frutices, plantas, & ejusmodi alia ad Rem medicam facientia diligenter collegit, adſervavit, & ſecum in Germaniam exportavit. Scripſit Hodæporicon ſive Itinerarium in Syriam, Judæam, Arabiam, Meſopotamiam, Babyloniam, Aſſyriam & Armeniam, quod in ſex partes diſtinxit, in quibus plurima rara de omni Medicâ materiâ obſervata tradit. Quarta illius pars quæ continet plantarum Ægyptiacarum & Syriacarum icones, figuras, & hiſtorias Latinè exivit cùm Hiſtoriæ plantarum Lugdunenſis appendice. Cæterum Rauvolfius floruit circa annum 1583, Occoni alicubi Daſylycus dictus patriam habuit.

RAUVOLFIUS.

b Melchior Adam.

„ Auguſtam Druſi. Ex Germania maturè in Italiam ac Galliam ubi Medicæ Ar-
„ tis ſtudium tunc ut cùm maximè florere judicabatur, miſſus doctoribus Medi-
„ cis tum temporis clariſſimis operam dedit, ac inprimis Herbariæ Rei ſtudio
„ incenſus cùm Hieremia Martio poſt Medico Auguſtano circa Montempeſſu-
„ lanum ſæpiuſcule & montes & valles & campos perreptando ſexcenta ſimpli-
„ cium (quæ vocant) genera collegit, inque uſum medicum exportavit. Lau-
„ dabat inter alios præceptorem ſuum fideliſſimum Gulielmum Rondeletium
„ Academiæ Monſpelienſis profeſſorem clariſſimum.

De Guilandino & Proſpero Alpino agemus inter Profeſſores Botanices Horti Patavini.

Infelicitatem Herbariorum in interpretandis antiquis abundè compenſarunt aſſiduis ſuis laboribus ſummi viri, qui deficiente ſæculo præterito & incipiente eo quod deſinit, Botanicen utilius excolentes, fabulis ſuperſtitionibuſque rejectis, maxima plantarum parte in Europa naſcentium, eam locupletarunt, non religiosè admodum anxii de Theophraſti aut Dioſcoridis ſententiâ.

DODONÆUS. Multùm profectò debemus lucubrationibus REMBERTI DODONÆI
„ Mechlinienſis Archiatri & Medici Cæſarei. [a] Natus eſt Mechliniæ anno 1517.
„ fortunis & muſis propitiis, ad ſummum eruditionis culmen in omni artium
„ genere aſcendit: in Medica tamen Facultate inprimis excelluit, cujus gratiâ mul-
„ tas Germaniæ, Galliæ & Italiæ Academias adiit coluitque. Medicinæ lau-
„ ream ſupremam conſecutus, cum ob artis inſignem peritiam, & in ejus praxi
„ ſummam felicitatem longè latéque celebraretur, Maximiliano Auguſto ejuſque
„ filio Imperatori Rodolpho II. commendatus, ab utroque in aulam adſcriptus
„ ac curandæ valetudini præpoſitus fuit. Ibi cùm in ſummo honore eſſet, con-
„ tinuis amicorum Litteris Mechliniam eſt evocatus, ut bonis quæ ad Mechli-
„ niam & Antuerpiam habebat, præſto eſſet; niſi ea factioſis diripienda & qua-
„ ſi pro derelicto habere vellet. Quibus ille tandem permotus impetratâ ab Im-
„ peratore miſſione ad ſuos rediturus, Coloniæ aliquamdiu ſubſtitit, quòd tum
„ temporis toto Belgio & maximè in Brabantia omnia bellicis motibus infeſta
„ eſſent. Amicis demum aſſiduè flagitantibus, relicta Coloniâ Antuerpiam con-
„ ceſſit. Indeque non multò poſt in Academiam Lugdunenſem in Batavia, ſti-
„ pendio luculento à curatoribus invitatus anno 1582. Medicinæ profeſſionem
„ publicam ſuſcepit, & lectionibus eam, ſcriptiſque doctiſſimis mirum in mo-
„ dum exornavit. Donec tandem ibi vivere deſiit anno 1585. ætatis 68. Quam ſcripſit Plantarum Hiſtoria non tam iconum elegantiâ quàm rerum copiâ & delectu prædicari debet. Paucæ quidem Dodonæo plantæ propriæ fuerunt, quia peregrinandi locus ipſi defuit, ſed ab amicis quorum nomina recenſet initio ſui operis plurimas accepit, cæteras ab aliorum ſcriptis: unde [b] Joannes Bauhinus alienis ſe ornare plumis Dodonæo commune fuiſſe non ſemel in-
„ dicavit. [c] Dodonæi ſedulitas, ait Lobelius, ut multis aliis locis laudanda, ita
„ pleriſque minus tempeſtiva, ubi ignotis plantis facultates certas aperit, quas è
„ Dioſcoride accepit, magno detrimento ægrorum & experimentatorum, qui
„ quod vident à bono viro & veritatis amico ſcriptum, illico ut verum arri-

piunt,

a Melchior Adam.

b Hiſt. Plant. lib. 17. pag. 299. & 318.

c Adv. pag. 367.

piunt,& per experimenta mortes agunt. Sic vir pius & eruditus Turnerus Anglus in ſuis Herbariis alphabeticis Anglicis. [a] Icones autem plurimas, inquit " Dodonæus, noſtrâ operâ & curâ jamdiu delineatas fuiſſe, facilè agnoverint " qui Frumentorum, Florum & Coronariarum, Purgantiumque hiſtorias cum " appendice prius habuerunt aut viderunt. His acceſſerunt non paucæ (præter " nonnullas novas & antea non editas) & me quidem procurante ſupra aliquot " annos expreſſæ, quæ in vernaculis ac Gallicis de Stirpium Hiſtoriâ commen- " tariis à Joanne Loëo quondam editis extant Reliquæ partim ex Caroli Clu- " ſii; ſed plures ex Mathiæ Lobelii obſervationibus acceſſerunt. Quod quidem " nobis eâ de causâ liquit, quod omnes noſtras in ſuis Obſervationibus ipſe Lo- " belius inſeruerit; ſed tamen haud præter conſenſum & voluntatem noſtram " & ſub conditione, ut viciſſim ſuâ curâ delineatas mihi liceret in meas Pem- " ptades, quibus opus haberem, transferre. Quæ Dodonæi verba declarant " Chriſtophorum Plantinum eaſdem icones ex auctorum conſenſu adhibuiſſe in operibus Cluſii, Lobelii, & Dodonæi.

[a] Dod. in Præfat.

Mira fuit CAROLO CLUSIO in inquirendis plantis diligentia; earum autem noſcendarum amor illum cepit Monſpelii, in qua urbe triennium totum egit, Gulielmi Rondeletii Medici celebratiſſimi contubernio ac menſâ uſus ut refert Boiſſardus. Natus eſt Cluſius Atrebati in Galliâ Belgicâ anno 1526. Lovanium miſſus Juri Civili operam dedit; ſed tanto Rerum naturalium ſtudio flagravit ut Hiſpaniâ, Luſitaniâ, Galliâ, Germaniâ, Pannoniâ, Angliâ, Belgioque peragratis, nondum ſatis ipſe ſibi fecerit, ac longiora & moleſtiora itinera ſuſcepiſſet, ſi votis valetudo reſpondiſſet. Annum agens 24. hydrope laboravit ex intemperante aquæ frigidæ potu, quo morbo clariſſ. Viri Gulielmi Rondeletii curâ & diligentiâ liberatus fuit uſu Cichorii. Anno autem ætatis 39. in Hiſpanica perigrinatione, ruente in curſu per acclive equo cum ipſo ſeſſore, dextrum brachium ſupra cubitum fregit, & eum inſequente, dextrum crus. Viennæ porro Auſtriæ annum agenti quintum & quinquageſimum, pes ſiniſter illi luxatus, & melleolus fractus. Octennio deinde poſt Francofurti ad Mœnum, ex caſu dextrum femur luxatum, & luxatione nec à Medicis nec à Chirurgis agnitâ, ſed neglectâ, ad contuſionem dumtaxat medicamenta applicantibus, prorſus claudus effectus eſt, ut ne pedem quidem promovere poſſet, niſi gemino ſcipione ſub alis ſubnixus. Eam ob cauſam cùm corpus exercere nequiret; ſed perpetuò fere illi ſedendum aut decumbendum eſſet, graves alii acceſſere morbi, calculus, coli dolor, & hernia. Ab Imperatoribus Maximiliano II. & Rudolpho ſucceſſore honeſtiſſimis conditionibus evocatus & numero familiarium aulicorum adſcriptus, Horti Cæſarei curam per annos circiter quatuordecim habuit. Aulicæ tandem vitæ pertæſus, Francofurtum ad Mœnum conceſſit. Demum anno 1693. ab Academiæ Leydenſis Curatoribus honorificis litteris & ſtipendio invitatus, Lugdunum venit, ibique quamdiu fuit quà publicè, quà privatim, utilis eſſe nullo unquam tempore deſtitit. Scripta ſua omnia ad incudem hic revocavit, extremamque manum addidit & in duos tomos digeſſit. In primo continentur icones plantarum 1133. in altero præter fructus & animalia exotica, plantarum effigies ſunt 45. à Clu-

CLUSIUS.

Icon. tom. 1.

Ex Orat. funebr. Everardi Verſtii in obit. Cluſ.

Cluſ. cur. poſt in fol. 35.

ſio obſervatarum. Obiit cælebs in hac civitate anno 1609. die 6. Aprilis, ætatis 84. omnibus deſiderium ſui relinquens triſtiſſimum, ſimulque memoriam nominis nunquam interituram; nam præter Stirpium cognitionem qua certè omnes ſuperavit qui prius ſcripſerant, Hiſtoriarum etiam, Coſmographiæ, & Linguarum exactam habuit peritiam, Latinæ ſcilicet, Græcæ, Italicæ, Gallicæ, Hiſpanicæ, Luſitanicæ, Belgicæ, Germanicæ. Cæterum à ſe primum obſervatas Stirpes accuratè deſcribere & ex tempore rubricâ pingere ſolebat; ſed
„ pluribus annis poſtquàm eas obſervaſſet, earum icones ſculptæ ſunt. [a] Inde
„ factum eſt, inquit, ut clariſſimus vir Rembertus Dodonæus, nunc Cæſareus
„ Medicus, veteri amicitiâ mihi conjunctus, quas ex meis iconibus voluerit, li-
„ berè in ſuam purgantium Hiſtoriam intulerit. Ego viciſſim eadem libertate
„ fretus; Anemones quatuor generum, Ariſtolochiæ longæ vulgaris, quàm &
„ Sarracenicam Galli appellant, & Chamæſyces effigies, quoniam meo argu-
„ mento deſerviebant, ex eodem Libro deſumpſerim. Cluſii certè modeſtiam hoc in loco ſatis mirari nequeo; tantùm enim ab ipſo diſtabat Dodonæus in Re Herbaria quantùm à puero magiſter.

a Cluſ. Præfat. Hiſp.

LOBELIUS. MATHIAS LOBELIUS Inſulanus Cluſio etiam longè fuit inferior, longè minorem in deſcribendis plantis diligentiam adhibuit, ut conſtat ex Adverſariis, Obſervationibus & Illuſtrationibus Stirpium, in quibus omnibus ubi icones deſunt, vix ſanè poteſt intelligi. In aſſignandis autem plantarum locis nimiùm memoriæ ſuæ tribuit: nam ut optimè notat Raius, multas pro indigenis Angliæ habuit, quas nemo præter ipſum in Anglia ſpontè naſcentes obſervavit, quaſque in locis ab illo deſignatis fruſtra requiſiveris; imò nec alibi fortè in rerum naturâ reperiendas. Exemplo ſit Lycopſis altera Anglica, & Nymphæa Lutea, nec non alba, minor. Lobelius autem auxilio fretus PETRI PENÆ Gallo-provincialis, viri doctiſſimi rariores plantas in Gallia Narbonenſi naſcentes divulgavit ſtylo duro, incompto, amaro, qui in virum celebroſum quadrare apertè videtur.

PENA.

BAUHINI FRATRES. Veniamus nunc ad [b] JOANNEM & [c] CASPARUM BAUHINUM, nobile illud par fratrum, qui tantam inter Herbarios famam adepti ſunt, vix ut minima herbula appelletur, ſine utriuſque commemoratione. Ex patre Gallo & Ambiano Baſileæ nati ſunt. Quamvis autem eruditiſſimi fuerint, videntur tamen niſi plus oneris quàm humeri ferre poterant, impoſuiſſe. Hiſtoriam ſci-
„ licet univerſalem unuſquiſque ſcribere inſtituit; ſed ut ait [d] Geſnerus ad Fuch-
„ ſium ſcribens, unus vir nullus vir, ſi uſquam in hoc maximè argumento verè
„ mihi dici videtur. Sunt enim infinitæ Plantarum ſpecies, quarum magnam par-
„ tem ſingulos ignorare neceſſe eſt, propter regionum diverſitatem. Quòd ſi ſuas
„ quiſque obſervationes protulerit, ſpes eſt aliquando fore, ut ex omnibus opus
„ unum abſolutum ab aliquo Colophonem addituro, perficiatur. Quod ut noſtro ſæculo fieri optarim, ita vix ſperare auſim: neque hoc quo vivimus ſæculo plantarum Hiſtoria univerſalis abſolvi poteſt, quoniam ex deſcriptionibus hactenus cognitarum, ſingulæ ſpecies nec certò dignoſci, nec ad propria genera revocari poſſunt. Hinc fluxerunt errores penè omnes quibus Hiſtoriæ illæ univerſales turpiter fœdantur. Verùm ut ad Bauhinos revertamur, nullum

b Obiit Montis-Bellicardi 1613.
c Obiit Baſileæ 1624. ætatis 64.
d Epiſt. pag. 137.

opus utilius mihi videtur ipso [a] Pinace neque tunc multo perfectius fieri poterat. [b] In Prodromo Theatri Botanici Plantæ supra sexcentæ à C. Bauhino primùm descriptæ cum pluribus figuris proponuntur, ex quibus tamen longè plures aridas, mutilasque accepit ab amicis, quàm vivas. Idem quoque usu venit Joanni Bauhino, qui sibi cognitas accuratius descripsit, ideoque fratri anteferendus; nam etiamsi nomina synonima plantarum uterque simili propemodum eventu colligerit, descriptiones tamen à Joanne concinnatæ longè præstant iis quas Casparus paraverat, si de cæteris Theatri Botanici partibus ex prima quæ de Graminibus & Bulbosis agit, & ex ipso Prodromo liceat judicare. Cæterum in eo peccasse videntur viri præstantissimi quod institutionem generum qua nihil ad Historiam plantarum absolvendam magis necessarium; planè neglexerint.

a *Edit. annis 1620. & 1671.*
b *Edit. annis 1623. & 1671.*

Huc etiam spectant Crispini Passæi [c] Hortus floridus, in quo icones 325. accuratè delineatæ & secundùm quatuor anni tempora divisæ exhibentur. [d] Emanuelis Suvertii Septimontii Batavi, itemque [e] Theodori de Bry Florilegia. Tùm [f] Joannis Ponæ Pharmacopæi Veronensis Descriptio Montis Baldi & [g] Jacobi Cornuti Doctoris Medici Parisiensis Canadentium Plantarum Historia. Cornuti autem parùm fuit in plantarum cognitione versatus, ut manifestum est ex ineptis appellationibus quibus utitur in Enchiridio Botanico Parisiensi & descriptionibus speciosis ab Herbariorum stylo tamen alienis, quibus rariores plantas à Joanne & Vespasiano Robino, cæterisque Rei Herbariæ studiosis observatas & Parisiis educatas, adorare conatus est, additis iconibus 68.

PASSÆUS.
c *Edit. 1614. & 1617.*
SUVERTIUS.
d *Anno 1612.*
BRY.
e *Anno 1612. 1614. & 1618.*
PONA.
f *Anno 1601. 1608. & 1617.*
CORNUTI.
g *Anno 1635.*

Post Bauhinos JOANNES PARKINSONUS Londinensis, Pharmacopæus Regius, Historiam etiam universalem Plantarum Anglicè tradere conatus est. [h] In Paradiso enim terrestri, opere sic nuncupato, florum Historiam latè persequitur. [i] In Theatro verò Botanico plures Plantarum species complectitur, quàm quævis alia quæ hactenus extet Historia. In plerisque C. Bauhini vestigiis insistit, multas tamen species addit ex Alpini Exoticis, Cornuti Canadentium Historia, aliisque. Ex altera etiam parte per oblivionem aut festinationem multas omisit, alias etiam repetit, ut monet Raius.

PARKINSONUS.
h *Edit. 1629.*
i *Edit. 1640.*

Ex his manifestum est, per paucos quidem maximè viros salutarem ipsam professionem increvisse, qui Plantas Europæ describere & ad proprios usus referre non dubitantes, Rem Herbariam valde amplificarunt. Eò namque confidentius uti debemus nostris, quò nobiscum, ut ita dicam, nascantur. [k] « Hæc sola naturæ placuerat esse remedia parata vulgò, inventu facilia ac sine dispendio ex quibus vivimus. Postea fraudes hominum & ingeniorum capturæ officinas invenere istas, in quibus sua cuique venalis promittitur vita. Statim compositiones & mixturæ inexplicabiles decantantur. Arabia atque India in medio æstimantur ulcerique parvo medicina à rubro mari imputatur: cùm remedia reverà quotidie pauperrimus quisque cœnet. »

k *Plin. lib. 24. cap. 1.*

Quæ in Græciâ & Orientalis regionibus proveniunt Herbæ ab incolarum diligentiâ & Principum munificentiâ non minorem celebritatem quàm à « propriis veribus acceperunt. [l] Juba Mauritaniæ Rex Herbarum studio quàm

l *Fuchs. Epist. nunc. Hist. plant.*

a Gal. lib. 1. de Antid. cap. 1.

„ regno memorabilior. [a] Mitridates, quemadmodum & apud nos Attalus, in„quit Galenus, omnium propè fimplicium medicamentorum experientiam habe„re ftuduit, quæ perniciofis venenis adverfantur, facultates ipforum in faci„norofis hominibus morte damnatis explorans.

b Gal. ibid. cap. 2.

c Lib. 25. cap. 2.

Imperatoribus Romanis non minori curæ fuerunt Herbæ. Arabiam, Lybiam, Siciliam celebrarunt & Cretam [b] cùm Herbarii viri qui illic à Cæfare alebantur, ut etiam à Galeno refertur, non ipfi Cæfari folùm; fed toti quoque Romanorum urbi plena vafcula tranfmitterent. Evacem etiam Arabum Regem memorant, qui de Simplicium effectibus fcripfit ad Neronem; fed [c] hanc Plinii lectionem nec Plinianam, nec illorum temporum effe, rectè judicat Salmacius.

Prolegom.

d De natura novi orbis lib. 4. cap. 29.

e Introd. in Art. med.

Sed cur fileamus Principes, qui hoc parumque fæculo Rem Herbariam liberaliter exceperunt? nonne Philippum hujus nominis II. Hifpaniarum Regem potentiffimum in Americam mififfe Francifcum Hernandem Archiatrum fuum „ ut plantas indagaret, teftatur [d] Jofephus Acofta? De plantis, inquit, liquo„ribus, & aliis rebus medicis, Regis juffu præclarum opus Doctor Francifcus „ Hernandes condidit, in quo univerfæ plantæ ad vivum expreffæ defcribuntur „ numero 1200. comprehenfæ, confumptis in hoc opere fexaginta ducatorum „ millibus. [e] Conringius affirmat fe ab amico accepiffe in eo plus quàm 3800. Stirpes exponi. Alii volunt illud opus in locupletiffima Bibliothecâ Regiæ Efcurialis propè Madritum affervari: Cùm tamen ibi plantarum inquirendarum causâ verfarer, pro Hernandis collectionibus, plurimos Codices mihi oftenderunt non quidem Plantarum ex America; fed indigenarum, nec rariorum femiputridarumque.

HORTUS PATAVINUS.

f Riccob. de Gym. Patav.

BONAFIDIUS. five BONAFIDES.

g Thomas in Gym. Pat.

FALLOPIUS.

h De neglect. ftip. Cult.

Inter Hortos publicos, in quibus plantæ à Profefforibus indigitantur, antiquiffimus eft Patavinus, ob quem Senatui Veneto fumma laus tribuenda eft. „ Is enim [f] Hortum fphæricum, amplum, irriguum inter duo templa anguftif„fima D. Antonii & D. Juftinæ, omni genere Herbarum medicinalium refer„tum, ad ftudiofos medicinæ in Re Herbaria erudiendos conftituit, fuadente id „ clariffimo Medico FRANCISCO BONAFIDIO Patavino, qui anno 1533. pri„mus Simplicium explicator factus, id muneris quàm diligentiffimè obivit uf„que ad annum 1549. [g] quo fenio confectus & oculis captus, ab hoc onere „ deftitit. Huic poftea fucceffit GABRIEL FALLOPIUS Mutinenfis, conjunctâ tunc Chirurgiâ cum Simplicium explicatione. [h] Bellonius monet cum Francifco Bonafide, Danielem etiam Barbarum auctorem fuiffe Senatui Veneto ut Hortum conftrui juberet. Obfervandum autem eft Patavii alios effe Plantarum profeffores, alios verò Horti cuftodes, ut vocare folent, feu Præfectos Horti. Fallopius de Stirpium naturâ tantùm differebat in Schola, earum verò curam non habebat. Quapropter [i] Cafparus Bauhinus Aloyfium Mundellam Brixianum recenfet fecundum Horti præfectum & Aloyfium Anguillaram tertium, nec de Fallopio loquitur, nec de Bernardino Trivifano Patavino.

i In Pin.

k Thomas ibid.

„ qui defuncto Fallopio fuffectus eft anno 1563. [k] Mundellæ extat memoria fub„ Aloyfii nomine Libris publicis Academiæ Patavinæ anni 1547. qui etiam per„hibent Anguillaræ anno 1561. Viridarium relinquenti die 20. Septembris

ejufdem anni fucceffiffe Melchiorem Guilandinum Boruffum è vinculis Turcarum ære Fallopii liberatum. [a] ALOYSIUS MUNDELLA fcripfit Epiftolas de Stirpium naturâ eximias quidem & elegantes ; fed ad rem Herbariam parùm conducentes. [b] ANGUILLARÆ Opiniones feu Epiftolæ multò utiliores funt, rariores enim Plantas obfervarat in fuis Peregrinationibus, quod opus ex Italico fermone C. Bauhinum Latinum feciffe narrat [c] Schenckius notis ac fcholiis adornatum.

MUNDELLA. a Editæ ann. 1538. 1533. & 1556.
ANGUILLARA. b Edit. ann. 1561.
c Biblioth. intric.

[d] Anno 1561. MELCHIOR GUILANDINUS electus eft horti Patavini cuftos ad oftendendas ibi herbas, earumque nomina & vires aperiendas. [e] Regiomonte Boruffiæ oppido natus [f] à teneris ad litterarum ftudia ita incubuit, ut & linguarum cognitione & in Difciplinis fubtilioribus atque Arte medica excelluerit. [g] Vir fuit fine dubio litteratiffimus, qui inftar Gorgiæ de qualibet re propofita, cùm ad alia omnia, tùm ad ftirpes & herbas pertinente, doctiffimè ac dicertiffimè difputabat. [h] E patria maturè egreffus non folùm Europam peragravit ; fed etiam per mare Mediterraneum, in alterum quafi orbem trajecit, & aufpiciis Marini Cabelli Veneti, Afiæ atque Africæ magnam partem perluftravit, atque in Indiam ufque penetravit, piratarumque perfidiâ captus ludibrium iniquæ fortis, ferreis catenis ad triremium tranftra alligatus, aliquandiu magno animo exantlavit. Ea in peregrinatione tantam medicamentorum, quæ vocant Simplicium, ftudio ac labore indefeffo cognitionem fibi comparavit, ut & apud Italos ad admirationem venerit, & Horto illi medicorum qui Patavii eft celeberrimo fuerit Præfectus, inque cathedram collocatus medicam, Medicinam cum applaufu profeffus. Scripfit Mathiolus, fed ut aiunt falsò, eum in Sicilia & Romæ penuriâ laboraffe tantâ, ut aliunde fibi victum comparare nequiverit, quàm ex allatis ex montibus illis cum afino bajulo radicibus : quod etiamfi factum tantùm abeft ut dedecori verti debeat, quin ad laudem ejus & commendationem faciat plurimum. Fatis conceffit Patavii 1589. Cæterum cùm Guilandinus in Herbario Mathioli centum notaffet errata & poft quadriennale filentium Mathiolus tantùm viginti erratorum defenfionem ad I. Cratonem Medicum edidiffet, idque Guilandino in India tunc abfente, fufcepit defenfionem ejus Paulus Heffus Medicus Uratiflavienfis. Peregrinationum quoque fuarum Commentarios adornavit rogatu aliorum Guilandinus ; fed illos intercidiffe fama eft fcelere piratarum. Vehementer in adverfarios fuos invehebatur tefte Theone. [i] Pauca tamen cùm multa expectarentur, ejus inftant fcripta & inter ea Commentarius de Papyro ad C. Plinium editus, in quo tamen virum tantæ exiftimationis multoties hallucinatum effe, eruditiffimus Jofephus Scaliger contrario fcripto demonftravit.

d Riccob. ibid.
e Thuan. ad ann. 1589.
f Melchior Adam.
g Riccob. ibid.
h Melchior Adam.
i Thuan. ibid.

[k] Locus Melchioris Guilandini in Horto Patavino datus eft JACOBO ANTONIO CORTUSO Patavino [l] anno 1590. [m] Is præter generis nobilitatem fibi decus & ornamentum fuis ipfius ftudiis ac virtutibus comparavit. Semper enim fuit ftudiofus quàm qui maximè, ac tametfi Medicinam nunquam profeffus eft, tantopere tamen Simplicium medicamentorum cognitione eft delectatus, & Herbarum omnium, fruticum, arborum vires tam exactè cognovit, ut qui hujus rei peritior, fuis temporibus fuerit, nominari poffe nemo

CORTUSUS. k Riccob. ibid. l Thomas ibid. m Riccob.

a Edit. 1591. ,, videatur. Obiit anno 1593. nullo opere edito nisi [a] Catalogo, Plantarum ,, Horti Patavini Italicè Venetiis excuso.

PROSPER ALPINUS. b Riccob. Ibid. ,, [b] PROSPER ALPINUS Marosticensis ad lecturam Simplicium in ,, Scolis & ad ostensionem Simplicium in Viridario electus est anno 1593. In ,, Ægyptum profectus est cum Georgio Aimo Veneto anno 1580. ad Venetam ,, nationem ibi commorantem curandam & sanandam : & accitus est Genuam ,, anno 1586. à Joanne Andria Aurea Principe, classis Hispanæ Imperatore, ut ,, ei medicam operam navaret. Deinde Patavium se contulit ac explicationem Simplicium, vir ingenio versatili, maximaque eruditione præditus. Multas rariores plantas tùm à se in Ægypto observatas, tùm ex Cretâ aut aliunde ab Hieronymo Capello & Nicolao Contareno Senatoribus amplissimis acceptas minùs feliciter descripsit, ac depingi curavit, ut abundè probant non solùm de plantis Ægypti tractatus; sed de Exoticis Libri ab Alpino Alpino, Prosperi filio anno 1628. editi. Mortuus est Prosper anno 1617.

ZABARELLA & PREVOTIUS. c Thomas. ibid. ,, [c] Anno 1618. JACOBUS ZABARELLA ad lecturam Simplicium, ,, ad ostensionem verò eorundem in Horto adhibitus est JOANNES PREVOTIUS Rauracus usque ad annum 1630, quo grassante pestilentiâ occubuit. ,, Anno 1631. munus oblatum recusavit, JOANNES RHODIUS Danus, ALPINUS ALPINUS. ,, & Senatusconsulto datum ALPINO ALPINO Prosperi filio anno 1633. VESLINGIUS. ,, ad annum usque 1637, quo tabe periit. Anno 1638. JOANNES VESLINGIUS Mindanus, Eques sancti Sepulchri successit : periit febri maligna 1649. Abundabat certè Veslingius multiplici doctrinâ, nec minus inter anatomicos d Thomas ibid. GEORGIUS A TURRE. quàm Botanicos celebrandus. [d] Successit ei GEORGIUS A TURRE Patavinus medendi peritiâ jam clarus & amœnioribus litteris ac potissimum priscorum numismatum notitiæ deditus. Hujus locum nunc præclarè VIALI. occupat multis nominibus perillustris Abbas FELIX VIALI.

HORTUS PISANUS. e Conring. Introd. in Art. med. ,, [e] Exemplo Patavino incitatus, Pisis Hortum construi fecit Cosmus Medices, magnus Dux Florentiæ, Heros & virtute & ingenio maximus, eique ,, præfecit Andream Cæsalpinum, cujus inferius mentionem faciemus. Jucunda ,, proinde memoria debet esse Hortorum Farnesianorum, Barberinorum, Ludovisianorum, Burghesianorum, Aldobrandinorum, Estensium, cæterorumque qui purpuratorum virorum nominibus decorati sunt. Jucunda in- f Ferrar. de Flor. cult. ,, quam memoria Federici Cæsii, sancti Angeli Principis, [f] qui genus & proavos atque hereditarium principatum vix sua decora existimans, omni disciplinarum genere sic animum illustravit, ut erudita perspicuitate maximè Lyn- ,, dæus, Lynceorum omnium dux & oculus fuerit. Obliti sumus Hortorum Gesn. de Hort. Ital. Casparis à Grabielis & Priuli Senatorum qui Gesneri tempore percelebres erant Patavii, ut & Venetiis Hortus cornelii viri illustris, qui Cipri insulæ præfecturam gesserat, ex qua ut ex Creta, Alexandria, aliisque Regionibus multa pulcherrima, & rarissima Venetias afferri curàverat. Bononiensem Hor-

JACOBUS ZANONI. JOANNES BAPTISTA & LÆLIUS TRIUMPHETTI. tum nostris temporibus multùm locupletarunt plantarum studio inprimis delectati JACOBUS ZANONI & LÆLIUS TRIUMPHETTI Romanum verò plurimum illustravit diligentissimus vir & Rei Herbariæ peritissimus JOANNES BAPTISTA TRIUMPHETTI : Sed priusquam ex

Italia diſcedamus, quod tribuemus præconium Illuſtriſſimo PRINCIPI CATHOLICÆ? cujus liberalitate & beneficentiâ rariores & elegantiores Plantas in ea Siciliæ parte, quæ tam magnifico viro patet, inſpicere licet, diligentia & ſtudio viri præſtantiſſimi FRANCISCI CUPANI, iniquum planè foret reticere nomen clariſſimi illius Epiſcopi Aichſtadenſis JOANNIS CONRADI A GEMMINGEN, qui Eyſtetti ſive Aichſtadii in Franconiâ maximos ſumptus fecit, non tantùm in colendos Hortos elegantiſſimos arcem epiſcopalem cingentes in monte ſancti Wilibaldi; ſed in excudendas icones ampliſſimæ formæ; BASILIO BESLERO tantùm opus accurante, quòd Cluſio ſi diutius vixiſſet fuerat deſtinatum. Deſcriptio autem hujus Horti celeberrimi edita eſt Norinbergæ anno 1613. cùm 1083. iconibus ſpecioſis, quarum nonnullæ magnitudinem ipſarum plantarum ſuperant.

PRINCEPS CATHOLICÆ.

FRANCISCUS CUPANI.

HORTUS EYSTETTENSIS.

BESLERUS.

Ne antiquiores palmam hac in arte nobis præripuiſſe exiſtimentur Hortis tantopere celebratis Heſperidum, Babyloniis, Adonidis, Alcinoi, Epicuri, Theophraſti, cæteriſque, ponamus nobis ante oculos Belgii & Angliæ Hortos. Lugdunenſis & Amſtelodamenſis abundè complectuntur quidquid in Indiis & Africâ gignitur. Oxonienſis verò & Londinenſes nihil exoptandum relinquunt ex Jamaicâ & Virginiâ: Hamptonienſis, Camptonianus, Chelſeianus nihil ex univerſo orbe. Mirum dictu quantùm gloriæ & laudis conſecutus ſit CASPARUS FAGELIUS Potentiſſimorum Ordinum Hollandiæ, ut vocant *Penſionarius*, Herbarios in omnes orbis plagas mittendo plantas undecunque conquiſituros: ſed magno Rei Herbariæ detrimento periit tantus vir, cujus Hortos Lewenhorſti non longè à Lugduno Batavorum non ſemel vidiſſe gloriabor. HIERONIMI BEVERNINGII viri præclari & pluribus legationibus functi memoriam cadere non patientur doctiſſimi BREYNII Opera. Hortum BEAUMONTII cui Euphorbium ex Africâ propriis ſumptibus accerſitum non minorem famam conciliabit quàm Jubæ, ſemper commendabit peritiſſimi HAGELAERI Cathalogus. Quandiu in terris ſuus Botanicæ erat honos Zurflidianum & Honſlardiacum; ab hominum oblivione & ſilentio vindicabunt curæ viri præſtantiſſimi DANIELIS MARESII. Demum chariſſimi PAULI HERMANNI Paradiſus & Flora Batava æternum erunt monumentum amoris ſummi, quò Batavi plantas proſequuntur. Moveor tali amico orbatus, qualis ut arbitror, nullus unquàm erit. Quantùm ad abſolutionem Artis Herbariæ contulerit ex Catalogo Horti Academici Lugduno Batavi quem emiſit in lucem anno 1687. colligi poteſt. Rerum omnium rariorum quæ ad Philoſophiam naturalem ſpectant, theſaurum habuit omni pretio majorem ex Indiis Orientalibus & Africâ à ſe delatum, quo nunc partim Anglos, partim Batavos potiri audio: ſed mentem habuit omni theſauro præſtantiorem. Natus eſt anno 1646. die 30. Junii Hallis in Saxoniâ. Obiit Lugduni Batavorum Medicinæ & Botanices Profeſſor die 29. Januarii, 1695. Succeſſorem habuit clariſſimum virum JOANNEM HOTTON omni eruditionis genere prædicandum. Obiit pariter HENRICUS VAN DRAAKENSTEIN nobilis Batavus, Indiarum Præfectus, qui nominis celebritatem apud poſteros, nullis neque divitiis, neque volupta-

HERMANNUS.

tibus posthabendam assecutus est celeberrimo illo Horto Malabarico, in quo plantæ 745. à PATRE MATHÆO Carmelita descalceato, Neapolitano, delineatæ, iconibus & descriptionibus eximiis exprimuntur. JOANNE CASEARIO Ecclesiaste opus promovente. Prima pars Horti Malabarici edita est anno 1678. Duodecima verò anno 1693.

Galli nostri meritis laudibus defraudari non debent. Franciscum hujus nominis primum Galliarum Regem, disciplinarum bonarumque artium patrem,

Gesn. de Hort. Galliæ.

» Re Herbariâ delectatum fuisse Ruellii & Bellonii opera ostendunt. Petrus Bel-
» lonius (inquit Gesnerus) ex longinquis peregrinationibus semina varia con-
» gessit, omnis stirpium generis, ex quibus Lutetiæ satis, variæ ei stirpes pro-
» venerunt: non solùm verò paucas singulorum generum, præsertim arborum,
» quæ Lutetiæ nasci ante hac non solebant educare contentus est, sed etiam syl-
» vas. Quis enim ignorat decus omne suum Viridaria Gallica debere Bellonio?

Hortus Relati Bellaii Cenomanensis Episcopi, ut refert etiam Gesnerus, nunquam satis in Herbarum & Arborum variarum culturâ laudati, nobilissimus fuit omnium qui tum apud Germanos tum apud Italos vesebantur, ut nihil addi potuisset ad absolutam Horti benè exculti & innumeris variarum plantarum divitiis refertissimi curam ac diligentiam.

HORTUS HENRICI IV.

Henricus IV. Galliæ & Navarræ Rex potentissimus, circa annum 1570. Horti sui plantarum rariorum instructi curam dedit Joanni Robino in dignoscendis & excolendis plantis nulli secundo.

HORTUS REGI PARISIENSIS. GUIDO DE LA BROSSE.

Sed anno 1626. longè ampliorem HORTUM instituit PARISIIS ad Suburbium sancti Victoris Ludovicus XIII. re & cognomine Justus, suadentibus Heroardo Archiatrωn Comite & GUIDONE BROSSÆO Medico Regis ordinario, de Re Herbaria & medica optimè merito, qui Hortum verè Regium extrui & plantis undique conquisitis ornari curavit. Brossæus autem primus Horti præfectus, studiosis plantas indigitandi muneri præposuit

VESPASIANUS ROBINUS.

VESPASIANUM ROBINUM diligentissimum Botanicum, qui præter elegantes illas Linguæ cervinæ species, quarum nomina recensentur in Catalogo Plantarum Horti Regii, primus in Gallias attulit Filicem bacciferam, Adiantum Americanum, Origanum fistulosum, Asarum Canadense, Acaciam Americanam, Geranium triste, cæterasque rariores quibus Joannes Cornuti Doctor Medicus Parisiensis Historiam suam plantarum exornavit. Horti Regii præfecturam postea gesserunt Archiatrωn Comites; sed defuncto Antonio Vallot, eam obtinuit ædificiorum regiorum Moderator Colbertus, deinde Louvesius, postremò & Marchio de Villacerf: nunc æquissimi Principis dono Archiatrωn Comiti restituta est.

Anno 1699.

GUIDO CRESCENTIUS FAGON.

Enim verò cujus tutulæ plantas ipsas commendare? Quem Horto suo, miro illi terrarum angulo præponere poterat LUDOVICUS MAGNUS, nisi illustrissimum GUIDONEM CRESCENTIUM FAGONEM, cujus admirabilem & benè divinam Herbarum cognitionem in seipso tam faciliter experitur: qui in Horto Regio natus, & inter plantas educatus, eas adeo in amoribus & deliciis semper habuit, ut vix ex ephebis excedens, quascumque in Alpibus, Gebennis, Pyreneis, Arvenisque montibus & orâ maritimâ nascuntur, propriis manibus collectas in Hortum Regium suis sumptibus, quasi futuræ dignitatis conscius asportari curaverit. Nec eundem

dem ætate jam provectiorem ab earum ſtudiis avocarunt amœniores litteræ, non graviſſima medentis munia, quibus Aulæ & urbi aſſiduè ſuccurrit; ſed Regi, Regiæque familiæ conſulendo, plantis nequaquam defuit. Ludovico magno, in viros qui litterarum ſcientiâ præſtant verè munifico, ſemper fuit auctor ut diligentes Rhizotomos aleret, radices vivas ſeminaque ex omnibus partibus tranſmiſſuros: Unde nihil mirum ſi Hortus Regius Pariſienſis, immenſo illo plantarum numero quo inſtruitur, inter omnes emineat. Robino extincto, Dionyſius Joncquet Doctor Medicus Pariſienſis, Botanices Profeſſor renunciatus eſt. Huic ſucceſſit clariſſimus D. D. Fagon, ſummum Scholæ Medicæ Pariſienſis decus & ornamentum, qui ad aulam vocatus, Joannem Armandum de Mauvillain Doctorem Medicum Pariſienſem ſuffecit; & deinde pro ſingulari qua me complectitur benevolentiâ, eodem onere, grato quidem & ſuavi, anno 1683. me beavit.

Nec Gallia ſolo Pariſienſi Horto gloriatur. Alterum regni ornamentum eſt Hortus Regius Monſpelienſis, ab Henrico IV. circa annum 1598. inſtitutus. Huic præfecit Rex maximus PETRUM RICHIERIUM DE BELLEVAL, Campanum, qui æternâ luce digna, ſcripta reliquit, figuris elegantioribus inſignita; ſed hæredum incuriâ, perpetuis ut ita dicam tenebris involuta. Horti Monſpelienſis ſecundus Præfectus fuit JOANNES RICHIERIUS DE BELLEVAL: tertius verò MICHAEL CHYCOINEAU; ac nuperrimè per annos tres, juſſu Ludovici Magni, plantas indigitavit in ipſo PETRUS MAGNOL qui curas omnes ad Rei Herbariæ incrementum feliciter contulit. Nunc eidem Horto præeſt FRANCISCUS CHYCOINEAU, qui magnas paternæ, tum doctrinæ, tum famæ ſuſtinendæ ſpes facit.

Hortus Monspeliensis. Richierius de Belleval. Michael & Franciscus Chycoineau. Petrus Magnol.

Infauſto ſidere nata ſunt, quæ de Rebus naturalibus concinnavit NICOLAUS FABRICIUS PEIRESKIUS Senator Aquiſextienſis, *quem virum vel nominare, laudare eſt*. Perierunt excellentiſſimi viri pretioſi fœtus priuſquam in lucem mitterentur. Gaſſendo teſte, ejus vitæ ſcriptore accuratiſſimo, Myrtum latifoliam flore pleno è ſylvoſis locis, quæ inter Maſſiliam & Telonem occurrunt, eradicari, excoli, propagari & ad amicos transferri; Jaſminum vero Indicum, flavum, odoratiſſimum è Sina, Papyrum è Saitarum regione, Liſam è Mecha, Vites rariores Tuneto, Smyrnâ, Sidone, Damaſco, ex nova Francia aliiſque locis deferri curavit. Nucem Cuciophoram Zinziberque germinantes vidit[a] Belgenſerii, in ſuaviſſimis illis Hortis, in quibus feliciter adoléſcebant Gelſeminum Americanum majus, flore phœniceo; Perſicum violaceo; Arabicum pleno; Arantia flore rubro atque variegato; Meſpilus & Ceraſus acida ſine nucleis; Ficus Adamæa, cæteræque.

Peireskius. Salmaſ. Præf. in tab. Cebet. Arab. Anno 1665.

a Beaugencier, oppidum non longè à Telone.

Immortalem Rei Herbariæ ſplendorem adipiſcentur Horti illi nobiliſſimi, quos Bleſis ac Pariſiis, rarioribus plantis ditari voluit Sereniſſimus Princeps GASTO BORBONIUS Aurelianenſium Dux. In eo certè Principes cæteros vicit, quòd inter armorum ſtrepitus, non ſumptibus tantùm ut alii, ſed doctrinâ quâ pollebat maximâ, Botanicen illuſtraret. Nihil tamen magis in Re Herbaria prædicabile aut gloriandum mihi videtur, quàm immenſus ille Theſaurus iconum Plantarum nativis ſuis coloribus ad vivum expreſſarum, quæ aſſervan-

Gasto Borbonius.

tur in Pinacothecâ Ludovici Magni. Nihil pulchrius aut jucundius hoc Horto, qui non erucas aut bruchos, non inæquales autumnos, fæviffimas hiemes, ardentefque foles pertimefcit. Tantum opus inchoavit NICOLAUS ROBERTUS Blefenfis, Pictor eximius, juffu Gaftonis Principis. Huic nunc incumbit JOANNES JOUBERTUS Pictavienfis, Roberto non inferior, ejufque difcipulus digniffimus CLAUDIUS AUBRIETUS Catalaunenfis Campanus, qui in pingendis elegantioribus plantis, avibus, & quadrupedibus, induftriam omnem & diligentiam adhibent, mandato Ludovici Magni, fub cujus præfidio difciplinæ & artes dulce degunt otium, pacis bellique temporibus, quibus tot tantifque viris Academicis egregium largè liberaliterque decernit ftipendium optimus Princeps, ut Hiftoriam naturalem, Phificam & Mathematicas difciplinas promoveant, Picturamque, Sculpturam, Architecturam, Rem Nummariam, cæterafque bonas artes ad abfolutionem perducant.

ROBERTUS. JOUBERTUS. AUBRIETUS. Pictores eximii.

His progreffibus mirè adolevit Res Herbaria ab Hippocratis ævo ad noftra tempora; nec quicquam ei deeffe videtur præter accuratam generum conftitutionem: accuratam dicam, non qualemcumque; debet enim eorum character è genuino fonte derivari. Ut clariùs intelligatur qualis effe debeat generis acceptio apud Herbarios, notandum eft fimiles plantas à diffimilibus feparandas & cum fimilibus velut in fafciculos effe colligendas. Similitudo illa peti debet à propria partium ftructurâ; non verò à remotis illis fignis, quæ ratione locorum, tempeftatum aut facultatum in plantis occurrunt. Eas igitur quæ fimili ftructurâ donantur, ad idem genus reducemus, feu quod idem eft, generis nomine aliud nihil intelligemus præter congeriem plantarum, quibus nota propria, feu character idem, apprimè convenit. Quoniam autem plantæ quæ ejufdem generis funt, figno quodam fingulari inter fe differunt, fpecies ejufdem generis appellandæ funt, quæ præter characterem generi proprium, alia fingulari notâ diftinguuntur à cæteris ejufdem generis. Plantæ v.g. omnes quibus Ranunculi nomen convenit, non tantùm à cæteris generibus diftinguuntur notâ propriâ omnibus Ranunculis communi; fed à fe invicem fingulari quadam, fpeciebus fingulis hujus generis ita propriâ, ut nulli alteri ejufdem generis conveniat. Infuper duo obfervanda funt circa characteres generum plantarum, eos fcilicet in omnibus fpeciebus ejufdem generis apprimè fimiles effe debere; tùm & fenfibus obvios abfque Microfcopii auxilio.

Quid generis nomine intelligi debeat, apud Herbarios.

Quid fpeciei nomine.

Deinde fi tutiorem viam infiftere cupiamus, conftituta genera vocabulis nullatenus immutandis appellari debent; & quòd Artis caput eft, unicum tantum vocabulum cum notione characteris fic conjungi oportet, ut nullatenus adhibeatur ad diverfa plantarum genera fignificanda, fervatis quantum fieri poteft traditis, meliusquàm acceptis nominibus. Verumtamen quoniam magnum opus omnino & arduum eft, Rem Herbariam ad optatos eos exitus provehere, multaque eam ob caufam immutanda, novaque plurima inftituenda: quæcunque in hoc opere proponentur, eo animo proponam, ut doctiorum fententiam de his faciliùs accipiam, quod lubentem gratumque facturum me fpondeo, meaque emendabo ex eorum judicio.

Etymologia nominum Planta-

Nihil mihi videtur integræ reftitutioni Botanices magis adverfari quàm ve-

tus illa & intoleranda consuetudo, ne dicam cacoëthes de naturâ plantarum judicandi ab etymologia. Qui primùm nomina plantis imposuerunt, sive in Græciâ sive in Ægypto, plerumque rationem solùm habuerunt rerum singularium quæ plantis sic appellatis vix respondebant, multò minùs cæteris ejusdem generis. Nos verò attendere debemus ad ea quæ speciebus omnibus apprimè conveniunt. Quid enim aliud est constituere genera plantarum, nisi explorare quid pluribus commune sit, iisque nomen idem impertiri, ratione communis illius signi? Sæpius autem præstaret ut apertè loquamur, vim nominum in hac disciplina ignorare, vel ea tantùm usurpare quæ nihil ex seipsis significant, ut Soldanella, Stramonium, aliaque quæ in errorem inducere non possunt: prolato enim tali nomine, illico veniret in mentem, eô significari plantam cujus nota propria in structura quadam singulari partium posita est, cùm sæpe usu veniat ut nomina plures excitent in nobis notiones ejusdem plantæ, characteris nempe generici, tum & causæ propter quam eadem nomina olim imposita fuere, quæ tamen causa cæteris speciebus ut plurimum non convenit.

rum tenebras sæpius affert quàm lucem Rei Herbariæ.

Ranunculus v.g. ratione sui nominis significat plantam à Ranis, ut aiunt, expetitam & in paludibus nascentem: ratione verò notæ propriæ plantam cujus character in certa propriarum partium structurâ versatur. Nonne igitur satius foret etymologiæ Ranunculi oblivisci, cùm plurimæ ejus species in aridioribus locis nascantur? Leucoium vi sui nominis Violam albam significat; cùm tamen longè plures occurrant Leucoii species floribus luteis, aut purpureis. Angelica sativa à summis viribus nomen habuit: an propterea Angelicæ nomen denegandum esset plantæ deleteriæ, quæ eadem notâ propriâ prorsus donaretur? Itaque à sola partium structurâ nomina plantarum peti debent, cùm nullâ tutiori ratione possint distingui.

Generibus autem consideratè statutis, alius Rei Herbariæ cardo in eorum dispositione consistit, quæ sic institui debet, ut maximè conducat ad planiorem & breviorem plantarum cognitionem. Hæc facilè obtinebitur si genera in nonnullas classes ita distribuantur, ut earum ope nomina plantarum extempore & sine præceptore indicentur. Classis autem nomine intelligitur congeries generum, quibus nota quædam communis adeo propria est, ut ab omnibus aliis generibus plantarum prorsus differant.

Quid classis nomine intelligi debeat apud Herbarios?

Naturalis ordo nunc postulat ut initium faciamus à ratione instituendorum generum, cujus præcepta jamdiu à doctissimis viris tradita sunt. Deficiente enim sæculo decimo sexto, cùm in dies cresceret plantarum cognitio, & hinc confusa nominum multitudo valde augeretur, maximum illi lumen Arti Herbariæ accessurum sapienter judicarunt, si plantæ huc usque cognitæ ex principiis quibusdam quasi naturalibus ad certa genera reducerentur: nec eos spes & eventus fefellissent, nisi Mæcenate vel otio, cæterisque caruissent ad hoc institutum necessariis.

CONRADUS GESNERUS, Tigurinus, [a] *vir ille publicum bonum juvandi adeo studiosus*, totius Historiæ naturalis parens ac veluti promptuarium, primus omnium veram aperuit viam ad plantarum cognitionem assequendam, generum adjumento. [b] Natus est Tiguri celebri & totius Helvetiæ primaria

GESNERUS.

a *Conring. Introd. in Art. Med.*

b *Melchior Adam.*

„ urbe, anno 1516, in nulla autem naturæ rerum parte diligentius eſt verſatus, „ nulli plus temporis & operæ impendit quàm plantarum cognitioni. Etenim „ adoleſcens aut potius puer ab avunculo Joanne Friccio Rei Herbariæ perito „ ad hoc ſtudium adſuefactus eſt, quod deinde ſemper amavit. Nam & Lau- „ ſannæ cùm eſſet, ſemper Herbarum gratiâ montes Sabaudiæ pererrabat, & Ba- „ ſileæ non minori ſtudio ad Rheni ripas & paſſim etiam per latè patentes cam- „ pos,& in vicinis montibus plantas inveſtigare ſolebat. Tiguri etiam poſtquam „ habitare cœpit non tantùm in agros & montes urbi vicinos Herbarum noſcen- „ darum causâ exire conſueverat,ſed quotannis ferè aliquam peregrinationem in „ alias Helvetiæ partes ejuſdem rei gratiâ ſuſcipiebat. Itaque magnam partem „ Alpium Rhæticarum & Helveticarum, Plantarum causâ perluſtravit. Cùm „ etiam Venetias profectus eſſet ut Mediterranei maris piſces in urbe celeberri- „ ma cognoſceret, non minori curâ & ſtudio in illo itinere plantas quàm in ipſa „ urbe piſces obſervavit,& depingendas curavit.Eademque diligentiâ in peregri- „ nationibus Gallicis uſus eſt. Obſervabat autem non tantùm plantas à veteribus „ Dioſcoride, Plinio & Theophraſto deſcriptas aut à recẽtioribus Ruellio,Fuch- „ ſio,Trago;ſed naturæ ipſius ſcrutator,omnes ante ſibi non viſas plantas collige- „ bat, depingebat, in Hortulo ſuo plantabat. Diligenter præterea primas quali- „ tates plantarum & temperamenta inveſtigabat, & in hunc uſum quaſvis plan- „ tas guſtabat, alligabat corpori, & variis rationibus earum vires experiebatur. „ Tantam ejus diligentiam cùm cognoviſſent complures homines doctiſſimi & „ qui ejus judicio multùm tribuerent, certatim ad eum miſere ſemina varia & „ plantas quamplurimas cùm recentes tùm ſiccas; idque ex Italia, ex Gallia, ex „ Germania & Anglia uſque. Itaque cùm propria diligentiâ tùm amicorum ſtu- „ dio collegit plures quàm quingentas plantas, quarum deſcriptiones apud nul- „ lum veterum extant. Jamque ſe operi accinxerat, ut quæ triginta ferè annis „ maximo ſtudio & labore penè infinito collegerat, in publicum ederet: cum „ fati vi ſuis ereptus, præclarum opus abſolvere & explere non potuit. Atta- „ men ne tanti ejus labores perirent, quæcunque de plantis collegit & anno- „ tavit, ea omnia cùm decumberet, teſtamento legavit claro Medico Gaſparo „ Wolphio, eique operis editionem commiſit ac quantumvis æger & admodum „ infirmus, diligenter tamen & accuratè methodum quam ſervare inſtituerat, „ expoſuit. Antequam verò in morbum incideret, figuræ plantarum quampluri- „ mæ ligno inſculptæ fuerunt, in quibus depingendis ipſe frequens pictori ade- „ rat & curabat; ſed ut plurimùm ut certa ſervaretur in omnibus proportio; „ deinde ut pictor non artem ſuam oſtentaret, ſed naturam imitaretur & ad il- „ lam quamproximè accederet.[a] Singulari enim nec alias uſitata ratione icones „ ſtirpium depingi & ſculpi fecit, plantas in partes dividendo & ſingula ſeor- „ ſim ſpectanda exhibendo.[b] Ego, inquit Geſnerus, in meo ſtirpium Oceano pe- „ nè ſubmergor & obruor multitudine rerum. Hæc autem omnia Wolphii & Camerarii incuriâ perierunt.[c] Periit & praxis medica Geſneriana ex infinitis experimentorum & remediorum Schediaſmatis ac Collectaneis congeſta, quæ referente Schenckio ſervabatur inabſoluta in Bibliothecâ Wolphianâ. Nuperrimè accepi ab eruditiſſimo viro D. Sheraſdo plurimas icones plantarum Geſneri curâ concinnatas,duobus voluminibus ut vocant *in folio* comprehenſas,

a *Conring. Introd. in Art. Med.*
b *Geſn epiſt. à C. B. Edit.*
c *Schenc. Bibliotb.*

cum descriptionibus notisque manu exaratis Norinbergæ asservari in Bibliothecâ celeberrimi viri D. Joannis Georgii Volkameri ejusdem civitatis Physici. Mortuus est Gesnerus in Musæo suo, quo paulò antè quàm expiraret reduci voluit, lue pestifera, quæ Tiguri grassabatur correptus, anno 1565. ætatis 49. cùm fundamenta Botanices jaceret, quæ pluribus deinde vitiis laboravit, quòd ejus vestigia non fuerint secuti qui post ipsum vixerunt.

Fundamenta hæc maximè ponebat Gesnerus in flore & fructu plantarum. [a] *Ex his enim potiùs quàm foliis*, inquit ad Theodorum Zuinggerum perdoctum Medicum scribens, *Stirpium naturæ & cognationes apparent. His notis (à fructu, semine & flore) Staphisagriam, & Consolidam regalem vulgò dictam Aconito* συμφύλους εἶναι βοτάνας *facile deprehendi.* Hinc in Epistola ad Adolphum Occonem diligentem Medicum Augustanum, sententiam suam etiam apertè declarat. [b] *Melissa Constantinopolitana ad Lamium vel Urticam mortuam quodammodo videtur accedere, seminis tamen, unde ego cognationes stirpium indicare soleo, figurâ differt.*

a *Epist. pag. 113.*
b *Epist. pag. 65.*

FABIUS COLUMNA ex antiqua illa & perillustri Columnarum gente oriundus, quæ inter nobiliores Italiæ familias primas partes occupat, præ aliis commendandus est ob exquisitam Historiæ naturalis cognitionem. Nihil profecto adeo absolutum, nihil in hoc genere cum tanti viri operibus comparandum est, sive icones auctoris manu exaratas, sive descriptiones & dissertationes criticas spectes. [c] "Hieronymus Columna, ut ait Thuanus, ex conjuge dilectis-"sima Pompeium honoribus quibusdam in aula Romana defunctum reliquit, "ac postremò & Fabium qui in naturali Historia industriam suam hodie exer-"cet, scriptis in eo genere aliquot jam editis, & majore in posterum spe excitata." Anno 1592. opus omnino eruditum φυτοβασάνου nomine, cum iconibus 35 in lucem emisit; deinde ἔκφρασιν plantarum iconibus 156 ornatam juris publici fecit anno 1606. ejusque partem alteram anno 1616 cum iconibus 43. In hac præcipuè suam mentem non obscurè aperit de generibus plantarum instituendis: *Foliorum effigiem*, inquit, *in conferendis generibus parvi facimus; non enim ex foliis; sed ex flore seminisque conceptaculo, & ipso potius semine, plantarum affinitatem dijudicamus, respondente præsertim sapore, in reliqua plantæ parte.*

COLUMNA.
c *Ad annum. 1586.*
Col. part. alt. c. 27.

Legitima igitur constituendorum generum ratio Gesnero & Columnæ tribui debet, eaque fortè in tenebris adhuc jaceret, nisi ROBERTUS MORISONUS Scotus, Aberdonensis, qui per plures annos præfuit Hortis Serenissimi Principis Gastonis Aurelianensium Ducis, eam quasi ab Herbariis abalienatam renovasset, instaurasset, & primus ad usus quotidianos adjunxisset, quâ in re sūmis laudibus excipiendus, longè verò majoribus si à suis abstinuisset.

MORISONUS. *Obiit Londini 1683.*

JOANNI RAIO Socio Regio Londinensi, qui nullam fermè Historiæ naturalis partem intactam reliquit, non fuit satis quæcumque optima in singulis plantarum scriptoribus occurrunt, in unum corpus coacervasse, digessisse, illustrasse, quamplurima nova addidisse; plantas etiam huc usque cognitas in sua genera pulchrè distinxit, singulorum proprias notas recensens.

RAIUS.

Ego verò post tantos viros his statuendis nequaquam incubuissem, nisi putassem Herbariorum plurimùm interesse, ut omnes modi quibus characteres

plantarum inſtitui poſſunt, in medium afferrentur. Non tamen ipſe mihi tantùm aſſumo,ut ſine aliorum ope hoc à me præſtari potuiſſe ſentiam.In lucro poſui quæ in cæteris optima viſa ſunt,& cùm plura in Arte noſtra deſiderari animadverterèm,collegi ipſe me & mecum quaſi ſum collocutus ut certior fierem an tutiori & breviori viâ ad cognitionem plantarum perveniri poſſet, quàm vulgari,quæ diuturno uſu teri ſolet. Quamobrem Analiticam rationem adhibui,quæ ut mox patebit,coegit me ad Geſneri & Columnæ ſententiam amplectendam. Quod ingenii bonitate tanti viri conſecuti ſunt, arte explorandi acquiſivi, & operæpretium duxi,remque Herbariis gratam me facturum exiſtimavi, ſi ſingulis plantarum generibus methodum aptarem, quæ cæteras omnes antecellit ; addens quæ neceſſaria vel detrahens quæ viderentur inutilia.

Neque audiendi ſunt illi, qui ad appellationem plantarum omnibus nominibus abutentes, tantam artem in Arte Herbaria negant afferri debere. Confuſis enim nominibus plantarum, earum genera confundi neceſſum eſt. Confuſis autem generibus, quæ ſpecierum notio ſeſe nobis offeret? Natura, ut aiunt, à methodo prorſus aliena videtur; quod etſi concedatur, homines tamen abſque methodo rei adeo multiplicis & diffuſæ, qualis eſt Botanice, naturam niſi obſcurè admodum comprehendere poſſe experientiâ convicti fateantur neceſſe eſt. Non levius errant qui veram ſpecierum diſtributionem ex hominum arbitrio, perinde ac nominum impoſitionem pendere exiſtimant. Conditor rerum qui imponendorum plantis nominum facultatem nobis præbuit,in plantis ipſis notas inſigniores poſuit ex quibus peti debet ſimilitudo illa quæ requiritur inter ſpecies ejuſdem generis. Has notas immutare nequaquam poſſumus, neque ab earum contemplatione & uſu abſtinere, ſi erroris vitandi cura ſit. Quod verò ad nomina ſpectat, etſi nunc quæ aptè poſita ſunt, uſurpare debeamus; qui tamen ea impoſuerunt, alia ſanè adhibere poterant: Ranunculum v. g. appellare quod Aconitum vocarunt: Calaminthant quod dixere Thymum; Sed ubi Ranunculi nomen cum idea ſtructuræ notæ propriæ conjunctum fuerit, non licet ampliùs nomen idem imponere plantis, quæ ejuſmodi notis deſtituuntur: unde primus nominum delectus noſtri juris eſt, notarum propriarum nequaquam.

Notas proprias Plantarum ab auctore naturæ ſtatutas eſſe.

Cùm igitur illæ ex plantis ipſis eruendæ ſint, priùs inquirendum videtur quid ſit Planta, & quænam ejus partes: nam etſi Theophraſtus auctor graviſſimus judicaverit Plantam rem variam atque multiplicem eſſe, inque univerſum de ea referre difficile, eam tamen deſcriptione depingere conabimur.

Definitio Plantæ.

PLANTA eſt corpus organicum, quod radicibus ſemper, ſeminibus fortè ſemper; foliis, floribus & caulibus ferè ſemper donatur.

I. Namque ut deſcriptionem noſtram explanemus, Clariſſimus vir Marcellus Malpighius, Philoſophus præſtantiſſimus, naturæ operum explorator accuratiſſimus, Innocentii XII. ſummi Pontificis Archiater, veram Plantarum anatomen inſtituit & opus admirationis plenum exegit. Primus omnium demonſtravit plantas præcipuè componi ex fiſtulis tenuiſſimis & veſiculis. Fiſtulæ duplicis generis ſunt: aliæ alimento convehendo inſerviunt, cæteræ aeri excipiendo: illæ vaſa, hæ pulmones plantarum quodammodo dici poſſunt. in faſciculum utræque veluti colliguntur in ipſis radicibus,diſperguntur in ramis.

Quænam Plantarum organa.

eorumque propaginibus, utrobique vario ac multiplici contextu, arctiùs aut laxiùs inter se conjunctæ vesiculas in interstitiis suis complectuntur; quas amplificari cogit alimentum in carnem veluti concrescens.

Radicibus plantas omnes donari.

II. Plantas etiam absque radicibus vivere non posse constat. Namque Cuscuta, quæ plantarum vilior videtur, radicibus non destituitur, quamdiu terræ inhæret. His verò arescentibus, capillamenta seu cauliculi Cuscutæ tuberculis quibusdam asperis arctè adhærent plantis quas comprehendunt, & in meatus earum sese insinuando, alimentum cæteris reficiendis institutum arripiunt: unde inter plantas parasiticas Cuscuta recenseri solet. Et revera quæ radicibus carere existimatur, magno radicum apparatu instruitur, ratione muneris accedentium ad cirros, quorum ope Hederæ rami abscissâ radice nutriuntur. Tubera terræ pariter, quæ inter vegetabilia numerantur, pro radicibus capillares fibras obtinent è cortice rugoso erumpentes.

Nonnullas foliis & floribus destitui.

III. Folia verò, flores, & fructus in pluribus plantis desiderantur. Tubera ipsa, pleræque Fungi species, foliis & caulibus carent. Filici, Capillo Veneris, Polypodio, Linguæ Cervinæ, Musco & cæteris id genus plantis, flores denegavit natura. Semina singulis inesse naturali quodam judicio adducimur ad credendum; quamvis frustra explorentur in pluribus Musci & Fungi speciebus, tum & herbis in fundo maris nascentibus.

Omnes probabiliter semina obtinere.

Cæterùm plantarum partes tantum inter se commercium habent, ut aliæ aliarum causâ à natura institutæ videantur. Radices ab ipsa tellure alimentum acceptum & elaboratum in caules transmittunt, ut foliorum nutritioni aptius evadat. Folia subactum floribus subministrant: flores sunt veluti viscera quædam ad fructus incrementum comparata; fructusque ad seminum nutritionem constituti. Hæc denique spectari debent tanquam ova quædam quæ singulas plantæ partes compendiariò delineatas continent: nec revera ovum ovo similius, quàm semen cujusque plantæ ovis volatilium & insectorum; idque Empedocles benè retulit suo carmine:

Οὔτω δ᾽ ὠοτοκεῖ μικρὰ δένδρεα πρῶτον ἐλαίας.

Arist. de Gener. animal. lib. 1. c. 23.

Ut autem generum notas ex structura partium ex quibus plantæ componuntur, facilius eruamus, tria hic exploranda sunt. 1. Utrum affinitas illa seu similitudo quæ requiritur inter species ejusdē generis, in quinque partibus jam recensitis exigi debeat, an verò in tribus, duabus, aut unica ex his? 2 Utrum in singulis generibus earumdem partium sit habenda ratio, an verò his vel aliis ad arbitrium uti liceat? 3 An affinitas illa præcisè peti debeat à partium structurâ, an ab earum affectionibus, quales sunt color, odor, situs, cæteræque? Hæc ut clariora fiant, ad combinandi artem recurrendum est: partes scilicet plantarum ita invicem singillatim conjungendæ, ut demum illæ seligantur, ex quibus characteres generum ad perspicuitatem magis facientes, & ad usum magis accommodati constitui possunt.

Notæ propriæ Generum plantarum ex quinque earum partibus desumi nequeunt.

Inutile planè foret quinque plantarum partes ad hoc opus revocare, cùm fieri nequeat ut plures species ejusdem generis occurrant, quarum radices, folia, caules, flores, seminaque similia sint. Tantùm abest ut hac arte genera firmarentur, quin potius stabilita destruerentur, & quælibet species genus sin-

gulare constitueret. Ex Ranunculis alius est radicibus tuberosis, alius grumosis, alius fibratis. Folia ad Aconitum, ad Gramen, ad Rutam, ad Cerefolium, ad Chamæmelum, vel ad alias plantas accedunt : Ergo similitudo plantarum generica in nonnullis tantùm earum partibus requirenda est. Hanc in quatuor partibus exigere nimiùm etiam videtur ; cùm metuendi locus sit ne affinitas illa in speciebus cognitis aut cognoscendis desideretur potiùs quàm reperiatur. Laboratur vehementer in hoc argumento ; & ut res faciliùs procedat, eæ tantùm videntur adhibendæ notæ quibus carere non possumus, seu quod idem est, sine quibus genera stare nequeunt.

Neque ex quatuor.

Hist. Oxon. part. 2. pag. 89.

Supponamus v. g. cum Morisono Glycyrrhizæ notas positas esse in caule altissimo, radicibus profundis, luteis, & latè per terram repentibus, admodum dulcibus, siliquis curtis, compressis ; quæ superveniunt floribus papilionaceis, dilutè cæruleis seu violaceis : quis non videt hanc esse descriptionem non generis quidem, sed illius speciei Glycyrrhizæ qua vulgò utimur. An propterea Glycyrrhizæ nomen negandum plantæ, quæ flores & fructus obtineret floribus & fructibus Glycyrrhizæ vulgaris similes ; etiamsi caulis ejùs longè brevior esset, radixque minimè repens, amara, candida aut nigricans.

Hinc manifestum est tres plantarum partes, duas aut unicam fortè usurpari posse ad statuenda genera. Quapropter à simplicioribus ordiendum est ; singulæque seorsim considerandæ exceptis radicibus & caulibus ad hoc opus inutilibus. Ex foliis major fructus capi posse non videtur. Fingamus v. g. à foliorum similitudine genus institui Plantaginis nomine, plantas omnes comprehendens, quæ foliis ad Plantaginem vulgarem accedunt : quales sunt Plantaginis species vulgares & cognitæ, Plantago aquatica, Ranunculus Plantaginis folio, cæteræque. An tale genus Herbariis arrideret ? num magis ferendum esset aliud, quod à foliorum formâ plantas eas comprehenderent, quæ foliis sunt Aconito similibus ? Quot quæso Aconiti, Geranii, & Ranunculi species unà confunderentur ? Quamquam enim ratio ex foliis desumpta, veri quadam specie oculos ludat, tum maximè quòd diuturniora sint, quo tamen tempore cæteræ partes vigent, hæc sæpissime ad institutum nostrum inepta videtur. Plantæ siquidem, quæ propter foliorum formam ad Plantaginis vel Aconiti genus referendæ videbantur, priori posita formâ, novam induunt faciem advenientibus floribus & fructibus, seque ultro Ranunculi aut Geranii, si velis, species declarant. Quamobrem nullius generis character institui debet, nisi exploratis, suo tempore, singulis plantarum partibus.

Neque ex unica, Foliis nempe.

Neque à Floribus. Flores operi nostro non magis inservirent. Cucurbitæ scilicet, Convolvuli & Campanulæ species, floribus sunt planè similibus : nihilque ineptius foret quàm genus ex his compositum. Omnes pariter plantæ umbelliferæ in idem genus redigerentur, si sola florum haberetur notio, nec felicius res se haberet inter ipsa legumina & plantas leguminosas.

Aut Seminibus. In seminum usu summa etiam erit difficultas. Melissa, Marrubium, Salvia, Betonica, Rosmarinus & cæteræ Plantæ quæ verticillatæ appellantur unicum genus stabilirent. Frustra hic naturæ scopum & finem, quæ soli fructificationi studuisse videtur, objiciunt aut partium præstantiam, quæ fructibus ut

putant

putant, debetur. Non agitur hîc de naturæ fine aut partium nobilitate ; ſed de inveniendâ ratione plantarum in genera diſtribuendarum,in qua quidem ignobiliores earum partes, cæteris eſſent anteponendæ, ſi magis facerent ad commodum Herbariorum.

Exploratis ſingulis plantarum partibus,certum eſt duas aut tres ex his ad generum formam adhibendas eſſe ; ideoque bino vel terno ordine conjungendas, rejectis iterum caulibus ad inſtitutum noſtrum inutilibus. Radices igitur bino ordine jungi poſſunt vel cum foliis, vel cum floribus, vel cum fructibus. Folia ſumi poſſunt, vel cum floribus vel cum fructibus : Flores demum & fructus ſimul uſurpari.

Sed ex duabus, combinandi Arte conjunctis.

Radicum & foliorum conjunctio nullius omninò uſus eſt : Ranunculi enim ſpecies quæ foliis ſunt Aconiti & radice fibrosâ, à ſpeciebus quæ foliis ſunt Chærophylli & Rutæ radice grumoſa ſejungi deberent. Vitium idem occurret in combinatione radicum & floris, aut radicum ſimul & fructûs;nam plantæ umbelliferæ quæ radicibus & floribus ſimiles ſunt, ad unicum genus ſpectarent ; perinde ac quæ ſimiles ſunt radicibus & fructibus ut Gentiana, Nicotiana, Scrophularia : nec majoris eſſet emolumenti foliorum & florum copulatio. Quot, quæſo, occurrunt plantæ leguminoſæ, quarum flores & folia ſunt ejuſdem conformationis ? quid ex foliis ſi cum ſeminibus uſurpentur auxilii ? Digitalis & Nicotiana quæ foliorum formâ, & ſitu fructuumque ſtructurâ parùm differunt, unius eſſent generis.

Non ex radicibus ſimul & foliis.

Neque ex radicibus ſimul & flore : aut radicibus ſimul & fructu.

Non pariter ex foliis & floribus : neque ex foliis & fructibus.

Hæc cùm ita ſint, genera plantarum ſtatui non poſſe liquet, niſi flores ſimul & fructus adhibeantur. Eamque methodum vim ferè demonſtrationis habere exiſtimo ; cùm exploratis cæteris omnibus, ſola videatur ad uſum revocanda. Enimverò ſimilitudo ſeu affinitas florum & fructuum longè magis abſoluta eſt quàm cæterarum partium, ſi ſingulæ cum ſui ſimilibus comparentur. Quid magis accedit ad florem & fructum, v. g. Antirrhini vulgaris, quàm flos & fructus alterius ſpeciei Antirrhini ? an tam perfecta ſimilitudo inter folia Plantaginis vulgaris & cæterarum plantarum quæ foliis Plantaginis eſſe dicuntur ? Quid pulchrius quàm tot ſpecies Ranunculorum & Roſarum, quarum flores & fructus in ſingulis eorum generum ſpeciebus adeò ſibi formâ & ſtructurâ reſpondent ? Quis varias Campanulæ ſpecies ad idem genus referendas eſſe non concedat, ratione florum & fructuum.

Sed ex floribus ſimul & fructibus.

Harum rationum vim effugere conantur,qui methodo non opus eſſe contendentes in Re Herbaria, objiciunt argumenta quæ ratione Analyticâ deduci videntur à præjudiciis potius, ſeu ex iis quæ apud Herbarios longo uſu recepta ſunt, deſumi. Cur enim, petunt, quæ Ranunculi ſpecies appellatæ ſunt ratione floris & fructûs aliis nominibus donari nequeant, ratione foliorum aut radicis? Cur huic uſui quem hominum arbitrium adduxit neceſſariò parere cogimur ? His tria reſponderi debent.

Hanc methodum à præjudiciis non pendere.

I. Methodum accuratam in appellandis plantis adhibendam eſſe, ne plantarum nomina in tantam abeant multitudinem, quantam ipſæ plantæ ; quòd haud dubié eveniret, ſi ſingulas ad libitum unicuique appellare liceret. Hinc enim non ſolùm maxima oriretur confuſio, ſed memoria penitùs obruere-

tur infinitis propemodum nominibus.

Nobis veluti innatam esse.

II. Etiamsi characteres plantarum primo aspectu ex omnibus earum partibus earumque affectionibus erui posse videantur, certum tamen est plerosque homines sic affici floribus & fructibus, ut sibi temperare vix possint, quin inter species ejusdem generis recenseant eas, quæ simili flore fructuque donantur. Quis Violæ v.g. nomen denegabit Herbæ Trinitatis Fuchsii, cum florentem eam aspiciet? etsi foliis longè diversam à Viola vulgari. Quis inquam, nomen idem non dabit Violæ montanæ, laciniato folio Clusii? quamquam illa Geranium ita representet, ut oculatissimis imponat, flore fructuque carens. Ab Herbariis profectò irrideretur qui Betonicam nominaret quas Malvam, Convolvulum, aut Geranium Betonicæ foliis appellarunt. Quot quantæque, bone Deus! paucis abhinc annis ex Africa delatæ sunt plantæ, foliis Malvæ, Alchimillæ, Myrrhidis, Coriandri, Aquilegiæ, Uvæ crispæ! quas omnes vel morosi Botanici floribus & fructibus conspectis, uno ore & incredibili quadam consensione, Geranii nomine salutarunt. Adeò verum est omnes penè homines à natura ita ferri; quod autem naturaliter nobis insitum est, eo uti maximè decet.

III. Nova plerisque plantis nomina nunc essent imponenda, & quæ prudentiâ vel bono fato rectius in Arte nostra stabilita sunt, destruerentur, si foliorum tantùm vel caulium aut radicum haberetur ratio in generibus constituendis; nam in appellandis plantis florem simul & fructum multò sæpius, quasi naturaliter & quodam ut ita dicam instinctu ducti adhibuerunt qui ut discipli-

Et ab omnibus fermè Herbariis etiam insciis usurpatam fuisse.

næ denuo instaurari cœperunt Rei Herbariæ incubuere, etiamsi Gesneri & Columnæ præcepta neglexisse videantur. Sic ad violam, ut eodem utar exemplo, plantas omnes retulerunt quæ floribus & fructibus ad Violam vulgarem accedunt, non verò foliis aut caulibus, ut patet ex Pinace C. Bauhini; Nec ad Ranunculum revocare dubitarunt plantas foliis Aconiti, Plantaginis, Graminis, Chærophylli, Chamæmeli solo flore & fructu inter se similes. Idcirco tot penè genera conficerentur ex his, quot species notæ sunt, si foliorum aut radicum forma spectaretur. Ea lege Asarum ad Violæ genus reduci deberet, aut Viola inter Asari species recenseri: Hincque earum nomina essent immutanda, cùm constet species ejusdem generis eodem communi nomine appellandas esse, ut moneamur eas ad idem genus pertinere.

Mihi non parùm gratulor, cui omnium postremo, nescio quo bono fato contigit demonstrasse hanc methodum cæteris omnibus præstare & singulis generibus ita aptasse, ut magno Herbariorum commodo futuram sperare ausim. Neque dubito quin Auctores tanti consilii, eodem ut ita dicam moderamine usi fuissent, quod & ipse adhibui, si generum singulorum notas decernendi locum habuissent. Habet enim ista methodus (ut mihi quidem videtur) suum modum, quem ultrà citràque nequit consistere legitima plantarum cognitio, à quo si quis recedat, quæ firmiora sunt in Re Herbaria turpiter cadere necessum est. Quare à combinatione trium partium, cæterarumque rerum de quibus paulò ante locuti sumus, consideratione abstinendum est.

Opponunt quidam eam methodum universalem non esse, cùm non paucæ

plantæ floribus aut fructibus vel utrifque careant. Deinde eam parum commodam videri, cùm certa tantùm eaque breviori anni tempeftate flores & fructus vigeant, Proindeque vix aliis temporibus appellari poffint. Poftremò plurima etiam immutanda effe longo ufu recepta & confirmata, fi fola florum & fructuum habeatur ratio. His refpondeo methodos illas univerfales ab hominibus potius expeti quàm reperiri: nec in Arte Herbaria quærendam effe magis patentem fed magis commodam. Nullus enim dubitat folia, radices & caules fi genera conftituere poffent, effe floribus & fructibus anteponenda: fed maximè exoptarim ut faxum hoc volverent per aliquot tempus, qui flores & fructus refpuunt, folifque foliis aut radicibus, utpote diuturnioribus immorandum cenfent. Cùm autem juxta naturæ leges plantarum partes continuatâ ferie prodeant, ne de ignotis judicemus quo certè turpius nihil, tempus expectandum eft, quò illæ fefe nobis manifeftent. Quamobrem duo in his diftinguenda funt, nimirum fi plantam ex femine, vel propagine alterius plantæ cujus partes jam exploravimus natam, nobis appellandam offerant; ex femine v.g. Juglandis vulgaris vel Ranunculi pratenfis, erecti, acris, nequaquam hærebimus in appellanda ejufmodi planta; etfi nondum flores & femina tulerit, vel etfi eas partes nos ipfi nequaquam obfervaverimus, quia certi fumus ejus folia non convenire nifi illi, cujus flores & fructus nobis apprimè jam noti funt. Sibilis excipiendus effet, qui negaret Clariffimo Raio Caftaneas cæduas quibus fylvæ noftræ abundant, hoc nomine vocandas effe, quod fructum cum cortice coriaceo & calyce echinato non ferant. Nihil magis cachinnos excitaret, quàm fiquis ad Alpes v. g. accedens, Gentianam aut Imperatoriam non auderet appellare, eo quòd earum folia tantùm fibi tunc temporis objicerentur. De his nugentur alii, inter Herbarios fimplex, bonaque fides federe debet. Si verò plantæ appellandæ origo & profapia ut ita dicam ignoretur, hoc eft fi flores ejus fructufque nunquam exploraverimus neque acceperimus à viris peritis cujus formæ fint, quamvis illa planta ad Juglandem aut Ranunculum accedat, ad nullum genus referri debet, nifi perfpectis flore fructuque. Cùm quotidiano ufu comprobetur Herbarios, fola foliorum formâ plerumque decipi, nominaque plantarum immutanda effe cùm flores & fructus vigent. Plurimis plantis quæ in Horto Regio Parifienfi adolefcunt, nomen proprium nequaquam dabo, nifi fructum ediderint, vel ipfum aliunde acceperim. Hæ funt v.g. Cortufa Americana, flore fquallidè purpureo H. L. Bat. Cortufa Indica vel Hedera terreftris Bod. à Stap. Lutea maxima, Cretica, Honorii Belli J. Bauh. Chriftophorianæ Americanæ, Juglandis folio nomine miffa, cæteræque ex quarum Piftillo dignofci nequit cujus figuræ fructus fit futurus.

Hanc methodum univerfalem non effe.

Ut autem ufui nos accommodemus, cui in hac difciplinâ non parùm tribuendum eft, florum quidem fimul & fructuum formæ in fingulis generibus plantarum quæ flores & fructus proferunt, rationem habebimus; in auxilium tamen etiam vocatis aliis partibus, quando fola florum & fructuum affinitas inftituto noftro planè fatisfacere non videbitur. Quamobrem genera primi ordinis appellabimus ea quorum natura, folâ florum & fructuum formâ continetur, ut funt Aconitum, Ranunculus, Rofa, Viola, cæteræque; reliqua quibus

Duo ftatuenda funt Genera plantarum; primi nempe & fecundi ordinis.

aliud, præter floris & fructûs ftructuram accedet, fecundi ordinis erunt : undè tantùm abeft ut cæteras partes rejiciamus, quin potiùs iis utemur fæpiffimè ad majorem Artis Herbariæ perfpicuitatem,majufque Herbariorum commodum.

Exemplo fitChamædrys. Hujus flos pofterius in fiftulam tenuatur, anterius verò dilatatur in labium deorfum inflexum : ftaminibus plerumque incurvis, labii fuperioris locum occupantibus. Præterea femina quaterna perficiuntur in capfula tubulata, quæ floris calyx fuit. En generis primi ordinis fpecimen, quod non folùm Chamædrym ; fed Teucrium & Polium complectitur. Quoniam verò nimiùm pateret, plurefque fpecies contineret, quàm ut aptis brevibufque nominibus diftingui poffent, ne ab ufu recedamus, tria genera fecundi ordinis ex eo ftatuemus : Chamædryos, nempe notis addemus flores fparfim in foliorum alis nafci : Polii flores in capitulum denfum colligi : Teucrii calycem Campanæ formam obtinere. Perpendamus nunc quifnam fructus ex fingulis plantarum partibus capi poffit, ad genera fecundi ordinis inftituenda.

Radices ad Genera fecundi ordinis adhiberi debent.

Bulbocaftanum folà radicis formâ, quæ tuber eft, à pluribus umbelliferarum generibus differt ; nec exiguum ratione radicum difcrimen intercedit inter Lilium, Tulipam, & Coronam Imperialem. Lilii radix ex fquamis, Tulipæ & Coronæ Imperialis ex tunicis componitur.

Situs etiam, & numerus foliorum.

Situs, numerufque foliorum plurimùm faciunt ad generum diftinctionem. Fragariæ folia terna ; Quinquefolii plura fummo pediculo digitatim infident. In Pentaphylloide nec ordo nec numerus foliorum fpectatur. Pinus, Abies & Larix nucamentis & fructibus fquamofis conveniunt : differunt foliorum fitu,quæ in Abiete fingularia & temerè fparfa ; in Pinu bina ab eodem exortu ; in Larice longè plura. Quibus plantarum inveftigatio curæ effe folet, ii teftari poffunt fæviffima hyeme Geniftæ, Cytifi, Anonidis fpecies, ex foliis facilè internofci : nihilque in Re Herbaria optabilius effet, quàm fingula genera ex foliorum formâ conftituere ; fi fieri poffet.

Caulis, cortex, pediculus, calyx, fuccus, color florum, fapor.

Caulis & corticis differentia genus quandoque perfecit. Dens Leonis pediculò fiftulofo & fimplici ab Hieracii fpeciebus differt : Suber ab Ilice cortice fungofo : Scorzonera à Tragopogone calice fquamato : Pfeudodictamnus à cæteris verticillatis, eodem infundibulum imitante. Apocyni fuccus lacteus ; Afclepiadis limpidus. Chryfanthemi flores aurei ; Leucanthemi candidi. Elychryfi calyx fplendens ; Filaginis nequaquam. Eruca, Sinapique folo fapore cùm à fe invicem, tùm à congeneribus dignofcuntur.

Facies etiam externa feu totus Plantæ habitus.

Facies illa exterior, quàm pluribus plantis natura dedit, non planè rejicienda. Hæc autem non tantùm pendet à partium de quibus locuti fumus affectionibus ; fed à crefcendi modo, totiufque plantæ habitu. Populus & Salix florum & fructuum figurâ conveniunt, toto habitu differunt. Abfinthium, Abrotonum & Arthemifia eam formam præ fe ferunt, quæ cùm vix defcribi poffit, facili tamen negotio vel ab ipfis mulierculis dignofcitur. Quæ ad plurima genera accedunt plantæ, ad illud referri debent ad quod magis accedunt ; tuncque habitus plantæ confulendus eft ; fed ex folo illo habitu Syftema Botanicum conftitui nequit; nec ad ipfam faciem externam confugere debemus, nifi in rebus dubiis cùm perfpicuitas & majus commodum id poftulant. Naftur-

tium Alpium insipidum C. B. ad Turritim spectat foliis, floribus, siliquis, totoque habitu; ad Nasturtium verò solis floribus. Cavendum tamen ne plantarum externæ faciei nimiùm tribuatur, cùm pro genuino plantæ habitu suum potiùs unusquisque sequatur fingendi habitum. Gramen Parnassi toto habitu Clarissimo Magnolio ad Ranunculum accedere; Cotyledon aquatica Hermanno ad Vareniancllam; Bryonia Zeylanica ad Balsaminam Americanam; Scolymus Chrysanthemos & Eryngium, nonnullis ad Carduum accedere videntur: mihi verò ab iisdem generibus toto cælo, totoque habitu differre. Trahit sua quemque voluptas: quapropter longè satius est in iis tantùm stare rebus, quæ ab hominum arbitrio non pendent, nisi res aliter præstari queat. Pin. 105.

Hæc cùm ita sint, regulas sequentes ipse mihi impoṡui in Generum constitutione, non quidem perpetuas, cùm in Re Herbaria aliquid usui aut sensibus sit concedendum, sed ab illis raro nec nisi gravi de causâ declinabo. Quædam leges servandæ in generum institutione.

I. Plantæ quæ floribus & fructibus vel alterutro carent, in genera redigi debent ratione rerum magis insignium; perinde ac illæ quarum flores & fructus solo microscopio patefiunt. Prima.

II. Floris simul & fructûs structuræ ratio semper habenda est, ad constituenda genera plantarum, quæ floribus & fructibus donantur; cùm id naturâ & usu acceptum habeamus, ut jam diximus. Secunda.

III. Floribus simul & fructibus standum est, cùm abundè sufficiunt ad genera distinguenda. Tertia.

IV. Non solùm cæteræ omnes plantarum partes; sed earum affectiones, crescendi modus, habitus & facies exterior in auxilium vocari debent; cùm flos simul & fructus non sufficiunt ad genera rectè distinguenda. Quarta.

V. Quò facilius supervacanea rejiciantur à generum notis, explorari debet num tale genus mutaretur, si pars aliqua, aut affectio alicujus partis deesset. Agens v. g. de Mandragora à me ipso sciscitatus sum an rectè diceretur Mandragora radice fibrosâ, foliis laciniatis, si talis occurreret? undeque novi inter Mandragoræ notas proprias radicum & foliorum mentionem nequaquam fieri debere, cùm sine his genus optimè stet: unde methodus ut ita dicam exclusionis hac in Arte adhiberi debet. Quapropter nihil unquam flori & fructui addendum existimo, nisi aliter distingui nequeant; ne scilicet supervacanea desiderentur in speciebus reperiundis. Sic Populus à Salice solo habitu seu facie, Fœniculum foliis tenuissimis à congeneribus, Helianthemum foliis binis ad caulium nodos à Telephio differunt. Cavendum tamen ne iis abutamur. Quinta.

VI. Etymologiæ vis parvi facienda mihi videtur hac in re: quamquam enim sæpe usu veniat ut eruditiores viri Etymologiis magis delectentur quàm notis propriis, certum tamen est non generis ipsius, sed unius tantum speciei quàm rei sibi notæ comparabant, rationem habuisse qui primi nomina imposuerunt: unde propter levissimam causam ordo qui naturalis videtur non debet inverti, novæque potius definitiones verborum afferri debent. Chamædryos v. g. nomine non intelligo plantam foliis quernis; sed cujus nota propria è structura floris & fructûs desumitur. Qui Chamædryos nomen finxit, eam tantùm speciem ob oculos habebat, quæ foliis ad Quercum quodammodo accedit, Sexta.

non verò cæteras, quæ florem & fructum gerunt chamædryos vulgaris simi-lem, quales sunt Marum Cortusi J. Bauh. & Scordium alterum sive Salvia sylvestris C. B. Pin. Parum refert ad Menthæ genus constituendum, eam à Græcis ἡδύσμον vocatam fuisse. Græci enim de ea specie qua utebantur locuti sunt, non verò de notis genericis Menthæ. Qui primus Convolvulum nomi-navit herbam quæ circa vicina se convolveret, ab hoc nomine procul dubio abstinuisset, si Dorycnium Plateau Clusii, & Lychnidis sylvestris speciem Myconi Lugd. perspectas habuisset, quæ quamvis stent, floribus tamen & fructibus ad Convolvuli species pertinent. Verumtamen ne cuiquam fortè mo-lestum videatur Etymologias ex aliorum libris petere, eas referemus suo loco quæ rationi magis consentaneæ videntur.

Cluf. App. cclīv. Lugd. 847.

Genera in supre-ma & infima di-vidi non debent.

Nova quadam caligine Ars Herbaria involvitur ab iis, qui genera quædam suprema in infima dividenda esse contendunt. Morisonus in eo minùs laudan-dus, quòd summum quoddam genus fecerit Onobrychidis in tria minora gene-ra divisum: Onobrychis scilicet siliquis articulatis & asperis: Onobrychis si-liquis echinatis, cristatis & spicatis: Onobrychis siliquis echinatis, sed in capitulum conjectis, Platani pilularum modo. Neque enim hac arte partium structura clarè declarari poteft, omniaque perturbarentur in disciplinis, si eodem nomine res adeo diversas complecti liceret.

Sensibus aliquid tribuendum in Re Herbaria.

Præstat tamen nonnunquam structurâ partium uti, qualis illa apparet sen-sibus, quàm religiosa anxietate singulas ejus varietates perscrutari; nam etsi florum & fructuum structura veluti immutabilis spectetur, interdum tamen diversitates nonnullæ occurrunt, quæ cùm nonnisi ab iis qui artem secandi op-timè callent animadvertantur, ne in morosi vel anxii notam incurrerem præ-termittendas existimavi. Trifolium pratense, purpureum C. B. Pin. aliæque nonnullæ Trifolii species flore sunt Monopetalo; sed Papilionaceum ita men-tiente ut ab aliarum ejusdem generis specierum, quæ flore sunt Polypetalo, di-versus nequaquam videatur. An Propterea ex Trifolii genere excludendæ? Limonii flores Polypetali sunt, mihi tamen Hispanias peragranti duæ occur-rerunt ejus species flore Monopetalo: Limonium scilicet Hispanicum, frutes-cens, Portulacæ marinæ folio, & Limonium Hispanicum, multifido folio. Eas autem ad idem genus referre non dubitavi, eò quòd varietates hujuscemodi nonnisi ab oculatioribus explorari possint in floribus illis exiguis. Linariæ flo-res anterius clauduntur duobus labiis, inter quæ cavitas intercipitur animalium palato respondens. Inter species hujus generis duæ sunt, quarum flores ante-rius hiant tubuli modo; Linaria scilicet Bellidis folio C. B. & Linaria Lusita-nica, villosa, Bellidis folio ampliore: Aliam ex Lusitania attuli, quæ cùm pa-lato careat propter labium inferius longiùs prominens, Linariam Lusitanicam appellavi floribus palato carentibus. Inter Matricariæ, Chamæmeli, Bidentis, Ptarmicæ species, quædam ex eodem semine flores proferunt nunc radiatos, nunc flosculosos. Ex Chrysanthemi & Tagetis speciebus nonnullæ sunt flore fistuloso, cæteræ verò radiato. Specierum Lychnidis capsula nullis dissepimen-tis distingui solet; Lychnis tamen viscosa, purpurea, latifolia, lævis C. B. capsulam habet in tria loculamenta divisam.

Pin. 212.

His attentè confideratis, concludendum eft methodum conftituendorum generum ex floris fimul & fructus ftructura, non quidem univerfalem effe, ut jam annotavimus; fed omnium præftantiorem, cùm longè pluribus generibus conveniat quàm ulla alia quæ excogitari poffit: neque ipfe pro univerfali unquam habui aut habiturus fum. Contrà verò in editione mea Gallica monui omnia in ufum effe revocanda, cùm flores & fructus fimul ufurpati non fufficiunt; fed pro viginti fortè vel triginta generibus plantarum, quarum flores & fructus nonnunquam variant, methodus optima quæ mille ut ita dicam generibus convenit, refpuenda nequaquam videtur. Cùm agitur de his varietatibus tunc liberum effe debet unicuique quam fibi voluerit, fententiam amplecti. Ego verò frequenter ufurpabo adverbium illud (plerumque) aut aliud fimile ad fignificandum fpecies nonnullas à fuis generibus nequaquam excludendas effe propter diffimilitudines quafdam, quæ vel à fenfibus difficulter percipiuntur, vel leviores funt quàm ut iis rei natura immutari exiftimetur. Dicam v. g. inpofterum flores Lilii convallium plerumque quinquepartitos effe, ut declaretur fpeciem ab hoc genere nequaquam arcendam effe quæ flores quadripartitos aut indivifos haberet; dummodò forma florum cæteraque refpondeant. Certè nihil de plantarum generibus unquam ftatueretur, fi exquifita illa Geometrarum diligentia adhiberetur: unde confido, fore ut nulla mihi culpa tribuatur, etiam ubi vocis (plerumque) oblitus fuerim: in fingulis enim generibus adhiberi deberet, cùm fæpiffimè varietates occurrant, non folùm inter fpecies ejufdem generis, fed inter plantas ejufdem fpeciei, imo & inter partes ejufdem plantæ. Qui objiciunt fieri poffe ut Mandragora occurrat flore Polypetalo, proindeque florem Monopetalum non requiri ad hoc genus; minus appofitè facere videntur: nam fi talis occurreret planta, novum genus haud dubiè effet inftituendum; ut fæpius feci.

Methodum alla-tam ftrictè fumptam pluribus Generibus convenire quàm cæteras: Temperatam verò, ut decet, omnibus Generibus poffe accommodari.

Quod ad diftinctionem & differentiam fpecierum ejufdem generis attinet, peti debent illæ tum ab omnibus earum partibus, radice, foliis, caule, ramis; tum ab omnium partium accidentibus, colore, fapore, odore, magnitudine, fitu, fimilitudine cum rebus vulgò cognitis, cæterifque aliis quibus fpecies inter fe maximè diferunt; notæ autem fpecificæ à genericis accuratè diftinguendæ funt. Specificas appello quæ fpeciebus tantùm conveniunt five nonnullis, five omnibus quæ cognitæ funt; cùm tamen ad generis naturam nequaquam requirantur: Rufci v. g. fpecierum vulgarium flores è media folii parte prodeunt, non ideo tamen hanc notam fpecificam à generica fejunxi, quòd non conveniat Lauro Alexandrinæ anguftifoliæ, fructu è fummitate caulium prodeunte H. R. Par; fed quia veritus fum ne intra fpatium aliquot annorum planta deprehendatur floribus & fructibus Rufci diverfimodè pofitis. Herbariis non folum inventarum; fed inveniendarum cura effe debet, ne genera ftabilita notarum redundantiâ corrumpantur.

De Specierum diftinctione.

Quid Notæ fpecificæ?

Nomina plantarum funt quædam veluti definitiones, quarum prima vox genus plantæ, cæteræ differentiam exprimunt. Numeri ad hanc rem longè minus cmomodi videntur. Hos enim nulla fequuntur in mente fimulacra, & fpecies tertia cùm quarta vel quinta facilè confunditur, cum planta jam co-

Quid propriè fint nomina Plantarum? & quæ cautiones adhibendæ in iis imponendis.

gnita sese nobis objicit. Nomen vero à conformatione & accidentibus partium ductum illico venit un mentem eorum, qui similium notionem cum eo conjunxerunt: sic à Bauhinis prudenter inter Ranunculos alius appellatus est nemorosus vel silvaticus folio rotundo, alius pratensis erectus, acris; phragmites luteus, nemorosus & ita de cæteris, in quibus Ranunculus genus indicat, reliqua differentiam. Nomina plantarum brevia sint; quod singulis proprium est magisque sensibus obvium complectantur cum elegantia quadam, quæ ad studium plantarum potius invitet quàm ab eo dimoveat. Si ipsæ nominibus carerent, vel si ex omnium consensu nova iis imponerentur, plantarum cognitio longè facilior evaderet, utendo vocabulis quorum sonus & syllabarum numerus ac ordo discrimen indicaret quod inter genera, classes & species intercedit; sed hisce temporibus ea vix sperari possunt, neque potuerant in primis, ut ita dicam, Botanices incunabulis. Morisonus & Breynius nonnulla concinnarunt, quæ vix uno spiritu sustineri possunt.

Hist. Oxon. part. 2. pag. 121.

MALVA annua, rotundifolia, floribus omnium minimis, albis, pentapetalis, verticillatim genicula ambientibus, & seminibus arcte iisdem verticillatim adhærentibus.

Ibid. pag. 130.

ONOBRYCHIS major, annua, siliculis articulatis, asperis, clypeatis, undulatim, id est introrsum & retrorsum junctis, flore purpuro-rubente.

Breyn. Prodr. 2.

MESEMBRIANTHEMUM Africanum, frutescens, minus erectum, triangularibus foliis, viridibus, cornuum taurinorum in modum inflexis, fructu turbinato, parvo, pentagono, lignescente, flore albo.

Aliud profectò est plantam appellare, aliud describere. Generum multiplicatione nihil utilius est ad nomina prolixiora vitanda, cum pauciores species brevioribus nominibus sint appellandæ: longèque facilius est plantas hucusque cognitas ad sexcenta genera quàm ad trecenta redigere, eo quòd novis generibus statutis, novum tantummodo nomen introducatur, singularum specierum appellationes contrahens.

Nova Genera audacter constituenda esse, ne Species malè ordinentur.

Non leviter errare videntur qui heteroclitas, spurias, degeneres, anomalas vocitare solent plantas, quæ ad genera sibi nota non penitus accedunt: quasi verò difficile sit nova effingere. Nonne satius est Lupulum vulgarem, Lupuli nomine omnibus jamdiu noto salutare, quàm ex Morisono appellitare Convolvulum heteroclitum, perennem, floribus foliaceis, strobyli instar. At, inquiunt, unica interdum quorundam generum species occurreret. Quid tum? nonne sperandi locus est eas amplificatum iri, si quo pede cæperunt Herbarii, plantas indagare pergant? Quis, imperante Ludovico Magno, terrarum angulus Botanicis impervius? Carolus Plumerius Massiliensis, Botanicus Regius, è Minimorum Ordine, non doctrinâ tantùm, sed omni virtutum genere commendabilis, innumeras plantas ex America detulit, cùm ad cognita tùm ad nova genera referendas. Quis nescit Clarissimum Hermannum ex Africa multas Ficoidis species attulisse, in quibus meritò reposuit Kali floridum, repens, Aizooides, Neapolitanum Fabii Columnæ, qui ex ipso proprium genus constituere fortè non fuit ausus, quòd unicum sibi notum esset. Breynius pariter cùm primùm in Horto Beverningiano Leonurum conspexisset, novum genus condidit, cujus alia

Ibid. pag. 37.

Part. 2. pag. 72.

alia deinde ſpecies ex America miſſa fuit, & ad idem ipſum ob floris & fructûs ſimilitudinem amandavi Origanum fiſtuloſum, Canadenſe Corn. Melianthi ſpeciem unicam tantùm novit Hermannus, alteram verò ex Inſulis Americanis alimus in horto Regio Pariſienſi: idem de Adhatoda, Belladona, Meniante, Pſeudoacacia, Trachelio, Hydrocotyle, Plumbagine, Sicyoide, Damaſonio, cæteriſque uſu comprobatum eſt. Luxurioſa namque eſt plantarum ſeges, & demetendæ collectis longè copioſiores ſunt. Tantùm abeſt ut ipſe metuam ne ſpecies deſiderentur inpoſterum, quin potius vereor, ne earum formis animo, nominibuſque memoriâ comprehendendis longè impares ſimus. Quis non miretur, potius quàm memoriâ teneat, immenſum illum plantarum numerum, quo Botanicen locupletandi finem non faciunt viri clariſſimi ad Rei Herbariæ gloriam nati, inter Anglos Guilielmus Sherard magnifica plantarum ſuppellectili inſignis; Jacobus Bobartus Horti Oxonienſis præfectus meritiſſimus; Hans Sloane ſocius Regius Londinenſis, ſpoliis inſulæ Jamaicæ clarus; Leonardus Plukenetius plantarum Almageſto & Phytographia colendus; Jacobus Pettiver muſæo lauto & ſplendido prædicandus; Samuel Doody Horti Chelſeiani cuſtos, & plantarum diligentiſſimus explorator: ex Batavis præclarus vir Simon Beaumontius, & nobilis ille promontorii Bonæ Spei gubernator Simon Vander Stel; Fredericus Ruyſchius Re Anatomica & Herbaria commendandus; Caſparus Commelinus paternæ dignitatis & doctrinæ hæres; Kiggellarius incredibili plantarum amore captus: ex Italis perilluſtris Senator Venetus Martinellus; Paulus Boccone tantis operibus notus; & Franciſcus Cupani diligentiſſimus plantarũ cultor & conquiſitor: ex Germanis D. Auguſtus Quirinus Rivinus methodo ſua ſingulari celebrandus; Henricus Bernhardus Oldenlandius, Dioſcoridis redivivi nomine dignus: ex Hiſpanis Jacobus Salvador Barcinonenſis, gentis ſuæ Phœnix: inter Gallos verò Carolus Plumerius Maſſilienſis, ex Minimorum Ordine celeberrimo, Botanicus regius, quem nulli labores frangunt nec à plantarum inveſtigatione dimovent; Petrus Garidellus Profeſſor Rei Herbariæ apud Sextiaquenſes, multo nomine laudandus; Lignonius demum & Sarracenus viri optimi, quorum prior in inſulis Americanis, alter in Canada Regis mandato plantarum inquiſitioni incumbunt.

Ingrediar nunc ad explorandam rationem componendi Claſſes plantarum, quæ inutilis omnino ac rejicienda, niſi clariorem reddat earum cognitionem. Qui præceptore carent eam tantùm aſſequi poſſunt, vel progreſſione diſcendi, aliorum libros aſſiduè volvendo, donec caſus iconem plantæ quæ inquiritur obtulerit: vel methodum adhibendo, quæ veluti clavis locum teneat, eoſque per manum ducat. Prior inveſtigatio moleſta eſt, longa, incerta; altera quæ jucundior, brevior, tutiorque, verſatur tota in generibus aptè diſponendis: ſcilicet claſſium inſtitutio aliud nihil eſt quàm eorum in plures quaſi faſciculos diſtributio, cujus ope extempore & ſine moderatore genus cujuſvis plantæ dignoſcatur. Quem ſcopum nullus quod ſciam Herbarius ſpectaſſe, multò minus attigiſſe mihi videtur. [De methodo claſſium plantarum inſtituenda.]

Ad illum autem ſcopum aſſequendum, cùm agitur de plantis quæ ex radici- [Claſſes petendæ ſunt ex una ex]

partibus quæ generis naturam constituit ex solo flore nempe vel ex solo fructu.

bus, caulibus, foliis, floribus & fructibus constant, classes institui necessum est, ratione unius ex iis partibus quibus genus maximè continetur, floris nempe vel fructus: non utriusque, ne eadem esset classium & generum natura. Alterutra pars igitur debet eligi, & in omnibus classibus eadem usurpari, ne quærentes hæreant an plantæ, quam noscere volunt, mentio fiat in classe quæ à floribus, an in ea quæ à fructibus constituta est. Namque hujus methodi præstantia in eo consistit, ut simplex sit uniusmodi, & sine mora plantarum nomina indicet: classe enim reperta ad generis cognitionem facilè devenitur; cognito verò genere, species ignota & descripta nullo labore dignoscitur; nondescripta, ad proprium genus revocatur. Hæc est brevissima via quæ ad plantarum cognitionem ducit, cæteræ utcumque speciosæ longè minus utiles videntur: utilitate autem tyronum nihil antiquius nobis esse debet in classium institutione. Si verò nunc foliorum, nunc florum fructuum, caulium, aut radicum haberetur ratio, ad quam confugeret classem qui plantas ignorat? Constat igitur classes plantarum unico niti debere fundamento, illudque in una ex partibus quæ genus constituunt, positum esse. Qua in re flos profectò anteferendus est fructui, cùm exploratâ illius structurâ ad fructus perfecti cognitionem vel illico vel intra paucos dies deveniatur, imò statim pistilli aut calycis transversa sectione, futuri fructus natura sæpissimè dignoscatur paululum hac in re exercitatis; proindeque totius generis caracter per breviorem viam innotescat, modò liber in manibus adsit, in quo genera plantarum in suas classes ratione florum digesta sint, ipsaque genera instituta, ratione floris & fructus, ut præstare conatus sum. Si autem fructus adhibeatur ad classium constitutionem, annus proxime futurus expectandus est ut altera generis pars, flos nimirum qui fructu maturo sæpissimè exaruit, observari possit.

Flos hoc in loco fructu præstat.

CÆSALPINUS. a Thuar. ad ann. 1602.

„ Hoc vitio laborare videtur methodus ANDREÆ CÆSALPINI, Aretini „ [a] præstantissimi Peripatetici, qui cùm diu Pisis docuisset, & scriptis famam no„ minis propagasset, à Clemente VIII. evocatus, Archiatros ejus fuit, & Romæ decessit initio anni 1602. VII. Cal. Mart. Hanc autem Botanices partem a nemine adhuc tentatam summo studio agitavit, & rationem plantarum per classes disponendarum, solus inter Herbarios philosopho dignam reliquit, petitam scilicet ex seminum formâ. Historiæ plantarum Cæsalpini nihil deest præter icones, quarum elegantia & nitor majorem sæpe famam compararunt scriptoribus quàm doctrina. Fuit insuper Cæsalpinus in rebus physicis, ut ferebant illa tempora, multùm versatus, seminaque plantarum cum animantium ovis, & vim qua ovi partes explicantur, cum fermentatione conferre non dubi„ tavit. Inest inquit in omni semine quædam plantæ inchoatio: quemadmodum „ enim in ovo quædam particula continetur, in qua inest animalis futuri deli„ neatio reliquum autem corpulentiæ pro alimento est: sic in plantarum se„ minibus pars illa principatum continet, unde radix erumpit & germen. Est „ enim quasi corculum quoddam, reliqua parte seminis alimentum illi primū „ subministrātē. Deinde excitato ignis principio in ipsis latente, ut calci contin„ git in humoris occursu, idem humor cū lacteâ seminis substātiâ permixtus & „ concoctus tanquam familiare alimentum, auget conceptum antea inchoatum.

Lib. 1. cap. 6.

Clariſſimus PAULUS HERMANNUS, etiamſi diversè, plantas tamen ex ſolis fructibus in ordinem digeſſit in Flora ſua Batava; ſed neuter in animo habuiſſe videtur ut claſſium auxilio viam aperiret, quæ ad abſolutam plantarum cognitionem per genuina genera, extempore & ſine præceptore duceret. Cæteri qui de plantis ſcripſere, quò multiplicem magis, eo minùs utilem ordinem ſecuti videntur. Multiformes illæ diſtributiones in quas genera vulgò partiri ſolent ad oculorum delicias, aut neſcio quam animo ſibi fingunt voluptatem potiùs, quàm ad utilitatem concinnatæ videntur; non ſecus ac elegantes illi coronariarum plantarum ordines, quibus Hortulani pulvinos ornare ſolent. Quare hoc in loco abſtinendum duxi à pluribus diſtributionibus quas Joannes Bauhinus cæterique peritiores anteacti ſæculi Botanici propoſuerunt, Verticillatarum nempe, Aſperifoliarum, Stellatarum, Pomiferarum Pappoſarum, Capitatarum, Corymbiferarum, Bulboſarum, Graminifoliarum & cæterarum. Studioſos enim, ex quo Pariſiis doceo, has addiſcere non poſſe, neque iis uti ad plantas extempore dignoſcendas, niſi intra ſpatium plurium annorum ſæpenumero cognovi. HERMANNUS.

Fateor autem methodum meam nequaquam abſolutam eſſe; cùm claſſes plãtarum quæ floribus carent, comprehendere nequeat; ſed cum illæ pauciores ſint, methodus quæ ceteris huc uſque propoſitis longè magis commoda videtur, rejici non debet, cùm paucioribus vitiis urgeatur, & ad plantarum cognitionem extempore aſſequendam conducat; quod maximè cordi eſſe debet iis qui docendi munere funguntur: idcirco quandoque genera ſolo flore proxima, cæteris verò partibus diverſa, conjungere coactus fui, ne à ſimplici methodo in qua cognoſcendarum plantarum genuina ratio ſita eſt, deſciſcerem. Si cui fortè deformis videatur aliquis claſſium quas inſtitui locus, in animum inducat ille ſuum, nulla breviori arte plantas addiſci poſſe: perpendatque num deformitas illa potius ab opinione præjudicata, quàm à rei veritate oriatur: genera enim plantarum ſimplici methodo in claſſes diſtributa, unicâ maximè parte convenire debent, cùm unica ſit Botanices clavis. Cæteras partium convenientias aucupantes, fructum omnium maximum, qui ex claſſibus capi poſſit, ſæpè amittunt; faciliorem nempe plantarum cognitionem. Hanc methodum univerſalem non eſſe, ſed magis commodam cæteris.

Uno verbo iterum dicam, in claſſium inſtitutione ſolo flore, tanquam clavi & fundamento Rei Herbariæ, utendum eſt, cùm agitur de plantis quæ floribus donantur. In generibus ſtatuendis flos ſimul & fructus adhibendus, iiſque alia quæ neceſſaria videntur ut accuratius diſtinguantur, addenda ſunt. In ſpeciebus verò dignoſcendis omnes plantarum partes earumque affectiones uſurpari debent. Igitur ut ad propoſitum meum redeam, cùm brevior tutiorque conſtituendarum claſſium methodus omninò verſetur in floribus, horum natura & uſus altiùs à nobis explorari debent. Anacephalæoſis præceptorum Rei Herbariæ.

FLOS eſt plantæ pars coloribus propriis perſæpè inſignis, fructuique naſcenti plerumque adhærens, cui primum alimentum ad tenerrimas ejus partes explicandas miniſtare videtur. Quid Flos & cui uſui inſerviat?

De ſingulari colorum varietate, quæ non exiguum floribus decorem conciliat, nullus dubitat. Sæpiſſime autem ipſi cum tenero fructu conjunguntur.

Florum differentiæ. Qui non adhærent fructui, ad tria capita pertinent: vel in eadem planta cum fructu partim junguntur & ab eo partim feparantur,ut in Cucurbitaceis obfervare eft: vel in eadem planta nunquam conjunguntur cum fructibus, ut in Ricino, Buxo, & aliis, præfertim amentaceis; vel in eadem fpecie aliæ plantæ flores, aliæ verò fructus ferunt, Ut urticæ, Lupulo, Cannabi, Salici, Populo, cæterifque contingit. Verumtamen non diffimulandum eft tenerum fructum qui nulli flori adhæret, capillamentis quibufdam aut exiguis foliis proprii coloris ornati,quæ pro floribus vel eorum partibus haberi poffunt; cùm ne aliud quidem munus præftare videantur. An igitur ejufdem floris partes in variis plantæ locis difperguntur? in Nuce.v.g.Corylo,cæterifque,ftamina nucamentis, petala tenero fructui innafcuntur.

Flores effe veluti quædam vifcera. Flores autem funt veluti vifcera quædam, in quibus alimentum multiplici circuitu ad primam ovi formationem vel amplificationem aptius evadit. five enim femina vario motu, ordine, figura, formentur in fingulis plantis; five ut vero proximum videtur, quæ in tenero fructu jamdiu delineatæ funt partes evolvantur, alimento fincero indigent, cujus primum impetum ferre non poffent, nifi prius illud ab alienis partibus in flore purgaretur. Illæ verò a ftaminibus tanquam à vafis excretoriis exceptæ deponuntur in apices velut in cloacas. Floris igitur proprium munus eft nutricandi tenerum fructum, ipfaque nutricatio paucarum horarum vel dierum eft: lactis enim, ut ita dicam, fructus tantùm indiget in prima partium explicatione, quæ periclitatur fi flores refecentur quo tempore geftiunt expandi, nequaquam verò cùm jam explicati fuerint.

Cur brevi pereant. Tribus fortè de caufis flores brevi pereunt; tenuitate vaforum quibus ad pediculum alligantur; fructu tenero in majorem molem excrefcente;alimenti denique in fructum tranfitu faciliori. Vaforum tenuitas in multis floribus tanta eft, ut petala & pediculus conglutinari videantur, ideoque nafcentes decidunt. Contra verò Hellebori flores diuturniores funt, quod ipfius pediculi vafa in petalis abfque imminutione producantur fructus adolefcens ita comprimit vias, quæ humorem ad florem convehunt fructum complectentem,ut exclufus ille facilius in hunc feratur. Addendum & hujus vafa molliora & crifpa quæ primò complicabantur, rectiora & validiora fieri, faciliufque alimentum recipere quàm petala, quæ vias habent magis obliquas. Cadentibus floribus,fructus extrema vafa, quæ à flore ortum habebant,aeris elatere conftringuntur,& penitus contrahuntur. A calyce fi fuperfit alimentum,tunc præparatur; fi calyx defit,à fructus cortice feminibus fubminiftratur, ad quorum incrementum tantus organorum apparatus videtur inftitutus. Superfluæ verò & ad nutritionem ineptæ alimenti partes per villos fiftulofos, quibus fructus obduci folet, vel per cæcos ejufdem meatus fi glaber fit, pulveris tenuiffimi inftar amandantur. Ideò calyces floribus ipfi fæpe diturniores funt, quòd ad pediculum annectantur fortioribus vafis, quæ à fructu crefcente non læduntur. In Papavere tamen, Chelidonio, Anapodophyllo,& pluribus Ranunculi fpeciebus, calyces prius cadunt quam flores, ob vinculorum imbecillitatem. Polyphylli debiliores funt monophyllis, quoniam illorum bafis, quæ

rotundior est & intercepta paucioribus vasis pediculo adhæret, quæ sæpè rumpuntur à flore se explicante.

Floris partium usus apertè declaratur in Tab. 1 quæ Coronæ Imperialis florem exhibet. Petala 1, 2, 3, 4, 5, 6, alimentum à pediculo 7 acceptum visceris instar perficiunt, & fructui nascenti 8 suppeditant; ineptis humoris partibus per stamina seu vasa excretoria 9, 10, 11, 12, 13, 14, abeuntibus in apices seu receptacula 15, 16, 17, 18, 19, 20. Singulæ illæ partes seorsim in eadem Tabula repræsentantur, scilicet petalum A quod imæ parti pistilli C adhærebat & alimentum præbebat tenero fructui D. In exortu B petali A vas excretorium H positum, est apice I seu receptaculo donatum. Utrumque apparet etiam in figura K L. In figurâ E tuba pistilli quæ in hoc flore cava est G: in F verò loculamenta teneri fructus seminibus fæta exhibentur. Explicatio usus singularum partium floris.

Florum qui in eadem planta fructibus partim adhærent, partim ab illis separantur, usus idem ac eorum de quibus locuti sumus. In Cucurbitaceis, v. g. qui conjunguntur cum fructu, alimentum illi sine intermissione subministrant; Cæteri verò, renum ut ita dicam, munus præstant, alimentum à partibus alienis purgantes. In plantis autem quarum aliæ species flores, aliæ fructus producunt, res aliter fortè se habet. An corpuscula quæ fluunt ex floribus in teneros fructus procul nascentes feruntur, ut veluti è corpore ad proprium incrementum excitentur? quemadmodum vulgò de Palmis mare & fœmina post Theophrastum, Prosperum Alpinum, & cæteros affirmatur. Cum in Hispania Bœtica Palmarum feraci, à prudentioribus viris hac de re scíscitarer, certum nihil accipere potui. Præclarus tamen vir Hadgi Mustapha Aga Legatus Tripolitanus ad Regem Christianissimum, non ita pridem Parisiis mihi declaravit, ramulum floris Palmæ maris (quàm Dokkyar anokhal vocant) in Spatham Palmæ fœminæ (quæ Nakhla appellatur & fructus profert) inseri, quo tempore Spatha hiare solet. Flos enim explicatus pulverem fundit sine cujus affectione dactyli acerbi forent & insuaves. Imo & officulis carerent (hæc namque sæpè ita arescunt, ut deesse videantur) camelis tantùm & jumentis exhibendi. De Lupulo certius loquar. In Horto Regio Parisiensi luxuriat fructibus quotannis onustus. Qui vero floribus gaudet, non occurrit, nisi in insulis Sequanæ & Matronæ longè distantibus; in Horto Regio tamen semina profert. An igitur uterque sexus requiritur ad fructus perfectionem? an altera species hujuscemodi plantarum, alterius nequaquam indiget? an flores emunctorii vices gerunt in speciebus quibus insunt? capillamenta vero vel foliola quæ tenero fructui adhærent, floris locum tenent in aliis quæ floribus vulgò dictis destituuntur? *Calend. Junii 1697.*

Quærunt alii qui fieri possit ut flores, qui fructui nascenti imminent, Rosæ. v. g. Valerianæ, Pyri Cotoneæ alimentum ipsi præbeant; cùm ab hoc potius ad illos fluat. Respondendum est alimentum à pediculo per fructûs cutim, sive illa crassior, sive tenuior sit, ad flores pervenire, ab his præparari, indeque circuitu quodam ad fructus per vasa deferentia redire, & seminibus quæ centrum ejus occupant, distribui.

De partibus florum singillatim nunc tractandum est; quamvis illæ omnes

Quænam sint, quorum partes quid Petalum.

in singulis floribus non occurant. Partes florum dicuntur Petala, Calyx, Stamina, Apices, Pistillum. Petala vocantur folia illa, que formâ & colore plerumque cæteris partibus præstant, quæque nunquam fiunt proprium seminis involucrum: unde Hellebori nigri, albique vulgaris flores petalis donari existimantur, etiamsi illa subviridia sint & diuturniora, quia fructus involucrum nequaquam evadunt. Fabius Columna vir præclari ingenii primus omnium quod sciam Petali vocem propriè usurpavit, ut folia florum à foliis propriè dictis distingueret.

In notis ad Rech. pag. 853.

Quid stamina?

Stamina sunt capillamenta illa tenuia, quæ floris medium tenere & apices sustinere solent. Quæ apicibus carent, capillamenta propriè dicuntur sive bifida sint, sive simplicia ut in Centaurio majore, Dente Leonis, Altere, Petasitide, cæterisque. Hæc autem prodeunt è summa parte nascentis fructûs per flosculum, aut semiflosculum ipsi insidentem, ejusque vaginam pervadunt, ut videre est in Tabula 2. in qua capillamentum E & D, flosculus A, & semiflosculus B, tum & vagina F quinque fulcris. nixa, repræsentantur longè quidem majora quàm à natura instituta sunt. Hæc etiam exhibentur in Tab. 3. Capillamentum I è summitate fructus N R in flosculum HGQ, ac vaginam D protensum, tum & vagina P P O aperta & explicata, quò faciliùs interior ejus facies pateat, De staminum usu jam dictum est. Capillamentorum idem videtur officium, superfluis aut noxiis alimenti partibus per eorum meatus abeuntibus, & sæpissimè interiori vaginæ faciei glutinis aut pulveris instar adhærentibus, ut videtur in fig. PPO. Quare singuli flores cujusvis generis sint, perinde ac animalium glandulæ, suis muniuntur vasis excretoriis.

Quid Apices? Tab. 4.

Apices vocantur summæ staminum partes B. D. BC. G. crassiores illæ quidem & tumidæ, cavæ, receptaculis similes, à staminibus ut plurimùm distinctæ, à quibus tamen in nonnullis non differunt ut in Populagine G, cujus stamina ipsa F in apices abeunt. Maxima horum receptaculorum pars in duo loculamenta dividitur bivalvia, dextrorsum & sinistrorsum hiantia D. E. H. in Epimedio tamen K, LL. MM. ab imo ad summum aperiuntur. Diximus jam apices quidquid minus apti continet alimentum in se recipere; eorumque valvas à congestis excrementis diduci.

Quid Pistillum? Tab. 1.

Pistillum appello partem eam, quæ floris centrum inter stamina occupare solet 8 & DE. Illud autem multiforme est, subrotundum, sphæricum, triangulum, aut quadrangulum, ovatum, capitatum, fusi aut pistilli quo utimur ad tundendum formam habens, unde nomen. In Tithymalo, Cappari, Granadillâ pediculi instar nascentem fructum substinet. In Nymphæa alba caput sphæricum reprefentat, cui petala floris innascuntur. Harum plantarum icones consule. Pistillum sæpè aliud nihil est quàm tenerrimus fructus. In umbelliferis, fructus caput potius videtur, circa quòd petala disponuntur. In plantis quarum fructus flori subest, vasis excretorii munere fungitur; in omnibus suprema ejus pars sive fistulosa D. sive solida crassescit, meatibus veficis, aut tubis admodum exiguis obsita, per quos alimenti pars ineptior vacuatur, ut in Lilio C E, Papavere Rheade G, Populagine I, Gentiana L, Campanula N O P videre est. Eadem pars multiscissa est quò facilius aër

Tab. 5.

ad femina ducatur, ac ea perficiat, lentoque fucco obducitur, quo minima infecta ab his arceantur, ut monet Malpighius.

Calyx, meâ quidem fententiâ dici debet pars floris pofterior craffitudine quadam notabili à pediculo diftincta. Calyx autem flores vel involvit vel fuftinet vel utrumque præftat: fcilicet in Ranunculo A, & Papavere BB involucri; in Thapfia C, Scandice D, & omnibus penè umbelliferis, itemque Valeriana F, Rubia G, cæterifque id genus fulcri; in Aftrantia E, Rofa H, Pomo I, Pyro K, Punica L utriufque locum tenet: unde ex calycibus alii foliis componuntur, alii carent. Quanti momenti fit partem interiorem floris quam piftillum appellamus, à pofteriori cui calycis nomen fecimus accuratè diftinguere, ex eo apparet quòd fine hac cautione, eadem quòd ad florem fpectat planè foret notio Plantarum umbelliferarum, Valerianæ & fimilium, quarum flores vulgò calyce carere exiftimantur; ac earum quarum flores eo revera deftituuntur, quales funt flores Lilii vulgaris, Lilii convallium, Polygonati & aliarum. Miffum facio calycem dici à voce Græca καλύπτω tego, Plus enim commodi ex meâ novâ calycis acceptione fequitur, quàm incommodi ex antiquæ abufu. Fructuum origo fcilicet faciliùs indicatur & plantarum claffes in fectiones commodius dividuntur: unde operæ pretium me facturum exiftimavi. fi duabus tantùm vocibus uterer ad denotandam eam partem quæ abit in fructum, quòd à nullo Botanico hactenus præftitum mihi videtur. Qui de generibus fcripferunt, affirmarunt v. g. Campanulam effe genus plantæ flore monopetalo, capfulâ in tres cellulas dictinctâ; nec docuerunt eam à calyce ipfo originem ducere. Igitur qui à calyce originem trahere dicitur fructus, à floris parte pofteriori, cujufvis illa formæ fit, oriri intelligendus eft; five illa florem tegat five fuftineat vel utrumque præftet: qui verò à piftillo, à parte interna quæ floris mædium occupare folet, hîc enim agitur de ea partium diftinctione quæ petitur ab earum fitu, non vero à figura. Ratione pariter calycis & piftilli claffes in fectiones varias diftribuemus, majoris perfpicuitatis causâ, neque præter Aloem & Rubeolam genus ullum obfervavi, cujus fpecies nonnullæ à calyce, aliæ à piftillo nafcantur. Non multùm laborandum eft utrum calycis pars foliacea & turgida, eodem vel diverfo tempore cadant: primùm contingit in Pyro, Cydonia, & aliis quamplurimis; alterum in Lyfimachia quàm filiquofam vocant, cæterifque. In eodem flore piftillum & calyx fæpè adfunt, & alteruter plerumque abit in fructum; rarò uterque nifi in Saxifragâ & Samolo, Calyx autem vulgò marcefcit, & decidit cùm piftillum fit fructus: calyce verò in fructum abeunte, piftillum arefcit. In nonnullis floribus geminus calyx adeft involucri munus præftans ut in Malva. Interdum alius florem fuftinet, alius eundem involvit ut in Jalapa. Quandoque unus communis, alter proprius ut in floribus flofculofis, femiflofculofis, & radiatis. Calyx nempè communis totum florem involvit, quilibet verò flofculus aut femiflofculus proprio calyci infidet in femen abeunti, In nonnullis floribus flofculofis, flofculi à calyce quodam fingulari, hoc eft fingularis ftructuræ, femine videlicet fœto fulciuntur, ut in Echinopo, Scabiofa, Globularia.

Quid Calyx?

Tab. 6.

Quomodo petala floris à calyce distingui debeant.

Magnus ſæpè in hoc argumento nodus eſt, florum qui calyce donantur ab iis qui eodem carent diſtinctio. Inter Herbarios convenit Roſæ, Caryophylli, Pyri, Ceraſi flores calycem habere; Lilio verò, Tulipæ, Hyacintho, aliiſque quamplurimis eum à natura denegatum fuiſſe. Sæpè tamen dubium eſt an quorundam florum pars foliacea, calyx vel petalum appellari debeat, ut in Atriplice, Alchimilla, Aſaro, quæ ſi inter plantas quarum flores ex petalis componuntur, recenſeantur, inter eas pariter numerandæ ſunt Cereales omnes, cum gluma florum quæ in his obſervatur pro petalis haberi poſſit: verumque eſt eam petalorum officio fungi. Quod quamquam inter phyſicos abſurdum non ſit, ineptum tamen Botanicis videretur. Alchimilla enim Beta, Blitum, Triticum, Secale, Avena in eadem claſſe cum Tulipâ, Lilio, Hyacintho, Aquilegiâ aliiſque calyce carentibus conjungi deberent. A Bulboſarum verò & Tuberoſarum claſſe Narciſſus, Crocus, Iris, Gladiolus, Lilio-Narciſſus, Narciſſo-Leucoium quæ calyce donantur, excludi. Quamobrem folia florum cujuſvis coloris ſint, pro calyce habenda ſunt, cùm proprium fiunt ſeminis involucrum; pro petalis verò cùm ſecus accidit, ſive illa brevi pereant ſive durent.

His diligenter exploratis, claſſium inſtitutio peti debet vel à numero petalorum, ex quibus flores conſtant, vel ab earum ſtructura: cùm autem numerus petalorum ſæpè incertus ſit ut occurrit in Ranunculo, Pulſatilla, Caryophyllata, Clematite, aliiſque ſpeciebus ejudem generis, ſtructuræ magis immorandum eſt: Hæc enim conſtans eſt & magis ſpecioſa; quin & numerum ſæpè includit, ut patet in floribus cruciformibus. Flores ergo dividemus in eos qui petalis donantur vel carent.

Quid flos petalodes. *Tab. 7.*

FLORES PETALIS DONATI ſeu PETALODES dicuntur illi, qui præter capillamenta ſeu ſtamina, ex foliis conſtant in involucrum ſeminum nequaquam abeuntibus; unde folia illa petala dicuntur, ut in Antirrhino, Ranunculo, Braſſicâ, Fabâ, Petaſitide, Bellide, &c.

Quid flos apetalos? *Tab. 7.*

Cæteri STAMINEI ſeu CAPILLACEI & APETALI ideo vocantur, quòd præter ſtamina nihil habeant unde nomen trahere poſſint, ut in Equiſeto, Sparganio, avenâ, Biſtorta, cæteriſve. Hos calyce donari conſtat, exceptis Sparganio & Equiſeto. Nucamenta pariter ſeu Iuli inter illos recenſendi ſunt, etiamſi ſtamina in nonnulis adeo brevia ſint ut abeſſe videantur. Flores ſtaminei parùm inter ſe diſcrepant; niſi quod plerique tenero fructui adhæreant, alii nequaquam. Calyx eorum qui fructui adhærent, ſit plerumque proprium ſeminis involucrum, piſtillum verò ſemen evadit.

Ex floribus qui ex petalis conſtant, alii ſimplices ſunt, alii compoſiti.

Quid flos ſimplex? *Tab. 8*

FLORES SIMPLICES appello qui floſculis & ſemifloſculis carent, quales ſunt flores Hyoſciami, Salviæ, Ceraſi & Statices etiam, quamvis plures in capitulum colligantur.

Quid flos compoſitus? *Tab. 8. Tab. 266.*

FLORES COMPOSITOS voco eos omnes, qui componuntur ex floſculis & ſemifloſculis; quales ſunt flores Cyani, qui ex floſculis; Dentis Leonis qui ex ſemifloſculis; Doronici qui ex utriſque conſtant. Quid autem ſit floſculus & ſemifloſculus mox dicemus.

Flores

Flores simplices vel unico vel pluribus petalis donantur. HI POLYPETALI, illi MONOPETALI. Florum simplicium monopetalorum differentiæ desumuntur ab eorum formâ. Campaniformes, à Campana ; ab infundibulo, Infundibuliformes ; à rota, Rotati ; ab animalium rostro, labiati vel Personati dicuntur. Tab. 9.

FLOS CAMPANIFORMIS campanæ quidem formam obtinet : sed in eo tria maximè spectanda sunt. Fundum nempe, latera, & os. Si fundum simul & latera ampla sint, neque os multò magis diffusum, tunc flos campaniformis tantùm appellandus ; quoniam à campanæ vulgaris formâ non multũ recedit, qualis est flos Campanulæ & Belladonæ. Si verò fundum & latera angustiora sint ac veluti in tubum contracta ut in flore Polygonati & Cerinthes observatur, tunc CAMPANIFORMIS TUBULATUS dicendus. CAMPANIFORMIS autem PATENS & diffusus, si os lateraque fundo magis pateant ; qualis est Acetabuli forma, flosque Malvæ, Asclepiadis, Bryoniæ. Demum si cæteris partibus os angustius sit, CAMPANIFORMIS GLOBOSUS nominari debet, ut revera est flos Arbuti, Rusci, Ericæ.

FLOS CAMPANIFORMIS. Consule. Tab. 9. & alias in quibus exhibentur flores plantarum quæ hic appellantur.

FLOS INFUNDIBULIFORMIS ab infundibulo nomen invenit. Inferior ejus pars in tubum desinit, superiore in conum inversum vel in discum dilatatâ : Quare alius Infundibuliformis propriè dicitur, qui nempe è cono in tubum coarctatur ; alius Hypocrateriformis qui hypocrateram seu vas quod poculis inter bibendum supponi solet, repræsentet. Flos Auriculæ Ursi, Centaurii minoris, Jalapæ, Echii, infundibuliformis est. Flos verò Primulæ veris & Androsaces Hypocrateriformis, quia tubus ejus in discum, non in conum explicatur.

FLOS INFUNDIBULIFORMIS. Tab. 9. & aliis

FLOS ROTATUS rotæ formam exhibet, ut patet in floribus Borraginis, Anagallidis, Lysimachiæ. FLOS ROTATUS. Tab. 9.

FLOS LABIATUS infernè tenuatur in fistulam, supernè in labium amplatur vel unicum vel geminum. Huic proprium est ut pistillum ejus abeat in fructum ex quatuor seminibus constantem, in ipso calyce tanquam in capsula propria maturescentibus, ut in Salviâ, Hormino, Marrubio, Chamædri. Neque tamen à methodo mea, quæ in classibus statuendis tota pendet à floribus, deflectere mihi videor, cùm fructûs etiam mentio fiat in quorundam florum definitione : nam præterquamquòd id Herbariorum usu fuerit confirmatum, qui umbellatum florem finierunt eum, cui geminum succedit semen; cur, quæso, pistilli vel calycis ratio non habenda in floris explicatione, cùm floris partes non ignobiles sint, quarum alterutra semper abit in fructum. ?

FLOS LABIATUS. Tab. 9. & aliis. Tab. 9. & aliis.

Flores simplices MONOPETALI ANOMALI, etiamsi pauciores, multiformes tamen sunt : nec singulari nomine comprehendi possunt, ut sunt flores Aristolochiæ, Digitalis, Scrophulariæ. Ab his excipias eos, qui labiatorum faciem præ se ferunt, ut Linariæ flores, Antirrhini, Pedicularis, Melampyri, &c. PERSONATI dici possunt, quòd confictam faciem seu personam, rostrumque animalium rictu & labiis non malè referant. Personati à labiatis differunt, quòd illorum pistillum abeat in capsulam seminum, à calyce omnino distinctam.

FLOS PERSONATUS.

Florum simplicium polypetalorum differentiæ à similitudine cum aliis re- Tab. 10.

bus vulgò cognitis ſumi poſſunt: unde Cruciformes alios appellavi, alios Roſaceos, Caryophyllæos, Liliaceos, Leguminoſos ſeu Papilionaceos, cæteros verò Polypetalos anomalos.

FLOS CRUCIFORMIS. Tab. 10. & aliis.

FLOS CRUCIFORMIS dicitur ille, qui ex quatuor petalis conficitur crucis partium in modum poſitis; quales ſunt flores Leucoii & Braſſicæ. Hujus pariter calyx quatuor obtinet folia, eodem ordine poſita. Piſtillum autem ſemper abit in fructum.

FLOS ROSACEUS. Tab. 10.

FLOS ROSACEUS ex pluribus aut paucioribus petalis quam quatuor componitur in orbem poſitis, quo planè modo petala florum Roſæ diſponuntur. Ut videre eſt in Ranunculo, Quinquefolio, Pæonia.

FLOS CARYOPHYLLÆUS. Tab. 10. & aliis.

FLOS CARYOPHYLLÆUS in eo differt à Roſaceo, quòd ejus petala ex ipſo calice tanquam è tubulo emergant, ut ſunt flores Caryophilli, Lini, Statices.

FLOS LILIACEUS. Tab. 10. & aliis.

FLOS LILIACEUS vel conſtat ex petalis ſex, rarò tribus, vel in ſex partes ſecatur ad Lilii formam ſæpe accedens. Ipſi autem proprium eſt ut piſtillum ejus aut calyx abeant in capſulam in terna ſemper loculamenta diviſam. Tales ſunt flores Tulipæ, Hyacinthi, Aſphodeli, Ephemeri.

Tab. 10.

FLORES ſimplices POLYPETALI ANOMALI, etiamſi pauciores, multiformes tamen ſunt, nec ſingulari nomine comprehendi poſſunt, exceptis leguminoſis, quos Valerius Cordus à Papilionis formâ PAPILIONACEOS appellavit.

Hiſt. plant. lib. 2. cap. 162.

FLOS PAPILIONACEUS. Tab. 10. & 208.

FLOS autem PAPILIONACEUS conſtat ex petalis diſſimilibus, quorum ſuperius D *Vexillum*, inferius E *Carina*; duo F quæ media ſunt, *Alæ* nuncupari ſolent. Carina quoque ſæpiſſime ex duobus petalis componitur, ut in Fabâ, Piſo, Lathyro. Huic flori proprium eſt ut piſtillum L abeat in fructum O qui ſiliqua vocari ſolet.

Tab. 11.

Flores compoſiti triplici generis ſunt, Floſculoſi, Semifloſculoſi & Radiati.

FLOS FLOSCULOSUS. Quid floſculus. Ibid.

FLORES FLOSCULOSI ex plurimis floſculis componuntur densè poſitis eodemque calyce comprehenſis. FLOSCULI autem ſunt petala fiſtuloſa, tenuia, quorum ſuprema pars ampliatur, multifariam, ſæpius tamen ſtellæ inſtar diviſa. Singuli quoque floſculi tenero plerumque fructui ſeu embryoni inſident, è quo ſurdit capillamentum ultra vaginam eam protentum, de qua ſuperius locuti ſumus. Præterea teneri fructus fundum calycis occupant, quod Thalamus vocitatur. Hujuſmodi flores obſervantur in Santolina, Jacea, Carduis. Cordus floſculi vocem uſurpavit ad deſcribendum florem Petaſitidis.

Tab. 2. 3.

Hiſt. plant. lib. 2. cap. 6.

FLOS SEMIFLOSCULOSUS. Tab. 11. Quid ſemifloſculus.

FLORES SEMIFLOSCULOSI è ſemifloſculis conficiuntur densè in orbem poſitis eodemque calyce coercitis. SEMIFLOSCULUS autem eſt petalum inferna tantum parte fiſtuloſum, mediâ verò & ſupernâ planum ac veluti in lingulam productum. SEMIFLOSCULI quoque tenero fructui ſeu embryoni inſident, è quo ſurgit capillamentum ultra vaginam protentum, perinde ac in floſculis. Præterea teneri fructus calycis fundum pariter occupant, quod Thalamus etiam dicitur. Plinius ſemifloſculos *Barbulas* appellavit.

Lib. 21. cap. 8.

FLOS RADIATUS. Quid Diſcus. Quid Corona.

FLORES RADIATI duas partes habent, quarum quæ medium tenet, *Diſcus* dicitur, ex floſculis tota conſtans, quæ circumferentiam ſeu limbum, *Corona*

nominatur ex semiflosculis facta. Singuli flosculi & semiflosculi tenero suo fructui seu embryoni solent insidere, eodemque calyce comprehendi, cujus fundum *Thalamus* etiam appellatur: tales sunt flores Asteris, Jacobeæ, Chamæmeli, &c.

Reliquum est ut Classes plantarum inter se disponamus concinno ordine; is quidem à floribus stamineis esset ducendus ad magis compositos progrediendo; nisi experientiâ confirmatum esset, flores magis insignes & sensus afficientes incipientibus primùm offerendos esse: quapropter à simplicioribus quidem ordiemur qui ex petalis, non verò ex staminibus solis componuntur, herbasque & suffrutices à fruticibus & arboribus ut plurimùm separabimus. Quid herba, suffrutex, frutex & arbor in explicatione vocum quæ Herbariis propriæ sunt, declarabitur.

In I. igitur Classe comprehendentur herbæ & suffrutices, floribus monopetalis, Campaniformibus.

In II. Herbæ & suffrutices, floribus monopetalis, Infundibuliformibus & Rotatis.

In III. Herbæ & suffrutices, floribus monopetalis, Anomalis.

In IV. Herbæ & suffrutices, floribus monopetalis, Labiatis.

In V. Herbæ & suffrutices, floribus polypetalis, Cruciformibus.

In VI. Herbæ & suffrutices, floribus polypetalis, Rosaceis.

In VII. Herbæ & suffrutices, floribus polypetalis, Rosaceis Umbellatis.

In VIII. Herbæ & suffrutices, floribus polypetalis, Caryophyllæis.

In IX. Herbæ & suffrutices, floribus Liliaceis.

In X. Herbæ & suffrutices, floribus polypetalis, Papilionaceis.

In XI. Herbæ & suffrutices, floribus polypetalis, Anomalis.

In XII. Herbæ & suffrutices, floribus Flosculosis.

In XIII. Herbæ & suffrutices, floribus Semiflosculosis.

In XIV. Herbæ & suffrutices, floribus Radiatis.

In XV. Herbæ & suffrutices, floribus Apetalis seu Stamineis.

In XVI. Herbæ & suffrutices, qui floribus carent & semine donantur.

In XVII. Herbæ & suffrutices, quorum flores & fructus conspicui desiderantur.

In XVIII. Arbores & frutices, floribus Apetalis.

In XIX. Arbores & frutices, floribus Apetalis Amentaceis.

In XX. Arbores & frutices, floribus monopetalis.

In XXI. Arbores & frutices, floribus Rosaceis.

In XXII. Arbores & frutices, floribus Papilionaceis.

Cùm res in dubio vel extra regulas statutas versabitur, quod raró admodum contingit, sententiam vulgarem amplectar. Sic Momordicam, Chamæleam, Cucurbitam Lagenariam à congeneribus non separabo; quamvis earum flores dubiæ sint structuræ. Flores pariter Lupuli, Mercurialis, Cannabis, & similium apetalos appellabo, non petalodes, quia cùm à fructu longè distent, regulâ illâ non comprehenduntur, qua judicatur utrum fructus involucrum fiant, nec ne.

CLASSIS PRIMA, DE HERBIS ET SUFFRUTICIBUS, Flore monopetalo, campaniformi.

FLos CAMPANIFORMIS, ut jam diximus, monopetalos eſt, formamque campanæ æmulatur. Hujus floris quatuor ſpecies ſunt, quarum omnium mentionem faciemus in hac claſſe. Campaniformis ſcilicet propriè dictus, qui maximè ad campanæ formam accedit: campaniformis tubulatus qui anguſtus eſt & oblongus: campaniformis patens qui velut in pelvim expanditur. Demum campaniformis globoſus, cujus os anguſtius eſt ventre.

SECTIO PRIMA.

De Herbis, flore monopetalo, campaniformi, cujus piſtillum abit in fructum mollem & craſſiuſculum.

GENUS I.

Mandragora. *Mandragore.*

Tab. 12. MANDRAGORA eſt plantæ genus, flore A B monopetalo, campaniformi & multifido: ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D quod infimam floris partem perfodit: abitque deindè in fructum E mollem, plerumque globoſum, in quo F veluti nidulantur ſemina G ut plurimùm reniformia.

Mandragoræ ſpecies ſunt.

Mandragora fructu rotundo C. B. Pin. 169. *Mandragoras mas J. B. 3. 617. Mandragoras Dod. Pempt. 457.*

Mandragora flore ſubcæruleo, purpuraſcente C. B. Pin. 169. *Mandragora fœmina J. B. 3. 618. Cluſ. Hiſt. lxxxvij.*

Mandragora flore ſubcæruleo, foliis minoribus, fructu globoſo.

Mandragoræ ſpecies flore fructuque carentes, foliis obſcurè virentibus, ſubrotundis, fœtidis, radicibuſque longis & craſſis quas anthropomorphas appellant, dignoſci ſolent.

Mandragora à voce Græca μάνδρα nomen invenit, quòd circa mandras, ſeu pecorum ſtabula olim fuerit obſervata.

GENUS II.

Belladona.

BELLADONA est plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi & multifido; ex cujus calyce C surgit pistillum D, posticæ floris parti B ad-instar clavi infixum: quod deindè abit in fructum veluti globosum E mollem, septo intermedio F in duo loculamenta G H divisum, & seminibus fœtum L placentæ I K affixis. Tab. 13.

Belladonæ species sunt.

Belladona majoribus foliis & floribus.

Belladona minoribus foliis & floribus.

Belladona frutescens, rotundifolia, Hispanica. *Solanum frutex, rotundifolium, Hispanicum. Barr. Icon.*

Belladona Americana, frutescens, flore albo, Nicotianæ folio Plum.

Clusius unicam iconem affert primæ speciei, quam foliis & floribus variare observavit. à C. Bauhino appellatur *Solanum* μελανοκέρασος, à J. Bauhino *Solanum manicum multis, sive Belladona.* Quantùm à Solano differat ex icone judicari potest.

Belladonam Itali hanc plantam nominarunt, quòd ea utantur ad fucum. *Bella Donna.* Pulchra mulier.

SECTIO II.

De Herbis flore monopetalo, campaniformi, cujus pistillum abit in fructum mollem & satis exiguum.

GENUS I.

Lilium Convallium. *Muguet.*

LILIUM CONVALLIUM est plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi, brevi, calycis experte, & multifido: ex cujus fundo surgit pistillum B, quod deinde abit in fructum C mollem, ut plurimùm globosum, & seminibus E densè congestis D fœtum. Tab. 14.

Lilii convallium species sunt.

Lilium convallium album C. B. Pin. 304. *Lilium convallium vulgò J. B. 3. 531. Lilium Convallium Dod. Pempt. 205. Muguet à fleur blanche.*

Lilium convallium floribus è folliculis prodeuntibus Mapp. *Lilium convallium cum pluribus florum ordinibus J. B. 3. 533.*

Lilium convallium ad radicem monanthemum Mentz. Pug.

Lilium convallium angustifolium Raii Synops. 148.

Lilium convallium latifolium. C. B. Prodr. 136. Pin. 304. *J. B. 3. 533.*

Lilium convallium latifolium, flore pleno, variegato Didac.

Lilium convallium flore rubente C. B. Pin. 304. *J. B. 3. 533. Lilium convallium floribus suave-rubentibus Lob. Icon. 173. Muguet à fleur carnée.*

Ab eo genere excludendum eſt *Lilium convallium minus C. B. Pin. 304. ad Smilacis genus revocandum.*

Etiamſi Lilii convallium nomen ita fuerit longo uſu comprobatum ut rejici nequeat, advertendum tamen eſt Lilium convallium à Lilio vulgâri omninò differre, neque ullam affinitatem inter illa duo genera intercedere.

GENUS II.

Polygonatum. *Seau de Salomon.*

Tab. 14. POLYGONATUM eſt plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi, tubulato, calycis experte, & multifido: ex cujus fundo ſurgit piſtillum B, quod deinde abit in fructum C mollem, plerumque globoſum & ſeminibus fœtum D, ut plurimùm ſubrotundis E.

Polygonati ſpecies ſunt.

Polygonatum latifolium, vulgare C. B. Pin. 303. *Polygonatum vulgò Sigillum Salomonis J. B. 3. 529. Polygonatum Math. 954. Seau de Salomon.*

Polygonatum latifolium, vulgare, cauliculis rubentibus H. L. Bat.

Polygonatum latifolium, maximum C. B. Pin. 303. *Polygonatum majus, vulgari ſimile J. B. 3. 529. Polygonatum latifolium 1. Cluſ. Hiſt. 275.*

Polygonatum latifolium, Hellebori albi foliis C. B. Pin. 303. *Polygonatum amplitudinis foliorum Hellebori albi J. B. 3. 530. Polygonatum 3. latiore folio Cluſ. Hiſt. 276.*

Polygonatum Hellebori albi folio, caule purpuraſcente Raii Synopſ. 148.

Polygonatum latifolium, flore majore, odoro C. B. Pin. 303. *Polygonatum floribus ex ſingularibus pediculis J. B. 3. 529. Polygonatum latifolium 2. Cluſ. Hiſt. 276.*

Polygonatum latifolium, flore duplici, odoro H. R. Par. *Sigillum Salomonis, flore pleno A. R. Par. 115. Seau de Salomon à fleur double.*

Polygonatum latifolium, minus, flore majore C. B. Prod. 136. *Pin. 303.*

Polygonatum humile, Anglicum Raii Synopſ. 148.

Polygonatum anguſtifolium, non ramoſum C. B. Pin. 303. *Polygonatum anguſtifolium J. B. 3. 531. Polygonatum alterum Dod. Pempt. 345.*

Polygonatum anguſtifolium, ramoſum C. B. Pin. 304. *J. B. 3. 531. Polygonatum vj. ſive anguſtifolium ij. Cluſ. Hiſt. 277.*

Polygonatum Americanum, ſcandens, altiſſimum, foliis Tamni Plum.

Ab eo genere excludendæ ſunt plantæ ſequentes. *Polygonatum ſpicatum, ſterile Corn. 32. Smilacis ſpecies eſt. Polygonatum ſpicatum, fertile Corn. 34. Smilacis ſpecies eſt. Polygonatum racemoſum Corn. 37. floribus eſt polypetalis. Polygonatum racemoſum, flore luteo, majus Corn. 39. floribus eſt polypetalis. Polygonatum racemoſum, flore luteo, minus Corn. 41. floribus eſt polypetalis.*

Polygonatum à Lilio convallium formâ floris aptè diſtinguitur. Nomen

habet à vocibus Græcis πολὺ *multum*, & γονὺ *genu*, propterea quòd radices & caules polygonati geniculati sunt.

GENUS III.

Ruscus. *Houx-frelon*.

RUSCUS est plantæ genus, flore A D monopetalo; campaniformi & globoso; cujus calyx B E multifariam scinditur, pistillum vero C F surgit è fundo floris & deindè abit in fructum ut plurimùm globosum G H mollem, uno vel altero semine fœtum I K plerumque duro. Tab. 15.

Rusci species sunt.

Ruscus Myrtifolius, aculeatus. *Ruscus J. B. 1. 579. Ruscum Dod. Pempt.* 744. *petit Houx, Housson, Fragon, Bouis piquant, Houx-frelon.*

Ruscus latifolius; fructu folio innascente. *Laurus Alexandrina, fructu folio insidente C. B. Pin. 305. Laurus Alexandrina. J. B. 1. 574. Laurus Alexandrina, Chamædaphne Col. Part. 1. 165. Laurier Alexandrin.* double langue

Ruscus angustifolius, fructu folio innascente. *Laurus Alexandrina, fructu pediculo insidente C. B. Pin. 304. Bonifacia sive Bislingua J. B. 1. 575. Hippoglossum, Laurotaxa Col. Part. 1. 165. Radix Idæa, Hippoglosson Col. Phytob. 64.*

Ruscus angustifolius, fructu summis ramulis innascente. *Laurus Alexandrina, ramosa, fructu è summitate caulium prodeunte H. R. Par. & H. L. Bat. in cujus appendice Icon exhibetur pag. 681. Laurus Alexandrina, fructu longis pediculis caulibus alligato Mor. H. R. Blef.*

Floris loco calycem habuerunt auctores Rei Herbariæ: duas hasce partes ex regulis jam statutis in Isagoge ab invicem distinguendas duxi.

SECTIO III.

De Herbis flore monopetalo, campaniformi, cujus pistillum abit in fructum siccum seu testam unicapsularem in nonnullis generibus, in aliis verò multicapsularem.

GENUS I.

Cerinthe. *Melinet.*

CERINTHE est plantæ genus, flore monopetalo, campaniformi, tubulato, & multifido; cujus os in nonnullis speciebus A clauditur; in aliis verò C patet: ex floris calyce E surgit pistillum F posticæ floris parti B D adinstar clavi infixum, tetragonum, quod deinde abit in fructum G ex duabus testis subrotundis constantem, in duo loculamenta H divisis, semine fœtis ut plurimùm oblongo I. Tab. 16.

Cerinthes species sunt.

Cerinthe quorundam major, verſicolore flore J. B. 3. 602. *Cluſ. Hiſt. clxvij. Cerinthe ſeu Cynogloſſum montanum, majus C. B. Pin. 258.*

Cerinthe quorundam major, flore ex rubro purpuraſcente J. B. 3. 603. *Cluſ. Hiſt. clxviij. Cerinthe flore ex rubro purpuraſcente C. B. Pin. 258.*

Cerinthe quorundam major, ſpinoſo folio, flavo flore J. B. 3. 602. *Cerinthe flavo flore, aſperior C. B. Pin. 258. Cerinthe quorundam major, flavo flore Cluſ. Hiſt. clxvij.*

Cerinthe quorundam minor, flavo flore J. B. 3. 603. *Cluſ. Hiſt. clxviij. Cerinthe minor C. B. Pin. 258.*

Cerinthe minor, flore albo Park. Theat. 521.

Cerinthe folio non maculato, viridi C. B. Pin. 258. *Cerinthe v. folio non maculato. Cluſ. App. alt. ad lib. v.*

Cerinthe Alpina, perennis, flore ſtriato. *Glaſtum montanum Dalechampii Lugd. 1204. Iſatis ſive Glaſtum montanum Dalechampii J. B. 3. 603.*

Cerinthes ſpecies flore fructuque carentes foliis glaucis, albis maculis non rarò notatis, plerumque dignoſci ſolent.

Cerinthe à voce Græca κηρὸς; quòd ad conficiendam ceram apibus inſervire exiſtimetur.

GENUS II.

Gentiana. *Gentiane.*

Tab. 40. GENTIANA eſt plantæ genus, flore monopetalo campaniformi vel patente A, vel tubulato & multifido B C: ex cujus calyce F G ſurgit piſtillum D E, quod infimam floris partem perfodit, abitque deindè in fructum H membranaceum, ovato-acuminatum, bivalvem I I, unicapſularem K, ſeminibus fœtum K plerumque planis, orbiculatis & marginatis L.

Gentianæ ſpecies ſunt.

Gentiana major, lutea C. B. Pin. 187. *Gentiana vulgaris, major, Ellebori albi folio J. B. 3. 520. Gentiana Dod. Pempt. 342. Gentiane.*

Gentiana major, purpurea C. B. Pin. 187. *Gentiana magna, flore purpureo J. B. 3. 521. Gentiana major, purpureo flore 1. Cluſ. Hiſt. 312.*

Gentiana major, floribus albis C. B Pin. 187. *Gentiana magna, flore albo J. B. 3. 521. Gentiana major, albo flore Cluſ. Hiſt. 312.*

Gentiana major, flore punctato C. B. Pin. 187. *Gentiana major, pallido flore, punctis diſtincto. Cluſ. Hiſt. 312.*

Gentiana Aſclepiadis folio C. B. Pin. 187. *Gentiana folio Aſclepiadis vulgò credita J. B. 3. 523. Gentiana 2. cæruleo flore Cluſ. Hiſt. 312.*

Gentiana Alpina, magno flore J. B. 3. 523. *Gentianella Alpina latifolia & anguſtifolia, magno flore C. B. Pin. 187. Gentiana v. Gentianella major, verna Cluſ. Hiſt. 314.*

Gentiana Alpina, pumila, verna, major *Gentianella Alpina, verna, major C. B. Pin. 188. Gentianula quæ Hippion J. B. 3. 527. Gentiana vj. Gentianella minor, verna Cluſ. Hiſt. 315.*

Gen-

Smilax Salsepareille.

Gentiana Alpina, pumila, verna, minor. *Gentianella Alpina, verna, minor C. B. Pin. 188.*

Gentiana Alpina, pumila, Centaurii minoris folio. *Gentianella Alpina, æstiva, Centaureæ minoris foliis C. B. Pin. 188. Gentianella fugax quinta Clusii, flore cæruleo, colore elegantissimo J. B. 3. 527.*

Gentiana Alpina, pumila, brevi folio. *Gentianella brevi folio C. B. Pin. 188. Gentianella fugax, quarta Clusii, flore dilutè purpurascente & cæruleo elegantissimo J. B. 3. 527.*

Gentiana cærulea, oris pilosis. *Gentianella cæruleâ, oris pilosis C. B. Pin. 188. Gentianula lanugine ad singulorum foliorum floris lacinias donata, flore quadripartito J. B. 3. 525. Gentianella cærulea, fimbriata, angustifolia, autumnalis Col. Part. 1. 222.*

Gentiana cruciata C. B. Pin 188. *Gentiana minor seu vulgi Cruciata J. B. 3. 522. Gentiana iij Cruciata Clus. Hist. 313.* L

Gentiana autumnalis, ramosa C. B. Pin. 188. *Gentiana annua Clusii 1, flore ex cæruleo purpureo, exiguo J. B. 3. 526.* L.

Gentiana pratensis, flore lanuginoso C. B. Pin. 188. *Gentianellæ species quibusdam, an Cordo Pneumonanthe aut Gentiana fugax, altera Clusii J. B. 3. 526. Gentiana viij sive Gentiana fugax ij Clus. Hist. 315.*

Gentiana pratensis, flore breviore & majore C. B. Pin. 188. *Gentianella fugax; tertia Clusii, flore virescente & subcæruleo, breviore & majore J. B. 3. 526. Gentiana ix. sive Gentiana fugax iij. Clus. Hist. 315.*

Gentiana utriculis ventricosis C. B. Pin. 188. *Gentianella altera, cærulea, cordata Col. Part. j. 221.*

Gentiana palustris, latifolia, flore punctato C. B. Pin. 188. *Gentiana punctato flore subcæruleo Pennæi J. B. 3. 528. Gentiana xij punctato flore Clus. Hist. 316.*

Gentiana angustifolia, autumnalis, major C. B. Pin. 188. *Gentiana palustris, angustifolia Ejusd. Gentianæ species, Calathiana quibusdam, radice perpetua, sive palustris J. B. 3. 524. Pneumonanthe Tabern. Icon 787.* L gobelet de la vierge

Gentiana omnium minima. *Gentianella omnium minima C. B. Prodr. 97. Pin. 188. J. B. 3. 528.*

Gentiana ut refert Dioscorides primùm inventa creditur à Gentio Illyriorum Rege, à quo etiam cognomentum habuit. *Lib. 3. Cap. 3.*

GENUS III.

Hydrophyllon. fenille aquatique

HYDROPHYLLON est plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi & multifido; ex cujus calyce C surgit pistillum D infimæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deindè abit in fructum E ferè globosum, bivalvem F G & semine fœtum H ejusdem penè formæ. *Tab. 16.*

Hydrophylli speciem unicam novi.

Hydrophyllon Morini Hort. Joncq. 43. *Dentariæ affinis, Echii flore, capsu-*

là Anagallidis A. R. Par. 77. Dentariæ affinis, Echii flore H. R. Par.
Hydrophyllon dicitur à vocibus Græcis ὕδωρ *aqua*, & φύλλον *folium*, quasi diceres folium aquaticum. Cur autem Morinus hanc plantam sic appellarit, obscurum; cùm locis pinguibus quidem delectetur, sed non multùm aquosis.

GENUS IV.

Soldanella. *Soldanéle.*

Tab. 16. SOLDANELLA est plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi, & plerumque fimbriato; ex cujus calyce C surgit pistillum D, infimæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deindè abit in fructum E cylindraceum, apice F dehiscentem, ac plurimis seminibus H fœtum, placentæ G affixis.

Soldanellæ species sunt.

Soldanella Alpina, rotundifolia C. B. Pin. 295. *Soldanella montana quibusdam J. B. 2. 817. Soldanella Alpina, minor. Clus. Hist. 309.*

Soldanella Alpina, rotundifolia, flore niveo C. B. Pin. 296.

Soldanella Alpina, folio minus rotundo C. B. Pin. 296. *Soldanella, Alpina major Clus. Hist. 308.*

GENUS V.

Convolvulus. *Liseron.*

Tab. 17. CONVOLVULUS est plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi, orâ plerumque repandâ; ex cujus calyce D surgit pistillum C, infimæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deindè abit in fructum subrotundum E F G, membranaceum, ipso calyce plerumque involutum, modò unicapsularem I, modò tricapsularem H, & seminibus fœtum K L ut plurimùm angulatis.

Convolvuli species sunt.

Convolvulus major, albus C. B. Pin. 294. *Convolvulus major J. B. 2. 154. Smilax lævis, major Dod. Pempt. 392. Grand Liseron.*

Convolvulus major, purpureus Cat. Plant. Bat.

Convolvulus major, flore ex purpureo variegato H. Amstel. 12° 97.

Convolvulus major, albus, maritimus, crassiori & auriculato folio Bot. Monsp. *Helxine Cissampelos Adv. 274.*

Convolvulus Sagittariæ foliis, flore purpureo Wheleri Pluk. Phytog. Tab. 85. fig. 3.

Convolvulus purpureus, folio subrotundo C. B. Pin. 295. *Campanula Indica J. B. 2. 165. Convolvulus Indicus, flore violaceo Eyst.*

Convolvulus Indicus, flore albo H. R. Par.

Convolvulus Indicus, flore albo-purpurascente, semine albo H. R. Monsp.

Convolvulus Maderaspatanus, purpureus, Violæ martiæ foliis, floribus plurimis simul junctis Plux. Phytog. Tab. 166. fig. 5.

Convolvulus luteus, Polyanthos Plum. cij. *Convolvulus polyanthos, folio subrotundo, flore luteo Sloane Cat. Plant. Jam. 55.*
Convolvulus Americanus, polyanthos, niveus, folio subrotundo majori, Plum.
Convolvulus Americanus, pilosus, flore luteo, umbone purpureo H. Amstel. 15.
Convolvulus Americanus, maritimus, amplissimo folio cordiformi, flore maximo, purpurascente Plum.
Convolvulus Americanus, amplissimo folio cordiformi, flore albo maximo Plum.
Convolvulus marinus, catharticus, foliis Acetosæ, flore niveo Plum. cv.
Convolvulus marinus, catharticus, folio rotundo, flore purpureo Plum civ. *Convolvulus marinus, Pison 258. Edit. 1658. Convolvulus marinus seu Soldanella Marcg. 51. Edit. 1648.*
Convolvulus maritimus, Zeylanicus, folio crasso, cordiformi H. L. Bat.
Convolvulus maritimus, major, Italicus, sinuato folio Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 11. *Soldanella vel Brassica maritima, major. C. B. Pin. 295. Convolvulus marinus, Soldanellæ affinis J. B. 2. 168. Convolvulo marino Imper. 671.*
Convolvulus maritimus, nostras, rotundifolius Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 11. *Soldanella maritima, minor C. B. Pin. 295. Brassica marina sive Soldanella J. B. 2. 166. Soldanella Dod. Pempt. 395.*
Convolvulus minor, arvensis, flore roseo C. B. Pin. 294. *Helxine Cissampelos multis, sive Convolvulus minor J. B. 2. 157. Smilax lævis, minor Dod. Pempt. 393. petit Liseron.* Liseret
Convolvulus minor, arvensis, flore purpureo, radiis albis picto C. B. Pin. 295. L.
Convolvulus minor, arvensis, flore candido C. B. Pin. 294. L.
Convolvulus minor, arvensis, flore albo cum purpureo umbilico C. B. Pin. 295.
Convolvulus minor, arvensis, flore albo, punicantibus lineis asperso C. B. Pin. 295.
Convolvulus angustissimo folio, nostras, cum auriculis Plux. Phytog. Tab. 24. fig. 3.
Convolvulus ramosus, minor Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 37.
Convolvulus Lusitanicus, flore cyanæo Boss. *Convolvulus peregrinus, cæruleus, folio oblongo C. B. Pin. 295. J. B. 2. 166. Campanula exotica Ald.*
Convolvulus minor, Africanus Park. Theat. 171.
Convolvulus Africanus, minimus Park. Theat 171.
Convolvulus Siculus, minor, flore parvo, auriculato Bocc. Rarior Plant. 89.
Convolvulus Syriacus & Scammonia Syriaca Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 12. *Scammonia Syriaca C. B. Pin. 294. Scammonia Syriacă, flore majore Convolvuli J. B. 2. 163. Scammonium Syriacum, Antiochenum. Lob. Icon. 620. Scamonée.*
Convolvulus Scammoniæ foliis æmulus Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 17.
Convolvulus Scammonea dictus, macrorhyzos. Plux. Phytog. Tab. 85. fig 4.
Convolvulus Syriacus, minor. H. L. Bat. App. 660.
Convolvulus Linariæ folio assurgens, *Volvulus terrestris Dalechampii. Lugd. 1425. J. B. 2. 160.*

Convolvulus Linariæ folio, humilior. *Cantabrica quorundam Cluf. Hift.* *xlix.*

Convolvulus minor, argenteus, repens, acaulis fermè H. R. Par. *Convolvulus minor, argenteus, repens, Rupellenfis, flore rubro Mor. Hift. Oxon. Part. 2. 17.* hujus figura occurrit in Iconibus Lobelii pag. 622. prope Iconem Convolvuli Spicæfolii, vel Stœchadis citrinæ aut Linariæ.

Convolvulus argenteus, umbellatus, erectus. *Cneoron album, folio Oleæ argenteo, molli C. B. Pin. 463. Cneorum album Dalechampii, aliis Dorycnium J. B 1. 597. Dorycnium Plateau Cluf. App. ccliv.*

Convolvulus argenteus, umbellatus, fupinus. *Lychnidis fylveftris fpecies Myconi Lugd. 817. Lychnis fylveftris Campanulæ flore C. B. Pin. 206. Campanula Lychnidea J. B. 2. 803.*

Convolvulus ramofus, incanus, foliis Pilofellæ C. B. Pin. 294. *Ciffampelo ramofo di Candia Pon. Bald. Ital. 16.*

Convolvulus Americanus, minimus, villofus, Helianthemi folio Plum.

Convolvulus minor, repens, Nummulariæ folio, flore cæruleo Sloane Cat. Plant. Jam. 58.

Convolvulus cæruleus, hederaceo angulofo folio C.B. Pin. 295. *Nil Arabum quibufdam, five Convolvulus caruleus J. B. 2. 164. Afureus five caruleus, Convolvulus hederaceus, vel fmilaceus exoticus Lob. icon. 623.*

Convolvulus cæruleus, hederaceo, angulofo folio, latiori H. L. Bat.

Convolvulus Indicus, villofus, Hederæ folio tripartito, flore cæruleo H. L. Bat.

Convolvulus Indicus, alatus, maximus, foliis Ibifco nonnihil fimilibus, angulofis, Turbith officinis H. L. Bat. *Turpetum repens foliis Althea vel Indicum C. B. Pin. 149. Turbit.*

Convolvulus Americanus, Mechoacan dictus Raii Hift. 723. *Jeticucu feu radix Mechoacan. Marcg. 41. Edit. 1648. Bryonia Mechoacana, alba. C. B. Pin. 297. Mechoacan. J. B. 2. 149.*

Convolvulus Americanus, coccineus, heptaphyllos, radice craffiffima Plum.

Convolvulus Americanus, albus, folio laciniato, maritimus. Plum.

Convolvulus Americanus, polyphyllos, flore & fructu purpureis, maximis. Plum.

Convolvulus Americanus, pentaphyllos, folio glabro dentato, viticulis hirfutis. Plum.

Convolvulus Americanus, villofus, pentaphyllus, & heptaphyllus major. H. L. Bat.

Convolvulus Zeylanicus, villofus, pentaphyllus, & heptaphyllus, minor. H. L. Bat.

Convolvulus multifidus, glaber. *Convolvulus quinquefolius C. B. Prodr. 134. Icon. Convolvulus foliis laciniatis vel quinquefoliis ibid. & Pin. 295.*

Convolvulus folio lanato, in tres lacinias divifo, flore oblongo, purpureo Sloane. Cat. Plant. Jam. 55. *Convolvulus Jamaicenfis, trilobatus, foliis tomentofa, lanugine denfiori & leniffima, ac veluti adinftar utrimque ob-*

ductis, flore peramanè purpureo Pluk. Tab. 167. fig. 4.

Convolvulus peregrinus, pulcher, folio Betonicæ J. B. 2. 159. *Convolvulus argenteus, Althea folio C. B. Pin. 295. Convolvulus Althea folio Cluf. Hist. xlix.*

Convolvulus argenteus, elegantiſſimus, foliis tenuiter inciſis. *Convolvulus argenteus, Althea foliis magis inciſis & incanis H. L. Bat. Convolvulus minor, pentaphyllæus Munt. 503.*

Ab eo genere excludendus eſt *Convolvulus minor, ſemine triangulo C. B. Pin. 295. qui ſpecies eſt Fagopyri.*

Convolvulus dicitur à convolvendo, quòd plurimæ ejus ſpecies ſe convolvant.

GENUS VI.

Tithymalus. *Titimale.*

TITHYMALUS eſt plantæ genus, flore A B C monopetalo, campaniformi, globoſo, multifido, & duobus foliolis D E, M N cincto, quæ calycis vice fungi videntur. Piſtillum autem F G ſurgit è floris fundo ut plurimùm trigonum, abitque deindè in fructum H ejuſdem formæ, in terna loculamenta diviſum, ac ſeminibus fœtum I K oblongis L. *Tab. 18.*

Tithymali ſpecies ſunt:

Tithymalus arboreus P. Alp. Exot. 60. *Tithymalus myrtifolius, arboreus C. B. Pin. 290. Tithymalus dendroides J. B. 3. 675.*

Tithymalus arboreus, hortenſis, latifolius: *ex ſemine prioris naſcitur, ſed folia ampliora ſunt.*

Tithymalus arboreus, tuberoſa radice, mollioribus foliis, ſemine verrucoſo aſpero Bocc. Muſ. Part. 2. 109. Tab. 88.

Tithymalus arboreus, Africanus. *Tithymalus aphyllos J. B. 3. 676. Tithymalo aphyllo, pianta di Mauritania Imper. 664.*

Tithymalus arboreus, Americanus, Cotini folio H. Amſtel. 29. *Tithymalus Surinamenſis, arboreſcens, Cotini ſive Coccigriæ foliis & facie Breyn. Prodr. 2.*

Tithymalus Americanus, arboreſcens, Cotini foliis minoribus & verticillatim naſcentibus Plum.

Tithymalus Americanus, arboreſcens, foliis Amygdali obtuſis Plum.

Tithymalus Americanus, arboreſcens, foliis Linariæ Plum.

Tithymalus Americanus, fruticoſus, foliis Buxi Plum.

Tithymalus arboreus, Æthiopicus, Mezerei Germanici folio, flore pallido H. Amſtel. in 12. Pluk. Tab. 230. fig. 1.

Tithymalus characias, rubens, peregrinus C B. Pin. 290. *Tithymalus Amygdaloides ſive Characias J. B. 3. 672. Tithymalus Characias 1. Cluſ. Hist. clxxxviij.* L.

Tithymalus ſylvaticus, lunato flore C. B. Pin. 290. *Tithymalus ſylvaticus toto anno folia retinens J. B. 3. 671. Tithymalus lunato flore Col. Part. 2. 57.* L.

Tithymalus Characias, folio lanuginoſo C. B. Pin. 290. *Tithymalus Characias ij Cluſ. Hiſt. clxxxviij.*

Tithymalus Characias, radice repente H. R. Par. Mor. H. R. Bleſ.

Tithymalus Lithoſpermi majoris folio Bot. Monſp. App.

Tithymalus latifolius Cataputia dictus H. L. Bat. *Lathyris major C. B. Pin. 293. Lathyris ſive Cataputia minor J. B. 3. App. 880. Lathyris Math. 1259. Eſpurge.*

Tithymalus latifolius, Hiſpanicus C. B. Pin. 291. *Tithymalus platyphyllos iij. Cluſ. Hiſp. 438.*

Tithymalus arvenſis, latifolius, Germanicus C. B. Pin. 291. *Tithymalus platyphyllos Fuſchſii J. B. 3. 670. Fuchſ. Edit. in fol. 813.*

Tithymalus Salicis folio tenuiſſimè ſerrato & villoſo.

Tithymalus nemoroſus, villoſus, mollior Barr. Icon.

Tithymalus Myrſinites, latifolius C. B. Pin. 290. *Tithymalus Myrſinites J. B. 3. 674. Tithymalus Myrſinites 1. Tab. Icon. 591.*

Tithymalus incanus, hirſutus C. B. Pin. 292. J. B. 3. 666. *Tithymalus Characias, pratenſis, hirſutus Bot. Monſp.*

Tithymalus Curaſſavicus, Salicis & Atriplicis foliis hirſutis, caulibus ſubrubentibus Prodr. Par. Bat.

Tithymalus Curaſſavicus Salicis & Atriplicis foliis glabris, caulibus viridantibus. Prodr. Par. Bat.

Tithymalus ſive Eſula exigua C. B. Pin. 291. *Tithymalus minimus, anguſtifolius, annuus J. B. 3. 664. Eſula exigua Tragi Lob. Icon. 357.*

Tithymalus exiguus, ſaxatilis C. B. Pin. 291. *J. B. 3. 664. Bot. Monſp.*

Tithymalus ſeu Eſula exigua, foliis obtuſis C. B. Pin. 291. *J. B. 3. 664.* hujus icon occurrit in Bot. Monſp. cum icone Tithymali exigui ſaxatilis.

Tithymalus annuus, Lini folio acuto Bot. Monſp.

Tithymalus montanus, non acris C. B. Pin. 292. *Tithymalus non acris, rubro flore J. B. 3. 673. Eſula dulcis Trag. 298. Pithyuſa ſeu Eſula minor altera, floribus rubris Lob. Icon. 358.*

Tithymalus Myrſinites, fructu verrucæ ſimili C. B. Pin. 291. *Tithymalus verrucoſus J. B. 3. 673.*

Tithymalus Myrſinites, anguſtifolius C. B. Pin. 290. *Tithymalus Myrſinites ij. Tabern. Icon. 592.*

Tithymalus Amygdaloides, anguſtifolius Tabern. Icon. 591. *Tithymalo maritimo affinis, Linariæ folio C. B. Pin. 291. Alypum Cam. Epit. 985. Alypum Mathioli Tithymalis affine. J. B. 3. 676.*

Tithymalus Cypariſſias C. B. Pin. 291. *Tithymalus Cupreſſinus ſive humipinus Lob. Icon. 356. Eſula officinarum Cæſalp. 374.*

Tithymalus Cypariſſias, capitulo rubente C. B. Pin. 291.

Tithymalus Cypariſſius P. Alp. Exot. 65.

Tithymalus Linariæ folio, lunato flore Mor. H. R. Bleſ.

Tithymalus foliis Pini, fortè Dioſcoridis Pithyuſa. C. B. Pin. 292. *Tithymalo Cypariſſiæ ſimilis, Pityuſa multis J. B. 3. 665. Tithymalus Pineæ Lob. Icon. 357.*

Tithymalus maritimus C. B. Pin. 291. *Tithymalus paralius J. B. 3. 674. Dod. Pempt. 370.*

Tithymalus arboreus; Linifolius H. R. Par. *Tithymalus maritimus, Juniperi folio Bocc. Rarior. Plant. 9.*

Tithymalus maritimus, ſpinoſus C. B. Pin. 291. *Tithymalus Raguſinus, flore luteo, pentapetalo H. L. Bat.*

Tithymalus Characias, anguſtifoliis C. B. Pin. 290. *Tithymalus Myrſinites iij, anguſtifolius Tabern. Icon. 592.*

Tithymalus Characias, folio ſerrato C. B. Pin. 290. *Tithymalus ſerratus Dalechampii J. B. 3. 675. Tithymalus Characias v. Dod. Pempt. 369.*

Tithymalus Characias, radice pyriformi Mor. H. R. Bleſ. *Tithymalus ſeu Iſchas Ranunculi radice, capſulâ molliter echinata D. Fagon Schol. Bot. 124.*

Tithymalus Characias, Salicis minoris folio Mor. H. R. Bleſ.

Tithymalus tuberoſa pyriformi radice C. B. Pin. 292. *Apios J. B. 3. 666. Tithymalus tuberoſa radice, Iſchas Cluſ. Hiſt. cxc.*

Tithymalus tuberoſa oblonga radice C. B. Pin. 292. *Apios ſive Iſchas altera J. B. 3. 667. Iſchas altera Cluſ. Hiſt. cxcj.*

Tithymalus paluſtris, fruticoſus C. B. Pin. 292. *Tithymalus magnus, multicaulis ſive Eſula major J. B. 3. 671. Eſula major Dod. Pempt. 374.*

Tithymalus Luſitanicus, latifolius, fructu exquiſitè triangulari.

Tithymalus Oleæ folio glauco, Narbonenſis.

Tithymalus exiguus, glaber, Nummulariæ folio. *Chamæſyce J. B. 3. 667. Dod. Pempt. 377.*

Tithymalus exiguus, villoſus, Nummulariæ folio. *Chamæſyce villoſa, major, Cauliculis viridibus Schol. Bot. 122.*

Tithymalus rotundis foliis, non crenatis H. L. Bat. *Peplus ſive Eſula rotunda C. B. Pin. 292. Peplos ſive Eſula rotunda J. B. 3. 669. Peplus Dod. Pempt. 375.*

Tithymalus Helioſcopius C. B. Pin. 291. *Dod. Pempt. 371. Tithymalus Helioſcopius ſive ſoliſequus J. B. 3. 669.*

Tithymalus annuus, erectus, folio oblongo, acuminato. *Peplis annua, foliis acutis, flore muſcoſo Bocc. Rarior. Plant. 24.*

Tithymalus annuus, ſupinus, folio rotundiore acuminato. *Peplis minor J. B. 3. 670. Peplis, Peplus minor Tabern. Icon. 597.*

Tithymalus maritimus, folio obtuſo, aurito, rubro perinde ac caule. *Peplis maritima, folio obtuſo C. B. Pin. 293. Peplis J. B. 3. 668. Cluſ. Hiſt. clxxxvij.*

Tithymalus maritimus, folio obtuſo, aurito viridi perinde ac caule. *Peplis maritima, folio obtuſo, caule viridi H. R. Par.*

Tithymalus Siculus, polycoccos, Portulacæ folio Bocc. Rarior. Plant. 39.

Tithymalus perennis, folio breviori & obtuſo.

Tithymalus Hiſpanicus, folio longiori, cordiformi.

Tithymalus Alepicus, folio ſubrotundo & incano.

Tithymalus Americanus, humi fuſus, ſerratus, floribus in capitulum alis adhærens, congeſtis Plum. *Tithymalus dulcis, Parietariæ foliis hirſutis, floribus ad caulium nodos conglomeratis Sloan. Cat. Plant. Jam. 82. mal nommée du Tertre 91.*

Tithymalus Americanus, erectus, ſerratus floribus in capitulum longo pediculo inſidens, congeſtis Plum.

Tithymali ſpecies lac fundunt : undè nomen traxiſſe credunt. τιτθὸς *mamma* μαλακὸς *mollis*, quaſi mollis mamma. An ineptè diceretur Tithymalus lacte carens?

GENUS VII.

Glaux.

Tab. 60.

GLAUX eſt plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi, vel patente vel clauſo & multifido : ex cujus meditullio ſurgit piſtillum B, quod deindè abit in fructum ſeu teſtam C D, ut plurimùm globoſam, apice dehiſcentem, ac ſeminibus fœtam F exiguis, placentæ E affixis.

Glaucis ſpecies ſunt.

Glaux maritima C.B.Pin 215. *Glaux exigua, maritima J.B. 3.373. Lob. Icon*

Glaux maritima. flore albo.

Glaux paluſtris, flore ſtriato, clauſo, foliis Portulacæ.

GENUS VIII.

Oxys.

Tab. 19.

OXYS eſt plantæ genus flore A monopetalo, campaniformi, patente, & multifido : ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D, floris infimæ parti B adinſtar clavi infixum, quod deindè abit in fructum membranaceum E F, oblongum, in quinque loculamenta ut plurimùm diviſum 1,2,3,4,5, extrorſum à baſi ad apicem dehiſcentia, & ſeminibus fœta I huc illuc ſæpè diſſilientibus, propter vim elaſticam calyptræ K qua ſingula ſolent involvi.

Oxydis ſpecies ſunt.

Oxys flore albo. *Oxys ſive Trifolium acidum, flore albo J. B. 2. 387. Trifolium acetoſum, vulgare, flore lacteo C. B. Pin. 330. Trifolium acetoſum Dod. Pempt. 578. Alleluia à fleur blanche.*

Oxys flore purpuraſcente. *Oxys ſive Trifolium acidum, flore purpuraſcente J. B. 2. 387. Trifolium acetoſum, vulgare, flore purpuraſcente C. B. Pin. 330. Alleluia à fleur purpurine.*

Oxys flore ſubcæruleo. *Trifolium acetoſum, vulgare, flore ſubcæruleo C. B. Pin. 330. Alleluia à fleur bleuâtre.*

Oxys lutea J. B. 2.388. *Oxys ſive Trifolium acetoſum, flore luteo Dod. Pempt. 579. Trifolium acetoſum, corniculatum C. B. Pin. 330. Alleluia à fleur jaune.*

Oxys lutea, Americana, erectior. *Trifolium acetoſum, corniculatum, luteum, majus erectum, Indicum ſeu Virginianum Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 184.*

Oxys

Oxys Americana, flore rubro, fibrosa radice. *Trifolium acetosum Americanum, rubro flore Barr. icon. Bocc. Mus. Part. 2. 63. Tab. 51.*

Oxys lutea, frutescens, Americana, Trifolii bituminosi facie Plum.

Oxys purpurea, Virginiana, radice squamata. *Oxys purpurea, Virginiana, radice Lilii more nucleata, capitulis postquam defloruerit bulbillis ut in Allio corvino conflatis Pluk. Phytog. Tab. 102. fig. 4.*

Oxys bulbosa, Africana, rotundifolia, caulibus & floribus purpureis, amplis H. Amstel. 41.

Oxys bulbosa, Africana, rotundifolia, caulibus virentibus, floribus amplis purpureis. *Oxyi affinis planta, bulbosa, Africana, flore purpureo, magno Breyn. Cent. 1. 46.*

Oxys bulbosa, Æthiopica minor, folio cordato, flore ex albido purpurascente H. Amstel. 43.

Hujus generis speciebus folia terna singulis pediculis insunt, cordis effigiem, qualis illa pingi solet sæpè referentia, eaque saporis acidi, unde nomen ductum est; ὀξὺς enim acidum significat; sed nihil hæc ad notam propriam faciunt.

SECTIO IV.

De Herbis flore monopetalo, càmpaniformi, cujus pistillum abit in unicum semen.

GENUS I.

Rhabarbarum.

RHABARBARUM est plantæ genus, flore ABC monopetalo, campaniformi & multifido: ex cujus fundo pistillum D surgit, quod deindè crassescit E, semine fœtum F triangulari G, capsulæ H triangulari pariter per maturitatem ita affixo, ut ab ipsâ divelli nequeat. Tab. 18.

Rhabarbari speciem unicam novi.

Rhabarbarum fortè Dioscoridis & antiquorum. *Rhaponticum P. Alp. Exot. 187.*

Rhabarbarum dicitur quasi radix apud Barbaros nascens: occurrit enim apud flùvium *Rha*, quem *Vvolga* appellant in Moscoviâ.

SECTIO V.

De Herbis flore monopetalo, campaniformi, cujus piſtillum abit in fructum ex vaginulis aut folliculis conſtantem.

GENUS I.

Cotyledon.

Tab. 19. COTYLEDON eſt plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi tubulato & multifido : ex cujus calyce B ſurgit piſtillum C, quod infimam floris partem perfodit, abitque deinde in fructum D è plurimis vaginulis conſtantem, in capitulum quoddam collectis, à baſi ad apicem dehiſcentibus E, ac ſemine fœtis F ut plurimùm minutiſſimo.

Cotyledonis ſpecies ſunt.

Cotyledon major C. B. Pin. 285. *Cotyledon vera, radice tuberosâ J. B. 3. 683. Cotyledon, Umbilicus veneris. Cluſ. Hiſt. lxiij.*

Cotyledon major, Luſitanica. *Cotyledon maximum, Luſitanicum Vir. Luſit.*

Cotyledon radice tuberoſa, longa, repente Mor. H. R. Bleſ. *Cotyledon flore luteo, radice tuberoſa, repente A. R. Par. 73.*

Cotyledon flore luteo, media H. L Bat.

Cotyledon Africana, fruteſcens, foliis orbiculatis, limbo purpureo cinctis. *Sedum Africanum, fruteſcens, incanum, orbiculatis foliis H. L. Bat.*

Cotyledon Africana, teretifolia, flore pulcherrimo. *Sedum Africanum teretifolium, flore Hemerocallidis è Codice Comptoniano Pluk. Phytog. Tab. 223. fig. 1.*

Cotyledon Africana, foliis oblongis, floribus umbellatis, fibroſa radice. *Sedum Africanum, umbellatum, album, foliis Gentianæ cruciatæ anguſtioribus Prodr. Par. Bat.*

Cotyledon maritima, Sedi folio, flore carneo, fibroſa radice.

Ab eo genere excludendæ ſunt plantæ ſequentes. *Cotyledon media, foliis ſubrotundis C. B. Pin. 285. quæ Gei ſpecies. Cotyledon media, foliis oblongis, ſerratis C. B. Pin. 285. Saxifragæ ſpecies. Cotyledon media, ſubhirſuta, floribus punctatis C. B. Pin. 285. Saxifragæ ſpecies videtur. Cotyledon minor, foliis ſubrotundis, ſerratis. C. B. Prodr. 133. Saxifragæ ſpecies. Cotyledon ſtellata C. B. Pin. 285. Sedi ſpecies.*

Cotyledonis ſpecierum radix ut plurimùm tuberoſa, folia craſſa acetabuli formâ : unde Cotyledon à κοτύλη, quæ cavitatem ſignificat. In his tamen nequaquam ſita eſt hujus generis nota ; nam inter ſpecies recenſitas aliæ ſunt foliis planis, aliæ radice fibroſâ.

GENUS II.

Apocynum. *Apocin.*

APOCYNUM est plantæ genus flore monopetalo quidem & campaniformi; sed non planè uniusmodi in singulis speciebus: quare seorsim describendus est. *Tab. 20.*

I. Igitur in nonnullis speciebus flos A C campaniformis est, multifidus; ex cujus calyce E surgit pistillum F posticæ floris parti B D adinstar clavi infixum, quod deindè abit in fructum ex duabus vaginis G H plerumque constantem, à basi ad apicem dehiscentem I K M, ac multo semine fœtum N pappis instructo, placentæ asperæ L affixo.

II. In aliis speciebus flos etiam campaniformis est 1 sed inversus & multifidus, ejusque meditullium occupat capitulum quoddam elegans 2 ex quinque corniculis in orbem positis constans. Infimæ autem capituli parti 3 adinstar clavi infigitur pistillum 4 quod è calyce 5 surgit, abitque deindè in fructum 6 ex duabus vaginis plerumque compositum, à basi ad apicem dehiscentem 7, 8, ac multo semine fœtum squamatim posito 11, pappis instructo 12, & placentæ 9 foliaceæ 10 affixo. His addendum est Apocyni species succo lacteo turgere. *Tab. 21.*

Apocini species sunt.

Apocynum erectum, incanum, latifolium, Ægyptiacum, floribus croceis Par. Bat. *Apocynum Ægyptiacum, lactescens, siliquâ Asclepiadis C. B. Pin. 303. Beidelsar Alpini sive Apocynum Syriacum J. B. 2. 136. Beidelzar P. Alp. Ægypt. 36.*

Apocynum erectum, incanum, latifolium, Malabaricum, floribus ex albo suavè-purpurascentibus Par. Bat. *Apocynum latifolium, Ægyptiacum, incanum, erectum, floribus magnis, pallidè violaceis Prod. Par. Bat. Ericu H. Mal. Part. 2. 53.*

Apocynum erectum, incanum, latifolium, Americanum, floribus ex incarnato suavè violaceis Par. Bat. *Apocynum erectum, majus, latifolium, Indicum, flore concavo, amplo, carneo, suavè-purpurascente Breyn. Prodr. 2.*

Apocynum erectum, latifolium, incanum, Syriacum, floribus parvis, obsoletè purpurascentibus Par. Bat. *Apocynum majus, Syriacum, rectum Corn. 90. Apocynum Syriacum Clus. Hist. lxxxvij. Beid-el-ssar Vesling. in P. Alp. 28.*

Apocynum majus, Syriacum, rectum, caule viridi, flore exalbido. H.R.Par.

Apocynum erectum, Canadense, angustifolium. Par. Bat. *Apocynum Americanum folio Asclepiadis, flore rubro, umbellato Breyn. Apocynum minus, rectum, Canadense Corn. 93.*

Apocynum erectum, Canadense, latifolium Par. Bat.

Apocynum erectum, Canadense, humilius, angustissimo folio. H. L. Bat.

Apocynum Virginianum, flore herbaceo, siliquâ longissima Mor. H.R. Bles.

Apocynum Indicum, foliis Androsæmi majoris, flore Lilii convallium suavè-

rubentis H. R. Par. *Apocynum Americanum, foliis Androsæmi majoris H. R. Par. 59.*

Apocynum folio subrotundo C. B. Pin. 302. *Apocynum folio rotundiore, flore ex albo-pallescente J. B. 2. 134. Apocynum 1. latifolium Clus. Hist. 124.*

Apocynum maritimum, Venetum, Salicis folio, flore purpureo. *Tithymalus maritimus, purpurascentibus floribus C. B. Pin. 291. Alypum quibusdam sive Esula rara, flore purpureo J. B. 3. 676. Esula rara è Lio Venetorum insula Lob. icon. 372. Esula rara, nostra, floribus purpurascentibus Donat. 39.*

Apocynum maritimum, Venetum, Salicis folio, flore albo. *Tithymalus maritimus sive Esula rara, è Lio Venetorum insula, flore albo. H. R. Par.*

Apocynum Novæ Angliæ subhirsutum, radice tuberosa, floribus aurantiis H. L. Bat. App. *Apocynum erectum, minus, latifolium, Americanum, flore umbellato, aurantio, petalis reflexis, radice tuberosâ Breyn. Prodr. 2.*

Apocynum Curassavicum, fibrosa radice, floribus aurantiis, Chamænerii foliis angustioribus Prodr. Par. Bat. *Pluk. Phytog. Tab. 76. fig. 6. Apocynum Americanum, Chamænerii foliis Par. Bat.*

Apocynum Curassavicum, fibrosa radice, floribus aurantiis, Chamænerii foliis latioribus Prod. Par. Bat.

Apocynum erectum, Africanum, villoso fructu, Salicis folio lato, glabro Par. Bat.

Apocynum erectum, Africanum, villoso fructu, Salicis folio lato, subhirsuto Par. Bat.

Apocynum erectum, Africanum, villoso fructu, Salicis folio glabro, angusto Par. Bat.

Apocynum erectum, Africanum, subhirsutum, foliis undulatis Par. Bat.

Apocynum scandens, Vincæ Pervincæ foliis, viride, fructu villoso Par. Bat.

Apocynum scandens, Africanum, Vincæ Pervincæ foliis, subincanum, Par. Bat. *Apocynum scandens, Africanum, hirsutum Prod. Par. Bat.*

Apocynum scandens, Africanum, Asphodeli radice, angustissimo folio Oldenlandii Par. Bat.

Apocynum Americanum, Viticis folio.

Apocynum Americanum, scandens, amplo flore villoso, luteo, siliquis angustissimis Plum.

Apocynum Americanum, foliis Amygdali longioribus Plum.

Apocynum Americanum, scandens, foliis Amygdali, siliquis Emeri Plum.

Apocynum Americanum, scandens, siliquarum extrema parte vestibus hærente Plum.

Apocynum Americanum, scandens, foliis Citri, siliquis maculatis Plum.

Apocynum Americanum, scandens, foliis Lauri, flore albo, umbellato Plum.

Apocynum arboreum, Canariense, Æleagni facie. *Apocynum arboreum ad Æleagni faciem accedens, Canariense, siliquis binis Nerii æmulis (Cornicar insulanis vulgò) apicibus recurvis Pluk. Phytog. Tab. 260. fig. 3.*

Apocynum Hispanicum, frutescens, Linariæ folio.

Apocynum appellarunt ἀπὸ τοῦ κυνὸς id eſt plantam caninam, nam Apocyni folia, ut ait Dioſcorides, cum ſubacta farina in panes cocta & in cibo data, canes necat. *Lib. 4. cap. 81.*

GENUS III.

Periploca.

PERIPLOCA eſt plantæ genus, flore monopetalo A, longè magis patente quàm Apocyni flos, adeo ut ad rotæ potiùs figuram accedat: ex calyce D ſurgit piſtillum C, poſticæ floris parti B adinſtar clavi infixum, quod deindè abit in fructum Apocyni fructui adeo ſimilem, ut hæc duo genera ab auctoribus non ſoleant diſtingui. *Tab. 22.*

Periplocæ ſpecies ſunt.

Periploca foliis oblongis. *Apocynum folio oblongo C. B. Pin. 303. Apocynum ſive Periploca ſcandens, folio oblongo, flore purpurante J. B. 2. 133. Periploca altera Dod. Pempt. 408.*

Periploca foliis oblongis, anguſtioribus. *Secamone P. Alp. Ægypt.*

Periploca Monſpeliaca, foliis rotundioribus. *Scamonia Monſpeliaca, foliis rotundioribus C. B. Pin. 294. Scammonea Monſpeliaca, flore parvo J. B. 2. 136. Apocynum iiij. latifolium, Scammonea Valentina Cluſ. Hiſt. 126. Scammonia maritima Monſpeliaca Richier. Onomat.*

Periploca Monſpeliaca, foliis acutioribus. *Scammoniæ Monſpeliacæ affinis, foliis acutioribus C. B. Pin. 294. Apocynum latifolium amplexicaule J. B. 2. 135. Apocynum iij. latifolium. Cluſ. Hiſt. 125.*

Periploca Americana, fructu molliter echinato. *Ibati Braſilienſibus Marcg. Edit. 1648. 20.*

Periploca Americana, latifolia, ſiliquâ dura, oblonga, tumida & glabra. *Apocynum majus, ſcandens, ſiliqua oblonga, tumida & glabra Plum. xcv.*

Periploca Americana, ſcandens, Salicis anguſtiſſimo folio, flore albo Plum.

Periploca Americana, humi ſe ſpargens, Linariæ folio Plum.

Periploca Americana, repens, umbellata, foliis Citri, flore coccineo Plum.

Periploca Americana, ſcandens, Nummulariæ folio, flore albo Plum.

Periploca Americana, ſcandens, folio Citri, fructu maximo Plum.

Periploca Americana, ſcandens, folio Convolvuli, fructu alato Plum.

Periploca dicitur à περὶ *circa*, & πλοκὴ *nexus*; quaſi diceres plantam ſcandentem & ad plantas vicinas ſe alligantem.

GENUS IV.

Aſclepias. *Dompte-venin.*

ASCLEPIAS eſt plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi patenti, & multifido: ex cujus calyce D ſurgit piſtillum E poſticæ floris parti B (cui reſpondet capitulum C quinquefidum) adinſtar clavi infixum, quod deindè abit in fructum, ex duabus vaginis F F plerumque conſtantem, mem- *Tab. 22.*

branaceis, à basi ad apicem dehiscentibus K, multo semine H fœtis, pappis instructo K, ac placentæ I squamatim affixo G. Ab Apocyno & Periploca differt Asclepias, quòd lacte careat.

Asclepiadis species sunt.

Asclepias albo flore C. B. Pin. 303. *Asclepias, sive Vincetoxicum multis floribus albicantibus J. B. 2. 138. Vincetoxicum Dod. Pempt. 407.*

Asclepias angustifolia, flore flavescente H. R. Par.

Asclepias nigro flore C. B. Pin. 303. *Asclepias flore nigro quorumdam J. B. 2. 140. Apocynum. Col. Phytob. iij.*

Asclepias Africana, Aizooides. *Fritillaria crassa Promontorii Bonæ spei Stap. in Theoph. 335. Apocynum humile, Aizooides, siliquis erectis, Africanum H. L. Bat.*

Asclepias Africana, Aizooides, longioribus foliis, minus dentatis. *Apocynum humile, Aizooides, cauliculis longissimis, denticulis rarioribus donatum Pluk. Almag. Bot. 37.*

Ab Asclepiade medico nomen invenisse credunt Asclepiadem herbam.

SECTIO VI.

De Herbis flore monopetalo, campaniformi, ex cujus fundo tubus exurgit pistillum excipiens, quod in fructum multicapsularem abit.

GENUS I.

Malva, *Mauve.*

Tab. 23. & 24. MALVA est plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi, patente & multifido : ex cujus fundo emergit tubus pyramidatus D staminibus plerumque onustus. Ex calyce verò Q surgit pistillum E F, infimæ floris parti C, tuboque D adinstar clavi infixum, quod deindè abit in fructum G planum orbiculatum, quandoque acuminatum, calyce ut plurimùm involutum H, è plurimis capsulis L M P constantem, axi I K ita circumhærentibus, ut singulæ ejus striæ capsulam suam quasi articulatione quadam excipiant, semine fœtam N non rarò reniformi. His addenda sunt folia O minus quidem secta quàm Alceæ, minusque villosa & incana quàm Altheæ folia.

Malvæ species sunt.

Malva rosea, folio subrotundo, flore dilutius rubente C. B. Pin. 315. *Malva rosea sive hortensis, flore carneo J. B. 2. 951. Malva arborea sive hortensis Tabern. Icon. 765. Malva hortensis, flore simplici incarnato Eyst. Rose d'outre-mer ou de tremier.*

Malva rosea, folio subrotundo, flore candido C. B. Pin. 315. *Malva rosea sive hortensis, flore albo J. B. 2. 951. Malva hortensis, flore simplici albo Eyst.*

Malva rosea, folio subrotundo, flore saturatius rubente C. B. Pin. 315. *Malva rosea sive hortensis, flore saturè sanguineo J. B. 2. 951. Malva rosea, flore simplici rubro Eyst.*

Malva rosea, folio subrotundo, flore purpuræ modo relucente C.B. Pin.315.

Malva rosea, folio subrotundo, flore ex rubro nigricante C. B. Pin. 315.

Malva rosea, folio subrotundo, flore violaceo H. R. Par.

Malva rosea, folio subrotundo, flore simplici luteo H. R. Par.

Malva rosea, folio subrotundo, flore pleno rubro C. B. Pin. 315. *Malva hortensis, multiplici flore Dod. Pempt. 652. Malva rosea multiplex, flore pleno rubro Eyst.*

Malva rosea, folio subrotundo, flore pleno albo C. B. Pin.315. *Malva rosea, multiplex, flore albo Eyst.*

Malva rosea, folio subrotundo, flore pleno incarnato C. B. Pin.315. *Malva rosea multiplex, flore incarnato Eyst.*

Malva rosea, folio subrotundo, flore pleno puniceo C. B. Pin. 315.

Malva rosea, folio subrotundo, flore pleno nigricante C. B. Pin.315. *Malva rosea, flore pleno atrorubente Eyst.*

Malva rosea, folio subrotundo, flore pleno luteo & subluteo H. R. Par.

Malva rosea, folio subrotundo, Chalepensis, acaulos, flore pallide luteo Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 524.

Malva Aceris folio, Virginiana. *Althæa Ricini folio; Virginiana H. L. Bat.*

Malva Aceris folio, Americana, hirsuta. *Alcea Corassavica, hirsuta, parvo flore, foliis lobatis. Par. Bat.*

Malva Americana C. B. Prodr. 137.

Malva Americana, frutescens, hirsuta, floribus luteis in capitulum congestis Plum.

Malva foliis crispis C. B. Pin. 315. *Malva crispa J. B. 2. 952. Malva crispatis oris. Lob. icon. 651. Mauve frisée.*

Malva vulgaris, flore majore, folio sinuato J. B. 2. 949. *Malva sylvestris, folio sinuato C. B. Pin. 314. Malva sylvestris, major Tabern. Icon. 768. Mauve.* L

Malva sylvestris, folio sinuato, flore albo H. Edinb. L

Malva sylvestris, folio sinuato, flore cæruleo H. Cathol.

Malva sylvestris, folio sinuato, flore purpuro-rubro H. Cathol. L

Malva sylvestris, folio sinuato, flore cæruleo, candidis lineis inscripto H. Cathol.

Malva sylvestris, folio sinuato, flore dilutè purpureo, duplo minori H. Cathol.

Malva sylvestris, atrovirenti folio, rotundiori, minus sinuato, majorique flore H. Cathol.

Malva arvensis, erecta, lucida, flore majore, *Malva arvensis recta, rotundo-acuminato, angulato folio, pallidè lucido, carneo flore, multò majore H. Cathol.*

Malva vulgaris, flore minore, folio rotundo J. B. 2. 949. *Malva sylvestris, fo-* L

lio rotundo C. B. Pin. 314. Malva ſylveſtris, minor Tabern. Icon. 769.

Malva ſylveſtris, rotundo, variegato folio H. R. Par.

Malva folio vario C. B. Prodr. 137. *Malva ſtellata J. B. 2. 950.*

Malva trimeſtris, flore cum unguibus purpureis J. B. 2. 950. *Malva trimeſtris, Cluſ. Hiſt. xxiij.*

Malva Hederaceo folio C. B. Pin. 315. *Malva altera Matt. 458.*

Malva rotundifolia, glabra, ex Hiſpania, flore amplo rubello Pluk. Phytog. Tab. 44 fig. 3.

Malva rotundifolia, Italica, flore amplo purpuraſcente. *Althæa virens, rotundifolia flore amplo, purpuraſcente, Italica. Barr. Icon.*

Malva annua, floſculis albis, verticillatim naſcentibus. *Malva annua, rotundifolia, floribus omnium minimis, albis pentapetalis, verticillatim genicula ambientibus, & ſeminibus arctè iiſdem verticillatim adhærentibus. Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 521.*

Malva hirſuta, folio cordato M. Hiſt. Oxon. Part. 2. 205.

Malva annua, hirſuta, foliis Hederæ anguloſis. Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 521.

Malva Luſitanica, Ribeſii folio.

Malva Indica, folio cordiformi. *Alcea Zeylanica, folio latiori cordiformi H. L. Bat.*

Malva Ulmifolia, ſemine roſtrato. *Althea Ulmifolia, ſemine roſtrato H. R. Par. Malva annua di Pernambuco Zan. 133.*

Malva Ulmifolia, ſemine cum gemino roſtro. *Alcea Virginiana, Carpini folio, floſculis minimis luteis, ſemine duplici roſtro ſeu aculeo prædito. Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 528.*

Malva Ulmifolia, ſemine cum gemino roſtro, floribus racemoſis. *Alcea Zeylanica, floſculis faſciculatim congeſtis H. L. Bat.*

Malva Indica, foliis ſubrotundis. *Althæa roſtrata, Cormandelienſis Pimpinellæ majoris folio ſubrotundo Pluk. Phytog. Tab. 9. fig. 3.*

Malva Canadenſis, Mori folio, ſemine cum gemino roſtro. *Althæa Virginiana bidens, Pimpinellæ majoris acutiore folio, floſculis minimis luteis Pluk. Phytog. Tab. 9. fig. 6. Alcea Morifolio, Virginiana, minor Schol. Bot. 224.*

Malva Americana, Ulmifolia, floribus conglobatis ad foliorum alas Plum.

Malva Americana, pampinea fronde, fructu ſubrotundo, echinato Plum.

Malva Americana, folio Hederaceo, flore coccineo Plum.

Malva Americana, Hederæ terreſtris folio & facie capſulis bifurcatis Plum.

Malva Americana, villoſa, Melonis folio. *Alcea Coraſſavica, Melonis folio, Par. Bat.*

Malva à μαλάξω, aut μαλάσσω, emollio, perinde ac μαλάχη, quòd emolliendi vim habeat.

GENUS

GENUS II.

Althæa. *Guimauve.*

ALTHÆA eſt plantæ genus, floribus & fructibus Malvæ omninò æmulis, à qua differt ex Dioſcoride, foliis lanuginoſis, & ut mihi videtur caneſcentibus. Quibus notis ſtandum eſt, ne celeberrimum Althææ nomen, tantopere celebratum in ſcriptis medicorum, à materiâ medica explodatur. Ωνόμαςαι δὲ ἀλθαια, διὰ τὸ πολυαλθές καὶ πολύχρηςον αὐτῆς. *Dioſc. lib. 3. cap. 62*

Althææ ſpecies ſunt.

Althæa Dioſcoridis & Plinii C. B. Pin. 315. *Althæa ſive Biſmalva J. B. 2. 954. Althæa Ibiſcus Dod. Pempt. 655. Guimauve ordinaire.* L.

Althæa Dioſcoridis & Plinii, folio magis angulato. *Malva ſylveſtris vel paluſtris, aut Ibiſcus folio anguloſiori H. L. Bat.*

Althæa folio rotundiori, ſive minùs acuminato H. Edinb.

Althæa vulgari ſimilis, folio retuſo, brevi Raii Sinopſ. 138.

Althæa fruteſcens, folio rotundiore, incano C. B. Pin. 316. *Althæa arboreſcens J. B. 2. 956. Althæa frutex 1. Cluſ. Hiſt. xxiiij.*

Althæa flore majore C. B. Pin. 316. *Althæa flore grandi Alceæ, Thuringiaca Camerario J. B. 2. 955. Althæa frutex iij. Cluſ. Hiſt. xxv.*

Althæa fruteſcens, folio acuto, parvo flore C. B. Pin. 316. *Althæa arborea Olbiæ in Galloprovincia Lob. Icon. 553.*

Althæa fruteſcens, Hiſpanica, folio rotundiori.

Althæa fruteſcens, Luſitanica, folio rotundiori, undulato.

Althæa fruteſcens, Luſitanica, folio ampliori, minus incano.

Althæa maritima, arborea, Veneta. *Malva arborea, Veneta dicta, parvo flore C. B. Pin. 315. Malva arborea J. B. 2. 952. Malva arboreſcens Eyſt.*

Althæa maritima, arborea, Gallica. *Malva arborea, marina, noſtras Park. Theat. 301.*

Althæa Hiſpanica, foliis undulatis. *Malva Hiſpanica Mor. H. R. Bleſ.*

GENUS III.

Alcea.

ALCEA ex Dioſcoride folia habet diviſa, ἔχουσα φύλλα ἐπεχισμένα, qua notâ ſi notabilis ſit, genus illud à Malvâ & Althæâ diſtinguemus. *Tab. 25. Lib. 3. cap. 164.*

Alceæ ſpecies ſunt.

Alcea vulgaris, major, flore ex rubro roſeo C. B. Pin. 316. *Alcea vulgaris J. B. 2. 953. Dod. Pempt. 656.* L.

Alcea vulgaris, major, flore candidiore C. B. Pin. 316.

Alcea vulgaris, ſeminum involucris hirſutis. H. Edinb.

Alcea folio rotundo, laciniato C. B. Pin. 316. *Malva montana ſive Alcea rotundifolia, laciniata Col. Part. 1. 148.*

Alcea Cannabina C. B. Pin. 316. *Alcea Pentaphylli folio vel Cannabina J. B. 2. 958. Alcea fruticosa, Cannabino folio Clus. Hist. xxv.*

Alcea major & procerior Raii. Hist. 605.

Alcea hirsuta C. B. Pin. 317. *Alcea villosa Dalechampii Lugd. 594. Alcea villosa J. B. 2. 1067.*

Alcea hirsuta, flore albo. H. R. Par.

Alcea minor, Sicula, flore minore Raii. Hist. 605.

Alcea tenuifolia, crispa. J. B. 2. 1067.

Alcea maritima, Galloprovincialis, Geranii folio. *Alcea minor, maritima, tenuifolia, procumbens. Par. Bat.*

Alcea rosea, hortensis, mazima, folio Ficus. *Malva rosea, folio ficus. C. B. Pin. 315. Malva rosea, simplex, peregrina. Tabern. Icon. 767.*

Alcea rosea, hortensis, maxima, folio Ficus, flore albo.

Alcea rosea, hortensis, maxima, folio Ficus, flore luteo. *Malva rosea, folio Ficus, flore luteo H. R. Par.*

Alcea rosea, hortensis, maxima, folio Ficus, flore violaceo. *Malva rosea folio Ficus, flore violaceo H. R. Par.*

Alcea rosea, hortensis, maxima, folio Ficus, flore purpureo. *Malva rosea, folio Ficus, flore purpureo. H. R. Par.*

Alcea rosea, hortensis, maxima, folio Ficus, flore carneo. *Malva rosea, folio Ficus, flore carneo H. R. Par.*

Alcea rosea, hortensis, maxima, folio Ficus, flore nigricante. *Malva rosea, folio Ficus, flore nigricante H. R. Par.*

Alcea rosea, hortensis, maxima, folio Ficus, nigricante & aspero. *Malva folio Ficus, altera. C. B. Pin. 315. Malva folio Ficus ejusd. Prodr. 137.*

Alcea hirsutissima, Americana, frutescens Plum.

Ab eo genere excludendæ sunt plantæ sequentes, quæ Althææ notis carent, & inter species Ketmiæ recenseri debent. *Alcea vesicaria C. B. Pin. 317. Alcea Indica, magno flore C. B. Pin. 317. Alcea Indica, parvo flore C. B. Pin. 317. Alcea Indica, parvo flore, altera C. B. Pin. 317. Alcea Ægyptiaca villosa C. B. Pin. 317.*

GENUS IV.

Malacoides.

Tab. 25. MALACOIDES est plantæ genus, flore Malvæ; fructu verò A Rubi, etiamsi sicco: constat enim ex pluribus capsulis B in capitulum quoddam conglobatis, placentæ C affixis, semine fœtis D plerumque reniformi E.

Malacoidis species sunt.

Malacoides Betonicæ folio. *Malva Betonicæ folio Mor. H. R. Bles. Bocc. Rarior Plant. 15. Alcea Betonicæ folio, flore purpuro-violaceo Barr. Icon.*

Malacoides folio anguloso. *Malva Tingitana, flore cæruleo, parvo Pluk. Phytog. Tab. 44. fig. 2.*

Malacoides à μαλάχη, Malva.

GENUS V.

Abutilon.

ABUTILON est plantæ genus, flore Malvæ, fructu verò A capitellum quodammodo referente, è plurimis vaginulis B constante, axi D ita circumhærentibus ut singulæ ejus striæ capsulam suam C B quasi articulatione quadam excipiant, bivalvem E, seminibus fœtam F non rarò reniformibus. Tab. 25.

Abutili species sunt.

Abutilon Dod. Pempt. 656. *Althæa Theophrasti, flore luteo C. B. Pin. 316. Althæa Theophrasti, flore luteo, quibusdam Abutilon J. B. 2. 958.*

Abutilon Indicum J. B. 2. 959. *Cam. Hort. 3. Tab. 1. Althææ Theophrasti similis C. B. Pin. 316.*

Abutilon Indicum, fronde Pampinea, fructu quinquecapsulari. *Catu-Beloeren. H. Mal. 6. 79.*

Abutilon caulibus asperis, hirsutis, folio acuto, fructu minore, stellato. *Althæa caulibus asperis, hirsutis, flore incarnato, parvo. Prod. Par. Bat.*

Abutilon Africanum, foliis rugosis, & siliculis lanuginosis Oldenl.

Abutilon Americanum, maximum, pediculo & foliorum nervis purpurascentibus Lign.

Abutilon Americanum, amplissimo folio, caule villoso Plum.

Abutilon Americanum, fruticosum, folio subrotundo, flore luteo, fructu aculeato majori Plum.

Abutilon Americanum, fruticosum, folio oblongo, flore luteo, fructu aculeato minori Plum.

Abutilon Americanum, palustre, spicâ florum pyramidatâ, flore parvo exalbido Plum.

GENUS VI.

Ketmia.

KETMIA est plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi, patente, nec à Malvæ flore diverso, ex cujus calyce C surgit pistillum D, infimæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deindè abit in fructum E, in plura loculamenta divisum F, apice dehiscentem G, & plurimis seminibus fœtum H. Tab. 26.

Ketmiæ species sunt.

Ketmia Syrorum quibusdam C. B. Pin. 316. *Alcea arborescens, Syriaca ejusdem ibid. Alcea arborescens, glabra, Ketmia dicta J. B. 2. 957.*

Ketmia Syrorum, flore purpuro-violaceo. *Alcea Syriaca, flore purpuro-violaceo H. R. Par.*

Ketmia Syrorum, floribus ex albo & rubro variis. *Alcea Syriaca, floribus ex albo & rubro variis H. R. Par.*

Ketmia Syrorum, flore flavo. *Althæa arborescens, glabra, Ketmia Syrorum dicta, flore flavo. H. L. Bat.*

Ketmia Africana, Populi folio. *Althæa rosea peregrina, fortè Rosa Moscheutos Plinii Corn. 144.*

Ketmia Africana, Populi folio subtus incano & caule virescente. *Althæa Indica, Ulmi folio, prægrandis, subtus incana, flore amplo, purpureo Pluk, Tab. 6. fig. 3.*

Ketmia Africana, vesicaria, folio tripartito, flore purpureo. *Alcea Africana seu vesicaria, trifolia, flore purpureo. Barr. Icon.*

Ketmia Indica, Populi folio, fructu orbiculato, compresso. *Bupariti H. Mal. 1. 51.*

Ketmia Indica, Tiliæ folio. *Pariti sive Talipariti H. Mal. 1. 53.*

Ketmia Indica, Gossypii folio, Acetosæ sapore. *Althæa Indica, Gossypii folio, Acetosæ sapore. H. L. Bat.*

Ketmia Americana, arborescens, Malvæ folio, Acetosæ sapore Plum.

Ketmia Sinensis, fructu subrotundo, flore simplici. *Althæa arborea, rosea, Sinensis, flore simplici. H. L. Bat. Rosa Sinensis, quinquefolia Ferr. Flor. 493.*

Ketmia Sinensis, fructu subrotundo, flore pleno. *Sinensis Rosa arbuscula Ferr. Flor. 485.*

Ketmia palustris, flore purpureo. *Althæa palustris C. B. Pin. 316. Althæa Sida dicta quibusdam J. B. 2. 957. Althæa hortensis sive peregrina Dod. Pempt. 655.*

Ketmia caulibus asperis, hirsutis, fructu stellato, foliis lanceolatis. *Althæa caulibus asperis, hirsutis, flore incarnato, parvo Prodr. Par. Bat.*

Ketmia Indica, folio hastato, fructu duro. *Alcea Indica, folio hastato, flore parvo, purpureo, longò pediculo insidente, pericarpio compacto, duro, in quinque cellulas, totidem semina includentes dispertito. Pluk. Phytog. Tab. 7. fig. 1.*

Ketmia Indica, Vitis folio ampliore. *Alcea Indica, magno flore C. B. Pin. 317. Bamiæ aliquatenus affinis, Sabdariffa J. B. 2. 960. Alcea Americana Clus. Hist. xxvj.*

Ketmia Indica, Vitis folio, fructu corniculato.

Ketmia Ægyptiaca, Vitis folio, parvo flore. *Alcea Indica, parvo flore C. B. Pin. 317. Bamia J. B. 2. 959. Alcea Ægyptia Clus. Hist. xxvij.*

Ketmia Indica, Vitis folio, flore flavo, pendulo. *Althæa Indica, Vitis folio, flore amplo, flavo, pendente H. L. Bat.*

Ketmia Ægyptiaca, semine moschato. *Alcea Ægyptiaca, villosa C. B. Pin. 317. Belmuscus Ægyptia Honorio Bello J. B. 2. 960. Althæa Ægyptiaca, moschata, Abelmosch dicta Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 533.*

Ketmia Americana, hirsuta, flore flavo & semine moschato. *Alcea hirsuta, flore flavo & semine moschato Marcg. 45. Edit. 1648.*

Ketmia Brasiliensis, folio Ficus, fructu pyramidato, sulcato. *Quingombo Lusitanis Congensibus & Angolensibus Quillobo Marcg. 31. Edit. 1648. Alcea Americana, annua, flore albo, maximo, fructu pyramidali, sulcato, H. Amstel. 37. fig. 19.*

Ketmia Indica, aculeata, foliis digitatis. *Alcea Bengalensis, spinosissima, Acetosæ sapore, flore luteo-pallido, umbone purpurascente, H. Amstel. 35. fig. 18.*

Ketmia Americana, aculeata, flore amplissimo, coccineo Plum.

Ketmia Sicula, perennis, foliis moschatis, serratis. *Malva perennis, Sicula, foliis moschatis, crispis Bocc. Rarior. Plant. 68.*

Ketmia vesicaria, vulgaris. *Alcea vesicaria C. B. Pin. 317. Alcea solisequa, multis Veneta J. B. 2. 1068. Alcea vesicaria Dod. Pempt. 657.*

Ketmia vesicaria, Africana. *Alcea vesicaria Capitis Bonæ Spei Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 533.*

Ketmia Americana, frutescens, Mori folio, flore purpureo Plum.

Ketmia Americana, amplissimo folio cordiformi, flore vario Plum.

Ketmia Americana, amplissimo folio, angulato, fructu hispido, clypeato Plum.

GENUS VII.

Xylon. *Cotton.*

XYLON est plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi, patente & multifido: ex cujus fundo emergit tubus pyramidatus C, staminibus plerumque onustus. Ex calyce vero E, surgit pistillum D infimæ floris parti B, tuboque C. adinstar clavi infixum, quod deindè abit in fructum E subrotundum, in quaterna aut plura loculamenta divisum G, apice dehiscentem H I, seminibusque fœtum K obductis molli illa lanugine LM in fila ductili, quæ Xylon seu Gossypium appellatur. *Tab. 27.*

Xyli species sunt.

Xylon arboreum J. B. 1. 346. *Gossypium arboreum, caule levi C. B. Pin. 430. Gossypium arboreum, Gotne M. Segiar. P. Alp. Ægypt. 29. flore est atropurpureo.*

Xylon arboreum, flore flavo. *Gossypium arboreum, flore flavo* H. *L. Bat.*

Xylon arboreum, caule spinoso. *Gossypium arboreum, caule spinoso C. B. Pin. 430. Bambage Indiano Pon. Ital. 37.*

Xylon sive Gossypium herbaceum J. B. 1. 343.

Xylon Americanum, fructu oblongo, acuminato Lign.

Xylon Americanum præstantissimum, semine virescente Lign.

SECTIO VII.

De Herbis flore monopetalo, campaniformi, cujus calyx abit in fructum plerumque carnofum.

GENUS I.

Bryonia. *Coleuvrée.*

Tab. 28. BRYONIA eft plantæ genus, floribus A C monopetalis, campaniformibus, patentibus & multifidis, quos ita complecti folet calyx B D, ut ab iis fejungi nequeat: ex floribus autem alii fteriles funt A, nulli embryoni adhærefcentes; alii fæcundi, infidentes embryoni E, qui deindè abit in baccam F globofam vel ovatam feminibus fœtam G fubrotundis H. His notis addendi funt claviculi, quibus Bryonia tanquam manibus adminicula apprehendit.

Bryoniæ fpecies funt.

L. Bryonia afpera five alba, baccis rubris C. B. Pin. 397. *Vitis alba five Bryonia J. B. 2. 143. Bryonia alba Dod. Pempt. 400. Coleuvrée ou Vigne blanche.*

L. Bryonia alba, baccis nigris C.B. Pin. 297. *Bryonia nigra Dod. Pempt. 399.*

Bryonia Zeylanica, foliis in profundas lacinias divifis, fructu majori *Balfamina fcandens feu Momordica Indica, fœtida, Bryonioides fructu lævi, majori, rubro Par. Bat. 103.*

Bryonia Zeylanica, foliis in profundas lacinias divifis, fructu minori. *Bryonia Zeylanica, foliis profundè laciniatis H. L. Bat.*

Bryonia Africana, glabra, foliis in profundas lacinias divifis, flore luteo Oldenl. *Bryonia Africana, glabra, foliis profundè fectis, tenuioribus Par. Bat.*

Bryonia Africana, laciniata, tuberosâ radice, floribus herbaceis Par. Bat.

Bryonia racemofa, foliis Ficulneis Plum. 83.

Bryonia Americana, Olivæ fructu rubro Plum.

Bryonia Americana, repens, folio angulato, lævi.

Bryonia Americana, repens, folio angulato, afpero.

Bryonia Canadenfis, folio angulato, fructu nigro. *Cucumis parva, repens, Virginiana, fructu minimo Banifter Pluk. Phytog. Tab. 85. fig. 5.*

Bryonia à voce Græca βρύω germino, pullulo, quòd abundè pullulet.

GENUS II.

Tamnus.

Tab. 28. TAMNUS eft plantæ genus, floribus monopetalis, campaniformibus, patentibus & multifidis: ex quibus alii fteriles funt A, nulli embryoni adhærefcentes; alii fæcundi B infidentes embryoni C, qui deindè abit in baccam D plerùmque ovatam, calyptrâ membranaceâ inftructam F G, feminibufque

fœtam E ſubrotundis. Tamno claviculi deſunt.

Tamni ſpecies ſunt.

Tamnus racemoſa, flore minore, luteo-palleſcente. *Bryonia lævis ſive nigra racemoſa C. B. Pin. 297. Vitis nigra quibuſdam ſive Tamnus Plinii, folio Cyclamini J. B. 2. 147. Vitis ſylveſtris Dod. Pempt. 401. Seau de nôtre Dame, ou Racine Vierge.* L.

Tamnus baccifera, flore majore albo. *Bryonia lævis ſive nigra, baccifera C. B. Pin. 297. J. B. 2. 149.*

Tamnus Americana, Anguriæ folio Plum.

GENUS III.

Sicyoides.

SICYOIDES eſt plantæ genus, floribus monopetalis, campaniformibus, patentibus & multifidis: ex quibus alii A ſteriles ſunt, nulli embryoni adhæreſcentes; alii fœcundi B, inſidentes embryoni C, qui deindè abit in fructum D Amygdalæ æmulum, carnoſum, echinatum, in capitulum plerumque collectum & ſub tenui cute unico ſemine E fœtum. Tab. 28.

Sicyoidis ſpecies ſunt.

Sicyoides Americana, fructu echinato, foliis angulatis. *Cucumis Canadenſis, monoſpermos, fructu echinato Par. Bat. Bryonioides Canadenſis, villoſo fructu, monoſpermos Ejuſd.*

Sicyoides Americana, fructu echinato, foliis laciniatis Plum.

Sicyoides planta Cucurbitacea audit. Σίκυος enim Cucumerem, Σίκυα Cucurbitam ſignificat.

GENUS IV.

Momordica. *Pomme de merveille.*

MOMORDICA eſt plantæ genus, floribus monopetalis, campaniformibus, patentibus & plerumque ita ſectis, ut è quinque petalis conſtare videantur: ex iis autem floribus alii ſteriles ſunt A, nulli embryoni adhæreſcentes, alii fœcundi B K inſidentes embryoni C I, qui deindè abit in fructum modò magis E, modo minus N turbinatum, cavum F, carnoſum, qui elaſtica vi rumpi ſolet G O & ſemina fundere L P, calyptrâ ſeu involucro K R M Q obducta, plana, margine ut plurimùm denticulato. Tab. 29 & 30.

Momordicæ ſpecies ſunt.

Momordica vulgaris. *Momordica Caſt. Dur. 61. Charantia Dod. Pempt. 670. Balſamina rotundifolia, repens, ſive mas C. B. Pin. 306. Balſamina Cucumeraria J. B. 2. 251. Pomme de merveille.*

Momordica Zeylanica, pampinea fronde, fructu breviori. *Pavel H. Mal. 8. 18.*

Momordica Zeylanica, pampinea fronde, fructu longiori. *Pandi-Pavel H. Mal. 8. 17. Balſamina Cucumerina, Indica, fructu majore, flaveſcente H. Amſtel. 103.*

An flos Momordicæ monopetalos ſit ad centrum uſque diviſus, an verò ex quinque petalis conſtet, obſcurum : quapropter à cæteris Cucurbitaceis hoc genus ſeparandum non duxi. Differt à Cucumere fructu unicapſulari, vi elaſtica prædito. Cum Balſaminâ vulgò ſolet confundi ; ſed plurimùm ab ea diſtat.

GENUS V.

Cucumis. *Concombre.*

Tab. 31 & 32. CUCUMIS eſt plantæ genus, floribus monopetalis, campaniformibus patentibus & multifidis: ex quibus alii ſteriles ſunt A B, nulli embryoni abhæreſcentes ; alii fœcundi inſidentes embryoni C qui deindè abit in fructum D E carnoſum, plerumque teretem, in terna vel quaterna loculamenta F. G diviſum, & ſeminibus fœtum oblongis H I.

Cucumeris ſpecies ſunt.

Cucumis ſativus, vulgaris, maturo fructu ſubluteo C. B. Pin. 310. *Cucumis vulgaris, viridis J. B. 2. 245. Cucumis vulgaris Dod. Pempt. 662. Concombre.*

Cucumis ſativus, vulgaris, maturo fructu albo C. B. Pin. 310. *Cucumis vulgaris, albus J. B. 2. 245.*

Cucumis flexuoſus C. B. Pin. 310. *Cucumeres longiſſimi J. B. 2. 247. Cucumis oblongus Dod. Pempt. 662.*

Cucumis ſylveſtris, Aſininus dictus C. B. Pin. 314. *Cucumis ſylveſtris ſive Aſininus J. B. 2. 248. Cucumis ſylveſtris Dod. Pempt. 663.*

Cucumis ſylveſtris, folio ſinuato & diſſecto.

Cucumis Ægyptius, rotundifolius C. B. Pin. 310. *Cucumis Ægyptius Chate J. B. 2. 248.*

GENUS VI.

Melo. *Melon.*

Tab. 32. MELO eſt plantæ genus, floribus monopetalis, campaniformibus, patentibus, multifidis, Cucumeris flores omnino referentibus : ex iis autem alii ſteriles ſunt, nulli embryoni adhæreſcentes ; alii vero fœcundi, inſidentes embryoni, qui deindè abit in fructum ut plurimùm ovatum A, glabrum aut rugoſum, in terna loculamenta diviſum B quæ bifariam ſecari videntur, ſeminibus fœtum oblongis C.

Melonis ſpecies ſunt.

Melo vulgaris C. B. Pin. 310. *Melones J. B. 2. 242. Melo ſive Melopepo vulgò, Cucumis Galeni Dod. Pempt. 663. Melon.*

Melo magnus, cortice virente, lævi, ſemine parvo J. B. 2. 244.

Melo Hiſpanicus J. B. 2. 244. Tabern. Icon. 468.

Melo rotundus, parvus C. B. Pin. 311. *Melo Moſchatellinus, rotundus, parvus & Pyriformis J. B. 2. 244. Melo ſacharinus Tabern. Icon. 469.*

Melo turbinatus J. B. 2. 244.

Melo

Melo reticulatus J. B. 2. 244.

Melo Ægyptius, minor, Abdelavi H. Pat. Georg. à Turre.

Etiamsi Melo à Cucumere foliis rotundioribus & fructu suavi distinguatur, plus tamen faciei externæ tribuendum est: neque enim ineptè diceretur Melo insipidus, aut Melo foliis angulatis.

Melonem, ut putant, appellarunt à voce Græca μῆλον, quod Pomum significat.

GENUS VII.

Pepo.

PEPO est plantæ genus, floribus A monopetalis, campaniformibus, patentibus & multifidis, ex quibus alii steriles sunt, nulli embryoni adhærescentes; alii fœcundi seu embryoni insidentes, qui deindè abit in fructum B oblongum vel rotundum, carnosum, cortice nonnunquam duro, tuberosum, cavum, in tres partes C sæpe divisum, seminibus fœtum D planis, annulo quodam veluti cinctis, & placentæ spongiosæ affixis. Tab. 33

Peponis species sunt.

Pepo oblongus C. B. Pin. 311. *Pepo major, oblongus Dod. Pempt. 665.*

Pepo vulgaris Raii Hist. 639. *Cucurbita foliis asperis, sive Zuccha flore luteo J. B. 2. 218. Cucurbita major, rotunda, flore luteo, folio aspero C. B. Pin. 312.*

Pepo rotundus, Arantii formâ C. B. Pin. 311. *Cucurbita Arantii formâ Eyst.*

Pepo fructu pilæ palmariæ formâ. *Cucurbitula pilæ palmariæ non multò major, rotunda J. B. 2. 218.*

Pepo fructu minimo, sphærico. *Cucurbita aspera, minima, sphærica, crocea, variegata J. B. 2. 223.*

Pepo fructu subrotundo, variegato. *Cucurbita medio-crocea J. B. 2.222.*

Pepo fructu turbinato, variegato. *Cucurbita aspera, mediæ magnitudinis, turbinata, variegati coloris J. B. 2. 222.*

Pepo fructu turbinato, albido. *Cucurbitæ turbinatæ, majores, albæ J. B. 2. 222.*

Pepo fructu turbinato, subcroceo. *Cucurbita aspera, turbinata, subcrocea J. B. 2. 223.*

Pepo fructu minimo, turbinato. *Cucurbita aspera, minima, turbinata, pallida J. B. 2. 223.*

Pepo fructu parvo, Pyriformi. *Cucurbita aspera, Pyriformis, parva, alba J. B. 2. 223.*

Pepo fructu ovato, flavescente. *Cucurbita aspera, ovalis, flavo colore J. B. 2. 223.*

Pepo fructu ovato, flavescente, alter. *Cucurbita aspera, pugillaris ex rotundo oblonga J. B. 2. 223.*

Pepo fructu ovato, variegato. *Cucurbita ovalis, ferè variegata, parva J. B. 2. 218.*

GENUS VIII.

Melopepo.

Tab. 34. MELOPEPO differt à cæteris Cucurbitaceis fructu A fubrotundo, carnofo, ftriato, angulato, in quinque partes plerumque fecto B, feminibus fœto compreffis C, placentæ fpongiofæ affixis.

Melopeponis fpecies funt.

Melopepo compreffus C. B. Pin. 312. *Tabern. Icon.* 470. *Cucurbitæ genus, five Melopepo compreffus alter Lobelio J. B.* 2. 226.

Melopepo fructu maximo, albo. *Cucurbita afpera, folio non fiffo, fructu maximo, albo; feffili J. B.* 2. 221. *Pepo compreffus, major C. B. Pin.* 311.

Melopepo flavefcens, folio afpero. *Cucurbita feffilis, flavefcens, folio afpero J. B.* 2. 222. Potiron

Melopepo latus & depreffus. *Cucurbita lata, clypeiformi accedens, minus tuberofa J. B.* 2. 227.

Melopepo fructu Citriformi. *Cucurbita clypeatæ affinis, ovalis, angulofa, ad Citrum nonnihil accedens J. B.* 2. 228.

Melopepo fructu conico. *Cucurbitæ clypeatæ affinis, à pediculo in conum definens J. B.* 2. 228.

Melopepo fructu utrinque turbinato. *Cucurbitæ clypeatis affines, utrinque aliquo modo turbinatæ J. B.* 2. 228.

Melopepo fructu luteo, cortice tenero. *Cucurbita lutea, cortice tenero J. B.* 2. 218.

Melopepo clypeiformis C. B. Pin. 312. *Cucurbita clypeiformis five Siciliana, Melopepon latus à nonnullis vocata J. B.* 2. 224. *Melopepo clypeatus Tabern. Icon.* 470.

Melopepo verrucofus. *Cucurbita verrucofa J. B.* 2. 222.

Melopepo tuberofus & verrucofus. *Cucurbita clypeiformis, tuberofa, & verrucofa J. B.* 2. 227.

Melopepo verrucofus, flavefcens, leviter ftriatus, folio afpero. *Cucurbita feffilis, flavefcens, folio afpero J. B.* 2. 222.

Melopepo verrucofus, albicans, leviter ftriatus, folio afpero. *Cucurbita feffilis albicans, folio afpero J. B.* 2. 222.

Melopepo verrucofus, fructu & femine albis. *Cucurbita alba, verrucofa J. B.* 2. 224.

GENUS IX.

Anguria.

Tab. 35. ANGURIA differt à cæteris Cucurbitaceis folio in profundas lacinias diffecto & fructu eduli.

Anguriæ fpecies funt.

Anguria Citrullus dicta C. B. Pin. 312. *Citrullus folio Colocynthidis fecto, femine nigro, quibufdam Anguria J. B.* 2. 235. *Anguria, Cucumis, Citrullus, Dod. Pempt.* 664.

Anguria Indica, maxima H. L. Bat.

Anguria triphyllos, Americana, parvo fructu. *Cucumis triphyllus, fructu variegato Plum. 99.*

Anguria Americana, fructu echinato, eduli. *Cucumis Anguriæ folio latiore, aspero, fructu minore, candido, spinulis obtusis, muricato Sloane Cat. Plant. Jam. 103. Cucumis sylvestris, Americanus, Anguriæ folio, fructu ovi figurâ & magnitudine, ad maturitatem pallido, spinosis tuberculis, Momordicæ instar muricato Pluk. Phytog. 170. fig. 3.*

GENUS X.

Cucurbita. *Calbasse.*

CUCURBITA est plantæ genus, floribus A B campaniformibus patentibus, & plerumque ita sectis ut ex quinque petalis constare videantur : ex floribus autem alii steriles sunt, nulli embryoni adhærescentes ; alii verò fæcundi seu insidentes embryoni C, qui deindè abit in fructum, in quibusdam speciebus teretem & longum, in aliis lageniformem D, in sex loculamenta plerumque divisum E, seminibus fœtum, planis, oblongis, hinc obtusis G, inde latioribus, & quasi introrsum emarginatis F. Tab. 35.

Cucurbitæ species sunt.

Cucurbita longa, folio molli, flore albo J. B. 2. 214. *Cucurbita oblonga, flore albo, folio molli C. B. Pin. 313. Cucurbita longior Dod. Pempt. 669.*

Cucurbita falcatâ figurâ, folio molli, flore albo C. B. Pin. 313.

Cucurbita latior, folio molli, flore albo J. B. 2. 215. *Cucurbita major, sessilis, flore albo C. B. Pin. 312. Cucurbita latior Dod. Pempt. 669.*

Cucurbita longa, flore albo, protuberante ventre J. B. 2. 218.

Cucurbita Americana, teres & bicubitalis H. R. Par.

Cucurbita lagenaria J. B. 2. 216. *Cucurbita lagenaria flore albo, folio molli C. B. Pin. 313. Cucurbita prior Dod. Pempt. 668.*

Cucurbita lagenaria, flore albo, folio molli, fructu turbinato C. B. Pin. 315.

Cucurbita lagenaria, variegata.

Cucurbita lagenaria, folio aspero, major. *Cucurbita alba, aspera, fructu longo collo J. B. 2. 224.*

Cucurbita lagenaria, fructu aspero, minor. *Cucurbita lagenam exprimens, parva, aspera J. B. 2. 224.*

GENUS XI.

Colocynthis. *Coloquinte.*

COLOCYNTHIS differt à cæteris Cucurbitaceis folio in profundas lacinias dissecto & fructu amaro, non eduli.

Colocynthidis species sunt.

Colocynthis fructu rotundo, major C. B. Pin. 313. *Colocynthis J. B. 2. 232. Dod. Pempt. 665. Coloquinte ordinaire.*

Colocynthis fructu rotundo, ſtriato. *Cucurbita folio aſpero, amaro J. B. 2. 228. Pepo rotundus, Melonis effigie C. B. Pin. 311. Pepo ſylveſtris Dod. Pempt. 668.*

Colocynthis grandis, rotunda Cord. Hiſt. 115. *Cucurbita aſpero folio, amara, grandis, rotunda, viridis J. B. 2. 229.*

Colocynthis fructu rotundo, minor C. B. Pin. 313. *Colocynthis fungoſa & lævis Cord. Hiſt. 118.*

Colocynthis fructu minori, variegato. *Colocynthis aſpera, amara, fructu parvo, globoſo, colore vario J. B. 2. 230. Colocynthis Pomiformis, cortice maculato C. B. Pin. 314.*

Colocynthis fructu majori, variegato. *Colocynthis amara, magna, folio aſpero, colore vario J. B. 2. 230.*

Colocynthis fructu Aurantio ſimili. *Cucurbita minima, lutea, amara J. B. 2. 231.*

Colocynthis oblonga C. B. Pin. 313. *Cucurbita aſpero folio, amara, grandis, oblonga, viridis J. B. 2. 229. Colocynthis grandis, oblonga Cord. Hiſt. 114.*

Colocynthis oblonga, glabra Cord. Hiſt. 115. *Cucurbita oblonga, non anguloſa, colore viridi, amara, folio aſpero J. B. 2. 229.*

Colocynthis turbinata Cord. Hiſt. 115. *Cucurbita aſpero folio, amara, turbinata, flava, candicantibus lineis inſcripta, parva J. B. 2. 229. tum & Cucurbita ſive Colocynthis amara, Pyriformis, variegata J. B. 2. 230. Colocynthis Pyriformis ſeu Pepo amarus C. B. Pin. 313.*

Colocynthis Pyriformis, folio vario. *Cucurbita amara, parva, mediocris magnitudinis J. B. 2. 231.*

Colocynthis fructu compreſſo. *Cucurbita ſeſſilis & compreſſa, flava, amara J. B. 2. 231.*

SECTIO VIII.

De Herbis, flore monopetalo, campaniformi, cujus calyx abit in fructum ſiccum.

GENUS I.

Campanula. *Campanule.*

Tab. 37. CAMPANULA eſt plantæ genus, flore A B monopetalo, campaniformi & multifido: cujus calyx C D abit in fructum membranaceum E F G, in tria vel plura loculamenta H diviſum, in quorum commiſſurâ axis I poſitus eſt, tribus placentis inſtructus L quibus adhæreſcunt plurima ſemina in nonnullis ſpeciebus minutiſſima M, in aliis plana, ovata, annulo veluti cincta N. Hæc autem ſpargi ſolent per foramen K O ſingulis loculamentis proprium.

Campanulæ ſpecies ſunt.

Campanula maxima, foliis latiſſimis, flore cæruleo C. B. Pin. 94. *Campa-*

nula pulchra à Toſſano Carolo miſſa J. B. 2. 807. Trachelium majus Belgarum Cluſ. Hiſt. clxxij.

Campanula maxima, foliis latiſſimis, flore albo C. B. Pin. 94. *Trachelium candidum, Anglicum majus, foliis ferè Digitalis vel Campanulæ J. B. 2. 807.*

Campanula maxima, foliis latiſſimis, flore cinereo C.B. Pin. 94.

Campanula maxima, foliis latiſſimis, flore ſuavè-rubente H. R. Par.

Campanula maxima, foliis latiſſimis, altera H. R. Par. *Trachelium giganteum quorundam.*

Campanula vulgatior, foliis Urticæ vel major & aſperior C. B. Pin. 94. *Campanula major & aſperior, folio Urticæ J. B. 2. 805. Cervicaria major Dod. Pempt. 164.*

Campanula vulgatior, foliis Urticæ vel major & aſperior, flore dilutè purpureo C. B. Pin. 94.

Campanula vulgatior, foliis Urticæ, flore duplici cæruleo, interdum triplici aut quadruplici H. R. Par.

Campanula vulgatior, foliis Urticæ vel major & aſperior, flore candido C. B. Pin. 94.

Campanula vulgatior, foliis Urticæ, flore duplici, albo H. R. Par.

Campanula Urticæ foliis oblongis, minus aſperis C. B. Pin. 94. *Cervicaria major ij. Dod. Pempt. 164.*

Campanula Urticæ foliis oblongis, minus aſperis, flore albo H. L. Bat. *Campanula ſive Cervicaria major, lævior, flore albo, magno J. B. 2. 804.*

Campanula pyramidata, altiſſima. *Campanula lacteſcens, fœtidior Cluſ. Hiſt. clxxij. Pyramidalis lævis J. B. 2. 808. Rapunculus hortenſis, latiore folio ſeu Pyramidalis C. B. Pin. 93. Pyramidale.*

Campanula Alpina, Echioides pyramidata. *Campanula foliis Echii C. B. Pin. 94. Alopecuros Alpinus quibuſdam, Echium montanum Dalechampii J. B. 2. 809.*

Campanula Alpina, glabra, flore dilutiſſimè cæruleo J. B. 2. 804.

Campanula ſive Cervicaria Bononienſis, parvo flore J. B. 2. 804.

Campanula pyramydalis, minor P. Alp. Exot. 340.

Campanula Lampſanæ folio, magno flore.

Campanula Canarienſis, Atriplicis folio, tuberosâ radice. *Campanula Canarienſis regia ſeu Medium radice tuberoſa, foliis ſinuatis, cæſiis, Atriplicis æmulis, ternis circa caulem ambientibus, flore amplo, pendulo, colore flammeo rutilante Pluk. Almag. Bot. & Phytog. Tab. 276. fig. 1.*

Campanula hortenſis, Rapunculi radice C. B. Pin. 94. *Campanula repens, flore minore, cæruleo J. B. 2. 804. Cervicaria major, ſylveſtris Eyſt.*

Campanula hortenſis, folio & flore oblongo, cæruleo C. B. Pin. 94. *Viola Mariana Dodonæi, quibuſdam Medium J. B. 2. 804. Viola Mariana Dod. Pempt. 163.*

Campanula hortenſis, folio & flore oblongo, ſubalbido C. B. Pin. 94. *Viola Mariana, flore cineracei coloris Cluſ. Hiſt. clxxj.*

Campanula hortenſis, folio & flore oblongo, lacteo C. B. Pin. 94. *Medium flore albo Eyſt.*

Campanula hortenſis, folio & flore oblongo, purpureo C. B. Pin. 94. *Medium flore purpureo Eyſt.*

Campanula hortenſis, folio & flore oblongo, ex albo & violaceo maculatim commixto. *Viola Mariana, flore ex albo & violaceo maculatim commixto Cluſ. Hiſt. clxxj.*

Campanula hortenſis, folio & flore oblongo, ex albo & violaceo radiatim commixto. *Viola-Mariana flore ex albo & violaceo radiatim commixto Cluſ. Hiſt. clxxj.*

Campanula hortenſis, folio oblongo & flore pleno, cæruleo.

Campanula media, foliis inferiùs candidâ lanugine veſtitis C. B. Pin. 94. *Campanula ſive Cervicaria media Thalio, floribus cæruleis, parvis J. B. 2. 807. Cervicaria media Thal. 32.*

Campanula Hiſpanica, foliis inciſis, flore oblongo. *Campanula ſive Medium foliis minoribus criſpis, flore tubuloſo Schol. Bot.*

Campanula Alpina, folio longiori, lucido. *Trachelium oblongo folio, Alpinum Bocc. Muſ. Part. 2. 70. Tab. 58.*

Campanula pratenſis, flore conglomerato C. B. Pin. 94. *Trachelium minus multis J. B. 2. 800. Cervicaria minor Dod. Pempt. 164. Rapunculus ſylveſtris, umbellatus 2. Thal. Icon. viij.*

Campanula pratenſis, flore conglomerato, albo H. R. Par.

Campanula pratenſis, floribus ſingularibus, per caulem ſparſis C.B. Pin. 94.

Campanula pratenſis, flore per caulem ſparſo, albo H. R. Par.

Campanula Alpina, ſphærocephalos C. B. Pin. 94. *Trachelium majus, petræum Ponæ Bald. in fol. cccxxxiij. J. B. 2. 801.*

Campanula Alpina, ſphærocephalos, folio rotundiori, hirſuto. *Campanula pratenſis, flore conglomerato, Aſarinæ foliis Schol. Bot. 76.*

Campanula foliis ſubrotundis C. B. Prodr. 35.

Campanula Alpina, Teucrii folio angulato. *Rapunculus Alpinus, Teucrii folio rhomboidali Bocc. Muſ. Part. 2. 75. Tab. 61.*

Campanula foliis Echii, floribus villoſis C. B. Pin. 94. *Prodr. 36.*

Campanula foliis Anchuſæ, floribus oblongis C.B. Pin. 94. *Rapunculus montanus ſive Trachelium montanum J. B. 2. 808. Trachelium montanum Lugd. 1202.*

Campanula ſaxatilis, Echii folio, flore magno.

Campanula Alpina, pubeſcens, ſpicâ florum pyramidatâ.

Campanula umbellata, foliis oblongis, hiſpidis. *Rapunculus ſylveſtris, umbellatus 1 Thal. Icon. viij.*

Campanula Alpina, altiſſima, hirſuta, parvo flore. *Trachelium altiſſimum, hirſutum, aſperius, foliis anguſtis, floribus parvis J. B. 2. 801.*

Campanula Alpina, Tragopogi folio C. B. Pin. 94. *Trachelium Tragopogi folio, montanum Fabii Columnæ J. B. 2. 802. Trachelium Tragopogi folio, montanum Col. Phytob. 25.*

Campanula pratenſis, flore conglomerato, ſuave-rubente.

Campanula Alpina, ſpærocephalos, purpureo flore.

Campanula Saxatilis, Echii folio, flore magno, albo.
Campanula Saxatilis, Echii foliis crispis.
Campanula Persicæ folio Clus. Hist. clxxj. *Campanula angustifolia, cærulea J. B. 2. 803. Rapunculus Persicifolius, magno flore C. B. Pin. 93.* L.
Campanula Persicæfolia, flore cæruleo, pleno.
Campanula Persicæfolia, flore albo Eyst. *Campanula angustifolia, alba J. B. 2. 803.*
Campanula Persicæfolia, flore albo, pleno.
Campanula nemorosa, angustifolia, magno flore, major. *Rapunculus nemorosus, angustifolius, magno flore, major C. B. Pin. 93. Rapunculus nemorosus ij Tabern. Icon. 411.*
Campanula nemorosa, angustifolia, magno flore, minor. *Rapunculus nemorosus, magno flore, minor C. B. Pin. 93. Rapuntium sive Erinus, magno flore Col. Part. 2. 24.*
Campanula nemorosa, angustifolia, parvo flore. *Rapunculus nemorosus, angustifolius, parvo flore C. B. Pin. 93. Rapunculus nemorosus iij Tabern. Icon. 412.*
Campanula flore minore, albicante, ramosior Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 456. *Erinos major Fabii Columnæ, Rapunculo affinis J. B. 2. 799. Erinus Nicandri & Dioscoridis Col. Phytob. 101.*
Campanula radice esculentâ, flore cæruleo H. L. Bat. *Rapunculus esculentus C. B. Pin. 92. Rapunculus vulgaris, campanulatus J. B. 2. 795. Rapunculum Dod. Pempt. 165.* L.
Campanula radice esculentâ, flore candicante H. L. Bat. *Rapunculus esculentus, flore candicante C. B. Pin. 92.* L.
Campanula minor, Americana, foliis rigidis, flore cæruleo, patulo H. L. Bat. *Trachelium Americanum, minus, flore cæruleo patulo H. R. Par. 119. Trachelium minus, Americanum, foliis rigidioribus, flore cæruleo, patulo H. R. Par.*
Campanula minor, Americana, foliis rigidis, flore albo, patulo H. L. Bat. *Trachelium minus, Americanum, foliis rigidioribus, flore albo, patulo H. R. Par.*
Campanula Alpina, minor, florum spicâ pyramidatâ. *Rapunculus sive Pyramidalis, minor C. B. Prodr. 32.*
Campanula hirsuta, Bellidis folio Pluk. Phytog. Tab. 153. fig. 5.
Campanula Alpina, Linifolia, cærulea C. B. Prodr. 34. *& Bot. Monsp.* L.
Campanula Linifolia, rara, flore cæruleo J. B. 2. 797.
Campanula Alpina, pumila, repens, maximo flore.
Campanula Cretica, saxatilis, Bellidis folio, magno flore. *Trachelium saxatile Bellidis folio, cæruleo flore, Creticum Bocc. Mus. Part. 2. 76. Tab. 64. Barr. Icon.*
Campanula minor, rotundifolia, vulgaris C. B. Pin. 93. *Campanula parva, Anguillaræ Cantabrica J. B. 2. 796. Campanula sylvestris, minima Dod. Pempt. 167.* L.

Campanula minor, rotundifolia, vulgaris, floribus candidis C. B. Pin. 93.
Campanula minor,rotundifolia,flore in summis cauliculis C. B. Pin. 93. *Rapunculus sylvestris, flore ex purpureo candicante Tabern. Icon. 410.*
Campanula Alpina, rotundifolia, minor C. B. Prodr. 34. *Campanula minor, rotundifolia, altera C. Bauhini J. B. 2. 797. Campanula minor, Alpina, rotundioribus imis foliis Clus. Hist. clxxiij.*
Campanula rotundifolia, minima C. B. Pin. 93. *Prodr. 34. J. B. 2. 797.*
Campanula Cymbalariæ foliis vel folio Hederaceo C. B. Pin. 93. *Campanula folio Hederaceo, species Cantabricæ Anguillaræ J. B. 2. 797.*
Campanula Serpillifolia C. B. Pin. 93. *Prodr. 35. J. B. 2. 816.*
Campanula Alpina, latifolia, flore pullo C. B. Pin. 93. *Prodr. 33.*
Campanula minor, annua, foliis incisis Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 458. *Rapunculus minor, foliis incisis C. B. Pin. 92. Alsine oblongo folio serrato, flore cæruleo J. B. 3. 367. Erinos Fabii Columnæ, minor J. B. 2. 799. Erini sive Rapunculi minimum genus Col. Phytob. 28.*
Campanula minor, annua, foliis incisis, flore albo Cat. H. Amstel.
Campanula rotundifolia, Caetana, longius radicata Bocc. Rarior.Plant. 54.
Campanula parva, rotundifolia, flore cæruleo, pentagono, grandi Raii Hist. 741. *Campanula saxatilis, rotundifolia, hispida, flore cæsio, amplo, Italica Barr. Icon.*
Campanulæ Drabæ minoris foliis C. B. Pin. 94. *Rapunculi genus, folio serrato, rotundiore J. B. 2. 798.*
Campanula hirsuta, Ocimi folio, caulem ambiente, flore pendulo Bocc. Rarior. Plant. 83.
Campanula angustifolia, pumila, monanthos, Lusitanica.
Campanula arvensis, erecta H. L. Bat. *Onobrychis arvensis vel Campanula arvensis, erecta C. B. Pin. 215. Pentagonion, Viola Pentagonia Tabern. Icon. 316. Viola arvensis ejusd. 304. Doucete.*
Campanula arvensis, procumbens. *Campanula arvensis, minima Dod. Pempt. 168. Avicularia Sylvii quibusdam J. B. 2. 800.*
Campanula seu Viola pentagonia, folio oblongo, latiori Mor. H. R. Blef.
Campanula arvensis, erecta, flore albo. *Onobrychis arvensis vel Campanula arvensis, erecta, flore albo H. R. Par.*
Campanula arvensis, minor, siliquâ ampliori. *Speculum Veneris minus Ger. emac. 439. & Park. Theat. 1331.*
Campanula pentagonia, flore amplissimo, Thracica. *Speculum Veneris, flore amplissimo, Thracicum Raii Hist. 742.*
Campanula pentagonia, perfoliata Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 457. *Onobrychis peregrina, perfoliata, folio rotundiore H. R. Par.*
Campanula nomen invenit à Campanâ. In Elementis Botanices Campanulam à Medio, loculamentorum numero distinguendam existimavi; verùm non ità pridem nonnullarum specierum Campanulæ fructus, modò in terna, modò verò in quina loculamenta dividi observavi.

GENUS

Genus II.

Rapunculus. *Raiponce.*

Rapunculus est plantæ genus, flore A monopetalo quidem, & ad campanæ formam accedente, sed ita patente & inciso, ut stellatus videatur: hujus pistillum C plerumque bicorne est; calyx verò B deinde abit in fructum D in tria loculamenta divisum E & seminibus F fœtum ut plurimùm exiguis. Tab. 38.

Rapunculi species sunt.

Rapunculus spicatus C. B. Pin. 92. *Rapunculus spicatus sive comosus, cæruleus J. B. 2. 809. Rapunculum Alopecuron Dod. Pempt. 165.* L.

Rapunculus spicatus, flore saturatè violaceo, foliis maculis nigris notatis C. B. Pin. 92. *Rapunculus spicatus sive comosus, folio maculato J. B. 2. 809.*

Rapunculus spicatus, albus C. B. Pin. 92. *Rapunculus spicatus sive comosus, albus J. B. 2. 809.* L.

Rapunculus spicatus, flore flavescente.

Rapunculus folio oblongo, spicâ orbiculari C. B. Pin. 92. *Rapunculus flore globoso, purpureo J. B. 2. 810. Rapuntium corniculatum, montanum Col. Part. 1. 224.*

Rapunculus Creticus, seu Pyramidalis altera C. B. Pin. 93. *Rapunculus Creticus, Petromarula J. B. 2. 811. Petromarula, Rapunculus Creticus Imper. 668.*

Rapunculus Alpinus, corniculatus C. B. Pin. 93. *& Prodr. 33. Rapunculo comoso spicato aliquatenus affinis ex Baldo I. B 2. 811.*

Rapunculus folio gramineo. *Rapuntium angustifolium Col. Part. 2. 26.*

Rapunculus Scabiosæ capitulo cæruleo C. B. Pin. 92. *Scabiosa globularis quam ovinam vocant J. B. 3. 12. Rapuntium montanum, capitatum, leptophyllon Col. Part. 1. 227.* L.

Rapunculus Scabiosæ capitulo albo C. B Pin. 92. - - - - - - - - - L.

Rapunculus à Rapa, ut Napellus à Napo propter radicum, ut aiunt, affinitatem.

Sectio IX.

De Herbis flore monopetalo, campaniformi, cujus calyx abit in fructum gemellum.

Genus I.

Rubia. *Garance.*

Rubia est plantæ genus, flore A B campaniformi, patente, multifido, & plerumque perforato C, cujus calyx D deindè abit in fructum E, ex gemellis baccis F succulentis constantem, semine fœtis G H ut plurimùm umbilicato I. His notis addenda sunt folia verticillata. Tab. 38.

Rubiæ ſpecies ſunt.

Rubia tinctorum ſativa C. B. Pin. 333. *Rubia ſativa J. B. 3. 714. Rubia Dod. Pempt. 352. Garance.*

Rubia ſylveſtris, Monſpeſſulana, major J. B. 3. 715.

Rubia quadrifolia, aſperrima, lucida, peregrina H. L. Bat.

Rubiæ ſpecies huc uſque cognitæ foliis ſunt ad caulium nodos verticillatim poſitis; unde facile dignoſcuntur cum flore fructuque carent: à congeneribus autem diſtinguuntur fructu ſucculento ſeu baccâ.

GENUS II.

Aparine. *Gratteron.*

Tab. 39. APARINE eſt plantæ genus, flore A campaniformi, patente & multifido, cujus calyx B deindè abit in fructum ſiccum C G, cortice tenui obductum, ex gemellis globulis D conſtantem, ſemine fœtis E umbilicato F. His notis addenda ſunt folia aſpera aut villoſa, verticillatim ad caulium nodos naſcentia, quina vel plura.

Aparines ſpecies ſunt.

Aparine vulgaris C. B. Pin. 334. *Aparine J. B. 3. 713. Dod. Pempt. 353.*

Aparine vulgaris, ſemine minori.

Aparine ſemine Coriandri ſaccharati Park. Theat. 567. *Aparine fructu verrucoſo Joncq. Hort.*

Aparine Luſitanica, fructu echinato.

Aparine ſemine lævi H. R. Par. *Aparine ſemine leviore Raii Hiſt. 484.*

Aparine latifolia, humilior, montana. *Aſperula ſive Rubeola montana, odora C. B. Pin. 334. Rubiis accedens Aſperula quibuſdam, ſive Hepatica ſtellaris J. B. 3. 718. Aſperula odorata, flore albo Dod. Pempt. 355.*

Aparine anguſtifolia, humilior, montana.

Aparine ſupina, pumila, flore cæruleo. *Rubia parva, flore cæruleo, ſe ſpargens J. B. 3. 719.*

Aparine maritima, incana, flore purpureo. *Gallium maritimum, hirſutum, flore rubro H. R. Par.*

Aparine paluſtris, minor, Pariſienſis, flore albo.

Aparine Hiſpanica, minima.

Aparine dignoſcitur à Rubia fructu ſicco; à Cruciata foliis quinis vel pluribus; à Gallio foliis aſperis aut villoſis.

GENUS III.

Gallium. *Caillelait.*

Tab. 39. GALLIUM eſt plantæ genus, flore A campaniformi, patente & multifido: cujus calyx B deindè abit in fructum D ex gemellis ſeminibus conſtantem, ſiccis, ut plurimùm lunatis C. His notis addenda ſunt folia E neque aſpera neque villoſa, verticillatim ad caulium nodos poſita, quina vel plura.

Gallii species sunt.

Gallium montanum, latifolium, ramosum. *Mollugo montana, latifolia, ramosa C. B. Pin. 334. Rubia sylvatica, lævis J. B. 3. 716. Mollugo Dod. Pempt. 354.* L.

Gallium album, vulgare. *Mollugo montana, angustifolia, vel Gallium album, latifolium C. B. Pin. 334. Gallium album J. B. 3. 721. Mollugo vulgatior Herbariorum, Gallion album quorundam Lob. Icon. 802.* L.

Gallium luteum C. B. Pin. 335. *Gallion verum J. B. 3. 720. Gallium Dod. Pempt. 355.* L.

Gallium flore pallido J. B. 3. 721. *Gallium flore flavescente.*

Gallium nigropurpureum, montanum, tenuifolium Col. Part. 1. 298.

Gallium arvense, flore cæruleo. *Rubia cærulea, erectior elatiorve J. B. 3. 719.*

Gallium flore luteo, annuum, Lusitanicum Vir. Lusit.

Gallium Lusitanicum, flore parvo, verticillato, luteo.

Gallium saxatile, glauco folio Bocc. Mus. Part. 2. Tab. 116. *Gallium saxatile, glabro folio Ejusd. pag. 172.*

Gallium saxatile, minimum, supinum & pumilum. L.

Gallium saxatile, minimum, Pyrenaicum, Musci facie.

Gallium Narbonense, tenuifolium, flore albo.

Gallium Parisiense, tenuifolium, flore atro purpureo.

Gallium differt ab Aparine, foliis nec villosis nec asperis.

Gallium seu potius Galium quod γάλα, *lac* coagulare existimetur.

Genus IV.

Cruciata. *Croisete.*

Cruciata differt à Gallio & Aparine solo foliorum numero, quæ quaterna tantùm F decussatim ad caulium nodos oriuntur. *Tab. 39.*

Cruciatæ species sunt.

Cruciata hirsuta C. B. Pin. 335. *Cruciata Dod. Pempt. 357. Gallium latifolium, Cruciata quibusdam, flore luteo J. B. 3. 717.* L.

Cruciata glabra C. B Pin. 335. *Rubia quadrifolia, glabra, angustifolia J. B. 3. 717.*

Cruciata Alpina, latifolia, lævis. *Rubia quadrifolia vel latifolia lævis C. B. Pin. 334. Rubia quadrifolia, Italica, hirsuta J. B. 3. 717. Rubia lævis Taurinensium Lob. Icon. 800.*

Cruciata floribus paniculatim nascentibus. *Rubia semine duplici, hispido, latis & hirsutis foliis. Bocc. Rarior. Plant. 10.*

Cruciata Alpina, tenuifolia, lævis.

Cruciata Pyrenaica, villosa, rotundifolia.

Cruciata Lusitanica, latifolia, glabra, flore albo. *Cruciata minor, glabra, flore Molluginis albo Barr. Icon.*

Cruciata palustris, alba. *Gallium palustre, album C. B. Pin. 335. Gallium album Tabern. Icon. 151.* L.

Cruciata minima.

CLASSIS II.

DE HERBIS ET SUFFRUTICIBUS,

Flore monopetalo, infundibuliformi & rotato.

FLOREM INFUNDIBULIFORMEM appellavimus florem monopetalum, qui formam infundibuli æmulatur. Hujus autem floris duæ ſpecies ſunt. Alius ore ſeu parte ſuperiori conum inverſum, alius diſcum repræſentat, uterque in tubum deſinit. Ille INFUNDIBULIFORMIS propriè, hic HYPOCRATERIFORMIS dicetur, quia Hypocrateram ſeu vas quod apud magnificos viros inter bibendum poculo ſupponitur, quodammodo referat.

FLOS ROTATUS monopetalos eſt, & à ſimilitudine Rotæ nomen invenit.

SECTIO PRIMA.

De Herbis flore monopetalo infundibuliformi, cujus piſtillum abit in fructum.

GENUS I.

Quamoclit.

Tab. 39. QUAMOCLIT eſt plantæ genus, flore A, monopetalo, infundibuliformi & multifido: ex cujus calyce D ſurgit piſtillum C infimæ floris parti B adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E ſubrotundum, ſeminibus fœtum F G ut plurimùm oblongis.

Quamoclit ſpecies ſunt.

Quamoclit foliis tenuiter inciſis & pennatis. *Convolvulus pennatus, exoticus, Quam-clit Col. Part. 1. lxxiij. Quamoclit J. B. 2. 177.*

Quamoclit Americana, folio digitato, flore coccineo Plum.

Quamoclit Americana, heptaphyllos, flore coccineo, umbellato Plum.

Quamoclit Americana, foliis ampliſſimis, Cordiformibus Plum.

Quamoclit Americana, foliis ampliſſimis, angulatis. *Convolvulus coccineus, folio anguloſo Plum. ciij.*

Quamoclit Americana, Hederæ folio, trifido Plum.

Quamoclit Americana, Solani folio, flore roſeo Plum.

Quamoclit à Convolvulo differt floris formâ.

GENUS II.

Menyanthes. *Meniante.*

MENYANTHES est plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi & multifido: ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D infimæ floris parti B adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum ſeu teſtam E ut plurimùm oblongam, bivalvem G H, ſeminibus fœtam F ſubrotundis I. *Tab. 15.*

Menyanthis ſpecies ſunt.

Menyanthes paluſtre, latifolium & triphyllum. *Trifolium paluſtre, majus, rotundiore folio C. B. Pin. 327. Trifolium majus Tabern. Icon. 520.* L.

Menyanthes paluſtre, anguſtifolium & triphyllum. *Trifolium paluſtre, minus, acutiore folio C.B. Pin. 327. Trifolium fibrinum Tabern. Icon. 521.*

Menyanthes Americanum, Nymphææ folio, flore albo Plum.

GENUS III.

Nicotiana. *Nicotiane ou Tabac.*

NICOTIANA eſt plantæ genus, flore A B monopetalo, infundibuliformi & multifido: ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D infimæ floris parti adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E membranaceum, oblongum, vel ſubrotundum, ſepto intermedio G in duo loculamenta F F diviſum, plurimis ſeminibus fœtum I, placentæ H affixis. *Tab. 41.*

Nicotianæ ſpecies ſunt.

Nicotiana major, latifolia C. B. Pin. 169. *Nicotiana major ſive Tabacum majus J. B. 3. 629. Hyoſcyamus Peruvianus Dod. Pempt. 452. Nicotiane, ou Tabac à large feuille.* L. cultivé

Nicotiana major, anguſtifolia C. B. Pin. 170. *Nicotiana ſive Tabacum folio anguſtiore J. B. 3. 630. Hyoſciami Peruviani altera Icon Dod. Pempt. 452. Nicotiane ou Tabac à feuille étroite.*

Nicotiana major, lato & rotundo folio H. L. Bat. *Pycielt ſeu Tabacum Hernand. 173.*

Nicotiana minor C. B. Pin. 170. *Priapeia quibuſdam, Nicotiana minor J. B. 3. 630. Dubius Hyoſciamus luteolus, Solanifolius Lob. Icon. 269.* L.

Nicotiana arboreſcens, ſpinoſiſſima, flore exalbido Plum.

Nicotiana nomen habet à Joanne Nicotio Nemauſenſi, Regis Chriſtianiſſimi ad Regem Luſitaniæ oratore, qui ſemen Nicotianæ vulgaris ſeu primæ à Belgâ quodam è Florida allatum miſit in Gallias.

GENUS IV.

Hyoſcyamus. *Juſquiame.*

HYOSCYAMUS eſt plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi & multifido: ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D infimæ floris parti B *Tab. 42.*

adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum F in ipſo calyce recon-ditum E, ollæ ſimilem, operculo H K inſtructum & in duo loculamenta G G diviſum ſepto intermedio I, cui adhæreſcunt plurima ſemina L.

Hyoſcyami ſpecies ſunt.

Hyoſcyamus vulgaris vel niger C. B. Pin. 169. *Hyoſcyamus vulgaris J. B. 3. 627. Hyoſcyamus niger Dod. Pempt. 450. Juſquiame ou Hannebane.*

Hyoſcyamus albus, major vel tertius Dioſcoridis & quartus Plinii C. B. Pin. 169. *Hyoſcyamus albus J. B. 3. 627. Dod. Pempt. 451. Juſquiame blanche.*

Hyoſcyamus albus, minor C. B. Pin. 169. *J. B. 3. 628. Hyoſcyamus albus, vulgaris Cluſ. Hiſt. lxxxiv.*

Hyoſcyamus Creticus, luteus, minor C. B. Pin. 169. *Hyoſcyamus albus, Creticus Cluſ. Hiſt. lxxxiv. Hyoſcyamus aureus P. Alp. Exot. 99.*

Hyoſcyamus Creticus, luteus, major C. B. Pin. 169. *Prodr. 92. Hyoſcyamus Creticus, luteus, minor J. B. 3. 628.*

Hyoſcyamus rubello flore C. B. Pin. 169. *Hyoſcyamus peculiaris, flore purpuraſcente J. B. 3. 628. & Hyoſcyamus Syriacus J. B. 3. 628. Cam. Icon. xxj.*

Hyoſcyamus albus, Ægyptius P. Alp. Exot. 192. *Hyoſcyamus albus Veſling. in P. Alp. 59.*

Hyoſcyamus puſillus, aureus, Americanus, Antirrhini foliis glabris Pluk Phytog. Tab. 37. fig. 5.

Hyoſcyamus peregrinus, luteus, minor, annuus H. R. Monſp.

Hyoſcyamus dicitur à vocibus Græcis ὗς *ſus*, & Κύαμος, *Faba* quaſi diceres Fabam ſuillam.

GENUS V.

Stramonium.

Tab. 43. & 44. STRAMONIUM eſt plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi & multifido: ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D infimæ floris parti B adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E F plerumque ſubrotundum & aculeis ſæpe donatum, in quaterna loculamenta G X diviſum ſepto cruciformi, quatuor placentis inſtructo I K L M, quibus N adhæreſcunt plurima ſemina O ſæpe ſæpius reniformia.

Stramonii ſpecies ſunt.

Stramonium fructu ſpinoſo, rotundo, flore albo, ſimplici. *Solanum Pomo ſpinoſo, rotundo, longo flore C. B. Pin. 168. Stramonia multis dicta, ſive Pomum ſpinoſum J. B. 3. 624. Stramonia Dod. Pempt. 460.*

Stramonium fructu ſpinoſo, rotundo, flore albo, pleno. *Solanum fœtidum, Pomo ſpinoſo rotundo, ſemine pallido, triplici calyce odoro & albo H. R. Par.*

Stramonium fructu ſpinoſo, rotundo, flore violaceo, ſimplici. *Stramonia Ægyptiaca, fœtida, ſemine pallido, Pomo ſpinoſo rotundo, flore violaceo, ſimplici. H. L. Bat.*

Stramonium fructu ſpinoſo, rotundo, flore violaceo duplici,triplicive. *Stramonia Ægyptiaca, fœtida, ſemine pallido, Pomo ſpinoſo, rotundo, flore violaceo duplici, triplicive H. L. Bat. Solanum fœtidum, Pomo ſpinoſo rotundo, ſemine pallido C. B. Pin. 168. Datura o vero Stramonia d'Egitto con fior pieno Pon. Ital. 61.*

Stramonium Ægyptiacum, flore pleno, intus albo, foris violaceo. *Solanum Ægyptiacum, flore pleno C. B. Pin. 168. Stramonia Ægyptiaca, flore pleno, exterius purpuraſcente, intus albicante, punctis purpureis aſperſo C. Bauhini Bry.*

Stramonium fructu ſpinoſo, oblongo, flore albo. *Solanum fœtidum, Pomo ſpinoſo, oblongo, flore albo C. B. Pin. 168. Stramonia altera, major ſive Tatura quibuſdam J. B. 3. 624. Solanum manicum Dioſcoridis Col. Phytob. 47.* L.

Stramonium fructu ſpinoſo, oblongo, flore purpureo. *Solanum fœtidum, pomo ſpinoſo, oblongo, flore purpureo C. B. Pin. 168.*

Stramonium fructu ſpinoſo, oblongo, flore violaceo. *Solanum fœtidum, Pomo ſpinoſo, oblongo, flore violaceo H. Edinb.*

Stramonium ferox Bocc. 50. *Solanum fœtidum, Pomo grandiore, ſpinoſiſſimo H. R. Par. Datura di coccino ſpinoſiſſima Zan. 77.*

Stramonium Americanum, minus, Alkekengi folio. *Stramonia Coraſſavica, humilior, Hyoſcyami folio Prodr. Par. Bat. Stramonia Coraſſavica, humilior. Par. Bat.*

Stramonium Malabaricum, fructu glabro, flore ſimplici violaceo. *Stramonia fœtida, Malabarica, ſemine pallido, Pomo glabro, flore ſimplici, violaceo H. L. Bat. Nila-humatu H. Mal. 2. 49.*

Stramonium Malabaricum, fructu glabro, flore duplici & triplici. *Stramonia fœtida, Malabarica, ſemine pallido, Pomo glabro, flore duplici triplicive H. L. Bat. Mudela-Nila-humatu H. Mal. 2. 51.*

Stramonii ſpecies quo tempore flore fructuque carent, dignoſci ſolent foliis amplis, angulatis, fœtidis, obſcurè virentibus.

GENUS VI.

Pervinca. *Pervenche.*

PERVINCA eſt plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi, quaſi hypocrateriformi & multifido : ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D infimæ floris parti B adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E ex duabus ſiliquis conſtantem, ſemine F fœtis oblongo G, plerumque cylindraceo & ſulcato. *Tab. 45.*

Pervincæ ſpecies ſunt.

Pervinca vulgaris, latifolia, flore cæruleo. *Clematis Daphnoides, major C. B. Pin. 302. Dod. Pempt. 406. Clematis Daphnoides, major, flore cæruleo J. B. 2. 132. Grande Pervenche.* L.

Pervinca vulgaris, latifolia, flore albo, *Clematis Daphnoides, major, flore albo J. B. 2. 132.* L.

Pervinca vulgaris, anguſtifolia, flore cæruleo. *Clematis Daphnoides, minor, flore cæruleo C. B. Pin. 301. Clematis Daphnoides, minor, flore cæruleo ſimplici J. B. 2. 130. Clematis Daphnoides Dod. Pempt. 405.*

Pervinca vulgaris, anguſtifolia, flore albo. *Clematis Daphnoides, minor, flore candido C. B. Pin. 301. Clematis Daphnoides, minor, flore albo, ſimplici J. B. 2. 130.*

Pervinca vulgaris, anguſtifolia, flore rubente. *Clematis Daphnoides, minor, flore rubente C. B. Pin. 301. Clematis Daphnoides, minor, flore purpureo, ſimplici J. B. 2. 130.*

Pervinca vulgaris, anguſtifolia, flore pleno, cæruleo. *Clematis flore pleno C. B. Pin. 302. Clematis Daphnoides, minor, flore pleno J. B. 2. 130. Clematis Daphnoides, flore purpureo, pleno Eyſt. Pervenche à fleur bleuë double.*

Pervinca vulgaris, anguſtifolia, flore pleno, ſaturatè purpureo. *Clematis Daphnoides, minor, flore ſaturatè purpureo duplici H. Edinb. Pervenche à fleur double purpurine.*

Pervinca flore pleno, variegato. *Clematis altera, variegato flore pleno H. R. Par. Pervenche à fleur panachée.*

Pervinca latifolia, variegata. *Pervenche à large feuille panachée.*

Pervinca anguſtifolia, variegata. *Pervenche à feuille étroite panachée.*

Arbor cui nomen Padri H. Mal. 6. 47. ad hoc genus valde accedit.

Pervincæ ſpecies jam recenſitæ flore fructuque carentes facile dignoſcuntur ſarmentis longis, repentibus, & foliis glabris ad Laurum accedentibus. Earum fructus rarò matureſcunt, nec eos niſi ſoli Cæſalpino licuit obſervare. Facile autem obtinentur ſi Pervinca vulgaris, latifolia ſeratur in olla: tunc enim cum radices huc illuc vagari & luxuriare nequeant, alimentum copioſius ad piſtillum defertur, quod in fructum abit bene conformatum.

GENUS VII.

Auricula Urſi. *Oreille d'Ours.*

Tab. 46. AURICULA URSI eſt plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi & multifido: ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D infimæ floris parti B adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum globoſum E, ipſo calyce C partim involutum, apice F dehiſcentem, & plurimis ſeminibus H fœtum, placentæ G affixis.

Auriculæ Urſi ſpecies ſunt.

Auricula Urſi flore luteo J. B. 3. 499. *Auricula Urſi lutea H. L. Bat. Sanicula Alpina, lutea C. B. Pin. 242. Aliſma ſive Damaſonium Dioſcoridis Col. Phytob. 18. Oreille d'Ours à fleur jaune.*

Auricula Urſi flore purpureo Lob. Icon. 570. *Sanicula Alpina, purpurea C. B. Pin. 242. Auricula Urſi ſive Primula veris Alpina, flore rubente J. B. 3. App. 867. Oreille d'Ours à fleur purpurine.*

Auricula Urſi flore magno, atropurpureo, holoſerico, ſimplici, umbone candido,

dido, ampliſſimo H. L. Bat. *Oreille d'Ours à grande fleur, pourpre foncé.*
Auricula Urſi flore magno, undulato, obſoletè incarnato, umbone pallido, ampliſſimo H. L. Bat.
Auricula Urſi flore magno, undulato, colore vario, umbone ampliſſimo, flaveſcente H. L. Bat.
Auricula Urſi umbone triplici, vario H. L. Bat.
Auricula Urſi umbone ampliſſimo, radiato, aureo H. L. Bat.
Auricula Urſi umbone ampliſſimo, ſtellato, aureo H. L. Bat.
Auricula Urſi alba J. B. 3. App. 868. *Sanicula Alpina, alba, foliis non crenatis C. B. Pin. 243. Auricula Urſi vj Cluſ. Hiſt. 304. Oreille d'Ours à fleur blanche.* L.
Auricula Urſi flore nigricante, ferrugineo, majore. *Sanicula Alpina, flore nigricante, ferrugineo, majore H. R. Par.* L.
Auricula Urſi denſis & variegatis foliis, flore maximo. *Sanicula Alpina denſis & variegatis foliis, flore maximo H. R. Par. Oreille d'Ours à grande fleur, à feuilles panachées.*
Auricula Urſi flore variegato. *Sanicula Alpina, flore variegato C. B. Pin. 242. Auricula Urſi flore rubro, maculis exalbidis, foliis ſubhirſutis J. B. 3. App. 868. Auricula Urſi floribus guttatis Tabern. Icon. 324. Oreille d'Ours à fleur marbrée.* L.
Auricula Urſi foliis rotundis. *Sanicula Alpina, foliis rotundis C. B. Pin. 242. Auricula Urſi orbiculata, ſerrata, coloris rubicundi J. B. 3. App. 868.*
Auricula Urſi Alpina, anguſtifolia. *Sanicula Alpina, anguſtifolia, C. B. Pin. 243. Auricula Urſi anguſtifolia, colore rubente J. B. 3. App. 868. Auricula Urſi flore purpureo Eyſt.* L.
Auricula Urſi foliis quaſi farinâ aſperſis. *Sanicula Alpina, foliis quaſi farinâ aſperſis C. B. Pin. 243. Auricula Urſi vij. Cluſ. Cur. poſt. in fol. 30.*
Auricula Urſi carnei coloris, foliis minimè ſerratis J. B. 3. App. 868. *Sanicula Alpina rubeſcens, folio non ſerrato C. B. Pin. 243. Auricula Urſi iv Cluſ. Hiſt. 304.* L.
Auricula Urſi minima, flore carneo & niveo J. B. 3. App. 869. *Sanicula Alpina, minima, carnea & nivea C. B. Pin. 243. Auricula Urſi viij Cluſ. Hiſt. 305.*
Auricula Urſi minima, folio inferius venoſo & incano, flore ſuavè-rubente Ciaſſi H. L. Bat.
Auricula Urſi laciniata ſeu Cortuſa Mathioli, flore rubro. *Sanicula montana, latifolia, laciniata C. B. Pin. 243. Cortuſa J. B. 3. 499. Cortuſa Mathioli Cluſ. Hiſt. 307.* L.
Auricula Urſi laciniata ſeu Cortuſa Mathioli, flore violaceo. *Sanicula montana, latifolia, laciniata, floribus violaceis C. B. Pin. 243.*
Auricula Urſi laciniata ſeu Cortuſa Mathioli, flore albo. *Sanicula montana, latifolia, laciniata, floribus albis C. B. Pin. 243.*
Auricula Urſi flore magno, pleno, flavo H. L. Bat. *Oreille d'Ours à fleur jaune double.*

Auricula Urſi flore magno, pleno, albo H. L. Bat. *Oreille d'Ours à fleur blanche double.*

Auricula Urſi flore magno, pleno, purpureo H. L. Bat. *Oreille d'Ours à fleur purpurine double.*

Auricula Urſi flore magno, pleno, atro-puniceo, holoſerico H. L. Bat.

Auricula Urſi flore magno, pleno, coccineo H. L. Bat.

Auricula Urſi flore magno, pleno, ex aureo, albo & puniceo variegato H. L. Bat.

Auricula Urſi flore magno, pleno, ex flavo & coccineo variegato H. L. Bat.

Auricula Urſi Alpina, gramineo folio, Jaſmini lutei flore.

Auriculæ Urſi ſpecies antequam floreant vulgò dignoſcuntur foliis craſſis, denſis, glabris, Primulæ veris foliis minoribus, plerumque è ſubrotundo in acumen deſinentibus.

GENUS VIII.

Centaurium minus. *Petite Centaurée.*

Tab. 48. CENTAURIUM MINUS eſt plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi & multifido, ex cujùs calyce B ſurgit piſtillum C quod infimam floris partem perfodit, abitque deinde in fructum D cylindraceum penè vel ovatum, in duas partes E E dehiſcentem, in duo loculamenta diviſum F & ſeminibus fœtum G ut plurimùm exiguis.

Centaurii minoris ſpecies ſunt.

Centaurium minus C. B. Pin. 278. *Dod. Pempt. 336. Centaurium minus, flore purpureo J. B. 3. 353. Petite Centaurée.*

Centaurium minus, caule longiſſimo. *Centaurium minus longitudine duarum ulnarum Mentz. Pug.*

Centaurium minus, flore albo C. B. Pin. 278. *J. B. 3. 353. H. R. Par. Centaurium minus album Tabern. Icon. 780.*

Centaurium minus, flore ferrugineo C. B. Pin. 278.

Centaurium minus, flore cæruleo H. Cathol.

Centaurium minus, ab imo ad ſummum ramoſum, eleganti flore majori, patulo, è punicante vegetè rubro H. Cathol.

Centaurium minus, ramoſum Barr. Icon.

Centaurium minus, Linariæ folio longiori. *Centaurium minus anguſto, prælongoque folio, flore rubello Barr. Icon.*

Centaurium minus, Linariæ folio breviori. *Centaurium minus, leptophyllon, polyanthes, accenſo acutoque folio Barr. Icon. Bocc. Muſ. Part. 2. 50. Tab. 43.*

Centaurium minus, Linariæ folio breviſſimo. *Centaurium minus purpureum, anguſtifolium Barr. Icon.*

Centaurium minus, ſupinum, maritimum, Luſitanicum, Linariæ foliis, floribus glomeratis.

Centaurium minus, ſpicatum, flore rubro H. R. Par.

Centaurium minus, ſpicato flore è puniceo rubente, latiori folio glauco H. Cathol.

Centaurium minus ſpicatum, album C. B. Pin. 278. *Prodr. 130.*

Centaurium purpureum, minimum Mor. H. R. Bleſ. & *Hiſt. Oxon. Part. 2. 566.*

Centaurium minus, maritimum, Americanum amplo flore cæruleo Plum.

Centaurium minus, Africanum, Caryophylli folio, flore ſuavè-rubente. *Centaurium Lini foliis & facie, flore amplo, ſuave-rubente Capitis bonæ ſpei Breyn. Prodr. 2. 27. Rapuntio affinis Lini facie Capitis bonæ ſpei Breyn. Cent. j. 175. Tab. 90.*

Centaurium luteum, perfoliatum C. B. Pin. 278. *Perfoliatum Centaurium luteum J. B. 3. 355. Centaurium luteum Cam. Epit. 427.*

Centaurium luteum, perfoliatum, Aphacæ Dodonæi foliis Scaglioni H. Cathol. *Centaurium parvum, flavo flore Cluſ. Hiſt. clxxx.*

Centaurium luteum, puſillum C. B. Pin. 278. *Centaurium luteum, novum Col. Part. 2. 78.*

Centaurium luteum, triphyllum Ambroſ. 145.

Centaurium paluſtre, luteum, minimum Raii Hiſt. 1092. *Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 566.*

Centaurium minus, luteum, perfoliatum, caule penè alato.

SECTIO II.

De Herbis flore monopetalo, hypocrateriformi, cujus piſtillum abit in fructum.

GENUS I.

Androſace.

ANDROSACE eſt plantæ genus, flore A monopetalo, hypocraterifor-mi & multifido, cujus infimam partem perfodit piſtillum B quod deinde abit in fructum C globoſum, ipſo calyce D partim involutum, apice E dehiſcentem & plurimis ſeminibus G fœtum, placentæ F affixis. Tab 46.

Androſaces ſpecies ſunt.

Androſace vulgaris, latifolia, annua. *Alſine affinis Androſace dicta, major C. B. Pin. 251. Androſace Mathioli altera J. B. 3. 368. Androſace altera Mathioli Cluſ. Hiſt. cxxxiv.*

Androſace Alpina, perennis, anguſtifolia, glabra & multiflora.

Androſace Alpina, perennis, anguſtifolia, villoſa & multiflora. *Sedum Alpinum, hirſutum, lacteo flore C. B. Pin. 284. Phyllo Dalechampii aliquatenus ſimilis J. B. 3. 762. An Chamæjaſme Alpina ejuſdem App. 869. Sedum minus x, Alpinum iiij Cluſ. Hiſt. lxij.*

Androſace Alpina, perennis, anguſtifolia, glabra, flore ſingulari. *Sedum mi-*

nus xj. Cluſ. Hiſt. lxj. Sedum Alpinum, gramineo folio, lacteo flore C. B. Pin. 284.

Androſace floris formâ differt ab Auricula Urſi.

GENUS II.

Primula veris. *Primevere.*

Tab. 47. PRIMULA VERIS eſt plantæ genus, flore A B monopetalo, hypocrateriformi & multifido; ex cujus calyce D E (qui tubulatus eſt) ſurgit piſtillum F infimæ floris parti C adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum ſeu teſtam G oblongam, in ipſo calyce D vel E ferme reconditam, apice H dehiſcentem, & ſeminibus fœtam I L ſubrotundis, placentæ K affixis.

Primulæ veris ſpecies ſunt.

Primula veris odorata, flore luteo, ſimplici J. B. 3. 495. *Verbaſculum pratenſe, odoratum C. B. Pin. 241. Primula veris flavo flore, elatior Cluſ. Hiſt. 301. Primevere.*

Primula veris pallido flore, elatior Cluſ. Hiſt. 301. *Verbaſculum pratenſe vel ſylvaticum, inodorum C. B. Pin. 241. Primula veris caulifera, pallido flore inodoro, aut vix odoro J. B. 3. 496.*

Primula veris inodora, flore calycis experte. *Paralyſis flore flavo, ſimplici, inodoro, abſque calycibus Park. Par. 245.*

Primula veris flore geminato, inodoro. *Paralyſis flore geminato, inodora Park. Par. 245.*

Primula veris inodora, calycibus diſſectis. *Paralyſis inodora, calycibus diſſectis Park. Par. 245.*

Primula veris floris loco in ſummo foliosa. *Paralyſis flore fatuo Park. Par. 245.*

Primula veris montana, incana, lutea C. B. Pin. 241. *Paralytica rotundifolia, montana Col. Part. 1. 256.*

Primula veris rubro flore Cluſ. Hiſt. 300. *Verbaſculum umbellatum, Alpinum, minus C. B. Pin. 242. Primula veris minor, purpuraſcens J. B. 3. 498.*

Primula veris albo flore Cluſ. Hiſt. 300. *Verbaſculum Alpinum, umbellatum, majus C. B. Pin. 242.*

Primula veris hortenſis, umbellata, caule & flore foliosa, major, coccinea H. L. Bat.

Primula veris hortenſis, umbellata, caule & flore foliosa, minor, lutea H. L. Bat.

Primula veris hortenſis, flore luteo, umbellato.

Primula veris hortenſis, flore albo, umbellato.

Primula veris hortenſis, flore rubro, umbellato.

Primula veris hortenſis, flore ferrugineo, umbellato. *Verbaſculum Alpinum, umbellatum, majus, flore ferrugineo, odorato H. R. Par.*

Primula veris multiflora, ſylveſtris Tabern. Icon. 319. *Verbaſculum ſylveſtre,*

magno plenoque flore C. B. Pin. 242. Primula veris floribus plenis ex singularibus pediculis J. B. 3. 497.

Primula veris multiflora Tabern. Icon. 318. *Primula veris Anglicana, flore pleno Eyst. Verbasculum hortense, multiplex C. B. Pin. 242. Primula veris caulifera, flore luteo, pleno, odorato J. B. 3. 496.*

Primula veris caulifera, prolifera, odorata J. B. 3. 496. *Verbasculum proliferum C. B. Pin. 242. Primula veris prolifera Tabern. Icon. 322.*

Primula veris prolifera, flore majore. *Verbasculum proliferum, flore majore H. R. Par.*

Primula veris prolifera, flore albo. *Verbasculum proliferum, flore albo H. R. Par.*

Primula veris prolifera, flore purpureo. *Verbasculum proliferum, flore purpureo H. R. Par.*

Primula veris prolifera, flore ferrugineo H. R. Monsp.

Primula veris floribus ex singularibus pediculis, pallidis, majoribus, simplicibus J. B. 3. 497. *Primula veris pallido flore, humilis Clus. Hist. 302. Verbasculum sylvestre, majus, singulari flore C. B. Pin. 241.*

Primula veris flore albo Park. Par. 242. *Primula veris alia, flore albo J. B. 3. 497.*

Primula veris flore viridi, simplici Park. Par. 241.

Primula veris flore viridi, duplici Park. Par. 242.

Primula veris flore viridante & albo, simplici Park. Par. 242.

Primula veris Hesketi, flore multiplici, separatim diviso Park. Par. 244.

Primula veris floribus obscurè virentibus, fimbriatis J. B. 3. 498. *Primula sylvarum, floribus obscurè virentibus, fimbriatis Lob. Icon. 569. Verbasculum sylvestre minus, singulari flore C. B. Pin. 242.*

Primula veris Constantinopolitana, flore dilutè purpureo. *Carchichec Turcarum, sive Primula veris Constantinopolitana Corn. 85. Verbasculum Constantinopolitanum H. R. Par.*

Primula veris Constantinopolitana, flore majore, purpureo. *Verbasculum Constantinopolitanum, flore purpureo H. R. Par.*

Primula veris Constantinopolitana, flore minore, purpureo. *Verbasculum Turcicum sive Carchichec Turcarum, flore purpureo, minore H. Edinb.*

Primula veris Constantinopolitana, flore miniato. *Verbasculum Constantinopolitanum, flore miniato H. R. Par.*

Primula veris Constantinopolitana, flore ferrugineo, punctis albis notato. *Verbasculum Constantinopolitanum, flore ferrugineo, punctis albis notato H. R. Par.*

Primula veris Constantinopolitana, flore albo. *Verbăsculum Constantinopolitanum, flore albo H. R. Par.*

Primula veris Constantinopolitana, flore dilutè carneo. *Verbasculum Constantinopolitanum, flore dilutè carneo H. R. Par.*

Primula veris Constantinopolitana, flore luteo. *Verbasculum Constantinopolitanum, flore luteo H. R. Par.*

Primula veris Conſtantinopolitana, flore flaveſcente. *Verbaſculum Conſtantinopolitanum, flore ſulphureo H. R. Par.*

Primula veris Conſtantinopolitana, flore obſoletè pallido. *Verbaſculum Conſtantinopolitanum, flore obſoletè pallido H. R. Par.*

Primula veris Conſtantinopolitana, flore obſoleti coloris. *Verbaſculum Turcicum ſive Carchichec Turcarum, flore obſoleto H. Edinb.*

Primula veris dicitur à primo vere, quòd ſcilicet plurimæ ejus generis ſpecies tunc florere ſoleant. Dignoſcuntur autem flore & ſemine carentes, foliis rugoſis & veluti aſperis, tenuibus, ad Lactucam nonnihil accedentibus.

GENUS III.

Plantago. *Plantain.*

Tab. 48. PLANTAGO eſt plantæ genus, flore A monopetalo, hypocrateriformi, plerumque quadripartito: ex cujus fundo ſurgit piſtillum C ſtaminibus ut plurimùm longioribus B ſtipatum, quod deinde abit in fructum ſeu teſtam D ferè ovatam aut conicam, per maturitatem in duas partes E F, quarum altera alteri incumbebat, tranſversè dehiſcentem, ſepto intermedio in duo veluti loculamenta diviſam, & ſeminibus fœtam oblongis H, placentæ G affixis.

Plantaginis ſpecies ſunt.

Plantago latifolia, glabra C. B. Pin. 189. *Plantago maxima, Hiſpanica Corn. 162. Plantain de marais.*

Plantago latifolia, ſinuata C. B. Pin. 189. *Plantago major, folio glabro, non laciniato ut plurimùm J. B. 3. 502. Plantago major Dod. Pempt. 107.*

Plantago lato, ſanguineo folio H. R. Monſp.

Plantago latifolia, incana C. B. Pin. 189. *Plantago major, hirſuta, media à nonnullis cognominata J. B. 3. 504. Plantago media Dod. Pempt. 107.*

Plantago latifolia, incana, ſpicâ albâ H. Edinb.

Plantago latifolia, roſea, flore expanſo C. B. Pin. 189. *Plantago roſea, flore expanſo J. B. 3. 503. Plantago roſea Lob. Icon. 304. Plantain à bouquet.*

Plantago latifolia, roſea, floribus quaſi in ſpica diſpoſitis C. B. Pin. 189. *Plantago roſea J. B. 3. 503. Plantago multiplex Tabern. Icon. 733.*

Plantago latifolia, ſpicâ multiplici, ſparsâ C. B. Pin. 189. *Plantago major, paniculâ ſparsâ J. B. 3. 503. Plantaginis majoris ſpica multiplex Dod. Pempt. 107.*

Plantago latifolia, incana, ſpicis variis C. B. Pin. 189. *Plantago peregrina, latifolia Gareti Cluſ. Hiſt. cix.*

Plantago latifolia, glabra, minor C. B. Pin. 189. *Plantago latifolia, minor J. B. 3. 505. Tabern. Icon. 731.*

Plantago latifolia, hirſuta, minor C. B. Pin. 189. *Plantaginis mediæ genus minimum Thal. 86.*

Plantago villoſa ſeu incana, lanuginoſa C. B. Pin. 189. *Plantago Salmanticenſis Cluſ. Hiſt. cix.*

Plantago anguſtifolia, major C. B. Pin. 189. *Plantago lanceolata J. B. 3. 505. Plantago minor Dod. Pempt. 107.*

Plantago anguſtifolia, minor, ſummo caule folioſo ſeu prolifera noſtras Pluk. Almag. Bot.

Plantago anguſtifolia, prolifera C. B. Pin. 189. *Plantago anguſtifolia Gareti, prolifera Cluſ. Hiſt. cx.*

Plantago argentea, anguſtifolia, è Rupe Victoriæ.

Plantago anguſtifolia, ſerrata, Hiſpalenſis C. B. Pin. 189. *Plantago anguſtifolia, alia Cluſ. Cur. poſt. in fol. 34.*

Plantago anguſtifolia, fruticans Cluſ. Cur. poſt. in fol. 34.

Plantago trinervia, latifolia, minor, incana, Hiſpanica Barr. Icon.

Plantago anguſtifolia, minor Tabern. Icon. 732. *Plantaginis lanceolatæ ſpecies minima J. B. 3. 505.*

Plantago piloſa, bulboſa C. B. Pin. 189. *Plantago piloſa, laciniata, Apula Col. Part. 1. 259.*

Plantago anguſtifolia, paniculis Lagopi C. B. Pin. 189. *Prodr. 98. Plantago quinquenervia, cum globulis albis, piloſis J. B. 3. 504.*

Plantago trinervia, folio anguſtiſſimo C. B. Pin. 189. *Prodr. 98. Plantago anguſtifolia, minor, ſpica hirſuta alba, foliis ex atro virentibus valde piloſis J. B. 3. 506.*

Plantago Alpina, folio anguſto, longo & nigricante Bocc. Muſ. Part. 2. 22. *Plantago Alpina, folio nigricante Ejuſd. Tab. 5.*

Plantago trinervia, montana C. B. Pin. 190. *Plantago incana, trinervia, montana Col. Part. 1. 259.*

Plantago anguſtifolia, albida, Hiſpanica. *Holoſteum Plantagini ſimile J. B. 3. 508. Holoſteum hirſutum, albicans, majus C. B. Pin. 190. Holoſteum Salmanticenſe, majus Cluſ. Hiſt. cx.*

Plantago anguſtifolia, albida, Monſpelienſis. *Holoſteum Monſpeſſulanum J. B. 3. 508. Holoſteum hirſutum, albicans, minus C. B. Pin. 190. Holoſteum Salmanticenſe, minus Cluſ. Hiſt. cxj.*

Plantago maritima, major, tenuifolia. *Coronopus maritimus, major C. B. Pin. 190. Coronopus maritima, noſtras J. B. 3. 511. Plantago anguſtifolia Dod. Pempt. 108.*

Plantago maritima, minor, tenuifolia. *Holoſteum Maſſilienſe C. B. Pin. 190. Coronopi, & Sedi montani media planta Maſſilienſium Lob. Icon. 438.*

Plantago maritima, minima, gramineo folio rigido. *Coronopus maritimus Raynaudeti J. B. 3. 511.*

Plantago gramineo folio, major. *Holoſteum ſtrictiſſimo folio, majus C. B. Pin. 190. Coronopus, Serpentina J. B. 3. 510. Serpentina Mathioli Dod. Pempt. 109.*

Plantago gramineo folio, minor. *Holoſteum ſtrictiſſimo folio, minus C. B. Pin. 190. Coronopus, Serpentaria omnium minima J. B. 3. 511. Serpentaria omnium minima Lob. Icon. 439.*

Plantago anguſtifolia, minima, Maſſilienſis, Lagopi capitulo.

Plantago paluſtris, gramineo folio, monanthos, Pariſienſis. *Holoſteum aquaticum, Alſinanthemum H. R. Par. App.*

Plantago Luſitanica, hirſuta, maritima, ſpicâ longiori.

Plantago Luſitanica, hirſuta, maritima, ſpicâ breviori.

Quas Plantaginis aquaticæ ſpecies appellarunt; ad Ranunculi genus revocavimus.

Plantaginem per excellentiam dictam fuiſſe exiſtimant, quaſi plantam præſtantiſſimam: alii nomen illud ducunt à pedum plantâ, quâ vulgò teritur, vel quam repræſentat.

GENUS IV.

Coronopus. *Corne de Cerf.*

Tab. 49.

CORONOPUS eſt plantæ genus, floribus & fructibus Plantaginis, à qua differt foliis in profundas partes diſſectis: Plantaginis enim folia vel inciſuris carent vel ſolum denticulata ſunt.

Coronopi ſpecies ſunt.

Coronopus hortenſis C. B. Pin. 190. *Coronopus ſive Cornu Cervinum vulgò, ſpicâ Plantaginis J. B. 3. 509. Herba ſtella ſive Cornu Cervinum Dod. Pempt. 109. Corne de Cerf.*

Coronopus Maſſilienſis, hirſutior, latifolius. *Coronopus Prochytæ Col. Part. 1. 258.*

Coronopus Neapolitanus, tenuifolius Col. Part. 1. 258. *Coronopus laciniatus Ejuſd. Part. 2. 71.*

Coronopus maritimus, minimus, hirſutus C. B. Pin. 191. *Coronopus maritimus, minimus Ejuſd. Prodr. 98.*

Coronopus maritimus, roſeus Bocc. Rarior. Plant. 69.

Coronopus dicitur à vocibus Græcis *κορώνη*, *Cornix*, & *πούς*, *pes*, quaſi dicas pedem Cornicis.

GENUS V.

Pſyllium. *Herbe aux puces.*

Tab. 49. Hiſt. 330.

PSYLLIUM eſt plantæ genus à Coronopo & Plantagine diverſum: quòd in caules aſſurgat foliatos & ramoſos, ut ait Cæſalpinus. Coronopi enim & Plantaginis flores & fructus ſimplici pediculo inſident.

Pſyllii ſpecies ſunt.

Pſyllium Dioſcoridis vel Indicum, foliis crenatis C. B. Pin. 191. *Pſyllium Indicum, foliis crenatis J. B. 3. 514. Pſyllium laciniatis foliis Bocc. Rarior. Plant. 8.*

Pſyllium majus, erectum C.B. Pin. 191. *J. B. 3. 513. Pſyllium Dod. Pempt. 115. Herbe aux puces, annuelle.*

Pſyllium majus, ſupinum C. B. Pin. 191. *J. B. 3. 513. Pſyllium Plinianum fortè, radice perenni, ſupinum Lob. Icon. 437. Herbe aux puces, vivace,*

Pſyllium

Psyllium minus C. B. Pin. 191. *Prodr. 99.*

Psyllium dicitur à voce Græca ψύλλα, Pulex, quòd pulices fugare, vel potius quòd semen ejus pulici simile existimetur.

SECTIO III.

De Herbis flore monopetalo infundibuliformi, cujus calyx plerumque abit in fructum.

GENUS I.

Jalapa. *Jalap.*

JALAPA est plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi, plerumque leviter inciso, qui gemino calyce donatur; altero C à quo involvi altero verò B cui insidere solet: is autem deinde abit in fructum D subrotundum, semine fœtum E ejusdem formæ F. *Tab. 50.*

Jalapæ species sunt.

Jalapa flore purpureo. *Solanum Mexiocanum, flore magno, purpureo seu Kermesino C. B. Pin. 168. Jesminum Mexicanum, sive flos Mexicanus multis J. B. 2. 814. Viola Peruviana Tabern. Icon. 315. Belle de nuit à fleur cramoisi.* L.

Jalapa flore flavo. *Solanum Mexiocanum, flore magno, flavo C. B. Pin. 168. Belle de nuit à fleur jaune.* L.

Jalapa flore obsoletè rubente. *Solanum Mexiocanum, flore magno, obsoletè rubente C. B. Pin. 168. Belle de nuit à fleur rougeâtre.*

Jalapa flore exalbido. *Solanum Mexiocanum, flore magno, exalbido C. B. Pin. 168. Belle de nuit à fleur blanchâtre.* L.

Jalapa flore ex purpureo & luteo mixto. *Solanum Mexiocanum, flore magno ex purpureo & luteo mixto C. B. Pin. 168. Belle de nuit à fleur panachée de jaune & de purpurin.* L.

Jalapa flore ex rubro, luteo & albo mixto. *Solanum Mexiocanum, flore magno ex rubro, luteo & albo mixto C. B. Pin. 168. Belle de nuit à fleur panachée de rouge, de jaune & de blanc.* L.

Jalapa flore ex albo & purpureo dimidiatim commixtis notato. *Solanum Mexiocanum, flore magno ex albo & purpureo dimidiatim commixtis notato C. B. Pin. 168. Belle de nuit à fleur mi-partie de blanc & de purpurin.* L.

Jalapa flore albo, purpureis maculis, inæqualibus vel latis vel minutis, tam punctatim quam virgatim asperso. *Solanum Mexiocanum, flore magno inæqualibus vel latis vel minutis maculis purpureis, tam punctatim quam virgatim album colorem intercurrentibus C. B. Pin. 168. Belle de nuit à fleur blanche marbrée & panachée de purpurin.* L.

Jalapa flore radiis flavis distincto. *Solanum Mexiocanum, flore magno, radiis flavis per longitudinem distincto C. B. Pin. 168. Belle de nuit à fleur blanche foüetée de jaune.* L.

Jalapa parvo flore. *Solanum Mexiocanum, flore parvo C. B. Pin. 168. Belle de nuit à petite fleur.*

Jalapa officinarum fructu rugoſo. *Jalap uſuel.*

Scribebat Patavio ad Cluſium Jacobus Antonius Cortuſus, dragmas duas radicis Admirabilis Peruanæ flore vario,ſeu Jalapæ flore vario,intus ſumptas egregiè aquas educere. Plumerius & Lignonius ex America reduces ſæpe mihi affirmarunt radices Jalapæ, quæ in officinis uſurpatur non differre ab ea ſpecie quam appellavi Jalapam officinarum, fructu rugoſo.

Cluſ. Hiſt. xc.

GENUS II.

Rubeola.

Tab. 50.

RUBEOLA eſt plantæ genus, floribus A B monopetalis, infundibuliformibus vel quadripartitis vel leviter inciſis, inſidentibus calyci D E, nunc gemino D C, nunc unico E tantùm. Cui flos inſidebat calyx, abit ille deinde in fructum ex duobus ſeminibus conſtantem F G.

Rubeolæ ſpecies ſunt.

Rubeola latiore folio. *Rubia latifolia, ſpicata C. B. Pin. 334. Rubia ſpicata Imp. 666. J. B. 3. 727.*

Rubeola anguſtiore folio. *Rubia anguſtifolia, ſpicata C. B. Pin. 334. Prodr. 145.*

Rubeola ſupina, ſpicâ longiſſimâ. *Rubia ſpicata, repens Bot. Monſp.*

Rubeola vulgaris, quadrifolia, lævis, floribus purpuraſcentibus. *Rubia cynanchica C. B. Pin. 333. J. B. 3. 723. Galium tetraphyllon, montanum, cruciatum Col. Part. 1. 297.*

Rubeola vulgaris, quadrifolia, lævis, floribus albis. *Rubia cynanchica, flore albo Bot. Monſp.*

Rubeola Luſitanica aſpera, floribus purpuraſcentibus.

Rubeola maritima. *Rubia maritima C. B. Pin. 334. Rubia marina Narbonenſium J. B. 3. 721. Rubia marina Dod. Pempt. 357.*

Rubeola quaſi exigua Rubia dicitur propter foliorum formam: à Gallio differt flore infundibuliformi.

GENUS III.

Trachelium.

Tab. 50.

TRACHELIUM eſt plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi & multifido, cujus calyx B abit in fructum membranaceum, ſæpe trigonum C, in terna loculamenta diviſum D, & ſeminibus fœtum E ut plurimùm exiguis.

Trachelii ſpecies ſunt.

Trachelium azureum, umbelliferum Pon. Bald. Ital. 44. *Cervicaria Valerianoides, cærulea C. B. Pin. 95.*

Trachelium umbelliferum, violaceum, foliis laciniatis. *Valeriana Urti-*

cæfolia, flore violaceo Corn. 23.

Trachelium villofum, floribus confertim ex foliorum alis nafcentibus. *Pyramidalis P. Gregorii da-Reggio Cluf. Cur. poft. in fol. 36.*

Trachelium petræum, floribus in capitulum congeftis. *Rapunculus petræus P. Alp. Exot. 343.*

Trachelium minus, Africanum, floribus violaceis, per caulem fparfis. *Campanula minor, Africana, Erini facie, flore violaceo, cauliculis erectis H. L. Bat.*

Trachelium Americanum, Sonchi folio, flore albo longiffimo Plum.

Trachelium à tracheâ arteriâ dicitur: eôque nomine appellarunt Campanulæ fpeciem quandam, quæ afperæ arteriæ morbis auxiliari exiftimatur.

GENUS IV.

Valeriana. *Valeriane.*

VALERIANA eft plantæ genus, flore AB monopetalo, infundibuliformi, multifido, & calyci CD infidente, qui deinde abit in femen ut plurimùm oblongum, ferè planum EF, pappis inftructum GH. *Tab. 52.*

Valerianæ fpecies funt.

Valeriana maxima, Pyrenaica, Cacaliæ folio DD Fagon. *Nard de montagne de Leon Lugd. Gall. 805.*

Valeriana Alpina, foliis integris, radice repente, inodora Raii Hift. 389.

Valeriana paluftris, media, parùm laciniata C. B. Pin. 164. *Valeriana paluftris, inodora, parùm laciniata C. B. Prodr. 86.*

Valeriana Alpina, prima C. B. Pin. 164. *Prodr. 86. Valeriana Alpina J. B. 3. Part. 2. 208.*

Valeriana Alpina, altera C. B. Pin. 164. *Valeriana fylveftris, Alpina 1. latifolia Cluf. Hift. lv.*

Valeriana Alpina, Scrofulariæ folio C. B. Pin. 164. *Prodr. 87. Valeriana Alpina, folio Scrofulariæ J. B. 3. Part. 2. 208.*

Valeriana montana, fubrotundo folio C. B. Pin. 165. *Valeriana montana Lugd. 1127.*

Valeriana Alpina, Nardo Celticæ fimilis C. B. Pin. 165. *Valeriana minima, Nardifolia J. B. 3. Part. 2. 206. Valeriana fylveftris, Alpina, ij, faxatilis Cluf. Hift. lvj.*

Valeriana Cretica, Filipendulæ radice. *Nardus Cretica, Filipendulæ radice C. B. Pin. 165. Nardo tuberofo di Candia Pon. Bald. Ital. 125.*

Valeriana Celtica. *Nardus Celtica Diofcoridis C. B. Pin. 165. Nardus Celtica J. B. 3. Part. 2. 205. Nardus Alpina Cluf. Hift. lvij.*

Valeriana rubra C. B. Pin. 165. *Dod. Pempt. 351. Valeriana rubra, latifolia J. B. 3. Part. 2. 211.*

Valeriana marina, anguftifolia five minor, rubra Mor. Umb.

Valeriana rubra, anguftifolia C. B. Pin. 165. *J. B. 2. Part. 2. 211.*

Valeriana marina, latifolia five major, alba Mor. Umb.

Valeriana marina, anguſtifolia ſive minor, alba Mor. Umb.

Valeriana hortenſis, Phu folio Oluſatri Dioſcoridis C. B. Pin. 164. *Valeriana major, odoratâ radice J. B. 3. Part. 2. 209. Valeriana hortenſis Dod. Pempt. 349. Grande Valeriane.*

Valeriana ſylveſtris, major C. B. Pin. 164. *Valeriana ſylveſtris, magna, aquatica J. B. 3. Part. 2. 210. Valeriana ſylveſtris Dod. Pempt. 349.*

Valeriana ſylveſtris, major, altera, folio lucido H. R. Par.

Valeriana paluſtris, major C. B. Pin. 164. *Valeriana paluſtris, major, profundè laciniata C. B. Prodr. 86.*

Valeriana paluſtris, minor C. B. Pin. 164. *Valeriana minor, pratenſis vel aquatica J. B. 3. Part. 2. 211. Valeriana minima Dod. Pempt. 350.*

Valeriana aquatica, minor, flore minore Raii Hiſt. 389.

Valeriana Alpina, minor C. B. Pin. 165. *Nardus montana, radice Olivari Ejuſd. Pin. 165. Nardus montana, radice oblonga Ejuſd. Pin. 165. Nardus montana, longius radicata Cam. Epit. 16.*

Valeriana foliis Calcitrapæ C. B. Pin. 164. *Valeriana annua, altera Cluſ. Hiſt. liiij.*

Valeriana Luſitanica, latifolia, annua, laciniata.

Valeriana à Valerio quodam ſeu potius à voce latina *valeo*; quòd viribus eximiis valere exiſtimetur.

Valerianæ ſpecies quo tempore floribus & ſemine carent, radice odorata, foliis glabris, ad nodos caulium geminis vulgò dignoſcuntur.

GENUS V.

Valerianella. *Mache.*

Tab. 52. VALERIANELLA eſt plantæ genus, flore monopetalo, infundibuliformi, multifido A B C D, & calyci E F G inſidente. Is autem deinde abit in fructum monoſpermum quidem ſed variæ prorſus figuræ. Alius enim H à ferri lanceæ formâ non multum recedit, ex duabus partibus conſtans I, quarum alterutra K ſemen fovet L. Alius M N ovatus eſt umbilicatus, tricuſpis, unico ſemine fœtus. Fructus O ſemen unicum pariter gerit umbilico pelviformi pulchrè ſecto ornatum. Fructus P cæteris longior eſt, fungoſus, lunatus cum ſemine tereti Q R. Fructus denique S in tres hamos deſinit & ſemen habet nonnihil incurvum T.

Valerianellæ ſpecies ſunt.

Valerianella arvenſis, præcox, humilis, ſemine compreſſo Mor. Umb. *Valeriana campeſtris, inodora, major C. B. Pin. 165. Locuſta herba J. B. 3. 323. Mache.*

Valerianella arvenſis, præcox, humilis, foliis ſerratis. *Lactuca agnina ſeu Valerianella foliis ſerratis Raii Hiſt. 392. Locuſta altera, foliis ſerratis J. B. 3. 324.*

Valerianella arvenſis, ſerotina, altior, ſemine turgidiori Mor. Umb.

Valerianella ſemine umbilicato, nudo, rotundo Mor. Umb.

Valerianella femine umbillicato, nudo, oblongo Mor. Umb.

Valerianella femine umbilicato, hirfuto, majore Mor. Umb.

Valerianella femine umbilicato, hirfuto, minore Mor. Umb.

Valerianella Cornucopoides, flore galeato Mor. Umb. *Valeriana peregrina, purpurea, albave C. B. Pin. 164. Valeriana peregrina, feu Indica J. B. 3. Part. 2. 212. Valeriana Indica Cluf. Hift. liiij.*

Valerianella Cornucopoides, echinata Col. Part. 1. 206.

Valerianella femine ftellato C.B. Pin. 165. *Valerianella femine Scabiofa ftellato, hirfuto & etiam umbilicato Col. Part. 1. 209.*

Valerianella Scabiofæ femine, major, Lufitanica Mor. Umb.

Valerianella dicitur quafi exigua Valeriana. Quo tempore floribus & fructu caret, ramis bifidis feu dichotomis, foliis binis ex adverfo pofitis, glabris, & venofis diftingui folet.

SECTIO IV.

De Herbis flore monopetalo, infundibuliformi, vel rotato, cujus piftillum quatuor veluti embryonibus ftipatur in totidem femina abeuntibus & in calyce maturefcentibus.

GENUS I.

Borrago. *Bourrache.*

BORRAGO eft plantæ genus, flore A monopetalo, rotato: ex cujus calyce C multifido furgit piftillum D mediæ floris parti B adinftar clavi infixum, & quatuor veluti ftipatum embryonibus, qui deinde abeunt in totidem femina F viperini capitis æmula, quæ in calyce ipfo E longè ampliato maturefcunt. *Tab. 53.*

Borraginis fpecies funt.

Borrago floribus cæruleis J. B. 3. 574. *Bugloffum latifolium, Borrago flore cæruleo C. B. Pin. 256. Bugloffum five Borrago Matth. 1186. Bourrache à fleur bleuë.*

Borrago floribus albis J. B. 3. 574. *Bugloffum latifolium, Borrago flore candido C. B. Pin. 256. Bourrache à fleur blanche.*

Borrago flore pallefcente, rofeo aut fuavè-rubente. *Bugloffum latifolium, Borrago, flore pallefcente, rofeo aut fuavè-rubente C. B. Pin. 256. Bourrache à fleur couleur de chair.*

GENUS II.

Bugloffum. *Buglofe.*

BUGLOSSUM eft plantæ genus, flore A C monopetalo, infundibuliformi & multifido: ex cujus calyce E ad bafim ufque fecto, furgit piftillum F infimæ floris parti B, D, adinftar clavi infixum, & quatuor veluti ftipatum em- *Tab. 53.*

bryonibus, qui deinde abeunt in totidem femina viperini capitis æmula H; quæ in calyce ipfo G longè ampliato maturefcunt.

Buglofli fpecies funt.

Bugloffum latifolium, femper virens C. B. Pin. 256. *Bugloffum folio Borraginis, Hifpanicum J. B. 3. 577. Bugloffum fempervirens Lob. Icon. 575.*

Bugloffum anguftifolium, majus, flore cæruleo C. B. Pin. 256. *Bugloffum vulgare, majus J. B. 3. 578. Bugloffum anguftifolium Lob. Icon. 576. Buglofe.*

Bugloffum anguftifolium, majus, flore albo C. B. Pin. 276. *Bugloffum Italicum, flore albo Eyft.*

Bugloffum anguftifolium, majus, flore rubeo aut variegato C. B. Pin. 256.

Bugloffum foliis finuofis C. B. Pin. 256.

Bugloffum vulgare, afperitate & proceritate difcrepans C. B. Pin. 256. *Bugloffum vulgare, violaceo & albo colore Eyft.*

Bugloffum fylveftre, majus, nigrum C. B. Pin. 256. *Bugloffum alterum, flore nigro Math. 1188.*

Bugloffum Creticum, majus, flore cæruleo, purpurante H. R. Par. *Borragine fylveftre di Candia, di fior azuro Zan. 51.*

Bugloffum Creticum, majus, flore fuaverubente.

Bugloffum Creticum, majus, flore albo.

Bugloffum Lufitanicum, Echii folio undulato.

Bugloffum anguftifolium, minus C. B. Pin. 256. *Bugloffum vulgare, minus J. B. 3. 578. Echii facie Bugloffum minimum, flore rubente Lob. Icon. 576.*

Bugloffum fylveftre, minus C. B. Pin. 256. *Echium Fuchfii, five Borrago fylveftris J. B. 3. 581. Bugloffa fylveftris Dod. Pempt. 628.*

Bugloffum Creticum, minimum, odoratum, flore vario eleganti H. R. Par. *Borragine murale, con fior odorato di Candia Zan. 47.*

Bugloffum Creticum, verrucofum, perlatum quibufdam H. R. Par. *Bugloffum Lufitanicum, bullatis foliis Mor. H. R. Blef.*

Bugloffum anguftifolium, femine echinato. *Cynogloffum minus C. B. Pin. 257. J. B. 3. 600. Cynogloffa minor Plinii Col. Part. 1. 179.*

Bugloffum radice rubra, five Anchufa vulgatior, floribus cæruleis. *Anchufa puniceis floribus C. B. Pin. 255. Anchufa Monfpeliana J. B. 3. 584. Anchufa parva Lob. Icon. 578. Orcanette.*

Bugloffum radice rubra, five Anchufa vulgatior, floribus albis.

Bugloffum anguftis, dentatis foliis. *Anchufa anguftis, dentatis foliis Bocc. Muf. Part. 2. 84. Tab. 77.*

Bugloffum fruticofum, Rorifmarini folio. *Anchufa anguftifolia C. B. Pin. 255. Libanotidis fpecies Rondeletii J. B. 2. 25. Anchufa minor, lignofior Ejufdem 3. 582. Anchufa lignofior, anguftifolia Lob. Icon. 578.*

Bugloffum fruticofum, Lufitanicum, Lithofpermi folio.

Bugloffum arvenfe, annuum, Lithofpermi folio. *Lithofpermum arvenfe, radice rubra C. B. Pin. 258. Lithofpermum nigrum quibufdam, flore albo, femine Echii J. B. 2. 592. Echioides alba Col. Part. 1. 185.*

Bugloffum luteum, annuum, minimum. *Anchufa lutea, minor J. B. 3. 583.*

Echioïdes lutea, minima, Apula, campeſtris Col. Part. 1. 184. Anchuſa lutea, minima Lob. Obſ. 312.

Buglossum Lusitanicum, foliis aſperis, oblongis, anguſtioribus & criſpis.

Bugloſſum Luſitanicum, foliis anguſtioribus, bullis minimis exaſperatis.

Bugloſſum marinum, incanum, cæruleo flore H. L. Bat. *Cynogloſſum procumbens, glaucophyllon, maritimum, noſtras, floribus purpuro-cæruleis, ſemine levi Pluk. Phytog. Tab. 172. fig. 3. Echium marinum Phytol. Britan.*

Bugloſſum differt à Borragine floris ſtructurâ. Dicitur autem à vocibus Græcis, Bὸς *Bos & γλῶσσα, lingua*, quaſi diceres linguam bovillam.

Genus III.

Aſperugo.

Asperugo eſt plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi & multifido: ex cujus calyce C pelviformi (qui deinde ſponte comprimitur D) ſurgit piſtillum E infimæ floris parti B adinſtar clavi infixum & quatuor veluti ſtipatum embryonibus, qui deinde abeunt in totidem ſemina F ut plurimùm oblonga K, quæ matureſcunt in calyce ipſo I longè ampliato, cujus partes G H tunc adeo comprimuntur ut ſibi mutuo adhæreſcant. Tab. 54.

Aſperuginis ſpecies ſunt.

Aſperugo vulgaris. *Bugloſſum ſylveſtre, caulibus procumbentibus C. B. Pin. 257. Cynogloſſa fortè topiaria Plinio, ſive Echium lappulatum quibuſdam J. B. 3. 590. Aſperugo ſpuria Dod. Pempt. 356.* L.

Aſperugo tenuior, floribus albis. *Bugloſſum caulibus procumbentibus, tenerius, floribus albis Mentz. Pug. Tab. 7.*

Genus IV.

Echium. *Viperine.*

Echium eſt plantæ genus, flore A B monopetalo, infundibuliformi, nonnihil inflexo, cujus margo ſuperior longius excurrit quàm inferior. Ex calyce autem D E F ad baſim uſque ut plurimùm ſecto, ſurgit piſtillum G poſticæ floris parti C adinſtar clavi infixum & quatuor veluti ſtipatum embryonibus, qui deinde abeunt in totidem ſemina viperini capitis æmula H, quæ in calyce ipſo I longe ampliato matureſcunt. Tab. 54.

Echii ſpecies ſunt.

Echium majus & aſperius, flore albo C. B. Pin. 254. *Echium albo flore, majus J. B. 3. 588. Echium flore albo Cam. Epit. 738.*

Echium majus & aſperius, flore dilutè purpureo Bot. Monſp. *Lycopſis Monſpeliaca, floribus dilutè purpureis Mor. H. R. Bleſ.*

Echium ampliſſimo folio, Luſitanicum.

Echium vulgare C. B. Pin. 254. *J. B. 3. 586. Echium Dod. Pempt. 631.* L.

Echium flore albo H. Edinb. L.

Echium Creticum, latifolium, rubrum C. B. Pin. 254. *Echium Creticum 1. Cluſ. Hiſt. clxiiij.*

Echium Creticum, flore variegato H. Edinb
Echium Creticum, anguſtifolium, rubrum C. B. Pin. 254. *Echium Creticum 2. Cluſ. Hiſt. clxv.*
Echium ſylveſtre, hirſutum, maculatum C. B. Pin. 254. *Echium rubro flore J. B. 3. 589. Cluſ. Hiſt. clxiiij*
Echium maritimum, inſularum Stæchadum, flore maximo. *Lycopſis Spatulæ folio, Hiſpanica & Sicula Bocc. Muſ. Part. 2. 84. Tab. 78.*
Echium procumbens, floſculis atrorubentibus, annuum Mor. H. R. Bleſ.
Echium foliis anguſtis & villoſis. *Anchuſa anguſtis, villoſis foliis Bocc. Muſ. Part. 2. 84. Tab. 78.*
Echium Roriſmarini folio. *Lycopſis anguſtifolia, minor Bocc. Muſ. Part. 2. 84. Tab. 78.*
Echium dicitur à voce Græca ἔχις, *vipera* non tantùm propter ſeminis formam, ſed quòd demorſis à Vipera auxiliari exiſtimetur.

GENUS V.

Pulmonaria. *Pulmonaire.*

Tab. 55. PULMONARIA eſt plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi, cujus pars ſuperior quæ multifida eſt, pelvim quodammodo réfert. Ex calyce autem C E tubulato, ut plurimum pentagono, quinquefido ſurgit piſtillum D infimæ floris parti B adinſtar clavi infixum, & quatuor veluti ſtipatum embryonibus: qui deinde abeunt in totidem ſemina F, quæ in calyce ipſo E ampliato matureſcunt.

Pulmonariæ ſpecies ſunt.

Pulmonaria Italorum ad Bugloſſum accedens J. B. 3. 595. *Symphytum maculoſum ſive Pulmonaria latifolia C. B. Pin. 259. Pulmonaria vulgaris, maculoſo folio Cluſ. Hiſt. clxix.*
Pulmonaria vulgaris, latifolia, flore albo.
Pulmonaria Alpina, foliis mollibus, ſubrotundis, flore cæruleo. *Symphytum ſeu Pulmonaria Alpina, foliis mollibus ſubrotundis, flore cæruleo H. R. Par.*
Pulmonaria folio non maculoſo Cluſ. Hiſt. clxix.
Pulmonaria foliis Echii Lob. Icon. 586. *Pulmonaria anguſtifolia, rubente cæruleo flore C. B. Pin. 260.*
Pulmonaria foliis Echii, flore albo.
Pulmonaria rubro flore, foliis Echii J. B. 3. 597. *Pulmonaria iv. rubro flore Cluſ. Hiſt. clxx.*
Pulmonaria anguſtifolia, cæruleo flore J. B. 3. 596. *Symphytum maculoſum ſive Pulmonaria anguſtifolia, cærulea C. B. Pin. 260. Pulmonoria anguſtifolia Taber. Icon. 557.*
Pulmonaria Alpina, anguſto folio, Italica Bocc. Muſ. Part. 2. 110. *Pulmonaria Alpina, anguſto folio Ejuſd. Tab. 86.*
Pulmonaria mitis, Fragariæ odore Bocc. Muſ. Part. 2. 148. *Pulmonaria Fragariæ odore Ejuſd. Tab. 105.*

Pulmonaria Cretica, annua, calyce veficario. *Borragine fylveftre, annua, di Candia Zan. Hift. 48.*

Pulmonaria viridi, fubrotundo, non maculato folio Bocc. Muf. Part. 2.135. *Pulmonaria viridis, non maculata, fubrotunda Ejufd. Tab. 95.*

Pulmonaria differt à congeneribus calycis formâ. Quo tempore fpecies ejus floribus & fructu carent facile dignofcuntur foliis oblongis vel fubrotundis, non incifis, mollibus vel afperis, & plerumque maculatis, Pulmonis malè affecti adinftar, unde nomen traxit.

GENUS VI.

Lithofpermum. *Gremil, ou Herbe aux perles.*

LITHOSPERMUM eft plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi, multifido : ex cujus calyce C ad bafim ufque fecto furgit piftillum D infimæ floris parti B adinftar clavi infixum, & quatuor veluti ftipatum embryonibus, qui deinde abeunt in totidem femina G fubrotunda, dura, expolita, nitida, quæ in calyce ipfo E, longè ampliato maturefcunt. *Tab. 55.*

Lithofpermi fpecies funt.

Lithofpermum majus, erectum C. B. Pin. 258. *Lithofpermum five Milium folis J. B. 3. 590. Lithofpermum minus Dod. Pempt. 83. Gremil, Herbe aux perles.* L.

Lithofpermum minus, repens, latifolium C. B. Pin. 258. *Lithofpermum majus Dodonæi, flore purpureo, femine Anchufæ J. B. 3. 572. Lithofpermum majus Dod. Pempt. 83.* L.

Lithofpermum arvenfe, minus. *Echium Scorpioides, arvenfe C. B. Pin. 254. Echium Scorpioides, folifequum, flore minore J. B. 3. 589.* L.

Lithofpermum arvenfe, minus, floribus luteis vel luteo-cæruleis.

Lithofpermum paluftre, minus, flore cæruleo. *Echium Scorpioides, paluftre C. B. Pin. 254. Echium Scorpioides, folifequum, flore majore, cæruleo J. B. 3. 589.* L.

Lithofpermum paluftre, minus, flore albo. *Echium Scorpioides, paluftre, flore niveo C. B. Pin. 254. Echium Scorpioides, folifequum, flore majore, albo J. B. 3. 589.*

Lithofpermum Alpinum, tomentofum, minimum. *Echium Scorpioides, Alpinum, nanum, fupinum Bocc. Muf. Part. 2. 149. Echium Scorpioides, Alpinum, tomentofum, nanum, fupinum Ejufd. Tab. 107.*

Ab eo genere excludendæ funt fpecies fequentes, quæ Lithofpermi notis carent. *Lithofpermum arundinaceum, forte Diofcoridis & Plinii C. B. Pin. 258. Vide Lacryma Job. Lithofpermum arvenfe, radice rubra C. B. Pin. 258. Buglofſi fpecies eft. Lithofpermum Linariæ folio, Germanicum C. B. Pin. 259. inter Thymeleæ fpecies recenfitum. Lithofpermum Linariæ folio, Monfpeliacum C. B. Pin. 259. quod ad Linum attinet.*

Lithofpermum, quafi diceres femen lapideum, à vocibus nempe λίθος, *lapis*, & σπέρμα, *femen*.

GENUS VII.

Symphytum. *Confoude.*

Tab. 56. SYMPHYTUM eft plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi oblongo & quafi campaniformi : ex calyce autem C D ad bafim fermè fecto, furgit piftillum E pofticæ floris parti B adinftar clavi infixum, & quatuor veluti ftipatum embryonibus, qui deinde abeunt in totidem femina G vipe- rini capitis H æmula, quæ in calyce ipfo F, longe ampliato maturefcunt.

Symphyti fpecies funt.

Symphytum Confolida major flore purpureo, quæ mas C.B. Pin.259. *Symphytum magnum J. B. 3. 593. Dod. Pempt. 134. grande Con oude.*

Symphytum Confolida major, flore purpuro-cæruleo C. B. Pin. 259.

Symphytum Confolida major, flore albo vel pallide-luteo, quæ fæmina C.B. Pin. 259.

Symphytum Confolida major, flore luteo C. B. Pin. 259.

Symphytum Confolida major, flore variegato H. L. Bat.

Symphytum majus, tuberofa radice C. B. Pin. 259. *Symphytum tuberofum J. B. 3. 594. Dod. Pempt. 134.*

Symphytum minus, tuberofa radice C. B. Pin. 259. *Symphytum tuberofum, minus Cluf. Hift. clxvj.*

Symphytum Echii folio ampliore, radice rubra, flore luteo. *Anchufa lutea, major C. B. Pin. 255. Anchufa lutea J. B. 3. 583. Lob. Icon. 578.*

Symphytum Echii folio ampliore, radice rubra, flore exalbido. *Anchufa flore albo aut pallido Clufii J. B. 3. 583. Anchufa exalbido flore Cluf. Hift. clxv.*

Symphytum Echii folio anguftiore, radice rubra, flore luteo *Anchufa lutea, minor C. B. Pin. 255. Anchufa Echioides, lutea, Cerinthoides, montana Col. Part. 1. 183.*

Ab eo genere excludendum eft. *Symphytum minus, Borraginis facie C. B. Pin. 259. quod Omphalodis fpecies eft.*

Lib. 4. cap. 10. Symphytum à congeneribus differt floris formâ: nomen duxit ἀπὸ τοῦ συμφύειν, hoc eft fimul nafci; nam ex Diofcoride radices Symphyti alterius carnium frufta quibufcum coquuntur, cogunt, ita ut coalefcant.

GENUS VIII.

Heliotropium. *Herbe aux verrues.*

Tab. 57. HELIOTROPIUM eft plantæ genus, flore A monopetalo, infundibu- liformi, centro ftellæ in modum corrugato & in decem partes alternatim inæquales ad oram incifo : ex calyce autem C furgit piftillum D infimæ floris parti B adinftar clavi infixum & quatuor veluti ftipatum embryonibus, qui deinde abeunt in totidem femina E F hinc angulata, inde gibba, quæ in calyce ipfo maturefcunt.

Heliotropii ſpecies ſunt.

Heliotropium majus Dioſcoridi C. B. Pin. 253. *Heliotropium majus, flore albo J. B. 3.604. Heliotropium Dod. Pempt. 70.* L

Heliotropium Siculum, majus, flore amplo, odorato Bocc. Rarior. Plant. 90.

Heliotropium majus, autumnale, Jaſmini odore.

Heliotropium medium, ſtrigoſius, Italicum Barr. Icon.

Heliotropium minus, ſupinum C. B. Pin. 253. *Heliotropium minus quorundam ſive ſupinum J. B. 3. 605. Heliotropium ſupinum Dod. Pempt. 70.*

Heliotropium Americanum, cæruleum, foliis Hormini A. R. Par. 83. *Agua-raquinha Piſon Edit. 1658. 229.*

Heliotropium Americanum, cæruleum, foliis Hormini anguſtioribus H. L. Bat. *Jacua-Acanga Piſon Edit. 1658. 229.*

Heliotropium Curaſſavicum, folio Lini umbilicati Prodr. Par. Bat. *Heliotropium Lini umbilicati facie Par. Bat. 183.*

Heliotropium arboreum, maritimum, tomentoſum, Gnaphalii Americani foliis Sloane Cat. Plant. Jam. 93. *Heliotropium Gnaphaloides, littoreum, fruticeſcens, Americanum, ſeu Lavender Barbadenſibus dictum Pluk. Phytog. Tab. 193. fig. 5.*

Ab eo genere excludendum eſt. *Heliotropium tricoccon C. B. Pin.* & ad Ricinoïdis ſpecies amandandum.

Heliotropium dicitur à vocibus Græcis, ἥλιος, *ſol*, & τρέπειν, *vertere*: non quòd hæc planta ad ſolis diurnum motum convertatur, ſed ut ait Dodonæus, quòd æſtivo ſolſtitio floreat; quo tempore ſol longiſſime ab æquinoctiali circulo digreſſus ad ipſum rurſus converſionem facit. Pempt. 70.

GENUS IX.

Cynogloſſum. *Langue de Chien.*

CYNOGLOSSUM eſt plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi & multifido, ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D infimæ floris parti B adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E ex quatuor capſulis conſtantem H I K, ut plurimùm aſperis, & ſemine ferè plano G fœtis; placentæ F pyramidatæ & quadrilateræ affixis. Tab. 57.

Cynogloſſi ſpecies ſunt.

Cynogloſſum majus, vulgare C. B. Pin. 257. *Cynogloſſum vulgare J. B. 3. 598. Cynogloſſum Dod. Pempt. 54. Langue de Chien.* L.

Cynogloſſum majus, vulgare, flore albo C. B. Pin. 257.

Cynogloſſum maximum, Belgicum C. B. Pin. 257. *Cynogloſſum maximum Lob. Obſ. 313.*

Cynogloſſum montanum, maximum. *Cynogloſſa montana, maxima, frigidarum regionum Col. Part. 1. 168. Deſcript. Icon 175.*

Cynogloſſum montanum, virenti folio, majori flore. *Cynogloſſa media, altera, virente folio, rubro flore, montana, frigidarum regionum Col. Part. 1. 176. Deſcript. Icon. 170.* L.

Cynogloſſum montanum, virenti folio, minore flore. *Cynogloſſa folio virenti J. B. 3. 600.*

Cynogloſſum globoſo flore C. B. Pin. 257. *Cynogloſſa media, montana, incana, anguſtifolia, altera, flore globoſo, frigidarum regionum Col. Part. 1. 173.*

Cynogloſſum fructu umbilicato C. B. Pin. 257. *Cynogloſſa altera, media, fructu κοτυλώδης, ſive λυχνιώδης, montana Col. Part. 1. 178.*

Cynogloſſum Creticum, latifolium, fœtidum C. B. Pin. 257. *Cynogloſſum Creticum ij Cluſii J. B. 3. 601. Cluſ. Hiſt. clxij. Cynogloſſum folio molli, incano, flore cæruleo, ſtriis rubris variegato Mor. H. R. Bleſ.*

Cynogloſſum Creticum, argenteo, anguſto folio C. B. Pin. 257. *Cynogloſſum Creticum 1. Cluſii J. B. 3. 600. Cluſ. Hiſt. clxij.*

Cynogloſſum Lithoſpermi folio, Hiſpanicum.

Ab eo genere excludendum eſt *Cynogloſſum medium & minus C. B. Pin. 257.* inter Bugloſſi ſpecies recenſendum.

Cynogloſſum dicitur à vocibus Græcis κυον', κυνὸς, *Canis* & γλῶσσα, *Lingua.*

GENUS X.

Omphalodes.

Tab. 58. OMPHALODES eſt plantæ genus, flore A monopetalo, rotato & multifido: ex cujus calyce D ſurgit piſtillum C mediæ floris parti B adinſtar clavi infixum; quod deinde abit in fructum E ex quatuor capſulis conſtantem GH cavis, umbilicatis, calathum quodammodo referentibus, ſemine ferè plano I fœtis, placentæ F pyramidatæ & quadrilateræ affixis.

Omphalodis ſpecies ſunt.

Omphalodes Luſitanica, Lini folio. *Linum umbilicatum Park. Theat. 1687.*

Omphalodes Luſitanica, elatior, Cynogloſſi folio.

Omphalodes pumila, verna, Symphyti folio. *Symphytum minus, Borraginis facie C. B. Pin. 259. Symphytum pumilum, repens, ſive Borrago minima Herbariorum J. B. 3. 597. Symphytum pumilum, repens, Borraginis facie ſeu Borrago minima Herbariorum, ſpuria Lob. Icon. 577.*

Omphalodes dicitur à voce Græca ὀμφαλός umbilicus: ejus enim capſulæ umbilicatæ ſunt.

SECTIO V.

De Herbis flore monopetalo, infundibuliformi, & ſemine ſingulari.

GENUS I.

Plumbago.

Tab. 58. PLUMBAGO eſt plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi & multifido: ex cujus calyce tubulato C ſurgit piſtillum D infimæ floris parti

B adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in ſemen oblongum FG plerumque acuminatum, in ipſo calyce E matureſcens.

Plumbaginis ſpecies ſunt.

Plumbago quorundam Cluſ. Hiſt. cxxiij. *Lepidium Dentellaria dictum C. B. Pin. 97. Dentillaria Rondeletii J. B. 2. 941.*

Plumbago flore albo.

Plumbago Americana, Betæ folio ampliori Plum.

Plumbago Americana, ſcandens, aculeata, Betæ folio minori Plum.

SECTIO VI.

De Herbis, flore monopetalo, rotato, cujus piſtillum abit in fructum ſiccum.

GENUS I.

LYſimachia *Corneille*.

LYSIMACHIA eſt plantæ genus, flore A B monopetalo, rotato, & multifido : ex ejus calyce D ſurgit piſtillum E mediæ floris parti C adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum ſeu teſtam ferè globoſam F, apice dehiſcentem G, ſeminibus fœtam K, placentæ H I affixis. *Tab. 52.*

Lyſimachiæ ſpecies ſunt.

Lyſimachia lutea, major, quæ Dioſcoridis C. B. Pin. 245. *Lyſimachia lutea J. B. 2. 901. Lyſimachium legitimum Dod. Pempt. 84.* L.

Lyſimachia lutea, major, quæ Dioſcoridis, foliis ternis C. B. Pin. 245. L.

Lyſimachia lutea, major, quæ Dioſcoridis, foliis quaternis C. B. Pin. 245. L.

Lyſimachia lutea, major quæ Dioſcoridis, foliis quinis. L.

Lyſimachia lutea, major, pentaphyllos, Canadenſis flore pleno H. R. Par.

Lyſimachia lutea, minor, foliis nigris punctis notatis C. B. Pin. 245. *Lyſimachia lutea, minor J. B. 2. 902. Lyſimachia lutea ij Cluſ. Hiſt. lij.*

Lyſimachia trifolia, lutea, ſpicata C. B. Pin. 245. *Lyſimachia lutea, ἑξανθὴς altera, Col. Part. 1. 257.*

Lyſimachia bifolia, flore globoſo, luteo C. B. Pin. 245. *Lyſimachia altera, lutea Lobelio, flore quaſi ſpicato J. B. 2. 902. Lyſimachia lutea, altera aut Lyſimachia Salicaria Lob. Icon. 263. Part. 2.*

Lyſimachia ſpicata, flore albo, Salicis folio. *Ephemeron Mathioli J. B. 2. 905. Ephemerum Mathioli vel potius Ephemerum ſpurium Lob. Icon. 354.*

Lyſimachia humifuſa, folio rotundiore, flore luteo. *Nummularia major, lutea C. B. Pin. 309. Nummularia ſive Centimorbia J. B. 3. 370. Nummularia Dod. Pempt. 600. Nummulaire.* L.

Lyſimachia humifuſa, folio rotundiore, flore purpuraſcente. *Nummularia rubra J. B. 3. 371. Nummularia minor, purpuraſcente flore C. B. Pin.*

310. *Nummularia flore purpurascente Ejusd. Prodr. 136.*

Lysimachia humifusa, folio subrotundo, acuminato, flore luteo. *Anagallis lutea nemorum C. B. Pin. 252. Anagallis lutea, Nummulariæ similis J. B. 3. 370. Anagallis lutea Lob. Icon. 466.*

Lysimachia annua, minima, Polygoni folio. *Linum minimum, stellatum C. B. Pin. 214. Prodr. 107. Bot. Monsp.*

Ab eo genere excludendæ sunt. *Lysimachia lutea, corniculata C. B. Pin. 245. quæ Onagræ species est. Lysimachiæ siliquosæ species C. B. ad Chamænerion revocandæ. Lysimachia spicata, purpurea fortè Plinii C. B. Pin. 246. quæ ad Salicariæ genus attinet. Lysimachia spicata, cærulea C. B. Pin. 246. inter Veronicas recensenda. Lysimachia rubra, non siliquosa C. B. Pin. 246. Salicariæ species videtur. Lysimachia Linifolia, purpuro-cærulea C. B. Pin. 246. hæc fortè etiam inter Salicarias annumeranda. Lysimachia cærulea, galericulata vel Gratiola cærulea C. B. Pin. 246. Cassidæ species est.*

Lib. 25. cap. 7. Invenit & Lysimachus herbam Lysimachiam, inquit Plinius, quæ ab eo nomen retinet.

GENUS II.

Anagallis. *Mouron.*

Tab. 59. ANAGALLIS est plantæ genus, flore A monopetalo, rotato & multifido: ex cujus calyce D surgit pistillum C mediæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum seu testam ferè globosam E per maturitatem in duas partes G F, quarum altera alteri incumbebat, transversa dehiscentem, & seminibus fœtam H ut plurimùm angulatis I, placentæ K affixis.

Anagallidis species sunt.

Anagallis phœniceo flore C. B. Pin. 252. *Anagallis phænicea, mas J. B. 3. 369. Anagallis mas. Dod. Pempt. 32. Mouron à fleur rouge.*

Anagallis phœnicea, foliis amplioribus, ex adverso quaternis Raii Synops. 205.

Anagallis cæruleo flore C. B. Pin. 252. *Anagallis cærulea, fœmina J. B. 3. 369. Anagallis fœmina Dod. Pempt. 32.*

Anagallis cærulea, foliis binis, ternisve ex adverso nascentibus C. B. Pin. 252. *Anagallis tenuifolia Monnelli Clus. App. alt. ad lib. vj.*

Anagallis fœmina, flore ferrugineo H. Edinb.

Anagallis floribus obsoletè purpureis Park. Theat. 558. *Anagallis purpurascente flore Clus. Hist. clxxxiij.*

Anagallis floribus carneis Park. Theat. 558.

Anagallis flore albo C. B. Pin. 252. *Anagallis fœmina, flore albo H. Edinb. Anagallis terrestris, flore albo Raii Synops. 206.*

Anagallis Hispanica, latifolia, maximo flore. *Anagallis exotica, amplo flore cæruleo Boss.*

Anagallis Lusitanica, folio rotundiore.

Anagallis Lusitanica, latifolia, parvo flore.

Anagallis Lufitanica, Linariæ folio, major.
Anagallis Lufitanica, Linariæ folio anguftiore.
Anagallis pufilla feu omnium minima Mor. Hift. Oxon. Part. 2. 569.
Anagallis minima, maritima, Gallo-Provincialis, folio rotundiore.
Ab eo genere excludendæ funt, *Anagallidis aquaticæ fpecies C. B. Pin. 252.* quæ ad Veronicam vel ad Samolum revocandæ.

GENUS III.

Samolus.

SAMOLUS eft plantæ genus, flore A monopetalo, rotato & multifido: ex cujus calyce D furgit piftillum C mediæ floris parti B adinftar clavi infixum, quod deinde cum calyce conjunctum abit in fructum feu teftam E apice dehifcentem F, feminibus fœtam G ut plurimùm exiguis. *Tab. 60.*

Samoli fpeciem unicam novi.

Samolus Valerandi J. B. 3. 791. *Anagallis aquatica, folio rotundo, non crenato C.B. Pin. 252. Anagallis aquatica, tertia Lob. Icon 467.*

Samolus non folùm differt à Lyfimachiâ floris formâ; fed etiam fructu, qui fit ex calyce fimul & piftillo.

GENUS IV.

Veronica. *Veronique.*

VERONICA eft plantæ genus, flore A monopetalo, rotato & multifido: ex cujus calyce C furgit piftillum D mediæ floris parti B adinftar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E G membranaceum, in duo loculamenta divifum F H, feminibus fœtum modò craffioribus I, modò exiguis K. *Tab. 60.*

Veronicæ fpecies funt.

Veronica mas, fupina & vulgatiffima C. B. Pin. 246. *Veronica vulgatior, folio rotundiore J. B. 3. 282. Veronica mas, ferpens Dod. Pempt. 40. Veronique mâle.*

Veronica mas, repens, Pyrenaica, folio longiori, glabro Schol. Bot. *Pluk. Phytog. Tab. 233. fig. 1.*

Veronica mas, erecta C. B. Pin 246. *Veronica affurgens Dod. Pempt. 40.*

Veronica fpicata, latifolia C. B. Pin. 246. *Veronica major, latifolia, foliis fplendentibus & non fplendentibus J. B. 3. 283. Veronica 1. erectior, latifolia Cluf. Hift. 346.*

Veronica fpicata, flore purpureo Mor. H. R. Blef.

Veronica fpicata, anguftifolia C. B. Pin. 246. *Veronica major, anguftifolia, caulibus viridibus J. B. 3. 284. Veronica ij. erectior, anguftifolia Cluf. Hift 346.*

Veronica fpicata, longifolia. *Lyfimachia fpicata, cærulea C. B. Pin. 246. Veronica fpicata, recta, profundè ferrata, quam Lyfimachiam cæruleam quidam vocant J. B. 3. 284. Pfeudolyfimachium cæruleum Dod. Pempt. 86.*

Veronica ſpicata, minor C. B. Pin. 247. *Veronica ſpicata, recta, minor J. B. 3. 282. Veronica recta, minima Cluſ. Hiſt. 347.*

Veronica parva, ſaxatilis, cauliculis nudis Raii Hiſt. 846. *Veronica Alpina, pumila, caule aphyllo Bocc. Muſ. Part. 2. 17. Tab. 1. & 9.*

Veronica pratenſis, Serpillifolia C. B. Pin. 247. *Veronica fœmina quibuſdam, aliis Betonica Pauli Serpillifolia J. B. 3. 285. Veronica pratenſis Dod. Pempt. 41.*

Veronica mas, Alpina, glabra, erecta, foliis parum crenatis Bocc. Muſ. Part. 2. 17. Tab. 10.

Veronica minima, Clinopodii minoris folio, glabra, Romana Bocc. Muſ. Part. 2. 19. Tab. 102.

Veronica Serpilli cochleato & lenticulari folio, repens Bocc. Muſ. Part. 2. Tab. 32.

Veronica Alpina, Bellidis folio, hirſuta C. B. Pin. 247. *Prodr. 116.*

Veronica Alpina, fruteſcens C. B. Pin. 247. *Veronica ſaxatilis J. B. 3. 284 Veronica iij, fruticans Cluſ. Hiſt. 347.*

Veronica fruteſcens, durior, oblongo Chamædrys folio, Patavina Bocc. Muſ. Part. 2. 18. Tab. 10.

Veronica Alpina, fruticans, Serpilli minoris folio circinato Pluk. Phytog. Tab. 232. fig. 6.

Veronica petræa, ſempervirens Pon. Bald. in fol. cccxxxvj. *Chamædrys Alpina, ſaxatilis C. B. Pin. 248. Veronica petræa, ſempervirens Ponæ, ad Chamædrym vulgarem falſam accedens J. B. 3. 289.*

Veronica Auſtriaca, foliis tenuiſſimè laciniatis. *Chamædrys Auſtriaca, foliis tenuiſſimè laciniatis C. B. Pin. 248. Prodr. 117. Chamædrys ſpuria, tenuiſſimè laciniata J. B. 3. 287.*

Veronica maxima Lugd. 1165. *Chamædrys ſpuria, major, latifolia C. B. Pin. 248.*

Veronica maxima, Pyrenaica, non ramoſa. *Veronica ſeu Chamædrys ſpuria, latifolia, major, non ramoſa, Pyrenaica Schol. Bot. Pluk. Phytog. Tab. 233. fig. 2.*

Veronica major, fruteſcens, altera Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 319. *Chamædrys ſpuria, major, altera ſive fruteſcens C. B. Pin. 248. Chamædrys falſa, maxima, an Teucrium 1, ſeu majus Pannonicum Cluſio J. B. 3. 286. Teucrium iv Cluſ. Hiſt. 349.*

Veronica ſupina, facie Teucrii pratenſis Lob. Icon. 473. *Chamædrys ſpuria, anguſtifolia J. B. 3. 285. Chamædrys ſpuria, major, anguſtifolia C. B. Pin. 249.*

Veronica minor, foliis imis rotundioribus Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 320. *Chamædrys ſpuria, latifolia J. B. 3. 286. Chamædrys ſpuria, minor, rotundifolia C. B. Pin. 249. Teucrium pratenſe & ſupinum, ſpurium, Chamædryoides Lob. Icon. 490.*

Veronica minor, foliis imis rotundioribus, flore albo H. L. Bat.

Veronica minor, anguſtifolia, ramoſior & procumbens Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 321.

2. 321. *Chamædrys spuria, minor, angustifolia J. B. 3. 287. C. B. Pin. 249.*

Veronica multicaulis, Pannonica. *Chamædrys spuria, minor, latifolia C. B. Pin. 249. Chamædryos falsa species, Teucrium ij aut v Clusii J. B. 3. 286. Teucrium v. Clus. Hist. 350.*

Veronica tetragona, montana, recta, minima Col. Part. 1. 289. *Chamædrys spuria, latifolia, minima C. B. Pin. 249.*

Veronica supina, Teucrii folio. *Chamædri spuriæ affinis rotundifolia, scutellata C. B. Pin. 249. Alyssum Dioscoridis montanum Col. Part. 1. 286.*

Veronica flosculis cauliculis adhærentibus Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 322. *Alsine Veronicæ foliis, flosculis cauliculis adhærentibus C. B. Pin. 250. Alsine serrato folio, hirsutiori, floribus & loculis cauliculis adhærentibus J. B. 3. 367.*

Veronica aquatica, major, folio subrotundo Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 323. *Anagallis aquatica, major, folio subrotundo C. B. Pin. 252. Berula seu Anagallis aquatica Tabern. Icon. 719. Anagallis aquatica, folio rotundiore, major J. B. 3. 791.*

Veronica aquatica, minor, folio subrotundo. *Anagallis aquatica, minor, folio subrotundo C. B. Pin. 252. Anagallis aquatica, flore cæruleo, foliolo rotundiore, minor J. B. 3. 790.*

Veronica aquatica, major, folio oblongo Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 323. *Anagallis aquatica, major, folio oblongo C. B. Pin. 252. Anagallis aquatica, flore cæruleo, folio oblongo, major J. B. 3. 791. Berula major Tabern. Icon. 719.*

Veronica aquatica, minor, folio oblongo. *Anagallis aquatica, minor, folio oblongo C. B. Pin. 252. Anagallis aquatica, flore purpurascente, folio oblongo, minor J. B. 3. 791. Anagallis aquatica, minor, ij Tabern. Icon. 718.*

Veronica aquatica, repens Oleæ folio. *Beccabunga Alpina sive Veronica glabra, Alpina, aquatica, Oleæ folio, repens Bocc. Mus. Part. 2. 22. Beccabunga Alpina, angustifolia, repens Ejusd. Tab. 6.*

Veronica aquatica, angustiore folio. *Anagallis aquatica, angustifolia, scutellata C. B. Pin. 252. Anagallis aquatica, angustifolia J. B. 3. 791.*

Veronica Nummulariæ folio, Pyrenaica.

Veronica Cymbalariæ folio, verna. *Alsine Hederulæ folio C. B. Pin. 250. Alsines genus Fuchsio, folio Hederulæ hirsuto J. B. 3. 368. Alsine spuria prior, sive morsus Gallinæ Dod. Pempt. 31.*

Veronica flosculis oblongis pediculis insidentibus, Chamedryos folio Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 322. *Alsine Chamædryfolia, flosculis pediculis oblongis insidentibus C. B. Pin. 250 Alsine serrato folio, glabro J. B. 3. 366. Alsine spuria, altera Dod. Pempt. 31.*

Veronica flosculis pediculis oblongis insidentibus, Chamædryos folio alterno H. L. Bat.

Veronica verna, trifido vel quinquefido folio. *Alsine triphyllos, cærulea C. B. Pin. 250. Alsine folio profundè secto, flore purpureo sive violaceo J. B. 3. 367. Alsine parva, recta, folio Alsines Hederaceæ, sed Rutæ modo diviso Lob. Icon. 464.*

Veronica terrestris annua, folio Polygoni, flore albo Mor. Hist. Oxon Part. 2. 322.

Veronica Americana,erecta, frutefcens & ramofa, folio Verbenæ Prodr. Par. Bat. *Veronica Americana, erecta, frutefcens Par. Bat. 241.*

GENUS V.

Chryfofplenium.

Tab. 60. CHRYSOSPLENIUM eft plantæ genus, flore A monopetalo rotato, multifido & calycis experte : ex cujus centro furgit piftillum B quod deinde abit in capfulam C membranaceam,bicornem, bivalvem D,feminibus fœtam ut plurimùm exiguis E.

Chryfofplenii fpecies funt.

Chryfofplenium foliis amplioribus, auriculatis. *Saxifraga rotundifolia, aurea C. B. Pin. 309. Saxifraga aurea Dodonæi J. B. 3. 707. Saxifraga aurea Dod. Pempt. 316.*

Chryfofplenium foliis minoribus, fubrotundis. *Saxifraga rotundifolia, aurea, minor, Montis aurei H. R. Par.*

Chryfofplenium foliis pediculis oblongis infidentibus. *Saxifraga aurea, foliis pediculis oblongis infidentibus Raii Hift. 207.*

GENUS VI.

Polemonium.

Tab. 61. POLEMONIUM eft plantæ genus, flore A monopetalo, rotato, & multifido: ex cujus calyce C furgit Piftillum D mediæ floris parti B adinftar clavi infixum, quod deinde abit in fructum feu teftam fubrotundam E, trifariam ut plurimùm dehifcentem F,in terna loculamenta divifam G,feminibus fœtam fæpe fæpius oblongis H.

Unicam novi Polemonii fpeciem, quæ flòris colore variat.

Polemonium vulgare, cæruleum. *Valeriana cærulea C. B. Pin. 164. Valeriana Græca quorundam, colore cæruleo J. B. 3. Part. 2. 212. Valeriana Græca Dod. Pempt. 352.*

Polemonium vulgare, album. *Valeriana Græca quorundam, colore albo J. B. 3. Part. 2. 212. Valeriana alba C. B. Pin. 164.*

Polemonium flore variegato. *Valeriana Græca, flore ex albo & cæruleo variegato H. L. Bat.*

GENUS VII.

Verbafcum. *Bouillon blanc.*

Tab. 61. VERBASCUM eft plantæ genus, flore A monopetalo, rotato & multifido: ex cujus calyce D furgit piftillum C mediæ floris parti B adinftar clavi infixum, quod deinde abit in fructum feu teftam ovato-acuminatam E, fepto intermedio G in duo loculamenta divifam F F, & feminibus fœtam I ut plurimùm exiguis & angulatis, placentæ H affixis.

Verbafci fpecies funt.

Verbafcum mas, latifolium, luteum C. B. Pin. 239. *Verbafcum vulgare, flore luteo, magno, folio maximo J. B. 3. App. 871. Verbafcum latius*

Dod. *Pempt.* 143. *Moléne, Bouillon blanc.*

Verbaſcum fæmina, flore albo C. B. Pin. 239. *Verbaſcum maximum Meridionalium, odoratum, album J. B. 3. App.* 871. *Maximus odoratus Meridionalium Thapſus barbatus fœmina flore albo Lob. Icon.* 560.

Verbaſcum fæmina, flore luteo, magno C. B. Pin. 239. *Verbaſcum maximum Meridionalium, odoratum, luteum J. B. 3. App.* 871. *Verbaſcum maximum, album, fœmina, flore ſubpallido Lob. Icon.* 561.

Verbaſcum anguſtifolium, ramoſum, flore aureo, folio craſſiore J. B. 3. App. 872. *Verbaſcum foliis viridibus, craſſioribus Mor. Hiſt.* 488.

Verbaſcum nigrum, flore ex luteo purpuraſcente C. B. Pin. 240. *Verbaſcum nigrum, flore parvo, apicibus purpureis J. B. 3. App.* 873. *Verbaſcum nigrum Dod. Pempt.* 144.

Verbaſcum foliis viridibus, annuum, floribus luteis H. L. Bat.

Verbaſcum nigrum Dioſcoridis Lob. Icon. 562.

Verbaſcum nigrum, folio Papaveris corniculati C. B. Pin. 240. *Verbaſcum criſpum & ſinuatum J. B. 3. App.* 872. *Verbaſcum Intubaceum Tabern. Icon.* 565.

Verbaſcum pulverulentum, flore luteo, parvo J. B. 3. App. 872. *Verbaſcum mas, anguſtioribus foliis, floribus pallidis C. B. Pin.* 239.

Verbaſcum Lychnitis, flore albo, parvo C. B. Pin. 240. *Verbaſcum flore albo. parvo J. B. 3. App.* 873. *Phlomos mas alter, Verbaſcum Lychnite Mathioli Lob. Icon.* 562.

Verbaſcum ramoſum, perenne, Pariſienſium.

Verbaſcum Alpinum, perenne, nigrum, flore albo, ſtaminibus purpureis H. R. Par. *Verbaſcum perenne, nigrum, floribus albis Mor. H. R. Bleſ. Verbaſcum Alpinum, perenne, nigrum, flore ex albo purpuraſcente Jоncq. Hort.*

Verbaſcum ramoſum, floribus albis, parvis Mor. H. R. Bleſ.

Verbaſcum humile, Alpinum, villoſum, Borraginis flore & folio. *Sanicula Alpina, foliis Borraginis, villoſa C. B. Pin.* 243. *Auricula Urſi Myconi piloſa, cærulea J. B. 3. App.* 869. *Auricula Urſi Myconi Lugd.* 837.

Verbaſcum humile, Alpinum, villoſum, Borraginis flore albicante. *Sanicula Alpina, foliis Borraginis, villoſa, flore albicante H. R. Par.*

Verbaſcum ſeu potius Barbaſcum dici volunt à canitie illa ſeu barba pubeſcente, qua folia Verbaſci vulgaris obduci ſolent.

GENUS VIII.

Blattaria. *Herbe aux mites.*

BLATTARIA differt à Verbaſco, fructu rotundiori K. Tab. 62.

Blattariæ ſpecies ſunt.

Blattaria lutea, folio longo, laciniato C. B. Pin. 240. *Blattaria Dod. Pempt.* 145. *Blattaria lutea J. B. 3. App.* 874.

Blattaria alba C. B. Pin. 241. *Blattaria flore albo J. B. 3. App.* 874. *Blattaria flore albo, perperàm Verbaſcum fæmina vulgò Lob. Icon.* 563.

Blattaria purpurea C. B. Pin. 241. *Blattaria flore cæruleo vel purpureo J. B.*

3. 875. *Blattaria flore purpureo Lob. Icon. 565.*
Blattaria flore obſoleto colore purpuraſcente C. B. Pin. 241.
Blattaria flore nigræ Violæ, colore eleganti nitente C. B. Pin. 241.
Blattaria flore obſoletè cæruleo H. Edinb.
Blattaria flore ferrugineo H. R. Par.
Blattaria Anglicana, perennis, flore obſoletè phæniceo H. R. Par.
Blattaria magno flore J. B. 3. 875.
Blattaria folio Verbaſci, flore luteo, amplo Mor. H. R. Bleſ.
Blattaria Raguſina, incana, multifida Mor. Oxon. Part. 2. Hiſt. 490. *Blattaria incana, multifida Bocc. Rarior. Plant. 61.*
Blattaria perennis, Cretica, incana, foliis binis conjugatim poſitis, uno majore extremum claudente Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 489. *Arturo di Candia, o vero Verbaſco fruticoſo auriculato Pon. Bald. Ital. 120. Verbaſcum foliis ſubrotundis, flore Blattariæ C. B. Pin. 240.*
Lib. 25. cap. 9. Blattaria abjecta, ut ait Plinius, Blattas in ſe contrahit; ideoque Romæ Blattariam vocarunt.

SECTIO VII.

De Herbis flore monopetalo, rotato; cujus piſtillum abit in fructum mollem.

GENUS I.

Solanum. *Morelle.*

Tab. 62. SOLANUM eſt plantæ genus, flore A B monopetalo, rotato, & multifido: ex cujus calyce E F ſurgit piſtillum G mediæ floris parti C D adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum ferè globoſum vel ovatum H I, mollem, ſucculentum; ſeminibus fœtum K L, ut plurimùm planis M N. Solani ſpecies ſunt.
Solanum officinarum, acinis nigricantibus C. B. Pin. 166. *Solanum hortenſe ſive vulgare, acinis nigris J. B. 3. 608. Solanum hortenſe, baccis nigricantibus Dod. Pempt. 453. Solanum nigrum, vulgare Cord. Hiſt. 158. Morelle à fruit noir.*
Solanum officinarum, acinis puniceis C. B. Pin. 166. *Solanum hortenſe ſive vulgare, acinis rubris J. B. 3. 608. Solanum hortenſe, baccis rubentibus Dod. Pempt. 453. Solanum puniceum Cord. 158. folio eſt ampliori, minus rugoſo, acinis verò rubentibus. Morelle à fruit rougeâtre.*
Solanum officinarum, acinis luteis C. B. Pin. 166. *Solanum hortenſe, ſive vulgare, acinis luteis J. B. 3. 608. Solanum hortenſe, baccis lutei coloris Dod. Pempt. 453. Solanum luteum Geſn. Hort. 281. folio eſt minori, pallidè virente & villoſo, acinis verò flaveſcentibus. Morelle à fruit jaunâtre.*
Solanum officinarum, acinis è luteo vireſcentibus H. L. Bat. *Morelle à fruit verdâtre.*

Solanum bacciferum, vulgari ſimile, Africanum, foliis frequentius & profundius crenatis Prodr. Par. Bat.

Solanum bacciferum, vulgari ſimile, maximum, Sirinamenſe Prod. Par. Bat.

Solanum Luſitanicum, perenne, foliis amplis profundè crenatis, fructu rubro.

Solanum ſcandens ſeu Dulcamara C. B. Pin. 167. *Glycypicros ſive amara dulcis J. B. 2. 109. Dulcamara Dod. Pempt. 402.*

Solanum ſcandens ſeu Dulcamara, flore albo C. B. Pin. 167.

Solanum ſcandens ſeu Dulcamara, flore pleno. *Dulcis amara flore pleno Eyſt.*

Solanum ſcandens, foliis variegatis H. R. Par.

Solanum lignoſum ſeu Dulcamara marina Raii Synopſ. 149.

Solanum fruticoſum, bacciferum C. B. Pin. 166. *Strychnodendros J. B. 3. 614. Pſeudocapſicum Dod. Pempt. 718.*

Solanum tuberoſum, eſculentum C. B. Pin. 167. *Prodr. 89. Papas Americanum J. B. 3. 621.*

Solanum tuberoſum, eſculentum. flore albo H. R. Par.

Solanum Pomiferum, fruteſcens, Africanum, ſpinoſum, nigricans, Borraginis flore, foliis profundè laciniatis H. L. Bat.

Solanum annuum, nigricans, Virginianum, ſpinoſiſſimum, latè ſe ſpargens, flore cæruleo, glabrum Plux. Phytog. Tab. 62. fig. 3. *Solanum Pomiferum, fruteſcens, Africanum, ſpinoſum, nigricans, Borraginis, flore, foliis minus profundè laciniatis, ſpinis multò longioribus, majoribus & crebrioribus horridum Raii Hiſt. 1799.*

Solanum ſpiniferum, fruteſcens, ſpinis igneis, Americanum Plux. Phytog. Tab. 225. fig. 5.

Solanum fruticoſum, Indicum, fructu rubro. *Cheru-Schunda H. Mal. Part. 2. 67.*

Solanum ſpinoſum, Indicum, Borraginis flore Icon. Robert H. R. Par. *Solanum foliis & caule ſpinoſis Mor. H. R. Bleſ.*

Solanum ſpinoſum, maximè tomentoſum Bocc. Rarior. Plant. 8. *Anachunda H. Mal.*

Solanum incanum, Chinenſe, minus ſpinoſum, floribus parvis ferè umbellatis Plux. Phytog. Tab. 62. fig. 1.

Solanum Indicum, folio ſinuoſo, aculeis atropurpureis inſtructo.

Solanum Americanum, molle foliorum nervis & aculeis flaveſcentibus, fructu mammoſo Plum. *Solanum Pomiferum, tomentoſum, fructu Pyriformi inverſo Sloane Cat. Plant. Jam. 108. Solanum Barbadenſe, ſpinoſum, foliis villoſis, fructu aureo, rotundiore, Pyri parvi inverſi forma & magnitudine Pluk. Phytog. Tab. 226. fig. 6.*

Solanum Americanum, ſpinoſum, foliis Melongenæ, fructu mammoſo. *Pommes de tetons, D Lign.*

Solanum Americanum, fruteſcens, Acanthi folio Plum.

Solanum Americanum, fruticoſum, Perſicæ foliis, aculeatum Plum.

Solanum Americanum, fruticoſum, Lauri foliis, aculeatum Plum.

Solanum Americanum, ſcandens, foliis tomentoſis Plum.

Solanum Americanum, tomentoſum, folio Verbaſci, parvo fructu, flaveſcente Plum.

Solanum Americanum, arboreſcens, Solani hortenſis folio, parvo fructu coccineo. Plum.

Solanum Americanum, arboreſcens, Amygdali folio undulato, magno flore albo, fructu rubro Plum.

Solanum Americanum, fruticoſum, Polyacanthi folio, monoſpermon Plum.

Solanum Americanum, ſcandens, aculeatum, Hyoſcyami folio, flore intus albo, extus purpureo Plum.

GENUS II.

Lycoperſicon.

Tab. 63. LYCOPERSICON eſt plantæ genus, flore A monopetalo, rotato & multifido: ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D mediæ floris parti B adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum mollem E, carnoſum, ſubrotundum, in varia loculamenta F diviſum, ſeminibus fœtum G ut plurimùm planis.

Lycoperſici ſpecies ſunt.

Lycoperſicon Galeni Ang. 217. *Solanum Pomiferum, fructu rotundo, ſtriato molli C. B. Pin. 167. Mala aurea odore fœtido, quibuſdam Lycoperſicon J. B. 3. 620. Aurea mala Dod. Pempt. 458.*

Lycoperſicon fructu rubro, non ſtriato.

Lycoperſicon fructu luteo. *Poma amoris fructu luteo Eyſt.*

Lycoperſicon fructu albo. *Solanum Pomiferum, fructu rotundo, ſtriato, molli albo C. B. Pin. 167.*

Lycoperſicon fructu è rubro palleſcente. *Solanum Pomiferum, fructu rotundo ſtriato, molli, rubro-palleſcente H. R. Par.*

Lycoperſicon fructu Ceraſi rubro. *Solanum racemoſum, Ceraſorum formâ C. B. Pin. 167. J. B. 3. 623.*

Lycoperſicon fructu Ceraſi, luteo. *Solanum racemoſum, Ceraſorum formâ, fructu luteo H. R. Par. Solanum Pomiferum, fructu rotundo, parvo, rubro, plano, nunc luteo, nunc rubro Mor. H. R. Bleſ.*

Lycoperſicon fructu ſtriato, duro. *Solanum Pomiferum, fructu rotundo, ſtriato, duro C. B. Pin. 167. J. B. 3. 620. Mala Æthiopica Dod. Pempt. 459.*

Lycoperſicon Americanum, arboreſcens, ampliſſimis foliis angulatis Plum.

Lycoperſicon differt à Solano fructu in plura loculamenta diviſo.

Lycoperſicon dicitur à vocibus Græcis λύκος, *lupus*, & περσικός, *Perſica*, quaſi Perſica Lupina.

GENUS III.

Alkekengi. *Coqueret.*

Tab. 64. ALKEKENGI eſt plantæ genus, flore A monopetalo, rotato & mul-

trifido: ex cujus calyce campaniformi C surgit pistillum D mediæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E mollem, Cerasi formem, seminibus fœtum F ut plurimùm planis G & involutum folliculo quodam membranaceo H, qui aliud nihil est quàm calyx C longè ampliatus.

Alkekengi species sunt.

Alkekengi officinarum. *Solanum vesicarium C. B. Pin. 166. Solanum halicacabum, vulgare J. B. 3. 609. Solanum vesicarium Dod. Pempt. 454. Coqueret.*

Alkekengi officinarum, foliis variegatis. *Solanum vesicarium, foliis ex luteo variis H. R. Par.*

Alkekengi fructu parvo, verticillato. *Solanum somniferum, verticillatum C. B. Pin. 166. Solanum verticillatum J. B. 3. 610. Solanum somniferum Dod. Pempt. 455.*

Alkekengi Virginianum, fructu luteo. *Solanum Virginianum, fructu luteo H. R. Par. Alkekengi sive Halicacabum Virginense Park. Theat. 463. Camaru Pison Edit. 1658. 223.*

Alkekengi Indicum, majus. *Solanum vesicarium, Indicum C. B. Pin. 166. Solanum sive Halicacabum Indicum J. B. 3. 609. Halicacabum sive Solanum Indicum Cam. Hort. Tab. xvij.*

Alkekengi Indicum, minimum, fructu virescente. *Solanum vesicarium, Indicum, minimum H. L. Bat.*

Alkekengi Indicum, minimum, fructu luteo. *Solanum vesicarium, minus, baccâ lutea Barr. Icon, Bocc. Mus. Part. 2. 63. Tab. 51.*

Alkekengi Americanum, flore albo, folliculis è rubro virescentibus, fructu flavescente Plum.

GENUS IV.

Melongena, *Mayenne.*

MELONGENA est plantæ genus, flore A monopetalo, rotato, & multifido: ex cujus calyce D surgit pistillum C mediæ floris parti B adinstar clavi infixum; quod deinde abit in fructum E carnosum, in quo F veluti nidulantur semina G ut plurimùm reniformia. *Tab 65.*

Melongenæ species sunt.

Melongena fructu oblongo, violaceo. *Solanum Pomiferum, fructu oblongo C. B. Pin. 167. Mala insana Dod. Pemp. 458.*

Melongena fructu oblongo, albo. *Solanum Pomiferum, fructu oblongo, albo C. B. pin. 167.*

Melongena fructu oblongo, luteo. *Solanum Pomiferum, fructu oblongo, luteo C. B. Pin. 167.*

Melongena fructu oblongo, suavè-rubente. *Solanum Pomiferum, fructu oblongo, carneo H. R. Par.*

Melongena fructu tereti, violaceo.

Melongena fructu rotundo. *Solanum Pomiferum, fructu instar Mali rotundo*

C. B. Pin. 617. Solanum Pomiferum, fructu rotundo J. B. 3. 618.
Melongena fructu incurvo. *Solanum Pomiferum, fructu incurvo C. B. Pin. 167. J. B. 3. 619. Melantzana Arabum, Melongena Lugd. App. 23.*
Melongena ſpinoſa, fructu rotundo, croceo. *Solanum ſpinoſum, fructu rotundo C. B. Pin. 167. Pomum de Hierico Melongenis congener J. B. 3. 619.*
Melongena fructu rotundo, cum ſpinis violaceis. *Solanum Pomiferum, fructu rotundo ſpinis violaceis H. L. Bat.*
Melongena fructu rotundo, cum ſpinis ex albo virentibus. *Solanum Pomiferum, fructu rotundo, ſpinis ex albo virentibus H. L. Bat.*
Melongena ſpinoſa, fructu rotundo, nigro. *Solanum Pomiferum fructu nigro, ſpinoſo C. B. Pin. 167. Melantzana nigra Lugd. App. 23. Solanum Pomiferum, fructu ſpinoſo J. B. 3. 619.*
Melongena ſpinoſa, fructu longo, nigro. *Solanum Pomiferum, fructu longo, nigro, ſpinoſo C. B. Pin. 167.*

GENUS V.

Capſicum. *Poivre d'Inde ou de Guinée.*

Tab. 68.

CAPSICUM eſt plantæ genus, flore A monopetalo, rotato & multifido: ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D mediæ floris parti B adinſtar clavi infixum, quod deindè abit in fructum E F mollem, quaſi membranaceum, in duo H vel plura G loculamenta diviſum, & ſeminibus fœtum compreſſis I, ut plurimùm reniformibus.

Capſici ſpecies ſunt.

Capſicum ſiliquis longis, propendentibus. *Piper Indicum, vulgatiſſimum C. B. Pin. 102. Capſicum Actuarii ſive Caninum Zinziber, Avicennæ Calecuticum Piper, ſive Piper Indicum, longioribus ſiliquis Lob. Icon. 316.*
Capſicum recurvis ſiliquis Dod. Pempt. 716. *Piper Indicum, propendentibus ſiliquis, oblongis, recurvis C. B. Pin. 102. Piper Calecuticum ſive Capſicum oblongius J. B. 2. 943.*
Capſicum ſiliquis recurvis, minus. *Piper Indicum, minus, ſiliquis recurvis Eyſt.*
Capſicum fructu flaveſcente. *Piper Indicum, ſiliquis flavis Eyſt.*
Capſicum fructu ſurrecto, oblongo. *Piper Indicum, ſiliquis ſurrectis & oblongis C. B. Pin. 102.*
Capſicum ſiliquis ſurrectis & oblongis, brevibus. *Piper erectum, minus pyramidale vel iij Regio Cluſ. Cur. poſt. 52.*
Capſicum ſiliquis ſurrectis & oblongis, exiguis. *Piper oblongum, exiguum, erectum, pyramydale, vel iv Regio Cluſ. Cur. poſt 52.*
Capſicum fructu bifido. *Piper Indicum, bifurcatâ ſiliquâ Eyſt.*
Capſicum fructu tereti, ſpithamæo.
Capſicum fructu longo, ventre tumido, per ſummum tetragono. *Piper Indicum, longum, ventre tumido, ſiliquâ per ſummum tetragona. H. R. Par.*
Capſicum ſiliquâ latiore & rotundiore J. B. 2. 943. *Siliquaſtrum quartum Fuchſ.*

Fuchs. Hist. 734. Piper Indicum, propendentibus siliquis rotundis C. B. Pin. 102.

Capsicum siliquâ propendente, oblongâ & cordiformi. *Piper Indicum. cordatum, oblongum Eyst.*

Capsicum siliquâ propendente, rotundâ & cordiformi. *Piper Indicum, cordatum Eyst.*

Capsicum siliquâ Olivæ formâ. *Piper cum siliqua Olivaria Clus. Cur. post. 52.*

Capsicum siliquâ propendente, Cerasi formâ. *Piper minimum, siliquis rotundis Eyst.*

Capsicum fructu rotundo, maximo. *Piper Indicum, fructu dependente, Pomi amoris formâ C. B. Pin. 102. Piper Indicum, rotundum, maximum Eyst.*

Capsicum fructu aculeato, majori. *Piper Indicum, fructu aculeato majori C. B. Pin. 102. Piper Indicum rotundum, aculeatum Eyst.*

Capsicum fructu aculeato, minori. *Piper Indicum, fructu aculeato, minori C. B. Pin. 102. Piper Indicum, aculeatum, medium Eyst.*

Capsicum siliquis surrectis, rotundis *Piper Indicum, siliquis surrectis, rotundis C. B. Pin. 103 Piper rotundum, majus, surrectum vel primum Regio Clus. Cur. post in fol. 51.*

Capsicum siliquis surrectis, rotundis, parum acuminatis. *Piper Indicum rotundum, minus, parum acuminatum C. B. Pin. 103.*

Capsicum siliquis surrectis, cordiformibus. *Piper Indicum, cordatum, majus C. B. Pin. 103.*

Capsicum siliquis surrectis, cordiformibus, angulatis. *Piper Indicum. cordatum, minus, angulosum C. B. Pin. 103.*

Capsicum siliquis surrectis, Cerasi formâ. *Piper Indicum, siliquis surrectis, Cerasi formâ C. B. Pin. 103. Capsicum minimis siliquis Dod. Pemp. 717. Piper siliquâ parva, Brasilianum J. B. 2. 944.*

Capsicum caule piloso, flore majore. *Piper Indicum, caule piloso, flore majore C. B. Pin. 103. Piper Indicum, caule pilis albis prædito Cam. Hort. 127.*

Capsicum fructu rotundo, minimo. *Piper siliquosum, magnitudinis baccarum Asparagi J. B. 2. 944.*

Capsicum Americanum, fructu oblongo. dulci Plum.

Capsicum dicitur vel à voce Græca κάπτω *mordeo*, propter vim deurentem seminis, vel à voce *capsa*, propter fructus formam quæ capsulam refert.

GENUS VI.

Nymphoides.

NYMPHOIDES est plantæ genus, flore A monopetalo, plerumque rotato, & multifido: ex cujus calyce B surgit pistillum C quod infimam floris partem perfodit, abitque in fructum seu thecam oblongam D, compressam, mollem, unicapsularem E, seminibus H fœtam, calyptrâ F G involutis. *Tab. 67.*

Nymphoidis species sunt.

Nymphoides aquis innatans. *Nymphæa lutea, minor, flore fimbriato C. B. L.*

V

Pin. 194. *Nymphaa minor, lutea, flore fimbriato J. B. 3. 772.*

Nymphoides folio maculis purpureis notato. *Nymphaa lutea, minor, flore fimbriato, foliis purpureis maculis eleganter notatis Pluk. Almag. Bot. 266.*

Nymphoides Indica, flore albo, fimbriato. *Nadel-Ambel. H. Mal. Part. x1. Tab. 28.*

Nymphoides dicitur quasi planta ad Nymphæã accedens: toto enim habitu & crescendi modo eam repræsentat; sed maximè differt floris, fructus & seminis structurâ.

GENUS VII.

Cyclamen, *Pain de Pourceau.*

Tab. 62. CYCLAMEN est plantæ genus, flore A monopetalo, rotato, globoso, in quinque partes C D E F G sursum revolutas plerumque secto: ex calyce autem I surgit pistillum H posticæ floris parti B ad instar clavi infixum, quod deinde abit in fructum K ferè globosum, membranaceum, multifariam dehiscentem, seminibus fœtum M ut plurimum oblongis & angulatis N, placentæ L affixis.

Cyclaminis species sunt.

Cyclamen orbiculato folio, infernè purpurascente C. B. Pin. 308. *Cyclaminus folio rotundiore, vulgatior J. B. 3. 551. Cyclaminus orbicularis, rotundifolius Dod. Pempt. 337.*

Cyclamen orbiculato folio, infernè purpurascente, flore pleno H. L. Bat.

Cyclamen orbiculato folio, infernè ex viridi pallente C. B. Pin. 308. *Cyclaminus odorato flore, ij Clus. Hist. 264.*

Cyclamen autumnale, orbiculato, circumroso folio, subtus rubente odoratissimo; flore carneo; Corcyræum H. R. Par. *Cyclamen de Corfou. Cyclamen autumnale, orbiculato, circumroso folio, subtus rubente, odorato flore ad purpuram vergente H. R. Par. Joncq. Hort.*

Cyclamen autumnale, folio subrotundo, lucido, molliori & crenato, suavè-rubente flore, Syriacum. H. R. Par. *Hugueteau.*

Cyclamen autumnale, folio subrotundo lucido, molliori & crenato, basi rubra, flore niveo maximo, Syriacum, *Hugueteau* dictum D. Chauveau Joncq. Hort.

Cyclamen odoratum, æstivo solstitio florens, folio maculato C. B. Pin. 308. *Cyclaminis odorati varietas Clus. Hist. 264.*

Cyclamen æstivo solstitio florens, folio paulò longiore, vixdum maculato, flore dilutè purpurascente, Romanum recentiorum H. R. Par. *Cyclamen autumnale, folio paulò longiore, vixdum maculato, dilutè incarnato flore Romanum Morini Joncq. Hort.*

Cyclamen folio subrotundo, ampliore, flore dilutè violaceo Pictavienfium H. R. Par. *Cyclamen autumnale Pictavienfium, dilutè violaceo flore D. de Bertinieres Joncq. Hort.*

Cyclamen autumnale, exoticum, alterum Joncq. Hort. *Cyclaminum Montis Libani Corn.*

Cyclamen hyemale,orbiculatis foliis,infernè rubentibus,purpurascente flore Coum Herbariorum H. R. Par. *Cyclamen hyemale, orbiculatis foliis, infernè rubentibus, purpureo flore, Coum Morini Joncq. Hort. Cyclamen de Chio.*

Cyclamen hyeme & vere florens, folio angulofo, amplo flore albo,basi purpureâ, Persicum dictum H. R. Par. *Cyclamen autumno florens & hyeme folio angulofo, amplo flore albo, basi purpureâ, Persicum Morini Joncq. Hort. Cyclamen de Perse.*

Cyclamen hyeme & vere florens folio angulofo, amplo flore carneo, basi purpurea H. R. Par.

Cyclamen toto ferè anno florens,odorato, purpureo flore, Africanum dictum H. R. Par. *Cyclamen d'Afrique.*

Cyclamen Africanum aliud, Gigas Monspessulanis dictum H. R. Par. *Le Grand Africain.*

Cyclamen vernum, angulofo folio, triplici viriditate sericea vario,maximis floribus albis, imo osculo purpurascente, Antiochenum nuperorum H. R. Par. *Cyclamen vernum, angulofo folio triplici viriditate holosericeâ vario, imo osculo rotundo purpurascente, maximis floribus albis Antiochenum Morini Joncq. Hort. Cyclamen d'Antioche.*

Cyclamen Antiochenum, autumnale, flore purpureo, duplici Park.

Cyclamen latifolium, auriculatum, flore suavè-rubente H. R. Par.

Cyclamen folio angustissimo, auriculato, flore albo, imâ sui parte purpurascente, Byzantinum Herbariorum H. R. Par. *Cyclamen folio quinque auriculis donato, flore albo, imâ sui parte purpurascente Morini,Regium Herbariorum Joncq. Hort. Cyclamen Bizantin.*

Cyclamen Aprili florens, cordato folio, amœna viriditate & albedine picto, minimo flore H. R. Par. *Cyclamen Aprili florens,cordato folio, flore niveo, interdum purpurea basi, lactescente flore Joncq. Hort. Cyclamen Orientale Corn. Cyclamen Oriental.*

Cyclamen folio longiore, angulofo & linguam serpentis mentiente, Regium nostras H. R. Par. *Cyclamen angulofo folio, serpentis linguam æmulante Morini Joncq. Hort.*

Cyclamen folio longiore, angulofo & linguam serpentis mentiente, amplo flore albo H. R. Par.

Cyclamen radice maxima, foliis infernè rubentibus C. B.Pin. 308. *Cyclamen Romanum Eyst.*

Cyclamen folio angulofo C. B. Pin. 308. *Cyclaminus folio angulofo J. B. 3. 553. Cyclamen verno tempore florens Clus. Hist. 265.*

Cyclamen Hederæ folio C. B. Pin. 308. *Cyclaminus orbicularis Dod. Pempt.* L. *337.*

Cyclamen folio Hederaceo, polyanthes C. B. Pin. 308. *Cyclaminus Byzantinus, polyanthes Clus. Hist. 264.*

Cyclamen radice Castaneæ magnitudinis C. B, Pin. 308. *Cyclaminus Byzantinus Clus. Hist. 264.*

Cyclamen radice exigua C. B. Pin. 308. *Cyclaminus parva radice J. B. 3. 553. Cyclaminus æstivus Cluf. Hift. 265.*

Cyclamen oblonga radice C. B. Pin. 308. *Cyclaminus odoratus, μακρορίζος Cluf. Hift. 264.*

Cyclamen vernum, album C. B. Pin. 308. *Cyclaminus flore albo, vernus J. B. 3. 554.*

Cyclamen vernum, flore rubro Pancii Lob. Obf. 332. *Cyclaminus flore rubro, graciliori J. B. 3. 554.*

Cyclamen foliis Violariæ, radice cordis effigie C. B. Pin. 308. *Cyclaminus vernus, fpurius, flore luteo J. B. 3. 554. Cyclamen vernum, fpurium Cluf. Hift. App. alt. Auct.*

Cyclamen dicitur à voce Græca κύκλος *circulus*, propter radices & folia orbiculata fpecierum hujus generis: quo enim tempore flore & fructu carent dignofci folent foliis fubrotundis vel angulatis, ex albo & vario plerumque variegatis. Earum radices ut plurimum tuberofæ.

GENUS VIII.

Mofchatellina.

Tab. 61. Hift. 684.

MOSCHATELLINA eft plantæ genus, flore AB monopetalo, rotato & multifido: ex cujus calyce E furgit piftillum D mediæ floris parti C adinftar clavi infixum, quod deinde obfervante Clariff. Raio abit in fructum mollem feu baccam fucculentam, feminibus fœtam ut plurimum compreffis.

Mofchatellinæ fpeciem unicam novi.

Mofchatellina foliis Fumariæ bulbofæ J. B. 3. 206. *Ranunculus nemorofus, Mufcatellina dictus C. B. Pin. 178. Minimus Ranunculus Septentrionalium, herbido mufcofo flore, & Mufcatella Cordi Lob. Icon. 674.*

SECTIO VIII.

De Herbis, flore monopetalo, rotato, cujus calyx abit in fructum

GENUS I.

Pimpinella. *Pimprenelle.*

Tab. 68.

PIMPINELLA eft plantæ genus, flore monopetalo, rotato, ad centrum ufque plerumque quadripartito, ftaminibus plurimis A ftipato, vel piftillo fimbriato B. calyx autem C deinde abit in fructum D H ut plurimùm quadrangularem & utrimque acutum, modò unicapfularem F, modò bicapfularem E, feminibus fœtum fæpe fæpius oblongis G.

Pimpinellæ fpecies funt.

Pimpinella fanguiforba, major C. B. Pin. 160. *Sanguiforba major, flore fpadiceo J. B. 3. Part. 2. 120, Pimpinella five Sanguiforba, major Math. 1033.*

Pimpinella major, rigida, præalta, auriculata, Sabauda Bocc. Muſ. Part. 2. 19. *Pimpinella auriculata, Sabauda, rigida Ejuſd. Tab. 9.*

Pimpinella major, Hiſpanica, ſpicâ dilutè rubente H. R. Par.

Pimpinella major, Hiſpanica, altera, conglomerato flore H. R. Par.

Pimpinella Canadenſis, ſpicâ longa, rubente H. R. Par. *Pimpinella maxima, ſpicâ longa, rubra Mor. H. R. Bleſ. Pimpinella maggiore, ſpiccata, di Canada Zan. 161.*

Pimpinella maxima, Canadenſis Corn. 174. *Sanguiſorba major, Americana, flore albo, ſpicato Broſſ.*

Pimpinella Agrimonoides, odorata H. R. Par. *Pimpinella Agrimonoides Mor. H. R. Bleſ. Bocc. Rarior. Plant. 58.*

Pimpinella ſanguiſorba, minor, hirſuta C. B. Pin. 160. *Sanguiſorba minor J. B. 3. Part. 2. 113. Pimpinella ſanguiſorba Dod. Pempt. 105.*

Pimpinella ſanguiſorba, minor, lævis C. B. Pin. 160.

Pimpinella ſanguiſorba, inodora C. B. Pin. 160. *Prodr. 84. J. B. 3. Part. 2. 121.*

Pimpinella ſanguiſorba, minor ſemine majore & craſſiore Bot. Monſp.

Pimpinella ſpinoſa ſeu ſempervirens Mor. Umb. 57. *Poterio affinis, foliis Pimpinellæ, ſpinoſa C. B. Pin. 388. Poterium quibuſdam ſive Pimpinella ſpinoſa J. B. 1. Part. 2. 410.* Χαλκέιον *Anguillaræ, Poterium Dalechampii Cluſ. Hiſt. 108.*

Pimpinellæ ſpecies quo tempore flore carent & ſemine, dignoſci ſolent foliis conjugatis ut plurimùm nitidis.

CLASSIS III.

DE HERBIS ET SUFFRUTICIBUS, Flore monopetalo, anomalo.

FLORES monopetalos anomalos appellavimus nonnullos flores multiformes, monopetalos, qui ſingulari nomine comprehendi nequeunt; quales ſunt flores Ariſtolochiæ, Digitalis, Scrofulariæ. Ex iis tamen alii Perſonati dici poſſunt, quòd confictam faciem ſeu perſonam, roſtrumque animalium rictu & labiis non malè referant: Perſonati autem à Labiatis differunt capſulâ ſeminum, quæ à calyce omnino diverſa eſt; cum Labiatorum capſula prius fuerit calyx florum.

SECTIO I.

De Herbis flore monopetalo, anomalo, aurito vel cucullato.

GENUS I.

Arum, *Pied de Veau.*

Tab. 69. Hiſt. 104. ARUM eſt plantæ genus, flore A monopetalo, anomalo, auris aſininæ vel leporinæ formâ ut ait Cordus: ex floris autem fundo ſurgit piſtillum B ad baſim plurimis embryonibus ſtipatum C, qui ſinguli deinde abeunt in baccam D ferè globoſam uno vel altero ſemine fœtam E ſubrotundo F His addenda ſunt folia non diviſa vel leviter tantùm inciſa.

Ari ſpecies ſunt.

Arum vulgare, non maculatum C. B. Pin. 195. *Arum Tabern. Icon.* 746.

Arum maculatum, maculis candidis C. B. Pin. 195. *Arum J. B. 2. 783. Dod. Pempt. 328.*

Arum maculatum, maculis nigris C. B. Pin. 195.

Arum maculatum, folio ſubrotundo H. R. Par.

Arum venis albis, majus, nigris lituris maculatum H. R. Par. *Arum venis albis, lituris nigris ſignatum Mor. H. R. Bleſ.*

Arum venis albis, Italicum, maximum H. R. Par.

Arum venis albis C. B. Pin. 195. *Arum majus, Veronenſe Lob. Obſ. 326.*

Arum Byzantinum J. B. 2. 785. *Cluf. Hift. lxxiiij.*

Arum Arabicum, flore maculato H.Oxon.D.Sherard.Pluk.Almag. Bot. 50.

Arum Ceylanicum, humile, latifolium, piftillo coccineo H. Amftel. 97. H.A.1.97 Nelen-Schena minor H.Mal.11.p.33.t.17

Arum maximum, Ægyptiacum, quod vulgò Colocafia C. B. Pin. 193. *Colocafia J.B.2.790.Cluf.Hift.lxxv. Culcas,Faba Ægyptia P. Alp. Exot.* 39. H.Eyst.Aut.Or.3 f.2.f.1.

Arum Ægyptiacum, florigerum & fructum ferens, radice magna, orbiculari Pluk. Almag. Bot. 51. *Colocaffia Ægyptia, florida Vefling. Obfer. 38. Arum Ægyptium, multiflorum Col. Part. 2. 1.*

Arum maximum, Ægyptiacum, quod vulgò Colocaffia, cauliculis nigricantibus, Zeylanica H. L. Bat. *Colocaffia ftrongylorhiza, Zeylanica, pediculis & limbis foliorum atro-puniceis Par. Bat. 15.*

Arum maximum. macrorhizon, Zeylanicum Par. Bat. *Arum maximum, Zeylanicum, foliis nervofis Prod. Par. Bat.* P.B.93.

Arum Africanum, flore albo, odorato Prod. Par. Bat. *Arum Æthiopicum, flore albo, odorato, Mofchum olente H. L. Bat. Arum Æthiopicum, flore albo, odorato H. Amftel. 95.* H.A.1.95.

Arum Indicum, magno flore H. R. Par. *Arum Indicum, bicubitale, amplo flore Mor. H. R. Blef.*

Arum minus, Nymphææ foliis, efculentum Sloane Cat. Plaut. Jam. 62. *Braffica Brafiliana, foliis Nymphææ C. B. Pin. 111. Arum Ceylonicum minus, cauliculis nigricantibus & viridantibus foliis Colocaffiæ fimilibus Commel. Cat. Hort. Amftel.* Chou Caraibe du Tertre.

Arum minus, efculentum, Sagittariæ foliis viridi-nigricantibus Sloane Cat. Plant. Jam. 63. *Arum minus, Sagittariæ foliis ex infulâ Barbados Pluk. Tab. 149. fig. 2.* Nelenschena major. H.M.11.p.39.t.20. Th.Zeyl.p.34 = Fl.Zeyl.155. Delet.

Arum Americanum, majus, foliis colli Columbini adinftar verficoloribus D. Lign.

Arum Americanum, fcandens, ampliffimo folio, flore albo. *Colocafia Hederacea, fterilis, latifolia Plum. 37. fig. lij. qui poftea florentem plantam inveni.*

Arum Americanum, fcandens, anguftiore folio. *Colocafia Hederacea, fterilis, anguftifolia Plum.*

Arum Americanum, fcandens, foliis cordiformibus. *Colocafia, Hederacea, fterilis, minor, folio cordato Plum. 39. fig. lv.*

Arum Hederaceum, amplis foliis, perforatis Plum. 40. fig. lvj. *Clematis Malabarenfis, foliis Vitis, colore Dracunculi C. B. Pin. 301. Lignum colubrinum 1. Acoftæ Lugd. 1911.*

Arum arborefcens, Sagittariæ foliis Plum. 44. fig. lx.

Arum caulefcens, Cannæ Indicæ foliis Plum. 45. fig. lxj.

Arum foliis rigidis, anguftis & acuminatis Plum. 47. fig. lxij.

Arum amplis foliis cordiformibus, radice nodosâ, rubra. *Dracunculus amplis foliis, cordatis, radice nodosâ rubra Plum. 48. fig. lxiij.*

Arum Americanum, ampliffimo folio, flore & fructu rubro Plum.

Arum Americanum, maximum, nervis foliifque purpureis, margine virefcente cinctis.

Arum americanum colocasiæ folio maculatum cauliculis fuscis. Rar. Pl. p. et fig. 20.
Idem: cauliculis viridibus. Pl. Rar. Comm. p. et t. 20

Arum Americanum, ſcandens, maximum, flore flaveſcente Plum.

Arum Americanum, ſcandens, ampliſſimo folio, fructu longiſſimo Plum.

Arum Americanum, acinis amethyſtinis, parvo flore Plum.

Arum bifolium, Arabicum, maculatum, Ardabar Mathæi à ſancto Joſeph Par. Bat. *Arum Indiæ Orientalis, Ardabar dictum, foliis ſecuris inſtar, maculatis Mentz. Ardabar, pianta Orientale Zan. Tab. 78.* Zan. 1742. t. 23 fig. 3

Arum Scorzoneræ folio. *Ariſarum anguſtifolium Dioſcoridis fortè C. B. Pin. 196. Arum anguſtifolium Dod. Pempt. 332.*

Arum Scorzoneræ folio, alterum. *Serpentaria minor, ſaxatilis, Sicula, Ariſari anguſtifolii foliis Bocc. Muſ. Part. 2. 137. Serpentaria minor. Ariſari anguſtifolii foliis Ejuſd. Tab. 87.*

Arum anguſtiſſimo folio. *Ariſarum anguſtifolium, minimum Bocc. Rarior. Plant. 80.*

Arum orientale triplici flore. Zan. hist. Monti 1742. Aro orientale Zan. Zan. 1742 p. 27 t. 173 f.

GENUS II.

Dracunculus. *Serpentaire.*

Tab. 70. DRACUNCULUS eſt plantæ genus, floribus & fructibus Ari, foliis vero A in varias & profundas lacinias diſſectis.

Dracunculi ſpecies ſunt.

Dracunculus polyphyllus C. B. Pin. 195. *Dracunculus major, vulgaris J. B. 2. 789. Dracontium Dod. Pempt. 329.*

Dracunculus polyphyllus, foliis ex luteo variegatis H. R. par.

Dracunculus polyphyllus, foliis venis albis eleganter ſtriatis. *Arum polyphyllum, Dracunculus & Serpentaria dictum, foliis venis albis eleganter ſtriatis Pluk. Almag. Bot. 52.*

Dracunculus polyphyllus, major, Indicus ſerotinus immaculato caule H. R. Par. *Dracontium majus, caule glauco, immaculato Par. Bat.*

Dracunculus polyphyllus, minor, Indicus, immaculato caule. *Dracontium caule immaculato, minus & humilius Par. Bat. Arum polyphyllum, Dracunculus & Serpentaria dictum, caule non maculato, minus & humilius H. L. Bat.*

Dracunculus Zeylanicus, polyphyllus caule aſpero, ex flavo & viridi variegato. *Dracontium Zeylanicum, ramoſo folio, caule ex viridi & flavo variegato, aſpero Par. Bat.* 89

Dracunculus Zeylanicus, polyphyllus, caule aſpero, vireſcente, maculis albicantibus notato. *Arum polyphyllum, Ceylanicum, caule ſcabro, viridi diluto, maculis albicantibus notato H. Amſtel. 99.* H. A. 1. 99

Dracunculus Zeylanicus, polyphyllus, caule aſpero, maculis viridi-fuſcis, viridi-dilutis & Albicantibus pulchrè notato. *Arum Ceylanicum, polyphyllum, caule aſpero, maculis viridi-fuſcis viridi-dilutis & albicantibus pulchrè notato H. Amſtel. 101.* H. A. 1. 101. Mulenschena. H. M. 11. p. 37. t. 19

Dracunculus Americanus, caule aſpero, puniceo, radice Cyclaminis. *Dracontium Americanum, ſcabro puniceo caule, radice Cyclaminis Par. Bat.* P. B. 93. Mulen-schena H. M. 11. p. 37. t. 19.

Dracunculus

Dracunculus Zeylanicus, ſpinoſus, Polypodii foliis, radice repente. *Dracontium Zeylanicum, ſpinoſum, Polypodii foliis, radice repente Par. Bat.* Deſcript. 94.

Dracunculus Zeylanicus, polyphyllus, caule lævi, ex viridi & albo variegato. *Dracontium Zeylanicum, ramoſo folio, caule ex viridi & albo variegato, lævi Par. Bat. Serpentaria major ſeu Dracunculus major, polyphyllos Marcgr. 27. Edit. 1648.* Schena. H.M. 11. p. 35. t. 18.

Dracunculus Zeylanicus, polyphyllus, maximus, caule trifido. *Dracontium Zeylanicum, ramoſo folio, maximum Par. Bat.* 90. Deſc.

Dracunculus Americanus, ſcandens. *Dracontium Hederaceum, polyphyllum Plum. 40. fig. lxiv.*

Dracunculus Americanus, ſcandens, triphyllus & auritus. *Dracontium Hederaceum, triphyllum & auritum Plum. 41. fig. lviij.*

Dracunculus Canadenſis, triphyllus, pumilus. *Arum humile, Ariſarum dictum Virginenſe, triphyllon Pluk. Phytog. Tab. 148. fig. 6.*

Dracunculus Americanus, Colocaſiæ foliis laciniatis. *Colocaſia Hederacea, ſterilis & laniciata Plum. 38. fig. liij.*

Dracunculus Americanus, humilis, flore & fructu albo Plum.

Dracunculus Americanus piſtillo viridi, longiſſimo. *Arum ſeu Ariſarum Virginianum, Dracontii foliis, bene viridi, longo, acuminato Pluk. Phytog. Tab. 271. fig. 2.*

Dracunculus Indicus, folio quinquefido. *Romphal pianta Orientale Zan. 205.* Zan. 1742. p. 99. tab. 23. fig. 2.

Dracunculus Indicus, folio trifido. *Arum Zeylanicum, trilobato folio, humilius & minus Par Bat.* P.B. 78.

Dracunculus heptaphyllus Indiæ Orientalis. Mont. in Zan. Serpentaria Orientale Zan. 1742. p. 100. t. 173. fig. 3.

GENUS III.

Ariſarum.

ARISARUM eſt plantæ genus ab Aro & Dracunculo diverſum, flore A cucullato. Tab. 70.

Ariſari ſpecies ſunt.

Ariſarum latifolium, majus C. B. Pin. 196. *Ariſarum latifolium, alterum Cluſ. Hiſt. lxxiij.*

Ariſarum latifolium, alterum C. B. Pin. 196. *Ariſarum latifolium quibuſdam J. B. 2. 786. Ariſarum latifolium 1. Cluſ. Hiſt. lxxiij.*

Ariſarum flore in tenuem caudam abeunte. *Ariſarum minus, proboſcideum Barr. Icon. Bocc. Muſ. Part. 2. 61. Tab. 50.*

Ariſarum triphyllum, Americanum, amplioribus foliis. *Dracunculus ſive Serpentaria triphylla, Braſiliana A. R. Par. 81.*

Ariſarum triphyllum, minus, bene atro-rubente Baniſt. *Arum triphyllum, minus, bene atro-rubente, Virginianum Pluk. Phytog. Tab. 77. fig. 5.*

SECTIO II.

De Herbis flore monopetalo, anomalo, tubulato, in linguam desinente.

GENUS I.

Ariſtolochia. *Ariſtoloche.*

Tab 71 ARISTOLOCHIA eſt plantæ genus, flore A C monopetalo, anomalo, tubulato & lingulato B D, plerumque adunco, cujus calyx F E deinde abit in fructum G membranaceum, ut plurimùm globoſum, ovatum vel cylindraceum, in loculamenta ſex H diviſum, ſeminibus fœtum I K compreſſis & ſibi viciſſim incumbentibus.

Ariſtolochiæ ſpecies ſunt.

Ariſtolochia rotunda, flore ex purpurâ nigro C. B. Pin. 307. *Ariſtolochia rotunda J. B. 3. 559. Dod. Pempt. 324. Ariſtoloche ronde.*

Ariſtolochia rotunda, flore ex albo purpuraſcente C. B. Pin. 307. *Ariſtolochia rotunda, altera Cluſii J. B. 3. 559. Cluſ. Hiſt. lxx. Bocc. Rarior. Plant. 5.*

Ariſtolochia longa, vera C. B. Pin. 307. *Ariſtolochia longa J. B. 3. 560. Dod. Pempt. 324. Ariſtoloche longue.*

Ariſtolochia longa, Hiſpanica C. B. Pin. 307. *Ariſtolochia longa, altera Cluſii J. B. 3. 560. Cluſ. Hiſt. lxxj.*

Ariſtolochia Clematitis, recta C. B. Pin. 307. *Ariſtolochia Clematitis, vulgaris J. B. 3. 560. Ariſtolochia Sarracenica Dod. Pempt. 326.*

Ariſtolochia Clematitis, ſerpens C. B. Pin. 307. *Ariſtolochia Clematitis, non vulgaris J. B. 3. 561. Ariſtolochia Clematitis, Bœtica Cluſ. Hiſt. lxxj.*

Ariſtolochia Piſtolochia dicta C. B. Pin. 307. *Ariſtolochia polyrrhizos J. B. 3. 561. Piſtolochia Dod. Pempt. 325.*

Ariſtolochia Piſtolochia, minima, incana. *Piſtolochia minima, incana Bocc. Muſ. Part. 2. 109. Tab. 88.*

Ariſtolochia Piſtolochia, altera J. B. 3. 563. *Piſtolochia Cretica C. B. Pin. 307. Piſtolochia altera, ſempervirens Cluſ. Hiſt. App. 1. cclx*

Ariſtolochia polyrrhizos, auriculatis foliis, Virginiana Plux. Phytog. Tab. 78. fig. 1.

Ariſtolochia Piſtolochia ſeu Serpentaria Virginiana, caule nodoſo Baniſter Plux. Phytog. Tab. 148. fig. 5.

Ariſtolochia Orientalis, foliis lanceolatis. *Ariſtolochia Maurorum C. B. Pin. 307. Ariſtolochiis ſimilis, Rhaſut & Rumigi Maurorum J. B. 3. 563. Maurorum Rhaſut & Rumigi Lugd. App. 29.*

Ariſtolochia Clematitis, 2. fronde perpetuâ, odora V. Luſit.

Ariſtolochia Clematitis, Indica, flore albicante. *Careloe-Vegon H. Mal. Part. 8. 49.*

Ariſtolochia longa, ſcandens, foliis Ferri equini effigie Plum. 91. fig. cvj.

Ariſtolochia Americana, ſcandens, foliis oblongis, radice repente Plum.

Ariſtolochia Americana, flore è viridi flaveſcente, radice repente Plum.

Ariſtolochia Americana, folio cordiformi, flore longiſſimo, atro-purpureo, radice repente Plum.

Ariſtolochia Americana, folio Hederaceo trifido, maximo flore, radice repente Plum.

Ariſtolochia Americana, Aſari folio, umbilicato, flore longiſſimo, radice repente Plum.

Ariſtolochia dicitur à vocibus Græcis ἄριςος, *optimus*, & λοχεῖα, quæ ſignificat ea quæ partum ſequuntur: eò quòd puerperis opituletur, ut ait Dioſcorides. *Lib. 3. cap. 4.*

GENUS II.

Rapuntium.

RAPUNTIUM eſt plantæ genus, flore A B monopetalo, anomalo, tubulato vel ſulcato D, in plurimas partes linguiformes C digitatim diviſo, vaginâ munito E, quæ piſtillum F excipit; calyx autem G deinde abit in fructum H in terna loculamenta I diviſum, ſeminibus L fœtum ut plurimùm exiguis, placentæ K tripartitæ affixis. *Tab. 51.*

Rapuntii ſpecies ſunt.

Rapuntium maximum, coccineo ſpicato flore Col. in Rech. 880. *Rapuntium galeatum, Virginianum ſeu Americanum, coccineo flore majore Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 466. Cardinale couleur de feu.*

Rapuntium Americanum, coccineo flore, lineis albis eleganter picto. *Rapunculus galeatus, Americanus, coccineo flore, lineis albis eleganter ſtriato Pluk. Almag. Bot. Cardinale panachée.*

Rapuntium Americanum, flore dilutè cæruleo A. R. Par. 105. *Rapunculus galeatus, Virginianus, flore violaceo, majore Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 466. Cardinale bleuë.*

Rapuntium Americanum, floribus albis. *Rapunculus galeatus, Virginianus, floribus immaculati candoris Hort. Oxon. Cardinale blanche.*

Rapuntium Americanum, Virgæ aureæ foliis parvo, flore ſubcæruleo.

Rapuntium Americanum, altiſſimum, foliis Cirſii, flore vireſcente Plum.

Rapuntium Americanum, foliis Cirſii lucidis, flore multiplici, coccineo, conglobato Plum.

Rapuntium Americanum, Trachelii folio, flore purpuraſcente Plum.

Rapuntium urens, Solonienſe Mor. H. R. Bleſ. *Bocc. Rarior. Plant. 20. Rapunculus galeatus, Bleſenſis ſeu Solonienſis, flore violaceo, minore Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 467.*

Rapuntium urens, flore purpureo-cæruleo.

Rapuntium urens, flore albo.

Rapuntium Africanum, minus, anguſtifolium, flore violaceo. *Campanula*

minor, Africana, Erini facie, flore violaceo, caulibus procumbentibus H. L. Bat.
Rapuntium Æthiopicum, violaceo galeato flore, foliis Pinaſtri Breyn. Cent. 1. 173.
Rapuntium Æthiopicum, cæruleo galeato flore, foliis Coronopi Breyn. Cent. 1. 174.
Rapuntium Æthiopicum, cæruleo galeato flore, foliis dentatis Breyn. Cent. 1. 175.
Rapuntium Canadenſe, pumilum, Linariæ folio Sarrac.
Rapuntium differt à Campanula & Rapunculo, floris formâ.

SECTIO III.

De Herbis flore monopetalo, anomalo, utrimque patente

GENUS I.

Bignonia.

Tab. 72. BIGNONIA eſt plantæ genus, flore A monopetalo, anomalo, tubulato, utrimque patente & quaſi bilabiato : ex cujus calyce D ſurgit piſtillum C poſticæ floris parti B adinſtar clavi infixum, quod deindè abit in fructum ſeu ſiliquam E, ſepto intermedio G in duo loculamenta diviſam F, ſeminibus fœtam H ut plurimùm compreſſis, utrimque alatis I K.

Bignoniæ ſpecies ſunt.

Bignonia Americana, Fraxini folio, flore amplo, phœniceo. *Gelſeminum Hederaceum, Indicum Corn. 102. Jaſmin de Virginie.*

Bignonia Americana, arbor, flore luteo, Fraxini folio Plum. *Bignonia Americana, lutea, Fraxini folio, ſiliquis anguſtioribus Sur.*

Bignonia Americana, capreolis donata, ſiliquâ breviori. *Clematis tetraphyllos, Americana, Digitalis flore H. R. Par Clematis Americana, ſiliquoſa, tetraphyllos A. R. Par. 71. Clematide tetraphylla, Americana Zan. Hiſt. 74.*

Bignonia Americana, capreolis aduncis donata, ſiliquâ longiſſima. *Clematis quadrifolia, flore Digitalis luteo, claviculis aduncis Plum. 80. fig. xciv.*

Bignonia Americana, bifolia, ſcandens, ſiliquis latis & longioribus, ſemine lato Plum. *Bignonia Americana, ſiliquis longioribus, fuſcis, ſemine ſpadiceo, magno Sur.*

Bignonia Americana, bifolia, ſcandens, flore violaceo, odoro, fructu ovato, duro Plum.

Bignonia Americana, bifolia, ſcandens, flore è luteo purpuraſcente, inodoro, fructu ovato, duro Plum.

Bignonia Americana, arboreſcens, Buxi folio tenuiore Plum.

Bignonia arboreſcens, folio ſingulari, undulato, ſiliquis longiſſimis & anguſtiſſimis Plum.

Bignonia arbor Indica, foliis cordiformibus, *Palega-Pajanelli H. Mal. Part.* *1. 77.*

Bignonia arbor Indica, foliis oblongis. *Pajanelli H. Mal. Part. 1. 79.*

Bignonia Americana, arborefcens, pentaphylla; flore rofeo, major, filiquis planis Plum.

Bignonia Americana, arborefcens pentaphylla, flore rofeo, minor, filiquis angulatis Plum.

Bignoniam appellavi, ut Illuftriffimo Abbati Bignonio fingularem qua ipfum femper colui obfervantiam, teftificarer.

GENUS II.

Digitalis. *Digitale.*

DIGITALIS eft plantæ genus, flore A B monopetalo, anomalo, tubulato utrimque patente, & quafi bilabiato E F G H: ex cujus calyce K furgit piftillum I pofticæ floris parti C D adinftar clavi infixum, quod deinde abit in fructum L O feu teftam è rotundo acuminatam, bifariam dehifcentem N O, in duo loculamenta divifam M P, & feminibus fœtam Q ut plurimùm exiguis. *Tab. 73.*

Digitalis fpecies funt.

Digitalis purpurea J. B. 2. 812. *Dod. Pempt. 169. Digitalis purpurea, folio afpero C. B. Pin. 243.* L.

Digitalis vulgaris, flore carneo H. Edinb. *Digitalis flore incarnato C. B. Pin. 243.*

Digitalis flore magno, candido J. B. 2. 803. *Digitalis alba, folio afpero C. B. Pin. 244. Digitalis 2. Dod. Pempt. 169.*

Digitalis Hifpanica, purpurea, minor. *Digitalis Verbafci folio, purpurea, minor, perennis, Hifpanica Barr. Icon. Digitalis angufto Verbafci folio, montana Bocc. Muf. Part. 2. 108. Digitalis Verbacifolia Ejufd. Tab. 85.*

Digitalis Orientalis Sefamum dicta. *Sefamum J. B. 2. 896. Dod. Pempt. 531. Jugeoline.*

Digitalis Orientalis, altera, femine obfcuro. *Sefamum alterum, foliis trifidis, Orientale, femine obfcuro Pluk. Phytog. Tab. 109. fig. 4.*

Digitalis Orientalis, trifida, flore niveo. *Sefamum Orientale, trifidum, flore niveo Hort. Compt.*

Digitalis minima, Gratiola dicta Mor. Hift. Oxon. Part. 2. 479. *Gratiola Centauroides C. B. Pin. 279. Gratiola J. B. 3. 434. Dod. Pempt. 362.* L.

Digitalis Linifolia, Lufitanica, paluftris. *Gratiola alia Lufitanica V. Lufit.*

Digitalis lutea, magno flore C. B. Pin. 244. *Digitalis lutea, flore majore, folio latiore J. B. 2. 813. Digitalis lutea Tabern. Icon. 567.*

Digitalis major, lutea vel pallida, parvo flore C. B. Pin. 244. *Digitalis flore minore, fubluteo, anguftiore folio J. B. 2. 814.* L.

Digitalis minor, luteo, parvo flore C. B. Pin. 244. *Digitalis anguftifolia, luteo, parvo flore C. B. Prod. 115.* L.

Digitalis anguſtifolia, lutea C. B. Pin. 244. *Digitalis lutea, parva Lob. Icon. 573.*
Digitalis latifolia, flore ferrugineo H. R. Par. *Digitalis maxima, ferruginea Park. Par. 381.*
Digitalis latifolia, flore ferrugineo, minore H. R. Par.
Digitalis media, flore luteo, rubente Park. Par. 381.
Digitalis anguſtifolia, flore ferrugineo C. B. Pin. 244. *Digitalis ferruginea, folio anguſtiore J. B. 2. 813. Digitalis ferruginea Lob. Icon. 573.*
Digitalis anguſtifolia, flore purpuraſcente.
Digitalis Hiſpanica, anguſtifolia, flore flaveſcente.
Digitalis Hiſpanica, anguſtifolia, flore nigricante. *Digitalis anguſtifolia, Hiſpanica Bocc. Muſ. Part. 2. 136. Tab. 98.*
Digitalis à ſimilitudine floris cum Digitali, quo mulieres inter conſuendum digitos munire ſolent.

GENUS III.

Scrophularia. *Scrofulaire.*

Tab. 74. SCROPHULARIA eſt plantæ genus, flore A B monopetalo, anomalo, utrimque patente plerumque globoſo, in duo veluti labia ſecto, quorum ſuperiori ſubſunt duo foliola D : ex calyce autem G ſurgit piſtillum F poſticæ floris parti E adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum ſeu teſtam H è rotundo acuminatam, bifariam dehiſcentem K L M, ſepto intermedio N in duo loculamenta diviſam I I. ſeminibuſque fœtam ut plurimùm exiguis O, placentæ P affixis.

Scropulariæ ſpecies ſunt.

Scrophularia nodoſa, fœtida C. B. Pin. 235. *Scrophularia vulgaris & major J. B. 3. 421. Scrophularia Dod. Pempt. 50. grande Scrofulaire.*
Scrophularia major, hirſuta H. R. Par. *Scrophularia foliis & caule hirſutis Mor. H. R. Bleſ.*
Scrophularia major, caulibus, foliis & floribus viridibus Raii Synopſ. 161.
Scrophularia aquatica, major C. B. Pin. 235. *Scrophularia maxima, radice fibroſa J. B. 3. 421. Betonica aquatilis Dod. Pempt. 50. Herbe du Siege.*
Scrophularia paluſtris, non fœtida ſeu aquatica, minor C. B. Pin. 235. *Scrophularia fœmina Cam. Epit. 867.*
Scrophularia flore luteo C. B. Pin. 236. *Prodr. 112. Scrophularia lutea, magna, amplis foliis J. B. 3. 422.*
Scrophularia folio Urticæ C. B. Pin. 236. *Scrophularia flore rubro Camerarii J. B. 3. 422. Scrophularia peregrina Cam. Hort. Tab. xliij.*
Scrophularia Meliſſæ folio. *Scrophularia Scorodoniæ folio Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 482.*
Scrophularia Betonicæ folio. *Scrophularia Scordianæ folio V. Luſit.*
Scrophularia peregrina, fruteſcens, foliis Teucrii craſiuſculis Breyn. Cent. 1.
Scrophularia Hiſpanica, Sambuci folio glabro. *Scrophularia Sambuci folio Park. Theat. 611. Sideritis Sambuci folio P. Alp. Exot. 203.*

Scrophularia maxima, Lusitanica, Sambuci folio lanuginoso.

Scrophularia subrotundo, crasso & nigrigante folio, flore luteo pallido, capsulâ turgidâ Bocc. Mus. Part. 2. 65. *Scrophularia capsulâ turgidâ Ejusd. Tab. 60.*

Scrophularia foliis Filicis modo laciniatis vel Ruta canina, latifolia C. B. Pin. 236. *Scrophularia Cretica 1. Clus. Hist. ccix.*

Scrophularia saxatilis, lucida, Laserpitii Massiliensis foliis Bocc. Mus. Part. 2. 166. *Scrophularia Laserpitii foliis Ejusd. Tab. 117.*

Scrophularia Ruta canina dicta, vulgaris C. B. Pin. 236. *Scrophularia tertia Dodonæo tenuifolia, Ruta canina quibusdam vocata J. B. 3. 423. Rutæ canina Clus. Hist. ccix.*

Scrophularia minor, Ruta canina dicta Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 483.

Scrophularia Lusitanica, frutescens, Verbenacæ foliis.

Scrophularia à scrophulis quas sanare existimatur nomen invenit. Scrophulariæ species odore quodam fœtido & ad Sambuci odorem accedente dignosci solent, priusquam flores & fructus proferant.

GENUS IV.

Pinguicula. *Grassete.*

PINGUICULA est plantæ genus, flore A monopetalo, anomalo, utrimque patente, sed Violæ formam æmulante, veluti bilabiato D A & in caudam C desinente: ex calyce autem D surgit pistillum E posticæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum seu testam F F bifariam dehiscentem GG, seminibus fœtam H exiguis K, placente I affixis. *Tab. 74.*

Pinguiculæ species sunt.

Pinguicula Gesneri J. B. 3. 546. *Sanicula montana, flore calcari donato C. B. Pin. 243. Pinguicula Clus. Hist. 310.*

Pinguicula flore albo, minore, calcari brevissimo Raii Hist. 752.

Pinguicula flore amplo, purpureo, cum calcari longissimo Raii Hist. 752.

Pinguicula Cornubiensis, flore minore, carneo Raii Hist. 752.

Pinguicula ab humore pingui, quo folia asperguntur, dicta fuit.

SECTIO IV.

De Herbis flore monopetalo, anomalo, tubulato, personato.

GENUS I.

Antirrhinum. *Musle de Veau.*

ANTIRRHINUM est plantæ genus, flore A monopetalo, anomalo, tubulato, personato B & in duo labia distincto, quorum superius A bifidum est, inferius vero D tripartitum: ex calyce autem F surgit pistillum E *Tab. 75.*

posticæ floris parti C adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum G seu testam calvariæ suillæ æmulam (H nempe sinciput, I K orbitas, M os exhibere videntur) septo intermedio O in duo loculamenta N divisam & seminibus fœtam ut plurimum exiguis P, placentæ Q R affixis.

Antirrhini species sunt.

Antirrhinum vulgare J. B. 3. 462. *Antirrhinum majus, alterum, folio longiore C. B. Pin. 211. Antirrhinum Dod. Pempt. 182.*

Antirrhinum majus, alterum, folio longiore, flore ex candido dilutè purpurascente C. B. Pin. 211.

Anthirrinum flore albo, oris rubentibus Eyst.

Antirrhinum flore albo, oris rubris Eyst.

Antirrhinum flore albo, oris luteis Eyst.

Antirrhinum luteo flore C. B. Pin. 211. *Antirrhinum floribus luteis Lob. Icon. 405.*

Antirrhinum latifolium, pallido, amplo flore Bocc. Mus. Part. 2. 49. Tab. 41.

Antirrhinum angustifolium, majus, peregrinum, ruberrimo flore H. R. Par.

Antirrhinum Lusitanicum, flore rubro, elegantissimo Par. Bat. 18.

Antirrhinum longifolium, majus, Italicum, flore amplo, niveo, lactescente H. R. Par.

Antirrhinum Hispanicum, villosum, Origani folio.

Antirrhinum Hispanicum, villosum, Valerianæ rubræ folio.

Antirrhinum Hispanicum, altissimum, angustissimo folio. *Antirrhinum majus, angustifolium, amplo flore, purpureum, Romanum Barr. Icon.*

Antirrhinum medium, flore albo, patulo V. Lusit. *Antirrhinum minus, albo amplo flore Barr. Icon.*

Antirrhinum arvense, majus C. B. Pin. 212. *Antirrhinum angustifolium, sylvestre J. B. 3. 464. Antirrhinum sylvestre, Phyteuma Dod. Pempt. 182.*

Antirrhinum arvense, majus, flore albo H. R. Par.

Antirrhinum majus, saxatile, angustissimis foliis, flore purpurascente, minori Barr. Icon.

Ab eo genere excludi debent. *Antirrhinum folio dissecto C. B. Pin. 211. quod Pedicularis species est. Antirrhinum arvense, minus C. B. Pin. 212. cum sequenti ad Linariam referendum. Antirrhinum saxatile, foliis Serpilli C. B. Pin. 212.*

GENUS II.

Linaria. *Linaire.*

Tab. 76. LINARIA est plantæ genus, flore A B monopetalo, anomalo, personato, posteriùs in caudam F G desinente, anteriùs in duo labia diviso, quorum superius C D bifariam vel multifariam, inferius verò A B trifariam secatur: ex calyce autem I surgit pistillum H posticæ floris parti E adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum seu testam K subrotundam, septo intermedio Q in duo loculamenta divisam L, seminibusque fœtam modo compressis &

fis & marginatis M, modò angulatis & fubrotundis, placentæ P O affixis. Loculamenta autem diverfimodè rumpi folent N, & femina effundere.

Linariæ fpecies funt.

Linaria latiffimo folio. Lufitanica H. R. Par. *Antirrhinum triornithophorum V. Lufit. Linaria Americana, maxima, purpureo flore H. L. Bat.*

Linaria latifolia, Dalmatica, magno flore C. B. Pin. 212. *Prodr. 106. Linaria maxima, foliis Lauri, Dalmatica J. B. 3. 458.*

Linaria Sicula, latifolia, triphylla Bocc. Rarior. Plant. 44.

Linaria Valentina Cluf. Hifp. 351. *Linaria tryphylla, minor, lutea C. B. Pin. 212. Linaria trifolia J. B. 3. 458.*

Linaria triphylla, cærulea C. B. Pin. 212. *Linaria cærulea, Apula Col. Part. 1. 78.*

Linaria Bellidis folio C. B. Pin. 212. *Linariæ aliquatenus fimilis, folio Bellidis J. B. 3. 459. Linaria odorata Dod. Pempt. 184.*

Linaria Bellidis folio, flore albo.

Linaria Lufitanica, Bellidis folio ampliore & villofo.

Linaria Hederaceo folio glabro feu Cymbalaria vulgaris. *Cymbalaria flofculis purpurafcentibus J. B. 3. 685. Cymbalaria Italica, folio Hederaceo Lob. Icon. 615.* L.

Linaria Hederaceo folio villofo feu Cymbalaria Alpina. *Cymbalaria Alpina, villofa Triumph. Syllab.*

Linaria fegetum, Nummulariæ folio villofo. *Elatine folio fubrotundo C. B. Pin. 252. Elatine mas, folio fubrotundo J. B. 3. 372. Veronica fœmina Fuchfii five Elatine Dod. Pempt. 42.* L.

Linaria fegetum, Nummulariæ folio aurito & villofo, flore luteo. *Elatine folio acuminato, in bafi auriculato, flore luteo C. B. Pin. 253. Elatine fœmina, folio angulofo J. B. 3. 372. Elatines altera Icon. Dod. Pempt. 42.*

Linaria fegetum, Nummulariæ folio aurito & villofo, flore cæruleo. *Elatine folio acuminato, flore cæruleo C. B. Pin. 253.*

Linaria Valentina, faxatilis & perennis, villofa, flore luteo.

Linaria pumila, vulgatior, arvenfis. *Antirrhinum arvenfe, minus C. B. Pin. 212. Antirrhinum minimum J. B. 3. 465. Anthirrinum alterum, minimum, repens Lob. Icon. 406.* L.

Linaria faxatilis, Serpilli folio. *Antirrhinum faxatile, folio Serpilli C. B. Prodr. 106. Bot. Monfp.*

Linaria faxatilis, Alfines folio villofo.

Linaria faxatilis, Polygoni folio villofo.

Linaria Hifpanica, Nummulariæ folio villofo. *Antirrhinum faxatile, minus, Origani folio vifcofo & villofo, flore albo, amplo Barr. Icon.*

Linaria Hifpanica, triphylla & latifolia, villofa.

Linaria Lufitanica, maritima, Polygalæ folio.

Linaria minima, hirfuto folio acuminato, in bafi auriculato, flore luteo, minimo Mor. Hift. Oxon. Part. 2. 503.

Linaria pufilla, procumbens, latifolia, flore pallido, rictu aureo Raii Hift. 755.

Linaria latifolia, triphylla, flore purpureo, magno, rictu aureo.

Linaria annua, purpuro-violacea, calcaribus longis, foliis imis rotundioribus Bot. Monſp. *An Linaria cærulea, calcaribus longis J. B. 3. 461 ?*

Linaria pumila, Luſitanica, floribus palato carentibus.

Linaria vulgaris, lutea, flore majore C. B. Pin. 212. *Linaria lutea, vulgaris J. B. 3. 456. Linaria prima Dod. Pempt. 183. Linaire commune ou Lin ſauvage.*

Linaria vulgaris, flore majore, albo C. B. Pin. 213.

Linaria, vulgaris, lutea, flore minore C. B. Pin. 213.

Linaria flore pallido, rictu aureo C. B Pin. 213. *Linaria Pannonica, flore luteo, minore quàm in vulgari J. B. 3. 458. Linaria Pannonica 1. Cluſ. Hiſt. 322.*

Linaria flore pallido, rictu aureo, elatior.

Linaria flore pallido, rictu purpureo C. B. Pin. 213. *Linaria flore albicante Eyſt.*

Linaria erecta, flore majore, odoro, obſoletè cæruleo, rictu flaveſcente H. R. Par.

Linaria minor, repens & inodora H. R. Par.

Linaria purpurea, major, odorata C. B. Pin. 213. *Linaria purpurea, magna J. B. 3. 460. Linaria altera, purpurea Dod. Pempt. 183.*

Linaria alba, major, odorata C. B. Pin. 213.

Linaria purpurea, major, odorata, foliis minus anguſtis C. B. Pin. 213.

Linaria capillaceo folio, odora C. B. Pin. 213. *Linaria odorata, Monſpeſſulana J. B. 3. 459. Linaria Caryophyllata Cam. Hort. 90.*

Linaria foliis anguſtis, ex viridi caneſcentibus C. B. Pin. 213. *Linaria Hiſpanica, iij Cluſ. Hiſt. 320.*

Linaria tenuifolia, æruginei coloris C. B. Pin. 212. *Linaria Hiſpanica ij Cluſ. Hiſt. 320.*

Linaria lutea, montana, Geniſtæ tinctoriæ folio C. B. Pin. 213.

Linaria lutea, flore minimo C. B. Pin. 213.

Linaria Americana, parvo flore, luteo C. B. Pin. 212. *Linaria Americana C. B. Prodr. 106.*

Linaria arvenſis, cærulea C.B.Pin.213. *Linaria arvenſis, cærulea, erecta C.B. Prodr. 107. Linaria odorata, Monſpeſſulana, minor, cærulea J.B. 3. 461.*

Linaria arvenſis, violacea C. B. Pin. 213.

Linaria quadrifolia, lutea C. B. Pin. 213. *Linaria tetraphylla, lutea, minor Col. part. 1. 299.*

Linaria pumila, ſupina, lutea C. B. Pin. 213. *Linaria lutea, parva, ſerpens J. B. 3. 457. Linaria Hiſpanica v Cluſ. Hiſt. 321.*

Linaria pumila, foliis carnoſis, floſculis minimis, flavis C. B. Pin. 213. *Linaria lutea, parva, annua J. B. 3. 457. Linaria 2. Moravica 1. Cluſ. Hiſt. 321.*

Linaria foliis carnoſis, cinereis C. B. Pin. 213. *Linaria Hiſpanica iv. Cluſ. Hiſt. 321.*

Linaria cærulea, repens C. B. Pin. 213. *Linaria parva, purpurea, foliis ſine*

ordine dispositis J. B. 3. 460. Linaria iv, Moravica ij Clus. Hist. 322.

Linaria repens, flore candidissimo Pluk. Almag. Bot.

Linaria quadrifolia, supina C. B. Pin. 213. *Linaria purpurea, parva J. B. 3. 460. Linaria tertia, Styriaca Clus. Hist. 322.*

Linaria Sicula, multicaulis, MollugInis folio Bocc. Rarior. Plant. 38.

Linaria annua, angustifolia, flore majore, luteo Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 499.

Linaria maritima, minima, viscosa, foliis hirsutis, floribus luteis Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 499.

Linaria Hispanica, tenuifolia, villosa & viscosa.

Linaria saxatilis, Thymi folio.

Linaria annua, angustifolia, flosculis albis, longius caudatis Triump. 87. *An Linaria alba vel albicans, inodora J. B. 3. 459. Osyris alba Lob. Icon. 408?*

Ab eo genere excludendæ sunt. *Osyris frutescens, baccifera C. B. Pin. 212. quæ ad Casiam pertinet. Linaria folioso capitulo luteo, major C. B. Pin. 213. quæ Conyzæ species. Linaria folioso capitulo luteo, minor C. B. Pin. 213. Conyzæ species. Linariæ aureæ affinis C. B. Pin. 213. Linaria montana, flosculis albicantibus C. B. Pin. 213. ad Alchimillam revocanda.*

Linariam à Lini foliorum similitudine appellarunt.

GENUS III.

Asarina.

ASARINA est plantæ genus, flore A monopetalo, anomalo, tubulato personato, Antirrhini floris æmulo: ex cujus calyce C surgit pistillum D posticæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum seu testam E subrotundam, septo intermedio G in duo loculamenta divisam K, & seminibus fœtam H placentæ affixis. Loculamenta autem variè rumpi solent F, ut Linariæ fructus. Quare Asarina definiri potest plantæ genus Antirrhini flore & Linariæ fructu. *Tab. 76.*

Asarinæ speciem unicam novi.

Asarina Lobelii Lugd. 915. *Hedera saxatilis, magno flore C. B. Pin. 306. Asarina Lobelii, flore Hederæ terrestris J. B. 3. App. 856. Asarina sive saxatilis Hederula Lob. Icon. 601.*

Asarina dicitur quasi planta ad Asarum accedens, propter foliorum formam.

GENUS IV.

Pedicularis. *Pediculaire.*

PEDICULARIS est plantæ genus, flore A B monopetalo, anomalo, personato, in duo labia distincto, quorum superius A B galeatum est, inferius verò C plerumque tripartitum. Ex calyce autem D F surgit pistillum E G posticæ floris parti X adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum H M bifariam dehiscentem I N, in duo loculamenta divisum K O, semini- *Tab. 77.*

busque fœtum oblongis L vel compressis & marginatis P.

Pedicularis species sunt.

Pedicularis pratensis, lutea vel Crista galli C. B. Pin. 163. *Crista galli fœmina J. B. 3. 436. Crista galli Dod. Pempt. 556.*

Pedicularis pratensis, lutea, erectior, calyce floris hirsuto. *Crista galli mas J. B. 3. 436. Pedicularis lutea Tabern. Icon. 791.*

Pedicularis Alpina, floribus spicatis, pallidis. *Crista galli montana, floribus pallidis, in spicam congestis Raii Hist. 770.*

Pedicularis lutea, viscosa, serrata, pratensis. *Euphrasia lutea, viscata, serrata, pratensis Mor. H. R. Bles.*

Pedicularis Hispanica, umbellata. *Crista galli umbellata C. B. Prodr. 85.*

Pedicularis angustifolia, montana. *Crista galli angustifolia, montana C. B. Prodr. 86.*

Pedicularis versicolor, spicata. *Alectorolophos Italica, versicolor, spicata Barr. Icon.*

Pedicularis maritima, folio oblongo, serrato. *Trixago apula, unicaulis τετραςαχὺς Col. Part. 1. 199. Chamædrys unicaulis, spicata C. B. Pin. 248. Antirrhinum album, serrato folio J. B. 3. 437. Antirrhinum folio dissecto C. B. Pin. 211.*

Pedicularis annua, Alpina, lutea, angustifolia.

Pedicularis purpurea, annua, minima, verna. *Euphrasia purpurea, minor C. B. Prodr. 111. Bot. Monsp. Euphrasia pratensis, Italica, latifolia C. B. Pin. 234. Euphrasia non scripta sive media Col. Part. 1. 202.*

Pedicularis alba, annua, minima, verna. *Euphrasia pratensis, Italica, latifolia, flore candido C. B. Pin. 234.*

Pedicularis Anglica, foliis brevibus, obtusis. *Euphrasia rubra West-Morlandica, foliis brevibus, obtusis Raii Synops. 162.*

Pedicularis Alpina, Teucrii folio, atrorubente comâ. *Clinopodium Alpinum, hirsutum C. B. Pin. 225. Chamædri vulgari falsæ aliquatenus affinis, Alpina & Clinopodium Alpinum Ponæ J. B. 3. 289. Clinopodium Alpinum Pon. Bald. Ital. 95.*

Pedicularis Pyrenaica, Veronicæ folio.

Pedicularis Lusitanica, altissima, Chamædrifolia.

Pedicularis serotina, purpurascente flore. *Euphrasia pratensis, rubra C. B. Pin. 234. Euphrasia parva, purpurea J. B. 3. 433. Euphrasia altera Dod. Pempt. 55.*

Pedicularis serotina, lutea. *Euphrasia pratensis, lutea C. B. Pin. 234. Coris Monspessulana, lutea J. B. 3. 433. Euphrasia sylvestris, major, lutea, angustifolia Col. Part. 1. 203.*

Pedicularis foliis Lini angustioribus. *Euphrasia foliis Lini, angustioribus C. B. Pin. 234. Euphrasia Linifolia Col. Part. 2. 69.*

Pedicularis Lusitanica, pratensis, gramineo folio. *Euphrasia scoparia, flore luteo V. Lusit.*

Pedicularis Hispanica, palustris, Kali folio.

Pedicularis Alpina, lutea C. B. Pin. 163. *Pedicularis Alpina, flore luteo, radice nigra J. B. 3. 439. Filipendula Alpina Lugd. 1138.*

Pedicularis Alpina, Filicis folio, major C. B. Pin. 163. *Pedicularis major Dalechampii J. B. 3. 438. Pedicularis major, Alpina Lugd. 1138.*

Pedicularis Alpina, Filicis folio, minor C. B. Pin. 163. *Alectorolophos iij Cluf. Hist. ccx. Alectorolophus Alpinus, minor Cluf. Pan. 707.*

Pedicularis Alpina, folio Ceterac C. P. Pin. 163. *Herba foliis Afpleno perfimilis Gefn. Fract. 65.*

Pedicularis Alpina, Afphodeli radice, purpurafcente flore. *Filipendula montana, flore Pedicularia C. B. Pin. 163. Pedicularis bulbofa J. B. 3. 438. Alectorolophos Alpina Cluf. Hift. ccx.*

Pedicularis Alpina, altera, Afphodeli radice. *Filipendula montana, altera C. B. Pin. 163. Alectorolophos Alpina ij Cluf. Hift. ccx.*

Pedicularis pratenfis, purpurea C. B. Pin. 163. *Pedicularis quibufdam Crifta galli, flore rubro J. B. 3. 437. Fiftularia Dod. Pempt. 556.*

Pedicularis pratenfis, floribus candidis C. B. Pin. 163. *Pedicularis quibufdam Crifta galli flore albo J. B. 3. 437.*

Pedicularis paluftris, rubra, elatior Raii Hift. 770. L

Pedicularis paluftris, alba, elatior Raii Synopf. 162.

[a] Dodonæus Pedicularem dictam exiftimat, quòd pecori ac jumentis quæ eâ pafcuntur, pediculorum copiam gignat: [b] Lobelius, quòd pediculos enecet: [c] Raius verò, quòd ejus folia rugas habeant pediculis fimiles.

a *Pempt. 556.* b *Adv. 228.* c *Hift. 769.*

GENUS V.

Melampyrum.

MELAMPYRUM eft plantæ genus, flore A monopetalo, anomalo, perfonato, in duo labia diftincto, quorum fuperius C galeatum eft, inferius D plerumque integrum. Ex calyce autem F furgit piftillum E pofticæ floris parti B adinftar clavi infixum, quod deinde abit in fructum feu teftam G fubrotundam, bifariam dehifcentem H H, fepto intermedio L in duo loculamenta divifam K feminibufque fœtam I granorum Tritici æmulis. *Tab. 78.*

Melampyri fpecies funt.

Melampyrum purpurafcente comâ C. B. Pin. 234. *Melampyrum multis five Triticum Vaccinum J. B. 3. 439. Triticum Vaccinum Dod. Pempt. 541.* L

Melampyrum luteum, latifolium C. B. Pin. 234. *Melampyrum fylvaticum, flore luteo five Satureia lutea, fylveftris J. B. 3. 441. Milium fylvaticum 1. Alfine fylvatica & Milium fylvaticum, ij Tabern. Icon. 242.* L

Melampyrum criftatum, flore albo & purpureo J. B. 3. 440.

Ab eo genere excludendum eft. *Melampyrum luteum, minimum C. B. Pin. 234.* quod Ranunculi fpecies exiftimatur.

Melampyrum dicitur à vocibus Græcis πυρὸς, *Triticum*, & μέλας, *niger*, propter feminis formam & colorem.

GENUS VI.

Euphrasia. *Eufraise.*

Tab. 78. EUPHRASIA est plantæ genus, flore A monopetalo, anomalo, persona-
nato, in duo labia distincto, quorum superius surrectum & multifariam se-
ctum, inferius vero C in tres partes dividitur, quæ singulæ quoque bifidæ sunt.
Ex calice autem D surgit pistillum E postice floris parti B adinstar clavi infi-
xum, quod deinde abit in fructum seu testá oblongam F G, in duo loculamen-
ta divisam H, seminibusque fœtam exiguis I.

Euphrasiæ species sunt.

Euphrasia officinarum C. B. Pin. 233. *Euphrasia J. B. 3. 432. Dod. Pempt. 54. Eufraise.*

Euphrasia ramosa, pratensis, flore albo Eyst.

Euphrasia minus ramosa, flore ex cæruleo purpurascente Eyst.

Euphrasia Alpina, parva luteis floribus C. B. Pin. 233. *Euphrasia minima, lutea Bocc. Mus. Part. 2. Tab. 60.*

Euphrasia tenuissimè dissecto folio, angusto Bocc. Mus. Part. 2. Tab. 60.

Euphrasiæ species floribus & fructu carentes dignosci solent foliis venosis & incisis: à Melampyro & Pediculari differt Euphrasia floris formâ.

GENUS VII.

Polygala.

Tab. 79. POLYGALA est plantæ genus, flore A monopetalo, anomalo, persona-
to posteriùs non perforato B, anteriùs in duo labia distincto, quorum supe-
rius A bifidum est, inferius verò C pulchrè fimbriatum. Ex floris ima parte
surgit pistillum D quod deinde abit in fructum E compressum, bifariá dehis-
centem F, in duo loculamenta divisum G & seminibus fœtum oblongis H.
fructus autem involvi solet calyce ipso floris I ex quinque foliis constante;
tribus nempe exiguis, & duobus amplioribus K L, quæ deinde fructum com-
plectuntur alarum instar M.

Polygalæ species sunt.

Polygala major C. B. Pin. 215. *Polygala vulgaris, major J. B. 3. 387. Polygala major, cærulea Tabern. Icon. 829.*

Polygala major alba Tabern. Icon. 829.

Polygala major purpurea Tabern. Icon. 830.

Polygala vulgaris C. B. Pin. 215. *Polygalon multis J. B. 3. 386. Polygala cærulea Tabern. Icon. 831.*

Polygala alba Tabern. Icon. 831.

Polygala purpurea Tabern. Icon. 831.

Polygala acutioribus foliis, Monspeliaca C. B. Pin. 215. *Onobrichis tertia, purpurea Dalechampii Lugd. 491.*

Polygala acutioribus foliis, Monspeliaca, floribus cæruleis H. R. Monsp.

Polygala annua, erecta, angustifolia, floribus coloris obsoleti, carneis lineis, virgatis Bot. Monsp. *Polygala vulgaris, coloris obsoleti, foliis angustissimis J. B. 3. 388.*

Polygala foliis lanceolatis, brevibus Bocc. Mus. Part. 2. 141. *Polygala brevi, lanceolato folio Ejusd. Tab. 99.*

Polygala montana, minima, Myrtifolia. *Chamæmyrsine quorundam Dalechampii Lugd. 1175.*

Polygala Lusitanica, frutescens, magno flore, foliis minimis.

Polygala Africana, frutescens, angustifolia, major Oldenl. *Polygala frutescens Capitis Bonæ Spei Breyn. Cent. 1. 107.*

Polygala Africana, frutescens, angustissimo folio minor Oldenl.

Polygala Africana, Lini folio, magno flore Oldenl.

Polygala Africana, frutescens, Buxi folio, maximo flore Oldenl.

Polygala fruticosa, Buxi folio, flore flavescente. *Chamæbuxus flore Coluteæ flavescente C. B. Pin. 471. Anonymos flore Coluteæ Clus. Hist. 105.*

Polygala fruticosa, Buxi folio, flore ex purpura rubente. *Chamæbuxus flore Coluteæ ex purpura rubescente C. B. Pin. 471. Prioris varietas.*

Polygala à vocibus Græcis πολὺ, *multùm*, & γάλα, *lac*, quasi diceretur planta lactis copiam afferens.

GENUS VIII.

Adhatoda.

ADHATODA est plantæ genus, flore A monopetalo, anomalo, personato, in duo labia distincto, quorum superius A vel aduncum vel sursum ad posteriora revolutum, inferius verò C tripartitum. Ex floris calyce D surgit pistillum E floris parti posteriori B adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum F clavæ æmulum, septo intermedio H in duo loculamenta G divisũ, bifariam dehiscentem, seminibusque fœtum ut plurimum compressis, & quasi cordiformibus I. Tab. 79.

Adhatodæ species sunt.

Adhatoda Zeylanensium H. L. Bat.

Adhatoda flore minori. *Bem-curini H. Mal. Part. 2. 33.*

Adhatoda floris labio superiori angustissimo & ad posteriora reclinato. *Carim-curini H. Mal. Part. 2. 31.*

Adhatoda herbacea, Circææ foliis, parvo fructu.

GENUS IX.

Orobanche.

OROBANCHE est plantæ genus, flore A monopetalo, anomalo, personato, in duo labia distincto, quorum superius A galeatum est, inferius verò B tripartitum. Ex ima parte floris surgit pistillum C quod deinde abit in fructum D oblongum, unicapsularem, in duas veluti Tab. 81.

carinas dehiſcentem E, ſeminibuſque fœtum F ut plurimùm minutiſſimis.

Orobanches ſpecies ſunt.

Orobanche major, Garyophyllum olens C. B. Pin. 87. *Orobanche flore majore J. B. 2. 780. Limodoron ſive Orobanche Dod. Pempt. 552.*

Orobanche major, fœtidiſſima, ſylvæ Bononienſis.

Orobanche Luſitanica, flore atropurpureo.

Orobanche flore minore J. B. 2. 781.

Orobanche ſubcæruleo flore ſive ij Cluſ. Hiſt. 271.

Orobanche ramoſa, floribus purpuraſcentibus C. B. Pin. 88. *Orobanche minor, purpureis floribus ſive ramoſa J. B. 2. 781. Orobanche iij, πολύκλωνος Cluſ. Hiſt. 271.*

Orobanche ramoſa, floribus cæruleis C. B. Pin. 88.

Orobanche ramoſa, floribus ſubalbidis C. B. Pin. 88.

Orobanche, quaſi Orobi angina à vocibus Græcis ὄροβον ἄγχειν; quo Orobum & Viciam cæteraque legumina inter quæ naſcitur, ſtrangulare exiſtimetur.

SECTIO V.

De Herbis, flore monopetalo, anomalo, in annulum deſinente.

GENUS I.

Acanthus. *Acante.*

Tab. 80. & 81. ACANTHUS eſt plantæ genus, flore A monopetalo, anomalo, cujus anterior pars A trifariam dividitur, poſterior verò B in annulum deſinit, ſtaminibus C labii ſuperioris locum occupantibus, apiceſque D ſcoparum æmulos ſuſtinentibus. Ex calyce autem K ſurgit piſtillum E poſticæ floris parti B adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum F G glandiformem, calyce obvolutum, ſepto intermedio L in duo loculamenta diviſum H I & ſeminibus fœtum M ut plurimùm gibbis.

Acanthi ſpecies ſunt.

Acanthus ſativus vel mollis Vergilii C. B. Pin. 383. *Carduus Acanthus ſive Branca Urſina J. B. 3. 75. Acanthus ſativus Dod. Pempt. 719. Acante.*

Acanthus aculeatus C. B. Pin. 383. *Carduus Acanthus ſive Branca Urſina ſpinoſa J. B. 3. 75. Acanthus ſylveſtris Dod. Pempt. 719.*

Acanthus rarioribus & brevioribus aculeis munitus. *Acanthus ſylveſtris, mitioribus ſpinis Pluk. Almag. Bot.*

Acanthi ſpecies floribus carentes foliorum formâ dignoſcuntur. Hæc autem adeo venuſta ut columnarum capitulis inſculpi ſoleat. Conſulatur Vitruvius lib. 4. cap. 1.

CLASSIS IV.

DE HERBIS ET SUFFRUTICIBUS,

Flore monopetalo, labiato.

FLos LABIATUS dicitur flos monopetalos, qui infernè tenuatur in fistulam, supernè verò in labium ampliatur vel unicum vel geminum. Huic proprium est 1° ut calycem habeat unifolium, plerumque tubulatum vel cucullum papyraceum referentem. 2° Ut pistillum ejus, cui quatuor embryones adhærescunt, abeat in fructum ex quatuor seminibus constantem, in ipso calyce tanquam in capsula propria maturescentibus, qua notâ distinguitur à flore Personato, cujus pistillum abit in capsulam à calyce longè diversam. Differt præterea flos labiatus à flore rotato vel infundibuliformi cui succedunt quatuor semina (quales sunt flores Echii, Buglossi, Symphyti) quòd floris Labiati labia rictum habeant, hoc est faciem larvæ seu ludicræ cujusdam personæ vel rostri animalium æmulam.

SECTIO I.

De Herbis flore monopetalo, labiato, cujus labium superius galeatum est vel falcatum.

GENUS I.

Phlomis.

PHLOMIS est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A quod galeatum est, inferiori H totum incumbit, tripartito & nonnihil extuberanti: ex calyce autem C surgit pistillum D posticæ floris parti B adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina F oblonga, in capsula G seu tubo pentagono, qui calyx floris fuit, recondita. *Tab. 82.*

Phlomidis species sunt.

Phlomis fruticosa, Salviæ folio latiore & rotundiore. *Verbascum latis Salviæ foliis C. B. Pin. 240. Verbascum iv. sive sylvestre Math. 1146.*

Phlomis fruticosa, Salviæ folio longiore & angustiore. *Verbascum 4 Mathioli Lob. Icon. 560.*

Phlomis fruticofa, flore purpureo,foliis rotundioribus. *Salvia fruticofa, Cifti folio, haud incano, floribus purpureis Pluk. Phytog. Tab. 57. fig. 6. Verbafcum fubrotundo Salviæ folio C. B. Pin. 240.*

Phlomis fruticofa, Lufitanica, flore purpurafcente,foliis acutioribus. *Verbafcum. Salviæ folio, flore rubro, Lufitanicum V. Lufit.Verbafcum latis Salviæ foliis, alterum, flore rubello H. R. Par.*

Phlomis Narbonenfis, Hormini folio, flore purpurafcente. *Marrubium nigrum, longifolium C. B. Pin. 230. Herba venti Monfpelienfibus J. B. 3. App. 854. Herba venti Lob. Icon. 532.*

Phlomis Hifpanica, fruticofa, candidiffima, flore ferrugineo. *Stachys fruticans, latifolia, tomentofa, flore ferrugineo Barr. Icon.*

Phlomis Hifpanica, candidiffima, herbacea.

Phlomis Lychnitis Cluf. Hift. xxvij. *Verbafcum anguftis Salviæ foliis C. B. Pin. 240. Verbafcum fylveftre, Monfpelienfe, flore luteo,hiante J. B. 3. 307.*

GENUS II.

Horminum. *Ormin.*

Tab. 83. HORMINUM eft plantæ genus,flore monopetalo,labiato,cujus labium fuperius A parvum & galeatum eft,inferius verò C in tres partes divifum,mediâ cochlearis inftar excavatâ. Ex calyce autem D furgit piftillum E pofticæ floris parti B adinftar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ftipatum, qui deinde abeunt in totidem femina F fubrotunda, in capfulâ G quæ calyx floris fuit, recondita.

Hormini fpecies funt.

Horminum comâ purpuro-violacea J. B. 3. 309. *Horminum fativum C. B. Pin. 238. Horminum Dod. Pempt. 294.*

Horminum comâ rubra J. B. 3. 309.

Horminum comâ viridi. *Horminum fativum, alterum, foliis totis viridibus H. R. Par.*

Horminum fylveftre, latifolium, verticillatum C. B. Pin. 238. *Gallitrico affinis planta, Horminum fylveftre, latifolium Clufio J. B. 3. 314. Horminum fylveftre, iij Cluf. Hift. xxix.*

Horminum Napi folio Mor. H. R. Blef.

Horminum minus, folio finuato, flore minore, dilutè cæruleo Mor. H. R. Blef. *Horminum Verbenæ laciniis, anguftifolium Triumph. 66.*

Horminum pratenfe, flore minimo Schol. Bot. 68.

Horminum fylveftre, Lavandulæ flore C. B. Pin. 239. *Gallitricis affine Maru, fi non genus aliquod, Sclarea Hifpanica Tabernæmontani J. B. 3. 313. Sclarea Hifpanica Tabern. Icon. 374.*

Horminum fpicatum, Lavandulæ flore & odore Bocc. Rarior. Plant. 48.

Horminum dicitur ab ὁρμαίνω, hoc eft *impetu feror.* [a] Creditur enim in vino bibitum etiam Venerem ftimulare.

[a] Diof. lib. 3. cap. 145.

GENUS III.

Sclarea. *Toute-bonne.*

SCLAREA eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A falcatum eſt, inferius verò C in tres partes diviſum, mediâ cochleæ instar excavatâ. Ex calyce autem D ſurgit piſtillum E floris parti poſteriori B adinſtar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina F H ſubrotunda G I, in capſula K L quæ floris calyx fuit, recondita. *Tab. 82.*

Sclareæ ſpecies ſunt.

Sclarea Tabern. Icon. 373. *Horminum Sclarea dictum C. B. Pin. 238. Gallitricum ſativum J. B. 3. 309. Orvala Dod. Pempt. 292. Orvale, Toute-bonne.* L.

Sclarea vulgaris, lanuginoſa, ampliſſimo folio. *Æthiopis foliis ſinuoſis C. B. Pin. 241. Æthiopis multis J. B. 3. 315. Æthiopis Dod. Pempt. 148.*

Sclarea laciniatis foliis. *Æthiopis laciniatis foliis Barr. Icon.*

Sclarea Luſitanica, glutinoſa, ampliſſimo folio.

Sclarea Aſphodeli radice. *Horminum ſanguineum, Aſphodeli radice Triumph. 69. Horminum ſylveſtre, maculatum, tuberoſum Franc. de Honuphriis.*

Sclarea Indica, flore variegato. *Horminum Indicum, maximum, flore variegato H. R. Par. Horminum majus, amplo flore violaceo, lobis florum punctis aureis notatis Mor. H. R. Bleſ.*

Sclarea Pyrenaica, glutinoſa, foliis ſinuatis. *Horminum Anguriæ folio Par. Bat. Horminum Pyrenaicum, glutinoſum, Anguriæ folio D. Fagon. Schol. Bot.*

Sclarea Tingitana, fœtidiſſima, hirſuta; flore albo.

Sclarea Africana, præcox, annua.

Sclarea maxima, Bætica, annua, flore dilutè cæruleo. *Horminum Bæticum, maximum, flore dilutè cæruleo H. R. Par.*

Sclarea pratenſis, foliis ſerratis, flore cæruleo. *Horminum pratenſe, foliis ſerratis C. B. Pin. 238. Gallitricum ſylveſtre vulgò, ſive ſylveſtris Sclarea flore cæruleo, magno J. B. 3. 311. Orvala ſylveſtris, ſpecies quarta Dod. Pempt. 293.* L.

Sclarea pratenſis, foliis ſerratis, flore albo. *Horminum pratenſe, flore albo, foliis ſerratis H. R. Par. Gallitricum ſylveſtre, flore majore albo J. B. 3. 312.* L.

Sclarea pratenſis, foliis ſerratis, flore ſuavè-rubente. *Horminum pratenſe, foliis ſerratis, flore ſuavè-rubente H. R. Par. Gallitricum ſylveſtre vulgò, ſive ſylveſtris Sclarea, flore purpureo, magno J. B. 3. 311.* L.

Sclarea major, foliis in profundas lacinias inciſis. *Horminum ſylveſtre, majus foliis profundius inciſis C. B. Pin. 239. Gallitricum ſylveſtre, comâ vireſcente J. B. 3. 312. Hormini ſylveſtris iiij, prima ſpecies Cluſ. Hiſt. quoad Icon. xxx.*

Sclarea Syriaca, flore albo. *Horminum Syriacum, Sclareæ dicto congener, flore albo, an Biſermas Camerarii H. R. Par.*

Sclarea Syriaca, flore cæruleo.

Sclarea, folio Salviæ, major vel maculata. *Horminum ſylveſtre, Salvi-folium, majus vel maculatum C. B. Pin. 239. Hormini ſylveſtris v. altera ſpecies Cluſ. Hiſt. xxxj.*

Sclarea folio Salviæ, minor, ſive glabra. *Horminum ſylveſtre, Salvifolium minus C. B. Pin. 239. Gallitricum glabrum, folio Salviæ, flore purpureo J. B. 3. 312. Hormini ſylveſtris v ſpecies prior Cluſ. Hiſt. xxxj.*

Sclarea folio Salviæ, flore purpureo. *Horminum Salviæ folio Mor. H. R. Bleſ.*

Sclarea folio triangulari, dentato. *Horminum Lapathi unctuoſi folio ſeu majus, haſtato folio Mor. H. R. Bleſ.*

Sclarea folio triangulari, caule tomentoſo. *Horminum haſtatis amplioribus foliis ſeu Ari modo alatis, caulibus & pediculis araneosâ lanugine villoſis, ex Inſula Gomerâ Pluk. Almag. Bot. & Phytog. Tab. 301. fig. 2.*

Sclarea Tingitana, Betonicæ folio, flore cæruleo.

Sclarea Africana, fruteſcens, Helianthemi folio Oldenl.

Sclarea laciniata, pumila, flore magno. *Horminum valde pumilum, laciniatum, flore amplo, cæruleo Sherardi Pluk. Almag. Bot.*

Sclarea rugoſo, verrucoſo & laciniato folio. *Horminum Syriacum, rugoſo verrucoſoque folio, Cornu cervinum exprimente Prod. Par. Bat. Horminum rugoſo verrucoſoque folio Par. Bat. Pluk. Phytog. Tab. 194. fig. 5.*

GENUS IV.

Salvia. *Sauge.*

Tab. 83. SALVIA eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A B modò fornicatum eſt, modò falcatum, inferius verò D E tripartitum, extuberans, nec cochlearis inſtar excavatum, ut in Hormino & Sclareâ. Ex calyce autem H ſurgit piſtillum I poſticæ floris parti C adinſtar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina M ſubrotunda L, in capſulâ K quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addenda ſunt ſtamina F G os Hyoïdes quodammodo repræſentantia.

Salviæ ſpecies ſunt.

Salvia montana, maxima, foliis Hormini, flore flaveſcente. *Horminum luteum, glutinoſum C. B. Pin. 238. Galeopſis ſpecies lutea, viſcida, odorata, nemorenſis J. B. 3. 314. Orvala 3. Dod. Pempt. 292.*

Salvia major, an Sphacelus Theophraſti C. B. Pin. 237. *Salvia latifolia J. B. 3. 304. Salvia major Dod. Pempt. 290.*

Salvia major, calyce florum purpuraſcente.

Salvia major, foliis verſicoloribus C. B. Pin. 237.

Salvia major, foliis ex luteo & viridi variegatis H. R. Par.

Salvia altera, perelegans, tricolor, argentea Belgarum H. R. Par.

Salvia minor, ſinuata, foliis per limbum aureis H. R. Par.

Salvia folio ſubrotundo C. B. Pin. 238. *Prodr. 113.*

Salvia latifolia, ſerrata C. B. Pin. 237. *Salvia folio ſerrato Prodr. 113. Salvia ſerrata, criſpa J. B. 3. 305. Sauge friſée.*

Salvia Abſinthium redolens J. B. 3. 307. *Salvia minor, altera C. B Pin. 237.*

Salvia baccifera C. B. Pin. 237. *Salvia Cretica, Pomifera Cluſ. Hiſt. 343.*

Salvia Cretica, non Pomifera Cluſ. Hiſt. 343.

Salvia Cretica, non Pomifera, flore albo.

Salvia anguſtifolia, ſerrata C. B. Pin. 237. *Salvia Cretica, anguſtifolia Cluſ. Hiſt. 343.*

Salvia minor, aurita & non aurita C. B. Pin. 237. *Salvia minor, auriculata J. B. 3. 305. Salvia minor Dod. Pempt. 290. Sauge franche.*

Salvia minor, non aurita, flore albo H. R. Par.

Salvia minor, foliis variegatis H. R. Par. App.

Salvia folio tenuiore C. B. Pin. 237. *Salvia Hiſpanica, flore albo Eyſt.*

Salvia Hiſpanica, Lavandulæ folio.

Salviæ ſpecies flore fructuque carentes facile dignoſcuntur odore quodam proprio, aromatico, graveolente, & foliis rugoſis quales eſſe ſolent uſu detritæ veſtes.

Salvia à ſalvando, quòd pluribus morbis ſucurrere exiſtimetur.

GENUS V.

Dracocephalon.

DRACOCEPHALON eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A quod galeatum eſt, inferiuſque C tripartitum in fauces deſinunt B, ſpeciemque capitis neſcio cujus Draconis præ ſe ferunt. Ex calyce autem E ſurgit piſtillum F poſticæ floris parti D adinſtar clavi infixum ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina G, in capſulâ H quæ floris calyx fuit, recondita.

Dracocephali ſpeciem unicam novi.

Dracocephalon Americanum Breyn. Prodr. 1. 34. *Digitalis Indica, anguſtifolia, profundè ſerrata, Perſicæ folio H. R. Par. Digitalis Americana, purpurea, folio ſerrato A. R. Par. 79. Pſeudodigitalis foliis dentatis, Perſicæ foliis Bocc. Rarior. Plant. 11.*

Dracocephalon dicitur à vocibus Græcis δράκον *draco*, & κεφαλὴ *caput.*

GENUS VI.

Caſſida. *La Toque.*

CASSIDA eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius AC galeam cum duabus auriculis refert: inferius verò D plerumque bifidum eſt. Ex calyce autem E cujus ſuperior pars eſt criſtata F, ſurgit piſtillum G poſticæ floris parti B adinſtar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina K oblonga L, in capſulâ H I quæ floris calyx fuit, recondita: capſulâ, inquam, caput galeâ munitum non malè repræſentante; pars enim ſuperior I criſtam, inferior verò H aliam partem galeæ quà maxilla inferior fovetur, exhibere videntur. *Tab. 84.*

Caſſidæ ſpecies ſunt.

Caſſida Col. Part. 1. 187. *Lamium peregrinum ſive Scutellaria C. B. Pin. 231.*

Scutellaria Teucrii facie J.B.3.291. Lamium Aſtragaloides Corn. 129.

Caſſida flore exalbido. *Scutellaria Teucrii facie, flore albo J. B. Deſcript. 3. 291. Caſſida flore ex albo pallente Col. Deſcript. Part. 1. 190.*

Caſſida Alpina, ſupina, magno flore. *Teucrium Aſtragaloides, Caſſida minor H. R. Par.*

Caſſida Americana, procerior. *Scutellaria aquatica, major, Americana H. L. Bat.*

Caſſida paluſtris, vulgatior, flore cæruleo. *Lyſimachia cærulea, galericulata vel Gratiola cærulea C. B. Pin. 246. Tertionaria aliis Lyſimachia galericulata J. B. 3. 435. Lyſimachia galericulata Lob. Icon. 344.*

Caſſida paluſtris, vulgatior, flore albo.

Caſſida paluſtris, minima, flore purpuraſcente. *Gratiola minor & latifolia noſtras Park. Theat. 220.*

Caſſida Americana, Malvæ folio. *Scutellaria Americana, Malvæ folio Mor. H. R. Bleſ.*

Caſſida Alpina, ſupina, magno flore albido.

Caſſida peregrina, Meliſſæ folio.

Caſſida Canadenſis, pumila, Origani folio Sarrac.

Col. Part. 1. 187. A ſingulari & privata fructus ſive Pericarpii formâ (inquit Columna) in aliis nondum viſa, militaris galeæ iconem exprimente, Caſſidam appellare libuit, ſic enim Latinè illam appellant.

GENUS VII.

Brunella. *Brunelle.*

Tab. 84. BRUNELLA eſt plantæ genus, flore A monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius B galeatum eſt, inferius verò C in tres partes diviſum, mediâ D cochlearis inſtar excavatâ. Ex calyce autem X ſurgit piſtillum F poſticæ floris parti E adinſtar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum F, qui deinde abeunt in totidem ſemina ſubrotunda K, in capſulâ G quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addendum eſt flores denſe in ſpicam diſponi, eorumque ſtamina ad oſſis Hyoidis figuram non accedere, ut in Hormino Sclarea Salvia.

Brunellæ ſpecies ſunt:

Brunella latifolia, Italica, flore carneo Barr. Icon.

Brunella major, folio non diſſecto C. B. Pin. 260. *Brunella flore minore, vulgaris J. B. 3. 428. Brunella Dod. Pempt. 136. Brunelle.*

Brunella major, folio non diſſecto, flore albo C. B. Pin. 261.

Brunella major, folio non diſſecto, flore purpuraſcente H. R. Par.

Brunella cæruleo, magno flore C. B. Pin. 261. *Brunella flore magno, folio non laciniato J. B. 3. 429. Brunella 1. Cluſ. Hiſt. xliij.*

Brunella flore magno, albo C. B. Pin. 261.

Brunella flore magno, carneo H. Edinb.

Brunella Pyrenaica, maxima, flore majore.

Brunella Lusitanica, flore & spicâ majore A. R. Par. 67.
Brunella Hyssopifolia C. B. Pin. 261. *Brunella angustifolia J. B. 3. 430.*
Brunella Hyssopifolia, flore albo.
Brunella folio laciniato C.B.Pin.261. *Brunella ij. flore purpureo Clus. Hist. xliij.*
Brunella folio laciniato, flore albo H. R. Par. *Brunella flore albo parvo, folio laciniato J. B. 3. 429. Brunella ij. non vulgaris, albo flore Clus. Hist. xliij.* L.
Brunella minor, alba, laciniata C. B. Pin. 261. *Brunella flore magno albo, folio laciniato J. B. 3. 429.*
Brunella folio laciniato, flore roseo H. R. Par. Pin. 260.
Brunella, inquit C. Bauhinus, ab effectu nomen accepit, eò quòd faucium & linguæ affectibus, seu potius malo castrensi, Germanis *die Braune* dicto medeatur.

SECTIO II.

De Herbis flore monopetalo, labiato, cujus labium superius cochlearis instar est excavatum.

GENUS I.

Lamium.

LAMIUM est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A cochlearis instar est excavatum; inferius verò E bifidum, cordiforme, desinuntque ambo in fauces C marginatas D D. Ex calyce autem F tubulato, ac quinquepartito, surgit pistillum G, posticæ floris parti B adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina triangularia H, in capsulâ, quæ floris calyx fuit, recondita. Tab. 89.

Lamii species sunt.

Lamium purpureum, fœtidum, folio subrotundo sive Galeopsis Dioscoridis C. B. Pin 230. *Galeopsis sive Urtica iners, folio & flore minore J. B. 3. 323. Urtica iners, altera Dod. Pempt. 153.* L.
Lamium purpureum, fœtidum, folio subrotundo, minus H. L. Bat.
Lamium folio oblongo, flore rubro Park. Theat. 606. *Lamium purpureum, non fœtens, folio oblongo C. B. Pin. 231. Galeopsis sive Urtica iners, flore purpurascente, majore, folio non maculato J. B. 3. 321.* L.
Lamium vulgare, album sive Archangelica, flore albo Park. Theat. 604. *Lamium album, non fœtens, folio oblongo C. B. Pin. 231. Galeopsis sive Urtica iners, floribus albis J. B. 3. 322. Urtica iners sive Lamium primum Dod. Pempt. 153.* L.
Lamium albâ lineâ notatum C. B. Pin. 231. *Lamium montanum Campoclarensium Col. Part. 1. 192.*
Lamium Parietariæ facie Mor. H. R. Blef.
Lamium montanum, foliis eleganter incisis, flore purpurascente. *An Lamium Æquicolorum Col. Part. 1. 192.*

Lamium rubrum, minus, foliis profundè incisis Raii Synop. 129.
Lamium folio caulem ambiente, minus C. B. Pin. 231. *Galeopsis sive Urtica iners, minor, folio caulem ambiente J. B. 3. App. 853. Morsus Gallinæ folio Hederulæ, alterum Lob. Icon. 463.*
Ab eo genere excludi debent. *Lamium maximum, sylvaticum, fœtidum C. B. Pin. 231. quod Galeopsis species est. Lamium maximum, sylvaticum, alterum C. B. Pin. 231. Lamium montanum, Melissæ folio C. B. Pin. 231. ad Melissam revocandum. Lamium folio oblongo, luteum C. B. Pin. 231. Galeopsis species. Lamium maculatum C. B. Pin. 231. Galeopsis species. Lamium peregrinum sive Scutellaria C. B. Pin. 231. Cassidæ species.*
Lamium dictum existimatur à personata nescio qua effigie, quam *Lamiam* vocant.
Lamii species flore fructuque carentes dignosci solent, foliis ad Urticam accedentibus & fœtidis, sed notæ illæ specificæ Galeopsi etiam conveniunt.

GENUS II.

Moldavica.

Tab. 85. MOLDAVICA est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A nonnihil fornicatum est, bifidum ac sursum reflexum; inferius vero F bifidum pariter, desinuntque ambo in fauces C marginatas D E. Ex calyce autem G tubulato & in duo labia inæqualia plerumque secto, surgit pistillum H posticæ floris parti B adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina K oblonga L, in capsula I quæ floris calyx fuit, recondita.

Moldavicæ species sunt.

Moldavica Betonicæ folio, flore cæruleo. *Melissa peregrina, folio oblongo C. B. Pin. 229. Melissa Turcica, multis dicta J. B. 3. Part. 2. 234. Melissa Moldavica, flore cæruleo Eyst. Melissa Turcica Tabern. Icon. 355.*
Moldavica Betonicæ folio, flore purpuro-cæruleo. *Melissophyllon Turcicum, flore purpuro-cæruleo Lob. Icon. 515.*
Moldavica Betonicæ folio, flore albo. *Melissophyllon Turcicum, flore albo Lob. Icon. 515. Melissa Moldavica, flore albo Eyst.*
Moldavica Americana, trifolia, odore gravi. *Melissa fortè Canarina, triphyllos, odorem Camphoræ spirans penetrantissimum Pluk. Almag. Bot. 401. & Phytogr. Tab. 325. fig. 5.*

GENUS III.

Ballote.

Tab. 85. BALLOTE est plantæ genus, flore monopetalo, labiato cujus labium superius A cochlearis instar est excavatum, inferius verò C in tres partes divisum, mediâ ampliori & cordiformi. Ex calyce autem D surgit pistillum E posticæ floris parti B adinstar clavi infixum ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina H oblonga G, in capsula F tubulatâ pen-

tagonâ

tagonâ & quinquepartitâ, quæ floris calyx fuit, recondita.

Ballotes ſpeciem unicam novi.

Ballote Math. 825. *Marrubium nigrum, fœtidum, Ballote Dioſcoridis C. B. Pin. 230. Marrubium nigrum ſive Ballote J. B. 3. 318.* L

Ballote flore albo. L

Ballote differt à Marrubio floris & fructûs formâ.

GENUS IV.

Galeopſis.

GALEOPSIS eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A B cochlearis inſtar eſt excavatum, inferius verò C G in tres partes diviſum, mediâ ampliori acutâ, vel obtusâ. Ex caliceautem E ſurgit piſtillum F poſticæ floris parti D adinſtar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina oblonga I, in capſulâ H infundibuliformi & quinquepartita, quæ floris calyx fuit, recondita. *Tab. 86.*

Galeopſeos ſpecies ſunt.

Galeopſis procerior, fœtida, ſpicata. *Lamium maximum, ſylvaticum, fœtidum C. B. Pin. 231. Galeopſis ſive Urtica iners magna, fœtidiſſima J. B. 3. App. 853. Urtica Herculea Tabern. Icon. 536.*

Galeopſis procerior, caliculis aculeatis, flore purpuraſcente. *Urtica aculeata, foliis ſerratis C. B. Pin. 232. Cannabis ſylveſtris quorundam, Urticæ inerti affinis J. B. 3. App. 854. Cannabis ſylveſtris, ſpuria, altera, Lamium quorundam Lob. Icon. 527.* L. albo.

Galeopſis procerior, caliculis aculeatis, floribus candidis. *Urtica aculeata foliis ſerratis, floribus candidis C. B. Pin. 232.*

Galeopſis altera, caliculis aculeatis, flore flaveſcente. *Urtica aculeata, foliis ſerratis, altera C. B. Pin. 232. Cannabis ſylveſtris, ſpuria, tertia Lob. Icon. 528.*

Galeopſis anguſtifolia, flore variegato. *Cannabis ſpuria, anguſtifolia, variegato flore, Polonica Barr. Icon.*

Galeopſis patula ſegetum, flore purpuraſcente. *Sideritis arvenſis, anguſtifolia, rubra C. B. Pin. 233. Ladanum ſegetum, flore rubro quorundam J. B. 3. 855. Alyſſum Galeni, flore purpureo Tabern. Icon. 541.* L

Galeopſis patula ſegetum, flore albo. *Ladanum ſegetum, flore albo quorundam J. B. 3. App. 855.* L

Galeopſis Alpina, Betonicæ folio, flore variegato. *Pſeudoſtachys Alpina C. B. Pin. 236. Salvia Alpina Tabern. Icon. 372.*

Galeopſis paluſtris, Betonicæ folio, flore variegato. *Stachys paluſtris, fœtida C. B. Pin. 236. Galeopſis anguſtifolia, fœtida J. B. 3. App. 854. Clymenum minus Dalechampii Lug. 1357.* L

Galeopſis ſive Urtica iners, flore luteo J. B. 3. 323. *Lamium folio oblongo luteum C. B. Pin. 231. Urtica iners tertia, ſive Lamium luteo flore Dod. Pempt. 153.* L

Galeopsis lutea, amplioribus foliis maculatis.

Galeopsis annua, Hispanica, rotundiore folio. *Ocimastrum Valentinum Clus. Hist. xlij. Marrubium nigrum, rotundifolium C. B. Pin. 230.*

Galeopsis Hispanica, frutescens, Teucrii folio. *Teucrium regium, latifolium, flore albo H. R. Par. Lamio arboreo, perenne di Candia Zan. 112.*

Galeopsis à voce Græca γαλῆ *Felis*, quòd ejus flores Felis faciem repræsentare existimarint.

GENUS V.

Stachys.

Tab. 86. STACHYS est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius AB nonnihil fornicatum est ac erectum, inferius verò CD in tres partes, divisum, mediâ cæteris ampliori. Ex calyce autem F surgit pistillum G posticæ floris parti E adinstar clavi infixum ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina I subrotunda K, in capsulâ H quæ floris calyx fuit, recondita. His addenda sunt folia villosa & incana, qualia Dioscorides tribuit Stachydi. Lib. 3. cap. 120.

Stachydis species sunt.

Stachys major, Germanica C. B. Pin. 236. *Stachys Fuchsii J. B. 3. 319. Stachys Dioscoridis Lob. Icon. 530.*

Stachys major, Germanica, flore dilutiore.

Stachys Cretica, latifolia.

Stachys Cretica C. B. Pin. 236. *Pseudostachis Cretica Ejusd. Prodr. 113.*

Stachys minor, Italica C. B. Pin. 236. *Stachys Dod. Pempt. 90.*

Stachys Canariensis, frutescens, Verbasci folio. *Stachys amplissimis Verbasci foliis, floribus albis, parvis, non galeatis, spicâ Betonicæ ex Insulâ Canarinâ Pluk. Almag. Bot. Salvia sylvestris, amplissimis Verbasci foliis, graveolens, flore albo, parvo, Canariensis Ejusd. Almag. Bot. & Phytog. Tab. 322. fig. 4.*

Stachys à voce Græca Στάχυς, *spica*, quasi planta spicata diceretur: quòd tamen plantis hoc nomine insignitis non multùm convenit, ut notat Raius.

GENUS VI.

Cardiaca. *Agripaume.*

Tab. 87. CARDIACA est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A imbricatum & multò longius est inferiore C tripartito. Ex calyce autem D surgit pistillum K posticæ floris parti B adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina E angulata, totam capsulam F, quæ floris calyx fuit, occupantia.

Cardiacæ speciem unicam novi.

Cardiaca J. B. 3. 320. *Dod. Pempt. 94. Lob. Icon. 516. Marrubium Cardiaca dictum, fortè 1 Theophrasti C. B. Pin. 230. Agripaume.*

Cardiaca flore albo.

Cardiaca crifpa Raii Hift. 572. *Cardiaca foliis eleganter crifpis Cat. Hort. Oxon. 38.*

Cardiaca flore & femine carens, foliis ad Ranunculum vel Aconitum accedentibus dignofci folet.

Cardiacam dixerunt à voce Græca χαρδία, *Cor*; quafi planta ad Cordis affectus valens.

GENUS VII.

Leonurus. *Queuë de Lion.*

LEONURUS eft plantæ genus; flore monopetalo, labiato, cujus labium fuperius A imbricatum & multò longius eft inferiore C tripartito. Ex calyce autem D furgit piftillum E pofticæ floris parti B adinftar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ftipatum, qui deinde abeunt in totidem femina G oblonga F, in capfulâ H longâ & tubulatâ quæ calyx floris fuit, recondita. Tab. 87.

Leonuri fpecies funt.

Leonurus perennis, Africanus, Sideritidis folio, flore phœniceo, majore Breyn. Prodr. 2. *Leonurus Capitis Bonæ fpei Breyn. Cent. 1. Cardiaca Africana, perennis, foliis Sideritidis, floribus longiffimis, phœniceis, villofis H. L. Bat.*

Leonurus annuus, Americanus, Nepetæ folio, flore phœniceo, minore Breyn. Prodr. 2. *Cardiaca Americana, annua, Nepetæ folio, floribus brevibus, phœniceis, villofis H. L. Bat.*

Leonurus Canadenfis, Origani folio. *Origanum fiftulofum, Canadenfe Corn. 14.*

Leonurus à Cardiaca differt capfulæ formâ, quæ tubus admodum longa eft, fi cum Cardiacæ capfulâ comparetur.

Leonurum appellavit Breynius à vocibus Græcis λέον λεόντος, *Leo*, & οὐρα *Cauda*, quafi diceretur Leonis cauda.

GENUS VIII.

Molucca.

MOLUCCA eft plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium fuperius A D cochlearis adinftar eft excavatum, inferius verò C F tripartitum. Ex calyce autem G H furgit piftillum I pofticæ floris parti B adinftar clavi infixum ac quatuor veluti embryonibus ftipatum, qui deinde abeunt in totidem femina K angulata L, in capfulâ M N campaniformi, quæ floris calyx fuit, recondita. Tab. 88.

Moluccæ fpecies funt.

Molucca lævis Dod. Pempt. 92. *Meliffa Moluccana, odorata C. B. Pin. 229. Molucca J. B. 3. Part. 2. 234.*

Molucca fpinofa Dod. Pempt. 92. *Meliffa Moluccana, fœtida C. B. Pin.*

229. Molucca asperior, fœtida J. B. 3. Part. 2. 235.

Molucca fruticosa, Sicula. *Melissa fruticosa, Sicula, calyce amplo, patulo Raii Hist. 568.*

Molucca dicitur à Moluccis Insulis, unde ejus semen delatum fuit.

GENUS IX.

Pseudodictamnus.

Tab. 89. PSEUDODICTAMNUS est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A fornicatum est plerumque bifidum, inferius verò C tripartitum. Ex calyce autem D E infundibuliformi surgit pistillum F posticæ floris parti B adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina G oblonga H, in capsulâ D E infundibuliformi, quæ floris calyx fuit, recondita.

Pseudodictamni species sunt.

Pseudodictamnus acetabulis Moluccæ C. B. Pin. 222. *Dittamno falso di Cerigo, overo Dittamno 2. di Theofrasto Pon. Bald. Ital. 25.*

Pseudodictamnus Hispanicus, foliis crispis & rugosis. *Marrubium Dictamni spurii foliis & facie Par. Bat. Pseudodictamnum nigro, rotundo, crispo folio Bocc. Mus. Part. 2. 152. Tab. 129.*

Pseudodictamnus Hispanicus, amplissimo folio candicante & villoso. *Marrubium album, rotundifolium, Hispanicum Par. Bat. Marrubium subrotundo folio Bocc. Mus. Part. 2. 167. Marrubium Hispanicum, rotundifolium, album, majus seu latifolium Ejusd. Tab. 122.*

Pseudodictamnus Hispanicus, amplissimo folio nigricante & villoso. *Pseudodictamnum seu Marrubium nigrum, Siculum, Galeopsidi Anguillaræ respondens Bocc. Mus. Part. 2. Tab. 114.*

Pseudodictamnus Hispanicus, Scrophulariæ folio. *Galeopsis Ang. 278. Galeopsis Anguillaræ, sive Pseudodictamnum nigrum, Siculum Bocc. Mus. Part. 2. 151.*

Pseudodictamnus verticillatus, inodorus C. B. Pin. 222. *Dictamnum adulterinum quibusdam verticillatum, vel potius Gnaphalium veterum J. B. 3. Part. 2. 255. Pseudodictamnum Dod. Pempt. 281.*

Pseudodictamnus Alpinus, verticillatus, minor H. R. Par.

Pseudodictamnus Africanus, Hederæ terrestris folio Oldenl.

Pseudodictamnus quasi Dictamnus falsus, quòd foliis canescentibus & subrotundis Dictamnum Creticum referat.

GENUS X.

Mentha. *Menthe.*

Tab. 89. MENTHA est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A fornicatum est; inferius verò B tripartitum: sic tamen ambo secantur, ut flos quadripartitus primo aspectu videatur, observante Clariss. Raio,

Ex calyce autem D ſurgit piſtillum E poſticæ floris parti C adinſtar clavi infi-xum ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina F in capſulâ quæ calyx floris fuit, recondita.

Menthæ ſpecies ſunt.

Mentha ſylveſtris, rotundiore folio C. B. Pin. 227. *Menthaſtrum folio rugo-ſo, rotundiore, ſpontaneum, flore ſpicato, odore gravi J. B. 3. Part. 2.219.*

Mentha ſylveſtris, rotundiore folio, purpureo flore Bot. Monſp.

Mentha hortenſis, verticillata, Ocimi odore C. B. Pin. 227. *Mentha verti-cillata, minor, acuta, non criſpa, odore Ocimi J. B. 3. Part. 2. 216. Men-tha quarta Dod. Pempt. 95.*

Mentha criſpa, verticillata C. B. Pin. 227. *Menta criſpa, verticillata, folio rotundiore J. B. 3. Part. 2. 215. Mentha prima Dod. Pempt. 95.*

Mentha rotundifolia, criſpa, ſpicata C. B. Pin. 227. *Mentha ſpicata, rotun-difolia, criſpa J. B. 3. Part. 2. 218. Mentha altera Dod. Pempt. 95.*

Mentha criſpa, Danica aut Germanica, ſpecioſa Park. Theat. 32.

Mentha rotundifolia, ſpicata, altera C. B. Pin. 227. *Menthaſtrum ſpicatum, cultum, folio rotundiore, rugoſo J. B. 3. Part. 2. 218. Siſymbria, Men-tha agreſtis Lob. Icon. 508.*

Mentha rotundifolia, paluſtris ſeu aquatica, major C. B. Pin. 227. *Mentha aquatica ſive Syſimbrium J. B. 3. Part. 2. 223. Syſimbrium Dod. Pempt. 97.*

Mentha rotundifolia, paluſtris ſeu aquatica, major, folio variegato.

Mentha arvenſis, verticillata, hirſuta J. B. 3. Part. 2. 217. *Calamintha arven-ſis, verticillata C. B. Pin. 229. Calamintha arvenſis 1. Tabern. Icon. 352.*

Mentha arvenſis, verticillata, folio rotundiore, odore aromatico D. Vernon Raii Synopſ. 123.

Mentha ſpicata, folio variegato C. B. Pin. 227. *Menthaſtrum ſpicatum, folio criſpo, rotundiore, colore partim albo, partim cinereo vel virente J. B. 3. Part. 2. 219.*

Mentha anguſtifolia, ſpicata C. B. Pin. 227. *Mentha tertia Dod. Pempt. 95.*

Mentha anguſtifolia, ſpicata, glabra, folio rugoſiore, odore graviore Raii Synopſ. 123.

Mentha ſylveſtris, longioribus, nigrioribus & minus incanis foliis C. B. Pin. 227. *Mentha ſpicata, folio longiore, acuto, glabro, nigriori J. B. 3. Part. 2. 220. Menthaſtrum Campenſe & Zuvolenſe Lobelii Lugd. 673.*

Mentha ſpicis brevioribus & habitioribus, foliis Menthæ fuſcæ, ſapore fervi-do Piperis Raii Synopſ. 124.

Mentha ſylveſtris, longiore folio C. B. Pin. 227. *Menthaſtrum ſpicatum, folio longiore, candicante J. B. 3. Part. 2. 221. Menthaſtrum Dod. Pempt. 96.*

Mentha paluſtris, folio oblongo C. B. Pin. 228. *Menthaſtri aquatici genus hirſutum, ſpicâ latiore J. B. 3. Part. 2. 222. Calamintha tertia Dioſco-ridis, Menthaſtrifolia aquatica, hirſuta Lob. Icon. 510.*

Mentha aquatica ſeu Pulegium vulgare. *Pulegium latifolium C. B. Pin. 222.*

Pulegium J. B. 3. Part. 2. 256. Dod. Pempt. 282. Pouliot.

Mentha aquatica seu Pulegium vulgare, flore albo. *Pulegium latifolium, flore albo H. R. Par.*

Mentha aquatica, Pulegium mas dicta. *Pulegium latifolium, alterum C. B. Pin. 222. Pulegium mas Plinii J. B. 3. Part. 2. 257. Lob. Icon. 501.*

Mentha aquatica, tomentosa, minima. *Pulegium tomentosum, minimum Bocc. Rarior. Plant. 40.*

Mentha aquatica, Satureiæ folio. *Pulegium angustifolium C. B. Pin. 222. Pulegium Cervinum, angustifolium J. B. 3. Part. 2. 257. Pulegium Massilioticum Tabern. Icon. 356.*

Mentha aquatica, Satureiæ folio, flore albo. *Pulegium angustifolium, flore albo H. R. Par.*

Liv. 3. cap. 41. Mentha dicitur Latinis, Græcis verò μίνθη, tum & ἡδύοσμον, ut ait Dioscorides.

Menthæ species flore fructuque carentes, odore quodam proprio aromatico dignosci solent.

GENUS XI.

Marrubiastrum.

Tab. 89. MARRUBIASTRUM est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A cochlearis adinstar est excavatum, inferius verò B in tres crenas divisum. Ex calyce autem D surgit pistillum E posticæ floris parti C adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina subrotunda G in capsula F quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addenda est floris facies quædam propria, quâ Marrubiastrum differt à Galeopsi.

Marrubiastri species sunt.

Marrubiastrum vulgare. *Sideritis Alsines Trissaginis folio C. B. Pin. 233. Prodr. 111.*

Marrubiastrum palustre, fœtidum. *Lamium paludosum, Belgicum, Melissæ folio H. L. Bat.*

Marrubiastrum Sideritidis folio, caliculis aculeatis, flore candicante. *Sideritis genus, spinosis verticillis J. B. 3. 428.*

Marrubiastrum Sideritidis folio, caliculis aculeatis, flore flavo cum limbo atro-purpureo. *Sideritis montana, parvo flore nigro-purpureo, capite medio-croceo Col. Part. 1. 196.*

Marrubiastrum Cardiacæ folio Bocc. Mus. Part. 2. Tab. 98.

Marrubiastrum Americanum, floribus in capitulum congestis, Melissæ odore Plum.

GENUS XII.

Lycopus.

Tab. 89. LYCOPUS est plantæ genus, flore monopetalo, sed labiato & quodammo-

do campaniformi; labium enim superius AB vix distingui potest à partibus labii inferioris, adeo ut primo aspectu flos quadripartitus videatur. Ex calyce autem D surgit pistillum F posticæ floris parti C adinstar clavi infixum & quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina E subrotonda, in capsula quæ floris calix fuit, recondita.

Lycopi species sunt.

Lycopus palustris, glaber. *Marrubium palustre, glabrum C. B. Pin. 230.* L. *Marrubium aquaticum quorundam J. B. 3. 318. Marrubium aquatile Dod. Pempt. 595.*

Lycopus palustris, villosus. *Marrubium palustre, hirsutum C. B. Pin. 230.* L.

Lycopus Canadensis, glaber, foliis incisis.

Lycopus foliis in profundas lacinias incisis. *Marrubium aquaticum seu aquatile, foliis tenuiùs dissectis Mor. H. R. Blef.*

Lycopus à vocibus Græcis λυκος, *Lupus*, & πους, *Pes*, quasi diceretur planta ad Lupi pedem accedens.

SECTIO III.

De Herbis flore monopetalo, labiato, cujus labium superius erectum est.

GENUS I.

Sideritis. *Crapaudine.*

SIDERITIS est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A surrectum est, inferius verò tripartitum. Ex calyce autem D surgit pistillum E floris parti posteriori B adinstar clavi infixum ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina G oblonga in capsula F quæ floris calyx fuit, recondita. His addendum est flores Sideritidis verticillatim disponi; in alis foliorum H quæ plerumque cristæ modo inciduntur & à cæteris differunt. *Tab. 90.*

Sideritidis species sunt.

Sideritis hirsuta, procumbens C. B. Pin. 233. *Tetrahit Herbariorum Lob. Icon. 523.* L.

Sideritis hirsuta, procumbens, altera, minimùm crenata C. B. Pin. 233. *Sideritis iiij Clus. Hist. xl.*

Sideritis foliis hirsutis, profundè crenatis C. B. Pin. 233. *Sideritis Monspessulana J. B. 3. 426. Sideritis Monspeliaca, Scordioides, floribus luteis, Tragoriganum Prassoides Francisci Pennini Lob. Icon. 525.*

Sideritis Alpina, Hyssopifolia C. B. Pin. 233. *Sideritis Valerandi Dourez, brevi spica J. B. 3. 427. Sideritis vij Clus. Hist. xlj.*

Sideritis Alpina, Hyssopifolia in summitate crenata C. B. Pin. 233.

Sideritis Hispanica, erecta, folio angustiore. *Tragoriganum tenuioribus foliis*,

flore candido J. B. 3. Part. 2. 261. Tragoriganum ij. Cluſ. Hiſt. 240.
Sideritis Hiſpanica, crenata, procumbens, flore albo, major.
Sideritis Hiſpanica, bituminoſa, anguſtifolia, crenata.
Sideritis Hiſpanica, fœtidiſſima, glabra, flore purpuraſcente & comâ canescente.
Sideritis Hiſpanica, fruteſcens, ſeu lignoſior.
Sideritis Pyrenaica, Hyſſopifolia, minima, procumbens.
Sideritis montana, trifido folio Barr. Icon.
Sideritis Canadenſis, altiſſima, Scrofulariæ folio, flore flaveſcente. *Betonica maxima, Scrofulariæ folio, flore è luteo palleſcente Schol. Bot.*
Sideritis Canadenſis, altiſſima, Scrophulariæ folio, flore purpuraſcente. *Betonica maxima, Scrophulariæ folio, floribus incarnatis Par. Bat.*
Ab eo genere excludi debent. *Sideritis arvenſis, latifolia, glabra C. B. Pin. 233. Sideritis arvenſis, anguſtifolia, rubra C. B. Pin. 233. Sideritis Alpines Triſſaginis folio C. B. Pin. 233. quarum prima ad Betonicam; ſecunda ad Galeopſim; tertia ad Marrubiaſtrum attinet.*
Sideritis à voce Græca σίδηρος *ferrum*, quòd vulnera à ferro inflicta ſanare exiſtimetur.

GENUS II.

Marrubium. *Marrube.*

Tab. 91. MARRUBIUM eſt plantæ genus, flore monopetalo labiato, cujus labium ſuperius A ſurrectum eſt & bicorne, inferius verò C tripartitum. Ex calyce autem D ſurgit piſtillum E poſticæ floris parti B adinſtar clavi infixum ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina oblonga F I, in capſula G H quæ floris calyx fuit, recondita.

Marrubii ſpecies ſunt.

Marrubium album, vulgare C. B. Pin. 230. *Marrubium album J. B. 3. 316. Marrubium ſive Praſſium album Tabern. Icon. 539.*
Marrubium album, villoſum C. B. Pin. 230. *Prodr. 110.*
Marrubium album, latifolium, peregrinum C. B. Pin. 230. *Marrubium candidum, folio ſubrotundo J. B. 3. 317. Marrubium candidum Dod. Pempt. 87.*
Marrubium album, peregrinum, brevibus & obtuſis foliis C. B. Pin. 230. *Marrubium Creticum, anguſtis foliis, inodorum Eyſt.*
Marrubium album, anguſtifolium, peregrinum C. B. Pin. 230. *Marrubium album, anguſtiore folio J. B. 3. 317. Marrubium Creticum Tabern. Icon. 539.*
Marrubium Hiſpanicum, ſupinum, calyce ſtellato & aculeato. *Alyſſon Galeni Cluſ. Hiſp. 387. Dod. Pempt. 88.*
Marrubium Hiſpanicum, ſupinum, foliis ſericeis argenteis. *Marrubium album, ſericeo, parvo & rotundo folio Bocc. Muſ. Part. 2. 78. Tab. 69.*
Ab eo genere excludi debent. *Marrubium Cardiaca dictum, fortè primum Theophraſti C. B. Pin. 230. quod Cardiaca dicitur. Marrubium nigrum, fœtidum.*

fœtidum, Ballote Dioſcoridis C. B. Pin. 230. quod Ballote ſpecies eſt. Marrubium paluſtre, glabrum C. B. Pin. 230. ad Lycopum cum ſequenti ſpectat. Marrubium paluſtre, hirſutum C. B. Pin. 230. Marrubium nigrum, rotundifolium C. B. Pin. 230. Vide Galeopſim. Marrubium nigrum, longifolium C. B. Pin. 230. ad Phlomidis genus revocandum.

GENUS III.

Meliſſa. *Meliſſe.*

MELISSA eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A B ſurrectum eſt, ſubrotundum,bifidum;inferius verò E F tripartitum. Ex calyce autem G H ſurgit piſtillum I poſticæ floris parti C D adinſtar clavi infixum ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum,qui deinde abeunt in totidem ſemina N K ſubrotunda M L, in capſula H G quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addendum eſt flores Meliſſæ in foliorum quidem alis naſci, non tamen omnino verticillatos eſſe. *Tab. 91.*

Meliſſæ ſpecies ſunt.

Meliſſa hortenſis C. B. Pin. 229. *Meliſſa vulgaris, odore Citri J. B. 3. Part. 2. 232. Meliſſa Dod. Pempt. 91. Meliſſe.*

Meliſſa Romana, molliter hirſuta & grave olens H. R. Par. *Meliſſa Romana, hirſutior Mor. H. R. Bleſ.*

Meliſſa humilis, latifolia, maximo flore purpuraſcente. *Meliſſa Trag. 12. Lamium montanum, Meliſſæ folio C. B. Pin. 231. Meliſſa adulterina quorundam, amplis foliis & floribus non grati odoris J. B. 3. Part. 2. 233. Meliſſa Fuchſii Lob. Icon. 515.*

Meliſſa humilis, latifolia, maximo flore albo. *Lamium Pannonicum 1, albo flore Cluſ. Hiſt. xxxvij.*

Meliſſa humilis, anguſtifolia, maximo flore. *Lamii Pannonici 1. ſpecies altera Cluſ. Hiſt. xxxvij.*

Meliſſa Pyrenaica caule brevi, Plantaginis folio. *Gallitricum folio rotundiore, flore magno, violaceo J. B. 3. 313.*

Meliſſam dixerunt à voce Græca μέλι, *mel*, quòd apes mellificationi incumbentes ea maximè delectentur.

GENUS IV.

Calamintha. *Calament.*

CALAMINTHA eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A C ſurrectum eſt, ſubrotundum, bifidum : inferius verò E F tripartitum. Ex calyce autem G ſurgit piſtillum H poſticæ floris parti B D adinſtar clavi infixum & quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deindè abeunt in totidem ſemina K ſubrotunda L, in capſula I quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addendum eſt flores Calaminthæ in foliorum alis naſci, pediculis ramoſis inſidentes. *Tab. 92.*

Calaminthæ ſpecies ſunt.

Calamintha vulgaris vel officinarum Germaniæ C. B. Pin. 228. *Calamintha flore magno, vulgaris J. B. 3. Part. 2. 228. Calamintha montana Dod. Pempt. 98. Calament.*

Calamintha procerior, magno flore, ſylvæ Fontis-Bellaquei.

Calamintha Pulegii odore, ſive Nepeta C. B. Pin. 228. *Calamintha flore minore, odore Pulegii J. B. 3. Part. 2. 229. Pulegium ſylveſtre ſive Calamintha altera Dod. Pempt. 98.*

Calamintha montana, prælta, Pulegii odore, dentatis foliis, floribus dilutè cæruleis, ex longo,ramoſo,& brachiato pediculo prodeuntibus Bocc. Muſ. Part. 2. 45. *Calamintha prealta, Pulegii odore Ejuſd. Tab. 40.Calaminthæ prealtæ Pulegii odore altera Icon, ex Sabaudia Ejuſd. Tab. 38.*

Calamintha magno flore C. B. Pin. 229. *Calamintha montana, flore magno, ex calyce longo J. B. 3. Part. 2. 229. Calamintha montana, præſtantior Lob. Icon. 512.*

Calamintha magno flore albo H, R. Par.

Calamintha vulgaris, exiguo flore C. B. Pin. 229. *& Prodr.*

Calamintha humilior, folio rotundiore. *Hedera terreſtris, vulgaris C. B. Pin. 306. Chamæciſſus ſive Hedera terreſtris J. B. 3. App. 855. Hedera terreſtris Dod. Pempt. 394. Lierre terreſtre. Terrette.*

Calamintha humilior, folio rotundiore,flore purpureo. *Hedera terreſtris,vulgaris, flore purpureo H. R. Par.*

Calamintha humilior, folio rotundiore, minor & elegantior. *Hedera terreſtris, vulgaris, minor & elegantior C. B. Pin. 306.*

Calamintha incana, Ocimi foliis C. B. Pin. 228. *Calamintha folio & flore parvo, incana J. B. 3. Part. 2. 230. Calamintha 2, incana Lob. Icon. 514.*

Calamintha fruteſcens, Satureiæ folio, facie, & odore. *Satureia montana C. B. Pin. 218. Satureia durior J. B. 3. 272. Thymbra Dod. Pempt. 288.*

Calamintha Hiſpanica fruteſcens Mari folio. *Satureia Hiſpanica, fruteſcens, Mari folio Elem. de Bot.*

Calamintha Cretica, anguſto, oblongo folio. *Clinopodium Creticum P. Alp. Exot. 265.*

Calamintha minima, annua, Thymi folio.

Calamintha dicitur à vocibus Græcis καλὸς, *pulcher*, & μίνθη, *Mentha*; quaſi pulchra Mentha.

GENUS V.

Clinopodium.

Tab. 92. CLINOPODIUM eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A ſurrectum eſt,ſubrotundum,plerumque bifidum : inferius verò C tripartitum. Ex calyce autem D ſurgit piſtillum E poſticæ floris parti B adinſtar clavi infixum,ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum,qui deinde

abeunt in totidem femina G oblonga H, in calyce F quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addendum eft flores Clinopodii verticillatim difponi.

Clinopodii fpecies funt.

Clinopodium Origano fimile, elatius, majore folio C. B. Pin. 225. *Clinopodium quorundam, Origani facie J. B. 3. Part. 2. 250. Acinos Lob. Icon. 504.* L

Clinopodium Origano fimile,humilius,alterum, minore folio C.B. Pin. 225.

Clinopodium Origano fimile, flore albo C. B. Pin. 225. *H. Edinb.* - - - - L

Clinopodium arvenfe, Ocimi facie C. B. Pin. 225. *Acinos multis J. B. 3. Part. 2. 259. Ocimum fylveftre, Acinos Dod. Pempt. 280.* L

Clinopodium montanum C. B. Pin. 225. *Acini pulchra fpecies J. B. 3. Part. 2. 260. Clinopodium Auftriacum Cluf. Hift. 353.*

Clinopodium Lufitanicum, fpicatum & verticillatum. *Bugula odorata, Lufitanica Corn. 46.*

Clinopodium Alpinum, Hyffopi folio. *Brunella Alpina, glabro folio, angufto, integro Mor. H. R. Blef.*

Clinopodium quafi Lectipes, à vocibus Græcis κλίνη *lectus*, & πούς *pes*: floribus nempe (orbiculato fuo ambitu) ut ait Diofcorides, lecti pedum fpeciem præbentibus, ex intervallis Marrubii modo difpofitis. *lib. 3. cap. 119.*

GENUS VI.

Rofmarinus. *Romarin.*

ROSMARINUS eft plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium fuperius A bifidum & furfum verfus pofteriora revolutum eft, cum ftaminibus aduncis E; inferius verò B in tres partes divifum, mediâ C cochleariis inftar excavatâ. Ex calyce autem bidentato vel tridentato F furgit piftillum K pofticæ floris parti D adinftar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ftipatum, qui deinde abeunt in totidem femina H fubrotunda I, in capfula G quæ floris calyx fuit, recondita. *Tab. 92.*

Rorifmarini fpecies funt.

Rofmarinus hortenfis, anguftiore folio C. B. Pin. 217. *Rofmarinus coronarius, fruticofus, five nobilior anguftiore folio J. B. 2. 25. Rofmarinum coronarium Dod. Pempt. 272. Romarin.* L

Rofmarinus hortenfis, anguftiore folio, argenteus H. R. Par.

Rofmarinus fpontaneus, latiore folio C. B. Pin. 217. *Rofmarinus coronarius, fruticofus, ignobilior J. B. 2. 25.*

Rofmarinus folio variegato. *Rofmarinum ftriatum five aureum Park. Theat. 74.*

Rofmarinus Almerienfis, flore majore, fpicato, purpurafcente.

Rorifmarini fpecies flore fructuque carentes, caulibus duris, frutefcentibus, foliis anguftis, oblongis, Camphoram olentibus dignofci folent.

GENUS VII.

Thymus. *Thim.*

Tab. 93.

THYMUS eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A C ſurrectum eſt plerumque bifidum, inferius verò E F tripartitum. Ex calyce autem G ſurgit piſtillum H poſticæ floris parti B D adinſtar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina I, in capſulâ K quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addendi ſunt caules duri, lignoſi, & flores in capitula L M collecti.

Thymi ſpecies ſunt.

Thymus capitatus, qui Dioſcoridis C. B. Pin. 219. *Thymum Creticum ſive antiquorum J. B. 3. Part. 2. 262. Thymum cephaloton Dod. Pempt. 276. Thim de Créte.*

Thymus vulgaris, folio latiore C. B. Pin. 219. *Thymum durius Dod. Pempt. 276.*

Thymus vulgaris, folio tenuiore C. B. Pin. 219. *Thymum vulgare, rigidius, folio cinereo J. B 3 Part. 2. 263.*

Thymus vulgaris, folio tenuiore, candido & graveolente C. B. Pin. 219. *Thymus variegato folio H. R. Par.*

Thymus ſupinus, candicans, odoratus. *Thymum ſupinum, candicans, odoratum Bot. Monſp.*

Thymus inodorus. *Thymum inodorum C. B. Pin. 219. Prodr. 108.*

Thymus capitulis minoribus, Maſſilienſis H. R. Par.

Thymus Luſitanicus, folio capillaceo villoſo, capite magno, purpuraſcente, oblongo.

Thymus Luſitanicus, folio capillaceo, villoſo, capite magno, purpuraſcente, rotundo.

Thymus Luſitanicus, cephalotos, capitulo majori.

Thymus Luſitanicus, cephalotos, capitulo minori.

Thymus Luſitanicus, cephalotos, ſquamis capitulorum amplioribus. *Trago-riganum Dictamni capite, Hiſpanicum Barr. Icon. Bocc. Muſ. Part. 2. 50. Tab. 43.*

Thymus Luſitanicus, cephalotos, maritimus glaber, & lucidus.

Thymus cephalotos, autumnalis, longiore folio. *Satureia floribus in ſummitate diſpoſitis H. L. Bat. Satureia Virginiana Par. Bat. Serpentaria Virginiana Bocc. Muſ. Part. 2. 161. Tab. 108. & 115.*

Thymus, cùm ſit herba odorata, dicitur à θύω *ſuffio*, vel à θυμὸς *animus*, quòd animum addat ſpiritus inſtaurans.

GENUS VIII.

Serpillum. *Serpolet.*

SERPILLUM differt tantùm à Thymo caulibus humilioribus & minus duris ac lignoſis.

Serpilli ſpecies ſunt.

Serpillum latifolium, hirſutum C. B. Pin. 220. *Prodr. 108.*

Serpillum vulgare, majus, flore purpureo C. B. Pin. 220.

Serpillum vulgare, majus, flore albo C. B. Pin. 220. *Serpillum album Tabern. Icon. 361.*

Serpillum vulgare, minus C. B. Pin. 220. *Serpillum vulgare J. B. 3. Part. 2. 269. Dod Pempt. 277.*

Serpillum vulgare, flore albo H. Edinb.

Serpillum vulgare, minus, folio ex albo & viridi, vario H. L. Bat. *Serpillum vulgare, foliis variegatis H. Edinb.*

Serpillum vulgare, minus, capitulis lanuginoſis C. B. Pin. 220.

Serpillum foliis Citri odore C. B. Pin. 220. *Serpillum Citrii odore J. B. 3. Part. 2. 270. Serpillum Citratum Tabern. Icon. 360.*

Serpillum vulgare, Citratum, minus H. R. Par.

Serpillum anguſtifolium, glabrum C. B. Pin. 220. *Serpillum odore Juglandis J. B. 3. Part. 2. 270. Serpillum anguſto, glabroque folio Cluſ. Hiſt. 359.*

Serpillum anguſtifolium, hirſutum C. B. Pin. 220. *Serpillum anguſto, lanuginoſoque folio J. B. 3. Part. 2. 270. Serpillum Pannonicum, iij. Cluſ. Hiſt. 360.*

Serpillum Thymi folio, humillimum. *Marum repens Tabern. Icon. 342.*

Serpillum Græcè Ἕρπιλλος *ab* ἕρπω *repo*, quaſi diceretur planta repens.

GENUS IX.

Satureia. *Sarriete.*

SATUREIA differt à Thymo floribus ſparſim in foliorum alis naſcentibus, non verò in capitulum collectis; à Calaminthâ, floribus pediculis non ramoſis inſidentibus; à Thymbrâ vero, floribus non verticillatim diſpoſitis.

Satureiæ ſpeciem unicam novi.

Satureia ſativa J. B. 3. 272. *Satureia hortenſis ſive Cunila ſativa Plinii C. B. Pin. 218. Satureia Dod. Pempt. 289.*

GENUS X.

Tymbra.

THYMBRA differt à Thymo, Satureiâ & Calaminthâ floribus verticillatim poſitis.

Thymbræ ſpecies ſunt.

Thymbra legitima Cluſ. Hiſt. 358. *Satureia Cretica C. B. Pin. 218.*

Thymbra Hiſpanica, Majoranæ folio. *Sampſuchus ſive Marum Maſtichen redolens C. B. Pin. 224. Clinopodium quibuſdam, Maſtichina Gallorum J. B. 3. Part. 2. 243. Marum vulgare, Clinopodium Dod. Pempt. 271.*

Thymbra Hiſpanica, folio ſubrotundo.

Thymbra Hiſpanica, Coridis folio. *Serpillum ſylveſtre Zygis Cluſio, Thymo*

vulgatiori, rigidiori ſimile J. B. 3. Part. 2. 271. Serpillum ſylveſtre, Zygis Dioſcoridis Cluſ. Hiſt. 358.

Thymbra Sancti Juliani, ſive Satureia vera Lob. Icon. 425. *Satureia ſpicata C. B. Pin. 218. Satureia foliis tenuibus, ſive tenuifolia S. Juliani quorundam J. B. 3. 273.*

GENUS XI.

Lavandula. *Lavande.*

Tab. 93. LAVANDULA eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A C ſurrectum eſt, ſubrotundum, plerumque bifidum; inferius verò D E tripartitum. Ex calyce autem F ſurgit piſtillum G poſticæ floris parti B adinſtar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina I, in capſulâ H quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addendum eſt flores Lavandulæ ſpicæ in modum verticillatim ſummis caulibus & ramis innaſci.

Lavandulæ ſpecies ſunt.

Lavandula latifolia, Indica, ſubcinerea, ſpicâ breviore H. R. Par.

Lavandula latifolia, Hiſpanica, tomentoſa.

Lavandula latifolia C. B. Pin. 216. *Pſeudonardus quæ Lavendula vulgò J. B. 3. 281. Lavandula Dod. Pempt. 273. Lavande, Aſpic.*

Lavandula latifolia, flore albo C. B. Pin. 216. *Lavandula flore albo Eyſt.*

Lavandula anguſtifolia C. B. Pin. 216. *Lavandula altera Dod. Pempt. 273.*

Lavandula anguſtifolia, flore albo C. B. Pin. 216. *Pſeudonardus quæ Lavendula flore albo J. B. 3. 281.*

Lavandula folio diſſecto C. B. Pin. 216. *Lavendula multifido folio J. B. 3. 281. Cluſ. Hiſt. 345.*

Lavandula folio longiori, tenuiùs & elegantiùs diſſecto.

Lavandula foliis crenatis. *Stœchas folio ſerrato C. B. Pin. 216. Stœchas ſerrato & criſpo folio J. B. 3. 279. Stœchas criſpo folio Cluſ. Hiſt. 345.*

Lavandula foliis crenatis, latioribus, Americana, fruteſcens Plum.

Lavandula, ut aiunt, à lavando quòd ex ea parentur balnea.

GENUS XII.

Origanum. *Origan.*

Tab. 94. ORIGANUM eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A ſurrectum eſt, ſubrotundum, bifidum; inferius verò B tripartitum. Ex calyce autem C ſurgit piſtillum D poſticæ floris parti E adinſtar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina G ſubrotunda, in capſulâ F quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addendum eſt flores Origani in ſpicis ſquamoſis H & Muſcarii æmulis I naſci.

Origani ſpecies ſunt.

Origanum ſylveſtre, Cunila bubula Plinii C. B. Pin. 223. *Origanum vulgare,*

spontaneum J.B. 3. 236. Origanum sylvestre Dod. Pempt. 285.

Origanum sylvestre, foliis variegatis H. Edinb.

Origanum sylvestre, album C. B. Pin. 223. *Origanum album Tabern. Icon. L. 344.*

Origanum sylvestre, humile C. B. Pin. 223. *Prodr. 109. Origanum repens, villosum, Aurelianensium H. R. Par.*

Origanum Heracleoticum, Cunila gallinacea Plinii C. B. Pin. 223. *Origanum Heracleoticum Mathioli, aliis fortè Creticum J. B. 3. Part. 2. 237. Origanum Heracleoticum 1 & 2 Tabern. Icon. 345.*

Origanum Heracleoticum, Cunila gallinacea Plinii, floribus candidis C.B. Pin. 223.

Origanum Onites C.B.Pin.223. *Origanum Creticum J.B. 3. Part. 2. 238. Genuina Græcorum Hyssopus Lob. Icon. 494.*

Origanum Onites, floribus albicantibus C. B. Pin. 223. *Origanum Onites dictum Eyst.*

Origanum folio subrotundo C.B.Pin. 223. *Origanum Monspeliense, pulchrum Cam. Epit. 468. J. B. 3 Part. 2. 238.*

Origanum Pulegii folio.

Origanum humilius, latifolium, glabrum.

Origanum Canadense, flore albo, umbellato.

Origanum Creticum, latifolium, tomentosum seu Dictamnus Creticus. *Dictamnus Creticus C.B. Pin. 222. Dictamnus Cretica seu vera J. B. 3. Part. 2. 253. Dictamnum verum Dod. Pempt. 281. Dictame de Crête.*

Origanum Montis Sipyli H. L. Bat.

Origanum Canadense, capitulis tenuioribus.

Origanum lignosum, Syracusanum, umbellâ amplissima Bocc. Mus.Tab.38. *Origanum lignosum, Syracusanum, perenne, umbellâ amplissimâ, brevi, lato & nervoso folio nigricante Bocc. Mus. 43.*

Origanum ab ὄρος *mons*, & γάνος, *lætitia*; quasi dicatur planta, quæ montibus delectatur.

GENUS XIII.

Majorana. *Marjolaine.*

MAJORANA differt ab Origano capitulis K rotundioribus, densioribus & brevioribus, ex quaterno ordine foliorum squamatim positorum conflatis. *Tab. 94.*

Majoranæ species sunt.

Majorana vulgaris C. B. Pin. 224. *Majorana majori folio ex semine nata J. B. 3. Part. 2. 241. Majorana sive Marum Dod. Pempt. 270.* L.

Majorana latifolia, aurea Park. Theat. 12.

Majorana rotundifolia, villosa, Satureiæ odore. *An Marum Syriacum, gracilioribus sarmentis, minoribus capitulis & foliis Adv. 213?*

Majorana, rotundifolia, scutellata, exotica H. R. Par. *Majorana rotundifolia, cochleata, radice perenni Joncq. Hort. Origano cognata Zatarendi C. B. Pin. 223.*

Majorana tenuifolia. C. B. Pin. 224. *Majorana tenuior & lignosior J. B. 3. Part. 2. 241.*

GENUS XIV.

Verbena. *Verveine.*

Tab. 94. VERBENA est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A surrectum & plerumque bifidum est; inferius verò B tripartitum: sic tamen secantur ambo, ut flos quinquepartitus primo aspectu videatur. Ex calyce autem C surgit pistillum D posticæ floris parti E adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina G tenuia & oblonga H, totam penè capsulam F quæ floris calyx fuit, occupantia. His notis addendum est flores Verbenæ spicatim ut plurimùm nasci, non tamen verticillatim, & quandoque in capitulum disponi.

Verbenæ species sunt.

Verbena communis, cæruleo flore C. B. Pin. 269. *Verbena vulgaris J. B. 3. 443. Verbenaca recta Dod. Pempt. 150.*

Verbena communis, floribus albidis C. B. Pin. 269.

Verbena Lusitanica, latifolia, procerior.

Verbena tenuifolia C. B. Pin. 269. *Verbenaca supina J. B. 3. 444. Verbenaca supina Dod. Pempt. 250.*

Verbena Urticæfolia Canadensis H. R. Par. *Verbena con foglie d'Ortica di Canada Zan. 203. Verbena Urticæ folio Mor. H. R. Bles.*

Verbena Urticæfolia, Canadensis, foliis incisis, flore majore H. R. Par. *Hujus speciei folia pinguntur in eadem tabula Zan.*

Verbena Americana, spicâ multiplici, foliis Urticæ angustissimis, floribus cæruleis Prod. Par. Bat. *Verbena altissima, Americana Par. Bat.*

Verbena Americana, spicâ multiplici, foliis Urticæ angustissimis, floribus purpureis Prod. Par. Bat.

GENUS XV.

Hyssopus. *Hisope.*

Tab. 95. HYSSOPUS est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A surrectum est, subrotundum, bifidum: inferius verò C in tres partes divisum, mediâ D cochlearis instar excavatâ, bicuspide & quodammodo alatâ. Ex calyce autem E surgit pistillum F posticæ floris parti B adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina G oblonga, in capsula H quæ floris calyx fuit, recondita.

Hyssopi species sunt.

Hyssopus officinarum, cærulea seu spicata C. B. Pin. 217. *Hyssopus vulgaris, spicatus, angustifolius, flore cæruleo J. B. 3. 274. Hyssopus vulgaris Dod. Pempt. 287.*

Hyssopus utrimque florida Dod. Pempt. 287.

Hyssopus

Hyſſopus vulgaris, moſchum redolens C. B. Pin. 217. *Hyſſopus moſchata vel peregrina ſeu Ciliſſa Geſn. Hort. 262.*

Hyſſopus criſpa Geſn. Hort. 262.

Hyſſopus foliis diſſectis C. B. Pin. 217.

Hyſſopus ſpicâ brevi & rotundâ C. B. Pin. 217.

Hyſſopus verſicolor; ſive aureus Park. Par. 457.

Hyſſopus vulgaris, alba C. B. Pin. 218. *Hyſſopus albis floribus Lob. Icon. 435.* L. var.

Hyſſopus rubro flore C. B. Pin. 217. *Hyſſopus Arabum, flore rubro Lob. Icon. 434. Hyſſopus vulgaris, ſpicatus, anguſtifolius, flore rubro J. B. 3. 274.*

Hyſſopus hirſuta C. B. Pin. 218.

Hyſſopus hirſuta, flore albo.

Hyſſopus humilior, Myrtifolia H. R. Par.

Hyſſopi ſpecies flore fructuque carentes foliis longis, anguſtis, & odore grato dignoſci ſolent.

GENUS XVI.

Stœchas.

STŒCHAS eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſu- *Tab. 95.* ſuperius A erectum eſt bifidumque; inferius verò C tripartitum: ſic tamen ſecantur ambo, ut primo aſpectu flos quinquepartitus videatur. Ex calyce autem D ſurgit piſtillum E poſticæ floris parti B adinſtar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina F ſubrotunda, in capſula G quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addendum eſt Stœchadis flores variâ ſerie diſponi in capitulis ſquamoſis H, è quorum ca- *Hiſt. 344.* cumine aliquot foliola eminent I viſui grata, quæ Cluſius membranaceas ligulas vocat.

Stœchadis ſpecies ſunt.

Stœchas purpurea C. B. Pin. 216. *Stœchas Arabica vulgò dicta J. B. 3. 277. Stœchas brevioribus ligulis Cluſ. Hiſt. 344.*

Stœchas cauliculis non foliatis C. B. Pin. 216. *Stœchas longioribus ligulis Cluſ Hiſt. 344.*

Stœchas latifolia, flore albo C. B Pin. 216.

Stœchas Luſitanica, ligulis amplioribus ex roſeo & purpureo colore variegatis.

Stœchas Luſitanica, foliis viridibus, lanuginoſis. *An Stœchas viridis J. B. 3. 279.*

Stœchas in Inſulis Galliæ gignitur, quæ è regione Maſſiliæ ſitæ Stœchades *Lib. 3. cap. 31.* appellantur, & ab iis quoque nomen accepit, inquit Dioſcorides. Stœchades autem Inſulæ exiſtimantur, quæ nunc vocantur *les Iſles d'Ieres*, è regione Telonis.

GENUS XVII.

Cataria. *Herbe aux Chats.*

Tab. 95.

CATARIA eft plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium fuperius A furrectum eft, fubrotundum, bifidum; inferius verò in tres partes divifum, mediâ C cochlearis inftar excavatâ: cæteris D D tanquam alis orificium infigne, inter duo labia pofitum, cingentibus. Ex calyce autem E furgit piftillum F pofticæ floris parti B adinftar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ftipatum, qui deinde abeunt in totidem femina G fubrotunda, in capfula H quæ floris calyx fuit, recondita.

Catariæ fpecies funt.

Cataria major, vulgaris. *Mentha Cataria, vulgaris & major C. B. Pin. 228. Mentha Cataria J. B. 3. Part. 2. 225. Cataria herba Dod. Pempt. 99.*

Cataria minor, vulgaris. *Mentha Cataria, minor C. B. Pin. 228. Cataria tenuifolia Cluf. Hift. xxxiij.*

Cataria minor, Alpina. *Mentha Cataria, minor, Alpina C. B. Pin. 228. Nepetella Eyft.*

Cataria anguftifolia, major. *Mentha Cataria, anguftifolia, major C. B. Pin. 228. Mentha Cataria, Hifpanica, anguftioribus foliis J. B. 3. Part. 2. 226. Cataria folio longiore Dod. Pempt. 99.*

Cataria anguftifolia, minor. *Mentha Cataria, anguftifolia, minor C. B. Pin. 228. Prodr.*

Cataria Hifpanica, Betonicæ folio anguftiori, flore cæruleo. *Mentha Cataria, Hifpanica, olim mihi Sideritis altiffima, flore fubcæruleo J. B. 3. 226.*

Cataria Hifpanica, Betonicæ folio anguftiori, flore albo. *Mentha Cataria, Hifpanica, olim mihi Sideritis altiffima, flore albo J. B. 3. 226.*

Cataria Hifpanica, fupina, Betonicæ folio, tuberosâ radice. *Mentha tuberosâ radice C. B. Pin. 227. Menthaftrum tuberosâ radice J. B. 3. Part. 2. 227. Menthaftrum iij, tuberosâ radice Cluf. Hift. xxxiij.*

Cataria Lufitanica, erecta, Betonicæ folio, tuberosâ radice. *Cataria radice tuberosâ, flore cæruleo, fpicato V. Lufit. Nepeta tuberofa, fpicata, purpurea, Hifpanica Bocc. Muf. Part. 2. 44. Tab. 36.*

Cataria Lufitanica, Betonicæ folio, minor, radice fibrosâ.

Cataria à Cato feu Fele, qui eâ delectari videtur.

Catariæ fpecies flore fructuque carentes odore quodam proprio, acri & aromatico, foliifque canefcentibus, dignofci folent.

GENUS XVIII.

Betonica. *Betoine.*

Tab. 96.

BETONICA eft plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium fuperius A furrectum eft, imbricatum, & plerumque bifidum; inferius verò in

tres partes divisum, mediâ B ampliori & bifidâ. Ex calyce autem C surgit pistillum D posticæ floris parti E adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina F oblonga, in capsulâ G quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addendum est flores Betonicæ verticillatim & spicatim summis caulibus H innasci.

Betonicæ species sunt.

Betonica purpurea C. B. Pin. 235. *Betonica vulgaris, purpurea J. B. 3. 301. Betonica Dod. Pempt. 40.*

Betonica rubicundissimo flore, Montis aurei H. R. Par.

Betonica alba C. B. Pin. 235. *Betonica flore albo J. B. 3. 302. Betonica albido flore Dod Pempt. 39.*

Betonica major, Danica Park. Theat. 615.

Betonica minima, Alpina, Helvetica Park, Theat. 614.

Betonica Alpina, latifolia, major, villosa, flore luteo H. R. Par. *Betonica montana, lutea Barr. Icon. Betonica montana, lutea, latifolia Bocc. Mus. Part. 2. 82. Tab. 72.*

Betonica arvensis, annua, flore ex albo flavescente. *Sideritis arvensis, latifolia, glabra C. B. Pin. 233. Sideritis glabra, arvensis J. B. 3. 427. Alyssum majus Tabern. Icon. 541.* L.

Betonica maritima, flore exluteo pallescente. *Sideritis Heraclea, latifolia Dioscoridis, Sideritis marina Salvifolia nostra Donat. 84.*

Betonicam seu Veronicam vocant, à Vetonibus Hispaniæ populis, ut refert Plinius. Lib. 25. cap. 8.

GENUS XIX.

Ocimum. *Basilic.*

OCIMUM est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A surrectum est, subrotundum, crenatum, & amplius inferiori B quod plerumque crispum est, aut leviter incisum. Ex calyce autem C surgit pistillum D posticæ floris parti E adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina F oblonga G, in capsulâ, quæ floris calyx fuit, recondita. Hæc vero capsula in duo labia dividitur, quorum superius H surrectum & bifidum est; inferius verò I multifariam incisum. Tab. 97.

Ocimi species sunt.

Ocimum Caryophyllatum Monachorum sive Acinos Columnæ J. B. 3. 260. *Acinos Dioscoridis Col. Phytob. 23.*

Ocimum foliorum fimbriis ad Endiviam accedentibus, maximum H. L. Bat.

Ocimum latifolium, maculatum vel crispum C. B. Pin. 225. *Ocimum Sancto-Mauritanum, latum, crispum, maximum J. B. 3. Part. 2. 249. Ocimum Indicum Clus. Hist. 352.*

Ocimum viride, foliis bullatis C. B. Pin. 225. *Ocimum viride, majus, foliis protuberantibus Eyst.*

Ocimum foliis fimbriatis,viridibus C. B. Pin. 225. *Ocimum crifpum , viride Eyft.*

Ocinum Caryophyllatum, maximum C.B. Pin. 225. *Ocimum latifolium,magnum Eyft.*

Ocinum Caryophyllatum, majus C. B. Pin. 226. *Ocimum magnum J. B. 3. Part. 2. 246. Ocimum tertium , maximum Dod. Pempt. 279.*

Ocimum nigrum , majus , acuto Rutæ odore H. L. Bat.

Ocimum Citri odore C.B. Pin.226. *Ocimum medium five Citratum Tabern. Icon. 343.*

Ocimum Anifi odore C. B. Pin. 226. *Ocimum Anifatum Eyft.*

Ocimum vulgatius C. B. Pin. 226. *Ocimum medium , vulgatius & nigrum J. B. 3. Part. 2. 247. Ocimum magnum Tabern. Icon. 343.*

Ocimum vulgatius , foliis ex nigro virefcentibus , flore albo H. R. Par.

Ocimum vulgatius , foliis ex nigro virefcentibus, violaceo flore H, R. Par.

Ocimum medium , crifpum , conglomeratâ brevique fpicâ H. R. Par.

Ocimum minus, anguftifolium, foliis ferratis C. B. Pin.226. *Ocimum minus, anguftifolium , flore albo Eyft.*

Ocimum minus, anguftifolium, bullatis foliis H. R. Par.

Ocimum tricolor H. R. Par.

Ocimum minimum C. B. Pin.226. J. B. 3. Part.2. 247. *Ocimum Caryophyllatum , minus Tabern. Icon. 344.*

Ocimum minimum , foliis ex purpura nigricantibus H. R. Par.

Ocimi fpecies flore fructuque carentes , odore quodam proprio , aromatico & fuavi dignofci folent.

Ocimum à voce Græca ὠκέως *citò* , quòd femen ejus fatum citò erumpat.

SECTIO IV.

De Herbis flore monopetalo , unilabiato.

GENUS I.

Chamædrys. *Germandrée.*

Tab. 97.

CHAMÆDRYS eft plantæ genus,flore monopetalo, labiato, cujus ftamina F labii fuperioris locum occupant ; labium verò inferius A in quinque partes divifum eft,mediâ D ampliori cochlearis inftar excavatâ & quandoque bifidâ : cæteris C C, E E in floris cervice è regione pofitis. Ex calyce autem G furgit piftillum H pofticæ floris parti B adinftar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ftipatum, qui deinde abeunt in totidem femina I fubrotunda , in capfulâ K quæ floris calyx fuit , recondita. His notis addendum eft flores L L Chamædryos in foliorum alis nafci , & calyce donari tubulato G.

Chamædryos fpecies funt.

Chamædrys major , repens C. B. Pin. 248. *Dod. Pempt. 43. Chamæ-*

drys vulgò vera existimata J. B. 3. 288.

Chamædrys major, repens, flore albo & rubello in eadem planta C. B. Pin. 249.

Chamædrys minor, repens C. B. Pin. 248. *Chamædrys repens, minor Dod. Pempt. 43.*

Chamædrys minor, repens, flore niveo C. B. Pin. 248. *Chamædrys minor, albo flore Clus. Hist. 351.*

Chamædrys Alpina, villosa.

Chamædrys palustris, canescens, seu Scordium officinarum. *Scordium C. B. Pin. 247. Dod. Pempt. 126. J. B. 3. 292.*

Chamædrys fruticosa, sylvestris, Melissæ folio. *Scordium alterum sive Salvia sylvestris C. B. Pin. 247. Scordotis sive Scordium folio Salviæ J. B. 3. 293. Salvia agrestis sive Sphacelus Dod. Pempt. 291.*

Chamædrys fruticosa, sylvestris, Melissæ folio variegato. *Scordium alterum seu Salvia sylvestris, folio variegato H. R. Par.*

Chamædrys fruticosa, Insularum Stœchadum, Melissæ folio minori, Pomum redolens.

Chamædrys fruticosa, Lusitanica, Melissæ folio minori, flore purpureo.

Chamædrys frutescens, Teucrium vulgò. *Teucrium multis J. B. 2. 290. Teucrium C. B. Pin. 247. Chamædrys assurgens Dod. Pempt. 44.*

Chamædrys Alpina, frutescens, folio splendente. *Chamædrys Alpina, lucida H. R. Par. Chamædrys durior, Alpina Bross.*

Chamædrys fruticosa, lucida, Hispanica.

Chamædrys fruticosa, Cretica, purpureo flore. *Teucrium Creticum, odoratum, flore purpureo H. R. Par.*

Chamædrys multiflora, tenuifolia, Hispanica.

Chamædrys Hispanica, minima, saxatilis, incana.

Chamædrys Canadensis, Urticæ folio subtus incano. Sarrac.

Chamædrys maritima, incana, frutescens, foliis lanceolatis. *Marum Cortusi J. B. 3. 242.*

Chamædrys laciniatis foliis Lob. Icon. 385. *Botrys Chamædryoides C. B. Pin. 138. Botrys verticillata J. B. 3. 298.*

Chamædrys multifida, spinosa, odorata V. Lusit.

Ab eo genere excludi debent. *Chamædrys Alpina, Cisti flore C. B. Pin. 248. ad Caryophyllatam revocanda. Chamædrys Alpina, saxatilis C. B. Pin. 248. Veronicæ species. Chamædrys unicaulis, spicata C. B. Pin. 248. de qua inter Pedicularis species egimus. Chamædrys Alpina, minima, hirsuta C. B. Pin. 248. & Chamædryos spuriæ species inter Veronicæ species pariter annumeranda.*

Chamædrys à vocibus Græcis χαμαὶ *humi &* Δρῦς, *Quercus* quasi diceretur Quercus humilis. Plures enim Chamædrys species foliorum formâ ad Quercum accedere existimantur.

GENUS II.

Polium.

Tab. 97. POLIUM est plantæ genus,flore monopetalo, labiato, cujus ſtamina K labii ſuperioris locum occupant: labium verò inferius A in quinque partes dividitur. non ſecus ac in Chamædryos floribus. Ex calyce autem C ſurgit piſtillum D poſticæ floris parti B adinſtar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum; qui deinde abeunt in totidem ſemina F in capſula E quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addendum eſt flores Polii in capitulum G collectos ſummis ramulis & caulibus innaſci.

Polii ſpecies ſunt.

Polium Lavandulæ folio C. B. Pin. 220. *Polium recentiorum fœmina, Lavandulæ folio Lob. Icon. 488.*

Polium Lavandulæ folio anguſtiori C. B. Pin. 220. *Polium campeſtre Tabern. Icon. 365.*

Polium montanum, luteum C. B. Pin. 220. *Tabern. Icon. 364. Polium luteum Lob. Icon. 487.*

Polium montanum, album C. B. Pin. 221. *Polium montanum 1. Cluſ. 361.*

Polium montanum, alterum, foliis anguſtioribus, capitulis longioribus C. B. Pin. 221. *Polium 2, albo flore Cluſ. Hiſt. 361.*

Polium montanum, repens C. B. Pin. 221. *Polium montanum, ſupinum, minimum Lob. Icon. 488.*

Polium maritimum, erectum, Monſpeliacum C. B. Pin. 221. *Polium Monſpeſſulanum J. B. 3. 299.*

Polium maritimum, ſupinum, Venetum C. B. Pin. 221. *Polium Venetum J. B. 3. 300. Adv. 207.*

Polium candidum, tenellum, tomentoſum, flore purpureo J B 3. 300. *Polium montanum, v, purpureo flore Cluſ. Hiſt. 362.*

Polium montanum, ſupinum, alterum C. B. Pin. 221. *Polium vj, albo flore Cluſ. Hiſt. 362. Polium candidum, tenellum, tomentoſum, flore albo J. B. 3. 300.*

Polium Pyrenaicum, ſupinum, Hederæ terreſtris folio. *An Chamædrys Montis Sumani J. B. 3. 289.*

Polium Hiſpanicum, Chamædryos folio, purpuraſcente flore. *Polium ſaxatile. Chamædryos rotundo folio, ſupinum, rubrum Barr. Icon. Polium ſaxatile Chamædryoides, rotundo folio, flore rubello Bocc. Muſ. Part. 2. 76. Tab. 62.*

Polium Luſitanicum, ſupinum, minus incanum, caulibus purpuraſcentibus, flore albo.

Polium Hiſpanicum, latifolium, capitulo breviori, purpuraſcente flore.

Polium Hiſpanicum, maximum, album.

Polium Hiſpanicum, maximum, luteum.

Polium Hiſpanicum, maritimum, Roriſmarini folio, flore albo.

Polium Hifpanicum, maritimum, frutefcens, Rorifmarini folio, flore rubro: *Polium montanum, majus, erectum, Rorifmarini folio, flore rubro Barr. Icon.*

Polium Hifpanicum, montanum, pumilum, Rorifmarini folio, flore rubro *Polium montanum, pumilum, rubrum, viridi Stœchadis folio, caule tomentofo Barr. Icon.*

Polium Hifpanicum, fupinum, flore flavefcente.

Polium Hifpanicum, longiore capitulo, flore vario.

Polium erectum, tenuifolium, flore albo, capitulo breviori.

Polium Hifpanicum, Linariæ foliis canefcentibus, flore albo. *Polium montanum, album, non ferratum, longis anguftifque foliis canefcentibus Barr. Icon.*

Polium Hifpanicum, Linariæ foliis brevioribus, flore albo. *Polium montanum, album, non ferratum, viride, longis anguftifque foliis, caule incano Barr. Icon.*

Polium montanum, pumilum, rubrum, angufto viridique folio, caule incano Barr. Icon.

Polium furrectum, minus, anguftifolium, ferratum, è viridi canefcens Barr. Icon.

Polium montanum, album, anguftifolium, ferratum, fupinum, minus Barr. Icon.

Polium minus, erectum, anguftis, crebris, brevibus, foliis, flore rubro Barr. Icon.

Polium montanum, Gnaphalodes, incifum, flore rubro, fupinum Barr. Icon.

Polium marinum, dafyphyllum, Gnaphalodes, flore albo Barr. Icon.

Polium montanum, Hifpanicum, non crenatum, flore albo Barr. Icon.

Polium montanum, album, ferratum, latifolium, erectum, majus Barr. Icon.

Polium montanum, album, ferratum, latifolium, fupinum, majus Barr. Icon.

Polium montanum, album, ferratum, latifolium, fupinum, minus Barr. Icon.

Polium montanum, luteum, dafyphyllum, ferratum Barr. Icon.

Polium Hifpanicum, luteum, Majoranæ folio. *Polium montanum, luteum, ferratis Amaraci foliis, comâ fubluteâ Barr. Icon.*

Polium Hifpanicum, Serpilli folio purpurafcente flore. *Polium faxatile, purpureum, non ferrato Serpili folio, preffâ comâ Barr. Icon.*

Polium Hifpanicum, Thymi folio, purpurafcente comâ. *Polium faxatile, minimum, Thymi folio carneo flore Barr. Icon.*

Polium à voce Græcâ πολιὸς *canus*: nam ex Diofcoride corymbos habet cæfariei canæ fimiles. *Lib. 3. cap. 124.*

GENUS III.

Teucrium.

Teucrium eft plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus ftamina *Tab. 95.* A labii fuperioris locum occupant: labium verò inferius in quinque partes dividitur, mediâ D ampliori & cochlearis adinftar excavatâ: cæteris CC, BB in

floris cervice è regione pofitis. Ex calyce autem F campaniformi furgit piftillum G pofticæ floris parti E adinftar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ftipatum, qui deinde abeunt in totidem femina I fubrotunda K, in capfula campaniformi H, quæ floris calyx fuit, recondita.

Teucrii fpecies funt.

Teucrium Bœticum Cluf. Hifp. 229. *J. B. 3. 291. Teucrium fruticans, Bœticum, five iij. Cluf. Hift. 348. Teucrium peregrinum, folio finuofo C. B. Pin. 247.*

Teucrium Hifpanicum, latiore folio.

Teucrium Americanum, halicacabos & Alopecuroïdes Plum.

Teucrium fupinum, perenne, foliis laciniatis. *Chamæpitys fpuria, multifido folio, Lamii flore C. B. Pin. 250. Pfeudo-Chamæpitys Cluf. Hift. clxxxv.*

Teucrium fupinum, annuum, Lufitanicum, foliis laciniatis.

Teucrium, ut aiunt, à Teucro nomen invenit.

GENUS IV.

Chamæpitys. *Ivette.*

Tab. 98. CHAMÆPITYS eft plantæ genus, flore A monopetalo, unilabiato D, in tres partes divifo, quarum media bifida eft, labii fuperioris locum occupantibus denticulis C. Ex floris autem fundo B furgit piftillum E, quatuor veluti embryonibus ftipatum, qui deinde abeunt in totidem femina G, oblonga I, in capfulâ H quæ floris calyx F fuit, recondita. His notis addendum eft flores Chamæpyteos fparfim in foliorum alis nafci, non verò verticillatim.

Chamæpityos fpecies funt.

Chamæpitys mofchata, foliis ferratis, an prima Diofcoridis C. B. Pin. 249. *Chamæpitys five Iva mofchata Monfpelienfium J. B. 3. 296. Chamæpitys fpuria prior, five Anthyllis altera Dod. Pempt. 47.*

Chamæpitys mofchata, foliis ferratis, flore albo H. R. Par.

Chamæpitys mofchata, foliis ferratis, flore luteo.

Chamæpitis lutea, vulgaris, five folio trifido C. B. Pin. 249. *Chamæpitys vulgaris, odorata, flore luteo J. B. 3. 295. Ajuga five Chamæpitys mas Diofcoridis Lob. Icon. 382.*

Chamæpitys vulgaris, folio trifido, flore rofeo, Lufitanica. *Ajuga multifidis foliis & rubefcente flore Cluf. Hift. clxxxiij.*

Chamæpitys à vocibus Græcis χαμαὶ *humi*, & πίτυς *Pinus*, quafi diceres Pinum humi jacentem, propter odorem refinofum.

GENUS V.

Bugula. *Bugle.*

Tab. 98. BUGULA eft plantæ genus, flore A monopetalo, unilabiato in tres partes divifo, quarum media D bifida eft, labii fuperioris locum occupantibus denticulis B. Ex calyce autem E furgit piftillum F pofticæ floris parti C adinftar clavi

clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina H ſubrotunda, in capſula G quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addendum eſt flores Bugulæ verticillatim diſponi.

Bugulæ ſpecies ſunt.

Bugula Dod. Pempt. 135. *Conſolida media, pratenſis, cærulea C. B. Pin. 260.* L
Conſolida media, quibuſdam Bugula J. B. 3. 430.

Bugula flore cinereo vel albo. *Conſolida media, pratenſis, cinerea vel alba* D
C. B. Pin. 260.

Bugula Alpina, maxima.

Bugula ſylveſtris, villoſa, flore cæruleo. *Conſolida media, Genevenſis J. B. 3. 432. Conſolida media, pratenſis, hirſuta H. R. Par.*

Bugula ſylveſtris, villoſa, flore ſuaverubente. *Conſolida media, Genevenſis,* L
flore rubello J. B. 3. 432. Bugula carneo flore Cluſ. Hiſt. xliij.

Bugula ſylveſtris, villoſa, flore albo. *Conſolida media, Genevenſis, flore albo J. B. 3. 432.*

Bugulam appellari exiſtimant à voce Gallica, *Bugle.*

CLASSIS V.

DE HERBIS ET SUFFRUTICIBUS,

Flore polypetalo, cruciformi.

FLOS CRUCIFORMIS dicitur ille, qui ſemper componitur ex quatuor petalis, & crucem quodammodo repræſentat, qualis eſt flos Leucoii, Erucæ, Braſſicæ, &c. Hujus autem floris calyx, ſi adſit, quatuor plerumque foliis donatur, eodem ut plurimùm ordine poſitis ac petala. Piſtillum verò ſemper abit in fructum.

SECTIO I.

De Herbis flore crucifomi, cujus piſtillum abit in fructum unicapſularem non ſiliquoſum.

GENUS I.

Jonthlaſpi.

Tab. 99. JONTHLASPI eſt plantæ genus, flore A Cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B conſtante: ex cujus calyce D ſurgit piſtillum C quod deinde abit in fructum E unicapſularem, planum, orbiculatum, clypeiformem, ſemine fœtum F orbiculato G pariter & plano.

Jonthlaſpeos ſpecies ſunt.

Jonthlaſpi luteo flore, incanum, montanum, Διεκοιδὴς Col. Part. 1. 280. *Thlaſpi ſaxatile, incanum, luteum, Serpilli folio, minus C. B. Pin. 107.*

Jonthlaſpi minimum, ſpicatum, lunatum Col. Part. 1. 284. *Thlaſpi clypeatum, Serpilli folio C. B. Pin. 107. Lunaria peltata, minima quibuſdam, ad Thlaſpi referenda J. B. 2. 935.*

GENUS II.

Rapiſtrum.

Tab. 99. RAPISTRUM eſt plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B conſtante: ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum ſeu teſtam E ferè globoſam, unicapſularem F, ſemine fœtam ut plurimùm ſingulari G.

Rapiſtri ſpecies ſunt.

Rapiſtrum monoſpermon C. B. Pin. 95. *Prodr. 37. J. B. 2, 845.* L.

Rapiſtrum maximum, rotundifolium, monoſpermon Corn. 147.

Rapiſtrum arvenſe, folio auriculato, acuto. *Myagro ſimilis ſiliquâ rotundâ C. B. Pin. 109. Prodr. 52. Myagro affinis herba, capitulis rotundis J. B. 2, 895.* L.

Rapiſtrum quaſi planta ad Rapam accedens.

GENUS III.

Myagrum.

MYAGRUM eſt plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B conſtante: ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum E turbinatum, unicapſularem H, ſemine fœtum oblongo G & duobus loculis inanibus F ad apicem I K inſtructum. *Tab. 99.*

Myagri ſpecies ſunt.

Myagrum monoſpermon, latifolium C. B. Pin. 109. *Prodr. 51. Myagron monoſpermon J. B. 2, 894.*

Myagrum monoſpermon, minus C. B. Pin. 109. *Prodr. 52.* L.

Myagrum à vocibus Græcis μυῖα *Muſca*, & ἀγρεύω *capto*; quaſi dicas plantam, quæ glutine ſuo muſcas capit, quod tamen Myagro non convenit.

GENUS IV.

Iſatis. *Paſtel.*

ISATIS eſt plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B conſtante: ex cujus calyce D ſurgit piſtillum C quod deinde abit in fructum E lingulatum, ad oram compreſſum, bifariam dehiſcentem F G, unicapſularem H, & ſemine fœtum I ut plurimùm oblongo. *Tab. 100.*

Iſatidis ſpecies ſunt.

Iſatis ſativa vel latifolia C. B. Pin. 113. *Iſatis ſive Glaſtum ſativum J. B. 2. 909. Iſatis ſativa Dod. Pempt. 79. Paſtel ou Guéde.* L.

Iſatis ſylveſtris vel anguſtifolia C. B. Pin. 113. *Iſatis ſive Glaſtum ſpontaneum J. B. 2. 909. Iſatis ſylveſtris Dod. Pempt. 79.* L.

Iſatis ſylveſtris, minor, Luſitanica H. L. Bat. App.

GENUS V.

Crambe.

CRAMBE eſt plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B conſtante: ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum ſeu teſtam E unicapſularem F, bifariam dehiſcentem G G, ſemine fœtam ut plurimùm oblongo H. *Tab. 100.*

Crambes ſpecies ſunt.

Crambe maritima, Braſſicæ folio. *Braſſica maritima, monoſpermos C. B. Pin. 112. Braſſica monoſpermos, Anglica J. B. 2, 830. Braſſica marina, ſyl-*

vestris, multiflora, monospermos Lob. Icon. 245.

Crambe maritima, foliis Erucæ latioribus, fructu hastiformi. *Eruca maritima, latifolia, Italica, siliquâ hastæ cuspidi simili C. B. Pin. 99. Cakile sive Eruca marina, latifolia J. B. 2. 868. Eruca maritima, Anglica, siliquâ fungosâ, torosâ, rotundâ, foliis crassis; latioribus Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 231.*

Crambe maritima, foliis Erucæ angustioribus, fructu hastiformi. *Eruca maritima, angustifolia, Italica, siliquâ hastæ cuspidi simili C. B. Pin. 99. Cakile quibusdam, aliis Eruca marina & Raphanus marinus J. B. 2. 867. Cakile Serapionis, Erucæ folio, Napi flore, vulgò Eruca marina Lob. Icon. 223.*

SECTIO II.

De Herbis flore cruciformi, cujus pistillum abit in fructum satis brevem, bifariam divisum septo intermedio, respectu valvarum, ad perpendiculum obliquè posito.

GENUS I.

Thlaspi.

Tab. 101. THLASPI est plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor scilicet petalis BC constante: ex cujus calyce D surgit pistillum E quod deinde abit in fructum F subrotundum, planum, orâ plerumque foliaceâ, & supremâ fissum, in duo loculamenta I K divisum septo intermedio H respectu valvarum G ad perpendiculum obliquè posito, seminibus fœtum ut plurimùm planis L. His notis addenda sunt folia indivisa, quibus differt à Nasturtio.

Thlaspeos species sunt:

Thlaspi vulgatius J. B. 2. 921. *Thlaspi arvense, Vaccariæ incano folio, majus C. B. Pin. 106. Thlaspi alterum Dod. Pempt. 712.*

Thlaspi Vaccariæ incano folio, minus C. B. Pin. 106. *Prodr. 47.*

Thlaspi arvense, siliquis latis C. B. Pin. 105. *Thlaspi cum siliquis latis J. B. 2. 923. Thlaspi latius Dod. Pempt. 712.*

Thlaspi capsulis hirsutis J. B. 2. 921. *Thlaspi villosum, capsulis hirsutis C. B. Pin. 106. Prodr. 47.*

Thlaspi capsulâ cordatâ, peregrinum J. B. 2. 927.

Thlaspi Allium redolens Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 297. *Scorodothlaspi Ulyssis Aldrovandi J. B. 2. 932.*

Thlaspi arvense, perfoliatum, majus C. B. Pin. 106. *Bursa pastoria, foliis Perfoliatæ J. B. 2. 938. Thlaspi oleraceum Tabern. Icon. 462.*

Thlaspi perfoliatum, minus C. B. Pin. 106. *Thlaspi iij, pumilum Clus. Hist. cxxxj.*

Thlaspi parvum, saxatile, flore rubente C. B. Pin. 107. *Lithothlaspi quartum, carnoso, rotundo folio Col. Part. 1. 279.*

Thlaspi Alpinum, folio rotundiore, carnoso, flore purpurascente.

Thlaſphi minimum, Luſitanicum, Cochleariæ folio.

Thlaſphi Alpinum, minimum, foliis craſſis & anguſtis. *Naſturtiolum Alpinum, capſulâ Naſturtii vulgaris J. B. 2. 918. Naſturtiolum Alpinum, capſula Naſturtii hortenſis C. B. Prodr. 45.*

Thlaſpi Roſa de Hiericho dictum Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 328. *Roſa Hierichuntea vulgò dicta C. B. Pin. 484. Roſa Hiericontea Lob. Icon. 203. Roſe de Jerico.*

Thlaſpi Virginianum, foliis Iberidis amplioribus & ſerratis. *Iberis humilior, annua, Virginiana, ramoſior Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 311.*

Thlaſpi montanum, ſempervirens C. B. Pin. 106. *Thlaſpi ſempervirentis ſpecies candida J. B. 2. 930. Thlaſpi montanum, candidum Lugd. 1180.*

Thlaſpi Creticum quibuſdam, flore rubente & albo J. B. 2. 924. *Thlaſpi umbellatum, Creticum; Iberidis folio C. B. Pin. 106. Draba ſive Arabis aut Thlaſpi Candiæ Dod. Pempt. 713.*

Thlaſpi umbellatum, arvenſe, amarum J. B. 2. 925. *Thlaſpi umbellatum, arvenſe, Iberidis folio C B. Pin. 106. Thlaſpi amarum Tabern. Icon. 462.*

Thlaſpi umbellatum, Creticum, flore albo, odoro, minus C. B. Pin. 106. L. *Thlaſpi parvum, umbellato flore niveo, odorato J. B. 2. 925. Thlaſpi iiij, parvum, odorato flore Cluſ. Hiſt. cxxxij.*

Thlaſpi Luſitanicum, umbellatum, gramineo folio, flore purpuraſcente.

Thlaſpi Luſitanicum, umbellatum, gramineo folio, flore albo.

Thlaſpi ſaxatile, vermiculato folio C. B. Pin. 107. *Lithothlaſpi montanum, fruticoſius, vermiculato acuto folio Col Part. 1. 277.*

Thlaſpi à verbo Græco θλάω *premo*, quòd fructum habeat planum & quaſi compreſſum.

GENUS II.

Naſturtium. *Creſſon.*

NASTURTIUM eſt plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor ſcilicet petalis conſtante: ex cujus calyce B ſurgit piſtillum C quod deinde abit in fructum D K ſubrotundum, planum, in duo loculamenta diviſum H ſepto intermedio E N, reſpectu valvarum F G, L M ad perpendiculum obliquè poſito & ſeminibus fœtum I ut plurimùm planis. His notis addenda ſunt folia O multifida, quibus Naſturtium differt à Thlaſpi. Tab. 202.

Naſturtii ſpecies ſunt.

Naſturtium hortenſe, vulgatum C. B. Pin. 103. *Naſturtium vulgare J. B. 2. 912. Naſturtium hortenſe Dod. Pempt. 711.* L.

Naſturtium hortenſe, criſpum C. B. Pin. 104. *Naſturtium hortenſe, criſpum, latifolium & anguſtifolium C. B. Prodr. 43. & 44. Naſturtium criſpum J. B. 2. 913.*

Naſturtium hortenſe, criſpius, anguſtifolium Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 301.

Naſturtium hortenſe, latifolium C. B. Pin. 103. *Naſturtium latifolium, Dioſcorideum J. B. 2. 913.*

Naſturtium ſylveſtre Dalechampii Lugd. 655. *Thlaſpi umbellatum, Naſtur-*

tii folio, *Monfpeliacum C. B. Pin. 106. Thlafpi umbellatum*, *tenuiter divifo folio*, *amarum*, *Narbonenfe J. B. 2. 925.*

Nafturtium fylveftre, tenuiter incifum, minori fructu. *Iberis Nafturtii folio C. B. Pin. 97. Iberis Math. 293.*

Nafturtium fylveftre, tenuiffimè incifum. *Thlafpi Iberidis folio*, *tenuiffimè divifo Mor. H. R. Blef.*

Nafturtium Orientale, foliis inferioribus Millefolium, fuperioribus Perfoliatam referentibus. *Thlafpi vero di Diofcoride*, *primo Zan. 193.*

Nafturtium fylveftre, capfulis criftatis. *Ambrofia campeftris*, *repens C. B. Pin. 138. Coronopus Ruellii five Nafturtium verrucofum J. B. 2. 919. Cornu Cervi alterum*, *repens Dod. Pempt. 110.*

Nafturtium Alpinum, tenuiffimè divifum C. B. Pin. 105. *Nafturtiolum Alpinum*, *tenuiffimè divifum J. B. 2. 918. Cardamine Alpina*, *iij*, *minima Cluf. Hift. cxxviij.*

Nafturtium pumilum, vernum C. B. Pin. 105. Edit. 1. *Cardamine pufilla*, *faxatilis*, *montana*, Διϲκοειδὴς *Col. Part. 1. 273.*

Nafturtium petræum, foliis Burfæ Paftoris C. B. Pin. 104. *Burfa Paftoris minor*, *foliis incifis Ejufd. 108. Burfa paftoris parva*, *folio glabro*, *fpiffo J. B. 2. 937. Nafturtium petræum Taberæ. Icon. 451. Paftoria Burfa minor Dod. Pempt. 103.*

Nafturtium pumilum, fupinum, vernum Bot. Monfp.

Nafturtium minimum, vernum, foliis tantùm circa radicem Bot. Monfp. *Nafturtium minimum*, *Monfpelienfe*, *caule aphyllo. Thlafpi minus Monfpelienfium C. B. Pin. 108.*

GENUS III.

Thlafpidium.

Tab. 101. THLASPIDIUM eft plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor fcilicet petalis B conftante: ex cujus calyce C furgit piftillum D quod deinde abit in fructum E F quafi gemellum, planum, ex duabus partibus compofitum GH, fepto intermedio I diftinctis; quæ fingulæ K femine turgefcunt L ut plurimùm oblongo M & compreffo.

Thlafpidii fpecies funt.

Thlafpidium Monfpelienfe, Hieracii folio hirfuto. *Thlafpi bifcutatum*, *afperum*, *Hieracifolium & majus C. B. Pin. 107. Lunaria bifcutata J. B. 2. 935. Thlafpi parvum*, *Hieracifolium*, *five Lunaria lutea*, *Monfpelienfium & Leucoium luteum*, *marinum & Bifcutella Lob. Icon. 214.*

Thlafpidium hirfutum, calice floris auriculato. *Leucoium montanum*, *flore pedato Col. Part. 2. 61.*

Thlafpidium annuum, flore pallidè luteo. *Thlafpi bifcutatum*, *flore fulphureo Hort. Oxon. Thlafpi bifcutatum*, *annuum*, *afperum H. R. Par.*

Thlafpidium Raphani folio. *Thlafpi bifcutatum*, *Raphani aut Irionis folio Bocc. Rarior. Plant. 45.*

Thlafpidium fruticofum, Leucoii folio, femperflorens. *Thlafpi latifolium*

platycarpon, Leucoii foliis Bocc. rarior. Plant. 55.

Thlafpidium fruticofum, Leucoii folio variegato, femperflorens.

Thlafpidium Anchufæ folio. *Thlafpi bifcutellatum, luteum, Anchufæ foliis Barr. Icon. Bocc. Muf. Part. 2. Tab. 122. Thlafpi bifcutatum, Anchufæ foliis Ejufd. 167.*

Thlafpidium Apulum, fpicatum. *Iondraba Apula, Alyffoides, fpicata Col. Part. 1. 285.*

Thlafpidium montanum, anguftifolium, glabrum.

Thlafpidium Alpinum, pumilum afperum.

Thlafpidium, quafi planta ad Thlafpi accedens.

GENUS IV.

Cochlearia. *Herbe aux Cuilliers.*

COCHLEARIA eft plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor fcilicet petalis B conftante: ex cujus calyce D furgit piftillum C quod deinde abit in fructum E ferè globofum, fepto intermedio H, cui valvæ F G utrinque adhærefcunt, in duo loculamenta I divifum, feminibufque fœtum fubrotundis K. Tab. 101.

Cochleariæ fpecies funt.

Cochlearia folio fubrotundo C. B. Pin. 110. *Cochlearia J. B. 2. 942. Dod. Pempt. 594.*

Cochlearia major, Batavica, erecta, folio oblongo H. L. Bat.

Cochlearia folio finuato C. B. Pin. 110. *Cochlearia Britannica Dod. Pempt. 594.*

Cochlearia Aremorica H. R. Par. *Hederaceum Thlafpi Lob. Icon. 615. Thlafpi Hederaceum J. B. 2. 933.*

Cochlearia minima, Aremorica, flore dilutè rubello Mor. Hift. Oxon. Part. 2. 309.

Cochlearia Danica, procumbens Mor. Hift. Oxon. Part. 2. 309. *Cochlearia Danica repens C. B. Pin. 110. Prodr. 53. Sim. Paul. Quadrip. Bot. 270.*

Coclearia minor, erecta, Danica Sim. Paul. Quadrip. Bot. 270. *Cochlearia minor, erecta C. B. Pin. 110. Prodr. 53*

Cochlearia altiffima, Glafti folio. *Lepidium glaftifolium C. B. Pin. 97. Lepidium annuum Lob. Icon. 321. Lepidium non repens J. B. 2. 941.*

Cochlearia folio cubitali. *Raphanus rufticanus C. B. Pin. 96. Raphanus fylveftris five Armoracia multis J. B. 2. 851. Raphanus rufticanus, craffâ radice, Lapathi folio Lob. Icon. 320.*

Cochlearia dicitur, quòd ejus folia Cochlearis inftar quandoque fint excavata.

GENUS V.

Lepidium.

LEPIDIUM eft plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor fcilicet petalis B conftante: ex cujus calyce C furgit piftillum D quod deinde abit in fructum F F lanceiformem, fepto intermedio I cui valvæ G H utrinque adhærefcunt, in duo loculamenta divifum, feminibufque fœtum K ut plurimùm oblongis. Tab. 103.

Lepidii ſpecies ſunt.

Lepidium latifolium C. B. Pin. 97. *Lepidium Pauli J. B. 2. 940. Lepidium Plinii Dod. Pempt. 716. Paſſerage.*

Lepidium humile, incanum, arvenſe. *Draba umbellata, vel Draba major, capitulis donata C. B. Pin. 109. Draba multis, flore albo J. B. 2. 939. Arabis ſive Draba & Naſturtium Babylonicum Lob. Icon. 224.*

Lepidium humile, minus incanum, Alepicum. *Draba Chalepenſis, repens, humilior, foliis minus cinereis, quaſique viridibus Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 314.*

Lepidium gramineo folio, ſive Iberis. *Iberis latiore folio C. B. Pin. 97. Iberis J. B. 2. 918. Dod. Pempt. 714.*

Lepidium capillaceo folio, fruticoſum, Hiſpanicum.

Lepidium à voce Græca λεπὶς, ſquama: eò quòd ſquamas & maculas faciei auferre exiſtimetur.

GENUS VI.

Burſa Paſtoris. *Tabouret.*

Tab. 103. BURSA PASTORIS eſt plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B conſtante: ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum E planum, orâ ſupremâ ſciſſum, triangulum Iſoſceles inverſum quaſi referentem, ſepto intermedio H cui valvæ F G utrinque adhæreſcunt, in duo loculamenta diviſum, ſeminibuſque fœtum exiguis I.

Burſæ paſtoris ſpecies ſunt.

Burſa paſtoris major, folio non ſinuato C. B. Pin. 108.

Burſa paſtoris major, folio ſinuato C. B. Pin. 108. *Burſa paſtoria J. B. 2. 936. Paſtoria Burſa Dod. Pempt. 103. Tabouret, bourſe à berger.*

Burſa paſtoris eleganti folio, inſtar Coronopi repentis Cam. Hort. 32.

Burſa paſtoris media C. B. Pin. 108. *Burſa paſtoria minor Tabern. Icon. 199.*

Burſa paſtoris montana, Globulariæ folio. *Thlaſpi Alpinum, Bellidis cærulea folio C. B. Pin. 106. Thlaſpi foliis Globulariæ J. B. 2. 926. Thlaſpi montanum, Burſæ paſtoris fructu, primum Col. Part. 1. 276.*

Burſa paſtoris dicitur à fructûs formâ, qui ad paſtoris marſupium accedere exiſtimatur.

SECTIO III.

De Herbis flore cruciformi, cujus piſtillum abit in fructum ſepto intermedio valvis parallelo, bifariam diviſum.

GENUS I.

Alyſſon.

Tab. 104. ALYSSON eſt plantæ genus, flore A B cruciformi, quatuor ſcilicet petalis C conſtante: ex cujus calyce D ſurgit piſtillum E quod deinde abit in

in fructum F G fatis exiguum & gibbum, fepto intermedio H valvis G K parallelo in duo loculamenta M N divifum, feminibufque fœtum fubrotundis L. Alyffi fpecies funt.

Alyffon perenne, montanum, incanum. *Thlafpi montanum, luteum J. B. 2. 928.*

Alyffon incanum, luteum, Serpilli folio, majus. *Thlafpi minus quibufdam, aliis Alyffon minus J. B. 2. 928. Thlafpi Alyffon dictum, campeftre, majus C. B. Pin. 107. Alyffum minimum Cluf. Hift. cxx xiij.*

Alyffon incanum, Serpilli folio, minus. *Thlafpi Alyffon dictum, campeftre minus C. B. Pin. 107.*

Alyffon incanum, Serpilli folio, fructu nudo. *Thlafpi Alyffon dictum minus, capfulis majoribus, rotundis, non foliatis Bot. Monfp.*

Alyffon maritimum. *Thlafpi Alyffon dictum, maritimum C. B. Pin. 107. Nafturtium vel Thlafpi maritimum J. B. 2. 927. Thlafpi Narbonenfe, Centumculi angufto folio, Alyffon Italorum Tabern. Icon 461.*

Alyffon Halimi folio, fempervirens. *Thlafpi Halimi folio, fempervirens H. L. Bat.*

Alyffon minus, Halimi argenteo angufto folio. *Thlafpi parvum, Halimi angufto, incano folio Bocc. Muf. Part. 2. 45. Thlafpi parvum, Halimi angufto, argenteo folio Ejufd. Tab. 39.*

Alyffon minimum. *Thlafpi Alyffum minimum Mor. H. R. Blef.*

Alyffon fruticofum, aculeatum. *Thlafpi fruticofum, pinofum C. B. Pin. 108. Leucoium fpinofum five Thlafpi fpinofum aliis J. B. 2. 931. Thlafpi fruticofum, fpinofum, Narbonenfe Lob. Icon. 217.*

Alyffon fruticofum, incanum. *Thlafpi fruticofum, incanum C. B. Pin. 108. Thlafpi capfulis fublongis, incanum J. B. 2. 929. Thlafpi incanum, Mechlinienfe Lob. Icon. 216.*

Alyffon Alpinum, hirfutum, luteum. *Sedum Alpinum, hirfutum, luteum C. B. Pin 284. Sedum petræum, montanum Lob. Icon. 381.*

Alyffon Alpinum, Polygoni folio incano. *Burfa paftoris Alpina, hirfuta C. B. Pin. 108. Prodr. 51.*

Alyffon vulgare, Polygoni folio, caule nudo. *Burfa paftoris minor, loculo oblongo C. B. Pin. 108. Burfa paftoria minima, oblongis filiquis, verna, loculo oblongo J. B. 2. 937. Paronychia vulgaris Dod. Pempt. 112.*

Alyffon Veronicæ folio. *Burfa paftoris major, loculo oblongo C. B. Pin. 108. Burfæ paftoriæ fublongo loculo affinis, pulchra planta J. B. 2. 938. Draba minima, muralis, difcoides Col. Part. 1. 274.*

Alyffon fegetum, foliis auriculatis, acutis. *Myagrum fativum C. B. Pin. 109. Myagrum dictum Camelina J. B. 2. 892. & Myagrum Turcicum Ejufd. 2. 893. Myagrum fativum C. B. Pin. 109. Camelina five Myagrion. Dod. Pempt. 532.*

Alyffum fegetum, foliis auriculatis, acutis, fructu majori.

Alyffon Pyrenaicum, perenne, minimum, foliis trifidis.

Alyffon differt à Thlafpi fepto intermedio fructus, quod in Alyffo valvis pa-

rallelum, in Thlaſpi verò ad perpendiculum obliquum eſt ratione valvarum: differt etiam ab Alyſſoide valvis fructus minùs concavis.

GENUS II.

Alyſſoides.

Tab. 104. ALYSSOIDES eſt plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B conſtante: ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum E F ferè ellipticum, turgidum, craſſum ſatis, ſepto intermedio I valvis G H ſemiellipticis & turgeſcentibus parallelo in duo loculamenta diviſum, ſeminibuſque fœtum K orbiculatis, planis, marginatis.

Alyſſoidis ſpecies ſunt.

Alyſſoides fruticoſum, Leucoii folio viridi. *An Leucoium luteum, utriculato ſemine P. Alp. Exot. 117?*

Alyſſoides incanum, foliis ſinuatis. *Leucoium incanum, ſiliquis rotundis C. B. Pin. 201. Leucoium cum ſiliquis rotundis, flore luteo J. B. 2. 931. Eruca peregrina Cluſ. Hiſp. 421.*

Alyſſoides quaſi planta ad Alyſſon accedens.

GENUS III.

Lunaria. *Lunaire ou Bulbonac.*

Tab. 105. LUNARIA eſt plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B conſtante: ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum E F omnino planum, ſepto intermedio H K, cui valvæ membranaceæ G I L M, & parallelæ adhæreſcunt, in duo veluti loculamenta diviſum, ſeminibuſque fœtum N O ut plurimum reniformibus & quaſi marginatis.

Lunariæ ſpecies ſunt.

Lunaria major, ſiliquâ rotundiore J. B. 2. 881. *Viola Lunaria major, ſiliquâ rotundâ C. B. Pin. 203. Viola latifolia Dod. Pempt. 161. Viola Lunaris, 1. Tabern. Icon. 313.*

Lunaria major, perennis, ſiliquâ rotundiore, flore albo. *Leucoium lunatum ſeu lunarium, latifolium, majus, alterum, ſiliquâ rotundâ, flore albo Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 246.*

Lunaria major, ſiliquâ longiore J. B. 2. 882. *Viola Lunaria major, ſiliquâ oblongâ C. B. Pin. 203. Viola Lunaris, ij Tabern. Icon. 314.*

Lunaria major, ſiliquâ longiore, flore purpureo. *Leucoium majus, perenne, ſiliquâ lunatâ, longâ, coronatâ, flore purpureo H. L. Bat.*

Lunaria Leucoii folio, ſiliquâ oblongâ, majori. *Leucoium Alyſſoides, clypeatum, majus C. B. Pin. 201. Alyſſon ſiliquâ latâ, aſperâ; quibuſdam Lunaria flore luteo J. B. 2. 934. Alyſſon Dioſcoridis Dod. Pempt. 89.*

Lunaria Leucoii folio, ſiliquâ oblongâ, minori. *Leucoium Alyſſoides, clypeatum, minus C. B. Pin. 201. Leucoium minus, peltatum, Romanum Col. Part. 2. 60.*

Lunaria filiquâ oblongâ, intortâ. *Leucoium five Lunaria vafculo fublongo, intorto Raii Synopf. 164.*

Lunaria à Lunâ, propter filiquarum formam.

SECTIO IV.

De Herbis flore cruciformi, cujus piftillum abit in fructum filiquofum, bicapfularem.

GENUS I.

Braffica. *Chou.*

BRASSICA eft plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor fcilicet petalis B conftante : ex cujus calyce C furgit piftillum D quod deinde abit in fructum feu filiquam E teretem, longam, cylindraceam, fepto medio F cui valvæ G H imbricatæ utrinque adhærefcunt, in duo loculamenta divifam, feminibufque fœtam fubrotundis I. His notis addenda eft totius plantæ facies, quæ pofita eft in foliis plerumque rugofis, finuatis, & cæfiis. *Tab. 105.*

Braffica fpecies funt.

Braffica capitata, alba C. B. Pin. 111. *J. B. 2. 826. Braffica capitata, albida Dod. Pempt. 623. Chou pommé, blanc.* L.

Braffica alba, capite oblongo, non penitus claufo C. B. Pin. 111. *Braffica Italica, tenerrima, glomerofa, flore albo J. B. 2. 827. Braffica Sabauda, hyberna Lob. Icon. 244. Chou de Milan ou de Savoye.* L.

Braffica alba vel viridis C. B. Pin. 111. *Braffica alba, vulgaris J. B. 2. 829. Braffica vulgaris, fativa Dod. Pempt. 621. Chou blond.* L. Potager.

Braffica alba, expanfa J. B. 2. 829.

Braffica alba, crifpa C. B. Pin. 111. *Braffica Sabauda, rugofa J. B. 2. 828. Braffica Sabauda Dod. Pempt. 624. Chou frifé, blanc.* L.

Braffica ex capitibus pluribus conglobata C. B. Pin. 111. *Braffica capitata, polycephalos Lugd. 521.* L.

Braffica capitata, rubra C. B. Pin. 111. *J. B. 2. 831. Braffica rubra, capitata Dod. Pempt. 621. Chou pommé, rouge.* L.

Braffica gongylodes C. B. Pin. 111. *Braffica caulorapa J. B. 2. 829. Braffica caule Rapum gerens Dod. Pempt. 625. Chou Rave.* L.

Braffica cauliflora C. B. Pin. 111. *Braffica multiflora J. B. 2. 828. Braffica florida, botrytis Lob. Icon. 245. Chou fleur.* L.

Braffica rubra C. B. Pin. 111. & *Tabern. Icon. 396. Braffica rubra, vulgaris J. B. 2. 831. Chou rouge.* L.

Braffica radice Napiformi. *Napobraffica C. B. Pin. 111. Prodr. 54. Chou Navet.* L.

Braffica Afparagodes, crifpa C. B. Pin. 111. *Braffica crifpa, prolifera Tabern. Icon. 398. Braffica thyrfoides J. B. 2. 833.*

Braffica rugofa, longioribus foliis J. B. 2. 828.

Braffica fimbriata C. B. Pin. 112. *Braffica crifpa, laciniofa J. B. 2. 832. Braffica tophofa Tabern. Icon. 401.*

Braffica fimbriata, maxima.

Braffica fimbriata, pumila C. B. Pin. 112. *Braffica Anglicana, nivea, minima J. B. 2. 830. Anglica minima Braffica Adv. 92.*

Braffica laciniata, alba J. B. 2. 832.

Braffica laciniata, rubra J. B. 2. 832.

Braffica lato Apii folio C. B. Pin. 112. *Braffica tenuiffimè laciniata J. B. 2. 832. Braffica Selinifia, latifolia Tabern. Icon. 401.*

Braffica angufto Apii folio C. B. Pin. 112. *Braffica Selinifia, anguftifolia Tabern. Icon. 402.*

Braffica arvenfis C. B. Pin. 112. *Braffica rubra, minor J. B. 2. 833. Braffica fylveftris, Crambe dicta Dod. Pempt. 623. Colfa.*

Braffica maritima, arborea feu procerior, ramofa Mor. Hift. Oxon. Part. 2. 208.

Braffica peregrina, mofchum olens H. R. Par. *Chou mufqué.*

Braffica campeftris, perfoliata, flore albo C. B. Pin. 112. *Perfoliata filiquofa J. B. 2. 835. Braffica campeftris, 1. Cluf. Hift. cxxvij.*

Braffica campeftris, perfoliata, flore purpureo C. B. Pin. 112. *Perfoliata filiquofa, purpurea Clufio J. B. 2. 836. Braffica campeftris, purpureo flore Cluf. Hift. cxxvij.*

Braffica Alpina, perennis.

Ab eo genere excludi debent. *Braffica maritima, monofpermos C. B. Pin. 112. quæ Crambe fpecies eft. Braffica fylveftris, foliis circa radicem Cichoraceis C. B. Pin. 112. quæ fpecies eft Turritidis, perinde ac fequentes. Braffica fylveftris, hifpida, non ramofa C. B. Pin. 112. Braffica fylveftris, ramofa, hifpida C. B. Pin. 112. Edit. 2.*

Lib. 20. cap. 9. Braffica quafi πρασικὴ *olus*, per excellentiam. De ea enim tefte Plinio, fcripfere Chryfipus, Dieuches, Pythagoras, & Cato.

GENUS II.

Leucoium. *Giroflier ou Violier.*

Tab. 107. LEUCOIUM eft plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor fcilicet petalis B conftante: ex cujus calyce C furgit piftillum D quod deinde abit in fructum feu filiquam E F longam, compreffam, fepto intermedio G L, cui valvæ H I, M N utrinque adhærefcunt, in duo loculamenta divifam, feminibufque fœtam planis, orbiculatis K O ut plurimùm marginatis.

Leucoii fpecies funt.

Leucoium incanum, majus C. B. Pin. 200. *Leucoium hyemale & diu durans etiam album J. B. 2. 874. Leucoium candidum, majus Dod. Pempt. 159.*

Leucoium incanum, majus, flore cinericeo C. B. Pin. 200.

Leucoium purpureum vel rubrum C. B Pin. 200. *Leucoium hyemale & diu durans, purpureum & rofeum J. B. 2. 874. Leucoium purpureum Tabern. Icon. 399.*

Leucoium incanum, majus, coccineum Mor. Hift. Oxon. Part. 2. 240.
Leucoium violaceum Tabern. Icon. 310.
Leucoium flore ex purpura puniceo C. B. Pin. 200.
Leucoium incanum, minus C. B. Pin. 200. *Leucoium æftivum, flore purpureo & rofeo & albo J. B. 2. 875. Leucoium minus & annuum Dod. Pempt. 159. Quarantain.*
Leucoium incanum, majus, multiplex, flore rubro C. B. Pin. 200. *Leucoium multiplici flore Dod. Pempt. 159.*
Leucoium incanum, majus, multiplex, flore purpureo C. B. Pin. 200. *Leucoium flore purpureo, pleno Eyft.*
Leucoium incanum, majus, multiplex, flore purpuro-violaceo C. B. Pin. 200. *Leucoium five Keiri, purpuro-violaceum, pleno flore Suvert.*
Leucoium incanum, majus, multiplex, flore albo C. B. Pin. 200. *Leucoium flore pleno, albo Eyft.*
Leucoium incanum, majus, variegatum, fimplici flore, ftriis inæqualibus notato C. B. Pin. 200.
Leucoium variegatum, album, rubris maculis Eyft.
Leucoium variegatum, purpureis maculis Eyft.
Leucoium incanum, majus, variegatum, pleno flore C. B. Pin. 201.
Leucoium purpureum, variegatum, fanguineis maculis fignatum Bry.
Leucoium incanum, majus, variegatum, pleno flore, foliis in ambitu argenteis H. L. Bat.
Leucoium pleno flore, album, fanguineis maculis fignatum Eyft.
Leucoium pleno flore, album, purpureis maculis fignatum Eyft.
Leucoium album, odoratiffimum, folio viridi C. B. Pin. 202. *Leucoium hyemale, diu durans, flore albo, folio viridi & livido, glabro J. B. 2. 875.*
Leucoium vernum, perenne, album, majus. *Draba alba, filiquofa C. B. Pin. 109. Hefperis Alpina five muralis minor, repens J. B. 2. 880. Draba ij Cluf. Hift. cxxv.*
Leucoium vernum, perenne, album, minus.
Leucoium Hefperidis folio. *Glaftifolia Cichoroides J. Bauhini & Turritis 2. Clufio J. B. 2. 836. Turrita major Plateau Cluf. Hift. cxxvj.*
Leucoium maritimum, minimum, Hifpanicum, vernum, foliis Erucæ.
Leucoium maritimum, finuato folio C. B. Pin. 201. *Leucoium maritimum, magnum, latifolium J. B. 2. 875. Leucoium marinum, majus Cluf. Hift. 298.*
Leucoium maritimum, candidum C. B. Pin. 201. *Keiri marinum, flore candido Lob. Icon. 332.*
Leucoium luteum, maximum, foliis tuberculis obfitis C. B. Pin. 202. *Flos Cheiri Eyftettenfis, maximus Eyft.*
Leucoium luteum, magno flore C. B. Pin. 202. *Flos Keiri fimplex, medius Eyft.*
Leucoium luteum, ferrato folio, flore grandiore C. B. Pin. 202.
Leucoium luteum, vulgare C. B. Pin. 202. *Leucoium luteum, vulgò Cheiri, L.*

flore ſimplici J. B. 2. 872. Leucoion luteum Dod. Pempt. 160.
Leucoium luteum, pleno flore,majus C. B. Pin. 202. *Leucoium luteum,pleno flore J. B. 2. 873. Leucoium flore luteo, pleno, majus Eyſt.*
Leucoium flore pleno, minus C. B. Pin. 202. *Viola petræa, lutea, multiplex Tabern. Icon. 306.*
Leucoium luteum, flore pleno, patulo. *Keiri ſeu Leucoium luteum, alterum, flore pleno Raii Hiſt. 782.*
Leucoium majus, flore pleno, ferrugineo. *Keiri ſive Leucoium luteum,majus, flore pleno, ferrugineo Park. Par. 257.*
Leucoium majus,flore pleno,ex purpureo colore & aureo varium H.R. Par.
Leucoium anguſtifolium, Alpinum, flore ſulphureo H. R. Par.
Leucoium à vocibus Græcis λευκὸν ἴον, i. Viola alba.

GENUS III.

Heſperis *Juliane* vel *Juliene.*

Tab. 108. HESPERIS eſt plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B conſtante:ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum ſeu ſiliquam E F longam,teretem, cylindraceam,ſepto intermedio G L, cui valvæ imbricatæ H I, M N utrinque adhæreſcunt, in duo loculamenta diviſam, ſeminibuſque fœtam oblongis,quaſi cylindraceis K, aut globoſis O, quæ veluti nidulantur in ſcrobiculis ſepti intermedii.

Heſperidis ſpecies ſunt.

Heſperis hortenſis, flore purpureo C. B. Pin. 202. *Heſperis flore purpureo J. B. 2. 877. Viola hyemalis, purpurea Tabern. Icon. 308. Juliane ſimple, purpurine.*
Heſperis hortenſis, flore candido C. B. Pin. 202. *Heſperis flore albo J. B. 2. 877. Viola hyemalis, flore albo Tabern. Icon. 308.*
Heſperis hortenſis flore viridi C. B Pin. 202. *Heſperis hortenſis, flore viridi ſeu abortivo Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 251.*
Heſperis flore purpureo, pleno H. R. Par. *Juliane double. purpurine.*
Heſperis flore pleno, albo H. R. Par. *Viola matronalis, flore multiplici Corn. 210. Juliane double blanche.*
Heſperis hortenſis, flore vario,pleno H.L.Bat. *Juliane à fleur double panachée.*
Heſperis montana, pallida, odoratiſſima C. B. Pin. 201. *Heſperis colore ineleganti J. B. 2. 879. Heſperis 1 Cluſ. Hiſt. 296.*
Heſperis ſylveſtris, inodora C. B. Pin. 202. *Heſperis Pannonica, inodora J. B. 2. 878. Heſperis 3 Cluſ. Hiſt. 297.*
Heſperis peregrina, ſiliquis articulatis C. B. Pin. 202. *Heſperis Syriaca Cam. Hort. Tab. xix. J. B. 2. 879.*
Heſperis Allium redolens Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 252. *Alliaria Math. 843. J. B. 2. 883.*
Heſperis lutea, ſiliquis ſtrictiſſimis. *Draba lutea, ſiliquis ſtrictiſſimis C. B. Pin. 110. Arabis à quibuſdam dicta planta Cam. Epit. 342. Draba lutea quibuſdam J. B. 2. 870.*

Hesperis Leucoii folio non serrato, siliquâ quadrangulâ. *Leucoium luteum, sylvestre, angustifolium C. B. Pin. 202. Leucoium luteum, sylvestre Clusii J. B. 2. 873. Leucoium sylvestre Tabern. Icon. 310.*

Hesperis Leucoii folio serrato, siliquâ quadrangulâ. *Leucoium luteum montanum, serrato folio C. B. Pin. 202. Leucoium luteum, sylvestre, Pannonicum, serrato folio obtuso & acuto J. B. 2. 873. Leucoio giallo, montano Pon. Bald. Ital. 232.*

Hesperis siliquâ corniculatâ, flore obsoleto C B.Pin. 202. *Leucoium corniculatum, saxatile, obsoleto flore Col. Part. 1. 262.*

Hesperis maritima, supina, exigua. *Leucoium marinum, parvum, folio virente, crassiusculo J. B. 2. 877.*

Hesperis sylvestris, parvo flore C. B. Pin. 202. *Prodr 103.*

Hesperis maritima, angustifolia, incana. *Leucoium maritimum, angustifolium C.B. Pin. 201. J. B. 2. 875. Leucoium marinum, minus Clus. Hist. 298.*

Hesperis Africana, villosa, flore cæruleo. *Leucoium Africanum, cæruleo flore, latifolium, hirsutum H. L. Bat.*

Hesperis peregrina, foliis dentatis, floribus variis. *Leucoium peregrinum, dentatis foliis, floribus purpuro-cæruleis & variis H. R. Monsp.*

Hesperis Lusitanica, angustifolia, folio dentato, purpurascente flore.

Hesperis Hispanica, foliis incisis, siliquâ lunatâ.

Hesperis maritima, latifolia, siliquâ tricuspidi. *Leucoion marinum Cam. Hort. Tab. xxiiij. Leucoio affine Tripolium Anguillare & Leucoium maritimum Camerarii J. B. 2. 876.*

Hesperis Sicula, frutescens, siliquâ tricuspidi. *Leucoium minus, fruticans, purpureum, montanum, crucigerum Bocc. Mus. Part. 2. 148. Tab. 111.*

Hesperis Sicula, Coronopi folio, siliquâ tricuspidi. *Leucoium montanum, crucigerum, Coronopi folio Bocc. Mus. Part. 2. 147. Tab. 111.*

Hesperis Africana, major, flore cæruleo, Coronopi folio. *Leucoium Africanum, cæruleo flore, angusto Coronopi folio, majus H. L. Bat.*

Hesperis Africana, minor, flore cæruleo, Coronopi folio. *Leucoium Africanum, cæruleo flore, angusto Coronopi folio, minus H. L. Bat.*

Hesperis differt à Leucoio siliquis cylindraceis, seminibusque tumefcentibus, non marginatis quæ in septi intermedii scrobiculis veluti nidulantur.

GENUS IV.

Turritis.

TURRITIS differt ab Hesperide siliquis planis: à Leucoio seminibus non marginatis: à Brassica, tum facie, tum siliquis planis.

Turritidis species sunt;

Turritis Lob. Icon. 220. *Brassica sylvestris, hispida non ramosa C. B. Pin. 112. Edit. 2. Brassica sylvestris, foliis integris & hispidis C. B. Pin. 112. Edit. 1. Turritis vulgatior J. B. 2. 836.*

Turritis minor Bot. Monsp.

Turritis vulgaris, ramosa. *Bursæ pastoris similis, siliquosa, major, seu majoribus foliis C. B. Pin. 108. Pilosella siliquata D. Thal. Tab. vij. Bursa pastoria sive Pilosella siliquosa J. B. 2. 870.*

Turritis Leucoii folio. *Myagrum siliquâ longâ C. B. Pin. 109. Myagro affinis planta, siliquis longis J. B. 2. 894. Myagrum 11. Lobelii Tabern. Icon. 866.*

Turritis Alpina, foliis incisis. *Nasturtium Alpinum, insipidum C. B. Pin 105. Cardamine insipida F. Gregorii Col. Part. 2. 69.*

Turritis foliis inferioribus Cichoraceis, cæteris Perfoliatæ. *Brassica sylvestri s foliis circa radicem Cichoraceis C. B. Pin. 112. Sinapi album Lugd. 1168.*

Turritis annua, verna, flore purpurascente. *Leucoium maritimum, latifolium C. B. Pin. 201. Leucoium maritimum, latifolium, flore cæruleo-purpurante J. B. 2. 880. Leucoium marinum, cæruleo-purpureum Tabern. Icon. 311.*

GENUS V.

Cardamine.

Tab. 109. CARDAMINE est plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor scilicet petalis B constante: ex cujus calyce C surgit pistillum D quod deinde abit in fructum seu siliquam E F, septo intermedio G K cui valvæ H I utrinque adhærescunt, in duo loculamenta divisam, seminibusque fœtam plerumque orbiculatis L. His notis addi debet valvas H I per maturitatem helicis in modum revolvi & semina cum impetu excutere.

Cardamines species sunt.

Cardamine pratensis, magno flore purpurascente. *Nasturtium pratense, magno flore C. B. Pin. 104. Iberis Fuchsii sive Nasturtium pratense, sylvestre J. B. 2. 889. Flos Cuculi Dod. Pempt. 592.*

Cardamine pratensis, magno flore albo. *Nasturtium pratense, magno flore prorsus albo C. B. Pin. 194.*

Cardamine pratensis, magno flore pleno. *Nasturtium pratense, flore pleno C. B. Pin. 104. Iberis Fuchsii sive Nasturtium pratense, flore pleno J. B. 2. 889. Cardamine altera, pleno flore Clus. Hist. cxxix.*

Cardamine pratensis, parvo flore. *Nasturtium pratense, parvo flore C B. Pin. 104. Prodr. 44.*

Cardamine annua, exiguo flore. *Sisymbrii Cardamine, species quædam insipida J. B. 2. 886. Sium minimum P. Alp. Exot. 331.*

Cardamine Sicula, foliis Fumariæ. *Sio minimo Prosperi Alpini affinis, siliquis latis Bocc. Rarior. Plant. 84.*

Cardamine iv Dalechampii Lugd. 659. *Nasturtium aquaticum, minus C B. Pin. 104. Sisymbrium Cardamine hirsutum, minus, flore albo J. B. 2. 888.*

Cardamine flore majore, elatior. *Sisymbrium Cardamine sive Nasturtium aquaticum, flore majore, elatius J. B. 2. 885. Nasturtium aquaticum, majus & amarum C. B. Pin. 104. Nasturtium aquaticum, erectum, folio longiore Ejusd.*

Cardamine

Cardamine Alpina, minor, Resedæ foliis. *Nasturtium Alpinum, minus, Resedæ foliis C. B. Pin. 104. Prodr. 45.*

Cardamine montana, Asari folio. *Nasturtium montanum, Asari folio Bocc. Rarior. Plant. 5.*

Cardamine hirsuta, Chelidonii folio, flore purpurascente. *Sinapi agreste, flore purpureo J. B. 2. 866. Sinapi alterum, agreste, nostras Col. Phytob. 25.*

Cardamine glabra, Chelidonii folio. *Nasturtium Alpinum, Halicacabi peregrini foliis Ambrof. 374.*

Cardamine Alpina, 1, trifolia Clus. Hist. cxxvij. *Nasturtium Alpinum, trifolium C. B. Pin. 104. Iberidi Fuchsii affinis, trifolia Cardamine J. B. 2. 890.*

Cardamine Africana, trifolia. *Nasturtium foliis ternis, facie Christophorianæ Par. Bat.*

Cardamine à Cardamo, quasi planta ad Cardamum seu Nasturtium accedens.

GENUS VI.

Dentaria. *Dentaire.*

DENTARIA est plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor scilicet petalis B constante: ex cujus calyce C surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum E F, seu siliquam septo intermedio G, cui valvæ H I utrimque adhærescunt, in duo loculamenta divisam, seminibusque fœtam K plerumque subrotundis. His notis non tantùm addi debet valvas H I per maturitatem helicis in modum revolvi & cum impetu semina excutere; sed radices etiam L carnosas esse, squamatas, ac veluti dentibus incidi. *Tab. 110.*

Dentariæ species sunt.

Dentaria heptaphyllos C. B. Pin. 322. *Coralloides altera sive septifolia J. B. 2. 899. Viola Dentaria, altera Dod. Pempt. 162.* L.

Dentaria pentaphyllos, foliis mollioribus C. B. Pin. 322. *Dentaria quinquefolia J. B. 2. 900. Viola Dentaria, prima Dod. Pempt. 162. Dentaria vij, πεντάφυλλος, ij Clus. Hist. cxxij.* L.

Dentaria pentaphyllos, foliis asperis C. B. Pin. 322. *Coralloides prima, quinquefolia J. B. 2. 900. Dentaria vj, πεντάφυλλος, 1. Clus. Hist. cxxij.*

Dentaria heptaphyllos, baccifera C. B. Pin. 322. *Coralloides minor, bulbifera J. B. 2. 902. Dentaria iiij, baccifera Clus. Hist. cxxj.*

Dentaria tryphyllos C. B. Pin. 322. *Coralloides enneaphyllos Clusii J. B. 2. 902. Dentaria v, τρίφυλλος Clus. Hist. cxxj. Ceratia Plinii Col. Part. 1. 307.*

Dentaria enneaphyllos, montis aurei H. R. Par.

Dentaria à radicum formâ, quæ veluti dentibus inciduntur.

GENUS VII.

Sisymbrium.

SISYMBRIUM est plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor scilicet petalis B constante: ex cujus calyce C surgit pistillum D quod deinde abit in *Tab. 109.*

fructum ſeu ſiliquam E, ſepto intermedio F, cui valvæ H G utrinque adhæreſcunt, in duo loculamenta diviſam, ſeminibuſque fœtam I ut plurimùm ſubrotundis. His notis addenda eſt facies quædam ſpeciebus hujûs generis propria.

Siſymbrii ſpecies ſunt.

Siſymbrium aquaticum Math. 487. *Naſturtium aquaticum, ſupinum C. B. Pin. 104. Siſymbrium Cardamine, ſive Naſturtium aquaticum J. B. 4. 884. Creſſon d'eau.*

Siſymbrium Pyrenaicum, latifolium, purpuraſcente flore. *Naſturtium Pyrenaicum, aquaticum Par. Bat.*

Siſymbrium Erucæ folio glabro, flore luteo. *Eruca lutea, latifolia, ſive Barbarea C. B. Pin. 98. Barbarea J. B. 2. 868. Dod. Pempt. 712.*

Siſymbrium Erucæ folio glabro, minus & præcocius.

Siſymbrium Erucæ folio glabro, flore pleno. *Eruca lutea ſive Barbarea, pleno flore C. B. Pin. 99.*

Siſymbrium Erucæ folio aſpero, flore luteo. *Leucoium luteum, Erucæ folio C. B. Pin. 201. Leucoium terreſtre, majus Col. Part. 1. 262.*

Siſymbrium aquaticum, Raphani folio, ſiliquâ breviori. *Raphanus aquaticus, alter C. B. Pin. Edit. 1. 97. Prodr. 38. Raphanus aquaticus, Rapiſtri folio C. B. Pin. Edit. 2. 97. Rapiſtrum aquaticum Tabern. Icon. 408.*

Siſymbrium aquaticum, Raphani folio variegato, ſiliquâ breviori. *Raphanus aquaticus, alter, foliis variegatis H. R. Par.*

Siſymbrium aquaticum, foliis in profundas lacinias diviſis, ſiliquâ breviori. *Raphanus aquaticus, foliis in profundas lacinias diviſis C. B. Pin. 97. Prodr. 38.*

Siſymbrium paluſtre, repens, Naſturtii folio. *Eruca paluſtris & Naſturtii folio, ſiliquâ oblongâ C. B. Pin. 98. Eruca paluſtris, minor Tabern. Icon. 447. Eruca quibuſdam ſylveſtris, repens, floſculo luteo J. B. 2. 866.*

Siſymbrium paluſtre, minus, ſiliquâ aſperâ. *Sinapi parvum, ſiliquâ aſpera C. B. Pin. 99. Prodr. 41. Sinapi Monſpeſſulanum, ſiliquâ aſperâ, hirſutâ J. B. 2. 858.*

Siſymbrium paluſtre, minus, ſiliquâ glabrâ. *Sium tenuifolium, montanum, luteum Col. Part. 1. 269.*

Siſymbrium annuum, Abſinthii minoris folio. *Naſturtium ſylveſtre, tenuiſſimè diviſum C. B. Pin. 105. Seriphium Germanicum ſive Sophia quibuſdam J. B. 2. 886. Sophia Chirurgorum Lob. Icon. 738.*

Siſymbrium differt à Cardamine valvis fructûs vi elaſticâ deſtitutis, à Leucoio verò, Braſſicâ, & cæteris, facie ſibi propria.

GENUS VIII.

Eruca, *Roquette.*

Tab. 111. ERUCA eſt plantæ genus, flore A crueiformi, quatuor ſcilicet petalis B conſtante: ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum E ſeu ſiliquam, ſepto intermedio F cui valvæ G H utrinque adhæreſcunt, in

duo loculamenta divifam, feminibufque fœtàm ut plurimùm fubrotundis I. His notis addendus eft fapor Erucæ proprius.

Erucæ fpecies funt.

Eruca latifolia,alba, fativa Diofcoridis C. B. Pin. 98. *Eruca major, fativa, annua, flore albo, ftriato J. B. 2. 859. Eruca fativa Dod. Pempt. 708.*

Eruca fativa, foliis magis diffectis H. Edinb.

Eruca Romana feu Gentilis, filiquâ anguftâ, folio lato J. B. 2. 860.

Eruca Bellidis folio Mor. Hift. Oxon. Part. 2. 231.

Eruca tenuifolia, perennis, flore luteo J. B. 2. 861.

Eruca fylveftris, major, lutea, caule afpero C. B. Pin. 98. *Eruca fylveftris Dod. Pempt. 708.*

Eruca fylveftris, minor, lutea, Burfæ paftoris folio C. B. Pin. 98. *Prodr. 39. Eruca minimo flore, Monfpelienfis J. B. 2. 862. Eruca Sicula, Burfæ paftoris folio Bocc. Rarior. Plant. 18.*

Eruca Tanacetifolia H. R. Par. *Eruca Indiana con foglie di Tanaceto Zan. 86. Eruca Tanaceti foliis Mor. H. R. Blef.*

Eruca ab erodendo, propter faporem acerrimum.

GENUS IX.

Sinapi. *Moutarde.*

SINAPI eft plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor fcilicet petalis B conftante: ex cujus calyce C furgit piftillum D quod deinde abit in fructum feu filiquam E F fepto intermedio G L (cui valvæ H I, M N utrinque adhærefcunt) in duo loculamenta divifam, feminibus fœtam ut plurimùm fubrotundis K P, & in cornu quoddam fungofum O confimili femine prægnans, plerumque definentem. His notis addendus eft fapor acris & fervidus Sinapi proprius. Tab. 112.

Sinapi fpecies funt.

Sinapi Rapi folio C. B. Pin. 99. *Sinapi filiquâ latiufculâ, glabrâ, femine rufo five vulgare J. B. 2. 855. Sinapi fativum, prius Dod. Pempt. 706.*

Sinapi album, filiquâ hirfutâ, femine albo & rufo J. B. 2. 856. *Sinapi Apii folio C. B. Pin. 99. & Sinapi hortenfe, femine albo Ejufd. Sinapi fativum, alterum Dod. Pempt. 707.*

Sinapi arvenfe, præcox, femine nigro Mor. Hift. Oxon. Part. 2. 216. *Rapiftrum flore luteo, foliis incifis vel finuatis C. B. Pin. 95. J. B. 2. 844. Rapiftrum arvorum Lob. Icon. 198.*

Sinapi arvenfe, præcox, femine nigro, foliis integris, *Rapiftrum flore luteo, foliis non incifis C. B. Pin. 95. Rapiftrum Dod. Pempt. 675.*

Sinapi Erucæ folio C. B. Pin. 99. *Sinapi Eryfimo Tragi cognatum five fimile J. B. 2. 857. Sinapi fylveftre Dod. Pempt. 707.*

Sinapi Hifpanicum, foliis lobatis, flore fulphurei coloris.

Sinapi Hifpanicum, Nafturtii folio.

Sinapi Hifpanicum, minus, Raphani folio.

Sinapi Hifpanicum, pumilum, album.

Sinapi Indicum, maximum, Lactucæ folio Schol. Bot. *Sinapi Indicum, Lactucæ folio Par. Bat.*
Sinapi Indicum, Lactucæ foliis angustioribus Flor. Bat. *Sinapi Indicum, Lactucæ folio minus, seu angusto, profundiùs crenato Par. Bat.*

GENUS X.

Eryſimum. *Velar* ou *Tortelle.*

Tab. 111. ERYSIMUM eſt plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B conſtante: ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum ſeu ſiliquam EIK, ſepto intermedio F, cui valvæ G H utrinque adhæreſcunt, in duo loculamenta diviſam, ſeminibuſque fœtam L ut plurimùm exiguis & rotundis. His notis addi debet facies quædam Eryſimo propria.

Eryſimi ſpecies ſunt.

Eryſimum vulgare C. B. Pin. 100. *Eryſimum Tragi, floſculis luteis, juxta muros proveniens J. B. 2. 863. Eryſimum, Irio 1. Tabern. Icon. 448.*

Eryſimum alterum, ſiliquis Erucæ C. B. Pin. 101. *Eryſimum ij Tabern. Icon. 449.*

Eryſimum polyceration vel corniculatum C. B. Pin. 101. *Eryſimum alterum Mathioli, ſiliquis parvis, quibuſdam Dentaria J. B. 2. 864. Eryſimum alterum, Italicum & Mathioli Lob. Icon. 206.*

Eryſimum latifolium, majus, glabrum C. B. Pin. 101. *Irio Apulus alter, lævi Erucæ folio Col. Part. 1. 265. Sinapi ſylveſtre Monſpeſſulanum, lato folio, floſculo luteo, minimo, ſiliquâ longiſſimâ J. B. 2. 858.*

Eryſimum anguſtifolium, majus C. B. Pin. 101. *Rapiſtrum ſylveſtre, Irionis folio Col. Part. 1. 268.*

Eryſimum corniculatum, Glaſti folio, Pyrenaicum.

Eryſimum Dentis Leonis folio, perenne, Pyrenaicum. *Eryſimo vero di Dioſcoride Zan. 82.*

Eryſimum à verbo Græco ἐρύω *ſalvum conſervo*; propter eximias qualitates quas Eryſimo tribuerunt Antiqui.

GENUS XI.

Rapa. *Rave.*

Tab. 113. RAPA eſt plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B conſtante: ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum ſeu ſiliquam E ſepto intermedio F, cui valvæ G H utrinque adhæreſcunt, in duo loculamenta diviſam, ſeminibus fœtam L ut plurimùm ſubrotundis, & in cornu quoddam fungoſum I conſimili ſemine K prægnans, plerumque deſinentem. His notis addenda radix M N carnoſa tuberoſaque.

Rapæ ſpecies ſunt.

Rapa ſativa, rotunda, radice candidâ C. B. Pin. 89. *Rapum ſativum, rotundum J. B. 2. 838. Rapum vulgare Dod. Pempt. 673.*

Rapa ſativa, rotunda, radice obſoletè nigricante C. B. Pin. 90.

Rapa ſativa, rotunda, radice viridi C. B. Pin. 99.

Rapa ſativa, rotunda, radice puniceâ C. B. Pin. 90.
Rapa ſativa, rotunda, radice foris & intus flaveſcente C. B. Pin. 90.
Rapa ſativa, oblonga, ſeu fœmina C. B. Pin. 90. *Rapum ſativum, oblongum J. B. 2. 838. Rapum oblongius Dod. Pempt. 673.*
Rapa à voce Græca ῥαπὶς, ſeu ῥαφὶς, quæ *Rapam* etiam ſignificat.

GENUS XII.

Napus. *Navet.*

NAPUS eſt plantæ genus à Rapa tantùm diverſum propriâ illa facie, quæ ab hortulanis & colonis facilè dignoſcitur : quapropter ad idem genus ſi lubeat referri poteſt.

Napi ſpecies ſunt.

Napus ſativa, radice albâ C. B. Pin. 95. *Napus J. B. 2. 842. Dod. Pempt. 674.*
Napus ſativa, radice luteâ ſeu buxeâ C. B. Pin. 95.
Napus ſativa, radice nigrâ C. B. Pin. 95.
Napus ſativa, altera, maximâ radice H. R. Par.
Napus ſylveſtris C. B. Pin. 95. *J. B. 2. 843. Bunias ſylveſtris, Napus flore luteo Lob. Icon. 200.*

GENUS XIII.

Raphanus. *Raifort.*

RAPHANUS eſt plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B conſtante : ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum E F ſeu ſiliquam corniformem, craſſam, ſpongioſam, duobus I ſeminum ſubrotundorum K ordinibus fœtam, mediaſtino tenui L diſcretis G H. *Tab. 114.*

Raphani ſpecies ſunt.

Raphanus major, orbicularis vel rotundus C. B. Pin. 96. *Raphanus ſive Radicula ſativa Dod. Pempt. 676.*
Raphanus major, orbicularis vel rotundus, floribus candidis C. B. Pin. 96.
Raphanus niger C. B. Pin. 96. & *Lob. Icon. 202.*
Raphanus minor, oblongus C. B. Pin. 96. *Raphanus J. B. 2. 846. Radicula ſativa, minor Dod. Pempt. 676.*
Ab eo genere excludi debent. *Raphanus ruſticanus C. B. Pin. 96. ad Cochleariam ſpectans. Raphanus aquaticus, foliis in profundas lacinias diviſis C. B. Pin. 97. qui inter Siſymbrium cum ſequenti annumerandus. Raphanus aquaticus, Rapiſtri folio C. B. Pin. 97.*
Raphanus, quaſi ῥαδίως φαίνων, *facilè apparens*, ſeu velocis incrementi.

SECTIO V.

De Herbis flore cruciformi, cujus piſtillum abit in ſiliquam articuloſam.

GENUS I.

Raphaniſtrum.

Tab. 115.

RAPHANISTRUM eſt plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B conſtante: ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum E ſeu ſiliquam articuloſam, columnæ cujuſdam faſciatæ æmulam, ſemine fœtam H ſubrotundo in ſingulis articulis F G recondito.

Raphaniſtri ſpecies ſunt.

Raphaniſtrum ſiliquâ articulatâ, glabrâ, majore & minore Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 265. *Rapiſtrum alterum arvorum Park. Theat. 863. Rapiſtrum flore albo, ſtriato. Sinapi agreſte, album Trago J. B. 2. 851.*

Raphaniſtrum flore albo, ſtriato, ſiliquâ articulatâ, ſtriatâ, minore Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 266. *Rapiſtrum album, articulatum Park. Theat. 863.*

Raphaniſtrum arvenſe, flore albo. *Lampſana Cæſalp. 355. Rapiſtrum flore albo, Erucæ foliis Lob Icon. 199.*

Raphaniſtrum ſegetum, flore luteo vel pallido. *Rapiſtrum flore luteo, ſiliquâ glabrâ, articulatâ Raii Hiſt. 805.*

Raphaniſtrum ſiliquâ articulatâ, ſtriatâ, maximâ Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 866.

Raphaniſtrum, quaſi planta ad Raphanum accedens.

GENUS II.

Hypecoon.

Tab. 115.

HYPECOON eſt plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B C D plerumque trifidis conſtante: ex cujus calyce E ſurgit piſtillum F quod deinde abit in fructum G ſeu ſiliquam articuloſam, planam, ſemine fœtam ut plurimùm reniformi K, in ſingulis articulis H I recondito.

Hypecoi ſpecies ſunt.

Hypecoon latiore folio. *Hypecoum ſiliquoſum J. B. 2. 899. Hypecoum C. B. Pin. 172. Hypecoon Dod. Pempt. 449.*

Hypecoon tenuiore folio. *Hypecoi altera ſpecies C. B. Pin. 172. Alterum Dioſcoridis Cuminum, ſylveſtre, ſiliquoſum Lob. Icon. 473.*

SECTIO VI.

De Herbis flore cruciformi, cujus piſtillum abit in ſiliquam unicapſularem.

GENUS I.

Chelidonium. *Chelidoine* ou *Eclaire.*

CHELIDONIUM eſt plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B conſtante: ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum ſeu ſiliquam E unicapſularem, valvis F feneſtræ G adhæreſcentibus, & ſeminibus fœtam ut plurimùm ſubrotundis H. *Tab. 116.*

Chelidonii ſpecies ſunt.

Chelidonium majus, vulgare C. B. Pin. 144. *Chelidonia J. B. 3. 482. Chelidonium majus Dod. Pempt. 48. Chelidoine ou grande Eclaire.*

Chelidonium majus, foliis quernis C. B. Pin. 144. *Chelidonium folio laciniato J. B. 3. 483. Chelidonium majus, laciniato flore Cluſ. Hiſt. cciij.*

Chelidonium majus, foliis quernis, variegatis H. R. Par.

Chelidonium majus, foliis & flore minutiſſimè laciniatis H. R. Par. *Othonna di Dioſcoride, chiamata d' Alcuni Celidonia Indiana Zan. 154.*

Chelidonium vel Chelidonia, à voce Græca χελιδών, *Hirundo*, quaſi diceretur Hirundinis herba. Porrò creditur, Chelidoniæ nomen ſibi vindicaſſe (ut ait Dioſcorides) quòd primò ſtatim Hirundinum adventu erumpat, earumdemque diceſſu marceſcat. Sunt & qui tradiderint, ſi quis ex Hirundinum pullis excæcatus fuerit, matres admotâ herbâ illius cæcitati mederi, adeóque viſum reſtituere. *Lib. 2. cap. 27.*

GENUS II.

Sinapiſtrum.

SINAPISTRUM eſt plantæ genus, flore A ferè cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B conſtante: ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum ſeu ſiliquam E cylindraceam, bivalvem G H & ſeminibus fœtam F ut plurimùm ſubrotundis I. *Tab. 116.*

Sinapiſtri ſpecies ſunt.

Sinapiſtrum Ægyptiacum, heptaphyllum, flore carneo, majus ſpinoſum H. L. Bat. *Pentaphyllum peregrinum, ſiliquoſum, bivalve, majus Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 288. Lupinus Ægyptius ſylveſtris Veſling. in P. Alp. 70.*

Sinapiſtrum Indicum, pentaphyllum, flore carneo, minus, non ſpinoſum H. L. Bat. *Penthaphyllum peregrinum, ſiliquoſum, bivalve, minus Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 288. Quinquefolium ſiliquoſum P. Alp. Exot. 322.*

Sinapiſtrum Indicum, triphyllum, flore carneo, non ſpinoſum H. L. Bat.

Sinapiſtrum Americanum, fruteſcens, triphyllum, Naſturtii ſapore Plum.

Sinapiſtrum Luſitanicum, triphyllum, flore rubro, ſiliquis corniculatis. *Trifolium Luſitanicum, bivalve, flore rubro Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 289. Trifolium Luſitanicum, corniculatum, flore rubro Park. Theat. 1103. & 1687.*

Lotus ſylveſtris ex Codice Cæſareo Dod. Pempt. 572. Sinapiſtri ſpecies videtur.

GENUS III.

Epimedium.

Tab. 117. EPIMEDIUM eſt plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B tubulatis conſtante. Ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum ſeu ſiliquam E unicapſularem, bivalvem F, & ſeminibus fœtam.

Epimedii ſpecies unica hactenus cognita.

Epimedium Dod. Pempt. 599. *Epimedium quorundam J. B. 2. 395.*

SECTIO VII.

De Herbis flore crucifomi, cujus piſtillum abit in fructum in terna aut quaterna loculamenta diviſum.

GENUS I.

Erucago.

Tab. 103. ERUCAGO eſt plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B conſtante: ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum E clavæ cujuſdam tetragonæ & criſtatæ æmulum, in quaterna plerumque loculamenta F diviſum, ſeminibuſque fœtum G ut plurimùm ſubrotundis & roſtratis.

Erucaginis ſpecies unica hactenus cognita.

Erucago ſegetum. *Eruca Monſpeliaca, ſiliquâ quadrangulâ, echinatâ C. B. Pin. 99. Sinapi echinatum Lugd. 647. J. B. 2. 858.*

SECTIO VIII.

De Herbis flore cruciformi, cujus piſtillum abit in plurima ſemina in capitulum collecta.

GENUS I.

Potamogeton.

Tab. 103. POTAMOGETON eſt plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B conſtante & calycis experte. Hujus autem piſtillum C abit in quatuor

tuor femina D ut plurimùm oblonga E, & in capitulum quoddam collecta.
Potamogetonis species sunt.
Potamogeton rotundifolium C. B. Pin. 193. *Potamogeton rotundiori folio J. B. 3. 776. Potamogeiton. Spicata Tabern. Icon. 739.* L.
Potamogeton longo, ferrato folio C. B. Pin. 193. *Lapathum fluitans, longo, ferrato folio J. B. 2. 988. Potamogeton altera Dod. Pempt. 582. Oxylapathum aquaticum Dalechampii Lugd. 603.* L.
Potamogeton Alpinum, Plantaginis folio. *Fontinalis lucens, major J. B. 3. 777.*
Potamogeton foliis latis, splendentibus C. B. Pin. 193. *Potamogeton altera Dodonæi J. B. 3. 778. Potamogeiton tertia Dod. Pempt. 582.*
Potamogeton foliis crispis, sive Lactuca ranarum C. B. Pin. 193. *Fontinalis crispa J. B. 3. 778. Tribulus aquaticus, minor, Quercus floribus Ger. emac. 824.* L.
Potamogeton foliis angustis & undulatis. *Tribulus aquaticus, minor, Muscatellæ floribus Ger. emac. 824.*
Potamogeton minus, foliis densis mucronatis, non ferratis Bot. Monsp. *Fontalis media, lucens J. B. 3. 777.*
Potamogeton ramosum, angustifolium C. B. Pin. 193. *Prodr. 101. J. B 3. 778.*
Potamogeton caule compresso, folio Graminis canini Raii Hist. 189.
Potamogeton pusillum, Gramineo folio, caule rotundo Raii Hist. 190.
Potamogeton flosculis ad foliorum nodos. *Millefolium aquaticum, flosculis ad foliorum nodos C. B. Pin. 141. Myriophyllum aquaticum, minus Clus. Hist. cclij.*
Potamogeton foliis pennatis. *Millefolium aquaticum, pennatum, spicatum C. B. Prodr. 73. Millefolium pennatum, aquaticum J. B. 3. 783.*
Potamogeton à vocibus Græcis ποταμὸς, *Fluvius & γείτων vicinus.* Nomen enim (ut ait Dioscorides) ex eo inditum est, quòd in paludibus & aquosis locis nascatur. *Lib. 4 cap 101.*

SECTIO IX.

De Herbis flore cruciformi, cujus pistillum abit in fructum mollem.

GENUS I.

Herba Paris.

HERBA PARIS est plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor scilicet petalis B constante, totidemque staminibus C plerumque donato. *Tab. 117.* Ex calyce autem D surgit pistillum E quod deinde abit in fructum F mollem, ferè globosum, in quatuor loculamenta divisum G, seminibusque fœtum H ut plurimùm oblongis.
Hujus generis unicam speciem novi.
Herba Paris Dod. Pempt. 444. *J. B. 3. 613. Solanum quadrifolium, bacciferum C. B. Pin. 167.* L.

CLASSIS VI.

DE HERBIS ET SUFFRUTICIBUS, Flore Rosaceo.

FLOS ROSACEUS dicitur ille, qui ex plurimis petalis componitur in orbem positis, quô planè modô petala florum Rosæ disponuntur, ut videre est in Ranunculo, Pæonia, Quinquefolio. In hoc autem flore petalorum dispositio non verò numerus requiritur. Illa constans semper, hic incertus, ut in Pulsatilla, Sedo, Caryophyllata: rarò binus aut quaternus, nisi in Circæa & Onagra; sæpe quinus. Si quaternus occurrat, tunc flos rosaceus à cruciformi differt, quòd flos cruciformis ex quatuor semper, rosaceus verò modò ex quatuor, modò ex quinque aut sex petalis componatur, ut in Clematiti, Ruta, Cappari aliisque observare est: idcirco genera illa ad classem florum rosaceorum amandari posse mihi visum est.

SECTIO I.

De Herbis, flore rosaceo, cujus pistillum abit in fructum unicapsularem, bifariam transversà dehiscentem.

GENUS I.

Amaranthus. *Amarante.*

Tab. 118. AMARANTHUS est plantæ genus, flore A B H rosaceo, plurimis scilicet petalis C constante: ex cujus meditullio surgit pistillum D I quod deinde abit in fructum seu testam ferè globosam vel ovatam E, bifariam F K transversà dehiscentem, seminibusque fœtam G L ut plurimùm subrotundis.

Amaranthi species sunt:

Amaranthus maximus C. B. Pin. 120. *Blitum maximum sive Amaranthus major, semine albo J. B. 2. 968. Amaranthus major, floribus obsoleti coloris Dod. Pempt. 185.*

Amaranthus maximus, paulo humilior, dilutiore paniculâ & foliis angustioribus C. B. Pin. 121.

Amaranthus maximus, paniculâ ſparsâ & longiori H. R. Par.
Amaranthus maximus, ſemine rubello, qui granis rubris Petri Ciecæ C. B. Pin. 121.
Amaranthus maximus, præcox, ſemine pallido H. R. Par.
Amaranthus ſylveſtris, maximus, novæ Angliæ, totus viridis H. R. Par. *Amaranthus ſylveſtris, maximus, novæ Angliæ, ſpicis viridibus Raii Hiſt. 201.*
Amaranthus ſylveſtris, maximus, novæ Angliæ, ſpicis purpureis Raii Hiſt. 201.
Amaranthus ſylveſtris, maximus, novæ Angliæ, ſpicis carneis Raii Hiſt. 201.
Amaranthus coccineus, elegans, maximus Park. Theat. 753.
Amaranthus paniculâ incurvâ C. B. Pin. 121. *Amaranthus paniculâ ſpecioſâ, criſtatâ J. B. 2. 969. Amaranthus holoſericeis, ſanguineis, reticulatis floribus Lob. Icon. 252.*
Amaranthus criſtatus, rubicundiſſimo flore H. R. Par.
Amaranthus reticulatus ſeu corniculatus, ſerotinus, minor H. R. Par.
Amaranthus cramefino colore Suvert.
Amaranthus paniculâ incurvâ, luteâ. *Amaranthus paniculis luteis H. L. Bat.*
Amaranthus paniculis luteo-pallidis H. L. Bat.
Amaranthus paniculis coccineis H. L. Bat.
Amaranthus paniculis ex fuſco purpuraſcentibus H. L. Bat. *Amaranthus paniculâ multiplici ex fuſco purpuraſcente H. R. Par.*
Amaranthus paniculis obſoletè violaceis H. L. Bat. *Amaranthus paniculâ multiplici, obſoletè violacea H. R. Par.*
Amaranthus ſimplici paniculâ C. B. Pin. 121. *Amaranthus anguſtifolius, ſimplici ſpicatâ paniculâ Lob. Icon. 251. Amaranthus purpureus J. B. 2. 968.*
Amaranthus major, paniculis ſurrectis, coccineis ſeu phœniceis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 602.
Amaranthus major, paniculis ſurrectis, viridibus Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 602.
Amaranthus major, paniculis flaveſcentibus H. L. Bat.
Amaranthus ſpicatus, ſericeus, flore luteo vireſcente H. R. Par.
Amaranthus ſpicis carneis, interfusâ flavedine micantibus H. R. Par.
Amaranthus ſpicatus, æneo colore ſimul & carneo varius H. R. Par.
Amaranthus ſingularibus paniculis, flammeo colore lucentibus H. R. Par.
Amaranthus aureâ ſpicâ & ignis fulgore verſicolori H. R. Par.
Amaranthus Siculus, ſpicatus, radice perenni Bocc. Rarior. Plant. 16.
Amaranthus Americanus, altiſſimus, longifolius, ſpicis è viridi albicantibus Plum.
Amaranthus paniculâ conglomeratâ C. B. Pin. 121. *Amaranthus purpureus, ſaturo-coccineus Lob. Icon. 250.*
Amaranthus paniculâ conglomeratâ, majore, puniceo colore ſplendidâ H. R. Par.

Amaranthus folio variegato, colore hilariori, qui fœmina C. B. Pin. 121. *Symphonia Dalechampio sive Amaranthus tricolor J. B. 2. 970. Amaranthus tricolor Lob. Icon. 252.*

Amaranthus folio variegato, colore obscuriori sive mas C. B. Pin. 121.

Amaranthus aculeatus, spicâ gracili.

Amaranthus Indicus, spinosus, spicâ herbaceâ H. L. Bat.

Amaranthus Indicus, spinosus, spicâ purpurascente. *Amaranthus Indicus spinosus, spicâ & caule rubentibus Schol. Bot.*

Amaranthus Indiæ Orientalis, minimus, supinus, Portulacæ folio, floribus in capitulum collectis.

Amaranthus quasi flos non marcescens; à vocibus Græcis ἄνθος *Flos*, μαραίνω *marcesco*; cum particula privativa a: mirumque postquam defecere cuncti flores, (ait Plinius,) madefactus aquâ reviviscit, & hybernas coronas facit. Summæ ejus naturæ in nomine est appellatio, quoniam non marcescat. Lib. 21. cap. 8.

GENUS II.

Portulaca. *Pourpier.*

Tab. 118. PORTULACA est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante: ex cujus calyce C monophyllo, & bifido surgit pistillum D quod deinde simul cum calyce abit in fructum E plerumque ovatum, seminibus fœtum exiguis I, & duabus testis in summo donatum, quarum exterior F quæ calycis pars fuit bifida, primò; interior verò H quæ aliud nihil est quàm pistillum ampliatum postremò, transversâ bifariam dehiscunt: inferiori G seu calycis altera parte, pediculo affixâ.

Portulacæ species sunt.

Portulaca latifolia sive sativa C. B. Pin. 288. *Portulaca hortensis, latifolia J. B. 3. 678. Portulaca sativa Dod. Pempt. 661.*

Portulaca angustifolia sive sylvestris C. B. Pin. 288. *Portulaca sylvestris, minor sive spontanea J. B. 3. 678. Portulaca sylvestris Dod. Pempt. 661.*

Portulaca sativa, latifolia, flavescens, sive foliis aureis H. R. Par. *Portulaca hortensis, folio flavo Mor. H. R. Bles. Pourpier doré.*

Portulaca marina, latifolia, flore suave-rubente Plum.

Portulaca Corassavica, angusto, longo, lucidoque folio procumbens, floribus rubris Prodr. Par. Bat. *Portulaca Corassavica, angusto, longo, lucidoque folio Par. Bat.*

Portulaca Corassavica, procumbens, Capparidis folio, flore muscoso, capsulâ bifurcatâ Par. Bat.

Portulaca Curassavica, lanuginosa, Kali folio, erectior & elatior, flore dilutiùs rubente Prodr. Par. Bat. *Portulaca Corassavica, lanuginosa, erecta Par. Bat.*

Portulaca Curassavica, lanuginosa, Kali folio humilior & supina, flore saturatiùs & elegantiùs rubente, capsulis in summo nonnihil acuminatis Prodr. Par. Bat. *Portulaca Corassavica, lanuginosa, procumbens Par. Bat.*

Portulaca Curassavica, lanuginosa, Kali folio, humilior & supina, flore satu-

ratiùs & elegantiùs rubente, capfulis in fummo concavis Prodr. Par. Bat.

Portulacæ fpecies flore fructuque carentes foliis craffis, carnofis, alternatim pofitis dignofci folent.

SECTIO II.

De Herbis flore rofaceo, cujus piftillum aut calyx abeunt in fructum unicapfularem.

GENUS I.

Papaver. *Pavot.*

PAPAVER eft plantæ genus flore A B rofaceo, quatuor plerumque petalis C in orbem pofitis conftante: ex cujus calyce D bifolio furgit piftillum E F quod deinde abit in fructum feu teftam G, H, I, L, ovatam vel oblongam, capitello ornatam M, N, O, Q, fub quo in quibufdam fpeciebus feries fpiraculorum R S in circuitu aperitur in fructus cavitatem variis per longitudinem foliis T P munitam feu lamellis, quibus tanquam placentis adhærent numerofa femina rotunda ut plurimùm & minutiffima V X. Tab. 119. 120.

Papaveris fpecies funt.

Papaver hortenfe, femine albo, fativum Diofcoridis, album Plinio C. B. Pin. 170. *Papaver album J. B. 3. 390. Papaver album, fativum Lob. Icon. 272.*

Papaver hortenfe, femine albo: fativum Diofcoridis, album Plinio, flore leviter purpureo C. B. Pin. 170.

Papaver hortenfe, femine albo: fativum Diofcoridis, album Plinio, flore cinereo, ungue purpureo C. B. Pin. 170.

Papaver hortenfe, femine albo, fativum Diofcoridis, album Plinio flore candido, rubris maculis infecto & femine flavo C. B. Pin. 170.

Papaver hortenfe, nigro femine, fylveftre Diofcoridis, nigrum Plinio C. B. Pin. 170. *Papaver nigrum, fativum Dod. Pempt 445.*

Papaver hortenfe, flore pleno, violaceo H. R. Par.

Papaver hortenfe, flore pleno, dilutè violaceo H. R. Par.

Papaver vulgare, cujus capitula foraminibus hiant, femine incano, ὁ χρυσότερον Diofcoridi C. B. Pin. 170. *Papaver fativum, tertium Dod. Pempt. 445.*

Papaver flore rubro, femine fufco C. P. Pin. 171. *Papaver fylveftre five nigrum Dodonæi Lugd. 1710.*

Papaver criftatum, floribus & femine album C. B. Pin. 171. *Papaver fimbriatum aut criftatum, album Lob. Icon. 273. Papaver fimbriatum, flore albo J. B. 3. 391.*

Papaver criftatum, floribus rubris, femine nigro C. B. Pin. 171. *Papaver fimbriatum aut criftatum, nigrum Lob. Icon. 273. Papaver fimbriatum, flore purpureo J. B. 3. 391.*

Papaver criftatum, floribus ex albo & rubeo mixtis C. B. Pin. 171.

Papaver criſtatum, flore ſimplici, purpuraſcente, unguibus plumbeis H. R. Par.

Papaver flore multiplici, incarnato Eyſt.

Papaver flore multiplici, purpuraſcente Eyſt.

Papaver flore miniato, pleno Eyſt,

Papaver flore pleno, argentei coloris Eyſt.

Papaver multiplex, album, oris rubicundis Eyſt.

Papaver flore pleno, album C. B. Pin. 171. *Papaver multiflorum, niveum. Tabern. Icon. 573.*

Papaver flore pleno, purpureo C. B. Pin. 171. *Papaver multiflorum, purpureum Tabern. Icon 573*

Papaver pleno flore rubeo, ſaturato C. B. Pin. 171. *Papaver polyanthos, iij, Tabern. Icon. 571.*

Papaver pleno flore violaceo C. B. Pin. 171. *Papaver polyanthos, iv Tabern. Icon. 572.*

Papaver album, polyanthos, minus Tabern. Icon. 572.

Papaver pleno flore, nigrum C. B. Pin. 171. *Papaver nigrum, polyanthos ſeu multiflorum Lob. Icon. 273.*

Papaver flore pleno. laciniato, eleganter ſtriato Hort. Edinb.

Papaver laciniatis floribus C. B. Pin. 171. *Papaver laciniatum, rubrum, aliud unguibus purpureis, aliud unguibus albis Eyſt.*

Papaver erraticum, majus, ῥοιὰς Dioſcoridi, Theophraſto, Plinio C. B. Pin. 171. *Papaver erraticum, rubrum, campeſtre J. B. 3. 395. Papaver erraticum Dod. Pempt. 447. Coquelicoc.*

Papaver erraticum, majus, foliis florum variegatis H. R. Par.

Papaver erraticum, majus, flore albo C. B. Pin. 171.

Papaver erraticum, majus ſive Rhœas, florum unguibus albis Hort. Edinb.

Papaver erraticum, majus ſive Rhœas, flore carneo H. Edinb.

Papaver erraticum, pleno flore C. B. Pin. 171. *Argemone multiplex Trag. 119.*

Papaver erraticum, pleno flore miniato H. R. Par.

Papaver erraticum, pleno flore igneo H. R. Par.

Papaver erraticum, pleno flore igneo, marginibus candidis H. L. Bat.

Papaver erraticum, pleno flore purpuraſcente H. R. Par.

Papaver erraticum, flore phœniceo, pleno, unguibus albis H. R. Par.

Papaver erraticum, minus C. B. Pin. 171. *Tabern. Icon. 575.*

Papaver erraticum, capite oblongo, hiſpido. *Argemone capitulo breviori C. B. Pin. 172. Argemone capitulo breviore, hiſpido J. B. 3. 396. Argemone capitulo torulis canulato ſive Argemone Lacunæ Lob. Icon. 276.*

Papaver erraticum, capite longiore, hiſpido. *Argemone capitulo longiore C. B. Pin. 172. Lob. Icon. 276. Argemone capitulo longiore, ſpinoſo J. B. 3. 396.*

Papaver erraticum, capite longiſſimo, glabro. *Argemone capitulo longiori, glabro Mor. H. R. Bleſ.*

Papaver erraticum, foliis non diffectis. *Papaver Rhœas, integro folio, Hiſpanicum Bocc. Muſ. Part. 2. 77. Tab. 65.*

Papaver erraticum, Pyrenaicum, flore flavo C. B. Pin. 171. *Papaver erraticum, Pyrenaicum, luteo flore Prodr. 92.*

Papaver Alpinum, ſaxatile, Coriandri folio. *Argemone Alpina, Coriandri folio C. B. Pin. 172. Argemone giallo Pon. Bald. Ital. 100.*

Papaver à Pappâ pultis ſpecie, cui ſemen Papaveris olim immiſcebatur.

GENUS II.

Argemone.

ARGEMONE eſt plantæ genus, flore roſaceo A, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante: ex cujus meditullio ſurgit piſtillum C quod deinde abit in fructum D ſeu teſtam plerumque ovatam, unicapſularem, veluti feneſtratam E, coſtis à baſi ad apicem protentis, quarum intervalla occupant valvæ in ſummo plerumque dehiſcentes F, ſingulis autem coſtis G placenta H adhæreſcit, ſeminibus onuſta ferè globoſis I. *Tab. 125.*

Argemones ſpeciem unicam novi.

Argemone Mexicana. *Papaver ſpinoſum C. B. Pin. 171. Prodr. 92. J. B. 3. 397.*

GENUS III.

Anapodophyllon.

ANAPODOPHYLLON eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante: ex cujus meditullio ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in fructum D plerumque ovatum, unicapſularem, & ſeminibus fœtum E ut plurimùm ſubrotundis. *Tab. 122.*

Anapodophylli ſpeciem unicam novi.

Anapodophyllon Canadenſe Morini. *Ranunculi facie planta peregrina H. R. Par. Aconitifolia humilis, flore albo, unico, campanulato, fructu Cynosbati Mentz. Tab. 11.*

Anapodophyllon Canadenſe, Ricini folio Sarrac.

Anapodophyllon, quaſi planta cujus folia ad pedem Anatis accedunt.

GENUS IV.

Opuntia. *Raquette ou Cardaſſe.*

OPUNTIA eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante: cujus calyx C deinde abit in fructum D carnoſum, umbilicatum F, unicapſularem E & ſeminibus fœtum G ſæpe anulatis. *Tab. 122.*

Opuntiæ ſpecies ſunt.

Opuntia vulgò Herbariorum J. B. 1. 154. *Ficus Indica, folio ſpinoſo, fructu majore C. B. Pin. 458.*

Opuntia folio oblongo, media. *Ficus Indica, folio oblongo, media H. R. Par.*

Opuntia major, validiſſimis ſpinis munita. *Ficus Indica, ſeu Opuntia major, folio ſpinis longiſſimis & validiſſimis armato Breyn. Prodr. 2. 35.*

Opuntia folio minori, rotundiori & compreſſiori. *Ficus Indica ſeu Opun-*

tia, folio minori, rotundiori & compressiori H. L. Bat.

Opuntia maxima, folio ſpinoſo, latiſſimo & lòngiſſimo. *Ficus Indica ſeu Opuntia maxima, folio ſpinoſo, latiſſimo & longiſſimo H. L. Bat.*

Opuntia folio ſpinoſo, longiſſimo & anguſto H. L. Bat.

Opuntia minima, folio ſubrotundo. *Ficus Indica minima, folio ſubrotundo H. R. Par.*

Opuntia Americana, minima, ſpinis creberrimis, tenuiſſimis Breyn. Prodr. 2. *Ficus Indica ſeu Opuntia Curaſſavica, minima Hort. Beaum. & Hort. Amſtel. 107. fig. 56. Ficus Indica, minima, ſpinis breviſſimis munita ex Horto Fageliano Schol. Bot.*

Opuntia Americana, minima, flagelliformis Plum.

Opuntia Americana, arbor excelſa, cereiformis, flore albo Plum.

Opuntia Americana, arbor excelſa, foliis reticulatis, flore flaveſcente Plum.

Lib. 1. Hiſt. Plant. cap. 12. Circa Opuntem Bœotiæ oppidum herbulam naſci ſcribit Theophraſtus, quæ ex foliis radicem dimittat. Indeque recentiores Opuntiæ nomen dederunt primæ ſpeciei quam recenſuimus.

GENUS V.

Granadilla. *Fleur de la Paſſion.*

Tab. 123 & 124 GRANADILLA eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante: ex cujus calyce C multifido ſurgit piſtillum E corollâ fimbriatâ D ad baſim;in apice verò tenero fructu ſeu embryone F inſtructum, cui inſident clavæ tres H & ſubſunt ſtamina G. Embryo autem abit deinde in fructum I ovatum ferè aut globoſum, carnoſum, unicapſularem K ſeminibuſque fœtum L, coſtis O tanquam placentæ affixis, calyptrâ quadam M N obvolutis.

Granadillæ ſpecies ſunt.

Granadilla Hiſpanis, Flos paſſionis Italis Col. in Rech. 889. *Clematitis trifolia, flore roſeo, clavato C. B. Pin. 301. Maracot Indicum Ald. Hort. Farneſ. 50. 52. 58.*

Granadilla folio tricuſpidi, flore ex purpurâ nigricante. *Clematis trifolia, altera, flore clavato, ex nigro punicante H. R. Par.*

Granadilla folio tricuſpidi, flore magno, flaveſcente.

Granadilla folio tricuſpidi, flore parvo, flaveſcente. *Clematitis paſſionalis, triphyllos, flore luteo Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 7.*

Granadilla folio amplo, tricuſpidi, fructu Olivæ formâ. *Clematitis Indica, folio Hederaceo, major, fructu Olivæformi Plum. 70. Tab. 84.*

Granadilla folio anguſto tricuſpidi, fructu Olivæ formâ. *Clematis Indica, folio anguſto, trifido, fructu Olivæformi Plum. Tab. 85.*

Granadilla folio glabro, tricuſpidi & anguſto, flore vireſcente, minimo. *Flos paſſionis flore & fructu omnium minimis Par. Bat. Flos paſſionis Curaſſavicus, folio glabro, trilobato & anguſto, flore flaveſcente, omnium minimo Prodr. Par. Bat.*

Granadilla fœtida, folio tricuſpidi, villoſo, flore albo. *Flos Paſſionis albus Par.*

Par. Bat. Icon. Clematitis Indica, hirsuta, fœtida Plum. 71. Tab. 86.

Granadilla fœtida, folio tricuspidi, villoso, flore purpureo. variegato. *Flos passionis hirsuto folio, flore purpureo, variegato Par. Bat. Icon,*

Granadilla polyphyllos, fructu ovato.

Granadilla polyphyllos. fructu Colocynthidis. *Clematitis Indica, polyphylla, major, flore clavato, fructu Colocynthidis Plum. 62. Tab. 79.*

Granadilla polyphyllos, flore crispo. *Clematitis Indica alia, polyphylla, flore crispato Plum. 66. Tab. 81.*

Grandilla folio Hederaceo, flore & fructu minimis. *Clematitis Indica, flore minimo, pallido Plum. 73. Tab. 88.*

Granadilla folio Hederaceo, flore albo, fructu globoso, villoso Plum,

Granadilla folio vario Plum.

Granadilla Sirinamensis, folio oblongo, serrato.

Granadilla Sirinamensis, folio Ulmi.

Granadilla flore suaverubente, folio bicorni. *Clematitis Indica, flore clavato, suaverubente, fructu exagono, coccineo, folio bicorni Plum. 68. Tab. 83.*

Granadilla latifolia, fructu Maliformi. *Clematitis Indica, latifolia, flore clavato, fructu Maliformi Plum. 67. Tab. 82.*

Granadilla fructu Citriformi, foliis oblongis. *Clematitis Indica, fructu Citriformi, foliis oblongis Plum. 64. Tab. 80.*

Granadilla fructu minore, corymboso. *Clematitis Indica, polyanthos, odoratissima Plum. 75. Tab. 90.*

Granadilla Androsæmi folio, fructu Jujubino. *Clematitis Indica, alia flore minore, pallido Plum. Tab. 89.*

Granadilla à voce Hispanâ *Granada* seu Mali Punicæ fructu, ad quem Granadillæ fructum accedere existimarunt.

GENUS VI.

Murucuia.

MURUCUIA auctore clariss. Plumerio est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis 1, 2, 3, 4, 5, constante & calyce C multifido D,E,F,G,H donato. Floris autem meditullium occupat tubus K coni trunci æmulus, è quo surgit pistillum L tenero fructu seu embryone M instructum, cui insident clavæ tres R, S, T, subsunt verò stamina N, O, P, Q. Embryo deinde abit in fructum V ut plurimùm ovatum, unicapsularem X carnosum & seminibus fœtum Y calyptrâ quâdam Z obvolutis. *Tab. 125.*

Murucuiæ species unica hactenus cognita est.

Murucuia folio lunato. *Clematis Indica, flore puniceo, folio lunato Plum. 72. Tab. 87.*

GENUS VII.

Mitella.

MITELLA est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B *Tab. 126.*

in orbem politis conftante:ex cujus calyce C furgit piftillum D quod deinde abit in fructum E è rotundo acuminatum, bifariam F mitræ adinftar dehifcentem, feminibufque fœtum G ut plurimùm fubrotundis.

Mitellæ fpecies funt.

Mitella Americana, florum petalis fimbriatis. *Sanicula feu Cortufa Americana, altera, flore minuto, fimbriato H. R. Par. Cortufa Americana, altera, floribus minutis, fimbriatis Vallot H. R, Mentz. Tab. x.*

Mitella Americana, florum petalis integris. *Sanicula montana, Americana, repens H. R. Par. Cortufa indica vel Hedera terreftris Bod. à Stap. in Theopr. 366. hujus fructus defcribitur in Par. Bat. 131.*

Mitella Americana, maxima, tinctoria. *Orleana, feu Orellana folliculis Lappaceis H. L. Bat. Urucu Pifon edit. 1658. 133. Achiotl. feu Medicina tingendo apta Hernand. 74. Roucou.*

Mitella à fructus formâ, quæ Mitram exiguam feu pileum Epifcopalem æmulatur.

GENUS VIII.

Alfine. *Morgeline.*

Tab. 126. ALSINE eft plantæ genus, flore A, C rofaceo, plurimis fcilicet petalis modò bifidis B, modò integris conftante:ex cujus calyce quinque folio E furgit piftillum D quod deinde abit in fructum membranaceum, unicapfularem fubrotundum L, vel conicum F apice dehifcentem G, M, feminibufque fœtum I, K, O, placentulæ affixis.

Alfines fpecies funt.

Alfine altiffima nemorum C. B. Pin. 250. *Alfine major, repens, perennis J. B. 3. 362. Alfine major Dod. Pempt. 29.*

Alfine maxima, Solanifolia Mentz. Pug. Tab. 2.

Alfine montana, latifolia, flore laciniato C. B. Pin. 251. *Alfine Hederacea, montana, maxima Col. Part. 1.290.*

Alfine media C. B. Pin. 250. *Alfine vulgaris five Morfus Gallinæ J. B. 3. 363. Alfine minor Dod Pempt. 29.*

Alfine Plantaginis folio J. B. 3. 363.

Alfine Hyperici folio D. Vaillant.

Alfine Americana, Nummulariæ foliis Prod. Par. Bat. & *Par. Bat.*

Alfine maritima, perennis, Nummulariæ folio.

Alfine Lotoides, Sicula Bocc. Rarior Plant. 21. *Alfine folio fphœroide. Heliotropio cognata H. Cathol.*

Alfine Americana, Auriculæ Urfi foliis Plum.

Alfine littoralis, foliis Portulacæ C. B. Pin. 251. *Alfines quoddam genus Pelagicum & littorale Cluf. Hift. clxxxiiij.*

Alfine verna, glabra, floribus umbellatis, albis. *Caryophyllus arvenfis, umbelliferus J. B. 3. 361. Caryophyllus arvenfis, umbellatus, folio glabro C. B. Pin. 210. Holofteum Caryophyllæum, arvenfe Tabern. Icon. 233.*

Alfine verna, glabra Bot. Monfp.

Alſine pratenſis, Gramineo folio ampliore. *Cariophillus arvenſis, glaber, flore majore C. B. Pin. 210 Gramen Fuchſii ſive Leucanthemon J. B. 3. 361. Gramen floridum, majus Tabern. Icon. 232,*

Alſine pratenſis, Gramineo folio anguſtiore. *Caryophyllus arvenſis, glaber, flore minore C. B. Pin. 210. Gramini Fuchſii Leucanthemo affinis & ſimilis planta J. B. 3. 361. Gramen floridum, minus Tabern. Icon. 232.*

Alſine aquatica, media C. B. Pin. 251. *Alſine longifolia, uliginoſis provenienis locis J. B. 3. 365. Alſine fontana Tabern. Icon. 712.*

Alſine paluſtris, Serpilli folio Bocc. Rarior. Plant. 48,

Alſine Alpina, Serpilli folio, multicaulis & multiflora.

Alſine minor, multicaulis C. B. Pin. 250. *Alſine minima J. B. 3. 364. Dod. Pempt. 30.*

Alſine Bononienſis, non aculeata Bocc. Rarior. Plant. 32.

Alſine tenuifolia J. B. 3. 364.

Alſine Alpina, Junceo folio C. B. Pin, 251. *Prodr. 119.*

Alſine tenuifolia, muſcoſa C. B. Pin. 251. *Alſine muſcoſa quibuſdam J. B. 3. 365. Alſine muſcoſa Ludg. 1235.*

Alſine ſaxatilis, Laricis folio, major & majori flore. *Auricula muris pulchro flore, folio tenuiſſimo J. B. 3. 360.*

Alſine ſaxatilis Laricis folio, minor & minori flore. *Caryophyllus ſaxifragus, foliis tenuiſſimis, pulchro flore albo Bot. Monſp.*

Alſine ſaxatilis & multiflora, capillaceo folio.

Alſine paluſtris, cappillaceo folio, minima.

Alſine Alpina, ſubhirſuta, Linariæ folio.

Alſine Alpina, ſubhirſuta, Linariæ folio glabro.

Alſine maritina, longiùs radicata, Herniariæ foliis Bocc. Rarior. Plant. 18.

Alſine littoralis, Graminea Bot. Monſp. App.

Alſine puſilla, Graminea, flore tetrapetalo. *Saxifraga Graminea, puſilla, flore parvo, tetrapetalo Raii Hiſt. 1026. Caryophyllus minimus, muſcoſus, noſtras Park. Theat. 1340.*

Alſine annua, Graminea, foliis obſcurè virentibus, flore tetrapetalo. *Saxifraga Anglicana, annua, Alſinefolia D. Plot. Hiſt Oxon.*

Alſine paluſtris, tenuiſſimis foliis, ſive Saxifraga paluſtris, Alſinefolia Ger. Emac. Raii Hiſt. 1032.

Alſine Caryophylloides, ſubhirſuta, capillaceo folio, pulchro flore albo.

Alſine pulſilla, pulchro flore, folio tenuiſſimo, noſtras, ſeu Saxifraga Caryophylloides, puſilla, flore albo, pulchello Raii Hiſt. 1033. *Alſine Alpina, glabra Par. Bat.*

Alſine minima, Luſitanica, verna, capitulis echinatis.

Alſine minima, flore fugaci.

Alſine montana, capillaceo folio C. B. Pin. 251. *Alſine ſaxifraga, anguſtifolia minima, montana Col. Part. 1. 290.*

Alſine ſpergula dicta, major C. B. Pin. 251. *Spergula J. B. 3. 722. Dod. Pempt. 537.*

Alſine ſpergulæ facie, media C. B. Pin. 251. *Spergula marina, noſtras J. B. 3. 772. Spergula marina Lugd. 1385.*

Alſine Spergulæ facie, minor, ſive Spergula minor, floſculo ſubcæruleo C. B. Pin. 251. *Spergula purpurea J. B. 3. 722.*

Alſine Spergulæ facie, minima, ſeminibus marginatis. *Alſine Spergulæ facie, minima Bot. Monſp.*

Alſine Spergulæ facie, minima, ſeminibus nudis.

Ab eo genere excludi debent. *Alſine Hederulæ folio C. B. Pin. 250. Alſine Veronicæ foliis, floſculis cauliculis adhærentibus C. B. Pin. 250. Alſine Chamædrifolia, floſculis pediculis oblongis inſidentibus C. B. Pin. 250, Alſine tryphyllos cærulea C. B. Pin. 250. quæ Veronicæ ſpecies ſunt Alſine ſcandens, baccifera C. B. Pin. 250. Vide Cucubalum. Alſine bacciferæ ſimilis, ſuis acinis C. B. Pin. 250. Cujus genus ignoro. Alſine affinis, Androſace dicta major C. B. Pin. 251. Vide Androſacem. Alſine Alpina, glabra C. B. Pin. 251. Lychnidis ſpecies. Alſines hirſutæ ſpecies C. B. Pin. 251. ad Myoſotim revocandæ.*

Alſine maritima, Supina, Villoſa, foliis lanceolatis. *Anthyllis P. Alp. Exot. 157.*

Alſine maritima, Supina, foliis Chamæſyces. *Anthyllis maritima, chamæſycæ ſimilis C. B. Pin. 282. Anthyllis Valentina Cluſ. Hiſt. clxxxvj.*

Alſine maritima, Supina, foliis quaſi vermiculatis.

Alſine maritima, Hiſpanica, fruticoſa, foliis quaſi vermiculatis.

Alſine diſtinguitur à Lychnide flore roſaceo & calyce polyphyllo.

Lib. 4. cap. 87. Alſine à voce Græca ἄλσος *Lucus*. Alſine enim, ut ait Dioſcorides, dicta eſt quòd opacis, nemoroſiſque locis gaudeat.

GENUS IX.

Alſinaſtrum.

ALSINASTRUM eſt plantæ genus, calyce monophyllo ab Alſine diverſum : à Lychnide verò flore roſaceo.

Alſinaſtri ſpecies ſunt.

Alſinaſtrum Gratiolæ folio.

Alſinaſtrum Gallii folio.

Alſinaſtrum quaſi planta ad Alſinem accedens.

GENUS X.

Myoſotis. *Oreille de Souris.*

Tab. 126. MYOSOTIS eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante : ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum E cornu bovilli æmulum, apice dehiſcentem F, ſeminibuſque fœtum exiguis, plerumque ſubrotundis H, placentæ G affixis.

Myoſotis ſpecies ſunt.

Myoſotis Alpina, latifolia. *Caryophyllus holoſtius, Alpinus, latifolius C. B. Pin. 210. Prodr. 104.*

Myosotis tomentosa. Linariæ folio ampliore. *Caryophyllus holostius, tomentosus, latifolius C. B. Pin. 210. Prodr. 104.*

Myosotis tomentosa, Linariæ folio angustiore. *Caryophyllus holostius, tomentosus, angustifolius C. B. Pin. 210. Prodr. 104. Caryophyllus holostius, tomentosus J. B. 3. 360.*

Myosotis incana, repens. *Lychnis incana, repens C. B. Pin. 206. Ocymoides Lychnitis, reptante radice J. B. 3.353. Ocymoydes Lychnitis Col. Phytob. App. 20.*

Myosotis Hispanica segetum. *Lychnis segetum, minor C. B. Pin. 204. Alsine corniculata Clus. Hist. clxxxiiij. J. B. 3. 359.*

Myosotis arvensis, subhirsuta, flore majore. *Caryophyllus arvensis, hirsutus, flore majore C. B. Pin. 210. Auricula muris pulchro flore albo J. B. 3.360. Holostium Caryophyllaeum Tabern. Icon. 233.*

Myosotis arvensis hirsuta, parvo flore. *Auricula muris quorundam, flore parvo, vasculo tenui longo J. B. 3. 359.*

Myosotis hirsuta, altera, viscosa. *Alsine hirsuta, altera, viscosa C. B. Pin. 251. Alsine spuria, iv Dod. Pempt. 31.*

Myosotis hirsuta, minor, *Alsine hirsuta, minor C. B. Pin. 251.*

Myosotis arvensis, Polygoni folio.

Myosotis Alpina, angustifolia, villosa, & viscosa.

Myosotis Alpina, pumila, Myrtifolia.

Myosotis tenuissimo folio rigido.

Myosotis Lusitanica, Linariæ folio, magno flore.

Myosotis differt ab Alsine fructus formâ.

Myosotis à vocibus μυὸς *Mus*, & ὦτα *Auris*; quasi diceres auriculam muris.

GENUS XI.

Ros Solis.

ROS SOLIS est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante: ex cujus calyce C tubulato surgit pistillum D quod deinde abit in fructum E ovatum vel acuminatum G, apice dehiscentem F H seminibusque fœtum K I subrotundis vel oblongis. His notis addenda sunt folia villis asperſa, fistulosa, è quibus guttulæ quædam emanare videntur. *Tab. 127.*

Roris solis species sunt.

Ros solis folio subrotundo C. B. Pin. 357. *Rorida sive Ros solis major Lob. Icon. 811. Ros solis foliis circinnatæ rotunditatis J. B. 3. 761.*

Ros solis folio oblongo C. B. Pin. 357. J. B. 3. 761. *Ros solis Dod. Pempt. 474. Rorida sive Ros solis & Drosion recentiorum Lob. Icon. 811.*

Ros solis folio rotundo, perēnis *Rorella rotundifolia, perennis Raii Synops. 227.*

Ros solis folio oblongo, perennis. *Rorella longifolia, perennis Raii Synops. 227.*

Ros solis folio oblongo, maximus, *Rorella longifolia, maxima Raii Synops. 227.*

Ros solis Lusitanicus, foliis Asphodeli minoris. *Chamæleontioides Grisl. V. Lusit. Epist. dedic.*

Rorem solis appellarunt à guttis roris quibus aspergitur.

GENUS XII.

Parnassia.

Tab. 127. PARNASSIA est plantæ genus, flore A rosaceo, petalis amplioribus B aliisque minoribus C fimbriatis & in orbem positis constante: ex calyce autem D surgit pistillum E quod deinde abit in fructum F membranaceum, ut plurimùm ovatum, unicapsularem G, seminibusque fœtum I quadruplici plerumque placentæ H affixis.

Parnassiæ speciem unicam novi.

Parnassia palustris & vulgaris. *Gramen Parnassi, albo simplici flore C. B. Pin. 309. Gramen Parnassi Dodonæo, quibusdam Hepaticus flos J. B. 3. 537. Gramen Parnassium Dod. Pempt. 564.*

Lib. 4. cap. 32. Parnassia à Monte Pernasso, in quo teste Dioscoride Graminis species nascitur, quæ Gramen Parnassi vocatur.

GENUS XIII.

Juncus. *Jonc.*

Tab. 127. JUNCUS est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis in orbem positis constante: ex cujus meditullio surgit pistillum B quod deinde abit in fructum seu capsulam C plerumque trigonam, trifariam dehiscentem D, seminibusque fœtam ut plurimùm subrotundis E.

Junci species sunt.

Juncus acutus, capitulis Sorghi C. B. Pin. 11. *Juncus pungens, seu Juncus acutus, capitulis Sorghi J. B. 2. 520.*

Juncus acutus, paniculâ sparsâ C. B. Pin. 11. *Juncus foliaceus J. B. 2. 521. Juncus acutus Dod. Pempt. 605.*

Juncus lævis, paniculâ sparsâ, major C. B. Pin. 12. *Juncus paniculâ arundinaceâ J. B. 2. 520. Juncus lævis Dod. Pempt. 605.*

Juncus lævis, paniculâ non sparsâ C. B. Pin. 12. *Juncus Mathioli J. B. 2. 520. Juncus lævis, glomerato flore Lob. Icon. 84.*

Juncus acumine reflexo, major C. B. Pin. 12.; *J. B. 2. 508. Juncus melancranis Lugd. 985.*

Juncus acumine reflexo, minor vel trifidus C. B. Pin. 12. *Juncus acumine reflexo, trifidus Ejusd. Prodr. 22. Juncus trifidus J. B. 2. 521.*

Juncus villosus, capitulis Psyllii. *Gramen hirsutum, capitulis Psyllii C. B. Pin. 7. Gramen Cyperinum, pilosum Tabern. Icon. 219. Gramen exile, hirsutum, Cyperoides Lobelii J. B. 2. 493.*

Juncus nemorosus, latifolius, major. *Gramen hirsutum, latifolium, majus C. B. Pin. 7. Gramen rore lucidum, nemorense, sive Luzulæ J. B. 2. 492. Gramen sylvaticum, pilosum Tabern. Icon. 227.*

Juncus palustris, humilior, erectus. *Gramen nemorosum, calyculis paleaceis, erectum C. B. Pin. 7. Holostium Mathioli Junceum J. B. 2. 510. Holosteum Mathioli Lob. Icon. 18.*

Juncus palustris, humilior, repens. *Gramen nemorosum, calyculis paleaceis*

repens C. B. Pin. 7. Gramen Junceum, bufonium Tabern. Icon. 225.
Juncus foliis articulofis floribus umbellatis. *Gramen Junceum, folio articulato, aquaticum C. B. Pin.* 5. *Prodr.* 12. *Gramen aquaticum Tabern. Icon.* 214.
Juncus foliis articulofis, floribus umbellatis cum utriculis. *Gramen Junceum, folio articulato, cum utriculis C. B. Prodr.* 12. *Juncus foliaceus, capfulis triangulis J. B.* 2. 521. L
Juncus foliis articulofis, floribus umbellatim & paniculatim difpofitis. L
Juncus nemorofus, folio articulofo. *Gramen Junceum, folio articulato, fylvaticum C. B. Pin.* 5. *Gramen Junceum, fylvaticum Tabern. Icon.* 223.
Juncus montanus, paluftris Raii Hift. 1303.
Juncus parvus, cum pericarpiis rotundis J. B. 2. 522. *Gramen Junceum, foliis & fpicâ Junci C. B. Pin.* 5. *Gramen Junceum, iij Tabern. Icon.* 224.
Juncus anguftifolius, villofus, floribus albis, paniculatis. *Gramen hirfutum, anguftifolium, minus, paniculis albis C. B. Pin.* 7. *Gramen Luzulæ affine flore albo J. B.* 2. 492. *Gramen Leucanthemum Dalechampii Lugd.* 426.
Juncus foliatus, minimus J. B. 2. 523.
Ab eo genere excludi debent, *Juncus acutus, maritimus, capitulis rotundis C. B. Pin.* 11. *Juncus maximus feu Scirpus major C. B. Pin.* 12. *Juncus capitulis Equifeti, major C. B. Pin.* 12. *Juncus capitulis Equifeti, minor & fluitans C. B. Pin.* 12. *qui Scirpi fpecies funt. Juncus capitulo lanuginofo five Schœnolaguros C. B. Pin.* 12. *Juncus Alpinus, Bombycinus C. B. Pin.* 12. *Juncus floridus, major C. B. Pin.* 12. *Vide Butomum. Juncus acutus, maritimus, caule triangulo C. B. Pin.* 11. *ad Cyperum pertinet.*
Juncus (ut aiunt) à jungendo; utuntur enim ipfo ad fafciculos ligandos.

Genus XIV.

Kali. *Soude.*

Kali eft plantæ genus, flore A rofaceo, plurimis fcilicet petalis B in orbem pofitis conftante: ex cujus meditullio furgit piftillum C quod deinde abit in fructum D ferè globofum, membranaceum, fingulari femine fœtum E cochleæ adinftar intorto, & plerumque petalis floris obvolutum F. *Tab.* 128.

Kali fpecies funt.

Kali majus, cochleato femine C. B. Pin. 289. *Cali vulgare J. B.* 3. 702. *Soda, Kali magnum, Sedi medii folio, femine cochleato Lob. Icon.* 394. *Kali Dod. Pempt.* 81.
Kali fpinofum, foliis longioribus & anguftioribus. *Tragus fpinofus Mathioli five Kali fpinofum J. B.* 3. 706. *Tragon Mathioli Lob. Icon.* 797.
Kali fpinofum, foliis craffioribus & brevioribus. *Tragum Math.* 1035.
Kali Siculum, lignofum, floribus membranaceis Bocc. Rarior. Plant. 59.
Kali fruticofum, Hifpanicum, Tamarifci folio.
Kali fruticofum, Hifpanicum, Geniftæ fronde.
Kali fruticofum, Hifpanicum, capillaceo folio villofo. *Kali vermiculatum, fruticans, minori folio, Hifpanicum Barr. Icon.*

Ab eo genere excludi debent. *Kali geniculatum, majus C. B. Pin. 289. Kali minus, album, semine splendente C. B. Pin. 289. Kali minus, villosum C. B. Pin. 289. Kali Gramineo folio C. B. Pin. 289. Kali Crassulæ minoris foliis C. B. Pin. 289.*

GENUS XV.

Telephium.

Tab. 128. TELEPHIUM est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante: ex cujus calyce C polyphyllo surgit pistillum D quod deinde abit in fructum E trigonum, unicapsularem F, seminibus fœtum G ut plurimùm subrotundis H. His notis addenda sunt folia alternatim in caule posita.

Telephii species sunt.

Telephium Dioscoridis Imper. 665. *Telephium legitimum Imperati vij Clus. Hist. lxvij. Telephium repens, folio non deciduo C. B. Pin. 287.*

Telephium Americanum, Portulacæ folio. *Chamæcistus Americana, Portulacæ folio, flore albo Par, Bat. Portulaca Americana seu Corassavica, latifolia, erecta, floribus albis Prodr. Par. Bat.*

Telephium maritimum, Sedi folio, flore rubello. *Cistus humilis, Aizoides, maritimus, Africanus, flore rubello H. L. Bat.*

Telephium maritimum, Sedi folio, flore albo. *Cistus humilis, Aizoides, Africanus, glauco folio, flore albo. Par. Bat.*

Telephium à Telepho ut aiunt Mysiæ rege, appellatur.

GENUS XVI.

Helianthemum.

Tab. 128. HELIANTHEMUM est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante: ex cujus calyce C polyphyllo surgit pistillum D quod deinde abit in fructum E ferè globosum, trifariam dehiscentem F, seminibusque fœtum G subrotundis H, tenuibus capillamentis seu placentæ affixis.

Helianthemi species sunt.

Helianthemum vulgare, flore luteo J. B. 2. 15. *Chamæcistus vulgaris, flore luteo C. B. Pin. 465. Flos solis Dod. Pempt. 193.*

Helianthemum vulgare, flore dilutiore.

Helianthemum vulgare, flore albo. *Chamæcistus vulgaris, flore albo Hort. Edinb.*

Helianthemum foliis majoribus, flore albo J. B. 2. 16. *Chamæcistus vulgaris, flore albo, majore C. B. Pin. 466. Helianthemon albis floribus Lob. Icon. 117.*

Helianthemum album, Germanicum Tabern. Icon. 1062.

Helianthemum flore albo, folio angusto, hirsuto J. B. 2. 17. *Chamæcistus foliis Thymi incanis C. B. Pin. 466. Chamæcistus iiij Clus. Hist. 74.*

Helianthemum saxatile, foliis & caulibus incanis, oblongis, floribus albis,

Apennini

Apennini montis Mentz. Pug. Tab. 8.

Helianthemum Serpilli folio, flore majore, aureo, odorato. *Chamaciſtus Serpilli folio nigricante & hirſuto, flore aureo, odorato J. B. 2. 17. Chamaciſtus repens, Serpillifolia, lutea C. B. Pin. 466. Chamaciſtus 2. Cluſ. Hiſt. 73.*

Helianthemum Serpilli folio, flore minore, aureo, odorato. *Ciſtus Helianthemos, flore parvo, luteo J. B. 2. 17.*

Helianthemum anguſtifolium, luteum. *Chamaciſtus anguſtifolia C. B. Pin. 466. Chamaciſtus anguſtifolius, flore luteo Cluſii J. B. 2. 17. Chamaciſtus vj Cluſ. Hiſt. 75.*

Helianthemum foliis Myrti minoris, ſubtus incanis. *Chamaciſtus foliis Myrti minoris, incanis C. B. Pin. 466. Chamaciſtus foliis Myrti Tarentinæ, canis vel cinereis J. B. 2. 18. Chamaciſtus iij Cluſ. Hiſt. 74.*

Helianthemum tenuifolium, glabrum, erectum, luteo flore J. B. 2. 18. *Chamaciſlus Ericæ folio, luteus elatior C. B. Pin. 466.*

Helianthemum tenuifolium, glabrum, luteo flore, per humum ſparſum J. B. 2. 18. *Chamaciſtus Ericæ folio, luteus, humilior C. B. Pin. 466. Ciſtus humilis, anguſtifolius, Coris Monſpelienſis foliis. Selago Monſpelienſium, Ciſtus. 5. Aſſatii & Erica Chryſanthemos minima, noſtra Lob. Obſ. 552.*

Helianthemum Alpinum, folio Piloſellæ minoris Fuchſii. J. B. 2. 18.

Helianthemum folio Thimi incano J. B. 2. 19. *Chamaciſtus tenuifolius, Narbonenſis H. R. Par.*

Helianthemum Thymi folio glabro. *Ciſtus folio Thymi C. B. Pin. 465. Cluſ. Hiſt. 72. Ciſtus folio Thimi Cluſii, cum maculis in flore J. B. 2. 6.*

Helianthemum ſive Ciſtus humilis, folio Sampſuchi, capitulis valde hirſutis J. B. 2. 20.

Helianthemum ad Nummullariam accedens J. B. 2. 20. *Chamaciſtus Nummularius H. R. Par.*

Helianthemum foliis Polii montani. *Ciſtus Helianthemos, folio Polii montani J. B 2. 19.*

Helianthemum fruteſcens, folio Majoranæ incano. *Ciſtus humilis, 1. Cluſ. Hiſp. 151*

Helianthemum Halimi folio breviore, obtuſo. *Ciſtus folio Halimi, 1. Cluſ. Hiſt. 71. Ciſtus fæmina, Portulacæ marinæ folio latiore, obtuſo C. B. Pin. 465. Ciſtus folio Halimi, flore luteo J. B. 2. 5.*

Helianthemum Halimi folio latiore, mucronato *Ciſtus fœmina, Portulacæ marinæ folio anguſtiore, mucronato C. B. Pin. 465. Ciſtus folio Halimi longiore incano J. B. 2. 5. Ciſtus folio Halimi, 2 Cluſ. Hiſt. 71.*

Helianthemum Ledi folio. *Ciſtus Ledi folio C. B. Pin. 465. Ciſtus annuus, folio Ledi Lob. Icon. 118.*

Helianthemum Salicis folio. *Ciſtus folio Salicis C. B. Pin. 465. Ciſtus annuus 1 Cluſio, folio rotundiore J. B. 2. 13. Ciſtus annuus folio Salicis Lob. Icon. 118.*

Helianthemum Lavandulæ folio. *Ciſtus folio ſpicæ C. B. Pin. 465. Ciſtus*

folio Lavandulæ Clufio, fortè idem cum Helianthemo recto J. B. 2. 5. Ciftus folio Lavendulæ Cluf. Hift. 72.

Helianthemum flore maculofo Col. Part. 2. 77. *Ciftus flore pallido, punicante maculâ infignito C. B. Pin. 465. Ciftus annuus, 2 Clufio, flore pallido, maculâ punicante infignito J. B. 2. 13.*

Helianthemum folio thimi, floribus umbellatis. *Ciftus Ledon, foliis Thimi C. B. Pin. 467. Ciftus Ledon, Thymi foliis Clufii J. B. 2. 12. Ledon x. Cluf. Hift. 81.*

Helianthemum foliis Rorifmarini fplendentibus, fubtus incanis, *Ciftus Ledon, foliis Rorifmarini fubtus incanis C. B. Pin. 467. Ciftus Ledon, foliis Rorifmarini coronariæ Clufii, flore luteo J. B. 2. 11. Ledon viij Cluf. Hift. 80.*

Helianthemum folio Sampfuchi. *Ciftus folio Sampfuchi incano C. B. Pin. 465. Ciftus folio Sampfuchi Clufii, cui macula in flore J. B. 2. 6.*

Helianthemum Maffilienfe, Coridis folio. *Chamaciftus Maffilienfis, foliis Camphoratæ fimilibus & glabris Raii Hift. 1016.*

Helianthemum Polii folio ampliore, Lufitanicum.

Helianthemum Polii folio anguftiore, Lufitanicum.

Helianthemum humilius, Lufitanicum, Halimi folio nigriore, magno flore luteo.

Helianthemum Algarvienfe, Halimi folio, flore luteo, punicante maculâ infignito.

Helianthemum Hifpanicum, Halimi folio rotundiore.

Helianthemum Hifpanicum, Halimi folio anguftiore.

Helianthemum Hifpanicum, Halimi folio minimo.

Helianthemum Lufitanicum, Mari folio incano, flore luteo.

Helianthemum Lufitanicum, Mari folio incano, capitulis valde hirfutis.

Helianthemum Lufitanicum, Majoranæ folio, flore luteo, punicante maculâ infignito.

Helianthemum Hifpanicum, Halimi folio ampliffimo, incano & nervofo. *Ciftus Halimi folio, flore luteo amplo, maximus, Hifpanicus Barr. Icon.*

Helianthemum Alpinum, Oleæ folio fubtus incano.

Helianthemum Hifpanicum, angufto folio, flore carneo.

Helianthemum Plantaginis folio, perenne. *Tuberaria noftras J. B. 2. 12. Tuberaria major Myconi Ejufd. ibid.*

Helianthemum Lufitanicum, Buplevri folio, flore maculato.

Helianthemum Lufitanicum, Globulariæ folio.

Helianthemum Lufitanicum, annuum, Plantaginis folio, flore tricolore.

Helianthemum Hifpanicum, folio minimo, rotundiore.

Helianthemum Hifpanicum, Origani folio fubtus incano.

Helianthemum Hifpanicum, Ocimi folio fubtus incano.

Helianthemum pumilum, Portulacæ marinæ folio argenteo.

Helianthemum à vocibus Græcis ἥλιος *Sol*, & ἄνθεμον *Flos*; quafi diceres florem Solis.

GENUS XVII.

Androsæmum.

ANDROSÆMUM est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B 1, 2,3, 4, 5 in orbem positis constante:ex cujus calyce C polyphyllo surgit pistillum D quod deinde abit in fructum E seu baccam ferè ovatam, unicapsularem F, seminibusque fœtam ut plurimùm exiguis I, placentæ tri-plici affixis H. *Tab. 128.*

Androsæmi speciem unicam novi.

Androsæmum maximum, frutescens C. B. Pin. 280. *Siciliana, aliis Cicilia-na, vel Androsæmon J. B. 3. 384. Androsæmum Dod. Pempt. 78.*

Androsæmum à vocibus Græcis αἷμα *sanguis*, & ἀνὴρ ἀνδρὸς *vir*: Hypericum enim, ut ait Dioscorides, digitis tritum, sanguinem succum remittit: qua ex causa etiam Androsæmon appellatum est. *Lib. 3. cap. 177*

SECTIO III.

De Herbis flore rosaceo, cujus pistillum abit in fructum ple-rumque bicapsularem.

GENUS I.

Geum.

GEUM est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante: ex cujus calyce C surgit pistillum D bi-corne, quod deinde abit in fructum E F oblongum, hydriæ birostratæ quodammodo æmulum, bicapsularem G, seminibusque fœtum plerumque exiguis H. *Tab. 129.*

Gei species sunt.

Geum rotundifolium, majus. *Sanicula montana, rotundifolia, major C. B. Pin. 243. Sanicula Alpina, guttata J. B. 3. 707. Garyophyllata si-ve Geum Alpinum, recentiorum, folio Hederaceo Lob. Icon. 613. Sani-cula montana, 2 Clus. Hist. 307.*

Geum rotundifolium, minus. *Sanicula montana, rotundifolia, minor C. B. Pin. 243. Saniculæ montanæ alterius species ij Clus. Hist. 308.*

Geum folio circinato, pistillo floris pallido. *Sanicula montana, crenata, um-bilico, pallido H. R. Par.*

Geum folio circinato, acutè crenato, pistillo floris rubro.

Geum folio subrotundo, majori, pistillo floris rubro. *Sedum montanum, ser-ratum, guttato flore Park. Theat. 738.*

Geum folio subrotundo, minori, pistillo floris rubro.

Geum folio subrotundo, minimo. *Cotyledon altera olim Mathioli J. B. 3. 684.*

Geum paluſtre, minus, foliis oblongis, crenatis. *Saniculæ Alpinæ aliquatenus affinis J. B. 3. 708. Sanicula Myoſotis Alpina, floribus albicantibus ferè umbellatis Pluk. Phytog. Tab. 58.*

Geum paluſtre, Luſitanicum, minus & ramoſius.

Geum anguſtifolium, autumnale, flore luteo, guttato. *Saxifraga anguſtifolia, autumnalis, flore luteo, guttato, foliolis florum magis acuminatis Breyn. Cent. 1. 106.*

GENUS II.

Saxifraga. *Saxifrage.*

Tab. 129. SAXIFRAGA eſt plantæ genus, flore A B roſaceo, plurimis ſcilicet petalis C in orbem poſitis conſtante: ex cujus calyce D multifido ſurgit piſtillum E plerumque bicorne F, quod deinde ſimul cum calyce abit in fructum G ſubrotundum, bicornem pariter, bicapſularem H, ſeminibuſque fœtum I ut plurimùm exiguis.

Saxifragæ ſpecies ſunt.

Saxifraga rotundifolia, alba C. B. Pin. 309. *Saxifraga alba, radice granuloſâ J. B. 3. 706. Saxifraga alba Dod. Pempt. 316.*

Saxifraga ad folia bulbos gerens C. B. Pin. 309. *Saxifraga bulboſa, altera, bulbifera, montana Col. Part. 1. 317.*

Saxifraga verna, annua, humilior. *Sedum tridactylites tectorum C. B. Pin. 285. Tridactylites tectorum, flore albo J. B. 3. 762. Paronychia altera Dod. Pempt. 112.*

Saxifraga muſcoſa, trifido folio. *Sedum Alpinum, trifido folio C. B. Pin. 284. Sedis affinis triſulca, Alpina, flore albo J. B. 3. 696. Sedum minus xiij Cluſ. Hiſt. lxij.*

Saxifraga tridactylites, Alpina, pallidè lutea. *Sedum trydactylites, Alpinum, pallidè luteum C. B. Pin. 284.*

Saxifraga tridactylites, Alpina, minor & villoſa. *Sedum trydactilites, Alpinum, minus C. B. Pin. 284. Prodr. 131.*

Saxifraga alba, petræa Ponæ in fol. cccxxxvij. *Trydactilites Alpina J. B. 3. 762.*

Saxifraga Sedi folio, flore albo, multiflora. *Sedum ſerratum, flore albo, multiflorum A. R. Par. 113.*

Saxifraga Sedi folio, Pyrenaica, ſerrata. *Sedum Pyrenaicum, ſerratum, minus, flore guttato H. R. Par.*

Saxifraga Sedi folio anguſtiore, ſerrato. *Cotyledon media, foliis oblongis, ſerratis C. B. Pin. 285. Sedum ſerratum J. B. 3. 689. Umbilicus veneris, minor 1 & 2 Tabern. Icon. 847. Aïzoum ſerratum Cord. Hiſt. 92.*

Saxifraga foliis ſubrotundis, ſerratis. *Cotyledon minor, foliis ſubrotundis, ſerratis C. B. Pin. 285. Prodr. 133. J. B. 3. 690.*

Saxifraga Alpina, Sedi foliis crenatis, aſperis. *Sedum Alpinum, foliis crenatis, aſperis C. B. Pin. 284. Prodr. 132. Sedum Alpinum, hiſpidum, ferè ſpinoſum, flore albido J. B. 3. 695.*

Saxifraga Alpina, Ericoides, flore purpurascente. *Sedum montanum, Ericoides C. B. Prodr. 132.*
Saxifraga Alpina, Ericoides, flore cæruleo. *Sedum Alpinum, Ericoides, cæruleum C. B. Prodr. 132. J. B. 3. 694.*
Saxifraga montana, pyramidata, folio longiore.
Saxifraga Pyrenaica, lutea, minima, Sedi foliis densissimè congestis.
Saxifraga Pyrenaica alba, minima, foliis densissimè congestis.
Saxifraga Alpina, minima, foliis cæsiis, deorsum incurvis.
Saxifraga Alpina, lutea, Sedi folio.
Saxifraga Pyrenaica, tridactylites, latifolia.
Saxifraga Cantabrica, latifolia, tridactylites, rigidior.
Saxifraga tridactylites Pyrenaica, pallidè lutea, minima. L
Saxifraga Pyrenaica, foliis partim integris, partim trifidis.
Saxifraga Pyrenaica, minima, lutea, Musco similis.
Saxifraga, quasi Planta frangens saxa, vel quòd è fissuris rupium erumpat, vel quòd calculum frangere existimetur.

GENUS III.

Salicaria.

SALICARIA est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B constante, in orbem ex incisuris calycis tubulati C nascentibus: ex hujus autem fundo surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum E seu testam ovatam, bicapsularem F, seminibus fœtam ut plurimùm exiguis H, placentæ G affixis, ipso calyce plerumque obvolutam I. *Tab. 129.*

Salicariæ species sunt.

Salicaria vulgaris, purpurea, foliis oblongis. *Lysimachia spicata, purpurea fortè Plinii C. B. Pin. 246. Lysimachia purpurea, quibusdam spicata J. B. 2. 902. Pseudolysimachium purpureum, alterum Dod. Pempt. 86.* L
Salicaria trifolia, caule hexagono. *Lysimachia purpurea, trifolia, caule hexagono Spig. Isag. 49.*
Salicaria purpurea, foliis subrotundis. *Lysimachia spicata, lanuginosa, folio subrotundo, flore purpureo H. R. Par. Lysimachia spicata. purpurea, folio subrotundo, Ocimi facie Munt. Hist. 744.*
Salicaria Lusitanica, angustiore folio. *Lysimachia purpurea, altera, Lusitanica V. Lusit.*
Salicaria Hyssopi folio latiore. *Hyssopifolia major, latioribus foliis C. B. Pin. 218. Hyssopifolia aquatica J. B. 3. 792.*
Salicaria Hyssopi folio angustiore. *Hyssopifolia minor, angustioribus foliis C. B. Pin. 218.*
Salicaria Hyssopi folio, floribus albis. *Hyssopifolia floribus albis C. B. Pin. 218.*
Salicaria Hispanica, Hyssopifolia, floribus oblongis, saturatè cæruleis. *Hyssopifolia Hispanica, floribus oblongis, saturatioris cærulei coloris C. B. Pin. 218.*

Salicaria minima, tenuifolia. *Hyssopifolia minor vel potius Thymifolia; maritima J. B. 3. 792.*
Salicaria minima, Lusitanica, Nummullariæ folio.
Salicaria à Salice, quòd in Salictis nascatur.

GENUS IV.

Glaucium.

Tab. 130. GLAUCIUM est plantæ genus, flore A rosaceo, quatuor scilicet petalis B in orbem positis plerumque constante: ex cujus calyce C bifolio, surgit pistillum D quod deinde abit in siliquam E longam, teretem, unicapsularem, valvis F G septo intermedio H adhærescentibus, seminibusque fœtam I ut plurimùm subrotundis. Occurunt & hujus species fructu unicapsulari quidem, sed quadrifariam dehiscente.

Glaucii species sunt.

Glaucium flore luteo. *Papaver corniculatum, luteum J. B. 3. 398. Papaver corniculatum, majus Dod. Pempt 448.*

Glaucium hirsutum, flore phœniceo. *Papaver corniculatum, phœniceum, folio hirsuto J. B. 3. 399. Papaver corniculatum, phœniceum, hirsutum C. B Pin. 171. Papaver corniculatum, rubrum Dod. Pempt. 449.*

Glaucium glabrum, flore phœniceo. *Papaver corniculatum, phœniceum, glabrum C. B. Pin. 171. Papaver corniculatum, phœniceum, alterum Lob. Icon. 271.*

Lib. 20. cap. 19. Glaucium flore violaceo. *Papaver corniculatum, violaceum C. B. Pin. 172. J. B. 3. 399. Dod. Pempt. 449.*

Glaucium ex Plinio appellatum est Papaver corniculatum; ideóque cum ad Papaver aut Chelidonium propter fructus formam reduci nequeat, Glaucii voce utendum duxi,

SECTIO IV.

De Herbis flore rosaceo, cujus pistillum abit in fructum multicapsularem.

GENUS I.

Hypericum. *Millepertuis.*

Tab. 131. HYPERICUM est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante: ex cujus calyce C polyphyllo surgit pistillum D quod deinde abit in fructum E plerumque trigonum & tricuspidem F, tricapsularem G, seminibusque fœtum H ut plurimùm exiguis I. His notis addenda sunt folia bina è regione in caulis geniculis nascentia.

Hyperici species sunt.

Hypericum vulgare C. B. Pin. 279. *Hypericum vulgare sive Perforata caule*

rotundo, foliis glabris J. B. 3. 381. Hypericon Dod. Pempt. 76. Mille-pertuis.

Hypericum vulgare, guttis ſanguineis Bocc. Muſ. Part. 2. 25. Tab. 11.

Hypericum Nummulariæ folio C. B. Pin. 279. *Prodr. 130. Androſæmum ſupinum, ſaxatile, Nummullariæ folio averſa parte rubente Bocc. Muſ. Part. 2. 134. Tab. 91.*

Hypericum folio breviore C. B. Pin. 279. *Hypericum Syriacum & Alexandrinum J. B. 3. 383. Lob. Icon. 398.*

Hypericum criſpum, triquetro & cuſpidato folio Bocc. Muſ. Part. 2. Tab. 12. *Hypericum ceſpitoſum, criſpum, triquetro & cuſpidato folio caulem ambiente, ſive Hypericum fruteſcens, foliis criſpis, mucronatis caulem ambientibus Ejuſd. pag. 31.*

Hypericum minus, erectum C. B. Pin. 279. *Hypericum pulchrum Tragi J. B. 3. 383. Hypericum pulchrum Trag. 74.* L.

Hypericum minus ſupinum, vel ſupinum, glabrum C. B. Pin. 279. *Hypericum ſupinum iij, minimum Cluſ. Hiſt. clxxxj.* L.

Hypericum ſupinum, tomentoſum, majus vel Hiſpanicum C. B. Pin. 279. *Hypericum ſupinum, tomentoſum, Hiſpanicum Cluſ. Hiſt. clxxxj.*

Hypericum ſupinum, tomentoſum, minus vel Monſpeliacum C. B. Pin. 279. *Hypericum tomentoſum J. B. 3. 384. Hypericum ſupinum, tomentoſum, alterum Cluſ. Hiſt. clxxxj.*

Hypericum paluſtre, ſupinum, tomentoſum. *Aſcyron, ſupinum, villoſum, paluſtre C. B. Pin. 280. Aſcyron ſupinum, ἑλώδης Cluſ. App. Alt. auct.*

Hypericum villoſum, erectum, caule rotundo. *Androſæmum hirſutum C. B. Pin. 280. Hypericum Androſæmum dictum J. B. 3. 382. Androſæmum alterum, hirſutum Col. Part. 1. 74.* L.

Hypericum montis Olympi, foliis circa margines hirſutis Whel. Itin. 221

Hypericum elegantiſſimum, non ramoſum, folio lato J. B. 3. 383. *Androſæmum Campoclarenſe Col. Part. 1. 74. Androſæmum glabrum, non ramoſum Bot. Monſp.*

Hypericum amplo, perfoliato folio. *Androſæmum amplo, perfoliato folio Bocc. Muſ. Part. 2. 164. Androſæmum Sambac perfoliato folio Ejuſd. Tab. 127.*

Hypericum Aſcyron dictum, caule quadrangulo J. B. 3. 382. *Aſcyron Dod. Pempt. 78.* L.

Hypericum ſaxatile, tenuiſſimo & glauco folio. *Coris lutea C. B. Pin. 280. Hypericoides, Coris quorundam & Coris legitima, Critica J. B. 3. 384. Cori legitimo di Dioſcoride Pon. Bald. Ital 98.*

Hypericum fœtidum, fruteſcens. *Androſæmum fœtidum, capitulis longiſſimis filamentis donatis C. B. Pin. 280. Ruta Hypericoides quibuſdam. Siciliana affinis ſive Tragium J. B. 3. 385. Tragio legitimo de gli antichi Pon. Bald. Ital. 88.*

Hypericum perfoliatum & perforatum. *Androſæmum perfoliatum & perforatum C. B. Pin. 280. Androſæmum alterum, Apulum Col. Part. 1. 78.*

Hypericum Alpinum, humilius, magno flore punctato.

Hypericum latifolium, Lusitanicum V. Lusit. *Hypericum Myrti acuto folio, Siculum Bocc. Mus. Part. 2. 133. Tab. 92.*

Hypericum Lusitanicum, Linariæ folio.

Hypericum tomentosum, Lusitanicum, minimum.

GENUS II.

Ascyrum.

Tab. 131. ASCYRUM est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante: ex cujus calyce C polyphyllo surgit pistillum D quod deinde abit in fructum pyramidatum E, quinquecapsularem F, seminibusque fœtum G ut plurimùm oblongis & exiguis.

Ascyri species sunt.

Ascyrum magno flore C. B. Pin. 280. *Prodr. 130. Androsæmum flore & thecâ quinquecapsulari, omnium maximis Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 472.*

Ascyrum exiguo folio, flore magno. *Hypericon Olympi Montis Vvhel Itin.*

Ascyrum erectum, Salicis folio, magno flore.

Ascyrum à voce Græcâ σκίρος *asperitas* & particula α, quasi planta minime aspera.

GENUS III.

Pyrola. *Pyrole.*

Tab. 332. PYROLA est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante: ex cujus calyce C surgit pistillum D in proboscidem E desinens, quod deinde abit in fructum F subrotundum, striatum, plerumque umbilicatum, quinquecapsularem G, seminibusque fœtum ut plurimùm exiguis H.

Pyrolæ species sunt.

Pyrola rotundifolia, major C.B.Pin. 191. *Pyrola J.B. 3. 535. Dod. Pempt. 138.*

Pyrola rotundifolia, minor C. B. Pin. 191. *Pyrola minima, Alpina J. B. 3. 536. Pyrola iiij, minima Clus. Hist. cxviij.*

Pyrola folio mucronato, serrato C. B. Pin. 191. *Pyrola folio serrato J. B. 3. 536. Pyrola ij, tenerior Clus. Hist. cxvij.*

Pyrola frutescens, Arbuti flore C. B. Pin. 191. *Pyrola fruticans J. B. 3. 536. Pyrola iij, fruticans Clus. Hist. cxvij.*

Pyrola à Pyro propter foliorum similitudinem.

GENUS IV.

Damasonium.

Tab. 132. DAMASONIUM est plantæ genus, flore A rosaceo, tribus petalis B in orbem positis plerumque constante: ex cujus calyce surgit pistillum C quod deinde abit in fructum D stelliformem, multicapsularem E F, seminibusque fœtum ut plurimùm oblongis G.

Damasonii

Damafonii fpecies funt.

Damafonium ftellatum Lugd. 1058. *Damafonium ftellatum Dalechampii* L. *J. B. 3. 789. Plantago aquatica, ftellata C. B. Pin. 190.*

Damafonium Americanum, maximum, Plantaginis folio, flore flavefcente, fructu globofo Plum.

GENUS V.

Ruta. *Rué.*

RUTA eft plantæ genus, flore A rofaceo, quatuor plerumque petalis B cavis & in orbem pofitis conftante: ex cujus calyce C furgit piftillum D quod deinde abit in fructum E fubrotundum, ut plurimùm tetragonum, ex quatuor fæpe capfulis F, axi G affixis compofitum H, feminibufque fœtum non rarò reniformibus I aut angulatis. *Tab. 133.*

Rutæ fpecies funt.

Ruta hortenfis, latifolia C. B. Pin. 336. *Ruta fativa vel hortenfis J. B. 3. 197. Ruta graveolens, hortenfis Dod. Pempt. 119.*

Ruta hortenfis, latifolia, arbufculæ fimilis C. B. Pin. 336. L.

Ruta hortenfis, altera C. B. Pin. 336. *Ruta tenuifolia Tabern. Icon. 133.* L.

Ruta fylveftris, major C. B. Pin. 336. *J. B. 3. 199. Ruta fylveftris, graveolens Dod. Pempt. 119.*

Ruta fylveftris, minor C. B. Pin. 336. *J. B. 3. 200. Ruta fylveftris, minima Dod. Pempt. 120.* L.

Ruta Chalepenfis, latifolia, florum petalis villis fcatentibus H. L. Bat.

Ruta Chalepenfis, tenuifolia, florum petalis villis fcatentibus Mor. Hift. Oxon. Part. 2. 508.

Ruta montana, fpinofa, Coriandri folio, flore albo Bocc. Muf. Part. 2. 70. *Ruta montana, fpinofa, alba Ejufd. Tab. 59.*

Ruta fylveftris, Linifolia, Hifpanica Bocc. Muf. Part. 2. 82. Tab. 73.

Ruta, à ῥύω *tueor*, quòd fanitati tuendæ conferat.

Ruta ad Claffem florum cruciformium pertineret, nifi fæpe floribus effet pentapetalis: cruciformes enim femper funt tetrapetali.

GENUS VI.

Harmala.

HARMALA eft plantæ genus, flore A rofaceo, plurimis fcilicet petalis B in orbem pofitis conftante: ex cujus calyce D furgit piftillum C quod deinde abit in fructum E fubrotundum, tricapfularem F, feminibufque fœtum G plerumque oblongis. His notis addenda funt folia alterno ordine in caule pofita. *Tab. 133.*

Harmalæ fpeciem unicam novi.

Harmala Dod. Pempt. 121. *Ruta fylveftris, flore magno, albo C. B. Pin. 336. Ruta quæ dici folet Harmala J. B. 3. 200.*

GENUS VII.

Nigella.

Tab. 134. NIGELLA eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante, & corollâ Z donato inter petala & ſtamina X collocatâ, quam efformant corpora quædam corniformia C. Ex floris meditullio ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum membranaceum ſubrotundum F G, vel oblongum E ſupernè multicornem, multicapſularem H I K, ſeminibuſque fœtum L M.

Nigellæ ſpecies ſunt.

Nigella arvenſis, cornuta C. B. Pin. 145. *Melanthium ſylveſtre ſive arvenſe J. B. 3. 209. Melanthium ſylveſtre Dod. Pempt. 303.*

Nigella arvenſis, cornuta, flore pleno, ſubcæruleo.

Nigella arvenſis, cornuta, flore albo.

Nigella latifolia, flore majore, ſimplici, cæruleo C. B. Pin. 145. *Melanthium Hiſpanicum, majus Eyſt.*

Nigella anguſtifolia, flore majore, ſimplici, cæruleo C. B. Pin, 145. *Melanthium capite & flore majore J. B. 3. 207. Melanthium Damaſcenum Dod. Pempt. 304.*

Nigella anguſtifolia, flore majore ſimplici albo.

Nigella flore majore, pleno, cæruleo C. B. Pin. 145. *Melanthium capite vel calyce & flore majore, pleno J. B. 3. 208. Melanthium Damaſcenum, pleno flore Cluſ. Hiſt. ccviij.*

Nigella flore minore, ſimplici, candido C. B. Pin. 145. *Melanthium calyce & flore minore, ſemine nigro & luteo J. B. 3. 208. Melanthium Dod. Pempt. 303.*

Nigella flore minore, pleno & albo C. B. Pin. 146. *Melanthium capite minore, flore multiplicato J. B. 3. 209. Melanthium pleno flore Cluſ. Hiſt. ccvij.*

Nigella Cretica C. B. Pin. 146. *& Prodr. 75.*

Nigella Cretica, latifolia, odorata Park. Theat. 1376. *Nigella alba, ſimplici flore P. Alp. Exot. 261.*

Nigella flore ſimplici, palleſcente Par. Bat.

Nigella, quaſi Nigrella, à ſeminum colore nigro.

GENUS VIII.

Fabago.

Tab. 135. FABAGO eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante: ex cujus calyce D ſurgit piſtillum C quod deinde abit in fructum E membranaceum, cylindri æmulum, plerumque pentagonum, quinquecapſularem F, quinquefariam dehiſcentem G, ſingulis valvis H ſepto intergerino I munitis, ſeminibuſque fœtum K ut plurimùm planis. His notis addenda ſunt folia bina, è regione in caulium nodis naſcentia.

Fabaginis ſpeciem unicam novi.

Fabago Belgarum, ſive Peplus Pariſienſium Lugd. 456. *Morgſani Syrorum Ejuſd. App. 25. Capparis Fabaginea ſive Peplios Lutetianorum J. B. 2. 66. Capparis Portulacæ folio C. B. Pin. 480.*

Fabago quaſi Planta ad Fabam accedens.

GENUS IX.

Corchorus.

CORCHORUS eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante : ex cujus calyce D ſurgit piſtillum C quod deinde abit in fructum E cylindri æmulum, quinquecapſularem F, quinquefariam dehiſcentem G, ſeminibuſque fœtum ut plurimùm angulatis H. His notis addenda ſunt folia alterno ordine in caulium nodis naſcentia. *Tab. 135.*

Corchori ſpecies ſunt.

Corchorus ſive Melochia J. B. 2. 982. *Melochia P. Alp. Ægypt. 39.*

Corchorus Americana, Carpini folio, fructu longiore. *Alcea cibaria ſeu Corchorus Americana, Carpini foliis, ſextuplici capſulâ longiore ornata Pluk. Phytog. Tab. 127.*

Corchorus Americana, foliis & fructu anguſtioribus. *Alcea olitoria ſeu Corchorus Americana, anguſto barbato folio, capſulâ ſtrictiori Pluk. Phytog. Tab. 127.*

GENUS X.

Ciſtus.

CISTUS eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante : ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum E ſubrotundum, vel acuminatum F, apice plerumque dehiſcentem G, multicapſularem H I, ſeminibuſque fœtum ut plurimùm exiguis K. *Tab. 136.*

Ciſti ſpecies ſunt.

Ciſtus mas, major, folio rotundiore J. B. 2. 2. *Ciſtus mas, folio rotundo, hirſutiſſimo C. B. Pin. 464. Ciſtus mas Matkioli Lugd. 222.*

Ciſtus mas, 2, folio longiore J. B. 2. 2. *Ciſtus mas, anguſtifolius C. B. Pin. 464. Ciſtus mas, ij Cluſ. Hiſt. 69.*

Ciſtus mas, folio breviore C. B. Pin. 464. *Ciſtus mas, iij, foliis dilutiùs virentibus J. B. 2. 3.*

Ciſtus mas, Luſitanicus, folio ampliſſimo, incano.

Ciſtus mas, folio oblongo, incano C. B. Pin. 464. *Ciſtus mas iv, Monſpelienſis, folio oblongo, albido J. B. 2. 3. Ciſtus mas, 1 Cluſ. Hiſt. 68.*

Ciſtus mas, foliis undulatis & criſpis. *Ciſtus mas, foliis Chamædrys C. B. Pin. 464. Ciſtus mas v, foliis criſpis, & quodammodo ſinuoſis J. B. 2. 3. Ciſtus mas, v Cluſ. Hiſt. 69.*

Ciſtus fœmina, folio Salviæ, elatior & rectis virgis C. B. Pin. 464. *Ciſtus fœmina, Monſpeliana, flore albo J. B. 2. 4. Ciſtus fœmina Cluſ. Hiſt. 70.*

Ciſtus fœmina, folio Salviæ, ſupina, humi ſparſa C. B. Pin. 465.

Ciſtus fœmina, folio Salviæ, flore ochræ colore C. B. Pin. 465. *Ciſtus fœmina, Hiſpanica, flore luteo J. B. 2. 4.*

Ciſtus Ladanifera Monſpelienſium C. B. Pin. 467. *Ciſtus Ladanifera ſive Ledon Monſpeſſulanum, anguſto folio, nigricans J. B. 2. 10.*

Ciſtus Ladanifera, Hiſpanica, Salicis folio, flore candido. *Ciſtus Ladanifera, Hiſpanica, incana C. B. Pin. 467. Ciſtus Ledon 1, anguſtifolium, flore omnino interdum albo Cluſ. Hiſt. 77.*

Ciſtus Ladanifera, Hiſpanica, Salicis folio, flore albo, maculâ punicante inſignito. *Ciſtus Ledon 1, anguſtifolium, flore maculâ ex purpurâ nigricante infecto Cluſ. Hiſt. 77. Ciſtus Ledon, flore maculâ nigricante notato J. B. 2. 8.*

Ciſtus Ledon, foliis Laurinis C. B. Pin. 467. *Ciſtus Ledon, latiore folio J. B. 2. 8. Ledon 1, latifolium Cluſ. Hiſt. 77.*

Ciſtus Ledon, foliis Populi nigræ, maior C. B. Pin. 467. *Ciſtus Ledon, Populi nigræ foliis Cluſii, major J. B. 2. 9. Ledon latifolium, ij, majus Cluſ. Hiſt. 78.*

Ciſtus Ledon, foliis Populi nigræ, minor C.B. Pin. 467. *Ciſtus Ledon, Populi nigræ foliis Cluſii minor J.B. 2. 9. Ledon ij, latifolium, minus Cluſ. Hiſt. 78.*

Ciſtus Ledon, latifolium, Creticum J. B. 2. 9. *Ciſtus Ledon, Cretenſe C. B. Pin. 467.*

Ciſtus Ledon, hirſutum C. B. Pin. 467. *Ciſtus Ledon, iv Cluſii, flore candido J. B. 2. 10. Ledon iiij Cluſ. Hiſt 78.*

Ciſtus Ledon, foliis Oleæ, ſed ãguſtioribus C.B. Pin 167. *Ledon v Cluſ. Hiſt. 79.*

Ciſtus Ledon, anguſtis foliis C. B. Pin. 467. *Ciſtus Ledon vj, minoribus anguſtioribusque foliis Cluſii J. B. 2. 11. Ledon vj Cluſ. Hiſt. 79.*

Ciſtus Ledon, foliis Roriſmarini, hiſpidis C. B. Pin. 467. *Ciſtus Ledon, foliis colore cinereo J. B. 2. 11. Ledon vij Cluſ. Hiſt. 80.*

Ciſtus Ledon, foliis Roriſmarini, ſed non incanis C. B. Pin. 467. *Ciſtus Ledon, ix Cluſio J. B. 2. 12. Ledon ix Cluſ. Hiſt. 80.*

Ab eo genere excludendæ ſunt plurimæ ſpecies, quas C. Bauhinus ad Ciſtum revocavit; ego verò eaſdem ad Helianthemum referri debere exiſtimavi.

GENUS XI.

Nymphæa. *Nenufar.*

Tab. 137. & 138. NYMPHÆA eſt plantæ genus, flore A B roſaceo, plurimis ſcilicet petalis C D in orbem poſitis conſtante: ex cujus calyce E F ſurgit piſtillum G H quod deinde abit in fructnm I ferè globoſum. vel conicum K, multicapſularem L M ſeminibuſque fœtum N O ut plurimùm oblongis.

Nymphææ ſpecies ſunt.

Nymphæa alba, major C. B. Pin. 193. *Nymphaa alba J. B. 3. 770. Dod. Pempt. 585. Nenuphar, Blanc d'eau.*

Nymphæa Americana, foliis circinatis, maximis, acutè crenatis, ſubtus purpureis, flore albo Plum.

Nymphæa Americana, foliis circinatis, minoribus, obtusè crenatis, subtus viridibus, flore albo Plum.

Nymphæa lutea, major C. B. Pin. 193. *Nymphæa lutea J. B. 3. 771. Dod.* L. *Pempt. 585.*

Nymphææ species, flore fructuque carentes, facilè dignoscuntur foliis amplis, subrotundis, aquis innatantibus.

SECTIO V.

De Herbis flore rosaceo, cujus pistillum abit in fructum, in quo veluti nidulantur semina.

GENUS I.

Nelumbo.

NELUMBO est plantæ genus, à Nymphæâ diversum fructus formâ, neque enim in loculamenta dividitur ut Nymphææ fructus, sed in eo sparsim veluti nidulantur semina.

Nelumbonis speciem unicam novi.

Nelumbo Zeylanensium. *Nymphæa Indica, Faba Ægyptia dicta, flore incarnato. Par. Bat.*

GENUS II.

Capparis. *Caprier.*

CAPPARIS est plantæ genus, flore A rosaceo, quatuor plerumque petalis B in orbem positis constante: ex cujus calyce C surgit pistillum D embryone instructum, qui deinde abit in fructum E ut plurimùm pyriformem, vel siliquosum, carnosum, in quo F veluti nidulantur plurima semina G non rarò subrotunda & quasi reniformiâ. *Tab. 139.*

Capparis species sunt.

Capparis spinosa, fructu minore, folio rotundo C. B. Pin. 480. *Capparis spinosa J. B. 2. 63. Capparis retuso folio Lob. Icon. 635.*

Capparis folio acuto C. B. Pin. 480. *Lob. Icon. 634. Capparis Dod. Pempt. 746.*

Capparis Sicula, duplicatâ spinâ, folio acuto Bocc. Rarior. Plant. 79.

Capparis non spinosa, fructu majore C. B. Pin. 480. *Capparis non spinosa J. B. 2. 63.*

Capparis Americana, arborescens, Lauri folio, fructu longissimo, flore albo Plum.

Capparis Americana, arborescens, Lauri folio, fructu subrotundo, flore albo Plum.

Ab eo genere excludi debet, *Capparis Portulacæ folio C. B. Pin. 480, quæ ad Fabaginem pertinet.*

SECTIO VI.

De Herbis flore rofaceo, cujus piftillum abit in fructum ex plurimis veluti capfulis compofitum.

GENUS I.

Sedum. *Joubarbe.*

Tab. 140. SEDUM eft plantæ genus, flore A C rofaceo, plurimis fcilicet petalis B D in orbem pofitis conftante: ex cujus calyce F G furgit piftillum E H quod deinde abit in fructum I K ex plurimis veluti capfulis L M vaginarum æmulis, in capitulum quoddam collectis compofitum feminibufque fœtum ut plurimùm exiguis N.

Sedi fpecies funt.

Sedum majus, arborefcens J. B. 3. 686. *Sempervivum five Sedum arborefcens, majus Dod. Pempt 127.*

Sedum majus, vulgare C. B. Pin. 283. *J. B. 3. 687. Sempervivum majus alterum five Jovis Barba Dod. Pempt. 127.*

Sedum vulgari magno fimile J. B. 3. 688.

Sedum vulgare, maximum H. L. Bat.

Sedum latifolium, floribus magnis, albicantibus J. B. 3. 689. *Sedum majus, montanum, dentatis foliis C. B. Pin. 283. Cotyledon altera, fecunda Cluf. Hift. lxiij.*

Sedum majus, montanum, dentatis foliis, alterum C. B. Pin. 283. *Sedi latifolii, flore albicante minor fpecies magis dentata J. B. 3. 689. Cotyledonis alterius altera fpecies Cluf. Hift. lxiiij.*

Sedum majus, montanum, foliis non dentatis, floribus rubentibus C.B.Pin. 283. *Sedum montanum, latifolium, flore purpureo J. B. 3. 688. Cotyledon altera, iij Cluf. Hift. lxiiij.*

Sedum montanum, tomentofum C. B. Pin. 284. *Sempervivum rubrum, montanum, γναφαλῶδες Col. Part. 1. 291.*

Sedum montanum, tomentofum, minus. *Sedum montanum, rofeum, reticulatum Barr. Icon.*

Sedum Alpinum, rofeum, acuto folio, hæmatodes, majus H. R. Par.

Sedum Alpinum, rofeum, medium, aculeo rubente H. R. Par.

Sedum Alpinum, rofeum, minus, viride & fubhirfutum H. R. Par.

Sedum Alpinum, fubhirfutum, folio longiore H. R. Par.

Sedum Alpinum, fubhirfutum, coronâ floris purpurafcente, difco viridi H. R. Par.

Sedum minus, teretifolium, album C. B. Pin. 283. *Sedum minus, folio longiufculo tereti, flore candido J. B. 3. 690. Vermicularis, Craffula minor officinarum, & Illecebra major Lob. Icon. 377.*

Sedum teretifolium, majus, flore albo Mor. H. R. Blef.

Sedum minus, teretifolium, alterum C. B. Pin. 283. *J. B. 3. 691.* *Sedum medium, teretifolium sive Sempervivum minus officinarum Lob. Icon. 376.*

Sedum minus, teretifolium, luteum C. B. Pin. 283. *Sedum minus, æstivum luteum J. B. 3. 693. Sempervivum minus, æstivum Lob. Icon. 378.* L.

Sedum minus, folio circinato C. B. Pin 283. *Sedum parvum, folio circinato, flore albo J. B. 3. 691. Aizoon dasyphyllum Dalecampii Lugd. 1133.*

Sedum minus, luteum, folio acuto C. B. Pin. 283. *Sedum minus, flore luteo J. B. 3. 692. Aizoon hæmatoides Lob. Icon. 378.* L.

Sedum minus, lato & crasso caule, Portlandicum Belgarum H. R. Par. *Portlandicum Sedum Lob. Icon. 380. Sedum monstrosum, minus vel platycaulon H. R. Monsp.*

Sedum minus, luteum, ramulis inflexis C. B. Pin. 283. *Sedum minus, luteum, flore se circumflectente J. B. 3. 693. Aizoon Scorpioides Lob. Icon. 377.* L.

Sedum longifolium, citrino flore Mor. H. R. Bles.

Sedum arvense, flore rubente C. B. Pin. 283. *Prodr. 132.*

Sedum parvum, acre, flore luteo J. B. 3. 694. *Sempervivum minus, vermiculatum, acre C. B. Pin. 283. Sedum minus, viij, causticum Clus. Hist. lxj.* L.

Sedum minimum, luteum, non acre J. B. 3. 695. *Sempervivum, minus, vermiculatum, insipidum C. B. Pin. 284.* L.

Sedum minimum, non acre, flore albo Raii Hist. 1041.

Sedum Alpinum, flore pallido C. B. Pin. 284. *Sedum parvum, montanum, luteum J. B. 3. 693. Sedum minus, vj sive Alpinum, 1. Clus. Hist. lx.*

Sedum Alpinum, rubro, magno flore C. B. Pin. 284. *Aizoon montanum Lugd. 1131.*

Sedum palustre, subhirsutum, purpureum C. B. Pin. 285. *Sedum purpureum, pratense J. B. 3. 692. Sedum minus, iij sive palustre Clus. Hist. lix.*

Sedum echinatum vel stellatum, flore albo J. B. 3. 680. *Cotyledon stellata C. B. Pin. 285. Sempervivum tertium Col. Phytob. 42.*

Sedum echinatum, flore luteo J. B. 3. 680. Hujus Icon occurrit apud Columnam in eadem Tabulâ cum Sempervivo tertio.

Sedum Cepæa dictum H. L. Bat. *Cepæa J. B. 3. 679. Cepæa Mathioli Clus. Hist. lxviij.*

Sedum Cepæa dictum, floribus purpurascentibus. *Cepæa floribus ex purpureo candicantibus C. B. Pin. 288.*

Sedum minimum, montanum, flore purpurascente, parvo, semine stellato Raii Hist. 692.

Sedum Alpinum, Coridis folio.

Sedum Africanum, fruticosum, Ericæ folio Oldenl.

Ab eo genere excludi debent Sedi species foliis laciniatis, quæ ad Saxifragam pertinent, *Sedum minus, fruticosum C. B. Pin. 284. Sedum minus, fruticosum, alterum C. B. Pin. 284. Sedum Alpinum, Saxifragæ albæ flore, vel grandiflorum C. B. Pin. 284. quod Saxifragæ species videtur.*

perinde ac ſequens. Sedum Alpinum, album, foliolis compactis C. B. Pin. 284. Sedum Alpinum, hirſutum, lacteo flore C. B. Pin. 284. Vide Androſacen. Sedum Alpinum, Gramineo folio, lacteo flore C. B. Pin. 284. Androſaces etiam ſpecies. Sedum Alpinum, anguſtiſſimo folio, flore carneo C. B. Pin. 284. Sedum Alpinum, exiguis foliis C. B. Pin. 284. Sedum Alpinum, hirſutum, luteum C. B. Pin. 284. Alyſſi ſpecies. Sedum Alpinum, foliis crenatis, aſperis C. B. Pin. 284. ad Saxifragam cum ſequentibus referendum. Sedum Alpinum, Ericoides, purpuraſcens C. B. Pin. 284. Sedum Alpinum, Ericoides, cæruleum C. B. Pin. 284. &c.

Sedum à ſedendo vel à ſedando: ejus enim ſpecies humi ſedent, & inflammationes ſedant.

GENUS II.

Anacampſeros. *Orpin.*

Tab. 689. ANACAMPSEROS eſt plantæ genus, flore & fructu Sedi, à quo differt ex ſententia Clariſſ. Raii quòd à prima ſtatim germinatione excauleſcat, cùm folia Sedi in globulos oculi bovilli æmulos congerantur.

Anacampſerotis ſpecies ſunt.

Anacampſeros vulgò Faba craſſa J. B. 3. 681. *Telephium vulgare C. B. Pin. 287. Telephium alterum ſive Craſſula Dod. Pempt. 130.*

Anacampſeros purpurea J. B. 3. 682. *Telephium purpureum, majus C. B. Pin. 287. Telephium floribus purpureis Lob. Icon. 389.*

Anacampſeros minor, purpurea. *Telephium purpureum, minus C. B. Pin. 287. J. B. 3. 682.*

Anacampſeros maxima J. B. 3. 682. *Telephium latifolium, peregrinum C. B. Pin. 287. Telephium primum Dod. Pempt. 130.*

Anacampſeros minor, rotundiore folio, ſempervirens J. B. 3. 682. *Telephium repens, folio deciduo C. B. Pin. 287. Telephium minus, ſempervirens Lob. Icon. 390.*

Anacampſeros minor, longiore folio, ſempervirens.

Anacampſeros radice, Roſam ſpirante, major. *Rhodia radix C. B. Pin. 286, J. B. 3. 683. Dod. Pempt. 347.*

Anacampſeros radice Roſam ſpirante, minor. *Rhodia radix minor H. R. Par.*

Anacampſeros Luſitanica, hæmatodes, maxima. *Telephium Luſitanicum, hæmatodes, maximum H. R. Par.*

Anacampſeros Luſitanica, hæmatodes, maxima, flore albido. *Telephium Luſitanicum, hæmatodes, maximum, flore pallido H. R. Par.*

Anacampſeros Portulacæ folio. *Telephium Portulacæ folio Mor. H. R. Bleſ.*

Anacampſeros flore purpuraſcente & foliis rarioribus. *Telephium flore purpuraſcente & foliis rarioribus C. B. Pin. 287. Telephium tertium. purpuraſcente flore Cluſ. Hiſt. lxvj.*

Anacampſeros flore albo, ſupina.

Anacampſeros quòd Veneficæ olim πρὸς τὸ ἀνακάμπτειν τὸν ἔρωτα, id eſt, *ad amorem revocandum*, ea uterentur.

GENUS III.

Ulmaria.

ULMARIA est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante: ex cujus calyce D surgit pistillum C quod deinde abit in fructum E ex plurimis vaginulis F menbranaceis, intortis & in capitulum congestis compositum, semineque fœtum G ut plurimùm singulari & exiguo. Tab. 141.

Ulmariæ speciem unicam novi.

Ulmaria Clus. Hist. cxcviij. *J. B. 3. 488. Barba Capræ, floribus compactis C. B. Pin. 164. Regina prati Dod. Pempt. 57. Reine des prez.* L.

Ulmaria ab Ulmo, propter foliorum nescio quam similitudinem.

GENUS IV.

Barba Capræ.

BARBA CAPRÆ est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante: ex cujus calyce C monophyllo surgit pistillum D quod deinde abit in fructum F E ex multis veluti vaginulis in capitulum quoddam collectis compositum, quæ singulæ G semine turgescunt H ut plurimùm oblongo. Tab. 141.

Barbæ Capræ speciem unicam novi.

Barba Capræ, floribus oblongis C. B. Pin. 163. *Barba Capri J. B. 3. 488. Drymopogon 1. Tabern. Icon. 777. Barbe de Chevre.* L.

Barba Capræ à similitudine, ut aiunt, barbæ caprillæ.

GENUS V.

Fagonia.

FAGONIA est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante: ex cujus meditullio surgit pistillum C quod deinde abit in fructum D è rotundo acuminatum, striatum, multicapsularem E, ex plurimis vaginis compositum, quæ singulæ F semine turgescunt subrotundo G. Tab. 141.

Fagoniæ species sunt.

Fagonia Cretica, spinosa. *Trifolium spinosum, Creticum C. B. Pin. 330. Prodr. 142. Trifolium aculeatum, Creticum J. B. 2. 388.*

Fagonia Hispanica, non spinosa.

Fagoniam appellavi ut illustrissimo viro D. D. Fagoni Archiatrωn Comiti, quæ reddere beneficia nequeo, memori mente persolverem.

GENUS VI.

Tribulus.

TRIBULUS est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante: ex cujus calyce D surgit pistillum C quod deinde abit in fructum quodammodo cruciformem E vel turbinatum, ex pluribus partibus F. plerumque compositum, muricatis, in capitulum collectis & se- Tab. 141.

minibus fœtis H ut plurimùm oblongis, in loculis G nidulantibus.

Tribuli ſpecies ſunt.

Tribulus terreſtris, Ciceris folio, ſeminum integumento aculeato Mor Hiſt. Oxon. Part. 2. 102. *Tribulus terreſtris, Ciceris folio, fructu aculeato C. B. Pin. 350. Tribulus terreſtris J. B. 2. 352. Dod. Pempt. 557.*

Tribulus terreſtris, major, Curaſſavicus Prodr. Par. Bat. & *Par. Bat. Tribulus terreſtris, Americanus, Chamæciſti flore, fructu ſpinoſo, maximo Breyn. Prodr. 2. Hort. Amſtel. fig. 32.*

Tribulus terreſtris, Americanus, fructu turbinato, foliis lanuginoſis Plum.

Tribulus terreſtris, Indiæ Orientalis, foliis Viciæ ſubrotundis & villoſis.

GENUS VII.

Juncago.

Tab. 142. JUNCAGO eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante: ex cujus meditullio ſurgit piſtillum C quod deinde abit in fructum oblongum D, in baſi dehiſcentem E, ex tribus vaginulis compoſitum, quæ ſingulæ F ſemen complectuntur ſingulare G, oblongum.

Juncaginis ſpeciem unicam novi.

Juncago paluſtris & vulgaris. *Gramen junceum, ſpicatum ſeu Triglochin C. B. Pin. 6. Gramen Triglochin J. B. & Hyacinthi parvi facie, Gramen Triglochin J. B. 2. 508. Gramen marinum, ſpicatum, alterum Lob. Icon. 17.*

GENUS VIII.

Geranium, *Bec de Gruë.*

Tab. 142 GERANIUM eſt plantæ genus, flore A C roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante: ex cujus calyce D ſurgit piſtillum E quod deinde abit in fructum roſtratum F, quinque ſtriis per longitudinem inciſum G, quibus totidem adhæreſcunt capſulæ H I K L M, in longam caudam deſinentes, per maturitatem à baſi ad apicem extrorſum ſe revolventes & ſemine fœtæ N P ut plurimùm oblongo O.

Geranii ſpecies ſunt.

Geranium Batrachioides, folio Aconiti C. B. Pin. 317. *Geranium Batrachioides aliud, folio Aconiti nitente Cluſii J. B. 3. 476. Geranium ij, Βατραχιόδες, minus Cluſ. Hiſt. xcix.*

Geranium Batrachioides, folio Aconiti, flore albo, lineis cæruleis variegato C. B. Pin. 317.

Geranium Batrachioides, folio Aconiti, flore albo C. B. Pin. 317.

Geranium Batrachioides, maximum minus laciniatum, folio Aconiti J. B. 3. 477. *Geranii majoris ſpecies, foliis magnis figurâ ferè & magnitudine Aconiti lutei, hirſutis, aſperis Geſn. App. 292.*

Geranium Batrachioides, odoratum C. B. Pin. 318. *Geranium Batrachioides, longiùs radicatum, odoratum J. B. 3. 477. Geranium Batrachioides, alterum Dod. Pempt. 63.*

Geranium Batrachioides, Gratia Dei Germanorum C. B. Pin. 318. *Gera-*

nium Batrachioides J. B. 3. 475. Dod. Pempt. 63.

Geranium Batrachioides, Gratia Dei Germanorum, flore albo C. B. Pin. 318. *Geranium Batrachioides, album J. B. 3. 476.*

Geranium Batrachioides minus, five Gratia Dei Germanorum C. B. Pin. 318.

Geranium Batrachioides, flore variegato C. B. Pin. 318. *Geranium Batrachioides ex albo cum cæruleo colore varium J. B. 3. 476. Geranium Anglicum, variegatum Eyft.*

Geranium Batrachioides, Collum Gruis Germanorum C. B. Pin. 318. *Gruinalis Dodonæi Lugd. 1278.*

Geranium annuum, minus, Batrachioides, Bohemicum, purpuro-violaceum Mor. Hift. Oxon. 2. Part. 511.

Geranium Batrachioides minus, perenne, verficolor Mor. H. R. Blef.

Geranium phæum five fufcum, petalis reflexis Mor. Hift. Oxon. Part. 2. 515. *Geranium montanum, fufcum C. B. Pin. 318. Geranium phæum, flore reflexo J. B. 3. 477.*

Geranium phæum five fufcum, petalis reflexis, folio non maculato H. L. Bat.

Geranium phæum five fufcum, petalis rectis feu planis Mor. Hift. Oxon. Part. 2. 515. *Geranium phæo five pullo flore Clufii J. B. 3. 477.*

Geranium phæum five fufcum, petalis rectis feu planis, folio maculato H L. Bat.

Geranium radice grumosâ C. B. Pin. 318. *Geranium Afphodeli radice J. B. 3. 475. Geranium iiij, bulbofum Pennei Cluf. Hift. c.*

Geranium nodofum C. B. Pin. 318. *Geranium magnum, folio trifido J. B. 3. 478. Geranium v, nodofum Plateau Cluf. Hift. cj.*

Geranium Mofcoviticum, purpureum Park. Theat. 705.

Geranium Romanum, verficolor, five ftriatum Park. Par. 229.

Geranium fanguineum, maximo flore C. B. Pin. 318. *Geranium fanguineum, five hæmatodes, craffâ radice J. B. 3. 478. Geranium vij, αἱματῶδες. Cluf. Hift. cij.*

Geranium hæmatodes, flore variegato Hort. Edind. *Geranium hæmatodes, Lancaftrenfe, flore eleganter ftr ato Raii Hift. 1061.*

Geranium hæmatodes, foliis majoribus pallidioribus & altiùs incifis Raii Synopf. 219.

Geranium fanguineum, cauliculis erectis, flore minore H. L. Bat.

Geranium tuberofum, majus C. B. Pin. 318. *Geranium tuberofum J. B. 3. 474. Dod. Pempt. 71.*

Geranium argenteum, Alpinum C. B. Pin. 318. *Geranium argenteum, Montis Baldi J. B. 3. 474. Geranium Alpinum, longiùs radicatum Pon. Bald. in fol. cccIxij.*

Geranium Pyrenaicum, foliis cineraceis, radice craffâ, magno flore variegato.

Geranium lucidum, faxatile C. B. Pin. 318. *Geranium lucidum J. B. 3. 481. Geranium rotundifolium, faxatile, montanum Col. Part. 1. 137.*

Geranium parvum, foliis Ranunculi C. B. Pin. 318. *Geranium Salmanticense, roſtratum Cluſ. Hiſt. cij.*
Geranium folio Malvæ rotundo C. B. Pin. 318. *Geranium folio rotundo, multùm ſerrato, ſive Columbinum J. B. 3. 473. Pes Columbinus Dod. Pempt. 61.*
Geranium folio Malvæ rotundo, flore majori, cæruleo C. B. Pin. 318.
Geranium Columbinum, majus, flore minore, cæruleo Raii. Hiſt. 1059.
Geranium Malacoides ſeu Malvæ folio rotundo, flore albo Mor. H. R. Bleſ.
Geranium folio Malvæ rotundo, minus C. B. Pin. 318.
Geranium Columbinum, perenne, Pyrenaicum, maximum.
Geranium montanum, rotundifolium, perenne, flore purpureo, majore Bocc. Muſ. Part. 2. 81. Tab. 72.
Geranium Columbinum, maximum, foliis diſſectis D. Plot. Hiſt. nat. Oxon. *Geranium Columbinum, majus, foliis imis longis, uſque ad pediculum diviſis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 511.*
Geranium Columbinum diſſectis foliis, pediculis florum longiſſimis Raii Hiſt. 1059. *Geranium Columbinum, annuum, minus, folio tenuiùs laciniato, flore pediculo longiſſimo inſiſtente Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 512.*
Geranium Columbinum, tenuiùs laciniatum C. B. Pin. 318. *Prodr. 138.*
Geranium Columbinum, tenuiùs laciniatum, flore albo H. R. Par.
Geranium Columbinum, minus, majori flore & foliis florum bifidis Bot. Monſp.
Geranium Columbinum, majus, foliis tenuiter diſſectis, foliis florum bifidis Bot. Monſp. *Geranium gruinale, folio tenuiter diviſo J. B. 3. 474.*
Geranium folio Althææ C. B. Pin. 318. *Geranium Malvaceum J. B. 3. 472. Geranium Malacoides Lob. Icon. 662.*
Geranium Althææ folio, floribus ſaturatiùs rubentibus H. L. Bat.
Geranium Malacoides, minus C. B. Pin. 319. *Prodr. 138.*
Geranium Malacoides craſſo, rugoſo, integro folio Bocc. Muſ. Tab. 89. *Geranium Malacoides, ſupinum lato rotundo, craſſo, rugoſo, integro folio, acu breviſſima Carinenſe Ejuſd. pag. 109.*
Geranium puſillum, ſupinum, maritimum, Althææ aut Betonicæ folio, noſtras Raii Hiſt. 1056.
Geranium Alceæ veſicariæ foliis Park. Theat. 707.
Geranium Robertianum 1, viride C. B. Pin. 319. *Geranium Robertianum, murale J. B. 3. 480. Geranium Robertianum Dod. Pempt. 62.*
Geranium Robertianum, 1, rubens C. B. Pin. 319.
Geranium Robertianum, flore albo Mor. H. R. Bleſ.
Geranium lucidum ſaxatile, foliis Geranii Robertiani Raii Synopſ. 218.
Geranium Cicutæ folio, acu longiſſima C. B. Pin. 319. *Prodr. 138. Geranium Coriandri folio, odorum Ejuſd. 319. Geranium Apulum, Coriandri folio, alterum, odorum Col. Part. 1. 135.*
Geranium Cicutæ folio, moſchatum C. B. Pin. 319. *Geranium ſupinum Dod. Pempt. 63.*

Geranium Cicutæ folio, inodorum C. B. Pin. 319.

Geranium Cicutæ folio, minus & ſupinum C. B. Pin. 319. *Geranium moſcha-tum, folio ad Myrrhidem accedente, minus J. B. 3. 479. Geranium minus, Geranium arvenſe Tabern. Icon. 57.*

Geranium Cicutæ folio, minus & ſupinum, flore albo C. B. Pin. 319. *Geranium arvenſe, album Tabern. Icon. 57.*

Geranium Cicutæ folio, erectum, Romanum Bocc. Muſ. Part.2. 93. Tab.82.

Geranium Chryſanthemi Cretici folio, Neapolitanum Bocc. Muſ. Part. 2. 93. Tab 83.

Geranium latifolium, longiſſimâ acu C. B. Pin. 319. *Geranium ſpecioſum, annuum, longiſſimis roſtris, Creticum J. B. 3. 479. Geranium Creticum, annuum, hæmatodes Lob. Icon. 662.*

Geranium maritimum, annuum, laciniatum, acu longiſſimâ *Geranium ſupinum, Botrys folio, acu ſurſum ſpectante Bocc. Muſ. Part. 2. 145. Geranium Botrys folio Ejuſd. Tab. 109.*

Geranium craſſo Batrachioides folio Bocc. Muſ. Part.2. Tab. 128. *Geranium ſupinum, rotundo Batrachioides, craſſo tomentoſo folio, radice rufeſcente longiùs radicata Ejuſd. pag. 160.*

Geranium minimum, Chamædryoides Bocc. Muſ. Part. 2. Tab. 128. *Geranium æſtivum minimum, ſupinum, Alpinum, Chamædryoides, flore albo, variegato Ejuſd. 160.*

Geranium Petræum, Cicutæ folio, radice craſſâ Bot. Monſp. *Geranium fœtidum Park. Theat. 709. Lob. Illuſtr. 134.*

Geranium Hiſpanicum, magnâ radice, Cicutæ folio craſſiori Schol. Bot.

Geranium Africanum, arboreſcens, Ibiſci folio rotundo, Carlinæ odore H. L. Bat.

Geranium Africanum, fruteſcens, Malvæ folio laciniato, odorâto H. L. Bat.

Geranium Africanum, Alchimillæ hirſuto folio, floribus albidis H. L. Bat.

Geranium Africanum, Betonicæ folio laciniato & maculato, floribus incarnatis H. L. Bat.

Geranium Africanum, Betonicæ folio procumbens, floribus parvis, eleganter variegatis Plux. Almag. Bot.

Geranium Africanum, noctu olens, tuberoſum & nodoſum, Aquilegiæ foliis H. L. Bat. *Geranium Æthiopicum, noctu olens, radice tuberoſa, Aquilegiæ foliis Breyn. Cent. 1. 127.*

Geranium Africanum, noctu olens, Aquilegiæ folio, flore incarnato rubente Plux. Phytog. Tab. 187. fig. 1.

Geranium Africanum, noctu olens, flore ruberrimo, Anemones folio latiore Plux. Phytog. Tab. 186. fig. 5.

Geranium Africanum noctu olens, flore rubro Anemones folio anguſtiori Plux. Phytog. Tab. 186. fig. 6.

Geranium Africanum, Uvæ criſpæ folio, floribus exiguis, rubellis H. L. Bat.

Geranium Africanum, Coriandri folio, floribus incarnatis, majus H. L.

Bat. *Geranium Æthiopicum, Myrrhidis folio, tertium, flore magno ftriato Breyn. Cent. 1. 129.*

Geranium Africanum, Coriandri folio, floribus incarnatis, minus H. L. Bat.

Geranium trifte five Indicum, noctu olens Park. Theat. 709. *Geranium trifte Corn. 110.*

Geranium Africanum, noctu olens, radice tuberofa, foliis Paftinacæ incanis, lanuginofis, latioribus, flore pallidè flavefcente H. L. Bat. *Geranium Æthiopicum, noctu olens, radice tuberofa, foliis Myrrhidis latioribus Breyn. Cent. 1. 126.*

Geranium Africanum, noctu olens, radice tuberofa, foliis Paftinacæ incanis, lanuginofis anguftioribus H. L. Bat.

Geranium Africanum, Althææ folio, parvo flore.

Geranium à voce Græca γέρανος *Grus*. Geranium enim in fummis alis furfum Lib. 3. cap. 131. fpectantes eminentias quafdam habet (ut ait Diofcorides) veluti gruum capitula cum fuis roftris, aut dentes caninos.

GENUS IX.

Thalictrum.

Tab. 143. THALICTRUM eft plantæ genus, flore A C rofaceo, plurimis fcilicet petalis B D in orbem pofitis conftante: ex cujus meditullio furgit numerofa ftaminum congeries E piftillum cingens F G, quod deinde abit in fructum in quo velut in capitulum colliguntur capfulæ modò alatæ H I, modò alis carentes K L, feminibus fœtæ fingularibus, ut plurimùm oblongis M N.

Thalictri fpecies funt.

Thalictrum majus, filiquâ angulosâ aut ftriatâ C. B. Pin. 336. *Thalictrum nigrius, caule & femine ftriato J. B. 3. 486. Thalictrum magnum Dod. Pempt. 58.*

Thalictrum flore incarnato Eyft.

Thalictrum flore albo Eyft.

Thalictrum majus, filiquâ feminis ftriatâ, foliis rugofis, trifidis Mor. Umb. 70. *Thalictrum pratenfe, maximum, Monfpelienfium, afperioribus foliis feu folio rugofo Mor. H. R. Blef. Thalictrum pratenfe, majus Monfpelienfium, foliis rugofis H. R. Par.*

Thalictrum majus, non ftriatum C. B. Pin. 336. *Thalictrum magnum, fecundum Dod. Pempt. 58.*

Thalictrum majus, flavum, ftaminibus luteis vel glauco folio C. B. Pin. 336. *Thalictrum fpeciofiffimum, glaucum, femine & caule ftriato J. B. 3. 486. Thalictrum magnum, tertium Dod. Pempt. 58.*

Thalictrum Alpinum, Aquilegiæ foliis, florum ftaminibus purpurafcentibus. *Thalictrum majus, florum ftaminibus purpurafcentibus C. B. Pin. 337. Thalictrum majus, folliculis angulofis, caule lævi J. B. 3. 487. Thalictrum magnum, 4 Dod. Pempt. 58.*

Thalictrum Alpinum, majus, Aquilegiæ foliis, florum ftaminibus albis, caule viridi. *Thalictrum montanum, album, altius C. B. Pin. 337. Thalictrum montanum, 1. Cluf. Hift. 234.*

Thalictrum Alpinum, minus, Aquilegiæ *foliis*, florum ſtaminibus albis, caule viridi. *Thalictrum montanum*, 2. *Cluſ. Hiſt.* 234.

Thalictrum Canadenſe, caule purpuraſcente, Aquilegiæ foliis, florum ſtaminibus albis. *Thalictrum Canadenſe Corn.* 186.

Thalictrum Americanum, minus Park. Theat. 265.

Thalictrum magnum, flore luteo, odorato V. Luſit.

Thalictrum minus, Aſphodeli radice, magno flore. *Oenanthe Myconi Lugd.* 785. *J. B. 3. Part.* 2. 192.

Thalictrum minus, Aſphodeli radice, parvo flore.

Thalictrum montanum, præcox. *Ranunculus præcox ij, Thalictri folio Cluſ. Hiſt.* 233.

Thalictrum minus. C. B. Pin. 337. *Thalictrum minus ſive Rutæ pratenſis genus minus, ſemine ſtriato J. B.* 3. 487. *Thalictrum minus Dod. Pempt.* 58. L.

Thalictrum pratenſe, anguſtifolium C. B. Pin. 337. *J. B.* 3. 487. *Thalictrum vj vel pratenſe ij. Cluſ. Hiſt.* 234. L.

Thalictrum minus, alterum, Pariſienſium, foliis craſſioribus & lucidis H. R. Par. *Thalictrum 5 vel pratenſe, 1 Cluſ. Hiſt.* 234.

Thalictrum pratenſe, anguſtiſſimo folio C. B. Pin. 337. *Thalictrum anguſtiſſimo folio Prodr.* 146.

Thalictrum minimum, fœtidiſſimum C. B. Pin. 337. *Prodr.* 147. *J. B.* 3. 488.

Thalictrum montanum, minus, foliis latioribus Raii Synopſ. 100.

Thalictrum minimum, montanum, atrorubens, foliis ſplendentibus Raii Synopſ. 100.

GENUS X.

Butomus.

BUTOMUS eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis majoribus B & minoribus C in orbem poſitis plerumque conſtante: ex cujus meditullio ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum E membranaceum, in quo velut in capitulum colliguntur vaginæ F in cornu ut plurimùm deſinentes, ſecundùm longitudinem dehiſcentes, ſeminibus fœtæ G plerumque oblongis H. *Tab.* 143.

Butomi ſpeciem unicam novi, cujus varietates ſunt.

Butomus flore roſeo. *Butomus Cæſalp.* 553. *Juncus floridus, major C. B. Pin.* 12. *Juncus floridus J. B.* 2. 524. *Gladiolus aquatilis Dod. Pempt.* 601. L.

Butomus flore albo. *Juncus floridus, major, flore albo. H. R. Par.* L.

GENUS XI.

Helleborus. *Ellebore noir.*

HELLEBORUS eſt plantæ genus, flore AB roſaceo, plurimis ſcilicet petalis in orbem poſitis conſtante: ex cujus meditullio ſurgit piſtillum D plurimis corniculis C, inter ſtamina X & petala jacentibus circa baſim cinctum. *Tab.* 144.

quod deinde abit in fructum E, in quo velut in capitulum colliguntur vaginæ F membranaceæ in cornu plerumque desinentes, secundùm longitudinem dehiscentes G & seminibus fœtæ H plerumque subrotundis vel ovatis I K.

Hellebori species sunt.

Helleborus niger, fœtidus C. B. Pin. 185. *Helleborus niger, silvestris, adulterinus, etiam hyeme virens J. B. 3. App. 880. Veratrum nigrum iij Dod. Pemp. 386.*

Helleborus niger, hortensis, flore viridi C. B. Pin. 185. *Helleborus niger, vulgaris, flore viridi, vel herbaceo, radice diuturna J. B. 3. 636. Veratrum nigrum, ij Dod. Pempt. 385.*

Helleborus niger, hortensis, alter C. B. Pin. 185. *Veratrum nigrum iiij, peregrinum Clus. Hist. 274.*

Helleborus niger, amplioribus foliis. *Veratrum nigrum, Stiriacum Tabern. Icon. 723.*

Helleborus niger, angustioribus foliis. *Helleborus niger, flore roseo C. B. Pin. 186. Elleborus niger, legitimus Clus. Hist. 274.*

Helleborus niger, autumnalis, flore maximo H. R. Par. *Elleborus autumnalis, flore roseo, majore, albo D. de Mauvilain Joncq. Hort.*

Helleborus niger, flore roseo, minor, Belgicus Mor. H. R. Bles.

Helleborus niger, sanguineo folio Bocc. Mus. Part. 2. pag. 26. Tab. 11.

Helleborus niger, foliis dissectis Bocc. Mus. Part. 2. pag. 26. Tab. 11.

Helleborus niger, trifoliatus Ald. Hort. Farnes. 91.

Helleborus niger, tuberosus, Ranunculi folio, flore luteo. *Aconitum unifolium, luteum, bulbosum C. B. Pin. 183. Ranunculus cum flore in medio folio, radice tuberosa J. B. 3. 414. Aconitum luteum, minus Dod. Pempt. 440.*

Helleborus niger, Ranunculi folio, flore globoso, majore. *Ranunculus montanus, Aconiti folio, flore globoso C. B. Pin. 182. Ranunculus flore globoso, quibusdam Trollius flos J. B. 3. 419. Ranunculus flore globoso Dod. Pempt. 430.*

Helleborus niger, Ranunculi folio, flore globoso, minore.

Ab eo genere excludendæ sunt plantæ sequentes. *Helleborus niger, Saniculæ folio, major C. B. Pin. 186. Astrantiæ species est. Helleborus Saniculæ folio, minor C. B. Pin. 186. Astrantiæ species. Helleborus niger, tenuifolius, Buphthalmi flore C. B. Pin. 186. ad Ranunculum revocandus. Helleborus albus, flore subviridi C. B. Pin. 186. Species Veratri ut & sequens. Helleborus albus, flore atrobente C. B. Pin. 186.*

Helleborus dicitur à vocibus Græcis ἑλεῖν βορᾶ, quod esu interimere credatur.

GENUS XII.

Veratrum. *Ellebore blanc.*

Tab. 145. VERATRUM est plantæ genus, flore A rosaceo plulimis scilicet petalis B in orbem positis constante: ex cujus meditullio surgit pistillum C quod deinde abit in fructum D in quo velut in capitulum colliguntur tres plerumque

vaginæ

vaginæ membranaceæ F, ſeminibus fœtæ E G, oblongis I, grani Tritici æmulis, marginatis & quaſi alâ foliaceâ cinctis H.

Veratri ſpecies ſunt.

Veratrum flore ſubviridi. *Helleborus albus, flore ſubviridi C. B. Pin. 186.* L *Helleborus albus, flore ex viridi albeſcente J. B. 3. 634. Helleborum album ſive Veratrum Lob. Icon. 311. Ellebore blanc, à fleur vert-pâle.*

Veratrum flore atro-rubente. *Helleborus albus, flore atro-rubente C. B. Pin. 186. Helleborum album, flore nigro J. B. 3. 634. Helleborum album, floribus atro-rubentibus, præcox Lob. Icon. 311. Ellebore blanc à fleur rouge-brun.*

Veratrum differt ab Helleboro, quòd corniculis careat & ſemen habeat marginatum: ideoque diverſis nominibus hæc duo genera diſtinguenda ſunt.

GENUS XIII.

Populago.

POPULAGO eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis in orbem poſitis conſtante: ex cujus meditullio ſurgit piſtillum B quod deinde abit in fructum C membranaceum, in quo velut in capitulum colliguntur plurimæ vaginæ D plerumque deorſum inflexæ, ſeminibuſque fœtæ ut plurimùm oblongis F. Tab. 145.

Populaginis ſpeciem unicam novi, cujus varietates ſunt.

Populago flore majore. *Populago major. Tabern. Icon. 750. Caltha paluſtris, flore ſimplici C. B. Pin. 276. Caltha paluſtris J. B. 3. 470.* L

Populago flore minore. *Populago minor Tabern. Icon. 750.* L

Populago flore pleno. *Populago multiflora Tabern. Icon. 751. Caltha paluſtris, flore pleno C. B. Pin. 276. Caltha paluſtris, flore multiplicato J. B. 3. 470.* L

Populago à Populo, quòd inter Populos naſcatur.

GENUS XIV.

Pæonia, *Pivoine.*

PÆONIA eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante: Ex cujus calice C polyphyllo ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum E, in quo plurima cornicula velut in capitulum colliguntur deorſum inflexa, lanugine plerumque pubeſcentia, per longitudinem dehiſcentia, & ſeminibus fœta F ferè globoſis G. Tab. 146.

Pæoniæ ſpecies ſunt.

Pæonia folio nigricante, ſplendido, quæ mas C. B. Pin. 323. *Pæonia mas, procerior J. B. 3. 492. Pæonia mas Dod. Pempt. 194. Pivoine mâle.*

Pæonia mas, flore incarnato Eyſt.

Pæonia mas, flore albo Eyſt.

Pæonia mas, foliorũ ſegmentis amplioribus C. B. Pin. 323. *Pæonia mas, major Eyſt.*

Pæonia mas, major, flore incarnato Eyſt.

Pæonia mas, altera, tardior J. B. 3. 492.
Pæonia communis vel fœmina C. B. Pin. 323. *Pæonia fœmina, vulgatior J. B. 3. 492. Pæonia fœmina, altera Dod. Pempt. 195.*
Pæonia fœmina, altera C. B. Pin. 323. *Pæonia promiſcua, ſtrictiore folio J. B. 3. 493. Pæonia fœmina, prior Dod. Pempt. 194.*
Pæonia promiſcua Vormarii, folio latiore J. B. 3. 493.
Pæonia hyemalis, pumila, Roſæ rubræ monoflore H. Cathol.
Pæonia tenuiùs laciniata, ſubtus pubeſcens, flore purpureo C. B. Pin. 323. *Pæonia pumila, fœmina Lob. Icon. 683.*
Pæonia folio ſubtus incano, flore albo vel pallido C. B. Pin. 323. *Pæonia ſimplex, niveo flore Cluſ. Hiſt. 281.*
Pæonia Aquilinæ foliis C. B. Pin. 323. *Pæonia iiij, Aquilinæ foliis Cluſ. Hiſt. 280.*
Pæonia Pomi Arantii colore C. B. Pin. 323. *Pæonia iij Cluſ. Hiſt. 280.*
Pæonia flore variegato C. B. Pin. 324. *Pæonia v. Cluſ. Hiſt. 280.*
Pæonia peregrina, flore ſaturè rubente C. B. Pin. 324. *Pæonia Byzantina, 1. Cluſ. Hiſt. 279.*
Pæonia peregrina, flore dilutè rubente C. B. Pin. 324. *Pæonia Byzantina, altera Cluſ. Hiſt. 279.*
Pæonia fœmina, flore pleno, rubro, majore C. B. Pin. 324. *Pæonia flore pleno, rubro J. B. 3. 493. Pæonia fœmina multiplex flos Dod. Pempt. 195.*
Pæonia flore pleno, rubro, minore C. B. Pin. 324. *Pæonia flore pleno, rubro, minor J. B. 3. 494. Pæonia pleno rubro flore, minor Cluſ. Hiſt. 280.*
Pæonia fœmina, flore albo, pleno C. B. Pin. 324. *Pæonia albo flore pleno, ſive polyanthos alba, fœmina J. B. 3. 494.*
Pæonia flore exalbido, pleno, major C. B. Pin. 324. *Pæonia exalbido pleno flore major Cluſ. Hiſt. 280.*
Pæonia flore exalbido, pleno, minor, C. B. Pin. 324. *Pæonia pleno flore albeſcente, minor Cluſ. Hiſt. 280.*
Pæonia à Pæone Medico, qui eâ curaſſe perhibetur Plutonem ab Hercule vulneratum, ut refert Homerus Odyſſ. 5.

SECTIO VII.

De Herbis flore rosaceo, cujus pistillum abit in fructum ex plurimis seminibus in capitulum quoddam collectis compositum.

GENUS I.

Anemone. *Anemone.*

ANEMONE est plantæ genus, flore A L rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante : ex cujus meditullio surgit pistillum D quod deinde abit in fructum E oblongum, cujus axi F plurima semina adhærescunt G caliptrâ ut plurimùm lanuginosâ H I obvoluta : figura L Anemonem exhibet flore pleno. His notis addenda sunt foliola quædam M N caulem aliàs nudum cingentia, plerumque terna. *Tab. 141.*

Anemones species sunt.

Anemone Cyclamini seu malvæ folio, lutea C. B. Pin. 173. *Anemone latifolia, flore flavo, 1 Clusii J. B. 3. 401. Anemone hortensis, latifolia, simplo flavo flore Clus. Hist. 248.* *Anemone latifolio.*

Anemone latifolia, flava C. B. Pin. 176. *Anemone latifolia, duplo flore flavo 2. Clusii J. B. 3. 402. Anemone hortensis, latifolia, duplo flore flavo Clus. Hist. 249.*

Anemone latifolia, flore intus luteo, foris rubro & violaceo V. Lusit.

Anemone latifolia, flore simplici, emaculati candoris, H. R. Par.

Anemone latifolia, flore albo, duplici & triplici foliorum serie V. Lusit.

Anemone latifolia, flore intus albo, extrinsecus rubro & violaceo V. Lusit.

Anemone latifolia, flore duplo, foliis albo & amœno violaceo virgatis H. R. Par. *Anemone latifolia seu Pavo minor, foliis amœno violaceo & albo variegatis Joncq. Hort. Sylvie ou Dausine.*

Anemone latifolia, Pavo dicta major, prima C. B. Pin. 176. *Anemone latifolia, pleno flore coccineo, sive Pavo major, 1 Clusii J. B, 3. 405. Anemone hortensis, latifolia, Pavo major, 1 Clus. Hist. 261.*

Anemone latifolia, Pavo dicta major, prolifera C. B. Pin. 176. *Anemone Pavosa latifolia, multiplex, flore miniato Bry.*

Anemone latifolia, Pavo dicta, luxuriantibus solùm foliis infeliciter sylvescens & florens raro H. R. Par.

Anemone latifolia, Pavo dicta polyphylla, flore suave-rubente H. R. Par. *Pavo major, à fleur double, couleur de chair.*

Anemone latifolia, flore pleno, arboris Persicæ quoad floris colorem æmula H. R. Par. & Joncq. Hort. *Anemone rosée.*

Anemone latifolia, maxima, versicolor C. B. Pin. 176. *Anemone latifolia*

flore pleno, variegato J. B. 3. 404. Anemone hortenſis, latifolia, pleno flore, 1 Cluſ. Hiſt 261.

Anemone latifolia, maxima. foliis amœno candore & ſuavi purpurâ variis H.R. Par.

Anemone Chalcedonica, major, flore viridi pleno, violaceo, rubentibus lineis Suvert.

Anemone latifolia, multiplex, flore violaceo H. R. Par. *Anemone viollette.*

Anemone latifolia, circumfuſis foliis obſoletiùs holoſericea, mediis glomeratis foliolis vireſcens, ſaliente comâ ex purpura nigricante H. R.Par. *La Diableſſe.*

Anemone latifolia, flore ſimplici, croceo-palleſcente, vivaci rubore radiato, Pavo minor Herbariorum H. R. Par.

Anemone Geranei rotundo folio purpuraſcens C. B. Pin. 173. *Anemone Italica, latiuſculis ſpinoſis foliis 3. Cluſii J. B. 3. 402. Anemone 1 Dod. Pempt. 434.*

Anemone Geranei rotundo folio, dilutè purpuraſcens C. B. Pin. 173. *Anemone latifolia, ex purpura dilutiore albicante flore, 4 Cluſii J. B. 3. 402. Anemone hortenſis, latifolia 4, ſimplici flore Cluſ. Hiſt. 250.*

Anemone Geranei rotundo folio, dilutè rubens C. B. Pin. 173. *Anemone latifolia, flore ad carneum colorem tendente, albicantibus unguibus, 5 Cluſii J. B. 3. 402. Anemone hortenſis, latifolia, 5 ſimplici flore Cluſ. Hiſt. 250.*

Anemone latifolia, ſimplici carneo flore C. B. Pin. 173. *Anemone latifolia, purpurei ferè coloris, unguibus albicantibus, Byzantina, 6 Cluſii J. B. 3. 403. Anemone hortenſis, latifolia, 6, ſimplici flore Cluſ. Hiſt. 250. Anemone lierrée.*

Anemone latifolia, flore purpuro-ſaturo C. B. Pin. 173. *Anemone latifolia, flore coloris purpurei, ſaturi, unguibus magnis, albis, infima parte purpureis, 8 Cluſio J. B. 3. 403. Anemone hortenſis, latifolia 8, ſimplici flore Cluſ. Hiſt. 251.*

Anemone latifolia, purpuro-violaceo flore C. B. Pin. 173. *Anemone latifolia, violacea, unguibus argenteis. 12 Cluſii J. B. 3. 403. Anemone hortenſis, latifolia 12, ſimplici flore Cluſ. Hiſt 251.*

Anemone latifolia, flore purpuro-violaceo, altera C. B. Pin. 173. *Anemone latifolia, flore ampliore, duodenis foliis violaceo purpureis, unguibus albis, 13 Cluſii J. B. 3. 403. Anemone hortenſis, latifolia, 13, ſimplici flore Cluſ. Hiſt. 252.*

Anemone latifolia, violaceo flore C. B. Pin. 173. *Anemone latifolia, flore ex purpura violaceo, ad umbilicum albicante orbe, 9 Cluſii J. B. 3. 403. Anemone hortenſis, latifolia, 9, ſimplici flore Cluſ. Hiſt. 251.*

Anemone latifolia, flore violaceo, ſaturo colore C. B. Pin. 173. *Anemone latifolia, flore violaceo, unguibus magnis, candidis, Byzantina, ij Cluſii J. B. 3. 403. Anemone hortenſis, latifolia, ij, ſimplici flore Cluſ. Hiſt. 251.*

Anemone latifolia, flore variegato C. B. Pin. 173. *Anemone colore saturatiùs ex purpureo rubens, oris coccineis, unguibus albis, magnis, Byzantina, 7 Clusii J. B. 3. 403. Anemone hortensis, latifolia, 7, simplici flore Clus. Hist. 250.*

Anemone latifolia, punctato flore. C. B. Pin. 173. *Anemone latifolia, violacea, maculis albis notata, 10 Clusii J. B. 3. 403. Anemone hortensis, latifolia, 10, simplici flore Clus Hist. 251. Sylvie à fleur simple.*

Anemone latifolia, flore carneo C. B. Pin. 173. *Anemone latifolia, flore veluti carneo, unguibus albis, 14 Clusii J. B. 3. 403. Anemone hortensis, latifolia, 14, simplici flore Clus. Hist. 252.*

Anemone latifolia, Saniculæ folio C. B. Pin. 173. *Anemone simplex, latifolia, dilutè purpurascens Eyst.*

Anemone latifolia, flore Orangei coloris C. B. Pin. 174. *Anemone latifolia, colore Orengens dicto, 15 Clusii J. B. 3. 403. Anemone hortensis, latifolia, 15, simplici flore Clus. Hist. 252.*

Anemone latifolia, flore coccineo C. B. Pin. 174. *Anemone latifolia, flore coccineo, itemque unguibus, 16 Clusii J. B. 3. 404. Anemone hortensis, latifolia, 16, simplici flore Clus. Hist. 252.*

Anemone latifolia, flore magno, coccineo C. B. Pin. 174. *Anemone latifolia, coccinea, sine unguibus, Byzantina, 17 Clusii J. B. 3. 404. Anemone hortensis, latifolia, 17 simplici flore Clus. Hist. 253.*

Anemone latifolia, flore coccineo, phœniceo C. B. Pin. 174 *Anemone latifolia, ex coccineo phœnicei coloris, unguibus parvis, subpallidis 18 Clusii J. B. 3. 404. Anemone hortensis, latifolia, 18, simplici flore Clus. Hist. 253.*

Anemone sylvestris, alba, major C. B. Pin. 176. *Anemone alba, magna, plurimâ parte anni florens J. B. 3. 411. Anemone sylvestris, 1 Clus. Hist. 244.* L.

Anemone sylvestris, alba, minor. C. B. Pin. 176. *Prodr. 93.*

Anemone Virginiana Par. Bat. *Anemone Virginiana, tertia Mathioli similis, parvo flore H. L. Bat. App.*

Anemone Geranei Rupertiani folio, cærulea: an Dioscoridis? C. B. Pin. 174. *Anemone Geranifolia J. B. 3. 405. Anemone hortensis, tenuifolia 1, simplici flore Clus. Hist. 254.* Anemone tenuifolia.

Anemone tenuifolia, flore multifido, dilutè purpurascente C. B. Pin. 174. L. *Anemone tenuifolia, flore pluribus foliis constante, carnei quasi coloris, 9 Clusii J. B. 3. 406. Anemone hortensis, tenuifolia, 9, simplici flore Cluf. Hist. 257.*

Anemone Oenanthes foliis, flore violaceo, hexaphyllo C. B. Pin. 174. *Anemone tenuifolia, purpurea, foliis floris in acutum desinentibus, 2, Clusii J. B. 3. 406. Anemone hortensis, tenuifolia, simplici flore 2 Clus. Hist. 255.*

Anemone tenuifolia, flore pallidè coccineo C. B. Pin. 174. *Anemone sanguinea, unguibus venis albicantibus distinctis, foliis floris orbiculato mucro-*

ne, 16 Clusii J. B. 3. 407. Anemone hortensis, tenuifolia 16, simplici flore Clus. Hist. 259.

Anemone tenuifolia, coccineo flore hexaphyllo C. B. Pin. 174. *Anemone tenuifolia, coccinea, unguibus ex pallido, fusco & albo coloribus mixtis, tenuifolia, 3 Clusii J. B. 3. 406. Anemone hortensis, tenuifolia, 3, simplici flore Clus. Hist. 255.*

Anemone tenuifolia, coccineo flore octophyllo C. B. Pin. 174. *Anemone tenuifolia, coccinea, unguibus albis, 4 Clusii J. B. 3. 406. Anemone hortensis, tenuifolia, 4, simplici flore Clus. Hist. 256.*

Anemone tenuifolia, flore magno coccineo, hexaphyllo C. B. Pin. 174. *Anemone tenuifolia, flore magno, coccineo, unguibus albis orbiculatis, 5 Clusii J. B. 3. 406. Anemone hortensis, tenuifolia, 5, simplici flore Clus. Hist. 256.*

Anemone tenuifolia, flore coccineo, sanguineo C. B. Pin. 174. *Anemone tenuifolia, coloris sanguinei, coccineo permixti; unguibus ejusdem ferè coloris 8 Clusii J. B. 3. 406. Anemone hortensis, tenuifolia, 8, simplici flore Clus. Hist. 257.*

Anemone tenuifolia, flore sanguineo, coccineo, altera C. B. Pin. 175. *Anemone tenuifolia, sanguinea, albicantibus unguibus, 20. Clusii J. B. 3. 407. Anemone hortensis, tenuifolia, 20. simplici flore Clus. Hist. 260.*

Anemone tenuifolia, flore ex sangineo & coccineo, medio C. B. Pin. 175. *Anemone tenuifolia, cochinillaa, unguibus magnis albis, foliis florum extrema parte orbiculatis, 19, Clusii J. B. 3. 407. Anemone hortensis, tenuifolia, 19, simplici flore Clus. Hist. 260.*

Anemone tenuifolia, flore amplo, sanguineo, hexaphyllo C. B. Pin. 175. *Anemone tenuifolia, flore amplo, (foliis florum in cuspidem ferè desinentibus) sanguineo, unguibus albis, magnis, 6 Clusii J. B. 3. 406. Anemone hortensis, tenuifolia, 6, simplici flore Clus. Hist. 256.*

Anemone tenuifolia, flore amplo, atrorubente C. B. Pin. 175. *Anemone tenuifolia, Kermesina, 17 Clusii J. B. 3. 407. Anemone hortensis, tenuifolia 17, simplici flore Clus. Hist. 259.*

Anemone tenuifolia, flore rubro, saturo C. B. Pin. 175. *Anemone sanguinea, unguibus venis albicantibus distinctis, foliis floris orbiculato mucrone, 16 Clusii J. B. 3. 407. Anemone hortensis, tenuifolia, 16, simplici flore Clus. Hist. 259.*

Anemone tenuifolia, flore niveo C. B. Pin. 175. *Anemone tenuifolia, prorsus nivea præter ungues, in quibus aliquid carnei coloris, 13 Clusii J. B. 3. 407. Anemone hortensis, tenuifolia, 13, simplici flore Clus. Hist. 258.*

Anemone tenuifolia, flore amplo, candido C. B. Pin. 175. *Anemone tenuifolia, candida, exceptis unguibus, externâ parte nonnihil virescentibus, 12 Clusii J. B. 3. 407. Anemone hortensis, tenuifolia, 12, simplici flore Clus. Hist. 258.*

Anemone tenuifolia, Cretica, flore magno, albo, C. B. Pin. 175. *Prodr. 93.*

Anemone tenuifolia, flore albicante C. B. Pin. 175. *Anemone tenuifolia præ-*

cedenti candidior, 15 Clusii J. B. 3. 407. Anemone hortensis tenuifolia, 15, simplici flore Clus. Hist. 259.

Anemone tenuifolia, flore exalbido, majore C. B. Pin. 175. *Anemone tenuifolia, ex albido virescens, unguibus albis, 10 Clusii J. B. 3. 406. Anemone hortensis, tenuifolia, 10, flore simplici Clus. Hist. 258.*

Anemone tenuifolia, flore exalbido, minore C. B. Pin. 175. *Anemone prorsus ferè alba, unguibus & venis ex albo paululum virescentibus, ij Clusii J. B. 3, 406. Anemone hortensis, tenuifolia, ij; simplici flore Clus. Hist. 258.*

Anemone tenuifolia, flore furvo, albicante C. B. Pin. 175. *Anemone hortensis, tenuifolia, 21, simplici flore Clusii Cur. post.*

Anemone tenuifolia, flore carneo, striato C. B. Pin. 175. *Anemone tenuifolia, exalbida, venis carnei coloris, 14. Clusii J. B. 3. 407. Anemone hortensis, tenuifolia, 14, simplici flore Clus. Hist. 259.*

Anemone tenuifolia, flore magno, suaverubente, unguibus albis C. B. Pin. 175. *Hæc est flore simplici differtque a Clusianâ de qua C. B. ibi loquitur,*

Anemone tenuifolia, flore simplici, albo H. R. Par. *Anemone grisea versicolor Suvertii.*

Anemone tenuifolia, flore simplici, phœniceo H. R. Par. *Anemone couleur de Dattes.*

Anemone tenuifolia, flore simplici, miniato H. R. Par. *Anemone orangée.*

Anemone tenuifolia, flore simplici, puniceo H. R. Par. *Anemone ponceau, ou couleur de Grenade.*

Anemone tenuifolia, flore simplici, igneo seu rutilo H. R. Par. *Anemone couleur de feu.*

Anemone tenuifolia, flore simplici, rubro H. R. Par. *Anemone rouge.*

Anemone tenuifolia, flore simplici, rubicundo seu sanguineo H. R. Par. *Anemone rouge comme du sang.*

Anemone tenuifolia, flore simplici rubro, splendido H. R. Par. *Anemone rouge lustré.*

Anemone tenuifolia, flore simplici, purpureo H. R. Par. *Anemone couleur de pourpre.*

Anemone tenuifolia, flore simplici, atropurpureo H. R. Par. *Anemone à fleur pourpre brun.*

Anemone tenuifolia, flore simplici, hyacinthino H. R. Par. *Anemone à fleur pourpre bleuâtre.*

Anemone tenuifolia, flore simplici, dilutè purpureo H. R. Par. *Anemone à fleur pourpre clair.*

Anemone tenuifolia, flore simplici, suave-rubente H. R. Par. *Anemone à fleur couleur de chair.*

Anemone tenuifolia, flore simplici, violaceo H. R. Par. *Anemone à fleur violette.*

Anemone tenuifolia, flore simplici, dilutè violaceo H. R. Par. *Anemone à fleur violet-pâle.*

Anemone tenuifolia, flore simplici, ianthino H. R. Par. *Anemone à fleur violet-pourpre.*

Anemone tenuifolia, flore ſimplici, ianthino dilutiore H. R. Par. *Anemone à fleur gris de lin.*

Anemone tenuifolia, flore ſimplici, leucophæo H. R. Par. *Anemone à fleur gris blanc.*

Anemone tenuifolia, flore ſimplici, argenteo H. R. Par. *Anemone à fleur gris argenté ou gris de perle.*

Anemone tenuifolia, flore ſimplici, aqueo H.R.Par. *Anemone couleur d'eau.*

Anemone tenuifolia, flore ſimplici, Amethyſtino H. R. Par. *Anemone bleu turquin, vif.*

Anemone tenuifolia, flore ſimplici, cæruleo, ſaturo H. R. Par. *Anemone bleu turquin morne, ou couleur d'Inde.*

Anemone tenuifolia, flore ſimplici, cæruleo H. R. Par. *Anemone à fleur bleuë.*

Anemone tenuifolia, flore ſimplici, dilutè cæruleo H. R. Par. *Anemone à fleur bleu-pâle.*

Anemone tenuifolia, flore albo, circa caulem purpuraſcente H. R. Par.

Anemone tenuifolia, flore ſimplici, rubro, pallentibus oris H. R. Par.

Anemone tenuifolia, flore ſimplici, flammeo & albo, ſplendoris participe H. R. Par. *Anemone couleur de feu & blanc, luſtré.*

Anemone tenuifolia, luteo pallore decolor H. R. Par. *Anemone tenuifolia, degeneri pallore decolor Jonc Hort. Anemone couleur de Chamois.*

Anemone tenuifolia, holoſerico magis pulla: ſeu foliis fuſco colore ſaturatis H. R. Par *Princeſſe de Caſerte.*

Anemone tenuifolia, foliis lutosè candidis, foliolis flammæ ſplendore lucentibus, Scala dicta H. R. Par.

Anemone tenuifolia, flore obſoletè rubro foliolis atro-purpureis, medio villo concolori H. R. Par. *Amaranthe.*

Anemone tenuifolia, foliis, florum majoribus, albâ lineâ ſtriatis, ſtaminibus Amaranthinis H. R. Par. *Regate Amaranthe.*

Anemone tenuifolia, foliis & foliolis vivaci cocco ſplendentibus, & nivis albedine virgatis H. R. Par. *Anemone tenuifolia, foliis rubris, albedine variegatis Joncq. Hort. Regate vulgaire.*

Anemone tenuifolia, foliis florum utrimque contractis, cocco ſaturatiore nitentibus H. R. Par. *Gallipolite.*

Anemone tenuifolia, miniato colore & albo varia H. R. Par. *Anemone tenuifolia, rutilo & albo varia Joncq. Hort. Gallipolite de Toulouſe.*

Anemone tenuifolia, phœniceo flore, foliolis interfuſo candore lucentibus H. R. Par. *Anemone intensè miniata, foliis & foliolis interfuſo candore lucentibus Jonc. Hort. Dorothée.*

Anemone tenuifolia, rubicundiſſimo flore, lacteis lacrymis aſperſo, & minùs ardenti H. R. Par. *Anemone larmoyée.*

Anemone flore violaceo, dilutiori, præcox, maxima H. R. Par.

Anemone circumfuſis foliis obſoletiùs purpureis, umbilico blandè virenti H R. Par. *La fantaſque.*

Anemone

Anemone tenuifolia, ianthino flore, lactis albedine ſtolato H. R. Pat. *La Cayetane.*

Anemone tenuifolia, flore albo, maximo H. R. Par. *La grande blanche.*

Anemone tenuifolia, flore amplo, floreas foliorum nives gratâ viriditate di-luens H. R. Par. *Anemone Roſe de Gueldres.*

Anemone tenuifolia, flore maximo, floreas foliorum nives gratâ viriditate diluens H. R. Par. *Anemone Paſſeroſe de Gueldres.*

Anemone tenuifolia maxima, pallido candore lactea & levi per oras rube-dine conſperſa H. R. Par. *La Luquoiſe.*

Anemone ſupina & ferè jacens, maxima, languido rubore ſpectabilis H. R. Par. *Anemone groſſe carnée.*

Anemone tenuifolia, amplo flore, ſeſſili, carnis colorem æmulante H. R. Par. *Anemone groſſe merveille.*

Anemone tenuifolia, flore maximo, flammæ & nivis colore vario eminulis cirris blandè luteis H. R. Par. *Anemone coloſſe.*

Anemone tenuifolia, minor, flore niveo & ſuaverubente, ſemper elegans H. R. Par. *Anemone Auguſte.*

Anemone gigantea, flore flammeo, dilutiore H. R. Par. *Anemone la mu-tine.*

Anemone vivido Cinnabaris rubore ſplendens, foliis albâ lineâ notatis H. R. Par. *Anemone Salviane.*

Anemone tenuifolia, flore maximo, ſanguineo H. R. Par. *Anemone ſang de beuf.*

Anemone tenuifolia, ruberrimo flore maximo H. R. Par. *Anemone groſſe rouge de Luxembourg.*

Anemone tenuifolia, flore maximo, rubicundiſſimo, foliis albo candore ra-diatis H. R. Par. *Regate royale.*

Anemone profundi coloris amœnum ruborem, interfuſo candore vittâ ſuâ di-luens H. R, Par. *Anemone rouge, a cordon blanc.*

Anemone tenuifolia, maxima, purpureo flore H. R. Par.

Anemone tenuifolia, propendente flore, ex violaceo & ferrugineo verſicolori H. R. Par. *Anemone changeante, ou gorge de Pigeon.*

Anemone tenuifolia, floribus dilutè violaceis, viridi colore & rubore perfu-ſis H. R. Par. *Anemone Orientale.*

Anemone gigantea, flore cæruleo H. R. Par. *Anemone groſſe bleue, Boutin.*

Anemone altera, ſupina, & floris mole ferè jacens, Amethyſtina H. R. Par. *Anemone Africaine.*

Anemone tenuifolia, flore cæruleo, albis interſecto radiis H. R. Par. *Com-teſſe Hermaphrodite.*

Anemone folioſa, toto interdum flore ſubrubente & lateritio H. R. Par. *Anemone briquée.*

Anemone tenuifolia, foliis ad baſim rutilis, cacumine albeſcente H. R. Par.

Anemone folioſa, candidis floribus diluto rubore umbilicatis & latiſſimum in orbem patens H. R. Par,

Nn

Anemone Hermaphroditica, foliis circa basim & media sui parte rubris, alterâ lactis candore fulgentibus H. R. Par. *Anemone Hermaphrodite Brancione.*

Anemone tenuifolia, flore simplici, majore, albicante H. R. Par.

Anemone tenuifolia, flore miniato, venis albis distincto H. R. Par. *Brancione.*

Anemone flore pleno. Anemone tenuifolia, multiplex, rubra C. B. Pin. 176. *Anemone hortensis, tenuifolia, pleno flore Clus. Hist. 263.*

Anemone tenuifolia, multiplex, purpurea C. B. Pin. 176. *Anemone tenuifolia, pleno, purpureo flore Caccini Clus. Cur post. in fol. 28.*

Anemone tenuifolia, multiplex, atropurpurascens C. B. Pin. 176. *Anemone tenuifolia, pleno flore ex atro purpurascente Clus. Cur post. in fol. 28.*

Anemone Geranei rotundo folio, plena C. B. Pin. 176. *Anemone latifolia, purpuro-rubescens, plena Eyst. Descript.*

Anemone tenuifolia, flore duplici, albo H. R. Par.

Anemone tenuifolia, flore pleno, sordidè albo, & subcæruleo colore irrorata H. R. Par. *Anemone Angelique.*

Anemone tenuifolia, flore pleno, albo, nitidè sordido, margine suave-rubente H. R. Par. *Anemone flore pleno, lu osè albido (gris sale) margine rosea Joncq. Hort. Anemone albicante.*

Anemone tenuifolia, flore pleno, pallido candore lactescente H. R. Par. & *Joncq. Hort. Anemone blanc de lait.*

Anemone tenuifola, flore pleno, foliis & foliolis coccineis H. R. Par. *Anemone rouge double.*

Anemone tenuifolia, pleno flore, ignis fulgore ardens, innocenterque flammea H. R. Par. *Anemone incarnadine d'Espagne.*

Anemone tenuifolia, pleno flore, foliis & foliolis fulgentissimo cocco splendentibus, oris niveis H. R. Par. *Anemone flore rutilo & lactis albedine tricolor Joncq. Hort. Anemone purpurea, foliis niveo candore stolatis Ferr. Orlate Romaine.*

Anemone tenuifolia, flore pleno, rutilo & argenteo candore bicolor H. R. Par. *Orlate de Flandres.*

Anemone tenuifolia, multiplex, Ranunculi flore H. R. Par. *Anemone Xerampelina, multiplex, latis foliolis sine foliis, Ranunculi flore Joncq. Hort. Anemone Ranonculée.*

Anemone flore pleno, miniato, cacumine albescente; foliolis partim albidis, partim miniatis H. R. Par. *La Marguerite.*

Anemone tenuifolia, flore pleno, violaceo major H. R. Par. *Anemone grosse violette.*

Anemone tenuifolia, flore pleno, ex griseo dilutè violaceo, minor H. R. Par. *Anemone tenuifolia ex griseo dilutè violaceo flore pleno dicta grise Dodier Joncq. Hort.*

Anemone tenuifolia, flore pleno, Mali Persicæ rubello flore, concolor H. R. Par. *Anemone fleur de Pêcher.*

Anemone tenuifolia, flore maximo, foliis & foliolis ex viridi pallente & purpuro-violaceo colore pictis H R. Par. *La pretieuſe.*

Anemone tenuifolia, flore pleno, carneo, rutilis guttato punctis, maxima H. R. Par. *Albertine.*

Anemone tenuifolia, flore pleno,carneo, rutilis guttato punctis,firmiore caule, ſuperbum attollens caput H. R. Par. *La Françoiſe.*

Anemone tenuifolia, multiplex. mutatâ florum facie quotannis nova H. R. Par. *Cameleone.*

Anemone tenuifolia, multiplex, alto & firmiori cauliculo, amplum floris verticem promens, notabilem mirâ coloris ſuavitate H. R. Par. *Belle Breman.*

Anemone tenuifolia, maxima, foliis & foliolis fulgenti cocco ſplendentibus, oris niveis H. R. Par. *La Pariſienne.*

Anemone flore pleno, multiplici, rubente comâ fuſcâ H. R. Par. *Houppe minime.*

Anemone tenuifolia, multiplex, ruberrimo flore, vittâ ſeu flaminibus violaceis H. R. Par. *Groſſe rouge à cordon violet.*

Anemone tenuifolia, multiplex, flammea, ſtaminibus Citrii colore præditis H. R. Par. *Anemone Citronnée.*

Anemone tenuifolia, multiplex, coccinea, vittâ viridi H. R. Par. *Anemone cramoiſie à cordon verd.*

Anemone tenuifolia, hilari Cinnabaris fulgore ardentiſſima, expanſo pleno flore, unguibus albis H. R. Par. *La Portier.*

Eadem vegetiſſimo ignis ſplendore coloratior H. R. Par. *comme La Portier.*

Anemone tenuifolia, flore pleno, fulgentiſſimo minio & maculis guttato albis bicolori H. R. Par. *Groſſe Brancione.*

Anemone tenuifolia, multiplex, magno flore violaceo & rubente colore mixto H. R. Par. *Anemone changeante, ou Diane.*

Anemone tenuifolia, flore violaceo, foliis & foliolis lactis albedine ſtriatis H. R. Par. *Anemone éminente.*

Anemone tenuifolia, flore pleno, cæruleo, foliis & foliolis per oras interfuſo candore pictis H. R Par. *La Comteſſe.*

Anemone tenuifolia, flore pleno, cæruleo, per totum major & magis variegata H. R. Par. *Anemone Paſſe-Comteſſe.*

Anemone foliis & foliolis, ex rubro-purpureo & albo variegatis, comâ holoſericeâ H. R. Par. *Anemone tenuifolia, flore pleno, foliis holoſericeis ex albo & rubro-purpureo variegatis, foliolis ex Ianthino fuſcis, comâ minutiſſimâ holoſericeo rubro-purpureo ſimili Joncq. Hort. Anemone amaranthe ou quadricolor.*

Anemone tenuifolia, foliis latioribus; pleno flore flammeo H. R. Par. *Hermaphrodite couleur de feu.*

Anemone tenuifolia, multiplex, folioſa, ſanguinea, major. H. R. Par. *Hermaphrodite ſang de bœuf.*

Anemone folioſa, flore ſuaverubente, multiplici H. R. Par.

Anemone foliofa, flore albo H. R. Par.
Anemone foliofa, flore fubviridi H. R. Par.
Anemone foliofa, flore amœno, violaçeo, & albo mixta H. R. Par.
Anemone foliofa, flore ianthino H. R. Par. *Anemone pourpre-violet.*
Anemone foliofa, flore Hyacinthino H. R. Par. *Anemone violet-bleuâtre ou frappe d'abord.*
Anemone quòd flante ἀνέμῳ, *vento*, flos ejus explicetur; vel ut aliis placet quòd locis delectetur vento expofitis.

GENUS II.

Pulfatilla, *Coquelourde.*

Tab. 148. PULSATILLA eft plantæ genus, flore A B rofaceo, plurimis fcilicet petalis C in orbem pofitis conftante: ex cujus meditullio furgit piftillum D ftaminibus E plerumque obfitum, quod deinde abit in fructum H in quo velut in capitulum colliguntur femina F in tenue capillamentum G definentia. His notis addenda funt foliola quædam caulem infra florem cingentia, non fecus ac in Anemone, à qua differt Pulfatilla femine nudo in caudam tenuato.

Pulfatillæ fpecies funt.

Pulfatilla folio craffiore & majore flore C. B. Pin. 177. *Pulfatilla purpurea, cæruleave J. B. 3. 409. Pulfatilla Dod. Pempt. 433.*
Pulfatilla flore violaceo, duplici, fimbriato H. R. Par.
Pulfatilla folio tenuiùs incifo & flore minore five paluftris C. B. Pin. 177. *Pulfatilla paluftris C. B. Prodr. 94.*
Pulfatilla folio tenuiùs incifo feu paluftris, dilutiore flore H. R. Par.
Pulfatilla flore minore, nigricante C. B Pin. 177. *Pulfatilla flore claufo, cæruleo J. B. 3. 410. Pulfatilla flore claufo Lob. Icon. 283.*
Pulfatilla Apii folio, vernalis, flore majore C. B. Pin. 177. *Prodr. 94.*
Pulfatilla Apii folio, vernalis, flore minore C. B. Pin. 177. *Prodr. 94.*
Pulfatilla Apii folio, autumnalis C. B. Pin. 177. *Prodr. 94.*
Pulfatilla folio Anemones fecundæ five fubrotundo C. B. Pin. 177. *Prodr. 94.*
Pulfatilla flore rubro, obtufo C. B. Pin. 177. *Pulfatilla rubra J. B. 3. 410. Lob. Icon. 282.*
Pulfatilla flore albo C. B Pin. 177. *Pulfatilla alba J. B. 3. 410. Lob. Icon. 282.*
Pulfatilla Pyrenaica, flore albo, duplici H. R. Par.
Pulfatilla lutea, Apii hortenfis folio C. B. Pin. 177. *Pulfatilla lutea, Apii hortenfis folio, 2 Dalechampii J. B. 3. 411. Pulfatilla 11, Alpina Dalechampii Lugd. 851.*
Pulfatilla lutea, Paftinacæ filveftris folio C. B. Pin. 177. *Pulfatilla lutea, Apii hortenfis folio, 3 Dalechampii J. B. 3. 411. Pulfatilla iij, Alpina Dalechampii Lugd. 851.*
Pulfatilla lutea, Alpina, hifpidior C. B. Pin. 177. *Pulfatilla lutea J. B. 3. 411. Pulfatilla 1, Alpina Dalechampii Lugd. 850.*
Verbum Italum *Pulfatilla* Latinum fecerunt Herbarii.

GENUS III.

Ranunculus. *Renoncule.*

RANUNCULUS est plantæ genus, flore A C D rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante, & calyce E F multifolio plerumque donato. Ex floris meditullio surgit pistillum G quod deinde abit in fructum ferè globosum H K, S T, vel cylindraceum M aut spicatum P, cujus axi seu placentæ N Q multa semina adhærescunt I, L, O, R, V, plerumque nuda. Tab. 149.

Ranunculi species sunt.

Ranunculus nemorosus, luteus C. B. Pin. 178. *Ranunculus phragmites, luteus, nemorosus J. B. 3. 413. Nemorosus Ranunculus luteus Lob. Icon, 674.* Ranunculus Anemones facie.

Ranunculus nemorosus, foliis minoribus, eleganter incisis, flore luteo, simplici Pluk. Almag. Bot. *Anemone nemorum, flore luteo Bobarti.*

Ranunculus phramites, albus, vernus J. B. 3412. *Anemone nemorosa, flore majore C. B. Pin. 176. Anemone v Dod. Pempt. 435.* L.

Ranunculus phragmites, purpureus, vernus J. B. 3. 412. *Ranunculus nemorosus, purpureus Tabern. Icon. 45.*

Ranunculus nemorosus, ex rubro purpureus, ij Tabern. Icon. 46.

Ranunculus nemorosus, flore pleno, purpurascente. *Ranunculus sylvarum, pleno flore purpurascente Clus. Hist. 248.*

Ranunculus nemorosus flore pleno, albo, foliis cincto. *Ranunculus sylvarum, pleno albo flore Clus. Hist. 247.*

Ranunculus nemorosus, flore albo, pleno Mor. H. R. Bles.

Ranunculus nemorosus, trifolius H. L. Bat. *Anemone trifolia, flore albo J. B. 3. 412. Anemone trifolia Dod. Pempt. 436.*

Ranunculus nemorosus, flore cæruleo, foliis majoribus Apennini montis Mentz Pug. Tab. 8.

Ranunculus nemorosus, flore cæruleo, foliis minoribus, Apennini montis Mentz Pug. Tab. 8.

Ranunculus nemorosus, flore cæruleo, minori.

Ranunculus nemorosus, flore pleno, violaceo Mor. H. R. Bles.

Ranunculus nemorosus vel sylvaticus, folio rotundo C. B. Pin. 178. *Ranunculus rotundifolius, vernus, sylvaticus J. B. 3. App. 857. Ranunculus auricomus, Ranunculus dulcis Tragi Lob. Icon. 669.* L. Ranunculus folio subrotundo.

Ranunculus rotundifolius, vernus, sylvaticus, major vel Cassubicus, foliis Thoræ sive Calthæ Breyn. Prodr. 1. 45.

Ranunculus nemorosus, vel sylvaticus, Virginianus, flore parvo, molliori folio H. L. Bat.

Ranunculus Cyclaminis folio, Asphodeli radice, major. *Aconitum Pardalianches 1 seu Thora major C. B. Pin. 184. Thora folio Cyclamini J. B. 3. 650. Phtora Valdensium montis Baldi Clus. Hist. 239.* L.

Ranunculus Cyclaminis folio, Afphodeli, radice minor. *Aconitum Pardalianches alterum, five Thora minor C. B. Pin. 184. Ranunculus grumosâ radice, iij Cluf. Hift. 239.*

Ranunculus vernus, rotundifolius, major. *Chelidonia rotundifolia, major C. B. Pin. 309.*

Ranunculus vernus, rotundifolius, minor. *Ranunculus latifolius Lugd. 1036. Chelidonia rotundifolia, minor C. B. Pin. 309. Scrophularia minor, five Chelidonium minus vulgo dictum J. B. 3. 468.*

Ranunculus vernus, rotundifolius, minor, maculatus. *Chelidonia rotundifolia minor, foliis maculâ purpureâ notatis C. B. Pin. 309.*

Ranunculus vernus, rotundifolius, flore pleno. *Chelidonium minus, flore pleno. Cam. Hort.*

Ranunculus vernus, rotundifolius, petalis florum gemino ordine digeftis. *Chelidonia rotundifolia, minor, duplici florum ferie in flore H. R. Par.*

Ranunculus montanus, Graminis Parnaffi folio H.R. Par.

Ranunculus Alpinus, Tribuli aquatici foliis Bocc. Muf.Part. 2. 162. Tab. 124.

Ranunculus aquaticus, hederaceus, flore albo, parvo. *Ranunculus aquaticus, hederaceus, luteus C. B. Pin. 180. Ranunculus hederaceus rivulorum fe extendens, atrâ maculâ notatus J. B. 3. 782. Ranunculus hederaceus Dalechampii Lugd. 1031.*

Ranunculus aquaticus, Americanus, Afari folio, ad nodos umbelliferus Plum.

Ranunculus faxatilis Apii folio, minor, radice tuberofa, reticulâ obductâ Bocc. Muf. Part. 2. 162. *Ranunculus radice tuberofâ, reticulatâ Ejufd. Tab. 124.*

Ranunculus Lufitanicus, grumosâ radice, foliis Hederæ terreftris.

Ranunculus rotundifolius, repens, echinatus C. B. Pin. 180. *Prodr. 95.*

Ranunculus paluftris, echinatus C. B. Pin. 180. *Prodr. 95. J. B. 3. App. 858. Ranunculus Apulei quibufdam Cluf. Hift. 233.*

Ranunculus ftellatus, echinatus, Creticus C. B. Pin. 180. *Ranunculo echinato, di Candia Pona Ital. Bald. 41.*

Ranunculus latifolius, bullatus, Afphodeli radice C. B. Pin. 181. *Ranunculus Lufitanicus, bullatus J. B. 3. App. 867. Ranunculus grumofâ radice, 1 Cluf. Hift. 238.*

Ranunculus Lufitanicus, folio fubrotundo, parvo flore. *Ranunculi grumosâ radice 1 fpecies ij. Cluf. Hift. 238. Ranunculus autumnalis Cluf. Hifp. 316. Ranunculus autumnalis, folio lato, rotundo, ferrato J. B. 3. App. 866.*

Ranunculus latifolius, multiplex, ferotinus Corn. 94. *Ranunculus autumnalis, flore multiplici Park. Theat. 332.*

Ranunculus tridentatus, vernus, flore fimplici. cæruleo. *Trifolium hepaticum, flore fimplici, cæruleo C. B. Pin. 330. Trifolium hepaticum five Trinitatis herba, flore cæruleo J. B. 2. 389. Hepatica trifolia, cæruleo flore Cluf. Hift. ccxlvij.*

Ranunculus tridentatus, vernus, flore fimplici, violaceo. *Trifolium hepa-*

ticum , flore simplici , violaceo C. B. Pin. 330.

Ranunculus tridentatus , vernus , flore simplici , subpurpureo. *Trifolium hepaticum , flore simplici , subpurpureo C. B. Pin. 330.*

Ranunculus tridentatus , vernus , flore simplici rubro. *Trifolium hepaticum , flore simplici , rubro C. B. Pin. 330. Hepatica trifolia , rubro flore Clus. Hist. ccxlviij. Trifolium hepaticum , sive Trinitatis herba , flore rubro J. B. 2. 390.*

Ranunculus tridentatus , vernus flore simplici , carneo. *Trifolium hepaticum , flore simplici , carneo H. R. Par.*

Ranunculus tridentatus , vernus flore simplici , cinereo. *Trifolium hepaticum , flore simplici , cinereo H. R. Par. Hepatica albida sive argentea Park. Par. 225.*

Ranunculus tridentatus , vernus , flore simplici , albo , magno. *Hepatica alba , magno flore Park. Par. 225.*

Ranuculus tridentatus , vernus , flore simplici , albo. *Trifolium hepaticum , flore albo J. B. 2. 390. Hepatica trifolia , flore niveo Pass.*

Ranunculus tridentatus , flore simplici , albo cum apicibus rubris. *Hepatica alba , staminibus rubris Park. Par. 226.*

Ranunculus tridentatus , vernus , flore pleno , cæruleo. *Trifolium hepaticum , flore pleno C. B. Pin. 330. J. B. 2. 390. Hepatica trifolia , cæruleo pleno flore Clus. Hist. ccxlviiij.*

Ranunculus tridentatus , vernus , flore pleno , purpureo. *Hepatica flore purpureo , multiplici sive pleno Park. Par. 226.*

Ranunculus tridentatus , vernus , flore pleno , carneo.

Ranunculus tridentatus , vernus , folio variegato. *Herba Trinitatis foliis majoribus , maculis notulisve variegatis Lugd. 1274.*

Ranunculus grumosâ radice , flore phœniceo , minimo , simplici C. B. Pin. 181. *Ranunculus Tripolitanus , flore phœniceo vel Asiaticus grumosâ radice J. B. 1. 3. App. 863.* Ranunculus Asiaticus vulgo dictus.

Ranunculus grumosâ radice , ramosus C. B. Pin. 181. *Ranunculus Asiaticus , polyclonos sive grumosâ radice , secundus J. B. 3. App. 863. Ranunculus Asiaticus , πολύκλωνος , sive grumosâ radice ij Clus. Hist. 241.*

Ranunculus grumosâ radice , flore flavo , vario C. B. Pin. 181. *Ranunculus Asiaticus , grumosâ radice , flore flavo , rubris venis distincto Clus. Cur. post in fol. 26.*

Ranunculus grumosâ radice , flore albo C. B. Pin. 181. *Ranunculus peregrinus , grumosâ radice , i Clus. Hist. 241.*

Ranunculus grumosâ radice , flore niveo C. B. Pin. 181. *J. B. 3. App. 864. Ranunculus peregrinus , grumosâ radice , iij Clus. Hist. 242.*

Ranunculus Asiaticus , grumosâ radice , flore simplici , luteo pallescente , striis rubentibus H. R. Par.

Ranunculus Asiaticus , flore aureo , simplex , Ferr. Flor. 182.

Ranunculus grumosâ radice , aureo panno concolor , fundo & limbo rubentibus H. R. Par.

Ranunculus Aſiaticus, flore ſimplici, melino H. R. Par.

Ranunculus Aſiaticus, grumosâ radice, flore miniato, per oras luteo H.R. Par.

Ranunculus Aſiaticus, grumosâ radice, flore roſeo, lineis albis picto H.R. Par.

Ranunculus Aſiaticus, grumosâ radice, foliis intus & per oras pallidè luteis, lituris purpureis, alas referentibus papilionum H. R. Par.

Ranunculus grumosâ radice, flore phœniceo, ſimplici, odoro H. R. Par.

Ranunculus Alepus, grumosâ radice, flore purpuro-ſanguineo maximo H. R. Par. *Renoncule ſpherique ou Peone.*

Ranuculus Alepus, grumosâ radice, flore lineis rubris & luteis ſtriato H. R. Par. *Renoncule ſpherique panaché.*

Ranunculus Syriacus grumosâ radice, flore miniato, patulo H. R. Par. *Renoncule Salamine.*

Ranunculus Syriacus, grumosâ radice, ex luteo palleſcente & rubro mixtus H. R. Par. *Le grand Pontife ou le Salamine panaché.*

Ranunculus Alepenſis, flore albo, prolifero, Chermeſinis ſtaminibus repleto Plux. Almag. Bot.

Ranunculus Aſphodeli radice, flore ſanguineo C. B. Pin. 181. *Ranunculus Conſtantinopolitanus. flore ſanguineo, pleno J. B. 3. App. 864. Ranunculus Aſiaticus, grumosâ radice, pleno flore Cluſ. Hiſt. 242. Renoncule rouge, vulgaire.*

Ranunculus Aſphodeli radice, flore ſubphæniceo, rubente C. B. Pin 181. *Ranunculus Aſiaticus, grumosâ radice, pleno flore, ij Cluſ. Hiſt. 243. Renoncule cramoiſi.*

Ranunculus Aſphodeli radice, flore flavo, venis rubris diſtincto Boſvel dictus H. R. Par.

Ranunculus flore pleno flaveſcente, & rubris lineis elegantiſſimè variegato H. R. Par. *Le Seraphique.*

Ranunculus Aſphodeli radice, prolifer, miniatus C. B. Pin. 181. *Ranunculus Aſiaticus, grumosâ radice, pleno flore, iij Cluſ. Hiſt. 243.*

Ranunculus Aſphodeli radice, flore ſanguineo, maximo H.R.Par. *le Monſtre rouge.*

Ranunculus Aſphodeli radice, flore luteo, variegato H. R. Par. *Le monſtre panaché.*

Ranunculus Aſphodeli radice, flore pleno, ex albo viteſcente H.R. Monſp.

Ranunculus Aſphodeli radice, flore pleno albo, parvo, rubris ſtriis diſtincto H. R. Monſp.

Ranunculus Aſphodeli radice, flore pleno, magno, albo, roſeo H. R. Monſp.

Ranunculus Aſphodeli radice, flore pleno, magno, ianthino H. R. Monſp.

Ranunculus Conſtantinopolitanus, Gigas flore coccineo H. R. Par. *Le Geant de Conſtantinople, ou le grand Orange.*

Ranunculus Conſtantinopolitanus, Gigas flore eleganti, variegato H.R.Par.

Ranunculus Romanus, Gigas miniato flore H. R. Par. *Le Geant de Rome.*

Ranunculus

Ranunculus Romanus, Gigas pleniſſimo flore miniato & luteo, vario H.R. Par. *Le Geant de Rome, rayé de jaune.*

Ranunculus Rutæ folio, ſerotinus, flore aureo, pleno H. R. Par. *Ranunculus Rutæ folio, ſerotinus, flore luteo, pleno, Morini Joncq. Hort.* Ranunculus leptophillos.

Ranunculus Rutaceo folio, flore ſuaverubente C. B. Pin. 181. *Ranunculus folio Rutaceo J. B. 3. 414. Ranunculus præcox, 1, Rutæ folio Cluſ. Hiſt. 232.* L.

Ranunculus Chærophyllos, Aſphodeli radice C. B. Pin. 181. *Ranunculus montanus, leptophyllos, Aſphodeli radice Col. Part. 1. 311.*

Ranunculus Ceratophyllus, ſeminibus falcatis in ſpicam adactis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 440. *Melampyrum luteum, minimum C. B. Pin. 234. perpuſillum Melampyrum luteum Lob. Icon. 37.*

Ranunculus arvenſis, echinatus C. B. Pin. 179. *J. B. 3. App. 859. Ranunculus arvorum Lob. Icon. 665.* L.

Ranunculus lanuginoſus, anguſtifolius, grumosâ radice, major C. B. Pin. 181. *Ranunculus Illyricus, radicibus bulboſis, foliis longis J. B. 3. App. 863. Ranunculus Illyricus, major Cluſ. Hiſt. 240.*

Ranunculus lanuginoſus, anguſtifolius, grumosâ radice, minor C. B. Pin. 181. *Ranunculus grumosâ radice, iiij Cluſ. Hiſt. 240.*

Ranunculus lanuginoſus, Apii folio, Aſphodeli radice C. B. Pin. 181. *Ranunculus ſaxatilis, montanus, Aſphodeli radice Col. Part. 1. 313.*

Ranunculus Alpinus, Fumariæ folio H. R. Par.

Ranunculus montanus, purpureus, calyce villoſo Fœlicis Plateri *J. B. 3. App. 862.*

Ranunculus pratenſis, erectus, acris C. B. Pin. 178. *Ranunculus rectus, non repens, flore ſimplici, luteo J. B. 3. 416. Ranunculus pratenſis, ſurrectis cauliculis Lob. Icon. 665.* L. Ranunculus Aconiti vel Geranii facie.

Ranunculus pratenſis, erectus, acris & maculatus C. B. Pin. 179. *Ranunculi alterius ſpecies maculis notata Trag. 95.*

Ranunculus polyanthemos, ſimplex Lob. Icon. 666.

Ranunculus rectus, foliis pallidioribus, hirſutis J. B. 3. 417.

Ranunculus pratenſis, erectus, dulcis C. B. Pin. 179. *Ranunculus dulcis: Batrachium ſalutiferum Tabern. Icon. 51.* L.

Ranunculus oleraceus, major Tabern. Icon. 52.

Ranunculus pratenſis, repens, hirſutus C. B. Pin. 179. *Ranunculus repens, flore luteo, ſimplici J. B. 3. 419. Ranunculus pratenſis, reptante caulicu-lo Lob. Icon. 664.*

Ranunculus pratenſis, repens, hirſutus, foliis ex albo variis H. R. Par.

Ranunculus pratenſis, radice verticilli modo rotundâ C. B. Pin. 179. *Ranunculus tuberoſus, major J. B. 3. 417. Ranunculus bulboſus Lob. Icon. 667.* L.

Ranunculus pratenſis, radice verticilli modo rotundâ, minor C. B. Pin. 179.

Ranunculus arvenſis, parvus, folio trifido C. B. Pin. 179. *Ranunculus minimus, Apulus Col. Part. 1. 316.*

Ranunculus arvenfis, annuus, hirfutus, flore omnium minimo, luteo Mor. Hift. Oxon. Part. 2. 440.
Ranunculus hortenfis, erectus, flore pleno C. B. Pin. 179. *Ranunculus rectus, non repens, pleno flore J. B. 3. 416. Ranunculus polyanthemos, duplex Lob. Icon. 666.*
Ranunculus multiflorus, maximus Tabern. Icon. 53. *Ranunculus magnus, hirfutus, repens, flore pleno J. B. 3. 857.*
Ranunculus hortenfis, inclinans C. B. Pin. 179. *Ranunculus hortenfis, reptante cauliculo Lob. Icon. 664.*
Ranunculus dulcis, flore pleno C. B. Pin. 179. *Ranunculus dulcis, multiflorus Tabern. Icon. 53.*
Ranunculus bulbofus, flore pleno C. B. Pin. 179. *Ranunculus bulbofus, major. Eyft.*
Ranunculus radice tuberosâ, flore pleno & prolifero C. B. Pin. 179. *Ranunculus maximo tubere, flore magno, pleno J. B. 3. 418. Ranunculus tuberofus, flore multiplici Dod. Pempt. 431.*
Ranunculus grumosâ radice, folio Ranunculi bulbofi C. B. Pin. 181. *Prodr. 95.*
Ranunculus Afphodeli radice, Creticus C. B. Pin. 181. *Ranunculus Creticus, latifolius Cluf. Hift. 239.*
Ranunculus Alpinus, humilis, rotundifolius, flore minore C. B. Pin. 181. *Ranunculi montani 1 fpecies 1 Cluf. Hift. 234.*
Ranunculus Alpinus, humilis, rotundifolius, flore majore C. B. Pin. 181. *Ranunculi montani 1 fpecies altera Cluf. Hift. 234.*
Ranunculus montanus, hirfutus, albus, altior C. B. Pin. 182. *Ranunculus montanus 2 vel fecundi fpecies 1 Cluf. Hift. 235.*
Ranunculus montanus, hirfutus, humilior, Narciffi flore C. B. Pin. 182. *Ranunculus Alpinus, Narciffi flore J. B. 3. App. 860. Ranunculi montani ij fpecies altera Cluf. Hift. 235.*
Ranunculus montanus, hirfutus, purpurafcente flore C. B. Pin. 182. *Ranunculus montanus, albus, hirfutus J. B. 3. App. 861. Ranunculus montanus, iij Cluf. Hift. 235.*
Ranunculus montanus, Aconiti folio, albus flore majore C. B. Pin. 182. *Ranunculus flore albo, Alpinus, major J. B. 3. App. 861. Ranunculus montanus, iiij Cluf. Hift. 236.*
Ranunculus montanus, Aconiti folio, albo flore minore C. B. Pin. 182. *Ranunculus albus, fimplici flore J. B. 3. App. 859. Ranunculus albus, flore fimplici Lob. Icon. 668.*
Ranunculus folio Aconiti, flore albo, multiplici C. B. Pin. 179. *Ranunculus albus, flore denfo J. B. 3. App. 860. Ranunculus niveus, polyanthos Lob. Icon. 667.*
Ranunculus montanus, folio Aconiti, magno flore C. B. Pin. 182. *Ranunculus montanus, major, flore luteo Eyft.*
Ranunculus Geranii tuberofi folio C. B. Pin. 182. *Prodr. 95.*
Ranunculus montanus, latiffimo folio, hirfutus C. B. Pin. 182. *Ranunculus montanus, v Cluf. Hift. 237.*

Ranunculus montanus, fubhirfutus, Geranii folio C. B. Pin. 182. *Ranunculus montanus, fubhirfutus, latifolius Prodr. 95.*

Ranunculus tenuifolius, montanus, luteus J. B. 3. 416.

Ranunculus montanus, lanuginofus, foliis Ranunculi pratenfis, repentis C. B. Pin. 182. *Prodr. 96. Ranunculus magnus valde hirfutus, flore luteo J. B. 3. 417.*

Ranunculus faxatilis magno flore C. B. Pin. 182. *Prodr. 96.*

Ranunculus faxatilis, foliis fubrotundis C. B. Pin. 182. *Prodr. 96.*

Ranunculus villofiffimus, Monfpeliacus C. P. Pin. 182. *Prodr. 96.*

Ranunculus paluftris, Apii folio, lanuginofus C. B. Pin. 180. *Ranunculus* L. *2. Matth. 611.*

Ranunculus paluftris, Apii folio, lævis C. B. Pin. 180. *Ranunculus paluftris,* L. *flore minimo J. B. 3. App. 858. Ranunculus fylveftris 1. Dod. Pempt. 426.*

Ranunculus paluftris, Apii folio, lævis, flore purpureo C. B. Pin. 180. *Ranunculus paluftris, floribus purpureis Cord. Hift. 119.*

Ranunculus aquaticus, folio rotundo & capillaceo C, B. Pin. 180. *Ranunculus aquatilis, albus, tenuifolius J. B. 3. 781.* L.

Ranunculus aquaticus, capillaceus C. B. Pin. 180. *Millefolium aquaticum foliis Abrotoni, Ranunculi flore & capitulo C. B. Pin. 141. Ranunculus aquatilis omnino J. B. 3. 781. Ranunculus alter, aquaticus, Fœniculaceus, τριχόφυλλον Col. Part. 1. 316.* L. Ranunculus trichophyllos.

Ranunculus aquatilis, albus, fluitans, Peucedani foliis H. L. Bat. *Millefolium aquaticum, foliis Fœniculi, Ranunculi flore & capitulo C. B. Pin. 141. Ranunculo five polyanthemo aquatili, albo affine, Millefolium Maratriphyllon fluitans J. B. 3. 782. Millefolium Maratriphyllon, tertium, flore & femine Ranunculi aquatici Hepaticæ facie Lob. Icon. 791.*

Ranunculus Fœniculaceis foliis, Hellebori nigri radice H. R. Monfp. *Helleborus niger, tenuifolius, Buphthalmi flore C. B. Pin. 186. Buphthalmum Dodonæi. aliis Confiligo tenuifolia J. B. 3. 637. Helleborus Hippocratis Tabern. Icon. 721.* L.

Ranunculus Fœniculaceis foliis, humilior, caule geniculato, flore magno. *Helleborus niger, Ferulaceus, caule geniculato, flore magno, Tulipæ minoris inftar Mentz. Pug. Tab. 3.*

Ranunculus arvenfis, foliis Chamæmeli, flore phœniceo. *Ranunculus foliis Anthemidis, floribus rubicundis & fplendentibus Cæfalp. 546. Adonis Math. 906. Adonis fylveftris, flore phœniceo ejufque foliis longioribus C. B. Pin. 178.* L.

Ranunculus arvenfis, foliis Chamæmeli, flore citrino. *Adonis fylveftris, flore pallido ejufque foliis longioribus C. B. Pin. 178.*

Ranunculus arvenfis, foliis Chamæmeli, flore minore, atrorubente. *Adonis hortenfis, flore minore, atrorubente C. B. Pin. 178. Flos Adonis vulgò, aliis Eranthemum J. B. 3. 125. Eranthemum Dod. Pempt. 260.* L.

Ranunculus arvenfis, foliis Chamæmeli, flore minore, luteo. *Adonis hortenfis flore minore, lutei coloris C. B. Pin. 178. Adonium luteum Tabern. Icon. 22.*

Ranunculus montanus, Betonicæ foliis Park. Theat. 335. & 338.

Ranunculus folio oblongo.

Ranunculus montanus, folio Gramineo C.B. Pin. 180. *Ranunculus pumilus, Gramineis foliis J.B.3. App.866. Ranunculus Gramineus Tabern. Icon. 51.*

Ranunculus montanus, folio Gramineo, multiplex C. B. Pin. 181. *Ranunculus Gramineus, pleno flore J. B. 3. App. 865. Ranunculus folio Graminis Dod. Pempt. 428.*

Ranunculus Gramineo folio, bulbofus C. B. Pin. 181. *Ranunculus angustifolius, bulbofus J.B. 3. App. 866. Ranunculus phœniceus Myconi Lugd. 1036. Ranunculus bulbofus, Gramineus, montanus Col. Part. 1. 313.*

Ranunculus Gramineus, hirfutus, monanthos Mor. Hift. Oxon. Part. 2. 445.

Ranunculus Gramineus, alter, polyanthos Mor. Hift. Oxon. Part. 2. 445.

Ranunculus Alpinus, pumilus, Gramineo folio, flore albo.

Ranunculus montanus, foliis Plantaginis C. B. Pin. 180. *Ranunculus Pyrenæus, foliis fublongis, non laciniatis, albo flore J. B. 3. App. 864. Ranunculus Pyreneus, albo flore Cluf. App. Alt. Auct.*

Ranunculus paluftris, Plantaginis folio ampliore. *Plantago aquatica, latifolia C. B. Pin. 190. Plantago aquatica J. B. 3. 787. Plantago paluftris five aquatica Tabern. Icon. 734.*

Ranunculus paluftris, Plantaginis folio anguftiore, *Plantago aquatica, anguftifolia C. B. Pin. 190. Plantago aquatica, minor. Tabern. Icon. 374.*

Ranunculus paluftris, Plantaginis folio, humilis & fupinus. *Plantago aquatica, humilis, anguftifolia & longifolia Lob. Icon. 300.*

Ranunculus aquaticus, Plantaginis folio anguftiffimo.

Ranunculus aquaticus, Americanus, Plantaginis folio, flore albo, calcye purpureo, Plum.

Ranunculus aquaticus, Americanus, Sagittæ folio breviori Plum.

Ranunculus paluftris, folio fagittato, maximo. *Sagitta aquatica, major C. B. Pin. 194. Sagitta major J.B. 3. 790. Sagitta major Tabern. Icon. 743.*

Ranunculus paluftris, folio fagittato, minori. *Sagitta aquatica, minor, latifolia C. B. Pin. 194. Sagitta J. B. 3. 789. Sagitta minor Tabern. Icon. 743.*

Ranunculus paluftris, folio fagittato, anguftiori. *Sagitta aquatica, minor, anguftifolia C. B. Pin. 194. Sagitta minor, anguftifolia J. B. 3. 790. Tabern. Icon. 744.*

Ranunculus longifolius, paluftris, major C. B. Pin. 180. *Ranunculus longo folio, maximus, Lingua Plinii J. B. 3. App. 865. Ranunculus lanceatus, major Tabern. Icon. 48.*

Ranunculus flammeus, latiori Plantaginis folio, marginibus pilofis Plux. Almag. Bot.

Ranunculus longifolius, paluftris, minor C. B. Pin. 180. *Ranunculus longifolius, aliis Flammula J. B. 3. App. 864. Flammula Ranunculus Dod. Pempt. 432.*

Ranunculus paluftris, ferratus C. P. Pin. 180. *Flammula Ranunculus, folio ferrato Dod. Pempt. 432.*

Ranunculus flammeus, Bayonenfis Parx, Theat. 1214.

Ranunculus flammeus, flore albo, minor Park. Theat. 1214.

Ranunculus Gramineo folio,flore caudato, feminibus in capitulum fpicatum congeftis. *Holofteo affinis, cauda muris C. B. Pin. 190. Myofuros J. B. 3. 512. Cauda murina Dod. Pempt. 112.*

Ab eo genere excludi debent. *Ranunculus nemorofus, Thalictri folio C. B. Pin. 178. Ranunculus nemorofus, Mufcatellina dictus C. B. Pin. 178. ad Mofchatellinam revocandus. Ranunculus aquaticus, Cotyledonis folio C. B. Pin. 180. ad Hydrocotylen amandandus.*

Ranunculus à Ranis,quòd plurimæ ejus generis fpecies locis aquofis in quibus Ranæ degunt, delectentur.

GENUS IV.

Filipendula.

FILIPENDULA eft plantæ genus, flore A rofaceo, plurimis fcilicet petalis B in orbem pofitis conftante: ex cujus calyce C monophyllo & multicufpidi, furgit piftillum D, quod deinde abit in fructum E F fere globofum, cujus femina G in capitulum dolii æmulum, colliguntur. *Tab. 150.*

Filipendulæ fpecies funt.

Filipendula vulgaris, an Molon Plinii C. B. Pin. 163. *Filipendula J. B. 3. Part. 2. 189. Dod. Pempt. 56. Filipendule.* L

Filipendula vulgaris, an Molon Plinii, variegato folio H. R. Par.

Filipendula minor C. B. Pin. 163. *Prodr. 85.*

Ab eo genere excludi debent, *Filipendula montana, flore Pediculariæ C. B. Pin. 163. & Filipendula montana, altera C. B. Pin. 163. quæ Pediculariæ fpecies funt.*

Filipendula à radicibus tuberofis, è filo quafi pendentibus nomen habet: differt à Ranunculo calyce monophyllo.

GENUS V.

Clematitis.

CLEMATITIS eft plantæ genus, flore A, B, C, rofaceo, quaternis fcilicet petalis D plerumque conftante,& calycis experte: ex floris meditullio furgit piftillum E quod deinde abit in fructum F, in quo velut in capitulum colliguntur femina G, in tenue capillamentum H quafi plumatum defìnentia. *Tab. 150.*

Clematitis fpecies funt.

Clematitis fylveftris, latifolia C. B. Pin. 300. *Clematis latifolia, dentata J. B. 2. 125. Vitalba Dod. Pempt. 404. Herbe aux gueux.* L

Clematitis fylveftris, latifolia, foliis non incifis. *Clematis latifolia, integra J. B. 2. 125.*

Clematitis peregrina, foliis Pyri incifis C. B. Pin. 300. *Clematis Bœtica Clufio J. B. 2. 226. Clematis altera, Bœtica Cluf. Hift. 123.*

Clematitis five Flammula repens C. B. Pin. 300. *Clematis five Flammula fcandens, tenuifolia, alba J. B. 2. 227. Flammula Dod. Pempt. 404.*

Clematitis maritima, repens C. B. Pin. 300. *Prodr. 135.*

Clematitis five Flammula furrecta, alba J. B. 2. 127. *Flammula recta C. B. Pin. 300. Flammula altera Dod. Pempt. 405.*

Clematitis furrecta, præcocior, caulibus rubentibus. *Flammula recta, rubens, & maturiùs florens C. B. Pin. 300.*

Clematitis Alpina, Geranifolia C. B. Pin. 300. *Prodr. 135. Clematis cærulea, ferrato folio J. B. 2. 129. Clematide cruciata, Alpina Pon. Bald. Ital. 175.*

Clematitis cærulea, erecta C. B. Pin. 300. *Clematis Pannonica, flore cæruleo, furrecta J. B. 2. 129. Clematis cærulea, Pannonica Cluf. Hift. 123.*

Clematitis erecta, alba C. B. Pin. 300.

Clematitis cærulea, repens C. B. Pin. 300. *Clematis five Flammula flore cæruleo, fcandens J. B. 2. 128. Clematis altera Dod. Pempt. 406.*

Clematitis purpurea, repens C. B. Pin. 300. *Clematis five Flammula flore, purpureo, fcandens J. B. 2. 128. Clematis purpurea Tabern. Icon. 882.*

Clematitis cærulea, flore pleno C. B. Pin. 301. *Clematis altera, flore pleno Cluf. Cur. poft. in fol. 7.*

Clematitis purpuro-cærulea, flore pleno C. B. Pin. 301. *Clematis purpurea, flore pleno, fcandens J. B. 2. 129. Clematitis peregrina, purpurea, flore pleno Eyft.*

Clematitis flore pleno, incarnato C. B. Pin. 301. *Clematis peregrina, incarnata, plena Eyft*

Clematitis Hifpanica, furrecta, altera, & humilior, flore albicante H.R. Par.

Clematitis tenuifolia, Lufitanica, flofculis cæruleis.

Ab eo genere excludi debent; *Clematitis trifolia, flore rofeo clavato C. B. Pin. 301. quæ Granadillæ fpecies eft & Clematis Daphnoides, quæ Pervinca appellatur.*

Clematitis à voce Græca κλῆμα κλήματος, *Palmes, Virga Vitea,* quafi diceres plantam farmentofam.

GENUS VI.

Caryophyllata. *Benoîte.*

Tab. 151. CARYOPHYLLATA eft plantæ genus, flore A B rofaceo, plurimis fcilicet petalis in orbem pofitis conftante è divifuris calycis C monophylli & pelviformis prodeuntibus: piftillum autem D quod furgit ex ejus meditullio abit in fructum E F ferè globofum, in quo plurima femina G I colliguntur caudata H, K.

Caryophyllatæ fpecies funt.

Caryophyllata vulgaris C. B. Pin. 321. *Caryophyllata vulgaris, flore parvo, luteo J. B. 2. 398. Vulgaris Caryophyllata Lob. Icon. 693.*

Caryophyllata vulgaris, majore flore C. B. Pin. 321. *Caryophyllata fylveftris Fuchf. Hift. 385.*

Caryophyllata foliis Hæderæ terreftris C. B. Pin. 321. *Caryophyllata iv Tabern. Hift. 334.*

Caryophyllata Virginiana, albo flore minore, radice inodora H. L. Bat. *Caryophyllata Virginiana, alba Par. Bat.*

Caryophyllata aquatica, nutante flore C. B. Pin. 321. *Caryophyllata aquatica, flore rubro, striato J. B. 2. 398. Septentrionalium rotundifolia, papposo flore Caryophyllata Lob. Icon. 694.*

Caryophyllata montana, purpurea, flore uno alteri innato, sive duplici H. Edinb. *& Scot. Illust. 15.*

Caryophyllata montana, purpurea, flore triplici, secundo primi, tertio secundi calyci innato Scot. Illust. 15.

Caryophyllata aquatica, altera C. B. Pin. 322. *Caryophyllata montana, iij Clus. ciiij.*

Caryophyllata aquatica, altera, flore multiplici C. B. Pin. 322.

Caryophyllata aquatica, minor, nutante flore H. R. Par. *Caryophyllata montana minor, flore nutante, purpureo Mor. H. R Bles.*

Caryophyllata montana, flore luteo, nutante H. R. Par. - - - - - L.

Caryophyllata Pyrenaica, amplissimo & rotundiori folio, nutante flore.

Caryophyllata Alpina, lutea C. B. Pin. 322. *Caryophyllata montana, flore luteo, magno J. B. 2. 398. Caryophyllata montana Dod. Pempt. 137.* L.

Caryophyllata Alpina, flore purpureo C. B. Pin. 322.

Caryophyllata Alpina, flore albo C. B. Pin. 322.

Caryophyllata Alpina, minor C. B. Pin. 322. *Caryophyllata Alpina, minima, di prima specie Pon. Bald. Ital. 203.*

Caryophyllata Alpina, Apii folio C. B. Pin. 322. *Caryophyllata Alpina, minima, di secunda specie Pon. Bald. Ital. 205.*

Caryophyllata Alpina, Chamedryos folio Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 432. *Chamædrys Alpina, Cisti flore C. B. Pin. 248. Chamædrys Alpina, flore Fragariæ albo J. B. 3. 290. Chamædrys iij sive montana Clus. Hist. 351.*

Caryophyllata differt à Ranunculo, calyce floris; à Quinquefolio veró seminis formâ.

Caryophyllata, à Caryophyllo, quòd Caryophyllatæ vulgaris radix Caryophyllum aromaticum oleat.

GENUS VII.

Fragaria. *Fraisier.*

FRAGARIA est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante: ex cujus calyce C multifido surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum E ferè globosum vel ovato-acuminatum, cujus placentæ F modò carnosæ, modò siccæ adhærescunt multa semina G. His notis addenda sunt folia terna H summo pediculo I insidentia. *Tab. 152.*

Fragariæ species sunt.

Fragaria vulgaris C. B. Pin. 326. *Fragaria ferens Fraga rubra J. B. 2. 394. Fragaria & Fraga Dod. Pempt. 672.* L.

Fragaria vulgaris, variegato folio H. R. Par.

Fragaria fructu albo C.B. Pin. 326. *Fragaria ferens Fraga alba J. B. 2. 394. Fragum album Tabern. Icon. 119.*

Fragaria fructu parvi Pruni magnitudine C. B. Pin. 327. *Fraga fructu magno Eyst. Capitons.*

Fragaria foliis hiſpidis C. B. Pin. 327. *Tertium Fragariæ genus Trag. 500.*

Fragaria bis fructum ferens C. B. Pin. 327. *Quoddam Fragariæ genus in Alpibus Bargeis, bis in anno fructificans Cæſalp. 554.*

Fragaria flore luteo C. B. Pin. 327. *Fragaria parva, luteo flore Geſn.*

Fragaria fructu rotundo, ſuaviſſimo, flore duplici H. R. Par.

Fragaria peregrina, hirſuta, fructu rubro, moſchato H. R. Par.

Fragaria Virginiana, fructu coccineo Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 186.

Fragaria flore viridi. *Fragaria arborea, con fiore herbaceo Zan. 97.*

Fragaria ſterilis C. B. Pin. 327. *Fragaria ſylveſtris, minimè veſca ſive ſterilis Lob. Icon. 698. Fragaria non fragifera vel non veſca J. B. 2. 395.*

Fragaria ſterilis, flore pleno Mentz. Pug.

Fragaria ſterilis, flore pleno, Botryoide Mentz. Pug.

Fragaria ſterilis, ſylveſtris, ſericea ſeu incana Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 187. *Fragariæ affinis ſericea, incana C. B. Pin. 327. Pentaphylli effigie Leucas quibuſdam J. B. 2. 598. incana Pentaphylli effigie, an Leucas Dioſcoridis Adv. 307.*

Fragaria ſterilis, incana H. R. Par.

Fragaria ſterilis, Alpina, caulefcens H. R. Par. *Fragaria Pentaphylli fructu Mor. H. R. Bleſ. Pentaphylloides Fragariæ folio Bot. Monſp. App.*

Fragaria ſterilis, Alpina, anguſtifolia.

Fragaria Alpina, major, foliis argenteis, acutis, flore roſeo. *Trifolium Alpinum, argenteum, Perſici flore C. B. Pin. 328. Trifoglio argentato, Alpino Pon. Bald. Ital. 222.*

Fragaria Alpina, major, foliis argenteis obtuſis, flore roſeo. *Heptaphyllum trifoliatum, argenteum, montanum, Italicum, longiùs radicatum, craſſioribus & rotundioribus foliis Bocc. Muſ. Part. 2. 20. Heptaphyllum trifoliatum, argenteum, Italicum Ejuſd. Tab. 8.*

Fragaria Alpina, minor, foliis argenteis obtuſis, flore roſeo. *Heptaphyllum argenteum, Alpinum, trifoliatum, longius radicatum, ſaxatile, Sabaudum Bocc Muſ. Part. 2. 20. Heptaphyllum Alpinum, trifoliatum, Sabaudum Ejuſd. Tab. 9.*

Fragaria, à fraganti (ut aiunt) fructus odore.

GENUS VIII.

Quinquefolium. *Quinte-feuille.*

Tab. 153. QUINQUEFOLIUM eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante: ex cujus calyce monophyllo & multifido ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum G ferè globoſum, in quo multa ſemina F in capitulum quoddam colliguntur, ipſo calyce involutum E. His notis addenda ſunt folia H plura quàm terna, ſummo pediculo

diculo I insidentia; foliorum enim numero differt à Fragaria.

Quinquefolii species sunt.

Quinquefolium Alpinum, argenteum, erectum, foliis in apice incisis. *Pentaphyllum argenteum, Alpinum, flore albo Raii Hist. 614.*

Quinquefolium album, majus, caulescens C. B. Pin. 325. *Quinquefolium album, majus Prodr. 139.*

Quinquefolium album, majus, alterum C. B. Pin. 325. *Pentaphyllon album J. B. 2. 598. Quinquefolium 1, majus, albo flore Clus. Hist. cv.*

Quinquefolium album, minus C. B. Pin. 325. *Prodr. 139.* L.

Quinquefolium album, minus, alterum C. B. Pin. 325. *Quinquefolium ij, minus, albo flore Clus. Hist. cv.*

Quinquefolium majus, repens C. B. Pin. 325. *Pentaphyllum sive Quinquefolium vulgare, repens J. B. 2. 397. Quinquefolium majus Dod. Pempt. 116.* L.

Quinquefolium minus, repens, luteum C. B. Pin. 325. *Pentaphyllon parvum, hirsutum J. B. 2. 598. Quinquefolii iiij, flavo flore, ij species Clus. Hist. cvj.* L.

Quinquefolium minus, folio subtus albicante. *Pentaphyllum minus, folio subtus albicante J. B. 2. 598. Pentaphyllon minus, luteum Adv. 307.*

Quinquefolium minus, repens, lanuginosum, luteum C. B. Pin. 325. *Quinquefolii iiij, flavo flore, 1 species Clus. Hist. cvj. Pentaphyllum minus, molli lanugine pubescens, flore luteo J. B. 2. 598.* L.

Quinquefolium minus, repens, Alpinum, aureum C. B. Pin. 325. *Pentaphyllum Alpinum, splendens, aureo flore J. B. 2. 598. Quinquefolium iij, aureo flore Clus. Hist. cvj.* L.

Quinquefolium folio argenteo C. B. Pin. 325. *Pentaphyllum rectum, foliis profundè sectis, subtus argenteis, flore luteo J. B. 2. 398. Quinquefolium petræum, majus Tabern. Icon. 122.* L.

Quinquefolium rectum, luteum C. B. Pin. 325. *Quinquefolium rectum, majus J. B. 2. 397. Quinquefolium alterum, vulgare Dod. Pempt. 116.*

Quinquefolium rectum, album C. B. Pin. 325. *Quinquefolium Theophrasti album Tabern. Icon. 120.*

Quinquefolium rectum, majus, tenuius & villosius. *Pentaphyllon rectum, majus, tenuius, villosius, Pannonicum J. B. 2. 398.*

Quinquefolium minus, flore pallidè luteo. *Pentaphyllon seu Heptaphyllum albo-pallidum seu flore ochroleuco, petalis singulis cordatis Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 188.*

Quinquefolium Canadense, humilius Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 188.

Quinquefolium montanum, erectum, hirsutum, luteum C. B. Pin. 325. *Prodr. 139.*

Quinquefolium Alpinum, repens, serotinum Mor. H. R. Bles.

Quinquefolium Pyrenaicum, folio subtus argenteo.

Quinquefolium, quasi diceres plantam foliis quinis.

GENUS IX.

Tormentilla. *Tormentille.*

Tab. 153. TORMENTILLA eſt plantæ genus, flore A roſaceo, quatuor ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante : ex cujus calyce C monophyllo, multifido & pelviformi ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum E ferè globoſum, in quo multa ſemina G in capitulum quoddam colliguntur, ipſo calyce involuta F. His notis addenda ſunt folia plura quàm terna, ſummo pediculo inſidentia.

Tormentillæ ſpecies ſunt.

Tormentilla ſylveſtris C. B. Pin. 326. *Tormentilla J. B. 2. 398. Tormentilla Dod. Pempt. 118.*

Tormentilla Alpina, vulgaris, major C. B. Pin. 326. *Tormentilla montana Cam. Epit. 685.*

Tormentilla radice repente. *Pentaphyllum minus, viride, flore aureo, tetrapetalo, radiculas in terram è geniculis demittens Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 190.*

Tormentilla Caſſubica, major. *Pentaphyllum Caſſubicum, foliis viridibus, profundè ſectis & majus Par. Bat. Pentaphyllum foliis viridibus & majus Flor. Bat.*

Tormentilla Caſſubica, minor. *Pentaphyllum Caſſubicum, foliorum ſegmentis profundè inciſis, ſerratis, & minus Flor. Bat. Pentaphyllum Caſſubicum, minus Par. Bat.*

Ab eo genere excludenda eſt *Tormentilla Alpina, folio ſericeo C. B. Pin. 326. ad Alchimillam revocanda.*

GENUS X.

Pentaphylloides.

PENTAPHYLLOIDES eſt plantæ genus, à Quinquefolio diverſum foliorum ſitu, quæ ſcilicet ſummo pediculo nequaquam inſident radiorum ordine, ſed alio quovis modo diſponuntur.

Pentaphylloidis ſpecies ſunt.

Pentaphylloides erectum J. B. 2. 398. *Quinquefolium fragiferum C. B. Pin. 326. Quinquefolium v, fragiferum Cluſ. Hiſt. cvij.*

Pentaphylloides ſupinum J. B. 2. 398. *Quinquefolio fragifero affinis C. B. Pin. 326. Pentaphyllon ſupinum quorundam, Potentillæ facie Cluſ. Hiſt. cvij.*

Pentaphylloides argenteum, alatum, ſeu Potentilla. *Potentilla ſeu Argentina J. B. 2. 398. Argentina Dod. Pempt. 600.*

Pentaphylloides rectum, fruticoſum, Eboracenſe Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 193. *Pentaphylloides fruticoſum Raii Cat. Plant. Angl. Edit. 1677.*

Pentaphylloides paluſtre, rubrum. *Quinquefolium paluſtre, rubrum C. B. Pin. 326. Pentaphyllon vel potius Heptaphyllum flore rubro J. B. 2. 398. Quinquefolium paluſtre ſive aquaticum Tabern. Icon. 122.*

Pentaphylloides paluſtre, rubrum, foliis craſſioribus & villoſis. *Pentaphyl-*

lum palustre, rubrum, crassis & villosis foliis, Suecicum & Hybernicum Pluk. Phytogr. 212. fig. 2.

Pentaphylloides, quasi planta ad Pentaphyllum, sive Quinquefolium accedens.

SECTIO VIII.

De Herbis flore rosaceo, cujus pistillum, vel calyx abit in fructum mollem.

GENUS I.

Christophoriana.

CHRISTOPHORIANA est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante: ex cujus meditullio surgit pistillum C, quod deinde abit in fructum mollem D, seu baccam ut plurimùm ovatam seminibusque fœtam F gemino ordine non rarò sibi adhærescentibus E. *Tab. 154.*

Christophorianæ species sunt.

Christophoriana vulgaris, nostras, racemosa & ramosa Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 8. *Aconitum racemosum, an Actæa Plinio C. B. Pin. 183. Christophoriana Dod. Pempt. 402.*

Christophoriana Americana, racemosa, baccis niveis Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 8. *Aconitum baccis niveis Corn. 77.*

Christophoriana Americana, racemosa, baccis rubris Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 8. *Aconitum baccis rubris Corn. 77.*

Christophoriana Americana, racemosa, baccis rubris, longo pediculo insidentibus Sarrac.

Ab eo genere excludenda est, *Christophoriana Canadensis, racemosa & ramosa Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 8. Panaces κάρπιμον, sive racemosa Canadensis Corn, 74.*

Christophoriana, quasi Planta Sancti Christophori.

GENUS II.

Phytolacca.

PHYTOLACCA est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante: ex cujus meditullio surgit pistillum C, quod deinde abit in fructum D seu baccam ferè globosam, mollem, seminibusque fœtam F in orbem positis E. *Tab. 154.*

Phytolaccæ species sunt.

Phytolacca Americana, majori fructu. *Solanum racemosum, Indicum H. R. Par. Solanum magnum, Virginianum, rubrum Park. Theat. 347.*

Phytolacca Americana, minori fructu.

Phytolacca à vocibus φύτον, *Planta* & *Lacca*, quaſi diceres Plantam ex qua color ad Laccam accedens extrahitur.

GENUS III.

Aralia.

Tab. 154. ARALIA eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis C in orbem poſitis conſtante, calyci B inſidentibus, qui deinde abit in fructum mollem ſeu baccam D ferè globoſam, ſucculentam, ſeminibus fœtam plerumque oblongis E.

Araliæ ſpeciem unicam novi.

Aralia Canadenſis. *Panaces* καρπιμον, *ſive racemoſa Canadenſis Corn.* 74.

GENUS IV.

Aſparagus. *Aſperges.*

Tab. 154. ASPARAGUS eſt plantæ genus, flore A roſaceo, ſenis plerumque petalis B in orbem poſitis conſtante: ex cujus meditullio ſurgit piſtillum C quod deinde abit in fructum mollem, ſeu baccam D ferè globoſam, ſeminibuſque fœtam ut plurimùm duris E. His notis addenda ſunt folia tenuia.

Aſparagi ſpecies ſunt.

Aſparagus ſativa C. B. Pin. 489. *Aſparagus hortenſis & pratenſis J. B.* 3. 725. *Aſparagus hortenſis Dod. Pempt.* 703.

Aſparagus ſylveſtris, tenuiſſimo folio C. B. Pin. 490. *Aſparagus ſylveſtris Math.* 478.

Aſparagus maritimus, craſſiore folio C. B. Pin. 490. *Aſparagus marinus Cluſ. Hiſt. clxxix J. B.* 3. 726.

Aſparagus foliis acutis C. B. Pin. 490. *Corruda J. B.* 3. 726. *Corruda prior Cluſ. Hiſt. clxxvij.*

Aſparagus aculeatus, alter, tribus aut quatuor ſpinis ad eundem exortum C. B. Pin. 490. *Corruda altera Cluſ. Hiſt. clxxviij.*

Aſparagus aculeatus, ſpinis horridus C. B. Pin. 490. *Corruda tertia Cluſ. Hiſt. clxxviij.*

Aſparagus aculeatus, Africanus H. L. Bat.

Aſparagus aculeatus, maximus, ſarmentoſus, Zeylanicus H. L. Bat.

Aſparagus Hiſpanicus, aculeis craſſioribus horridus.

SECTIO IX.

De Herbis flore roſaceo, cujus calyx abit in fructum ſiccum.

GENUS I.

Cuminoides.

Tab. 155. CUMINOIDES eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B ut plurimùm fimbriatis in orbem poſitis & calyci C inſidenti-

bus constante, qui calyx deinde abit in semen plerumque oblongum D.

Cuminoidis speciem unicam novi.

Cuminoides vulgare. *Cuminum sylvestre, capitulis globosis C. B. Pin. 146.* L
Cuminum sylvestre, primum, valde odoratum, globulosum J. B. 3. Part. 2. 23. Cuminum sylvestre Dod. Pempt. 300.

Cuminoides, quasi Planta ad Cuminum accedens.

GENUS II.

Circæa.

CIRCÆA est plantæ genus, flore A ex duobus petalis B calyci C etiam bifolio insidentibus constante: calyx autem abit in fructum D pyriformem, in duo loculamenta E plerumque divisum, semine fœta F ut plurimùm oblongo. *Tab. 155.*

Circææ species sunt.

Circæa Lutetiana Lob. Icon. 266. *Solanifolia Circea dicta, major C. B. Pin. 168. Ocimastrum verrucarium J. B. 2. 977.* L

Circæa Canadensis, latifolia, flore albo.

Circæa minima Col. Part. 2. 80. *Solanifolia Circæa Alpina C. B. Pin. 168.* L

GENUS III.

Agrimonia. *Aigremoine.*

AGRIMONIA est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante, calyci C insidentibus. Calyx autem abit in fructum D plerumque oblongum, veluti echinatum, uno vel altero semine G oblongo ut plurimùm fœtum E F. *Tab. 155.*

Agrimoniæ species sunt.

Agrimonia officinarum. *Agrimonia seu Eupatorium J. B. 2. 398. Eupatorium veterum sive Agrimonia C. B. Pin. 321. Agrimonia sive Eupatorium Dod. Pempt. 28.* L

Agrimonia odorata Cam. Hort. *Eupatorium odoratum C. B. Pin. 321.*

Agrimonia Santonensis, odorata. *Eupatorium odoratum, Santonense seu Blesense. Agrimonia medio modo odorata Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 614.*

GENUS IV.

Agrimonoides.

AGRIMONOIDES est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante è divisuris calycis C prodeuntibus. Flos autem D simul & calyx alio calyce E F infundibuliformi & veluti fimbriato excipiuntur; ac deinde calix C abit in fructum G ovato, acuminatum, altero calyce F involutum, semine fœtum H plerumque singulari I. *Tab. 155.*

Agrimonoidis speciem unicam novi.

Agrimonoides Col. Part. 1. 145. *Agrimoniæ similis C. B. Pin. 321.*

Agrimonoides, quasi Planta ad agrimoniam accedens.

GENUS V.

Onagra.

Tab. 156.

ONAGRA est plantæ genus, flore A roſaceo, quatuor plerumque petalis B in orbem poſitis conſtante, calyci C inſidentibus, è cujus ſuperiori parte quæ fiſtuloſa eſt, ſurgit piſtillum D, inferiori E in fructum abeunte, cylindraceum F, in quatuor partes G dehiſcentem, & in quatuor loculamenta H diviſum, ſeminibus fœtum K ut plurimùm angulatis, placentæ I affixis.

Onagræ ſpecies ſunt.

Onagra latifolia. *Lyſimachia lutea, corniculata C. B. Pin. 245.*

Onagra latifolia, flore dilutiore. *Lyſimachia corniculata non pappoſa, Virginiana, major, flore ſulphureo H. L. Bat.*

Onagra latifolia, floribus amplis. *Lyſimachia Virginiana, altera, foliis latioribus, floribus luteis, majoribus Cat. Altdorf.*

Onagra anguſtifolia. *Lyſimachia anguſtifolia, Canadenſis, corniculata H. R. Par. Lyſimachia corniculata, lutea, Canadenſis, minor, ſeu anguſtifolia Mor. H. R. Bleſ.*

Onagra anguſtifolia, caule rubro, flore minori.

Onagra Americana, folio Betonicæ, fructu hiſpido Plum.

Onagra Americana, foliis Perſicariæ amplioribus, parvo flore luteo Plum.

Onagra Americana, foliis Perſicariæ anguſtioribus, magno flore luteo Plum.

Onagra Americana, fruteſcens, Nerii folio, magno flore luteo Plum.

GENUS VI.

Chamænerion.

Tab. 157.

CHAMÆNERION eſt plantæ genus, flore A B roſaceo, quatuor plerumque petalis C in orbem poſitis conſtante: Ex cujus meditullio ſurgit piſtillum H non rarò quadrifariam dehiſcens I K. Calyx autem D E cylindriformis quatuor foliis F G ut plurimùm inſtructus abit in fructum L in quatuor loculamenta M diviſum, quadrifariam etiam apice dehiſcentem N, multo ſemine fœtum P pappis inſtructo Q, placentæ O affixo quatuor alis ſeu diſſepimentis donatæ.

Chamænerii ſpecies ſunt.

Chamænerion latifolium, vulgare. *Lyſimachia Chamænerion dicta, latifolia C. B. Pin. 245. Lyſimachia ſpecioſa quibuſdam, Onagra dicta ſiliquoſa J. B. 2. 906. Onagra Lugd. 865.*

Chamænerion latifolium, vulgare, flore albo. *Lyſimachia Chamænerion dicta latifolia, flore albo C. B. Pin. 245.*

Chamænerion latifolium, Alpinum. *Lyſimachia Chamænerion dicta, Alpina C. B. Pin. 245.*

Chamænerion anguſtifolium, Alpinum, flore purpureo. *Lyſimachia Chamænerion dicta, anguſtifolia C. B. Pin. 245. Pſeudolyſimachium purpureum, minus Dod. Pempt. 85. Lyſimachia ſiliquoſa, ſpecioſa, anguſtifolia J. B. 2, 907.*

Chamænerion anguſtifolium, Alpinum, flore albo. *Lyſimachia Chamæne-rion dicta anguſtifolia, flore albo C. B. Pin. 245.*

Chamænerion anguſtifolium, Alpinum, flore variegato. *Lyſimachia Alpina, anguſtifolia, flore albo, ſtriato lineis purpureis H. R. Par.*

Chamænerion villoſum, magno flore violaceo. *Lyſimachia ſiliquoſa, hirſu-ta, magno flore C. B. Pin. 245. Lyſimachia ſiliquoſa 1 Tabern. Icon. 855.*

Chamænerion villoſum, magno flore purpureo. *Lyſimachia ſiliquoſa, hirſu-ta, magno flore purpureo C. B. Pin. 245. Lyſimachia ſiliquoſa, hirſuta, ma-jore flore purpureo J. B. 905.*

Chamænerion villoſum, majus, parvo flore. *Lyſimachia ſiliquoſa, hirſuta, major, parvo flore C. B. Pin. 245. Lyſimachia ſiliquoſa, hirſuta, flore mi-nore J. B. 2. 906. Lyſimachia ſiliquoſa, ij Tabern. Icon. 855.*

Chamænerion villoſum, minus, parvo flore. *Lyſimachia ſiliquoſa, hirſuta, minor, parvo flore C. B. Pin. 245.*

Chamænerion Alpinum, foliis ad nodos ternis. *Lyſimachia ſiliquoſa, purpu-rea, Alpina, trifoliata Bocc. Muſ. Part. 2. 22. Tab. 5.*

Chamænerion Alpinum, foliis ſplendentibus, denticulatis. *Lyſimachia Alpi-na, glabra, ramoſa, Violæ ſurrectæ foliis ſplendentibus Bocc. Muſ. Part. 2. 32. Tab. 16.*

Chamænerion Alpinum, minus, Brunellæ foliis. *Lyſimachia ſiliquoſa, nana, Prunellæ foliis acutis Bocc. Muſ. Part. 2. 161. Lyſimachia Prunellæ foliis Ejuſd. Tab. 108.*

Chamænerion glabrum, majus. *Lyſimachia ſiliquoſa, glabra, major C. B. Pin. 245. Pſeudolyſimachium purpureum, 1 Dod. Pempt. 85.*

Chamænerion glabrum, majus, flore albo. *Lyſimachia ſiliquoſa, glabra, ma-jor, flore albo C. B. Pin. 245.*

Chamænerion Siculum, glabrum, majus & nitidum, Amygdali folio. *Lyſi-machia pulchra, Amygdali folio nitido, rubente caule, flore magno, pur-pureo H. Cathol.*

Chamænerion glabrum, minus. *Lyſimachia ſiliquoſa, glabra, minor C. B. Pin. 245. Lyſimachia minor Tabern. Icon. 854.*

Chamænerion glabrum, minus, flore albo. *Lyſimachia ſiliquoſa, glabra mi-nor, flore albo C. B. Pin. 245.*

Chamænerion anguſtifolium, glabrum. *Lyſimachia ſiliquoſa, glabra, anguſ-tifolia C. B. Pin. 245. Lyſimachia ſiliquoſa, minor Tabern. Icon. 856.*

Chamænerion Origani folio. *Lyſimachia ſiliquoſa, glabra, minor, latifolia, noſtras Raii Hiſt. 862.*

Chamænerion à vocibus Græcis χαμαὶ *humi*, & νήριον *Nerion*, quaſi *Nerion humile.*

CLASSIS VII.

DE HERBIS ET SUFFRUTICIBUS.

Flore polypetalo, rosaceo, umbellato.

Tab. 158.

FLOS polypetalos, rosaceus A qui plurimis petalis B in orbem positis constat, UMBELLATUS dicitur, si ejus calyx C abeat in fructum E ex duobus seminibus D D compositum, sibi invicem adhærescentibus cùm viridia sunt, sed disjunctis cùm ad maturitatem pervenerint. His floribus ex Cæsalpino, J. Bauhino, cæterisque proprium est ut singuli pediculo G insideant & in capitula quædam H colligantur, pediculis longioribus I innixa, quæ demum ex eodem orta fastigio, quadam veluti circinatione Corymbi vel Umbellæ (qua mulieres solem à vultu arcere solent) adinstar disponantur K. Figuræ M & L semina quæ his floribus succedunt, eodem ordine digesta exhibent. Clariss. Raius, in cujus sum opinione, circinationem hanc in umbelliferis non requirit, nec profectò necessaria videtur. Nota igitur propria floris umbellati ponitur in ipso flore rosaceo, sive circinato, sive aliter disposito, modò ejus calyx abeat in duo semina.

Hist. 406.

SECTIO I.

De Herbis floribus umbellatis, circinatò dispositis, quorum calyx abit in duo semina exigua & striata.

GENUS I.

Ammi.

Tab. 159.

AMMI est plantæ genus, flore A rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B constante, cordiformibus, inæqualibus, in orbem positis & calyci C insidentibus. Is autem abit in fructum D ex duobus seminibus E E compositum, exiguis I, hinc gibbis & striatis, inde verò planis. His notis addenda sunt folia F oblonga & angusta, costæ G per conjugationes innascentia, ultimo impari claudente.

Ammeos species sunt.

Ammi majus C. B. Pin. 159. *Ammi vulgare, majus, latioribus foliis, semine minus odorato J. B. 3. Part. 2. 27. Ammi vulgare Dod, Pempt. 301.*

Ammi majus, foliis plurimùm incifis & nonnihil crifpis C. B. Pin. 159.

Ammi perenne Mor. Umb. *Ammi quorundam Dalechampii Lugd.* 696. L. *Eryngium arvenfe, foliis ferræ fimilibus C. B. Pin. 386. Crithmum quartum Mathioli, umbelliferum J. B. 3. Part. 2. 195. Eryngium quartum Dod. Pempt. 732.*

GENUS II.

Apium. *Perfil.*

APIUM eft plantæ genus, flore A, B rofaceo & umbellato, plurimis Tab. 160. fcilicet petalis D conftante æqualibus, in orbem pofitis & calyci C infidentibus. Is autem abit in fructum E ex duobus feminibus F compofitum, exiguis G, hinc gibbis & ftriatis, inde verò planis. His notis addenda funt folia in alas divifa feu coftæ ramofæ innafcentia.

Apii fpecies funt.

Apium hortenfe feu Petrofelinum vulgo C. B. Pin. 153. *Apium hortenfe multis quod vulgo Petrofelinum, palato gratum, planum J. B. 3. Part. 2. 97. Apium hortenfe Dod. Pempt. 694.* L.

Apium vel Petrofelinum crifpum C. B. Pin. 153. *Apium hortenfe multis, quod vulgo Petrofelinum, palato gratum, crifpum J. B. 3. Part. 2. 97. Apium crifpum, Apium multifolium Tabern. Icon. 90.*

Apium hortenfe, latifolium C. B. Pin. 153. *Apium hortenfe, magnum, vulgari hortenfi five Petrofelino vocato, fapore idem, five Anglicanum quibufdam J. B. 3. Part. 2. 99.*

Apium Macedonicum C. B. Pin. 154. *Apium five Petrofelinum Macedonicum multis J. B. 3. Part. 2. 102. Petrofelinum Macedonicum ex Lobelio Dod. Pempt. 697. Perfil de Macedoine.*

Apium Lufitanicum, rotundifolium.

Apium Pyrenaicum, Thapfiæ facie. *Sefeli Pyrenaicum, Thapfiæ facie D. Fagon Schol. Bot. Par. Bat.*

Apium Anifum dictum, femine fuaveolente, majori. *Anifum Herbariis, femine majori C. B. Pin. 159. Anifum veteribus J. B. 3. Part. 2. 92. Anifum vulgare Cluf. Hift. ccij. Anis.*

Apium Anifum dictum, femine fuaveolente, minori. *Anifum Herbariis, femine minori C. B. Pin. 159.* L.

Apium paluftre & Apium officinarum C. B. Pin. 154. *Apium vulgare, ingratius J. B. 3. Part. 2. 100. Eleofelinum Dod. Pempt. 695. Ache.* L.

Apium dulce, Celeri Italorum H. R. Par. *Selinum five Apium dulce Park. Theat. 926. Celeri.*

Apium paluftre, minus, cauliculis procumbentibus, ad alas floridum H. L. Bat.

Apium ab Apibus, quæ Apio feu Petrofelino delectantur.

GENUS III.

Cicuta. *Cigue.*

Tab. 160. CICUTA est plantæ genus, flore A rosaceo, & umbellato, plurimis scilicet petalis B C constante, cordiformibus, inæqualibus, in orbem positis & calyci D insidentibus. Is autem abit in fructum E ferè globosum, ex duobus seminibus F compositum exiguis, hinc gibbis & striatis, inde verò planis.

Cicutæ species sunt.

Cicuta major C. B. Pin. 160. *Cicuta Dod. Pempt. 461. J. B. 3. Part. 2. 175.*

Cicuta major, foliis tenuioribus C. B. Pin. 160.

Cicuta minor, Petroselino similis C. B. Pin. 160. *Cicutaria Apii folio J. B. 3. Part. 2. 179. Cicutaria fatua Lob. Icon. 280.*

Cicuta dicitur quòd internodiis sit cavis & fistulosis: nam (ut docet Servius) in Cannis Calamisve quod interceptum est inter duos nodos, Cicuta appellatur.

GENUS IV.

Carvi.

Tab. 160. CARVI est plantæ genus, flore A, B rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis C constante, cordiformibus, inæqualibus, in orbem positis & calyci D insidentibus. Is autem abit in fructum E ex duobus seminibus F compositum exiguis, longiusculis, hinc gibbis & striatis, inde verò planis. His notis addenda sunt folia G tenuiter laciniata, costæ H per conjugationes innascentia.

Carvi species sunt.

Carvi Cæsalp. 291. *Cuminum pratense, Carvi officinarum C. B. Pin. 158. Caros J. B. 3. Part. 2. 69. Carum Dod. Pempt. 299.*

Carvi foliis tenuissimis, Asphodeli radice. *Daucus pratensis, Millefolii palustris folio C. B. Pin. 150. Daucus pratensis Dalechampii, folio Millefolii J. B. 3. Part. 2. 9. Daucus pratensis Dalechampii Lugd. 718.*

Lib. 19. cap. 8. Carvi à Cariâ Asiæ regione. Peregrinum & Careum (inquit Plinius) gentis suæ nomine appellatum, culinis principale.

GENUS V.

Phellandrium.

Tab. 161. PHELLANDRIUM est plantæ genus, flore A rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B constante, cordiformibus, in orbem positis & calyci C insidentibus. Is autem abit in fructum D ex duobus seminibus E compositum exiguis, hinc gibbis F, leviter striatis, inde verò planis G.

Phellandrii species sunt.

Phellandrium Dod. Pempt. 591. *Cicutaria palustris tenuifolia C. B. Pin. 161. Phellandrium vel Cicutaria aquatica quorundam J. B. 3. Part. 2. 183.*

Phellandrium Alpinum, umbellâ purpuraſcente. *Meum Alpinum, umbellâ purpuraſcente C. B. Pin 148. Muttelina Cam. Epit. 8. J. B. 3. Part. 2. 66.*

GENUS VI.

Bulbocaſtanum. *Terre-noix.*

BULBOCASTANUM eſt plantæ genus, flore A roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B conſtante in orbem poſitis & calyci C inſidentibus. Is autem abit in fructum D ex duobus ſeminibus E compoſitum exiguis, oblongis, nunc lævibus, nunc ſtriatis F, hinc gibbis, inde verò planis. His notis addenda eſt radix carnoſa & tuberoſa G, H. Tab. 161.

Bulbocaſtani ſpecies ſunt.

Bulbocaſtanum majus, folio Apii C. B. Pin. 162. *Bulbocaſtanum J. B. 3. Part. 2. 30. Bolbocaſtanon Dod. Pempt. 334.* L.

Bulbocaſtanum minus, ſaxatile, Peucedani folio. *Cyminum bulboſum Col. Part. 2. 20.*

Bulbocaſtanum majus, Alpinum, Paſtinacæ folio.

Bulbocaſtanum tenuiter inciſo folio, Luſitanum V. Luſit.

Bulbocaſtanum, quaſi diceres bulbum ad Caſtaneam accedentem.

GENUS VII.

Daucus.

DAUCUS eſt plantæ genus, flore A roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B C conſtante, cordiformibus, inæqualibus, in orbem poſitis, & calyci D inſidentibus. Is autem abit in fructum E ſubrotundum ex duobus ſeminibus F compoſitum, villis ciliorum æmulis inſtructum & cinctum G. Tab. 161.

Dauci ſpecies ſunt.

Daucus ſativus, radice luteâ. *Paſtinaca tenuifolia, ſativa, radice luteâ C. B. Pin. 151. Paſtinaca ſativa ſive Carota lutea J. B. 3. Part. 2. 64. Paſtinaca tenuifolia, ſativa Dod. Pempt. 678.* L. Offy.

Daucus radice & umbellâ luteis. *Paſtinaca tenuifolia, radice & umbellâ luteâ Mor. H. R. Bleſ.*

Daucus ſativus, radice Aurantii coloris. *Paſtinaca tenuifolia, ſativa, radice Mali Aurantii coloris H. Edinb.*

Daucus ſativus, radice albâ. *Paſtinaca tenuifolia, ſativa, radice albâ C. B. Pin. 151. Paſtinaca ſativa ſive Carota alba J. B. 3. Part. 2. 64.*

Daucus ſativus, radice atro-rubente. *Paſtinaca tenuifolia, ſativa, radice atro-rubente C. B. Pin. 151. Paſtinaca ſativa ſive Carota rubra J. B. 3. Part. 2. 64. Paſtinaca ſativa, rubens Dod. Pempt. 678.* L.

Daucus vulgaris Cluſ. Hiſt. cxcviij. *Paſtinaca tenuifolia, ſylveſtris Dioſcoridis, vel Daucus officinarum C. B. Pin. 151. Paſtinaca ſylveſtris, ſive Staphylinus Græcorum J. B. 3. Part. 2. 62.* L.

Daucus maritimus, lucidus. *Paſtinaca tenuifolia, marina, foliis obſcurè virentibus & quaſi lucidis. Bot. Monſp.*

Daucus tenuifolius, lucidus, gummifer. *Paſtinaca tenuifolia, lucida, gummi manans Bocc. Muſ. Part. 2. 30. Tab. 20.*

Daucus Americanus, lucidus H. R. Par. App.

Daucus Hiſpanicus, umbellâ maximâ.

Daucus tenuifolius, Creticus, radiis umbellæ longioribus. *Paſtinaca tenuifolia, Cretica, umbellæ radiis Gingidii longioribus Mor. Umb. Tab. iv.*

Daucus annuus, ad nodos floridus. *Caucalis nodoſo echinato ſemine C. B. Pin. 153. Prodr. 80. in Math. 404. Caucalis nodoſo echinato ſemine, Anthriſco hiſpido affinis, ſi non ejus varietas J. B. 3. Part. 2. 83.*

Daucus annuus, minor, floribus rubentibus. *Caucalis ſemine aſpero, floſculis rubentibus C. B. Pin. 153. Prodr. 80. Anthriſcus quorundam, ſemine aſpero, hiſpido J. B. 3. Part. 2. 83.*

Daucus annuus, minor, floribus albis. *Anthriſcus quorundam, ſemine aſpero, hiſpido, umbellis albicantibus J. B. 3. Part. 2. 83.*

GENUS VIII.

Sium. *Berle.*

Tab. 162. SIUM eſt plantæ genus, flore A roſaceo & umbellato; plurimis ſcilicet petalis B conſtante plerumque æqualibus, in orbem poſitis & calyci C inſidentibus. Is autem abit in fructum D ſubrotundum, ex duobus ſeminibus E compoſitum, hinc gibbis & ſtriatis F, inde verò planis. His notis addenda ſunt folia G per conjugationes coſtæ H innaſcentia, ultimo impari claudente I.

Sii ſpecies ſunt:

Sium ſive Apium paluſtre, foliis oblongis C. B. Pin. 154. *Sion umbelliferum J. B. 3. 172. Sium Dod. Pempt. 589.*

Sium paluſtre, alterum, foliis ſerratis.

Sium latifolium C. B. Pin. 154. *Sium medium, Paſtinaca paluſtris Tabern. Icon. 78. Sium maximum, latifolium J. B. 2. 175.*

Sium foliorum conjugationibus laciniatis.

Sium umbellatum, repens Ger. Emac. 258.

Sium aquaticum, ad alas floridum Mor. Umb. 63.

Sium arvenſe ſive ſegetum. *Selinum Sii foliis Ger. Emac. 1018. Selinum ſegetale Park. Theat. 932.*

Sium aromaticum, Siſon officinarum. *Siſon ſive officinarum Amomum J. B. 3. Part. 2. 107. Siſon quod Amomum officinis noſtris C. B. Pin. 154. Petroſelinum Macedonicum Fuchſii Dod. Pempt. 697.*

GENUS IX.

Siſarum. *Chervi.*

Tab. 163. SISARUM eſt plantæ genus, flore A roſaceo, & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B conſtante, in orbem poſitis & calyci C inſidentibus. Is autem abit in fructum D ex duobus ſeminibus compoſitum, anguſtis E, hinc gibbis F & ſtriatis, inde verò planis. His notis addendæ ſunt radices H N apiformes ab uno capite G pendentes.

Sifari ſpeciem unicam novi.

Sifarum Germanorum C. B. Pin. 155. *Sifarum multis J. B. 3. Part. 2. 153.* L *Sifarum Dod. Pempt. 681.*

Sifarum radicis formâ differt à Bulbocaſtano, Sio & Tragoſelino.

GENUS X.

Tragoſelinum. *Boucage.*

TRAGOSELINUM eſt plantæ genus, flore A roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B conſtante inæqualibus, cordiformibus, in orbem poſitis, & calyci C inſidentibus. Is autem abit in fructum ex duobus ſeminibus D, E compoſitum oblongis, hinc gibbis & ſtriatis G, inde verò planis F. *Tab. 163.*

Tragoſelini ſpecies ſunt.

Tragoſelinum majus, umbellâ candidâ. *Pimpinella Saxifraga, major, umbellâ candidâ C. B. Pin. 159. Saxifragia Hircina, major J. B. 3. Part. 2. 109. Tragoſelinum majus. Pimpinella major Tabern. Icon. 88.* L

Tragoſelinum majus, umbellâ rubente. *Pimpinella Saxifraga, major, umbellâ rubente C. B. Pin. 159.*

Tragoſelinum alterum, majus. *Pimpinella Saxifraga, major, altera C. B. Pin. 159. Saxifragia Hircina, minor, foliis Sanguiſorbæ J. B. 3. Part. 2. 111. Tragoſelinum minus. Pimpinella minor Tabern. Icon. 88.* L

Tragoſelinum minus. *Pimpinella Saxifraga, minor C. B. Pin. 160. Saxifragia Hircina, minima. Pimpinella criſpa Tragi J. B. 3. Part. 2. 113. Saxifraga parva Dod. Pemp. 315.* L

Tragoſelinum Africanum, altiſſimum. *Pimpinella Saxifraga, maxima, Africana Bot. Monſp. App.*

Tragoſelinum à vocibus Græcis τράγος *Hircus*, & σέλινον *Selinum*: quaſi diceres Selinum Hircinum.

GENUS XI.

Buplevrum.

BUPLEVRUM eſt plantæ genus, flore A roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B conſtante in orbem poſitis & calyci C inſidentibus. Is autem abit in fructum D ex duobus ſeminibus E, F compoſitum oblongis, hinc gibbis & ſtriatis G, inde verò planis. His notis addenda ſunt folia ſimplicia, alternè in caulibus poſita. *Tab. 163.*

Buplevri ſpecies ſunt.

Buplevrum folio rigido C. B. Pin. 278. *Auricula Leporis altera ſive rigidior J. B. 3. Part. 2. 200. Buplevrum alterum, latifolium Dod. Pempt. 633.*

Buplevrum folio ſubrotundo, ſive vulgatiſſimum C. B. Pin. 278. *Auricula Leporis umbellâ luteâ J. B. 3. Part. 2. 200. Buplevrum anguſtifolium Tabern. Icon. 872.* L

Buplevrum annuum, anguſtifolium Bot. Monſp. *Buplevrum anguſtifolium Dod. Pempt. 633. Auricula Leporis Geſn. Hiſt. Anim. Cap. de Lepo-* L

re 630. *Buplevrum minus, anguſtifolium, Monſpelienſe Raii Hiſt.* 474.

Buplevrum annuum, minimum, anguſtifolium H. R. Monſp. *Perfoliata minor, anguſtifolia, Buplevri folio C. B. Pin.* 277. *Perfoliatum anguſtifolium, montanum Col. Part.* 1. 247. *Auriculæ Leporis affinis Odontitis lutea Valerandi & Dalechampii J. B.* 3. *Part.* 2. 201.

Buplevrum anguſtiſſimo folio C. B. Pin. 278. *Auricula Leporis minima J. B.* 3. *Part.* 2. 201. *Buplevrum minimum Col. Part.* 1. 247.

Buplevrum anguſtiſſimo folio, alterum H. R. Par.

Buplevrum perfoliatum, rotundifolium, annuum. *Perfoliata vulgatiſſima ſive arvenſis C. B. Pin.* 277. *Perfoliata ſimpliciter dicta, annua vulgaris J. B.* 3. *Part.* 2. 198. *Perfoliata Dod. Pempt.* 104. *Perce-feuille.*

Buplevrum perfoliatum, rotundifolium, annuum, flore multiplici. *Perfoliata criſpa ſeu muſcoſa Cam. Hort. Icon. xxxvij.*

Buplevrum perfoliatum, longifolium, annuum. *Perfoliata annua, longioribus foliis J. B.* 3. 198. *Perfoliata minor, ramis inflexis C. B. Pin.* 277. *Prod.* 130.

Buplevrum montanum, latifolium. *Perfoliata montana, latifolia C. B. Pin.* 277. *Perfoliata montana Cam. Hort. Icon. xxxviij.*

Buplevrum montanum, floſculis exiguis. *Perfoliata montana, floſculis parvis C. B. Pin.* 277.

Buplevrum Alpinum, latifolium, minus. *Perfoliata Alpina, latifolia, minor C. Pin.* 277. *Prodr.* 129.

Buplevrum Alpinum, anguſtifolium, majus. *Perfoliata Alpina, anguſtifolia, major, ſive folio angulofo C. B. Pin.* 277. *Prodr.* 129.

Buplevrum Alpinum, anguſtifolium, medium. *Perfoliata Alpina, anguſtifolia, media C. B. Pin.* 277. *Prodr.* 129. *Perfoliata Alpina, magna, longifolia J. B.* 3. *Part.* 2. 198.

Buplevrum Alpinum, anguſtifolium, minus. *Perfoliata Alpina, anguſtifolia, minor C. B. Pin.* 277. *Prodr.* 129.

Buplevrum montanum, Gramineo folio. *Perfoliata Alpina, anguſtifolia, minima vel Buplevrum anguſtifolium, Pyrenaicum C. B. Pin* 277. *Prodr. Perfoliata minor, foliis Gramineis J. B.* 3. 199.

Buplevrum arboreſcens, Salicis folio. *Seſeli Æthiopicum, Salycis folio C. B. Pin.* 161. *Seſeli Æthiopicum, fruticoſum, folio Periclymeni J. B.* 3. *Part.* 2. 197. *Seſeli Æthiopicum frutex Dod. Pempt.* 312.

Buplevrum Hiſpanicum, arboreſcens, Gramineo folio. *Buplevrum fruticans, anguſtifolium, Hiſpanicum Barr. Icon.*

Buplevrum Hiſpanicum, fructicoſum, aculeatum, Gramineo folio.

Buplevrum Luſitanicum, Gramineo, longiori & rigidiſſimo folio.

Buplevrum à vocibus Græcis βοῦς *Bos* & πλευρὸν *Coſta*, *latus*; quòd Boves eâ comeſtâ rumpi exiſtimarint: unde Buplevron à Bupreſti apud Plinium non differre videtur, *& ipſum nomen*, inquit Plinius, *indicio eſt Boum certè venenum eſſe, quòd diſſilire deguſtatâ fatentur.* Alii tamen volunt Plinii Bupreſtim inſectum eſſe non plantam.

lib. 22. cap. 22.

SECTIO II.

De Herbis, floribus umbellatis, circinatò dispositis, quorum calyx abit in duo semina angusta, oblonga & satis crassa.

GENUS I.

Fœniculum. *Fenoüil.*

FOENICULUM est plantæ genus, flore A rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B constante, in orbem positis & calyci C insidentibus. Is autem abit in fructum D ex duobus seminibus E compositum oblongis, crassiusculis, hinc gibbis & striatis, inde verò planis F. His notis addenda sunt folia G in lacinias capillaceas divisa, costæ H innascentia. *Tab. 164.*

Fœniculi species sunt.

Fœniculum vulgare, minus, acriori & nigriori semine J. B. 3. Part. 2. 2. *Fœniculum vulgare, Italicum, semine oblongo, gustu acuto C. B. Pin. 147. Fœniculum sive Maratrum vulgatius Adv. 347.*

Fœniculum vulgare, Germanicum C. B Pin. 147. *Fœniculum Dod. Pempt. 297.*

Fœniculum foliis atrovirentibus H. Edinb.

Fœniculum dulce, majore & albo semine J. B. 3. Part. 2. 4. *Fœniculum dulce C. B. Pin. 147. Fœniculum sive Maratrum vulgatius, dulce Lob. Icon. 775.*

Fœniculum dulce, Azoricum Pluk. Almag. Bot.

Fœniculum semine rotundo, minore C. B. Pin. 147. *Fœniculum rotundum, flore albo J. B. 3. Part. 2. 5. Fœniculum rotundum Tabern. Icon. 67.*

Fœniculum tortuosum J. B. 3. Part. 2. 16. *Seseli Massiliense*, Fœniculi folio, *quod Dioscoridis censetur C. B. Pin. 161. Seseli Massiliense, folio Fœniculi crassiore Lob. Icon. 785.*

Fœniculum sylvestre, perenne, Ferulæ folio breviori. *Meum latifolium, adulterinum C. B. Pin. 148. Meum alterum, Italicum quibusdam J. B. 3. Part. 2. 15. Spurium Meum, alterum, Italicum Lob. Icon. 778.*

Fœniculum sylvestre, elatius, Ferulæ folio longiori. *Saxifraga Mathioli tenuifolia & umbellifera J. B. 3. Part. 2. 18.* L.

Fœniculum sylvestre, humilius, Peucedani folio. *Caucalis folio Peucedani C. B. Pin. 153. Caucalis Anglica Tabern. Icon. 97.*

Fœniculum sylvestre, glauco folio. *Daucus glauco folio, similis Fœniculo tortuoso J. B. 3. Part. 2. 16.*

Fœniculum annuum, umbellâ contractâ oblongâ. *Gingidium umbellâ oblongâ C. B. Pin. 151. Visnaga J. B. 3. Part. 2. 31. Gingidium alterum Dod. Pempt. 702.*

Fœniculum altissimum, sphærocephalon. *Hippomarathrum sphærocephalon P. Alp. Exot. 198.*

Fœniculum Orientale, Cuminum dictum. *Cuminum femine longiore C. B. Pin. 146. Cuminum five Cyminum fativum J. B. 3. 22. Cuminum Diofcoridis Lob. Icon. 742.*

Fœniculum Orientale, Cuminum dictum, femine villofo. *Cyminum five Cuminum, feminibus villofis Raii Hift. 433.*

Fœniculum annuum, Origani odore. *Ammi parvum, foliis Fœniculi C. B. Pin. 159. Ammi femine tenuiffimo & odoratiffimo J. B. 3. Part. 2. 25. Ammi perpufillum Lob. Icon. 725.*

Fœniculum Lufitanicum, minus, annuum, Anethi odore. *Anethum fegetum V. Lufit.*

Fœniculum Lufitanicum, minimum, acre. *Ammoides C. B. Pin 159. Ammi pufillum Cæfalp. 286.*

Fœniculum minimum, patulum. *Daucus montanus, multifido folio, Selini femine C. B. Pin. 150. Selinum montanum, pumilum Cluf. Hift. cc.*

Fœniculum paluftre, minimum. *Sium minimum, umbellatum Par. Bat.*

Fœniculum, ut ait C. Bauhinus, dicitur quòd fatum magno cum fœnore femen reddat: vel potiùs Græcorum more, quòd quafi Fœnum in hyemes arefactum ac marcidum reponatur.

GENUS II.

Meum.

Tab. 165. MEUM eft plantæ genus, flore A rofaceo & umbellato, plurimis fcilicet petalis B conftante in orbem pofitis & calyci C infidentibus. Is autem abit in fructum D ex duobus feminibus E compofitum, oblongis, hinc gibbis & ftriatis F, inde verò planis. His notis addenda funt folia G tenuiffimè laciniata, coftæ H innafcentia: qua in re non differt à Fœniculo, & *Fœniculum Alpinum, perenne, capillaceo, folio, odore medicato* lubens ipfum appellarem, nifi Mei nomen longo ufu comprobatum effet.

Mei fpeciem unicam novi.

Meum foliis Anethi C. B. Pin. 148. *Meum vulgare five radix Urfina J. B. 3. Part. 2. 11. Meum Dod. Pempt. 305.*

GENUS III.

Oenanthe.

Tab. 166. OENANTHE eft plantæ genus flore A rofaceo & umbellato, plurimis fcilicet petalis B C conftante inæqualibus, cordiformibus, in orbem pofitis & calyci D infidentibus. Is autem abit in fructum E, L ex duobus feminibus compofitum oblongis, hinc gibbis & ftriatis G M, inde verò planis I, in aliquos veluti aculeos definentibus, quorum medius F, H, K, N, cæteris validior.

Oenanthes fpecies funt

Oenanthe Apii folio C. B. Pin. 162. *Oenanthe five Filipendula Monfpeffulana, folio Apii J. B. 3. Part. 2. 190. Filipendula tenuifolia Tabern. Icon. 141.*

Oenanthe maritima, Apii nigriore & craffiore folio H. R. Monfp.

Oenanthe

Oenanthe Lusitanica, Apii folio & odore.

Oenanthe Chærophylli foliis C. B. Pin. 162. *Oenanthe succo viroso, Cicutæ facie Lobelio J. B. 3. Part. 2. 193. Oenanthe Cicutæ facie, succo viroso, croceo Lob. Icon. 730.*

Oenanthe Chærophylli folio H. R. Monsp.

Oenanthe Staphylini folio aliquatenus accedens J. B. 3. Part. 2. 191.

Oenanthe aquatica C. B. Pin. 162. *Filipendula aquatica Tabern. Icon. 142.* L. *Oenanthe sive Filipendula aquatica J. B. 3. Part. 2. 191.*

Oenanthe sive Filipendula aquatica, altera J B. 3. Part. 2. 192. *Oenanthe sive Filipendula folio Rutæ Ejusd. ibid. Filipendula palustris, Ruta palustris Tabern. Icon. 142.*

Oenanthe prolifera, Apula C. B. Pin. 163. *Enanthe Cretica Pon. Bald. Ital. 213.*

Oenanthe nodulis radicum longioribus & nigrioribus H. R. Par.

Oenanthe Lusitanica, semine crassiore, globoso.

Oenanthe, à vocibus Græcis, οἴνη *Vitis*, & ἄνθος *Flos*, quod floreat cum Vite, vel quòd ejus flos odore & colore florem Vitis æmuletur.

GENUS IV.

Angelica. *Angelique.*

ANGELICA est plantæ genus, flore A rosaceo & umbellato, plurimis Tab. 169. scilicet petalis B constante, in orbem positis & calyci C insidentibus. Is autem abit in fructum D ex duobus feminibus E compositum oblongis, crassiusculis, Apii semine majoribus, hinc gibbis & striatis F, inde verò planis. His notis addenda sunt folia G H alata, in partes satis amplas divisa.

Angelicæ species sunt.

Angelica sylvestris, minor sive erratica C. B. Pin. 155. *Angelica sylvestris, repens. J. B. 3. Part. 2. 145. Ægopodium, Herba Gerardi Tabern. Icon. 83.* L.

Angelica Acadiensis, flore luteo H. R. Par. 55.

Angelica Alpina, ad nodos florida. *An Ligusticum quorundam, foliis Angelicæ J. B. 3. Part. 2. 147?*

Angelica montana, perennis, Paludapii folio. *Ligusticum vulgare, an Libanotis fertilis Theophrasti C. B. Pin. 157? Ligusticum vulgare, foliis Apii J. B. 3. Part. 2. 122. Levisticum vulgare Dod. Pempt. 311. Laserpitium Ang. Ache de montagne.*

Angelica pratensis, Apii folio. *Seseli pratense, Silaus fortè Plinio C. B. Pin. 162. Silaum quibusdam, flore luteolo J. B. 3. Part. 2. 170. Siler alterum, pratense Dod. Pempt 310.* C.

Angelica pratensis, altera, Apii folio.

Angelica montana, perennis, Aquilegiæ folio. *Libanotis latifolia, Aquilegiæ folio C. B. Pin. 157. Ligusticum Rauvolfii, foliis Aquilegiæ J. B. 3. Part. 2. 148.* L.

Angelica Canadensis, tenuifolia, Asphodeli radice.

Angelica Canadenſis, foliis quaſi præmorſis & in tenue Capillamentum abeuntibus, foliolo donatum.
Angelica, à viribus eximiis, & ut ita dicam Angelicis.

GENUS V.

Aſtrantia.

Tab. 166. ASTRANTIA eſt plantæ genus, flore A roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B conſtante, apice plerumque reflexo, in orbem poſitis & calyci C inſidentibus. Is autem abit in fructum E ex duobus ſeminibus H compoſitum, quæ ſingula calyptrâ F, G, I ſtriatâ criſpâque involvuntur. Flores verò in capitulum quoddam K colliguntur, coronâ cinctum L foliaceâ. Figura D calycem exhibet quorundam florum, qui ſteriles ſunt.

Aſtrantiæ ſpecies ſunt.

Aſtrantia major, coronâ floris purpuraſcente. *Aſtrantia major Mor. Umb. 7. Helleborus niger, Saniculæ folio, major C. B. Pin. 186. Sanicula fœmina, quibuſdam, aliis Elleborus niger J. B. 3. 638. Veratrum nigrum Dioſcoridis Dod. Pempt. 387.*

Aſtrantia major, coronâ floris candidâ. *Helleborus niger, Saniculæ folio, major, flore albo, montis aurei H. R. Par.*

Aſtrantia minor, Mor. Umb. 7. *Helleborus Saniculæ folio, minor C. B. Pin. 186. Helleborus minimus, Alpinus, Aſtrantiæ flore Bocc. Rarior. Plant. 9.*

GENUS VI.

Chærophyllum. *Cerfeuil.*

Tab. 166. CHÆROPHYLLUM eſt plantæ genus, flore A roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B, C conſtante, inæqualibus & calyci D inſidentibus. Is autem abit in fructum E H, ex duobus ſeminibus compoſitum F I roſtri avium æmulis, non ſtriatis, nunc lævibus G, nunc aſperis K L, hinc gibbis, inde verò planis.

Chærophylli ſpecies ſunt.

Chærophyllum ſativum C. B. Pin. 152. *Chærephyllon J. B. 3. Part. 2. 75. Chærefolium Dod. Pempt. 700.*

Chærophyllum ſylveſtre, perenne, Cicutæ folio. *Myrrhis ſylveſtris, ſeminibus lævibus C. B. Pin. 160. Myrrhis Fuchſ. Hiſt. 525.*

Chærophyllum ſylveſtre, ſeminibus brevibus, hirſutis. *Myrrhis ſylveſtris, ſeminibus aſperis C. B. Pin. 160. Myrrhis, ſylveſtris, nova, Æquicolorum Col. Part. 1. 112.*

Chærophyllum Siculum, Sophiæ foliis, ſemine villoſo. *Dauco ſecondo, Siciliano, con foglio di Sophia Zan. 80.*

Chærophyllum ſylveſtre, alterum geniculis tumentibus H. R. Par. *Myrrhis nodoſa, annua, ſemine aſpero Mor. H. R. Bleſ.*

Chærophyllum à vocibus Græcis χαίρω *gaudeo*, & φυλλον *folium*, quaſi planta foliis gaudens.

Genus VII.

Myrrhis.

Myrrhis est plantæ genus, flore A rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B, C constante, inæqualibus, in orbem positis & calyci D insidentibus. Is autem abit in fructum ex duobus seminibus compositum E, H, I, rostri avium æmulis, striatis, hinc gibbis F, G, K, inde verò planis. Tab. 166.

Myrrhidis species sunt.

Myrrhis major vel Cicutaria odorata C. B. Pin. 160. *Myrrhis magno semine longo, sulcato J. B. 3. Part. 2. 77. Myrrhis Dod. Pempt. 701.*

Myrrhis annua, semine striato, lævi Mor. Umb. 44. *Chærophyllum sylvestre C. B. Pin. 152. Anthriscus Plinii quibusdam, semine longo Cicutariæ vel Chærephylli J. B. 3. Part. 2. 70. Cerefolium sylvestre, Onoselinum Tabern. Icon. 94.* L.

Myrrhis perennis, alba, minor, foliis hirsutis, semine aureo Mor. Umb. 66.

Myrrhis perennis, lutea, Daucoides Mor. Umb. 67.

Myrrhis tuberosa, nodosa, Conyophillon Mor. Umb. 67. *Cicutaria bulbosa C. B. Pin. 161. Myrrhis odorata, bulbosa J. B. 3. Part. 2. 183. Myrrhis Cicutaria Tabern. Icon. 98.*

Myrrhis annua, semine striato, villoso, incana Mor. Umb. 67. *Daucus foliis Fœniculi tenuissimis C. B. Pin. 150. Daucus Creticus, semine hirsuto J. B. 3. Part. 2. 56. Daucus Creticus Tabern. Icon. 75.*

Myrrhis palustris, latifolia, alba. *Cicutaria palustris, latifolia, alba C. B. Pin. 161. Cicutaria alba Lugd. 789.* L.

Myrrhis palustris, latifolia, rubra. *Cicutaria palustris, latifolia rubra C. B. Pin. 161. Cicutaria latifolia, hirsuta J. B. 3. Part. 2. 182. Cicutaria rubra Lugd. 789.*

Myrrhis montana, Daucoides, semine longiori.

Myrrhis annua, Lusitanica, semine villoso, Pastinacæ sativæ folio.

Myrrhis trifolia, Canadensis, Angelicæ facie. *Angelica Canadensis, trifolia quorundam.*

Myrrhis, ut aiunt, à Myrrhâ, quòd ejus odorem spiret.

Sectio III.

De Herbis, floribus umbellatis, circinatò dispositis, quorum calyx abit in duo semina subrotunda & crassiuscula.

Genus I.

Smyrnium. *Maceron.*

Smyrnium est plantæ genus, flore A, B rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis C constante in orbem positis & calyci D insidentibus, Tab. 168.

Is autem abit in fructum E I ferè globoſum, compoſitum ex duobus ſeminibus F, K craſſiuſculis quandoque lunatis G, H hinc gibbis, & ſtriatis L M, inde verò planis.

Smyrnii ſpecies ſunt.

Smyrnium Math. 773. *Hippoſelinum Theophraſti vel Smyrnium Dioſcoridis C. B. Pin. 154. Macerone quibuſdam, Smyrnium ſemine magno, nigro J. B. 3. Part. 2. 126.*

Smyrnium peregrinum, rotundo folio C. B. Pin. 154. *Smyrnium Creticum, perfoliatum J. B. 3. Part. 2. 125. Smyrnium Amani montis Dod. Pempt. 698.*

Smyrnium Luſitanicum, minus, Apii foliis. *Apium Macedonicum, Luſitanicum, Luſitanorum V. Luſit. an Liguſticum alterum Belgicum, foliis ferè Abſinthii, ſemine rotundo J. B. 3. Part. 2. 147?*

Smyrnium, à voce Græcâ σμύρνα, *Myrrha*, quòd odorem Myrrhæ referat.

GENUS II.

Coriandrum. *Coriandre.*

Tab. 168. CORIANDRUM eſt plantæ genus, flore A, C roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B inæqualibus & cordiformibus conſtante, quandoque verò æqualibus, in orbem poſitis & calyci D E inſidentibus. Is autem abit in fructum F, I, ex duobus ſeminibus compoſitum G nunc ſemiſphæricis, nunc ſphæricis K.

Coriandri ſpecies ſunt.

Coriandrum majus C. B. Pin. 158. *Coriandrum Lob. Icon. 705. J. B. 3. Part. 2. 89.*

Coriandrum minus, teſticulatum C. B. Pin. 158. *Coriandrum minus, odorum J. B. 3. Part. 2. 91. Coriandrum alterum, minus, odorum Lob. Icon. 706.*

Coriandrum, Græcis *Corion* ſeu *Coriannon*, à voce κόρις *Cimex*, cujus odorem æmulatur Coriandrum.

SECTIO IV.

De Herbis, floribus umbellatis, circinatò diſpoſitis, quorum calyx abit in duo ſemina plana, ovata, ſatis ampla.

GENUS I.

Imperatoria. *Imperatoire.*

Tab. 169. IMPERATORIA eſt plantæ genus, flore A, D roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B conſtante, nunc cordiformibus, nunc integris in orbem poſitis & calyci C inſidentibus. Is autem abit in fructum E compoſitum ex duobus ſeminibus F, H, G planis, ferè ovatis, leviter ſtriatis &

marginatis, involucrum plerumque deponentibus, I, K. His notis addenda sunt folia alata, satis ampla.

Imperatoriæ species sunt.

Imperatoria major C. B. Pin. 156. *Imperatoria J. B. 3. Part. 2. 137. Astrantia Dod. Pempt. 320.*

Imperatoria Alpina, maxima.

Imperatoria sativa. *Angelica sativa C. B. Pin. 155. J. B. 3. Part. 2. 140. Angelica major Dod. Pempt. 318. Angelique.*

Imperatoria Archangelica dicta. *Archangelica J. B. 3. Part. 2. 143. Clus. Hist. cxiv. Dod. Pempt. 318.*

Imperatoria pratensis, major. *Angelica sylvestris major C. B. Pin. 155. Angelica sylvestris, magna, vulgatior J. B. 3. Part. 2. 144. Angelica sylvestris Dod. Pempt. 318.*

Imperatoria lucida, Canadensis. *Angelica lucida, Canadensis Corn. 197.*

Imperatoria Pyrenaica, tenuifolia.

Imperatoria, à summis viribus, quasi Planta Imperatore digna.

GENUS II.

Crithmum. *Bacille.*

CRITHMUM est plantæ genus, flore A rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B constante in orbem positis & calyci C insidentibus. Is autem abit in fructum D compositum ex duobus seminibus E planis, leviter striatis, involucrum plerumque deponentibus F, G. His notis addenda sunt folia H carnosa, angusta, trifariam divisa. *Tab. 169.*

Crithmi species sunt.

Crithmum sive Fœniculum maritimum, majus, odore Apii C. B. Pin. 288. *Crithmum sive Fœniculum marinum, grandius, cui succus luteus J. B. 3. Part. 2. 195. Crithmum Siculum, Baticulæ alterum genus Cæsalpini Bocc. Rarior Plant. 53. & 54.*

Crithmum sive Fœniculum maritimum, minus C. B. Pin. 288. *Crithmum multis sive Fœniculum marinum J. B. 3. Part. 2. 194. Crithmum marinum Dod. Pempt. 705.*

Ab eo genere excludi debent *Crithmum maritimum, flore Asteris Attici C. B. Pin. 288. Asteris species. Crithmum maritimum, spinosum C. B. Pin. 288.*

GENUS III.

Anethum. *Anet.*

ANETHUM est plantæ genus, flore A rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B constante in orbem positis & calyci C insidentibus. Is autem abit in fructum D compositum ex duobus seminibus E ovatis, planis, striatis & marginatis F. His notis addenda sunt ex [a] Morisono & [b] Raio folia Fœniculacea. *Tab. 169.*

a. *Umb. 36.*
b. *Hist. 415.*

Anethi ſpeciem unicam novi.

Anethum hortenſe C. B. Pin. 147. *Anethum J. B. 3. Part. 2. 6. Dod. Pempt. 298.*

GENUS IV.

Peucedanum.

PEUCEDANUM eſt plantæ genus, flore A roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B conſtante in orbem poſitis & calyci C inſidentibus. Is autem abit in fructum D compoſitum ex duobus ſeminibus E planis ferè, ovatis, leviter ſtriatis F, & marginatis. His notis addenda ſunt folia alata, anguſta, graminea, trifariam diviſa.

Peucedani ſpecies ſunt.

Peucedanum majus, Italicum C. B. Pin. 149. *J. B. 3. Part. 2. 36. Lob. Icon. 782.*

Peucedanum Germanicum C. B. Pin. 149. *Peucedanum minus, Germanicum J. B. 3. Part. 2. 36. Peucedanum, Fœniculum porcinum Lob. Icon. 781.*

Peucedanum Gallicum, rarioribus & brevioribus foliis H. R. Par.

Peucedanum Gallicum, rarioribus & brevioribus foliis, flore purpureo.

SECTIO V.

De Herbis, floribus umbellatis, circinatò diſpoſitis, quorum calyx abit in duo ſemina ovata, plana, ampla.

GENUS I.

Oreoſelinum. *Perſil de montagne.*

Tab. 169. OREOSELINUM eſt plantæ genus, flore A roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B conſtante, in orbem poſitis & calyci C inſidentibus. Is autem abit in fructum D compoſitum ex duobus ſeminibus E ovatis, planis, amplis, ſtriatis, marginatis, involucrum quandoque deponentibus F. His notis addenda ſunt folia Apii vel Cicutæ.

Oreoſelini ſpecies ſunt.

Oreoſelinum Apii folio, majus. *Daucus montanus, Apii folio, major C. B. Pin 150. Libanotis altera quorundam, aliis dicta Cervaria nigra J. B. 3. Part. 2. 165. Daucus ſecundus, Selinoïdes Lob. Icon. 720.*

Oreoſelinum Apii folio, minus. *Apium montanum, nigrum C. B. Pin. 153. & Apium montanum, folio ampliore Ejuſd. ibid. Apium montanum Dalechampii J. B. 3. Part. 2. 103. & Apium montanum, nigrum Ejusd. 104. Oreoſelinum ſive Veelgutta Dod. Pempt. 696.*

Oreoſelinum pratenſe, Cicutæ folio. *Daucus Alſaticus C. B. Prodr. 77. Umbellifera Alſatica, magna, umbellâ parvâ, ſubluteâ J. B. 3. Part. 2. 106.*

Oreoselinum Africanum, Galbaniferum, frutescens, Anisi folio. *Oreoselinum Anisoides, arborescens, Ligustici foliis & facie, flore luteo, Capitis Bonæ Spei Breyn. Prodr. 2. Anisum Africanum, fruticescens, folio & caule rore cœruleo tinctis Pluk. Phytog. Tab. xij. Ferula fruticosa, sempervirens, foliis Anisi Prodr. Par. Bat. Ferula Galbanifera Par. Bat.*

Oreoselinum à vocibus Græcis ὄρος *Mons* & σέλινον *Selinum*; quasi diceres Selinum montanum.

GENUS II.

Thysselinum.

THYSSELINUM est plantæ genus ab Oreoselino diversum succo lacteo.

Thysselini species sunt.

Thysselinum Plinii Lob. Icon. 711. *Apium sylvestre, lacteo succo turgens* L. *C. B. Pin. 153. Apium sylvestre Dodonæi, Thysselinum quorundam, Planta lacteo succo turgens, locis humidis proveniens J. B. 3. Part. 2. 188.*

Thysselinum palustre. *Seseli palustre, lactescens C. B. Pin. 162. Seseli palustre, lactescens, acris, foliis ferulaceis, flore albo, semine lato J. B. 3. Part. 2. 188.*

GENUS III.

Pastinaca. *Panais.*

PASTINACA est plantæ genus, flore A rosaceo & umbellato, plurimis *Tab. 170.* scilicet petalis B constante in orbem positis & calyci C insidentibus. Is autem abit in fructum D compositum ex duobus seminibus E ovatis, amplis, tenuibus, marginatis, involucrum plerumque deponentibus F. His notis addenda sunt folia alata & ampla.

Pastinacæ species sunt.

Pastinaca sativa, latifolia C. B. Pin. 155. *Pastinaca sativa, latifolia, Germanica, luteo flore J. B. 3. Part. 2. 150. Elaphoboscum sativum Tabern. Icon. 76.* L.

Pastinaca sylvestris, latifolia C. B. Pin. 155. *Pastinaca Germanica, sylvestris, quibusdam Elaphoboscum J. B. 3. Part. 2. 149. Elaphoboscum erraticum, Branca Leonina Tabern. Icon. 77.* L.

Pastinaca sylvestris, altissima. *Panax costinum C. B. Pin. 156. Sphondylio vel potius Pastinacæ Germanicæ affinis, Panax sive Pseudocostus flore luteo J. B. 3. Part. 2. 156. Panaces Costinum, Costum Illyricum Tabern. Icon. 81.*

Pastinaca à pastu vel à Pastino.

GENUS IV.

Sphondylium. *Berce.*

SPHONDYLIUM est plantæ genus, flore A rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B C constante inæqualibus, cordiformibus, in orbem *Tab. 170.*

pofitis & calyci D infidentibus. Is autem abit in fructum E compofitum ex duobus feminibus amplis F F, planis,ovatis, apice introrfum emarginato, ftriatis, involucrum plerumque deponentibus G, lituris nigris qua parte fibi adhærefcunt, notatis.

Sphondylii fpecies funt.

Sphondylium vulgare, hirfutum C. B. Pin. 157. *Sphondylium quibufdam five Branca Urfina Germanica J. B. 3. Part. 2. 160. Sphondylium Dod. Pempt. 307.*

Sphondylium vulgare, hirfutum, floribus purpureis C. B. Pin. 157.

Sphondylium majus five Panax Heracleum quibufdam J. B. 3. Part. 2. 161. *Panax Sphondylii folio, five Heracleum C. B. Pin. 157. Panaces Heraclium vel potius Sphondylium alterum Dod. Pempt. 307.*

Sphondylium crifpum J B. 3. Part. 2. 163.

Sphondylium hirfutum, foliis anguftioribus C. B. Pin. 157. *Prodr.* 83

Sphondylium foliis anguftioribus, atro-purpureis H. R. Monfp.

Sphondylium Alpinum parvum. C. B. Pin. 157. *Prodr.* 83. *J. B. 3. Part. 2. 163.*

Sphondylium Alpinum, glabrum C. B. Pin. 157. *Prodr.* 83. *J. B. 3. Part. 2. 163.*

Sphondylium, ut aiunt, à Sphondyle infecto cujus odorem æmulatur.

GENUS V.

Tordylium.

Tab. 170. TORDYLIUM eft plantæ genus,flore A rofaceo & umbellato, plurimis fcilicet petalis B, C, D conftante, inæqualibus, cordiformibus, in orbem pofitis, & calyci E infidentibus. Is autem abit in fructum F ferè orbiculatum,ex duobus feminibus compofitum G planis, margine elato, ut plurimùm denticulato involucrum H facile deponentibus.

Tordylii fpecies funt.

Tordylium maximum. *Caucalis maxima, Sphondylii aculeato femine C. B. Pin. 152. Caucalis major Cluf. Hift. ccj Caucalis major Clufio J. B. 3. Part. 2. 85.*

Tordylium Narbonenfe, minus. *Sefeli Creticum, minus C. B. Pin. 161. Caucalis minor, pulchro femine, five Bellonii J. B. 3. Part. 2. 84. Sefeli Creticum Dod. Pempt. 314.*

Tordylium Apulum, minimum Col. Part. 1. 124. *Sefeli Creticum, minimum C. B. Pin. 161*

Tordylium minus, limbo granulato, Syriacum Mor. Umb. 37. *Gingidium foliis Paftinacæ latifoliæ C. B. Pin. 151. Caucalis Syriaca, cum maximo femine J. B. 3. Part. 2. 86. Gingidium primum Dod. Pemp. 702.*

Tordylium Lufitanicum Cicutæ folio, femine ftriato.

GENU

GENUS VI.

Ferula. *Ferule.*

FERULA est plantæ genus, flore A rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B constante, in orbem positis & calyci C insidentibus. Is autem abit in fructum D ex duobus seminibus E compositum, peramplis, ovatis, planis & tenuibus, involucrum sæpè deponentibus F. His notis addenda sunt folia Fæniculi vel Apii æmula. *Tab. 170.*

Ferulæ species sunt.

Ferula fœmina Plinii C. B. Pin. 148. *Ferula folio Fœniculi, semine latiore & rotundiore J. B. 3. Part. 2. 43. Ferula Dod. Pempt. 321.*

Ferula Galbanifera Lob. Icon. 779. *Galbanifera Ferula J. B. 3. Part. 2. 52. Ferulago latiore folio C. B. Pin. 148.*

Ferula glauco folio, semine, lato, oblongo, quibusdam Thapsia Ferulacea J. B. 3. Part. 2. 45.

Ferula minor, ad singulos nodos umbellifera. *Libanotis Ferulæ folio & semine C. B. Pin. 158. Libanotis quibusdam, flore luteo, semine Ferulæ J. B. 3. Part. 2. 41. Panax Asclepium. Ferulæ facie Lob. Icon. 783.*

Ferula tenuiore folio. *Ferulago tenuiore folio C. B. Pin. 148. Narthecium Theophrasti, Ferulago Gazæ Lugd. 754.*

Ferula lucida, Hispanica Broff. *Ferula Tingitana, folio latissimo, lucido H. Edinb. Ferula Tingitana, lucida Par. Bat.*

Ferula Tingitana, folio angusto, lucido H. L. Bat.

Ferula durior seu rigidis & brevissimis foliis Bocc. Mus. Part. 2. 84. Tab. 76.

Ferula à ferendo vel à feriendo: à ferendo, quoniam, ut ait Plinius, nulli fruticum levitas major; ob id gestatio facilior, baculorum usum seuvectuti præbet: à feriendo verò, quòd olim pueris verberandis inserviebat; undè sic apud Martialem loquuntur Ferulæ. *Lib. 13. cap. 22.* *Lib. 14. Epig. 80.*

Invisæ nimium pueris, grataque magistris,
Clara Prometheo munere ligna sumus.

Hesiodus enim ait, Prometheum, Jovi surreptum ignem in cava Ferula detulisse. Alibi vero Ferulas sceptra pedagogorum appellat Martialis.

Ferulæque tristes sceptra pædagogorum
Cessent. *Lib. 10. Epig. 62.*

GENUS VII.

Thapsia.

THAPSIA est plantæ genus, flore A rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B constante, in orbem positis & calyci C insidentibus. Is autem abit in fructum D ex duobus seminibus compositum, longis, striatis E, alâ cinctis amplissimâ F foliaceâ, utrinque introrsum plerumque emarginatâ. *Tab. 171.*

Thapsiæ species sunt.

Thapsia maxima, latissimo folio C. B. Pin. 148. *Thapsia Salmanticen-*

sis sive iij Clusii, magna, flore luteo, semine lato J. B. 3. Part. 2. 186. Thapsia iij. Clus. Hist. cxcij.

Thapsia latifolia, villosa C. B. Pin. 148. *Thapsia quorundam hirsuta & aspera, Cicutæ folio, flore luteo, semine lato, aliis Seseli Peloponesiacum J. B. 3. Part. 2. 185. Thapsia Clus. Hist. cxcij.*

Thapsia foliis Libanotidis, fœtidissima C. B. Pin. 148. *Thapsia iv Clusii, Tuero vocata, foliis glutinosis, radice nigrâ foris J. B. 3. Part 2. 186. Thapsia iiij Clus. Hist. cxcij.*

Thapsia Apii folio, Lusitanica, fœtidissima, flore albo.

Thapsia tenuiore folio, Apula. *Panax Asclepium, Apulum Col. Part. 1. 86.*

Thapsia sive Turbith Garganicum, semine latissimo J. B. 3. Part. 2. 50. *Thapsia Thalictri folio Bot. Monsp.*

Thapsia Alpina, lucida, Thalictri aut Carotæ folio, flore albo Bocc. Mus. Part. 2. 84. Tab. 77.

Thapsia Thalictri folio, Lusitanica, villosa.

Lib. 4. cap. 157. Thapsia, ut ait Dioscorides, ex eo nomen accepit, quòd in Thapso ejusdem nominis insulâ primùm inventa fuerit.

SECTIO VI.

De Herbis, floribus umbellatis, circinatò dispositis, quorum calyx abit in duo semina ampla & profundis striis excavata.

GENUS I.

Cicutaria. *Cicutaire.*

Tab. 171. CICUTARIA est plantæ genus, flore A rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B constante in orbem positis & calyci C insidentibus. Is autem abit in fructum D ex duobus seminibus compositum E crassis, longis, gibbis F & quasi lunatis ac valdè striatis. His notis addenda sunt folia Cicutæ quodammodo æmula.

Cicutariæ species sunt.

Cicutaria latifolia, fœtida C. B. Pin. 161. *Seseli Peloponnense, Mathioli sive Cicutaria quorundam J. B. 3. Part. 2. 184. Cicutaria latifolia, fœtidissima, perperam Seseli Peloponnense quorundam Lob. Icon. 733.*

Cicutaria latifolia, tertia C. B. Pin. 161. *Cicutaria maxima, fœtida, similis Thapsiæ tertiæ Clusii J. B. 3. Part. 2. 187. Cicutaria maxima Brancionis Lob. Icon. 732.*

Ab eo genere excludi debent. *Cicutaria palustris, latifolia, alba C. B. Pin. 161. Cicutaria palustris, latifolia, rubra. C. B. Pin. 161. Cicutaria bulbosa C. B. Pin. 161. quæ Myrrhidis species sunt & Cicutaria palustris, tenuifolia C. B. Pin. 161. ad Phellandrium referenda.*

Cicutaria, quasi Planta Cicutæ affinis.

GENUS II.

Caucalis.

CAUCALIS eſt plantæ genus, flore A roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B, C conſtante inæqualibus, cordiformibus, in orbem poſitis, & calyci D inſidentibus. Is autem abit in fructum E, G compoſitum ex duobus ſeminibus H oblongis, hinc gibbis, per longitudinem ſulcatis, cum alis denticulatis & veluti aculeatis, inde verò planis F, I. Tab. 171.

Caucalidis ſpecies ſunt.

Caucalis arvenſis, echinata, latifolia C. B. Pin. 152. *Lappula canaria, latifolia, ſive Caucalis J. B. 3. Part. 2. 80. Echinophora quarta, major, πλατύφυλλος, purpurea Col. Part. 1. 97.* L.

Caucalis arvenſis, echinata, latifolia, flore albo H. R. Par. *Mor. Umb. 33.*

Caucalis arvenſis, echinata, magno flore C. B. Pin. 152. *Lappula canaria, flore pulchro, magno, albo J. B. 3. Part. 2. 79. Echinophora πυκνόκαρπος, an Dioſcoridis Gingidium Col. Part. 1. 91. Caucalis Dod. Pempt. 700.* L.

Caucalis arvenſis, echinata, parvo flore & fructu C. B. Pin. 152. *Lappula canaria flore minore ſive tenuifolia J. B. 3. Part. 2. 80. Echinophora tertia, λεπτόφυλλος, purpurea Col. part. 1. 97.* L.

Caucalis Monſpeliaca, echinato magno fructu C. B. Pin. 153. *Echinophora aſperior, altera, πλατύκαρπος Col. Part. 1. 94.*

Caucalis pumila, maritima C. B. Pin. 153. *Lappula Canaria ſive Caucalis maritima J. B. 3. Part. 2. 87. Caucalis pumila Cluſ. Cur. poſt in fol. 37.*

Caucalis major, Daucoides, Tingitana Mor. Umb. 65.

Caucalis Dauci ſylveſtris folio, echinato magno fructu Bot. Monſp. App.

Caucalis, Luſitanica, Mei folio.

Ab eo genere excludi debent. *Caucalis maxima, Sphondylii aculeato ſemine C. B. Pin. 152. quæ Tordylii ſpecies. Caucalis peregrina, ſemine rugoſo C. B. Pin. 153. & Caucalis folio Peucedani C. B. Pin. 153.*

GENUS III.

Liguſticum. *Livêche.*

LIGUSTICUM eſt plantæ genus, flore A roſaceo & umbellato, pluri- mis ſcilicet petalis B conſtante in orbem poſitis & calyci C inſidentibus. Is autem abit in fructum D compoſitum ex duobus ſeminibus E oblongis, hinc gibbis & ſulcatis, cum liris veluti foliaceis; inde verò planis. Tab. 173.

Liguſtici ſpecies ſunt.

Liguſticum quod Seſeli officinarum C. B. Pin. 162. *Seſeli ſive Siler montanum, vulgare J. B. 3. Part. 2. 168. Siler montanum Dod. Pempt. 310.* L.

Liguſticum ſive Siler montanum, anguſtifolium C. B. Pin. 162. *Prodr. 85.*

Liguſticum Pyrenaicum, ampliſſimo tenuique folio.

Liguſticum Cicutæ folio, glabrum. *Seſeli montanum, Cicutæ folio, glabrum C. B. Pin. 161. Seſeli Alpinum ſive montanum, 1 Cluſio, folio ſplendente,*

floſculis albis J. B. 3. Part. 2. 168. Seſeli 1., montanum, Pannonicum Cluſ. Hiſt. cxciij.

Liguſticum Alpinum, multifido, longoque folio. *Daucus Alpinus, multifido longoque folio, ſive montanus, umbellâ candidâ C. B. Pin. 150. Daucus Creticus Cam. Epit. 536.*

Liguſticum Scoticum, Apii folio. *Imperatoriæ affinis umbellifera, maritima, Scotica H. Edinb. App. Liguſticum humilius, Scoticum à maritimis, ſeu Apium maritimum, dulce, Scoticum, Pluk. Phytog. Tab. 96. fig. 2. Seſeli maritimum, Scoticum Par. Bat.*

Liguſticum Ferulæ folio.

Liguſticum Pyrenaicum, Fœniculi folio, lucidum.

Lib. 3. cap. 58. Liguſticum (ut ait Dioſcorides) plurimùm in Liguria naſcitur, unde & nomen traxit, in monte ſcilicet Apennino dicto, Alpibus contermino.

GENUS IV.

Laſerpitium.

Tab. 172. LASERPITIUM eſt plantæ genus, flore A roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B conſtante cordiformibus, in orbem poſitis & calyci C inſidentibus. Is autem abit in fructum D compoſitum ex duobus ſeminibus E hinc gibbis G, cum quatuor alis foliaceis, amplis H, I, L, M, interdum criſpis N; inde verò planis.

Laſerpitii ſpecies ſunt.

Laſerpitium Gallicum C. B. Pin. 156. *Laſerpitium è regione Maſſiliæ allatum J. B. 3. Part. 2. 137. Laſerpitium è regione Maſſiliæ repertum Adv. 313.*

Laſerpitium anguſtiſſimo & oblongo folio. *Laſerpitio Lobelii ſimilis, anguſtifolia J. B. 3. Part. 2. 137.*

Laſerpitium fœtidum, folio fragili & anguloſo H. R. Par.

Laſerpitium Selinoides, ſemine criſpo. *Laſerpitium foliis anguſtioribus, ſaturatè virentibus, & lucentibus, ſemine criſpo Mor. Umb. Tab. iv.*

Laſerpitium latifolium, umbellâ contractâ & concavâ.

Laſerpitium anguſtifolium, umbellâ contractâ & concavâ.

Laſerpitium latifolium, non ſinuatum.

Laſerpitium anguſtifolium, non ſinuatum H.R.Par. *Laſerpitium lobis longioribus, dilutè virentibus, conjugatim diſpoſitis Mor. Umb. Tab. iv.*

Laſerpitium Daucoides, Prutenicum, viſcoſo ſemine Breyn. Cent. 1. 167.

Laſerpitium foliis latioribus, lobatis Mor. Umb. 29. *Libanotis latifolia, altera ſive vulgatior C. B. Pin. 157. Libanotis Theophraſti quorumdam ſive Seſeli Æthiopicum, Mathiolo Cervaria alba J. B. 3. Part. 2. 164. Seſeli Æthiopicum herba Dod. Pempt. 313.*

Laſerpitium majus, Alpinum, foliis rotundioribus.

Laſerpitium foliis amplioribus, ſemine criſpo. *Libanotidi Theophraſti quorumdam valde ſimilis, Coſtus amara dicta, ſemine criſpo J. B. 3. Part. 2. 165.*

Laserpitium humilius, Paludapii folio, flore purpurascente.

Laserpitium humilius, Paludapii folio, flore albo. *Libanotis Theophrasti minor Lobelio J. B. 3. Part. 2. 167.*

Laserpitium exoticum, lobis longissimis integris, Ammeos quorundam divisuris Plux. Phytog. Tab. 96. fig. 1.

Sectio VII.

De Herbis, floribus umbellatis, circinatò dispositis, quorum calyx abit in duo semina cortice fungoso obducta.

Genus I.

Cachrys. *Armarinte.*

Cachrys est plantæ genus, flore A, B, rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis C constante in orbem positis & calyci D insidentibus. Is autem abit in fructum E, M compositum ex duabus partibus F G, N O semi-ovatis, fungosis, nunc lævibus E, nunc striatis & asperis M, semine fœtis H I grani Hordei æmulo L. *Tab. 172.*

Cachryos species sunt.

Cachrys semine fungoso, lævi, foliis Ferulaceis Mor. Umb. 62.

Cachrys semine fungoso, sulcato, aspero, foliis Peucedani latiusculis Mor. Umb. 62. *Hippomarathrum Siculum Bocc. Rarior. Plant. 37.*

Cachrys semine fungoso, sulcato, plano, majore, foliis Peucedani angustis Mor. Umb. 62. *Libanotis Cachryophoros quibusdam, floribus luteis J. B. 3. Part. 2. 40. Libanotis Ferulæ folio, semine anguloso C. B. Pin. 158. Cachrys verior, Libanotis Galeni Lob. Icon. 783. Rosmarinum Cam. Epit. 544.*

Cachrys semine fungoso, sulcato, plano, minore, foliis Peucedani Mor. Umb. 62.

Cachrys Ungarica, Panacis folio. *Tataria Ungarica, edulis, Panacis Heracleifolio, semine Libanotidis Cachryophoræ J. B. 3. Part. 2. 163.*

SECTIO VIII.

De Herbis, floribus umbellatis, circinatò diſpoſitis, quorum calyx abit in duo ſemina in caudam longam deſinentia.

GENUS I.

Scandix.

Tab. 173. SCANDIX eſt plantæ genus, flore A roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B C conſtante in orbem poſitis & calyci D inſidentibus. Is autem abit in fructum E compoſitum ex duabus partibus F G, acum referentibus, H ſemine fœtis I.

Scandicis ſpecies ſunt.

Scandix ſemine roſtrato, vulgaris C. B. Pin. 152. *Pecten Veneris J. B. 3. Part. 2. 71. Scandix, Pecten Veneris Dod. Pempt. 701.*

Scandix Cretica, major C. B. Pin. 152. *Prodr. 78. Pecten Veneris Creticum J. B. 3. Part. 2. 74.*

Scandix Cretica, minor C. B. Pin. 152. *Scandix ſemine roſtrato, Italica C. B. Prodr. 78. Pecten Veneris tenuiſſimè diſſectis foliis, Anthriſcus Caſabonæ J. B. 3. Part. 2. 73. Aniſomaratrum Col. Part. 1. 90.*

Ab eo genere excludenda videtur. *Scandix umbellâ ex apicibus coagmentatâ C. B. Pin. 152.* quæ planta fictitia videtur.

SECTIO IX.

De Herbis, floribus umbellatis, in capitulum conglobatis.

GENUS I.

Sanicula. *Sanicle.*

Tab. 175. SANICULA eſt plantæ genus, flore A, B roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis C conſtante in orbem poſitis, ad centrum floris plerumque reflexis & calyci D inſidentibus. Is autem abit in fructum F ex duobus ſeminibus compoſitum, hinc gibbis H & echinatis, inde verò planis G. Ex floribus nonnulli ſæpè ſteriles ſunt E.

Saniculæ ſpecies ſunt.

Sanicula officinarum C. B. Pin. 319. *Sanicula mas Fuchſii, ſive Diapenſia J. B. 3. 639. Sanicula Dod. Pempt. 140.*

Sanicula Canadenſis, ampliſſimo laciniato folio Sarrac.

Sanicula, ut aiunt, à ſanando.

GENUS II.

Eryngium. *Panicaut. Chardon Roland.*

ERYNGIUM est plantæ genus, flore A rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B, C constante, in orbem positis,ad centrum floris plerumque reflexis & calyci D insidentibus.Is autem abit in fructum E I compositum ex duobus seminibus F H nunc foliatisG, nunc planis, ovatis I, involucrum quandoque deponentibus K & grani Tritici æmulis. His notis addenda est foliorum corona ad basim capituli florum posita. *Tab. 173.*

Eryngii species sunt.

Eryngium maritimum C. B. Pin. 386. *Eryngium marinum J. B. 3. 86. Dod. Pempt. 730.*

Eryngium maritimum, Lusitanicum, ampliore folio.

Eryngium vulgare C. B. Pin. 386. *J. B. 3. 85. Eryngium campestre Dod. Pempt. 730.*

Eryngium Lusitanicum, latifolium, vulgari simile.

Eryngium Alpinum, cæruleum, capitulis Dipsaci C. B. Pin. 386. *Eryngium Alpinum, latis foliis, magno capite oblongo, cæruleo J. B. 3. 88. Eryngium planum Mathioli Dod. Pempt. 732.*

Eryngium Alpinum, spinis horridum, Dipsaci capitulo longiori.

Eryngium latifolium, planum C. B. Pin. 386. *Eryngium planum, latifolium, capitulo rotundo, parvo J. B. 3. 88. Eryngium spurium 1, Dod. Pempt. 732.*

Eryngium latifolium, planum, caule ex viridi pallescente, flore albo C. B. Pin. 386. *Eryngium Pannonicum, latifolium, caule ex viridi pallescente, flore albo Clus. Hist. clviij.*

Eringium ex semine plani degener H. R. Par.

Eryngium montanum, Amethystinum C. B. Pin. 386. *Eryngium cæruleum J. B. 3. 86. Eryngium totum cæruleum Eyst.*

Eryngium Alpinum, Amethystinum, capitulo majore, pallescente.

Eryngium Amethystinum, Lusitanicum, minus, folio longiori.

Eryngium planum, minus C. B. Pin. 386. *Eryngium pusillum, planum J. B. 3. 87. Eryngium pusillum, planum, Moutoni Clus. Hist. clviij*

Eryngium montanum, pumillum C. B.Pin. 386. *Eryngium pumillum J. B. 3. 87. Eryngium pumilum, Hispanicum Clus. Hist. clix.*

Eryngium capitulis Psyllii, ex Sicilia Bocc. Rarior. Plant. 88.

Eryngium Americanum, fœtidum H. L. Bat.

Eryngium minus, palustre, odoratum V. Lusit.

Eryngium palustre, Lusitanicum, erectum, Psyllii capitulo.

Eryngium palustre, Lusitanicum, corniculatum.

Eryngium palustre, Lusitanicum, humi fusum.

Ab eo genere excludi debent : *Eryngium arvense, foliis serræ similibus C. B. Pin. quod ad Ammi genus revocavimus ; & Eryngium montanum, minimum, capitulo magno C. B. Pin. 386. ad Cnicum revocandum.*

GENUS III.

Hydrocotyle.

Tab. 173. HYDROCOTYLE est plantæ genus, flore A rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B constante, in orbem positis & calyci C insidentibus. Is autem abit in fructum D compositum ex duobus seminibus E planis & semi-orbiculatis.

Hydrocotyles species sunt.

Hydrocotyle vulgaris. *Ranunculus aquaticus, Cotyledonis folio C. B. Pin. 180. Cotyledon aquatica J. B. 3. 781. Aquatica Cotyledon, acris Septentrionalium Lob. Icon. 387.*

Hydrocotyle Zeylanica, Asari folio. *Asarina minor, Zeylanica Prodr. Par. Bat. Valeriana Zeylanica, palustris, repens, Hedera terrestris folio Par. Bat.*

Hydrocotyle Americana, Nymphææ minoris folio. *Valerianella Corassavica, Nymphææ minoris folio Par. Bat.*

Hydrocotyle Americana, maxima, folio umbilicato, floribus in umbellam radiatam nascentibus Plum.

Hydrocotyle à vocibus Græcis ὕδωρ *aqua*, & κοτύλη *cavitas*, quasi diceretur Cotyledon aquatica, seu Planta aquatica, foliis cavis.

CLASSIS

CLASSIS VIII.

DE
HERBIS ET SUFFRUTICIBUS,
Flore polypetalo; Caryophyllæo.

FLOS CARYOPHYLLÆUS dicitur ille, qui componitur ex pluribus petalis in orbem pofitis, ex imo calyce tanquam è tubulo quodam emergentibus, ut in ipfo Caryophyllo obfervare eft; qua in re à Flore Rofaceo differt Flos Caryophyllæus.

SECTIO I.

De Herbis flore, Caryophyllæo cujus piftillum abit in fructum.

GENUS I.

Caryophyllus. *Oeillet.*

CARYOPHYLLUS eft plantæ genus, flore A, B plurimis petalis C conftante in orbem pofitis, ex calyce D cylindraceo & membranaceo, ad exortum fquamato L emergentibus. Piftillum autem E ex eodem calyce furgit, abitque deindè in fructum F cylindraceum pariter, apice dehifcentem G, calyce ipfo involutum K, feminibus fœtum I planis & quafi foliaceis, placentæ H affixis. *Tab. 174.*

Caryophylli fpecies funt.

Caryophyllus maximus, ruber C. B Pin. 207. *Caryophyllus maximus, plenus, flore rubro Eyft.*

Caryophyllus maximus, alter, lato Porri folio H. R. Par.

Caryophyllus maximus, variegatus C. B. Pin. 207. *Caryophyllus major, rubens & albicans, flore pleno, punctulis rubentibus, fortuitis afperfo Lob. Icon. 441. Betonica coronaria, flore pleno, maxima, punctis rubris variegata J. B. 3. 327.*

Caryophyllus maximus & pleniffimus, colore mixto, carneo, corniculis quibufdam carneis Bry.

Caryophyllus maximus & pleniffimus, colore vario, in diverfis foliis fcarlatino, dilutius rubente, albo Bry.

Caryophyllus maximus & pleniſſimus, colore rubro, ſaturatiore, ſtaminulis tribus niveis in medio Bry.
Caryophyllus flore rotundo, maximo, colore ſcarlatino & albo vivaci mixto H. R. Par. *Coloſſe.*
Caryophyllus atropurpureus & nivis albedine bicolor, amplo flore H. R. Par. *Minerve.*
Caryophyllus maximus, flore pleno, violaceo & albido H. R. Par. *Henry le Grand.*
Caryophyllus maximus, amplo flore albo & vegeto, Cinnabaris rubore ſplendens H. R. Par.
Caryophyllus altilis, major C. B. Pin. 207. *Betonica coronaria, ſive Caryophyllus major, flore vario J. B. 3. 327. Caryophyllus multiplex Lob. Icon. 441.*
Caryophyllus totus albus Suvert. *Grand Chabot.*
Caryophyllus rubeus & ſanguineus Suvert.
Caryophyllus albus, lineis & notulis rubris diſtinctus Suvert.
Caryophyllus multiplex, flore ex purpura rubeſcente Eyſt.
Caryophyllus flore majore, partim carneus, partim albus, rubris ſtriis ac punctulis variegatus Eyſt.
Caryophyllus multiplex, ſingulis florum foliis è rubro & albo dimidiatim diviſis & punctatis Eyſt. *Suiſſe.*
Caryophyllus cocco ſaturatiore & niveo colore varius H. R. Par. *Atalante.*
Caryophyllus maximus, multiplex, ſubalbidus, punctulis intensè purpureis H. R. Par. *Gris de Roüen.*
Caryophyllus maximus, ex vivido candore & ſcarlatino colore mixtus H. R. Par. *Nompareil.*
Caryophyllus maximus, rotundo flore, obſcuro cocco & ſplendenti albedine perfuſo H. R. Par. *Semper auguſte.*
Caryophyllus maximus, multiplex, incarnato flore & albo variegatus H. R. Par. *Cleopatre.*
Caryophyllus flore amplo, albo, multiplici, ſuaverubente colore perfuſus H. R. Par. *Belle-roſe.*
Caryophyllus flore multiplici, maximo, lutosè albo, notulis & punctis velut rubigine pictis H. R. Par. *Le Chevalier.*
Caryophyllus plenus, colore umbilico tenus rubeſcens, inſtar florum Perſici Mali, foliis latioribus Eyſt.
Caryophillus plenus, purpuraſcens, punctatis foliis Eyſt.
Caryophyllus purpureus, punctulis intensè purpurei coloris Eyſt.
Caryophyllus ſubviridi flore Suvert.
Caryophyllus albus, lineis, Cremeſini coloris & Caryophyllus minor, albus, lineis purpuro-violaceis diſtinctus Suvert.
Caryophyllus miniatus, medio albeſcens Eyſt.
Caryophyllus pleno flore, colore violaceo Bry.
Caryophyllus pleno flore, Mali Aurantii colore C. B. Pin. 208. *Caryophyllus*

pleno flore, Silesiacus, miniatus Cluf. Hist. 286. Betonica coronaria, rara, flore phœniceo, pleno J. B. 3. 327.

Caryophyllus dimidiâ parte Arantii colore,alterâ candida & permixta Bry.

Caryophyllus altilis, medius, dilutè violaceo flore H. R. Par. *Coulombin.*

Caryophyllus altilis, minor, flore luteo-pallefcente H. R. Par.

Caryophyllus altilis, minor, variegatus H. R. Par.

Caryophyllus hortenfis, fimplex, flore majore C. B. Pin. 208. *Caryophyllus fylveftris, major, vulgatior Lob. Icon. 440.*

Caryophyllus hortenfis, fimplex, flore majore, pallidè purpurafcente vel incarnato C. B. Pin. 208.

Caryophyllus fimplex, hortenfis, verficolor Eyft.

Caryophyllus major, fylveftris, variegatus Eyft.

Caryophyllus pleno flore, minor C. B. Pin. 208. *Hortorum Caryophyllus multiplex, minor, rubro-ftriatus, verficolor, peramanus Lob. Icon. 442.*

Caryophyllus fupinus, flore pleno, rubro, argenteis micis afperfo C.B. Pin. 208. *Caryophyllus 7, pleno flore Cluf. Hift. 285.*

Caryophyllus multiplex, laciniatus C. B. Pin. 208. *Betonica coronaria five Caryophylleus flos, folio tenuiffimè diffecto, flore pleno, purpurafcente J. B. 3. 331. Caryophyllus purpureus, flore multiplici, profundè laciniato Lob. Icon. 442.*

Caryophyllus multiplici laciniato flore incarnato Eyft.

Caryophyllus flore tenuiffimè diffecto C.B.Pin. 209. *Betonica coronaria, tenuiffimè diffecta five Caryophyllea fuperba, elatior, vulgaris J. B. 3. 330. Superba alba, medio corollâ purpuro-violaceâ obfoletâ cincta Lob. Icon. 450. Adignardife.*

Caryophyllus flore tenuiffimè diffecto, carneo C. B. Pin. 210.

Caryophyllus flore tenuiffimè diffecto, albo C. B. Pin. 210. *Caryophyllus plumarius, albus Tabern. Icon. 286.*

Caryophyllus fylveftris, flore laciniato, albo, inodoro C. B. Pin. 210. *Betonica coronaria five Caryophyllea flore tenuiter laciniato, majore, albo, & dilutius rubente J. B. 3. 331. Superba major, flore albo Lob. Icon. 449.*

Caryophyllus fylveftris, alter, flore laciniato, odoratiffimo C. B. Pin. 210. *Superba Auftriaca Clufii Lob. Icon. 451.*

Caryophyllus fylveftris, alter, flore laciniato, odoratiffimo, candido C. B. Pin. 210.

Caryophyllus fylveftris, tertius, flore laciniato, ftaminulis corniculatis,odoratis C. B. Pin. 210. *Betonica coronaria, minus ramofa, flore tenuiter fimbriato, albo, corniculis duobus emergentibus J. B. 3. 332. Caryophylleus fylveftris, v Cluf. Hift. 283.*

Caryophyllus fylveftris, flore laciniato, fine corniculis, odoro C.B.Pin. 210. *Betonica coronaria, fylveftris, flore fimplici, laciniato, rubro J. B. 3. 328. Caryophyllus fylveftris, flore fimplici, laciniato, rubro Lob. Icon. 443.*

Caryophyllus arborefcens, Creticus C. B. Pin. 208. *Prodr. 104. Betonica*

coronaria, arborea, Cretica J. B. 3. 328. Caryophyllus fylveftris, arboreus. P. Alp. Exot. 38.

Caryophyllus fimplex, flore minore, pallidè rubente C. B. Pin. 208. *Caryophyllus fylveftris, tertius, flore, pallido, fuave-rubente Lob. Icon. 443.*

Caryophyllus fimplex, minor, flore punctato C. B. Pin. 208. *Betonica coronaria, minima, micis aureis afperfa J. B. 3. 329. Caryophyllus alter, minimus, flore fimplici, micis aureis afperfo Lob. Icon. 444.*

Caryophyllus fimplex, fupinus, latifolius C. B. Pin. 208. *Betonica coronaria, five Caryophyllus minor, folio viridi, nigricante, repens, flore argenteis punctis notato J. B. 3. 329. Caryophyllus minimus, pulchellus, fupinus, maculis aureis argenteifve afperfus Lob. Icon. 444.*

Caryophyllus fimplex, fupinus, anguftifolius C. B. Pin. 208. *Caryophyllus Virgineus Tabern. Icon. 283.*

Caryophyllus barbatus, flore multiplici C. B. Pin. 208. *Betonica coronaria, latifolia, petræa, pleno flore rubro, vel ad purpuram accedente J. B. 3. 333. Caryophyllus Carthufianorum, iij Tabern. Icon. 286.*

Caryophyllus barbatus, flore multiplici, albo C. B. Pin. 208 *Betonica coronaria, latifolia, petræa, pleno flore albo J. B. 3. 333. Armeria alba, multiflora Suvert.*

Caryophyllus barbatus, flore rofeo C. B. Pin. 208. *Armeria multis & feparatim difpofitis floribus duplicibus & magnis coloreque ruberrimis Suvert.*

Caryophyllus barbatus, hortenfis, fimplex, latifolius, flore carneo H. L. Bat.

Caryophyllus barbatus, hortenfis, latifolius, ruber, foliis variegatis.

Caryophyllus barbatus, hortenfis, latifolius, ruber C. B. Pin. 208. *Caryophyllus Carthufianorum, 1 Tabern. Icon. 285.*

Caryophyllus barbatus, hortenfis, latifolius, albus C. B. Pin. 209. *Flos Armerius, albus Eyft.*

Caryophyllus barbatus, hortenfis, latifolius, diverficolor C. B. Pin. 209. *Betonica coronaria, latifolia, petræa, flore punctulis albis notato J. B. 3. 333 Flos Armerius, variegatus Eyft.*

Caryophyllus barbatus, hortenfis, anguftifolius C. B. Pin. 209. *Betonica coronaria, latifolia, anguftiore calyculo, foliis faftigiatis cincto, fuaverubente flore Lobelii, & Armerius fimplex, flos Pannonicus Clufii J. B. 3. 333. Armeria altera, fuaverubente flore, fed anguftiore calyculo, foliolis faftigiatis cincto Lob. Icon. 448.*

Caryophyllus barbatus, hortenfis, anguftifolius, flore planè rubro C. B. Pin. 209.

Caryophyllus barbatus, hortenfis, anguftifolius, flore lactei candoris, maculis afperfo C. B. Pin. 209.

Caryophyllus barbatus, hortenfis, anguftifolius, flore niveo, oris carnei coloris C. B. Pin. 209.

Caryophyllus barbatus, hortenfis, anguftifolius, flore omnino niveo C. B. Pin. 209.

Caryophyllus barbatus, hortenfis, anguftifolius, floribus paucioribus, dilutius rubentibus & carnei coloris C. B. Pin. 209.

Caryophyllus barbarus, hortenfis, anguftifolius, flore purpurafcente, oris albis C. B. Pin. 209.

Caryophyllus barbatus. hortenfis, anguftifolius, floribus primum lactei candoris, deindè omnino purpurafcentibus C. B. Pin. 209.

Caryophyllus barbatus, fylveftris C. B. Pin. 209. *Viola barbata, anguftifolia Dalechampii J. B. 3. 335. Armeria fylveftris, altera, calyculo foliolis faftigiatis cincto Lob. Icon. 448.* L.

Caryophyllus fylveftris, prolifer C. B. Pin. 209. *Betonica coronaria, fquamofa, fylveftris J. B. 3. 335. Armeria prolifera Lob. Icon. 449.*

Caryophyllus fylveftris, prolifer, flore albo.*

Caryophyllus fylveftris, prolifer, flore fingulari. *Caryophyllo prolifero affinis unico ex quolibet capitulo, flore C. B. Pin. 209. Caryophyllus fylveftris, minimus Tabern. Icon. 290.*

Caryophyllus fylveftris, vulgaris, latifolius C. B. Pin. 209. *Betonica coronaria five Caryophyllus fylveftris, vulgatiffimus J. B. 3. 334. Caryophillus montanus, 1 Tabern. Icon. 287.* L.

Caryophyllus montanus, multiflorus Tabern, Icon. 289.

Caryophyllus montanus, umbellatus, floribus variis luteis, ferrugineis, Italicus Barr. Icon.

Caryophyllus fylveftris, vulgaris, anguftifolius C. B. Pin. 209. *Caryophyllus montanus, albus Tabern. Icon. 288.*

Caryophyllus fylveftris, flore magno, inodoro hirfuto C. B. Pin. 209. *Caryophylleus fylveftris, ij. Cluf. Hift. 283.*

Caryophyllus fylveftris, humilis, flore unico C. B. Pin. 209. *Betonica coronaria five Caryophyllea, repens rubra & alba J. B. 3. 328. Caryophylleus fylveftris, 1 Cluf. Hift. 282.* L.

Caryophyllus fylveftris, Carinthiacus ruber C. B. Pin. 209. *Caryophylleus iiij Cluf. Hift. 283.*

Caryophyllus fylveftris, floribus lanuginofis, hirfutis C. B. Pin. 210. *Caryophyllus plumarius, purpuro-cæruleus Tabern. Icon. 287.*

Caryophyllus fylveftris, floribus lanuginofis, hirfutis, candidis C. B. Pin. 210. *Betonica coronaria, minus ramofa, flore tenuiter fimbriato, planè albo, fine corniculis J. B. 3. 332.*

Caryophyllus minimus, muralis C. B. Pin. 211. *Betonica coronaria, five Tunica minima J. B. 3. 337. Tunica minima Lugd. 1191.*

Caryophyllus fylveftris, calidarum regionum. *Caryophylli flores fylveftres Cam. Epit. 351.*

Caryophyllus Alpinus, flore rofeo, Umbilico virefcente.

Caryophyllus, ab odore Caryophyllorum aromaticorum.

GENUS II.

Lychnis.

LYCHNIS eft plantæ genus, flore A, C caryophyllæo, plurimis fcilicet petalis B D conftante in orbem pofitis, plerumque cordiformibus (duobus aut *Tab. 175.*

tribus foliolis E F donatis, corollam G H effigiantibus) ex calyce tubulato I emergentibus. Piſtillum autem K ex eodem calyce ſurgit, abitque deindè in fructum L ut plurimùm in conum deſinentem, apice dehiſcentem M Q, calyce ipſo involutum T V, ſæpe unicapſularem,ſeminibus fœtum N R ſubrotundis vel angulatis O S, interdum reniformibus, placentæ P affixis.

Lychnidis ſpecies ſunt.

Lychnis hirſuta, flore coccineo, major C. B. Pin. 203. *Flos Conſtantinopolitanus Dod. Pempt. 178.*

Lychnis hirſuta, flore incarnato, major C. B. Pin. 203. *Flos Conſtantinopolitanus Eyſt.*

Lychnis hirſuta, flore croceo, major C. B. Pin. 203.

Lychnis hirſuta, flore candido, major C. B. Pin. 203. *Flos Conſtantinopolitanus, albus Eyſt. J. B. 3. 344.*

Lychnis hirſuta, flore variegato, major C. B. Pin. 203. *Flos Conſtantinopolitanus, varius J. B. 3. 344.*

Lychnis hirſuta, flore miniato, major C. B. Pin. 203. *Flos Conſtantinopolitanus, miniatus J. B. 3. 344. Eyſt.*

Lychnis foliis lævibus ac mollibus, flore ex puniceo purpuraſcente C. B. Pin. 203.

Lychnis flore coccineo, minor C. B. Pin. 203. *Flos Conſtantinopolitanus, minor Dod. Pempt. 178.*

Lychnis coronaria, Dioſcoridis ſativa, flore dilutè rubente C. B. Pin. 203. *Lychnis coronaria vulgo J. B. 3. 340. Lychnis coronaria Dod. Pempt. 170.*

Lychnis coronaria, Dioſcoridis ſativa,flore rubro & veluti flammeo fulgente C. B. Pin. 203.

Lychnis coronaria, ſativa, flore ruberrimo ſive coccineo H. L. Bat.

Lychnis coronaria, Dioſcoridis ſativa, alba C. B. Pin. 203. *Lychnis coronaria, alba Tabern. Icon. 291.*

Lychnis coronaria, ſativa, flore intus rubro, extus albo.

Lychnis coronaria, flore incarnato, punctato Eyſt.

Lychnis coronaria, flore incarnato, non punctato Eyſt.

Lychnis coronaria, ſativa, multiplex C. B. Pin. 204. *Lychnis coronaria, flore pleno J. B. 3. 341. Lychnis altera, rubra Lob. Icon. 334.*

Lychnis umbellifera, montana, Helvetica Zan. 128.

Lychnis ſylveſtris, alba, ſimplex C. B. Pin. 204. *Ocimoides album multis J. B. 3. 342. Ocimaſtrum ſive Ocimoides Tabern. Icon. 299.*

Lychnis alba, multiplex C. B. Pin. 204. *Ocimoides album, flore pleno J. B. 3. 343. Ocimaſtrum multiflorum Tabern. Icon. 300.*

Lychnis ſylveſtris, alba, ſimplex, folio longiori, glabro.

Lychnis ſylveſtris, alba, maritima, folio carnoſo.

Lychnis prolifera, flore viridi C. B. Pin. 204. *Lychnis agreſtis, abortiva, multiplici viridi flore Lob. Icon. 263.*

Lychnis Ocimaſtri facie, flore viridi Par. Bat.

Lychnis fylveftris five aquatica, purpurea, fimplex C. B. Pin. 204. *Ocimoides purpureum multis J. B. 3. 343. Ocimaftrum rubrum Tabern. Icon. 299.* L

Lychnis purpurea, multiplex C. B. Pin. 204. *Lychnis agreftis, multiflora Lob. Icon. 336.*

Lychnis purpurea, fimplex, folio rotundiori, fupina, præcox.

Lychnis fegetum, major C. B. Pin. 204. *Pfeudomelanthium J. B. 3. 341. Nigellaftrum Dod. Pempt. 173.* L

Lychnis fegetum, major, flore albo C. B. Pin. 204. *Pfeudomelanthium flore albo Eyft.*

Lychnis fegetum major, flore luteo, pallido. *Nigella fylveftris, flore luteo pallido Mor. H. R. Blef.*

Lychnis fegetum, rubra, foliis Perfoliatæ C. B. Pin. 204. *Vaccaria Dod. Pempt. 104. J. B. 3. 357.* L

Lychnis fegetum, foliis Perfoliatæ, flore pallido C. B. Pin. 204.

Lychnis fegetum, foliis Perfoliatæ, flore albo Joncq. Hort.

Lychnis fylveftris, quæ Behen album vulgo C. B. Pin. 205. *Been album officinarum J. B. 3. 356. Been album five Polemonium Dod. Pempt. 172.* L

Lychnis fylveftris, quæ Behen album vulgo, flore pleno.

Lychnis fylveftris, quæ Behen album vulgo, flore ex viridi purpurafcente C. B. Pin. 205.

Lychnis fylveftris quæ Behen album vulgo, foliis anguftioribus & acutioribus C. B. Pin. 205.

Lychnis Papaver fpumeum, anguftifolia, glabra, flore purpureo Mor. H. R. Blef.

Lychnis fylveftris five Behen album Alpinum, folio rotundiore, hirfuto, purpurafcente flore.

Lychnis maritima, repens C. B. Pin. 205. *Lychnis marina, Anglica Lob. Icon. 337. Lychnis marina, Anglicana J. B. 3. 357.*

Lychnis frutefcens, Myrtifolia, Behen albo fimilis C. B. Pin. 205. *Behen albo officinarum, fimilis planta, fempervirens J. B. 3. 357. Ocimaftrum fruticofum Cam. Hort. Icon. xxxiij. Saponaria frutefcens, acutis foliis ex Sicilia Bocc. Rarior. Plant. 58. Saponaria altera, fruticofior ex Sicilia Cæfalp. 256.*

Lychnis frutefcens, Myrtifolia Behen albo fimilis, flore albo H. L. Bat.

Lychnis noctiflora C. B. Pin. 205. *Ocimoides non fpeciofum J. B. 3. 344. Ocimoides noctiflorum Cam. Hort. xxxiiij.*

Lychnis noctiflora, anguftifolia, odorata. *Lichnide vifcofa, peregrina, noctiflora, odorata Zan. 127.*

Lychnis montana, vifcofa, alba, latifolia C. B. Pin. 205. *Polemonium petræum Gefneri J. B. 3. 351. Lychnis fylveftris, ix Cluf. Hift. 291. Lychnis fylveftris Tabern. Icon. 293.*

Lychnis quæ Ocimoides minus five album Lugd. 683.

Lychnis vifcofa, purpurea, latifolia, lævis C. B. Pin. 205. *Centaurium minus adulterinum quibufdam, Lychnidis vifcidæ genus J. B. 3. 355. Lychnis fylveftris, 1 Cluf. Hift. 288.*

Lychnis folio Gramineo, flore pleno Befl. Gazophyl.

Lychnis viſcoſa, alba, latifolia, lævis C. B. Pin. 205. *Muſcipula flore albo Eyſt.*

Lychnis viſcoſa, floribus foris purpuraſcentibus, intus albis C. B. Pin. 205. *Lychnis ſylveſtris, 2, è ſemine nata Cluſ. Hiſt. 294. Lychnis viſcoſa, Italica, floribus orbiculatis, albis, extus incarnatis, ſubhirſuta, latifolia Par. Bat.*

Lychnis viſcoſa, floribus foris purpuraſcentibus, intus albis, caulibus & capſula glabris, floribus orbiculatis Par. Bat.

Lychnis viſcoſa, floribus foris purpuraſcentibus, intus albis, foliis brevi lanugine aſperſis & florum petalis anguſtioribus Par. Bat.

Lychnis viſcoſa, foliis brevi lanugine aſperſis C. B. Pin. 205. *Lychnis ſylveſtris, è ſemine nata 1 Cluſ. Hiſt. 293.*

Lychnis viſcoſa, foliis lanuginoſis, floribus carneis C. B. Pin. 206. *Lychnis ſylveſtris 3, è ſemine nata Cluſ. Hiſt. 294.*

Lychnis viſcoſa, flore muſcoſo, majuſculo, quæ ſterilis C. B. Pin. 206. *Muſcipula muſcoſo flore, ſive Ocimoides belliforme J. B. 3. 350.*

Lychnis viſcoſa, flore muſcoſo, minore & ſeminifera C. B. Pin. 206. *Seſamoides magnum, Salmanticum Cluſ. Hiſt. 295.*

Lychnis viſcoſa, flore muſcoſo, minor H. R. Par. *Lychnis flore muſcoſo, capillaceo Mor. H R. Bleſ. Otites, Lychnidis ſylveſtris genus Tabern. Icon. 820.*

Lychnis auriculæ Urſi facie C. B. Pin. 206. *Viſcago Auriculæ facie, Cretica J. B. 3. 351. Lychnis, ſylveſtris, latifolia Cluſ. Hiſt. 294.*

Lychnis ſylveſtris, lanuginoſa, major C. B. Pin. 206. *Lychnis ſylveſtris, lanugine caneſcens, flore majuſculo, rubeſcente Cluſio 5. J. B. 3. 349. Lychnis ſylveſtris, v Cluſ. Hiſt. 289.*

Lychnis ſylveſtris, lanuginoſa, minor C. B. Pin. 206. *Lychnis parva J. B. 3. 352. Lychnis ſylveſtris, vj Cluſ. Hiſt. 290.*

Lychnis ſylveſtris, quæ Saponaria vulgo. *Saponaria major, lævis C. B. Pin. 206. Saponaria vulgaris J. B. 3. 346. Saponaria Dod. Pempt. 179.*

Lychnis ſeu Saponaria, flore pleno. *Saponaria flore pleno Corn. 209.*

Lychnis pratenſis, flore laciniato, ſimplici Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 537. *Flos cuculi, Odontidis quibuſdam J. B. 3. 347. Caryophyllus pratenſis, flore laciniato, ſimplici, ſive Flos cuculi C. B. Pin. 210. Armerius ſylveſtris Dod. Pempt. 177.*

Lychnis pratenſis, flore laciniato, ſimplici, ſuaverubente.

Lychnis pratenſis, flore laciniato, ſimplici, albo. *Caryophyllus pratenſis, flore laciniato, ſimplici ſive Flos cuculi, flore albo C. B. Pin. 210.*

Lychnis pratenſis, flore laciniato, pleno, ampliore purpureo. *Flos cuculi flore multiplicato, purpureo J. B. 3. 348. Odontidis Plinii, pleno flore Cluſ. Hiſt 293.*

Lychnis pratenſis, flore laciniato, pleno, ampliore, albo. *Flos cuculi flore multiplicato altero, albo J. B. 3. 348.*

Lychnis pratenſis, flore laciniato, pleno, minore. *Caryophyllus pratenſis, multiplex,*

multiplex , humilior , minore flore H. R. Par. Petite Veronique.

Lychnis sylvestris, latifolia, caliculis turgidis, striatis C. B Pin. 205. *Muscipula major, calyce turgido, ventrioso J. B. 3. 349. Lychnis sylvestris, tertia Clusii, caliculis striatis Lob. Icon. 339.*

Lychnis sylvestris, angustifolia, caliculis turgidis, striatis C. B. Pin. 205. *Muscipulæ majori calyce ventrioso similis J. B. 3. 350. Lychnis sylvestris, altera, incana, caliculis striatis Lob. Icon. 338.*

Lychnis supina, Sicula, calyce amplissimo, striato. *Lychnis speciosissima, flore æquatè purpureo, granatina seu saturatè rubrâ nubeculâ per medium segmentato H. Cathol.*

Lychnis sylvestris, pluribus foliis simul junctis C. B. Pin. 205. *Lychnis sylvestris, viij Clus. Hist. 290. Lychnis sylvestris, foliis angustis & pluribus ex geniculis singulis, Clusio 1 in Hisp. 8. in Post. J. B. 3. 348.*

Lychnis sylvestris, viscosa, rubra, angustifolia C. B. Pin. 205. *Lychnis sylvestris, iiij Clus. Hist. 289. Odontidi sive flori cuculi affinis, Lychnis sylvestris 1 Clusii Pan. 4. Hist. J. B. 3. 348.*

Lychnis sylvestris, viscosa, angustifolia, alba, H. Edinb.

Lychnis sylvestris, viscosa, rubra, altera C. B. Pin. 205. *Muscipula viscaria L. sive Lychnidis species J. B. 3. 349. Lychnis sylvestris, iij Clus. Hist. 289.*

Lychnis hirta, angustifolia, Cretica C. B. Pin. 206. *Ocimoides flore rubro, minus, Creticum J. B. 3. 352. Lychnis sylvestris, vij. Cretica Clus. Hist. 290.*

Lychnis vel Ocimoides repens, montanum C. B. Pin. 206. *Saponaria minor quibusdam J. B. 3. 344. Ocimoides repens, Polygonifolia Lob. Icon. 341.*

Lychnis Alpina, pumila, folio Gramineo, sive Muscus Alpinus, Lychnidis flore C. B. Pin. 206 *Muscus Alpinus, flore insigni, dilutè rubente J. B. 3. 768. Ocimoide moscoso, Alpino Pon. Ital. Bald. 199.*

Lychnis Alpina, pumila, folio Gramineo, sive Muscus Alpinus Lychnidis flore niveo C. B. Pin. 206.

Lychnis maritima, procumbens, strictissimis longis foliis Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 545.

Lychnis longioribus foliis incanis, florum petalis quinis, non bifidis Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 545.

Lychnis minima, hispida, noctiflora Bot. Monsp. App.

Lychnis viscosa, foliis inferioribus Bellidi minori similibus, flore minimo, carneo aut rubro H. R. Monsp.

Lychnis sylvestris, minima, flore muscoso Bot. Monsp. *Lychnis viscosa, erecta, annua, Caryophylloides Raii Syllog.*

Lychnis foliis glabris, calyce duriore Bocc. Rarior. Plant. 27.

Lychnis sylvestris, hirsuta, perennis, foliis Cochleariæ Britannicæ, flore amplo Saponariæ Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 541.

Lychnis sylvestris, hirsuta, annua, flore minore, carneo Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 541.

Lychnis Chalepensis, annua, foliis parum hirtis & angustis, flosculis carneis, pediculis infirmis, biuncialibus insistentibus, capsulis ferè rotundis Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 541.

Lychnis glabra, annua, foliis oblongis, mucronatis, flore amplo rubello, capsulâ oblongâ, pyramidali Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 542.
Lychnis sylvestris, alba, spicâ reflexâ Bot. Monsp. *Lychnis sylvestris, altera Monspeliensium, spicâ nutante H. R. Par.*
Lychnis hirta, minor, flore variegato A. R. Par. 99. *Lychnis hirsuta, flore eleganter variegato Raii Hist. 997.*
Lychnis sylvestris, fugaci flore H. R. Par.
Lychnis noctiflora, minima, flore exiguo Bocc. Rarior. Plant. 92.
Lychnis parva, flore rubello, è calyce oblongo, angusto, Messanensis Raii Hist. 995.
Lychnis flore albo, minimo Raii Hist. 996.
Lychnis erecta, parva, flore rubello, folio longo, angusto Raii Hist. 997.
Lychnis minor, saxifraga Pluk. Almag. Bot. *Caryophyllus saxifragus C. B. Pin. 211. Saxifraga antiquorum quibusdam J. B. 3. 338. Saxifraga magna Mathioli & Italorum Lob. Icon. 428. Saxifrage ordinaire, ou Cassepierre.*
Lychnis saxatilis, Alpina, glabra, pumila. *Alsine Alpina, glabra C. B. Pin. 251. Auricula muris Alpina, glabra, sive Lychnis glabra, minima aut Caryophyllæi minima species, flore albo J. B. 3. 360.*
Lychnis multiflora, elatior, Linariæ folio, parvo flore. *Saponaria Lychnidis folio, flosculis albis, an Condisi Arabum C. B. Pin. 206. Lanaria sive Struthium Dioscoridis Imperato J. B. 3. 347. Struthio di Dioscoride, Radicetta, Herba lanaria de' nostrati Imper. 661.*
Lychnis Alpina, Linifolia, multiflora, perampla radice. *Lychnis Alpina, glabra, Caryophylli holostei flore Mor. H. R. Bles.*
Lychnis annua, minima, flore carneo, lineis purpureis distincto. *Betonicæ sive Tunicæ minimæ similis planta J. B. 3. 338.*
Lychnis Lusitanica, annua, Bellidis folio, flore purpureo.
Lychnis Lusitanica, annua, Bellidis folio, flore carneo.
Lychnis peregrina, Lavendulæ folio. *Lychnis Æthiopica, noctiflora, Spicæ foliis Breyn. Fascic.*
Lychnis maritima, pulverulenta, folio carnoso.
Lychnis maritima, annua, Hispanica, Salicis folio.
Lychnis Hispanica, Kali folio, multiflora. *Kali vermiculatum, albo globoso flore Barr. Icon.*
Lychnis Pyrenaica, umbellifera, minima.
Lychnis minima, saxatilis, umbellata, Holostii folio, caule nudo.
Lychnis Hispanica, Valerianæ rubræ folio, purpurascente flore.
Lychnis maritima, Gadensis, angustifolia.
Lychnis Lusitanica, palustris, folliculo striato.
Lychnis Lusitanica, montana, glutinosa, fœtida.
Lychnis Hispanica, capillaceo folio.
Lychnis pumila, saxatilis, Juniperi folio.
Lychnis corniculata, minor sive angustifolia, saxatilis Bocc. Mus. Part. 2. 50. Tab. 43.

Lychnis maritima, pinguis, ex Corfica Bocc. Muf. Part. 2. 65. Tab. 54.
Lychnis erecta, Veronicæ foliis Bocc. Muf. Part. 2. 170. Tab. 118.
Lychnis à Caryophyllo differt calyce fimplici, ad exortum non fquamato, femine reniformi vel angulato, tum & coronâ quæ medium florem occupare folet. Caryophyllus autem calyce veluti gemino donatur, & femine foliaceo, fed coronâ caret.

GENUS III.

Cucubalus.

CUCUBALUS eft plantæ genus, flore A, B caryophyllæo, plurimis fcilicet petalis C conftante, in orbem pofitis, ex calyce D membranaceo emergentibus. Piftillum autem E ex eodem calyce furgit, abitque in fructum mollem, ferè ovatum, feu baccam F feminibus fœtam G, H, plerumque reniformibus I. Tab. 176.

Cucubali fpeciem unicam novi.

Cucubalus Plinii Lugd. 1429. *Alfine fcandens, baccifera C. B. Pin. 250. Cucubalum quibufdam, vel Alfine baccifera J. B. 2. 175.* L.

GENUS IV.

Linum. *Lin.*

LINUM eft plantæ genus, flore A caryophyllæo, plurimis fcilicet petalis B conftante, in orbem pofitis, ex calyce C polyphyllo & quafi tubulato emergentibus. Piftillum autem D ex eodem calyce furgit, abitque deinde in fructum E ferè globofum, plerumque acuminatum, ex pluribus capfulis compofitum F, G introrfum dehifcentibus, femine fœtis H, I plano, ferè ovato, hinc obtufo, inde verò ut plurimùm acuto. Tab. 176.

Lini fpecies funt.

Linum fativum C. B. Pin. 214. *Linum J. B. 3. 450. Linum fativum vulgare, cæruleum Lob. Icon. 412.* L.

Linum fativum, latifolium, Africanum, fructu majori.

Linum perenne, majus, cæruleum, capitulo majore Mor. Hift. Oxon. Part. 2. 573.

Linum perenne, minus, cæruleum, capitulo minore Mor. Hift. Oxon. Part. 2. 573.

Linum arvenfe C. B. Pin. 214. *Linum fylveftre, fativum planè referens J. B. 3. 452. Sylveftre Linum Trag. 354.* L.

Linum fylveftre, latifolium, hirfutum, cæruleum C. B. Pin. 214. *Linum fylveftre, latifolium, hirfutum, flore cæruleo J. B. 3. 453. Linum fylveftre 1. latifolium Cluf. Hift. 317.* L.

Linum fylveftre, latifolium, hirfutum, candidum C. B. Pin. 214. *Linum fylveftre, latifolium, lanuginofum, flore candido, purpureis lineis ftriato J. B. 3. 454. Linum fylveftre, latifolium, ij Cluf. Hift. 317.*

Linum fruticofum, niveum C. B. Pin. 214. *Linum frutefcens, flore omnino*

candido J. B. 3. 453. Linum ſylveſtre, 7. fruticoſum Cluſ. Hiſt. 319.
Linum ſylveſtre, latifolium, luteum C. B. Pin. 214. *Linum latifolium, luteum J. B. 3. 454. Linum ſylveſtre, iij. latifolium Cluſ. Hiſt. 317.*
Linum ſylveſtre, luteum, foliis ſubrotundis C. B. Pin. 214. *Linifolia Campanula lutea J. B. 2. 817. Campanula lutea, Linifolia, Montis Lupi, flore Volubilis Lob. Icon. 414.*
Linum luteum, ad ſingula genicula floridum C. B. Pin. 214. *Linum ſylveſtre, latifolium Col. Part. 2. 80.*
Linum fruticoſum, ſubflavum C. B. Pin. 214. *Linum fruteſcens, ſubflavum Prodr. 107.*
Linum ſylveſtre, Creticum, arboreum, luteum Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 573. *Linum arboreum P. Alp. Exot. 18.*
Linum ſylveſtre, minus, luteum annuum, folio latiore Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 574.
Linum ſylveſtre, minus, luteum, annuum, folio anguſtiore Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 574.
Linum maritimum, luteum C. B. Pin. 214. *Linum luteum, Narbonenſe J. B. 3. 454. Linum ſylveſtre Dod. Pempt. 534.*
Linum ſylveſtre, cæruleum, folio acuto C. B. Prodr. 107. *Linum ſylveſtre, anguſtifolium, cæruleo amplo flore Bot. Monſp.*
Linum ſylveſtre, anguſtifolium, flore magno, albo C. B. Pin. 214. *Linum ſylveſtre, floribus albis Lob. Icon. 414.*
Linum ſylveſtre, anguſtifolium, flore magno, intensè cæruleo C. B. Pin. 214.
Linum ſylveſtre, anguſtifolium, flore magno, violaceo C. B. Pin. 214.
Linum, ſylveſtre, anguſtifolium, flore magno, albo, lineis purpureis diſtincto C. B. Pin. 214.
Linum ſylveſtre, anguſtifolium, flore magno, cæruleo, veluti cinereo C. B. Pin. 214. *Lini ſylveſtris, v. anguſtifolii aliud genus Cluſ. Hiſt. 318.*
Linum ſylveſtre, anguſtifolium, floribus dilutè purpuraſcentibus vel carneis C. B. Pin. 214. *Linum ſylveſtre, anguſtifolium, album, lineis in umbilico purpureis J. B. 3. 453. Linum ſylveſtre, vj. anguſtifolium Cluſ. Hiſt. 318.*
Linum, anguſtifolium, album, ramuſculis per terram ſparſis H. R. Par.
Linum ſylveſtre; anguſtis & denſioribus foliis, flore minore C. B. Pin. 214. *Linum ſylveſtre, tenuifolium Lob. Icon. 413.*
Linum ſylveſtre, anguſtifolium, foliis rarioribus C. B. Pin. 214. *Linum ſylveſtre, ij. Tabern. Icon. 822.*
Linum ſylveſtre, anguſtifolium, foliis rarioribus, flore albo C. B. Pin. 214.
Linum pratenſe, floribus exiguis C. B. Pin. 214. *Alſine verna, glabra, floſculis albis vel potius Linum minimum J. B. 3. 455.*
Linum foliis aſperis, umbellatum, luteum Bot. Monſp. 164. *Lithoſpermum Linariæ folio, Monſpeliacum C. B. Pin. 259. Paſſerina Lobelii J. B. 3. 454.*
Linum Luſitanicum, luteum, floribus ſpicatim diſpoſitis.
Linum anguſtifolium, fruticoſum, Valentinum, foliis rigidis & aculeatis.
Linum Luſitanicum, capillaceo folio.
Linum Alpinum, Laricis folio.

SECTIO II.

De Herbis, flore Caryophyllæo, cujus piſtillum abit in ſemen calyce ipſo involutum.

GENUS I.

Statice.

STATICE eſt plantæ genus, flore A, in capitulum ferè ſphæricum col- Tab. 177.
lecto, calyce communi ſquamato K donatum. Capitulum autem ex pluribus floribus B componitur caryophyllæis, plurimis ſcilicet petalis C conſtantibus è calyce proprio D, infundibuliformi emergentibus. Piſtillum pariter E ex eodem calyce ſurgit, abitque deinde in ſemen F, H oblongum, calyce G ceu capſulâ involutum.

Statices ſpecies ſunt.

Statice Lugd. 1190. *Caryophyllus montanus, major, flore globoſo C. B. Pin.* 211. *Caryophyllæus flos aphyllocaulos vel Junceus major J. B.* 3. 336. *Gramen polyanthemum, majus Dod. Pempt.* 564.

Statice montana, minor. *Caryophyllus montanus, minor C. B. Pin.* 211. *Caryophyllæus flos aphyllocaulos vel Junceus minor J. B.* 3. 336. *Gramen polyanthemum, minus Dod. Pempt.* 564.

Statice Alpina, major, flore albo. *Caryophyllus Alpinus, major, flore albo, globoſo H. R. Par.*

Statice montana, minima. *Caryophyllus montanus, minimus flore globoſo H. R. Par. Caryophyllus marinus, minimus, flore globoſo Mor. H. R. Bleſ.*

Statice Luſitanica, Scorzoneræ folio.

Statice Luſitanica, fruticoſa, maritima, magno flore.

Statice Luſitanica, capillaceo folio, major.

Statice Luſitanica, capillaceo folio, minima.

Statice maritima, humillima, folio capillaceo, rigido.

GENUS II.

Limonium.

LIMONIUM eſt plantæ genus, flore A, I, C, K, caryophyllæo, plurimis Tab. 177.
ſcilicet petalis B, L plerumque conſtante, è calyce infundibuliformi E, F, M emergentibus. Piſtillum pariter D, N ex eodem calyce ſurgit, abitque deinde in ſemen G, O, P oblongum, calyce ipſo ceu capſulâ involutum. Occurrunt & Limonii ſpecies, quarum flores Q, R, S monopetali ſunt infundibuliformes, multifidi, cæterarum ſpecierum flores mentientes.

Limonii ſpecies ſunt.

Limonium maritimum, majus C. B. Pin. 192. *Limonium majus multis, aliis*

Behen rubrum J. B. 3. App. 876. Valerianæ rubræ similis pro Limonio missa Dod. Pempt. 351.

Limonium maritimum, majus, alterum, serotinum, Narbonense H. R. Par.

Limonium maritimum, minus, Oleæ folio C. B. Pin. 192. *Parvum Limonium, Narbonense, Oleæfolium Lob. Icon. 295. Limonium minus J. B. 3. App. 877.*

Limonium parvum, Bellidis minoris folio C. B. Pin. 192. *Limonium pumilum Clus. Hist. lxxxij.*

Limonium minus, Bellidis folio, flagellis Fœniculaceis Bocc. Mus. Part. 2. 143. Tab. 103.

Limonium maritimum, minus, foliolis cordatis C. B. Pin. 192. *Prodr. 99. J. B. 3. App. 877.*

Limonium maritimum, minimum C. B. Pin. 192. *Prodr. 99. J. B. 3. App. 877. Bocc. Rarior. Plant. 25.*

Limonium minus, flagellis tortuosis Bocc. Mus. Part. 2. 143. Tab. 103.

Limonium peregrinum, foliis Asplenii C. B. Pin. 192. *Limonium quibusdam rarum J. B. 3. App. 877. Limonium peregrinum Clus. Cur. post. in fol. 33.*

Limonium marinum, fruticosum, hirsutum Bocc. Rarior. Plant. 25.

Limonium fruticosum, glabrum *Limonium fruticosum Bot. Monsp. App.*

Limonium reticulatum, supinum Bocc. Rarior. Plant. 83.

Limonium Siculum, folio cordato Boc. Rarior. Plant. 64.

Limonium minus annuum, bullatis foliis vel Echioides Bot. monsp. *Limonium maritimum, annuum, foliolis bullatis H. R. Par.*

Limonium Lusitanicum, foliis lanceolatis.

Limonium Lusitanicum, Auriculæ Ursi folio.

Limonium maritimum, villosis foliis, Lusitanicum Pluk. Almag. Bot. *Limonium Lychnidis coronariæ folio V. Lusit.*

Limonium peregrinum, caule appendicibus crispis adaucto Pluk. Almag. Bot. *Limonium Africum, humile & elatius Park. Theat. 1234.*

Limonium foliis Halimi Broff. *Limonium Hispanicum, frutescens, Portulacæ marinæ folio. Limonium sine gallis Bocc. Rarior. Plant. 32.*

Limonium lignosum, gallas ferens Bocc. Rarior. Plant. 34.

Limonium Hispanicum, Plantaginis foliis bullatis.

Limonium Hispanicum, Plantaginis foliis glabris.

Limonium Hispanicum, multifido folio. *Limonium Ferulaceo folio V. Lusit.*

Limonium Valentinum, Statices folio, capite glomerato.

Limonium Hispanicum, articulatum & cæsium.

Limonium differt à Statice florum ordine, qui plerumque longâ serie disponuntur & calyce communi carent, cum Statices flores in capitulum colligantur calyce communi donatum.

Limonium à voce Græcâ λειμὼν *Pratum*: nascitur enim (ut ait Dioscorides) in pratis & paluſtribus locis.

Lib. 4. cap. 16.

Classis IX.

De Herbis et Suffruticibus,

Flore Liliaceo.

Flos Liliaceus dicitur ille, qui vel conflatur ex petalis ſex, rarò tribus, vel in ſex partes ſecatur. Huic autem proprium eſt ut piſtillum ejus aut calyx abeat in capſulam in terna loculamenta ſemper diviſam. Tales ſunt flores Tulipæ, Hyacinthi, Aſphodeli, Ephemeri, qui Liliacei appellantur; non tantùm quòd maxima eorum pars ad Lilii formam quodammodo accedat, ſed quòd fructum poſt ſe relinquant ſemper tricapſularem, qualis eſt fructus Lilii.

Sectio I.

De Herbis, flore Liliaceo, monopetalo, in ſex partes ſecto cujus piſtillum abit in fructum.

Genus I.

Aſphodelus, *Asfodele.*

Asphodelus eſt plantæ genus, flore liliaceo, monopetalo A, B, in ſex partes ſecto, ex cujus meditullio ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in fructum D ferè globoſum, carnoſum & trigonum, apice dehiſcentem E, in tria loculamenta diviſum F, ſeminibuſque fœtum G triangularibus. *Tab. 171.*

Aſphodeli ſpecies ſunt.

Aſphodelus albus, ramoſus, mas C. B. Pin. 28. *Aſphodelus major, flore albo, ramoſus J. B. 2. 625. Aſphodelus 1 Cluſ. Hiſt. 196.*

Aſphodelus albus, ramoſus, minor, ſeu ramoſus, alter H. R. Par. L

Aſphodelus albus, non ramoſus C. B. Pin. 28. *Aſphodelus major, flore albo, non ramoſus J. B. 2. 625. Aſphodelus ij Cluſ. Hiſt. 197.*

Aſphodelus purpuraſcens, foliis maculatis C. B. Pin. 28. *Aſphodelus flore ſuave-rubente Lob. Icon. 91.*

Aſphodelus foliis compreſſis, aſperis, caule patulo.

Aſphodelus luteus & flore & radice C. B. Pin. 28. *Aſphodelus luteus J. B. 2. 632. Aſphodelus luteus, minor, Iphyon Theophraſti & Anguillaræ, Erizembac Arabum Lob. Icon. 91.*

Aſphodelus Africanus, anguſtifolius, luteus, minor.

Aſphodelus ſpiralis, luteus, Italicus, flore magno H. R. Par.

Aſphodelus albus, minimus C. B. Pin. 29. *Aſphodelus minimus, albus J. B. 2. 632. Aſphodelus minimus Cluſ. Hiſt. App. 1. cclviij.*

Aſphodelus foliis fiſtuloſis C. B. Pin. 29. *Aſphodelus minor, flore fiſtuloſo J. B. 2. 631. Aſphodelus minor Cluſ. Hiſt. 197.*

Aſphodelus differt à Phalangio florum formâ.

GENUS II.

Lilio-Aſphodelus. *Lis-Asfodele.*

Tab. 179. LILIO-ASPHODELUS eſt plantæ genus, flore A liliaceo, monopetalo, inferiùs tubulato B, ſuperiùs in ſex partes ſecto & ampliato, ex cujus fundo ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in fructum D ferè ovatum & trigonum, in tria loculamenta diviſum E, ſeminibuſque fœtum F ſubrotundis. His notis addi poteſt radix G Napiformis.

Lilio-Aſphodeli ſpecies ſunt.

Lilio-Aſphodelus luteus Park. Par. 148. *Lilium luteum, Aſphodeli radice C. B. Pin. 80. Lilium Aſphodeli radice, luteum, ſive Lilio-Aſphodelus quorundam, flore luteo J. B. 2. 700. Lis Asfodele à fleur jaune.*

Lilio-Aſphodelus luteus, minor. *Lilium luteum, Aſphodeli radice, minus Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 412.*

Lilio-Aſphodelus phœniceus Park. Par. 148. *Lilium rubrum, Aſphodeli radice C. B. Pin. 80. Lilium radice Aſphodeli, phœniceum ſive Lilio-Aſphodelus quibuſdam J. B. 2. 701.*

Lilio-Aſphodelus phœniceus, minor. *Lilium rubrum, Aſphodeli radice, minus. H. L. Bat.*

Lilio-Aſphodelus Americanus, flore umbellato, albo, coſtâ purpureâ notato Plum.

Lilio-Aſphodelus Americanus, foliis Aloes; flore umbellato, maximo, odoratiſſimo Plum.

Lilio-Aſphodelus Americanus, foliis Scillæ, flore umbellato, maximo, purpureo Plum.

Lilio-Aſphodelus Americanus, bifolius, flore ſingulari, purpureo Plum.

Lilio-Aſphodelus, à Lilio & Aſphodelo; quaſi diceres plantam floribus Lilii, Aſphodeli radice.

Lilio asphodelus americanus semper virens maximus polyanthus albus. Pl. Rar. p. 4. fig. 14 com. Pl. Rar. p. et fig. 14. = H. Elth. t. 161. f. 195
Lilio asphodelus americanus semper virens minor.

GENUS III.

Hyacinthus. *Jacinte.*

Tab. 180. HYACINTHUS eſt plantæ genus, flore A, B, C liliaceo, monopetalo, in ſex partes ſecto & quaſi campaniformi, tubulato, ex cujus fundo ſurgit piſtillum D, E, quod deinde abit in fructum F, I ſubrotundum, ferè trigonum, in terna loculamenta G diviſum, ſeminibuſque fœtum modò ſubrotundis H, modò planis K,

Hyacinthi ſpecies ſunt.

Hyacinthus oblongo flore, cæruleus, major C. B. Pin. 43. *Hyacinthus anglicus ſive Belgicus J. B. 2. 585. Hyacinthus non ſcriptus Dod. Pempt. 216.*

Hyacinthus.

Hyacinthus oblongo flore amethyſtino major C. B. Pin. 43.

Hyacinthus oblongo flore Violæ nigræ, major C. B. Pin. 43. *Hyacinthus Hiſpanicus, flore violaceo Eyſt.*

Hyacinthus Anglicus, flore incarnato Eyſt.

Hyacinthus Anglicus, cinericius Eyſt.

Hyacinthus non ſcriptus, flore candido Dod. Pempt. 215.

Hyacinthus oblongo flore ex cæruleo & albo mixto H. L. Bat.

Hyacinthus oblongo flore fuſco C. B. Pin. 44. *Hyacinthus Mauritanicus Cluſ. Hiſt. App. 1 cclvij. J. B. 2. 588.*

Hyacinthus obſoleto flore C. B. Pin. 44. *Hyacinthus obſoletior, Hiſpanicus, Anglico ſimilis J. B. 2. 587. Hyacinthus obſoleti coloris, Hiſpanicus, ſerotinus Cluſ. Hiſt. 177.*

Hyacinthus obſoletus Cluſii, flore obſoleto viridi Suvert.

Hyacinthus obſoleto flore, alter C. B. Pin. 44. *Hyacinthus ſerotinus, obſoleto colore Eyſt.*

Hyacinthus ſerotinus, albicans C. B. Pin. 44. *Hyacinthus ſerotinus, facie Orientalis Eyſt.*

Hyacinthus oblongo flore flavo-viridi C. B. Pin. 44. *Hyacinthus obſoletus, Æthiopicus Cluſ. Cur. poſt. in. fol. 19.*

Hyacinthus oblongo cæruleo flore minor C. B. Pin. 44. *Hyacinthus minor, Hiſpanicus, anguſtifolius, cæruleus J. B. 2. 587. Hyacinthus minor, Hiſpanicus, Orientalis facie, flore cæruleo Cluſ. Cur. poſt in fol. 18.*

Hyacinthus oblongo albo flore, minor C. B. Pin. 44. *Hyacinthus minor, Hiſpanicus, anguſtifolius, albus J. B. 2. 587. Hyacinthus minor. Hiſpanicus, Orientalis facie, albo flore Cluſ. Cur. poſt. in fol. 18.*

Hyacinthus minor, Hiſpanicus, Orientalis facie, flore mixto Cluſ. Cur. poſt. in fol. 18.

Hyacinthus oblongo flore ſuaviter rubente, minor C. B. Pin. 44. *Hyacinthus flore rubro Lob. Ad. Part. 2. 487.*

Hyacinthus floribus Campanulæ uno verſu diſpoſitis C. B. Pin. 44. *Hyacinthus totus albus, Campanila J. B. 2. 586. Lob.*

Hyacinthus floribus Campanulæ, utrinque diſpoſitis C. B. Pin. 44. *Hyacinthus Neapolitanus Suvert.*

Hyacinthus Orientalis, caule maculato C. B. Pin. 44. *Hyacinthus Orientalis quibuſdam Conſtantinopolitanus J. B. 2. 575. Hyacinthus Orientalis, Græcus Lob. Icon. 104.*

Hyacinthus Orientalis, caule maculato, flore violaceo H. R. Par.

Hyacinthus Orientalis, purpureus C. B. Pin. 44. *Hyacinthus Orientalis, purpuro-rubeus Lob. Icon. 104. J. B. 2. 576.*

Hyacinthus Orientalis, flore cæruleo, calyce brevi, polyanthos H. R. Par.

Hyacinthus flore purpureo, albo Eyſt.

Hyacinthus Orientalis exalbidus C. B. Pin. 44.

Hyacinthus Orientalis, albus, primus C. B. Pin. 44. *Hyacinthus brumalis, albus J. B. 2. 577. Hyacinthus Orientalis, albus Lob. Icon. 105.*

Hyacinthus Orientalis, albore ſplendido H. R. Par. *Hyacinthus Orientalis, argenteo colore Eyſt.*
Hyacinthus Orientalis, brumalis flore cæruleo, foliis infernâ parte maculis purpureis notatis H. L. Bat.
Hyacinthus Orientalis, albus, alter C. B. Pin. 44. *Hyacinthus brumalis, Orientalis, albus. Lob. Icon. 106.*
Hyacinthus Orientalis, maximus C. B. Pin. 44. *Hyacinthus Orientalis, major Dod. Pempt. 216.*
Hyacinthus Orientalis, maximus, flore albo H. R. Par.
Hyacinthus Orientalis, maximus, calyculis ſuaverubentibus H. R. Par.
Hyacinthus Orientalis, polyanthos, flore cinereï coloris H. R. Par.
Hyacinthus Orientalis, polyanthos, flore argenteo H. R. Par.
Hyacinthus Orientalis, flore violaceo, odoratiſſimo H. R. Par.
Hyacinthus Orientalis, maximus, flore incarnato H. L. Bat.
Hyacinthus Amethyſtinus, pleno flore campanulato magni ducis Hetruriæ H. R. Par.
Hyacinthus præcox, albus C. B. Pin. 45. *Hyacinthus præcox, flore albo Caccini Cluſ. Cur. poſt. in fol. 16.*
Hyacinthus Orientalis, latifolius C. B. Pin. 45. *Hyacinthus Orientalis, πολυάνθης alter Cluſ. Hiſt. 175.*
Hyacinthus Orientalis, variegatus, phœniceis calyculis, ſubtus rubentibus, vel floribus anteriùs albeſcentibus, averſa parte purpuraſcentibus C. B. Pin. 45. *Hyacinthus Orientalis, variegatus & Hyacinthus Orientalis, mixtus Eyſt.*
Hyacinthus maximus, polyanthos C. B. Pin. 45. *Hyacinthus Jacobæus, albus, multis floribus, Italicus Suvert.*
Hyacinthus Orientalis, maximus, flore amœnè cæruleo, polyanthos H. R. Par. *Paſſetous*
Hyacinthus Orientalis, ramoſus C. B. Pin. 45. *Hyacinthus Orientalis, πολυκλαδὴς Cluſ. Hiſt. 174.*
Hyacinthus Orientalis, florum foliis reflexis & variegatis C. B. Pin. 45. *Hyacinthus Orientalis, reflexis foliis, colore violaceo Eyſt.*
Hyacinthus Orientalis violaceo colore, albis lineis Eyſt.
Hyacinthus Orientalis, caule folioſo C. B. Pin. 45. *Hyacinthus Aſiaticus, φυλλοφόρῳ caule Cluſ. Cur. poſt. in fol. 16.*
Hyacinthus Orientalis, ſerotinus C. B. Pin. 45. *Hyacinthus Orientalis, ſerotinus, mixtus Eyſt.*
Hyacinthus Orientalis, ſerotinus, floribus erectis, candidis C. B. Pin. 45. *Hyacinthus Orientalis, ſerotinus, erectis candidis floribus Eyſt.*
Hyacinthus Orientalis, ſerotinus, floribus erectis, cæruleis C. B. Pin. 45. *Hyacinthus Orientalis, ſerotinus, erectis floribus cæruleis Eyſt.*
Hyacinthus Orientalis, ſerotinus, ſtriatus C. B. Pin. 45. *Hyacinthus minimus, ſerotinus, elegans, floſculis Hyacinthi Orientalis Adv. Part. 2. App. 510.*
Hyacinthus Orientalis, flore duplici C. B. Pin. 45. *Eyſt.*

Hyacinthus Orientalis, flore duplici, cæruleo C.B. Pin. 45.
Hyacinthus Orientalis, flore duplici, cæruleo, Romanus dictus H. L. Bat.
Hyacinthus Orientalis, flore purpureo, pleno H. L. Bat.
Hyacinthus Orientalis, flore cæruleo, pleno C. B. Pin. 45.
Hyacinthus Orientalis, flore subcæruleo, pleno, maximus Belgarum H. R Par.
Hyacinthus Orientalis, flore purpuro-violaceo, calyculis turgidis H. L. Bat.
Hyacinthus Orientalis, albus, multiplici flore C. B. Pin. 45. *Hyacinthus candidissimus, pleno flore Eyst.*
Hyacinthus Orientalis, pallidè incarnatus, multiplici flore H. L. Bat.
Hyacinthus Orientalis, roseus, Italicus dictus, multiplici flore candidissimo H. L. Bat.
Hyacinthus Orientalis, flore duplici, Capucinus dictus H. L. Bat.
Hyacinthus Orientalis, Capucinus dictus, flore elegantiori H. L. Bat.
Hyacintus Indicus, tuberosus, flore Hyacinthi Orientalis C. B. Pin. 47. *Hyacinthus. Indicus, tuberosâ radice Clus. Hist. 176. J. B. 2. 588.*
Hyacinthus, ab Hyacintho puero, ut fabulantur.

GENUS IV.

Muscari.

MUSCARI est plantæ genus, flore A, B licaceo, monopetalo, veluti campaniformi, globoso & in sex partes secto: ex cujus fundo surgit pistillum C quod deinde abit in fructum D plerùmque triangularem, in tria loculamenta divisum E, semínibusque fœtum ut plurimùm subrotundis F. Tab. 154.

Muscari species sunt.

Muscari arvense, latifolium, purpurascens. *Hyacinthus comosus, major, purpureus C. B. Pin. 42. Hyacinthus maximus, botryoides, comâ ceruleâ J. B. 2. 574. Hyacinthus comosus, spurius, tertius Dod. Pempt. 218.* Jardin.
Muscari arvense, latifolium, flore albo. *Hyacinthus comosus, major, albus C. B. Pin. 42.*
Muscari cæruleum, majus. *Hyacinthus racemosus, cæruleus, major. C. B. Pin. 42. Hyacinthus botryoides, cæruleus, amœnus Lob. Icon. 108.*
Muscari latifolium, speciosius. *Hyacinthus racemosus, latifolius, speciosior C. B. Pin. 42. Hyacinthus botryoides, incarnatus Tabern Icon. 628.*
Muscari flore albo. *Hyacinthus racemosus, albus C. B. Pin. 42. Hyacinthus botryoides, albus J. B. 2. 573. Hyacinthus botryoides, albo flore Clus. Hist. 182.*
Muscari floribus è cæruleo virescentibus. *Hyacinthus racemosus, floribus ex cæruleo virescentibus C. B. Pin. 42.*
Muscari Byzantinum, flore candicante. *Hyacinthus comosus, albus, Byzantinus C. B. Pin. 42. Hyacinthus comosus, Byzantinus, candicans, cum staminulis purpureis J. B. 2. 583.*
Muscari uvâ ramosâ, majus. *Hyacinthus uvâ ramosâ, major C. B. Pin. 42, Hyacinthus ramosus, botryoides, cæruleus Caspari Bauhini Bry.*

Mufcari uvâ ramofa minus. *Hyacinthus uvâ ramofa, minor C. B. Pin. 42. Hyacinthus botryoides iij, uvâ ramofa Cluf. Hift. 181.*

Mufcari cæruleum, minus, latifolium. *Hyacinthus racemofus, cæruleus, minor latifolius C. B. Pin. 43. Hyacinthus botryoides, vernus, minor, latifolius, cæruleus, inodorus J. B. 2. 572. Hyacinthus botryoides, 1 Cluf. Hift. 181.*

Mufcari arvenfe, juncifolium, cæruleum, minus. *Hyacinthus racemofus, cæruleus, minor, juncifolius C. B. Pin. 43. Hyacinthus vernus, botryoides, minor, cæruleus, anguftioribus foliis, odoratus J. B. 2. 571. Hyacinthus racemofus Dod. Pempt. 217.*

Mufcari arvenfe, juncifolium, carneum, minus. *Hyacinthus racemofus, minor, juncifolius, carneo flore H. R. Par.*

Mufcari arvenfe, juncifolium, exalbidum, minus. *Hyacinthus racemofus, cæruleus, minor, juncifolius, flore dilutè ex albido C. B. Pin. 43.*

Mufcari mofchatum, grifeo obfoleto flore. *Hyacinthus racemofus, mofchatus, grifeo flore obfoleto H. R. Par.*

Mufcari obfoletiore flore Cluf. Hift. 178. *Hyacinthus racemofus, mofchatus C. B. Pin. 42. Hyacinthus odoratiffimus, dictus Tibcadi & Mufcari J B. 2. 578.*

Mufcari flore obfoletè nigro Eyft.

Mufcari flavo flore Cluf. Hift. 179. *Hyacinthus racemofus, mofchatus, luteus C. B. Pin. 43. Hyacinthus odoratiffimus, Tibcadi luteus J. B. 2. 579.*

Mufcari præcox, flore lutéo. *Hyacinthus racemofus, luteus, præcox C. B. Pin. 43. Hyacinthi Tibcadi lutei varietas five Mufcari luteo-præcox J. B. 2. 579. Tibcadi lutei varietas, five Mufcari luteum, præcox Lob. Adv. Part. 2. 487.*

Mufcari, ut exiftimant, ab odore floris mofchato.

GENUS V.

Colchicum. *Colchique.*

Tab. 181. COLCHICUM eft plantæ genus, flore A liliaceo, monopetalo, ab ipfa radice emergente fub tubi tenuiffimi formâ, in fex partes fenfim ampliati. Piftillum autem B è fundo floris furgit, in capillamenta tenuia C definens, abitque in fructum D oblongum, trigonum, in tria loculamenta E divifum, feminibufque fœtum fubrotundis F. His notis addenda eft radix gemina, tuberofa, Tab. 182. quarum altera carnofa eft G, H, altera fibrata I, eodem involucro membranaceo K obducta.

Colchici fpecies funt.

Colchicum commune C. B. Pin. 67. *Colchicum J. B. 2. 649. Colchicum Dod. Pempt. 460.*

Colchicum album, cum purpurafcentibus lineis J. B. 2. 651.

Colchicum commune, folio lineis albis picto H. R. Par.

Colchicum commune, folio lineis interfecto luteis H. R. Par.

Colchicum vulgare, atro-purpureum Parifienfium, flore fimplici H. R. Par. *Colchique vineux.*

Colchicum vere & autumno florens C. B. Pin. 68. *Colchicum biflorum J. B. 2. 652. Bluf. Hift. 202.*

Colchicum Anglicum, candidum, anguftis foliis C. B. Pin. 68. *Colchicum candido flore, Anglicum Lob. Icon. 143. J. B. 2. 654.*

Colchicum foliorum foliis albis & rubris, alternatim difpofitis C. B. Pin. 68. *Colchicum album & rubrum Eyft.*

Colchicum multiflorum C. B. Pin. 68. *Colchicum exoticum, foliis ternis, purpureis & aliis ternis albicantibus varians Eyft.*

Colchicum album, ftriis variegatum C. B. Pin. 68. *Colchicum mixtum, autumnale Eyft.*

Colchicum polyflorum, variegatum C. B. Pin. 68. *Colchicum verficolor, polyanthes, reflorefcens Eyft.*

Colchicum latifolium, variegatum C. B. Pin. 68. *Colchicum Byzantinum, polyanthos, Fritillariæ facie, autumnale Eyft.*

Colchicum purpuro-lacteum, variegatum C. B. Pin. 68. *Colchicum ποικιλανθὲς five verficolore flore J. B. 2. 655. Colchicum iij Cluf. Hift. 200.*

Colchicum ex albo & purpurafcente varium C. B. Pin 68. *Colchicum ποικιλανθὲς, alterum Cluf. Hift. App. cclviij. J. B. 2. 656.*

Colchicum flore Fritillariæ inftar teffellato C. B. Pin. 68. *Colchicum Fritillariæ facie, pallidum Suvert.*

Colchicum purpureum, magnis foliis viridibus latioribus & crifpis, Coum dictum H. R. Par. *Colchicum variegatum Corn. 136.*

Colchicum Lufitanicum, flore carneo, multiplici & purpureo vivaci mixtum H. R. Par.

Colchicum florum foliis anguftis & variegatis C. B. Pin. 68. *Colchicum montanum, minus, verficolore flore Cluf. Hift 201. J. B. 2. 656.*

Colchicum pleno flore, variegatum C. B. Pin. 68. *Colchicum flore pleno, maculatum, autumnale Eyft.*

Colchicum latifolium, multiflorum, variegatum C. B. Pin. 68. *Colchicum polyanthes, candidum, eleganti rubore varium D. J. Franqueville Adv. Part. 2. 500. J. B. 2. 653.*

Colchicum candidum, multiflorum C. B. Pin. 68. *Colchicum polyanthes, album J. B. 2. 653. Colchicum Pannonicum, πολυανθὲς, albo flore Cluf. Hift. 199.*

Colchicum polyanthes, lato Hellebori albi folio C. B. Pin. 68. *Colchicum Byzantinum, latifolium, polyanthes J. B. 2. 655. Colchicum Byzantinum, latifolium, πολυανθὲς Cluf. Hift. 199.*

Colchicum polyanthos, multiplex C. B. Pin. 68. *Colchicum polyanthos, flore multiplici, autumnale Eyft.*

Colchicum polyanthos, foliis latis, convolutis C. B. Pin. 69. *Colchicum vernum. flore purpureo, plenum Eyft.*

Colchicum pleno flore C. B. Pin. 69. *J. B. 2. 654. Cluf. Hift. 202.*

Xx iij

Colchicum polyanthes, multiplex, flore albo H. L. Bat.

Colchicum polyanthes, multiplex, flore tessellato H. L. Bat.

Colchicum vernum, Hispanicum C. B. Pin. 69. *Colchicum vernum Clusii J. B. 2. 652.*

Colchicum montanum, angustifolium C. B. Pin. 68. *Colchicum montanum, flore purpureo J. B. 2. 656.*

Diosc. Lib. 4. cap. 14. *Plurimum in Messeniâ & apud Colchos enascitur Colchicum*, ait Dioscorides. Inde nomen.

SECTIO II.

De Herbis, flore Liliaceo, monopetalo, in sex partes secto, cujus calyx abit in fructum.

GENUS I.

Crocus, *Saffran.*

Tab. 183. & 184. CROCUS est plantæ genus, flore A liliaceo, inferius tubulato, monopetalo, tubo scilicet in partes sex ampliato & pediculo B insidente. Pistillum C è fundo floris surgit in terna capillamenta capitata & cristata D divisum: calyx verò E deinde abit in fructum oblongum F, trigonum, in tria loculamenta G divisum, seminibusque fœtum subrotundis H. His notis addenda est radix gemina, tuberosa, quarum altera quæ minor est K, alteri majori I, carnosæ & fibratæ insidet; utraque verò involucro membranaceo M obducitur.

Croci species sunt.

Crocus sativus C. B. Pin. 65. *Crocus. Dod. Pempt. 213. J. B. 2. 637.*

Crocus autumnalis, florem sine foliis promens, odorus C. B. Pin. 65. *Crocus montanus, 2, flore purpureo, foliis orbiculato mucrone J. B. 2. 646. Crocum montanum, 2 Clus. Hist. 208.*

Crocus Alpinus, autumnalis C. B. Pin. 65. *Crocus montanus, autumnalis J. B, 2. 646. Crocum montanum, 1 Clus. Hist. 209.*

Crocus autumnalis, subcæruleus, multiflorus C. B. Pin. 65. *Crocus montanus, tertius J. B. 2. 646. Crocum montanum, iij Clus. Hist 209.*

Crocus autumnalis, montanus, angustifolius, flore argenteo H. R. Par.

Crocus montanus, autumnalis, violaceus, amplo flore Belgarum H. R. Par.

Crocus autumnalis, flore minore C. B. Pin. 65. *Crocum montanum, Pyrenæum autumnale J. B. 2. 647. Crocum Pyrenæum, autumnale Clus. App. alt.*

Crocus angustifolius, nusquam florens H. R. Par.

Crocus Italicus, angustifolius, magno flore, radice rostratâ *Sisyrinchium Asprensium Col. Part. 2. 7. Sisyrinchium minus, angustifolium, flore majore, variegato C. B. Pin. 41.*

Crocus Italicus, anguftifolius, parvo flore, radice roftratâ. *Sifyrinchium Theophrafti Col. Part. 1. 328. Sifyrinchium minus, anguftifolium C. B. Pin. 41.*

Crocus Italicus, latifolius, radice roftratâ. *Sifyrinchium alterum, latifolium Col. Part. 1. 329.*

Crocus fylveftris, Byzantinus, ferotinus, candidus, tantillùm fub-cæruleus J. B. 2. 647. *Adv. Part. 2. 498.*

Crocus vernus, latifolius, purpureus, variegatus C. B. Pin. 65. *Crocus vernus, latifolius, purpureus, verficolore flore Cluf. Hift. 205. J. B. 3. 643.*

Crocus vernus, latifolius, flore purpureo, magno C. B. Pin. 65. *Crocus vernus, latifolius, purpureus, flore majore J. B. 2. 642. Crocus vernus, latifolius, purpureo flore majore Cluf. Hift. 204.*

Crocus vernus, latifolius, albus, variegatus C. B. Pin. 65. *Crocus vernus, latifolius, albo flore interdum purpurafcentibus venis vario J. B. 2. 640. Crocus vernus, latifolius, albo flore Cluf. Hift. 203.*

Crocus vernus, Ianthinus, latiore folio, lineâ mediâ albâ & margine flavefcente H. R. Par. *Agathe*

Crocus vernus, latifolius, flore interiùs fuaverubentibus lineis picto, exteriùs albidis H. R. Par.

Crocus vernus, tribus foliis fuaverubentibus, aliis variegatis alternatim difpofitis H. R. Par.

Crocus vernus, albus, verficolor, alter C. B. Pin. 66. *Crocus vernus, latifolius, albus, verficolore flore 1 Cluf. Hift. 204.*

Crocus vernus, latifolius, purpuro-violaceus C. B. Pin. 66. *Crocus vernus, latifolius, alter, flore purpureo, minore J. B. 2. 640. Crocus vernus, latifolius, flore purpureo, minore Cluf. Hift. 203. Crocus fylveftris, vernalis, prior Dod. Pempt. 214.*

Crocus vernus, latifolius, flore albo, purpuro-violacea bafi C. B. Pin. 66. *Crocus fylveftris, vernus, tertius, flore albo, purpuro-violacea bafi Lob. Icon. 140.*

Crocus vernus, latifolius, flore fupernè purpureo, inferiùs flavefcente C. B. Pin. 66. *Crocus fylveftris, 1 Dalechampii Lugd. 1533.*

Crocus vernus, latifolius, flore violaceo vel cæruleo diftincto C. B. Pin. 66. *Crocus violaceus & cæruleus diftinctus Suvert.*

Crocus vernus, latifolius, flore cæruleo, lineis violaceis variegato C. B. Pin. 66. *Crocus cæruleus, lineis violaceis diftinctus Suvert.*

Crocus vernus, flore pleno C. B. Pin. 66. *Crocus vernus, latifolius, duplici flore Cluf. Hift. 205.*

Crocus vernus, latifolius, multiflorus, purpuro-violaceus, lineis candidis C. B. Pin. 66. *Crocus vernus, polyanthos, purpuro-violaceus, lineis candidis Eyft.*

Crocus vernus, latifolius, multiflorus, floribus candidis, lineis purpuro-cæruleis C. B. Pin. 66. *Crocus vernus, polyanthos, floribus candidis, lineis purpuro-cæruleis Eyft.*

Crocus vernus, minor, albicans C. B. Pin. 66. *Crocus vernus, latifolius, albo versicolore flore, 2. simplici & duplici J. B. 2. 642. Crocus vernus, latifolius, albus, versicolore flore, 2 Clus. Hist. 204.*

Crocus vernus, minor, purpurascens C. B. Pin. 66. *Crocus vernus, albus, cæruleis oris in latere folii Lobelio, & Crocus vernus, latifolius, albo versicolore flore primus Clusio J. B. 2. 642. Crocus vernus, latifolius, albus, versicolore flore, 1 Clus. Hist. 204.*

Crocus vernus, latifolius, albus vel cinericius C. B. Pin. 66. *Crocus cinericius, duplex Suvert.*

Crocus vernus, latifolius, flavus, flore majore C. B. Pin. 66. *Croci verni species flava J. B. 2. 643. Crocus vernus, latifolius, flavo flore Clus. Hist. 205.*

Crocus vernus, latifolius, flavus, flore minore & pallidiore C. B. Pin. 66.

Crocus vernus, latifolius, flavo flore, virente basi H. R. Par.

Crocus vernus, latifolius, flavus, coronâ phœniceâ C. B. Pin. 66. *Crocus vernus, flore luteo, coronâ phœniceâ Lob. Adv. Part. 2. 497.*

Crocus vernus, latifolius, aureus C. B. Pin. 66. *Croci verni species aurea J. B. 2. 643. Crocus vernus, latifolius, aureo flore Clus. Hist. 206.*

Crocus vernus, latifolius, pallidus C. B. Pin. 66. *Croci verni species pallida J. B. 2. 643. Crocus vernus, latifolius, pallido flore Clus. Hist. 206.*

Crocus vernus, latifolius, flavo-varius C. B. Pin. 66. *Croci verni latifolii, flavi vario flore simplici 1 species J. B. 2. 644. Crocus vernus, latifolius, flavo-vario flore 1 Clus. Hist. 206.*

Crocus vernus, latifolius, flavo-varius, alter C. B. Pin. 66. *Croci verni latifolii flavi, vario flore simplici 2 species J. B. 2. 644. Crocus vernus latifolius, flavo-vario flore ij Clus. Hist. 206.*

Crocus vernus, latifolius, flavo-vario flore duplici Clus. Hist. 206. *Croci verni latifolii flavi vario flore duplici 1 species J. B. 2. 644.*

Crocus vernus, angustifolius, magno flore C. B. Pin. 67. *Crocus vernus, angustifolius, floribus cæruleis sive violaceis, Hispanicus J. B. 2. 645. Crocus vernus, angustifolius, 1 Clus. Hist. 207.*

Crocus vernus, angustifolius, magno flore candido C. B. Pin. 67. *Crocus vernus, angustifolius, floribus interdum candidis, Hispanicus J. B. 2. 645.*

Crocus vernus, angustifolius, gemino bulbo C. B. Pin. 66. *Crocus vernus, minor, alter, flore minore, ex albo purpureo J. B. 2. 645. Crocus sylvestris, vernalis, alter Dod. Pempt. 214.*

Crocus vernus, angustifolius, parvo flore C. B. Pin. 67. *Crocus vernus, angustifolius iij Clusio, flore multo minore, cæruleo J. B. 2. 645. Crocus vernus, angustifolius, ij Clus. Hist. 207.*

Crocus vernus, juncifolius, purpureus C. B. Pin. 67. *Crocus angustifolius, 4. flore purpureo, saturati coloris J. B. 2. 646. Crocum vernum, angustifolium, violaceo flore Clus. Hist. 208.*

Crocus vernus, capillari folio Clus. App. 1. J. B. 2. 647.

Crocus

Crocus vernus, anguſtifolius, variegatus C. B. Pin. 67. *Crocus vernus, aureus, variegatus Eyſt.*

Crocus differt à Colchico, 1° radice geminâ, alterâ alteri inſidente: 2° calyce in fructum abeunte: 3° piſtillo in capillamenta capitata & criſtata deſinente.

GENUS II.

Narciſſus. *Narciſſe.*

NARCISSUS eſt plantæ genus, flore A, B liliaceo, monopetalo, campaniformi C, D, in ſex partes ſecto, meditullium ejus coronæ inſtar cingentes. Calyx autem E, F qui plerumque prodit è vaginâ membranaceâ G, H, abit deinde in fructum I oblongum vel ſubrotundum, trigonum, trifariam dehiſcentem K, in tria loculamenta L diviſum, ſeminibuſque fœtum ſubrotundis M. *Tab. 185.*

Narciſſi ſpecies ſunt.

Narciſſus maximus, pallidus, foliis incanis C. B. Pin. 48. *Narciſſus maximus, pallidus, amplo calyce flavo Cluſ. Cur. poſt. in fol. 60.*

Narciſſus maximus, flore cæruleo-albicante, fimbriâ croceâ, aureâ C. B. Pin. 48. *Narciſſus maximus, medio-purpureus aut cæruleus, latifolius, Hiſpanicus Eyſt.*

Narciſſus albus, magno odore, floris circulo pallido C. B. Pin. 48. *Narciſſus medio-purpureus, magno flore, folio latiore J. B. 2, 601. Narciſſus latifolius, 7 Cluſ. Hiſt. 157.*

Narciſſus niveus, odoratus, circulo rubello C. B. Pin. 48. *Narciſſus latifolius, 6 Cluſ. Hiſt. 156.*

Narciſſus albus, circulo croceo, minor C. B. Pin. 49. *Narciſſus medio-purpureus, minor J. B. 2, 601. Narciſſus minor ſerotinus, medio-croceus Lob. Icon. 113.*

Narciſſus albus, circulo purpureo C. B. Pin. 48. *Narciſſus medio-purpureus Dod. Pempt. 223. J. B. 2, 600.*

Narciſſus albus, circulo croceo vel luteo C. B. Pin. 49. *Narciſſus medio-luteus Dod. Pempt. 223.*

Narciſſus albus, major, odoratus C. B. Pin. 49. *Narciſſus latifolius, major, in latifoliorum claſſe alter Cluſ. Hiſt. 156.*

Narciſſus Orientalis, major, albus C. B. Pin. 49. *Narciſſus Orientalis, major, polyanthos, totus albus Eyſt.*

Narciſſus Orientalis, medius, albus C. B. Pin. 49. *Narciſſus Orientalis, medius, totus albus, polyanthos Eyſt.*

Narciſſus Orientalis, albus, calyce ſtellato C. B. Pin. 49. *Narciſſus Orientalis, albus, odoratus, calyce ſtellato Eyſt.*

Narciſſus totus albus, major C. B. Pin. 49. *Narciſſus cum pluribus floribus, totus albus, major J. B. 2, 606. Narciſſus latifolius, ſimplici flore prorſus albo, 1 Cluſ. Hiſt. 155.*

Narciſſus totus albus, minor C. B. Pin. 49. *Narciſſus foliis candicantibus,*

cum pluribus floribus, totus albus, minor J. B. 2. 606. Narcissus latifolius, niveus, alter Clus. Hist. 155.

Narcissus niveus C. B. Pin. 50. *Narcissus niveus, latifolius, Byzantinus J. B. 2. 607. Narcissus latifolius, niveus, tertius Clus. Hist. 155.*

Narcissus albus, flore minore, Jasmini odore C. B. Pin. 50. *Narcissus latifolius, niveus, tertius, alter Clus. Hist. 155.*

Narcissus Orientalis, albus, calyce luteo, Campanulæ simili, maximus C. B. Pin. 50. *Narcissus, polyanthos, Orientalis, calyce medio-luteo, odoratus, maximus Eyst.*

Narcissus Orientalis, albus, calyce luteo, medius C. B. Pin. 50. *Narcissus polyanthos, Orientalis, medio-luteus, odoratus, medius Eyst.*

Narcissus Orientalis, albus, calyce luteo, minor C. B. Pin. 50. *Narcissus polyanthos, Orientalis, medio-luteus, minor, odoratus Eyst.*

Narcissus Orientalis, calyce aureo, pluribus foliolis pleno C. B. Pin. 50. *Narcissus Orientalis medio-croceus, calyce pleno Eyst.*

Narcissus Orientalis, calyce rotundo, auro-luteo C. B. Pin. 50. *Narcissus Orientalis, medio croceus, major Eyst.*

Narcissus pallidus, medio-croceus C. B. Pin. 50. *Narcissus latifolius, flore prorsus albo, ij. Clus. Hist. 155.*

Narcissus pallidus, medio-aureus C. B. Pin. 50. *Narcissus medio-luteus, Pisanus, plures flores ferens J. B. 2. 604. Narcissus sulphurei coloris, minor Clus. Cur. post. in fol. 62.*

Narcissus albus, circulo croceo, polyanthos C. B. Pin. 50. *Narcissus medio-croceus, serotinus, cum aliquot floribus J. B. 2. 604. Narcissus mediocroceus, serotinus, polyanthos Lob. Icon. 112.*

Narcissus medio-purpureus Eyst.

Narcissus pallidus, circulo luteo C. B. Pin. 51. *Narcissus albidus, medio-luteus, cum aliquot floribus J. B. 2. 604.*

Narcissus pallidus, circulo aureo, alter C. B. Pin. 50. *Narcissus pallido flore, medio-aureus sive v Clus. Hist. 156. Narcissus pallido flore, medio-aureus J. B. 2. 607.*

Narcissus albus, foliis reflexis, calyce brevi, aureo H. R. Par.

Narcissus incomparabilis, flore pleno, partim flavo, partim croceo H. R. Par.

Narcissus medio-luteus, copioso flore, odore gravi C. B. Pin. 50. *Narcissus multos ferens flores, medio-luteus, Narbonensis J. B. 2. 603. Narcissus medio-luteus, Donas Narbonensium Lob. Icon. 114.*

Narcissus medio-luteus, majoribus floribus C. B. Pin. 50. *Narcissus plures ferens flores majores, præcocior, medio-luteus J. B. 2. 603. Narcissus latifolius, Byzantinus, medio-luteus, ij Clus. Hist. 154.*

Narcissus niveus, calyce flavo, odoris fragrantissimi C. B. Pin. 50. *Narcissus latifolius, simplex, medio-luteus, iij Clus. Hist. 154.*

Narcissus luteus, polyanthos, Africanus C. B. Pin. 50. *Narcissus Africanus, flavus, polyanthos Clus. Cur. post. in fol. 61.*

Narcissus luteus, polyanthos, Lusitanicus C. B. Pin. 50. *Narcissus d'Argiers*

aut Ægyptius vocatus Lob. Adv. Part. 2. 491.

Narciſſus Conſtantinopolitanus, polyanthos, major, melino pleno flore H. R. Par.

Narciſſus luteus, Conſtantinopolitanus C. B. Pin. 51. *Narciſſus totus luteus, foliis anguſtis, Thracicus J. B. 2. 607. Narciſſus latifolius, flore prorſus flavo Cluſ. Hiſt. 156.*

Narciſſus anguſtifolius, totus luteus C. B. Pin. 51. *Narciſſus totus luteus, ſemperflorens Caccini Cluſ. Cur. poſt. in fol. 62.*

Narciſſus anguſtifolius, flavus, magno calyce C. B. Pin, 51. *Narciſſus juncifolius, flavus, amplo calyce J. B. 2. 608. Narciſſus juncifolius, 1, amplo calyce Cluſ. Hiſt. 158.*

Narciſſus anguſtifolius, albus, major C. B. Pin. 51.

Narciſſus anguſtifolius, albus, minor C. B. Pin. 51. *Prodr. 27.*

Narciſſus anguſtifolius, pallidus, calyce flavo C. B. Pin. 51. *Narciſſus ſulphurei coloris, majuſculus Cluſ. Cur. poſt. in fol. 62.*

Narciſſus parvus, albus, fimbriâ ſuave rubente C. B. Pin. 51. *Narciſſus parvus, ſtellatus, albus, medio ſuave-rubente vertice Lob. Adv. Part. 2. 491.*

Narciſſus medio-croceus, Gramineo folio C. B. Pin. 51. *Narciſſus medio-croceus, tenuifolius Lob. Adv. Part. 2. 490. J. B. 2. 602.*

Narciſſus Juncifolius, oblongo calyce, luteus, major C. B. Pin. 51. *Narciſſus Juncifolius, major Dod. Pempt. 226.*

Narciſſus Juncifolius, luteus, minor C. B. Pin. 51. *Narciſſus Juncifolius, minor Dod. Pempt. 226.*

Narciſſus Juncifolius, flore luteo, variegato C. B. Pin. 51. *Narciſſus luteus, albicantibus lineis diſtinctus, brevi calyce Suvert.*

Narciſſus Juncifolius, flore pallidiore, calyce flavo C. B. Pin. 51. *Narciſſus Juncifolius, minor, flore pallido J. B. 2. 609. Narciſſus Juncifolius, minor Cluſ. Hiſt. App. cclvij.*

Narciſſus Juncifolius, flore rotundo, roſeo C. B. Pin. 51. *Narciſſus Juncifolius, flore rotundæ circinitatis roſeo Lob. Icon. 121.*

Narciſſus Juncifolius, totus albus C. B. Pin. 51. *Narciſſus Juncifolius, omnino albus, calyce longo J. B. 2. 598. Narciſſus Juncifolius, flore albo, alter Cluſ. in Auct. Append. Alt.*

Narciſſus Juncifolius, albus, calyce magno D. Cor. Coorne, tortilibus foliis J. B. 2. 599. *Narciſſus Juncifolius, albus, calyce magno D. Cor. Coorne Lob. Adv. Part. 2. 492.*

Narciſſus autumnalis, albus C. B. Pin. 51. *Narciſſus Juncifolius, albus, autumnalis, medio-obſoletus Suvert.*

Narciſſus albus, autumnalis, minimus C. B. Pin. 51. *Narciſſus ſerotinus ſive autumnalis, minimus Cluſ. Hiſt. 162.*

Narciſſus latifolius, maximus, albus, calyce brevi, luteo C. B. Pin. 51. *Narciſſus, albus, maximus, calyce luteo, brevi Eyſt.*

Narciſſus latifolius, pallidus, calyce amplo & aureo, caule ſtriato C. B. Pin. 51. *Narciſſus latifolius, flavo flore, amplo calyce Cluſ. Cur. poſt. in fol. 11.*

Narciſſus latifolius,pallidus, calyce amplo, alter C. B. Pin. 52. *Narciſſus maximus, pallidus, amplo calyce flavo Cluſ. Adv. Cur. poſt. in fol. 60.*

Narciſſus latifolius, ſulphureus vel albus, brevi calyce C. B. Pin. 52. *Narciſſus ſulphurei coloris, brevi calyce Suvert.*

Narciſſus albus, medius, calyce luteo, brevi C. B. Pin. 52. *Eyſt.*

Narciſſus maximus, pallidè luteus C. B. Pin. 52. *Narciſſus maximus, griſeus vel pallidus, amplo calyce flavo, non deſcriptus Suvert.*

Narciſſus ſubflavus, tubo ſexangulo C. B. Pin. 52. *Narciſſus falſus ſive Pſeudonarciſſus, tubâ ſexangulari, dilutior, flavus non deſcriptus Suvert.*

Narciſſus flavus, tubo rotundo C. B. Pin. 52. *Narciſſus ſeu Pſeudonarciſſus oblongâ tubâ rotundâ, non fimbriatâ, quaſi abſciſſâ, flavo flore Suvert.*

Narciſſus albus, tubo luteo C. B. Pin. 52. *Narciſſus ſeu Pſeudonarciſſus, albus, oblongo calyce luteo Suvert.*

Narciſſus albus, calyce flavo, Muſcati odore C. B. Pin. 52. *Narciſſus foliis floris albis, oblongo calyce luteo J. B. 2. 597. Narciſſus oblongo calyce Cluſ. App. Alt.*

Narciſſus albus, calyce flavo, alter C. B. Pin. 52. *Narciſſus albus, oblongo calyce, præcox Adv. Cur. poſt. in fol. 61.*

Narciſſus ſylveſtris, pallidus, calyce luteo C. B. Pin. 52. *Bulbocodium vulgatius J. B. 2. 593. Narciſſus luteus, ſylveſtris Dod. Pempt. 227.*

Narciſſus major, totus luteus, calyce prælongo C. B. Pin. 52. *Bulbocodium Hiſpanicum J. B. 2. 594. Pſeudonarciſſus major, Hiſpanicus Cluſ. Hiſt. 165.*

Narciſſus totus luteus, florum foliis reflexis C. B. Pin. 53. *Narciſſus totus luteus, oblongo calyce & reflexis foliis Suvert.*

Narciſſus parvus, totus luteus C. B. Pin. 53. *Bulbocodium minus J. B. 2. 596. Pſeudonarciſſus minor, Hiſpanicus, latifolius Cluſ. Hiſt. 165.*

Narciſſus albus, oblongo calyce C. B. Pin. 53. *Pſeudonarciſſus albo flore J. B. 2. 597. Cluſ. App. Alt.*

Narciſſus albus, fimbriâ luteâ C. B. Pin. 53. *Pſeudornarciſſus flore albo, tubâ oblongâ, fimbriis luteis Suvert.*

Narciſſus luteus, repens C. B. Pin. 53. *Pſeudornarciſſus minor, luteus, repens Eyſt.*

Narciſſus anguſtifolius, albus calyce oblongo, floreque reflexo C. B. Pin. 53 *Narciſſus Juncifolius, albus, flore reflexo Cluſ. App. Alt.*

Narciſſus montanus, Juncifolius, calyce flavo C. B. Pin. 53. *Bulbocodium tenuifolium, flore luteo J. B. 2. 596. Pſeudonarciſſus Junceis foliis, 1 Cluſ. Hiſt. 165.*

Narciſſus montanus, alter, flore fimbriato C. B. Pin. 53. *Bulbocodium tenuifolium, aliud, flore luteo fimbriato J. B. 2. 596. Pſeudonarciſſus Juncifolius, ij. flavo flore Cluſ. Hiſt. 166.*

Narciſſus montanus, albus, minimus C. B. Pin. 53. *Bulbocodium minimum, tenuifolium, album J. B. 2. 598. Pſeudonarciſſus Juncifolius, iij. albo flore Cluſ. Hiſt. 166.*

Narciſſus montanus, Juncifolius, calyce aureo C. B. Pin. 53. *Pſeudonarciſſus minimus, Juncifolius, aureus Eyſt.*

Narciſſus montanus, coronatus C. B. Pin. 53. *Bulbocodium minimum. coronatum J. B. 2. 596. Narciſſus montanus, minimus, coronatus Lob. Icon. 119.*

Narciſſus Orientalis, flore multiplici & pleno albo luteo C. B. Pin. 53. *Narciſſus nobilis, Orientalis, polyanthos, mixtus Eyſt.*

Narciſſus latifolius, albus, medio-luteus C. B. Pin. 53. *Narciſſus cum pluribus floribus plenis, corollâ luteâ J. B. 2. 605. Narciſſus multiplex Dod. Pempt. 224.*

Narciſſus latifolius, albus, medio-aureus C. B. Pin. 53. *Narciſſus amplo flore, coronâ aureâ plenâ J. B. 2. 605. Narciſſus pleno flore, ij. Cluſ. Hiſt. 160.*

Narciſſus albus, coronâ multiplici, luteâ C. B. Pin. 53. *Narciſſus minore flore, coronâ totâ luteâ J. B. 2. 606. Narciſſus pleno flore, iij. Cluſ. Hiſt. 160.*

Narciſſus multiplex, totus flavus C. B. Pin. 54. *Narciſſus plenus, iiij. flavo flore Cluſ. Hiſt. 161.*

Narciſſus medio-purpureus, multiplex C. B. Pin. 54. *Narciſſus medio-purpureus, flore pleno J. B. 2. 602. Narciſſus pleno flore, v. Cluſ. Hiſt. 161.*

Narciſſus totus niveus, multiplex C. B. Pin. 54. *Narciſſus flore ſingulari, albo, pleno J. B. 2. 602. Narciſſus pleno flore, vj Cluſ. Hiſt. 161.*

Narciſſus albus, multiplex, ex Virgineâ C. B. Pin. 54. *Narciſſus totus albus, de Virginea, pleno flore, oblongo apice Suvert.*

Narciſſus ſylveſtris, multiplex, calyce carens C. B. Pin. 54. *Bulbocodium flore pleno J. B. 2. 594. Narciſſus ſylveſtris, multiplex Dod. Pempt. 227.*

Narciſſus flore pleno, variegato C. B. Pin. 54. *Narciſſus ſeptentrionalis, flore pleno, luteo Suvert.*

Narciſſus luteus, ſylveſtris, duplici & triplici tubo aureo C. B. Pin. 54. *Bulbocodii pleno flore ſpecioſum genus Venerii J. B. 2. 595. Pſeudonarciſſus pleno flore Cluſ. Hiſt. App. Alt.*

Narciſſus luteus, ſylveſtris triplici tubo, alter. C. B. Pin. 54. *Varietas pſeudonarciſſi pleno flore Cluſ. Cur. poſt. in fol. 13.*

Narciſſus luteus, tubo diviſo C. B. Pin. 54. *Pſeudonarciſſus duplex, diviſo calyce odoratus Suvert.*

Narciſſus latifolius, luteus, multiplex C. B. Pin. 54. *Narciſſus Cyprius, luteus, polianthos, flore pleno Lob. Adv. Part. 2. 490.*

Narciſſus Juncifolius, aureus, multiplex, Anemones formâ C. B. Pin. 54. *Narciſſus Juncifolius, pleno flore Cluſ. Cur. poſt. in fol. 13.*

Narciſſus aureus, pleno flore Suvert.

Narciſſus maritimus C. B. Pin. 54. *Pancratium Monſpeſſulanum, multis Scilla alba, parva J. B. 2. 611. Narciſſus marinus Dod. Pemp. 229.*

Narciſſus maritimus, flore rubro C. B. Pin. 54. *Pancratium floribus rubris Lob. Icon. 169.*

Narciſſus Illyricus, Liliaceus C. B. Pin. 55. *Pancratii Monſpeliani vel Heme-*

rocallidis Valentinæ facie Lilio-narciſſus, vel Narciſſus 3 Mathioli J. B. 2. 613. Lilio-narciſſus Hemerocallidis facie Cluſ. Hiſt. 168. H.Eyst. V.Or.3.t.6.f.1.

Narciſſus vernus, Americanus, flore albo. *Pancratium alterum, vernum, Indicum J. B. 2. 614. Pancratium Indicum, alterum vernum, ſive Narciſſus Indicus, alter, facie Pancratii Monſpeliaci Lob. Adv. Part. 2. 502.*

Narciſſus Americanus, flore multiplici, albo, odore Balſami Peruviani. *Narciſſus totus albus, latifolius, polyanthos, major, odoratus, ſtaminibus ſex è tubi ampli margine extantibus Sloane Cat. Plant. Jam. 115. Lys blancs des Iſles du Tertre pag. 110.*

Narciſſus Zeylanicus, flore albo, hexagono, odorato H. L. Bat. & *H. Amſtel. in fol. 75.* H.A.1.76. Catulli-pola. H.M.11.f.79.t.40.

Narciſſus vel à Narciſſo juvene in florem mutato, ut jocatur Ovidius; vel quòd ſoporem inducat: ναρκὴ, *Sopor.*

GENUS III.

Iris. *Flambe.*

Tab. 186. 187. & 188. IRIS eſt plantæ genus, flore A liliaceo, monopetalo, ad exortum veluti infundibuliformi B & in partes ſex ampliato, quarum tres 2, 3, 4, ſurſum; tres verò 1, 5, 6, deorſum ſpectant. Piſtillum C è fundo floris ſurgit tribus petalis inſtructum D, E, F, fornicatis, & partibus floris deorſum inflexis, ita incumbentibus ut palati cujuſdam G ſpeciem præ ſe ferant. Calyx autem H deinde abit in fructum oblongum I, K, O trifariam apice dehiſcentem N, in tria loculamenta L, M diviſum & ſeminibus fœtum nunc ſubrotundis P, nunc planis Q. His notis addenda eſt radix carnoſa, oblonga, repens & tunicis carens.

Iridis ſpecies ſunt.

Iris vulgaris, Germanica, ſive ſylveſtris C. B. Pin. 30. *Iris vulgaris, violacea ſive purpurea, ſylveſtris J. B. 2. 709. Iris ſylveſtris Tabern. Icon. 648.*

Iris hortenſis, latifolia C. B. Pin. 31. *Iris vulgaris, violacea ſive purpurea, hortenſis J. B 2. 709. Iris Dod. Pempt. 243.*

Iris hortenſis, pallidè cærulea C. B. Pin. 31. *Iris dilutè cærulea, involucro albo Tabern. Icon. 647.*

Iris hortenſis, pallidè cærulea, involucro albo, minor H. R. Par.

Iris hortenſis, alba, Germanica C. B. Pin. 31. *Iris noſtras, vulgaris, candidis floribus Lob. Icon. 59.*

Iris alba, Florentina C. B. Pin. 31. *Iris flore albo J. B. 2. 719.*

Iris Illyrica C. B. Pin. 31. *Eyſt.*

Iris Suſiana, flore maximo, ex albo nigricante C. B. Pin. 31. *Iris latifolia, major, Suſiana vel Chalcedonica, flore majore, variegato Cluſio prima J. B. 2. 721. Iris Chalcedonica, variegata Lob. Icon. 67.*

Iris latifolia, minor, alba, oris cæruleis Suvert.

Iris latifolia, minor, alba, oris dilutè purpureis H. R. Par.

Iris Aſiatica, cærulea, polyanthos C. B. Pin. 31. *Iris Aſiatica, cærulea, omnium Iridum ampliſſima, Dalmaticæ affinis J. B. 2. 716. Iris Dalmatica, major Lob. Icon. 61.*

Iris Afiatica, purpurea C. B. Pin. 31. *Iris Afiatica, purpurea, major, latifolia J. B. 2. 717. Iris latifolia, major, v, five Afiatica, purpurea Cluf. Hift. 219.*

Iris peregrina, fubrubens, inodora C. B. Pin. 31. *Iris major, latifolia, flore purpureo, cum aliqua rubedine J. B. 2. 717. Iris major, latifolia, vj Cluf. Hift. 219.*

Iris peregrina, odore Oxyacanthæ C. B Pin. 31.

Iris major, latifolia, Romana, cærulea Clufio 24. J. B. 2. 718. *Iris major, latifolia, xxiiij Cluf. Hift. 223.*

Iris Dalmatica, major C. B. Pin. 31. *Iris Dalmatica, major, flore vulgari minus violaceo J. B. 2. 715. Iris Chalcedonica, ij Tabern. Icon. 646.*

Iris Byzantina, purpuro-cærulea C. B. Pin. 31. *Iris major, latifolia, Byzantina, Dalmatica à Pancio miffæ fimilis J. B. 2. 716. Iris major, latifolia, xviij Cluf. Hift. 221.*

Iris Damafcena, polyanthos C. B. Pin. 31. *Iris major, latifolia five Damafcena, cærulea, Clufio 4, J. B. 2. 717. Iris major, latifolia 4, five Damafcena Cluf. Hift. 218.*

Iris latifolia, Germanica, odore fuavi C. B. Pin. 31. *Iris latifolia, major, purpurea, quibufdam Illyrica J. B. 2. 717. Iris major, latifolia, vij Cluf. Hift. 219.*

Iris latifolia, Germanica, odore Sambuci C. B. Pin. 31. *Iris major, latifolia, cui in flore craffæ venæ purpureæ J. B. 2. 717. Iris major, latifolia, viij Cluf. Hift. 219.*

Iris latifolia, Germanica, ochroleucos C. B. Pin. 31. *Iris major, latifolia, ochroleucos Clufio 28, J. B. 2. 721. Iris major, latifolia, 28 Cluf. Hift. 223.*

Iris latifolia, Germanica, candido-purpurea C. B. Pin. 31. *Iris major, latifolia, purpurea, foliis repandis candicantibus, purpureis venis diftinctis Clufio 21 J. B. 2. 719. Iris major, latifolia, 21 Cluf. Hift. 222.*

Iris latifolia, odore Oxyacanthæ C. B. Pin. 31. *Iris exotica, colore quafi pallido fuligine perfufo Camerarii Clufio 14. J. B. 2. 719. Iris major, latifolia, xiiij Cluf. Hift. 220.*

Iris latifolia, Pannonica, colore multiplici C. B. Pin. 31. *Iris lutea, foliis florum repandis, variegatis J. B. 2. 720. Iris major, latifolia, xv Cluf. Hift. 221.*

Iris latifolia, alba, viridis C. B. Pin. 32. *Iris major, foliis duobus coloribus diftinctis albo & viridi, Clufio 16. J. B. 2. 719. Iris major, latifolia, xvj Cluf. Hift. 221.*

Iris latifolia, caule aphyllo C. B. Pin. 32. *Iris major, latifolia, purpurea, caule nudo, alia, Clufio 26 J. B. 2. 723. Iris major, latifolia, xxv & xxvj. Cluf. Hift. 223.*

Iris latifolia, candida, purpureis venis diftincta C. B. Pin. 32. *Iris major, latifolia, candida, cum multis fibris purpureis Clufio 27 J. B. 2. 720. Iris major, latifolia, xxvij Cluf. Hift. 223.*

Iris latifolia, Belgica, odore Sambuci C. B. Pin. 32. *Iris Lusitanica, verna, violacea & Clusii major, latifolia, nona, cum venis purpureis J. B. 2. 717. Iris major, latifolia ix Clus. Hist. 219.*

Iris latifolia, Belgica, versicolor, odore Sambuci C. B. Pin. 32. *Iris latifolia, major, cui oræ ad flavum obsoletum accedunt J. B. 2. 718. Iris major latifolia, x Clus. Hist. 219.*

Iris latifolia, Belgica odore Sambuci, altera C. B. Pin. 32. *Iris latifolia, major, cum oris purpurascentibus J. B. 2. 718. Iris latifolia, major, xj. Clus. Hist. 220.*

Iris latifolia, Belgica, variegata C. B. Pin. 32. *Iris latifolia, major, flore versicolore J. B. 2. 718. Iris major, latifolia, xij. Clus. Hist. 220.*

Iris latifolia, Belgica, cærulea, versicolor C. B. Pin. 32. *Iris latifolia, major, versicolor, cærulea, dilutior Clusii 13. J. B. 2. 718. Iris major, latifolia xiij. Clus. Hist. 220.*

Iris latifolia, ex albo pallescens, striata C. B. Pin. 32. *Iris major, latifolia, pallescens ex albo, cum purpureis venis J. B. 2. 719. Iris major, latifolia, xvij Clus. Hist. 221.*

Iris latifolia, humilior, purpurea C. B. Pin. 32. *Iris major, latifolia, angustioribus foliis, purpureis floribus minoribus Clusio 19. J. B. 2. 718. Iris major, latifolia, xix Clus. Hist. 221.*

Iris latifolia, humilior, versicolor C. B. Pin. 32. *Iris major, latifolia, surrectis floris foliis, flavis & purpureis lineis distinctis Clusio 20 J. B. 2. 721. Iris major, latifolia, xx Clus. Hist. 222.*

Iris biflora, flore minore, odore Lilii Convallium C. B. Pin. 32. *Iris biflora, Lusitanica, flore violaceo, Clusio 22 J. B. 2. 722. Iris biflora, Lusitanica Dod. Pempt. 244.*

Iris Illyrica, flore majore. *Iridi biflora affinis, flore majore C. B. Pin. 32. Iris major, latifolia xxiij Clus. Hist. 223.*

Iris Dalmatica, minor Clus. Hist. 284. *Lob. Icon. 62. Iris major, latifolia, xviij Clus. Hist. 221. Iridi biflora, affinis minor C. B. Pin. 32. Iris Dalmatica, minor, flore purpura dilutioris J. B. 2. 716.*

Iris sativa, lutea C. B. Pin. 32. *Iris sativa, floribus aureis Math.*

Iris lutea, variegata Clusii Lob. Icon. 66.

Iris media, longissimis foliis, lutea C. B. Pin. 32. *Iris Tripolitana, foliis longissimis, flore aureo J. B. 2. 730. Iris Tripolitana Clus. Hist. 227.*

Iris palustris, lutea Tabern. Icon. 643. *Acorus adulterinus C. B. Pin. 34. Iris palustris, lutea sive Acorus adulterinus J. B. 2. 732.*

Iris palustris, lutea sive Acorus adulterinus, foliis glaucis, brevioribus H. L Bat.

Iris palustris, pallida Raii Synops. 234.

Iris fœtidissima seu Xyris. *Gladiolus fœtidus C. B. Pin. 30. Spatula fœtida Dod. Pempt. 247. Spatula fœtida, plerisque Xyris J. B. 2. 731.*

Iris pratensis, angustifolia, folio fœtido C. B. Pin. 32. *Iris angustifolia, 1 Clus. Hist. 228.*

Iris pra-

Iris pratenſis, anguſtifolia, non fœtida, altior C. B. Pin. 32. *Iris tenuifolia major, flore cæruleo & ſtriato, anguſtifolia, ij J. B. 2. 727. Iris ſylveſtris, Byzantina, peramœna Lob. Icon. 69.*

Iris pratenſis, anguſtifolia, humilior C. B. Pin. 32. *Iris minor ſive tenuifolia Dod. Pempt. 246.*

Iris anguſtifolia, maritima, major C. B. Pin. 32. *Iris ſylveſtris, maritima, Narbonenſis, an Medium Dioſcoridis? Lob. Icon. 68.*

Iris anguſtifolia, maritima, minor C. B. Pin. 33. *Iris anguſtifolia, minor, Cluſii iv. J. B 2. 72 6. Iris anguſtifolia, iiij Cluſ. Hiſt. 23 0.*

Iris anguſtifolia, hortenſis, verſicolor C. B. Pin. 33. *Iris anguſtifolia, flore violaceo, reflexis foliis lacteis & purpureis venis variis, Cluſii v. J. B. 2. 730. Iris anguſtifolia, v. Cluſ. Hiſt. 23 0.*

Iris anguſtifolia, candida, lineis rubentibus notata C. B. Pin. 33. *Iris anguſtifolia, flore albo J. B. 2. 728. Iris candidis floribus, anguſtifolia Lob. Adv. Part. 2. 479.*

Iris anguſtifolia, bicolor C. B. Pin. 33. *Iris altiſſima, bicolor, cæruleo obſoleto, cinereove mixta J. B. 2. 718. Iris flore cæruleo, obſoleto cinereove, polyflora, Iris maritima quorumdam Lob. Icon. 60.*

Iris anguſtifolia, Prunum redolens, minor C. B. Pin. 33. *Iris Graminea, cui pereunt quotannis folia J. B. 2. 727. Chamæiris Dod. Pempt. 247. Iris anguſtifolia, vj. Cluſ. Hiſt. 23 0.*

Iris anguſtifolia, Prunum redolens, major C. B. Pin. 33. *Chamæiris anguſtifolia Tabern. Icon. 649.*

Iris humilis, major, ſaturatè purpurea, biflora. *Chamæiris major, ſaturatè purpurea, biflora C. B. Pin. 33. Chamæiris latifolia, biflora Eyſt.*

Iris humilis, flore atropurpureo H. L. Bat.

Iris humilis, variegata. *Chamæiris variegata C. B. Pin. 33. Puſillæ Iridis latifoliæ varietas Lob. Icon. 64.*

Iris humilis, flore ſaturatè violaceo. *Chamæiris flore ſaturo-violaceo C. B. Pin. 33. Chamæiris latifolia, major Cluſ. Hiſt. 225.*

Iris humilis, minor, flore purpureo. *Chamæiris minor, flore purpureo C. B. Pin. 33. Iris humilis, latifolia, minor J. B. 2. 724. Iris violacea, parva Lob. Icon. 63.*

Iris humilis candicans, venis & orâ cæruleis. *Chamæiris minima, candicans, venis & orâ cæruleis H. R. Par.*

Iris humilis, Pyrenaica, foliis repandis, è luteo vireſcentibus. *Chamæiris Pyrenaica, foliis repandis, è luteo vireſcentibus H. R. Par.*

Iris humilis, Pyrenaica, foliis repandis, vireſcentibus, cum lineis cæruleis. *Chamæiris Pyrenaica, folio repando, vireſcente, lineis interſecto cæruleis H. R. Par.*

Iris humilis, minor, flore purpuro-cæruleo. *Chamæiris minor, flore purpuro-cæruleo C. B. Pin. 33. Chamæiris latifolia, minor, ij. Cluſ. Hiſt. 225. Iris humilis, latifolia, minor, altera J. B. 2. 725.*

Iris humilis, flore rubello. *Chamæiris minor, flore rubello C. B. Pin. 33. Iris*

humilis, latifolia, minor, 3 J. B. 2. 725. Chamæiris latifolia, flore rubello Lob. Icon. 65.

Iris humilis, minor, flore variè picto. *Chamæiris minor, flore variè picto C. B. Pin. 33. Iris humilis, latifolia, minor, elegantissima, variè picta. Clusio Chamæiris 7 J. B. 2. 725. Chamæiris latifolia, minor, vij Cluf. Hift. 227.*

Iris humilis, flore purpureo, flavefcente. *Chamæiris flore purpureo, flavefcente C. B. Pin. 33. Iris humilis, latifolia, minor, flore vario, ejus foliis valde incurvis. Clusio Chamæiris 8. J. B. 2. 725. Chamæiris flavo & purpurafcente flore Eyft.*

Iris humilis flore pallido & albo. *Chamæiris flore pallido & albo C. B. Pin. 33. Iris humilis, latifolia, minor, iv J. B. 2. 725. Chamæiris latifolia, minor, iiij Cluf. Hift. 226*

Iris humilis, minor, flore variegato. *Chamæiris minor, flore variegato C. B. Pin. 34. Chamæiris latifolia, minor, v Cluf. Hift. 225. J. B. 2. 725. Iris humilis, latifolia, minor, v J. B. 2. 725.*

Iris humilis, flore candido. *Chamæiris flore candido C. B. Pin. 34. Iris humilis, latifolia, feu Chamæiris nivea J. B. 2. 723. Chamæiris nivea aut candida Lob. Icon. 65.*

Iris humilis, flore luteo. *Chamæiris flore luteo C. B. Pin. 34. Chamæiris lutea, altera Lob. Icon. 66.*

Iris humilis, flore obfoletè pallido. *Chamæiris flore obfoletè pallido C. B. Pin. 34. Chamæiris latifolia, minor, vj Cluf. Hift. 226.*

Iris humilis, flore pallidè luteo. *Chamæiris flore pallidè luteo vel Chamæiris minor, ὀχρόλευκος C. B. Pin. 34. Chamæiris latifolia, minor, ix Cluf. Hift. 227.*

Iris humilis, candicans, venis variis diftincta. *Chamæiris candicans, venis variis diftincta C. B. Pin. 34. Iris humilis, latifolia, minor, flore vario, foliis reflexis, candicantibus. Clusio Chamæiris latifolia, minor, ij J. B. 2. 726. Chamæiris latifolia, minor, xj Cluf. Hift. 227.*

Iris humilis, faxatilis, Gallica. *Chamæiris faxatilis, Gallica C. B. Pin. 34. Iris humilis, latifolia, colore violaceo & faxatilis eadem J. B. 2. 723. Perpufilla faxatilis Iris latifolia, acaulis fermè Lob. Icon. 64.*

Iris humilis, latifolia, faxatilis, Lufitanica. *Chamæiris latifolia, faxatilis, Lufitanica C. B. Pin. 34. Iridis humilis aliud genus Cluf. Hift. 224.*

Iris humilis, latifolia, major, acaulis J. B. 2. 724. *Chamæiridis latifoliæ genus alterum Cluf. Hift. 224.*

Lib. 1. cap. 1. Iris, à cæleftis arcûs fimilitudine nomen obtinuit, ut ait Diofcorides.

GENUS IV.

Xiphion.

Tab. 189. XIPHION eft plantæ genus, flore A liliaceo, monopetalo, Iridis floris æmulo. Piftillum B tribus petalis pariter donatur: calyx verò C abit in fructum Iridis fructus formâ, fed radix D bulbofa eft feu plurimis tunicis conftat E.

Xiphii ſpecies ſunt.

Xiphion latifolium, acaulon, odoratum, flore cæruleo. *Iris bulboſa, latifolia, acaulos, odora, flore cæruleo C. B. Pin. 38. Iris bulboſa, latifolia, flore cæruleo J. B. 2. 703. Iris bulboſa, latifolia Dod. Pempt. 212.*

Xiphion, latifolium, acaulon, odoratum, flore purpureo. *Iris bulboſa, acaulos, odora, flore purpureo C. B. Pin. 38. Iris bulboſa, latifolia, purpurea Suvert.*

Xiphion latifolium, acaulon,odoratum, flore lactei coloris. *Iris bulboſa, latifolia acaulos, odorata, flore lactei coloris C. B. Pin. 38. Iris bulboſa, latifolia, flore candido J. B. 2. 703.*

Xiphion album, oris cæruleis. *Iris bulboſa, oris cæruleis Suvert.*

Xiphion Perſicum, præcox, flore variegato. *Iris Perſica, variegata, præcox Ferr. Flor. 152. Iris bulboſa, Perſica Park. Par. 172.*

Xiphion Porcellana dictum. *Iris bulboſa, Porcellana dicta H. L. Bat.*

Xiphion Chamoletta Lavandulacea dictum. *Iris bulboſa, flore Lavandulaceo. Chamoletta Lavandulacea Belgarum H. L. Bat.*

Xiphion Chamoletta dictum, flore cæruleo, verſicolor. *Iris bulboſa, major flore cæruleo, variegata, ſive Chamoletta Joan. Rhea.*

Xiphion Chamoletta dictum, flore purpureo, verſicolor. *Iris bulboſa, flore purpureo, verſicolor Joan. Rhea. Chamoletta purpurea Belgarum H. L. Bat.*

Xiphion latifolium, caule donatum, flore cæruleo. *Iris bulboſa, latifolia, caule donata, flore cæruleo C. B. Pin. 38. Iris bulboſa, Anglica, flore cæruleo Eyſt.*

Xiphion latifolium, caule donatum, flore atro-purpurante. *Iris bulboſa, latifolia, caule donata, flore atro purpurante C. B. Pin. 38. Iris bulboſa, latifolia, flore atropurpurante Eyſt.*

Xiphion latifolium, caule donatum, flore cæruleo, lineis violaceis aut purpureis diſtincto. *Iris bulboſa, latifolia, caule donata, lineis violaceis aut purpureis diſtincta C. B. Pin. 38.*

Xiphion latifolium, caule donatum, flore cinereo, violaceis ſtriis diſtincto. *Iris bulboſa, latifolia, caule donata, cinerea, violaceis ſtriis diſtincta C. B. Pin. 38.*

Xiphion latifolium, candidum. *Iris bulboſa, latifolia, candida C. B. Pin. 38. Iris bulboſa, Anglicana, major, flore candido Eyſt.*

Xiphion foliis amplioribus, maculatis, flore purpureo. *Iris bulboſa, foliis Cepaceis maculatis, flore purpureo, inodoro C. B. Pin. 38. Iris bulboſa Dod. Pempt. 211.*

Xiphion foliis amplioribus, maculatis, flore violaceo. *Iris bulboſa, foliis Cepaceis, maculatis, flore violaceo C. B. Pin. 38. Iris bulboſa, tota violacea J. B. 2. 703.*

Xiphion foliis amplioribus,maculatis, flore atro-rubente,in ſummo albo. *Iris bulboſa, foliis Cepaceis, maculatis, flore atro-rubente, in ſummo albo C. B. Pin. 38.*

Xiphion foliis amplioribus, maculatis, flore niveo. *Iris bulbosa, foliis Cepaceis, maculatis, flore niveo, inodoro C. B. Pin. 38. Iris bulbosa, flore albo Eyst.*

Xiphion angustifolium, flore vario. *Iris bulbosa, Lusitanica Dod. Pempt. 211. Iris bulbosa, angustifolia, tricolor, odore Coriandri C. B. Pin. 38. Iris bulbosa cæruleo & albo versicolor J. B. 2. 704.*

Xiphion angustifolium, flore vario, alterum. *Iris bulbosa angustifolia, tricolor C. B. Pin. 38. Iris bulbosa, iij. sive versicolor Clus. Hist. 211.*

Xiphion majus, flore luteo, inodoro. *Iris bulbosa, lutea, inodora, major C. B. Pin. 39. Iris bulbosa, lutea J. B. 2. 705. Hyacinthus Poëtarum luteus Lob. Icon. 95.*

Xiphion majus, flore luteo-pallescente. *Iris bulbosa pallido colore, sive luteo-pallescente Eyst.*

Xiphion majus, flore luteo, mixto. *Iris bulbosa, lutea, mixta Eyst.*

Xiphion versicolor & multiflorum. *Iris bulbosa, versicolor, πολύκλωνος J. B. 2. 704. Clus. Hist. 211. Iris bulbosa versicolor, ramosa C. B. Pin. 39.*

Xiphion minus, flore luteo, inodoro. *Iris bulbosa, lutea, inodora, minor C. B. Pin. 39. Iris Mauritanica Clus. Cur. post. in fol. 24.*

Xiphion majus & elatius versicolor, flore luteo. *Iris bulbosa, lutea, versicolor, major & elatior C. B. Pin. 39. Iris bulbosa, lutea, varia Lob. Adv. Part. 2. 510. Iris bulbosa, flavo-varia, hoc est 1. Classis tertiæ Clus. Hist. 214.*

Xiphion majus & humilius, flore amplo, flavo-vario. *Iris bulbosa, lutea, versicolor, latifolia, humilior, quadruplex C. B. Pin. 39. Iris bulbosa flavi-varia Classis tertiæ 2, 3, 4 & octava Clus. Hist. 214.*

Xiphion angustifolium, versicolor, elatius. *Iris bulbosa, lutea, versicolor, angustifolia, elatior, duplex C. B. Pin. 39. Iris bulbosa, flavi-varia Classis tertiæ v. & vj. Clus. Hist. 214.*

Xiphion versicolor, humilius, minore flore. *Iris bulbosa, lutea, versicolor, angustifolia, humilior, triplex C. B. Pin. 40. Iris bulbosa flavo-varia Classis tertiæ 9, 10, & 11. Clus. Hist. 215.*

Xiphion luteum, versicolor, medium. *Iris bulbosa, lutea, versicolor, inter latifoliam & angustifoliam media C. B. Pin. 40. Iris bulbosa flavo-varia 12. Clus. Hist. 212.*

Xiphion angustifolium, flore cæruleo, odoro. *Iris bulbosa, angustifolia, cærulea, Tiliæ odore C. B. Pin. 40. Iris bulbosa, cærulea, Lusitanica J. B. 2. 705. Iris bulbosa v, sive cærulea Clus. Hist. 212.*

Xiphion cæruleum, minus. *Iris bulbosa, cærulea, minor C. B. Pin. 40. Iris Hispanica, cæruleo-purpurea Suvert.*

Xiphion cæruleo-purpurascens, vario flore. *Iris bulbosa, cæruleo-purpurascens, vario flore C. B. Pin. 40. Iridis bulbosæ versicoloris 13. genus Clus. Hist. 215.*

Xiphion cæruleo violaceum. *Iris bulbosa, cæruleo-violacea C. B. Pin. 40. Iris bulbosa, flore cæruleo & purpureo Eyst.*

Xiphion angustifolium, violaceum. *Iris bulbosa, angustifolia, violacea C. B.*

Pin. 40. Iris bulbosa, violacea, Pyrenaica Lob. Adv. Part. 2. 511.

Xiphion angustifolium, violaceum, colore mixto. *Iris bulbosa, violacea, colore mixto Eyst.*

Xiphion angustifolium, album. *Iris bulbosa. angustifolia, alba C. B. Pin. 40. Iris Bulbosa, alba Lob. Adv. Part. 2. 511.*

Xiphion Americanum, flore è luteo nigricante Plum.

Xiphion à voce Græca ξίφος *gladius*, propter folia quasi ensiformia.

GENUS V.

Sisyrinchium.

SISYRINCHIUM est plantæ genus, ab Iride & Xiphio diversum, radice geminâ, alterâ alteri insidente, qualis in Croco & Gladiolo observatur.

Sisyrinchii species sunt.

Sisyrinchium majus, flore luteâ maculâ notato C.B. Pin 40. *Sisyrinchium majus Clus. Hist. 216. Iridi bulbosæ affine Sisyrinchium majus J. B. 2. 708.*

Sisyrinchium majus, flore albâ maculâ notato C. B. Pin. 41. *Sisyrinchium Mauritanicum Clus. Cur post. in fol. 25.*

Sisyrinchium medium C. B. Pin. 41. *Iridi bulbosæ affine. Sisyrinchium minus J. B. 2. 708. Sisyrinchium minus Clus. Hist. 216.*

Sisyrinchium à vocibus Græcis ὗς *Sus*, & ῥύγχος *Rostrum*, quasi diceres rostrum suillum, tum propter radicis formam tum quòd Sues rostro terram fodiant ut ea radice pascantur.

GENUS VI.

Gladiolus. *Glaïeul.*

GLADIOLUS est plantæ genus, flore A liliaceo monopetalo, ad exortum quasi infundibuliformi, in duo labia ampliato, superiori scilicet imbricato, inferiori verò quinquepartito. Calyx autem B cui flos insidet, abit deinde in fructum oblongum C, in tria loculamenta divisum D seminibusque fœtum subrotundis E calyptrâ involutis F. His notis addenda est radix gemina, carnosa H, tuberosâ, altera G, alteri K incumbens. *Tab. 190*

Gladioli species sunt.

Gladiolus maximus, Indicus C. B. Pin. 41. *Gladiolus maximus, Promontorii Bonæ Spei, flore rubro, incarnato Suvert. 66.*

Gladiolus major, Byzantinus C. B. Pin. 41. *Gladiolus Byzantinus, atro-purpureus Suvert. 41.*

Gladiolus floribus uno versu dispositis, major & procerior, flore purpuro-rubente C.B. Pin. 41. *Gladiolus sive Xiphion J.B. 2. 701. Gladiolus Dod. Pempt. 209.*

Gladiolus floribus uno versu dispositis, major & procerior, flore candicante C. B Pin. 41. *Gladiolus flore albo Suvert. 42.*

Gladiolus carnei coloris Suvert. 42.

Gladiolus floribus uno versu dispositis, minor & humilior C. B. Pin. 41.

Gladiolus floribus uno verſu diſpoſitis, minor C. B. Pin. 41. *Gladiolus minimus Lob. Adv. Part. 2. 511.*

Gladiolus minor, floribus uno verſu diſpoſitis, incarnatis H. L. Bat.

Gladiolus utrinque floridus C. B. Pin. 41. *Gladiolus Italicus, purpuro-violaceus Suvert.*

Gladiolus utrinque floridus, flore rubro C. B. Pin. 41. *Gladiolus Italicus, flore rubro Eyſt.*

Gladiolus utrinque floridus, floribus albis H. R. Monſp.

Gladiolus anguſto Gramineo folio C. B. Pin. 41. *Prodr. 26.*

Gladiolus, à foliorum formâ, quæ gladium quodammodo refert.

GENUS VII.

Aloë. *Aloes.*

Tab. 191. ALOE eſt plantæ genus, flore A, C liliaceo, monopetalo, veluti tubulato, in ſex partes ſecto: cujus calyx B in quibuſdam ſpeciebus, in aliis verò Piſtillum D abit in fructum E oblongum, plerumque cylindraceum, in terna loculamenta diviſum F, ſeminibuſque fœtum G planis & quaſi ſemicircularibus.

Aloës ſpecies ſunt.

Aloë vulgaris C. B. Pin. 286. *Aloë J. B. 3. 696. Dod. Pempt. 359.*

Aloë vera, coſtâ ſpinosâ Munt. Hiſt. 310. *Aloë Africana, foliis erectis, ſuperficie muricatis Pluk. Phytog. Tab. 129. fig. 2.*

Aloë Succotrina, anguſtifolia, ſpinoſa, flore purpureo Breyn. Prodr. 2. *H. Amſtel. in fol. 91. Aloë Americana, Ananæ folio, floribus ſuave-rubentibus Pluk. Phytog. Tab. 249. fig. 4.*

Aloë folio in oblongum aculeum abeunte C. B. Pin. 286. *Aloë Americana, muricata J. B. 3. 701. Aloë ex America Dod. Pempt. 359. Aloë Americana, florida Ald. H. Farneſ. 94.*

Aloë Americana, folio in oblongum aculeum abeunte, minor Prodr. Par. Bat.

Aloë Americana, ex vera Cruce, foliis latioribus, glaucis H. Beaumont.

Aloë Americana, ſobolifera H. L. Bat.

Aloë Americana, ſobolifera, ſpinis paucioribus Prodr. Par. Bat.

Aloë Americana ſobolifera, foliis eleganter variegatis Prodr. Par. Bat. *Aloë Americana, foliis ex albo & viridi eleganter variegatis H. Beaumont.*

Aloë Americana, foliis erectis, aculeis robuſtiſſimis armatis Prodr. Par. Bat.

Aloë Americana, lævis, latiſſimo folio ſplendente Cat. H. Amſtel.

Aloë Americana, Surinamenſis, foliis latioribus, lucidis, ſerratis H. Beaumont.

Aloë Americana, minor, foliis per margines frequentiſſimis & molliuſculis ſpinis armatis H. L. Bat. 16. *Aloë vera, minor Munt. Aloed. p. 2.*

Aloë Braſilienſis *Caraguata* dicta Marcgravii, Raii Hiſt. 1199.

Aloë, à voce Græca ἅλς, *Mare*, quòd in maritimis naſcatur.

GENUS VIII.

Cannacorus. *Balisier.*

CANNACORUS eft plantæ genus, flore A liliaceo, monopetalo, veluti tubulato, in fex partes fecto, quarum una ligulam promit B, quæ piftilli vice fungi videtur, & præterea quafi ftaminis locum teneret, apice donatur C. Calyx autem D, E qui tubulatus eft, florem complectitur, & deinde abit in fructum oblongum vel fubrotundum F membranaceum, in terna loculamenta divifum G, feminibufque fœtum plerumque fphæricis H. *Tab. 191.*

Cannacori fpecies funt.

Cannacorus latifolius, vulgaris. *Arundo Indica, florida. Cannacorus quorundam Lob. Icon. 56. Arundo Indica, latifolia C. B. Pin. 19. J. B. 2. 489. tum & Canna five Arundo Indica, quibufdam Flos Cancri J. B. 2. 752.*

Cannacorus flore luteo punctato. *Arundo Indica, latifolia, flore luteo, punctato C. B. Pin. 19. J. B. 2. 490. Canna Indica lutea, rubris maculis punctata, vel flore croceo, guttato Eyft.*

Cannacorus ampliffimo folio flore rutilo. *Arundo Indica, latiffimo folio flore rutilo H. R. Par.*

Cannacorus flore coccineo, fplendente. *Canna Americana, flore fulgenti coccо fplendente H. L. Bat.*

Cannacorus anguftifolius, flore flavefcente. *Canna Indica, anguftifolia, flore flavo H. L. Bat.*

Cannacorus radice croceâ, five Curcuma officinarum. *Crocus Indicus. Arabibus Curcum, officinis noftris radix Curcumæ dicta Bont. 116.* Florem ex quatuor petalis conftare affirmabat D. Hermanus, ut refert D. Raius. At flos ille ex Indiis allatus & ficcus, monopetalos & multifariam fciffus mihi vifus eft. *Hift. 106.*

Cannacorus, quafi diceretur planta ad Cannam & Acorum accedens.

SECTIO III.

De Herbis flore Liliaceo, tripetalo.

GENUS I.

Ephemerum.

EPHEMERUM eft plantæ genus, flore A liliaceo, ex tribus petalis B conftante, calyci D infidente, trifolio pariter C. Piftillum autem deinde abit in fructum E oblongum, in tria loculamenta divifum F feminibufque fœtum G grano Tritici æmulis. *Tab. 192.*

Ephemeri fpecies funt.

Ephemerum Virginianum, flore cæruleo, majori. *Phalangium Virginianum, amplo flore cæruleo Mor. H. R. Blef.*

Ephemerum Virginianum, flore purpureo, majori. *Phalangium Virginianum, amplo flore rubro Mor. H. R. Blef.*

Ephemerum Virginianum, flore azureo, majori. *Phalangium Virginianum, amplo flore azureo Mor. H. R. Blef.*

Ephemerum Virginianum, flore cæruleo, minori. *Phalangium ephemerum Virginianum, Joannis Tradefchanti Park. Par. 15.*

Ephemerum Virginianum, flore purpureo, minori. *Phalangium Virginianum, flore purpureo H. R. Par.*

Ephemerum Virginianum, flore albo, minori. *Phalangium Virginianum, flore albo H. R. Par.*

Ephemerum Virginianum, flore candido, mox cærulefcente. *Phalangium flore candido, mox cærulefcente Hoff. Flor. Altorf.*

Ephemerum Virginianum, flore ex albo & violaceo vario. *Phalangium Virginianum, flore ex albo & violaceo varium Hoff. Flor. Altorf.*

Ephemerum Americanum, folio Cannacori Plum.

Ephemerum Indicum, Ari folio.

SECTIO IV.

De Herbis, flore liliaceo, hexapetalo, cujus piftillum abit in fructum.

GENUS I.

Phalangium.

Tab. 193. PHALANGIUM eft plantæ genus, flore A liliaceo, ex petalis fex B compofito, ex cujus meditullio furgit piftillum C, quod deinde abit in fructum D fubrotundum, in tria loculamenta divifum E, feminibufque fœtum angulofis F. His notis addenda eft radix fibrata ut ab Ornithogalo faciliùs diftinguatur.

Phalangii fpecies funt.

Phalangium ampliore flore, non ramofum.

Phalangium parvo flore, non ramofum C. B. Pin. 29. *Phalangium pulchrius non ramofum J. B. 2. 635. Phalangium non ramofum Dod. Pempt. 106.*

Phalangium parvo flore, ramosum C. B. Pin. 29. *Phalangium quibufdam parvo flore, ramofius J. B. 2. 635. Phalangium ramofum Dod. Pempt. 106.*

Phalangium Alpinum, paluftre, Iridis folio. *Pfeudoafphodelus Alpinus C. B. Pin. 29. Pfeudoafphodelus quibufdam J. B. 2. 634. Pfeudoafphodelus i. Cluf. Hift. 198.*

Phalangium Anglicum, paluftre, Iridis folio. *Pfeudoafphodelus paluftris; Anglicus C. B. Pin. 29. Pfeudoafphodelus luteus, Acorifolius, paluftris, Anglicus Lobelii J. B. 2. 633. Pfeudoafphodelus 1 Cluf. Hift. 198.*

Phalangium

Phalangium Scoticum, paluſtre, minimum, Iridis folio. *Pſeudoaſphodelus paluſtris, Scoticus, minimus Raii Hiſt. 1195.*

Phalangium, à voce Græca φαλάγγιον, Aranei genus. Folia, ſemen,& flos Phalangii,ſiquidem ex vino bibantur,contra Scorpionum ictus,Phalangiorumque morſus auxiliantur, ex Dioſcoride. *Lib. 2. cap. 122.*

Genus II.

Liliaſtrum. *Lis de Saint Bruno.*

Liliastrum eſt plantæ genus, flore A liliaceo, ex petalis ſex B compoſito, ad Lilii vulgaris formam accedente: ex floris autem meditullio ſurgit Piſtillum C quod deinde abit in fructum D oblongum,trifariam dehiſcentem E, in ternaloculamenta diviſum F, ſeminibuſque fœtum angulofis G His notis addendæ ſunt radices Napiformes ab uno capite pendentes H. *Tab. 194.*

Liliaſtri ſpecies ſunt.

Liliaſtrum Alpinum, majus.

Liliaſtrum Alpinum, minus. *Phalangium magno flore C. B. Pin. 29. Phalangium flore Lilii J. B. 2. 636. Phalangium Allobrogicum, majus Cluſ. Hiſt. App. 2.*

Liliaſtrum, quaſi planta ad Lilium accedens.

Genus III.

Lilium. *Lis.*

Lilium eſt plantæ genus, flore A veluti campaniformi, ex petalis ſex B compoſito, nunc magis, nunc minus repandis. Horum meditullium occupat piſtillum C quod deinde abit in fructum D oblongum, ut plurimùm trigonum, in tria loculamenta diviſum E, ſeminibuſque fœtum F quaſi marginatis, gemina ſerie ſibi incumbentibus. His notis addenda eſt radix bulboſa,ex pluribus ſquamis G carnoſis conſtans, axi H affixis. *Tab. 195. & 196.*

Lilii ſpecies ſunt.

Lilium album, vulgare J B. 2. 685. *Lilium album, flore erecto & vulgare C. B. Pin. 76. Lilium candidum Dod. Pempt. 197.*

Lilium album, inodorum, flore pleno H. R. Par. *Lilium Canadenſe, imperfectis floribus & irregularibus, multis, albis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 410.*

Lilium album, floribus dependentibus, ſive peregrinum C. B. Pin.76. *Martagon album, Lilium candidum, Byzantinum Lob. Icon. 163.*

Lilium purpurocroceum, majus C. B. Pin. 76. *Lilium rubens vel croceum, majus J. B. 2. 688. Lilium purpureum, majus Dod. Pempt. 198.*

Lilium candido flore, majus C. B. Pin. 77.

Lilium purpurocroceum, flore pleno C. B. Pin. 77. *Lilium cruentum, puniceum, flore pleno Eyſt.*

Lilium album, vulgare, foliis ad limbum flaveſcentibus H. L. Bat. App.

Lilium foliis flaveſcentibus maculis inſcriptis H. L. Bat. *Lilium album, foliis ex luteo eleganter variegatis D. Marchant. Lis blanc à feuilles panachées.*

Lilium flore lineis purpureis variegato D. Marchant. *Lis à fleur rayée de pourpre.*

Lilium album, Syriacum, Rauvolfii J. B. 2. 687. *Lilium lato caule, multiflorum H. R. Par.*

Lilium purpuro-croceum, minus C. B. Pin. 77. *Lilium rubens vel croceum, minus J. B. 2. 689. Lilium purpureum, minus Dod. Pempt. 198.*

Lilium purpureum, minus, pleno flore C. B. Pin. 77.

Lilium phœniceum C. B. Pin. 77. *Lilium phœniceum, dilutum J. B. 2. 690. Martagon Chymistarum, alterum. Lilium phœniceum, dilutum Lob. Icon. 164.*

Lilium Sandicis colore, polyanthos C. B. Pin. 77. *Lilium cruentum, polyanthos Eyst.*

Lilium bulbiferum, latifolium, majus C. B. Pin. 77. *Lilium bulbiferum, majus J. B. 2. 690. Lilium cruentum, bulbos majusculos squamatim compactos gerens, summo alis diviso caule Lob. Icon. 165.*

Lilium bulbiferum, angustifolium C. B. Pin. 77. *Lilium bulbiferum, cruentum, angustifolium J. B. 2. 692. Martagon cruentum, angustifolium, exiguos alis diviso caule nucleis compactos bulbos gerens Lob. Icon. 166.*

Lilium bulbiferum, minus C. B. Pin. 77. *Lilium bulbiferum, repens J. B. 2. 691. Lilium cruentum, secundum caulem bulbulis donatum Lob. Icon. 166.*

Lilium bulbiferum, incanum C. B. Pin. 77. *J. B. 2. 691. Martagon bulbiferum, ij Clus. Hist. 136.*

Lilium floribus reflexis, montanum, flore rubente C. B. Pin. 77. *Lilium flore nutante, ferrugineo, majus & minus J. B. 2. 692. Lilium sylvestre Dod. Pempt. 201.*

Lilium floribus reflexis, montanum, flore pleno H. R. Monsp.

Lilium floribus reflexis, montanum, flore albicante C. B. Pin. 77.

Lilium floribus reflexis, montanum, flore maculis rubris inordinatis asperso C. B. Pin. 77. *Lilium montanum, flore purpurascente, punctato Eyst.*

Lilium floribus reflexis, montanum, flore carneo H. R. Par. *Martagon Pannonicum, flore suaverubente Eyst.*

Lilium floribus reflexis, montanum, longiore spicâ C. B. Pin. 78. *Lilium flore nutante, maximum J. B. 2. 694. Martagon montanum, spicâ longiore Bry. Martagon à l'épinete.*

Lilium floribus reflexis, alterum, lanuginosum, hirsutum C. B. Pin. 78. *Lilium montanum sive sylvestre, 1. majus Clus. Hist. 134.*

Lilium flore purpurascente, non punctatum Eyst.

Lilium floribus reflexis, flore spadiceo. *Martagon exoticum, flore spadiceo Bry.*

Lilium floribus reflexis, variis sive tertium C. B. Pin. 78. *Lilium montanum maximum, polyanthos, variegatum Eyst.*

Lilium floribus reflexis, albis, non punctatis C. B. Pin. 78. *Lilium montanum, minus, album, non punctatum Eyst.*

Lilium floribus reflexis, albis, non punctatis plenis H. R. Par.

Lilium floribus reflexis, albis, punctatis C. B. Pin. 78. *Lilium montanum, majus, album, punctatum Eyst.*

Lilium floribus reflexis, polyanthos, album, punctatum C. B. Pin. 78. *Lilium montanum, maximum, polyanthos, album, variis maculis rubris asperfum Eyst.*

Lilium Byzantinum, miniatum C. B. Pin. 78. *Lilium flore miniato, nutante, sive Hemerocallis Chalcedonica aliquibus J. B. 2. 695. Lilium rubrum sive miniatum, Byzantinum Cluf. Hist. 131.*

Lilium Byzantinum, flore prorfus niveo C. B. Pin. 78.

Lilium Byzantinum, flore flavo C. B. Pin. 78.

Lilium Byzantinum, miniato dilutiore flore Cluf. Hist. 132.

Lilium Byzantinum, miniatum, polyanthos C. B. Pin. 78. *Lilium Byzantinum, miniatum, faturatiore flore, πολυανθές Cluf. Hist. 132.*

Lilium Byzantinum, ferotinum Eyst.

Lilium Byzantinum, flore multiplici Eyst.

Lilium purpurofanguineum, flore reflexo C. B Pin. 78. *Hemerocallis Chalcedonica, purpurofanguinea, polyanthos Lob. Icon. 169.*

Lilium pyramidale, mofchatum C. B. Pin. 78. *Lilium fylvestre sive Hemerocallis, mofchata, polyanthes. Martagon Imperiale nuperorum. Martagon à l'épinette Lob. Adv. Part. 2. 504.*

Lilium rubrum, anguftifolium C. B. Pin. 78. *Lilium præcox, nutante flore rubro J. B. 2. 696. Lilium rubrum, præcox Cluf. Hist. 133.*

Lilium brevi & Gramineo folio C. B. Pin. 79. *Lilium præcox, nutante flore rubro, tenuifolium J. B. 2. 696. Hemerocallis Macedonica, tenuifolia, miniati coloris Adv. Part. 2. 504.*

Lilium miniatum, odorum, anguftifolium C. B. Pin. 79. *Lilii miniati, tenuifolii aliud genus Cluf. App alt.*

Lilium flavum, anguftifolium C. B. Pin. 79. *Lilium nutante flore flavo J. B. 2. 697. Lilium montanum, flavo flore Lob. Adv. Part. 2. 505.*

Lilium anguftifolium flore flavo dilutiore, quafi pallefcente C B. Pin. 79.

Lilium anguftifolium, flore flavo, maculis nigris diftincto C. B. Pin. 79. *Martagon sive Lilium de Canada, auri colorem referens, flore intus nigris maculis afperfo Bry.*

Lilium, à voce Græca λείριον.

Lilii albi caulis cum floribus amputatus & fufpenfus, auctore Gefnero, femen profert: quod feliciter etiam Parifiis fæpe expertus fum. *Epist. pag. 53.*

GENUS IV.

Lilio-Hyacinthus. *Lis-Jacinte.*

Lilio-Hyacinthus eft plantæ genus, flore A liliaceo, ex petalis fex B compofito, & Hyacinthi floris æmulo. Hujus autem piftillum C abit deinde in fructum D ex globofo acuminatum, plerumque trigonum, in tria locu- *Tab. 196.*

lamenta E divisum, seminibusque fœtum F ferè globosis. His notis addenda est radix squamata, radicis Lilii formâ.

Lilio-Hyacinthi speciem unicam novi, cujus varietates sunt.

Lilio-Hyacinthus vulgaris, flore cæruleo. *Hyacinthus stellaris, foliis & radice Lilii C. B. Pin. 46. Hyacinthus Lilio-folius, stellatus J. B. 2. 589. Hyacinthus stellaris, Lilio-folius Lob. Icon. 101.*

Lilio-Hyacinthus vulgaris, flore niveo. *Hyacinthus stellaris, foliis & radice Lilii, flore niveo C. B. Pin. 46.*

Lilio-Hyacinthus vulgaris, flore rubello. *Hyacinthus stellaris, Liliaceus, flore rubello H. R. Par.*

Lilio-Hyacinthus, quasi planta ad Lilium & ad Hyacinthum accedens.

GENUS V.

Corona Imperialis. *Couronne Imperiale.*

Tab. 197. & 198. CORONA IMPERIALIS est plantæ genus, floribus A velut in coronam dispositis, supra quam eminet numerosa foliorum coma B. Singuli autem flores liliacei sunt C veluti campaniformes, ex petalis sex D compositi. Pistillum verò E, quod meditullium petalorum occupat, abit deinde in fructum F oblongum, alis per longitudinem instructum, in tria loculamenta G divisum, seminibusque fœtum H planis, mutuò sibi incumbentibus. His notis addenda est radix I tunicata K, parte sessili fibrata.

Coronæ Imperialis species sunt.

Corona Imperialis Dod. Pempt. 202. *Lilium sive Corona Imperialis C. B. Pin. 79. Corona Imperialis sive Tusai aliis J. B. 2. 697. Couronne Imperiale.*

Corona Imperialis flore pulchrè rubente. *Tusai sive Lilium Persicum, ij Clus. Hist. 128.*

Corona Imperialis flore è luteo pallescente. *Lilium sive Corona Imperialis flore luteo vel veriùs pallescente C. B. Pin. 79.*

Corona Imperialis flore luteo, striato. *Lilium sive Corona Imperialis, flore luteo, striato H. Edinb.*

Corona Imperialis flore pulchrè luteo. *Lilium sive Corona Imperialis per omnia major, flore luteo H. R. Par.*

Corona Imperialis major. *Lilium sive Corona Imperialis per omnia major H. R. Par.*

Corona Imperialis serotina, foliis amplioribus, flore saturo-phœniceo. *Corona serotina Lob. Adv. Part. 2. 513.*

Corona Imperialis, multiflora latoque caule. *Lilium sive corona Imperialis multiflora, latoque caule C. B. Pin. 79. Corona Imperialis polyanthes Eyst.*

Corona Imperialis duplici coronâ. *Lilium sive Corona Imperialis duplici coronâ C. B. Pin. 79. Corona Imperialis phœnicea, duplici coronâ aut serie florum Lob. Icon. 172. Couronne Imperiale à double rang.*

Corona Imperialis folio vario. *Lilium sive Corona Imperialis Sinensium, seu*

folio vario H. R. Par. Lilium Imperiale ſeu Corona Imperialis, foliis variegatis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 407. Couronne Imperiale à feuille panachée.

Corona Imperialis flore pleno. *Lilium ſive Corona Imperialis flore pleno H. R. Par. Couronne Imperiale à fleur double.*

Corona Imperialis non fœtens. *Lilium ſive Corona Imperialis non fœtens C. B. Pin. 79. Tuſai varietas iiij Cluſ. Hiſt. 129.*

Corona Imperialis ramoſa. *Lilium ſive Corona Imperialis ramoſa C. B. Pin. 79. Tuſai δικλωιος Cluſ. Hiſt. 128.*

Corona Imperialis monſtroſa J. B. 2. 689.

Corona Imperialis, à florum diſpoſitione.

GENUS VI.

Tulipa. *Tulipe.*

TULIPA eſt plantæ genus, flore A, B liliaceo, ex petalis C ſex compoſito, urcei quodammodo formâ. Piſtillum autem D, quod meditullium petalorum occupat, abit deinde in fructum E oblongum, trifariam dehiſcentem F, in tria loculamenta diviſum G, ſeminibuſque fœtum planis H, & bino ordine ſibi incumbentibus. His notis addenda eſt radix I tunicata K, parte ſeſſili fibrata. *Tab. 199. & 200.*

Tulipæ ſpecies ſunt.

Tulipa præcox, lutea C. B. Pin. 57. *Tulipa præcox, flava Cluſ. Hiſt. 138. J. B. 2. 666. Tulipe précoce.* *L. Sauvag.*

Tulipa præcox, rubra C. B. Pin. 57. *Cluſ. Hiſt. 139. J. B. 2. 666.*

Tulipa præcox, purpurea C. B. Pin. 57. *Cluſ. Hiſt. 139. J. B. 2. 667.*

Tulipa præcox, flore Amethyſtino. *Tulipa præcox, ſaturatior Cluſ. Hiſt. 138. Lilio-Narciſſus purpureo-violaceus Lob. Icon. 129.*

Tulipa præcox, flore è purpurâ nigricante & obſoleto. *Lilio-Narciſſus ſanguineus, puniceuſve obſoletus, tribus exterioribus mucronatis foliis, internis verò retuſis Lob. Icon. 128.*

Tulipa purpurea, calyce palleſcente Eyſt.

Tulipa ſummè miniata, calyce luteo Eyſt.

Tulipa præcox, alba C. B. Pin. 57. *Lilio-Narciſſus niveus totus Lob. Icon. 131. J. B. 2. 666. Tulipa nivea tota Ejuſd. 2. 675.*

Tulipa præcox, coccinea, rubentibus oris, petalis ad exortum lituris rubris ad cordis effigiem aſperſis. *Lilio Narciſſus coccineus, rubentibus oris, mediis foliis candicans, & ad baſim notulis rubris, cordis effigie aſperſus Lob. Icon. 127.*

Tulipa præcox, flore coccineo; puniceove rutilante. *Tulipa coccinea, puniceave, rutilans J. B. 2. 675. Lilio-Narciſſus coccineus, puniceuſve rutilans Lob. Icon. 128.*

Tulipa præcox, Amethyſtina, varia J. B. 2. 670.

Tulipa præcox, rubello flore nitido, candidis oris. *Tulipa rubris oris & vagi-*

nulis albis *J. B. 2. 675. Lilio-Narciſſus rubellus, nitidus, candidis oris Lob. Icon. 129.*

Tulipa præcox, coccineo flore, candidis oris. *Tulipa coccinea, candidis oris J. B. 2. 675. Lilio-Narciſſus coccineus, candidis oris Lob. Icon. 130.*

Tulipa præcox, candore & rubore ſuffuſa. *Tulipa candore & rubore ſuffuſa J. B. 2. 675. Lilio-Narciſſus candore & rubore confuſus Lob. Icon. 131.*

Tulipa præcox, rubra, varia Cluſ. Hiſt. 140. J. B. 2. 668.

Tulipa roſea, variegata, polyanthos C. B. Pin. 58. *Tulipa polianthos, præcox, roſea, colore mixta Eyſt.*

Tulipa præcox, lutea, varia C. B. Pin. 58. *J. B. 2. 667. Tulipa præcox, flavo-varia Cluſ. Hiſt. 140.*

Tulipa lutea, rubentibus oris. *Lilio-Narciſſus luteus, coccineus, rubentibus oris Lob. Icon. 133.*

Tulipa lutea, phœniceo confusè mixta. *Lilio-Narciſſus luteus, phæniceo confusè mixtus Lob. Icon. 134.*

Tulipa phœnicea, peramœna, oris luteis. *Lilio-Narciſſus phœniceus, peramœnus, oris luteis Lob. Icon. 134.*

Tulipa lutea, latifolia, phœniceis rubentibus oris. *Tulipan ſive Lilio-Narciſſus luteus, latifolius, obtuſus, phœniceis rubentibus oris Lob. Icon. 135.*

Tulipa lutea, oris rubris, ſtriatis, carinâ ſubviridi. *Lilio-Narciſſus luteus, bilaris, oris rubris, ſtriatis, carinâ ſubviridi Lob. Icon. 133.*

Tulipa lutea, maculis minutis aſperſa Eyſt.

Tulipa lutea, lituris aureis Eyſt.

Tulipa lutea, margine roſeo Eyſt.

Tulipa lutea, maculis rubens Eyſt.

Tulipa lutea, prope calycem radio rubro Eyſt.

Tulipa lutea, lituris miniatis Eyſt.

Tulipa ex pallido tota vireſcens Eyſt.

Tulipa ex luteo citrini coloris, lineis dorſalibus viridibus Eyſt.

Tulipa flava ex ſulphureo colore, palleſcentibus oris, prope apices roſeis, flammiformibus Eyſt.

Tulipa floridè pallens, oris coccineis Eyſt.

Tulipa præcox, purpurea, varia Cluſ. Hiſt. 142. *J. B. 2. 669.*

Tulipa roſea, venis luteis Eyſt.

Tulipa miniata, lineâ viridi Eyſt.

Tulipa floribus reflexis, interiùs miniatis, exteriùs herbaceis, margine ex Cinnabari rubente Eyſt.

Tulipa præcox, alba, varia Cluſ. Hiſt. 141. *J. B. 2. 668.*

Tulipa candida lineis viridibus Eyſt.

Tulipa alba, maculis roſeis Eyſt.

Tulipa albicans, maculis latis rubentibus Eyſt.

Tulipa alba, marginibus rubeſcens Eyſt.

Tulipa argentei & albicantis coloris Eyſt.

Tulipa præcox ex albo in luteum lineis oblongis, rubris Eyſt.

Tulipa ex albo rufa, margine rubente Eyſt.
Tulipa explicata, flore candido, lineis rubris Eyſt.
Tulipa præcox, anguſtifolia C. B. Pin. 60. *Tulipa Perſica, præcox Cluſ. Cur. poſt. in fol. 9.*
Tulipa anguſtifolia, altera ſive foliis Hyacinthi C. B. Pin. 60. *Tulipa bicolor, tribus luteis & tribus rubris foliis Coccini Cluſ. Cur. poſt. in fol. 60.*
Tulipa ſerotina, lutea C. B. Pin. 60. *Tulipa ſerotina, flava, cui quatuor folia in caule J. B. 2. 671. Tulipa ſerotina, flava Cluſ. Hiſt. 144. Tardive.*
Tulipa aurei coloris Eyſt.
Tulipa lutea, ex rubro, viridi, coccineo variegata Eyſt.
Tulipa ſerotina, coccinea Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 399. *Tulipa coccinea, holoſericea J. B. 2. 671.*
Tulipa globoſa, ſerotina, aureo colore punctata Eyſt.
Tulipa albicans, margine coccineo Eyſt.
Tulipa albicans ex flavo purpureo, foliis prope calycem luteis unguibus Eyſt.
Tulipa nivea, oris rubeo-purpuraſcentibus Eyſt.
Tulipa nivea, oris ex rubro purpureis Eyſt.
Tulipa ſerotina, ſtellata Eyſt.
Tulipa diverſi coloris alba, lineâ rubente Eyſt.
Tulipa coccinea, albeſcentibus oris Eyſt.
Tulipa globoſa, ſerotina, Cinnabaris colore Eyſt.
Tulipa, ſerotina, rubra Cluſ. Hiſt. 144. *J. B. 2. 671.*
Tulipa verſicolor, parte media, viridibus ſignaturis, altera verò rubra Eyſt.
Tulipa ſerotina, ramoſa, major C. B. Pin. 61. *Tulipa ſerotina, πολυκλαδὴς, major Cluſ. Hiſt. 143. J. B. 2. 670.*
Tulipa ſerotina, ramoſa, minor C. B. Pin. 61. *Tulipa ſerotina, πολύκλωνος, minor Cluſ. Hiſt. 143. J. B. 2. 670.*
Tulipa ſerotina, Braſſicæ floridæ ſimilis, vel Tulipa viridis, prima C. B. Pin. 61. *Tulipa viridis Eyſt.*
Tulipa ſerotina, viridis, duplici foliorum in flore ſerie Cluſ. Hiſt. 148.
Tulipa viridis, altera C. B. Pin. 61. *Tulipa ſerotina, viridis, oris pallidis & albis Cluſ. Hiſt. 148.*
Tulipa ſerotina, flore pleno, miniato Eyſt.
Tulipa ſerotina, tota lutea, flore pleno Eyſt.
Tulipa dubia, major C. B. Pin. 61. *Tulipa dubia 1, major Cluſ. Hiſt. 145. J. B. 2. 671. Meridionelle.*
Tulipa dubia, major, altera C. B. Pin. 61. *Tulipa dubia 1. major, altera Cluſ. Hiſt. 145. J. B. 2. 671.*
Tulipa dubia, media, ſulphurei coloris C. B. Pin. 61. *Tulipa dubia ij. media 1 Cluſ. Hiſt. 146. J. B. 2. 672.*
Tulipa lutea, lituris miniatis Eyſt.
Tulipa ſulphurei coloris, oris rubris Eyſt.
Tulipa dubia, major ad Aurantium colorem accedens. *Tulipa lutea, obtuſis foliolis florum J. B. 2. 674. Tulipa dubia, major, flava Cluſ. Hiſt. 144.*

Tulipa dubia, media, altera C. B. Pin. 61. *Tulipa dubia, media 2. verſicolor J. B. 2. 673. Tulipa dubia, iij. media ij. verſicolor Cluſ. Hiſt. 146.*

Tulipa bulbos in foliorum alis ferens C. B. Pin. 63. *Tulipa bulbifera Cluſ. Hiſt. 150. J. B. 2. 674.*

Tulipa pumilio, latifolia, alba C. B. Pin. 63. *Tulipa pumilio, alba, unguibus luteis Eyſt.*

Tulipa pumilio, latifolia, ſulphurea C. B. Pin. 63. *Tulipa pumilio, fulva, ſulphurei coloris Eyſt.*

Tulipa pumilio, latifolia, rubra C. B. Pin. 63. *Tulipa dubia, pumilio Cluſ. Hiſt. 148. J. B. 2. 676.*

Tulipa pumilio, anguſtifolia C. B. Pin. 63. *Tulipa pumilio, altera Cluſ. Hiſt. 149. J. B. 2. 676.*

Tulipa pumilio, Gramineo folio C. B. Pin. 63. *Tulipa pumilio, alba, altera, Luſitanica Lob. Adv. Part. 2. 494. J. B. 2. 679.*

Tulipa minor, lutea, Italica C. B. Pin. 63. *Tulipa lutea, Bononienſis J. B. 2. 678. Tulipa Apenninea Cluſ. Hiſt. 151. Tulipe de Boulogne.*

Tulipa minor, folio latiore C. B. Pin. 63. *Tulipa Byzantinæ genus alterum Cluſ Hiſt. 151.*

Tulipa minor, rubra C. B. Pin. 63. *Tulipa rubra, anguſtifolia, facie Bononienſis Lob. Adv. Part. 2. 492.*

Tulipa bombycina, Cretica C. B. Pin. 63. *Tulipa bombycina, flore rubro Suvert.*

Tulipa minor, lutea, Gallica C. B. Pin. 63. *Tulipa minor, lutea, Narbonenſis J. B. 2. 677. Tulipa Narbonenſis Cluſ. Hiſt. 151.*

Tulipa minor, ex luteo purpuraſcens C. B. Pin. 64. *Tulipa Hiſpanica, Narbonenſi paulo minor J. B. 2. 678. Tulipa Hiſpanica Cluſ. Hiſt. 151.*

Tulipa variegata, Perſica C. B. Pin. 64. *Tulipa Perſica Suvert. Tulipe de Perſe.*

Tulipa Candiæ, folio lucido, polyclonos H. R. Par.

Tulipa verſicolor, media, foliolis criſpis ad florum baſim adhæreſcentibus H. R. Par. *La Crouſtilleuſe.*

Tulipa lutea, centifolia. H. R. Par. *Le monſtre jaune, double.*

Tulipa lutea, lituris quibuſdam viridibus & ſanguineis diſtincta, flore maximo laciniato H. R. Par. *le monſtre jaune.*

GENUS VII.

Fritillaria. *Fritillaire.*

Tab. 201. FRITILLARIA eſt plantæ genus, flore A liliaceo, quaſi campaniformi & pendulo, ex petalis ſex B compoſito, quorum meditullium occupat piſtillum C, quod deinde abit in fructum D oblongum, in tria loculamenta diviſum E, ſeminibuſque fœtum planis F, gemino ordine ſibi incumbentibus. His notis addenda eſt radix G ex duobus tuberculis conſtans H plerumque ſemigloboſis, inter quæ ſurgit caulis I.

Fritillariæ

Fritillariæ ſpecies ſunt.

Fritillaria præcox, purpurea, variegata C. B. Pin. 64. *Meleagris ſive Fritillaria ſaturatior & dilutior J. B. 2. 681. Meleagris Dod. Pempt. 233.*

Fritillaria maxima, Italica, *Meleagris ore maximo, Italica, flore gemello Eyſt.*

Fritillaria lutea, maxima, Italica Park. Par. 43. *Meleagris flos maximus, Italicus Eyſt.*

Fritillaria ramoſa C. B. Pin. 64. *Fritillaria maxima, purpurei coloris Suvert.*

Fritillaria polyanthos, flavo-viridis C. B. Pin. 64. *Fritillaria polyanthos, lutea Eyſt.*

Fritillaria umbellifera C. B. Pin. 64. *Fritillaria Hiſpanica, umbellifera Suvert.*

Fritillaria maxima, flore obſoletæ purpuræ. *Lilium Perſicum ſive Suſianum J. B. 2. 699. Lilium Perſicum Dod. Pempt. 220.*

Fritillaria ramoſa ſeu Lilium Perſicum, minus Mor. H. R. Bleſ.

Fritillaria alba, polyanthos H. Edinb.

Fritillaria flore luteo, puro Park. Par. 43.

Fritillaria ſerotina, floribus ex flavo virentibus, flore pleno H. R. Par.

Fritillaria. Hiſpanica, elatior, flore carneo H. R. Par.

Fritillaria nigra Lob. Adv. Part. 2. 496. *J. B. 2. 682.*

Fritillaria Iſabella dicta, floribus ex pallidè rubicundo virentibus H. L. Bat.

Fritillaria flore ſulcato & anguloſo, obſoletè puniceo H. L. Bat.

Fritillaria flore magno, pleno C. B Pin. 64. *Fritillaria flore pleno Eyſt.*

Fritillaria alba, variegata C. B. Pin. 64. *Fritillaria alba ex phæo-purpureo teſſulata J. B. 2. 684. Fritillaria alba, elegantiſſima, ex phaio-purpureo teſſulata Lob. Adv. Part. 2. 495.*

Fritillaria alba, præcox C. B. Pin. 64. *Fritillaria alba, altera Lob. Adv. Part. 2. J. B. 2. 684. Fritillaria albo flore Suvert.*

Fritillaria ſerotina, atropurpurea C. B. Pin. 64. *Meleagris altera Dod. Pempt. 233.*

Fritillaria ſerotina, floribus ex flavo virentibus C. B. Pin. 64. *Fritillaria Aquitanica Cluſ. Hiſt. 153. Meleagris ſive Fritillaria Aquitanica, reflexis oris J. B. 2. 683.*

Fritillaria flava, rubris maculis diſtincta C. B. Pin. 64. *Meleagris ſive Fritillaria flava J. B. 2. 684. Fritillaria flavo flore Cluſ. Hiſt. 153.*

Fritillaria anguſtifolia, lutea, variegata, magno flore C. B. Pin. 64. *Fritillaria Juncifolia Eyſt.*

Fritillaria anguſtifolia, lutea, variegata, parvo flore C. B. Pin. 64. *Fritillaria Luſitanica Cluſ. Cur. poſt. in fol. 10.*

Fritillaria flore minore C. B. Pin. 64. *Meleagris ſive Fritillaria Pyrenæa, flore minore J. B. 2. 683. Fritillaria Pyrenæa Cluſ. Cur. poſt. in fol. 10.*

Fritillaria minima, pluribus foliis C. B. Pin. 64. *Fritillaria minima Suvert.*

Fritillaria, à Fritillo ſeu Abaco, ut ait Raius, in quo Scaccorum luſus exercetur.

GENUS VIII.

Dens Canis.

Tab. 202. DENS CANIS est plantæ genus, flore A liliaceo, ex petalis sex composito, pendulis & repandis, quorum meditullium occupat pistillum B quod deinde abit in fructum C subrotundum, in tria loculamenta divisum D, seminibusque fœtum oblongis E. His notis addenda est radix F carnosa G, ad dentis Canini formam accedens.

Dentis Canis species sunt.

Dens Canis latiore rotundioreque folio, flore ex purpurâ rubente C. B. Pin. 87. *Satyrium quorundam Erythronium, bifolium, flore unico, radiato, purpureo J. B. 2. 680. Dens Caninus, purpurascente flore Clus. Hist. 266.*

Dens Canis latiore, rotundioreque folio, flore candido C. B. Pin. 87.

Dens Canis latiore rotundioreque folio, flore è purpurâ candicante C. B. Pin. 87. *Satyrium quorundam Erythronium, bifolium, flore unico, radiato, albo J. B. 2. 680.*

Dens Canis latiore rotundioreque folio, flore vinoso H. R. Par.

Dens Canis, flore luteo J. Rhea.

Dens Canis angustiore longioreque folio, flore lacteo C. B. Pin. 87. *Dens canis, albo flore Clus. Hist. 266.*

Dens Canis angustiore longioreque folio, flore ex albo purpurascente C. B. Pin. 87.

Dens Canis angustiore longioreque folio, flore suaverubente H. R. Par.

Dens Canis, à radicis formâ.

GENUS IX.

Ornithogalum.

Tab. 203. ORNITHOGALUM est plantæ genus, flore A, B liliaceo, ex petalis sex in orbem positis composito, quorum meditullium occupat pistillum D, C, quod deinde abit in fructum E, H subrotundum, in tria loculamenta F, I divisum, seminibusque fœtum K, G subrotundis. His notis addenda est radix bulbosa aut tuberosa quâ differt à Phalangio.

Ornithogali species sunt.

Ornithogalum umbellatum, maximum C. B. Pin. 69. *Lilium Alexandrinum sive Ornithogalum magnum, Syriacum J. B. 2. 629. Ornithogalum majus Dod. Pempt. 221.*

Ornithogalum umbellatum, majus, angustifolium C. B. Pin. 70. *Ornithogalum medium Eyst.*

Ornithogalum umbellatum, album, medium, latifolium C. B. Pin. 70. *Ornithogalo vulgari simile, latiore folio J. B. 2. 631. Ornithogalum aliud vulgare Clus. Hist. 188.*

Ornithogalum umbellatum, medium, angustifolium C. B. Pin. 70. *Ornithogalum vulgare & verius, majus & minus J. B. 2. 630. Bulbus leucanthemus, minor, sive Ornithogalum Dod. Pempt. 221.*

Ornithogalum album, minus C. B. Pin. 70. *Ornithogalum minus, è Pyrenæis Cluf. App. 1. J. B. 2. 624.*
Ornithogalum umbellatum, flofculis ex albo fubcæruleis C. B. Pin. 70. *Ornithogalum Hifpanicum, minus Cluf. Hift. 188.*
Ornithogalum latifolium & maximum C. B. Pin. 70. *Ornithogalum vel Lilium Alexandrinum, floribus albis, innumerabilibus Suvert. 58.*
Ornithogalum latifolium, alterum C. B. Pin. 70. *Ornithogalum Indicum Promontorii Bonæ Spei Suvert.*
Ornithogalum anguftifolium, majus, floribus ex albo virefcentibus C.B.Pin. 70. *Afphodelus bulbofus Dodonæi, five Ornithogalum fpicatum, flore virente J. B. 2. 627. Ornithogalum majus, 1 Cluf. Hift. 186.* L
Ornithogalum anguftifolium, fpicatum, maximum C. B. Pin. 70. *Ornithogalum lacteum, fpicatum, maximum Eyft.*
Ornithogalum fpicatum feu comofum, flore lacteo C. B. Pin. 70. *Ornithogali lactei fpecies major Eyft.*
Ornithogalum majus, fpicatum, flore albo C. B. Pin. 70. *Ornithogalum fpicatum, albo flore, Monfpeffulanum J. B. 2. 628. Ornithogalum Narbonenfe Dod. Pempt. 222.*
Ornithogalum majus, fpicatum, alterum C. B. Pin. 70. *Ornithogalum Byzantinum Clufio J. B. 2. 629. Ornithogalum 3 vel majus, Byzantinum Cluf. Hift. 187.*
Ornithogalum fpicatum, flore viridi-lactefcente C. B. Pin. 70. *Ornithogalum Creticum & Pannonicum, albo flore J. B. 2. 629. Ornithogalum Pannonicum, albo flore Cluf. Hift. 187.*
Ornithogalum fpicatum, album C. B. Pin. 70. *Ornithogalum Hifpanicum, fpicatum Eyft.*
Ornithogalum cæruleo-pallente flore C. B. Pin. 70. *Ornithogalum cæruleum, pallens J. B. 2. 622. Ornithogalum cæruleum, pallens, Lob. Obf. 73.*
Ornithogalum exoticum, magno flore, minori innato C. B. Pin. 70. *Ornithogalum Neapolitanum J. B. 2. 631. Ornithogalum Neapolitanum, flore interius candido, exterius cineraceo Suvert.*
Ornithogalum luteum five pallidum, majus C. B. Pin. 71. *Ornithogalum pallido flore J. B. 2. 624. Cluf. Hift. 188.*
Ornithogalum luteum, magno flore C. B. Pin. 71. *Ornithogalum flavum, cum ftaminibus rubris J. B. 2. 624. Ornithogalum flavum, Alcmarianum Cluf. Hift. 188.*
Ornithogalum Africanum, luteum, odoratum, foliis Cepaceis, radice tuberosâ H. L. Bat.
Ornithogalum luteum C. B. Pin. 71. *Bulbus fylveftris Fuchfii, flore luteo, five Ornithogalum luteum J. B. 2. 623. Bulbus fylveftris Dod. Pempt. 222.*
Ornithogalum luteum, minus C. B. Pin. 71. *J. B. 2. 624. Ornithogalum Pannonicum, luteo flore Cluf. Hift. 189.* L.
Ornithogalum anguftifolium, bulbiferum C. B. Pin. 71. *Ornithogalum an-*

gustifolium, campestre, luteum, minimum, bulbiferum Col. Part. 1. 323.

Ornithogalum Lusitanicum, capillaceo folio, luteum.

Ornithogalum luteo-virens, Indicum Corn. 160.

Ornithogalum Africanum, flore viridi, altero alteri innato Prodr. Par. Bat.

Ornithogalum spicatum, unifolium, flore niveo, odorato V. Lusit. *Bulbus monophyllos, flore albo, an* βολβίνη *Theophrasti J. B.* 2. 622. *Donzellas Lusitanorum.*

Ornithogalum bifolium, Germanicum, cæruleum. *Hyacinthus stellaris, bifolius, Germanicus C. B. Pin.* 45. *Hyacinthus stellatus, bifolius & trifolius, vernus, dumetorum, flore cæruleo J. B.* 2. 579. *Hyacinthus cæruleus, mas, minor Fuchs. Hist.* 837.

Ornithogalum trifolium, Germanicum, flore saturatè cæruleo. *Hyacinthus stellaris, bifolius, Germanicus, colore magis saturo C. B. Pin.* 45.

Ornithogalum bifolium, Germanicum, flore carneo. *Hyacinthus stellaris, bifolius, Germanicus, flore carneo C. B. Pin.* 45.

Ornithogalum bifolium, Germanicum, flore exalbido. *Hyacinthus stellaris, Germanicus, flore exalbido & veluti cinericio C. B. Pin.* 45.

Ornithogalum angustifolium, albicans, serotinum. *Hyacinthus stellaris, albus C. B. Pin.* 46. *Hyacinthus stellaris, albicans, serotinus J. B.* 2. 580. *Hyacinthus Germanicus, stellaris, albicans, serotinus Lob. Icon.* 100.

Ornithogalum cæruleum, staminulis è viridi luteis. *Hyacinthus stellatus, cæruleus, staminulis ex viridi luteis C. B. Pin.* 46. *Hyacinthus stellatus, Italicus Eyst.*

Ornithogalum purpureum. *Hyacinthus stellaris, purpureus C. B. Pin.* 46. *Hyacinthus stellaris, major D. Jo. Someri Lob. Adv. Part.* 2. 487. *J. B.* 2. 581.

Ornithogalum spicatum, cinereum. *Hyacinthus stellaris, spicatus, cinereus C. B. Pin.* 46. *Hyacinthus stellatus, multiflorus, cineracei coloris J. B.* 2. 582. *Hyacinthus stellatus, cineracei coloris Clus. Hist.* 184.

Ornithogalum cæruleum, Byzantinum. *Hyacinthus stellaris, cæruleus, amœnus C. B. Pin.* 46. *Hyacinthus stellatus, Byzantinus, alter, elegantissimus, serotinus, bulbatus J. B.* 2. 582. *Hyacinthus peregrinus, pluribus floribus præditus, cærulo-violaceus Suvert.*

Ornithogalum Byzantinum, flore è cæruleo purpurascente. *Hyacinthus stellaris, amœnus, flore è cæruleo purpurascente C. B. Pin.* 46.

Ornithogalum Byzantinum, flore albo. *Hyacinthus stellaris, amœnus, flore albo C. B. Pin.* 46.

Ornithogalum Byzantinum, obsoletè cæruleum. *Hyacinthus stellaris, obsoletè cæruleus vel major C. B. Pin.* 46. *Hyacinthus stellatus, Byzantinus Clus. Hist.* 184. *J. B.* 2. 582.

Ornithogalum Byzantinum, Borraginis flore. *Hyacinthus stellaris, Byzantinus, Borraginis flore H. R. Par.*

Ornithogalum cæruleum, striatum. *Hyacinthus stellaris, cæruleus, striatus C. B. Pin.* 46. *Hyacinthus stellatus à Poreto Clus. Cur. post. in fol.* 20.

Ornithogalum Hiſpanicum, ſaturè cæruleum. *Hyacinthus ſtellaris, ſaturè cæruleus C. B. Pin. 46. Hyacinthus Hiſpanicus, ſtellato flore Cluſ. Cur. poſt. in fol. 20.*

Ornithogalum cæruleo-purpuraſcens, majus. *Hyacinthus ſtellaris, æſtivus, cæruleo-purpuraſcens, major C. B. Pin. 46. Hyacinthus ſtellatus, æſtivus Cluſ. App. 2. J. B. 2. 583.*

Ornithogalum æſtivum, floſculis alternatim poſitis. *Hyacinthus ſtellaris, æſtivus, minor, floſculis alternatim ſitis C. B. Pin. 46. Hyacinthus ſtellatus, æſtivus, minor Cluſ. Auct. App. 2. J. B. 2. 581.*

Ornithogalum autumnale, majus, flore dilutè purpuraſcente. *Hyacinthus ſtellaris, autumnalis, major C. B. Pin. 46. Hyacinthus autumnalis, major J. B. 2. 574. Hyacinthus autumnalis, major Cluſ. Hiſt. 185.*

Ornithogalum autumnale, majus, flore albo. *Hyacinthus autumnalis, albo flore Suvert.*

Ornithogalum autumnale, minus, flore dilutè purpureo. *Hyacinthus ſtellaris, autumnalis, minor, flore purpuræ dilutioris C. B. Pin. 47. Hyacinthus autumnalis, minor Cluſ. Hiſt. 185. J. B. 2. 574.*

Ornithogalum autumnale, minus, floribus cæruleis. *Hyacinthus ſtellaris, autumnalis, minor, flore cæruleo C. B. Pin. 47.*

Ornithogalum pumilum, vernum. *Hyacinthus ſtellaris, minimus C. B. Pin. 47. Hyacinthus ſtellaris, vernus, parvulus, flore ex cæruleo cinereo J. B. 2. 581. Parvulus Hyacinthus ſtellaris, vernus Lob. Adv. Part. 2. 486.*

Ornithogalum cæruleum, Luſitanicum, latifolium. *Hyacinthus Indicus, bulboſus, ſtellatus C. B. Pin. 47. Hyacinthus Peruvianus J. B. 2. 585. Hyacinthus ſtellatus, Peruanus Cluſ. Hiſt. 182. Jacinte du Perou.*

Ornithogalum Luſitanicum, latifolium, flore quaſi violaceo. *Hyacinthus Indicus, bulboſus, ſtellatus, flore quaſi violaceo C. B. Pin. 47.*

Ornithogalum Luſitanicum, latifolium, flore carneo. *Hyacinthus Indicus, bulboſus, ſtellatus, flore ex albo rubricante C. B. Pin. 47. Hyacinthus Peruanus, carnei coloris Suvert.*

Ornithogalum Luſitanicum, latifolium, flore ſubcinereo. *Hyacinthus ſtellaris, Peruvianus, ſubcinericio flore H. R. Par.*

Ornithogalum Luſitanicum, latifolium, flore albo.

Ornithogalum Eriophorum, Peruvianum. *Bulbus Eriophorus, Peruanus C. B. Pin. 47. Eriophorus Peruanus Cluſ. Hiſt. 173.*

Ornithogalum Eriophorum, Orientale. *Bulbus Eriophorus, Orientalis C. B. Pin. 47. Bulbus Eriophorus Cluſ. Hiſt. 172. J. B. 2. 621.*

Ornithogalum maritimum, ſeu Scilla radice rubrâ. *Scilla vulgaris, radice rubrâ C. B. Pin. 73. Scilla rufa, magna, vulgaris J. B. 2. 615. Pancratium Dod. Pempt. 691.*

Ornithogalum maritimum, ſeu Scilla radice albâ. *Scilla radice albâ C. B. Pin. 73. Scilla Dod. Pempt. 690. Scillæ magnæ, albæ J. B. 2. 618.*

Ornithogalum maritimum, radice eſculentâ. *Scilla eſculenta C. B. Pin. 73. Scilla vera & legitima Ang. 119.*

Diosc. lib. 2. cap. 174. Ornithogalum à vocibus Græcis ὄρνις *avis*, & γάλα *lac*. Floribus enim est foris quidem herbaceis, at ubi expansi sunt, lacteis, ut ait Dioscorides, qualis color lacteus in alis plurimarum avium occurrit.

GENUS X.

Porrum. *Poireau.*

Tab. 204. PORRUM est plantæ genus, flore A liliaceo, ex petalis sex B composito & quasi campaniformi, cujus meditullium occupat pistillum C quod deinde abit in fructum D subrotundum, in tria loculamenta divisum E, seminibus fœtum F subrotundis. His notis addi possunt stamina G, quæ plerumque lata sunt, plana, in tria capillamenta desinentia, quorum medium apice donatur, tum & flores qui in fasciculos ferè globosos colliguntur, demum radices I longæ, cylindraceæ H, tunicatæ; tunicis in folia plana K & quandoque carinata abeuntibus.

Porri species sunt.

Porrum commune, capitatum C. B. Pin. 72. *Porrum Dod. Pempt. 688. J. B. 2. 551. Poireau.*

Porrum foliis eleganter variegatis, adinstar Graminis striati H. Edinb.

Porrum sectivum, latifolium C. B. Pin. 72. *Porrum sectivum Dod. Pempt. 688;*

Porrum sylvestre, vinearum C. B. Pin. 72. *Ampeloprasum Matth. 552.*

Porrum sylvestre, gemino capite C. B. Pin. 72.

Porrum sylvestre, Vitigineum Ger. emac. 176.

Porrum, ut volunt, à voce Græca πράσον, quæ eandem plantam significat.

GENUS XI.

Cepa. *Oignon.*

Tab. 205. CEPA est plantæ genus, flore A liliaceo, ex petalis sex C composito, quorum meditullium occupat pistillum D, quod deinde abit in fructum E subrotundum, in tria loculamenta divisum F, seminibusque fœtum subrotundis G. His notis addi debent flores in fasciculum sphæricum B collecti, tum & folia I, caulisque H tubulatus.

Cepæ species sunt.

Cepa vulgaris, floribus & tunicis purpurascentibus C. B. Pin. 71. *Cepe sive Cepa rubra, rotunda J. B. 2. 547. Cepa rotunda Dod. Pempt. 687.*

Cepa vulgaris. floribus & tunicis candidis C. B. Pin. 71. *Cepe sivè Cepa alba, rotunda J. B. 2. 547. Cepa alba Tabern. Icon. 483.*

Cepa turbinatâ radice C. B. Pin. 71.

Cepa oblonga Dod. Pempt. 687. *Cepe sivè Cepa longa J. B. 2. 547.*

Cepa Ascalonica Matth. 556. *Cepa Ascalonica sivè fissilis J. B. 2. 551. Echalottes.*

Cepa fissilis Mathioli Lugd. 1539. *Ciboule.*

Cepa Africana, maxima, bulbo lagenario, dulci H. R. Par.

Cepa fectilis, juncifolia, perennis Mor.Hift.Oxon.Part. 2. 383. *Porrum fectivum, Juncifolium C. B. Pin. 72. Porrum fectivum & Schœnoprafon quibufdam J. B. 2. 553. Schœnoprafum Dod. Pempt. 689.*

Cepa Alpina, paluftris, tenuifolia.

Cepa Lufitaniea, foliis capillaceis, minima, purpurafcente flore.

Cepa bicornis, tenuifolia, flore obfoleto. *Allium bicorne, proliferum, flore intus albefcente, cum ftria purpurafcente, externè J. B. 2. 560. Allium fylveftre, bicorne, flore obfoleto C. B. Pin. 74.*

Cepa Juncifolia, minor purpurafcens. *Allium campeftre, Juncifolium, capitatum, purpurafcens, majus C. B. Pin. 74. Allium fylveftre, tenuifolium Lob. Icon. 156.*

Cepa tenuifolia, fphærocephalos, purpurafcens. *Allium fphærocephalon, purpurafcens Raii Hift. 1118.*

GENUS XII.

Allium. *Ail.*

ALLIUM eft plantæ genus, flore A liliaceo, ex petalis B fex compofito, quorum meditullium occupat piftillum C quod deinde abit in fructum D fubrotundum, in tria loculamenta divifum E, feminibufque fœtum etiam fubrotundis F. His notis addi debent flores in fafciculum globofum collecti, tum & radices G tunicatæ ex pluribus nucleis plerumque conftantes H, I, K: demum & folia nequaquam tubulata. *Tab. 206.*

Alii fpecies funt.

Allium fativum C. B. Pin. 73. *Allium vulgare & fativum J. B. 2. 554. Allium Dod. Pempt. 682.* L.

Allium fativum, alterum, five Allioprafum caulis fummo circumvoluto C. B. Pin. 73. *Scorodoprafum ij Cluf. Hift. 191. Allii genus Ophiofcordon dictum quibufdam J. B. 2. 559. Rocambole.*

Allium fphæriceo capite, folio latiore five Scorodoprafum alterum C. B. Pin. 74. *Scorodoprafum dictum J. B. 2. 558. Scorodoprafum 1 Cluf. Hift. 190.*

Allium fylveftre, amphicarpon, foliis Porraceis, floribus & nucleis purpureis Raii Synopf. 230.

Allium fphæriceo capite, folio anguftiore C. B. Pin. 74. *Allii genus, fortè Scorodoprafon alterum Lobelio J. B. 2. 564. Scorodoprafum alterum Lob. Icon. 157.*

Allium fylveftre, latifolium C. B. Pin. 74. *Allium Urfinum, bifolium, vernum, fylvaticum J. B. 2. 565. Allium Urfinum, latifolium Lob. Icon. 159.* L.

Allium montanum, latifolium, maculatum C. B. Pin. 74. *Allium Alpinum J. B. 2. 566. Victorialis longa Cluf. Hift. 189.* L.

Allium montanum, latifolium, minus Montis aurei H. R. Par.

Allium montanum, anguftioribus foliis, maculatum C. B. Pin. 74.

Allium floribus è luteo virefcentibus. *Moly flore fubviridi Bocc. 63.*

Allium montanum, bicorne, anguftifolium, flore purpurafcente C. B. Pin. 74.

Allium sylvestre, bicorne, purpureum, proliferum J. B. 2. 561. Ampeloprasum proliferum Lob. Icon. 156.
Allium montanum, bicorne, purpureum, proliferum Raii Synopf, 229.
Allium sylvestre, bicorne, flore ex herbaceo albicante, cum triplici in singulis petalis stria atro-purpurea Raii Synopf. 229.
Allium montanum, bicorne, flore obsoletiore C. B. Pin. 75. *Allii montani iiij species altera Clus. Hist. 194.*
Allium montanum, bicorne, flore pallidè odoro C. B. Pin. 75. *Allium flore luteo, sive pallido J. B. 2. 561. Allii montani iiij species 1 Clus. Hist. 194.*
Allium Juncifolium, bicorne, luteum C. B. Pin. 75. *Prodr. 27.*
Allium montanum, capite rotundo C. B. Pin. 75. *Allium sphærocephalum, purpureum, sylvestre J. B. 2. 562. Allium seu Moly montanum, v Clus. Hist. 195.*
Allium Pyrenæum C. B. Pin. 75. *Moly Pyrenæum, purpureo flore Clus. Hist. App. alt.*
Allium montanum, foliis Narcissi, majus C. B. Pin. 75. *Allium umbelliferum, pratense J. B. 2. 564. Allium sive Moly Narcissinis foliis, 1 Clus. Hist. 195.*
Allium montanum, foliis Narcissi mollioribus, & floribus dilutioribus C. B. Pin. 75. *Moly Narcissinis foliis 1 altera species Clus. Hist. 195.*
Allium montanum, foliis Narcissi, minus C. B. Pin. 75. *Allium petræum, umbelliferum J. B. 2. 564. Allium sive Moly Narcissinis foliis ij Clus. Hist. 196.*
Allium montanum, foliis Narcissi angustioribus & floribus dilutioribus C. B. Pin. 75. *Moly Narcissinis foliis ij altera species Clus. Hist. 196.*
Allium montanum, radice oblongâ C. B. Pin. 75. *Prodr. 27.*
Allium saxatile Acori radice, flore purpureo Bocc. Mus. Part. 2. 84. Tab. 79. *Videtur varietas prioris.*
Allium montanum, minus C. B. Pin. 75. *Prodr. 27.*
Allium latifolium, Liliflorum. *Moly latifolium, Liliflorum C. B. Pin. 75. Moly Theophrasti Clus. Hist. 191.*
Allium latifolium, Liliflorum, flore subrubente. *Moly latifolium, Liliflorum, flore subrubente C. B. Pin. 75. Moly Theophrasti magnum J. B. 2. 568.*
Allium latifolium, Hispanicum. *Allium latifolium, Hispanicum C. B. Pin. 75. Moly latifolium Eyst.*
Allium latifolium, luteum. *Moly latifolium, luteum, odore Allii, primum C. B. Pin. 75. Moly luteum Botanicorum, latifolium, Allii odore J. B. 2. 562. Moly montanum, latifolium, flavo flore Clus. App. alt.*
Allium latifolium, luteum, alterum. *Moly latifolium, luteum, odore Allii, secundum C. B. Pin. 75. Moly latifolium, flore flavo Eyst.*
Allium Africanum, flore purpurascente. *Moly Africanum, umbellâ purpurascente C. B. Pin. 75. Prodr. 27.*
Allium peregrinum, floribus albo-viridibus. *Moly exoticum, floribus albo-viridibus*

viridibus C. B. Pin. 75. Moly flore albo, lineis viridis coloris Suvert.

Allium ſylveſtre, ſive Moly minus, roſeo amplo flore Bot. Monſp.

Allium anguſtifolium, umbellatum, flore albo. *Moly anguſtifolium, umbellatum C. B. Pin. 75. Moly Dioſcoridis Cluſ. Hiſt. 192. Moly Dioſcoridis, parvum quibuſdam J. B. 2. 568.*

Allium anguſtifolium, umbellatum, flore carneo. *Moly anguſtifolium, umbellatum, flore carneo H. L. Bat.*

Allium humilius, folio Gramineo. *Moly humile, folio Gramineo C. B. Pin. 75. Chamæmoly Col. Part. 1. 326. Varietas Moly Dioſc. Cluſii.*

Allium caule triangulo. *Moly parvum, caule triangulo C. B. Pin. 75. Moly picciolo di Peſaro Pon. Bald. Ital. 22.*

Allium anguſtifolium, floribus majoribus. *Moly anguſtifolium, floribus majoribus C. B. Pin. 76. Moly minus, flore orbiculato, majore J. B. 2. 568. Moly minus Cluſ. Hiſt. 192.*

Allium anguſtifolium, foliis intortis. *Moly anguſtifolium, floribus reflexis C. B. Pin. 75. Moly ſerpentinum vocatum Lob. Icon. 160.*

Allium ſylveſtre, perpuſillum, Juncifolium, moſchatum J. B. 2. 565. *Moly moſchatum, capillaceo folio C. B. Pin. 76. Prodr. 28. Moly Zibethinum Richier. Recher.*

Allium differt ab Ornithogalo florum ſitu, à Cepâ foliorum formâ, à Porro verò radice.

SECTIO V.

De Herbis, flore Liliaceo ex petalis ſex compoſito, cujus calyx abit in fructum.

GENUS I.

Lilio-Narciſſus. *Lis-Narciſſe.*

LILIO-NARCISSUS eſt plantæ genus, flore A, B liliaceo, ex petalis ſex C compoſito, Lilii æmulo. Hujus autem calyx D ſeu embryo E abit in fructum Narciſſi fructus formâ. His notis addenda eſt radix bulboſa, tunicata, qua differt à Lilio, à Narciſſo verò flore polypetalo. *Tab. 207.*

Lilio-Narciſſi ſpecies ſunt.

Lilio-Narciſſus Jacobæus, latifolius, Indicus, rubro flore Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 366. *Narciſſus Indicus, latifolius, rubro flore J. B. 2. 609. Narciſſus latifolius, Indicus, rubro flore Cluſ. Hiſt. 157.*

Lilio-Narciſſus Indicus, ſaturato colore purpuraſcens Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 367. *Narciſſus Indicus, Liliaceus, ſaturo colore purpuraſcens Ferr. Flor. 119.*

Lilio-Narciſſus Indicus, maximus, ſphæricus, floribus plurimis, rubris, Lilia-

ceis Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 368. *Narcissus Indicus, flore Liliaceo, sphæricus Ferr. Flor. 129.* 131-132 Sw. f. 31 Narcissus orientalis dictus Swertii

Lilio-Narcissus Indicus, flore albo, exteriùs rubente. *Narcissus à D. Gareto, flore albo, exteriori parte rubicundus Suvert. 28.* V. H. L. b. Lilium indicum narcissinis fol. monanthos rubrum = ex albo rubens

Lilio-Narcissus Japonicus, rutilo flore Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 367. p. 374 *Narcissus Japonicus, rutilo flore, Corn. 158.* cap 58.

Lilio-Narcissus Indicus, pumilus, polyanthos Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 368. *Narcissus Indicus, pumilus, polyanthos Corn. 154.* cap. 57.

Lilio-Narcissus Africanus, pumilus, polyanthos. *Lilium Africanum, humile, longissimis foliis, polyanthos, saturato colore purpurascens H. L. Bat.* 682. Desc. *App. & Par. Bat.*

Lilio-Narcissus polyanthos, flore incarnato, fundo ex luteo albescente Sloane Cat. Plant. Jam. 115. *Lilium Americanum, puniceo flore Belladona dictum H. L. Bat. & Par. Bat. Lys rouge du Tertre 110.*

Lilio-Narcissus Zeylanicus, latifolius, flore niveo, externè lineâ purpureâ striato H. Amstel. in fol. 73. H. A. 1. 73.

Lilio-Narcissus folio latissimo, floribus niveis inodoris. *Narcissus Amboinensis, folio latissimo, rotundo, floribus niveis, inodoris H. Amstel. in fol. 77.*

Lilio-Narcissus Americanus, flore intus aureo, extus coccineo, foliis Lilii Convallium Plum.

Lilio-Narcissus seu Narcissus Liliflorus Carolinianus flore albo, singulari, cum rubedine diluto Pluk. Phytog. Tab. 42. fig. 3.

Lilio-Narcissus Indicus, pumilus, monanthos, albus Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 366. *Narcissus Virgineus Park. Par. 86.*

Lilio-Narcissus Indicus, Narcissus Liliflorus, aureus, striis argenteis pictus, floribus amplis, cernuis, gemellis, caule magno Cepæ fistuloso H. R. H. Pluk. Phytog. Tab. 246. fig. 2.

Lilio-Narcissus luteus, vernus. *Colchicum luteum, vernum C. B. Pin. 69. Colchicum vernum, flavo flore J. B. 2. 662. Narcissus vernus, flore luteo Suvert.*

Lilio-Narcissus luteus, autumnalis, major. *Colchicum luteum, 1. majus C. B. Pin. 69. Colchicum flore luteo quorundam J. B. 2. 661. Narcissus autumnalis, major Clus. Hist. 164.*

Lilio-Narcissus luteus, multiplex, autumnalis. *Narcissus autumnalis, flore luteo, multiplex Eyst.*

Lilio-Narcissus luteus, autumnalis, minor. *Narcissus serotinus Clus. Hist. 162. Narcissus autumnalis, minor J. B. 2. 662.*

Lilio-Narcissus autumnalis, melino flore. *Colchicum melino flore C. B. Pin. 69. Narcissus Persicus, Croci flore, Colchicis affinis J. B. 2. 661. Narcissus Persicus Clus. Hist. 163.*

Lilio-Narcissus Bæticus, luteus, minor, odoratissimus.

Lilio-Narcissus, quasi Planta ad Lilium & ad Narcissum accedens.

Lilio-Narcissus maximus Zeylanicus, floribus albis umbellatis Pluk. Alm. 219 Lilium Zeylanicum bulbiferum et umbelliferum h. L. b. 682. Desc. Burm. Zeyl. 142. tab 683. Raj. hist. 1905. Belutta-pola-taly H. M. 11. p. 75. t. 38.

Lilio-Narcissus Sphæricus æthiopicus, foliis guttatis et cilii instar pilosis Pluk. Alm. 2.. Lilium africanum sphæricum floribus obsolete puniceis minoribus, foliis guttatis et margine cilii instar pilosis bulbo longo. H. L. b. 375. Bulbus oblongus æthiopicus foliis guttatis et cilii instar pilosis. Breyn. Cent. 1. 89

GENUS II.

Narciſſo-Leucoium. *Perce-nége.*

NARCISSO-LEUCOIUM eſt plantæ genus, flore A, B liliaceo, ex petalis ſex, nunc æqualibus, nunc inæqualibus compoſito, & veluti campaniformi, pendulo. Hujus autem calyx C abit deinde in fructum D ſubrotundum, in tria loculamenta diviſum E, ſeminibuſque fœtum F etiam ſubrotundis. His notis addenda eſt radix bulboſa. *Tab. 208.*

Narciſſo-Leucoii ſpecies ſunt.

Narciſſo-Leucoium vulgare. *Leucoium bulboſum, vulgare C. B. Pin. 55. Leucoium bulboſum, hexaphyllon, cum unico flore, rariùs bino J. B. 2. 590. Leucoium bulboſum, hexaphillon Dod. Pempt. 230.* L

Narciſſo-Leucoium flore patulo. *Leucoium bulboſum, flore patulo C. B. Pin. 55. Leucoium bulboſum, hexaphillum, majus Eyſt.*

Narciſſo-Leucoium pratenſe, multiflorum. *Leucoium bulboſum, majus, ſive multiflorum, quod aliqui Acrocorion Plinii ſtatuunt C. B. Pin. 55. Leucoium bulboſum, polyanthemum, tardiùs florens, floribus minoribus J. B. 2. 592. Leucoium bulboſum, polyanthemum Dod. Pempt. 230.*

Narciſſo-Leucoium pratenſe, multiflorum, flore pleno. *Leucoium bulboſum ſerotinum, majus, multiflorum, floribus plenis H. L. Bat.*

Narciſſo-Leucoium trifolium, majus. *Leucoium bulboſum, trifolium, majus C. B. Pin. 56. Leucoium bulboſum, præcox, Byzantinum J. B. 2. 591. Leucoium bulboſum, triphyllum, majus, Byzantinum Eyſt.*

Narciſſo-Leucoium trifolium, minus. *Leucoium bulboſum, trifolium, minus C. B. Pin. 56. Leucoium bulboſum, minus, tryphyllon J. B. 2. 591. Leucoium bulboſum, triphyllon Dod. Pempt. 230.*

Narciſſo-Leucoium trifolium, cæruleum. *Leucoium bulboſum, trifolium, cæruleum C. B. Pin. 56. Leucoium triphyllum, flore cæruleo Someri Lob. Adv. Part. 2. 492. J. B. 2. 592.*

Narciſſo Leucoium autumnale, latifolium. *Leucoium bulboſum, autumnale, latifolium C. B. Pin. 56. Leucoium autumnale, tenuifolium Suvert. 20.*

Narciſſo-Leucoium autumnale, capillaceo folio. *Leucoium bulboſum, autumnale C. B. Pin. 56. Leucoium bulboſum, autumnale, minus, tenuifolium J. B. 2. 593. Leucoium bulboſum, autumnale, minimum Dod. Pempt. 230.*

Narciſſo-Leucoium vernum, capillaceo folio. *Leucoium bulboſum, tenuifolium, vernum C. B. Pin. 56. Leucoium bulboſum, vernum, minimum Cluſ. Cur. poſt. in fol. 15.*

Narciſſo-Leucoium, quaſi planta ad Narciſſum & ad Leucoium accedens.

GENUS III.

Bermudiana.

BERMUDIANA eſt plantæ genus, flore A liliaceo, ex petalis ſex B compoſito, cujus calyx C deinde abit in fructum D trigonum, trifariam dehiſ- *Tab. 291.*

centem E, in tria loculamenta divisum F, seminibusque fœtum subrotundis G.

Bermudianæ species sunt.

Bermudiana Iridis folio, fibrosâ radice. *Iris Phalangoides, Bermudiana, flore parvo, ex cæruleo & aureo versicolore Pluk. Almag. Bot. Sisyrinchium Bermudense, floribus parvis, ex cæruleo & aureo mixtis. Iris Phalangoides quorundam Ejusd. Phytogr. Tab. 61. fig. 2.*

Bermudiana Palmæ folio, radice bulbosa D. Lign. *Sisyrinchium Americanum, radice phœnicea, foliis plicatis & nervosis, flore albo H. R. Monsp.*

Bermudiana, ab Insulis Bermudis, ex quibus semen primæ speciei primùm allatum fuit.

CLASSIS X.

DE HERBIS ET SUFFRUTICIBUS,

Flore polypetalo, Papilionaceo.

Hist. lib. 2. cap. 262. Tab. 209.

FLOREM leguminosum à Papilionis formâ PAPILIONACEUM appellavit Cordus. Flos autem Papilionaceus A quatuor petalis dissimilibus componitur, ex calyce unifolio B K, cavo, cucullum papyraceum referente & multifido, simul cum pistillo C L exurgentibus. Petalum superius D, quòd signi cujusdam militaris adinstar explicetur, VEXILLUM audit; inferius E H cymbæ modo concavum, CARINA; quæ verò medium locum occupant F, ALÆ solent appellari, ad exortum auritæ G, perinde ac carina I quæ plerumque in duas partes per longitudinem dehiscit: unde flos leguminosus propriè loquendo pentapetalos anomalos dicendus est. Huic flori proprium est ut pistillum ejus L excipiatur à vagina quadam M fimbriata, seu potius in stamina divisâ N & deinde abeat in fructum qui siliqua vocatur (Gallis *Gousse.*)

Siliqua vel unicapsularis est, vel bicapsularis, vel articulosa. Unicapsularis O in duas valvas (quas Galli appellant *Cosses*) dehiscere solet, & semina complecti reniformia 11, cylindracea 9, sphærica 10, plana, rhomboidea aut quadrangula, introrsum emarginata 8, vel alterius formæ. His alimentum subministratur à vasis V per longitudinem partis crassioris siliquæ protensis, quorum ramuli T in placentam S influunt tenero fructui adhærescentem.

Siliqua bicapsularis X in seipsam introrsum revolvitur, ac in duo loculamenta 12 dividitur seminibus fœta 4.

Demum filiqua articulofa Z ex pluribus partibus 5 conftat articulatione quadam conjunctis, quæ fingulæ 6 femine turgefcunt 7. Loti filiquæ articulatione carent, fed lamellis quibufdam ut plurimùm intercipiuntur & in loculos diftinguuntur. *Tab. 227.*

SECTIO I.

De Herbis, flore Papilionaceo, cujus piftillum abit in filiquam unicapfularem & brevem.

GENUS I.

Glycyrrhiza. *Regliffe.*

GLYCYRRHYZA eft plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calyce B furgit piftillum C quod deinde abit in filiquam D brevem, feminibus fœtam E ut plurimùm reniformibus F. His notis addenda funt folia bina, conjugata, coftæ adhærentia, cui fummæ folium impar innafcitur. *Tab. 210.*

Glycyrrhizæ fpecies funt.

Glycyrrhiza capite echinato C. B. Pin. 352. *Glycyrrhiza Diofcoridis echinata, non repens J. B. 2. 327. Glycyrrhiza vera Diofcoridis Dod. Pempt. 341.*

Glycyrrhiza filiquofa vel Germanica C. B. Pin. 352. *Glycyrrhiza radice repente, vulgaris, Germanica J. B. 2. 328. Glycyrrhiza vulgaris Dod. Pempt. 341. Regliffe ordinaire.* L.

Glycyrrhiza, à vocibus Græcis γλυκὺς *dulcis*, & ῥίζα *radix*, quafi diceretur Radix dulcis.

GENUS II.

Cicer. *Pois chiche.*

CICER eft plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calyce B furgit piftillum C, quod deinde abit in filiquam D brevem, veficæ inflatæ æmulam, feminibufque fœtam E caput Arietinum F quodammodo referentibus. *Tab. 210.*

Ciceris fpecies funt.

Cicer fativum, flore candido C. B. Pin. 347. *Cicer Arietinum J. B. 2. 292. Dod. Pempt. 525.* L.

Cicer fativum, flore ex purpurâ rubefcente, femine rubro C. B. Pin. 347. L.

Cicer fativum, femine rufo C. B. Pin. 347.

Cicer fativum, femine ex faturo rubente C. B. Pin. 347.

Cicer fativum, femine nigro C. B. Pin. 347. *Cicer Arietinum, fructu nigro Mor. H. R. Blef.*

GENUS III.

Lens. *Lentille.*

Tab. 210. LENS eſt plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calyce K ſurgit piſtillum B quod deinde abit in ſiliquam C brevem, ſeminibus fœtam Dorbiculatis E, utrinque convexis, hoc eſt ad centrum craſſioribus quàm ad marginem.

Lentis ſpecies ſunt.

Lens vulgaris, ſemine ſubrufo C. B. Pin. 346. *Lens. J. B. 2. 317. Lens minor Dod. Pempt. 526.*

Lens vulgaris, ſemine ex luteo pallido C. B. Pin. 346.

Lens vulgaris, ſemine nigricante C. B. Pin. 346.

Lens maculata Park.

Lens major C. B. Pin. 346. *J. B. 2. 317. Lens Dod. Pempt. 526.*

Lens Hungarica, major, perennis Hort. Leyd. Raii Hiſt. 905.

Lens monanthos H. L. Bat.

GENUS IV.

Onobrychis. *Sain-foin.*

ONOBRYCHIS eſt plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calyce C ſurgit piſtillum B quod deinde abit in ſiliquam D E veluti criſtatam, quandoque echinatam, ſemine fœtam F reniformi G. His addendum eſt flores in ſpicam denſam naſci.

Onobrychidis ſpecies ſunt.

Onobrychis foliis Viciæ, fructu echinato, major, floribus dilutè rubentibus C. B. Pin. 350. *Polygalon Geſneri J. B. 2. 335. Onobrychis Dod. Pempt. 548.*

Onobrychis foliis Viciæ, fructu echinato, major, floribus eleganter rubentibus C. B. Pin. 350.

Onobrychis foliis Viciæ, fructu echinato, major, floribus albis C. B. Pin. 350.

Onobrychis ſaxatilis, foliis Viciæ anguſtioribus & longioribus, Aquiſextienſis.

Onobrychis fructu echinato, minor C. B. Pin. 350. *Caput Gallinaceum, minus C. B. Prodr. 149.*

Onobrychis ſeu Caput Gallinaceum, minus, fructu maximo, inſigniter echinato Lælii Triumf. apud fratrem 65.

Ab eo genere excludendæ ſunt plantæ ſequentes. *Onobrychis ſemine clypeato, aſpero, major C. B. Pin. 350. Onobrychis ſemine clypeato, aſpero, minor C. B. Pin. 350. Onobrychis ſemine clypeato, lævi C. B. Pin. 350. quæ ad Hedyſarum revocari debent. Onobrychis incana, foliis longioribus C. B. Pin. 350. ad Aſtragalum referenda, &c.*

Onobrychis à vocibus Græcis ὄνος *aſinus*, & βρύχω *rudo*; quod eâ depaſtâ Aſini rudere ſoleant.

GENUS V.

Vulneraria. *Vulneraire.*

VULNERARIA eſt plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calyce B tubulato, turgidulo, ſurgit piſtillum C quod deinde abit in ſiliquam E brevem ſemine fœtam G ſubrotundo F. His addendum eſt ſiliquam E in veſica membranacea D, quæ calyx floris fuit, recondi. Tab. 211.

Vulnerariæ ſpecies ſunt.

Vulneraria ruſtica J. B. 2. 362. *Loto affinis, Vulneraria pratenſis C. B. Pin.* 332. *Anthyllis Lenti ſimilis Dod. Pempt.* 552.

Vulneraria ruſtica, flore albo. *Lagopodium flore albo Tabern. Icon.* 524.

Vulneraria flore purpuraſcente. *An Lotus latifolia Dalechampii Lugd.* 509?

Vulneraria pentaphyllos. *Lotus penthaphyllos, verſicaria C. B. Pin.* 322. *Trifolium halicacabum, ſive veſicarium J. B.* 2. 361. *Trifolium halicacabum Cam. Hort. Icon.* xlvij.

Vulneraria, à ſanandorum vulnerum facultate, quâ pollere exiſtimatur.

GENUS VI.

Dorycnium.

DORYCNIUM eſt plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calyce B ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in ſiliquam D brevem, ſemine fœtam E ſubrotundo F. His addenda ſunt folia G ad exortum uſque multifida. Tab. 211.

Dorycnii ſpecies ſunt.

Dorycnium Monſpelienſium Lob. Icon. 51. *Trifolium album, anguſtifolium, floribus velut in capitulum congeſtis C. B. Pin.* 329. *Dorycnium Monſpeſſulanum, fruticoſum J. B.* 1. 388.

Dorycnium majus. *Dorycnio Hiſpanico affinis, alia planta Lob. Illuſtr.* 159.

SECTIO II.

De Herbis, flore Papilionaceo, cujus piſtillum abit in ſiliquam unicapſularem, longam.

GENUS I.

Faba. *Féve.*

FABA eſt plantæ genus, flore A papilionaceo, vexillo nempe B, alis C, & carinâ D conſtante. Ex calyce autem E ſurgit piſtillum F quod deinde abit in ſiliquam G longam, ſeminibus fœtam H, I, planis & quaſi reniformibus K. His notis addendi ſunt ſtipites firmi, tum & folia bina, veluti conjugata, coſtæ innaſcentia in mucronem abeunti. Tab. 212.

Fabæ ſpecies ſunt.

Faba flore candido, lituris nigris conſpicuo C. B. Pin. 338. *Faba Cyamos.* L.

J. B. 2. 278. Faba major recentiorum Lob. Icon. 57.

Faba flore ex purpurâ nigrefcente C. B. Pin. 338.

Faba lobo longiffimo ac craffiffimo, femine medio extuberante H. Cathol.

Faba lobo & femine medio, plano, arctè colligato, utrinque frontato H. Cathol.

Faba breviffimo lobo, ampliffimo & craffiffimo femine H. Cathol.

Faba rotunda, oblonga feu Cylindracea, minor, feu Equina, alba Mor. Hift. Oxon. Part. 2. 85. *Faba minor five Equina C. B. Pin. 338.*

Faba rotunda, oblonga feu Cylindracea, minor, feu Equina, nigra Mor. Hift. Oxon. Part. 2. 85. *Faba minor, fructu nigro C. B. Pin. 338.*

Faba rotunda, oblonga feu Cylindracea, minima pluribus, quinis, fenis filiquis uno pediculo exortis feu Hattoniana Mor. Hift. Oxon. Part. 2. 86.

Faba, à voce Græca *φάγω edo :* fructus enim edulis eft.

GENUS II.

Lupinus. *Lupin.*

Tab. 213. LUPINUS eft plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calyce B furgit piftillum C quod deinde abit in filiquam D, F feminibus fœtam E H, nunc planis L, nunc fphæricis I. His notis addenda funt folia flabelliformia K G, feu digitatim pediculo innafcentia.

Lupini fpecies funt.

Lupinus fativus, flore albo C. B. Pin. 347. *Lupinus vulgaris, femine & flore albo, fativus J. B. 2. 288. Lupinus fativus Dod. Pempt. 529.*

Lupinus peregrinus, major vel villofus, cæruleus, major C. B. Pin. 348. *Lupinus cæruleus, major, villofus Prodr. 148. Lupinus exoticus, hirfutiffimus J. B. 2. 289. Lupinus Indicus Corn. 207.*

Lupinus flore purpurafcente, latifolius, hirfutus feu fylveftris Diofcoridis C. B. in Math. emac. 345.

Lupinus fylveftris, latifolius, flore albo, fativum in omnibus æmulans, edulis H. Cathol.

Lupinus latifolius, humilis, hirfutus, flore albo H. Cathol.

Lupinus Americanus, arborefcens, triphyllus, flore albo, fructu variegato Plum.

Lupinus obfoleto colore, Lufitanicus, latifolius.

Lupinus peregrinus, major, flore incarnato H. L. Bat.

Lupinus fylveftris, purpureo flore, femine rotundo, vario, majore Bot. Monfp. App. *Lupinus fylveftris, purpureo flore, femine rotundo, vario J. B. 2. 290. Lupinus fylveftris, flore cæruleo C. B. Pin. 348. Lupinus minor Tabern. Icon. 494.*

Lupinus fylveftris, purpureo flore, femine rotundo, vario, minore Bot. Monfp. App.

Lupinus fylveftris, flore fubrubente C. B. Pin. 348.

Lupinus fylveftris, flore rofeo colore rufefcente C. B. Pin. 348.

Lupinus anguftifolius, cæruleus, elatior Raii Hift. 908. *An Lupinus minor, cæruleus,*

cæruleus, Tingitanus Mor. Hist. Oxon. Part. 2.

Lupinus cæruleus, minor, Gadenfis dictus Mor. Hift. Oxon. Part. 2. 87.

Lupinus cæruleus, minor, perennis, Virginianus, repens Mor. Hift. Oxon. Part. 2. 87.

Lupinus Indicus, minor H. R. Par.

Lupinus fylveftris, flore luteo C. B. Pin. 348. *Lupinus luteo flore, femine compreffo, vario J. B. 2. 290. Lupinus luteus Tabern. Icon. 495.* L.

GENUS III.

Orobus. *Orobe.*

OROBUS eft plantæ genus, flore A papilionaceo, vexillo nempe A, carina C, & alis B conftante:ex calyce autem K furgit piftillum E membranâ D obvolutum, quod deinde abit in filiquam F teretem, feminibus fœtam G plerumque ovatis H. His notis addenda funt folia bina, conjugata, coftæ innafcentia in mucronem abeunti. *Tab. 214.*

Orobi fpecies funt.

Orobus fylvaticus, purpureus, vernus C. B. Pin. 351. *Galega nemorenfis, verna J. B. 2. 343. Orobus Pannonicus, 1. Cluf. Hift. ccxxx.* L.

Orobus fylvaticus, pallido flore C. B. Pin. 351. *Galega montana Dalechampii J. B. 2. 343. Galega montana Lugd. 1139. Orobus Pannonicus, iv. Cluf. Hift. ccxxxj.*

Orobus latifolius, parvo flore purpureo C. B. Pin. 351. *Galega nemorenfi vernæ fimilis, multiflora, flore purpureo J. B. 2. 345. Orobus Venetus Cluf. Hift. ccxxxij.* L.

Orobus latifolius, parvo flore, prorfus albo C. B. Pin. 351. *Galega nemorenfi vernæ fimilis, multifloras, flore albo J. B. 2. 345.*

Orobus fylveftris,anguftifolius, Afphodeli radice C. B. Pin. 351. *Orobus quorundam, radice bulbosâ, flore albo J. B. 2. 326. Orobus Pannonicus, iij Cluf. Hift. ccxxxj.*

Orobus fylvaticus, Viciæ foliis C. B. Pin. 352. *Aftragalus major Fuchfio J. B. 2. 334. Orobus Pannonicus, ij Cluf. Hift. ccxxx.*

Orobus fylvaticus, Viciæ foliis, caulibus rubentibus H. L. Bat.

Orobus anguftifolius, Italicus, flore vario. *Aftragalus quibufdam Aracho Toffani Caroli fimilis J. B. 2. 326.*

Orobus fylvaticus, foliis oblongis, glabris. *Aftragalus fylvaticus, foliis oblongis, glabris C. B. Pin. 351. Aftragaloides five Aftragalus fylvaticus, Aftragalo magno Fuchfii vel Chamæbalano leguminofæ affinis planta J. B. 2. 334. Aftragalus fylvaticus Thal. Tab. 1.* L.

Orobus fylvaticus, noftras Raii Synopf. 191.

Orobus Pyrenaicus, foliis nervofis.

Orobus Americanus, fructu coccineo, nigrâ maculâ notato. *Pifum Indicum, minus, coccineum C. B. Pin. 343. Phafiolus ruber, Abrus vocatus P. Alp. Ægypt. 31.*

Orobus, à vocibus Græcis ἐρέπτω *Edo*, & βοῦς *Bos*: Antiqui enim Orobis Boves faginare folebant.

GENUS IV.

Pisum. *Pois.*

Tab. 215. PISUM est plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calyce B surgit pistillum C quod deinde abit in siliquam longam D, seminibus fœtam E subrotundis F. His notis addendi sunt caules fistulosi, ut plurimùm infirmi K, quos ita complectuntur folia G ut ab iis transadigi videantur. Cætera autem folia I bina, veluti conjugata costæ innascuntur in claviculas H abeunti.

Pisi species sunt.

Pisum majus, quadratum, fructu cinerei coloris C. B. Pin. 342. *Pisum quadratum Plinii Lob. Icon. 66.*

Pisum majus, quadratum, fructu candido C. B. Pin. 342.

Pisum majus, quadratum, fructu subflavo C. B. Pin. 342.

Pisum umbellatum C. B. Pin. 342. *Pisum erectius, comosum J. B. 2. 299. Pisum proliferum Tabern. Icon. 495. Pois à bouquets.*

Pisum hortense, majus, flore fructuque albo C. B. Pin. 342. *Pisum vulgatius, majus Lob. Icon. 65.*

Pisum hortense, majus, flore purpureo C. B. Pin. 342.

Pisum hortense, majus, flore fructuque variegato C. B. Pin. 342.

Pisum hortense, siliquâ maximâ H. R. Par.

Pisum maximum, fructu nigrâ lineâ maculato H. R. Par.

Pisum cortice eduli. *Pisa sine cortice duriore C. B. Pin. 343. Pisa leptoloba, quæ simul cum folliculis comeduntur Cam. Hort. Pisa sine tunicis durioribus, in siliquâ magnâ, albâ J. B. 2. 300. Pois goulus.*

Pisum humile, caule firmo. *Pisa nana, rotunda, sine adminiculis recta H. R. Par. Pisa nana, rotunda Mor. H. R. Bles. Pois nains.*

Pisum folio anguloso. *Pisi pulchra species, folio anguloso J. B. 2. 297.*

Pisum siliquâ carnosâ, incurvâ, seu falcatâ, eduli Raii Hist. 891.

Pisum flore rubente striato, pro coccineo misso Raii Hist. 891.

Pisum arvense, fructu è luteo virente C. B. Pin. 342. *Pisum minus, è luteo virescens Lob. Icon. 66.*

Pisum arvense, fructu albo C. B. Pin. 343. *Pisa potissimum vulgaria, parva, alba sive arvensia J. B. 2. 297.*

Pisum arvense, fructu viridi C. B. Pin. 343. *Pisa parva, viridia J. B. 2. 298.*

Pisum arvense, fructu cinereo C. B. Pin. 343.

Pisum arvense, fructu cæruleo C. B. Pin. 343.

Pisum arvense, fructu nigro C. B. Pin. 343. *Pisum nigrum Tabern. Icon. 498.*

Pisum arvense, flore roseo, fructu variegato Raii Synops. 186.

Pisum spontaneum, maritimum, Anglicum Park. Theat. 1060.

GENUS V.

Lathyrus. *Gesse.*

Tab. 216. & 217. LATHYRUS est plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calyce B sur-

git piſtillum D vaginâ membranaceâ C obvolutum, quod deinde abit in ſiliquam nunc teretem E, nunc compreſſam H, ſeminibus fœtam F,I,modò Cylindraceis G, modò angulatis K. His notis addendum eſt caules N Lathyri compreſſos eſſe cum coſta O elata & margine foliato: Folia verò bina tantùm conjugata P Q nervo R innaſcentia in claviculas S abeunti.

Lathyri ſpecies ſunt.

Lathyrus ſativus, flore fructuque albo C. B. Pin. 343. *Lathyrus angulofo, ſemine J. B. 2. 306. Lathyrus ſive Cicercula Dod. Pempt. 522.*

Lathyrus ſativus, flore purpureo C. B. Pin. 344. *Lathyrus flore rubro J. B. 2. 307. Aracus ſive Cicera Dod. Pempt. 523.*

Lathyrus ſylveſtris, major C. B. Pin. 344. *Lathyri majoris ſpecies, flore rubente & albido minori dumetorum ſive Germanicum J. B. 2. 302. Lathyrus ſylveſtris Dod. Pempt. 523.*

Lathyrus ſylveſtris, major flore atropurpureo.

Lathyrus latifolius C. B. Pin. 344. *Lathyrus major, latifolia, flore majore, purpureo, ſpecioſior J. B. 2. 303. Lathyrus latiore folio Lob. Icon. 68.*

Lathyrus latifolius, flore albo.

Lathyrus major, Narbonenſis, anguſtifolius J. B. 3. 304. *Lathyrus anguſtifolius, alter Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 51. Lathyrus ſylveſtris, alius, anguſtifolius Cam. Hort.*

Lathyrus anguſtifolius, ſemine maculoſo C. B. Pin. 344. *Lathyrus quadam, quibuſdam Ægyptia Aracus J. B. 2. 308. Cicercula Ægyptiaca Cluſ. Hiſt. ccxxxvj.*

Lathyrus Tingitanus,ſiliquis Orobi,flore amplo,ruberrimo Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 55.

Lathyrus anguſtiſſimo folio, Americanus, variegatus C. B. Pin. 344. *Lathyrus peregrinus, è cæruleo purpuraſcente flore & ſuaviter rubeſcens Eyſt.*

Lathyrus arvenſis, repens, tuberoſus C. B. Pin. 344. *Chamæbalanus leguminoſa J. B. 2. 324. Terræ glandes Dod. Pempt. 550.*

Lathyrus ſylveſtris, luteus, foliis Viciæ C. B. Pin. 344. *Lathyrus luteus, ſylveſtris, dumetorum J. B. 2. 304.*

Lathyrus annuus, flore cæruleo, Ochri ſiliquâ H. L. Bat.

Lathyrus Bœticus, flore lutéo Park. Theat. 1064.

Lathyrus Hiſpanicus, flore luteo H. L. Bat.

Lathyrus luteus, latifolius Bot. Monſp. *Lathyri ſpecies lutea J. B. 2. 304.*

Lathyrus anguſtifolius, ſiliquâ hirſutâ C. B. Pin. 344. *Lathyrus ſiliquâ hirſutâ J. B. 2. 305.*

Lathyrus latifolius, annuus, ſiliquâ articulatâ, hirſutiore H. R. Par.

Lathyrus anguſtiſſimo folio, ſemine rotundo H. R. Par. *Lathyrus anguſtifolius, λεπτόλοβος, ſemine rotundo, flore rubello Mor. H. R. Bleſ.*

Lathyrus anguſtiſſimo folio, ſemine anguloſo H. R. Par. *Lathyrus anguſtifolius λεπτόλοβος, ſemine hexedro, flore cæruleo Mor. H. R. Bleſ.*

Lathyrus folio tenuiore, floribus rubris J. B. 2. 308. *Lathyris angustissimo sive capillaceo folio C. B. Prodr. 148.*

Lathyrus foliis Gramineis, floribus coccineis Raii Syllog. 160.

Genus VI.

Clymenum.

Tab. 218. CLYMENUM est plantæ genus, floribus, fructibus C, D, E, F, caulibusque Lathyri: foliis verò A multiplici conjugatione costæ innascentibus in claviculas B abeunti.

Clymeni species sunt.

Clymenum Hispanicum, flore vario, siliquâ planâ. *Lathyrus Viciaoides, vexillo rubro, labialibus petalis rostrum ambientibus, cæruleis Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 58.*

Clymenum Hispanicum, flore vario, siliquâ articulatâ. *Lathyrus Viciaoides, floris vexillo phœniceo, foliis labialibus, subalbescentibus, siliquis Orobi Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 55.*

Clymenum Parisiense, flore cæruleo. *Cicercula sylvestris Tabern. Icon. 500. Lathyrus Viciæformis seu Vicia Lathyroides, nostras Raii Hist. 899. Pluk. Phytog. Tab. 71. fig. 2.*

Genus VII.

Ochrus.

Tab. 219. & 220. OCHRUS est plantæ genus, flore papilionaceo AB: ex cujus calyce D surgit pistillum C quod deinde abit in siliquam E ut plurimùm teretem & Cylindraceam, seminibus fœtam F subrotundis G. His notis addenda sunt folia K modò simplicia, modò conjugata H I, in claviculas L M abeuntia.

Ochri species sunt.

Ochrus folio integro, capreolos emittente, semine subluteo C. B. Pin. 343. *Lathyri species, quæ Ervilia sylvestris Dodonæi J. B. 2. 305. Ervilia sylvestris Dod. Pempt. 522.*

Ochrus folio integro, capreolos emittente, semine pullo C. B. Pin. 343.

Ochrus folio integro, capreolos emittente, semine atro C. B. Pin. 343.

Ochrus Americanus, tomentosus, floribus luteis Plum.

Genus VIII.

Vicia. *Vesse.*

Tab. 221. VICIA est plantæ genus, flore A papilionaceo: ex cujus calyce B surgit pistillum C, quod deinde abit in siliquam D seminibus fœtam E F subrotundis G aut angulatis. His notis addenda sunt folia H bina, quasi conjugata, costæ innascentia in claviculas I abeunti.

Viciæ species sunt.

Vicia sativa, vulgaris, semine nigro C. B. Pin. 344. *Vicia vulgaris, sativa J. B. 2. 310. Vicia Cam. Epit. 320.*

Vicia sativa, vulgaris, semine cinereo C. B. Pin. 344.

Vicia ſativa, alba C. B. Pin. 344. *Vicia albo ſemine J. B. 2. 311. Ervum candidum vel Faba veterum Trag. 626.*

Vicia maxima, dumetorum C. B. Pin. 345. *Vicia ſepium perennis J. B. 2. 313. Cracca major Tabern. Icon. 506.*

Vicia ſepium, folio rotundiore, acuto, ſemine nigro C. B. Pin. 345. *Vicia Dod. Pempt. 531.*

Vicia ſepium, folio rotundiore, acuto, ſemine maculato C. B. Pin. 345.

Vicia vulgaris, acutiore folio, ſemine parvo, nigro C. B. Pin. 345. *Vicia vulgaris, ſylveſtris, ſemine parvo & nigro frugum J. B. 2. 312. Aphaca vera, Vicia Mathiolo Lugd. 478.*

Vicia multiflora C. B. Pin. 345. *Vicia multiflora, perennis, nemorenſis ſive dumetorum J. B. 2. 314. Aracus Tabern. Icon. 506.*

Vicia perennis, incana, multiflora Bot. Monſp.

Vicia perennis multiflora, majori flore cæruleo, ex albo mixto Bot. Monſp. App.

Vicia perennis, multiflora, incana, Inſularum Stœchadum. *Vicia Benghalenſis, hirſuta & incana, ſiliquis Piſi H. L. Bat.*

Vicia ſylveſtris, hirſuta, incana C. B. Pin. 345. *Vicia ſylveſtris, quaſi incana, flore albo J. B. 2. 312. Vicia ſylveſtris, albo flore Cluſ. Hiſt. ccxxxv.*

Vicia ſylveſtris, incana, major & præcox, Pariſienſis, flore ſuaverubente.

Vicia folio ſubrotundo brevi, obtusè mucronato, pediculo brevi inſidente, flore Viciæ ſepium ſeu dumetorum vulgaris Raii Synopſ. 188.

Vicia ſegetum, cum ſiliquis plurimis, hirſutis C. B. Pin. 345. *Vicia parva ſive Cracca minor, cum multis ſiliquis hirſutis J. B. 2. 315. Craccæ alterum genus Dod. Pempt. 542.*

Vicia ſegetum, ſingularibus ſiliquis glabris C. B. Pin. 345.

Vicia minima, cum ſiliquis glabris. *Viciæ ſive Craccæ minimæ ſpecies, cum ſiliquis glabris J. B. 2. 315.*

Vicia ſive Cracca foliis & ſiliquis longioribus Bot. Monſp. *Viciæ parvum genus, folio longo J. B. 2. 316.*

Vicia anguſtifolia, purpuro-violacea, ſiliquâ latâ glabrâ Bot. Monſp.

Vicia multifolia, cum ſiliquis latis J. B. 2. 314.

Vicia ſiliquas ſupra infraque terram edens. *Viciæ ſimilis ſupra infraque terram fructum edens C. B. Pin. 345. Arachidna aut potius Aracoides Honorii Belli J. B. 2. 323. Arachidna di Candia Pon. Bald. Ital. 77.*

Vicia minima, præcox, Pariſienſium H. R. Par. *Vicia minima, præcox, Solonienſis Joncq. Hort. Vicia præcox, verna, minima, Solonienſis, ſemine, hexedro Mor. H. R. Bleſ.*

Vicia ſupina, latiſſimo folio non ſerrato. *Faba ſylveſtris, fructu rotundo, atro C. B. Pin. 338. Aracus Fabaceus & Faba Kairina, cui ſemina minora J. B. 2. 286. Sylveſtris Græcorum Faba Lob. Icon. 58.*

Vicia ſupina, latiſſimo folio, flore & fructu ferrugineis. *Faba ſylveſtris, Italica, flore & fructu ferrugineis H. R. Par.*

Vicia ſupina, latiſſimo folio, ſerrato. *Aracus Fabaceus, ſerratus J. B. 2. 287.*

Vicia ſylvatica, maxima, Piſo ſylveſtri ſimilis J.B. 2. 315. *Piſum ſylveſtre, minus Tabern. Icon. 498.*

Vicia ſylveſtris,lutea, ſiliquâ hirſutâ C. B. Pin. 345. *Vicia luteo flore, ſylveſtris J. B. 2. 313.*

Vicia ſerotina, perennis, flore luteo, ſiliquâ hirſutâ.

Vicia ſerotina, perennis, flore luteo, ſiliquâ glabrâ.

Vicia ſylveſtris, lutea, cum galea fuſca J. B. 2. 314.

De Re Ruſtica. Lib. 1. cap. 31. Vicia *dicta à vinciendo* (ut ait Varro) *quòd item capreolos habet ut Vitis, quibus ſurſum vorſum ſerpit ad ſcapum Lupini aliumve calamum ad quem ut hæreat, eum ſolet vincire.*

Vicia flore fructuque carens facilè dignoſcitur foliis binis quaſi conjugatis ſeu per plures conjugationes coſtæ innaſcentibus in claviculas abeunti, caulibuſque nec alatis nec compreſſis.

GENUS IX.

Ervum. *Ers.*

Tab. 221. ERVUM eſt plantæ genus, flore A papilionaceo : ex cujus calyce B ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in ſiliquam D utrinque undulatam E, veluti nodoſam, ſeminibus fœtam G ſubrotundis F. His notis addenda ſunt folia bina, quaſi conjugata, coſtæ innaſcentia.

Ervi ſpecies ſunt.

Ervum verum Cam. Hort. *Orobus ſiliquis articulatis, ſemine majore C.B. Pin. 346. Orobus ſive Ervum multis J. B. 2. 321. Mochus ſive Cicer ſativum Dod. Pempt. 524.*

Ervum verum, flore ſubpurpuraſcente. *Orobus ſiliquis articulatis, ſemine majore, flore ſubpurpuraſcente C. B. Pin. 346.*

Ervum ſemine minore. *Orobus ſemine minore C. B. Pin. 346. Orobus Creticus Lugd. 469.*

Ervum ſemine obtuſo, triangulo. *Orobus ſemine obtuſo, triangulo C. B. Pin. 346. Orobæum Cicer Lobelii J. B. 2 322. Cicer Orobæum Theophraſti Lob. Icon. 72.*

GENUS X.

Galega.

Tab. 222. GALEGA eſt plantæ genus, flore papilionaceo A : vexillo nempe B alis C & carina D conſtante : ex calyce autem F ſurgit piſtillum E quod deinde abit in ſiliquam G teretem & quaſi Cylindraceam, ſeminibus fœtam H I ut plurimùm oblongis L & veluti reniformibus. His notis addenda ſunt folia bina M, conjugata, coſtæ N affixa, cui ſummæ impar folium O innaſcitur.

Galegæ ſpecies ſunt.

Galega vulgaris, floribus cæruleis C. B. Pin. 352. *Galega J. B. 2. 342. Dod. Pempt. 548.*

Galega vulgaris, floribus ex cæruleo purpureis C. B. Pin. 352.

Galega vulgaris, floribus penitus candicantibus C. B. Pin. 352.
Galega Africana, floribus majoribus & filiquis craffioribus.
Galega Americana, frutefcens, flore purpureo, foliis Sericeis Plum.

GENUS XI.

Aftragaloides.

ASTRAGALOIDES eft plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calyce B furgit piftillum C quod deinde abit in filiquam D, cymbæ ut ita dicam æmulam, feminibus fœtam E reniformibus. Tab. 223.

Aftragaloidis fpeciem unicam novi.

Aftragaloides Lufitanica. *Aftragalus Bæticus Cluf. Hift. ccxxxiiij. Aftragalus Bæticus, lanuginofus, radice ampliffima C. B. Pin. 351. Aftragalus fortè lanuginofus, Bæticus J. B. 2. 340.*

Aftragaloides, quafi planta ad Aftragalum accedens.

GENUS XII.

Aphaca.

APHACA eft plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calyce B D furgit piftillum C quod deinde abit in filiquam E feminibus fœtam F G fubrotundis H. His notis addendum eft folia bina tantùm I K ad caulium nodos nafci, ex quorum aliis prodeunt claviculæ I. Tab. 223.

Aphacæ fpeciem unicam novi.

Aphaca Lob. Icon. 70. *Vicia lutea, foliis Convolvuli minoris C. B. Pin. 345. Vicia quæ Pitine Anguillaræ, latâ filiquâ, flore luteo J. B. 2. 316.*

SECTIO III.

De Herbis, flore papilionaceo, cujus piftillum abit in filiquam articulofam.

GENUS I.

Securidaca.

SECURIDACA eft plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calyce B furgit piftillum C quod deinde abit in filiquam D rectam, planam, anulatam, articulofam, in fingulis articulis E femine fœtam F rhomboideo G, introrfum emarginato. Tab. 224.

Securidacæ fpeciem unicam novi.

Securidaca lutea, major C. B. Pin. 348. *Securidaca flore luteo, filiquâ latâ, oblongâ J. B. 2. 345. Securidaca vera Cluf. Hift. ccxxxvj.*

Securidaca, à *Securi*, ob feminis formam: nullius enim femen, inquit Clufius, aptiùs veterum fecurim meo judicio refert. Hift. ccxxxvij.

GENUS II.

Ornithopodium, *Pié- d'Oiseau.*

Tab. 224. ORNITHOPODIUM est plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calyce B surgit pistillum C quod deinde abit in siliquam D, H falcatam, articulosam, plerumque undulatam, in singulis articulis E, F, I, K semine fœtam G, L subrotundo. His notis addendum est siliquas Ornithopodii plures simul nasci aviumque pedes quodammodo æmulari.

Ornithopodii species sunt.

Ornithopodium majus C. B Pin. 350. *Ornithopodium flore flavescente J. B. 2. 350 Ornithopodium Dod. Pempt. 544.*

Ornithopodium minus C. B. Pin. 350. *Perpusillum Ornithopodium Lob. Icon. 82.*

Ornithopodium radice tuberculis nodosâ C. B. Pin. 350. *Ornithopodium tuberosum Dalechampii Lugd. 486. J. B. 2. 351.*

Ornithopodium Scorpioides, siliquâ compressâ. *Ornithophodio affinis hirsuta, Scorpioides C. B. Pin. 350. Scorpioides leguminosa J. B. 2. 349. Lob. Icon. 83.*

Ornithopodium Scorpioides, siliquâ non compressâ. *Scorpioides leguminosa, altera J. B. 2. 350.*

Ornithopodium Scorpioides, Lusitanicum, siliquâ undulatâ.

Ornithopodium Portulacæ folio. *Scorpioides Portulacæ folio C. B. Pin. 287. Telephium Dioscoridis seu Scorpioides ob siliquarum similitudinem C. B. Pin. ibid. Telephium Scorpioides J. B. 2. 889. Scorpioides Lob. Icon. 391.*

Ornithopodium à vocibus Græcis ὄρνις *Avis*, & πȣ̃ς *Pes*, quasi diceretur *Pes Avis.*

GENUS III.

Ferrum Equinum. *Fer de Cheval.*

Tab. 225. FERRUM EQUINUM est plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calyce B surgit pistillum C quod deinde abit in siliquam D, G, K compressam, articulis distinctam lunatis H, aut ferri Equini æmulis E, L. semine fœtis ejusdem formæ I, F, M.

Ferri Equini species sunt.

Ferrum Equinum siliquâ singulari C. B. Pin. 349. *Solea Equina J. B. 2. 347. Ferrum Equinum, vulgare Col. Part. 1. 300. Ferrum Equinum Lob. Icon. 82.*

Ferrum Equinum siliquâ multiplici C. B. Pin. 349. *Ferrum Equinum, alterum, πολυκέρατον Col. Part. 1. 300.*

Ferrum equinum Germanicum, siliquis in summitate C. B. Pin. 349. *Ferrum Equinum capitatum Col. Part. 1. 301. Ornithopodio affinis sive potius Soleæ vel ferro Equino herbæ J. B. 2. 348.*

Ferrum Equinum, à fructus formâ.

GENUS

GENUS IV.

Hedyſarum.

HEDYSARUM eſt plantæ genus, flore papilionaceo A, ex cujus calyce B ſurgit piſtillum C quod deinde abit in ſiliquam D, H articuloſam, undulatam, ſemine fœtam in ſingulis articulis E, K, F, L ut plurimùm reniformi I, G. His notis addendi ſunt flores in ſpicam vel in capitulum collecti. Tab. 225.

Hedyſari ſpecies ſunt.

Hedyſarum clypeatum, flore ſuaviter rubente Eyſt. *Onobrychis ſemine clypeato, aſpero, major C. B. Pin. 350. Aſtragalus Romanus ſive Hedyſarum clypeatum, ſiliquâ aſperâ J. B. 2. 333. Onobrychis altera Dod. Pempt. 549.*

Hedyſarum clypeatum, flore albido. *Hedyſarum clypeatum, flore albo Raii Syllog. 140.*

Hedyſarum clypeatum, minus, flore purpureo Raii Hiſt. 929. *Onobrychis ſemine clypeato, aſpero, minor C. B. Pin. 350. Onobrychis clypeata, aſpera, minor Prodr. 149. Polygalo Geſneri affine, Caput Gallinaceum J.B.2.336.*

Hedyſarum annuum, ſiliquâ aſperâ, undulatâ, intortâ. *Onobrychis major, annua, ſiliculis articulatis, aſperis, clypeatis, undulatim (id eſt antrorſum & retrorſum) junctis, flore purpuro-rubente Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 130.*

Hedyſarum Alpinum, ſiliquâ lævi, flore purpuro-cæruleo. *Onobrychis ſemine clypeato, lævi C. B. Pin. 350. Onobrychis clypeata, lævis C. B. Prodr. 149.*

Hedyſarum Alpinum, ſiliquâ lævi, flore albido.

Hedyſarum triphyllum, Canadenſe Corn. 44. *Onobrychis major, perennis, Canadenſis, triphylla, ſiliculis articulatis, aſperis, triangularibus Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 130.*

Hedyſarum Indicum, folio ſingulari, acuminato. *Onobrychis Gangetica, monophyllos, ſiliculis ſingularibus, lævibus, falcatim per intermedia diſcriminatis Pluk. Phytog. Tab. 50. fig. 3.*

Hedyſarum Indicum, folio ſingulari, ſubrotundo. *Scorpioides Biſnagarica, folio ſingulari, rigido, ſiliquis articulatis, erectis Pluk. Phytog. Tab. 59. fig. 3.*

Hedyſarum minus, diphyllum, flore luteo Sloane Cat. Plant. Jam. 73. *Onobrychis Maderaſpatana, diphyllos, ſiliculis aſperis Pluk. Phytog. Tab. 102. fig. 1.*

Hedyſarum triphyllum, fruticoſum, flore purpureo, ſiliquâ variè diſtorta Sloane Cat. Plant. Jam. 73.

Hedyſarum triphyllum, fruticoſum, minus Sloane Cat. Plant. Jam. 73.

Hedyſarum triphyllum, fruticoſum, ſupinum, flore purpureo Sloane Cat. Plant. Jam. 73.

Hedyſarum Americanum, humi fuſum, hiſpidum Plum.

Hedyſarum annuum, majus, Zeylanicum Mimoſæ foliis. *Onobrychis annua Zeylanica, Mimoſæ foliis, ſiliquis articulatis, aſperis, major H. L. Bat. Mimoſa non ſpinoſa, major, Zeylanica Domino Hermans Excellentiſſimi Domini Syen. Breyn. Cent. 1. 52.*

Hedyſarum annuum, minus, Zeylanicum, Mimoſæ foliis. *Onobrychis annua, Zeylanica, Mimoſæ foliis, ſiliquis articulatis, aſperis, minor H. L. Bat.*

Hedyſarum differt à Securidaca, fructus & ſeminis formâ: ab Ornithopodio ſiliquarum diſpoſitione.

GENUS V.

Scorpioides. *Chenille.*

Tab. 226. SCORPIOIDES eſt plantæ genus, flore A papilionaceo: ex cujus calyce B ſurgit piſtillum C quod deinde abit in ſiliquam D articuloſam, Cochleæ aut Erucæ adinſtar in ſe convolutam, in ſingulis articulis E, F ſemine fœtam G ut plurimùm ovato H.

Scorpioidis ſpecies ſunt.

Scorpioides Buplevri folio C. B. Pin. 287. *Scorpioides prius Dod. Pempt. 71.*

Scorpioides Buplevri folio, corniculis aſperis, magis in ſe contortis & convolutis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 127. *Scorpioides ſiliquâ Campoide, hiſpidâ J. B. 2. 898.*

Scorpioides ſiliquâ craſsâ Boëlii Ger. Emac. App. 1627.

Scorpioides Buplevri folio, ſiliquis lenibus Park. Theat. 1117.

Scorpioides ſiliquâ cochleatâ & ſtriatâ, Olyſſiponenſis H. R. Par. *Scorpioides ſiliquâ ſtriatâ, minùs hirſutâ Joncq. Hort.*

Scorpioides, à Scorpio, cujus caudam æmulari videtur fructus Scorpioidis.

SECTIO IV.

De Herbis, flore Papilionaceo, & foliis ternis.

GENUS I.

Lotus. *Lotier.*

Tab. 227. LOTUS eſt plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calyce B ſurgit piſtillum C quod deinde abit in ſiliquam D, E, F, G interdum ſeptis tranſversâ poſitis velut in loculamenta diſtinctam, ſeminibuſque fœtam H, I, K ut plurimùm ſubrotundis L, M, O. His notis addenda ſunt folia terna quidem, ſed ad pediculi exortum duabus alis N ceu foliolis ſtipata.

Loti ſpecies ſunt.

Lotus ſive Melilotus pentaphyllos, minor, glabra C. B. Pin. 332. *Lotus corniculata, glabra, minor J. B. 2. 356. Trifolium corniculatum, 1 Dod. Pempt. 573.*

Lotus pentaphyllos, minor, glabra, foliis longioribus & anguſtioribus H. Edinb.

Lotus corniculata, hirsuta, minor J. B. 2. 356. - - - - - - - L.

Lotus pentaphyllos, minor, hirsutus, siliquâ angustissimâ C. B. Pin. 332. *Lotus corniculata, siliquis singularibus, vel binis, tenuis J. B. 2. 356.*

Lotus pentaphyllos, flore majore, luteo, splendente C. B. Pin. 332. *Loti corniculatæ major species J. B. 2. 355. Trifolium corniculatum, tertium Dod. Pempt. 574.*

Lotus pentaphyllos, major, hirsutie candicans C. B. Pin. 332. *Melilotus alia in sylvestribus Cæsalp. 244.*

Lotus pentaphyllos, major, alter C. B. Pin. 332. *Lotus pentaphyllos, major & erectus Gesn.*

Lotus pentaphyllos, frutescens, tenuissimis glabris foliis C. B. Pin. 332.

Lotus Hispanica, foliis maculatis C. B. Pin. 332.

Lotus πολυκέρατος, fruticosa, Cretica, argentea, siliquis longissimis, propendentibus, rectis Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 176.

Lotus ὀλιγοκέρατος Cretica, lutea, siliquis longis, erectis Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 175. *Melilotus quædam Cretica P. Alp. Exot. 272.*

Lotus pentaphyllos, siliquosus, villosus C. B. Pin. 332. *Trifolium album, rectum hirsutum valde J. B. 2. 360. Oxytriphyllum alterum Scribonii Herbariorum Lob. Icon. 31.* L.

Lotus hæmorrhoidalis, humilior & candidior.

Lotus villosus, altissimus, flore glomerato. *Trifolium rectum, Monspessulanum J. B. 2. 359. Lotus Lybica Dalechampii Lugd. 509.*

Lotus pratensis, siliquosus, luteus, major & durior C. B. Pin. 332. *Lotus pratensis, siliquosus Clus. Hist. ccxliiij.*

Lotus pratensis, siliquosus, luteus, minor & mollior C. B. Pin. 332. *Lotus siliquosa, lutea, Monspeliensis J. B. 2. 359. Lotus trifolia, pratensis, siliquosa Monspeliensium Lob. Icon. 42.* L.

Lotus maritima, lutea, siliquosa, folio pingui, glabro Bot. Monsp. *Lotus siliquosa, lutea, siliquis pinnatis, strictioribus & longioribus Raii Hist. 967.*

Lotus ruber, siliquâ angulosâ C. B. Pin. 332. *Lotus siliquosa, flore fusco, tetragonolobus J. B. 2. 358. Lotus siliquosus, rubello flore Clus. Hist. ccxliiij.*

Lotus pentaphyllos, siliquâ cornutâ C. B. Pin. 332. *Trifolium sive Lotus Hierazune, edulis, siliquosa J. B. 2. 365. Trifolium corniculatum, Creticum P. Alp. Exot. 268.*

Lotus siliquis Ornithopodii C. B. Pin. 332. *Lotus Ornithopodii siliquis J. B. 2. 358, Lotus peculiaris, siliquis Ornithopodii Cam. Hort. Tab. xxv.*

Lotus pentaphyllos, siliquis recurvis, pedes Corvinos referentibus C. B. Pin. 332. *Loto siliquosæ aliquomodo similis, Coronopus ex Codice Cæsareo J. B. 2. 358. Coronopus ex Codice Cæsareo Dod. Pempt. 109.*

Lotus maximus, Lusitanicus, luteus.

Lotus flore luteo, corniculis articulatis, Sicula Raii Hist. 970.

Ab eo genere excludendæ sunt plantæ sequentes. *Lotus hortensis, odora C. B.*

Pin. 331. quæ Meliloti ſpecies eſt. Lotus fruticoſus, incanus, ſiliquoſus C. B. Pin. 332. ad Cytiſum referendus. Lotus pentaphyllos, veſicaria C. B. Pin. 332. ad Vulnerariam ſpectans.

GENUS II.

Trifolium. *Trefle.*

Tab. 228.

TRIFOLIUM eſt plantæ genus, flore papilionaceo, vel papilionacei æmulo. Flos A papilionaceus eſt, conſtat enim vexillo B, alis C, & carina D ex calyce E emergentibus, ſimul cum piſtillo G vaginâ ſuâ fimbriatâ F obvoluto. Illud autem deinde abit in capſulam I in calyce ipſo H reconditam & ſemine fœtam K ut plurimùm reniformi L, per maturitatem arctè capſulæ adhærente.

Flos M monopetalos eſt papilionacei æmulus: ex cujus calyce N ſurgit piſtillum O quod deinde abit in capſulam Q membranaceam V, in calyce P T reconditam, ſemine fœtam R Z ut plurimùm oblongo vel reniformi S Y. His notis addenda ſunt folia terna * rarò quaterna aut quina, niſi in Quadrifolio, eidem pediculo inſidentia.

Trifolii ſpecies ſunt.

Trifolium bitumen redolens C. B. Pin. 327. *Trifolium Aſphaltites ſive bituminoſum, odoratum J. B. 2. 366. Trifolium bituminoſum Dod Pempt. 566.*

Trifolium pratenſe, flore monopetalo. *Trifolium pratenſe, purpureum C. B. Pin. 327. Trifolium purpureum, vulgare J. B. 2. 374. Trifolium pratenſe Tabern. Icon. 523.*

Trifolium purpureum, majus, foliis longioribus & anguſtioribus, floribus ſaturatioribus Raii Synopſ. 194.

Trifolium pratenſe, album C. B. Pin. 327. *Tabern. Icon. 522. Trifolium pratenſe, album, à Fucſio depictum, ſive mas J. B. 2. 379.*

Trifolium pratenſe, flore albo, minus & femina glabrum J. B. 2. 380.

Trifolium pratenſe, album, ſiliquâ bivalvi, caule fiſtuloſo, folio ſubtus purpuro-nigris maculis notato Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 137.

Trifolium pratenſe, folliculatum C. B. Pin. 329. *Trifolium folliculaceum ſeu veſicarium, minus, purpureum J. B. 2. 379. Trifolium pratenſe, Salmanticum Cluſ. Hiſt. ccxlvij.*

Trifolium pratenſe, luteum, capitulo Lupuli vel agrarium C. B. Pin. 328. *Trifolium pratenſe, luteum, fœmina, flore pulchriore ſive Lupulino J. B. 2. 381.*

Trifolium luteum, Lupulinum, minimum Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 142.

Trifolium montanum, Lupulinum C. B. Pin. 328. *Prodr. 140.*

Trifolium montanum, purpureum, majus C. B. Pin. 328. *Trifolium majus Cluſii 2, non album, ſed rubrum J. B. 2. 375. Trifolium majus, ij Cluſ. Hiſt. ccxlv.*

Trifolium montanum, purpureum, folio acuto, crenato C. B. Pin. 328. *Prodr. 140.*

Trifolium montanum, purpuraſcens, folio obtuſo, crenato C. B. Pin. 328. *Prodr. 140.*

Trifolium montanum, purpureum, minus C. B. Pin. 328.

Trifolium montanum, album C. B. Pin. 328. *Trifolium majus, albo flore, incanum Cluſii J. B. 2. 380. Trifolium majus, 1 Cluſ. Hiſt. ccxlv.*

Trifolium ſpicâ rotundâ rubrâ C. B. Pin. 328. *Trifolium albo-incarna-tum, ſpicatum ſive Lagopus maximus J. B. 2. 376. Lagopum maximum, folio & facie Trifolii pratenſis. Lob. Icon. 39.*

Trifolium ſpicâ oblongâ, rubrâ. C. B. Pin. 328. *Trifolium majus, iij, purpu-reum Cluſio J. B. 2. 375. Trifolium majus, tertium Cluſ. Hiſt. ccxlv.*

Trifolium montanum, ſpicâ longiſſimâ, rubente C. B. Pin. 328. *Trifolium purpureum, majus, folio & ſpicâ longiore J. B. 2. 375. Lagopus major, alter Dod. Pempt. 578.*

Trifolium montanum, anguſtiſſimum, ſpicatum C. B. Pin. 328. *Trifolium anguſtifolium, ſpicatum J. B. 2. 376. Altera anguſtifolia Lagopus Lob. Icon. 40.*

Trifolium Hiſpanicum, anguſtifolium, ſpicâ dilutè rubente C. B. Pin. 328. *Trifolium anguſtifolium, Hiſpanicum ſive Lagopus anguſtifolius, flore di-lutè rubente J. B. 2. 377. Lagopus anguſtifolius, Hiſpanicus Cluſ. Hiſt. ccxlvij.*

Trifolium Lagopoides, hirſutum, anguſtifolium, Hiſpanicum. flore ruberri-mo Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 141. *Lagopus minor, flore ruberrimo Park. Theat. 1107.*

Trifolium arvenſe, humile ſpicatum, ſive Lagopus C. B. Pin. 328. *Lagopus trifolius quorundam J. B. 2. 377. Lagopus Dod. Pempt. 577.*

Trifolium Lagopoides, minus, folio acuto, non crenato, flore minore, dilutè purpureo Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 141.

Trifolium Lagopoides, flore ſubluteo H. R. Par. *Trifolium Lagopoides, an-nuum, hirſutum, pallidè luteum ſive ochroleucon Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 141. Trifolium pratenſe, hirſutum, majus, flore albo-ſulphureo ſeu ὀχρολεύκῳ Raii Hiſt. 943*

Trifolium capitulo ſtellato, folliculato, globoſo C. B. Pin. 329.

Trifolium ſtellatum C. B. Pin. 329. *Prodr. 143. Trifolium ſtellatum, pur-pureum, Monſpeſſulanum J. B. 2. 376.*

Trifolium ſtellatum, glabrum Ger. Emac. *Trifolium capitulis Dipſaci quo-rundam Raii Synopſ. 194.*

Trifolium globoſum ſive capitulo Lagopi rotundiore C. B. Pin. 329. *Trifo-lium glomerato flore vel capitulo Lagopi rotundiore C. B. Prodr. 143. Trifolium capitulo glomerato, rigido J. B. 2. 378.*

Trifolium globoſum, repens C. B. Pin. 329. *Prodr. 143. Trifolium glome-rulis Perſonatæ Cherleri J. B. 2. 377.*

Trifolium capitulo ſpumoſo, lævi C. B. Pin. 329. *Prodr. 140. Trifolium glo-merulis tomentoſis per caulium longitudinem J. B. 2. 379. Trifolium Fragi-ferum, tomentoſum Bot. Monſp.*

Trifolium capitulo ſpumoſo, aſpero, majus C. B. Pin. 329. *Prodr.140. Trifolium, cujus caules è geniculis glomerulos oblongos proferunt J. B. 2. 278.*

Trifolium capitulo ſpumoſo, aſpero, minus C. B. Pin. 329. *Prodr. 140.*

Trifolium capitulis Thymi C. B. Pin. 329. *Prodr. 140. Trifolium parvum rectum, flore glomerato, cum unguiculis J. B. 2. 378.*

Trifolium capitulo oblongo, aſpero C. B. Pin. 329. *Prodr. 140.*

Trifolium Fragiferum, Friſicum, folio cordato, flore rubro Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 144. *Trifolium Fragiferum Cluſ. Hiſt. Cur. poſt. in fol. 39.*

Trifolium Fragiferum, Friſicum, capitulo ſaturè violaceo Cluſ. Cur. poſt. in fol. 39.

Trifolium Fragiferum, noſtras, purpureum, folio oblongo Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 144. *Varietas prioris.*

Trifolium ſemen ſub terram condens H. R. Par. *Trifolium album, tricoccon, ſubterraneum, Gaſtonium, reticulatum Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 138. Trifolium ſubterraneum ſive folliculos ſub terram condens Bot. Monſp.*

Trifolium Epithymi capitulis, inter genicula, annuum H. Cathol.

Trifolium minus, ſupinum, capitulis denſiori lanugine candicantibus Triumfeti H. Cathol.

Trifolium parvum, hirſutum, flore parvo, dilutè purpureo, in glomerulis oblongis, ſemine magno Raii Hiſt. 945. *Trifolium parvum, hirſutum, floribus parvis, dilutè purpureis, in glomerulis mollioribus & oblongis, ſemine magno Ejuſd. Synopſ. 194.*

Trifolium cum glomerulis ad caulium nodos rotundis Raii Synopſ. 194.

Trifolium phæum, fuſcum, luxurians, quaternis, quinis, & ſenis foliis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 135. *Quadrifolium hortenſe, album C. B. Pin. 327. Quadrifolium phæum, fuſcum hortorum Lob. Icon. 33. Trifoliis affine quadrifolium phæum Lobelii J. B. 2. 380.*

Trifolium, à terno foliorum numero.

Ab eo genere excludi debent. *Trifolium paluſtre C. B. Pin. 327. quod eſt ſpecies Menyanthis. Trifolium pratenſe, luteum, capitulo breviore C. B. Pin. 328. ad Melilotum referendum. Trifolium Alpinum, argenteum, Perſici flore C. B. Pin. 328. Quinquefolii ſpecies. Trifolium album, anguſtifolium, floribus velut in capitulum congeſtis C. B. Pin. 329. Vide Dorycnium Trifolium Acetoſum ad Oxydem revocandum. Trifolium Hepaticum C. B. 330. Ranunculi ſpecies. Trifolium cochleatum, turbinatum ſcutellatum, inter Medicæ ſpecies annumerandum.*

GENUS III.

Melilotus. *Melilot.*

Tab. 229. MELILOTUS eſt plantæ genus, flore A papilionaceo: ex cujus calyce B ſurgit piſtillum C quod deinde abit in capſulam D G nudam, hoc eſt in calyce non reconditam ut in Trifolio, uno vel altero ſemine fœtam E H ſubrotundo F I. His notis addenda ſunt folia terna ſingulis pediculis inſidentia.

Meliloti ſpecies ſunt.

Melilotus officinarum Germaniæ C. B. Pin. 331. *Trifolium odoratum ſive Melilotus vulgaris, flore luteo J. B. 2. 370. Melilotus Germanica Lob. Icon. 43.* L.

Melilotus officinarum Germaniæ, flore albo C. B. Pin. 331. *Melilotus major, candida Trag. 590. Melilotus 2, flore candido Dod. Pempt. 567.* L.

Melilotus ſiliquis longioribus, acutis. *Melilotus 4, lutei floris, longioribus ſiliquis Dod. Pempt. 567.*

Melilotus vulgaris, altiſſima, fruteſcens, flore albo. *An vulgaris varietas?*

Melilotus vulgaris, altiſſima fruteſcens, flore luteo. *An vulgaris varietas?*

Melilotus corniculis reflexis, major C. B. Pin. 331. *Trifolium Italicum ſive Melilotus Italica, corniculis incurvis J. B. 2. 372. Trifolium corniculatum, ij Dod. Pempt. 573.*

Melilotus corniculis reflexis, minor vel repens C. B. Pin. 331. *Alchimelech id eſt Melilotus P. Alp. Ægypt. 49. Melilotus Ægyptia, Alchimelech vocata J. B. 2. 357.*

Melilotus Italica, folliculis rotundis C. B. Pin. 331. *Melilotus magno ſemine, rotundo, rugoſo J. B. 2. 371. Melilotus Italica Cam. Icon. xxix.*

Melilotus anguſtifolia, repens, folliculis rotundis C. B. Pin. 331. *Trifolium anguſtifolium, repens, folliculis rotundis C. B. Prodr. 144. Melilotus vulgari noſtrati affinis, folio minore & anguſtiore J. B. 2. 371.*

Melilotus lutea, minor, floribus & ſiliculis minoribus, ſpicatim & densè diſpoſitis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 161. *Melilotus nova Berardi, ſeu erecta, folliculis rotundis, minor Raii Hiſt. 951.*

Melilotus lutea, minor, floribus & ſiliculis majoribus, ſpicatim & rarò diſpoſitis, foliis anguſtioribus, maculis ſub exortum notatis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 161.

Melilotus Meſſanenſis, procumbens, folliculis rugoſis, ſublongis, ſpicis florum brevibus Raii Hiſt. 952.

Melilotus capſulis reni ſimilibus, in capitulum congeſtis. *Trifolium pratenſe, luteum, capitulo breviore C. B. Pin. 328. Trifolium pratenſe, luteum, mas, flore minore, ſemine multo J. B. 2. 380. Trifolium arvenſe Tabern. Icon. 523.*

Melilotus major, odorata, violacea Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 161. *Lotus hortenſis, odora C. B. Pin. 331. Lotus ſativa, odorata, annua, flore cæruleo J. B. 2. 368. Trifolium odoratum, alterum ſive Lotus ſativa Dod. Pempt. 571.*

Melilotus Cretica, fructu maximo. *Trifolium peltatum, Creticum C. B. Prodr. 142. J. B. 2. 381.*

Melilotus à vocibus Græcis μέλι *Mel*, & λῶτος *Lotus*; quaſi dicas Lotum mel olentem.

GENUS IV.

Anonis. *Arrête-beuf.*

Tab. 219. ANONIS eſt plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calyce B ſurgit piſtillum C quod deinde abit in ſiliquam turgeſcentem,nunc longiorem D, nunc breviorem H, bivalvem E F,I k, ſeminibuſque fœtam G L ut plurimùm reniformibus. His notis addenda ſunt folia terna M N ſingulis pediculis plerumque inſidentia ; quandoque enim in eadem planta naſcuntur folia ſingularia O.

Anonidis ſpecies ſunt.

Anonis ſpinoſa, flore purpureo C. B. Pin. 389. *Anonis ſive Reſta Bovis vulgaris, purpurea J. B. 2. 395. Anonis Dod. Pempt. 743.*

Anonis ſpinoſa, flore albo C. B. Pin. 389. *Anonis ſive Reſta Bovis vulgaris, alba J. B. 2. 395. Anonis flore albido Dod. Pempt. 743.*

Anonis ſpinis carens, purpurea C. B. Pin. 389. *Anonis non ſpinoſa, purpureo flore J. B. 2. 393. Anonis non ſpinoſa, purpurea Tabern. Icon. 529.*

Anonis ſpinis carens, candidis floribus C. B. Pin. 389.

Anonis non ſpinoſa, caulibus procumbentibus H. L. Bat.

Anonis non ſpinoſa, purpurea, ſupina, minima Raii Hiſt. 957.

Anonis puſilla, villoſa & viſcoſa, purpuraſcente flore. *Trifoliis affinis Anonis minima, hirſuta Cherleri J. B. 2. 394.*

Anonis purpurea, perennis, foliis latioribus, rotundioribus, profundè ſerratis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 170. *Cicer ſylveſtre, latifolium, triphyllon C. B. Pin. 347. Cicer ſylveſtre, trifolium J. B. 2. 295. Cicer ſylveſtre, tertium Dod. Pempt. 525.*

Anonis montana, præcox, purpurea, fruteſcens Mor. H. R. Bleſ. *Anonis purpurea, fruteſcens, non ſpinoſa A. R. Par. 57.*

Anonis Hiſpanica, fruteſcens, folio tridentato carnoſo.

Anonis Alpina, humilior, radice ampla & dulci. *Trifolium Alpinum, flore magno, radice dulci C. B. Pin. 328. Trifolium Alpinum, Rhæticum, Aſtragaloides J. B. 2. 376. Trifoglio anguſtifoglio, Alpino Pon. Bald. Ital. 194.*

Anonis maritima, Gadenſis, non ſpinoſa, floribus in foliorum alis.

Anonis annua, pumilla, flore purpuraſcente.

Anonis Alpina, pumila glabra, non ſpinoſa, purpurea.

Anonis Sicula, Alopecuroides. *Anonis purpurea, oblongo-rotundo prægrandi integro, ſerrato folio lucido, ſpicâ Alopecuroide H. Cathol.*

Anonis non ſpinoſa, rotundifolia, ſpicata, purpurea, Hiſpanica Bocc. Muſ. Part. 2. 60. Tab. 48.

Anonis procumbens, maritima, noſtras, foliis hirſutie pubeſcentibus Raii Synopſ. 196.

Anonis fruteſcens, Americana, flore purpureo. *Crotalaria fruteſcens Americana, triphylla, foliis firmioribus, glabris, flore purpureo Pluk. Phytog. Tab. 169. fig. 7.*

Anonis viſcoſa, ſpinis carens, lutea, major C. B. Pin. 389. *Anonis lutea, non ſpinoſa Dalechampio Natrix J. B. 2. 393. Anonis ſine ſpinâ, lutea Tabern. Icon. 529.*

Anonis non ſpinoſa, flore luteo, variegato C. B. Pin. 389. *Anonis lutea, non ſpinoſa, Natrix Plinii Herbariorum Lugd. 449.*

Anonis viſcoſa, ſpinis carens, lutea, latifolia, annua Bot. Monſp.

Anonis annua, erectior, latifolia, glutinoſa, Luſitanica.

Anonis non ſpinoſa, flore luteo variegato, anguſtifolia, maritima.

Anonis puſilla, glabra, anguſtifolia, lutea. *Trifoliis affinis Anonis puſilla, glabra, fruticans Cherleri J. B. 2. 394.*

Anonis ſpinis carens, lutea, minor Bot. Monſp.

Anonis flore luteo, parvo H. R. Par. *Ononis lutea, ſylveſtris, minima Col. Part. 1. 301.*

Anonis Aſiatica, fruteſcens, floribus luteis, amplis. *Crotalaria Aſiatica, fruteſcens, trifolia, floribus luteis, amplis H. L. Bat.*

Anonis Hiſpanica, fruteſcens, folio rotundiori.

Anonis Hiſpanica, fruteſcens, folio Roſæ ſylveſtris.

Anonis Americana, folio latiori, ſubrotundo. *Anil ſive Indigo Guadalupenſis H. R. Par. App.*

Anonis Phaſeolodes, bituminoſa, ſcandens. *Phaſeolus Africanus, hirſutus, bituminoſus, ſiliquis bullatis, flore flavo H. L. Bat.*

Anonis vel potius Ononis, à voce Græca ὄνος *Aſinus*, quaſi dicas plantam Aſinis gratam.

GENUS V.

Fœnum-Græcum. *Fenugrec.*

FOENUM-GRÆCUM eſt plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calyce B ſurgit piſtillum C quod deinde abit in ſiliquam D nonnihil planam, corniformem, ſeminibus fœtam E plerumque rhomboidiformibus aut reniformibus F G. His notis addenda ſunt folia terna, ſingulis pediculis inſidentia. Tab. 2.. Fœni-Græci ſpecies ſunt.

Fœnum Græcum ſativum C. B. Pin. 348. *Fœnugræcum J. B. 2. 363. Dod. Pempt. 536.*

Fœnum-Græcum ſylveſtre C. B. Pin. 348. *Fœnum-Græcum ſylveſtre Dalechampii Lugd. 431. J. B. 2. 365.*

Fœnum-Græcum ſylveſtre, minus, Arabicum H. L. Bat.

Fœnum-Græcum ſylveſtre, alterum, polyceration C. B. Pin. 348. *Securidacæ genus triphyllon J. B. 2. 373. Hedyſarum minimum Dalechampii Lugd. 446.*

Fœnum-Græcum ſylveſtre, ſiliquis plurimis, longioribus. *Fœnum-Græcum ſylveſtre, alterum Dod. Pempt. 547. Fœnum-Græcum ſylveſtre, polyceration, majus, Creticum Breyn. Cent. 1. 79.*

Fœnum-Græcum Siculum, ſiliquis Ornithopodii. *Anonis pulchra viſu, foliis Ciceris, Ornithopodii ſiliquis annuentibus H. Cathol.*

GENUS VI.

Medica. *Luserne.*

Tab. 231. MEDICA est plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calice B surgit pistillum C quod deinde abit in fructum D, E, F, cochleæ æmulum, seminibus fœtum G, H, I ut plurimùm reniformibus K.

Medicæ species sunt.

Medica major, erectior, floribus purpurascentibus J. B. 2. 382. *Trifolium siliquâ cornutâ sive Medica C. B. Pin. 330. Medica legitima Clus. Hist. ccxlij.*

Medica major, erectior, floribus violaceis. *Trifolium siliquâ cornutâ, sive Medica flore violaceo C. B. Pin. 330.*

Medica major, erectior, floribus luteis. *Trifolium siliquâ cornutâ, sive Medica flore luteo C. B. Pin. 330.*

Medica major, erectior, floribus ex violaceo & luteo mixtis. *Trifolium siliquâ cornutâ sive Medica flore è violaceo & luteo mixto C. B. Pin. 330.*

Medica sylvestris, floribus croceis J. B 2. 383. *Trifolium sylvestre, luteum, siliquâ cornutâ, vel Medica frutescens C. B. Pin. 330. Medica flavo flore Clus. Hist. ccxliij.*

Medica sylvestris, floribus è luteo pallescentibus. *Trifolium sylvestre, luteum, siliquâ cornutâ, vel Medica frutescens, flore luteo-albo C. B. Pin. 330.*

Medica sylvestris, floribus è cæruleo virescentibus. *Trifolium sylvestre, luteum, siliquâ cornutâ, sive Medica frutescens, flore è cæruleo viridi C. B. Pin. 330.*

Medica sylvestris, floribus partim luteis, partim violaceis.

Medica marina Lob. Icon. 38. *Trifolium cochleatum, marinum, sive Medica marina J. B. 2. 378. Trifolium cochleatum, maritimum, tomentosum C. B. Pin. 329. Medica lutea, Gnaphalitea, marina, nostra, è Littore Veneto Donat. 63.*

Medica scutellata J. B. 3. 384. *Trifolium cochleatum, fructu latiore C. B. Pin. 329. Trifolium cochleatum, primum Dod. Pempt. 575.*

Medica orbiculata J. B. 2. 384. *Trifolium cochleatum vel scutellatum, fructu latiore, folio minuto, obtuso C. B. Pin. 329.*

Medica echinata, glabra, cum maculis nigricantibus J. B. 3. 384. *Trifolium cochleatum, folio maculato, cordato C. B. Pin. 329. Medica Arabica Cam. Hort. Tab. xxvij.*

Medica echinata, glabra, sine maculis nigricantibus J. B. 2. 381.

Medica magna, turbinata J. B. 2. 385. *Trifolium cochleatum, turbinatum, sive fructu compresso, oblongo C. B. Pin. 329.*

Medica hirsuta, echinis rigidioribus J. B. 2. 385. *Trifolium fructu compresso, spinis horrido C. B. Pin. 329.*

Medica echinata, hirsuta J. B. 2. 386. *Trifolium echinatum, arvense C. B. Pin. 329. Tribulus terrestris, minor, repens Lugd. 514.*

Medica echinata, minima J. B. 2. 386. *Trifolium echinatum, arvense, fructu*

minore C. B. Pin. 330. Tribulus minor, rectus Dalechampii Lugd. 513.

Medica coronata Cherleri parva J. B. 2. 386. *Trifolium folliculis coronæ simi-libus C. B. Prodr. 141. Trifolium folio obtuſo, folliculis coronatis C. B. Pin. 329. Medica cochleata, πολύκαρπος, annua, capſulâ minima, coronatâ Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 145.*

Medica πολύκαρπος, folio obtuſo, non crenato. *Trifolium cochleatum, poly-carpon, folio obtuſo, non crenato C. B. Pin. 329.*

Medica πολύκαρπος, folio obtuſo, crenato. *Trifolium cochleatum polycarpon, folio obtuſo, crenato C. B. Pin. 329.*

Medica cochleata, δίκαρπος, capſulâ rotundâ, ſpinosâ foliis eleganter diſſec-tis H. L. Bat. *Trifolium fructu echinato, foliis eleganter diſſectis Bot. Monſp. Trifolium cochleatum, ſpinoſum, Syriacum, foliis laciniatis Breyn. Cent. 1. 81.*

Medica perennis. fructu ciliari. *Medica ciliaris Guillandini Raii Hiſt. 965.*

Medica annua, fructu ciliari. *Trifolium fructu cochleato, ciliare Bot. Monſp.*

Medica fruteſcens, perennis, fructu orbiculato Sloanii Raii Hiſt. 961.

Medica orbiculata, πολύκαρπος, fructu minore Raii Hiſt. 962.

Medica orbiculata, fructu lato, ſimplici volutâ Raii Hiſt. 962.

Medica orbiculata, minor, ſpinoſa, ſimplici majore volutâ Raii Hiſt. 962.

Medica orbiculata, elegans, orbiculis circum oras rugoſis Raii Hiſt. 962.

Medica doliata ſeu orbiculata, orbiculorum gyris circa margines utrinque rugoſis & per maturitatem nigricantibus Raii Hiſt. 962.

Medica tornata, major & minor, lenis Park. Theat. 1116.

Medica Catalonica, elegans, Edwardi Morgani Raii Hiſt. 962.

Medica cochleata, ſpinoſa, echinis magnis, utrinque turbinatis, cum ſpi-nulis reflexis Raii Hiſt. 962.

Medica foliis & ſemine Medicæ cordatæ, echinatæ, echinis durioribus Raii Hiſt. 963.

Medica doliata, ſpinoſa, major, δίκαρπος Raii Hiſt. 963.

Medica ſpinoſa, δίκαρπος, fructu ovali, ſpinulis brevioribus & rigidioribus Raii Hiſt. 963.

Medica doliata, ſpinoſa, πολύκαρπος Raii Hiſt. 964. *Medica tornata, ſpi-noſa Park. Theat. 1116.*

Medica doliata, ſpinoſa, hirſuta, minima Raii Hiſt. 964.

Medica marina, major, ſpinoſa Park. Theat. 1115.

Medica cum orbiculis laxis, echinatis, minoribus, non extantibus ſpinulis Raii Hiſt. 965.

Medica Lupulina, mellina, incano folio molli, craſſo, lanuginoſo, ſemi-cordato H. Cathol.

Medica magno fructu, aculeis ſurſum & deorſum tendentibus. *Trifolium cochleatum, echinatum, ſive Medica ſpinis ſurſum deorſumque rigentibus Park. Treat. 1116. Trifolium cochleatum, ſpinoſum, majus, ſpinis ſurſum & deorſum tendentibus Mor. H. R. Bleſ.*

Medica magno fructu, aculeis omnibus erectis. *Trifolium cocleatum ſive*

Medica echinis omnibus erectis Park. Theat. 1116.

Lib. 18. cap. 16. Medica, ut ait Plinius, externa etiam Græciæ, ut à Medis advecta per bella Perſarum quæ Darius intulit.

GENUS VII.

Medicago.

Tab. 231. MEDICAGO eſt plantæ genus, flore A papilionaceo: ex cujus calyce B ſurgit piſtillum C quod deinde abit in fructum D planum, orbiculatum, quaſi falcatum, ſemine fœtum E, F ferè reniformi G.

Medicaginis ſpecies ſunt.

Medicago annua, Trifolii facie. *Trifolium ſiliquâ falcatâ C. B. Pin. 330. Medica lunata J. B. 2. 386. Lunaria radiata Italorum, Medica lunata ſive falcata Lob. Icon. 38.*

Medicago Vulnerariæ facie, Hiſpanica. *Loto affinis ſiliquis hirſutis, circinatis C. B. Pin. 333. Auricula Muris Cam. Tab. viij. J. B. 2. 387.*

Medicago Vulnerariæ facie, Cretica. *Trifolium falcatum P. Alp. Exot. 257.*

Medicago trifolia, fruteſcens, incana. *Cytiſus incanus, ſiliquis falcatis C. B. Pin. 389. Cytiſus ſiliquâ incurvâ, folio candicante J. B. 1. 361. Cytisus ut exiſtimatur Dod. Pempt. 569.*

Medicago, id eſt planta ad Medicam accedens.

GENUS VIII.

Phaſeolus. *Haricot.*

Tab. 232. PHASEOLUS eſt plantæ genus, flore A, B papilionaceo: ex cujus calyce D ſurgit piſtillum C quod deinde abit in ſiliquam longam E, ſemine fœtam F F ut plurimùm reniformi G, vel ovato. His notis addenda ſunt folia terna, ſingulis pediculis inſidentia, tum & plantæ habitus.

Phaſeoli ſpecies ſunt.

Phaſeolus vulgaris Lob. Icon. 59. *Smilax hortenſis, ſive Phaſeolus major C. B. Pin. 339. Smilax hortenſis J. B. 2. 255.*

Phaſeolus vulgaris, fructu nigro. *Smilax hortenſis, fructu nigro J. B. 2. 255.*

Phaſeolus vulgaris, fructu flavo. *Smilax hortenſis fructu flavo J. B. 2. 253.*

Phaſeolus vulgaris, fructu rubro. *Smilax hortenſis, fructu rubro J. B. 2. 255.*

Phaſeolus vulgaris, fructu livido. *Phaſeolus major ſive Smilax hortenſis, fructu livido H. L. Bat.*

Phaſeolus vulgaris, fructu pallido. *Phaſeolus major ſive Smilax hortenſis, fructu pallido H. L. Bat.*

Phaſeolus vulgaris, fructu violaceo. *Smilax hortenſis, fructu violaceo J. B. 2. 255.*

Phaſeolus vulgaris, fructu ex rubro & nigro variegato. *Phaſeolus major ſive Smilax hortenſis, fructu ex rubro & nigro variegato H. L. Bat.*

Phaſeolus vulgaris, fructu albo, nigris venis & lituris diſtincto. *Smilax hortenſis, fructu albo, nigris venis & lituris diſtincto J. B. 2. 255.*

Phaſeolus vulgaris, fructu purpuraſcente, orbibus albis variegato. *Phaſeolus vulgaris, fructu purpuraſcente, orbibus albis variegato H. L. Bat.*

Phaſeolus hortenſis, minor. *Smilax hortenſis minor C. B. Pin. 339.*

Phaſeolus minor, ſiliquâ ſurſum rigente, fructu albo. *Smilax ſiliquâ ſurſum rigente, fructu albo, vel Phaſeolus parvus, Italicus C. B. Pin. 339. Phaſiolus albus Lugd. 472.*

Phaſeolus minor, ſiliquâ ſurſum rigente, fructu ſubnigro. *Smilax ſiliquâ ſurſum rigente, vel Phaſeolus parvus, Italicus, fructu ſubnigro C. B. Pin. 339.*

Phaſeolus minor, ſiliquâ ſurſum rigente, fructu minori albido, cum orbita rubente aut nigricante. *Smilax ſiliquâ ſurſum rigente vel Phaſiolus parvus, Italicus, fructu minori, albido, cum orbita rubente aut nigricante C. B. Pin. 339. Phaſiolus vulgaris, Italicus, humilis, ſeu minor albus, cum orbita rubente vel nigricante J. B. 2. 258.*

Phaſeolus peregrinus, hortenſi affinis, ſemine lato, albo, multis nigris venis ſtriato C. B. Pin. 340. *Phaſiolus lato, ſtriato ſive radiato ſemine J. B. 2. 267. Phaſeoli peregrini 1 genus alterum Cluſ. Hiſt. ccxxiij.*

Phaſeolus peregrinus, fructu lato, compreſſo, albo. *Phaſeoli magni, lati, albi Lob. Icon. 60.*

Phaſeolus peregrinus, primo ſimilis, fructu lato, albo, ſtriato C. B. Pin. 340. *Phaſeolus peregrinus, ix Cluſ. Hiſt. ccxxv.*

Phaſeolus peregrinus hortenſi affinis, fructu tumidiore, minore, niveo C. B. Pin. 340. *Phaſioli tumidi, minores, nivei J. B. 2. 259. Phaſeolus peregrinus, ij Cluſ. Hiſt. ccxxiij.*

Phaſeolus peregrinus, Anagyridis fructui ſimilis, ex nigro ſubvireſcens C. B. Pin. 340. *Phaſiolus Laburni fructu ex nigro ſubvireſcente ſive Ægyptius, flore luteo J. B. 2. 262. Phaſeolus peregrinus, v Cluſ. Hiſt. ccxxiij.*

Phaſeolus peregrinus, Anagyridis fructui ſimilis, colore rubeſcente C. B. Pin. 340. *Smilax hortenſis ſive Phaſeolus Anagyridi ſimilis ferè, colore rubeſcente J. B. 2. 261. Phaſeolus peregrinus, iij Cluſ. Hiſt. ccxxiij.*

Phaſeolus peregrinus, minore fructu albo, nigrâ maculâ inſignito C. B. Pin. 340. *Phaſeolus niveus, minor, circa hilum nigrâ maculâ inſignitus J. B. 2. 260. Phaſeolus peregrinus, iiij Cluſ. Hiſt. ccxxiiij.*

Phaſeolus peregrinus, anguſtifolius, C. B. Pin. 340. *Phaſeolus vulgari minor & planior, ſubrubro colore, foliis anguſtis J. B. 2. 270. Phaſeolus peregrinus, vj, anguſtifolius Cluſ. Hiſt. ccxxv.*

Phaſeolus peregrinus, anguſtifolius, alter, fructu ex albo & nigro vario C. B. Pin 340. *Phaſeolus peregrinus, vij Cluſ. Hiſt. ccxxv.*

Phaſeolus peregrinus, foliis minoribus, fructu exalbido, nonnumquam variegato C. B. Pin. 340. *Phaſeolus peregrinus, viij Cluſ. Hiſt. ccxxv.*

Phaſeolus peregrinus, lobo & fructu nigro C. B. Pin 340. *Phaſeolus peregrinus, x Cluſ. Hiſt. ccxxv.*

Phaſeolus peregrinus, fructu variegato C. B. Pin. 340. *Phaſeolus peregrinus, xj Cluſ. Hiſt. ccxxvj.*

Phaſeolus peregrinus, fructu ſubrubente, nigris ſtriis variegato, alter C. B. Pin. 340. *Phaſeolus peregrinus, xij Cluſ. Hiſt. ccxxvj.*

Phaſeolus peregrinus, exalbidus, ovi Columbini ferè figurâ, fuliginosâ macula inſignitus C. B. Pin. 340. *Phaſeolus iij, peregrinus Cluſ. Exot. 64.*

Phaſeolus peregrinus, niger, maculâ ſubalbâ notatus C. B. Pin. 340. *Phaſeolus iv, peregrinus Cluſ. Exot. 64.*

Phaſeolus Æthiopicus, lobis nigris venis aſperſis, fructu atro-ſplendente C. B. Pin. 340. *Phaſeoli tumidi, nigri, ſplendentes J. B. 2. 258. Phaſeolus peregrinus, xiij Cluſ. Hiſt. ccxxvj.*

Phaſeolus Æthiopicus, lobis flaveſcentibus, fructu nigro C. B. Pin. 341. *Phaſeoli nigri J. B. 2. 258. Phaſeolus peregrinus, xiiij Cluſ. Hiſt. ccxxvj.*

Phaſeolus Æthiopicus, lobo ſaturo-purpureo, fructu atro C. B. Pin. 341. *Phaſeoli atro-violacei J. B. 2. 258. Phaſeolus peregrinus, xv Cluſ. Hiſt. ccxxvj.*

Phaſeolus Ægyptiacus, nigro ſemine C. B. Pin. 341. *Phaſeolus niger, Lablab P. Alp. Ægypt. 31.*

Phaſeolus Ægyptiacus, ſemine rufo C. B. Pin. 341. *Lablab alterum, rufum Alpini Cluſ. Hiſt. ccxxvij.*

Phaſeolus Americanus, ſive Lablab ſemine roſeo D. Lign.

Phaſeolus Indicus, cocleato flore Triumf. 93. *Phaſeolus Americanus, perennis flore cochleato, odorato, ſeminibus fuſcis orbiculatis, Caracalla dictus H. L. Bat.*

Phaſeolus puniceo flore Corn. 184. *Phaſeolus Indicus, flore coccineo ſeu puniceo Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 69.*

Phaſeolus minimus, fructu viridi, ovato H. R. Par. *Phaſeolus ſiliquis rotundis, Viciæ fructu ovali, viridi Mor. H. R. Bleſ.*

Phaſeolus hortenſis, fructu albo, minore, oviformi, Venereus dictus Hoffm. Cat. Alt.

Phaſeolus Americanus, tenuiſſimis viticulis ſeſe propagans.

Phaſeolus Africanus, fructu parvo, albicante. *Phaſeoli Africani, parvi, nonnihil albicantes J. B. 2. 262.*

Phaſeolus minor, Coloſſinus, ſiliquis longiſſimis Mor. H. R. Bleſ.

Phaſeolus Braſilianus, alter, fructu nigro, Piſi magnitudine C. B. Pin. 341. *Phaſiolus latâ ſiliquâ, fructu exiguo, nigro, umbilico candido J. B. 2. 261. Phaſeolus Braſilianus, alter Cluſ. ad Monard.*

Phaſeolus Africanus, perennis, minor, flore ſuaverubente Oldenl.

Phaſeolus Americanus, folio ſinuato & veluti haſtato.

Phaſeolus Americanus, ſtrumosâ radice, flore purpureo, ſiliquâ anguſtiſſimâ Plum.

Phaſeolus Americanus, ſtrumosâ radice, flore luteo, ſiliquis quaſi nodoſis Plum.

Phaſeolus Americanus, hirſutus, ſiliquis quaſi nodoſis Plum.

Phaſeolus Americanus, ampliſſimus, ſiliquâ maximâ, fructu coccineo, duro Plum.

Phaſeolus Americanus, ampliſſimus, magno flore, ſiliquis tenuioribus, falcatis Plum.
Phaſeolus Americanus, hirſutus, ſiliquis articuloſis Plum.
Phaſeolus Americanus, radice tuberosâ, eſculentâ, ſiliquis quaſi articuloſis, hirſutis Plum.
Phaſeolus Americanus, flore cochleato, ſiliquis falcatis Plum.
Phaſeolus Americanus, maritimus, fructu duro, ſemine variegato Plum.
Phaſeolus Americanus, fructu minimo, ſemine variegato, Plum.
Phaſeolus Americanus, florum ſpicâ pyramidatâ, ſemine coccineo, nigrâ maculâ notato Plum.
Phaſeolus Americanus, floris vexillo ampliſſimo, ſiliquis rectis, teretibus Plum.
Phaſeolus maritimus, rotundifolius, flore purpureo, ſiliquâ brevi criſtatâ, ſemine fuſco, ſtriato Sloane Cat. Plant. Jam. 69. *Phaſeolus maritimus, Indicus, perennis, trifoliatus, ſubrotundus, ſiliquâ longâ, Fabâ fuſcâ, oblongâ H. Amſtel. Phaſeolus Braſilicus Ferr. Flor. 383.*
Phaſeolus ſylvaticus, flore patulo, dilutè purpureo, ſiliquâ tenui, nigrâ, ſemine minore, maculato Sloane Cat. Plant. Jam. 71. *Phaſeolus ſubhirſutus, Americanus, exitioſus, ſiliquis longis cauliculis inſidentibus Pluk. Phytog. Tab. 214. fig. 2.*
Phaſeolus, quaſi Phaſelus, ob ſeminis formam, quæ Phaſelum repræſentat.

Sectio V.

De Herbis, flore Papilionaceo, cujus piſtillum abit in ſiliquam bicapſularem.

Genus I.

Aſtragalus. *Aſtragale.*

Astragalus eſt plantæ genus, flore A papilionaceo, vexillo nempe B, carinâ C, & alis D conſtante. Ex calyce autem E ſurgit piſtillum G vagina F obvolutum, quod deinde abit in ſiliquam H, N, P bicapſularem I K. O O. Q R. S T. ſeminibus fœtam L, M reniformibus V. His notis addenda ſunt folia bina, quaſi conjugata, coſtæ adhærentia, cui ſummæ folium impar innaſcitur. Tab. 233.

Aſtragali ſpecies ſunt.
Aſtragalus tuberoſus, ſcandens, Fraxini folio. *Apios Americana Corn. 200.*
Aſtragalus purpureus, perennis, ſpicatus, Pannonicus Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 106. *Onobrychis ſpicata, flore purpureo C. B. Pin. 350. Onobrychis quibusdam, purpureo flore J. B. 2. 337. Onobrychis 1 Cluſ. Hiſt. ccxxxviij.*
Aſtragalus floribus Viciæ dilutè purpureis aut cæruleis Mor. Hiſt. Oxon. Part.

2. 106. *Onobrychis floribus Viciæ dilutè cæruleis C. B. Pin. 351. Onobrychis quibusdam, subcæruleo flore J. B. 2. 337. Onobrychis ij Clus. Hist. ccxxxix.*

Aſtragalus perennis, ſpicatus, floribus pallidis, nigris radiis notatis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 107. *Onobrychis ſpicata, floribus pallidis, nigris radiis notatis C. B. Pin. 350. Onobrychis quibuſdam, flore pallido vel Polygalon J. B. 2. 337. Onobrychis 3 Cluſ. Hiſt. ccxxxix.*

Aſtragalus quidam montanus vel Onobrychis aliis J. B. 2. 339. *Onobrychis floribus Viciæ majoribus, cæruleo-purpuraſcentibus vel foliis Tragacanthæ C. B. Pin. 351. Onobrychis 4 Cluſ. Hiſt. ccxl.*

Aſtragalus luteus, perennis, procumbens, vulgaris ſive ſylveſtris Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 107. *Glycyrrhiza ſylveſtris, floribus luteo-polleſcentibus C. B. Pin. 352. Fœnum-Græcum ſylveſtre ſive Glycyrrhiza ſylveſtris quibuſdam J. B. 2. 330. Fœnum-Græcum ſylveſtre, primum Dod. Pempt. 547.*

Aſtragalus luteus, perennis, ſiliquâ gemellâ, rotundâ, veſicam referente Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 107. *Cicer ſylveſtre, foliis oblongis, hiſpidis, majus C. B. Pin. 347. Cicer ſylveſtre, multifolium J. B. 2. 294. Cicer ſylveſtre, primum Dod. Pempt. 525.*

Aſtragalus luteus, annuus, Monſpeliacus, procumbens Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 108. *Securidaca lutea, minor, corniculis recurvis C. B. Pin. 349. Securidaca altera ſive minor J. B. 2. 347. Hedyſarum alterum Dod. Pempt. 546.*

Aſtragalus annuus, maritimus, procumbens, latifolius, floribus pediculo inſidentibus. *Glauci leguminoſæ affinis C. B. Prodr. 150.*

Aſtragalus annuus, anguſtifolius, floſculis ſubcæruleis, cauliculis adhærentibus. *Vicia Seſamacea, Apula Col. Part. 1. 303. Fænugræco ſylveſtri Tragi in quibuſdam accedens planta J. B. 2. 331.*

Aſtragalus annuus, anguſtifolius, floſculis pediculis oblongis inſidentibus. *Stella leguminoſa J. B. 2. 350. Stella leguminoſa, Arturo Cortuſi Lob. Icon. 83.*

Aſtragalus Africanus, luteus, odoratus Bot. Monſp. *Aſtragalus Africanus, flore luteo, odorato Breyn. Cent. 1. 72.*

Aſtragalus Canadenſis, flore viridi, flaveſcente A. R. Par. 65.

Aſtragalus Monſpeſſulanus J. B. 2. 338.

Aſtragalus Monſpeſſulanus, flore albo.

Aſtragalus Alpinus, procerior, Alopecuroides.

Aſtragalus ſupinus, ſiliquis villoſis, glomeratis. *Aſtragalus Hiſpanicus, ſiliquâ Epiglottidi ſimili, flore purpureo, major Turnefortii H. L. Bat.*

Aſtragalus pumilus, ſiliquâ Epiglottidi formâ. *Aſtragalus Hiſpanicus, ſiliquâ Epiglottidi ſimili, flore albo, minor Turnifortii H. L. Bat.*

Aſtragalus incanus, ſiliquâ incurvâ Bot. Monſp. *Onobrychis incana, foliis longioribus C. B. Pin. 350. Onobrychis incana Prodr. 149.*

Aſtragalus montanus, purpureus, Anglicus. *Glaux montana, purpurea, noſtras Raii Hiſt. 939.*

Aſtragalus

Aſtragalus Alpinus, foliis Viciæ, ramoſus & procumbens, flore glomerato, oblongo cæruleo.

Aſtragalus Alpinus, Tragacanthæ folio, veſicarius.

Aſtragalus Alpinus, Tragacanthæ folio, ramoſus, flore cæruleo glomerato.

Aſtragalus Alpinus, foliis Viciæ anguſtioribus, flore ochroleuco.

Aſtragalus Pyrenaicus, foliis Viciæ ſubrotundis, flore ochroleuco, glomerato.

Aſtragalus Pyrenaicus, Barbæ Jovis folio, non ramoſus, flore ochroleuco, glomerato.

GENUS II.

Tragacantha. *Barbe-Renard.*

TRAGACANTHA eſt plantæ genus flore A papilionaceo, ex cujus calyce B ſurgit piſtillum C quod deinde abit in ſiliquam D bicapſularem, ſeminibuſque fœtam E reniformibus F. His notis addenda ſunt folia G bina, veluti conjugata, coſtæ adhærentia in mucronem H ſæpe abeunti. *Tab. 234.*

Tragacanthæ ſpecies ſunt.

Tragacantha Maſſilienſis J. B. 1. 407. *Tragacantha C. B. Pin. 388. Cluſ. Cur. Poſt. Add. 60*

Tragacantha altera, Poterium fortè Cluſio J. B. 1. 408. *Tragacantha altera, Poterium fortè Cluſ. Hiſt. 108. Tragacantha affinis lanuginoſa ſive Poterium C. B. Pin. 388.*

Tragacantha Alpina, ſempervirens, floribus purpuraſcentibus. *An Poterium Dalechampii Lugd. 1487.*

Tragacantha, à vocibus Græcis τράγος *Hircus*, & ἄκανθα *Spina*, quaſi diceres Spinam Hircinam.

GENUS III.

Pelecinus.

PELECINUS eſt plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calyce B ſurgit piſtillum C quod deinde abit in ſiliquam D planam, bicapſularem, & bivalvem E E, G G, ſeminibus fœtam F, planis, ut plurimùm reniformibus. *Tab. 234.*

Pelecini ſpeciem unicam novi.

Pelecinus vulgaris. *Securidaca ſiliquis planis, utrinque dentatis C. B. Pin. 349. Lunaria radiata Rob. Cat. Lunaria radiata Robini J. B. 2. 348. Securidaca peregrina Cluſ. Hiſt. ccxxxviij.*

CLASSIS XI.

DE HERBIS ET SUFFRUTICIBUS, Flore Polypetalo, anomalo.

FLORES Polypetalos, anomalos appellavimus nonnullos flores multiformes, ex plurimis petalis dissimilibus compositos, qui singulari nomine comprehendi nequeunt: quales sunt flores Balsaminæ, Violæ, & cæterarum de quibus in hac Classi agemus.

SECTIO I.

De Herbis, flore Polypetalo, anomalo, cujus pistillum abit in fructum unicapsularem.

GENUS I.

Balsamina. *Balsamine.*

Tab. 235. BALSAMINA est plantæ genus, flore polypetalo, anomalo. Is autem vel tetrapetalos A, vel hexapetalos G. Floris tetrapetali petalum superius A fornicatum est, inferius B concavum & caudatum, duobus lateralibus C D auritis E F & amplioribus. Floris hexapetali qui rarissimus est, partes 1, 2, 3, 4, 5, 6 exhibentur figurâ G, inferiori 2 caudæ experte. Pistillum L duobus foliolis M N stipatum floris meditullium occupat, abitque deinde in fructum nunc ex utraque parte turbinatum P, nunc siliquæ æmulum, ex pluribus veluti musculis Q constantem, vi elastica R hac illac dissilientem S, seminibusque foetum V, axi T T ceu placentæ affixis.

Balsaminæ species sunt.

Balsamina fœmina C. B. Pin. 306. *Balsamina Dod. Pempt. 671. Balsamina fœmina, Persicifolia, vel Salicis folio J. B. 2. 909.*

Balsamina fœmina, flore candido H. L. Bat.

Balsamina fœmina flore partim candido, partim rubro H. L. Bat.

Balsamina flore majore, speciofo. *Balsamina fœmina, foliis amplioribus, flore majore, amœnè purpurascente Schol. Bot.*

Balsamina flore majore, candido.

Balſamina fœmina, anguſtis & eleganter crenatis foliis, flore albo minore Pluk. Almag. Bot. *Balſamina Indica, flore albo Breyn. Prodr. 2. 22.*

Balſamina Indica, flore ex albo & ſuavè purpuraſcente colore elegantiſſimo, variegato Breyn. Prodr. 2. 22.

Balſamina Indica, flore rubente, pleno Breyn. Prodr. 2. 22.

Balſamina Indica, anguſtifolia, flore minore, rubello, elegantiſſimo, *Balſamina fœmina, Zeylanica, anguſto folio Par. Bat. 105.*

Balſamina lutea ſive Noli me tangere. C. B. Pin. 306. *Noli me tangere J. B. 2. l. 908. Impatiens herba Dod. Pempt. 659.*

Balſamina ſive Noli me tangere, flore pallido C. B. Pin. 307.

Balſamina ſive Noli me tangere, flore purpuraſcente.

Balſamina lutea ſive Noli me tangere major, Virginiana, floribus ſaturatè luteis, rubentibus maculis intus notatis Pluk. Almag. Bot.

Balſamina à Balſamo propter vim Balſamicam Momordicæ, quam Auctores Rei Herbariæ inter Balſaminæ ſpecies recenſuerunt.

Genus II.

Viola. *Violéte.*

Viola eſt plantæ genus, flore A, B polypetalo, anomalo, papilionacei floris æmulo: hujus enim duo petala ſuperiora 1, 2 vexillum, duo lateralia 3, 4 alas, inferius verò 5 quod in caudam C deſinit, carinam quodammodo repræſentant. Ex calyce autem D ſurgit piſtillum E quod deinde abit in fructum F plerumque trigonum, trifariam dehiſcentem G ſeminibuſque fœtum ut plurimùm ſubrotundis H. *Tab. 236.*

Violæ ſpecies ſunt.

Viola Martia, purpurea, flore ſimplici, odoro. C. B. Pin. 199. *Viola Martia, purpurea J. B. 2. 542. Viola nigra ſive purpurea Dod. Pempt. 156.*

Viola Martia, hortenſis, foliis amplioribus C. B. Pin. 199. *Viola matronalis, flore purpureo Eyſt.*

Viola Martia, inodora, ſylveſtris, foliis majoribus & rotundioribus C. B. Pin. 199. *Viola cærulea, Martia, inodora, ſylvatica, in cacumine ſemen ferens J. B. 3. 543. Viola ſylveſtris, inodora Dod. Pempt. 156.*

Viola Martia inodora, ſylveſtris, foliis mucronatis, oblongis & ſtrictioribus C. B. Pin. 199.

Viola Martia, alba C. B. Pin. 199. *Tabern. Icon. 301. Viola Martia, flore albo, odorato & non odorato J. B. 3. 543.*

Viola Martia, ſylveſtris, æquatè cærulea, folio & flore minore H. Cathol.

Viola Martia, multiplici, flore purpureo C. B. Pin. 199. *Viola Martia, purpurea, flore multiplicato, majore J. B. 3. 542. Viola flore multiplici Dod. Pempt. 156. Violette à fleur double.*

Viola Martia, multiplici flore rubello C. B. Pin. 199.

Viola Martia, multiplici flore candido C. B. Pin. 199.

Viola Martia, multiplici flore ex albo & purpureo variegato C. B. Pin. 199.

Viola Martia, multiplex, flore cinereo H. R. Par. *Viola flore pleno, cinereo Joncq. Hort.*
Viola flore pleno, maximo J. B. 3. 543.
Viola Martia, intensè purpurea, flore minore, pleno J. B. 3. 543.
Viola paluſtris, rotundifolia, glabra Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 475.
Viola Alpina, folio in plures partes diſſecto C. B. Pin. 199. *Viola montana, folio multifido J. B. 3. 544. Viola montana, laciniato folio Cluſ. Hiſt. 309.*
Viola Alpina, purpurea, exiguis foliis C. B. Pin. 199. *Viola montana, purpurea, ſolidiore folio J. B. 3. 544. Viola montana, ij Cluſ. Hiſt. 309.*
Viola Alpina, rotundifolia, lutea C. B. Pin. 199. *Viola Martia, lutea J. B. 3. 544. Viola montana, 1 Cluſ. Hiſt. 309.*
Viola Alpina, rotundifolia, minor, lutea H. R. Par. *Aliud Gramen Parnaſſi Lugd. 1005.*
Viola montana, pumila, anguſtifolia, flore niveo, inodoro C. B. Pin. 199. *Viola montana, pumila Cluſ. Cur. poſt. in fol. 31.*
Viola Martia, arboreſcens, purpurea C. B. Pin. 199. *Jacea tricolor, ſurrectis caulibus, quibuſdam arborea dicta J. B. 3. 547. Viola Martia, arboreſcens Tabern. Icon. 303.*
Viola Martia, arboreſcens, flore ex Cyanæo albeſcente C. B. Pin. 199. *Viola erecta, flore albo Eyſt.*
Viola Martia, arboreſcens, lutea Tabern. Icon. 303.
Viola montana, tricolor, odoratiſſima C. B. Pin. 199. *Jacea tricoloris ſive floris tricoloris genus, flore purpureo magno, repens, non annuum J. B. 3. 548. Viola montana, iij ſive tricolor Cluſ. Hiſt. 310.*
Viola montana, lutea, grandiflora C. B. Pin. 200. *Jacea tricoloris ſive floris tricoloris genus, flore luteo, magno, repens, non annuum J. B. 3. 548. Violæ montanæ 3 aliud genus Cluſ. Hiſt. 310.*
Viola montana, alba, grandiflora C. B. Pin. 200.
Viola montana, lutea, ſubrotundo crenato folio Barr. Icon.
Viola montana, cærulea, tricolor, folio ſubrotundo, crenato Barr. Icon.
Viola montana, cærulea, grandiflora H. R. Par. *Melanium montanum Lugd. 1204.*
Viola montana, lutea, foliis non crenatis C. B. Pin. 200. *Viola ſylveſtris, longifolia Tabern. Icon. 305.*
Viola montana, tricolor, flore variegato.
Viola tricolor, hortenſis, repens, an φλὸξ καὶ φλόγιον Theophraſti C. B. Pin. 199. *Jacea tricolor ſive Trinitatis flos J. B. 3. 546. Viola tricolor Dod. Pempt. 158.*
Viola tricolor, hortenſis, repens, flore albo & luteo C. B. Pin. 199.
Viola tricolor, hortenſis repens, flore cum pallido cæruleo C. B. Pin. 199.
Viola tricolor, hortenſis repens, flore purpureo & luteo C. B. Pin. 199.
Viola hortenſis, repens, flore penitus albo C. B. Pin. 200. *Viola Trinitatis ij Tabern. Icon. 307.*

Viola tricolor, hortenfis,repens,flore violaceo,holofericeo,purpureo & aureo H. L. Bat.

Viola tricolor, hortenfis,repens, flore nigro-purpureo & inftar holoferici nitente C. B. Pin. 200. *Flos Trinitatis major, violaceus Eyft.*

Viola tricolor, hortenfis, repens,flore pallido & inftar holoferici nitente C.B. Pin. 200. *Flos Trinitatis pallidus, major Eyft.*

Viola tricolor,hortenfis, repens,flore magno ex aureo & pallido inftar holoferici nitente H. L. Bat.

Viola bicolor, arvenfis, flore candido & luteo C. B. Pin. 200. *Viola bicolor frugum & hortorum vitium Trago J. B. 3. 548. Viola fylveftris Lob. Icon. 611.*

Viola bicolor, arvenfis, flore cæruleo & luteo C. B. Pin. 200.

Viola bicolor, arvenfis, flore cæruleo & candido C. B. Pin. 200.

Viola arvenfis, flore toto luteo C. B. Pin. 200.

Viola arvenfis, flore toto albo C. B. Pin. 200. *Viola Trinitatis minor, petræa, flore albo Tabern. Icon. 307.*

Viola Hifpanica, fruticofa, longifolia. *Viola Hifpanica, fruticans Barr. Icon.*

Viola Americana, foliis Granadillæ H. R. Par. *Viola Granadillæ folio Mor. H.R.Blef.Viola Americana foliis Grandillæ incifis D. Marchant. Joncq. Hort.*

Viola Pyrenaica, longiùs caudata, Teucrii folio.

Viola petræa, Bufambarenfis, craffulo crenato Ocimi folio,flore majore, inodoro, cæruleo, venis candidis diftincto H. Cathol.

Viola Nebrodenfis, acaulos, purpurea, floris Trinitatis foliis vix ferratis, Narciffum olens H. Cathol.

Viola Nebrodenfis, acaulos, purpurea, floris Trinitatis foliis vix ferratis,inolens H. Cathol.

Viola Ætnica erecta, bicolor, hirfuta, minima, elatior ac ramofior H Cathol.

Viola Alpina, minima, Nummulariæ folio Bocc. Muf. Part. 2.163. Tab. 127.

Viola cærulea, maxima Cucumerinis hirfutis foliis, Virginiana Pluk. Phytog. Tab. 234. fig. 2.

Viola maxima, Cucumerinis hirfutis foliis, Virginiana, flore luteo Pluk. Almag. Bot.

Viola, quafi Iola, à voce Græca ἴον, Viola.

GENUS III.

Fumaria. *Fumeterre.*

FUMARIA eft plantæ genus, flore A I, polypetalo, anomalo, papilionacei æmulo, ex duobus tantùm petalis A C conftante quafi bilabiato, labio fuperiori A in caudam abeunte, cum inferiori C ad pediculum conjuncto. Hæc inter labia velut in palato (cujus os à ligula E occupatur) piftillum G H pofitum eft, vaginâ obvolutum K, L, quod deinde abit in fructum membranaceum nunc longiorem M, nunc breviorem N, O, femine fœtum P, Q, R fubrotundo S, T, V. *Tab. 237.*

Fumariæ ſpecies ſunt.

Fumaria officinarum & Dioſcoridis, flore purpureo C. B. Pin. 143. *Fumaria vulgaris J. B. 3. 201. Fumaria Dod. Pempt. 59.*

Fumaria officinarum & Dioſcoridis, flore palleſcente C. B. Pin. 143.

Fumaria officinarum & Dioſcoridis flore albo C. B. Pin. 143.

Fumaria foliis tenuiſſimis, floribus albis, circa Monſpelium naſcens C. B. Pin. 143.

Fumaria major, floribus dilutè purpureis Bot. Monſp.

Fumaria viticulis & capreolis plantis vicinis adhærens C. B. Pin. 143.

Fumaria viticulis & capreolis, plantis vicinis adhærens, floribus ſubflavis in ſummitate nigricantibus C. B. Pin. 143.

Fumaria minor, tenuifolia, caulibus ſurrectis, flore hilari purpurâ-rubente C. B. Pin. 143. *Capnos tenuifolia Cluſ. Hiſt. ccviij. iij Fumaria tenuifolia Tabern. Icon. 33.*

Fumaria minor, tenuifolia, flore variegato C. B. Pin. 143. *Fumaria minor, ſive tenuifolia, ſurrecta J. B. 3. 203.*

Fumaria minor, tenuifolia, cauliculis procumbentibus & caducis C. B. Pin. 143.

Fumaria minor, Fœniculi tortuoſi foliis, flore albo, maculâ rubente Bocc. Muſ. Part. 2. 144. *Fumaria Fœniculi tortuoſi foliis, Romana Ejuſd. Tab. 102.*

Fumaria exilis, Romana, folio Sophiæ tenuiſſimo Bocc. Muſ. Part. 2. 107. *Fumaria exilis, Romana Ejuſd. Tab. 81.*

Fumaria claviculis donata, foliis latioribus C. B. Pin. 143. *Fumaria cum capreolis J. B. 3. 204. Fumaria latifolia, major Tabern. Icon. 34.*

Fumaria claviculis donata, foliis anguſtioribus C. B. Pin. 143 iiij *Fumaria latifolia, minor Tabern. Icon. 33.*

Fumaria Hiſpanica, ſaxatilis, foliis amplioribus, cordiformibus, ſemine compreſſo.

Fumaria bulboſa, radice cavâ, major, flore rubro, dilutiore C. B. Pin. 143. *Fumaria bulboſa, radice cavâ, flore purpuraſcente J. B. 3. 204. Radix cava Dod. Pempt. 327*

Fumaria bulboſa, radice cavâ, major, flore egregiè rubente C. B. Pin. 143

Fumaria bulboſa, radice cavâ major, flore albo C. B. Pin. 143. *Fumaria bulboſa, radice cavâ, flore albo J. B. 3. 204.*

Fumaria bulboſa, radice cavâ, major flore ſubflaveſcente C. B. Pin. 143.

Fumaria bulboſa, viridi flore. *Radix cava, viridi flore Lob. Icon. 760. Fumaria bulboſa, radix cava, viridi flore dicta Lobelio J. B. 3. 205.*

Fumaria bulboſa, radice non cavâ, major C. B. Pin. 144. *Fumaria bulboſa, radice ſolida, calcàri & folio criſtato J. B. 3. 205.*

Fumaria bulboſa, radice non cavâ, minor C. B. Pin. 144. Radix cava minor *Dod. Pempt. 327.*

Lib. 25. cap. 23. Fumaria, à fumo, *Claritatem* (inquit Plinius) *facit inunctis oculis, delacrymationemque, ceu fumus: unde nomen.*

Fumariæ ſpecies flore fructuque carentes dignoſci ſolent foliis tenuiter diſſectis & cæſiis.

GENUS IV.

Capnoides.

CAPNOIDES est plantæ genus, flore A polypetalo, anomalo, Fumariæ flori omnino simili; pistillo B, quod surgit è calyce C, abeunte in siliquam D longam & teretem, ex duabus valvis E fenestræ F adhærescentibus compositam & seminibus fœtam subrotundis G eidem fenestræ affixis. Tab. 237.

Capnoidis speciem unicam novi.

Capnoides. *Fumaria siliquosa, sempervirens Corn. 58.*

Capnoides, à voce Græca καπνὸς, quæ *Fumariam* significat, quasi diceres plantam ad Fumariam accedentem.

GENUS V.

Reseda.

RESEDA est plantæ genus, flore A polypetalo, anomalo, plurimis nempe petalis B dissimilibus constante; ex cujus calyce D surgit pistillum C quod deinde abit in capsulam membranaceam E plerumque trigonam, aut tetragonam, oblongam & veluti cylindraceam, seminibus fœtam subrotundis F. Tab. 238.

Resedæ species sunt.

Reseda vulgaris C. B Pin. 100. *Reseda lutea J. B. 3. 467. Reseda Plinii L. Neotericorum, Belgis Eruca peregrina, Italica vel Cantabrica Lob. Icon. 222.*

Reseda crispa, Gallica Bocc. Rarior. Plant. 76.

Reseda latifolia, flore flavo Mor. H. R. Bles.

Reseda foliis Calcitrapæ, flore albo Mor. H. R. Bles.

Reseda minor, vulgaris. *Reseda affinis Phyteuma C. B. Pin. 100. Phyteuma J. B 3. 386 Descript. Phyteuma Monspeliensium Lob. Icon. 718. Erucago Apula Col. Part. 1. 269.*

Reseda minor, vulgaris, folio minùs inciso. *Phyteuma Monspeliensium, alterum, folio minus laciniato Lob. Illustr. 146.*

Reseda minor, vulgaris, foliis integris. *Reseda affinis, Phyteuma quorundam Dalechampii Lugd. 1198. Phyteuma J. B. 3. 386. Icon.*

Reseda, à sedandis morbis. *Circa Ariminum* (inquit Plinius) *nota est herba quam* Lib. 27. cap. 12. Resedam *vocant: discutit collectiones, inflammationesque omnes.*

GENUS VI.

Luteola, *Gaude.*

LUTEOLA est plantæ genus, flore A polypetalo, anomalo, plurimis nempe petalis B, C, D dissimilibus constante: ex cujus calyce F surgit pistillum E quod deinde abit in fructum G penè globosum, concavum, tricuspidem H seminibusque fœtum I subrotundis. Tab. 238.

Luteolæ species sunt.

Luteola herba Salicis folio C. B. Pin. 100. *Lutea Plinii quibusdam J. B. 3. L. 465. Lutum herba Dod. Pempt. 80.*

Luteola Lufitanica, pumila, crifpa.
Luteola pumila, Pyrenaica, Linariæ folio.
Luteola, à luteo colore, quem pannis conciliat.

SECTIO II.

De Herbis, flore polypetalo, anomalo, cujus piftillum abit in fructum multicapfularem.

GENUS I.

Sefamoides.

Tab. 238. SESAMOIDES eft plantæ genus, flore Refedæ, fructu verò multiplici. Alius enim A, B, C polyceratos in fingulis corniculis D femine turgefcit ferè reniformi H. alius verò E, F, G multicapfularis eft fed ftellatus.

Sefamoidis fpecies funt.

Sefamoides flore albo, foliis canefcentibus. *Sefamoides Salmanticum, parvum, 2 Cluf. Hift.296.*

Sefamoides foliis craffis, floribus ex herbaceo purpurafcentibus. *Sefamoides Salmanticum, parvum, 1 Cluf. Hift. 296.*

Sefamoides fructu ftellato. *Refeda Linariæ foliis C. B. Prodr.42.*

GENUS II.

Aconitum. *Aconit.*

Tab. 239. & 240. ACONITUM eft plantæ genus, flore A, 1 polypetalo, anomalo, ex quinque petalis diffimilibus conftante, caput humanum galeatum vel cucullatum quodammodo repræfentante: Petalum enim fuperius A galeæ vel cuculli 1 vice fungi videtur; inferiora duo C C, 4, 5 eam caffidis partem quæ maxillam inferiorem tuetur, alæ verò BB, 2, 3 aliam quæ tempora, exhibere videntur: è floris meditullio furgunt ftyli duo D, 9 pediformes in petalo fuperiori reconditi, tum & piftillum E, F, 11 quod deinde abit in fructum G, 12, in quo velut in capitulum colliguntur vaginæ membranaceæ H, feminibus fœtæ I 13, 14 angulatis K ut plurimùm & rugofis 15.

Aconiti fpecies funt.

Aconitum Lycoctonum, luteum C. B. Pin. 183. *Aconitum folio Platani, flore luteo pallefcente J. B. 3.652. Aconitum Lycoctonum, luteum, majus Dod. Pempt. 439.*

Aconitum Lycoctonum, luteum, majus, ampliore caule, amplioribufque foliis Dod. Pempt. 439.

Aconitum Lycoctonum, humili caule ac minoribus foliis Dod. Pempt. 439.

Aconitum Pyrenaicum, ampliore folio tenuiùs laciniato.

Aconitum cæruleum, Napelli flore C. B. Pin. 183. *Aconitum Lycoctonum autumnale,*

autumnale, Napello simile J. B. 3. 656. Aconitum vij, Lycoctonum, autumnale Clus. Hist. xcviij.

Aconitum comâ inflexa, foliis angustioribus C. B. Pin. 183. *Aconitum Lycoctonum, Lyncæanum, Napello simile J. B. 3. 657. Aconitum iiij, Lycoctonum, Lyncæanum Clus. Hist. xcvj.*

Aconitum comâ inflexâ, floribus rarioribus, & foliis eleganter dissectis. *Aconitum vj Math. 1089.*

Aconitum comâ inflexâ, foliis latioribus. *An Aconitum 8 Math. 1091.*

Aconitum inflexâ comâ, maximum C. B. Pin. 183. *Aconitum Lycoctonum comâ nutante, maximum J. B. 3. 658. Aconitum Lycoctonum, viij, comâ nutante Clus. Hist. xcvij.*

Aconitum cæruleum seu Napellus 1 C. B. Pin. 183. *Aconitum magnum purpureo flore, vulgo Napellus J. B. 3. 655. Napellus Dod. Pempt. 442.* L.

Aconitum seu Napellus 1, flore roseo C.B. Pin. 183.

Aconitum seu Napellus 1, flore albo C. B. Pin. 183.

Aconitum seu Napellus 1, flore ex cæruleo & albo variegato C. B. Pin. 183. *Napellus flore variegato Eyst. Aconitum flore albo & cæruleo, variegato seu Napellus gloriosus Hermans Joncq. Hort.*

Aconitum seu Napellus 1, flore ex albo & purpurâ mixto H. R. Par.

Aconitum violaceum seu Napellus 2 C. B. Pin. 183. *Aconitum Napello simile, sed minus cæruleum, præcocius J. B. 3. 656. Aconitum Lycoctonum, iiij, Tauricum Clus. Hist. xcv.*

Aconitum purpureum seu Napellus 3 C. B. Pin. 183. *Aconitum Lycoctonum, Napello simile Neubergense, foliis latioribus, flore purpureo J. B. 3. 657. Aconitum Lycoctonum, v, Neubergense Clus. Hist. xcvj.*

Aconitum cæruleo-purpureum, flore maximo, sive Napellus 4 C. B. Pin. 183. *Aconitum Lycoctonum, flore maximo J. B. 3. 659. Aconitum Lycoctonum, ix, Iudenbergense Clus. Hist. xcvij.*

Aconitum cæruleum, minus sive Napellus, minor C. B. Pin. 183. *Aconitum Lycoctonum, flore cæruleo, galeâ elatiori, radice bulbosâ J. B. 3. 659. Aconitum Lycoctonum, x, Thora Italica Clus. Hist. xcviij.*

Aconitum pyramidale, multiflorum H. R. Par. *Aconitum spicâ florum pyramidali Mor. H. R. Bles.*

Aconitum salutiferum seu Anthora C. B. Pin. 184. *Antithora flore luteo Aconiti J. B. 3. 660. Anthora Zedoaria, Aconitum salutiferum Tabern. Icon. 112.*

Aconitum salutiferum, elatius, Pyrenaicum, foliis atrovirentibus, flore majore.

Aconitum *nascitur* (ut ait Plinius) *in nudis cautibus, quas Aconas nominant; & ideo Aconitum aliqui dixere, nullo juxta ne pulvere quidem nutriente. Hanc aliqui rationem nominis attulere. Alii quoniam vis eadem in morte esset, quæ cotibus ad ferri aciem deterendam, statimque admota velocitas sentiretur.* *Lib. 27. cap. 3.*

Ab eo genere excludi debent. *Aconitum unifolium, luteum, bulbosum C.B. Pin. 183. Hellebori species. Aconitum cæruleum, hirsutum, flore Consolidæ re-*

HHh

galis C. B. Pin. 183. ad Delphinium cum sequenti revocandum. Aconitum cæruleum, glabrum, flore Consolidæ regalis C. B. Pin. 283. Aconitum racemosum, an Actæa Plinii C. B. Pin. 183. quod est species Christophorianæ. Aconitum Pardalianches 1 sive Thora major C. B. Pin. 184. ad Ranunculum cum sequenti pertinet. Aconitum Pardalianches, alterum, sive Thora minor C. B. Pin. 184.

GENUS III.

Delphinium *Pié d'Aloüette.*

Tab. 241. DELPHINIUM est plantæ genus, flore A polypetalo, anomalo: ex plurimis nempe petalis dissimilibus 1, 2,3,4,5 constante, quorum superius B in caudam tenuatur C, excipitque aliud petalum E bifidum & pariter caudatum D. Horum autem meditullium occupat pistillum F quod deinde abit in fructum G, in quo velut in capitulum colliguntur vaginæ H secundùm longitudinem dehiscentes, seminibusque fœtæ ut plurimùm angulatis I.

Delphinii species sunt

Delphinium perenne, montanum, villosum, Aconiti folio. *Aconitum cæruleum, hirsutum, flore Consolidæ regalis C. B. Pin. 183. Aconitum Lycoctonum, cæruleum, calcari magno J. B. 3. 657. Aconitum Lycoctonum flore Delphinii, 1, Silesiacum Clus. Hist. xciiij.*

Delphinium Lusitanicum, glabrum, Aconiti folio. *Aconitum flore cæruleo, Lusitanicum V. Lusit.*

Delphinium segetum, flore cæruleo. *Consolida regalis, arvensis, flore cæruleo C. B. Pin. 142. Consolida regalis, flore minore J. B. 3. 210. Delphinium vulgare Clus. Hist. ccv. Flos regius, sylvestris Dod. Pempt. 252.*

Delphinium segetum, flore albo. *Consolida regalis, arvensis, flore albo C. B. Pin. 142.*

Delphinium segetum, flore rubro. *Consolida regalis, arvensis, flore rubro C. B. Pin. 142.*

Delphinium segetum, flore dilutiùs rubente. *Consolida regalis, arvensis, flore dilutiùs rubente C. B. Pin. 142.*

Delphinium segetum, flore violaceo. *Consolida regalis arvensis, flore simplici, violaceo Eyst.*

Delphinium arvense, flore versicolore Clus. App. 2.

Delphinium elatius, flore albo, cæruleo distincto Bry.

Delphinium elatius, purpuro-violaceum distinctum Bry. *Consolida regalis erectior, purpureo sive violaceo flore majore J. B. 3. 211.*

Delphinium elatius, flore pleno, variegatum Suvert.

Delphinium vulgare, flore multiplici. *Consolida regalis, vulgaris, flore multiplici C. B. Pin. 142. Delphinium vulgare. pleno flore Clus. Hist. ccvij.*

Delphinium, latifolium, parvo flore. *Consolida regalis, latifolia, parvo flore C. B. Pin. 142. Prodr. 74. Consolida regalis, peregrina, parvo flore J. B. 3. 212.*

Delphinium hortense, flore majore & simplici cæruleo. *Consolida regalis, hor-*

tenfis, flore majore & fimplici caruleo C. B. Pin. 142. Flos regius Dod. Pempt. 252.

Delphinium hortenfe, flore majore,fimplici, ex cæruleo purpureo. *Confolida regalis, hortenfis, flore majore & fimplici, ex caruleo purpureo C. B. Pin. 142.*

Delphinium elatius, flore incarnato Suvert.

Delphinium elatius, purpuro-violaceum Suvert.

Delphinium hortenfe, flore majore & fimplici rubro. *Confolida regalis, fimplici flore rubro Eyft.*

Delphinium hortenfe, flore majore & fimplici, albo. *Confolida regalis, Delphinium elatius, flore albo Bry.*

Delphinium hortenfe, flore majore & fimplici, cinereo. *Confolida regalis, hortenfis, flore majore & fimplici cineraceo C. B. Pin. 142.*

Delphinium hortenfe, flore minore, cæruleo. *Confolida regalis, hortenfis, flore minore, caruleo C. B. Pin. 142. Confolida regalis fativa Tabern. Icon. 63.*

Delphinium hortenfe, flore minore, rubro. *Confolida regalis, hortenfis, flore minore rubeo C. B. Pin. 142. Confolida regalis, fativa, flore rubro Tabern. Icon. 64.*

Delphinium hortenfe, flore minore, albo. *Confolida regalis, hortenfis, flore minore, albo C. B. Pin. 142. Confolida regalis, fativa, flore albo Tabern. Icon. 63.*

Delphinium hortenfe, flore minore, cinereo. *Confolida regalis, hortenfis, flore minore, cinereo C. B. Pin. 142.*

Delphinium hortenfe, flore minore, incarnato. *Confolida regalis, hortenfis, flore minore, incarnato C. B. Pin. 142.*

Delphinium hortenfe, flore majore & multiplici, cæruleo. *Confolida regalis, flore majore & multiplici, caruleo C. B. Pin. 142. Delphinium elatius pleno flore Cluf. Hift. ccvj.*

Delphinium hortenfe, flore majore & multiplici, incarnato. *Confolida regalis flore pleno, incarnato Eyft.*

Delphinium hortenfe,flore majore & multiplici, purpureo. *Confolida regalis, flore pleno, purpureo Eyft.*

Delphinium hortenfe, flore majore & multiplici, rubro. *Confolida regalis, flore pleno, rubro Eyft.*

Delphinium hortenfe, flore, majore & multiplici,violaceo. *Confolida regalis, multiplici violaceo flore Eyft.*

Delphinium hortenfe, flore majore & multiplici, albo. *Confolida regalis, flore pleno albo Eyft.*

Delphinium hortenfe, flore majore & multiplici argenteo. *Confolida regalis, multiplici flore argenteo Eyft.*

Delphinium hortenfe, flore majore & multiplici,purpureo, ex albo variegato. *Confolida regalis, flore majore & multiplici, purpureo, ex albo variegato Hort. Amftel, in 12.*

Delphinium flore pleno, variegato, præcox. *Confolida regalis, flore pleno, variegato, præcox H. R. Par.*

Delphinium ferotinum, flore albo, multiplici. *Confolida regalis, ferotina, flore albo, multiplici & fimplici Raii Hift. 709.*

Delphinium flore rofeo, variegato, pleno, ferotinum. *Confolida regalis, rofea, flore pleno, variegato, ferotina H. R. Par.*

Delphinium flore rofeo, punctato. *Confolida regalis, rofea, flore punctato H. R. Par.*

Delphinium flore candicante, punctis rubris guttato. *Confolida regalis, flore candicante, rubentibus guttata punctis H. R. Par.*

Delphinium flore rofeo, fufco, obfoleto. *Confolida regalis, rofea, flore fufco, obfoleto H. L. Bat.*

Delphinium Platani folio, Staphifagria dictum. *Staphifagria Math. 1231. J. B. 3. 541. Herbe aux Poux.*

Lib. 3. cap. 83. Delphinium à formâ floris nondum explicati, qui Delphinum, qualis à pictoribus pingi folet, quodammodo refert. *Antiqui à foliis quæ Delphinorum effigiem repræfentant: unde & nomen tractum eft*, ut ait Diofcorides.

GENUS IV.

Aquilegia. *Ancholie.*

Tab. 242. AQUILEGIA eft plantæ genus, flore A polypetalo, anomalo, ex pluri-mis nempe petalis diffimilibus ut plurimùm conftante: horum enim nonnulla plana funt B, cætera verò cucullata C; utraque fimul alterno ordine pofita. E floris meditullio furgit piftillum E ftaminibus ftipatum D, quod deinde abit, in fructum F, in quo velut in capitulum colliguntur vaginæ membranaceæ G feminibus fœtæ H I, ut plurimum ovatis planifque L.

Aquilegiæ fpecies funt.

Aquilegia fylveftris C. B. Pin. 144. *Aquilegia flore fimplici J. B. 3. 484. Aquilegia Dod. Pempt. 181.*

Aquilegia hortenfis, fimplex C. B. Pin. 144. *Aquilina rubra Lob. Icon. 761.*

Aquilegia flore albo, fimplici Eyft.

Aquilegia albo-cærulea Suvert.

Aquilegia caftanei coloris Suvert.

Aquilegia hirfuta, flore vifcofo Bot. Monfp.

Aquilegia hortenfis, fimplex, flore incarnato C. B. Pin. 144.

Aquilegia hortenfis, fimplex, flore variegato ex cæruleo & purpureo C. B. Pin. 144.

Aquilegia hortenfis, fimplex flore candido, nonnullis lituris cæruleis afperfo C. B. Pin. 144.

Aquilegia montana, magno flore C. B. Pin. 144. *Prodr. 75. J. B. 3. 484.*

Aquilegia montana, parvo flore, Thalictri folio C. B. Pin. 144. *Prodr. 75. J. B. 3. 484.*

Aquilegia foliis Thalictri, flofculis minutiffimis, albis Mentz. Pug. *Aquile-*

gia foliis Thalictri, flosculis minutissimis, albis, Apennini montis Ejusd. Tab. 8.

Aquilegia Canadensis, præcox, procerior H. R. Par.

Aquilegia pumila, præcox, Canadensis Corn. 60.

Aquilegia hortensis, multiplex, flore magno, cæruleo C. B. Pin 144. *Aquilegia flore pleno sive multiplici J. B. 3. 485. Aquileia multiplici flore Dod. Pempt. 181.*

Aquilegia hortensis, multiplex, flore magno, violaceo C. B. Pin. 144.

Aquilegia hortensis, multiplex, flore magno cinereo C. B. Pin. 144.

Aquilegia hortensis, multiplex, flore magno, albo C. B. Pin. 144.

Aquilegia hortensis, multiplex, flore magno, blandè rubente C. B. Pin. 144. *Aquilegia flore pleno, incarnato Eyst.*

Aquilegia hortensis, multiplex, flore magno, saturè rubente C. B. Pin. 144 *Aquilegia flore rubro Eyst.*

Aquilegia flore purpureo Eyst.

Aquilegia flore variegato, duplici Suvert.

Aquilegia hortensis, multiplex, flore magno, violaceo C. B. Pin. 144.

Aquilegia flore pleno, castanei coloris H. R. Par.

Aquilegia hortensis, multiplex, flore parvo C. B. Pin. 143.

Aquilegia hortensis, multiplici flore inverso, roseo C. B. Pin. 145. *Aquilegia flore pleno, inverso J. B. 3. 485. Aquilina pleno inverso flore Clus. Hist. cciiij.*

Aquilegia hortensis, multiplici flore inverso, albo C. B. Pin. 144. *Aquilina inversa, multiplici albo colore Lob. Icon. 763.*

Aquilegia hortensis, multiplici flore inverso, cæruleo. *Aquilegia cærulea, inverso flore Eyst.*

Aquilegia hortensis, multiplici flore inverso, carneo. *Aquilina carnei coloris Bry.*

Aquilegia flore roseo, multiplici C. B. Pin. 145. *Aquilegia flore simplici & pleno, non corniculato J. B. 3. 485. Aquilina pleno roseo flore Clus. Hist. ccv.*

Aquilegia stellata, flore purpureo Eyst.

Aquilegia stellata, rubescens Eyst.

Aquilegia stellata, flore violaceo Eyst.

Aquilegia stellata, flore albo, minutissimis nigris punctis ornata Eyst.

Aquilegia stellata, flore variegato H. R. Par.

Aquilegia stellata, flore cinereo, punctis purpureis asperso H. R. Par.

Aquilegia degener, virescens, C. B. Pin. 145. *Aquilina degener Clus. Hist. ccv. Aquilegia degener J. B. 3. 485.*

Aquilegia degener, flore ex viridi purpurascente C. B. Pin. 145.

Aquilegia quæ vocatur stellata, & cujus flos exhibetur fig. M ab eo genere nequaquam videtur excludenda, cùm ex cæterarum semine nascatur. *Tab 240.*

Aquilegiæ species flore fructuque carentes foliis glaucis ad Thalictrum accedentibus dignosci solent.

Aquilegia,ut aiunt, ab Aquila nomen duxit:ejus enim ungues petalis cucullatis & aduncis referre existimatur.

GENUS V.

Fraxinella. *Fraxinelle*.

Tab. 243. FRAXINELLA est plantæ genus,flore A polypetalo,anomalo, ex quinis ut plurimùm petalis B constante,ex cujus calyce D innumera surgit staminum incurvorum congeries E unà cum pistillo C,quod deinde abit in fructum F,in quo velut in capitellum colliguntur vaginæ G capsulam aduncam H complectentes,vi elastica I,K, bifariam dissilientem, cornuum Arietis in modum sese inflectentem L seminibusque fœtam ut plurimùm turbinatis M.

Fraxinellæ species sunt.

Fraxinella Clus. Hist. 99. *Dictamnus albus vulgo, sive Fraxinella C. B. Pin. 222. Fraxinella officinis Dictamnus J. B. 3. 494.*

Fraxinella purpurea, major, multiflora H. R. Par.

Fraxinella minor, purpurea Belgarum H. R. Par.

Fraxinella niveo flore Clus. Hist. 100.

Fraxinella, à foliorum formâ, quæ Fraxinum æmulantur.

GENUS VI.

Cardamindum. *Capucine*.

Tab. 244. CARDAMINDUM est plantæ genus, flore A polypetalo, anomalo, ex quinis nempe petalis dissimilibus B,in incisuris calycis D nascentibus C,constante. Pistillum autem F surgit è fundo calycis D in caudam E desinentis, abitque deinde in fructum G,in quo velut in capitulum colliguntur ternæ ut plurimùm capsulæ H subrotundæ, semine fœtæ I ejusdem formæ K.

Cardamindi species sunt.

Cardamindum ampliori folio & majori flore. *Viola Indica scandens, Nasturtii sapore, maxima, odorata H. L. Bat. Grande Capucine.*

Cardamindum minus & vulgare. *Nasturtium Indicum, majus C. B. Pin. 306. Nasturtium Indicum, folio peltato, scandens J. B. 2. 175. Nasturtium Indicum Dod. Pempt. 397. Petite Capucine.*

Cardamindum minus & vulgare, flore luteo, dilutiore. *Nasturtium Indicum, majus, flore luteo, dilutiore H. R. Par.*

Cardamindum quasi Cardamum Indum.

GENUS VII.

Melianthus. *Meliante*.

Tab. 245. MELIANTHUS est plantæ genus, flore A polypetalo, anomalo, quatuor nempe petalis C, nunc flabelli D,nunc coni ad instar E positis constante. Ex calyce autem F,H inæqualiter multiscisso G, I, surgit pistillum K,L quod deinde abit in fructum M vesicæ æmulum, tetragonum, in quatuor loculamenta divisum N seminibusque fœtum O subrotundis P.

Meliánthi species sunt.

Melianthus Africanus H. L. Bat. *Pimpinella spicata, maxima, Africana Barth. Act. Hafn. tom. 2. 58.*

Melianthus Africanus, minor, humi fusus, foliis Pimpinellæ Crispæ Tragi D. Sherard.

Melianthus Americanus, minor.

Melianthus à vocibus Græcis μέλι *Mel*, & ἄνθος *Flos*, quasi diceres florem mellis; calix enim hujus floris abundat melle.

GENUS VIII.

Corindum. *Pois de merveille.*

CORINDUM est plantæ genus, flore A polypetalo, anomalo quatuor scilicet petalis D 1, 2, 3, 4, cruciformiter oppositis, totidemque minoribus E plerumque aduncis B meditullium occupantibus, constante. Ex calyce autem C tetraphyllo 5, 6, 7, 8 surgit pistillum F quod deinde abit in fructum vesicæ æmulum G G, in terna loculamenta distinctum H, seminibusque fœtum I ferè globosis, notâ cordiformi K, L donatis. *Tab. 246.*

Corindi species sunt.

Corindum ampliore folio, fructu majore. *Pisum vesicarium, fructu nigro, albâ maculâ notato C. B. Pin. 343. Halicacabum peregrinum multis, sive Cor-Indum J. B. 2. 173. Halicacabus peregrinus Dod. Pempt. 455.*

Corindum ampliore folio, fructu maximo. *Vlinia H. Mal. Part. 8.*

Corindum folio & fructu minori.

Corindum, à seminis notâ cordiformi.

SECTIO III.

De Herbis, flore polypetalo, anomalo; cujus calix abit in fructum.

GENUS I.

Orchis.

ORCHIS est plantæ genus, flore A, B, C, D, polypetalo, anomalo, sex petalis scilicet dissimilibus constante, quorum quinque superiora 1, 2, 3, 4, 5 ita disponuntur ut galeam quodammodo æmulentur, inferiori 6 multiformi, capitato ut plurimùm K & caudato 7, nunc Hominem nudum A modò Papilionem B, Fucum C, Columbam D, Simiam, Lacertam Psittacum, Muscam cæteráve repræsentante. Calyx autem 8 deinde abit in fructum 9 seu utriculum, tribus fenestris pervium 10, quibus totidem adhærescunt valvæ 11, seminibus fœtæ 12 minutissimis 13 adinstar scobis. His notis addendæ sunt radices carnosæ & fibratæ, nunc subrotundæ 14 testiculorum instar, nunc compressæ 15 & in digitos ferè desinentes. *Tab. 247. & 248.*

Orchidis species sunt.

Orchis latifolia, hiante cucullo, major. *Cynoforchis latifolia, hiante cucullo, major C. B. Pin. 80. Orchis galea, & alis ferè cinereis J. B. 2. 755. Satyrium triphyllon Tabern. Icon. 675.*

Orchis latifolia, hiante cucullo, altera. *Cynoforchis latifolia, hiante cucullo, altera C. B. Pin. 81. Cynoforchis prior Dod. Pempt. 234. J. B. 2. 758.*

Orchis latifolia, fpicâ compactâ. *Cynoforchis latifolia, fpicâ compactâ C. B. Pin. 81. Orchis five Cynoforchis tertius Dodonæi, Lobelio major, alter J. B. 2. 762. Cynoforchis tertius Dod. Pempt. 235.*

Orchis anguftifolia, hiante cucullo. *Cynoforchis anguftifolia, hiante cucullo C. B. Pin. 81. Prodr. 28.*

Orchis militaris, major. *Cynoforchis militaris, major C. B. Pin. 81. Orchis ftrateumatica, major J. B. 2. 758. Orchis latifolia, altera Cluf. Hift. 267.*

Orchis militaris, media. *Cynoforchis militaris, media C. B. Pin. 81. Orchis parvo flore rubro five phœniceo J. B. 2. 764. Orchis ij Cluf. Hift. 267.*

Orchis militaris, minor. *Cynoforchis militaris, minor C. B. Pin. 81. Orchis ftrateumatica, minor J. B. 2. 758. Tefticulus ftrateumaticus, minor, x Tabern. Icon. 664.*

Orchis militaris, montana, fpicâ rubente, conglomeratâ. *Cynoforchis militaris, montana, fpicâ rubente, conglomeratâ C. B. Pin. 81. Prodr. 28.*

Orchis militaris, pratenfis, elatior, floribus variegatis. *Cynoforchis militaris, pratenfis, elatior, floribus variegatis C. B. Pin. 81. Prodr. 28.*

Orchis militaris, pratenfis, humilior. *Cynoforchis militaris, pratenfis, humilior C. B. Pin. 81. Orchis parvis floribus, multis punctis notatis, an Clufio Orchis Pannonica, 4 J. B. 2. 765. Orchis Pannonica, iiij Cluf. Hift. 268.*

Orchis montana, purpurea, odorata. *Cynoforchis montana, purpurea, odorata C. B. Pin. 81. Orchidis genus parvum, flore prorfus purpureo, odoris fuaviffimi J. B. 2. 763. Tefticulus xij Tabern. Icon. 665.*

Orchis obfcurè purpurea, odorata. *Cynoforchis obfcurè purpurea, odorata C. B. Pin. 81. Cynoforchis flore purpurafcente Eyft.*

Orchis globofo flore C. B. Pin. 81. *Orchis rotundus Dalechampii J. B. 2. 765. Lugd. 1556.*

Orchis humilis, Alpina, folio Gramineo. *Chamæorchis Alpina, folio Gramineo C. B. Pin. 81. Prodr. 29.*

Orchis Morio, mas, foliis maculatis C. B. Pin. 81. *Orchis major, tota purpurea, maculofo folio J. B. 2. 973. Tefticulus Morionis, mas Dod. Pempt. 236.*

Orchis Morio, foliis feffilibus, maculatis C. B. Pin. 82. *Cynoforchis Delphinia, maculofis foliis, flore purpuro-violaceo J. B. 2. 760. Cynoforchis maculata Tabern. Icon. 660.*

Orchis foliis feffilibus, non maculatis C. B. Pin. 82. *Orchis minor, purpurea & aliorum colorum, cum alis virentibus J. B. 2. 761. Orchis v Cluf. Hift. 268.*

Orchis foliis feffilibus, non maculatis, flore lacteo C. B. Pin. 82.

Orchis

Orchis Morio, fœmina C. B. Pin. 82. *Testiculus Morionis fœmina Dod. Pempt. 236.* L.

Orchis Morio, fœmina, flore roseo H. R. Par.

Orchis Morio, fœmina, flore niveo & versicolore H. R. Par.

Orchis Morio, minor, foliis maculatis C. B. Pin. 82. *Cynosorchis minimus, secundùm caulem maculosis foliis, floribus purpureis J. B. 2. 760.*

Orchis flore nudi hominis effigiem repræsentans, mas C. B. Pin. 82. *Orchis Anthropophora, Oreades, altera Col. Part. 2. 8.*

Orchis flore nudi hominis effigiem repræsentans, fœmina C. B. Pin. 82. *Orchis Anthropophora, Oreades Col. Part. 1. 320.*

Orchis flore Simiam referens C. B. Pin. 82. *Cynosorchis latifolia, hiante cucullo, minor Ejusd. Pin. 81. Cynosorchis altera Dod. Pempt. 234. Orchis altera, Oreades Cercopithecophora Col. Part. 1. 320.*

Orchis Anthropophora, mas, Lusitanica, odore Arachi aromatici.

Orchis Anthropophora, Lusitanica, flore parvo, herbacei coloris, cum limbo purpurascente.

Orchis barbata, odore Hirci, breviore latioreque folio C. B. Pin. 82. *Orchis barbata, fœtida J. B. 2. 756. Tragorchis, Testiculus Hirci Dod. Pempt. 237.* L.

Orchis odore Hirci, longiore angustioreque folio C. B. Pin. 82. *Testiculus Hircinus, ij Tabern. Icon. 672. Prioris varietas.*

Orchis odore Hirci, minor C. B. Pin. 82. *Tragorchis minor, flore fuliginoso J. B. 2. 764. Tragorchis minor & verior, sive Coriosmites vel Coriophora, flore instar Cimicum Lob. Icon. 177.* L.

Orchis odore Hirci, minor, spicâ purpurascente C. B. Pin. 82. *Orchis Batavica J. B. 2. 764. Orchis Batavica, vj Clus. Hist. 269.*

Orchis spicâ purpureâ, fœtidâ C. B. Pin. 82. *Orchis fœtidissima Clusio J. B. 2. 763. Orchis grandiore florum purpureorum spicâ, teterrimi fœtoris Clus. Hist. 268.*

Orchis spiralis, alba, odorata J. B. 2. 769. *Triorchis alba, odorata, mino C. B. Pin. 84. Testiculus odoratus sive Orchis spiralis, minor Lob. Icon. 186.* L.

Orchis bifolia, latissima C. B. Pin. 82. *Orchis amplissima, foliis binis, splendentibus J. B. 2. 771. Orchis 1, amplissimis foliis Clus. Hist. 267.*

Orchis bifolia, altera C. B. Pin. 82. *Orchis Hermaphroditica, bifolia J. B. 2. 772. Testiculus Vulpinus, iv; Hermaphroditicus Tabern. Icon. 669.*

Orchis alba, bifolia, minor, calcari oblongo C. B. Pin. 83. *Orchis alba, calcari longo J. B. 2. 771. Orchis Serapias, 1 Dod. Pempt. 237.*

Orchis trifolia, major C. B. Pin. 83. *Triorchis trifolia Tabern. Icon. 678.*

Orchis trifolia, minor C. B. Pin. 83. *Orchides culices, minores, triphyllæ J. B. 2. 772. Culices minores, triphyllæ Lob. Icon. 179.*

Orchis Hermaphroditica C. B. Pin. 83. *Orchis batrachites J. B. 2. 772. Tabern. Icon. 673.*

Orchis Fucum referens, major, foliolis superioribus candidis & purpurascen-

tibus C. B. Pin. 83. *Orchis Fuciflora, galeâ & alis purpurascentibus J. B. 2. 766. Orchis Serapias, secundus, major Dod. Pempt. 238.*

Orchis Fucum referens, flore subvirente C. B. Pin. 83. *Orchis Melitias J. B. 2. 767. Orchis Serapias, secundus, minor Dod. Pempt. 238.*

Orchis Fucum referens, colore rubiginoso C. B. Pin. 83. *Orchis sive Testiculus sphegodes, hirsuto flore J. B. 2. 767. Testiculus Vulpinus, secundus, sphegodes Lob. Icon. 179.*

Orchis Fucum referens, floribus cæruleis C. B. Pin. 83.

Orchis Fucum referens, floribus punctatis C. B. Pin. 83.

Orchis Fucum referens, floribus albis C. B. Pin. 83.

Orchis Fucum referens, floribus purpureis C. B. Pin. 83.

Orchis Fucum referens, floribus variegatis C. B. Pin. 83.

Orchis Muscam referens, major C. B. Pin. 83. *Orchis myodes, flore grandiusculo J. B. 2. 768. Orchis myodes, altera, folio læviore & flore grandiusculo Lob. Icon. 182.*

Orchis Muscæ corpus referens, minor & galeâ & alis herbidis C. B. Pin. 83. *Orchis myodes, galeâ & alis herbidis, & Orchis Serapias, tertia Dodonæi & myodes 1 Lobelio J. B. 2. 767. Orchis myodes, prima, floribus Muscam exprimens Lob. Icon. 181.*

Orchis Muscam referens, lutea C. B. Pin. 83. *Orchis myodes, lutea J. B. 2. 768. Vulpinus Testiculus, sive Orchis myodes lutea, Narbonensis, congener cum minimo Testiculo Vulpino, floribus Muscam colore & effigie præ se ferentibus Lob. Icon. 181.*

Orchis angustifolia C. B. Pin. 83. *Orchis minor, angustifolia, in superna parte longis foliis J. B. 2. 765. Testiculus xvj, minor Tabern. Icon. 667.*

Orchis Papilionem expansum, herbacei coloris referens C. B. Pin. 83. *Orchis Ornithophora, flore colore herbaceo J. B. 2. 761. Orchis Ornithophora vel Ornithes folio lævi Lob. Icon. 182.*

Orchis Papilionem referens, foliis maculatis C. B. Pin. 84. *Orchis Ornithophora, folio maculoso J. B. 2. 759. Lob. Icon. 183.*

Orchis Papilionem referens, angustifolia, alba C. B. Pin. 84. *Orchis Ornithophora, candida J. B. 2. 761. Lob. Icon. 183.*

Orchis Araneam referens C. B. Pin. 84. *Orchis Andrachnitis Lob. Icon. 185.*

Orchis montana, Italica, flore ferrugineo, linguâ oblonga C. B. Pin. 84. *Orchis, sive Testiculus maximo flore J. B. 2. 766. Testiculus xiij Tabern. Icon. 665.*

Orchis montana, Italica, linguâ oblongâ, altera C. B. Pin. 84. *Orchis macrophylla Col. Part. 1. 322.*

Orchis palmata, pratensis, latifolia, longis calcaribus C. B. Pin. 85. *Palmata non maculata J. B. 2. 774. Satyrium basilicum, mas Dod. Pempt. 240.*

Orchis palmata, pratensis, latifolia, longis calcaribus, flore carneo H. R. Monsp.

Orchis palmata, pratensis, latifolia, longis calcaribus, flore albo H. R. Monsp.

Orchis palmata, pratensis, angustifolia, major C. B. Pin. 85. *Palma Christi 3. Eyst.*

Orchis palmata, pratenſis, maculata C. B. Pin. 85. *Palmata ſpecioſiore thyrſo folio maculato J. B. 2. 774. Satyrium baſilicum, fœmina Dod. Pempt, 240.*

Orchis palmata, pratenſis, maculata, flore albo C. B. Pin. 85. *Palma Chriſti erecta, flore candido Eyſt.*

Orchis palmata, pratenſis, maculata, flore variegato C. B. Pin. 85. *Palma Chriſti erecta, flore variegato Eyſt.*

Orchis palmata, pratenſis, maxima C. B. Pin. 85. *Cynoſorchis macrocaulos ſive Conopſea, ſive galericulata C. Gemmæ Lob. Icon. 192. Palmata ſive Cynoſorchis macrocaulos, galericulata C. Gemmæ J. B. 2. 777.*

Orchis palmata, minor, calcaribus oblongis C. B. Pin. 85. *Orchis palmata, anguſtifolia, minor Ejuſd. Palmata rubella, cum longis calcaribus rubellis J. B. 2. 778. Serapias minor, rubello nitente flore, anguſtifolia, nullis inſperſis punctulis Lob. Icon. 189.*

Orchis palmata, anguſtifolia, minor, odoratiſſima C. B. Pin. 86. *Prodr. 30.*

Orchis palmata, Caryophyllata C. B. Pin. 86. *Palmata Caryophyllata J. B. 2. 777. Orchis Serapias, Caryophyllata, ſemine prægnans Lob. Icon. 194.*

Orchis palmata, Sambuci odore, floribus exalbidis C. B. Pin. 86. *Palmata, ſive Orchis Pannonica, floribus exalbidis, & alba Griesbachiana J. B. 2. 775. Orchis Pannonica, viij Cluſ. Hiſt. 269.*

Orchis palmata, Sambuci odore, floribus purpureis C. B. Pin. 86.

Orchis palmata, Batrachites C. B. Pin. 86. *Serapias Batrachites vel Myoides Lob. Icon. 193.*

Orchis caſtrata C. B. Pin. 86. *Satyrium caſtratum vel eunuchum ex genere Cynoſorchios C. Gemmæ Lob. Icon. 192.*

Orchis palmata, paluſtris, latifolia C. B. Pin. 86. *Palmata ſive Serapias paluſtris, latifolia, flore albo, ſubpurpuraſcente J. B. 2. 775. Satyrium baſilicum, folioſum Dod. Pempt. 241.*

Orchis palmata, paluſtris, altera C. B. Pin. 86. *Palmata Serapias, paluſtris, leptophylla, violacea, maculata & non maculata J. B. 2. 776. Serapias paluſtris, altera, leptophylla Lob. Icon. 190.*

Orchis palmata, paluſtris, tertia C. B. Pin. 86. *Orchis anguſto folio, viliſſima, paluſtris J. B. 2. 776. Cynoſorchis paluſtris, lævi folio & anguſto, ſeu leptophylla omnium viliſſima C. Gemmæ Lob. Icon. 193.*

Orchis palmata, paluſtris, maculata C. B. Pin. 86. *Palmata paluſtris, Nephelodes J. B. 2. 777. Cynoſorchis paluſtris, altera, lophodes, vel nephelodes C. Gemmæ Lob. Icon. 194.*

Orchis palmata, paluſtris, tota rubra C. B. Pin. 86. *Palmata floribus impenſe rubris J. B. 2. 777. Cynoſorchis Dracontias, foliis & floribus impensè rubris Lob. Icon. 191.*

Orchis palmata, flore viridi C. B. Pin. 86. *Prodr. 30.*

Orchis palmata, maxima, flore ſuaverubente, odoratiſſimo H. R. Par.

Orchis palmata, montana, maxima C. B. Pin. 86. *Prodr. 31.*

Orchis palmata, montana, altera C. B. Pin. 86. *Palmata Serapias, montana,*

folio levi J. B. 2. 776. Serapias montana, levi folio Lob. Icon. 191.
Orchis palmata, montana, maculata C. B. Pin. 86. *Palmata alba J. B. 2. 775. Serapias candido flore, montana, maculatis foliis Lob. Icon. 189.*
Orchis palmata, anguſtifolia, Alpina, nigro flore C. B. Pin. 86. *Palmata minor odoratiſſima, purpurea ſive nigra J. B. 2. 778. Palma Chriſti minor, fœmina Tabern. Icon. 681.*
Orchis palmata, anguſtifolia, alpina, roſeo flore.
Orchis palmata, anguſtifolia, Alpina, flore albo.
Orchis, à voce Græca ὄρχις *Teſticulus*, ob radicum formam.

GENUS II.

Helleborine. *Ellεborine.*

Tab. 249. HELLEBORINE eſt plantæ genus, flore A polypetalo, anomalo, ſex petalis ſcilicet diſſimilibus conſtante; quorum quinque B, C, D, E, F in orbem poſita ſunt, inferiùs verò G imbricatum. Calyx autem H deinde abit in fructum I ſeu utriculum tribus feneſtris pervium K, quibus adhæreſcunt valvæ L ſeminibus fœtæ M minutiſſimis adinſtar ſcobis N. His notis addendæ ſunt radices fibratæ.

Helleborines ſpecies ſunt.

Helleborine latifolia, montana C. B. Pin. 186. *Elleborine Dodonæi J. B. 3. 516. Helleborine Dod. Pempt. 384.*
Helleborine flore albo, vel Damaſonium montanum, latifolium C. B. Pin. 187. *Damaſonium Alpinum ſive Elleborine floribus albis J. B. 3. 516. Helleborine albo flore Tabern. Icon. 724.*
Helleborine montana, anguſtifolia, purpuraſcens C. B. Pin. 187. *Damaſonium purpureum, dilutum, ſive Elleborine iv Cluſii J. B. 3. 516. Helleborine recentiorum, vj Cluſ. Hiſt. 273.*
Helleborine anguſtifolia, paluſtris ſive pratenſis C. B. Pin. 187. *Damaſonium flore herbaceo, intus nonnihil candicante J. B. 3. 517. Elleborine recentiorum, iij Cluſ. Hiſt. 273.*
Helleborine pratenſis, anguſtifolia, flore herbaceo Lutetianorum H. R. Par. *Helleborine herbaceo flore Mor. H. R. Bleſ.*
Helleborine paluſtris, noſtras Raii Hiſt. 1231.
Helleborine, à ſimilitudine foliorum Hellebori albi.

GENUS III.

Calceolus. *Sabot.*

Tab. 249. CALCEOLUS eſt plantæ genus, flore polypetalo, anomalo, ſex petalis ſcilicet diſſimilibus conſtante, quorum quatuor A, B, C, D crucis adinſtar poſita ſunt, cætera duo E F meditullium tenent: Petalum ſcilicet F, quod bifidum eſt F G petalo E incumbit turgeſcenti, concavo, lignei calcei æmulo. Calyx autem H abit deinde in fructum ſeu utriculum I tribus feneſtris pervium K, quibus adhæreſcunt valvæ L, ſeminibus fœtæ M, minutiſſimis adinſtar ſcobis N.

Calceoli ſpecies ſunt.

Calceolus Marianus Dod. Pempt. 180. *Helleborine flore rotundo sive Calceolus C. B. Pin. 187. Damasonii species quibusdam, sive Calceolus D. Mariæ J. B. 3. 518. Sabot, ou Soulier de Nôtre Dame.*

Calceolus flore majore. *Helleborine flore rotundo sive Calceolus flore duplo majore C. B. Pin. 187.*

Calceolus Marianus, Canadensis Corn. 204.

Calceolus Mariæ luteus Mor. H. R. Blef.

Calceolus, à calcei formâ.

GENUS IV.

Limodorum.

LIMODORUM est plantæ genus, flore A B polypetalo, anomalo, Orchidis floris æmulo, cujus calyx C deinde abit in fructum D seu utriculum tribus fenestris pervium E, quibus adhærescunt valvæ F seminibus fœtæ minutissimis G adinstar scobis. Tab. 250.

Limodori speciem unicam novi.

Limodorum Austriacum Cluf. Pan. 241. *Orchis abortiva, violacea C. B. Pin. 86. Orobanche, & Nido avis affine. Pseudo-λειμοδώρον Austriacum, violaceum J B. 2. 782.*

Limodorum differt ab Orchide radicibus fibratis; ab Helleborine flore calcari donato ab Ophride foliolis alterno ordine nascentibus.

GENUS V.

Ophris. *Double feuille.*

OPHRIS est plantæ genus, flore A polypetalo, anomalo, sex petalis scilicet dissimilibus constante, quorum quinque superiora ita disponuntur, ut galeam quodammodo æmulentur, inferiori B capitato & quasi anthropomorpho. Calyx autem C abit deinde in fructum E, seu utriculum tribus fenestris pervium D, quibus adhærescunt valvæ F seminibus fœtæ G minutissimis adinstar scobis. Tab. 250.

Ophridis species sunt.

Ophris bifolia C. B. Pin. 87. *Bifolium majus sive Ophris major quibusdam J. B. 3. 533. Pseudoorchis, Bifolium Dod. Pempt. 242.*

Ophris bifolia, bulbosa C. B. Pin. 87. *Bifolium bulbosum Dod. Pempt. 242.*

Ophris trifolia C. B. Pin. 87. *Tabern. Icon. 726.*

Ophris palustris, radice repente. *Bifolium palustre Park. Theat. 505.*

Ophris minima C. B. Pin. 87. *Prodr. 31. Bifolium minimum J. B. 3. 354.*

GENUS VI.

Nidus avis. *Nid d'Oiseau.*

NIDUS AVIS est plantæ genus, flore A C polypetalo, anomalo, sex petalis scilicet dissimilibus constante, quorum quinque superiora ita disponuntur Tab. 250.

ut galeam quodammodo æmulentur, inferiori B capitato D & bifido. Calyx autem E abit deinde in fructum seu utriculum F seminibus fœtum G I minutissimis H adinstar scobis. His notis addendæ sunt radices K fibratæ, nidi avis æmulæ.

Nidi avis speciem unicam novi.

Nidus avis Lugd. 1073. *Orchis abortiva, fusca C. B. Pin. 86. Orobanche affinis Nidus avis J. B. 2. 782.*

Nidus avis, à radicum formâ.

CLASSIS XII.

DE HERBIS ET SUFFRUTICIBUS, Flore Flosculoso.

pag. 74. Tab. 251. FLOS FLOSCULOSUS A (ut jam diximus) componitur ex plurimis flosculis B densè positis, eodemque calyce E E comprehensis. Flosculi autem sunt petala fistulosa, tenuia, quorum suprema pars ampliatur, multifariam, sæpius tamen stellæ instar divisa, insidentque tenero plerumque fructui sive embryoni C, è quo prodit capillamentum F ultra vaginam G protensum, quinque fulcris H innixam. Embryones fundum D calycis occupant, quod Thalamus vocatur abeuntque in semen I, M pappis instructum L, N vel iisdem carens O, aut aculeatum P Q. Hujusmodi flores observantur in Santolina, Jacea, Carduis, cæterisve.

SECTIO I.

De Herbis, flore flosculoso, sterili.

GENUS I.

Xanthium.

Tab. 252. XANTHIUM est plantæ genus, flore A flosculoso, plurimis scilicet flosculis B, C, D, E sterilibus constante, è quibus surgit stamen F apice G plerumque bifido donatum. Embryones autem H in eadem planta oriuntur à floribus separati, abeuntque in fructum I, M oblongum, plerumque aculeatum, in duo loculamenta K, N divisum, seminibusque fœtum oblongis pariter L, O.

Xanthii ſpecies ſunt.

Xanthium Dod. Pempt. 39. *Lappa minor, Xanthium Dioſcoridis C. B. Pin.* 198. *Xanthium ſive Lappa minor J. B.* 3. 572.

Xanthium Canadenſe, majus, fructu aculeis aduncis munito. *Lappa Canadenſis, minori congener ſed procerior H. R. Par.*

Xanthium Luſitanicum, laciniatum, validiſſimis aculeis munitum. *Xanthium Luſitanicum, ſpinoſum Par. Bat.*

Xanthium, à voce Græca ξάνθος *flavus. Fructus enim Xanthii, ut ait Dioſcorides, ante collectus quam perfectè ſicceſcat, deinde tuſus & fictili vaſe reconditus, flavos facit capillos.* Lib. 4. cap. 138.

Genus II.

Ambroſia. *Ambroſie.*

Ambrosia eſt plantæ genus, flore A floſculoſo, plurimis ſcilicet floſculis C ſterilibus, calyce B comprehenſis, conſtante. Embryones autem D E in eadem planta oriuntur à floribus ſeparati, abeuntque in fructum F, G clavæ æmulum & ſemine fœtum H plerumque oblongo I. Tab. 252.

Ambroſiæ ſpecies ſunt.

Ambroſia maritima C. B. Pin. 138. *Ambroſia quibuſdam J. B.* 3. 190. *Ambroſia Dod. Pempt.* 35.

Ambroſia maritima, Artemiſiæ foliis inodoris, elatior H. L. Bat.

Ambroſia Canadenſis, altiſſima, hirſuta, Platani folio. *Ambroſia Virginiana, maxima, Platani Orientalis folio Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. 4. *Sect.* 6. *Tab.* 1. *fig.* 6.

Ambroſia, à vocibus Græcis βρῶμα *Cibus* & θεός *Deus*, quaſi diceres Deorum cibum.

Genus III.

Gnaphalodes.

Gnaphalodes eſt plantæ genus, flore A floſculoſo, plurimis ſcilicet floſculis B, C ſterilibus, conſtante. Embryones autem D qui calycem floris A conſtituebant, abeunt in fructum E criſtatum, ſemine fœtum G, plerumque oblongo F. Tab. 261.

Gnaphalodis ſpeciem unicam novi.

Gnaphalodes Luſitanica. *Gnaphalium ſupinum, echinato ſemine V. Luſit.*

Gnaphalodes, quaſi planta ad Gnaphalium accedens.

SECTIO II.

De Herbis flore floſculoſo, & ſemine pappis inſtructo.

GENUS I.

Carduus. *Chardon.*

Tab. 253. CARDUUS eſt plantæ genus, flore A floſculoſo, plurimis ſcilicet floſculis B conſtante multifidis, embryoni C inſidentibus & Calyce D D ſquamato aculeatoque comprehenſis. Embryo autem abit deinde in ſemen E pappis inſtructum F.

Cardui ſpecies ſunt.

Carduus ſtellatus, ſive Calcitrapa J. B. 3. 89. *Carduus ſtellatus, foliis Papaveris erratici C. B. Pin. 387. Spinatella Tabern. Icon. 701. Hippophæſtum Còl. Phytob. 107. Chardon étoilé. Chauſſetrape.*

Carduus ſtellatus ſive Calcitrapa, flore intensè purpureo.

Carduus ſtellatus ſive Carcitrapa, flore ſuave-rubente.

Carduus ſtellatus ſive Calcitrapa, flore albo H. R. Par. *Spinatella alba Tabern. Icon. 702.*

Carduus ſtellatus, latifolius, laciniatus, magno flore. *Calcitrapa amplo Jaceæ capitulo ſtipatis ſpinis armato Bocc. Muſ. Part. 2. 34. Tab. 28.*

Carduus ſtellatus, foliis integris, ſerratis Bot. Monſp. App.

Carduus ſtellatus, luteus, foliis Cyani C. B. Pin. 387. *Spina ſolſtitialis Dod. Pempt. 734. J. B. 3. 90.*

Carduus ſtellatus, luteus, capitulo minus ſpinoſo H. R. Par. *Spina ſolſtitialis, mitior. Apula Col. Part. 1. 31.*

Carduus ſtellatus, foliis integris, flore purpureo H. R. Par. *Carduus humilis, aculeatus, Ptarmicæ Auſtriacæ foliis Triumf. 96. Carduus ſtellatus, Leucoii lutei foliis A. R. Par. 69. Carduus Leucoii foliis Mor. H. R. Bleſ. Chardon étoilé, à feuilles de Giroflée jaune.*

Carduus Aſininus, capitulis parvis Joncq. Hort. *Carduus ſylveſtris, 1 Dod. Pempt. 739.*

Carduus lanceatus, latifolius C. B. Pin. 385. *Carduus lanceolatus ſive ſylveſtris Dodonæi J. B. 3. 58. Carduus lanceolatus Tabern. Icon. 699.*

Carduus lanceatus, latifolius, flore albo H. R. Par.

Carduus lanceatus, exoticus, altiſſimus.

Carduus caule criſpo J. B. 3. 59. *Carduus ſpinoſiſſimus, anguſtifolius, vulgaris C. B. Pin. 385.*

Carduus nutans J. B. 3. 56.

Carduus nutans, flore albo J. B. 3. 56.

Carduus Acantoides J. B. 3. 56.

Carduus albis maculis notatus, vulgaris C. B. Pin. 381. *Carduus Marianus*

ſive

five lacteis maculis notatus J. B. 3. 52. Carduus leucographus Dod. Pempt. 722.

Carduus Mariæ, non maculatus Mor. H. R. Blef.

Carduus Eryngoides, capite fpinofo P. Alp. Exot. 158.

Carduus lacteus, peregrinus, major,femine fufco Raii Hift. 312. *Silybum majus, annuum Park. Theat. 975.*

Carduus galactites J. B. 3. 54.

Carduus galactites, flore albo H. R. Par.

Carduus tomentofus, Acanthi folio, vulgaris. *Spina alba tomentofa,latifolia, vulgaris C. B. Pin. 382. Spina alba fylveftris Fuchfio J. B. 3. 54. Acanthium vulgare, flore purpureo Tabern. Icon. 686.* L

Carduus tomentofus, Acanthi folio, vulgaris, flore albo. *Acanthium vulgare, flore albo Tabern. Icon. 685.*

Carduus tomentofus, Acanthi folio anguftiori. *Spina tomentofa altera, fpinofior C. B. Pin. 382. Carduus quibufdam dictus Acanthium Illyricum, aliis verò Onopordon J. B. 3. 55. Acanthium Illyricum, Onopordon alterum Herbariorum & Dodonæi Lob. Icon. 1.*

Carduus tomentofus, Acanthi folio anguftiori, flore albo. *Onopordon ij Tabern. Icon. 687.*

Carduus tomentofus, Acanthi folio, altiffimus; Lufitanicus. *Acanthium altiffimum, Lufitanicum H. R. Par. Acanthium Lufitanicum Mor. H. R. Blef.*

Carduus tomentofus, Acanthi folio, Pyrenaicus.

Carduus tomentofus, Acanthi folio, Alepicus, magno flore. *Acanthium ex Alepo, caule alato, flore magno, cæruleo, Cinaræ inftar H. Edinb.*

Carduus capite rotundo, tomentofo C. B. Pin. 382. *Carduus capite tomentofo J. B. 2. 57. Carduus eriocephalus Dod. Pempt. 723.* L

Carduus capite rotundo, tomentofo, flore albo C. B. Pin. 382. L

Carduus tomentofus, Pyrenaicus, floribus purpureis, glomeratis.

Carduus feu Polyacantha vulgaris. *Polyacanthus Cafabonæ Acarnæ fimilis J. B. 3. 92.*

Carduus polyacanthus,Hifpanicus,breviore folio,longiffimis aculeis munito.

Carduus luteus, Centauroides, fegetum. *Jacea lutea, capite fpinofo C.B.Pin. 272. Centaurium collinum, five Jacea fpinofa, flore luteo J. B. 3. 34. Spina folftitialis, altera Dod. Pempt. 134.*

Carduus maritimus, canefcens, alato caule. *Jacea marina, Bætica Park. Theat. 473. Jacea laciniato Sonchi folio, five Jacea latifolia, purpurea, capitulo fpinofo C. B. Prodr. 128. Jacea laciniata, Sonchi folio C. Bauh. H. L. Bat. App.*

Carduus incanus, Creticus, flore luteo-purpureo. *Jacea incana, Cretica, flore luteo, medio-purpureo, fquamis in molliores fpinas abeuntibus H. L. Bat.*

Carduus Lufitanicus, canefcens, alato caule, capite lanuginofo.

Carduus fphærocephalus, Tingitanus. *Jacea fphærocephala, fpinofa, Tingitana H. Edinb. & H. L. Bat.*

Carduus Hiſpanicus, purpureus, foliis Cichorii. *Jacea foliis Seridis candicantibus, purpurea C. B. Pin. 272. Jacea purpurea, Hiſpanica, muricata J. B. 3. 33. & Jacea latifolia, ſpinoſis capitulis pulchris, flore purpureo Ejuſd.*

Carduus hirſutus & laciniatus, flore candicante. *Jacea capite longis aculeis ſpinoſo C. B. Pin. 272. Prodr. 127.*

Carduus tomentoſus & quaſi farinâ aſperſus. *Jacea tomentoſa, capitulo ſpinoſo C. B. Prodr. 129.*

Carduus Jaceæ folio, capitulis minoribus, cum ſquamis tricuſpidibus. *Jacea cum ſpinoſis capitulis, purpurea tenuifolia J. B. 3. 33. Stœbe ſquamis aſperis C. B. Pin. 273.*

Carduus Melitenſis, Erucæ folio, flore luteo. *Jacea Cichorii folio, flore luteo, capite ſpinoſo Bocc. Rarior. Plant. 15. Jacea Sicula, Erucæ folio, echinata A. R. Par. 87.*

Carduus Melitenſis, capitulis conglobatis. *Jacea Melitenſis, capitulis conglobatis Bocc. Rarior. Plant. 65.*

Carduus Luſitanicus, foliis Coronopi amplioribus, lanuginoſis, flore luteo.

Carduus Luſitanicus, foliis Coronopi villoſis & rigidis, flore croceo.

Carduus Luſitanicus, luteus, foliis Coronopi glabris & rigidis.

Carduus Creticus, Rapi folio. *Cyanus Creticus ſpinoſus, Rapi folio H. R. Par. Jacea ſpinoſa, Cretica, an Hyoſiridis ſpecies Plinii Zan. 105.*

GENUS II.

Cinara. *Artichaut.*

Tab. 253. CINARA eſt plantæ genus, flore A floſculoſo, plurimis ſcilicet floſculis B conſtante multifidis, embryoni C inſidentibus & calyce D ſquamato ac plerumque aculeato comprehenſis. Embryo autem abit deinde in ſemen E pappis inſtructum F. His notis addenda eſt totius plantæ facies, qua à Carduis diſtingui ſolet Cinara.

Cinaræ ſpecies ſunt.

Cinara hortenſis, foliis non aculeatis C. B. Pin. 383. *Carduus ſive Scolymus ſativus non ſpinoſus J. B. 3. 48. Cinara Dod. Pempt. 724.*

Cinara hortenſis, non aculeata, capite ſubrubente H. R. Par.

Cinara hortenſis, aculeata C. B. Pin. 383. *Carduus ſive Scolymus ſativus, ſpinoſus J. B. 3. 48.*

Cinara maxima, ex Anglia delata Lob. Icon. 3. *Carduus ſive Scolymus maximus, non ſpinoſus J. B. 3. 51.*

Cinara ſpinoſa, cujus pediculi eſitantur C. B. Pin. 383. *Scolymus aculeatus Tabern. Icon. 696.*

Cinara ſylveſtris, latifolia C. B. Pin. 384. *Carduus Scolymos, ſylveſtris J. B. 3. 51. Scolymos ſylveſtris, Chamæleonta Monſpelienſium Lob. Icon. 6.*

Cinara ſylveſtris, Bætica Cluſ. Cur. poſt in fol. 15. *Carduus Tingitanus, flore magno cæruleo, folio Atractylidis diviſurâ ſubtus incano, ſpinis durioribus horrido Pluk. Phytog. Tab. 81. fig. 2.*

Cinara sylvestris, Cretica C.B. Pin. 384. *Agriocinara di Candia Pon. Bald. Ital. 108.*

Cinara minima, Lusitanica, magno flore Azureo, Carlinæ facie.

GENUS III.

Jacea. *Jacée.*

JACEA est plantæ genus, flore A flosculoso, plurimis scilicet flosculis B constante multifidis, embryoni C insidentibus, & calyce D squamato, non aculeato, comprehensis. Embryo autem C abit deinde in semen E pappis instructum F. *Tab. 254.*

Jaceæ species sunt.

Jacea nigra, pratensis, latifolia C.B. Pin. 271. *Jacea nigra, vulgaris, capitata & squamata J.B. 3. 27. Jacea nigra Tabern. Icon. 152.*

Jacea nigra, pratensis, latifolia, flore albo. *Jacea nigra, flore albo Eyst.* L

Jacea nigra, laciniata C. B. Pin. 271. *Jacea Austriaca, vj Clus. Hist. vij.*

Jacea nigra, angustifolia vel Lithospermi arvensis foliis, caule aspero C. B. Pin. 271. *Prodr. 127.*

Jacea nigra, angustifolia vel Lithospermi arvensis foliis, caule lævi C.B. Pin. 271. *Prodr. 127.*

Jacea integrifolia, humilis C. B. Pin. 271. *Prodr. 127.*

Jacea cum squamis cilii instar pilosis J. B. 3. 28.

Jacea cum squamis pennatis sive capite villoso J.B. 3. 29. *Jacea latifolia, capite hirsuto C. B. Pin. 271. Jacea iiij, Austriaca, villoso capite Clus. Hist. vij.*

Jacea nigra, squamoso capite, major C. B. Pin. 271. *Jacea montana, squamosa, major, semine nigro J. B. 3. 29. Jacea squamato capite i, montana Clus. Hist. vj.* L

Jacea nigra, squamoso capite, minor C. B. Pin. 271. *Jacea montana, squamosa, minor, semine albicante J. B. 3. 29. Jacea squamato capite ij, montana Clus. Hist. vj.*

Jacea angustifolia, capite hirsuto C. B. Pin. 271. *Jacea montana, villoso capite, humilior, sive v Clus. Hist. vj.*

Jacea alba, capite hirsuto C. B. Pin. 271.

Jacea vulgaris, laciniata, flore purpureo. *Scabiosa major, squammatis capitulis C. B. Pin. 269. Centaurium collinum Gesneri, flore purpureo J. B. 3. 32. Scabiosa major Math. 969.*

Jacea vulgaris, laciniata, flore albo. *Centaurium collinum Gesneri, flore albo J. B. 3. 32.*

Jacea laciniata, squamata C. B. Pin. 271. *Jacea squamata, Cretica, quibusdam Scabiosa Cretica dicta J. B. 3. 31. Jacea squamato capite iij, Cretica Clus. Hist. vj.*

Jacea latissimo, laciniato folio C. B. Pin. 272. *Jacea Babylonica Prodr. 129.*

Jacea montana, incana, mollis, capitulis hispidis C. B. Pin. 272. *Jacea montana, incana, laciniata, capitulo hispido C. B. Prodr. 128. Jacea montana,*

KKk ij

incana, aſpera, capitulis hiſpidis C. B. Pin. 272. Prodr. 128.

Jacea montana, candidiſſima, Stœbes foliis C. B. Pin. 272. *Jacea montana, candidiſſima Prodr. 128.*

Jacea cinerea, laciniata, flore purpureo Triumf. 72.

Jaceæ cinereæ degeneratio Ejuſd.

Jacea foliis Cichoraceis, villoſis, altiſſima, flore purpureo. *Stœbe major, foliis Cichoraceis, mollibus, lanuginoſis C. B. Pin. 273. Stœbe Salmanticenſis, prior Cluſii ſive Jacea Intybacea J. B. 3. 36. Stœbe Salmantica, 1 Cluſ. Hiſt. ix.*

Jacea foliis Cichoraceis, villoſis, altiſſima, flore albo. *Stœbe major, foliis Cichoraceis, mollibus, lanuginoſis, flore albo H. R. Par.*

Jacea foliis Erucæ lanuginoſis. *Stœbe major, foliis Erucæ mollibus, lanuginoſis C. B. Pin. 273. Stœbe Salmantica, 2 Cluſ. Hiſt. ix. Jacea genus, Stœbe Salmantica, foliis mollibus, lanuginoſis, caule infirmo J. B. 3. 30.*

Jacea foliis candicantibus, laciniatis, calyculis non ſplendentibus. *Stœbe major, calyculis non ſplendentibus C. B. Pin. 273. Centaurii majoris ſpecies tenuifolia J. B. 3. 31. Stœbe Gallica & Auſtriaca, elatior Cluſ. Hiſt. x.*

Jacea foliis laciniatis, viridibus, calyculis argenteis. *Stœbe viridis, calyculis argenteis C. B. Pin. 273.*

Jacea calyculis argenteis, major. *Stœbe calyculis argenteis C. B. Pin. 273. Stœbe ſquamata, argentea J. B. 3 30. Stœbe Salmantica, iij Cluſ. Hiſt. x.*

Jacea calyculis argenteis, minor. *Stœbe calyculis argenteis, minor C. B. Pin. 273. Jacea alba Tabern. Icon. 153.*

Jacea annua, foliis laciniatis, ſerratis, purpuraſcente flore. *Chondrilla foliis laciniatis ſerratis, purpuraſcente flore C. B. Pin. 130. Cyanus pulchro ſemine, Centaurii majoris J. B. 3. 24. Senecio-Carduus Apulus Col. Part. 1. 34.*

Jacea nemorenſis, quæ Serratula vulgò. *Serratula J. B. 3. 23. Dod. Pempt. 42.*

Jacea nemorenſis, quæ Serratula vulgò, flore albo.

Jacea nemorenſis, altiſſima, Perſicæ folio. *Serratula* [carneo] *prealta, altera, anguſto Plantaginis folio Bocc. Muſ. Part. 2. 45. Serratula prealta, anguſto Plantaginis aut Perſici folio Ejuſd. Tab. 32.*

Jacea nemorenſis, altiſſima, Centauroides. *Serratula prealta, Centauroides, montana, Italica Bocc. Muſ. Part. 2. 45. Tab. 37.*

Jacea Virginiana, nemorenſis, foliis rigidis. *Serratula Virginiana, foliis rigidis Par. Bat.*

Jacea Alpina, Calcitrapæ folio, flore cæruleo. *Carduus mollis, laciniato folio C. B. Pin. 377. Carduus mollior, 1 Cluſ. Hiſt. cl.*

Jacea Alpina, Calcitrapæ folio, flore albo. *Carduus mollis, laciniato folio, flore albo C. B. Pin. 377.*

Jacea Luſitanica, ſempervirens H. R. Par. *Jacea Luſitanica, maxima, ſempervirens A. R. Par. 85. Jacea maxima, Luſitana V. Luſit.*

Jacea Helenitis, paluſtris, Luſitana V. Luſit.

Jacea Lufitanica, pumila, Serratulæ folio, magno flore.
Jacea Alpina, Succifæ folio.
Jacea folio Cerinthes è rupe Victoriæ. *Jacea folio Cerinthes Par. Bat.*
Jacea Hifpanica, latifolia, nervis foliorum lanuginofis Bocc. Muf. Part. 2. 64. Tab. 54
Jacea Epidaurica, candidiffima & tomentofa *Jacea arborea, argentea di Ragufa, parimente fpezie di Hiofiride Zan. 107.*
Jacea arborefcens, Styracis folio. *Cyanus arborefcens, altera, Styracis folio P. Alp. Exot. 32.*
Jacea Cretica, aculeata, incana. *Cyanus fpinofus P. Alp. Exot. 162.*
Jacea tomentofa, foliis undulatis. *Cyanus tomentofus P. Alp. Exot. 160.*
Jacea Hifpanica, pumila, Linariæ folio.
Jacea capitata, Rorifmarini folio H. R. Monfp. *Helychryfum fylveftre, flore oblongo C. B. Pin. 265. Stœchadi citrinæ affinis, capitulis longioribus J. B. 2. 156. Stœchas citrina, altera, inodora Lob. Icon. 486.*
Jacea faxatilis, longo, incano, angufto Heliochryfi Cretici folio Bocc. Muf. Part. 2. Tab. 17. *Jacea faxatilis, longo, incano, angufto Helychryfi Cretici folio, montana, erecta, flore purpureo Ejufd. pag. 31.*
Jacea, ut aiunt, à jacendo, quòd multæ Jaceæ fpecies fupinæ fint, & humi jaceant.
Jacea differt à Carduo calycibus non fpinofis: à Cirfio verò foliis non aculeatis.

GENUS IV.

Cyanus. *Bluet.*

CYANUS eft plantæ genus, flore A flofculofo, plurimis fcilicet flofculis fed diffimilibus conftante. Alii enim B qui meditullium floris occupant, cæteris minores funt, in lacinias æquales divifi. Cæteri verò D ad circumferentiam pofiti longè majores funt, magifque confpicui & veluti bilabiati. Utrique embryoni C, E infident & calyce fquamofo non aculeato H comprehenduntur. Embryo autem abit deinde in femen F pappis inftructum G. Tab. 254.

Cyani fpecies funt.

Cyanus montanus, latifolius vel Verbafculum Cyanoides C. B. Pin. 273. *Cyanus Alpinus, radice perpetua J. B. 3. 23. Cyanus major Dod. Pempt. 251.*
Cyanus montanus, latifolius vel Verbafculum Cyanoides, flore albo C. B. Pin. 273.
Cyanus anguftiore folio & longiore, Belgicus H. R. Par.
Cyanus Alpinus, capite pennato. *Cyanus Alpinus, capitulo reticulato Bocc. Muf. Part. 2. Tab. 2. Cyanus Alpinus, Lychnidis candidiffimo folio, capitulo reticulato Ejufd. pag. 20.*
Cyanus montanus, caule foliofo, capitulo oblongo Bocc. Muf. Part. 2. 20. *Cyanus montanus, caule foliofo Ejufd. Tab. 2.*
Cyanus floridus, odoratus, Turcicus, five Orientalis, major Park. Theat. 481. *Ambrette.*

Cyanus floridus, odoratus, Turcicus five Orientalis major, flore albo H. R. Par.

Cyanus floridus, odoratus Turcicus, five Orientalis major, flore incarnato H. L. Bat.

Cyanus floridus odoratus, Turcicus five Orientalis major, flore luteo H. L. Bat.

Cyanus peregrinus, Amberboi five Emberboi dictus Ambrof. 187.

Cyanus Orientalis,alter feu Conftantinopolitanus, flore fiftulofo, candicante H. R. Par.

Cyanus Orientalis, alter feu Conftantinopolitanus, fiftulofo purpureo flore H. R. Par.

Cyanus Orientalis, flore luteo, fiftulofo A. R. Par. 75.

Cyanus humilis, albus, Hieracii folio. *Jacea humilis, alba, Hieracii folio C.B. Pin. 271. Jacea Monfpeffulana, cui in fquamis fibræ nigræ interdum acaulis J. B. 3. 29. Jacea pumila, ferpens, acaulis, ferme, flore albo Lob. Icon. 542.*

Cyanus humilis, Hieracii folio, flore purpureo. *Jacea humilis, Hieracii folio, flore purpureo H. R. Par.*

Cyanus humilis, Hieracii folio,flore è cæruleo obfoletè purpurafcente. *Jacea humilis, Hieracii folio, flore è cæruleo obfoletè purpurafcente C. B. Pin. 271. Jacea pumila, ferpens, acaulis ferme, flore Cyaneo Lob. Icon. 542.*

Cyanus Hifpanicus, flore dilutè cæruleo. *Jacea Hifpanica P. Alp. Exot. 312.*

Cyanus arborefcens, longifolia P. Alp. Exot. 30.

Cyanus fegetum, flore cœruleo C. B. Pin. 273. *Cyanus hortenfis, flore fimplici Ejufd. Cyanus flos Dod. Pempt. 251. Cyanus J. B. 3. 21.*

Cyanus fegetum, flore albo C. B. Pin. 273. *Cyanus albus Tabern. Icon. 147.*

Cyanus flore incarnato Eyft.

Cyanus flore purpureo Eyft. *Cyanus purpureus Tabern. Icon. 147.*

Cyanus flore rubro Eyft.

Cyanus fegetum, difco cæruleo, cum corona candida. *Cyanus albo flore, umbilico cæruleo H. R. Par.*

Cyanus fegetum, difco carneo, cum corona candida. *Cyanus flore albo, fundo carneo H. R. Par.*

Cyanus fegetum, difco violaceo, cum corona candida. *Cyanus albus, floris umbilico violaceo Eyft.*

Cyanus fegetum, difco purpureo, cum corona candida. *Cyanus albo flore, umbilico purpureo Eyft.*

Cyanus fegetum, difco immaculati candoris,cum corona carnea. *Cyanus carneo flore, fundo immaculati candoris H. R. Par.*

Cyanus fegetum, difco purpurafcente, cum corona cærulea.

Cyanus fegetum, flore dilutè Ianthino.

Cyanus ex albo violaceus Tabern. Icon. 148.

Cyanus hortenfis, atropurpurafcente flore H. R. Par.

Cyanus hortensis, flore pleno, cæruleo C. B. Pin. 274. *Cyanus pleno flore* L. *J. B. 3. 22. Cyanus caruleus, multiflorus Tabern. Icon. 148.*

Cyanus hortensis, flore pleno, purpureo C. B. Pin. 274. *Cyanus purpureus,* L. *multiflorus Tabern. Icon. 149.*

Cyanus hortensis, flore plenò medio-purpureo C. B Pin. 274. *Cyanus albus, multiflorus, medio-purpureus Tabern. Icon. 149.*

Cyanus à Jacea, flosculorum, qui floris circumferentiam occupant, magnitudine distinguitur: verùm cum illa in quamplurimis Jaceæ speciebus nunc major nunc minor occurrat, per me non stabit quin unicum genus constituatur ex Jacea & Cyano.

GENUS V.

Cirsium.

CIRSIUM est plantæ genus, flore A flosculoso, plurimis scilicet flosculis B D constante multifidis, embryoni C E insidentibus, & calyce F squamato, non aculeato comprehensis. Embryo autem abit deinde in semen G pappis instructum H. His notis addenda sunt folia I aculeis mollibus munita. Cirsio igitur proprium est, ut folia gerat aculeata, calycem nequaquam; Jaceæ ut aculeis careat; Carduo verò ut calycem habeat spinosum. Tab. 255.

Cirsii species sunt.

Cirsium maximum, Asphodeli radice C. B. Pin. 377. *Cirsium maximum, foliis carnosis, bulbosa radice, fortè Lutetianum J. B. 3. 44. Cirsium maximum, montanum, incano folio, bulbosa radice Clus. Hist. cxlix.*

Cirsium majus, singulari capitulo magno, florum staminibus purpureis C. B. Pin. 377. *Cirsium majus Lob. Icon. 582.*

Cirsium majus, singulari capitulo magno, florum staminibus niveis C.B Pin. 377.

Cirsium majus, singulari capitulo magno, vel incanum variè dissectum C.B. Pin. 377. *Cirsium Anglicum, radice Hellebori nigri modo fibrosa, folio longo J. B. 3. 45. Cirsium Anglicum Lob. Icon. 583.*

Cirsium majus, singulari capitulo magno, folio viridi, variè dissectum H.L. Bat.

Cirsium singulari capitulo squamato vel incanum alterum C.B.Pin. 377. *Cirsium Britannicum Clusii repens J. B. 3. 46. Cirsium Anglicum, ij Clus. Hist. cxlviij.*

Cirsium singularibus capitulis parvis C. B. Pin. 377. *Cirsium foliis non laciniatis, virore Brassicæ & macrocaulon J. B. 3. 45. Cirsium iij, montanum Clus. Hist. cxlix.*

Cirsium foliis non hirsutis, floribus compactis C. B. Pin. 377. *Carduus Cirsium Monspelianum, folio longo, glabro Mathioli J. B. 3. 44. Cirsion Dod. Pempt. 737.*

Cirsium angustifolium, non laciniatum C. B. Pin. 377. *Cirsium Pannonicum, 1 Clusio, folio non laciniato J. B. 3. 46. Cirsium Pannonicum 1, pratense Clus. Hist. cxlviij.*

Cirfium anguftifolium C. B. Pin. 377. *Prodr. 155.*

Cirfium pratenfe, Afphodeli radice, latifolium. *Carduus pratenfis, Afphodeli radice, latifolius C. B. Pin. 377. Carduus bulbofus, Monfpelienfium five Acanthus fylveftris quibufdam, foliis laciniatis J. B. 3. 43. Carduus bulbofus Monfpelienfium Lob. Icon. 10.*

Cirfium pratenfe, Afphodeli radice, foliis tenuiter incifis. *Carduus pratenfis, Afphodeli radice, foliis profundè & tenuiter laciniatis C. B. Pin. 377. Jacea aculeata feu tuberofa Tabern. Icon. 154.*

Cirfium acaulos, flore purpureo. *Carlina acaulos, minore purpureo flore C. B. Pin. 380. Chamaleon exiguus Tragi J. B. 3. 62. Carlina minor, purpureo flore Cluf. Hift. clvj.*

Cirfium maculis argenteis notatum. *Carduus Leucographis feu Mariæ hirfutus, capitulo minore Mor. H. R. Blef.*

Cirfium arvenfe, Sonchi folio, radice repente, flore purpurafcente. *Carduus vinearum repens, Sonchi folio C. B. Pin. 377. Ceanothos Theophrafti Col. Part. 1. 46.*

Cirfium arvenfe, Sonchi folio, radice repente, flore albo.

Cirfium arvenfe, Sonchi folio, radice repente, caule tuberofo. *Carduus vinearum repens, Sonchi folio, floribus albis, caule tuberofo, qui Hæmorrhoidalis Parifienfium H. R. Par.*

Cirfium pratenfe, polycephalon, vulgare. *Carduus paluftris C. B. Pin. 377. Prodr. 156.*

Cirfium latifolium, Lappæ capitulis. *Carduus mollis, latifolius, Lappæ capitulis C. B. Pin. 377. Carduus mollis, latifolius C. B. Prodr. 155.*

Cirfium humile, anguftifolium. *Carduus mollis, folio oblongo, Cirfii capitulo C. B. Pin. 377. Carduus mollis, humilis & anguftifolius J. B. 3. 47. Carduus mollior, humilis, anguftifolius Cluf. Hift. clj.*

Cirfium Alpinum, boni Henrici folio. *Carduus mollis, Lapathi foliis C. B. Pin. 377. Carduus mollis, Lapathi folio J. B. 3. 46. Carduus mollior, ij Cluf. Hift. clj.*

Cirfium ampliffimo Serratulæ folio. *Carduus mollis, ampliffimo Serratulæ folio Triumf.*

Cirfium polycephalon, alato caule, foliis finuofis. *Carduus Polyacanthæ æmulus feu alatus Mor. H. R. Blef.*

Cirfium Alpinum, foliis minùs profundè laciniatis, creberrimis fpinis oblongis Raii Hift. 307.

Cirfium tricephalos, Alpinum. *Carduus tricephalos, Horti Carthufiani Raii Hift. 307.*

Cirfium Acanthoides, Alpinum, flore purpureo.

Cirfium Acanthoides, montanum, flore flavefcente. *Erifithales Lugd. 1094.*

Cirfium pratenfe, Alpinum, polycephalon, Afphodeli radice.

Cirfium Alpinum, polycephalon, flore minore purpurafcente, caule aculeis obfito.

Cirfium Pyrenaicum, altiffimum.

Cirfium

Cirſium Orientale, foliis laciniatis.

Cirſium, à voce Græca κιρσὸς *Varices*. Cirſii radicem (inquit Dioſcorides) memoriæ prodidit Andræas laboranti loco adalligatam, dolores varicum ſedare. *Lib. 4. cap. 119.*

GENUS VI.

Centaurium majus. *Grande Centaurée.*

CENTAURIUM MAJUS eſt plantæ genus, flore A floſculoſo, pluri- *Tab. 256.* mis ſcilicet floſculis B, conſtante multifidis, embryoni C inſidentibus & calyce D ſquamoſo, non aculeato comprehenſis. Embryo autem abit deinde in ſemen E, G pappis inſtructum F, H. His notis addenda eſt floris magnitudo inſignis, qua differt à Jaceâ.

Centaurii majoris ſpecies ſunt.

Centaurium majus, folio in lacinias plures diviſo C. B. Pin. 117. *Centaurium majus, Juglandis folio J. B. 3. 38. Centaurium magnum Dod. Pempt. 334.* L.

Centaurium majus, folio non diſſecto C. B. Pin. 117. *Centaurium majus, alterum, folio integro J. B. 3. 41. Centaurium magnum, alterum Dod. Pempt. 334.* L.

Centaurium foliis Cinaræ Corn. 72.

Centaurium Alpinum, luteum C. B. Pin. 117. *Prodr. 56. Centauroides folio glabro, flore flaveſcente J. B. 3. 40. Centaurium majus, luteum, Corn. 70.*

Centaurium majus, laciniatum, Africanum H. R. Par. App. *Centaurium majus, Africanum, flore aureo, odorato Breyn. Cent. 1. 72.*

Centaurium majus, alterum, laciniatum, ex Africani ſemine degener.

Centaurium majus, alterum laciniatum, purpuraſcente flore H. R. Par.

Centaurium majus, folio Helenii incano. *Rhaponticum folio Helenii incano C. B. Pin. 117. Centaurium majus, Rha capitatum, folio Enulæ ſubtus hirſuto & incano J. B. 3. 41. Rha capitatum, folio Enulæ, Centaurii majoris facie Lob. Icon. 288.*

Centaurium majus, folio Helenii anguſtiore. *Rhaponticum anguſtifolium, incanum C. B. Pin. 117. Centaurium ſive Rhaponticum alterum, anguſtiore folio J. B. 3. 41. Rhaponticum alterum, anguſtifolium Lob. Icon. 288.*

Centaurium majus, incanum, humile, capite Pini. *Jacea montana, incana, capite Pini C. B. Pin. 272. Jacea montana, capite magno Strobyli J. B. 3. 30. Chamæleon non aculeatus Lob. Icon. 7.*

Centaurium majus, Alpinum, acaulos ferme, foliis Verbaſci lanuginoſis. *Lappa montana, altera, lanuginoſa C. B. Pin. 198. Arction quorundam Lugd. 1307.*

Centaurium majus, Luſitanicum, laciniatum, lanuginoſum, humilius.

Centaurium majus, Luſitanicum, Coronopi folio.

GENUS VII.

Lappa. *Bardane.*

Tab. 256. LAPPA eſt plantæ genus, flore A floſculoſo, plurimis ſcilicet floſculis B conſtante multifidis, embryoni C inſidentibus & calyce D ſquamoſo, hamatoque E F ac veſtibus hærente comprehenſis. Embryo autem abit deinde in ſemen G pappis ut plurimùm brevibus inſtructum H.

Lappæ ſpecies ſunt.

Lappa major, Arctium Dioſcoridis C. B. Pin. 198. *Perſonata ſive Lappa major aut Bardana J. B. 3. 570. Perſonata, Lappa major, Bardana Lob. Icon. 588. Glouteron.*

Lappa ſive Bardana major, flore albo Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 147.

Lappa major, montana, capitulis tomentoſis, ſive Arctium Dioſcoridis C. B. Pin. 198. *Perſonata altera, vulgaris, capitulis minùs tomentoſis Raii Synopſ. 88. Arctium montanum & Lappa minor Galeni Lob. Icon. 587.*

Lappa major, montana, capitulis minoribus, rotundioribus & magis tomentoſis. *Perſonata altera, montana, capitulis magis tomentoſis Raii Synopſ. 88. Perſonata altera, cum capitulis villoſis J. B. 3. 571.*

Lappa maxima, orbis Americani, capitulo magis ſpinoſo H. R. Par. *Lappa peregrina ſeu Bardana capite reticulato D. de Givry Joncq. Hort.*

Lappa differt à Carduo capitis formâ.

Lappa, à verbo Græco λάζειν, λαμβάνω *capio*, quòd veſtibus hæreat.

GENUS VIII.

Cnicus.

Tab. 257. CNICUS eſt plantæ genus, flore A, B floſculoſo, plurimis ſcilicet floſculis C, E conſtante multifidis, embryoni D, F inſidentibus & calyce L ſquamoſo ſed amplioribus foliis capitelli inſtar M M, N N, circumvallato comprehenſis. Embryo autem abit deinde in ſemen G, I pappis inſtructum H, K.

Cnici ſpecies ſunt.

Cnicus cæruleus, aſperior C. B. Pin. 378. *Carthamus ſive Cnicus flore cæruleo J. B. 3. 80. Cnicus flore cæruleo, Cnicus alter Cluſii Lob. Icon. 19.*

Cnicus perennis, cæruleus, Tingitanus H. L. Bat.

Cnicus ſylveſtris, hirſutior ſive Carduus benedictus C. B. Pin. 378. *Carduus benedictus J. B. 3. 75. Dod. Pempt. 737. Chardon benit.*

Cnicus pratenſis, Acanthi folio, flore flaveſcente. *Carduus pratenſis, latifolius C. B. Pin. 376. Carduus pratenſis Tragi Lob. Icon. 11. J. B. 3. 42.*

Cnicus pratenſis, Acanthi folio, flore purpureo.

Cnicus lanceolatus, validiſſimis aculeis munitus. *Carduus lanceolatus, ferocior J. B. 3. 58.*

Cnicus albis maculis notatus, flore purpureo. *Carduus albis maculis notatus, exoticus C. B. Pin. 381. Carduus lacteus, peregrinus Camerarii J. B. 3. 53. Carduus lacteus, Syriacus Cam. Tab. x.*

Cnicus albis maculis notatus, flore albo. *Carduus albis maculis notatus, exoticus, flore albo H. R. Par.*

Cnicus Atractylis lutea dictus H. L. Bat. *Atractylis lutea C. B. Pin. 379. Atractylis vera, flore luteo J. B. 3. 83. Atractylis Dod. Pempt. 736.*

Cnicus aculeatus, purpureus, humilior. *An Atractylis flore purpureo Lugd. 1468.*

Cnicus cæruleus, humilis, Montis Lupi H. L. Bat. *Eryngium montanum, minimum, capitulo magno C. B. Pin. 386. Carduncellus Montis Lupi Lob. Icon. 20. J. B. 3. 92.*

Cnicus cæruleus, humilis & mitior. *Eryngium minimum, mitius, capitulo magno H. R. Par.*

Cnicus exiguus, capite cancellato, ſemine tomentoſo. *Carduus parvus J. B. 3. 93.*

Cnicus polycephalos, caneſcens, aculeis flaveſcentibus munitus. *Acarna major, caule folioſo C. B. Pin. 379. Acarna ſimilis flore purpureo, Chamæleon Salmanticenſis Cluſii J. B. 3. 91. Chamæleon Salmanticenſis, Cluſ. Hiſt. clv.*

Cnicus Hiſpanicus, arboreus, fœtidiſſimus

Cnicus Hiſpanicus, foliis amplioribus laciniatis.

Cnicus Hiſpanicus, cæruleus, Calcitrapæ folio.

GENUS IX.

Petaſites. *Petaſite.*

PETASITES eſt plantæ genus, flore A floſculoſo, plurimis ſcilicet floſculis B, C, D conſtante multifidis, embryoni E, F, G inſidentibus, & calyce K veluti cylindraceo & multiſciſſo comprehenſis. Embryo autem abit deinde in ſemen H pappis inſtructum I. His notis addendum eſt, obſervante Raio, flores Petaſitidis priùs naſci quàm folia. Tab. 258.

Petaſitidis ſpecies ſunt.

Petaſites major & vulgaris C. B. Pin. 197. *Petaſites vulgaris, rubens, rotundiori folio J. B. 3. 566. Petaſites Dod. Pempt. 597. Herbe aux teigneux.* L.

Petaſites minor C. B. Pin. 197. *Petaſites albus, anguloſo folio J. B. 3. 567. Petaſites flore albo Cam. Epit. 593.*

Petaſites minor, alter, Tuſſilaginis folio H. R. Par. *Petaſites, minor, folio Tuſſilaginis Mor. H. R. Bleſ.*

Petaſites minor, Alpinus, folio anguloſo, craſſiori. L.

Petaſites, ut aiunt, à Petaſo, ob foliorum formam & amplitudinem.

GENUS X.

Cacalia.

CACALIA eſt plantæ genus, flore A floſculoſo, plurimis ſcilicet petalis B conſtante quadrifariam diviſis, embryoni C inſidentibus & calyce D veluti Tab. 258.

cylindraceo comprehenfis. Embryo autem abit deinde in femen E pappis inftructum F, G.

Cacaliæ fpecies funt.

Cacalia tomentofa C. B. Pin. 198. *Prodr. 102.*

Cacalia foliis craffis, hirfutis C. B. Pin. 198. *Cacalia quibufdam J. B. 3. 569. Cacalia incano folio Cluf. Hift. cxv.*

Cacalia foliis cutaneis, acutioribus & glabris C. B. Pin. 198. *Alterum Cacaliæ genus J. B. 3. 569. Defcript. Cacalia glabro folio Cluf. Hift. cxv.*

Cacalia Pyrenaica, Alliariæ folio.

Cacalia Alpina, foliis utrinque denfo & candidiffimo tomento obfitis.

Cacalia differt à Senecione flofculis quadrifariam fciffis, tum & calyce ad oram dentato.

GENUS XI.

Elychryfum. *Immortelle.*

Tab. 259. ELYCHRYSUM eft plantæ genus, flore A, B flofculofo, plurimis fcilicet flofculis C, E conftante ftellæ adinftar divifis, embryoni D, F infidentibus & calyce comprehenfis K, I fquamofo, fplendido, aureo vel argenteo aut alterius infignis coloris. Embryo autem deinde abit in femen G pappis inftructum H.

Elichryfi fpecies funt.

Elichryfum feu Stœchas citrina, anguftifolia C. B. Pin. 264. *Stœchas Citrina tenuifolia Narbonenfis J. B. 2. 154. Stœchas Citrina Dod. Pempt. 268.*

Elichryfum anguftiffimo folio. *Stœchas Citrina, tenuifolia, altera, five Italica J. B. 3. 155.*

Elichryfum, foliis oblongis, paucis, Stœchadis Citrinæ anguftioribus C. B. Pin. 264. *Stœchas Citrina tenuifolia, tertia five Neapolitana J. B. 3. 155.*

Elichryfum umbellatum, maritimum, Hifpanicum. *Chryfocome marina, umbellata Barr. Icon.*

Elichryfum trifidis foliis afperiufculis, Siculum Bocc. Muf. Part. 2. 43. Tab. 37.

Elichryfum Siculum, foliis utrinque viridibus, flore fingulari. *Helichryfo fylveftri anguftifolio fimilis, tota viridis Bocc. Muf. Part. 2. 145. Tab. 109.*

Elichryfum fylveftre, latifolium, flore parvo fingulari. *Elichryfo fylveftri flore oblongo fimilis C. B. Pin. 265. Stœchadi Citrinæ alteri inodoræ Lobelii affinis, capitulis brevioribus J. B. 3. 157.*

Elichryfum fylveftre, latifolium, flore magno, fingulari. *Heliochryfum faxatile, fingulari capitulo, acuto & anguſto Stœchadis folio Bocc. Muf. Part. 2. 142. Heliochryfum faxatile Ejufd. Tab. 104.*

Elichryfum fylveftre, latifolium, capitulis conglobatis C. B. Pin. 264. *Gnaphalium ad Stœchadem Citrinam accedens J. B. 3. 160. Chryfocome & Heliochryfos fylveftris Lob. Icon. 455.*

Elichryfum aquaticum, ramofum, minus, capitulis foliatis. *Gnaphalium longifolium, humile, ramofum, capitulis nigris Raii Hift. 295. Gnaphalio vulgari fimilis J. B. 3. 159.*

Elichryſum ſpicatum. *Gnaphalium majus, anguſto oblongo folio, alterum C. B. Pin 263. Gnaphalium rectum J. B. 3. 160. Gnaphalium Anglicum vel Belgicum, folio longiore Lob. Icon. 482.*

Elichryſum montanum, flore rotundiore, ſubpurpureo. *Gnaphalium montanum, flore rotundiore, ſubpurpureo C. B. Pin. 263. Gnaphalium montanum, purpureum Lob. Icon. 483.*

Elichryſum montanum, flore rotundiore, candido. *Gnaphalium montanum, flore rotundiore, candido C. B. Pin. 263. Gnaphalium montanum, album Lob. Icon. 482.*

Elichryſum montanum, flore rotundiore, ſuaverubente. *Gnaphalium montanum, ſuaverubens Lob. Icon. 483.*

Elichryſum montanum, flore rotundiore, variegato. *Gnaphalium montanum, variegatum Eyſt.*

Elichryſum montanum longiore & folio & flore purpureo. *Gnaphalium montanum, longiore & folio & flore purpureo C. B. Pin. 263.*

Elichryſum montanum longiore & folio & flore albo. *Gnaphalium montanum, longiore & folio & flore albo C. B. Pin. 263.*

Elichryſum Orientale C. B. Pin. 264. *Prodr. 123. Stœchas Citrina, floris & magnitudine & colore ſpecioſa J. B. 3. 154.*

Elichryſum. ſeu Stœchas Citrina latifolia C. B. Pin 264. *Stœchas Citrina Germanica, latiore folio J. B. 3. 153. Amaranthus luteus, 1 Tabern. Icon. 387.*

Elichryſum Germanicum, calyce ex aureo rutilante. *Chryſocome Germanica, flore igneſcente ſive ex aureo rutilante Breyn. Cent. 1. 145.*

Elichryſum Germanicum, calyce ſanguineo. *Chryſocome Germanica, flore ſanguineo Breyn. Cent. 1. 145.*

Elichryſum ſylveſtre, anguſtifolium, capitulis conglobatis C. B. Pin. 264. *Stœchadi Citrinæ affinis, capitulis parvis, raris, ſquamoſis, in pappos evaneſcentibus J. B. 3. 156. Stœchas citrina, altera Lob. Icon 486.*

Elichryſum Americanum, latifolium. *Gnaphalium latifolium, Americanum C. B. Pin. 263. Gnaphalium Americanum Cluſ. Hiſt. 327. J. B. 3. 162.*

Elichryſum latifolium, erectum, floribus conglobatis. *Gnaphalio Americano affinis planta, capitulis conglobatis H. R. Par.*

Elichryſum Americanum, Lychnidis Coronariæ folio tomentoſo & undulato Plum.

Elichryſum Americanum, arboreſcens, Ilicis cocciglandiferæ folio Plum.

Elichryſum Africanum, lanuginoſum, latifolium, calyce floris argenteo & ampliſſimo Oldenl.

Elichryſum Africanum, lanuginoſum, anguſtiſſimo folio, calyce floris argenteo & ampliſſimo Oldenl.

Elichryſum Africanum, fruteſcens, Coridis folio Oldenl.

Elichryſum Africanum, incanum, tomentoſum, foliis ſubrotundis Oldenl.

Elichryſum Africanum, umbellatum, odoratum, luteum Oldenl.

Elichryſum Africanum, luteum, Polii folio Oldenl.

Elichryſum Africanum, tomentoſum, incanum, anguſtifolium, floribus rubris Oldenl.

Elichryſum arboreum, Roriſmarini folio, Africanum Oldenl.

Elichryſum Africanum, Plantaginis folio. *Chryſocome Æthiophica, Plantaginis folio Breyn. Cent. 1. 143. Tab. 71.*

Elichryſum Africanum, fœtidiſſimum, ampliſſimo folio.

Elichryſum humillimum ex Promontorio Sacro.

Elychryſum Alpinum, minimum, capillaceo folio.

GENUS XII.

Filago. *Herbe à Coton.*

Tab. 259. FILAGO eſt plantæ genus, flore A floſculoſo, plurimis ſcilicet floſculis B, D conſtante ſtellæ adinſtar diviſis; embryoni C, E inſidentibus & calyce H ſquamoſo, ſed nequaquam ſplendente aut ſpecioſo comprehenſis. Embryo autem abit deinde in ſemen F pappis inſtructum G.

Filaginis ſpecies ſunt.

Filago ſeu Impia Dod. Pempt. 66. *Gnaphalium Germanicum J. B. 3. 158. Gnaphalium vulgare, majus C. B. Pin. 263.*

Filago altera Dod. Pempt. 67. *Gnaphalium majus, anguſto, oblongo folio C. B. Pin. 263.*

Filago minor Ger. 641. *Gnaphalium minimum J. B. 3. 159. Gnaphalium minus, repens C. B. Pin. 263.*

Filago Alpina, capite folioſo. *Gnaphalium Alpinum, magno flore, capite oblongo C. B. Pin. 264. Gnaphalium Alpinum, pulchrum J. B. 3. 161. Leontopodium Mathioli Dod. Pempt. 68.*

Filago maritima, capite folioſo. *Gnaphalium roſeum C. B. Prodr. 122. Gnaphalium roſeum, ſylveſtre C. B. Pin. 263. Gnaphalium umbellatum, minimum J. B. 3. 162.*

Filago maritima, capite folioſo, in hortis culta. *Gnaphalium roſeum, hortenſe C. B. Prodr. 122. Pin. 263.*

Filago Luſitanica, capite folioſo.

Filago vulgaris, tenuiſſimo folio erecta. *Gnaphalium vulgare, tenuifolium J. B. 3. 159.*

GENUS XIII.

Conyza. *Conife.*

Tab. 259. CONYZA eſt plantæ genus, flore A, F floſculoſo, plurimis ſcilicet floſculis B, D, G conſtante multifidis, embryoni C, E, H inſidentibus, & calyce I ſquamoſo plerumque cylindraceo comprehenſis. Embryo autem abit deinde in ſemen K pappis inſtructum L.

Conyzæ ſpecies ſunt.

Conyza major, vulgaris C. B. Pin. 265. *Conyza major Mathioli, Baccharis quibuſdam J. B. 2. 1051.*

Conyza caulibus rubentibus, tenuioribus, flore luteo nudo Bot. Monfp.

Conyza Linariæ folio. *Linaria foliofo capitulo luteo, major C. B. Pin. 213. Heliochryfos Tragi, five Linaria tertia J. B. 3. 151. Linofyris nuperorum Lob. Icon. 409.*

Conyza latifolia, vifcofa, fuaveolens, flore aureo è Gallo-provinciâ. *Conyza major, alato caule, foliis Primulæ veris longè amplioribus, graviter odoratis Lal. Triumf. apud Fratrem 65. Conyza Pyrenaica, foliis Primulæ veris Par. Bat. Conyza præalta, alato caule, odorata Bocc. Muf. Part. 2. 168. Conyza præalta, odorata, alato caule, capitulis barbatis Baccharis Monfpelienfis æmulantibus Ejufd. Tab. 121. Floribus eft nunc radiatis nunc flofculofis; unde ad utramvis Claffem revocare licet.*

Conyza Americana, Urticæ folio, flore albo. *Valeriana Urticæfolia, flore albo Corn. 20.*

Conyza Americana, Lamii folio. *Eupatorium Senecionis facie, folio Lamii Part. Bat.*

Conyza Americana, Salicis Capreæ folio, flore albo.

Conyza Virginiana, Halimi folio. *Senecio Virginianus, arborefcens Par. Bat.*

Conyza Americana, frutefcens, Cydoniæ folio Plum.

Conyza Americana, arborefcens, lutea, folio trifido Plum.

Conyza Americana, arborefcens, purpurea, folio Verbafci dentato Plum.

Conyza Americana, arborefcens, purpurea, folio Verbafci undulato Plum.

Conyza Americana, frutefcens, foliis fubrotundis, nervofis, floribus fpicatis. *Elichryfo affinis Peruana, frutefcens H. L. Bat. App.*

Conyza Africana, humilis, foliis anguftioribus nervofis, floribus umbellatis. *Eupatorium Indicum, flore albo Barth. Act. Haffn. Tom. 11. 57.*

Conyza Africana, frutefcens, foliis Salviæ, odore Camphoræ. *Elichryfo affinis Africana, arborefcens, floribus purpuro-violaceis, foliis Salviæ, odore Rorifmarini H. L. Bat.*

Conyza Africana, frutefcens, foliis Erucæ hamatis & incanis Oldenl.

Conyza Africana, frutefcens, foliis Rorifmarini Oldenl.

Conyza Africana, Senecionis flore, retufis foliis H. L. Bat. App.

Conyza Indica Scrophulariæ folio, flore purpurafcente.

Conyza Verbafci foliis ferratis.

Conyza, à voce Græca κώνωψ Culex. Conyza enim (auctore Diofcoride) *Lib. 3. cap. 136.* beftias fugat, culices abigit, ac pulices quoque necat.

GENUS XIV.

Eupatorium, *Eupatoire.*

EUPATORIUM eft plantæ genus, flore A, D flofculofo, plurimis fcilicet *Tab. 259.* flofculis B, E (ex quibus longa capillamenta G bifida plerumque furgunt) conftante multifidis, embryoni C, F infidentibus & calyce K, L longo, tereti que ac fquamofo comprehenfis: Embryo autem abit deinde in femen H pappis inftructum I.

Eupatorii ſpecies ſunt.

Eupatorium Cannabinum C. B. Pin. 320. *Eupatorium adulterinum J. B. 2. 1065. Vulgare Hepatorium Dod. Pempt. 28.*

Eupatorium folio oblongo, rugoſo, caule purpuraſcente. *Eupatoria foliis Enulæ Corn. 191.*

Eupatorium folio oblongo, rugoſo, ampliori, caule vireſcente.

Eupatorium novæ Angliæ, Urticæ foliis, floribus purpuraſcentibus, maculato caule H. L. Bat. App. *Eupatorium Urticæ foliis Par. Bat.*

Eupatorium novæ Angliæ, Betonicæ foliis villoſis, flore albo Par. Bat.

Eupatorium Virginianum, foliis Salviæ longiſſimis, acuminatis, perfoliatum Pluk. Phytog. Tab. 87. fig. 6.

Eupatorium Americanum, Verbaſci folio. *Eupatoria Conyzoides, Verbaſci-folia, ſeu Baccharis Americana, ſuaveolens Pluk. Phytog. Tab. 87. fig. 1.*

Eupatorium Americanum, foliis Urticæ mollibus & incanis. *Eupatoria Conyzoides, folio molli & incano, capitulis magnis, Americana, Arch-Angel Barbadenſibus dicta Pluk. Phytog. Tab. 177. fig. 3.*

Eupatorium Americanum, fruteſcens, Atriplicis folio, flore albo Plum.

Eupatorium Americanum, Sophiæ folio, flore purpureo Plum.

Eupatorium Americanum, fruteſcens, Hederæ terreſtris folio, flore purpuraſcente Plum.

Eupatorium Americanum, Petaſitidis folio Plum.

Lib. 25. cap. 6. Eupatorium, ſive Eupatoria, à Rege Eupatore, unde regiam auctoritatem habere dicitur à Plinio.

GENUS XV.

Senecio. *Seneçon.*

Tab. 210. SENECIO eſt plantæ genus, flore A floſculoſo, plurimis ſcilicet floſculis B conſtante multifidis, embryoni C inſidentibus & calyce D monophyllo, cylindraceo, multiſciſſo, poſtea coniformi E comprehenſis. Embryo autem abit deinde in ſemen F pappis inſtructum G, quo tempore calyx H I deorſum inverti ſolet.

Senecionis ſpecies ſunt.

Senecio minor, vulgaris C. B. Pin. 131. *Senecio vulgaris ſive Erigeron J. B. 2. 1041. Senecio ſive Erigeron Lob. Icon. 225.*

Senecio Jacobeæ folio Mor. H. R. Bleſ.

Senecio Americanus, altiſſimus, ampliſſimo folio. *Senecio Africanus, Blattariæ folio Par. Bat.*

Senecio Americanus, purpureo-cæruleo flore.

Lib. 4. cap. 97. Senecio Latinis, Erigeron Græcis, à vocibus Ηρι *vere*, ab ἦρ ἦρος *ver*, & γέρων *Senex*, quaſi verno tempore ſeneſcens. *Atque inde etiam* (ait Dioſcorides) *Erigerontis nomen Senecio apud Græcos invenit, quòd vere flores capillorum ritu caneſcant, defloreſcentes enim in pappos abeunt.*

Senecio differt à Conyza & Eupatorio calycis formâ.

SECTIO

SECTIO III.

De Herbis flore floſculoſo, ſemine pappis nequaquam inſtructo.

GENUS I.

Carthamus. *Cartame, Safran bâtard.*

CARTHAMUS eſt plantæ genus, flore A floſculoſo, plurimis ſcilicet floſculis B conſtante multifidis, embryoni C inſidentibus & calyce F ſquamoſo & foliato comprehenſis. Embryo autem abit deinde in ſemen D, E pappis nequaquam inſtructum. *Tab. 258.*

Carthami ſpeciem unicam novi.

Carthamus officinarum, flore croceo. *Carthamus ſive Cnicus J. B. 3. 79.* L. *Cnicus ſativus ſive Carthamum officinarum C. B. Pin. 378. Cnicus vulgaris Cluſ. Hiſt. clij.*

Carthamus officinarum, flore albido. *Cnicus ſativus ſivè Carthamum officinarum, flore albido C. B. Pin. 378.*

Carthamus à voce *Karten*, qua Mauritani hanc plantam appellant, vel potiùs à verbo Græco καθαρίζω *purgo*, cùm ſemen Carthami purgare exiſtimetur.

GENUS II.

Abſinthium. *Abſinthe.*

ABSINTHIUM eſt plantæ genus, flore A floſculoſo, ſed exiguo, plurimis ſcilicet floſculis B, D conſtante multifidis, embryoni C, E inſidentibus & calyce G ſquamoſo comprehenſis. Embryo autem abit deinde in ſemen F pappis nequaquam inſtructum. His notis addenda eſt totius plantæ facies. *Tab. 260.*

Abſinthii ſpecies ſunt.

Abſinthium arboreſcens Lob. Icon. 753. *J. B. 3. 173. Abrotanum latifolium, arboreſcens. C. B. Pin. 136.*

Abſinthium Ponticum ſeu Romanum officinarum, ſeu Dioſcoridis C. B. Pin. L. 138. *Abſinthium vulgare, majus J. B. 3. 168. Abſinthium latifolium Dod. Pempt. 23. Abſinte ordinaire.*

Abſinthium Ponticum, montanum C. B. Pin. 138. *Abſinthium vulgare, montanum J. B. 3. 173. Abſinthium montanum Cam. Epit. 453.*

Abſinthium Ponticum, Creticum, grati odoris C. B. Pin. 138. *Prodr. 71.*

Abſinthium Ponticum, tenuifolium, incanum C. B. Pin. 138. *Abſinthium* L. *Ponticum, vulgare, folio inferiùs albo J. B. 3. 175. Abſinthium tenuifolium Dod. Pempt. 24.*

Abſinthium Ponticum, tenuifolium, caulibus purpuraſcentibus, foliis ſupina parte viridioribus C. B. Pin. 139.

Abſinthium Ponticum, tenuifolium, Auſtriacum C. B. Pin. 139. *Abſinthium*

Auſtriacum , tenuifolium J. B. 3. 179. Abſinthium Seriphium Dod. Pempt. 25.

Abſinthium Ponticum , repens vel ſupinum C. B. Pin. 139. *Abſinthium repens Tabern. Icon. 3.*

Abſinthium inſipidum , Abſinthio vulgari ſimile C. B. Pin. 139. *Abſinthium inſipidum J. B. 3. 173.*

Abſinthium maritimum , Lavandulæ folio C. B. Pin 139. *Abſinthium maritimum , latifolium , ſive Mathioli J. B. 3. 174. Abſinthium anguſtifolium Dod. Pempt. 26.*

Abſinthium maritimum , foliis ſuperioribus in aliquot lacinias diviſis C. B. 139. *Abſinthii anguſtifolii ramulus, foliis fiſſis Dod. Pempt. 26.*

Abſinthium Seriphium, Germanicum C. B. Pin. 139. *Abſinthium Seriphium , Germanicum , ſucculento folio , ſive Miſnicum J. B. 3. 178. Abſinthium marinum , Miſnenſe Cluſ. Hiſt. 339.*

Abſinthium Seriphium , Belgicum C. B. Pin. 139. *J. B. 3. 178. Abſinthium Seriphium vulgo dictum Cam. Epit. 458.*

Abſinthium maritimum, Seriphio Belgico ſimile , latiore folio , odoris grati D. Plukenet Raii Synopſ. 94.

Abſinthium Seriphium , Gallicum C. B. Pin. 139. *Abſinthium Seriphium , tenuifolium , marinum , Narbonenſe J. B. 3. 177.*

Abſinthium Santonicum , Gallicum C. B. Pin. 139. *Santonici ſpecies majuſcula & longiuſculis foliolis Cam. Epit. 457.*

Abſinthium Seriphium , montanum , candidum C. B. Pin. 139. *Abſinthium Valleſianum , tenuifolium , candidum ſive Herba alba J. B. 3. 179. Abſinthii ſpurii ſeu externi ſpecies 1 Dod. Pempt. 26.*

Abſinthium Alpinum, incanum C. B. Pin. 139. *Prodr. 71. Aſſenzo Alpino, ij Pon. Bald. Ital. 218.*

Abſinthium Alpinum, candidum , humile C. B. Pin. 139. *Prodr. 71.*

Abſinthium corymbiferum , annuum. *Elichryſum foliis Abrotoni C. B. Pin. 264. Helichryſon quorundam , folio Abrotoni J. B. 3. 150. Elichryſon Dod. Pempt. 267.*

Abſinthium Seriphium , Hiſpanicum , flore oblongo. *Abſinthium tenuifolium , elegans, ex Hiſpania Turnefortii Almag. Bot. Phytog. Tab. 1 fig. 3.*

Abſinthium Seriphium, Hiſpanicum, flore rotundiore,odore Seminis contra.

Abſinthium Halepenſe , grati odoris, comâ delicatiore Pluk. Almag. Bot. & Phytog. Tab. 73. fig. 2. *Abſinthium Syriacum , minus , brevioribus foliis , comâ multiplicatâ , tenuiſſimâ Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 8. Abſinthium tenuifolium, Syriacum , ſive Santonicum , ſpurium , comâ tenuiſſimâ Ejuſd. Sect. vj Tab. 1. fig 9.*

Abſinthium Africanum, arboreſcens, folio vermiculato, incano Oldenl.

Ab eo genere excludi debent. *Abſinthium montanum , Chamæmeli flore magno C. B. Pin. 140. quod ſpecies eſt Chamæmeli. Abſinthium Alpinum , umbelliferum , latifolium C. B. Pin. 139. ad Ptarmicam referendum. Abſinthium Alpinum, umbelliferum, tenuifolium & minus C. B. Pin. 140.*

Abſinthium ſola facie externa ab Abrotano differt ; nam utriuſque generis ſpecies ſunt amaræ & inſipidæ , incanæ & vireſcentes , lignoſæ & herbaceæ , foliiſque in ampliores aut tenuiores lacinias diviſis.

Abſinthium , quaſi planta minimè grata, à vocibus Græcis ψίνθος *Voluptas*, & particula privativa α.

GENUS III.

Abrotanum. *Auronne.*

ABROTANUM eſt plantæ genus, floribus & fructibus Abſinthii, à quo ſola facie externa differt.

Abrotani ſpecies ſunt.

Abrotanum latifolium, inodorum C. B. Pin. 136. *Abrotanum inodorum Lob. Icon. 769.*

Abrotanum mas , anguſtifolium , majus C. B. Pin. 136. *Abrotonum vulgare J. B. 3. 192. Abrotonum mas Dod. Pempt. 21.*

Abrotanum mas, anguſtifolium, maximum C. B. Pin. 136.

Abrotanum mas, anguſtifolium , incanum C. B. Pin. 136. *Abrotonum mas , maximum Col. Part. 1. 54.*

Abrotanum mas, anguſtifolium , minus C. B. Pin. 136. *Abrotonum cum pulchris corymbis J. B. 3. 194. Abrotanum odoratum , humile , denſè fruticoſum Lob. Icon. 769.* L.

Abrotanum campeſtre , cauliculis albicantibus C. B. Pin. 136. *Abrotonum ſylveſtre, inodorum , cauliculis ex viridi albicantibus Schuvenck. 5.*

Abrotanum campeſtri ſimile , Tingitanum H. L. Bat.

Abrotanum campeſtre, cauliculis rubentibus C. B. Pin. 136. *Abrotonum inodorum , cauliculis purpuraſcentibus Schuvenck. 5. Artemiſia tenuifolia ſive leptophyllos, aliis Abrotonum ſylveſtre J. B. 3. 194.*

Abrotanum campeſtre, incanum, Carlinæ odore C. B. Pin. 136. *Prodr. 71.*

Abrotanum humile, corymbis majoribus, aureis H. R. Par.

Abrotanum Lini folio acriori & odorato. *Dracunculus hortenſis C. B. Pin. 98. Dracunculus hortenſis ſive Tarchon J. B. 3. 148. Draco herba Dod. Pempt. 709. Eſtragon.* L.

Abrotanum Hiſpanicum , Abſinthii Pontici folio. *Artemiſia tenuifolia , 1. Cluſ. Hiſt. 227.* 340

Abrotanum Hiſpanicum , maritimum , folio craſſo, ſplendente & rigido.

Abrotanum mas ex Surinam, molli hirſutie caneſcens Pluk. Almag. Bot. *Raii Hiſt. 1866.*

Abrotanum elatius, ſubincanum, foliis creberrimis,ſecundum caulem in metæ formam faſtigiatis Pluk. Almag. Bot.

Abrotanum à vocibus Græcis βροτὸς *Mortalis*, & particula privativa α ; quaſi diceres plantam immortalem, eò quòd perpetuò vireat : vel à voce Græca ἄβρωτος *non comeſtus* , à verbo βρώσκω *Comedo* , & particula α , quòd comedi nequeat ob ſaporem ingratum,

GENUS IV.

Artemifia. *Armoife.*

Tab. 260. ARTEMISIA eft plantæ genus, flore H flofculofo, plurimis fcilicet flofculis I conftante multifidis, embryoni K infidentibus & calyce N fquamofo comprehenfis. Inter flofculos verò occurrunt & embryones nudi L in capillamentum M bifidum definentes, qui perinde ac embryo K abeunt in femen Abfinthii æmulum : ab Abfinthio autem differt fola facie externa, nam florum difcrimen oculos penè fugit.

Artemifiæ fpecies funt.

Artemifia vulgaris, major, caule & flore purpurafcentibus C. B. Pin. 137. *Artemifia vulgaris J. B. 3. 184. Artemifia rubra Tabern. Icon. 7.*

Artemifia vulgaris, major, caule ex viridi albicante. *Artemifia alba Tabern. Icon. 8.*

Artemifia foliis ex luteo variegatis H. R. Par. *Artemifia foliis variegatis Mor. H. R. Blef.*

Artemifia rubra, maritima, Mentz. Pug.

Lib. 25. cap. 7. Artemifia nomen habet à Regina Cariæ ejufdem nominis. *Mulieres quoque hanc gloriam affectavere* (ut ait Plinius) *in quibus Artemifia uxor Maufoli adoptatâ herbâ, quæ antea Parthenis vocabatur. Sunt qui ab Artemide Ilithya (Diana obftetrix) cognominatam putant, quoniam privatim medeatur fœminarum malis.*

GENUS V.

Santolina. *Petit Cyprés. Garderobe.*

Tab. 260. SANTOLINA eft plantæ genus, flore A flofculofo, globofo, plurimis fcilicet flofculis B conftante multifidis, embryoni C infidentibus, foliolis D imbricatis intermediis & calyce F fquamofo quafi hemifphærico comprehenfis. Embryo autem abit deinde in femen E pappis nequaquam inftructum. His notis addendi funt flores, Abfinthii & Abrotani floribus majores, tum & totius plantæ facies.

Santolinæ fpecies funt.

Santolina foliis teretibus. *Abrotanum fœmina, foliis teretibus C. B. Pin. 136. Chamæcyparisfus J. B. 3. 133. Polium Theophrafti & Diofcoridis & Arabum, vermiculato folio Col. Part. 1. 54. Abrotanum fœmina Lob. Icon. 768.*

Santolina flore majore, foliis villofis & incanis. *Abrotanum fœmina, flore majore, foliis villofis & incanis C. B. Pin. 137. Seriphium Diofcoridis, Abrotoni fœminæ facie Lob. Icon. 754.*

Santolina foliis Ericæ vel Sabinæ. *Abrotanum fœmina, foliis Ericæ vel Sabinæ C. B. Pin. 137. Santolina 3. Dod. Pempt. 269.*

Santolina foliis Cupreffi. *Abrotanum fœmina, foliis Cupreffi C. B. Pin. 137. Santolina 4 Dod. Pempt. 269.*

Santolina repens & canefcens. *Abrotanum fœmina, repens, canefcens C. B.*

Pin. 137. Santolina 5. Dod. Pempt. 269.

Santolina foliis minus incanis. *Abrotanum fœmina, foliis minus incanis C.B. Pin. 137. Abrotonum fœmina ij. Cluf. Hift. 341.*

Santolina foliis obfcurè virentibus,flore fulphurei coloris. *Abrotanum fœmina, viride C.B. Pin. 137. Abrotonum fœmina, vj.Cluf. Hift. 342.*

Santolina foliis obfcurè virentibus, flore aureo.

Santolina foliis Rorifmarini, major. *Abrotanum fœmina, foliis Rorifmarini, majus C. B. Pin. 137. Abrotonum fœmina, iiij. Cluf. Hift. 342.*

Santolina foliis Rorifmarini, minor. *Abrotanum fœmina, foliis Rorifmarini, minus C. B. Pin. 137. Abrotonum fœmina, v. Cluf. Hift. 342.*

Santolina Africana, corymbifera, Coronopi folio ampliore.

Santolina Africana, corymbifera, Coronopi folio anguftiore. *Elichryfum Africanum, inodorum, glabrum Bot. Monfp. App. Elichryfum inodorum, glabrum, Coronopi folio, annuum Magnoli H. L. Bat.*

Santolina Hifpanica, Chamæmeli folio.

Santolina vermiculata, Cretica. *Abrotanum vermiculatum, Creticum Ciaffi Nut. Fafc.*

GENUS VI.

Gnaphalium.

GNAPHALIUM eft plantæ genus, flore A flofculofo, plurimis nempe flofculis B conftante multifidis, embryoni C infidentibus, foliolis D imbricatis & intermediis,& calyce fquamofo quafi hemifphærico comprehenfis. Embryo autem abit deinde in femen F, H, K, calyptrâ L, G, I, munitum. *Tab. 261.*

Gnaphalii fpeciem unicam novi.

Gnaphalium maritimum C. B. Pin. 263. *Gnaphalium maritimum multis J. B. 3. 157. Gnaphalium maritimum Cluf. Hift. 329.*

Gnaphalium, à voce Græca γνάφαλον *Tomentum*, quafi diceres plantam tomentofam.

GENUS VII.

Tanacetum, *Tanefie.*

TANACETUM eft plantæ genus, flore A flofculofo, plurimis fcilicet flofculis B conftante multifidis, embryoni C infidentibus & calyce D fquamofo & quafi hemifphærico comprehenfis. Embryo autem abit deinde in femen F pappis nequaquam inftructum. His notis addendi funt flores,craffi,in capitulum quoddam collecti. *Tab. 261.*

Tanaceti fpecies funt.

Tanacetum vulgare, luteum C. B. Pin. 132. *Tanacetum vulgare, flore luteo J. B. 3. 131. Tanacetum Millefolii foliis Lob. Icon. 749.*

Tanacetum foliis crifpis C. B. Pin. 132. *Tanacetum crifpum, flore luteo J. B. 3. 132. Speciofum Tanacetum, criftatum, Anglicum Lob. Icon. 749.*

Tanacetum hortenfe, foliis & odore Menthæ H. L. Bat. App. *Mentha hor-*

tenſis, corymbifera C. B. Pin. 226. Mentha corymbifera, ſive Coſtus horten-ſis J. B. 3. 144. Coq.

Ab eo genere excludi debent. *Tanacetum minus, album, odore Camphoræ ſive Achillæa Dioſcoridis C. B. Pin. 132. quod Millefolii ſpecies eſt. Tanacetum montanum, inodorum, minore & majore flore C. B. Pin. 132. ad Matricariam referendum.*

GENUS VIII.

Bidens.

Tab. 262. BIDENS eſt plantæ genus, flore A plerumque floſculoſo, plurimis ſcilicet petalis B conſtante multifidis, embryoni C inſidentibus & calyce G comprehenſis, quandoque occurrunt & ſemifloſculi D E: Embryo autem abit deinde in ſemen F in aculeos deſinens K.

Bidentis ſpecies ſunt.

Bidens foliis tripartitò diviſis Cæſalp. 488. *Cannabina aquatica, folio tripartitò diviſo C. B. Pin. 321. Verbeſina ſive Cannabina aquatica, flore minus pulchro, elatior ac magis frequens J. B. 2. 1073. Hepatorium aquatile Dod. 595.*

Bidens folio non diſſecto Cæſalp. 488. *Cannabina aquatica, folio non diviſo C. B. Pin. 321. Verbeſina pulchriore flore luteo J. B. 2. 1074. Eupatorium Cannabinum, chryſanthemum Tabern. Icon. 117.*

Bidens Canadenſis, latifolia, flore luteo. *Eupatorium Canadenſe, flore luteo H. R. Par. Chryſanthemum Cannabinum, Americanum Mor. H. R. Bleſ.*

Bidens Americana, flore albo, folio non diſſecto.

Bidens Americana, Apii folio. *Chryſanthemum aquaticum, foliis multifidis, Cicutæ nonnihil ſimilibus, Virginianum H. L. B. Chryſanthemum Virginianum, foliis Cicutæ nonnihil ſimilibus Par. Bat.*

Bidens Indica, Hieracii folio, caule alato. *Chryſanthemum Coraſſavicum, alato caule Par. Bat.*

Bidens trifolia, Americana, Leucanthemi flore. *Chryſanthemum Americanum, Ciceris folio glabro, Bellidis majoris flore Prodr. Par. Bat.*

Bidens Americana, foliis ſubrotundis, bullatis. *Chryſanthemum Curaſſavicum, foliis Hyperici, nigris punctis notatis Prodr. Par. Bat.*

Bidens Americana, foliis oblongis, bullatis & ſinuoſis.

Bidens Americana, fruteſcens, Ilicis folio, flore luteo Plum.

Bidens Americana, fruteſcens, Sphondylii folio & facie Plum.

Bidens Americana, triphylla, Angelicæ folio, flore radiato Plum.

Bidens Americana, pentaphylla, flore radiato Plum.

Bidens, quaſi planta ſemine bidentato.

SECTIO IV.

De herbis, flore flosculoso, flosculis in lacinias æquales divisis, & calyci proprio insidentibus.

GENUS I.

Echinopus.

ECHINOPUS est plantæ genus, flore A flosculoso, globoso, plurimis scilicet flosculis B constante multifidis, embryoni C insidentibus; singuli autem flosculi calyce squamoso D donantur, thalamo G affixo. Embryo verò abit deinde in semen E in involucro F, quod floris calyx fuit, reconditum. *Tab. 262.*

Echinopi species sunt.

Echinopus major J. B. 3. 69. *Carduus sphærocephalus, latifolius, vulgaris C. B. Pin. 381. Carduus sphærocephalus Dod. Pempt. 722.*

Echinopus major, flore candido, staminibus in medio cæruleis. *Carduus sphærocephalus, latifolius, vulgaris, flore candido, staminibus in medio cæruleis C. B. Pin. 381.*

Echinopus minor J. B. 3. 72. *Ritro floribus cæruleis Lob. Icon. 8.*

Echinopus tenuifolius, violaceus. *Carduus sphærocephalus, tenuifolius, violaceus Barr. Icon.*

Echinopus minor, flore albo.

Echinopus minor, annuus, magno capite. *Carduus sphærocephalus, annuus, Bœticus, minor Mor. H. R. Blef. Scabiosa Carduifolia, annua Par. Bat.*

Echinopus Americanus, frutescens, ad nodos floridus, Ilicis folio, subtus argenteo Plum.

SECTIO V.

De Herbis, flore flosculoso, flosculis in lacinias inæquales ut plurimùm divisis, & calyci proprio insidentibus.

GENUS I.

Scabiosa. *Scabieuse.*

SCABIOSA est plantæ genus, flore A, N flosculoso, plurimis scilicet flosculis inæqualibus constante, calyce communi M Y comprehensis. Horum autem alii B, O, qui meditullium occupant, quadrifidi aut quinquefidi, cæteri ad oram positi C, T bilabiati sunt. Singuli, embryonis E, P, V supremæ parti coronatæ D, Q, X insident, & calyce proprio F, R, S comprehenduntur, qui deinde abit in capsulam vel simplicem G, L, vel infundibuli- *Tab. 263. & 264.*

formem Z, 3, 4, ſemine fœtam H, 1, 5, 6, coronato, 2, 6, quod prius embryo fuit.

Scabioſæ ſpecies ſunt.

Scabioſa pratenſis, hirſuta, quæ officinarum C. B. Pin. 269. *Scabioſa major, communior, hirſuta, folio laciniato J. B. 3. 2. Scabioſa arvenſis ſive ſegetalis Tabern. Icon. 159. Scabieuſe ordinaire.*

Scabioſa major, flore ex cæruleo purpureo Tabern. Icon. 158.

Scabioſa fruticans, latifolia, alba C. B. Pin. 269. *Scabioſa ix ſive æſtivalis Cluſ. Hiſt. iiij.*

Scabioſa fruticans, latifolia, floribus ad cæruleum inclinantibus C. B. Pin. 269.

Scabioſa altiſſima, annua, foliis Agrimoniæ nonnihil ſimilibus H. L. Bat.

Scabioſa fruteſcens, anguſtifolia, alba C. B. Pin. 270. *Scabioſa montana, calidarum regionum, major Lobelii J. B. 3. 8. montana Scabioſa calidarum regionum Lob. Icon. 538.*

Scabioſa anguſtifolia, alba, altera C. B. Pin. 270. *Scabioſa major, alba Tabern. Icon. 163.*

Scabioſa multifido folio, flore flaveſcente C. B. Pin. 270. *Scabioſa multifido folio, albo flore vel potius ochroleuco J. B. 3. 8. Scabioſa ochroleuco flore ſive vij Cluſ. Hiſt. iij.*

Scabioſa alba, gemino capite C. B. Pin. 270. *Scabioſa alba, gemino trigemi-nove capite Cluſ. Hiſt. iij.*

Scabioſa prolifera, folio latiore C. B. Pin. 270. *Scabioſa prolifero flore Cluſ. Hiſt. v. Scabioſa prolifera J. B. 3. 5.*

Scabioſa prolifera, foliis Gingidii C. B. Pin. 270. *Prodr. 126.*

Scabioſa tenuifolia, prolifera, minor C. B. Pin. 270. *Scabioſa tenuifolia, minima, prior Eyſt.*

Scabioſa Alpina, foliis Centaurii majoris C. B. Pin. 270. *Scabioſa Alpina, maxima Lob. Icon. 537.*

Scabioſa montana, glabra, foliis Scabioſæ vulgaris C. B. Pin. 270. *Scabioſa glabra, carnoſis foliis virentibus, flore ex cæruleo purpureo J. B. 3. 7. Scabioſa montana ſive v Cluſ. Hiſt. ij.*

Scabioſa montana, latifolia, non laciniata, rubra, & prima C. B. Pin. 270. *Scabioſa latifolia, Pannonica, purpureo flore, ſeu iiij Cluſ. Hiſt. ij.*

Scabioſa latifolia, rubra, non laciniata, ſecunda C. B. Pin. 270. *Scabioſa latifolia, rubro flore J. B. 3. 9. Scabioſa iij. Cluſ. Hiſt. ij.*

Scabioſa Virgæ paſtoris folio C. B. Pin. 270. *Scabioſa latifolia, peregrina Tabern. Icon. 160.*

Scabioſa argentea, anguſtifolia C. B. Pin. 270. *Prodr. 127. Scabioſa Graminea, argentea J. B. 3. 12.*

Scabioſa peregrina, rubra, capitulo oblongo C. B. Pin. 270. *Scabioſa rubra, peregrina, quibuſdam Indica J. B. 3. 6. Scabioſa vj. Indica Cluſ. Hiſt. iij.*

Scabioſa peregrina, capitulo oblongo, flore carneo H. R. Par.

Scabioſa peregrina, capitulo oblongo, flore variegato H. R. Par.

Scabioſa

Scabiosa peregrina, capitulo oblongo, nigricante, odore Zibethi C. B. Pin. 270. *Scabiosa peregrina, capitulo oblongo, flore atro-purpureo H. R. Par.*

Scabiosa Indica, prolifera H. Edinb.

Scabiosa Lusitanica, Indicæ similis.

Scabiosa capitulo globoso, major C. B. Pin. 270. *Scabiosa minor, vulgaris J. B. 3. 3. Scabiosa v. Clus. Hist. ij.*

Scabiosa capitulo globoso, minor C. B. Pin. 270. *Scabiosa minor, iv. Tabern. Icon. 162.*

Scabiosa minor j, ij, iij Tabern. Icon. 160. & 161.

Scabiosa minor, capitulo odoro, globoso C. B. Pin. 271. *Scabiosa parva, odorato flore, foliis maculis infectis J. B. 3. 6. Phyteuma minus, Scabiosa parva, floribus Ocimi laciniatis atque odoris Col. Phytob. 32.*

Scabiosa stellata, Hispanica, amplissimo folio.

Scabiosa stellata, folio laciniato, major C. B. Pin. 271. *Scabiosa major, cum pulchro semine J. B. 3. 9. Scabiosa major, Hispanica sive 1. Clus. Hist. j.*

Scabiosa stellata, folio laciniato, minor, sive maritima C. B. Pin. 271. *Scabiosa minor, Hispanica, sive ij. Clus. Hist. j.*

Scabiosa stellata, minima C. B. Pin. 271. *Prodr. 126. Scabiosa cum pulchro semine, minor J. B. 3. 7. Phyteuma Col. Phytob. 98.*

Scabiosa stellata, folio non dissecto C. B. Pin. 271. *Scabiosa fruticosa, folio non dissecto, peregrina J. B. 3. 11. Scabiosa peregrina Lob. Icon. 540.*

Scabiosa stellata, annua, prolifera A. R. Par. 109.

Scabiosa Sicula, Cardiacæ folio. *Scabiosa Calatanixectensis, minor, folio palmato seu Cardiacæ, incarnato flore H. Cathol.*

Scabiosa montana, fruticosa, reclinata, Achilleæ nascentis foliis H. Cathol.

Scabiosa Sicula, fruticans, Laureolæ folio subtus incano. *Scabiosa Cephanensis, fruticans, cærulea, Laureolæ folio crasso, rotundo, lucido, molli, subtus incano H. Cathol.*

Scabiosa frutescens, foliis Leucoii hortensis H. Cathol.

Scabiosa Panormitana, purpurea, folio angusto, ad nervum usque laciniato, umbellatim prolifera H. Cathol.

Scabiosa Nebrodensis, Succisæ hirsutæ laciniatæ foliis, flore carneo H. Cathol.

Scabiosa Africana, arborescens, maxima, foliis rugosis & crenatis integris, major Prodr. Par. Bat.

Scabiosa maritima, parva J. B. 3. 7.

Scabiosa foliis dissectis, flore amplo, calyce membranaceo, semine lanuginoso Mor. H. R. Bles.

Scabiosa minima, annua, erecta, semine anguloso Mor. H. R. Bles.

Scabiosa annua, integrifolia sive foliis Bellidis Bot. Monsp.

Scabiosa Pyrenaica, cinerea, villosa, magno flore.

Scabiosa Gramineis foliis glabris Mor. H. R. Bles.

Scabiosa hirsuta, multifida, Alpina, repens Bocc. Mus. Part. 2. 22. *Scabiosa hirsuta, multifida, Alpina, supina Ejusd. Tab. 6.*

Scabiosa folio integro, hirsuto. *Succisa hirsuta C. B. Pin. 269. Succisa sive Morsus diaboli J. B. 3. 11. Dod. Pempt. 124. Remors, Mors du diable.*

Scabiosa folio integro, glabro, flore cæruleo. *Succisa glabra C. B. Pin. 269. Prioris varietas.*

Scabiosa folio integro, flore albo. *Succisa glabra, floribus albis C. B. Pin. 269.*

Scabiosa folio integro, flore incarnato. *Succisa glabra, floribus incarnatis C. B. Pin. 269.*

Scabiosa folio integro, flore cæruleo, prolifero. *Succisa Alpina, flore prolifero, cæruleo H. R. Par.*

Scabiosa Fraxinellæ foliis.

Scabiosa à Scabie, quam sanare existimatur, nomen habet.

GENUS II.

Dipsacus. *Chardon à Bonnetier.*

Tab. 265. DIPSACUS est plantæ genus, flore flosculoso, flosculis scilicet in capitulum quoddam collectis favi æmulum: capitulum autem A componitur ex plurimis foliis B imbricatis, squamarum instar positis, & axi medio affixis, è quorum alis surgunt flosculi C multifidi, embryonis D parti supremæ coronatæ E incidentes, & abeuntes deinde in semen F plerumque striatum.

Dipsaci species sunt.

Dipsacus sativus C. B. Pin. 385. *J. B. 3. 73. Carduus fullonum sive Dipsacus sativus Lob. Icon. 17.*

Dipsacus sylvestris aut Virga Pastoris major C. B. Pin. 385. *Dipsacus sylvestris sive Labrum Veneris J. B. 3. 74. Labrum Veneris Lob. Icon. 18.*

Dipsacus folio laciniato C. B. Pin. 385. *J. B. 3. 75. Dipsacus ij Tabern. Icon.*

Dipsacus Gigantæus, tetraphyllus, glaber, exoticus, Scabiosæ foliis, pyriformi capitulo Bocc. Mus. Par. 3. 63. *Dipsacus Giganthæus, tetraphyllus & triphyllus Ejusd. Tab. 52.*

Dipsacus Indicus, maximus, pluribus capitulis racematim dispositis Ambros. 201.

Dipsacus quasi sitiens à verbo Græco Διψάω *Sitio*: Propter concavos sinus (ut Lib. 3. cap. 13. ait Dioscorides) qua parte bina folia ad geniculum copulantur, quibus aquas ex rore & imbribus in se colligunt: unde & Dipsaci quasi sitientis nomen traxit.

GENUS III.

Globularia. *Globulaire.*

Tab. 265. GLOBULARIA est plantæ genus, flore flosculoso A, plurimis scilicet flosculis B constante, unilabiatis, multifciffis & calice proprio D comphehensis, è cujus fundo surgit pistillum E flosculi parti inferiori C adinstar clavi infixum, quod deinde abit in semen G in capsula H, quæ flosculi calyx fuit, reconditum. Capsulæ autem illæ insident placentæ F I quæ meditullium occupat calycis communis L.

Globulariæ ſpecies ſunt.

Globularia vulgaris. *Bellis cærulea, caule folioſo C. B. Pin. 262. Aphyllanthes Anguillaræ ſive Globularia Bellidi ſimilis J. B. 3. 13. Bellis cærulea, Globularia Monſpelienſium Adv. 199.*

Globularia Pyrenaica, folio oblongo, caule nudo. *Bellis, cærulea, caule nudo C. B. Pin. 262. Aphyllanthes iij Lugd. 864.*

Globularia montana, humillima, repens. *Bellis cærulea, montana, fruteſcens C. B. Pin. 262. Scabioſa x. ſive repens Cluſ. Hiſt. v.*

Globularia fruticoſa, Myrti folio tridentato. *Thymælea foliis acutis, capitulo Succiſæ, ſive Alypum Monſpelienſium C. B. Pin. 463. Alypum Monſpelianum, ſive frutex terribilis J. B. 1. 598. Hippogloſſum Valentinum Cluſ. Hiſt. 90.*

Globularia Africana, fruteſcens, Thymeleæ folio lanuginoſo. *An Frutex Æthiopicus, conifer, foliis Cneori, Salici æmulus Breyn. Cent. 1. 21?*

Globularia ſpinoſa. *Bellis ſpinoſa, flore globoſo C. B. Prodr. 121. Bellis cærulea, ſpinoſa C. B. Pin. 262.*

Globularia Alpina, minima, Origani folio.

CLASSIS XIII.

DE HERBIS ET SUFFRUTICIBUS,

Flore Semifloſculoſo.

FLOS SEMIFLOSCULOSUS A B (ut jam diximus) componitur ex plurimis ſemifloſculis in orbem vel unicum vel multiplicem poſitis, eodemque calyce O P, qui per maturitatem ſæpe invertitur *, comprehenſis. Semifloſculi autem C, D ſunt petala, infernâ parte fiſtuloſa, mediâ verò & ſupremâ plana, ac velut in linguam producta, foliis intermediis R nonnunquam ab invicem ſejuncta, inſidentque tenero fructui ſive embryoni K N, è quo prodit capillamentum bicorne I M ultra vaginam G quinque fulcris H innixam, ſæpe protentum. Embryones autem fundum Q calycis occupant, quod Thalamus vocatur, abeuntque in ſemen nunc pappis inſtructum S T, nunc papporum expers V, modò coronatum X Z, quandoque foliatum &. Tab. 270.

SECTIO I.

De Herbis, flore femiflofculofo, femine pappis inftructo.

GENUS I.

Dens Leonis. *Dent de Lion.*

Tab. 266.

DENS LEONIS eft plantæ genus, flore A femiflofculofo, plurimis fcilicet femiflofculis B D conftante, embryoni C E infidentibus & calyce H comprehenfis. Embryo autem abit deinde in femen I pappis K inftructum, in capitulum L globofum collectum & thalamo M affixum. His addendum eft flores innafci pediculis plerumque fiftulofis N, fed non ramofis.

Dentis Leonis fpecies funt.

Dens Leonis montanus, glaber, caule cubitali, foliofo, flore magno Raii Hift. 244.

Dens Leonis latiore folio C. B. Pin. 126. *Hedypnois, five Dens Leonis Fuchfii J. B. 2. 1035. Dens Leonis Dod. Pempt. 636. Piffenlit.*

Dens Leonis ampliffimo folio.

Dens Leonis anguftiore folio C. B. Pin. 126. *Aphaca anguftioris folii Cæfalp. 508.*

Dens Leonis latiore & rotundiore folio Bot. Monfp. *Hieracium Narbonenfe, rotundifolium, caule aphyllo J. B. 2. 1037.*

Dens Leonis Afphodeli bulbulis C. B. Pin. 126. *Chondrilla altera Diofcoridis Monfpelienfium, Dens Leonis Afphodeli vel Leucacantha bulbulis Lob. Icon. 232.*

Dens Leonis tenuiffimo folio C. B. Pin. 126. *Prodr. 62. Hieracium fœtidum, iij Col. Part. 2. 31.*

Dens Leonis minor, afpero folio C. B. Pin. 126. *Prodr. 62.*

Dens Leonis minor, foliis radiatis C. B. Pin. 126. *Prodr. 62.*

Dens Leonis tuberosâ radice. *Chondrilla bulbofa, five Chondrilla 2. Diofcoridis C. B. Pin. 130. Cichorium bulbofum J. B. 2. 1038. Chondrilla pufilla, marina, lutea, bulbofa, an Diofcoridis radice rotundâ, orbiculatâ Strongyle? & an Theophrafti Cichorium Perdicionve Lob. Icon. 230.*

Dens Leonis foliis canefcentibus, villofis. *Hieracium montanum, Dentis Leonis folio incano, vel laciniatum, lanuginofo folio C. B. Pin. 128. Hieracium montanum, laciniato folio lanuginofo Clufio J. B. 2. 1037. Hieracium folio Hedypnoidis Cluf. Hift. cxlij.*

Dens Leonis foliis hirfutis & afperis H. R. Monfp. *Hieracium caule aphyllo, hirfutum J. B. 2. 1037.*

Dens Leonis foliis hirfutis & afperis, faxatilis. *Hieracium Dentis Leonis folio, hirfutie afperum, minus laciniatum C. B. Pin. 127. Hieracium montanum, faxatile Col. Part. 1. 243.*

Dens Leonis foliis minimis, hirfutis & afperis. *Hieracium parvum, hirtum, caule aphyllo, crifpum ubi ficcatum J. B. 2. 1038.*

Dens Leonis montanus, anguftifolius Raii Sinopf. 76. *Hieracium montanum, anguftifolium, nonnihil incanum C. B. Pin. 129. Hieracium 6, montanum Cluf. Hift. cxlj.*

Dens Leonis montanus, lanuginofus, parvo flore. *Hieracium montanum, lanuginofum, laciniatum, parvo flore C. B. Pin. 129. Prod. 66.*

Dens Leonis Alpinus, minimus, Pilofellæ folio. *Hieracium pumilum. ij Col. Part. 2. 30.*

Dens Leonis Alpinus, minimus, glaber. *Hieracium pumilum, iiij Col. Part. 2. 31.*

Dens Leonis minimus, afper. *Hieracium pumilum, faxatile, afperum, radice præmorfa C. B. Prodr. 66.*

Dens Leonis Gadenfis Parx. Theat. 781. *Dens Leonis minimus C. B. Pin. 126.*

Dens Leonis, qui Pilofella officinarum. *Pilofella major, repens hirfuta C. B. Pin. 262. Pilofella Auricula muris Tabern. Icon. 196. Pilofella majori flore five vulgaris, repens J. B. 2. 1039.* L

Dens Leonis, qui Pilofella folio minus villofo. *Pilofella major, repens, minus hirfuta C. B. Pin. 262. Pilofella major Cam. Epit. 709. Pilofella minor, folio anguftiore, minus pilofo, repens J. B. 2. 1040.*

Dens Leonis à foliorum formâ, quæ Leonis maxillam dentibus fuis inftructam æmulari exiftimatur.

Genus II.

Hieracium.

Hieracium eft plantæ genus, flore A femiflofculo plurimis fcilicet femiflofculis B conftante, embryoni C infidentibus & Calyce D comprehenfis. Embryo autem abit deinde in femen E pappis inftructuum F, & in capitulum G collectum. His addendi funt caules ramofi & facies quædam propria qua à Scorzonera, aliifque fimilibus Hieracium differt. Tab. 267.

Hieracii fpecies funt.

Hieracium majus, erectum, anguftifolium, caule lævi C. B. Pin. 127. *Hieracium majus Diofcoridis Tabern. Icon. 180.*

Hieracium Dentis Leonis folio, flore fuaverubente C. B. Pin. 127. *Hieracium Apulum, flore fuaverubente Col. Part. 1. 242.*

Hieracium Amygdalas amaras olens, feu odore Apuli fuave-rubentis H. R. Par. *Hieracium parvo flore, luteo, Apuli flore fuaverubenti odore æmulum H. R. Blef. Hieracium foliis Cichorii fylveftris odore Caftorei Bot. Monfp.*

Hieracium luteum, hirfutum J. B. 2. 1024. L

Hieracium Erucæfolium, hirfutum J. B. 2. 1025.

Hieracium maximum, Erucæ folio. L

Hieracium afperum, majori flore in limitibus agrorum J. B. 2. 1019. *Cichorium montanum, anguftifolium, hirfutie afperum C. B. Pin. 126. Hieracium Intybaceum, afperum Tabern. Icon. 184.* L

Hieracium Dentis Leonis folio obtuſo, majus C. B. Pin. 127. *Hieracium macrocaulon, Junceum ſive minus, primum Dodonæo J. B. 2. 1031. Hieracium longius radicatum Lob. Icon. 238.*

Hieracium Dentis Leonis folio, bulboſum C. B. Pin. 127. *Prodr. 68. Hieracium Intybaceum Tabern. Icon. 183.*

Hieracium Dentis Leonis folio, ſubhirſutum, dulce. *Cichorium ſylveſtre, alterum ἀπικρὶς Col. Part. 1. 236. Sonchus latifolius, leviter hirſutus C. B. Pin. 124.*

Hieracium minus, glabrum, foliis eleganter virentibus C. B. Pin. 127. *Hieracium minus, glabrum C. B. Prodr. 63.*

Hieracium Dentis Leonis folio, floribus parvis C. B. Pin. 127. *Prodr. 63.*

Hieracium minus, Dentis Leonis folio ſubaſpero C. B. Pin. 127. *Hypochæris, Porcellia Tabern. Icon. 179.*

Hieracium minus, Dentis Leonis folio oblongo, glabro C. B. Pin. 127. *Hieracii parva ſpecies, Hyoſeris anguſtifolia, aſpera J. B. 2. 1025. Hyoſeris anguſtifolia Tabern. Icon. 180.*

Hieracium minus, flore ex albo carneo C. B. Pin. 127. *Hieracium parvum Creticum Cluſ. Hiſt. App. 1. cclx.*

Hieracium maximum, Chondrillæ folio, aſperum C. B. Pin. 127. *Hieracium, maximum, aſperum, Chondrillæ folio Prodr. 64.*

Hieracium Chondrillæ folio, hirſutum C. B. Pin. 127. *Hieracium foliis & facie Chondrillæ Lob. Icon. 239.*

Hieracium Chondrillæ folio glabro, radice ſucciſâ, majus C. B. Pin. 127. *Hieracium minus, præmorsâ radice ſive Fuchſii J. B. 2. 1031. Hieracium minus, præmorſa radice Lob. Icon. 237.*

Hieracium Chondrillæ folio, glabrum C. B. Pin. 127. *Hieracium Aphacoides Tabern. Icon. 182.*

Hieracium foliis Coronopi C. B. Pin. 128. *Hieracium nigrum Tabern. Icon 181.*

Hieracium Echioides, capitulis Cardui Benedicti C. B. Pin. 128. *Hieracium capitulis Cardui Benedicti, maximum, Bugloſſum Echioides quibuſdam J. B. 2. 1028. Bugloſſum Echioides, luteum, Hieracio cognatum Lob. Icon. 577.*

Hieracium Echioides, capitulis Cardui Benedicti, majus, Arabicum, folio ſinuato H. Edinb.

Hieracium magnum Dalechampii Lugd. 569. *Hedypnois Monſpeſſulana, ſive Dens Leonis Monſpeſſulana J. B. 2. 1036. Chondrilla foliis Cichorei tomentoſis C. B. Pin. 103.*

Hieracium villoſum, Sonchus lanatus Dalechampio dictum Raii Hiſt. 231. *Sonchus villoſus, luteus, major C. B. Pin. 124. Sonchus lanatus Dalechampii Lugd. 1116.*

Hieracium villoſum, Chondrilla prior Dioſcoridis legitima Cluſio dictum. *Chondrilla prior Dioſcoridis legitima Cluſ. Hiſt. cxliij.*

Hieracium Intybaceum, flore luteo C. B. Pin. 128. *Prodr. 64.*

Hieracium Intybaceum, flore magno, albido C. B. Pin. 128. *Prodr. 64.*

Hieracium murorum, folio pilosissimo C. B. Pin. 129. *Pilosella major quibusdam, aliis Pulmonaria flore luteo J. B. 2. 1033. Pulmonaria Gallica sive aurea Tabern. Icon. 194.*

Hieracium murorum, laciniatum, minus pilosum C. B. Pin. 129. *Pulmonaria Gallica, fœmina Tabern. Icon. 195. Pilosellæ majoris sive Pulmonariæ luteæ species magis laciniata J. B. 2. 1034.*

Hieracium murorum, laciniatum, minus pilosum, folio angustiore C. B Pin. 129. *Pilosellæ majoris sive Pulmonariæ luteæ species angustifolia J. B. 2. 1034. Pulmonaria Gallica tenuifolia Tabern. Icon. 195.*

Hieracium murorum, folio minus piloso, non maculato H. R. Par. *Hieracium Pulmonaria non maculata dictum, foliis indissectis Mor. H. R. Bles.*

Hieraceum murorum, angustifolium, non sinuatum C. B. Pin. 129. *Prodr. 67.*

Hieracium angustifolium, glabrum seu Pilosella major, glabra Mor. H. R. Bles.

Hieracium profundè sinuatum, pubescens C. B. Pin. 129. *Prodr. 67.*

Hieracium montanum, tomentosum Mor. H. R. Bles.

Hieracium Pilosellæ folio, erectum, majus. *Pilosella major, erecta C. B. Pin. 262. Pilosella minori flore hirsutior & elatior, non repens J. B. 2. 1040. Pilosella major, altera Tabern. Icon. 197.*

Hieracium villosum, Americanum, Pulmonariæ Gallorum facie Plum.

Hieracium Pilosellæ folio, erectum, minus. *Pilosella major, erecta, altera C. B. Pin. 262. Pilosella major, 1. Tabern. Icon. 196.*

Hieracium montanum, umbellatum, angustifolium. *Pilosella major, umbellifera μακρόφυλλος, montana & pratensis Col. Part. 1. 248.*

Hieracium hortense, floribus atropurpurascentibus C. B. Pin. 128. *Auricula muris Hispanica, aliis Hieracium Pannonicum, flore saturatè croceo J. B. 2. 1040. Hieracium peregrinum, Phlomoides Eyst. Pilosella Indica Corn. 209.*

Hieracium ramosum, magno flore C. B. Pin. 128. *Prodr. 65.*

Hieracium folio Statices, caule foliato. *Chondrilla folio non dissecto, caule foliato J. B. 2. 1041.*

Hieracium folio Statices, caule nudo. *Chondrilla folio non dissecto, caule nudo J. B. 2. 1041.*

Hieracium Cichoroides, vesicarium Raii Hist. 235. *Cichorium pratense, hirsutum, vesicarium C. B. Pin. 126. Cichorium sylvestre, vesicarium, pratense Col. Part. 1. 238.*

Hieracium Siculum, Bursæ pastoris foliis Bocc. Mus. Part. 2. 147. Tab. 112.

Hieracium luteum, glabrum seu minus hirsutum J. B. 2. *Cichorium pratense, luteum, lævius C. B. Pin. 126.*

Hieracium montanum, latifolium, glabrum, majus C. B. Pin. 129. *Hieracium montanum, majus, latifolium J. B. 2. 1032. Tabern. Icon. 186.*

Hieracium montanum, latifolium, glabrum, minus C. B. Pin. 129. *Hieracium latifolium, glabrum, ex valle Griesbachiana J. B. 2. 1033. Hiera-*

cium montanum, latifolium, minus Tabern. Icon. 186.
Hieracium montanum, Rapifolium C. B. Pin. 128. *Prodr. 65.*
Hieracium Alpinum, afperum, Conyzæ facie C. B. Pin. 128. *Hieracium latifolium, montanum, Genevenfe, folio Conyzæ majoris Monfpeffulanæ J. B. 2. 1026. Hieracium Britannicum, iiij. Cluf. Hift. cxl.*
Hieracium Alpinum, latifolium, hirfutie incanum, flore magno C. B. Pin. 128. *Hieracium Pannonicum, latifolium 1 Clufio, Pilofellæ majori five Pulmonariæ luteæ accedens, non maculatum. J. B. 2. 1026. Hieracium Phlomoides Tabern. Icon. 184.*
Hieracium Alpinum, latifolium, maculatum, hirfutie incanum, flore magno C. B. Pin. 128. *Hieracium Pannonicum, latifolium 1 Clufio, Pilofellæ majori five Pulmonariæ luteæ accedens, maculatum J. B. 2. 1026. Hieracium 1, latifolium Cluf. Hift. cxxxix.*
Hieracium Alpinum, latifolium, villofum, magno flore C. B. Pin. 128. *Hieracium Alpinum, hirfuto folio 5 Clufii quodammodo incano J. B. 2. 1027. Hieracium v, villofum Cluf. Hift. cxlj.*
Hieracium Alpinum, pumilum, Chondrillæ folio C. B. Pin. 129. *Prodr. 64.*
Hieracium fruticofum, latifolium, foliis dentatis, glabrum C. B. Pin. 129. *Hieracium majus, latifolium, Pannonicum, 2 Clufii J. B. 2. 1027. Hieracium majus, latifolium, ij Cluf. Hift. cxl.*
Hieracium fruticofum, latifolium, hirfutum C. B. Pin. 129 *Hieracii Sabaudi varietas 1, Erinus quibufdam Mathioli dicta J. B. 2. 1030. Hieracium frutefcens, latifolium polyanthos Eyft.*
Hieracium fruticofum, hirfutum, foliis multò longioribus, anguftioribus, parum dentatis & molli lanugine pubefcentibus C. B. Pin. 129.
Hieracium fruticofum, fubrotundo folio C. B. Pin. 129.
Hieracium fruticofum, anguftifolium, majus C. B. Pin. 129. *Hieracium rectum, rigidum, quibufdam Sabaudum J. B. 2. 1030. Hieracium primum Dod. Pempt. 638.*
Hieracium fruticofum, minus C. B. Pin. 129.
Hieracium fruticofum, anguftiffimo incano folio H. L. Bat.
Hieracium Pyrenaicum, Verbafci folio tomentofum Scol. Bot.
Hieracium Pyrenaicum, altiffimum, foliis & facie Doronici 3 Auftriaci Clufii.
Hieracium Pyrenaicum, Lampfanæ Dodonæi foliis Schol. Bot.
Hieracium Pyrenaicum, Blattariæ folio, hirfutius Schol. Bot.
Hieracium Pyrenaicum, Blattariæ folio, minus hirfutum Schol. Bot.
Hieracium Pyrenaicum, folio Cerinthes, latifolium Schol. Bot.
Hieracium Pyrenaicum, folio Cerinthes, anguftifolium Schol. Bot.
Hieracium Pyrenaicum, rotundifolium, amplexicaule.
Hieracium Pyrenaicum, longifolium, amplexicaule.
Hieracium Pyrenaicum, Dentis Leonis folio latiffimo.
Hieracium Alpinum, humile, Doronici folio Schol. Bot.
Hieracium Alpinum, Scorzoneræ folio.

Hieracium

Hieracium humilius, Lusitanicum, tomentosum.

Hieracium, quasi Accipitrina, à voce Græca ἱέραξ Accipiter, quoniam (ut aït Plinius) Accipitres scalpendo eam, succoque oculos tingendo, obscuritatem, cum sensere, discutiunt. Lib. 20. cap. 7.

Genus III.

Lactuca. *Laituë.*

Lactuca est plantæ genus, flore semiflosculoso A D, plurimis scilicet semiflosculis B E constante, embryoni C, F insidentibus & calyce G, H squamoso, oblongo, tenui comprehensis. Embryo autem deinde abit in semen I pappis instructum K. His addi debet totius plantæ facies. Tab. 267.

Lactucæ species sunt.

Lactuca sativa C. B. Pin. 122. *Lactuca sativa, vulgaris, non capitata J. B. 2. 997. Lactuca sativa, folio Scariolæ Lob. Icon. 241.* L.

Lactuca foliis Endiviæ C. B. Pin. 122. *Lactuca Intybacea Tabern. Icon. 423.*

Lactuca maculosa C. B. Pin. 123. *Lactuca fusci ac veluti purpurei coloris Dod. Pempt. 644.*

Lactuca sativa, maxima, Austriaca, capitata, variegata. Lactuca Caryophyllacea vulgò H. L. Bat.

Lactuca Romana, longa, dulcis J. B. 2. 998. *Lactuca folio obscurius virente, semine nigro C. B. Pin. 123. Lactuca folio obscurius virente Dod. Pempt. 644.*

Lactuca crispa, laciniata J. B. 2. 999. *Lactuca crispa C. B. Pin. 123. Lactuca crispa, non capitata Lob. Icon. 242.*

Lactuca crispa, altera C. B. Pin. 123. *Lactuca crispa & tenuiter dissecta J. B. 2. 999. Lactuca crispa, ij Tabern. Icon. 423.*

Lactuca folio oblongo, acuto C. B. Pin. 123. *Prodr. 60. Lactuca longo & valde angusto folio J. B. 2. 999.*

Lactuca capitata C. B. Pin. 123. *Lactuca sativa, vulgaris, capitata J. B. 2. 997. Lactuca sativa, sessilis sive capitata Lob. Icon. 242.*

Lactuca capitata, maxima, obscurè virens H. Amstel in 12.

Lactuca sylvestris, costâ spinosâ C. B. Pin. 123. *Lactuca sylvestris sive Endivia multis dicta, folio laciniato, dorso spinoso J. B. 2. 1003. Lactuca sylvestris Dod. Pempt. 646.* L.

Lactuca sylvestris, Italica, costâ spinosâ, sanguineis maculis aspersa Par. Bat. *Lactuca maxima, Italica, sanguineis maculis aspersa Flor. Bat.*

Lactuca sylvestris, odore viroso C. B. Pin. 123. *Lactuca sylvestris, lato folio, succo viroso J. B. 2. 1002.*

Lactuca viscosa, caule foliis obducto. *Chondrilla viscosa, caule foliis obducto C. B. Pin. 130. Chondrilla viscosa, Campoclarensis, caule κληματοφόρῳ Col. Part. 1. 240.*

Lactuca perennis, humilior, flore cæruleo. *Chondrilla cærulea, altera, Cichorii sylvestris folio C. B. Pin. 130. Chondrille vel Chondrilla cærulea J. B. 2. 1019. Condrilla cærulea Tabern. Icon. 176.*

Lactuca perennis, humilior, flore albo. *Chondrilla altera, Cichorii ſylveſtris folio, flore albo C. B. Pin. 130.*

Lactuca ſylveſtris, anguſto laciniato folio Bot. Monſp. App.

Lactuca Hiſpanica, maritima, fruticoſa, ſpinoſa. *Sonchus fruticoſus, petræus, Africanus, ſpinoſus Park. Theat. 804.*

Lactuca montana, Dentis Leonis folio. *Sonchus lævis, laciniatus, luteus, minor C. B. Pin. 124. Sonchus montanus, lævis, laciniatus, minor C. B. Prodr. 61.*

Lactuca montana, latifolia, laciniata, flore cæruleo. *Sonchus lævis, laciniatus, cæruleus, vel Sonchus Alpinus; cæruleus C. B. Pin. 124. Sonchus cæruleus, latifolius J. B. 2. 1005. Sonchus lævis, quartus, flore cæruleo Tabern. Icon. 191.*

Lactuca montana, latifolia, laciniata, flore albo. *Sonchus lævis, laciniatus, albus, vel Sonchus Alpinus, albus C. B. Pin. 124. Intibus πλατύφυλλος, Harcynica, flore prorſus candido Thal. 63.*

Lactuca Canadenſis, altiſſima, latifolia, flore leucophæo.

Lactuca Canadenſis, altiſſima, anguſtifolia, flore pallidè luteo.

Lactuca vel à lactis copiâ, qua abundat vel ob lactis copiam, quam nutricibus afferre exiſtimatur.

GENUS IV.

Sonchus. *Λάιτρον.*

Tab. 258. SONCHUS eſt plantæ genus, flore A ſemifloſculoſo, plurimis ſcilicet ſemifloſculis B conſtante, embryoni C inſidentibus & calyce craſſo D comprehenſis, qui per maturitatem conicus E ferè evadit. Embryo autem abit deinde in ſemen G pappis inſtructum H, thalamoque F affixum.

Sonchi ſpecies ſunt.

Sonchus aſper, non laciniatus C. B. Pin. 123. *Sonchus minus laciniofus, aſperior ſive ſpinoſior J. B. 2. 1014. Sonchus lævis, tenerior Lob. Icon. 235.*

Sonchus aſper, laciniatus, folio Dentis Leonis C. B. Pin. 124. *Sonchus laciniatus, ſpinoſus J. B. 2. 1016. Sonchus aſpera Math. 496.*

Sonchus aſper, non laciniatus, Dipſaci vel Lactucæ foliis C. B. Pin. 124. *Andryala major Dalechampii Lugd. 563.*

Sonchus aſper, laciniatus, Creticus C. B. Pin. 124. *Prodr. 60. Chondrillæ Creticæ nomine miſſa, ſemine criſpo J. B. 2. 1022.*

Sonchus aſper, arboreſcens C. B. Pin. 124. Edit. 2. *Hieracium arboreſcens, paluſtre Ejuſd. Pin. 127. Edit. 1. Sonchus lævior, Auſtriacus v, altiſſimus Cluſ. Hiſt. cxlvij.*

Sonchus repens, multis Hieracium majus J. B. 2. 1017. *Hieracium majus, folio Sonchi vel Hieracium Sonchites C. B. Pin. 126. Hieracium majus Lob. Icon. 237.*

Sonchus lævis, laciniatus, latifolius C. B. Pin. 124. *Sonchus minus laciniofus, mitior, ſive minus ſpinoſus J. B. 2. 1014. Sonchus lævis Dod. Pempt. 643.*

Sonchus lævis, laciniatus, latifolius, flore niveo C. B. Pin. 124. *Sonchus læ-vis, tertius, flore niveo Tabern. Icon. 191.*

Sonchus lævis, in plurimas & tenuiffimas lacinias divifus C. B. Pin. 124. Ib. *Prodr. 61. Chondrilla lutea J. B. 2. 1020.*

Sonchus lævis, minor, paucioribus laciniis C. B. Pin. 124. *Sonchus lacinia-tus, non fpinofus J. B. 2. 1016. Sonchus lævis, latifolius Tabern. Icon. 190.*

Sonchus lævis, anguftifolius C. B. Pin. 124. *Sonchis affinis Terracrepola J. B. 2. 1018. & Chondrillis affinis quædam laciniata an Trinciatella J. B. 2. 1021. Sonchus lævis Mathioli Lob. Icon. 236.*

Sonchus anguftifolius, maritimus C. B. Pin. 124. *Prodr. 61.*

Sonchus Tingitanus, Papaveris folio. *Chondrilla Tingitana, floribus luteis, Papaveris hortenfis folio H. L. Bat. App.*

GENUS V.

Chondrilla. *Condrile.*

CHONDRILLA eft plantæ genus, flore femiflofculofo A, plurimis fcilicet femiflofculis B conftante, embryoni C infidentibus & calyce F veluti tubulato ac cylindriformi comprehenfis. Embryo autem abit deinde in femen D pappis inftructum E.

Chondrillæ fpecies funt.

Chondrilla Juncea, vifcofa, arvenfis, quæ prima Diofcoridis C. B. Pin. 130. *Chondrilla Juncea, viminea, arvenfis Tabern. Icon. 178. Chondrilla viminea J. B. 2. 1021.*

Chondrilla Hieracii folio, annua. *Hieracium pulchrum J. B. 2. 1025. Hieracium montanum, alterum, λεπτομακρόκαυλον Col. Part. 1. 248.*

Chondrilla Sonchi folio, flore luteo-pallefcente. *Sonchus lævis, laciniatus muralis, parvis floribus C. B. Pin. 124. Lactuca fylveftris, murorum, flore luteo J. B. 2. 1004. Sonchus fylvaticus, iiij. Tabern. Icon. 194.*

Chondrilla Sonchi folio, flore purpurafcente, major. *Lactuca montana, purpuro-cærulea, major C. B. Pin. 123. Lactuca fylvatica, purpurea J. B. 2. 1005. Sonchus montanus, purpureus, τετραπέταλον Col. Part. 1. 244.*

Chondrilla Sonchi folio, flore purpurafcente, minor. *Lactuca montana, purpuro-cærulea, minor C. B. Pin. 123. Sonchus lævior, Pannonicus, iv, purpureo flore Cluf. Hift. cxlvij.*

Chondrilla, à voce Græca χόνδρος, *Grumus*, quafi diceretur planta, in qua grumi concrefcunt. Circa enim ipfos ramulos (ut ait Diofcorides) gummi repetitur Maftiches fimile, Fabæ magnitudine, quod quidem cum Myrrha tritum & in linteo Olivæ inftar appofitum menfes trahit. *Lib. 2. cap. 161.*

Chondrilla differt à Soncho cæterifque calycis formâ.

GENUS VI.

Zacintha.

Tab. 269. ZACINTHA eft plantæ genus, flore femiflofculofo A, plurimis fcilicet femiflofculis B conftante embryoni C infidentibus & calyce D fquamofo comprehenfis. Calyx autem deinde abit in capitulum quoddam E ftriatum, cujus fingulæ partes F ceu capfulæ femine turgefcunt G pappis inftructo H.

Zacinthæ fpeciem unicam novi.

Zacintha five Cichorium verrucarium Math. 505. *Chondrilla verrucaria, foliis Cichorii viridibus C. B. Pin. 130. Cichorium verrucofum five Zacintha Hieraciis adnumerandum J. B. 2. 1013.*

Zacintha, ab Infula Zacintho, in qua abundare dicitur.

GENUS VII.

Scorzonera. *Scorfonere.*

Tab. 269. SCORZONERA eft plantæ genus, flore A femiflofculofo, plurimis fcilicet femiflofculis B conftante, embryoni C infidentibus & calyce D oblongo ac fquamofo comprehenfis. Embryo autem deinde abit in femen H cortice G feu involucro plerumque obductum & pappis inftructum E F.

Scorzoneræ fpecies funt.

Scorzonera latifolia, finuata C.B.Pin.275. *Tragopogon Hifpanicus five Efcorzonera aut Scorzonera J. B. 2. 1060. Scorzonera major, Hifpanica, 1 Cluf. Hift. cxxxvij.*

Scorzonera latifolia, finuata, radice amarâ C. B. Pin. 275.

Scorzonera latifolia, finuata, floribus plenis C. B. Pin. 275.

Scorzonera latifolia, altera C. B. Pin. 275. *Scorzonera major, Pannonica 1 Cluf. Hift. cxxxviij*

Scorzonera foliis nervofis C. B. Pin. 275. *Scorzonera Germanica, anguftifolia Tabern. Icon. 602.*

Scorzonera latifolia, humilis, nervofa C. B. Pin. 275. *Tragopogonis fpecies five Scorzonera humilis, latifolia J. B. 2. 1061. Scorzonera humilis, latifolia, Pannonica ij, Cluf. Hift. cxxxviij.*

Scorzonera anguftifolia, prima C. B. Pin. 275. *Tragopogonis fpecies five Scorzonera humilis, anguftifolia J. B. 2. 1061. Scorzonera humilis, anguftifolia, Pannonica iij Cluf. Hift. cxxxviij.*

Scorzonera anguftifolia, altera C. B. Pin. 275. *Hieracium humile, vij Cluf. Hift. cxlj.*

Scorzonera anguftifolia, altera, radice amarâ C. B. Pin. 275.

Scorzonera anguftifolia, fubcærulea C. B. Pin. 275. *Tragopogonis fpecies, five Scorzonera major, anguftifolia, fubcæruleo flore J. B. 2. 1062. Scorzonera anguftifolia, elatior, Pannonica, iiij Cluf. Hift. cxxxix.*

Scorzonera Monfpelienfis, folio craffiore. *Tragopogon five Scorzonera humilis, craffiore folio Bot. Monfp. App.*

Scorzonera paluſtris, pulveriflora H. R. Par. *Scorzonera noſtras, pulveriflora Mor. H. R. Bleſ.*

Scorzonera laciniatis foliis. *Tragopogon laciniatum, luteum C. B. Pin. 274.* L. *Tragopogon folio laciniato, flore pallido J. B. 2. 1059. Tragopogon laciniatis foliis Col. Phytob. 21.*

Scornozera capillaceo folio. *Hieracium capillaceo folio C. B. Pin. 129. Prodr. 66*

Scorzonera Luſitanica, Plantaginis folio.

Scorzonera Luſitanica, Gramineo folio, flore pallidè luteo.

Scorzonera quaſi Viperaria à voce Catalonica *Eſcorſo*, quæ *Viperam* ſignificat. Scorzonera differt à Lactuca tum ſeminis formâ, tum facie propria.

GENUS VIII.

Tragopogon. *Barbe de Bouc.*

TRAGOPOGON eſt plantæ genus, flore ſemifloſculoſo A, plurimis ſcilicet ſemifloſculis B conſtante, embryoni C inſidentibus & calyce D comprehenſis multifido quidem, ſed nequaquam ſquamoſo. Embryo autem deinde abit in ſemen F membranâ E ſeu involucro obvolutum, pappis inſtructum G, thalamoque H affixum. Tab. 270.

Tragapogonis ſpecies ſunt.

Tragopogon pratenſe, luteum, majus C. B. Pin. 274. *Tragopogon flore luteo J. B. 2. 1058. Tragopogon Dod. Pempt. 256.* L.

Tragopogon pratenſe, luteum, minus Mor. H. R. Bleſ.

Tragopogon folio oblongo, ſinuato C. B. Pin. 274. *Tragopogon folio ſinuato Prodr. 129.*

Tragopogon Porri folio, dilutè Ianthino flore H. R. Par. *Tragopogon lato Porri folio, dilutè Ianthino flore Joncq. Hort.*

Tragopogon purpuro-cæruleum, Porri folio, quod Artifi vulgò C. B. Pin. 274. *Barbula Hirci purpuro-cærulea Tabern. Icon. 599.*

Tragopogon Porri folio, flore nigro-purpureo C. B. Pin. 274.

Tragopogon Porri folio, flore cæruleo C. B. Pin. 274.

Tragopogon Porri folio, flore albo C. B. Pin. 274.

Tragopogon Gramineo folio, ſuaverubente flore Col. Part. 1. 231. *Tragopogon Gramineis foliis hirſutis C. B. Pin. 275.*

Tragopogon purpureo-cæruleum, Crocifolium C. B. Pin. 275. *Tragopogon Crocifolium, montanum, flore nigro-purpureo Col. Part. 1. 230.*

Tragopogon parvum, ex luteo purpuraſcens C. B. Pin. 274. *Tragopogon parvum flore Chondrillæ purpuro-ceruleæ Lob. Obſ. 297.*

Tragopogon hirſutum C. B. Pin. 274 *Tragopogon Apulum, humile, hirſutum, luteum Col. Part. 1. 233.*

Tragopogon differt à Scorzonerâ, calycis forma.

Tragopogon à vocibus Græcis τράγος *Hircus*, & πώγων *Barba*, propter ſemina ut ita dicam barbata, ſeu pappis inſtructa, quæ dum calyce obvolvun-

tur barbam Hircinam quodammodo æmulantur : è fummo enim calyce
Lib. 8. cap. 173. (ut ait Diofcorides) prolixa erumpit lanugo à qua fibi nomen afcivit.

SECTIO II.

De Herbis flore femiflofculofo, femine nullis pappis inftructo.

GENUS I.

Catanance.

Tab. 271. CATANANCE eft plantæ genus, flore A femiflofculofo, plurimis fcilicet femiflofculis B conftante, embryoni C infidentibus & calyce F fquamofo comprehenfis. Embryo autem deinde abit in femen D capitulo foliato E inftructum, in ipfo calyce G reconditum.

Catanances fpecies funt.

Catanance quorundam Lugd. 1190. *Catanance Dalechampii, flore Cyani, folio Coronopi J. B. 3. 26. Chondrilla carulea, Cyani capitulo C.B. Pin. 130.*

Catanance flore pleno, cæruleo. *Catanance affinis Sefamoides parvum, flore magis completo Camerarii J. B. 3. 27. Chondrilla carulea, Cyani capitulis, altera C. B. Pin. 130.*

Catanance flore luteo, latiore folio. *Stabe Plantaginis folio P. Alp. Exot. 286.*

Catanance flore luteo, anguftiore folio. *Stabe Plantaginis folio, anguftifolia H. Cathol.*

GENUS II.

Hedypnois.

Tab. 271. HEDYPNOIS eft plantæ genus, flore A femiflofculofo, plurimis fcilicet femiflofculis B conftante; embryoni C infidentibus & calyce D comprehenfis. Is autem deinde abit in fructum E quafi Meloniformem, gemino femine fœtum F; aliud nempe capitulo quodam inftruitur GH & meditullium floris occupat, aliud oram tenet veluti umbilicatum I L, & calycis folio ceu capfula obvolutum I K.

Hedypnoidis fpeciem unicam novi.

Hedypnois annua. *Hieracium capitulum inclinans, femine adunco C. B. Pin. 128. Hieracium florem inclinans J. B. 2. 1032. Hieracium facie Hedypnois Lob. Icon. 239.*

GENUS III.

Cichorium. *Chicorée.*

Tab. 272. CICHORIUM eft plantæ genus, flore A femiflofculofo, plurimis fcilicet femiflofculis B conftante, embryoni C infidentibus & calyce D comprehenfis, qui deinde contrahitur & veluti in capfulam abit E feminibus fœtam F an-

gulatis ac quafi cuneiformibus, umbilicatis G.

Cichorii fpecies funt.

Cichorium fylveftre five officinarum C. B. Pin. 125. *Cichorium fylveftre, Picris Dod. Pempt. 635. Cichorium fylveftre J. B. 2. 1007. Chicorée fauvage.* L

Cichorium fylveftre, flore rofeo C. B. Pin. 126.

Cichorium fylveftre, flore albo C. B. Pin. 126. L

Cichorium fylveftre, folio prorfus integro C. B. Pin. 125.

Cichorium fativum C. B. Pin. 125. *J. B. 2. 1007.* L

Cichorium fativum, florum femiflofculis laciniatis.

Cichorium fativum, flore albo C. B. Pin. 125.

Cichorium latifolium five Endivia vulgaris. *Intybus fativa, latifolia, five Endivia vulgaris C. B. Pin. 125. Intybum fativum, latifolium J. B. 2. 1011. Intybus major, fativa. Cichoreum domefticum Tabern. Icon. 173.*

Cichorium latifolium five Endivia vulgaris, floribus candidis. *Intybus fativa, latifolia, five Endivia vulgaris, floribus candidis C. B. Pin. 125.*

Cichorium anguftifolium, five Endivia vulgaris. *Intybus fativa, anguftifolia C. B. Pin. 125. Intybum fativum, anguftifolium J. B. 2. 1011. Serium. Cichorium fativum, minus Tabern. Icon. 174.*

Cichorium anguftifolium five Endivia anguftifolia, flore albo. *Intybum minus, album Tabern. Icon 174.*

Cichorium crifpum. *Intybus crifpa C. B. Pin. 125. Intybum fativum, crifpum J. B. 2. 1011. Intybus crifpa, Endivia crifpa Tabern. Icon. 173.*

Cichorium fpinofum, Creticum C. B. Prodr. 62. *Cichorium fpinofum C. B. Pin. 126. J. B. 2. 1013.*

Cichorium ex femine Cretici degener feu fpinis carens.

Cichorium Ægyptiacum nomen potiùs quam Græcum videtur; nam ex Plinio, *Intybum in Ægypto Cichorium vocant, quòd fylveftre fit, fativum autem Serin quod eft minus & venofius.* Lib. 20. cap. 8.

GENUS IV.

Lampfana.

LAMPSANA eft plantæ genus, flore A femiflofculofo: plurimis fcilicet Tab. 272. femiflofculis B conftante, embryoni C infidentibus & calyce D comprehenfis monophyllo & multifido, qui deinde abit in capfulam E ftriatam, feminibus fœtam F ut plurimùm tenuibus & acutis.

Lampfanæ fpeciem unicam novi.

Lampfana Dod. Pempt. 675. *J. B. 2. 1028. Soncho affinis Lampfana domeftica C. B. Pin. 124.* L

GENUS V.

Rhagadiolus.

RHAGADIOLUS eft plantæ genus, flore A femiflofculofo, plurimis fcili- Tab. 273. cet femiflofculis B conftante, embryoni CE infidentibus, à cujus capillamen-

to F perfodi folet pars pofterior D. Semiflofculi autem à calyce G comprehenduntur, cujus folia H deinde abeunt in totidem vaginas I, ut plurimum ftellæ in modum difpofitas L, femine I K fœtas, plerumque longo K & acuto.

Rhagadioli fpeciem unicam novi.

Rhagadiolus alter Cæfalp. 511. *Hieracium filiquâ falcatâ C. B. Pin. 128. Hieracium ftellatum J. B. 2. 1014. Hieracium Narbonenfe, falcatum Lob. Icon. 240.*

GENUS VI.

Scolymus. *Epine jaune.*

Tab. 273. SCOLYMUS eft plantæ genus, flore A femiflofculofo, plurimis fcilicet femiflofculis B conftante, embryoni D infidentibus, à cujus capillamento K perfodi folet pars pofterior C: Semiflofculi autem feparantur ab invicem à foliolo E & comprehenduntur calyce X fquamofo. Embryo verò deinde abit in femen F foliolo D adhærefcens thalamoque I affixum.

Scolymi fpecies funt.

Scolymus Chryfanthemos C. B. Pin. 384. *Spina lutea J. B. 3. 84. Carduus Chryfanthemus Dod. Pempt. 725.*

Scolymus Chryfanthemus, annuus A. R. Par. 111. *Scolymus Chryfanthemos, annuus Bot. Monfp. Scolymus Theophrafti Narbonenfis Cluf. Hift. cliij.*

Scolymus Chryfanthemus, Africanus, procerior H. R. Par.

CLASSIS XIV.

DE HERBIS ET SUFFRUTICIBUS,

Flore radiato.

Tab. 274. FLos RADIATUS duas partes habet, quarum media B *Difcus* appellatur ex flofculis D tota conftans, altera verò C quæ limbum occupat *Corona* dicitur ex femiflofculis F, rarò ex petalis planis [a] confecta. Flofculi autem & femiflofculi embryonibus E G infidere folent & calyce H comprehendi thalamo O affixi. Embryones deinde abeunt in femina, modò pappis L M, modò capitulis [b] foliatis inftructa, nunc utrifque [c] carentia, nunc quafi [d] marginata. Ex his alia obvolvuntur [e] capfulâ, alia foliolis [f] quibufdam ad perpendiculum pofitis inter fe diftinguuntur.

a Tab. 285. fig. 1.
b Tab. 284. H. I.
c Tab. 280. K.
d Tab. 283 R. Q.
e Tab. 284. O.
f Tab. 285. M.

SECTIO

SECTIO I.

De Herbis flore radiato, femine pappis inftructo.

GENUS I.

After.

ASTER eft plantæ genus, flore A radiato: cujus fcilicet difcus B ex plurimis flofculis D; corona verò C ex femiflofculis F componitur, embryonibus E, G infidentibus & calyce H fquamofo comprehenfis. Embryones autem deinde abeunt in femina I, K, N pappis L, M inftructa, thalamoque O affixa. Tab. 274.

Afteris fpecies funt.

After Atticus, cæruleus, vulgaris C. B. Pin. 267. *After Atticus, purpureo flore J. B. 2. 1044. After Atticus Dod. Pempt. 266.* L.

After Atticus, vulgaris, flore albo C. B. Pin. 267. *After Atticus, albo flore J. B. 2. 1044.*

After hirfutus, Auftriacus, cæruleo magno flore, foliis fubrotundis C. B. Pin. 267. *After hirfutus, Auftriacus, cæruleo magno flore C. B. Prodr. 124.*

After montanus, cæruleus, magno flore, foliis oblongis C. B. Pin. 267. *After purpureus, montanus J. B. 2. 1045. After vij, Auftriacus, v Cluf. Hift. xv.* L.

After Alpinus, flore purpurafcente Raii Hift. 268.

After montanus, cæruleus, omnium minimus H. R. Par.

After Atticus, Alpinus, alter C. B. Pin. 267. *After Atticus, cæruleus, Alpinus Cam. Epit. 905.*

After tripolii flore C. B. Pin. 267. *After Atticus, Monfpelienfis, purpureus, anguftioribus foliis J. B. 2. 1045. After minor, Narbonenfium, Tripolii flore Linariæ folio Lob. Icon. 349.*

After latifolius, Tripolii flore H. R. Par. *After Tripolii flore, latifolius Mor. H. R. Blef.*

After arvenfis, cæruleus, acris. *Conyza cærulea, acris C. B. Pin. 265. Senecio five Erygeron cæruleus, aliis Conyza cærulea J. B. 2. 1043. Erigerum quartum Dod. Pempt. 641.* L.

After Atticus, cæruleus, major. *Conyza cærulea, Alpina, major C. B. Pin. 265. Prodr. 124.*

After Atticus, cæruleus, minor. *Conyza cærulea, Alpina, minor C. B. Pin. 265. Conyza cærulea, Alpina, minor Prodr. 124.*

After maritimus, paluftris, cæruleus, Salicis folio. *Tripolium majus, cæruleum C. B. Pin. 267. Tripolium Dod. Pempt. 379. Tripolium majus J. B. 2. 1064.* L.

Aſter maritimus, paluſtris, cæruleus, minor. *Tripolium minus Lob. Icon. 298. J. B. 2. 1064.*

Aſter maritimus, paluſtris, albus, minor. *Aſter maritimus, Tripolium dictus, flore albo H. Amſtel. in 12.*

Aſter Pyrenæus, præcox, flore cæruleo, majori H. R. Par. *Aſter præcox, flore cæruleo, majori Mor. H. R. Bleſ.*

Aſter autumnalis, elatior, flore cæruleo, minore H. R. Par. *Aſter Americanus, latifolius, maximus, puniceis caulibus H. L. Bat. App.*

Aſter novæ Belgiæ, latifolius, umbellatus, floribus dilutè violaceis H. L. Bat.

Aſter novæ Angliæ, altiſſimus, hirſutus, floribus omnium maximis, purpuro-violaceis Prodr. Par. Bat. & Par. Bat.

Aſter Canadenſis, ſubhirſutus, Salicis folio, ſerotinus, flore cæruleo.

Aſter ſerotinus, procerior, ramoſus, Bellidis ſylveſtris flore H. R. Par. *Aſter flore Bellidis ſylveſtris, minoris Mor. H. R. Bleſ. 25.*

Aſter ſerotinus, ramoſus, alter, flore purpuraſcente H. R. Par. *Aſter elatior, flore cæruleo, minore, Bellidis minoris Mor. H. R. Bleſ.*

Aſter novæ Belgiæ, latifolius, paniculatus, floribus ſaturatè violaceis H. L. Bat.

Aſter Africanus, ramoſus, Hyſſopi foliis, floribus cæruleis Oldenl.

Aſter Africanus, ramoſus, Hyſſopi foliis, floribus albis Oldenl.

Aſter ramoſus, annuus, Canadenſis Mor. *Bellis ramoſa, umbellifera Corn. Pluk. Almag. Bot.*

Aſter Africanus, Helichryſi folio Oldenl.

Aſter Atticus, luteus, montanus, villoſus, magno flore C. B. Pin. 267. *Aſter montanus, flore luteo, magno, hirſutus, quibuſdam Oculus Chriſti J. B. 2. 1046. Aſter montanus, hirſutus Lob. Icon. 350.*

Aſter montanus, luteo magno flore C. B. Pin. 267. *Aſter montanus Lob. Icon. 350.*

Aſter luteus, radice odorâ C. B. Pin. 266. *Aſteris ſpecies, an Baccharis Col. Part. 1. 253.*

Aſter pratenſis, autumnalis, Conyzæ folio. *Conyza media, Aſteris flore luteo vel tertia Dioſcoridis C. B. Pin. 265. Conyza media Mathioli, flore magno, luteo, humidis locis proveniens J. B. 2. 1050. Conyza media Dod. Pempt. 52.*

Aſter pratenſis, Alpinus, flore aureo. *Coniza aquatica, Aſteris flore aureo C. B. Prodr. 124.*

Aſter Pannonicus, lanuginoſus, luteus. *Conyza Pannonica, lanuginoſa C. B. Pin. 265. Aſteri montano, hirſuto, magno flore, ſive Oculo Chriſti ſimilis ſi non idem, ſive Conyza tertia Cluſii J. B. 2. 1047. Conyza iij, Auſtriaca Cluſ. Hiſt. xx.*

Aſter Alpinus, piloſiſſimus. *Conyza Alpina, piloſiſſima C. B. Pin. 265. Conyza Helenitis, piloſa Lob. Icon. 348. J. B. 2. 1052.*

Aſter incanus, Verbaſci folio, villoſus. *Conyza incana C. B. Pin. 265. Co-*

nyza Helenitis, mellita, incana Lob. Icon. 347. J. B. 2. 1052.

After saxatilis, foliis glutinosis, villosis & graveolentibus. *Conyza montana foliis glutinosis, pilosis C. B. Pin. 265. Conyza montana Myconi, folio Hyssopi vulgaris, villoso J. B. 2. 1054. Conyza montana Lugd. 1201.*

After montanus, luteus, foliis oblongis. *Conyza montana, lutea, foliis oblongis C. B. Pin. 265. Conyza major, altera Thal. Tab. 11.*

After paluftris, luteus, folio longiori lanuginoso. *Conyzis affinis C. B. Pin. 265. Britannica Conyzoides quibusdam, Aster Pannonicus Clusio J. B. 2. 1047. Britannica vera Dalechampii Lugd. 1082.*

After maritimus, folio tereti, crasso, tridentato. *Crithmum maritimum flore Asteris Attici C. B. Pin. 288. Crithmum marinum, tertium Mathiolo, flore luteo Buphthalmi J. B. 3. 106. Crithmum Chrysanthemum Dod. Pempt. 706.*

After paluftris, laciniatus, luteus. *Conyza aquatica, laciniata C. B. Pin. 266 Conyza Helenitis, foliis laciniatis Lob. Icon. 347.*

After paluftris, parvo flore globoso. *Conyza major, flore globoso C. B. Pin. 266. Conyza media minor species, flore vix radiato J. B. 2. 1050. Conyza minima Dod. Pempt. 52.*

After maritimus, tuberosus, luteus. *Conyza marina Lugd. 1366. J. B. 2. 1055.*

After montanus, luteus, Salicis glabro folio C. B. Pin. 266. *Conyza media, Monspelienfis quibusdam Asteris Attici genus, folio glabro rigido J. B. 2. 1049. Bubonium luteum Tabern. Icon. 337.*

After Conyzoides, odoratus, luteus Eyst.

After Alpinus, luteus, Conyzæ vulgaris folio.

After Verbasci folio H. R. Par. *Aster tomentosus, luteus, Verbasci folio Bocc. 60. Astero di Ragusa, con foglie di Verbasco Zan. 33.*

After Americanus, Primulæ Veris folio, flore luteo, amplo, calyce crasso Plum.

After Americanus, Primulæ Veris folio, flore singulari, purpureo Plum.

After Americanus, frutescens, Stœchadis Citrinæ folio, flore umbellato, aureo Plum.

After Americanus, Jacobææ folio amplissimo, subtus incano Plum.

After Æthiopicus, Stœchadis foliis, flore aureo H. L. Bat.

After omnium maximus, Helenium dictus. *Helenium vulgare C. B. Pin. 276. Helenium sive Enula Campana J. B. 3. 108. Helenium Dod. Pempt. 344. Aunée.*

After, à voce Græca ἀστὴρ *Stella*; nam ex Dioscoride florem habet, foliolis stellæ modo radiatis. *Lib. 4. cap. 120.*

GENUS II.

Virga aurea. *Verge dorée.*

VIRGA AUREA est plantæ genus, flore A radiato, cujus scilicet discus B ex plurimis flosculis D; corona verò X ex semiflosculis F componitur, embryonibus E, G insidentibus & calice squamoso C K comprehensis. Embryones *Tab. 275.*

autem deinde abeunt in femina H pappis inftructa I. His notis addendi funt flores L M longa ferie in fummis ramulis nafcentes.

Virgæ aureæ fpecies funt.

Virga aurea latifolia, ferrata C. B. Pin. 268. *Virga aurea five Solidago Saracenica, latifolia, ferrata J. B. 2. 1063. Virga aurea margine crenato Dod. Pempt. 142.*

Virga aurea latifolia, ferrata, foliis lineis albis notatis C. B. Pin. 268.

Virga aurea vulgaris, latifolia J. B. 2. 1062. *Virga aurea, anguftifolia, minùs ferrata C. B. Pin 268. Virga aurea Dod. Pempt. 142.*

Virga aurea anguftifolia, minùs ferrata, flore albo C. B. Pin. 268. *Symphytum petræum, iij, flore albo Tabern. Icon. 561.*

Virga aurea montana, latiore folio glabro H. R. Par.

Virga aurea montana, latiore folio hirfuto H. R. Par.

Virga aurea Alpina, Laurinis rigidioribus foliis Bocc. Muf. Part. 2. 31. Tab. 16.

Virga aurea longo molli & lanceolato folio, Alpina Bocc. Muf. Part. 2. 34. Tab. 30.

Virga aurea anguftifolia, paniculâ fpeciosâ, Canadenfis H. R. Par.

Virga aurea Canadenfis, hirfuta, paniculâ minùs fpeciosâ H. R. Par.

Virga aurea Limonii folio, paniculâ uno verfu difpofitâ H. R. Par. *Virga aurea Mexicana C. B. Pin. App. 517.*

Virga aurea omnium minima H. R. Par. *Virga aurea omnium minima, floribus maximis Par. Bat.*

Virga aurea Virginiana, annua Zan. 205. *After Canadenfis, annuus, flore pappofo H. R. Par. Conyza Canadenfis, annua, acris, alba, Linariæ folio Bocc. Rarior. Plant. 85.*

Virga aurea major, foliis glutinofis & graveolentibus. *Conyza mas Theophrafti, major Diofcoridis C. B. Pin. 265. Conyza major, Monfpelienfis, odorata J. B. 2. 1053. Conyza major Dod. Pempt. 51.*

Virga aurea major, foliis glutinofis & graveolentibus, Gallas ferens. *Conyza major, capitata feu globofa Bocc. Rarior. Plant. 14.*

Virga aurea minor, foliis glutinofis & graveolentibus. *Conyza fœmina Theophrafti, minor Diofcoridis C. B. Pin. 265. Conyza minor, vera Lob. Icon. 346.*

Virga aurea Lufitanica, fruticofa, longiffimo, anguftiffimo & glutinofo folio.

Virga aurea patula, foliis auritis, floribus dilutè purpurafcentibus. *Afterifcus latifolius, autumnalis Corn. 64.*

Virga aurea patula, foliis non auritis, floribus dilutè purpurafcentibus. *Afterifcus autumnalis, alter, folio longiore H. R. Par. App.*

Virga aurea latifolia, floribus faturatè violaceis. *After novæ Angliæ latifolius, paniculatus, floribus faturatè violaceis H. L. Bat.*

Virga aurea patula, foliis undulatis, floribus dilutè purpurafcentibus. *After novæ Angliæ, purpureus, Virgæ aureæ facie & foliis undulatis Par. Bat.*

Virga aurea Tripolii floribus. *After novæ Angliæ, Tripolii floribus in fpicis longis difpofitis Prodr. Par. Bat.*

Virga aurea Canadenfis, folio fubrotundo, ferrato, glabro. *Virga aurea Canadenfis, Afterifci folio Par. Bat.*

Virga aurea Canadenfis, latiffimo folio glabro.

Virga aurea Canadenfis, altiffima, folio fubtùs incano.

Virga aurea novæ Angliæ, lato rigidoque folio Par. Bat. *Virga aurea ex nova York, foliis Symphiti majoris, hirfutis Schol. Bot.*

Virga aurea Canadenfis, humilior, Linariæ folio. *After novæ Angliæ, Linariæ folio, Chamæmeli flore Prodr. Par. Bat. After novæ Angliæ, Linariæ foliis, Chamæmeli floribus Par. Bat.*

Virga aurea Canadenfis, humilior, Salicis minoris folio.

Virga aurea Americana, flore maximo, Afphodeli radice Plum.

Virga aurea, à florum colore & ordine nomen invenit.

GENUS III.

Jacobæa. *Jacobée.*

JACOBÆA eft plantæ genus, flore A radiato, cujus fcilicet difcus B ex plurimis flofculis D, corona verò C ex femiflofculis F componitur, embryonibus E G, infidentibus & calyce H tubiformi ac multifido comprehenfis. Embryones autem deinde abeunt in femina I pappis inftructa K, thalamoque L affixa. *Tab. 276.*

Jacobææ fpecies funt.

Jacobæa vulgaris, laciniata C. B. Pin. 131. *Jacobæa vulgaris J. B. 2. 1057. Jacobæa Dod. Pempt. 642.*

Jacobæa vulgaris, foliis inftar Erucæ laciniatis C. B. Pin. 131.

Jacobæa vulgaris, foliis ad Raphanum accedentibus C. B. Pin. 131.

Jacobæa altiffima, Lufitanica, tenuiffimè laciniata.

Jacobæa latifolia, paluftris five aquatica Raii Hift. 285.

Jacobæa Alpina, foliis fubrotundis, ferratis C. B. Pin. 131. *Conyza Alpina J. B. 2. 1055. Jacobæa Alpina, foliis rotundis, ferratis Prodr. 69.*

Jacobæa montana, integro, rotundo folio Barr. Icon. *Bocc. Muf. Part. 2. Tab. 49.*

Jacobæa montana integro fublongo folio Barr. Icon.

Jacobæa montana, Betonicæ folio Barr. Icon. *Bocc. Muf. Part. 2. Tab. 49.*

Jacobæa Alpina, foliis longioribus, ferratis. *Virga aurea anguftifolia, ferrata, five Solidago Saracenica J. B. 2. 1063. Virga aurea anguftifolia, ferrata C. B. Pin. 268. Confolida aurea Tabern. Icon. 556.*

Jacobæa paluftris, altiffima, foliis ferratis. *Conyza paluftris, ferratifolia C. B. Pin. 266. Virga aureæ five Solidagini anguftifoliæ affinis, Lingua avis Dalechampii J. B. 2. 1063. Confolida paluftris Tabern. Icon. 555.*

Jacobæa pratenfis, altiffima, Limonii folio. *Virga aurea major vel Doria C. B. Pin. 268. Panax Chironeum Theophrafti Tabern. Icon. 871. Alifma Monfpelienfium five Doria J. B. 2. 1064.*

Jacobæa pratenfis, altiffima, Limonii folio, floribus denfioribus. *Virga au-*

rea major, altera, ex Doria degener. H. R. Par.

Jacobæa Sicula, Glasti folio. *Jacobæa Ætnea, Glasti folio leviter dentato, umbellifera H. Cathol.*

Jacobæa Chrysanthemi Cretici folio glauco.

Jacobæa tenuissimè laciniata Buphtalmi flore H. R. Par. *Jacobæa Sicula, Chrysanthemi facie Bocc. Rarior. Plant. 66.*

Jacobæa Hispanica, Rorismarini folio. *Jacobæa Crithmi littorei foliis Mor. H. R. Bles. Jacobæa Lini folio, Hispanica & Italica Bocc. Mus. Part. 2. Tab. 49.*

Jacobæa multifida, umbellata, annua Bocc. Rarior. Plant. 94.

Jacobæa Senecionis folio incano, perennis Raii Hist. 285.

Jacobæa Senecionis folio Mor. H. R. Bles.

Jacobæa maritima, Senecionis folio crasso & lucido, Massiliensis. *Jacobæa maritima, minima, glabra, Senecionis folio, Italica Barr Icon.*

Jacobæa Hispanica, minùs laciniata, petalis brevissimis. *Senecio folio non laciniato J. B. 2. 1043. C. B. Pin. 131. Senecionis genus Myconi Lugd. 577.*

Jacobæa Pannonica, 1 Clus. Hist. xxj. *Senecio incanus, pinguis C. B. Pin. 131. Senecio hirsutus, viscidus, major, odoratus J. B. 2. 1042. Erigeron tomentosum, alterum Lob. Icon. 226.*

Jacobæa montana, lanuginosa, angustifolia, non laciniata C. B. Pin. 131. *Jacobæa Pannonica, folio non laciniato J. B. 2. 1058. Jacobæa ij Clus. Hist. xxij.*

Jacobæa maritima, non laciniata, lanuginosa, latifolia.

Jacobæa foliis amplioribus incanis Mor. H. R. Bles.

Jacobæa maritima C. B. Pin. 131. *Jacobæa marina sive Cineraria J. B. 2. 1058. Marina Jacobæa & Artemisia marina Neotericorum sive Cineraria Lob. Icon. 227.*

Jacobæa maritima sive Cineraria latifolia C. B. Pin. 131. *Prodr. 69.*

Jacobæa ex maritimo semine degener H. R. Par.

Jacobæa Alpina, Absinthii folio, humilior. *Chrysanthemum Alpinum, incanum, foliis laciniatis C. B. Pin. 134. Chrysanthemum Alpinum, Judenbergense Jacobææ affine J. B. 2. 1058. Chrysanthemum Alpinum, 1 Clus. Hist. 333. Jacobæa Alpina, pumila Bocc. Mus. Part. 2. Ta. 8.*

Jacobæa incana, Pyrenaica, saxatilis & latifolia.

Jacobæa integro & crasso Hieracii folio. *Doronicum integro & crasso Hieracii folio Bot. Monsp. App.*

Jacobæa Pyrenaica, Persicæ folio. *Doronicum Pyrenaicum, Persicæ folio, glabrum Schol. Bot.*

Jacobæa foliis Ferulaceis, flore majore. *Chrysanthemum Hispanicum, tenuifolium Mor. H. R. Bles.*

Jacobæa foliis Ferulaceis, flore minore. *Chrysanthemum Alpinum, foliis Abrotani multifidis C. B. Pin 134. Chrysanthemum Alpinum, ij Clus. Hist. 334. Chrysanthemum Alpinum, Etscherianum, Jacobææ affine J. B. 2. 1058.*

Jacobæa Africana, frutefcens, Abrotani folio Oldenl.
Jacobæa Africana, frutefcens, Hormini folio Oldenl.
Jacobæa Africana, Sonchi folio Oldenl.
Jacobæa Africana, Dentis Leonis folio Oldenl.
Jacobæa Africana, Abfinthii foliis Oldenl.
Jacobæa Africana, foliis integris, undulatis & crifpis Oldenl.
Jacobæa Africana, laciniata, latifolia, flore purpureo Oldenl.
Jacobæa Africana, laciniata, anguftifolia, flore purpureo Oldenl.
Jacobæa Africana, radice tuberofâ H. L. Bat. App. *Jacobea affinis radice tuberofa, Capitis Bona Spei Breyn. Cent. 1. 138.*
Jacobæa Americana, arborefcens, Helenii folio lucido Plum.
Jacobæa Americana, foliis Salicis ad margines villofis Plum.
Jacobæa Americana, humi fufa, Hyperici foliis Plum.
Jacobæa quafi flos Sancti Jacobi.

GENUS IV.

Tuffilago. *Pas d'Afne.*

TUSSILAGO eft plantæ genus, flore A radiato, cujus fcilicet difcus B ex plurimis flofculis D corona verò C ex femiflofculis F componitur. Embryonibus E,G infidentibus & calyce L multifido comprehenfis. Embryones autem deinde abeunt in femina I pappis inftructa H, thalamoque K affixa. His notis addendum eft flores priùs quàm folia nafci. Tab. 276.

Tuffilaginis fpeciem unicam novi.

Tuffilago vulgaris C. B. Pin. 197. *Tuffilago J. B. 3. 563. Bechium five Farfara Dod. Pempt. 596.*
Tuffilago, à fedanda tuffi.

GENUS V.

Doronicum. *Doronic.*

DORONICUM eft plantæ genus, flore A radiato, cujus fcilicet difcus X ex plurimis flofculis B; corona verò Z ex femiflofculis C componitur, embryonibus D, E infidentibus & calyce F pelviformi & multifido comprehenfis. Embryones autem deinde abeunt in femina G pappis inftructa K thalamoque I affixa. Tab. 277.

Doronici fpecies funt.

Doronicum radice dulci C. B. Pin. 184. *Doronicum folio fubrotundo, ferrato J. B. 3. 17. Doronicum iij, Auftriacum, ij Cluf. Hift. xvij.*
Doronicum radice Scorpii brachiata C. B. Pin. 184. *Doronicum brachiata radice, Cancri forcipularum ritu Lob. Icon. 649*
Doronicum radice Scorpii C. B. Pin. 184. *Doronicum latifolium Cluf. Hift. xvij.*
Doronicum Plantaginis folio C. B. Pin. 184. *Doronicum folio ferè Plantaginis oblongo J. B. 3. 18. Doronicum minus officinarum Lob. Icon. 648.*
Doronicum Plantaginis folio, alterum C. B. Pin. 185. *Doronicum Germani-*

cum, foliis semper ex adverso nascentibus, villosis J. B. 3. 19. Alisma Mathioli seu Plantago montana Ejusd. 3. 20. Damasonium 1 Dioscoridis Tabern. Icon. 738.

Doronicum longifolium, hirsutie asperum C. B. Pin. 185. *Doronici species ex Horto Ferrariensi, folio longo, hirsuto J. B. 3. 19. Doronicum ij, Austriacum 1 Clus. Hist. xvij*

Doronicum latifolium, magno flore C. B. Pin. 185. *Doronicum folio lato, flore magno J. B. 3. 17. Doronicum iiij, Stiriacum Clus. Hist. xvij.*

Doronicum maximum, foliis caulem amplexantibus C. B. Pin. 185. *Doronicum maximum, foliis Hyoscyami Peruviani modo caulem amplectentibus J. B. 3. 18. Doronicum vij, Austriacum iij, Clus. Hist. xix.*

Doronicum nigra radice, Campoclarense Col. Part. 2. 36.

Doronicum Plantaginis folio, Lusitanicum.

Doronicum differt à Jacobæâ calycis formâ unde *Doronicum Pyrenaicum Persicæ foliis, glabrum Scol. Bot.* ad Jacobæam revocandum existimo.

SECTIO II.

De Herbis, flore radiato, seminibus capitulo foliato instructis.

GENUS I.

Tagetes. *Oeillet d'Inde.*

Tab. 278. TAGETES est plantæ genus, flore A radiato, cujus scilicet discus B ex plurimis flosculis D, E, F multifariam incisis; corona verò C ex semi-flosculis G componitur, embryonibus H, I, K, L insidentibus & calyce M N monophyllo & tubulato comprehensis. Embryones autem deinde abeunt in semina P angulata, capitulo foliato R instructa, & thalamo O Q affixa: occurrunt plerique flores ex flosculis fistulosis S T compositi.

Tagetis species sunt.

Tagetes maximus, rectus, flore simplici, ex luteo pallido J. B. 3. 100. *Tanacetum Africanum majus simplici flore C. B. Pin. 133. Flos Africanus, major, simplici flore Tabern. Icon. 13.*

Tagetes maximus, rectus, flore maximo, multiplicato J. B. 3. 100. *Tanacetum sive Flos Africanus major, flore pleno C. B. Pin. 132. Flos Africanus major, aureus, multiflorus Tabern. Icon. 13.*

Tagetes Indicus, minor, simplici flore, sive Cariophyllus Indicus sive Flos Africanus J. B. 39. 8. *Tanacetum Africanum seu Flos Africanus, minor C. B. Pin. 133. Flos Africanus minor, flore simplici Tabern. Icon. 12.*

Tagetes Indicus, minor, multiplicato flore J. B. 3. 99. *Flos Africanus, minor, multiflorus Tabern. Icon. 12. Tanacetum Africanum sive Flos Africanus minor, flore pleno C. B. Pin. 133.*

Tagetes Indicus, minor, flore pleno, luteo-rubescente. *Caryophyllus Indicus*

dicus, plenus, flore luteo-rubescente, minor Eyst.

Tagetes Indicus, medius, flore luteo-pallido J. B. 3. 99.

Tagetes Indicus, medius, flore luteo, multiplicato H. L. Bat.

Tagetes Indicus, flore simplici, fistuloso H. L. Bat. *Tanacetum sive Flos Mexicanus, flore fistuloso, simplici C. B. Pin. 133. Caryophyllus Mexicanus, flore fistuloso simplici Col. Part. 2. 46.*

Tagetes Indicus, flore fistuloso, duplicato H. L. Bat. *Tanacetum sive Flos Mexicanus, flore fistuloso, pleno C. B. Pin. 133. Caryophyllus Mexicanus, alter, polyanthos, fistuloso flore Col. Part. 2. 48.*

Tagetes Indicus, minimus, flore sericea hirsutie obsito H. L. Bat. *Tanacetum Africanum, minimum, sericea hirsutie obsitum C. B. Pin. 133. Caryophylli Hispani dicti varietas septima & octava Col. Descript. Part. 2. 47.*

Tagetes foliis tenuissimè divisis. *Tanacetum Africanum, foliis tenuissimè divisis C. B. Pin. 133. Caryophylli Hispani dicti varietas nona Col. Descript. Part. 2. 47.*

Tagetis species flore fructuque carentes foliis fœtidis & ad nervum ferè incisis dignosci solent.

GENUS II.

Corona Solis. *Soleil.*

CORONA SOLIS est plantæ genus, flore A radiato, cujus scilicet discus B ex plurimis flosculis D; coronâ verò C ex semiflosculis F componitur, embryonibus E, G insidentibus, foliolis H, N imbricatis inter se distinctis, & calyce I squamoso comprehensis. Embryones autem deinde abeunt in semina K duobus foliolis L instructa. *Tab. 279.*

Coronæ Solis species sunt.

Corona Solis Tabern. Icon. 763. *Helenium Indicum, maximum C. B. Pin. 276. Herba maxima J. B. 3. 107.*

Corona Solis ij Tabern. Icon. 763. *Helenium Indicum, ramosum C. B. Pin. 277. Chrysanthemum Canadense, latifolium, humilius Mor. H. R. Bles.*

Corona Solis maxima, semine albo, cinereo & striato. *Helenium Indicum, ramosum, semine albo, cinereo, & striato H. R. Par.*

Corona Solis perennis, flore & semine maximis. *Helenium Indicum, flore & semine maximis, perenne H. L. Bat. 142.*

Corona Solis minor, fœmina Tabern. Icon. 764. *Helenium Indicum, minus C. B. Pin. 277.*

Corona Solis parvo flore, tuberosâ radice. *Helianthemum Indicum tuberosum C. B. Pin. 277. Flos Solis Farnesianus, Aster Peruanus, tuberosus Col. Part. 2. 13. Taupinambours.*

Corona Solis parvo flore, radice oblonga. *Helenium Indicum, tuberosum, radice oblonga Mor. H. R. Bles.*

Corona Solis latifolia, altissima. *Chrysanthemum Canadense, latifolium, altissimum Mor. H. R. Bles.*

Corona Solis altiſſima, caule alato. *Chryſanthemum Canadenſe, bidens, alato caule Mor. H. R. Bleſ.*

Corona Solis Rapunculi radice. *Chryſanthemum Canadenſe, Rapunculi radice, ſtrumoſum vulgò H. L. Bat. Helenium Canadenſe, altiſſimum, Voſacan dictum H. R. Par.*

Corona Solis ampliſſimo folio, minore flore. *Corona Solis minor. Tabern. Icon. 764.*

Corona Solis Trachelii folio, radice repente. *Chryſanthemum Virginianum, Plantaginis rugoſis foliis, radice repente Pluk. Almag. Bot.*

Corona Solis altiſſima, Virgæ aureæ foliis. *Chryſanthemum Scrophulariæ foliis, Americanum Pluk. Phytog. Tab. 22. fig. 1.*

Corona Solis anguſtifolia, repens, flore dilutè luteo. *Chryſanthemum Virginianum, anguſtiori folio, repens, flore ſulphureo Pluk. Almag. Bot. & Phytog. Tab. 21. fig. 2.*

Corona Solis Salicis folio, alato caule. *Aſter luteus, alatus Corn. 62.*

Corona Solis Americana, fruteſcens, Lychnidis folio, flore luteo Plum.

Corona Solis Americana, fruteſcens, Laureolæ folio, flore luteo Plum.

Corona Solis Americana, maritima, humilis, folio carnoſo, tricuſpidi, flore luteo Plum.

Corona Solis foliis profundè inciſis. *Solis flos minor Lob. Icon. 593.*

Corona Solis foliis amplioribus, laciniatis. *Chryſanthemum Americanum, laciniato folio, majus Mor. H. R. Bleſ.*

Corona Solis foliis anguſtioribus, laciniatis. *Chryſanthemum Americanum, laciniato folio obſcuriùs virenti, minus Mor. H. R. Bleſ. Aconitum Helianthemum, Canadenſe Corn. 178.*

Corona Solis novæ Angliæ, folio ampliſſimo, trifido.

Corona Solis, à floris formâ & colore nomen invenit.

SECTIO III.

De Herbis, flore radiato, ſemine pappis & capitulis folioſis carente.

GENUS I.

Bellis. *Pâquerete.*

Tab. 280. BELLIS eſt plantæ genus, flore A radiato, cujus ſcilicet diſcus B ex plurimis floſculis D; corona verò C ex ſemifloſculis F componitur, embryonibus E, G inſidentibus & calyce H ſimplici ac multifido comprehenſis. Embryones autem deinde abeunt in ſemina I thalamo ut plurimùm pyramidato K L affixa.

Bellidis ſpecies ſunt.

Bellis ſylveſtris, media, caule carens C. B. Pin. 261. *Bellis ſylvatica J. B. 3. 114. Bellis ſylveſtris Dod. Pempt. 265.*

Bellis ſylveſtris,minor C.B. Pin.261. *Bellis minor, ſylveſtris, ſpontanea J. B.L. 3. 111. Bellis minor, ſylveſtris Tabern. Icon. 328.*

Bellis ſylveſtris, minor, flore mixto Eyſt.

Bellis minor, ſylveſtris, flore cæruleo H. Edinb.

Bellis ſylveſtris, minor, flore pleno, rubro Eyſt.

Bellis caule bipedali, nudo, foliis magnis,latis,floribus rubris & albis,Alpina Mentz. Pug.

Bellis foliis parvis, floribus albis, Alpina Mentz. Pug.

Bellis minima, annua Triumf. 82.

Bellis maritima, minima, Roris Solis folio, Cyrnæa Bocc. Muſ. Part.2. Tab. 107.

Bellis hortenſis, flore pleno, eoque magno, albo C. B. Pin.261. *Bellis hortenſis ſive flore multiplicato J. B. 3. 113.*

Bellis hortenſis, flore pleno, eoque magno, incarnato C. B. Pin. 261.

Bellis hortenſis, flore pleno, eoque magno, rubro C. B. Pin. 261.

Bellis hortenſis, flore pleno, eoque magno, vario C. B. Pin. 261. *Bellis multiplici flore variegato Lob. Icon. 477.*

Bellis hortenſis, flore pleno, eoque parvo C. B. Pin. 261. *Bellis minor, hortenſis Tabern. Icon. 328.*

Bellis hortenſis, flore pleno, eoque parvo, rubro C.B. Pin. 261. *Bellis minor, hortenſis, flore rubro Tabern. Icon. 327.*

Bellis hortenſis, prolifera C. B. Pin. 262. *Bellis hortenſis, ſuaverubens, viridiſque prolifera Lob. Icon. 477.*

Bellis nova, ſuaverubens, umbellifera Belgarum H. R. Par.

Bellis hortenſis, flore herbaceo Mor. H. R. Bleſ.

Bellis hortenſis, rubra, flore multiplici, fiſtuloſo H. R. Par.

Bellis hortenſis, flore albo, bullato H. R. Par.

Bellidis ſpecies flore fructuque carentes foliis ſubrotundis, ad oram inciſis densè naſcentibus dignoſci ſolent.

Genus II.

Chryſanthemum.

Chrysanthemum eſt plantæ genus, flore radiato A, D, cujus ſcilicet diſcus B, E ex plurimis floſculis G, L; corona verò C, F ex ſemifloſculis I, N componitur, embryonibus G, M, K, Θ inſidentibus & calyce P ſemiſphærico ac ſquamoſo comprehenſis. Embryones autem deinde abeunt in ſemina plerumque angulata aut ſtriata Q, R vel tenuia & acuta S. *Tab. 280.*

Chryſanthemi ſpecies ſunt.

Chryſanthemum foliis Matricariæ C. B. Pin. 134. *Chryſanthemum majus, folio valde laciniato, flore croceo J. B. 3. 104. Chryſanthemum Mathioli, Chalcitis Tabern. Icon. 125.*

Chryſanthemum majus, folio profundiùs laciniato, magno flore C. B. Pin. 134. *Chryſanthemum Creticum Cluſ. Hiſt. 335.*

Chryſanthemum Creticum, petalis florum fiſtuloſis.

Chryfanthemum Creticum, flore polypetalo, five pleno H. Cathol. Supp. 2. 18.

Chryfanthemum flore partim candido, partim luteo C. B. Pin. 134. *Chryfanthemum Creticum, mixtum Eyft.*

Chryfanthemum flore pleno, partim candido, partim luteo.

Chryfanthemum majus, alterum, fulphureo magno flore H. R. Par.

Chryfanthemum alterum, foliis tenuiùs diffectis & geniculis rubentibus H. R. Par.

Chryfanthemum majus, folio in minores lacinias divifo C. B. Pin. 134. *Chryfanthemum ij Cluf. Hift. 334. J. B. 3. 104.*

Chryfanthemum folio minùs fecto, glauco J. B. 3. 105. *Bellis lutea, foliis profundè incifis, major C. B. Pin. 262. Chryfanthemum fegetum Lob. Icon. 552.*

Chryfanthemum fegetum, flore fulphurei coloris.

Chryfanthemum latifolium J. B. 3. 105. *Chryfanthemum Myconi Lugd. 873. Bellis lutea, foliis fubrotundis C. B. Pin. 262.*

Chryfanthemum parvum five Bellis lutea, parva, latifolia J. B. 3. 105.

Chryfanthemum Lufitanicum, Agerati folio.

Chryfanthemum Lufitanicum, foliis anguftis, dentatis.

Chryfanthemum Americanum, humile, Ranunculi folio Plum.

Chryfanthemum, à vocibus Græcis χρύσος, *aurum*, & ἄνθεμον *Flos*; quafi dicas *Florem aureum*.

GENUS III.

Leucanthemum. *Marguerite.*

LEUCANTHEMUM eft plantæ genus, à Chryfanthemo diverfum, folo femiflofculorum colore, qui omnino candicant.

Leucanthemi fpecies funt.

Leucanthemum vulgare. *Bellis fylveftris, caule foliofo, major C. B. Pin. 261. Bellis major Dod. Pempt. 265. J. B. 3. 114.*

Leucanthemum vulgare, caule villis canefcente. *Bellis fylveftris, caule foliofo, hirfuto, major, acutiore folio C. B. Pin. 261.*

Leucanthemum Alpinum, majus, rigido folio. *Bellis Alpina, major, rigido folio C. B. Pin. 261. Prodr. 120. Bellis Alpina, major, foliis anguftis, rigidis J. B. 3. 115.*

Leucanthemum montanum, majus, folio acuto. *Bellis montana, major, folio acuto C. B. Pin. 261. Prodr. 121. Bellidis Alpinæ alia fpecies minor, folio non rigido J. B. 3. 115.*

Leucanthemum montanum, folio obtufo, crenato. *Bellis montana, folio obtufo, crenato C. B. Pin. 261. Prodr. 121.*

Leucanthemum radice repente, foliis latioribus, ferratis. *Bellis radice repente, foliis latioribus, ferratis Mor. H. R. Blef.*

Leucanthemum montanum, minus. *Bellis montana, minor J. B. 3. 315.*

Leucanthemum montanum, foliis Chryfanthemi. *Bellis Tanaceti folio Bil-*

let. 61. Bellis montana, major, foliis Chryſanthemi Cretici anguſtioribus Bot. Monſp. App.

Leucanthemum Gramineo folio. *Bellis montana, Gramineis foliis Bot. Monſp. App.*

Leucanthemum latiſſimo folio, flore maximo.

Leucanthemum Alpinum, foliis Coronopi.

Leucanthemum Alpinum, foliis profundè inciſis.

Leucanthemum Pyrenaicum, minimum, multifido incano folio.

Leucanthemum Luſitanicum, argenteo laciniato folio.

Leucanthemum Canarienſe, foliis Chryſanthemi, Pyrethri ſapore.

Leucanthemum, à vocibus Græcis λευκὸς *albus*, & ἄνθεμον *Flos* quaſi *Flos albus*.

GENUS IV.

Matricaria. *Matricaire.*

MATRICARIA eſt plantæ genus, flore A plerumque radiato, cujus diſcus B ex plurimis floſculis D, corona verò C ex ſemifloſculis F componitur, embryonibus E, G inſidentibus & calyce I ſemiſphærico & ſquamoſo comprehenſis. Embryones autem deinde abeunt in ſemina H oblonga, thalamo K affixa. His notis addendum eſt flores quaſi per faſciculos naſci & folia multifariam ac veluti per conjugationes ſecari. *Tab. 281.*

Matricariæ ſpecies ſunt.

Matricaria vulgaris ſeu ſativa C. B. Pin. 133. *Matricaria vulgò minus Parthenium J. B. 3. 129. Artemiſia tenuifolia Tabern. Icon. 8.*

Matricaria vulgaris, ſeu ſativa, caulibus rubentibus H. L. Bat.

Matricaria ſylveſtris, flore toto luteo C. B. Pin. 133.

Matricaria odoratior C. B. Pin. 134. *Matricaria odorata J. B. 3. 130. Artemiſia tenuifolia, odorata Tabern. Icon. 9.*

Matricaria flore pleno C. B. Pin. 134. *J. B. 3. 130. Artemiſia tenuifolia, flore pleno Tabern. Icon. 9.*

Matricaria foliis florum albis, triplici ſerie radiatis H. R. Par.

Matricaria foliis florum fiſtuloſis H. R. Par.

Matricaria foliis elegantiſſimè criſpis & petalis florum fiſtuloſis.

Matricaria petalis marginalibus, planis, diſcoidibus, fiſtuloſis H. L. Bat.

Matricaria flore aphyllo H. R. Par. *Matricaria bullatis floribus aureis Park. Theat. 83.*

Matricaria Tanaceti folio, flore majore, ſemine umbilicato. *Tanacetum montanum, inodorum, flore majore C. B. Pin. 132. Tanacetum inodorum, i. Cluſ. Hiſt. 338.*

Matricaria Tanaceti folio, flore minore, ſemine umbilicato. *Tanacetum montanum, inodorum, minore flore C. B. Pin. 132. Tanacetum inodorum, ij. Cluſ. Hiſt. 338.*

Matricaria Pyrenaica, Buphthalmi folio.

Matricaria Americana, Ambroſiæ folio, parvo flore albo.

Matricaria, à Matrice ſeu fœmina, cujus morbis auxiliari exiſtimatur.

GENUS V.

Chamæmelum. *Camomille.*

Tab. 281. CHAMÆMELUM eſt plantæ genus, flore A plerumque radiato, cujus ſcilicet diſcus B ex plurimis floſculis D : corona verò C ex ſemifloſculis F componitur, embryonibus E,G inſidentibus & calyce H ſquamoſo comprehenſis. Embryones autem deinde abeunt in ſemina K thalamo I affixa. His notis addenda ſunt folia in tenuiſſimas lacinias diviſa, totiuſque plantæ facies.

Chamæmeli ſpecies ſunt.

Chamæmelum vulgare, leucanthemum Dioſcoridis C. B. Pin. 135. *Chamæmelum vulgare, amarum J. B. 3. 116. Chamæmelum vulgare Dod. Pempt. 257.*

Chamæmelum nobile ſive leucanthemum, odoratius C. B. Pin. 135. *Chamæmelum odoratiſſimum, repens, flore ſimplici J. B. 3. 118. Chamæmelum odoratum Dod. Pempt. 260.*

Chamæmelum nobile, flore multiplici C. B. Pin. 135. *Chamæmelum Romanum, flore multiplici Tabern. Icon. 19. Chamæmelum repens, odoratiſſimum, perenne, flore multiplici J. B. 3. 119.*

Chamæmelum luteum, capitulo aphyllo C. B. Pin. 135. *Chamæmelum aureum, peregrinum, capitulo ſine foliis J. B. 3. 119. Anthemis, Chryſanthemon Herbariorum Lob. Icon. 771.*

Chamæmelum inodorum C. B. Pin. 135. *Chamæmelum inodorum ſive Cotula non fœtida J. B. 3. 120. Cotula Tabern. Icon. 21.*

Chamæmelum inodorum, flore pleno H. R. Par.

Chamæmelum fœtidum C. B. Pin. 135. *Chamæmelum fœtidum ſive Cotula fœtida J. B. 3. 120. Cotula alba Dod. Pempt. 258.*

Chamæmelum fœtidum, flore pleno.

Chamæmelum fœtidum, marinum J. B. 3. 121.

Chamæmelum maritimum Dalechampii Lugd. 1394. *Matricaria maritima C. B. Pin. 134. Chamæmelum marinum J. B. 3. 122.*

Chamæmelum leucanthemum, incanum, Hiſpanicum, minus C. B. Pin. 136. *Prodr. 70.*

Chamæmelum Alpinum, Abrotani folio. *Abſinthium montanum, Chamæmeli flore magno C. B. Pin. 140. Abſinthium montanum, flore Chamæmeli J. B. 3. 184. Abſinthium montanum Col. Phytob. 24.*

Chamæmelum majus, folio tenuiſſimo, caule rubente H. R. Monſp.

Chamæmelum majus, folio tenuiſſimo, caule rubente, flore pleno.

Chamæmelum Alpinum, magno flore, tenuiſſimo folio, inodorum.

Chamæmelum montanum, Millefolii folio.

Chamæmelum maritimum, Abſinthii folio.

Chamæmelum ſegetum, odoratum, Abſinthii folio breviore.

Chamæmelum Sophiæ folio. *Anthemis craſſis Sophiæ foliis Bocc. Muſ. Part. 2. 150. Anthemis Sophiæ foliis Ejuſd. Tab. 110.*

Chamæmelum à vocibus χαμαὶ *humi*, & μῆλον *Pomum*, quaſi Pomum humile : nonnullæ enim Chamæmeli ſpecies Pomum redolent.

GENUS VI.

Cotula.

COTULA est plantæ genus, flore A nunc radiato, nunc flosculoso, cujus scilicet discus B ex plurimis flosculis C, corona verò E (si adsit) ex semiflosculis F componitur, embryonibus D, G insidentibus & calyce H plerumque squamoso comprehensis. Embryones autem deinde abeunt in semina I plana, cordiformia & quasi alata K. Tab. 282.

Cotulæ species sunt.

Cotula flore luteo, radiato. *Buphthalmum Cotulæ folio C. B. Pin. 134. Buphthalmum tenuifolium, folio Millefolii ferè J. B. 3. 124. Buphthalmon alterum, folio & facie Cotulæ fœtidæ Lob. Icon. 772.*

Cotula flore luteo, nudo. *Chrysanthemum Valentinum Clus. Hist. 332. Buphthalmo tenuifolio simile, Chrysanthemum Valentinum Clusii J. B. 3. 125.*

Cotula Lusitanica, humilior & supina.

Cotula Africana, calyce eleganti, cæsio. *Chamæmelum Æthiopicum, lanuginosum Breyn. Cent. 1. 73.*

GENUS VII.

Buphthalmum. *Oeil de Beuf.*

BUPHTHALMUM est plantæ genus, flore A radiato, cujus scilicet discus B ex plurimis flosculis C foliolo imbricato H inter se distinctis: corona verò E ex semiflosculis F componitur, embryonibus DG insidentibus & calyce I squamoso comprehensis. Embryones autem deinde abeunt in semina plerumque tenuia & angulosa K. His notis addenda est totius plantæ facies. Tab. 282.

Buphthalmi speciem unicam novi.

Buphthalmum Tanaceti minoris foliis C. B. Pin. 134. *Chamæmelum Chrysanthemum quorundam J. B. 3. 122. Buphthalmum vulgare, Chrysanthemo congener Clus. Hist. 332.*

Buphthalmum Tanaceti minoris folio, flore albo.

Buphthalmum differt à Matricaria floribus, qui plerumque singulares sunt, à Bellide & à Chamæmelo foliis, quæ Tanaceti modo quasi per conjugationes secantur.

Buphthalmum, à vocibus Græcis βοῦς *Bos*, & ὀφθαλμὸς *Oculus*; quasi diceres oculum bovillum: *Flores enim* (ut ait Dioscorides) *habet melinos, oculorum similitudine: unde & herba nomen traxit.* Lib. 2. cap. 156.

GENUS VIII.

Millefolium. *Mille-feuille.*

MILLEFOLIUM est plantæ genus, flore A radiato, cujus scilicet discus B ex plurimis flosculis D; corona verò ex semiflosculis F componitur, embryonibus E, G insidentibus, & calyce H squamoso & ferme cilyndraceo com- Tab. 283.

prehenfis. Embryones autem deinde abeunt in femina I tenuia. His notis addendum eft folia tenuiter fecari, floreſque in faſciculos denſos naſci.

Millefolii ſpecies ſunt.

Millefolium maximum, umbellâ albâ C. B. Pin. 140. *Prodr. 72.*

Millefolium vulgare, album C. B. Pin. 140. *Millefolium Stratiotes, pennatum, terreſtre J. B. 3. 136. Millefolium ſive Achillæa Dod. Pempt. 100.*

Millefolium purpureum, majus C. B. Pin. 140. *Millefolium rubro colore Cluſ. Hiſt. 331.*

Millefolium vulgare, purpureum, minus C. B. Pin. 140. *Millefolium purpurei floris Dod. Pempt. 100.*

Millefolium nobile Trag. 476. *Tanacetum minus, album, odore Camphoræ ſive Achillæa Dioſcoridis C. B. Pin. 132. Achillæa Millefolia, odorata J. B. 3. 140.*

Millefolium odoratum, Monſpelienſe Pillet. 271. *Millefolium odoratum, minus, Monſpelienſium Mor. H. R. Bleſ. & H. R. Par.*

Millefolium Alpinum, incanum, carneo flore C. B. Pin. 140. *Millefolium Alpinum Cluſio, parvum, nonnihil incanum, carneum J. B. 3. 138. Millefolium Alpinum Cluſ. Hiſt. 331.*

Millefolium Alpinum, incanum, flore ſpecioſo J. B. 3. 138.

Millefolium tomentoſum, luteum C. B. Pin. 140. *J. B. 3. 138. Stratiotes Millefolia, flavo flore Cluſ. Hiſt. 330.*

Lib. 4. cap. 115. Millefolium, Græcis μυριόφυλλον, à multiplici foliorum diviſurâ appellatum eſt: *nam* (ut ait Dioſcorides) *foliis eſt Fœniculi ſimilibus, iiſque plurimis; unde & nomen accepit.*

GENUS IX.

Ptarmica.

Tab. 283. PTARMICA eſt plantæ genus, flore A radiato, cujus ſcilicet diſcus B ex plurimis floſculis C, corona verò E ex ſemifloſculis F componitur, embryonibus D, G inſidentibus & calyce I ſquamoſo comprehenſis. Embryones autem deinde abeunt in ſemina tenuia H. His notis addenda ſunt folia vel denticulata vel in amplas lacinias diviſa, & à Millefolii inciſuris aliena.

Ptarmicæ ſpecies ſunt.

Ptarmica vulgaris, folio longo, ſerrato, flore albo J. B. 3. 147. *Dracunculus pratenſis, ſerrato folio C. B. Pin. 98. Draco ſylveſtris ſive Ptarmice Dod. Pempt. 710.*

Ptarmica vulgaris, pleno flore Cluſ. Hiſt. xij. *Dracunculus pratenſis, flore pleno C. B. Pin. 98.*

Ptarmica Alpina, foliis anguſtis, partim ſerratis, partim integris Bocc. Muſ. Part. 2. 107. *Ptarmica Alpina Ejuſd. Tab. 85.*

Ptarmica incana, humilis, foliis laciniatis, Abſinthii æmulis H. L. Bat. *Abſinthium Alpinum, umbelliferum, latifolium C. B. Pin. 139. Abſinthium albis floribus, capitulis ſquarroſis J. B. 3. 183. Abſinthium Alpinum, umbelliferum Cluſ. Hiſt. 340.*

Ptarmica

Ptarmica Cretica, frutescens, Santolinæ facie. *Millefolium incanum, Creticum C.B. Pin. 140. Millefolium incanum, Creticum sive Millefolium Diosc. coridis Prodr. 72. Millefolium Creticum J. B. 3. 139. Abrotonum fœmina, incanum, albo Achilleæ flore, Creticum Bocc. Mus. Part. 2. Tab. 34.*

Ptarmica Alpina, Tanaceti foliis, flore purpureo. *Millefolium montanum, purpureum, Tanaceti foliis A. R. Par. 101.*

Ptarmica lutea, suaveolens. *Ageratum foliis serratis C. B. Pin. 221. Ageratum plerisque, Herba Julia quibusdam J.B. 3. 142. Balsamita minor Dod. Pempt. 295.*

Ptarmica lutea, suaveolens, corymbis longioribus & magis compactis. *Ageratum foliis serratis, corymbis longioribus & magis compactis C. B. Pin. 221.*

Ptarmica Alpina, foliis profundè incisis. *Ptarmica Alpina, Millefolii folio Bocc. Mus. Part. 2. 144. Ptarmica Millefolii foliis Ejusd. Tab. 101. Dracunculus pratensis, alter, Alpinus, foliis Agerati H R. Par.*

Ptarmica Alpina, Matricariæ foliis Triumf. 83. *Bocc. Mus. Part. 2. 150. Ptarmica Matricariæ foliis Ejusd. Tab. 110.*

Ptarmica Alpina, altissima, corymbis è luteo albicantibus. *Agerato Mesues cognata procerior, corymbis è luteo albicantibus H. R. Par.*

Ptarmica Alpina, altera, floribus minus compactis. *Agerato Mesues cognata altera, floribus minus compactis H. R. Par.*

Ptarmica Virginiana, folio Helenii Mor. H. R. Bles. *Ptarmica Virginiana, Scabiosæ Austriacæ foliis indissectis Pluk. Phytog. Tab. 53. fig. 5.*

Ptarmica à voce Græca πταρμὸς *Sternutatio.* Ptarmica (inquit Dioscorides) in cacumine capitulum habet uti Anthemidis, parvum, rotundum, acri odore, sternutamenta ciens, unde etiam nomen accepit. *Lib. 2. cap. 192.*

GENUS X.

Asteriscus.

ASTERISCUS est plantæ genus, flore A radiato, cujus scilicet discus B ex plurimis flosculis C: corona verò E ex semiflosculis F componitur, embryonibus D, G insidentibus, & calyce stellato florem superante I, K, L, M, N, O, P comprehensis. Embryones autem deinde abeunt in semina Q plana & plerumque marginata R. *Tab. 283.*

Asterisci species sunt.

Asteriscus annuus, foliis ad florem rigidis. *Aster luteus, foliolis ad florem rigidis C. B. Pin. 266. Aster Atticus, Massilioticus Tabern. Icon. 861.*

Asteriscus annuus, foliis ad florem rigidis, flore sulphurei coloris. *Chrysanthemum Asteris facie, foliis ad florem rigidis, flore sulphureo H. L. Bat. App.*

Asteriscus annuus, foliis ad florem rigidis, flore minori, elatior. *Chrysanthemum Asteris facie, foliis ad florem rigidis, flore minore, elatius H. L. Bat. App.*

Afteriſcus annuus, foliis ad florem rigidis, flore minimo, humilior. *Chryſanthemum Aſteris facie, foliis ad florem rigidis, flore minimo, humilius H. L. Bat. App.*

Afteriſcus maritimus, annuus, patulus. *Aſter luteus, ſupinus C. B. Pin. 267. Aſter Atticus, luteus, ſupinus, ſpinoſus J. B. 2. 1045. Aſter Atticus, ſupinus Dod. Pempt. 266.*

Afteriſcus aquaticus, annuus, patulus. *Aſter annuus, Attico luteo ſimilis, foliis ad florem mollibus Bot. Monſp.*

Afteriſcus maritimus, perennis, patulus. *Aſter ſupinus, lignoſus, Siculus, Conyzæ odore Bocc. Muſ. Part. 2. 161. Aſter ſupinus, lignoſus Ejuſd. Tab. 129.*

Afteriſcus à voce Græca ἀστερίσκος *exigua ſtella*, à floris formâ.

SECTIO IV.

De Herbis flore radiato, ſeminibus in capſula reconditis.

GENUS I.

Caltha. *Souci.*

Tab. 284. CALTHA eſt plantæ genus, flore A radiato, cujus diſcus B ex pluribus floſculis C: corona verò E ex ſemifloſculis F componitur, embryonibus D, G inſidentibus & calyce H comprehenſis. Embryones autem deinde abeunt in capſulas plerumque incurvas K, L & marginatas M, N, ſemine fœtas O, ut plurimùm oblongo I.

Calthæ ſpecies ſunt.

Caltha vulgaris, flore pallido C. B. Pin. 275. *Caltha flore ſimplici J. B. 3. 101. Calendula Dod. Pempt. 254.*

Caltha vulgaris, flore citrino C. B. Pin. 275.

Caltha vulgaris, flore rufo C. B. Pin. 275.

Caltha polyanthos, maxima C. B. Pin. 275. *Calendula multiflora, maxima Tabern. Icon. 231.*

Caltha polyanthos, major C. B. Pin. 275. *Caltha flore pleno J. B. 3. 101. Calendula lutea, flore pleno Eyſt.*

Caltha polyanthos, major, flore aureo C. B. Pin. 276. *Calendula polyanthos, flore aureo Tabern. Icon. 332.*

Caltha polyanthos, major, flore mellino C. B. Pin. 276. *Calendula ſativa, polyanthos, mellina Tabern. Icon. 333.*

Calta floribus reflexis C. B. Pin. 276. *Calendula multiflora, orbiculata Tabern. Icon. 333.*

Caltha prolifera, majoribus floribus C. B. Pin. 276. *Caltha prolifera J. B. 3. 102. Calendula prolifera, 1 Tabern. Icon. 334.*

Caltha prolifera, majoribus floribus, flore mellino H. R. Par.

Caltha prolifera, minoribus floribus C. B. Pin. 276. *Calendula prolifera, ij Tabern. Icon. 335.*

Caltha Calendula, flore mixto H. R. Par.

Caltha arvenſis C. B. Pin. 276. *Caltha minima J. B. 3. 103. Calendula arvenſis Tabern. Icon. 335.*

Caltha humilis & minima C. B. Pin. 276.

Caltha Africana, flore intus albo, foris violaceo. *Calendula humilis, Africana, flore intus albo, foris violaceo ſimplici H. L. Bat.*

Caltha ſylveſtris, Luſitanica.

Caltha maritima, Luſitanica, lanuginoſa.

Ab eo genere excludi debet *Caltha paluſtris, flore ſimplici & pleno C. B. Pin. 276.* ad Populaginem revocanda.

Calthæ ſpecies flore fructuque carentes dignoſci ſolent foliis oblongis, craſſiuſculis, odore gravi & proprio.

SECTIO V.

De Herbis, flore radiato, cujus diſcus ex petalis planis componitur.

GENUS I.

Xeranthemum.

XERANTHEMUM eſt plantæ genus, flore A radiato, cujus diſcus B ex plurimis floſculis C, E componitur embryoni D inſidentibus : corona verò F conſtat ex petalis planis G, nulli embryoni affixis, ſed eodem calyce K cum floſculis comprehenſis. Embryo autem deinde abit in ſemen H capitulo foliato I inſtructum. Tab. 284.

Xeranthemi ſpecies ſunt.

Xeranthemum flore ſimplici, purpureo, majore H. L. Bat. *Xeranthemum aliud ſive Ptarmica quorundam J. B. 3. 25. Jacea Oleæ folio capitulis ſimplicibus C. B. Pin. 272. Ptarmica Auſtriaca Dod. Pempt. 710.*

Xeranthemum flore pleno, purpureo, majore H. L. Bat.

Xeranthemum flore ſimplici, albo H. L. Bat.

Xeranthemum flore pleno, albo H. L. Bat.

Xeranthemum flore ſimplici, ex albo & rubro obſoletis mixto H Cathol. — X. Cylindracea

Xeranthemum flore pleno, ex albo & rubro obſoletis mixto H. Cathol.

Xeranthemum incanum, flore albo H. R. Monſp. *Jacea incana, Cyani capitulis C. B. Pin 272. Stœbe incana, altera, Cyani aut Jaceæ capitulis & flore Ptarmicæ vulgaris Herbariorum Lob. Icon. 544. Xeranthemum J. B. 3. 25.*

Xeranthemum flore ſimplici, purpureo, minore. *Jacea Oleæ folio, minore flore C. B. Pin. 272. Ptarmicæ Auſtriacæ ſpecies Cluſ. Cur. poſt. in fol. 32.*

Xeranthemum flore ſimplici, minimo, dilutè purpuraſcente H. L. Bat.

Xeranthemum à vocibus Græcis ξηρὸς *ſiccus*, & ἄνθεμον *Flos*, quaſi diceres *Florem ſiccum*: hujus enim generis flores diu durant, & à Gallis vocantur *Immortelles*.

GENUS II.

Carlina. *Carline.*

Tab. 285. CARLINA eſt plantæ genus, flore A, B plerumque radiato, cujus ſcilicet diſcus C, D ex plurimis floſculis E embryoni F inſidentibus componitur: corona verò H, G ex petalis planis I conſtat nulli embryoni affixis, calyce N O, P Q ſpinoſo & amplo perinde ac floſculi comprehenſis. Embryones autem deinde abeunt in ſemina K pappis L inſtructa, folio M imbricato inter ſe diſtincta.

Carlinæ ſpecies ſunt.

Carlina acaulos, magno flore albo C. B. Pin. 380. *Carlina acaulos J. B. 3. 64. Carlina altera Dod. Pempt. 2. 727.*

Carlina acaulos, magno flore purpureo C. B. Pin. 380.

Carlina acaulos, flore magno, radice perenni, Montis aurei H. R. Par.

Carlina acaulos, gummifera C. B. Pin. 380. *Chamæleo albus, Apulus, purpureo flore, gummifer Col. Part. 1. 12.*

Carlina cauleſcens, magno flore albicante C. B. Pin. 380. *Carlina caulifera J. B. 3. 64. Carlina ſive Leucacantha Dod. Pempt. 727.*

Carlina cauleſcens, magno flore rubente C. B. Pin. 380.

Carlina polycephalos, alba C. B. Pin. 380.

Carlina ſylveſtris, vulgaris Cluſ. Hiſt. clvj. *Cnicus ſylveſtris, ſpinoſior C. B. Pin. 378. Carlina ſylveſtris quibuſdam, aliis Atractylis J. B. 3. 81.*

Carlina ſylveſtris, flore aureo, perennis H. L. Bat. *Cnicus ſylveſtris, ſpinoſior, alter, flore aureo, perennis H. R. Par.*

Carlina ſylveſtris, minor, Hiſpanica Cluſ. Hiſt. clvij. *Carduus Carlina minor, ſylveſtris Cluſii, flore luteo J. B. 3. 84. Acarna flore luteo, patulo C. B. Pin. 379.*

Carlina patula, Atractylidis folio & facie. *Acarna Col. Part. 1 Icon. 23. Acarna Theophraſti, Acorna Plinio Col. ibid. Deſc. 26.*

Carlina umbellata, Apula. *Acarna Apula, umbellata Col. Part. 1. 27. Acarna capitulis parvis luteis in umbellâ C. B. Pin. 379.*

Carlina flore purpuro-rubente, patulo. *Carlina Richier. Onomat. Carlina annua, purpurea Monſpelienſium Bot. Mont. Acanthioides parva, Apula Col. Part. 1. 29. Acarna flore purpuro-rubente, patulo C. B. Pin. 379.*

Pin. 388. Carlina quaſi Carolina: *Quòd credatur* (ut ait C. Bauhinus) *hanc Herbam Carolo Magno ab Angelo demonſtratam fuiſſe, tanquam certiſſimum remedium ad peſtem ab exercitu ſuo propulſandam.*

CLASSIS XV.

DE HERBIS ET SUFFRUTICIBUS, Flore Apetalo seu Stamineo.

FLOS APETALOS seu STAMINEUS & CAPILLACEUS petalis caret, totusque ex staminibus seu capillamentis constat : enim verò quæ petala dici possent pro calyce habenda sunt, cùm abeant in seminis involucrum, ideoque necessum est ut eorum pistillum semen evadat. Cum floribus stamineis nonnullos alios conjunxi ejusdem prorsus formæ, sed à fructibus separatos.

SECTIO I.

De Herbis, flore stamineo, cujus calycis posterior pars abit in fructum.

GENUS I.

Asarum. *Cabaret.*

ASARUM est plantæ genus, flore A, D stamineo ex plurimis scilicet staminibus B constante, è calyce C tripartito D surgentibus : calycis autem posterior pars abit in fructum E ut plurimùm angulatum, in sex loculamenta F divisum, seminibusque fœtum oblongis G. *Tab. 286.*

Asari species sunt.

Asarum Dod. Pempt. 358. *J. B. 3. 548.*

Asarum Americanum, majus H. R. Par. *Asaron Canadense Corn. 24.*

Asarum Cyclaminis folio, Virginianum Banister Pluk. Phytog. Tab. 78.

Quinimo Asaron (inquit Plinius) *invenio vocitari, quoniam in coronis non addatur.* A verbo nempe σαίρω *orno*, & particula privativa α. *Lib. 21. cap. 6.*

GENUS II.

Beta. *Poirée.*

BETA est plantæ genus, flore A stamineo, ex plurimis scilicet staminibus B constante, ex calyce D quinquefolio surgentibus : plures autem flores *Tab. 286.*

velut in capitulum colliguntur C, eorumque calyces deinde abeunt in fructum E ferè globosum, in quo F veluti nidulantur semina G.

Betæ species sunt.

Beta alba vel pallescens, quæ Cicla officinarum C. B. Pin. 118. *Beta candida J. B. 2. 961. Dod. Pempt. 620.*

Beta rubra, vulgaris C. B. Pin. 118. *Beta rubra J. B. 2. 961. Dod. Pempt. 620.*

Beta rubra, radice Rapæ C. B. Pin. 118. *Beta radice rubrâ, crassâ. J. B. 2. 961. Beta rubra, Romana Dod. Pempt. 620.* Bette Rave.

Beta lato caule C. B. Pin. 118. *Beta laticaulis; monstrosa J. B. 2. 363. Beta πλατύκαυλος Dalechampii Lugd. 533.*

Beta sylvestris, maritima C. B. Pin. 118. *Beta sylvestris, spontanea, marina Lob. Obs. 125.*

Beta pallidè virens, major C. B. Pin. 118. *Beta altera, candicantibus foliis Cæsalp. 159.*

Beta rubra, major C. B. Pin. 118. *Beta sanguinea, magna, radice Rapæ H. R. Par.*

Beta lutea, major C. B. 118. *Beta lutea Cam.*

Beta costâ aureâ, magnâ, radice Rapæ H. R. Par.

Beta foliis & caule flammeis H. R. Par.

SECTIO II.

De Herbis, flore stamineo, cujus pistillum abit in semen calyce obvolutum.

GENUS I.

Acetosa. *Ozeille.*

Tab. 287. ACETOSA est plantæ genus, flore A apetalo, plurimis scilicet staminibus B constante, ex calyce C hexaphyllo surgentibus. Pistillum autem D, E, F, G, H deinde abit in semen I K triangulare, capsulâ L, M, N, O, P, Q, obvolutum. Hæc autem conficitur ex tribus foliis 1, 2, 3 calycis C, cæteris tribus marcescentibus.

Acetosæ species sunt.

Acetosa pratensis C. B. Pin. 114. *Oxalis vulgaris, folio longo J. B. 2. 989. Oxalis Dod. Pempt. 648.*

Acetosa pratensis, flore albo H. R. Par.

Acetosa foliis crispis C. B. Pin. 114. *Oxalis crispa J. B. 2. 990. Tabern. Icon. 440.*

Acetosa montana, maxima C. B. Pin. 114. *Oxalis sylvatica, maxima J. B. 2. 990. Oxalis major, Broccenbergensis Thal. 82.*

Acetosa Pyrenaica, angustissimo & longissimo folio Schol. Bot.

Acetosa montana, lato Ari rotundo folio Bocc. Mus. Part. 2. 165. *Oxalis Ari rotundo folio Ejusd. Tab. 125.*

Acetofa montana, Mali Limoniæ folio, flagellis ramofis Bocc. Muf. Part. 2. 164. *Acetofa Mali Limoniæ foliis Ejufd. Tab. 126.*

Acetofa montana, folio undulato, flagellis non ramofis Bocc. Part. 2. 164. *Acetofa flagellis non ramofis Ejufd. Tab. 126.*

Acetofa montana, pumila, Fegopyri folio Bocc. Muf. Par. 2. 165. *Acetofa Fegopyri folio Ejufd. Tab. 126.*

Acetofa montana, geniculis nodofis C. B. Pin. 114. *Acetofa maxima, montana Cluf. Hift. lxix.*

Acetofa tuberosâ radice C. B. Pin. 114. *Oxalis tuberofa radice J. B. 2, 991. Oxalis tuberofa Dod. Pempt. 649.*

Acetofa Nebroides, Arifari pallido-virenti folio H. Cathol.

Acetofa montana, angufto folio Sagittæ H. Cathol.

Acetofa Calthæ folio, peregrina C. B. Pin. 114. *Oxalis Zacynthi P. Alp. Ægypt. 53.*

Acetofa lucida, folio Atriplicis H. R. Par. *Acetofa lucida, haftato folio atro-virefcente Joncq. Hort.*

Acetofa major, Italica, femine rotundiore & glomerato H. R. Par.

Acetofa arvenfis, lanceolata C. B. Pin. 124. *Oxalis parva, auriculata, repens J. B. 2. 992. Oxalis ovina Tabern. Icon. 440.*

Acetofa lanceolata, anguftifolia, elatior Mor. Hift. Oxon. Part. 2. 583. *Acetofa anguftifolia, elatior Park. Theat. 744.*

Acetofa lanceolata, anguftifolia, repens C. B. Pin. 114. *Oxalis minima, 1 Tabern. Icon. 441.*

Acetofa arvenfis, minima, non lanceolata C. B. Pin. 114. *Oxalis minima, ij Tabern. Icon. 441.*

Acetofa Cretica, femine aculeato C. B. Pin. 114. *Oxalis minor, aculeata Candiæ J. B. 2. 991.*

Acetofa minor, cretica, utriculato femine H. R. Par.

Acetofa Ocimi folio, Neapolitana C. B. Pin. 114. *Acetofa Ocimi folio* Βουκέφαλ ἄφορα *Col. Part. 1. 150.*

Acetofa Americana, foliis longiffimis pediculis donatis C. B. Pin. 114. *Prodr. 54. Oxalis Africana J. B. 2. 992. Acetofa veficaria, peregrina Eyft.*

Acetofa arborefcens, fubrotundo folio ex Infulis Fortunatis Pluk. Almag. Bot. & Phytog. Tab. 252. fig. 3.

Acetofa rotundifolia, hortenfis C. B. Pin. 114. *Oxalis folio rotundiore, repens J. B. 2. 991. Oxalis rotundifolia Dod. Pempt. 649. Ozeille ronde.*

Acetofa rotundifolia, Alpina C. B. Pin. 114. *Prodr. 55.*

Acetofa rotundifolia, repens, Eboracenfis, folio in medio deliquium patiente Mor. Hift. Oxon. Part. 2. 583.

Acetofa fcutata, repens C. B. Pin. 114. *Prodr. 55.*

Acetofa minor, erecta, lobis multifidis Bocc. Muf. Part. 2. 164. *Acetofa minor, lobis multifidis Ejufd. Tab. 126.*

Acetofa Indica, trifido folio.

Acetofa ab acetofo foliorum fapore.

GENUS II.

Lapathum. *Patience.*

LAPATHUM eſt plantæ genus, ab Acetoſâ ſolo ſapore diverſum:Lapathum enim expers eſt inſignis illius ſaporis acidi.

Lapathi ſpecies ſunt.

Lapathum hortenſe, folio oblongo ſive ſecundum Dioſcoridis C. B. Pin. 114. *Lapathum ſativum, Lapas J. B. 2. 985. Lapathum ſativum Dod. Pempt. 648.*

Lapathum folio acuto, plano C. B. Pin. 115. *Lapathum acutum ſive Oxylapathum J. B. 2. 983. Lapathum ſylveſtre ſive Oxylapathum Dod. Pempt. 648.*

Lapathum folio acuto, criſpo C. B. Pin. 115. *Lapathum acutum, criſpum J. B. 2. 988. Tabern. Icon. 436.*

Lapathum folio acuto, rubente C. B. Pin. 114. *Lapathum ſanguineum, ſive ſanguis Draconis herba J. B. 2. 988. Lapathum rubens Dod. Pempt. 650.*

Lapathum folio acuto, flore aureo C. B. Pin. 114. *Lapathum anthoxanthon J. B. 2. 987. Lapathum ſylveſtre, iiij genus Dalechampii Lugd. 603.*

Lapathum minimum C. B. Pin. 115. *Tabern. Icon. 437. Lapathum acutum, minimum J. B. 2. 985.*

Lapathum aquaticum, Luteolæ folio Bocc. Muſ. Part. 2. Tab. 104. *Lapathum aquaticum, anguſtiſſimo acuminato folio Ejuſd. 143.*

Lapathum folio minus acuto C. B. Pin. 115. *Lob. Icon. 285. Lapathum vulgare, folio obtuſo J. B. 2. 984.*

Lapathum hortenſe, latifolium C. B. Pin. 115. *Lapathum majus ſive Rhabarbarum Monachorum J. B. 2. 985. Hippolapathum ſive Rhabarbarum Monachorum Dod. Pempt. 648.*

Lapathum folio rotundo, Alpinum J. B. 2. 987. *Lapathum hortenſe, rotundifolium ſive montanum C. B. Pin. 115. Hippolapathum rotundifolium & Pſeudorha recentiorum Lob. Icon. 287.*

Lapathum folio rotundo, Alpinum, coſtâ & pediculo vireſcentibus, Montis aurei H. R. Par.

Lapathum aquaticum, folio cubitali C. B. Pin. 116. *Lapathum maximum, aquaticum, ſive Hydrolapathum J. B. 2. 986. Lapathum paluſtre Tabern. Icon. 437.*

Lapathum aquaticum, minus C. B. Pin. 116. *Hydrolapatum minus Tabern. Icon. 438.*

Lapathum pulchrum, Bononienſe, ſinuatum J. B. 2. 988. *Lapathum Pariſienſe, ſinuatum H. R. Par.*

Lapathum maritimum, fœtidum C. B. Pin. 116. *Lapathum marinum, ſinuatum J. B. 2. 988.*

Lapathum, à voce Græca λαπάζω purgo. *Omnium porro Lapathi ſpecierum de-* Lib. 2. cap. 190. *cocto olere* (ut ait Dioſcorides) *alvus emollitur.*

GENUS

GENUS III.

Atriplex. *Arroche.*

ATRIPLEX eft plantæ genus, flore A, B apetalo, plurimis fcilicet fta- *Tab. 286.*
minibus C conftante, ex calyce D pentaphyllo furgentibus. Piftillum autem E abit deinde in femen G orbiculatum & planum, ipfo calyce F ceu capfulâ ob. volutum. Alio prætetea fructu donantur Atriplicis fpecies à floribus fejuncto: Embryo enim H longè amplior fit I, ex duobus foliis conftans K L angulatis aut cordiformibus, planis, femen M fubrotundum, planum arctè complectentibus.

Atriplicis fpecies funt.

Atriplex hortenfis, alba, five pallidè virens C. B. Pin. 119. *Atriplex alba hortenfis J. B. 2. 970. Atriplex fativa, alba Lob. Icon. 253. Folletes Bonnes dames.*

Atriplex hortenfis, rubra C. B. Pin. 119. *Atriplex rubra, hortenfis J. B. 2. 970. Atriplex fativa, altera, folio & flore purpureo-livens Lob. Icon. 253.*

Atriplex latifolia, five Halimus fruticofus Mor. Hift. Oxon. Part. 2. 607. *Halimus latifolius five fruticofus C. B. Pin. 120. Halimus 1. Cluf. Hift. 53. Halimus Clufii J. B. 1. 227.*

Atriplex maritima, Hifpanica, frutefcens & procumbens. *An Halimus Dalechampii J. B. 1. 227 ?*

Atriplex maritima, Mauritanica, frutefcens, Polygoni foliis argenteis, racemofa Plux. Phytog. Tab. 16. fig. 4. *Atriplex maritima, Mauritanica, foliis Polygoni argenteis, femine amplo, fufco, vafculis rotundis Raii Hift. App. 1856.*

Atriplex maritima, anguftiffimo folio Mor. Hift. Oxon. Part. 2. 608. *Halimus feu Portulaca marina C. B. Pin. 120. Portulaca marina, an Crithmum Diofcoridis ? Lob. Icon. 392.*

Atriplex maritima, laciniata C. B. Pin. 120. *Atriplex maritima J. B. 2. 974. Atriplex marina Dod. Pempt. 615.*

Atriplex anguftifolia, maritima, dentata Raii Hift. 193.

Atriplex Halimi folio C. B. Pin. 120. *Atriplex Halimoides Lob. Obf. 130. J. B. 2. 974.*

Atriplex minima, anguftifolia, maritima Boce. Rarior. Plant. 29.

Atriplex maritima, perennis, folio deltoide, triangulari, minus incano Mor. Hift. Oxon. Part. 2. 607.

Atriplex folio haftato, feu deltoide Mor. H. R. Blef. *Atriplex fylveftris, procumbens, rubra, folio triquetro H. R. Par.*

Atriplex angufto oblongo folio C. B. Pin. 119. *Atriplex fylveftris, Polygoni aut Helxines foliis Lob. Icon. 257. Atriplex vulgaris anguftifolia, cum folliculis J. B. 2. 973.*

Atriplex anguftiffimo & longiffimo folio H. L. Bat.

Atriplex fylveftris, fructu rofeo compreffo vel ftellato C. B. Prodr. 58.

GENUS IV.

Chenopodium. *Pate d'Oye.*

Tab. 288. CHENOPODIUM est plantæ genus, flore A, B apetalo, plurimis scilicet staminibus C constante, ex calyce D multifido surgentibus. Pistillum autem E abit deinde in semen F orbiculatum & planum, in capsula G veluti stelliformi, quæ floris calyx fuit, reconditum.

Chenopodii species sunt.

Chenopodium, Pes Anserinus 1 Tabern. Icon. 427. *Atriplex dicta Pes Anserinus J. B. 2. 975. Atriplex sylvestris, latifolia C. B. Pin. 119.*

Chenopodium, Pes Anserinus ij Tabern. Icon. 428. *Atriplex sylvestris, latifolia, acutiore folio C. B. Pin. 119. Atriplex dictus Pes Anserinus alter sive ramosior J. B. 2. 976.*

Chenopodium, folio sinuato, candicante. *Atriplex sylvestris, folio sinuato, candicante C. B. Pin. 119. Atriplex sylvestris J. B. 2. 972. Tabern. Icon. 426.*

Chenopodium fœtidum: *Atriplex fœtida C. B. Pin. 119. J. B. 2. 974. Vulvaria Tabern. Icon. 428.*

Chenopodium angustifolium, laciniatum, minus. *Atriplex angustifolia, laciniata, minor J. B. 2. 972.*

Chenopodium folio laciniato, comâ purpurascente. *Atriplex sylvestris, folio sinuato, saturatè virente, spicâ rubrâ Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 604.*

Chenopodium folio laciniato, comâ virescente.

Chenopodium folio triangulo. *Lapathum unctuosum, folio triangulo C. B. Pin. 115. Bonus Henricus J. B. 2. 965. Tota bona Dod. Pempt. 651. Bon Henri.*

Chenopodium Betæ folio. *Blitum polyspermon, à seminis copiâ C. B. Pin. 118. Blitum erectius sive 3. Tragi J. B. 2. 967. Blitum sylvestre Cam. Epit. 237.*

Chenopodium Americanum, argenteo & serrato folio. *Atriplex argentea, dentata, Corassavica Par. Bat. 100.*

Chenopodium Americanum, Bliti facie.

Chenopodium Ambrosioides, folio sinuato. *Botrys Ambrosioides, vulgaris C. B. Pin. 138. Botrys Dod. Pempt. 34.*

Chenopodium Ambrosioides, Mexicanum. *Botrys Ambrosioides, Mexicana C. B. Pin. 138. & App. 516.*

Chenopodium Lini folio villoso. *Linaria scoparia C. B. Pin. 212. Linaria Belvedere dicta J. B. 3. 462. Osyris Dod. Pempt. 101.*

Chenopodium annuum, humi fusum, folio breviori & capillaceo. *Camphoratæ congener C. B. Pin. 486. Anthyllis altera Italorum Lob. Icon. 404.*

Chenopodium Hispanicum, procerius, folio deltoide.

Chenopodium à vocibus Græcis χὴν *Anser*, & ποῦς *Pes*: unde Pes Anserinus.

Genus V.

Blitum. *Blete.*

Blitum est plantæ genus, flore A apetalo, tribus scilicet staminibus B plerumque constante, ex calyce C tripartito surgentibus. Pistillum autem D abit deinde in semen H plerumque oblongum, in capsula F,G vesicæ æmula, quæ calyx floris fuit, reconditum. Tab. 255.

Bliti species sunt.

Blitum album, majus C. B. Pin. 118. *Blitum pulchrum, album, magnum J. B. 2. 967. Blitum majus Dod. Pempt. 617.* L.

Blitum rubum, majus C. B. Pin. 118. *Blitum pulchrum, rectum, magnum, rubrum J. B. 2. 966. Blitum rubens Dod. Pempt. 617.*

Blitum sylvestre, spicatum. *Blitum rubrum, minus Cam. Epit. 235. Blitum album, minus J. B. 2. 967.*

Blitum sylvestre, spicatum, foliis ex albo & viridi variegatis. L.

Blitum quasi βλιτὸν *rejiciendum*, ob vilitatem tanquam olus insipidum.

Genus VI.

Herniaria. *Herniole.*

Herniaria est plantæ genus, flore A apetalo, plurimis scilicet staminibus B constante, ex calyce C surgentibus. Pistillum autem D abit deinde in semen F in capsula E oblonga & striata, quæ calyx floris fuit, reconditum. Tab. 288.

Herniariæ species sunt.

Herniaria glabra J. B. 3. 378. *Polygonum minus sive Millegrana major, glabra C. B. Pin. 281. Herniaria Dod. Pempt. 114.* L.

Herniaria hirsuta J. B. 3. 379. *Polygonum minus sive Millegrana major, hirsuta C. B. Pin. 381.*

Herniaria fruticosa, viticulis lignosis C. B. Pin. 382. *Thal. 56. Polygonum Herniariæ foliis & facie, perampla radice J. B. 3. 378. Polygonum Herniariæ foliis & facie, perampla radice Astragaliti Lob. Icon. 85.*

Herniaria Alsines folio. *Anthyllis maritima, Alsinefolia C. B. Pin. 282. Paronychia Alsinefolia, incana J. B. 3. 366. Marina incana Anthyllis Alsinefolia Narbonensium Lob. Icon. 468.*

Herniaria, ut putant, à sanandis herniis.

Genus VII.

Paronychia.

Paronychia est plantæ genus, flore A apetalo, plurimis scilicet staminibus B constante, ex calyce C surgentibus pelviformi, & in quinque partes plerumque cucullatas secto. Pistillum autem D abit deinde in semen F orbiculatum, in capsula E quasi pentagona, quæ calyx floris fuit, reconditum. Tab. 288.

Paronychiæ species sunt.

Paronychia Hispanica Clus. Hisp. 478. *Paronychia Hispanica Clusii sive*

Anthyllis nivea J. B. 3. 374. Polygonum minus, candicans, ſupinum Bot. Monſp.

Paronychia Narbonenſis, erecta. *Polygonum minus, candicans, capitulis ſurrectis Bot. Monſp. Polygonum montanum, niveum, minimum Lob. Icon. 420.*

Paronychia ſupina, latifolia, Gadenſis.

Paronychia Hiſpanica, ſupina, Alſinefolia, capitulis minus compactis.

Paronychia Hiſpanica, fruticoſa, Myrtifolio.

Paronychia Luſitanica, Polygoni folio, capitulis echinatis.

GENUS VIII.

Alchimilla. *Pié de Lion.*

Tab. 289. ALCHIMILLA eſt plantæ genus, flore A, B apetalo, plurimis ſcilicet ſtaminibus E conſtante, ex calyce C infundibuliformi & multifido ſurgentibus. Piſtillum autem D abit deinde in ſemen unicum vel multiplex F, in capſula G, quæ calyx floris fuit, reconditum.

Alchimillæ ſpecies ſunt.

Alchimilla vulgaris C. B. Pin. 319. *Cluſ. Hiſt. cviij. Pes Leonis ſive Alchimilla J. B. 2. lib. 17. 598. Alchimilla Dod. Pempt. 140.*

Alchimilla vulgaris, calyce florum albo. *Alchimilla vulgaris, albo flore Cluſ. Hiſt. cix.*

Alchimilla Alpina, minor. *Alchimilla Alpina, quinquefolia C. B. Pin. 320. Prodr. 138.*

Alchimilla minor Mor. H. R. Bleſ. *Alchimilla perennis, viridis, minor Ejuſd. Hiſt. Oxon. Part. 2. 195.*

Alchimilla Alpina, pubeſcens, minor H. R. Par. *Alchimilla minor hirſuta, cinericia, Italica Bar. Icon.*

Alchimilla Alpina, pentaphyllea, minima, lobis fimbriatis Bocc. Muſ. Part. 2. 18. *Alchimilla Alpina, lobis fimbriatis Ejuſd. Tab. 1.*

Alchimilla montana, minima Col. Part. 1. 146. *Chærophyllo nonnihil ſimilis C. B. Pin. 152. Perchepier Anglorum quibuſdam J. B. 3. Part. 2. 74.*

Alchimilla Alpina, Quinquefolii folio ſubtus argenteo. *Alchimillæ alterum genus Cæſalp. 557. Tormentilla Alpina, folio ſericeo C. B. Pin. 326. Heptaphyllon Cluſ. Hiſt. cviij. Pentaphyllum ſive potius Heptaphyllum argenteum, flore muſcoſo J. B. 2. lib. 17. 598.*

Alchimilla ſupina, Gramineo folio, minore flore. *Polygonum anguſtiſſimo & acuto, vel Gramineo folio, minus, repens C. B. Pin. 281. Polygonum tertium Dodonæi ſive tenuifolium J. B. 3. 377. Polygonum minus, polycarpon Tabern. Icon. 834.*

Alchimilla erecta, Gramineo folio, minore flore. *Polygonum Gramineo folio, majus, erectum C. B. Pin. 281. Polygonum minus, alterum Tabern. Icon. 835.*

Alchimilla Gramineo folio, majori flore. *Polygonum Germanicum, incanum, flore majori, perenne Raii Synopſ. 68.*

Alchimilla Linariæ folio, calyce florum albo. *Linaria montana, flosculis albicantibus C. B. Pin. 213. Linariæ similis J. B. 3. 461. Anonymos Lini folio Clus. Hist. 324.* L.

Alchimilla Linariæ folio, calyce florum subluteo.

GENUS IX.

Parietaria. *Parietaire.*

PARIETARIA est plantæ genus, flore A, B, C, D apetalo, quatuor plerumque staminibus E constante, ex calyce quadripartito surgentibus, nunc campaniformi A, D, nunc infundibuliformi B, modò rotato C. Pistillum autem F abit deinde in semen G ut plurimùm oblongum, in capsula H, quæ calyx floris fuit, reconditum. *Tab. 289.*

Parietariæ species sunt.

Parietaria officinarum & Dioscoridis C. B. Pin. 121. *Parietaria Dod. Pempt. 102. J. B. 2. 976.* L.

Parietaria minor, Ocimi folio C. B. Pin. 121. *Parietaria exigua vel 1 Trag. 193.* L.

Parietaria Lusitanica, annua, minima.

Parietaria, quòd parietibus innascatur.

GENUS X.

Persicaria. *Persicaire.*

PERSICARIA est plantæ genus, flore A apetalo, plurimis scilicet staminibus B constante, è calyce H multifido surgentibus. Pistillum autem C deinde abit in semen D, F planum, ex ovato-acuminatum, in capsula E, G, quæ calyx floris fuit, reconditum. *Tab. 290.*

Pesicariæ species sunt.

Persicaria mitis, maculosa C. B. Pin. 101. *Persicaria mitis J. B. 3. 779. Persicaria ij Tabern. Icon. 857.* L.

Persicaria mitis, cum maculis ferrum equinum referentibus. *Persicaria mitis, maculosa Lob. Icon. 315. Prioris varietas.* L.

Persicaria mitis, non maculosa C. B. Pin. 101. L.

Persicaria mitis, floribus candidis C. B. Pin. 101. *Persicaria Antuerpiensis floribus albis Lob. Obs. 171.* L.

Persicaria urens seu Hydropiper C. B. Pin. 101. *Persicaria acris sive Hydropiper J. B. 3. 780. Hydropeperi Dod. Pempt. 607. Curage.*

Persicaria urens seu Hydropiper, flore candido C. B. Pin. 101. L.

Persicaria minor C. B. Pin. 101. *Persicaria pusilla, repens Lob. Icon. 316.*

Persicaria minor, floribus albis C. B. Pin. 101.

Persicaria angustifolia C. B. Pin. 101. *Prodr. 43.*

Persicaria Salicis folio, Potamogeton angustifolium dicta Raii Hist. 184. *Potamogeton Salicis folio C. B. Pin. 193. Persicaria Salicis folio, perennis H. L. Bat.*

Perficaria longifolia, Valentina.
Perficaria folio fubtus incano.
Perficaria major, Lapathi foliis, calyce floris purpureo.
Perficaria Alpina, folio nigricante, floribus albis Bocc. Muf. Part. 2. 34. Tab. 27.
Perficaria altera, Lepidii Pauli foliis Bocc. Muf. Part. 2. Tab. 83. *Perficaria Alpina, altera, faxatilis, foliis durioribus, acutis Ejufd. pag. 108.*
Perficaria procumbens, longiffima, anguftifolia, non maculofa, fpicâ longiori, laxiori, & graciliori Sloane Cat. Plant. Jam. 48.
Perficaria frutefcens, maculofa, Virginiana, flore albo Park. Theat. 857.
Perficaria frutefcens, maculofa, Virginiana, flore carneo Park. Theat. 857.
Perficaria, à fimilitudine foliorum Perficæ.

GENUS XI.

Polygonum. *Renoüée.*

Tab. 290. POLYGONUM eft plantæ genus, flore A, B apetalo, plurimis fcilicet ftaminibus C conftante, ex calyce B infundibuliformi & multifido furgentibus. Piftillum autem D abit deinde in femen F triangulare, in capfula E, quæ calyx floris fuit, reconditum. His addendum eft flores in foliorum alis nafci, & fpecies hujus generis radicibus fibratis donari.

Polygoni fpecies funt.

Polygonum latifolium C. B. Pin. 281. *Polygonum five Centinodia J. B. 3. 374. Polygonum mas Dod. Pempt. 113.*
Polygonum latifolium, flore candido C. B. Pin. 281.
Polygonum oblongo angufto folio C. B. Pin. 281. *Polygonum anguftifolium J. B. 3. 376. Polygonum iij Tabern. Icon. 833.*
Polygonum brevi anguftoque folio C. B. Pin. 281. *Polygonum ij Tabern. Icon. 833.*
Polygonum faxatile C. B. Pin. 281. *Prodr. 131.*
Polygonum maximum, longiffimis cauliculis & foliis Mor. Hift. Oxon. Part. 2. 591
Polygonum maritimum, latifolium C. B. Pin. 281. *Polygonum marinum J. B. 3. 376. Polygonum marinum, maximum Lob. Icon. 419.*
Polygonum maritimum latifolium, floribus albis C. B. Pin. 281.
Polygonum maritimum, Hifpanicum, caulibus longiffimis, calyce florum albo. *Centinodia maritima, procumbens, ultra tres ulnas longa, flofculis albis Menti Pug. Polygonum majus, Romanum, longius radicatum, foliis Rorifmarini, longiffimis flagellis donatum Bocc. Muf. Part. 2. 66. Tab. 58.*
Polygonum maritimum, latifolium, arborefcens.
Polygonum maritimum, repens, Lufitanicum, rotundifolium.
Polygonum minus, maritimum, incanum Mor. H. R. Blef.
Polygonum à vocibus Græcis πολὺ *multùm*, & γόνυ *Genu*: quafi diceres plantam multis geniculis interceptam.

Genus XII.

Fagopyrum. *Blé noir, ou Sarrasin.*

Fagopyrum est plantæ genus, flore A apetalo, plurimis scilicet staminibus B constante, è calyce A quinquepartito surgentibus. Pistillum autem C abit deinde in semen E triangulare, in capsula D quæ calyx floris fuit, reconditum. His notis addendum est flores in muscariis aut spicis nasci & species hujus generis radicibus fibratis donari. Tab. 240.

Fagopyri species sunt.

Fagopyrum vulgare, erectum. *Erysimum Theophrasti, folio Hederaceo C. B. Pin. 27. Fagotriticum J. B. 2. 993. Erysimum Theophrasti Lob. Icon. 63.*

Fagopyrum vulgare, scandens. *Convolvulus minor, semine triangulo C. B. Pin. 295. Helxine semine triangulo J. B. 2. 157. Helxine Cissampelos, altera, Atriplicis effigie Lob. Icon. 624.*

Fagopyrum scandens, Americanum, maximum. *Frumentum Saracenicum, maximum, Americanum H. L. Bat.*

Fagopyrum, à vocibus Græcis φηγὸς *Fagus*, & πυρὸς *Triticum*, quòd Fagineam glandem formâ triquetrâ, ut ait C Bauhinus, & colore sordido, quodammodo referat. Pin. 27.

Genus XIII.

Bistorta. *Bistorte.*

Bistorta est plantæ genus, flore A apetalo, plurimis scilicet staminibus B constante, ex calyce C multifido surgentibus. Pistillum autem D abit in semen E plerumque triangulare, in capsula C, quæ calyx floris fuit reconditum. His notis addendum est flores in spicam F disponi, & radices specierum hujus generis L carnosas esse, quasi tuberosas, in se contortas, & capillitio stipatas. Occurrunt etiam species quibus præter flores & semina G H innascuntur tubercula quædam exigua I, foliolis K & radiculis M donata. Tab. 291.

Bistortæ species sunt.

Bistorta major, radice minus intortâ C. B. Pin. 192. *Bistorta major, rugosioribus foliis J. B. 3. 538. Bistorta Dod. Pempt. 333.*

Bistorta major, radice magis intortâ C. B. Pin. 192. *Bistorta media, folio minus rugoso J. B. 3. 538. Serpentaria mas seu Bistorta Fuchs.*

Bistorta Alpina, maxima C. B. Pin. 192. *Prodr. 100. J. B. 3. 539.*

Bistorta Alpina, media C. B. Pin. 192. *Bistorta minima, alia J. B. 3. 539. Bistorta minor seu Alpina Cam. Epit. 684.*

Bistorta Alpina, minor C. B. Pin. 192. *Bistorta minima J. B. 3. 539. Bistorta minor Clus. Hist. lxix.*

Bistorta, à radice bis vel ter intortâ.

SECTIO III.

De Herbis, flore apetalo, quæ Cereales appellantur, earumque affinibus.

GENUS I.

Triticum. *Froment.*

Tab. 292. & 293. TRITICUM eft plantæ genus, flore apetalo per fafciculos in fpicam H difpofito: finguli nempe flores A, N plurimis ftaminibus B, O conftant, ex calyce C, D fquamofo, interdum ariftis P munito, furgentibus. Piftillum autem E deinde abit in femen F, G, R oblongum, hinc convexum, inde fulcatum, farinaceum, glumâ H, S, quæ calyx floris fuit, obvolutum. Singuli fafciculi L axi dentatæ I, K, V affixi fpicas M, Q, T conftituunt.

Tritici fpecies funt.

Triticum hybernum, ariftis carens C. B. Pin. 21. *Triticum vulgare, glumas triturando deponens J. B. 2. 407. Siligo fpicâ muticâ Lob. Icon. 25.*

Triticum filigineum C. B. Pin. 21. *Triticum fpicâ & granis albis Raii Synopf. 244.*

Triticum ariftis circumvallatum, granis & fpicâ rubentibus, glumis lævibus & fplendentibus Raii Synopf. 244.

Triticum ariftatum, fpicâ maximâ, cinericeâ, glumis hirfutis Raii Synopf. 245.

Triticum rufum, grano maximo C. B. Pin. 21. *Triticum rufum, grano maximo, Far five Adoreum veterum putatum J. B. 2. 408.*

Triticum rufum, hexaftychon C. B. Pin. 21. *J. B. 2. 408.*

Triticum fpicâ multiplici C. B. Pin. 21. *Triticum cum multiplici fpicâ, glumas facilè deponens J. B. 2. 407. Triticum multiplici fpicâ Lob. Icon. 26.*

Triticum femine oblongo C. B. Pin. 21. *Triticum fpeciofum, grano longo J. B. 2. 410.*

Triticum ariftis longioribus, fpicâ alba C. B. Pin. 21. *Robus five Triticum Infulanis Gallo-belgis Loca vocatum Lob. Icon. 27.*

Triticum Typhinum, fimplici folliculo C. B. Pin. 21. *Triticum cinereum, maximis ariftis donatum, triturando glumas deponens J. B. 2. 408. Triticum Typhinum, iiij Tabern. Icon. 260.*

Triticum Typhinum, fimplici folliculo, Hifpanicum C. B. Pin. 21. *Triticum Typhinum Dod. Pempt. 490.*

Triticum Polonicum H. L. Bat. *Pluk. Phytog. Tab. 231. fig. 6.*

Triticum fpicâ Hordei Londinenfibus Raii Synopf. 245. *Zeopyrum five Triticofpeltum C. B. Pin. 22. Hordeum nudum feu Gymnocrithon J. B. 2. 430.*

Triticum, ut aiunt, à triturando quòd trituratione, glumas facilè deponat.

GENUS

GENUS II.

Secale. *Ségle.*

SECALE eſt plantæ genus, flore apetalo, per faſciculos in ſpicam K diſpoſito: ſinguli nempe flores A, G plurimis ſtaminibus B, C conſtant ex calyce D ſurgentibus. Piſtillum autem E, F abit deinde in ſemen H, I oblongum, tenue, farinaceum, glumâ M, quæ calyx floris fuit, obvolutum: Hanc tamen facilè deponit, monente Spigelio. Singuli faſciculi M axi dentatæ N affixi ſpicam L Tritici ſpicâ magis compreſſam conſtituunt. *Tab. 294.* *Iſag. lib. 1. cap. 26.*

Secalis ſpecies ſunt.

Secale Hybernum vel majus C. B. Pin. 23. *Secale J. B. 2. 416. Rogga ſive Secale Dod. Pempt. 499.* L.

Secale vernum vel minus C. B. Pin. 23. *Secale alterum Lugd. 396.*

GENUS III.

Hordeum. *Orge.*

HORDEUM eſt plantæ genus, flore apetalo, per faſciculos in ſpicam L diſpoſito: ſinguli nempe flores A plurimis ſtaminibus B, C conſtant ex calyce D ſurgentibus Piſtillum autem E abit deinde in ſemen F, G oblongum, farinaceum, utrinque acutum, ventre tumido, glumæ H, I, K, quæ calyx floris fuit, arctè adhæreſcens, monente Spigelio. Singuli faſciculi axi dentatæ M N affixi ſpicam O conſtituunt. *Tab. 295.* *Iſag. Lib. 1. cap. 26.*

Hordei ſpecies ſunt.

Hordeum polyſtichum, hybernum C. B. Pin. 22. *Hordeum polyſticum J. B. 2. 429. Hordeum polyſtichon, hybernum, majus Tabern. Icon. 274.*

Hordeum polyſtichum, vernum C. B. Pin. 22. *Hordeum hexaſticum, pulchrum J. B. 2. 329. Hordeum polyſticum, æſtivum Tabern. Icon. 275.* L.

Hordeum diſtichon, quòd ſpica binos ordines habeat, Plinio C. B. Pin. 23. *Hordeum diſtichum J. B. 2. 429. Hordeum diſtichum, æſtivum, trimeſtre, minus Tabern. Icon. 274.*

Hordeum diſtichum, ſpicâ breviore & latiore, granis confertis Raii Hiſt. 1243. *Zeocryton ſive Oryza Germanica C. B. Pin. 22. Hordeum dictum Germanis Oryza J. B. 2. 429.*

Hordeum diſtichum, ſpicâ nitidâ, Zea ſeu Briza nuncupatum. *Zea Briza dicta, vel monococcos Germanica C. B. Pin. 21. Briza monococcos Dodonæi Lob. Icon. 31.*

Hordeum quaſi *Fordeum*, ut volunt. Fordeum autem à φέρβω *nutrio*, quaſi diceres plantam boni ſucci & nutrimenti.

GENUS IV.

Oryza. *Ris.*

ORYZA eſt plantæ genus, flore apetalo, ſeminibus E in paniculâ A naſ- *Tab. 296.*

Isag. lib. 1. cap. 26. centibus, & in capfula B, D in ariftam C abeunte, reconditis, craffiufculis, ovatis, ut Spigelius obfervat.

Oryzæ fpeciem unicam novi.

Oryza Math. 403. J. B. 2. 451.

GENUS V.

Avena. *Avoine.*

Tab. 297. AVENA eft plantæ genus, flore apetalo, per fafciculos pendulos difpofito: finguli nempe flores A plurimis ftaminibus B, C conftant ex calyce D furgentibus. Piftillum autem E deinde abit in femen F, G oblongum, tenue, farinaceum, glumâ, quæ calyx floris fuit, obvolutum. Singuli fafciculi I ita difponuntur in fpicam H, *ut dependentes veluti parvulas locuftas bipedes Avena gerere videatur*, ex Diofcoride. Lib. 2. cap. 116.

Avenæ fpecies funt.

Avena vulgaris feu alba C. B. Pin. 23. *Avena alba J. B. 2. 432. Avena Dod. Pempt. 511.*

Avena nigra C. B. Pin. 23. *J. B. 2. 432. Avena fylveftrior, nigra, tenuiorque Cæfalp. 177.*

Avena nuda C. B. Pin. 23. *J. B. 2. 433. Dod. Pempt. 511.*

Avena ab aveo, inquit Voffius, quòd eam edere aveant pecudes.

GENUS VI.

Milium. *Millet.*

Tab. 298. MILIUM eft plantæ genus, flore apetalo, per fafciculos in paniculam laxam L difpofito: finguli nempe flores A plurimis ftaminibus B conftant, ex calyce C plerumque bifolio furgentibus. Piftillum autem D abit deinde in femen E, H fubrotundum vel ovatum, glumâ F, I, quæ calycis floris fuit, ceu capfula G, K obvolutum.

Milii fpecies funt.

Milium femine luteo C. B. Pin. 26. *Milium J. B. 2. 446. Dod. Pempt. 506.*

Milium femine albo C. B. Pin. 26. *Raii Hift. 1251.*

Milium femine nigro C. B. Pin. 26. *Milium femine nigro, fpadiceove J. B. 2. 446. Milium nigrum Tabern. Icon. 278.*

Milium Arundinaceum, fubrotundo femine, Sorgo nominatum C. B. Pin. 26. *Melica five Sorghum Dod. Pempt. 508.*

Milium Arundinaceum, fubrotundo femine nigricante, Sorgo nominatum C. B. Pin. 26. *Sorghi J. B. 2. 447.*

Milium Arundinaceum, fubrotundo femine albo, Sorgo nominatum C. B. Pin. 26.

Milium Arundinaceum, fubrotundo femine luteo, Sorgo nominatum C. B. Pin. 26.

Milium Arundinaceum, plano alboque femine C. B. Pin. 26. *Sorghi album,*

Milium Indicum, Dora J. B. 2. 448.
Milium Arundinaceum, Indicum ſeu Dora ſemine nigro.
Milium Arundinaceum, Indicum, ſeu Dora ſemine partim albo, partim nigro.
Milium Arundinaceum, latifolium, foliis liratis Plum.
Milium Indicum, paniculâ ſparsâ, erectâ,

GENUS VII.

Panicum. *Panis.*

PANICUM eſt plantæ genus à Milio diverſum, florum & ſeminum ſitu, quæ in ſpicam M densè congeruntur. *Tab. 291.*

Panici ſpecies ſunt.

Panicum Germanicum ſive paniculâ minore, flava C. B. Pin. 27. *Panicum vulgare J. B. 2. 440. Panicum Dod. Pempt. 507.*

Panicum Germanicum ſive paniculâ minore, alba C. B. Pin. 27.

Panicum Germanicum ſive panicula minore, purpurea C. B. Pin. 27. *Panicum puniceum J. B. 2. 440.*

Panicum Italicum, ſive panicula majore C. B. Pin. 27. *Panicum Indicum, villoſum, Hiſpanicum Tabern. Icon. 279.*

Panicum Indicum, ſpicâ obtuſa, cæruleâ C. B. Pin. 27. *Panicum cæruleum ſive Indicum J. B. 2. 441. Panicum Americanum Cluſ. Hiſt. ccxv.*

Panicum Indicum, ſpicâ longiſſimâ C. B. Pin. 27. *Panici Americani ſeſquipedalis ſpica Cluſ. Hiſt. ccxvj. J. B. 2. 441.*

Panicum Americanum, ſpicâ obtusâ, brevi.

Panicum Americanum, ſpicâ longiore, acutâ.

Panicum Indicum, altiſſimum, ſpicis ſimplicibus, mollibus, in foliorum alis longiſſimis pediculis inſidentibus.

Panicum vulgare, ſpicâ multiplici, aſperiuſculâ. *Gramen Paniceum, ſpicâ divisâ C. B. Pin. 8. Graminis genus, quibuſdam Gallis Dens canis 2. ſive Panicum ſylveſtre, paniculâ divisâ J. B. 2. 443. Panicum ſylveſtre Tabern. Icon. 279.*

Panicum vulgare, ſpicâ multiplici, longis ariſtis circumvallatâ. *Gramen Paniceum, ſpicâ ariſtis longis armatâ C. B. Pin. 8. Gramen Paniceum, ij Tabern. Icon. 228.*

Panicum vulgare, ſpicâ ſimplici & aſperâ. *Gramen Panicum, ſpicâ ſimplici* ἐλυμαγρωστις *C. B. Pin. 8. Panicum ſylveſtre dictum & Dens canis J. B. 2. 443. Gramen geniculatum Tabern. Icon. 200.*

Panicum vulgare, ſpicâ ſimplici & molliori. *Gramen Paniceum, ſpicâ ſimplici, lævi Raii Hiſt. 1261.*

Panicum maritimum, ſpicâ longiore, villosâ. *Gramen Alopecuros, minus, ſpicâ longiore C. B. Pin. 4. Cauda Vulpis Monſpelienſium. Alopecuros Theophraſti Lob. Icon. 45.*

Panicum ſerotinum, arvenſe, ſpicâ pyramidatâ. *Gramen ſerotinum, arvenſe, paniculâ contractiore, pyramidali Raii Synopſ. 259. Gramen Alopecuroi-*

di accedens, ex culmi geniculis spicas cum petiolis longiusculis promens Pluk. Phytog.

GENUS VIII.

Gramen. *Chien-dent.*

Tab. 299. GRAMEN est plantæ genus, flore apetalo, per fasciculos dispofito A, G. plurimis scilicet staminibus B constante, ex calyce C,D squamoso plerumque surgentibus. Pistillum autem E, H abit deinde in semen subrotundum F vel oblongum I, parùm admodum farinaceum, calyce ipso ceu capsulâ obvolutum.

Graminis species sunt.

Gramen Loliaceum. Gramen Loliaceum, radice repente sive Gramen officinarum. *Gramen caninum, arvense, sive Gramen Dioscoridis C. B. Pin. 1. Gramen repens officinarum, fortè Triticeæ spicæ aliquatenus simile J. B. 2. 457. Gramen Dod. Pempt. 558.*

Gramen Loliaceum, radice repente, sive Gramen officinarum, aristis longioribus donatum. *Graminis spicâ Triticeâ repentis vulgaris varietas cum spicâ aristatâ Raii Synops. 247.*

Gramen Loliaceum, fibratâ radice, aristis donatum. *Gramen caninum, non repens, elatius, spicâ aristatâ Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 177.*

Gramen Loliaceum, radice repente, maritimum. *Gramen caninum, maritimum, spicâ Triticeâ, nostras Raii Hist. 1256.*

Gramen Loliaceum, radice repente, maritimum, aristis donatum.

Gramen Loliaceum, maritimum, supinum, spicâ crassiore. *Gramen caninum, maritimum, supinum, spicâ crassa D. Pettiver.*

Gramen Loliaceum, maritimum, foliis pungentibus. *Gramen Phœnicoides, foliis convolutis, Junceis ac pungentibus J. B. 2. 477.*

Gramen Loliaceum, spicâ longiore, aristas habens C. B. Pin. 9. *Lolium Gramineum, spicatum, caput tentans J. B. 2. 437. ?ἰτέα.*

Gramen Loliaceum, spicâ longiore, sine aristis C. B. Pin. 9.

Gramen Loliaceum, latifolium, spicâ angustiore C. B. Pin. 9. *Prodr. 19.*

Gramen Loliaceum, angustiore folio & spicâ C. B. Pin. 9. *Phœnix Lolio similis J. B. 2. 436. Phœnix sive Lolium murinum Dod. Pempt. 540.*

Gramen Loliaceum, angustiore folio & spicâ, aristis donatum.

Gramen Loliaceum, spicis brevioribus & latioribus, compressis Mor. Hist. Oxon. Part. 1. 382.

Gramen Loliaceum, paniculâ multiplici & spicatâ. *Phœnix multiplici spicatâ paniculâ Park. Theat. 1145.*

Gramen Loliaceum, majus, spicis longiùs distantibus. *Phœnix simplici & rarissimâ glumâ Park. Theat. 1145. Icon. 1146.*

Gramen Loliaceum, spicâ simplici & densâ.

Gramen Loliaceum, locustis tenuissimis, densè in spicam congestis.

Gramen Loliaceum, corniculatum, spicis glabris.

Gramen Loliaceum, corniculatum, spicis villosis. *Gramen Avenaceum dumetorum, spicatum Raii Hist. 1262.*

Gramen Loliaceum, corniculatum, veluti fruticofum, foliis anguftiffimis.

Gramen Loliaceum, minimum, foliolis Junceis.

Gramen Loliaceum, maritimum, minimum, rigidum. *Gramen exile, duriuf-culum, maritimum Raii Synopf. 259.*

Gramen Loliaceum, minimum, foliolis Junceis, paniculâ unam partem fpe-ctante. *Gramen Sparteum, Juncifolium C. B. Pin. 5. Spartum parvum Lo-belio J. B. 2. 513. Spartum noftras, parvum Lob. Icon. 90.*

Gramen Loliaceum, murorum, fpicâ longiffimâ, ariftis tenuiffimis donatâ. *Gramen murorum, fpicâ longiffimâ Ger. Emac 29. Gramen fpicâ nutante, longiffimâ Park. Theat. 1162.*

Gramen Loliaceum, minus, maritimum, ramofum.

Gramen maritimum, paniculâ Loliacea C. B. Pin. 9. *Prodr. 18.*

Gramen Loliaceum, fupinum, fpicis craffioribus, falcatis.

Gramen Loliaceum, maritimum, fpicis articulatis Mor. Hift. Oxon. Part. 3. Sect. 8. Tab. 2. fig. 8. *Gramen Loliaceum, maritimum, fpicis gracilibus, articulatis, recurvis Ejufd. pag. 182.*

Gramen Loliaceum, fpicis articulofis, erectis. *Gramen parvum, fpicarum lo-co ferens caules erumpentibus alternatim acutis glumis veluti dentatos Lælii Triumf. apud Fratrem 64.*

Gramen pufillum, unicaule, paniculâ Loliacea Bocc. Muf. Part. 2. 69. Tab. 57.

Gramen Loliaceum, foliis & fpicâ tenuiffimis Mor. Hift. Oxon. Part. 3. 182. *Gramen Loliaceum, minus, fpicâ fimplici C. B. Pin. 4. Prodr. 61.*

Gramen Loliaceum, maritimum, biunciale Mor. Hift. Oxon. Part. 3. 182. *Gramen exile, durius, Nortvvegicum aut Danicum, Scopario Gramini co-gnatum J. B. 2. 463. Gramen foliolis Junceis, radice jubata C. B. Pin. 5.*

Gramen Loliaceum, minus, capillaceo folio, fpicâ Brizæ longiffimâ. *Gramen foliolis Junceis, brevibus, majus, radice nigra C. B. Pin. 5. Gramen tenui-folium, glabrum J. B. 2. 462.*

Gramen Loliaceum, altiffimum, fpicâ Brizæ perlongâ, ariftis brevibus donata. *Gramen fpicâ Brizæ, majus C. B. Pin. 9. Prodr. 18.*

Gramen Loliaceum, minus, fpicâ Brizæ perlongâ, ariftis donatâ. *Gramen fpi-câ Brizæ, minus C. B. Pin. 9. Prodr. 19.*

Gramen Loliaceum, minus, fpicâ Brizæ perlongâ, capillaceo folio.

Gramen Loliaceum, minus, latiore folio, fpicâ Brizæ breviffimâ.

Gramen Loliaceum, minimum, elegantiffimum. *Gramen minimum, paniculis elegantiffimis C. B. Pin. 2. Gramen minimum J. B. 2. 465. Gramen mini-mum Dalechampii Lugd 424.*

Gramen paniculâ fparsâ, luteâ, Loliaceâ Bot. Monfp. App.

Gramen fpicatum, tomentofum, longiffimis ariftis donatum. *Gramen Alope-curos altera Lobelii J. B. 2. 475. Gramen Alopecuros, fpicâ rotundiore C. B. Pin. 4. Alopecuros Dod. Pempt. 541.* Gramen fpica-tum.

Gramen fpicatum, vulgare, Secalinum. *Gramen Hordeaceum, minus & vul-gare C. B. Pin. 9. Hordeum murinum J. B. 2. 431. Hordeum fponta-*

neum, *ſpurium*. *Holcus Plinii Anguillaræ Lob. Icon.* 30.

Gramen ſpicatum, Secalinum, ſpicâ duriore & anguſtiore.

Gramen ſpicatum, Secalinum, Virginianum. *Gramen Secalinum, majus, altiſſimum, Virginianum Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. 180.

Gramen ſpicatum, Secalinum, glumis villoſis, in ariſtas longiſſimas deſinentibus. *Gramen Secalinum, maximum Park. Theat.* 1144.

Gramen ſpicatum, Secalinum, altiſſimum. *Gramen ſpicâ Secalinâ C.B.Pin.* 9. *Prodr.* 18. *Gramen Secalinum, majus Park. Theat.* 1144.

Gramen ſpicatum, Secalinum, minus. *Gramen Secalinum, minus Park. Theat.* 144.

Gramen ſpicatum, Secalinum, maritimum, minus. *Gramen Secalinum, paluſtre & maritimum Raii Synopſ.* 248.

Gramen ſpicatum, Secalinum, maritimum, maximum, ſpicâ longiore. *Gramen Sparteum, ſpicatum, foliis mucronatis, longioribus, vel ſpicâ Secalinâ C. B. Pin.* 5. *Spartium ſpicatum, pungens, Oceanicum, J. B.* 2. 511. *Spartum Herba iij, maritimum Cluſ. Hiſt. ccxxj.*

Gramen ſpicatum, Secalinum, maritimum, ſpicâ breviore. *Gramen Sparteum, ſpicatum, latifolium C. B. Pin.* 5. *Spartum maritimum ſive Oceanicum, latifolium J. B.* 2. 512. *Spartum Herba, iiij, Batavicum Cluſ. Hiſt. ccxxj.*

Gramen ſpicatum, Secalinum, maritimum, maximum, ſpicâ laxiore. *Spartum maximum, maritimum, Hollandicum, ſpicâ Secalinâ Raii Hiſt.* 1260.

Gramen ſpicatum, ariſtis pennatis. *Gramen Sparteum, pennatum C. B. Pin.* 5. *Gramen pennatum, aliis Spartum J. B.* 2. 512. *Spartum Auſtriacum, pennatum Cluſ. Hiſt. ccxxi.*

a Lib. 19. cap. 2. Gramen ſpicatum, quod Spartum [a] Plinii. *Gramen Sparteum 1, paniculâ comosâ C. B. Pin.* 5. *Gramen Spartum Plinii ſive ſportularum Ficuum J. B.* 2. 510. *Spartum Herba Plinii Cluſ. Hiſt. ccxx.*

Gramen ſpicatum, Sparteum, ſpicâ ſericeâ, ex utriculo prodeunte. *Gramen Sparteum 2, paniculâ brevi folliculo inclusâ C. B. Pin.* 5. *Gramen Sparteum 2 Cluſio J. B.* 2. 511. *Spartum Herba alterum Cluſ. Hiſt. ccxx.*

Gramen ſpicatum, Junci facie, Lithoſpermi ſemine. *Juncus Lithoſpermi ſemine Mor. H. R. Bleſ. Juncus ſemine Lithoſpermi H.R.Par. Juncus lævis, paniculâ glomeratâ, nigricante Raii Cat. Cantab. & Hiſt.* 1305.

Gramen anthoxanthon, ſpicatum J. B. 2. 466. *Gramen pratenſe, ſpicâ flaveſcente C. B. Pin.* 3. *Gramen anthoxanthon Dalechampii Lugd.* 426.

Gramen tomentoſum, ſpicatum C. B. Pin. 4. *Gramen Alopecuros, ſpicâ longâ, tomentosâ, candicante J. B.* 2. 474. *Gramen tomentoſum, Alopecuros vera Plinii & Theophraſti Lugd.* 430.

Gramen caninum, maritimum, ſpicatum C. B. Pin. 2. *Prodr.* 2.

Gramen ſpicatum, ſemine Miliaceo, albo. *Phalaris major, ſemine albo C. B. Pin.* 28. *Phalaris J. B.* 2. 442. *Phalaris Dod. Pempt.* 510. *Graine de Canari.*

Gramen ſpicatum, ſemine Miliaceo, nigro. *Phalaris major, ſemine nigro C. B. Pin.* 28. *J. B.* 2. 443.

Gramen ſpicatum, ſemine Miliaceo, minore, nigro. *Phalaris ſemine minore, nigro Mor. H. R. Bleſ.*

Gramen ſpicatum, ſemine Miliaceo, griſeo. *Phalaris alter, ſemine griſeo H. R. Par.*

Gramen ſpicatum, perenne, ſemine Miliaceo, tuberoſâ radice. *Gramen Phalaroides, perenne, tuberoſâ radice Mor. H. R. Bleſ.*

Gramen ſpicatum, perenne, ſemine Miliaceo, radice repente.

Gramen ſpicatum, pratenſe, ſpicâ ex utriculo prodeunte. *Gramen pratenſe, ſpicâ purpureâ ex utriculo prodeunte, vel Gramen folio ſpicam amplexante C. B. Pin. 3. Gramen ſpicam folio amplectens J. B. 3. 469. Gramen pratenſe Dalechampii Lugd. 425.*

Gramen montanum, ſpicatum, tuberoſâ radice.

Gramen montanum, minimum, ſpicatum & ariſtatum.

Gramen ſpicatum, glumis criſtatis. *Gramen criſtatum Lob. Adv. Part. 2. 467. Gramen criſtatum, Anglicum Park. Theat. 1160.*

Gramen ſpicâ multiplici, glumis criſtatis. *Gramen criſtatum, Anglicum, ſpicâ multiplici Park. Theat. 1160.*

Gramen ſpicâ criſtatâ, ſubhirſutum C. B. Pin. 3. *Prodr. 8.*

Gramen ſpicatum glumis variis. *Gramen glumis variis C. B. Pin. 10. Prodr. 21. Gramen verſicolor J. B. 2. 466.*

Gramen ſpicatum, locuſtis echinatis. *Gramen caninum, maritimum, ſpicâ echinatâ C. B. Pin. 2. Gramen caninum, maritimum, aſperum C. B. Prodr. 2. Gramen parvum, echinatum J. B. 2. 467.*

Gramen ſpicatum, ſupinum, brevi & capillaceo folio.

Gramen ſpicatum, Luſitanicum, capitis Meduſæ effigie.

Gramen ſpicatum, durioribus & craſſioribus locuſtis, ſpicâ brevi. *Feſtuca altera, capitulis duris C. B. Pin. 10. Ægylops Dod. Pempt. 539.*

Gramen ſpicatum, durioribus & craſſioribus locuſtis, ſpicâ longiſſima. *Feſtuca altera, capitulis duris, ſpicâ triunciali C. B. Pin. 10.*

Gramen ſpicatum, ſpicâ purpuro-argenteâ, molli. *Gramen pumilum, hirſutum, ſpicâ purpuro-argenteâ, molli Raii Synopſ. 250.*

Gramen ſpicatum, ſpicis in capitulum foliatum congeſtis. *Gramen album, capitulis aculeatis, Italicum C. B. Pin. 7.*

Gramen ſpicatum, echinatum, locuſtis unam partem ſpectantibus. *Gramen Alopecuroides, ſpicâ aſperâ C. B. Pin. 4. Gramen cum cauda Leporis aſperâ, ſive ſpicâ murinâ J. B. 2. 473. Gramen echinatum Dalechampii Lugd. 432. Gramen Alopecuroides, ſpicâ aſperâ, brevi Park. Theat. 1168.*

Gramen ſpicatum, ſpicâ ſubrotundâ, echinatâ. *Gramen ſpicâ ſubrotundâ, echinatâ, vel Gramen echinato capitulo C. B. Pin. 7. Gramen echinatum, tribuloides Col. Part. 1. 338.*

Gramen ſpicatum, Indicum, repens, ſpicâ ſubrotundâ.

Gramen ſpicatum, ſpicâ cylindraceâ, longiſſimâ. *Gramen Typhoides, maximum, ſpicâ longiſſima C. B. Pin. 4. Prodr. 10. Gramen cum cauda*

muris majoris longa, majus J. B. 2. 472.

Gramen ſpicatum ſpicâ cylindraceâ, tenuiſſimâ, longiore. *Gramen Typhoides, ſpicâ anguſtiore, longiore C. B. Pin. 4. Gramen cum cauda muris purpuraſcente J. B 2. 473. Gramen Alopecuroides, minus, alterum Lob. Icon 9.*

Gramen ſpicatum, ſpicâ cylindraceâ, tenuiſſimâ, breviore. *Gramen Typhoides, ſpicâ anguſtiore, breviore C. B. Pin. 4. Gramen Alopecurinum, ij Tabern. Icon. 209.*

Gramen ſpicatum, ſpicâ cylindraceâ, tenuiori, longâ. *Gramen Typhoides, aſperum, primum C. B. Pin. 4. Gramen cum cauda muris, minus J. B. 2. 471. Gramen Typhinum, 1 Tabern. Icon. 217.*

Gramen ſpicatum, ſpicâ cylindraceâ, craſſiori. *Gramen Typhoides, aſperum, alterum C. B. Pin. 4. Gramen Typhinum, ij Tabern. Icon. 218.*

Gramen ſpicatum, ſpicâ cylindraceâ, glabrâ, foliis hirſutis. *Gramen Typhoides, culmo reclinato C. B. Pin. 4. Gramen cum cauda muris, foliis hirſutis J. B. 2. 471. Gramen Alopecuroides, minus Lob. Icon. 9.*

Gramen ſpicatum, ſpicâ cylindraceâ, longioribus villis donatâ. *Gramen Phalaroides, majus ſive Italicum C. B. Pin. 4 Prodr. 10. Gramen Alopecuro ſimile, glabrum, cum pilis longiuſculis in ſpica, Onocordon J. B. 2. 475.*

Gramen ſpicatum, ſpicâ cylindraceâ, molli & densâ. *Gramen Typhoides, molle C. B. Pin. 4. Gramen Alopecuroidi accedens & Phalaridi, ſpicâ longiuſcula, folio lanuginoſo J. B. 2. 474. Gramen Alopecuroides Lob. Icon. 8.*

Gramen ſpicatum, ſpicâ cylindraceâ, molli & laxâ. *Gramen ſpicatum, circa Romam ubique frequens Maio, ſpicâ ſtrictiori & laxiori D. Sherard.*

Gramen ſpicatum, ſpicâ cylindraceâ brevi, radice nodosâ. *Gramen nodoſum, ſpicâ parvâ ſive nodoſum, tertium C. B. Pin. 2. Prodr. 3.*

Gramen ſpicatum, aquaticum, ſpicâ cylindraceâ, brevi. *Gramen aquaticum, geniculatum, ſpicatum C. B. Pin. 3. Gramen cum parva cauda muris, radice non nodoſa, repens J. B. 2. 472. Gramen fluviatile, album Tabern. Icon. 216.*

Gramen ſpicatum, maritimum, minimum, ſpicâ cylindraceâ. *Gramen Typhinum, maritimum, minus Raii Hiſt. 1267.*

Gramen dactylon. Gramen dactylon, radice repente, ſive officinarum. *Gramen repens, cum paniculâ Graminis Mannæ J. B. 2. 459. Gramen dactylon, folio Arundinaceo, majus, aculeatum fortè Plinio, C. B. Pin. 7. Gramen legitimum Cluſ. Hiſt. ccxvij.*

Gramen dactylon, radice repente, ſive officinarum, breviſſimis ariſtis donatum.

Gramen dactylon, folio latiore C. B. Pin. 8. *Graminis genus, Dens canis tertius ſive Gramen 1 vel Galli crus J. B. 2. 444. Iſchæmum, Gramen ſanguinarium, 1 Tabern. Icon. 222.*

Gramen dactylon, anguſtifolium, ſpicis villoſis C. B. Pin. 8. *Gramen digitatum, hirſutum J. B. 2. 445. Iſchæmum ij Tabern. Icon. 222.*

Gramen dactylon, ſcoparium C. B. Pin. 8. *Gramen ſcoparium, Iſchæmi paniculis,*

paniculis, *Gallicum Lob. Adv. Part. 2. 468. J. B. 2. 460.*

Gramen dactylon, villosum, ramosum, altissimum, Gallo-Provinciale.

Gramen dactylon, Indicum, spicis longioribus.

Gramen dactylon, Ægyptiacum C. B. Pin. 7. *Gramen Crucis sive N.'e nelm-salib. J. B. 2. 460.*

Gramen dactylon, Siculum, multiplici paniculâ, spicis ab eodem exortu geminis Raii Hist. 1271. *Pluk. Phytog. Tab. 92. fig. 1.*

Gramen dactylon, spicâ geminâ. *Gramen bicorne, sive distachiophorum Bocc. 20. Festuca Junceo folio, spicâ geminâ C. B. Pin. 9. Prodr. 19. J. B. 2. 544.*

Gramen paniculatum, autumnale, paniculâ ampliore, ex viridi nigricante. *Gramen Arundinaceum, enode, majus, montanum C. B. Pin. 7. Gramen Harundinaceum, enode J. B. 2. 481. Gramen Harundinaceum, montanum Tabern. Icon. 231.* Gramen paniculatum.

Gramen paniculatum, autumnale, paniculâ angustiore, ex viridi nigricante. *Gramen pratense, serotinum, paniculâ longâ, purpurascente Raii Synops. 260. Prioris varietas.*

Gramen paniculatum, aquaticum, fluitans. *Gramen aquaticum, fluitans, multiplici spicâ, ἄγρωστις ποτάμιος C. B. Pin. 3. Gramen aquaticum, cum longissima panicula J. B. 2. 490. Gramen fluviatile Tabern. Icon. 216.*

Gramen paniculatum, latifolium radice repente, crassiori. *Gramen caninum, longiùs radicatum, majus C. B. Pin. 1. Gramen canarium, longiùs radicatum, latiore paniculâ Adv. Part. 2. 467. J. B. 2. 457.* L.

Gramen paniculatum, minus, radice repente, paniculâ duriore. *Gramen murorum, duriusculum, spicâ erectâ, rigidâ Mor. Hist. Oxon. Part. 3. Sect. 8. Tab. 2. fig. 9. Gramen Loliaceum, murorum, duriusculum, spicâ erectâ, rigidâ Ejusd. ibid. 182. Gramen paniculâ multiplici C. B. Pin. 3. Prodr. 6.*

Gramen paniculatum, spicis crassioribus & brevioribus. *Gramen spicatum, folio aspero C. B. Pin. 3. Prodr. 9. Gramen asperum J. B. 2. 467. Gramen spicatum Dalechampii Lugd. 427.*

Gramen paniculatum, spicis crassioribus & brevioribus, variegatum.

Gramen paniculatum, aquaticum, Miliaceum. *Gramen Miliaceum, aquaticum Raii Synops. 255.*

Gramen pratense, paniculatum, majus, latiore folio, πόα Theophrasti C. B. Pin. 2. *Gramen pratense, 1. Dod. Pempt. 560.* L.

Gramen paniculâ ferè Arundinaceâ, locustis brevissimis. *Gramen pratense, vulgare, spicâ ferè Arundinaceâ J. B. 2. 461.*

Gramen paniculâ Arundinaceâ, locustis plerumque brevissimis, interdum angustissimis & longioribus.

Gramen pratense, paniculatum, medium C. B. Pin. 2. *Gramen pratense, minus J. B. 2. 542. Gramen pratense ij Dod. Pempt. 560.*

Gramen pratense, paniculatum, minus, album C. B. Pin. 3. *Gramen paniculatum, minus, album Tabern. Icon. 206. J. B. 2. 465.*

VVu

Gramen pratenſe, paniculatum, minus, rubrum C. B. Pin. 3. *Gramen paniculatum, minus, rubrum Tabern. Icon. 207. J. B. 2. 465.*

Gramen Xerampelinum, Miliaceâ, prætenui,ramosâque ſparsâ paniculâ,ſive Xerampelino congener, arvenſe, æſtivum, Gramen minutiſſimo ſemine Lob. Illuſtr. 14.

Gramen pratenſe, paniculatum,majus,anguſtiore folio C. B. Pin. 2. *Prodr. 5.*

Gramen pratenſe,paniculatum, molle C. B. Pin. 2. *Prodr. 5. Gramen lanatum Dalechampii Lugd. 425. J. B. 2. 466.*

Gramen paniculatum, minimum, molle Bot. Monſp. App. *Gramen paniculatum, locuſtis parvis, purpuro-argenteis annuum Raii Synopſ. 258. Hiſt. 1286.*

Gramen paniculatum, molle, tenuiſſimis ariſtis donatum.

Gramen caninum, paniculatum, molle Raii Hiſt. 1285.

Gramen paniculatum, elatius, ſpicis longis, muticis, ſquamoſis Raii Hiſt. 1286.

Gramen paniculis elegantiſſimis ſive ἐραγρόςις, majus C. B. Pin. 2. *Gramen amoris dictum J. B. 2. 470. Gramen paniculatum, ſativum, Heragroſtis Tabern. Icon. 204.*

Gramen paniculis elegantiſſimis, minimum. *Gramen amoris alterum, paniculis minoribus & anguſtioribus, magiſque ſparſis Raii Syllog. 136.*

Gramen paniculatum, Virginianum, locuſtis minimis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. Sect. 8. Tab. 6. fig. 33.

Gramen paniculis elegantiſſimis, denſis, Siculum. *Gramen Filiceum, paniculis integris Bocc. Rarior. Plant. 62.*

Gramen minus, vulgare, paniculâ rigidâ. *Gramen minus, duriuſculum Tabern. Icon. 208.*

Gramen minus, paniculâ rigidâ, denſiore & ampliore. *Gramen Gramini exili, duriuſculo Lobelii ſimile, paniculâ latiore Sherard.*

Gramen caninum, maritimum, paniculatum Raii Hiſt. 1286.

Gramen pratenſe, paniculâ duriore, laxâ, unam præcipuè partem ſpectante Raii Synopſ. 257.

Gramen pratenſe,paniculâ duriore,laxâ,unam præcipuè partem ſpectante,ſine ariſtis.

Gramen pratenſe, paniculâ multiplici, denſiore, ariſtis carens.

Gramen paniculatum,latifolium,locuſtis craſſioribus,ſemine nigro Aquilegiæ ſimili. *Gramen paniculatum Gallo provinciale, Aquilegiæ ſemine Schol. Bot. 258. Pluk. Phytog. Tab. 32. fig. 2.*

Gramen nemoroſum, paniculâ rufeſcente, molli. *Gramen nemoroſum ſpicâ rufeſcente, molli C. B. Pin. 7. Gramen ſylvaticum parvum, tenuifolium, rigidiuſculum J. B. 2. 509. Gramen ſylvaticum ſive nemoroſum, 1. Tabern. Icon. 226.*

Gramen paniculâ Miliaceâ, locuſtis minimis.

Gramen montanum, paniculâ Miliaceâ, ſparsâ C. B. Pin. 8. *Prodr. 17. J. B. 2. 462.*

Gramen ſylvaticum, paniculâ Miliaceâ, ſparsâ C. B. Pin. 8. *Gramen Miliaceum Lobelii J. B. 2. 462. Miliaceum Gramen Lob. Icon.*

Gramen aquaticum, paniculatum, latifolium C. B. Pin. 3. *Gramen majus, aquaticum Lobelii J. B. 2. 481. Gramen Harundinaceum, paniculatum Tabern. Icon. 211.*

Gramen paniculatum, proliferum. *Gramen arvenſe, paniculâ criſpâ C. B. Pin. 3. Prodr. 6. Gramen cum paniculâ molli rubente J. B. 2. 464.*

Gramen Barcinonenſe, paniculâ densâ aureâ.

Gramen paniculatum, maritimum, Narbonenſe, radice repente.

Gramen paniculatum, capillaceo folio, minimum.

Gramen paniculâ Miliaceâ, denſiori, ariſtis donatum,

Gramen paniculatum, aquaticum, Phalaridis ſemine. *Gramen Arundinaceum, acerosâ glumâ, noſtras Park. Theat. 1273. Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 203. An Gramen Arundinaceum, ſpicatum C. B. Pin. 6?*

Gramen paniculatum, aquaticum, Phalaridis ſemine. folio variegato. *Gramen paniculatum, folio variegato C. B. Pin. 3. Gramen ſtriis pictum J. B. 2. 476. Gramen ſulcatum vel ſtriatum, album Lob. Icon. 4.*

Gramen paniculatum, Arundinaceum, ſpicâ multiplici. *Gramen Arundinaceum, ſpicâ multiplici,* Καλαμάγρωστις *Dioſcoridis C. B. Pin. 6. Gramen Calamagroſtis Lobelii J. B. 2. 480. Calamagroſtis Lob. Icon. 6.*

Gramen paniculatum, Arundinaceum paniculâ densâ, ſpadiceâ. *Gramen Arundinaceum, paniculâ molli, ſpadiceâ, majus C. B. Pin. 7. Gramen plumoſum Lobelii, ſpicâ candidâ & ſerici modo lucens J. B. 2. 476. Gramen tomentoſum & aceroſum. Calamagroſtis quorundam & vulgi Gramen plumoſum Lob. Icon. 6.*

Gramen paniculatum, Arundinaceum, ramoſum, paniculâ densâ, ſericeâ. *Gramen Arundinaceum, ramoſum, plumoſum, album C. B. Pin. 7. Gramen Arundinaceum, plumoſum, album C. B. Prodr. 14.*

Gramen paniculatum, locuſtis maximis, candicantibus, tremulis. *Gramen tremulum, maximum C. B. Pin. 2. Prodr. 5. J. B. 2. 470. Gramen tremulâ paniculâ, longiore & laxiore, colore candicante Cluſ. Cur. poſt. in fol. 38.*

Gramen paniculatum, locuſtis maximis, Phœniceis, tremulis. *Gramen amabile, tremulum, maximum, paniculâ ſpadiceâ V. Luſit. Gramen tremulum paniculâ fuſco ſeu fumigato colore Cluſ. Cur. Poſt. in fol. 38.*

Gramen paniculatum, majus, locuſtis magnis, candicantibus, tremulis. *Gramen tremulum, majus C. B. Pin. 2. Gramen tremulum J. B. 2. 469. Gramen Leporinum, Gramen tremulum Tabern. Icon. 231.*

Gramen paniculatum, majus, locuſtis magnis, Phœniceis, tremulis. *Gramen tremulum, majus, paniculâ ſpadiceâ C. B. Pin. 2.*

Gramen paniculatum, majus, perenne, locuſtis magnis tremulis. *Gramen tremulum, majus, perenne H. L. Bat.*

Gramen paniculatum, minus, locuſtis magnis, tremulis. *Gramen tremulum, minus, paniculâ magnâ C. B. Pin. 2. J. B. 2. 470.*

Gramen paniculatum, minus, locustis parvis, tremulis. *Gramen tremulum, minus, paniculâ parvâ C. B. Pin. 2. Prodr. 4. Gramen tremulum, minus J. B. 2. 470.*

Gramen montanum, paniculâ spadiceâ, delicatiore C. B. Pin. 3. *Prodr. 6. J. B. 2. 476.*

Gramen montanum, paniculâ spadiceâ, crassiore.

Gramen capillatum, paniculis rubentibus J. B. 2. 462. *Gramen segetum, altissimum, paniculâ sparsâ C. B. Pin. 3. Segetum Gramen paniculâ sparsâ, latiore Lob. Icon. 2.*

Gramen capillatum, paniculis viridantibus J. B. 2. 462. *Prioris varietas.*

Gramen segetum, paniculâ Arundinaceâ C. B. Pin. 3. *Gramen agrorum Lobelii J. B. 2. 461. Agrorum venti spica & Gramen agrorum latiore, Arundiceâ, comosâ paniculâ Lob. Icon. 3. Varietas videtur Graminis capillati J. B. cujus nempe panicula, ut ait Lobelius, in alterum latus agitatur.*

Gramen pratense, paniculatum, altissimum, locustis parvis, splendentibus, non aristatis. *An Festuca Graminea, effusâ jubâ C. B. 9. Prodr. 19. Gramen Festucæ, effusâ jubâ Hist. Plant. Paris.*

Gramen paniculatum, Bromoides, minus, paniculis aristatis, unam partem spectantibus Raii Hist. 1287.

Gramen Avenaceum. Gramen montanum, Avenaceum, locustis rubris C. B. Pin. 10. *Prodr. 20. Gramen locustis rubris J. B. 2. 434.*

Gramen Avenaceum, spicâ simplici, locustis candicantibus, splendentibus & rarioribus.

Gramen Avenaceum, spicâ simplici, locustis candicantibus, splendentibus & densioribus.

Gramen Avenaceum montanum, lanuginosum C. B. Pin. 10. *Gramen cum locustis parvis, candidis, pilosis, semine Avenaceo J. B. 2. 434. Gramen Avenaceum Tabern. Icon. 207.*

Gramen Avenaceum, lanuginosum, glumis rarioribus C. B. Pin. 10. *Prodr. 20. J. B. 2. 464.*

Gramen Avenaceum, spicâ simplici, breviori & crassiori, locustis longissimis, longiùs aristatis.

Gramen Avenaceum, spicâ simplici, locustis densissimis, candicantibus & lanuginosis.

Gramen Avenaceum, distichon locustis longioribus, flavescentibus, longiùs aristatis.

Gramen Avenaceum, saxatile, paniculâ sparsâ, locustis latioribus, candicantibus & nitidis.

Gramen Avenaceum, saxatile, paniculâ sparsâ, locustis angustioribus, candicantibus & nitidis.

Gramen Avenaceum, capillaceum, minoribus glumis C. B. Pin. 10. *Gramen nemorale, Avenaceum, alterum, ex fusco Xerampelinum & lucidum, Danicum Lob. Adv. Part. 2. 465. J. B. 2. 463.*

Gramen Avenaceum, nemorense, glumis rarioribus, ex fusco Xerampelinis, nostras Raii Hist. 1289.

Gramen Avenaceum, utriculis lanugine flavefcentibus. *Feftuca utriculis lanugine flavefcentibus C. B. Pin. 10: Ægylops quibufdam ariftis recurvis, five Avena pilofa J. B. 2. 433. Feftuca prior Dod. Pempt. 539.*

Gramen Avenaceum, maximum, utriculis cum lanugine alba & longiffimis ariftis Bot. Monfp.

Gramen Avenaceum, fupinum, minus, fpicâ denfiffimâ, cum longiffimis ariftis, lanuginofis, tortilibus.

Gramen Avenaceum, capillaceo folio, paniculâ ampliore, locuftis fplendentibus. *Gramen nemorofum, paniculis albis, folio capillaceo C. B. Pin. 7. Prodr. 14.*

Gramen nodofum, Avenaceâ paniculâ C. B. Pin. 2. *Prodr. 3. Gramen nodofum J. B. 3. 456. Gramen bulbofum, nodofum Lob. Icon. 23.*

Gramen Avenaceum, paniculâ densâ, locuftis majoribus, ariftatis.

Gramen Avenaceum, paniculâ purpuro-argenteâ fplendente D. Doody Raii Hift. 1909. *Gramen Avenaceum, glabrum paniculâ purpuro-argenteâ, fplendente D. Doody Raii Synopf. 262.*

Gramen Avenaceum, montanum, fpicâ fimplici, ariftis recurvis Raii Synopf. 262. & Hift. 1290.

Gramen Avenaceum, fpicâ fimplici, perlongâ, locuftis denfiffimis, longis & ariftatis.

Gramen Avenaceum, parvum, procumbens, paniculis non ariftatis Raii Hift. 1288. & Synopf. 262.

Gramen Avenaceum, Indicum, in foliorum alis locuftas in capitulum collectas gerens.

Gramen Avenaceum, minus, foliis inferioribus, capillaceis, fuperioribus verò latioribus.

Gramen Avenaceum, dumetorum, paniculâ fparsâ Raii Hift. 1289. *Gramen Avenaceum, dumetorum, paniculatum, majus, glabrum Mor. Hift. Oxon. Part. 3. 213.*

Gramen Avenaceum, dumetorum, paniculâ fparsâ, locuftis anguftioribus, cum ariftis flavefcentibus.

Gramen Avenaceum, difticbon, locuftis longioribus, cum ariftis nigricantibus inflexis. *Gramen Avenaceum, murorum, erectum Park. Theat. 1149.*

Gramen Avenaceum, pratenfe, elatius, paniculâ flavefcente, locuftis parvis Raii Hift. 1284.

Gramen Avenaceum, paniculâ flavefcente, denfiori, locuftis minimis, tenuiter ariftatis & quafi villofis Hift. Plant. Parif. *Prioris varietas.*

Gramen Avenaceum, locuftis amplioribus, candicantibus, glabris & ariftatis.

Gramen Avenaceum, locuftis brevioribus, glabris, glumis imbricatis & ariftatis.

Gramen Avenaceum, locuftis glabris, purpurafcentibus & ariftatis. *Gramen gros Montbelgard J. B. 2. 438. Gramen murorum Dalechampii Lugd. 428.*

Gramen Avenaceum, locuftis glabris, anguftis, candicantibus & ariftatis. *Gra-*

men Avenaceum, squamosâ glumâ longiore, glabrâ Mor. Hist. Oxon. Part. 3. Tab. 7 fig. 19.

Gramen Avenaceum, locustis villosis, angustis, candicantibus & aristatis. *Festuca Avenacea, hirsuta, paniculis minus sparsis Raii Hist. 1289. An Gramini murali Dalechampii simile si non idem J. B. 2. 438. Gramen murorum, spicis pendulis, angustioribus Hist. Plant. Paris.*

Gramen Avenaceum, locustis villosis, crassioribus. *Gramen spicâ hirsutâ, ad Gramen du Gros accedens J. B. 2. 438.*

Gramen Avenaceum, pratense, glabrum, paniculâ contractâ, foliis latioribus.

Gramen Avenaceum, pratense, glabrum, paniculâ contractâ, foliis angustioribus.

Gramen Avenaceum, lignosum, sylvaticum.

Gramen Avenaceum, aquaticum. *Gramen Arundinaceum, aquaticum, paniculâ Avenaceâ Raii Hist. 1909.*

Gramen Avenaceum, spicis strigosioribus, glabris. *Festuca Avenacea, spicis strigosioribus, è glumis glabris cempactis Raii Hist. 1909. & Synops. 2 67.*

Gramen Avenaceum, glabrum, paniculâ è spicis raris, strigosis compositâ, aristis tenuissimis Raii Hist. 1909. & Synops. 262.

Gramen erectum, unicâ spicâ Avenaceâ Bocc. Mus. Part. 2. Tab. 57.

Gramen Avenaceum, paniculâ sparsâ, locustis majoribus & aristatis. *Festuca Avenacea, sterilis, elatior C. B. Pin. 9. Ægylops Mathiolo fortè J. B. 2. 439. Bromos Herba Dod. Pempt. 540. Gramen Festuca sterile, elatius Hist. Plant. Paris.*

Gramen Avenaceum, paniculâ sparsâ, locustis minoribus & aristatis. *Bromos sterilis, altera. Festuca altera Dodonæi Lob. Icon. 33.*

Gramen, ut ait C. Bauhinus, à gradiendo, quòd geniculatis ramis serpat.

GENUS IX.

Arundo. *Canne ou Roseau.*

ARUNDO est plantæ genus, sola magnitudine à Gramine diversum, nec per me stabit, quin inter Graminis species recenseatur.

Arundinis species sunt.

Arundo vulgaris sive φραγμίτης Dioscoridis C. B. Pin. 17. *Arundo vulgaris, palustris J. B. 2. 485. Arundo palustris, Canna sepiaria Tabern. Icon. 254.*

Arundo sativa, quæ Δόναξ Dioscoridis & Theophrasti C. B. Pin. 17. *Arundo maxima & hortensis J. B. 2. 486. Arundo domestica, Calamus Cyprius Tabern. Icon. 253.*

Arundo Anglica, foliis in summitate dissectis C. B. Pin. 17. *Prodr. 25. J. B. 2. 487.*

Arundo scriptoria, atrorubens C. B. Pin. 17. *Arundo scriptoria J. B. 2. 487. Harundo 3. Syringias, fistularis Dod. Gal. 353.*

Arundo repens vel Chamæcalamus C. B. Pin. 17. *Arundo Epigeios Lugd. 1000.*

Arundo Indica, variegata, five Laconica Theophrafti Corn. 54. *Canne royale.*
Arundo domeftica, Coronopi foliis Ambrof. 75.
Arundo vulgaris, Cypria, fruticofa Ambrof. 265.

SECTIO IV.

De Herbis, flore apetalo, in capitulum fquamofum collecto.

GENUS I.

Cyperus. *Souchet.*

CYPERUS eft plantæ genus, flore apetalo, plurimis fcilicet ftaminibus B conftante, in capitulum fquamofum A, F collecto; in fquamarum autem C alis oritur piftillum D quod deinde abit in femen E plerumque triangulare. His notis addendi funt caules pariter triangulares. Tab. 299.

Cyperi fpecies funt.

Cyperius rotundus, vulgaris C. B. Pin. 13. *Cyperus paniculâ craffiore, minus fparfa J. B. 2. 501. Cyperus rotundus Dod. Pempt. 338.*

Cyperus rotundus, inodorus, Germanicus C. B. Pin. 14. *Cyperus aquaticus, Septentrionalis Lobelio J. B. 2. 503. Cyperus aquaticus, Septentrionalis Lob. Icon. 77.*

Cyperus odoratus, radice longâ, five Cyperus officinarum C. B. Pin. 14. *Cyperus longus, odoratior, habitior Lob. Icon 75. Cyperus paniculâ fparsâ, fpeciofa J. B. 2. 501.*

Cyperus rotundus, efculentus, anguftifolius C. B. Pin. 14. *Dulcichinum Dod. Pempt. 340. Trafi J. B. 2. 504.*

Cyperus vulgatior, paniculâ fparsâ. *Gramen Cyperoides, paniculâ fparsâ, majus C. B. Pin. 6. Gramen Cyperoides, vulgatius, aquaticum J. B. 2. 495. Gramen Cyperoides, aquaticum, vulgatius Lob. Icon. 20.*

Cyperus Gramineus J. B. 3. 504. *Gramen Cyperoides, Miliaceum C. B. Pin. 6. Cyperus Graminea, five Miliacea Lob. Icon. 79.*

Cyperus maritimus, capitulis glomeratis. *Juncus acutus, maritimus, caule triangulo C. B. Pin. 11. Prodr. 22.*

Cyperus Americanus, paniculâ aureâ, maximâ Plum.

Cyperus Americanus humilior, locuftis denfiffimis, non compreffis.

Cyperus minimus, paniculâ fparsâ, nigricante. *Gramen Cyperoides, minus, paniculâ fparsâ, nigricante C. B. Pin. 6. Gramen parvum, pulchrum, aliud, paniculâ compreffâ, nigricante J. B. 2. 471. Gramen Cyperoides, minimum, nigricante paniculâ Adv. Part. 2. 463.*

Cyperus minimus, paniculâ fparsâ, fubflavefcente. *Gramen Cyperoides, minus, paniculâ fparsâ fubflavefcente C. B. Pin. 6. Gramen pulchrum, parvum, paniculâ latâ, compreffâ J. B. 2. 470. Calamagroftis altera Trag. 679.*

Cyperus Pyrenaicus, humilior, tenui paniculâ.
Cyperus Orientalis, paniculâ ſparsâ, locuſtis anguſtis & brevibus.
Cyperus Orientalis, minimus, paniculâ ſparsâ, longiori.
Cyperus Orientalis, omnium minimus, paniculâ ſparsâ.
Cyperus à voce Græca κύπαρος *Vas*; ob radicis effigiem, ut ait C. Bauhinus.

GENUS II.

Scirpus.

Tab. 300. SCIRPUS eſt plantæ genus, flore A apetalo, plurimis ſcilicet ſtaminibus B conſtante, in capitulum ſquamoſum C collecto; in ſquamarum autem D alis oritur piſtillum E quod deinde abit in ſemen F triangulare, in capitulum G pariter collectum. His notis addendi ſunt caules nequaquam triangulares.

Scirpi ſpecies ſunt.

Scirpus paluſtris, altiſſimus. *Juncus maximus ſive Scirpus major C. B. Pin. 12. Juncus maximus, Holoſchænos J. B. 2. 522. Juncus paluſtris, major Tabern. Icon. 249.*

Scirpus paluſtris, altiſſimus, foliis & carinâ ſerratis. *Gramen Cyperoides, altiſſimum, foliis & carinâ ſerratis Bocc. 72.*

Scirpus Americanus, caule pentagono, ad nodos florido Plum.

Scirpus Americanus, caule geniculato, cavo Lign.

Scirpus capitulis rotundioribus, umbellatis.

Scirpus maritimus, capitulis rotundioribus, glomeratis. *Juncus acutus, maritimus, capitulis rotundis C. B. Pin. 11. Holoſchænus Lugd. 987.*

Scirpus maritimus, capite glomerato. *Gramen Cyperoides, maritimum C. B. Pin. 6. Juncus maritimus Lob. Icon. 87.*

Scirpus montanus, capitulo breviore. *Juncus parvus, montanus, cum parvis capitulis luteis J. B. 2. 525.*

Scirpus Equiſeti capitulo majori. *Juncus capitulis Equiſeti, major C. B. Pin. 12. Juncus capitulis longis ſive clavatus J. B. 2. 523. Juncus aquaticus, minor, capitulis Equiſeti Lob. Icon. 86.*

Scirpus Equiſeti capitulo minori. *Juncellus capitulis Equiſeti, minor & fluitans C. B. Pin. 12. Juncellus capitulis Equiſeti, fluitans C. B. Prodr. 23.*

Scirpus omnium minimus, capitulo longiori. *Juncellus minimus, capitulis Equiſeti Bocc. Rarior. Plant. 42.*

Scirpus omnium minimus, capitulo breviori. *Juncellus inutilis ſive Chamæſchænos C. B. Prodr. 22. Juncellus inutilis C. B. Pin. 12. Juncellus Adv. 44.*

Scirpus omnium minimus, Luſitanicus.

Scirpus ſupinus, minimus, capitulis conglobatis, foliis rotundo teretibus.

Scirpus omnium minimus, Indicus, capitulis villoſis.

Scirpus differt à Cypero caule nequaquam triangulari, à Gramine verò, ſeminibus triangularibus, tum capitulis ſquamoſis ex locuſtis non conſtantibus.

SECTIO

SECTIO V.

De Herbis, flore apetalo, in eadem planta, à fructu sejuncto.

GENUS I.

Cyperoides.

CYPEROIDES est plantæ genus, flore apetalo, plurimis scilicet staminibus B, C, ex alis squamarum D prodeuntibus constante, in spicam A dispositò, sed sterili: embryones enim F inferiores spicas K occupant in vesiculis E reconditi, abeuntque in semina G, H plerumque triangularia, in capsulâ L, quæ embryonis vesicula fuit, maturescentia. Tab. 300.

Cyperoidis species sunt.

Cyperoides latifolium, spicâ rufa sive caule triangulo. *Gramen Cyperoides latifolium, spicâ rufâ sive caule triangulo C. B. Pin. 6. Gramen Cyperoides, cum paniculis nigris J. B. 2. 494. Gramen Cyperoides Lob. Icon. 11.*

Cyperoides latifolium spicâ spadiceo-viridi, majus. *Gramen Cyperoides, latifolium, spicâ spadiceo-viridi, majus C. B. Pin. 6. Prodr. 13. J. B. 2. 495.*

Cyperoides angustifolium, spicâ spadiceo-viridi, minus. *Gramen Cyperoides, angustifolium, spicâ spadiceo-viridi, minus C. B. Pin. 6. Prodr. 13. J. B. 2. 495.*

Cyperoides spicâ pendulâ, breviore. *Gramen Cyperoides, spicâ pendulâ, breviore C. B. Pin. 6. Pseudocyperus Dod. Pempt. 339. Graminis Cyperoidis genus, Pseudocyperus Lobelio, spicis vel paniculis pendentibus ex longis pediculis J. B. 2. 496.*

Cyperoides spicâ pendulâ, longiore & anguſtiore. *Gramen Cyperoides, spicâ pendulâ, longiore & angustiore C. B. Pin. 6. Prodr. 13.*

Cyperoides palustre, aculeatum, capitulo breviore. *Gramen palustre, aculeatum, Germanicum, vel minus C. B. Pin. 7. Gramen palustre, echinatum Lob. Icon. 15. J. B. 2. 497.*

Cyperoides non aculeatum, capitulo breviore.

Cyperoides polystachion, lanuginosum. *Gramen Cyperoides, polystachion, lanuginosum Raii Synops. 265.*

Cyperoides polystachyon, spicis teretibus, erectis. *Gramen Cyperoides, polystachyon, majus, spicis teretibus, erectis Raii Synops. 265. Gramen Cyperoides, angustifolium, spicis longis, erectis C. B. Pin. 6. Gramen palustre, majus Lob. Icon. 11.*

Cyperoides, nigro-luteum, vernum, majus. *Graminis nigro-lutei verni varietas major J. B. 2. 494.*

Cyperoides nigro-luteum, vernum, minus. *Gramini nigro-lutei verni varietas minor J. B. 2. 494. Gramen Cyperoides, spicis Caryophylleis, vulgatissimum Raii Hist. 1293.*

Cyperoides polyftachion, flavicans,fpicis brevibus, prope fummitatem caulis. *Gramen Cyperoides, polyftachion, flavicans, fpicis brevibus, prope fummitatem caulis Raii Hift.* 1294.
Cyperoides fpicis parvis, longè diftantibus *Gramen Cyperoides, fpicis parvis, longiffimè diftantibus Raii Hift.* 1295.
Cyperoides fylvarum, tenuiùs fpicatum. *Gramen Cyperoides, fylvarum, tenuiùs fpicatum Park. Theat.* 1171.
Cyperoides polyftachyon, minimum, fpicis per maturitatem albicantibus. *Gramen Cyperoides, polyftachion, minimum, fpicis per maturitatem albicantibus Raii Hift.* 1295.
Cyperoides, anguftifolium, fpicis feffilibus, in foliorum alis. *Gramen Cyperoides, anguftifolium, fpicis feffilibus, in foliorum alis Raii Hift.* 1295.
Cyperoides veficarium, glabrum, fpicâ pendulâ longiore.
Cyperoides veficarium, humile, locuftis rarioribus.
Cyperoides veficarium, humile, locuftis denfioribus.
Cyperoides minus, fpicis denfioribus. *Gramen Caryophyllata foliis, fpicâ divulsâ C. B. Pin.* 3. *Gramen Caryophylleum Tabern. Icon.* 210.
Cyperoides foliis Caryophyllæis, fpicis è rarioribus & tumidioribus veficis compofitis. *Gramen Cyperoides, foliis Caryophylleis, fpicis è rarioribus & tumidioribus granis compofitis Raii Synopf.* 264.
Cyperoides foliis Caryophyllæis fpicis oblongis, è pediculis longioribus pendulis. *Gramen Cyperoides, foliis Caryophylleis, fpicis oblongis è pediculis longioribus pendulis Raii Synopf.* 264.
Cyperoides fpicis longioribus, flavefcentibus.
Cyperoides, quafi planta ad Cyperum accedens.

GENUS II.

Typha. *Maffe.*

Tab. 301. TYPHA eft plantæ genus, flore apetalo, plurimis fcilicet ftaminibus A, B conftante, in fpicam C difpofito, fed fterili; embryones enim D, E inferiorem fpicam F occupant, abeuntque deinde in femen G, H.

Typhæ fpecies funt.
Typha paluftris, major C. B. Pin. 20. *J. B.* 2. 539. *Typha Lob. Icon.* 81.
Typha paluftris, clavâ gracili C. B. Pin. 20. *Typha media Cluf. Pan.* 716. *Typha paluftris, media J. B.* 3. 540.
Typha paluftris,minor C. B.Pin. 20. *Typha minor J. B.* 2. 540. *Lob. Icon.* 81.

GENUS III.

Sparganium.

Tab. 302. SPARGANIUM eft plantæ genus, flore A apetalo, plurimis fcilicet ftaminibus B conftante, fed fterili. Embryones enim D in glomerulis C nafcuntur

à floribus ſeparatis, & deinde abeunt in capſulas E, F ſeu officula nunc unicapſularia H, nunc bicapſularia G, nucleo quodam farinaceo plerumque fœta, in capitulum K collecta, thalamoque I affixa.

Sparganii ſpecies ſunt.

Sparganium ramoſum C. B. Pin. 15. *Sparganium quibuſdam J. B.* 2. 541. L.
Platanaria ſive Butomon Dod. Pempt. 601.

Sparganium non ramoſum C. B. Pin. 15. *Sparganium alterum J. B.* 2. 541. L.
Platanaria altera Dod. Pempt. 601.

Sparganium minimum C. B. Pin. 15. *Prodr.* 24. *J. B.* 2. 541. L.

Sparganium, inquit, C. Bauhinus, ἀπὸ τῶν σπαργάνων, *faſciolis*: quod foliis ejus latis & vitilium modo lentis, pro faſciis nutrices utebantur. Pin. 15.

GENUS IV.

Mays. *Blé de Turquie.*

MAYS eſt plantæ genus, flore A apetalo: plurimis nempe ſtaminibus B. ex calyce C ſurgentibus conſtante, ſed ſterili: embryones enim G in capillamentum H deſinentes naſcuntur in ſpicam I, D à floribus ſejunctam, & foliis quibuſdam obvolutam E, vaginæ adinſtar tubulatis F. Singuli autem embryones deinde abeunt in ſemen K ſubrotundum, parte angulata Q palæ M N axis O affixum, ut patet in ſpicis L. Tab. 303. 320. & 305.

Mays ſpecies ſeu potius varietates ſunt.

Mays granis aureis. *Frumentum Indicum, Mays dictum C. B. Pin.* 25. *Triticum Indicum J. B.* 2. 453. *Frumentum Turcicum Dod. Pempt.* 509. L.

Mays granis albicantibus.

Mays granis violaceis.

Mays granis ſpadiceis.

Mays granis nigricantibus.

Mays granis rubris.

Mays ſpicâ albo-ſpadiceâ.

Mays ſpicâ rubro-ſpadiceâ.

Mays ſpicâ aureâ & albâ.

Mays ſpicâ albâ, punctis ſpadiceis notatâ.

Mays ſpicâ albo-violaceâ, punctis ſpadiceis notatâ.

Mays ſpicâ albo-luteâ, violaceis punctis & cæruleis notatâ.

Mays ſpicâ albo-luteâ, rubris punctis notatâ.

Mays ſpicâ rubrâ, nigrâ & ſpadicea.

Mays ſpicâ cæruleâ, luteâ, violaceâ & albâ.

Mays ſpicâ multiplici. *Frumentum Indicum, ſpicâ diviſâ, ſeu polyſtachytes Bocc. Rarior. Plant.* 32.

GENUS V.

Lacryma Job. *Larme de Job.*

LACRYMA JOB eſt plantæ genus, flore A apetalo, plurimis ſcilicet ſta- Tab. 306.

minibus B è calyce X ſurgentibus conſtante, ſpicato C, ſed ſterili: embryones enim E in fructibus D naſcuntur à floribus ſejunctis, abeuntque in ſemen K, L membranâ obvolutum I, M, & in teſtâ reconditum F, G, H, ut plurimùm turbinatâ.

Lacrymæ Job ſpecies ſunt.

Lacryma Job latiore folio.

Lacryma Job. Cluſ. Hiſt. ccxvj. *Lacryma Job multis ſive Milium Arundinaceum J. B. 2. 449. Lithoſpermum Arundinaceum fortè Dioſcoridis & Plinii C. B. Pin. 258.*

Lacryma Job Americana, altiſſima, Arundinis folio & facie Plum.

Lacryma Job, à ſeminum formâ, quæ lacrymas, quales pingi ſolent, quodammodo repræſentant.

GENUS VI.

Ricinus. *Ricin.*

Tab. 307. RICINUS eſt plantæ genus, flore A apetalo, plurimis ſcilicet ſtaminibus B ex calyce K ſurgentibus conſtante, ſed ſterili: embryones enim C à floribus ſejunguntur in eadem planta & deinde abeunt in fructum D trigonum, ex tribus capſulis E compoſitum, axi F affixis, ſemineque fœtis G, cortice duriore H obducto.

Ricini ſpecies ſunt.

Ricinus vulgaris C. B. Pin. 432. *J. B.* 3. 642. *Ricinus Dod. Pempt.* 367. *Vulgò Palma Chriſti.*

Ricinus Americanus, major, caule vireſcente H. R. Par. *Prioris varietas.*

Ricinus Africanus, maximus, caule geniculato, rutilante H. R. Par.

Ricinus Americanus, minor C. B. Pin. 432. *Eravvi, Ricini puſillum genus Cluſ. Exot.* 48.

Ricinus Zeylanicus, foliis profundiùs laciniatis.

Ricinus dicitur ab inſecto quodam ejuſdem nominis, ad quod ejus ſemen accedit.

SECTIO VI.

De Herbis flore apetalo, quarum aliæ in eodem genere floribus, aliæ verò fructibus plerumque donantur.

GENUS I.

Equiſetum. *Prêle. Queuë de Cheval.*

Tab. 307. EQUISETUM eſt plantæ genus, flore E apetalo, plurimis ſcilicet ſtaminibus B apice A, D, C fungiformi donatis, conſtante, ſpicato, & ſterili. Fructus enim Equiſeti ſpeciebus innaſcuntur, quæ floribus carent: Lib. 16. c. 15. grana nempe, auctore Cæſalpino nigra, aſpera & ſárcta. His notis addendum eſt folia internodiis conſtare invicem commiſſis, ut unum in alterum in-

ſeratur tubarum modo, eodem Cæſalpino admonente.

Equiſeti ſpecies ſunt.

Equiſetum paluſtre, longioribus ſetis C. B. Pin. 15. *Equiſetum majus, aquaticum J. B. 3. 728. Hippuris Lob. Icon. 793.* L.

Equiſetum paluſtre, brevioribus ſetis C. B. Pin. 15. *Equiſetum paluſtre Lob. Icon. 795.*

Equiſetum arvenſe, longioribus ſetis C. B. Pin. 16. *Equiſetum minus, terreſtre J. B. 3. 730. Hippuris minor Dod. Pempt. 73.* L.

Equiſetum ſylvaticum, tenuiſſimis ſetis C. B. Pin. 16. *Equiſetum ſive Hippuris tenuiſſima, non aſpera J. B. 3. 730.*

Equiſetum foliis nudum, non ramoſum, ſive Junceum ἱππούρις ἄφυλλος C. B. Pin. 16. *Hippuris nuda, Equiſetum nudum Tabern. Icon. 251.*

Equiſetum paluſtre, majus Tabern. Icon. 252.

Equiſetum foliis nudum, ramoſum C. B. Pin. 16. *Equiſetum Junceum, ramoſum Park. Theat. 1202.*

Equiſetum nudum, minus, variegatum, Baſileenſe C. B. Pin. 16. *Equiſetum nudum, minus variegatum Park. Theat. 1202.*

Equiſetum, à foliorum formâ, quaſi Equi ſetam ſeu caudam diceres: unde Græcis ἱππούρις à vocibus ἵππος *Equus*, & οὐρά *Cauda.*

GENUS II.

Spinacia. *Epinars.*

SPINACIA eſt plantæ genus, flore A, D apetalo, plurimis ſcilicet ſtaminibus C calyci B inſidentibus conſtante, ſed ſterili: Embryones enim E, F innaſcuntur ſpeciebus Spinaciæ quæ flore carent, & deinde abeunt in ſemen L O turbinatum, in capſulâ nunc ejuſdem formæ I, K, nunc cornutâ G, H vel angulatâ M, N reconditum. *Tab. 308.*

Spinaciæ ſpecies ſunt.

Spinacia vulgaris, capſulâ ſeminis aculeatâ. *Spinacia mas J. B. 2. 963. Lapathum hortenſe ſeu Spinacia ſemine ſpinoſo C. B. Pin. 114. Spinacia Lob. Icon. 257.* L.

Spinacia vulgaris, ſterilis. *Spinacia fœmina Lugd. J. B. 2. 963. Lapathum hortenſe ſeu Spinacia ſterilis C. B. Pin. 115.*

Spinacia Cretica, ſupina, capſulâ ſeminis aculeatâ. *Beta Cretica, ſemine aculeato C. B. Pin. 118. Prodr. 57. Beta Cretica, ſemine ſpinoſo J. B. 2. 963.*

Spinacia vulgaris, capſulâ ſeminis non aculeatâ. *Spinachia ſemine non pungente, folio majore, rotundiore J. B. 2. 964. Lapathum hortenſe ſeu Spinacia ſemine non ſpinoſo C. B. Pin. 115. Spinachia nobilis Trag. 324.*

Spinacia, quaſi Olus ſpinoſum.

GENUS III.

Mercurialis. *Mercuriale.*

Tab. 308. MERCURIALIS eſt plantæ genus, flore A, B apetalo, plurimis ſcilicet ſtaminibus C calyci E, D inſidentibus, conſtante & ſterili: Embryones enim F iis ſpeciebus Mercurialis innaſci ſolent, quæ floribus carent, abeuntque deinde in fructum G ex duabus capſulis compoſitum H, ſemine fœtus I ſubrotundo K.

Mercurialis ſpecies ſunt.

Mercurialis teſticulata ſive mas Dioſcoridis & Plinii C. B. Pin. 121. *Mercurialis mas Dod. Pempt.* 658. *J. B.* 2. 977.

Mercurialis ſpicata ſive fœmina Dioſcoridis & Plinii C B. Pin. 121. *Mercurialis fœmina Dod. Pempt.* 658. *J. B.* 2. 977.

Mercurialis montana, teſticulata C. B. Pin. 122. *Cynocrambe mas ſive Mercurialis repens J. B.* 2. 979. *Cynocrambe Mercurialis ſylveſtris Dod. Pempt.* 659.

Mercurialis montana, ſpicata C. B. Pin. 122. *Cynocrambe fœmina ſive Mercurialis repens J. B.* 2. 979.

Mercurialis fruticoſa, incana, teſticulata. *Phyllon teſticulatum C. B. Pin.* 122. *Phyllon arrhenogonon, folio incano, Monſpeſſulanum J. B.* 2. 981. *Phyllum marificum Cluſ. Hiſt. xlviij.*

Mercurialis fruticoſa, incana, ſpicata. *Phyllon ſpicatum C B. Pin.* 122. *Phyllon Thelygonon, folio incano, Monſpeſſulanum J. B.* 2. 981. *Phyllum fœmificum Cluſ. Hiſt. xlviij.*

Mercurialis Luſitanica, fruticoſa, Amygdali folio, teſticulata. *Mercurialis tenuifolia, fruticoſa, perennis V. Luſit.*

Mercurialis Luſitanica, fruticoſa, Amygdali folio, ſpicata.

Mercurialis rotundifolia, trimeſtris, mas & fœmina V. Luſit.

Lib. 25. cap. 5. Linozoſtis, ut ait Plinius, ſive Parthenion Mercurii inventum eſt, ideo apud Græcos Hermupoan multi vocant eam, apud nos omnes Mercurialem.

GENUS IV.

Urtica. *Ortie.*

Tab. 308. URTICA eſt plantæ genus, flore A, C apetalo, plurimis ſcilicet ſtaminibus B calyci inſidentibus, conſtante & ſterili: embryones enim D iis ſpeciebus Urticæ innaſci ſolent quæ flore carent, abeuntque deinde vel in capſulam E, I bivalvem F, K, ſemine fœtam G, L, in globulos quandoque congeſtam H, vel abeunt in volſellam M qua comprehenditur ſemen N.

Urticæ ſpecies ſunt.

Urtica urens, maxima C. B. Pin. 232. *Urtica vulgaris, major J. B.* 3. 445. *Urtica urens, altera Dod. Pempt.* 151.

Urtica urens, maxima, caule rubente C. B. Pin. 232. *Urtica rubra Tabern. Icon.* 535.

Urtica vulgaris, minimè urens Mentz. Pug.

Urtica urens, minor C. B. Pin. 232. *Urtica minor, annua J. B. 3. 446. Urtica urens, minima Dod. Pempt.* 152.

Urtica urens, pilulas ferens, 1 Diofcoridis, femine Lini C. B. Pin. 232. *Urtica Romana five mas cum globulis J. B.* 3. 445. *Urtica urens, prior Dod. Pempt.* 151.

Urtica altera, pilulifera, Parietariæ foliis A. R. Par. 131. *H. R. Par. Urtica Romana, altera, mitior, foliis minùs ferratis, Lini femine Joncq. Hort. Urtica Romana, altera, foliis non incifis Cat. Plant. H. L. Bat. Vorft.*

Urtica maxima, racemofa, Canadenfis H. R. Par. *Urtica racemofa, Canadenfis Mor. H. R. Blef. A. R. Par.* 129.

Urtica Canadenfis, Myrrhidis folio.

Urtica racemofa, Americana, amplo Coryli folio Plum.

Urtica, ab urendo. *Mirum*, inquit Plinius, *fine ullis fpinarum aculeis lanuginem ipfam effe noxiam, & tactu tantum leni pruritum, puftulafque confeftim aduflo fimiles exiftere.* Lib. 21. c. 16.

GENUS V.

Cannabis. *Chanvre.*

CANNABIS eft plantæ genus, flore A apetalo, plurimis fcilicet ftaminibus B calyci C infidentibus conftante, & fterili, ut monet Cæfalpinus: Embryones enim E, D iis fpeciebus Cannabis innafci folent quæ flore carent, abeuntque deinde in capfulam G femine fœtam fubrotundo F. Tab. 309. Lib. 4. c. 16.

Cannabis fpecies funt.

Cannabis fativa C. B. Pin. 320. *Cannabis mas J. B.* 3. 447. *Cannabis fœcunda Dod. Pempt.* 535.

Cannabis erratica C. B Pin. 320. *Cannabis fœmina J. B.* 3. 447. *Cannabis fterilis Dod. Pempt.* 535.

Cannabis Africana, procerior, femine minori.

GENUS VI.

Lupulus. *Houblon.*

LUPULUS eft plantæ genus, flore A apetalo, plurimis fcilicet ftaminibus B calyci C infidentibus conftante & fterili, ut monet Cæfalpinus: embryones enim D, E iis fpeciebus Lupuli innafci folent quæ flore carent, abeuntque deinde in fructum fquamofum F, ex plurimis foliis H compofitum axi G affixis, in quorum alis adfunt femina I calyptrâ K obvoluta. Tab. 309. Lib. 4. c. 17.

Lupuli fpeciem unicam novi.

Lupulus mas C. B. Pin. 298. *J. B.* 2. 151. *Lupulus Dod. Pempt.* 409. *Cam. Epit.* 933.

Lupulus fœmina C. B. Pin. 298. *J. B.* 2. 151. *Cam. Epit.* 934.

CLASSIS XVI.

DE HERBIS ET SUFFRUTICIBUS,

qui floribus carent & ſemine donantur.

PLURIMIS plantis natura flores negavit, ſeminaque tribuit, quæ viſum penè fugiunt: quapropter earum notæ à foliorum formâ peti debent. De his agemus in hac Claſſe, ne miſceantur cum nonnullis, quarum flores & fructus deſiderantur.

SECTIO I.

De Herbis quæ floribus carent, & quarum fructus foliis innaſcuntur.

GENUS I.

Filix. *Fougére.*

Tab. 310. & 313. FILIX eſt plantæ genus, cujus folia A ex aliis foliis B, D componuntur coſtæ C, E utrinque adhæreſcentibus, in pinnulas ſeu foliola ad nervum ferme plerumque ſectis. His notis addenda facies quædam propria.

Filicis ſpecies ſunt.

Filix ramoſa, major, pinnulis obtuſis, non dentatis C. B. Pin. 357. *Filix major & prior Trago, ſive ramoſa, repens J. B. 3. 735. Filix fœmina Dod. Pempt. 462. Fougére femelle, ou Fougére commune.*

Filix ramoſa, major, pinnulis obtuſis, undulatis. *Prioris varietas.*

Filix ramoſa, major, pinnulis acutiſſimis, non dentatis C. B. Pin. 357.

Filix ramoſa, minor, pinnulis dentatis C. B. Pin. 358. *Filix Querna ejuſd. ibid. Filix ramoſa, minor J. B. 3. 741. Filix arborea Trag. 538.*

Filix ramoſa, minor, Polypodii facie, Pyrenaica.

Filix non ramoſa, dentata C. B. Pin. 358. *Filix vulgò mas dicta ſive non ramoſa J. B. 3. 737. Filix mas Dod. Pempt. 462. Fougére mâle.*

Filix non ramoſa, latifolia, dentata.

Filix non ramoſa, dentata, in orbem nidum avis exprimentem excreſcens H. L. Bat.

Filix

Filix non ramoſa, petiolis tenuiſſimis & tenuiſſimè dentatis C. B. Pin. 358. L.
Filicula petræa, fœmina, 1 Tabern. Icon. 793.
Filix mollis ſive glabra vulgari mari, non ramoſæ accedens J. B. 3. 738.
Filix tenuiſſimè ſecta ex Monte Balon J. B. 3. 739. - - - - - - - L.
Filix Rhætica, tenuiſſimè dentata J B. 3 740.
Filix minor, non ramoſa J. B 3. 740. *Filix minor, paluſtris Raii Hiſt. 146.* L
Filix baccifera Corn. 5.
Filix Luſitanica, non ramoſa, paluſtris, Lonchitidis folio. Tab. 313.
Filix Africana, maxima, ramoſa, pinnulis crenatis Oldenl.
Filix Africana, dentata, Lonchitidis facie Oldenl.
Filix Africana, ramoſa, pinnulis Lonchitidis Oldenl.
Filix arboreſcens, pinnulis dentatis Plum. 1. Tab. 1.
Filix arboreſcens, ſpinoſa, pinnulis in ſummitate ſerratis Plum.
Filix arboreſcens, latifolia, aculeata Plum. 3. Tab. 111.
Filix arboreſcens, humilis & ſpinoſa Plum.
Filix ſcandens, pinnulis eleganter ſerratis Plum.
Filix altiſſima, globuligera, major Plum.
Filix latifolia, pinnulis mollibus & nigris, aculeata Plum.
Filix latifolia, laciniata, & ad lacinias molliter aculeata Plum. 4. Tab. v.
Filix latifolia, ramoſa, cauliculis nigris & ſpinoſis Plum. 3. Tab. iv.
Filix latifolia, caudata, pinnulis Lonchitidis dentatis Plum. 9. Tab. xiij.
Filix latifolia, pinnulis ferè acuminatis, dentata Plum.
Filix ramoſiſſima, Cicutæ foliis Plum.
Filix dentata, pinnularum cacumine bifido Plum.
Filix Taxiformis, major Plum.
Filix Taxiformis, minor Plum.
Filix villoſa, pinnulis Quercinis Plum.
Filix villoſa, minor, pinnulis profundè dentatis Plum. 16. Tab. xxiv.
Filix ramoſa, villoſa, major, crenis rotundis dentata Plum. 15. Tab. xxiij.
Filix hirſuta & luteſcente pulviſculo ſordeſcens Plum.
Filix aurea, ramoſa, crenulis rotundis dentata Plum.
Filix pulverulenta, pinnulis obtusè dentatis Plum.
Filix aculeata, repens Plum.
Filix alia caudata & ſpinoſa Plum.
Filix pinnulis latioribus, dentatis, major Plum.
Filix pinnulis latioribus, dentatis, minor Plum.
Filix ad alas folioſa Plum.
Filix ramoſa, pinnulis roſtratis Plum. 14. Tab. xxj.
Filix pinnulis criſtatis Plum.
Filix latiùs dentata, altera, Polypodii radice Plum.
Filix pinnulis Lonchitidis obtuſis, non dentatis, ad oras pulverulentis Plum. 10. Tab. xiv.
Filix non ramoſa, latiùs dentata, minor Plum. 11.
Filix furcata, pinnulis longiuſculis, non dentatis Plum. 13. Tab. xx.

Filix ramofa, pinnulis longiufculis, partim auriculatis Plum.
Filix pinnulis, undulatis & pediculis fquamofis Plum.
Filix non ramofa, pinnulis rotundis, non dentatis, major Plum.
Filix non ramofa, pinnulis rotundis, non dentatis, minor Plum.
Filix non ramofa, in obtufas pinnulas diffecta Plum.
Filix arborefcens, Adiantoides, major Plum.
Filix arborefcens, Adiantoides, minor Plum.
Filix pinnulis oblongis, in fummitate ferratis Plum.

Tab. 311. & 312. Filicis maris, vulgaris fructus F foliis innafcuntur G bino plerumque ordine HHI pinnulis affixi clavi ope altera parte retufi K. Microfcopii auxilio longè majores M apparent in pinnula L: detractâ autem vel corrugatâ N membranâ illâ convexâ, quæ ferri Equini formam M habet, fefe oculis objicit numerofa congeries veficularum O fermè ovatarum P, anulo Q elaftica vi donato, munitarum, cujus contractione rumpuntur illæ R S feminaque fundunt minutiffima T.

Tab. 313. Filicis fœminæ, vulgaris, tum & Filicis Lufitanicæ, non ramofæ, paluftris, Lonchitidis folio, aliarumque fpecierum fructus feu veficulæ ovatæ occurrunt in finibus quibufdam X, namque autumno pinnularum margo plerumque producitur, incurvatur & complicatur.

Lib. 16. cap. 2. *In adverfa parte foliorum Filicis*, inquit Cæfalpinus, *furfuracea quædam lanugo eft, copiofior in tenellis nuper erumpentibus è terra: nam procedente tempore decidit, renafcique compertum eft ex ea lanugine; nam projectis Filicibus ubi antea non fuerint, oritur copiosè.* Notandum tamen eft lanuginem furfuraceam, de qua loquitur Cæfalpinus, quæque in tenellis Filicibus nuper à terra erumpentibus confpicitur, ab earum femine longè differre.

GENUS II.

Lonchitis. *Lonkite.*

Tab. 314. LONCHITIS eft plantæ genus, foliis A Filicis foliorum æmulis, à quibus tamen differt pinnulis ad exortum auritis B, C, E, F.

Lonchitidis fpecies funt.

Lonchitis afpera C. B. Pin. 359. *Lonchitis altera, cum foliis denticulatis five Lonchitis altera Mathioli J. B. 3. 744. Lonchitis afpera, major Math. 922.*

Lonchitis altiffima, globuligera, minor Plum. *Adiantum nigrum, ramofum & bacciferum Ejufd. 31. Tab. xlv.*

Lonchitis aculeata, latioribus pinnulis. *Filix mas, non ramofa pinnulis latis, auriculatis, fpinofis Ger. emac. 1130.*

Lonchitis aculeata, major. *Filix aculeata, major C. B. Pin. 358. Filix mas, aculeata, major Prodr. 151.*

Lonchitis aculeata, minor. *Filix aculeata, minor C. B. Pin. 358. Prodr. 151.*

Lonchitis maritima. *Filix maritima, ex Infulis Stœchadibus C. B. Pin. 358. Chamæfilix marina, Anglica Lob. Icon. 814.*

Lonchitis ſcandens, Braſiliana, pinnulis eleganter laciniatis. *Filix ſcandens, perpulchra, Braſiliana Breyn. Cent. 1. 96.*
Lonchitis glabra, major Plum. 18. Tab. xxvij.
Lonchitis glabra, minor Plum. 19. Tab. xxviij.
Lonchitis auriculata & ſerrata Plum. 20. Tab. xxix. fig. A.
Lonchitis juxta nervum pulverulenta Plum. 20. Tab. xxix. fig. B.
Lonchitis ramoſa, limbo pulverulento Plum. xxj. Tab. xxx.
Lonchitis ramoſa, pinnulis longiuſculis, partim auriculatis Plum.
Lonchitis latifolia in pinnulas obtuſas & leviter crenatas diviſa Plum.
Lonchitis minor, rotundè crenata Plum.
Lonchitis ramoſa, tenuis, pediculis ſpinoſis Plum.
Lonchitis latifolia, pediculis lucidis & nigris Plum.
Lonchitis Betonicæ folio Plum.
Lonchitis aquatica, membranâ tenui contexta Plum.
Lonchitis longis, anguſtis & ad oras pulverulentis foliis Plum. *Filix non ramoſa, longiſſimis, anguſtis, & ad baſim auriculatis foliis Ejuſd. 12. Tab. xviij.*
Lonchitis longis, anguſtis, & ad baſim folioſis foliis Plum. *Filix altera, longiſſimis, anguſtis, & ad baſim folioſis foliis Ejuſd. 12. Tab. xix.*
Lonchitis ramoſa, pediculis nigris, pulverulenta Plum. *Adiantum nigrum, ramoſum, pulverulentum & falcatum Ejuſd. 32. Tab. xlvij.*
Lonchitis foliis ſuperiùs inciſis, major Plum.
Lonchitis foliis ſuperiùs inciſis, minor Plum.
Lonchitis auriculis ſubrotundis, laciniata Plum.
Lonchitis ramoſa, cauliculis ſquamoſis Plum.
Lonchitis folio cordiformi Plum.
Lonchitis minima, ramoſa Plum.
Lonchitis acuminata, auriculiſque rotundis inciſa Plum.
Lonchitis in auriculas ſubrotundas diviſa Plum.
Lonchitis radiata, Polytrici facie. *Adiantum ramoſum, radiatum Plum. 33. Tab. xlix. Trichomanes Americanum, radiatum Elem. Bot. 431.*
Lonchitidis fructus D Filicis fructum planè æmulantur.

GENUS III.

Trichomanes. *Politric.*

TRICHOMANES eſt plantæ genus, cujus folia A, B, C ex foliolis componuntur D, E, F plerumque ſubrotundis, coſtæ G I utrinque quaſi per conjugationes innaſcentibus. *Tab. 315.*

Trichomanis ſpecies ſunt.

Trichomanes ſive Polytrichum officinarum C. B. Pin. 356. *Trichomanes ſive Polytrichum J. B. 3. 754. Trichomanes Dod. Pempt. 471.*
Trichomanes foliis, eleganter inciſis, fig. I, C. *Adiantum mas Tabern. Icon. 797.*

Trichomanes minus & tenerius C. B. Pin. 356. *Trichomanes minus, album J. B. 3. 755. Trichomanes minor, mas Tabern. Icon. 803.*

Trichomanes ramofum, majus C. B. Pin. 356. *Trichomanes ramofum J. B. 3. 755. Trichomanes fœmina Tabern. Icon. 802.*

Trichomanes crenis rotundis & nigricante limbo præcinctis Plum.

Trichomanes foliis leviter aculeatis.

Trichomanes folio triangulari, crenato Plum.

Trichomanes folio cordiformi Plum.

Trichomanes ramofum, minus C. B. Pin. 356. *Trichomanes minor, fœmina Tabern. Icon. 803.*

Trichomanes foliis partim bifidis, partim integris. *Adiantum radicofum, erectius, foliolis imis biffectis, cæteris verò integris, tenuiffimè crenatis Pluk. Tab. 3. fig. 6.*

Trichomanes latifolium, dentatum. *Polytricum faxatile, dentatum Plum. 35.* Tab. 1. fig. C.

Trichomanes pendulum, ferici inftar molle Plum.

Trichomanes argenteum, ad oras nigrum Plum.

Trichomanes denticulis bifidis incifum Plum.

Trichomanis fructus foliis innafcuntur: capfulæ fcilicet membranaceæ, globofæ ferme, fquamis obvolutæ H, anulo elaftica vi donato munitæ L, cujus contractione rumpuntur K, M, N, feminaque fundunt tenuiffima O.

GENUS IV.

Polypodium. *Polipode.*

Tab. 316. POLYPODIUM eft plantæ genus, nequaquam ramofum, cujus folia A, B ad nervum pene in partes C anguftas & oblongas fecari folent. His notis addenda eft facies propria.

Polypodii fpecies funt.

Polypodium vulgare C. B. Pin. 359. *Polypodium J. B. 3. 746. Polypodium majus Dod. Pempt. 464.*

Polypodium minus C. B. Pin. 359. Dod. Pempt. 464.

Polypodium majus, acuto folio, Viterbienfe Barr. Icon. *Bocc. Muf. Part. 2. 60. Tab. 47. & 48.*

Polypodium majus, ferrato folio Barr. Icon.

Polypodium fenfibile Munt. Hift. 290. *Filix Indica, Ofmundæ facie Bod. à Stap. 320.*

Polypodium anguftifolium, folio variolo. *Lonchitis minor C. B. Pin. 359. Lonchitis altera, folio Polypodii J. B. 3. 744. Lonchitis afpera Dod. Pempt. 469.*

Polypodium Cambrobritannicum, pinnulis ad margines laciniatis Raii Hift. 137. *Filix ampliffima lobis foliorum laciniatis, Cambrica Pluk. Phytog. Tab. xxx. fig. 1.*

Polypodium Africanum, maximum, acutiffimè divifum Oldenl.

Polypodium majus, aureum Plum. 25. Tab. xxxv.
Polypodium radice tenui & repente Plum. 25. Tab. xxxvj.
Polypodium nigrum, tenuiùs fectum Plum. 26. Tab. xxxvij.
Polypodium incifuris Afplenii. *Filix non ramofa, Scolopendrioides Plum. 7. Tab. xj.*
Polypodium tenue & pendulum Plum.
Polypodium rigidis & acuminatis pinnulis Plum.
Polypodium pendulum, hirfutie rufa pubefcens Plum.
Polypodium pendulum & glabrum Plum.
Polypodium aliud pendulum, minimum Plum.
Polypodium crifpum, Struthionis pennas referens Plum.
Polypodium afperum & dentatum Plum.
Polypodium tenuius & undofum Plum.
Polypodium crifpum, calyciferum Plum.
Polypodium Glycyrrhizæ fapore Plum.
Polypodium fquamulis argenteis refperfum Plum.
Polypodium fufcum, tenuiffimis denticulis ferratum Plum.
Polypodium totum tranflucens Plum.
Polypodium radice fubcæruleâ & punctatâ Plum.
Polypodii fructus foliis innafcuntur; capfulæ fcilicet membranaceæ D fphæricæ E, in acervulos congeftæ, anulo carentes, quæ fibrarum contractione rumpuntur G, F, I feminaque fundunt minutiffima H.
Polypodium à vocibus Græcis πολὺ *multum*, & ποῦ, *Pes*, quafi diceretur planta multipes, ob radicum formam.

Genus V.

Ruta muraria.

Ruta muraria eft plantæ genus, cujus folia A, B ad Rutam hortenfem quodammodo accedunt. Tab. 317.

Rutæ murariæ fpecies funt.

Ruta muraria C. B. Pin. 356. *J. B. 3. 753. Dod. Pempt. 470.*
Ruta muraria Alpina, latifolia. *Adiantum album, crifpum, Alpinum Schuvenck.*
Ruta muraria procerior, Germanica. *Adiantum novum, Germanicum, Rutæ murariæ facie Breyn. Cent. 1. 189.*
Ruta muraria Clematitis, altiffima, folio vario Plum.
Rutæ murariæ fructus foliis innafcuntur; capfulæ fcilicet membranaceæ, fphæricæ C, anulo vi elaftica donato D D munitæ, cujus contractione rumpuntur illæ D E, D F feminaque fundunt minutiffima G.

Genus VI.

Filicula.

Filicula eft plantæ genus, foliis ad Filicem quodammodo accedens.

Filiculæ ſpecies ſunt.

Filicula fontana, major ſive Adiantum album, Filicis folio C. B. Pin. 358. *Adiantum album, folio Filicis J. B. 3. 741. Dryopteris candida Dod. Pempt. 465.*

Filicula fontana, minor C. B. Pin. 358. *Filicula fontana Tabern. Icon. 792.*

Filicula quæ Adiantum nigrum officinarum, pinnulis obtuſioribus. *Adiantum foliis longioribus, pulverulentis, pediculo nigro C. B. Pin. 355. Adiantum nigrum officinarum J. B. 3. 742. Dryopteris nigra Dod. Pempt. 466. Capillaire ordinaire.*

Filicula quæ Adiantum nigrum, officinarum, pinnulis acutioribus.

Filicula Scotica, major, Adianti nigri facie. *Adiantum nigrum officinarum, majus Scot. Illuſt. 7. Part. 2.*

Filicula montana, folio vario. *Adiantum album, tenuifolium, Ruta muraria accedens J. B. 3. 743. Adiantum foliis minutim in oblongum ſciſſis, pediculo viridi C. B. Pin. 355.*

Filicula Luſitanica, Polypodii radice. *Adiantum nigrum, radice prælonga, arbores annoſas perreptante V. Luſit.*

Filicula maritima, ſaxatilis, ſegmentis rotundioribus.

Filicula ramoſa, Luſitanica, pinnulis ad Ceterach accedentibus.

Filicula ſaxatilis, pinnulis brevioribus, acutis. *Filix ſaxatilis, non ramoſa, minima Raii Syllog.*

Filicula capillacea Plum.

Filicula digitata Plum.

Filicula pyxidifera Plum.

Filicula nigra, laciniis acuminatis Plum.

Filicula ſaxatilis, omnium minima, elegantiſſima H. R. Par.

Filicula ſaxatilis, corniculata. *Filix ſaxatilis, corniculata C. B. Pin. 358. Filix ſaxatilis Tragi J. B. 3. 755. Holoſtium petræum Tabern. Icon. 736.*

Filicula Africana, minima, pinnulis tenuiùs diſſectis Oldenl.

Filicula Africana, maxima, in acutas lacinias diviſa Oldenl.

Filicula Virginiana, Cicutariæ foliis. *Adiantum album, floridum, Cicutæ foliis, Virginianum Raii Hiſt. App. 1854. Pluk. Tab. 3. fig. 4.*

Filicula maxima, argenteo pulvere conſperſa. *Adiantum nigro ſimile, albiſſimo pulvere conſperſum Plum. 30. Tab. xliv.*

Filicula aureo pulvere conſperſa Plum.

Filicula Americana, pinnulis obtuſis. *Adiantum minus, foliis in ſummitate retuſis Plum. 34. Tab. 1. fig. B.*

Filicula Adianti nigri facie, minor Plum.

Filicula Sinenſis, pinnulis obtuſis, plerumque bifidis. *Adiantum nigrum, Chinenſe, tenuiter diviſum, pinnulis minimis, obtuſis, plerumque bifidis Raii Hiſt. App. 1854.*

GENUS VII.

Adiantum, *Capillaire.*

ADIANTUM est plantæ genus, cujus folia A, B propriâ facie à cæteris plantis dignoſcuntur. *Tab. 317.*

Adianti ſpecies ſunt.

Adiantum foliis Coriandri C. B. Pin. 355. *Adiantum ſive Capillus Veneris J. B. 3. 751. Adiantum Dod. Pempt. 469. Capillaire de Montpelier.*

Adiantum Scoticum, majus, Coriandri folio. *Adianto vero affine, Adiantum noſtras, majus, Coriandri folio, in apice nonnihil rotundo, pediculo pallidè rubente Scot. Illuſtr. Part. 2. 7.*

Adiantum Scoticum, minus, folio obtuſo, altiùs inciſo. *Adianto vero affine noſtras, minus, folio obtuſo, ſaturatè viridi, altiùs, inciſo, cum pediculo viridi, minore Scot. Illuſtr. Part. 2. 8.*

Adiantum Americanum Corn. 7. *Adiantum fruticoſum, Braſilianum C. B. Pin. 355. Prodr. 150. Capillaire de Canada.*

Adiantum radicoſum, humi ſparſum, ſeu Filicula pellucida, noſtras, Coriandri foliolis mollicellis globuliferum Pluk. Tab. 3. fig. 5. *Adiantum petræum perpuſillum, Anglicum, foliis bifidis vel trifidis Nevvtoni Raii Hiſt. 141.*

Adiantum foliis hexagonis Plum.

Adiantum triphyllum & retuſum Plum.

Adiantum Italicum, multifido folio. *Muſcus montanus, Italicus, Adianti foliis Bocc. Muſ. Part. 2. 24. Muſcus montanus, Adianti foliis Ejuſd. Tab. 2.*

Adiantum minimum, folio vario Elem. Bot. *H. R. Monſp. Adiantum Filicinum, leptophyllum, elatius, Hiſpanicum Barr. Icon.*

Adiantum Chinenſe, perelegans, ramoſum, folio, flabelliformi, cum rubedine perfuſo Pluk. Tab. iv. fig. 3.

Adiantum muſcoſum, Lichenis petræi facie Plum. 34. Tab. 1. fig. A.

Adiantum ramoſum, foliis trapeziis, dentatis Plum. 31. Tab. xlvj.

Adiantum fruteſcens, ſpinoſum & repens Plum.

Adiantum vulgari ſimile & ramoſiſſimum Plum.

Adiantum lunulis albicantibus ſignatum Plum.

Adiantum tenuiter diviſum Plum.

Adiantum humile, trifoliatum & repens Plum.

Adiantum in lacinias profundas diviſum Plum.

Adiantum capillaceum Plum.

Adiantum ſcandens, foliis tenuiſſimè ſectis & retuſis Plum.

Adianti fructus naſci ſolent in ſinubus C, D ſeu complicatione foliorum: in his enim occurrunt capſulæ E ſphæricæ, anulo F F vi elaſtica donato munitæ, cujus contractione rumpuntur G, ſeminaque fundunt minutiſſima H.

Adiantum ex α particulâ privativâ, & διαίνω *madefacio*, quaſi planta non madefacta, Adianti enim folia in aquam immerſa non madefiunt.

GENUS VIII.

Aſplenium. *Ceterac.*

Tab. 318. ASPLENIUM eſt plantæ genus, cujus folia A B ſingulari formâ, margine ſcilicet pulchrè ſinuato à cæteris differunt.

Aſplenii ſpecies ſunt.

Aſplenium ſive Ceterach J. B. 3. 749. *Ceterach officinarum C. B. Pin. 354. Aſplenium Dod. Pempt. 468.*

Aſplenium ramoſum. *Lonchitis folio Ceterach C. B. Pin. 359. Lonchitis aſpera Marantha J. B. 3. 745. Lonchitis altera Marantha Cluſ. Hiſt. ccxij.*

Aſplenium ramoſum, Africanum, maximum, cau''bus ſplendentibus Oldenl.

Aſplenium altius & villoſum Plum.

Aſplenium alterum, propendens & criſpum Plum.

Aſplenii prona pars ſquamis C obducitur, è quibus velut è ſinubus propriis D E, F, G, H emergunt capſulæ ſphæricæ K, anulo elaſtica vi donato L L munitæ, cujus contractione rumpuntur M, ſeminaque fundunt minutiſſima N.

GENUS IX.

Lingua Cervina. *Langue de Cerf.*

Tab. 319. 320. 321. LINGUA CERVINA eſt plantæ genus, cujus folia linguæ Cervi figuram æmulari vulgò exiſtimantur, nunc ſimplicia A, B, nunc laciniata X interdum ramoſa ſeu coſtæ affixa Z Z.

Linguæ Cervinæ ſpecies ſunt.

Lingua Cervina officinarum C. B. Pin. 353. *Phyllitis ſive Lingua Cervina vulgi J. B. 3. 756. Phyllitis vulgaris Cluſ. Hiſt. ccxiij.*

Lingua Cervina maxima, undulato folio, auriculato per baſim H. R. Par. *Lingua Cervina maxima, undulato per oras folio & auriculato per baſim Morini Joncq. Hort.*

Lingua Cervina medio folii nervo in aculeum abeunte H. R. Par.

Lingua Cervina foliis in ſummo multifidis & corniculatis.

Lingua Cervina anguſtifolia, lucida, folio ſerrato H. R. Par. *Phyllitis criſpa J. B. 3. 757.*

Lingua Cervina ſeu Phyllitis minima, folio undulato H. R. Par. *Lingua Cervina minima Joncq. Hort.*

Lingua Cervina anguſtifolia, major, ſua lanugine foliorum lacinias involvente H. R. Par.

Lingua Cervina Querno folio. *Hemionitis India Orientalis Phagi ſeu Eſculi folio aliquatenus accedens Pluk. Tab. 36. fig. 5.*

Lingua Cervina Virginiana, cujus foliorum apex radices agit. *Phyllitis parva, ſaxatilis, Virginiana, per ſummitates foliorum radicoſa Baniſter Cat. Plant. Virg. Pluk. Tab. cv. fig. 3.*

Lingua Cervina rigida & glabra Plum.

Lingua Cervina latifolia, pediculis ſquamoſis Plum.
Lingua Cervina lucida, pediculis articulatis Plum.
Lingua Cervina anguſta & reticulata Plum.
Lingua Cervina ſcandens, Ilicis cocciglandiferæ folio Plum.
Lingua Cervina villis & ſquamulis aureis muſcoſa Plum.
Lingua Cervina villoſa, minor Plum.
Lingua Cervina brevioribus & craſſioribus foliis Plum.
Lingua Cervina minima, repens & hirſuta Plum.
Lingua Cervina, ampliſſimis foliis Plum.
Lingua Cervina pulviſculo aureo poſteriùs obducta Plum.
Lingua Cervina longiſſimis & anguſtiſſimis foliis Plum.
Lingua Cervina foliis acutis & ad oras ſummitatum pulverulentis Plum.
Lingua Cervina non ramoſa, rotundiùs crenata Plum. *Filix latifolia, non ramoſa, rotundiùs crenata Ejuſd. 7. Tab. x.*
Lingua Cervina longo, lato, ſerratoque folio Plum. 27. Tab. xxxix.
Lingua Cervina ſcandens, caulibus ſquamoſis Plum. *Phyllitis ſcandens, cauliculis ſquamoſis Ejuſd. 29. Tab. xlij.*
Lingua Cervina longis, anguſtis & undulatis foliis Plum. *Polypodium foliis Linguæ Cervinæ, majus Ejuſd. 26. Tab. xxxviij.*
Lingua Cervina villoſa, major, & rufeſcens Plum.
Lingua Cervina radice repente, viridi, punctiſque nigris notata Plum.
Lingua Cervina villoſa, ampliſque foliis ſubrotundis Plum.
Lingua Cervina geminato folio Plum.
Lingua Cervina anguſtifolia, coſtis & pediculis villoſis Plum.
Lingua Cervina ſcandens, foliis Laurinis, ſerratis Plum. *Filix ſcandens, latifolia, ſerrata Ejuſd. 8. Tab. xij.*
Lingua Cervina multifido folio C. B. Pin. 353. *Phyllitis polyſchides J. B. 3. 757. Phyllitis laciniato folio Cluſ. Hiſt. ccxiij.*
Lingua Cervina majore folio in duas treſve lacinias & profundiùs diſſecto H. R. Par.
Lingua Cervina ramoſa, major, foliis multifidis & criſpis. *Lingua Cervina multifido folio, ramoſa, major Morini Joncq. Hort.*
Lingua Cervina ramoſa, minor, foliis multifidis & criſpis. *Lingua Cervina minor, criſpa, pediculo ſingulari, folio trifido H. R. Par.*
Lingua Cervina ramoſa, folio in orbem per ſummum involuto H. R. Par. *Lingua Cervina ramoſa, folio in orbem juxta faſtigium involuto Joncq. Hort.*
Lingua Cervina major, altera, foliolo velut extremis laciniis innaſcente H, R. Par. *Lingua Cervina folio extremis laciniis innato D. Mauvilain Joncq. Hort.*
Lingua Cervina ſquamata & in cuſpides diviſa Plum.
Lingua Cervina multifido cacumine laciniata Plum.
Lingua Cervina foliis coſtæ innaſcentibus. *Hemionitis multifida C. B. Pin. 354. Hemionitis altera Dalechampii Filici floridæ ſimilis J. B. 3. 737. Hemionitis altera Dalechampii Lugd. 1218.*

Lingua Cervina ramoſa, aſpera & unduloſa Plum.

Lingua Cervina ramoſa, nodoſa, major. *Filix latifolia, nodoſa 4. Ejuſd. Tab. vj.*

Lingua Cervina ſcandens & repens, eterophylla Plum.

Lingua Cervina ſcandens & ramoſa, Citrii foliis, major Plum.

Lingua Cervina ſcandens & ramoſa, Citrii foliis, minor Plum.

Lingua Cervina ramoſa, foliis acuminatis & ſinuoſis Plum.

Lingua Cervina ramoſa, folii Querni diviſurâ Plum.

Lingua Cervina ramoſa, punctis nigris notata Plum.

Lingua Cervina ramoſa, ſcandens, anguſtis & undulatis foliis Plum.

Lingua Cervina ramoſa, foliis enſiformibus, ſerratis Plum. *Filix latifolia, non-ramoſa, foliis gladiiformibus, ſerratis Ejuſd. 10. Tab. xv.*

Lingua Cervina ramoſa, ad margines pulverulenta Plum. *Filix latifolia, ad margines pulverulenta Ejuſd. 6. Tab. viij.*

Lingua Cervina latifolia, ramoſa, membranâ tenui marginata Plum.

Lingua Cervina ramoſa, aurea Plum. *Filix paluſtris, aurea, foliis Linguæ Cervinæ Ejuſd. 5. Tab. vij.*

Lingua Cervina ramoſa, nigris tuberculis pulverulenta Plum. *Filix latifolia, non ramoſa, nigris tuberculis pulverulenta Ejuſd. 6. Tab. ix.*

Lingua Cervina ramoſa, nodoſa, minor Plum.

Lingua Cervina ſinuoſa, in ſummitate triſulca Plum.

Lingua Cervina quinquefolia, ramoſa, foliis acuminatis & pediculis ſquamoſis Plum.

Lingua Cervina triphylla, anguſta & leviter ſerrata Plum.

Tab. 319. & 320. Linguæ Cervinæ vulgaris fructus innaſcuntur foliis B A: in ſinubus enim ſulcatis B, C, D, E, & quaſi bivalvibus occurrit numeroſa congeries capſularum F, G, quæ ſingulæ anulo H elaſtica vi donato muniuntur, cujus contractione rumpuntur, I, K, M N, O P, ſeminaque fundunt minutiſſima L.

GENUS X.

Hemionitis. *Emionite.*

Tab. 322. & 323. HEMIONITIS eſt plantæ genus, cujus folia ad baſim latè aurita ſunt five ſimplicia ſint A, B, C, D, E, F, ſive compoſita G, H, I, K, L, M, N, O.

Hemionitidis ſpecies ſunt.

Hemionitis vulgaris C. B. Pin. 353. *Hemionitis J. B. 3. 758. Hemionitis vera Cluſ. Hiſt. ccxiiij.*

Hemionitis peregrina Cluſ. Hiſt. ccxiiij. *Hemionitis minùs vulgaris C. B. Pin. 354.*

Hemionitis Luſitanica, elegantior.

Hemionitis maxima, quinquefolia Plum. 22. Tab. xxxj.

Hemionitis maxima, trifolia Plum. 22. Tab. xxxij.

Hemionitis aurea, hirſuta Plum. 23. Tab. xxxiij.

Hemionitis profundè laciniata, ad oras pulverulenta Plum. 24. Tab. xxxiv.
Hemionitis laciniis crifpis incifa Plum.
Hemionitis varia & cufpidata Plum.
Hemonitis trifolia, villis tenuibus & ruffis fimbriata Plum.
Hemionitis altera, pentaphylla & elegantior Plum.
Hemionitis maxima, Linguæ Cervinæ affinis Plum.
Hemionitis pumila, pentaphylla & rotundè dentata Plum.

SECTIO II.

De Herbis quæ floribus carent & quarum femina foliis non innafcuntur.

GENUS I.

Ofmunda. *Ofmonde.*

OSMUNDA eft plantæ genus, floribus carens, cujus fructus in uvam A B quodammodo colliguntur. Tab. 324.

Ofmundæ fpecies funt.

Ofmunda vulgaris & paluftris. *Ofmunda regalis five Filix florida Park. Theat. 1038. Filix floribus infignis J. B. 3. 736. Filix ramofa, non dentata, florida C. B. Pin. 357. Filix paluftris Dod. Pempt. 463.*

Ofmunda foliis lunatis. *Lunaria racemofa, minor vel vulgaris C. B. Pin. 354. Lunaria botrytis J. B. 3. 709. Lunaria Dod. Pempt. 139.*

Ofmunda multifido folio. *Lunaria racemofa, multifido folio C. B. Pin. 355. Lunaria botrytis, ramofa, Silefiaca J. B. 3. 711. Lunaria minor, ramofa Cluf. Hift. cxix.*

Ofmunda foliis lunatis, ramofa. *Lunaria racemofa, ramofa, major C. B. Pin. 355. Lunaria botrytis, minor, multifolia J. B. 3. 711. Lunaria rarior fpecies Cam. Epit. 644.*

Ofmunda Matricariæ foliis. *Lunaria racemofa, minor, Matricariæ foliis Breyn. Cent. 1. 94.*

Ofmunda foliis Adianti. *Lunaria racemofa, minor, Adianti folio Breyn. Cent. 1. 93.*

Ofmunda hirfuta, Lonchitidis folio Plum. *Lonchitis hirfuta, florida Plum. 18. Tab. xxvj.*

Ofmunda Filiculæ folio, major Plum. *Adiantum faxofum, floridum Ejufd. 29. Tab. xliij.*

Ofmunda Filiculæ folio, minor Plum.
Ofmunda Linguæ Cervinæ folio Plum.
Ofmunda latis crenis incifa Plum.
Ofmunda molliter hirfuta & profundè laciniata Plum.
Ofmunda Afphodeli radice Plum.

Ofmunda verticillata Plum.
Ofmunda lanceolata & leviter ferrata. Plum.
Ofmundæ fructus funt capfulæ fphæricæ C, quæ fibrarum contractione rumpuntur D, E, F, feminaque fundunt minutiffima G, ut microfcopii ope obfervatur.

GENUS II.

Ophiogloffum. *Langue de Serpent.*

Tab. 324. OPHIOGLOSSUM eft plantæ genus, floribus carens, fructu verò lingulato A, in plures cellulas bino ordine per longitudinem divifo, quibus fponte difruptis B, C, D, E, F utrinque denticulatus fit. *Seminis loco* (inquit Hort. 90. Camerarius) *ei tenuis, quafi pollen in linguæ infectionibus, quibus per maturitatem dehifcentibus, excidit*: ope microfcopii craffior videtur G.

Ophiogloffi fpecies funt.

Ophiogloffum vulgatum C. B. Pin. 354. *Ophiogloffon J. B. 3. 708. Dod. Pempt. 139.*

Ophiogloffum angulofo folio C. B. Pin. 354. *Prod. 150. J. B. 3. 709.*

Ophiogloffum minus, fubrotundo folio C. B. Pin. 354. *J. B. 3. 709. Ophiogloffum minus Prodr. 150.*

Ophiogloffum bilingue, majus, folio acuto Mentz. Pug. Tab. 4.

Ophiogloffum bilingue, medium, folio obtufo Mentz. Pug. Tab. 4.

Ophiogloffum bilingue, minimum Mentz. Pug. Tab. 4.

Ophiogloffum palmatum Plum.

Ophiogloffum cordiforme & reticulatum Plum.

Ophiogloffum à vocibus Græcis ὄφις *Serpens*, & γλῶσσα *Lingua*; quafi diceretur *Lingua Serpentina*.

GENUS III.

Lichen.

Tab. 325. LICHEN eft plantæ genus, floribus carens, fructu verò A, B, C, D quodammodo pelviformi, polline feu femine tenuiffimo fœto, quod microfcopii ope fubrotundum videtur E.

Lichenis fpecies funt.

Lichen Diofcoridis & Plinii fecundus, colore cinereo Col. Part. 1. 331. *Mufcus crufta modo arboribus adnafcens, colore cinereo C. B. Pin. 361.*

Lichen Diofcoridis & Plinii fecundus, colore viridante Col. Part. 1. 331. *Mufcus cruftæ modo arboribus adnafcens, colore viridante C. B. Pin. 361.*

Lichen Diofcoridis & Plinii fecundus, colore flavefcente Col. Part. 1. 331. *Mufcus crufta modo arboribus adnafcens, colore flavefcente C. B. Pin. 361. Mufcus crufta modo arboribus adnafcens, flavus Raii Hift. 116.*

Lichen cruftæ modo arboribus adnafcens, pullus. *Mufcus crufta modo arboribus adnafcens, pullus Raii Hift. 116.*

Lichen cruftæ modo arboribus adnafcens, tenuiter divifus. *Mufcus crufta*

modo arboribus adnaſcens, cinereus, mollior & in anguſtiores lacinias diviſus Raii Hiſt. 116.

Lichen cruſtæ modo ſaxis adnaſcens, verrucoſus, cinereus, & veluti deuſtus.

Lichen cruſtæ modo ſaxis adnaſcens, tinctorius. *Muſcus tinctorius, cruſtæ modo petris adnaſcens Raii Hiſt. 116. Lichen petræus, purpureus, Derbienſis Park. Theat. 1315.*

Lichen arboreus ſive Pulmonaria arborea J. B. 3. 759. *Muſcus Pulmonarius L. C. B. Pin. 361. Pulmonaria Dod. Pempt. 474. Pulmonaire de Chêne.*

Lichen Pulmonarius, cinereus, mollior, in amplas lacinias diviſus. *Lichen cinereus, Lactucæ folio Elem. Bot. 438. Tab. 325. fig. A B.*

Lichen Pulmonarius rufeſcens, durior, in amplas lacinias diviſus.

Lichen Pulmonarius, ſaxatilis, maximus, cinereus.

Licen Pulmonarius, ſaxatilis, maximus, ruffeſcens.

Lichen Pulmonarius, ſaxatilis, ruffeſcens, ſupernè planus, infernè reticulatus.

Lichen Pulmonarius, ſaxatilis, digitatus, major, ruffeſcens.

Lichen Pulmonarius, ſaxatilis, digitatus, major, cinereus. *Lichen terreſtris, cinereus Raii Hiſt. 117.*

Lichen Pulmonarius, ſaxatilis, digitatus, minor.

Lichen Pulmonarius, ſaxatilis, cinereus, minor, umbilicis nigricantibus.

Lichen pyxidatus, cornucopioides, criſtatus. *Muſcus cornucopioides, criſtatus, Alpinus, ſaxatilis Bocc. Muſ. Part. 2. 21. Tab. 8.*

Lichen Pulmonarius, ſaxatilis, è cinereo fuſcus, minimus.

Lichen Pulmonarius, cinereus, criſpus.

Lichen pyxidatus, major. *Muſcus pyxioides, terreſtris C. B. Pin. 361. Muſcus pyxidatus J. B. 3. 767. Muſcus terreſtris, pyxidatos alabaſtriculos imitatus Lob. Icon. 267.*

Lichen pyxidatus, minor. *Muſcus pyxioides, ſaxatilis C. B. Pin. 361. Prodr. 152. J. B. 3. 767.*

Lichen pyxidatus, corniculis aduncis.

Lichen pyxidatus, teres, acetabulis minoribus, repandis.

Lichen pyxidatus, non ramoſus, acetabulis fimbriatis.

Lichen pyxidatus, ramoſus, acetabulis fimbriatis.

Lichen pyxidatus, acetabulorum oris fuſcis & tumentibus.

Lichen pyxidatus, acetabulorum oris coccineis & tumentibus. *Muſcus multiformiter pyxidatus, apicibus coccineis D. Plot. Hiſt. Staff. 199. Tab. 14. fig. 1.*

Lichen pyxidatus, Endiviæ criſpæ folio, prolifer, acetabulorum oris criſpis.

Lichen pyxidatus, Damæ Cornu diviſurâ, acetabulorum oris criſpis.

Lichen pyxidatus, prolifer.

Lichen cinereus, cornua Damæ referens.

Lichen ruffeſcens, cornua Damæ referens Plum.

Lichen nigricans, omphalodes.

Lichen tubulatus, cinereus.

Lichen cinereus, latifolius, aculeatus, umbilicis nigricantibus.

Lichen cinereus, arboreus, marginibus fimbriatis. *Muſcus arboreus, ſupinus, marginibus piloſis Raii Hiſt. 116.*

Lichen latifolius, ramoſus, minor, hirſutus. *Muſcus arboreus, capitulis cavis C. B. Pin. 361. Muſcus alter* , πλατυπυκνοδασοφυλλὸν *Col. Part. 1. 334.*

Lichen cinereus, latifolius, ramoſus. *Muſcus alter, Quernus, latifolius, Coralloides*, ἄφυλλον *Col. Part. 1. 335. Muſcus arboreus, Coralloides C. B. Pin. 361.*

Lichen purpuraſcens, Luſitanicus, capillaceo folio, major.

Lichen cinereus, vulgaris, capillaceo folio, minor. *Muſcus arboreus, cum orbiculis C. B. Pin. 361. Muſcus Quernus, fruticoſus,* τρικόφυλλον *Col. Part. 1. 333. Muſcus arboreus, peltatus, & ſcutellaris J. B. 3. 764.*

Lichen capillaceo folio, elatior, pelvi ruberrima. *Muſcus Norvvegicus, umbraculo ruberrimo inſignitus Muſ. Petiv. Cent. 1. num. 70.*

Lichen Anapodocarpos Plum.

Lichen digitatus, Geranii facie Plum.

Lichen, à ſanandis lichenibus ſeu impetiginibus. *Lichen verò Herba*, inquit Plinius, *in Lichenis remediis, omnibus præfertur, inde nomine invento.* Lib. 26. cap. 4.

CLASSIS XVII.

DE HERBIS ET SUFFRUTICIBUS, quorum flores & fructus vulgò deſiderantur.

SECTIO I.

De Herbis terreſtribus, quarum flores & fructus, vulgò deſiderantur.

GENUS I.

Muſcus. *Mouſſe.*

Tab. 326. MUſcus eſt plantæ genus, floribus carens, foliis verò formæ ſingularis, ut patet A, B, C, D, E.

Muſci ſpecies ſunt.

Muſcus capillaceus. Muſcus capillaceus, major, pediculo & capitulo craſſioribus. *Polytricum au-*

reum, majus C. B. Pin. 356. Polytricum Apulei majus quibufdam J. B. 3. 760. Adiantum aureum Tabern. Icon. 797.

Mufcus capillaceus, ftellatus, prolifer.

Mufcus capillaceus, major, capitulis craffioribus, cylindraceis, nutantibus. *Mufcus capillaris, foliolis latiufculis, congeftis, capitulis oblongis, reflexis Raii Synopf. 33. Mor. Hift. Oxon. Part. 3. 629. Tab. 6. Sect. 15. fig. 19.*

Mufcus capillaceus, major, ftellatus.

Mufcus capillaceus, major & elatior, capitulis cylindraceis, obtufis, nutantibus. *Mufcus capillaris, major & elatior, capitulis longis, obtufis, deorfum reflexis & veluti pendulis, praealtis pediculis rubri Raii Synopf. 34. Mor. Hift. Oxon. Part. 3. 629. Tab. 6. Sect. 15. fig. 20.*

Mufcus capillaceus, major, pediculo & capitulo tenuioribus.

Mufcus capillaceus, major, foliis tenuiffimis, capitulis acutis. *Mufcus coronatus, medius, foliis tenuiffimis, pallidis, longioribus, capitulis erectis, acutis Mor. Hift. Oxon. Part. 3. 630. Sect. 15. Tab. 7. fig. 11. Polytricum aureum, medium Raii Hift. 124.*

Mufcus capillaceus, major, capitulis longiffimis & acutiffimis. *Mufcus coronatus, humilis, corniculis longiffimis & acutiffimis Mor. Hift. Oxon. Part. 3. 631. Sect. 15. Tab. 7: fig. 13. Mufcus capillaris, corniculis longiffimis, incurvis Raii Synopf. 29.*

Mufcus capillaceus, major, ramofus, capitulo anguftiffimo.

Mufcus capillaceus, tenuiffimus, pediculo longiffimo, purpurafcente, capitulo rotundiori.

Mufcus longiffimus, aquaticus, capillaceo folio. *Alga fontalis, trichodes C. B. Pin. 364. Conferva trichodes vel Trichomanes aquaticum Lugd. 1023.*

Mufcus capillaceus, paluftris, flagellis longioribus, bifurcatis. *Mufcus capillaris, paluftris, flagellis longioribus, bifurcatis Muf. Petiv. Cent. 1. num. 75.*

Mufcus capillaceus, ramofus, capitulis plurimis, caulibus adhaerentibus.

Mufcus capillaceus, medius, capitulis globofis. *Mufcus trichoides, minimus, fericeus, capillaceus, capitulis fphaericis Mor. Hift. Oxon. Part. 3. 628. Sect. 15. Tab. 6. fig. 6. Mufcus trichoides, medius, capitulis fphaericis D. Doodii Raii Synopf. 30.*

Mufcus capillaceus, minor, capitulo longiori, falcato. *Mufcus capillaris Dod. L. Pempt. 475. Mufcus Polytrichoides, elatior, foliis anguftis, pellucidis & ferè membranaceis Raii Synopf. 32. Pluk. Phytog. Tab. 44. fig. 7.*

Mufcus capillaceus, denfiffimus, lanuginofus.

Mufcus capillaceus, folio rotundiore, capfulâ oblongâ, incurvâ. *Mufcus coronatus, minor, foliolis latiufculis, ad caulem convolutis, capitulis cernuis & obtufis, aureis Mor. Hift. Oxon. Part. 3. 631. Sect. 15. Tab. 7. fig. 17. Mufcus capillaris, pediculis bulbofis, uncialibus, pallidis, capitula oblonga, reflexa fuftinentibus Raii Synopf. 34.*

Mufcus capillaceus, minor, folio breviori, capitulo nutante. *Mufci capillaris altera fpecies Dod. Pempt. 475. Polytricum aureum, minus C. B. Pin.*

356. Polytricum Apulei minus quorundam J. B. 3. 760.

Muſcus capillaceus, minor, calyptrâ tomentosâ. *Muſcus coronatus, rigidus, minor & humilior, capitulis villoſis, brevioribus Mor. Hiſt. Oxon. 3. 630. Sect. 15. Tab. 7. fig. 7. Adiantum pileolo villoſo, minimum Raii Synopſ. 28.*

Muſcus capillaceus, minor, capitulis geminatis. *Muſcus aureus, capillaris, minor, capitulis geminatis, erectis, mutuo incubitu adnatis Pluk. Almag. Bot. Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 629. Sect. 15. Tab. 6. fig. 10.*

Muſcus capillaceus, ramoſus, minor, capitulo anguſtiſſimo.

Muſcus capillaceus, ſericeus, Coridis facie. *Muſcus capillaris, ſaxatilis, ſericoides H. R. Monſp.*

Muſcus capillaceus & ſericeus, Americanus, nigricans Plum.

Muſcus capillaceus, minimus, capitulo minimo, pulverulento.

Muſcus capillaceus, omnium minimus. *Muſcus coronatus, minimus, foliolis & capitulis oblongis, in pediculis breviſſimis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 631. Sect. 15. Tab. 7. fig. 18.*

Muſcus capillaceus, lanuginoſus, minimus. *Muſcus trichoides, hirſutie caneſcens, capitulis ſubrotundis, reflexis, in perbrevibus pediculis Raii Synopſ. 34. Muſcus trichoides, hirſutus, capitulis oblongis, reflexis, pediculis brevibus inſidentibus D. Doody Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 629. Sect. 15. Tab. 6. fig. 21.*

Muſcus capillacus, minimus, muralis, ſericeus. *Muſcus muralis, repens, ſericeus, foliis ſplendentibus Muſ. Petiv. Cent. 1. num. 83.*

Muſcus capillaceus, minimus, calyptrâ longiſſimâ, erectâ. *Muſcus coronatus, humilis, rigidior, capitulis longis, acutis, ſeſſilibus, erectis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 630. Sect. 15. Tab. 7. fig. 8.*

Muſcus capillaceus, minimus, muralis, ſtellatus. *Muſcus muralis, minimus, roſeus, ſive ſtellaris, capitulis longiuſculis, acutis, erectis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 629. Sect. 15. Tab. 6. fig. 12.*

Muſcus capillaceus, minimus, capitulo nutante, pediculo purpureo. *Muſcus trichoides, capitulo parvo, reflexo, pediculo ima medietate rubro, ſummâ luteo-viridi Raii Synopſ. 34. Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 629. Sect. 15. Tab. 6. fig. 15.*

Muſcus capillaceus, minimus, acaulos, calyptrâ ſtriatâ. *Adiantum aureum, acaulon, pileis ſtriatis Muſ. Petiv. Cent. 1. num. 24.*

Muſcus capillaceus, minimus, calyptrâ longâ, conoideâ, nitidâ. *Muſcus trichoides, minor, pileis magnis, acutis Muſ. Petiv. Cent. 1. num. 89. Adiantum aureum, perpuſillum, foliis congeſtis, acutis, pileolo extinctorii formâ æmulo Raii Synopſ. 32. Muſcus coronatus, humilis, tenuifolius, pileolo magno acuto, infra aperto, extinctorium referente Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 630. Sect. 15. Tab. 7. fig. 12.*

Muſcus capillaceus, minimus, plumoſus, elegans. *Muſcus trichoides, foliis capillaceis, capitulis minoribus Raii Synopſ. Edit. 1690. 243.*

Muſcus capillaceus, minimus, capitulis majoribus, Pyriformibus, rectis.

Muſcus

Mufcus trichoides, humilis, capitulis Pyriformibus, erectis, Raii Synopf. Edit. 1690. 243.

Mufcus capillaceus, minimus, capitulis pyriformibus, turgidis. *Mufcus coronatus, humilis, ftellaris, foliis latiufculis, capitulis Pyriformibus, erectis, turgidiufculis Mor. Hift. Oxon. Part. 3. 631. Sect. 15. Tab. 7. fig. 16. Mufcus capillaris, parvus, capitulis magnis, pyriformibus, erectis in pedicu- lis brevibus Raii Synopf. 29.*

Mufcus fquamofus, major, five vulgaris. *Mufcus terreftris, latioribus foliis, major feu vulgaris Raii Hift. 122. Mufcus terreftris & hortenfis J.B. 3.764.* Mufcus fqua- mofus.

Mufcus fquamofus, elatior, ramofus, caulibus compreffis. *Mufcus ramofus erectus major C. B. Pin. 361. Prodr. 151. Mufcus erectus, foliis an- guftis, caulibus appreffis Raii Synopf. 337.*

Mufcus fquamofus, tenuior, ramofus, caulibus compreffis. *Mufcus criftam caftrenfem repræfentans, flavefcens, nemorofus, ramofus, Caffubicus Breyn. Virid. Pruff. Mor. Hift. Oxon. Part. 3. 625. Sect. 15. Tab. 5. fig. 8.*

Mufcus fquamofus, ramofus, minor & crifpus. *Mufcus terreftris repens, primæ fpeciei fimilis, fed multò minor Raii Synopf. 38. Mor. Hift. Oxon. Part. 3. 625. Sect. 15. Tab. 5. fig. 5.*

Mufcus fquamofus, major, foliis amplioribus, acutiffimis.

Mufcus fquamofus, major, foliis anguftioribus, acutiffimis. *Mufcus montanus Tabern. Icon. 809.*

Mufcus fquamofus, non ramofus, major, capitulis incurvis.

Mufcus fquamofus, non ramofus, minor capitulis incurvis.

Mufcus fquamofus, ramofus, tenuior, capitulis erectis,

Mufcus fquamofus, ramofus tenuior, capitulis incurvis. *Mufcus terreftris, vulgaris, minor, Adianti aurei capitulis Raii Hift. 126.*

Mufcus fquamofus, ramofus, craffior, capitulis incurvis.

Mufcus fquamofus, vulgaris, repens clavatus. *Mufcus terreftris, repens, à Trago pictus J. B. 3. 766. Mufcus terreftris, clavatus C. B. Pin. 360. Lycopodium Tabern Icon. 814.*

Mufcus fquamofus, foliis Juniperinis, reflexis. *Mufcus clavatus Juniperinis foliis reflexis, clavis fingularibus, fine pediculis Mor. Hift. Oxon. Part. 3. 624. Sect. 15. Tab. 5. fig. 3.*

Mufcus fquamofus, Virginianus, clavis foliofis, quadrangulis. *Mufcus rupef- tris repens, Virginianus, clavis foliofis, erectis, quadratis D. Banifter Mor. Hift. Oxon. Part. 3. 624. Sect 15. Tab. 5. fig. 4.*

Mufcus fquamofus, Abietiformis. *Mufcus terreftris, rectus J. B. 3. 767. Mufcus erectus, Abietiformis Raii Hift. 121.*

Mufcus fquamofus, montanus, repens, Sabinæ folio. *Mufcus terreftris, ra- mofus, pulcher J. B. 3 767.*

Mufcus fquamofus, erectus, polyfpermos. *Mufcus terreftris, erectus, minor, polyfpermos Raii Hift. 122. Mor. Hift. Oxon. Part. 3. 624. Sect. 15. Tab. 5. fig. 10.*

Mufcus fquamofus, repens, tenuiffimis foliis, *Mufcus terreftris, repens, humi-*

lior, tenuissimis foliis, clavis foliosis, erectis Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 624. Sect. 15. Tab. 5. fig. 11.

Muscus squamosus, repens, Virginianus, tenuissimis foliis. *Muscus terrestris, repens Virginianus, humi diffusus, viticulis longioribus foliolis tenuibus vestitus Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 624. Sect. 15. Tab. 5. fig. 12.*

Muscus squamosus, repens, velut spicatus. *Muscus ramosus, repens, spicatus C. B. Pin. 361. Muscus ramosus, repens, velut spicatus Prodr. 151. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 625. Sect. 15. Tab. 5. fig. 6.*

Muscus squamosus, viticulis longissimis Abietinis. *Muscus terrestris, surculis filamentosis, tenacibus, Abietinis, semel tantùm divisis Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 626. Sect. 15. Tab. 5. fig. 22.*

Muscus squamosus, dendroides, repens. *Muscus dendroides, sylvarum erectus, ramulis Kali æmulis, radice repente Raii Synops. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 626. Sect. 15. Tab. 5. fig. 30.*

Muscus squamosus, dendroides, surculis velut in capitulum congestis. *Muscus dendroides, elatior, ramulis crebris, minus surculosis, capitulis pediculis brevibus insidentibus Raii Synops. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 626. Sect. 15. Tab. 5. fig. 31.*

Muscus squamosus, Cupressiformis. *Muscus Cupressiformis, ramosus C. B. Pin. 361. Muscus Cupressiformis Prodr. 152. Muscus terrestris vulgaris Cupressi foliis Mus. Petiv. Cent. 1. num. 81.*

Muscus squamosus, ramosus, erectus, Alopecuroides Tab. 326. fig. B.

Muscus squamosus, Americanus, maximus, erectus, Sabinæ folio Plum.

Muscus squamosus sive Lycopodium Americanum, altissimum Plum.

Muscus squamosus, Americanus, maximus, Coridis folio, viticulis longioribus Plum.

Muscus squamosus, Americanus, maximus, Coridis folio, viticulis valde ramosis Plum.

Muscus squamosus, Americanus, maximus, Coridis foliis reflexis Plum.

Muscus squamosus, Americanus, maximus, Coridis foliis aduncis Plum.

Muscus squamosus, Linariæ folio major & crispus. *Muscus terrestris major, ramulis compressis, foliis superficie crispis D. Sherard Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 625. Sect. 15. Tab. 5. fig. 10.*

Muscus squamosus, Linariæ folio, minor & crispus, capitulis incurvis.

Muscus squamosus, palustris, candicans, mollissimus. *Muscus palustris Dod. Pempt. 472. Muscus palustris, terrestri similis Raii Hist. 122.*

Muscus squamosus, foliis subrotundis, densissimis. *Muscus muralis, floridus, foliis subrotundis, creberrimè imbricatim dispositis, sive Muscus muralis, platyphillos Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 627. Sect. 15. Tab. 6. fig. 44.*

Muscus squamosus, elatior, tenuissimus, Americanus Plum.

Muscus squamosus, foliis acutissimis, in aquis nascens. *Muscus aquaticus, folio expanso Prodr. 154. Fontalis minor, lucens J. B. 3. 778. Muscus aquaticus, viticulis longis minus ramosis, lucidis, foliis acutis, triangula-*

vibus cinctis Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 626. Sect. 15. Tab. 6. fig. 32.

Muſcus ſquamoſus, denticulatus, ſplendens, arboreus.

Muſcus ſquamoſus, viticulis longioribus, glabris. *Muſcus montanus, gracilis, ramoſus, viticulis longioribus, glabris Pluk. Phytog. Tab. 47. fig. 4.*

Muſcus ſquamoſus, ſupinus, foliis obtuſis. *Muſcus vulgaris, minor cauliculis compreſſis Raii Synopſ. Edit. 1690. 244. Muſcus trichomanoides, ſupinus, noſtras, elegans, minor, Pluk. Almag. Bot.*

Muſcus ſquamoſus, ſaxatilis, tortuoſus ac nodoſus.

Muſcus ſquamoſus, erectus, minimus.

Muſcus ſquamoſus, Ericæ folio, minimus, capitulis nutantibus.

Muſcus argenteus, capitulis reflexis Raii Synopſ. 34. *Muſcus minimus, è viridi argenteus, capitulis oblongis, cernuis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 629. Sect. 15. Tab. 6. fig. 17.*

Muſcus ſquamoſus, pennatus, capitulis Adianti. *Muſcus pennatus capitulis Adianti Raii Synopſ. Edit. 1690. 236. Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 626. Sect. 15. Tab. 6. fig. 36.*

Muſcus Polygoni folio Tab. 326. fig. E *Muſcus ad Polytrichoidem accedens, ramoſus, foliis longis, lucidis & veluti criſpis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 630. Sect. 15. Tab 6. fig. 1. Muſcus ad Polytrichoidem accedens, arbuſculam referens, foliis longis Raii Synopſ. 36.* Muſcus Polygoni, Linariæ, & Nummulariæ folio.

Muſcus Americanus, maximus, Linariæ folio Plum.

Muſcus Americanus, Linariæ foliis acutiſſimis Plum.

Muſcus paluſtris major, Serpilli folio. *Muſcus Polytrichoides, paluſtris major, Serpilli latioris folio pellucido Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 627. Sect. 15. Tab 6. fig. 39. Muſ. trichoides, foliis Serpilli rotundis Raii Synopſ.*

Muſcus paluſtris, foliis ſubrotundis. *Muſcus Polytrichoides, humilior, alternis foliis pellucidis ſubrotundis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 627. Sect. 15. Tab. 6. fig. 40. Muſcus Polytrichoides, humilior, foliis latis, ſubrotundis Pluk. Phytog. Tab. 45. fig. 7. Adiantum aureum, humilius, foliis latis, ſubrotundis Raii Hiſt. 124.*

Muſcus Nummulariæ folio, major. *Muſcus Trichomanis facie, foliis utrinque ſplendentibus, rotundis Jungermani Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 627. Sect. 15. Tab. 6. fig. 41. Muſcus Trichomanoides, ſupinus, noſter, elegans Pluk. Almag. Bot.*

Muſcus Nummulariæ foliis ſubrotundis, denſè poſitis. *Muſcus Trichomanoides foliis rotundioribus, pellucidis, ſquamatim conjunctè ſibi incumbentibus Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 627. Sect. 15. Tab. 6. fig. 42.*

Muſcus ſaxatilis, Nummulariæ folio, minor.

Muſcus Nummulariæ folio, fructu pediculo carente.

Muſcus pennatus foliis ſubrotundis, bifidis, major. *Muſcus Lichenoides, foliis pennatis, bifidis, major. Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 627. num. 46.*

Muſcus pennatus, foliis ſubrotundis, bifidis, minor. *Muſcus Lichenoides, foliis pennatis, bifidis, minor Raii Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 627. num. 47.*

Muſcus pennatus, aquaticus, foliis ſubrotundis. *Muſcus aquaticus, Cornubienſis, plurimùm capillaceus, foliolis exiguis, alternis, per totam capillorum longitudinem adnatis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 627. Sect. 15. Tab. 6. fig. 48.*

Muſcus vulgaris pennatus, major C. B. Pin. 360. *Muſcus pennatus Prodr. 151.*

Muſcus vulgaris, pennatus, minor C. B. Pin. 360. *Muſci pennati altera ſpecies C. B. Prodr. 151.*

Muſcus denticulatus, minor C. B. Pin. 360. *Muſcus terreſtris, Luſitanicus J. B. 3. 765. Muſcus terreſtris, minor, alter Dod. Pempt. 473.*

Muſcus pennatus, omnium minimus.

Muſcus Americanus, denticulatus, major. *Planta muſcoſa & plumoſa Guyanenſis, perelegans, major Breyn. Cent. 1. Tab. 100.*

Muſcus Americanus, denticulatus, minor, *Planta muſcoſa & plumoſa, Guyanenſis, perelegans minor Breyn. Cent. 1. Tab. 101.*

Muſcus denticulatus, major C. B. Pin. 360. *Muſcus pulcher, parvus, repens J. B. 3. 765. Muſcus terreſtris, denticulatus Lob. Icon. 243. Muſcus denticulatus, minor, ſericeus noſtras, capitulis Adianti Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 626. Sect. 15. Tab. 6. fig. 35.*

Muſcus denticulatus, lucens, fluviatilis, maximus ad ramulorum apices Adianti capitulis ornatus Pluk. Almag. Bot. *Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 626. Sect. 15. Tab. 6 fig. 33.*

Muſcus Filicinus, major C. B. Pin. 360. *Muſcus Filicinus J. B. 3. 764. Tabern. Icon. 807.*

Muſcus Filicinus minor C. B. Prodr. 151. *Muſcus Filicinus, minor, floridus C. B. Pin. 360. Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 625. Sect. 15. Tab. 5. fig. 21.*

Muſcus paluſtris, Abſinthii folio, inſipidus.

Tab. 326. Muſci fructus alii calyptrâ obvolvuntur, alii nudi ſunt. Sub calyptrâ cucullata G, I latet fructûs F, H, ſeu K, L plerumque quadrangularibus, pulviſculo fœtus M tenuiſſimo: in aliis verò foliorum clavæ N, O adſunt capſulæ reniformes P, Q, quæ ſponte rumpuntur R, S ſeminaque fundunt tenuiſſima T V.

GENUS II.

Fungus, *Champignon.*

Tab. 327. & 328. FUNGUS eſt plantæ genus capitatum: Pediculo nempe B, H, K inſidet capitulum A, E, I parte convexâ planum, rarò ſtriatum: concavâ verò foliatum D, F aut fiſtuloſum L lamellis ſcilicet G aut fiſtulis M, N munitum.

Fungi ſpecies ſunt.

Fungus pileolo lato & rotundo C. B. Pin. 370. *Fungus campeſtris, albus ſupernè, infernè rubens J. B. 3. 824. Fungi vulgatiſſimi, eſculenti Lob. Icon. 271. ix genus eſculentorum Fungorum Cluſ. Hiſt. cclxviij.*

Fungus pileolo lato & rotundo, livido C. B. Pin. 370. *Prioris varietas.*

Fungus candidus, regius, odoratiſſimus J. B. 3. 825. *Fungus candidus, odoratiſſimus, orbe magno C. B. Pin. 371.*

Fungus pileolo lato, orbiculari, candicante C. B. Pin. 370. *viij genus esculentorum Fungorum Clus. Hist. cclxvij.*

Fungus pileolo lato, orbiculari, flavescente C. B. Pin. 370. *Fungus pallidus J. B. 3. 832. Capreolini Tabern. Icon. 1118.*

Fungus pileolo in plano orbiculari, villoso C. B. Pin. 370. *Fungorum sylvestrium esculentorum, Cervinorum Fungus 1, villosus puniceus J. B. 3. 830, x generis esculentorum Fungorum 1 species Clus. Hist. cclxviij*

Fungus pileolo orbiculari, glabro, ex rufo fusco. *Fungorum sylvestrium, esculentorum Fungus 2, glaber, ex rufo fuscus J. B. 3. 830. x generis esculentorum Fungorum 2 species Clus. Hist. cclxviij.*

Fungus pileolo magno, plano, orbiculato, venis exasperato C. B. Pin. 371. *Fungi Abietini, esculenti, rubentes J. B. 3. 830, xx generis esculentorum Fungorum 1 species Clus. Hist. cclxxv.*

Fungus pileolo magno, extuberante, supernè variegato, infernè candicante, *xx generis esculentorum Fungorum ij species Clus. Hist. cclxxv. Fungi Abietini, esculenti, mixti coloris, infernè candicantes, 2. J. B. 3. 830.*

Fungus pileolo magno, extuberante, supernè variegato, infernè rubescente, *xx generis esculentorum Fungorum iij species Clus. Hist. cclxxv. Fungi Abietini, esculenti, mixto colore rubescentes 3. J. B. 3. 830.*

Fungus pileolo plano, subfusco, oris laceris C. B. Pin. 371. *Fungi laceri, sylvestres, esculenti, subfusci coloris, infernè candicantes J. B. 3. 831. xj genus esculentorum Fungorum Clus. Hist. cclxix.*

Fungus pileolo lato, longissimo pediculo, variegato C.B.Pin. 371. *Fungi longissimo pediculo, candicantes, sed maculati, esculenti J. B. 3. 826. xviij genus Fungorum esculentorum Clus. Hist. ccxlxxiv.*

Fungus pileolo rotundiori, Mouceron dictus. *Fungi verni Mouceron dicti & esculenti J. B. 3. 823.*

Fungus orbicularis, exalbidus, pratensis C. B. Pin. 370. *Fungi D. Georgii, coloris exalbidi, cum pauca flavitie, esculenti, pratenses J. B. 3. 824. iij genus esculentorum Fungorum Clus. Hist. cclxiv.*

Fungus planus, orbicularis, aureus C. B. Pin. 371. *Fungi lutei, magni dicti Jaseran, speciosi J. B. 3. 831. xvij genus esculentorum Fungorum Clus. Hist. cclxxij.*

Fungus orbicularis, sulcatus, albus, fusco permixto C. B. Pin. 370. *vij Genus Fungorum esculentorum Clus. Hist. cclxvj. Fungi tuberosi, esculenti, albi-fusco permixti vel maculis distincti J. B. 3. 829.*

Fungus bulbosus, fuscus, duplici pileolo C. B. Pin. 371. *Fungus Quercinus, Dipsacoides Col. Part. 1. 337*

Fungus in metam fastigiatus, albus, fusco tinctus C. B. Pin. 370. *Fungi in metam fastigiati, esculenti, coloris albicantis, fusco tincti J. B. 3. 828. iiij genus esculentorum Fungorum Clus. Hist. cclxv.*

Fungus umbilicatus, parvus & multiplex. *Fungi umbilicum exprimentes plures, simul albi C. B. Pin. 370. Fungi plures simul albi, ad arborum radices, esculenti J. B. 3. 834. vj genus esculentorum Fungorum Clus. Hist. cclxvj.*

Fungus umbilicum referens, variegatus C. B. Pin. 370. *xiij genus esculentorum Fungorum Cluſ. Hist. cclxix.*

Fungus orbicularis, oris intro reflexis C. B. Pin. 371. *xv genus Fungorum esculentorum Cluſ. Hiſt. cclxxi.*

Fungus angulosus & velut in lacinias ſectus C. B. Pin. 371. *Fungus luteus ſive pallidus Chanterelle dictus, ſe contorquens, eſculentus J. B. 3. 832. Nemorum Fungi Lob. Icon. 273.*

Fungus poroſus, craſſus Raii Synopſ. 14.

Fungus piperatus, albus, lacteo ſucco turgens J. B. 3. 825. *Fungus albus, acris C. B. Pin. 371.*

Fungus pileolo lato, puniceo, lacteum & dulcem ſuccum fundens C. B. Pin. 371. *Fungi punicei, lacte dulci manantes, pratenſibus ſimiles, edules J. B. 3. 829. Sexti ordinis Fungi, qui à quibuſdam crudi vorantur Trag. 941.*

Fungus minimus, pediculo longo, tenuiſſimo, lacteſcens Raii Hiſt. 99. *Synopſ. 13.*

Fungus magnus, totus albus, ſine lacteo ſucco, edulis *Columbettes*, Montbelg. J. B. 3. 826.

Fungus albus dictus Mompelgardenſibus & vicinis *Biſette* J. B. 3. 825.

Fungus pileatus major, ſupernè coloris caſtanei, lamellis candidis, caule maculato D. Sherard Raii Synopſ. 12.

Fungus mediæ magnitudinis, pileolo ſupernè è rufo flavicante, lamellis ſubtus ſordidè virentibus Raii Synopſ. 12.

Fungus, major rubeſcens pediculo brevi craſſo, lamellis crebris, albentibus Raii Synopſ. 12. *Fungus major, pediculo brevi, craſſo, lamellis crebris, albentibus Raii Hiſt. 95.*

Fungus lamellatus, pileolo lato, tenui, coriaceo compreſſo, umbilicato Raii Synopſ. 13.

Fungus pratenſis, minor, externè viſcidus, albus & luteus. *Fungi pratenſes, minores, externè viſcidi, albi & lutei, pediculis brevibus Raii Synopſ. 13.*

Fungus pratenſis, minor, externè viſcidus, rubens. *Fungi pratenſes, minores, externè viſcidi, rubentes Raii Synopſ. 13.*

Fungus minor, tenerrimus, farinâ reſperſus, pileolo ſupernè cinereo, lamellis ſubtus tenuiſſimis, creberrimis, nigris Raii Synopſ. 13. *Hiſt. 98.*

Fungus parvus pediculo oblongo, pileolo hemiſphærico, ex albido ſubluteus Raii Synopſ. 13. *Fungus minor ex albido ſubluteus, pileolo hemiſphærico Raii Hiſt. 97.*

Fungus parvus, pediculo oblongo, firmo, lento, pileolo in medio faſtigiato ſtriis exteriùs apparentibus Raii Synopſ. 13. *Hiſt. 98.*

Fungus perpuſillus, pediculo oblongo, pileolo tenui, utrinque ſtriato, ſeu flabelli in modum plicatili Raii Synopſ. 13.

Fungus minimus, capitulo conico ruffeſcens, lamellis ſubtus paucis Raii Synopſ. 13.

Fungus minimus, è cinereo albicans, tenui & prælongo pediculo, paucis ſubtus ſtriis Raii Synopſ. 14.

Fungus fordidè fufcus, in acutum conum faftigiatus Raii Synopf. 14.

Fungus Aurantii coloris, capitulo in conum abeunte Tab 327. fig. A B.

Fungus aureus ex eodem pediculo multiplex. *Fungi plures, ex uno pede, è Prunorum radicibus enati Raii Hift. 99.*

Fungus truncis humi jacentibus innatus, pluribus ex uno pede prodeuntibus C. B. Pin. 374. *xxij generis perniciofόrum Fungorum 3 & 4 fpecies Cluf. Hift. cclxxxv.*

Fungus albus, fplendens, ex uno pediculo, multiplex. *Fungi albi, lucentes, ex uno principio plures, ex radicibus arborum J. B. 3. 835.*

Fungus clypeiformis, major C. B. Pin. 373. *Fungi multi, ex uno pede clypeiformes, lutei & rubri J. B. 3. 835.*

Fungus clypeiformis, minor C. B Pin. 373.

Fungus orbicularis, in paluftribus C. B. Pin. 374. *Fungi rubri, perelgantis coloris & rufi J. B. 3. 846. xxiij genus noxiorum Fungorum Cluf. Hist. cclxxxvj.*

Fungus minimus, flavefcens, infundibuli formâ C. B. Pin. 373. *x genus noxiorum Fungorum Cluf. Hist. cclxxix.*

Fungus albus pileolo inverfo. *Fungi albi, pileolo inverfo J. B. 3. 847.*

Fungus minimus, multiplex, turbinatus. *Fungi minores, plurimi fimul nafcentes, turbinati, exteriùs cinerei aut fubfulvi, ftriis nigricantibus Raii Synopf. 14. Hift. 100.*

Fungus arboreus, holofericeus, infernè lamellatus Raii Synopf. 14.

Fungus parvus, lamellatus, Pectunculi formâ, Alno adnafcens Raii Synopf. 14.

Fungus arboreus, albus, durus, lamellis inftar lapidis Hæmatitis Raii Synopf. 14.

Fungus parvus, candidiffimus, lamellatus, pediculo longo, gracili Raii Synopf. 14.

Fungus parvus arboreus, villofus, albus, infernè lamellatus D. Doody Raii Synopf. 18.

Fungus Corylæus, orbicularis C. B. Pin. 372. *Fungi fub Corylis orbiculatæ figuræ J. B. 3. 842. vj genus noxiorum Fungorum Cluf. Hift. cclxxviij.*

Fungus Bufonius, orbiculatus C. B. Pin. 372. *Fungi tres Bufonii, perniciofi J. B. 3. 845. vij genus noxiorum Fungorum Cluf. Hist. cclxxviij.*

Fungus fatuus, candidus pileolo in metam affurgente C. B. Pin. 373. *Fungi ftultorum Boleto fimiles, perniciofi J. B. 3. 832. xj genus noxiorum Fungorum Cluf Hift. cclxxix.*

Fungus Betulaceus, orbiculatus, albus C. B. Pin. 373. *Fungi Betularum, albi, maculati, perniciofi J. B. 3. 841. viij genus noxiorum Fungorum Cluf. Hift. cclxxviij.*

Fungus orbicularis, ex atro rufefcens C. B. Pin. 373. *Fungi quodammodo or-*

biculati, atrorufeſcentes, perniciosi J. B. 3. 846. ix genus noxiorum Fungorum Cluſ. Hiſt. cclxxviij.

Fungus muſcas interficiens C. B. Pin. 373. *Fungi venenati quinque Muſcarii dicti J. B. 3. 841. xij genus noxiorum Fungorum Cluſ. Hiſt. cclxxix.*

Fungus latus, orbicularis, candidus C. B. Pin. 373: *Fungi ranarum albi, perniciosi J. B. 3. 846. xiij genus pernicioſorum Fungorum Cluſ. Hiſt. cclxxx*

Fungus latus, orbicularis oris intus converſis C.B.Pin. 373. *Fungi duo à Sue appellati, albi, ſed maculati, ſylveſtres, perniciosi J. B. 3. 845. xiij genus noxiorum Fungorum Cluſ. Hiſt. cclxxx.*

Fungus pediculo in bulbi formam excreſcente C. B. Pin. 373. *Fungus bulboſo pediculo, pallidus, maculatus J. B. 3. 843. xv genus noxiorum Fungorum Cluſ. Hiſt. cclxxxj*

Fungus latus, oris laceris C. B. Pin. 373. *xvij genus noxiorum Fungorum Cluſ. Hiſt. cclxxxij.*

Fungus oris laceris & in lacinias diviſis C. B. Pin. 373. *Fungi tres fœtidi ſub Corylis, Serpentini dicti, perniciosi J. B. 3. 838. xvj genus noxiorum Fungorum Cluſ. Hiſt. cclxxxj.*

Fungus orbicularis, ſecundùm vias & in Quercetis autumno naſcens C.B. Pin. 373. *xix generis pernicioſorum Fungorum 1 ſpecies Cluſ. Hiſt. cclxxxiij.*

Fungus tuberis formâ C. B. Pin. 374. *xix generis pernicioſorum Fungorum 5 ſpecies Cluſ. Hiſt. cclxxxiiij.*

Fungus Cyclamini radicem, colore & formâ referens C.B.Pin. 374. *xix generis pernicioſorum Fungorum vij ſpecies Cluſ. Hiſt. cclxxxiij.*

Fungus craſſus, in metam ſurrectus C.B.Pin. 374. *Fungi in metæ formam ſurrecti, perniciosi J. B. 3. 833. xx genus noxiorum Fungorum Cluſ. Hiſt. cclxxxiiij.*

Fungus Abietinus, oris reflexis, ſubſtantiâ rubrâ C.B.Pin. 374. *Fungi hirſuti, internâ parte, perniciosi J. B. 3. 830. xxj genus noxiorum Fungorum Cluſ. Hiſt. cclxxxv.*

Fungus pernicioſus, ex eodem pediculo, multiplex. *Fungi dumetorum ex uno pede prodeuntes C. B. Pin. 374. Fungi multi ex uno pede, perniciosi J. B. 3. 835. xij generis pernicioſorum Fungorum 5 ſpecies Cluſ. Hiſt. cclxxxv.*

Fungi lutei, pernicioſi, ſub Pinu habitantes J. B. 3. 832.

Fungus coccineus, Americanus, ſquamoſus & globoſus Plum.

GENUS III.

Fungoides.

FUNGOIDES eſt plantæ genus, ad Fungum accedens, cavum tamen pyxidis aut infundibuli formâ.

Fungoidis ſpecies ſunt.

Fungoides infundibuli formâ, ſemine fœtum. *Fungi calyciformes, ſeminiferi Mentz. Pug. Tab. 6.*

Fungoides angulatum, Acetabuli formâ. *Fungi Pezicæ, πεζικοὶ Plinii Col. Part. 1. 335.*

Fungoides Canadenſe, infundibuliforme, cinerei coloris Sarrac.

Fungoides

Fungoides crifpum, Acetabuli formâ. *Fungi Pezicæ altera fpecies Col. Part. 1. 337.*

Fungoides coriaceum, Aurantii coloris. *Fungi Pezicæ, altera fpecies Raii Synopf. 17.*

Fungoides coccineum, oris pilofis, Acetabuli formâ. *Fungus arboreus, Acetabuli more cavus, coccineus, marginibus pilofis D. Sherard Raii Synopf. 19.*

Fungoides coccineum, Acetabuli formâ. *Fungus membranaceus feu coriaceus, Acetabuli modo concavus, colore intus coccineo, feu cremefimo, faturo D. Dale Raii Synopf. 19.*

Fungoides fufcum, oris pilofis, Cyathi formâ. *Fungillus Cyathiformis, externè fufcus, infra margariti coloris, glaber, oris pilofis Mor. Hift. Oxon. Part. 3. 642.*

Fungoides fcutellatum, Aurantii coloris. *Fungus minimus, fcutellatus, coloris Aurantii Raii Synopf. 17.*

Fungoides fcutellatum, nigrum, punctatum. *Fungus fcutellatus, niger, punctatus Raii Synopf. 20.*

Fungoides pyxidatum, intus ferrugineum. *Fungus arboreus, pyxidatus, coloris intus ferruginei D. Sherard Raii Synopf. 19.*

GENUS IV.

Boletus. *Morille.*

BOLETUS eft plantæ genus, ad Fungum accedens, fed totus fcrobiculis excavatus A, vel feneftratus B. *Tab. 329.*

Boleti fpecies funt.

Boletus efculentus, rugofus, albicans, quafi fuligine infeftus. *Fungus porofus, rugofus, albicans, quafi fuligine infeftus C. B. Pin. 370. Fungus rugofus vol cavernofus five Merulius ex albo nonnihil rubefcens J. B. 3. 836. Primi generis efculentorum Fungorum fpecies 1. Cluf. Hift. cclxiij.*

Boletus efculentus, rugofus, fulvus. *Fungus porofus, coloris ex rufo fufci C. B. Pin. 370. Fungus rugofus vel cavernofus five Merulius fufcus J. B. 3. 836. Primi generis efculentorum Fungorum fpecies ij. Cluf. Hift. cclxiij.*

Boletus efculentus, rugofus, amplior & orbicularis. *Fungus porofus, amplior, orbicularis C. B. Pin. 370. Primi generis efculentorum Fungorum fpecies iij. Cluf. Hift. cclxiij.*

Boletus efculentus, in metam faftigiatus. *Fungus porofus, in longitudinem metæ inftar excrefcens C. B. Pin. 370. Primi generis Fungorum efculentorum fpecies iiij. Cluf. Hift. cclxiij.*

Boletus cancellatus, purpureus. *Fungus rotundus, cancellatus C. B. Pin. 375. Fungus Coralloides, cancellatus Cluf. Hift. App. alt. Auct. Lupi Crepitus vulgò Vefcie Col. Part. 1. 336.*

Boletus cancellatus, flavefcens. *Fungus Coralloides, cancellatus, flavefcens Barr. Icon.*

Boletus phalloides. *Fungus fœtidus, penis imaginem referens C. B. Pin. 374. xxiij generis pernicioſorum Fungorum 5 ſpecies Cluſ. Hiſt. cclxxxvj.*

GENUS V.

Agaricus. *Agaric.*

Tab. 330. AGARICUS eſt plantæ genus, arborum truncis plerumque innaſcens & ad Fungum accedens, qualis exhibetur figuris A & B.

Agarici ſpecies ſunt.

Agaricus ſive Fungus Laricis C. B. Pin. 375. *Agaricus Dod. Pempt. 486.*

Agaricus pedis Equini facie. *Fungus in caudicibus naſcens, unguis Equini figurâ C. B. Pin. 372. Fungi igniarii Trag. 943.*

Agaricus Auriculæ formâ. *Fungus membranaceus, auriculam referens ſive Sambucinus C. B. Pin. 372. 1 genus pernicioſorum Fungorum Cluſ. Hiſt. cclxxvj.*

Agaricus varii coloris, ſquamoſus. *Fungus Ceraſorum imbricatim alter alteri innatus, variegatus C. B. Pin. 372. v. genus pernicioſorum Fungorum Cluſ. Hiſt. cclxxvij.*

Agaricus Lichenis facie, variegatus. *Fungus Salignus, Lichenis formâ, variegatus C. B. Pin. 372. iij. genus pernicioſorum Fungorum Cluſ. Hiſt. cclxxvij.*

Agaricus Fraxineus, niger, durus, orbiculatus. *Fungus Fraxineus, niger, durus, orbiculatus Raii Hiſt. 109. Synopſ. 18.*

Agaricus Intybaceus. *Fungus Intybaceus J. B. 3. 839.*

Agaricus eſculentus. *Fungus maximus, Ungaricus, multis laciniis ſquamatim incumbentibus C. B. Pin. 372. xxI. genus Fungorum eſculentorum Cluſ. Hiſt. cclxxv.*

Agaricus tubæ Fallopianæ inſtar laciniatus. *Fungus tubæ Fallopianæ æmulus Raii Synopſ. 20.*

Agaricus foliatus, cornua Damæ referens. Comment. A. R. Scient. 89.

Agaricus præcox, albo-gilvus, criſtatus. *Fungus palmatus, præcox, albo-gilvus, criſtatus Bocc. Muſ. Part. 1. Tab. 302.*

Agaricus major, dendroides, criſtatus. *Fungus major, carnoſior, dendroides, criſtatus Bocc. Muſ. Part. 1. Tab. 302.*

Agaricus major, dendroides, multifidus. *Fungus ramoſus, criſtatus, anguſtioribus lobis criſpis Bocc. Muſ. Part. 1. Tab. 304.*

Agaricus multifidus & villoſus. *Fungus muſcoſus, albus, villis pallentibus rufuformis Bocc. Muſ. Part. 1. Tab. 303.*

Agaricus Dædalæis ſinubus excavatus. *Fungus ligneus, Dædalidæus, gilvus, non repens, Quercus Cerri Bocc. Muſ. Part 1. Tab. 305.*

Agaricus, digitatus, niger. *Hypoxylon excrementum ligni putridi fungoſum, digitatum Mentz. Pug. Tab. 6.*

Agaricus digitatus, niger, apicibus albidis. *Fungus Piperi Æthiopico ſimilis vel digitatus niger Merr. Pin. Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3.*

Agaricus minor, bifidus, niger. *Fungus autumnalis, biſulcus, velut Apex Flaminis Plinii March. Brand. Mentz. Pug. Tab. 6.*

GENUS VI.

Lycoperdon. *Veſſe de Loup.*

LYCOPERDON eſt plantæ genus,ad Fungum accedens, cujus ſpecies A , B, C , D , E , G , duræ primùm & carnoſæ rumpuntur poſtea & pulverem tenuiſſimum effundunt. *Tab. 331.*

Lycoperdi ſpecies ſunt.

Lycoperdon Alpinum, maximum, cortice lacero. *xxvj. generis pernicioſorum Fungorum ſpecies iij. Cluſ. Hiſt. cclxxxviij. Fungus maximus, rotundus, pulverulentus, dictus Germanis Pfofiſt J. B. 3. 848.*

Lycoperdon medium, cortice lacero. *xxvj. generis pernicioſorum Fungorum ij. ſpecies, amplitudine capitis pueri Cluſ. Hiſt. cclxxxviij.*

Lycoperdon vulgare. *Fungus rotundus, orbicularis C. B. Pin. 374. Fungus orbicularis Dod. deſcript. Pempt. 484. Fungus pulverulentus, dictus Crepitus Lupi J. B. 3. 848.* L

Lycoperdon ſemiorbiculare. *Fungus niger, calycis figuram referens C. B. Pin. 375. Fungus ſemiorbicularis Dod. Pempt. 485.*

Lycoperdon minus & multiplex , ſphæricum.

Lycoperdon minus & multiplex , ovatum.

Lycoperdon Pariſienſe, minimum, pediculo donatum Tab 331. fig.E F. *Fungus pulverulentus, minimus, pediculo longo inſidens Raii Synopſ. 16.*

Lycoperdon pediculo longiori, aſpero donatum. *Fungus pulverulentus, Crepitus Lupi dictus, pediculo longiori, ſcabro Raii Synopſ. 16.*

Lycoperdon pediculo longiori, tumido donatum. *Fungus pulverulentus,Crepitus Lupi dictus, major , pediculo longiore, ventricoſo D. Sherard Raii Synopſ. 16.*

Lycoperdon Pyriforme, leucophæum. *Fungus Lupinus, veſicarius,Pyriformis, latiore baſi, leucophæus Bocc. Muſ. Part. 1. Tab. 301. fig. 6.*

Lycoperdon Pyriforme, album , aſperum. *Fungus Lupinus, Pyriformis,albus, ſcaber Bocc. Muſ. Part. 1. Tab. 301. fig. 8.*

Lycoperdon Pyriforme, cineraceum. *Fungus Lupinus, Pyriformis,cyneraceus Bocc. Muſ. Part. 1. 301. fig. 7.*

Lycoperdon Pyriforme, Virginianum, fundo ſpongioſo. *Fungus pulverulentus, Pyriformis, fundo ſpongioſo ex Virginia D. Baniſter Pluk. Phytog. Tab. 184. fig. 8.*

Lycoperdon Virginianum , trifidum. *Fungus Crepitus Lupi dictus, Virginianus, trifidus D. Baniſter Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 642.*

Lycoperdon oblongum , utrinque introrſum emarginatum. *Fungus Boletus fuſcus, baſi globoſâ Bocc. Muſ. Part. 1. Tab. 301. fig. 4.*

Lycoperdon ſphæricum, album, ſquamis fuſcis variegatum. *Fungus globoſus, albus, ſquamis fuſcis pulverulentus Bocc. Muſ. Part. 1. Tab. 303. fig. 1.*

Lycoperdon verrucoſum, ſphæricum. *Fungus globoſus, grandinatus, Italicus Bocc. Muſ. Part. 1. Tab. 303. fig. 4.*

Lycoperdon ſanguineum, ſphæricum. *Fungus ſanguineus, ſphæricus Bocc. Muſ. Part. 1. Tab. 304. fig. 3.*

Lycoperdon niveum, ſphæricum, ſuperficie in areolas Adamantis inſtar diſſe-ctas, diſtributâ. *Fungus carnoſus, niveus, globoſus, Adamantinus, in montibus Feltrinis Bocc. Muſ. Part. 1. Tab. 306.*

Lycoperdon globoſum, niveum, baſi latiore & ſeſſili. *Fungus globoſus, niveus, baſi latiore & ſeſſili Bocc. Muſ. Part. 1. Tab. 306.*

Lycoperdon ovatum, tranſversâ poſitum. *Fungus Lupinus, globoſus, ſeſſilis, niveus, fœtidus, ἄρριζος & ſine baſi Bocc. Muſ. Part. 1. Tab. 306.*

Lycoperdon minimum, verrucoſum. *Fungus Lupineus, minimus, albus, granatus Bocc. Muſ. Part. 1. Tab. 306.*

Lycoperdon excipuli chymici formâ. *Fungus Lupinus, Cucurbitinus, cervice longa, ſcabra, griſea Bocc. Muſ. Part. 1. Tab. 306.*

Lycoperdon dactiloides. *Fungus Lupinus, dactyloides, veſicarius, albus Bocc. Muſ. Part. 1. Tab. 306.*

Lycoperdon clavæ effigie. *Fungus clavatus, albicans, Italicus, piſtillaris, ſpecies Crepitus Lupi Bocc. Muſ. Part. 1. Tab. 307.*

Lycoperdon Mortarii formâ. *Fungus tenuis, ceræ flavæ ſimilis, ventricoſum Mortarium referens, Romanus Bocc. Muſ. Part. 1. Tab. 300.*

Lycoperdon veſicarium, ſtellatum Tab. 331. fig. G, H. *Bocc. Muſ. Part. 1. Tab. 305. fig. 4.*

Lycoperdon, à vocibus Græcis λύκος *Lupus*, & πέρδω, *Pedo, crepitum edo*, quaſi diceres *Lupi crepitum*.

GENUS VII.

Coralloides.

Tab. 332. CORALLOIDES eſt plantæ genus, fungoſum, ad Coralli formam quodammodo accedens, ut patet ex Iconibus A, B.

Coralloidis ſpecies ſunt.

Coralloides flava. *Fungus ramoſus, flavus J. B. 3. 837.*

Coralloides albida. *Fungus ramoſus, albidus J. B. 3. 837.*

Coralloides dilutè purpuraſcens. *xix generis eſculentorum Fungorum 2. ſpecies Cluſ. Hiſt. cclxxv.*

Coralloides Abietina, nivea, procerior. *Fungus ramoſus, Abietinus, niveus, villoſus, Coralloides Barr. Icon. Fungus ramoſus, Abietinus, niveus Bocc. Muſ. Part. 1. Tab. 304. fig. 2. Fungi ramoſi, argentei J. B. 3. 838. Fungus ramoſus, candidus C. B. Pin. 374.*

Coralloides violacea, corniculis brevioribus. *Fungus ſquamoſus, criſpus, violaceus Barr. Icon.*

Coralloides Alpina, purpurea. *Fungus ramoſus, Coralloides, purpureus Barr. Icon.*

Coralloides ramoſa, minor, ſordidè flaveſcens. *Fungus ramoſus, minor, colore ſordidè flavicante Raii Synopſ. 15.*

Coralloides parva, ramosa, lutea. *Fungus parvus, luteus, ramosus D. Sherard Raii Synops. 15.*

Coralloides ramosa, minima, Aurantii coloris. *Fungus ramosus, minimus, coloris Aurantii Raii Synops. 15.*

Coralloides ramosa, candidissima, digitata. *Fungus ramosus, candidissimus, Ceranoides, seu digitatus, minimus Raii Synops. 15.*

Coralloides ramosa, nigra, compressa, apicibus albidis. *Fungus ramosus, niger, compressus, parvus, apicibus albidis Raii Synops. 15.*

Coralloides parva, platyceros, Virginiana. *Fungus arboreus, Virginianus, platyceros, parvus D. Banister Pluk. Phytog. Tab. 184. Tab. 4.*

Coralloides Hystricis formâ. *Fungus Erinaceus, albus, esculentus, in sylvis Tusculanis Bocc. Mus. Part. 1. Tab. 307.*

Coralloides Apri formâ. *Fungus setaceus Bocc. Mus. Part. 1. Tab. 303. fig. 6.*

Coralloides cornua Cervi referens, corniculis brevioribus. *Muscus Coralloides, saxatilis, Cervi cornua referens C. B. Pin. 361. Lithobryon Coralloides Col. Part. 2. 83.*

Coralloides cornua Cervi referens, corniculis longioribus.

Coralloides corniculis candidissimis. *Muscus Coralloides sive cornutus, montanus C. B. Pin. 361. Muscus Corallinus, sive Corallina montana Tabern. Icon. 810.*

Coralloides corniculis rufescentibus. *Muscus terrestris, Coralloides, erectus, corniculis rufescentibus C. B. Pin. 361. Prodr. 151.*

Coralloides cornua Damæ referens.

Coralloides, quasi planta Coralli formâ.

GENUS VIII.

Tubera. *Trufes.*

TUBERUM nota pendet ab eorum formâ, quæ figuris A, B, C, D, E, F exhibetur. *Tab. 333.*

Tuberum species sunt.

Tubera Math. 544.

Tubera testiculorum formâ Mentz. Pug.

SECTIO II.

De Herbis marinis aut fluviatilibus, quarum flores & fructus vulgò ignorantur.

GENUS I.

Fucus.

FUcus est plantæ genus, in aquis nascens, cujus species accedunt ad Icones Tabularum 334. 335. 336.

Fuci ſpecies ſunt.

Fucus maritimus vel Quercus maritima, veſiculas habens C.B.Pin.365. *Quercus marina Lob. Icon. 255.*

Fucus ſive Alga latifolia, major, dentata Raii Synopſ. *3. Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. Sect. 15. Tab. 9. fig. 1.*

Fucus ſive Quercus marina, anguſtiore folio, rarò veſiculas habens Raii Synopſ. 327.

Fucus maritimus vel Quercus maritima, foliorum extremis tumidis, quam áliqui glandiferam vocant C. B. Pin. 365. *Quercus marina, ij. Cluſ. Hiſt. 21.*

Fucus maritimus, nodoſus C. B. Pin. 365. *Fucus marinus, tertius Dod. Pempt. 480.*

Fucus marinus, alter, tuberculis pauciſſimis C. B. Pin. 365. *Fucus marinus, quartus Dod. Pempt. 480.*

Fucus ſeu Quercus marina, latifolia, humilis ſine veſiculis Raii Synopſ. 328.

Fucus ſeu Quercus marina, minima, anguſtifolia Raii Synopſ. 328.

Fucus ſeu Quercus marina, minima, latifolia, criſpa, Hiſpanica.

Fucus humilis, fimbriatus & criſpus, Italus.

Fucus bullatus, fruticeſcens, caule nudo, foliis rectis, compreſſis, bifidis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 647. Sect. 15. Tab. 8. fig. 5.

Fucus anguſtifolius, veſiculis latis, ſiliquarum æmulis Raii Hiſt. 73.

Fucus folio tenuiſſimè diviſo, ſiliquatus Raii Synopſ. 5.

Fucus marinus, humilior & fruticoſior, vel Quercus marina, erecta, ceratophylla, ramoſa, veſiculas habens Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3.647. Sect. 15. Tab. 8. fig. 9.

Fucus palmaris, platyphyllos, bidigitatus, in veſiculas longas, ventricoſas, conjunctas ſe terminans Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 647. num. 11.

Fucus palmaris, anguſtifolius, ad extrema veſiculis rugoſis bifurcatus Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 647. Sect. 15. Tab. 8. fig. 12.

Fucus foliaceus, humilis, palmam humanam referens Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 646. Sect. 15. Tab. 8. fig. 1.

Fucus membranaceus, acaulos, anguſtior, foliis palmæ ferè in modum diviſis, marginibus laciniatis & veluti criſpis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 646. Sect. 15. Tab. 8. fig. 2.

Fucus marinus, foliis criſpis, ſubrotundis, in ſummitate bifidis Pluk. Almag. Bot. *Fucus membranaceus ceranoides C. B. Prodr. 155. Alga membranacea, ceranoides C. B. Pin. 364.*

Fucus membranaceus, polyphyllos, major Raii Synopſ. 329.

Fucus membranaceus, rubens, anguſtifolius, marginibus ligulis armatis Raii Synopſ. 329.

Fucus membranaceus, rubens, foliolis latiuſculis, ad extremitates dentatis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 646. Sect. 15. Tab. 8. fig. 5.

Fucus ſive Alga membranacea, candida, ſegmentis plurimùm laciniatis Pluk. Almag. Bot. *Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 646. Sect. 15. Tab. 8. fig. 6.*

Fucus dichotomos, membranaceus, è viridi flaveſcens, ceranoides, angulos

rotundiolos efformans Mor. Hift. Oxon. Part. 3. 646. Sect. 15. Tab. 8. fig. 11. *Fucus Kali Arabum divifurâ, angulis ad divaricationes rotundiufculis Pluk. Almag. Bot.*

Fucus humilis, dichotomos, membranaceus, ceranoides, latioribus foliis ut plurimùm verrucofis Mor. Hift. Oxon. Part. 3. 646. Sect. 15. Tab. 8. fig. 13.

Fucus five Alga membranacea, purpurea, parva Raii Synopf. 3.

Fucus marinus, veficulas habens, membranis extantibus alatas Sloan. Cat. Jam. 4.

Fucus maritimus, foliis tumidis, barbatis C. B. Pin. 365. *Prodr. 154.*

Fucus alatus five phafganoides C. B. Pin. 364. *Prodr. 154. Fucus noftras, latiffimus, edulis, dulcis Scot. Illuftr. Part. 2. 26.*

Fucus Lapathi fanguinei foliis. *Alga folio membranaceo, purpureo, Lapathi fanguinei figura & magnitudine Raii Synopf. 4. Mor. Hift. Oxon. Part. 3. 645. Sect. 15. Tab. 8. fig. 6.*

Fucus arboreus, polyfchides, edulis C. B. Pin. 364. *Fucus arboreus, polyfchides Prodr. 154.*

Fucus latifolius, coriaceus. *Alga latifolia, coriacea C. B. Pin. 364. Fuco giganteo Impor. 649.*

Fucus frutefcens, foliis ex anguftis fe fenfim ad extrema dilatantibus Mor. Hift. Oxon. Part. 3. 648. Sect. 15. Tab. 9. fig. 2.

Fucus marinus, erectus, non ramofus, foliis craffis, carnofis, ad extremitatem divifis Mor. Hift. Oxon. Part. 3. 648. Sect. 15. Tab. 9. fig. 3.

Fucus longo angufto, craffoque folio C. B. Pin. 364. *Prodr. 155. Fucus marinus, 1. Dod. Pempt. 479.*

Fucus anguftifolius, ligulas ferens, C. B. Pin. 364. *Fucus marinus, 2. Dod. Pempt. 479.*

Fucus longiffimo, latiffimo, tenuique folio C. B. Prodr. 154. *Alga longiffimo lato tenuique folio C. B. Pin. 364. J. B. 3. 801.*

Fucus tenuifolius, foliis dentatis Raii Hift. 71. *Mor. Hift. Oxon. Part. 3. 648. Sect. 15. Tab. 15. fig. 4.*

Fucus parvus, fegmentis prælongis, teretibus, acutis Raii Hift. 71. *Mor. Hift. Oxon. Part. 3. 648. Sect. 15. Tab. 9. fig. 4.*

Fucus folio fingulari, longiffimo, lato, in medio rugofo Raii Hift. 74.

Fucus longiffimo, latiffimo, craffoque folio C. B. Prodr. 154. *Alga longiffimo, lato, craffoque folio C. B. Pin. 364. J. B. 3. 801.*

Fucus marinus, nigricans, longus, foliofus Raii Synopf. 5.

Fucus marinus, purpurafcens, parvus, caule & ramulis feu foliolis teretibus Raii Hift. 6.

Fucus fpongiofus, teres, ramofior, viridis, erectus D. Stevens Mor. Hift. Oxon. Part. 3. 647. Sect. 15. Tab. 8. fig. 7.

Fucus fpongiofus, teres, viridis, elatior, minufque ramofus D. Stevens Mor. Hift. Oxon. Part. 3. 647. num. 8.

Fucus teretifolius, humilis, fiftulofus D. Stevens Mor. Hift. Oxon. Part. 3. 647. num. 9.

Fucus marinus, ceranoides,cornu Cervi divifurâ,globulis verrucofis fignatus Mor. Hift. Oxon. Part. 3. 648. Sect. 15. Tab. 9. fig. 1.

Fucus palmaris,tenuis,in orbem expanfus, in fegmenta bifida vel trifida breviora, teretia divifus Mor. Hift. Oxon. Part. 3. 649. Sect. 15. Tab. 9. fig. 9. *Fucus parvus, plurimis ab eadem radice cauliculis, fegmentis teretibus, in fummo apice bifidis vel trifidis Pluk. Almag. Bot.*

Fucus telam lineam,fericeamve texturâ fua æmulans Raii Hift. 71. *Alga marina, platyceros, porofa J. B. 3. 809. Porus Cervinus Imperati C. B. Pin. 367. Fucus marinus, fcrupofus, albidus, talem fericeam texturâ fua æmulans Mor. Hift. Oxon. Part. 3. 646. Sect. 15. Tab. 8. fig. 16. hujus Icon. exhibetur Tab. noftrâ 334.*

Fucus marinus, fcrupofus,albidus, anguftior, compreffus,extremitatibus quafi abfciffis Mor. Hift. Oxon. Part. 3. 646. Sect. 15. Tab. 8. fig. 17.

Fucus racemofus vel racemus primus C. B. Pin. 365. *Acinara o agrefto marino Imper. 644.*

Fucus folliculaceus, ferrato C. B Pin. 365. *Lenticula marina, ferratis foliis Lob. Icon. 256.*

Fucus folliculaceus, Linariæ folio C. B. Pin. 365. *Lenticula marina Serapionis & Uva marina quorundam Lob. Icon. 256.*

Fucus Americanus, foliis latis, brevibus, ferratis. *Lenticula marina, foliis latis, brevibus, ferratis Sloan Cat. Jam. 5.*

Fucus Americanus, foliis latis, breviffimis. *Lenticula marina, foliis latis, breviffimifque Sloan. Cat. Jam. 5.*

Fucus minimus, denticulatus, triangularis Sloan. Cat. Jam. 5.

Fucus marinus, Coralloides, minor,fungofus,albidus,teres,fegmentis in fummitate planis Sloan. Cat. Jam. 5.

Fucus Lactucæ folio. *Mufcus marinus, Lactucæ folio C. B. Pin. 364. Lactuca marina five Intybacea J. B. 3. 801. Mufcus marinus, latifolius Dod. Pempt. 477.*

Fucus five Alga Intubacea Park. Theat. 1293. *Mufcus Lactucæ marinæ fimilis C. B. Pin. 364. Linza Imper. 651.*

Fucus tubulofus inteftinorum formâ. *Lactuca marina, tubulofa Raii Hift. 72.*

Fucus Coronopi divifurâ. *Alga cornu Cervi divifurâ J. B. 3. 797. C. B. Pin. 364.*

Fucus marinus,dictus Roccella tinctorum & Alga tinctoria J.B. 3. 796. *Alga Fuco portato di Candia adoprato anco fotto nome di Roccella da tintori Imper. 649.*

Fucus verrucofus, tinctorius J. B. 3. 797. *Fuco verrucofo Imper. 650.*

Fucus fpiralis, maritimus, major. *Alga fpiralis, maritima, major Raii Synopf. 5.*

Fucus fpiralis, maritimus, minor. *Alga fpiralis, maritima Bocc. Rarior. Plant. 70.*

Fucus maritimus,Gallo-pavonis pennas referens C. B. Prodr. 155. *Alga maritima,*

ritima, Gallo-pavonis plumas referens C. B. Pin. 364. Mor. Hist. Oxon. Part. 3.645. Sect. 15. Tab. 8. fig. 7.

Fucus folio rotundo C. B. Pin. 364. *Scutellaria sive Opuntia marina J. B. 3. 802. Sertolara Imper. 651.*

Fucus Opuntioides, Americanus, minor Sur.

Fucus manum referens. *Palma sive manus marina quibusdam J. B. 3. 803.*

Fucus pennam referens. *Muscus pennæ similis C. B. Pin. 363. Penna marina J. B. 3. 802. Imper. 650.*

Fucus marinus, ceratoides, maximus. *Muscus maximus, ceratoides, maritimus Triumf. 12.*

Fucus purpureus, latifolius, dentatus Tab. 335.

Fucus purpureus, tenuissimè divisus, elegans.

Fucus maritimus, serratus purpurascens.

Fucus spongiosus, Selinoides Tab. 336.

Fucus fluviatilis, aculeatus, undulatus. *Fluvialis Pisana, foliis denticulatis J. B. 3. 779.*

Fucus humilis; fimbriatus & crispus, Italicus.

GENUS II.

Alga.

ALGA est plantæ genus, foliis Gramineis vel in longissima capillamenta ductis. *Tab. 337.*

Algæ species sunt.

Alga angustifolia vitriariorum C. B. Pin. 364. *Alga marina Lob. Icon. 248.*

Alga Gramineo folio C. B. Pin. 364. *Alga minimum genus Cæsalp. 604.*

Alga marina, Graminea, minor. *Fucus marinus, seu Alga marina, Graminea, minor Raii Synops. 7.*

Alga marina Graminea, angustifolia, seminifera. *Fucus sive Alga marina, Graminea, angustifolia, seminifera, ramosior Raii Synops. 7.*

Alga marina, Graminea, angustissimo folio Sloan. Cat. Plant. Jam.

Alga fluviatilis, Graminea, longissimo folio. L

Alga viridis, capillaceo folio C. B. Pin. 364. *Conferva Plinii Lob. Icon. 257.* L

Alga nigra, capillaceo folio C. B. Pin. 364. *Filum nigrum, Germanicum C. B. Prodr. 155.*

Alga sublutea, capillaceo folio. *Conferva palustris, marina sive Filum marinum, Anglicum Raii Hist. 79.*

GENUS III.

Acetabulum.

ACETABULUM est plantæ genus, foliis cavis quasi pelviformibus, in conum inversum ferè desinentibus. *Tab. 338.*

Acetabuli species sunt.

Acetabulum marinum, procerius. *Androsace petræ innascens vel major C. B. Pin. 367. Androsaces Math. 897.*

CCcc

Acetabulum marinum, minus. *Androfaces Chamæconchæ innafcens vel minor C. B. Pin. 367. Androfaces, Cotyledon foliofum, marinum Lob. Icon. 387.*

GENUS IV.

Corallina. *Corraline.*

Tab. 338. CORALLINA eft plantæ genus, in aquis nafcens, tenuiffimè divifum, ex partibus conftans articulatione quadam veluti conjunctis vel in ramos capillaceos divifis, ut patet Iconibus A, B, C.

Corallinæ fpecies funt.

Corallina J. B. 3. 818. *Corallina altera Tabern. Icon. 813.*

Corallina fiftulofa, fragilis, craffior J. B. 3. 811. *Corallina fiftulofa, fragilis, internodiis prælongis, lævibus, albis, farciminum modo catenatis Pluk. Phytog. Tab. 26. fig. 2*

Corallina fiftulofa, fragilis, fubtilior J. B. 3. 811.

Corallina purpurea, geniculata. *Fucus purpureus, humilis, tenuiter divifus, geniculatus D. Stevens Mor. Hift. Oxon. Part. 3. 646. Sect. 15. Tab. 8. fig. 14.*

Corallina fiftulofa, Jamaicenfis, candida, cum internodiis breviffimis & quafi filo trajectis Almag. Bot.

Corallina geniculata, mollis, Americana, fegmentis latis & compreffis Plux. Phytog. Tab. 168. fig. 4.

Corallina geniculata, minima, Anglica. *Conferva geniculata, minima, noftras. Pluk. Phytog. Tab. 84. fig. 9.*

Corallina aut potius Alga nodofa, vitriariorum æmula, fegmentis tubulofis Almag. Bot.

Corallina capillaceo folio, feminifera. *Corallina mufcofa feu Mufcus marinus tenui capillo, fpermaphoros Pluk. Phytog. Tab. 168. fig. 3. Mor. Hift. Oxon. Part. 3. 651. Sect. 15. Tab. 9. fig. 9.*

Corallina mufcofa, denticulata, procumbens, caule tenuiffimo, denticellis ex adverfo fitis Plux Phytog. Tab. 47. fig. 11. *Mufcus marinus, denticulatus, procumbens, caule tenuiffimo, denticulis bijugis Raii Hift. 79. Mor. Hift. Oxon. Part. 3. 650. Sect. 15. Tab. 9. fig. 3.*

Corallina mufcofa, alternâ vice denticulata, ramis in creberrima capillamenta fparfis Plux. Phytog. Tab. 48. fig. 3. *Mufcus marinus denticulatus, minor, denticulis alternis Raii Hift. 78. Mor. Hift. Oxon. Part. 3. 650. Sect. 15. Tab. 9 fig. 4.*

Corallina mufcofa, denticulis bijugis, unum latus fpectantibus Pluk. Almag. Bot. *Mufcus marinus, denticulatus, denticulis bijugis, unum latus fpectantibus Raii Hift. 79.*

Corallina mufcofa, pennata, ramulis & capillamentis falcatis Plux Phytog. Tab. 47. fig. 12. *Mufcus pennatus, ramulis & capillamentis falcatis Raii Hift. 79. Mor Hift. Oxon. Part. 3. 650. Sect. 15. Tab. 9. fig. 2.*

Corallina fcrupofa, pennata, cauliculis craffiufculis, rigidis Plux. Almag.

Bot *Fruticulus marinus , cauliculis craſſiuſculis, teretibus , rigidis , pennatus Raii Hiſt. 69.*

Corallina Aſtaci corniculorum æmula. *Corallinæ affinis non ramoſa , arenacei coloris , Aſtacorum corniculi inſtar geniculata Almag Bot. Muſcus marinus ſeu Coralloides non ramoſus , erectus arenacei coloris , Aſtacorum corniculi adinſtar geniculatus Ejuſd. Phytog. Tab. 48. fig. 6. Muſcus marinus, Equiſetiformis , non ramoſus Raii Hiſt. 79.*

Corallina marina , Abietis formâ. *Abieti ſimilis maritima C. B. Pin. 365. Abies marina, Belgica Cluſ. Hiſt. 35.*

Corallina rubens, Millefolii ferè diviſura. *Muſcus pelagius, pennatus, rubens, ramulis numeroſis , mollibus , latiùs ſe ſpargentibus Pluk. Phytog. Tab. 48. fig. 2.*

Corallina Hiſpanica, capillaceo folio,obſcurè vireſcens, cauliculo ſpongioſo.

Corallina Hiſpanica, capillaceo folio, fuſco.

Corallina capillaceo , multifido folio albido. *Muſcus capillaceus,multifido folio, albidus C. B. Pin. 363. Corallinæ affinis ſive Muſcus marinus , tenui capillo J. B. 3. 811. Muſcus marinus, primus Dod Pempt. 475.*

Corallina capillaceo , multifido folio nigro. *Muſcus capillaceus , multifidus, niger C. B. Pin. 263.*

Corallina capillaceo multifido folio viridi. *Muſcus maritimus, viridis, multifido folio C. B. Pin. 363. Palmula marina Imper. 647.*

Corallina marina, minima, lendigera. *Muſcus marinus, lendiginoſus,minimus, arenacei coloris Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 650. Sect. 15. Tab. 9. fig. 2 Coralloides lenta, Fœniculacea J. B. 3. 797.*

Corallina rubens, valde ramoſa, capillacea. *Fucus teres rubens , ramoſiſſimus Raii Synopſ. App. 329.*

Corallina alba, valde ramoſa, capillacea.*Fucus teres, albus, tenuiſſimè diviſus Raii Synopſ. 329.*

Corallina aurea , capillacea , ramulis furcatis. *Fucus trichoides, noſtras aurei coloris, ramulorum apicibus furcatis PluK. Phytog. Tab. 184.*

Corallina pallida capillacea , lenta. *Fucus ſive Alga lenta , capillacea, pallida , flagellis ramoſis , chordas muſicas minores referentibus Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 649. num. 11*

Corallina radicibus arborum fibroſis ſimilis. *Fucus radicibus arborum fibroſis ſimilis Raii Synopſ. 5. Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 649. num. 20.*

Corallina marina, Cuſcutæ æmula. *Fucus Confervoides , lendiginoſus ſeu Cuſcuta marina Raii Synopſ. 330.*

Corallina Fœniculi folio longiore. *Fucus folliculaceus , Feniculi folio longiore C. B. Pin. 365. Fucus Ferulaceus Lob Icon. 255.*

Corallina Fœniculi folio breviore. *Fucus folliculaceus , foliis Fœniculi brevioribus C. B. Pin. 365. Muſcus marinus , virens , tenuifolius Dod. Pempt. 478.*

Corallina Abrotani folio. *Fucus folliculaceus , foliis Abrotani C. B. Pin. 365. Cremenei Iſtris , Abrotoni vel Thimi foliis J. B. 3. 798. Fucus*

marinus, foliis abrotani maris Lob. Icon. 254.

Corallina fruticosa, nodosa, Abrotani folio. *Fruticosa marina planta, quibusdam Conferva lignosa J. B. 3. 798.*

Corallina minima in capillaceos & breviſſimos ramulos diviſa. *Muſcus marinus, parvus, noſtras Donat. 107.*

Corallina capillacea, Coſti Indici facie. *Muſcus noſtras, radix formæ Coſti Indici Donat. 109.*

Corallina capillacea, argentea. *Muſcus argenteus, marinus, noſtras, ſimilis Plumæ Donat. 114.*

GENUS V.

Corallum. *Corail.*

Tab. 234. CORALLUM eſt plantæ genus ferè lapideum, ramoſum, nullis foraminibus conſpicuis pervium, quale exhibetur fig. A.

Coralli ſpecies ſunt.

Corallum rubrum C. B. Pin. 366. *Corallium Lob. Icon. 251.*

Corallum rubicundiſſimum Beſl. Faſc.

Corallum ſuaverubens.

Corallum roſei coloris. *Corallum dilutè rubens C. B. Pin. 366.*

Corallum Xerampelini coloris. *Corallum fuſci coloris C. B. Pin. 366.*

Corallum ſubflaveſcentis coloris C. B. Pin. 366.

Corallum album Lob. Icon. 253.

Corallum partim album & partim rubrum. *Corallum interſtinctò rubro & albo colore Beſl. Faſc.*

Corallum geniculatum, album J. B. 3. 806. *Corallo articulato Imper. 628. Corallum album, articulatum C. B. Pin. 366.*

Corallum albidum, digitatum, ramis hinc inde contiguis, ad latitudinem diſpoſitis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 656. Sect. 15. Tab. 10. fig. 27.

Corallum album fragile, polyſchides, ramuſculis æqualibus, contiguis, dumoſum Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 656. Sect. 15. Tab. 10. fig. 24.

Corallum album, foliatum.

Corallum Americanum, criſpum, Ianthinum.

Corallum Americanum, criſpum rubrum.

Corallum à vocibus Græcis κόρη *puella*, & ἅλς *mare*; quaſi dicas *puellam* ſive *filiam* maris.

Icone A. B, Tab. 339. repræſentatur Corallum rubrum C. B. diſci figulinii limbo B innatum, quod in Muſæo meo aſſervo.

GENUS VI.

Madrepora. *Madrepore.*

Tab. 340. MADREPORA eſt plantæ genus, ferè lapideum, Coralli æmulum, in ramulos plerumque diviſum, foraminibus pervium, interdum ſtelliformibus.

Madreporæ ſpecies ſunt

Madrepora Imper 629. *Coralliis affinis Madrepora J. B. 3. 807. Coralliis affinis Madrepora ſtellata C. B. Pin. 367.*

Madrepora ramoſa Imper. 629. *Coralliis affinis, Madrepora ramoſa J. B. 3. 807. C. B. Pin. 367.*

Madrepora ſive Millepora. *Millepora. Imper. 628.*

Madrepora vulgaris. *Corallium album, oculatum, officinarum J. B. 3. 805. Corallo bianco, fiſtuloſo Imper. 627.*

Madrepora alba, ſtellata, major. *Corallium album, ſtellatum, majus C. B. Pin. 366. Corallium ſtellatum, albi puri coloris J. B. 3. 805. Corallo ſtellato Imper. 627.*

Madrepora alba, ſtellata & verrucoſa, minor. *Porus ſive Corallium Aſtroites, humilius, verrucoſum, ramis aliàs latis & compreſſis, aliàs incertæ figuræ Muſ. Ashmol. Oxon. Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 657. Sect. 15. Tab. 10. fig. 11.*

Madrepora alba, elegantiùs ſtellata & magis ramoſa. *Porus albus, ramoſior pumilus, creberrimè ſtellatus Muſ. ashmol Oxon. Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 657. Sect. 15. Tab. 10. fig. 12.*

Madrepora verrucoſa, punctata. *Corallium album, verrucoſum, punctatum C. B. Pin. 366. Corallium candidius, verrucoſum punctatum J. B. 3. 805. Spezie di Corallo, di color piu bianco, punticchiato, nella ſua ſuperficie tubercoloſo Imper. 626.*

Madrepora Abrotanoides *Planta ſaxea, Abrotonoides Cluſ. Exot. 123. Abrotonides ſaxea planta J. B. 3. 807.*

Madrepora erectior, ramoſa, tuberculis crebris, ſurſum ſpectantibus. *Porus albus erectior, ramoſus tuberculis crebris, ſurſum ſpectantibus Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 656. Sect. 15. Tab. 10. fig. 3.*

Madrepora albida, compreſſa, Frondiporæ adinſtar cribriformis. *Porus albidus, compreſſus, Frondiporæ adinſtar cribriformis Muſ. Ashmol. Oxon. Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 657. Sect. 15. Tab. 10. fig. 10.*

Madrepora alba, Cupreſſiformis. *Porus albus, Cupreſſiformis ſive Porus albus, ramulis Capreoli cornua quodammodo referentibus, tuberculis fiſtuloſis denſe admodum refertus Mus. Ashmol. Oxon Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 657. Tab. 10. fig. 9.*

Madrepora maxima, arborea. *Porus magnus J. B. 3. 807. Poro grande Imper. 624. Corallo affinis, Porus magnus C. B. Pin. 367. Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 656. Sect. 15. Tab. 10. fig. 1.*

Genus VII.

Lithophyton.

Lithophyton eſt plantæ genus, ſubſtantiæ veluti corneæ & lapidem inter ac lignum mediæ, cui plerumque adhæreſcit cortex vel fibris contextus vel tartari æmulus. Tab. 349.

Lithophyti ſpecies ſunt.

Lithophyton marinum, albicans Geſn. de Fig. Lap. 136. *Corallina fruticoſa, recta, alba C. B. Pin. 366. Coralloides fruticoſa, planta marina, rectior J. B. 3. 806. Corallina alba Lob Icon. 252.*

Lithophyton marinum, rubri ſeu purpurei coloris Geſn. de Fig. Lap. 136. *Corallina fruticoſa, purpurea C. B. Pin. 366. Corallina rubens, Antiphathis facie Lob. Icon. 252.*

Lithophyton luteum, punctatum. *Corallina lutea, punctata C. B. Pin. 366*

Lithophyton album nodoſum. *Corallina alba, nodoſa C. B. Pin. 366. Prodr. 153.*

Lithophyton cortice vertucoſo, albo. *Coralloides granuloſa, alba J. B. 3. 809.*

Lithophyton cinereum, rugoſum. *Corallina cinerea, rugoſa C. B. Pin. 366. Prodr. 153.*

Lithophyton minus, rugoſum, albicans. *Corallina cinerea rugoſa altera ſpecies Prod. 153.*

Lithophyton pallidè flavescens, cortice lævi. *Corallina pallidè flaveſcens, cortice lævi C. B. Pin. 366. Corallina pallidè flaveſcens, lævis Prodr. 153.*

Lithophyton Americanum, maximum, cinereum, cortice punctato.

Lithophyton Americanum, minus, flaveſcens cortice punctato.

Lithophyton Americanum, maximum pullum, tuberculis ſurſum ſpectantibus obſitum.

Lithophyton Americanum, minus album, tuberculis ſurſum ſpectantibus obſitum.

Lithophython Americanum, album, Polypodii diviſurâ.

Lithophyton Americanum, ramulis compreſſis, ſiliquarum æmulis.

Lithophyton nigrum arboreum. *Corallum nigrum C. B. Pin. 366. Corallium nigrum ſive Antipathes J. B. 3. 804. Antipathes ſive Corallium nigrum Dioſcoridis Lob. Icon. 257.*

Lithophyton nigrum, ſetaceum, hirſutum. *Corallina nigra, ſetacea, hirſuta C. B. Pin. 366. Antipathe di ſeconda ſpecie, overo Corallo, nero hirſuto Pon. Bald. Icon. 221.*

Lithophyton album, ſetaceum, hirſutum. *Corallina ligno ſuo cruſtâ lanugi-noſâ albâ incruſtata Pluk. Almag. Bot.*

Lithophyton nigrum, ſetaceum, hirſutum, alterum. *Corallina nigra ſetacea C. B. Pin. 366. Antipathe overo Corallina di iij ſpecie Pon. Bald. Ital 228. Antipathes hirſutum ſive Corallium foliatum J. B. 3. 805.*

Lithophyton nigrum, ſetaceum, circumvolutum. *Corallina nigra, ſetacea, circumvoluta C. B. Pin. 366. Antipathe overo Corallina di iiij ſpecie Pon. Bald. Ital 230.*

Lithophyton partim luteum, partim roſeum.

Lithophyton partim album, partim roſeum.

Lithophyton reticulatum, purpuraſcens, maximum. *Corallina cortice reticulato, maculoſo, purpuraſcente C. B. Pin. 366. Frutex marinus, elegantiſ-*

ſimus, albus ; Corallium nautis J. B. 3. 807. Frutex marinus, elegantiſſimus Cluſ. Exot. 120.

Lithophyton reticulatum,aliud,purpuraſcens. *Corallina reticulato cortice, altera C. B. Pin. 366.Planta marina, retiformis Cluſ. Exot. 121. J. B. 3.808*

Lithophyton reticulatum, luteum, maximum.

Lithophyton reticulatum, maximum, ex una parte candidum, ex altera luteum.

Lithophyton erectum, elatius, ad Tamariſcum accedens. *Corallina marina,ſive Fruticulus marinus , lignoſus , erectus & elatior, ſetis longis, nudis , lobatim diſpoſitis , Tamariſco nonnihil ſimilis , duobus ex adverſo ordinibus ramulorum chordas muſicas referentibus Muſ. Aſhmol. Oxon.*

Lithophyton nodoſum & corniculatum. *Fruticulus marinus , ceranoides, lignoſus , humilis, nodoſus, in cornua brevia & tenuia , Corallinæ montanæ æmula creberrimè divaricatus Muſ. Ashmol. Oxon. Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 652. Sect. 15. Tab. 10. fig. 17.*

Lithophyton ſpinoſum, Ferulaceum. *Fruticulus marinus ; aſperiuſculis ramulis Ferulaceis, ſpinulis exeuntibus donatus Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 652. Sect. 15. Tab. 10. fig. 18.*

Lithophyton à vocibus Græcis λίθος *Lapis* , & φυτὸν *Planta*;quaſi dicas plantam lapideam.

GENUS VIII.

Tubularia. *Orgue de Mer.*

TUBULARIA eſt plantæ genus, ferè lapideum,ex pluribus tubulis conſtans, Organi muſici æmulum. *Tab. 342.*

Tubulariæ ſpeciem unicam novi.

Tubularia purpurea. *Tubularia purpurea , Alcyonio Mileſio ſecondo alcuni Imper. 631. Coralliis affine, Alcyonium fiſtuloſum, rubrum. J. B. 3. 808.*

GENUS IX.

Spongia. *Eponge.*

SPONGIA eſt plantæ genus in aquis naſcens , molle , & foraminibus pervium, quale exhibetur Tab. 342. *Tab. 342.*

Spongiæ ſpecies ſunt.

Spongia ad uſum præſtantiſſima, foraminibus exiguis pervia. *Spongie Sciacchiate Imper 636. Spongiæ compreſſæ, Schiacciatæ J. B. 3. 818.*

Spongia compreſſa, magna C. B. Pin. 368. *Spongie Schiacchiate dell Oceano Imper. 366. Spongia compreſſa, Sciacchiata Oceani latiſſima J. B. 3. 818. Spongia marina, alba & flava Tabern. Icon. 1119. & 1120.*

Spongia globoſa Imper. 635.

Spongia infundibulum imitata J. B. 3. 816. *Spongia formâ infundibuli C. B. Pin. 369. Spongia elegans Cluſ. Exot. 125.*

Spongia multifida, calathum referens. *Spongiæ ramosæ varietas Bocc. Rarior. Plant. 93.*
Spongia ramosa C. B. Pin. 368. *Confervæ marinæ genus Lob. Icon. 257.*
Spongia ramosa, coniformis Bocc. Rarior. Plant. 75.
Spongia ramosa, frutescens Bocc. Mus. Part. 1. Tab. 116. pag. 289.
Spongia ramosa, fluviatilis Newtoni Raii Hist. 81. *Spongia fluviatilis, anfractuosa, perfragilis, ramosissima, nostras Pluk. Phytog. Tab. 112. fig. 3.*
Spongia villosa D. Grew. Mus. Reg. Soc. Cat.
Spongia velaris Imperati C. B. Pin. 368.
Spongia Americana, tubo similis Plum.
Spongia Americana, longissima, funiculo similis Plum.
Spongia Americana, capitata & digitata Plum.
Spongia Americana, favo similis Plum.
Spongia Americana, compressa, eleganter punctata Plum.

GENUS X.

Eschara.

ESCHARA est plantæ genus ferè lapideum, telam texturâ suâ quodammodo referens.

Escharæ species sunt.

Eschara Rondel. 133. *J. B. 3. 809. Retepora Eschara marina Imper. 630.*
Eschara marina, Frondipora J. B. 3. 809. *Frondipora Eschara marina Imper. 631.*
Eschara pulla, maxima pileiformis.

GENUS XI.

Alcyonium.

ALCYONII notæ peti debent ex Iconibus, quæ prostant apud auctores Rei Herbariæ.

Alcyonii species sunt.

Alcyonium durum sive 1 Dioscoridis Imper. 638. *Alcyonium spongiosum officinarum J. B. 3. 816.*
Alcyonium molle, 4 Dioscoridis Imper. 640. *J. B. 3. 817.*
Alcyonium stupofum Imper. 640. *J. B. 3. 817.*
Alcyonium tuberosum, Ficus formâ Imper. 641. *Alcyonium tuberosum J. B. 3. 817. Alcyonio tuberoso Imper. 641.*
Alcyonium durum, Presbyterorum pileolum prorsus effingens H. Cathol. Supp. 1.
Alcyonium magnum, durum, arborescens H. Cathol. Supp. 1.
Alcyonium stupofum, rubrum, perforatum Bocc. Epist.
Alcyonium vermiculatum, purpureum. *Alcyonium 3 Dioscoridis purpureum*

reum Cæsalp. 608. Vermicchiara, Alcyonio Milesio. Alcyonio terzo di Dioscoride Imper 639.

Alcyonium vermiculatum, candidum. *Alcyonium 3. Dioscoridis candidum Cæsalp. 608.*

Alcyonium vermiculatum, flavescens. *Alcyonium 3. Dioscoridis flavescens Cæsalp. 608.*

Alcyonium vermiculatum, capillaceum & crispum.

Alcyonium vermiculatum, Anglicum. *Fucus chordam referens, teres, prælongus Raii Hist. 75.*

CLASSIS XVIII.

DE ARBORIBUS ET FRUTICIBUS,

Flore apetalo.

SECTIO I.

De Arboribus, & Fruticibus, flore apetalo, cum fructu conjuncto.

GENUS I.

Fraxinus. *Frêne.*

FRAXINUS est plantæ genus, flore apetalo A, cujus stamina B gemino plerumque apice C, D donantur, è quibus sæpe surgit pistillum E, quod deinde abit in fructum F, G linguiformem, planum, membranaceum, semine fœtum H ejusdem penè formæ. Occurrit & Fraxini species flore petalode I, K, L, quæ quoniam sterilis est à vulgari separanda non videtur. *Tab. 343.*

Fraxini species sunt.

Fraxinus excelsior C. B. Pin. 416. *Fraxinus vulgatior J. B. 1. 174. Fraxinus Dod. Pempt. 833.* L.

Fraxinus humilior, sive altera Theophrasti, minore & tenuiore folio C. B. Pin. 416. *Fraxinus tenuiori & minori folio J. B. 1. 177. Ornus Lugd. 83.* L.

Fraxinus rotundiore folio C. B. Pin. 416. *J. B. 1. 177.*

Fraxinus florifera, botryoides Mor. H. R. Bles. *Fraxinus Americana, flo-*

rida H. R. Par. Frequens in Italia inter Pifas & Florentiam.

Fraxinus Flore fructuque carens vulgò dignofcitur foliis per conjugationes coftæ innafcentibus.

GENUS II.

Siliqua. *Carouge.*

Tab. 344. SILIQUA eft plantæ genus, flore A apetalo, plurimis nempe ftaminibus B conftante ex divifuris calycis C nafcentibus, cujus meditullium occupat piftillum D, quod deinde abit in fructum feu filiquam E planam, veluti carnofam, feminibus fœtam G planis pariter & fubrotundis F.

Siliquæ fpecies funt.

Siliqua edulis C. B. Pin. 402. *Siliqua arbor five Ceratia J. B. 1. 413. Ceratonia Dod. Pempt. 787.*

Siliqua edulis, fructu breviori. *Ceratonia multorum, minùs longa, minúfve craffa, acinofior H. Cathol.*

Siliqua edulis, fructu vario. *Ceratia arbor, filiquâ variâ longâ, unâ tortuofâ & macrì, brevi aliâ, multùm carnofâ, multúmque fapidâ H. Cathol.*

Siliqua non edulis. *Ceratia arbor fylveftris, extenuatâ ac ineduli filiquâ H. Cathol.*

Ab eo genere excludenda eft *Siliqua fylveftris, rotundifolia C. B. Pin. 402. ad Siliquaftrum referenda; & Siliqua fylveftris, fpinofa, arbor Indica C. B. Pin. 402. quæ fpecies eft Corallodendri.*

SECTIO II.

De Arboribus & Fruticibus, flore apetalo, in eadem planta à fructu feparato.

GENUS I.

Buxus *Bouis ou Buis.*

Tab. 345. BUxus eft plantæ genus, flore A apetalo, plurimis fcilicet ftaminibus B conftante, è fundo plerumque tetragono D, E calycis foliati C furgentibus. Embryones autem F in aliis ejufdem plantæ locis oriuntur, abeuntque deinde in fructus G ollæ inverfæ quodammodo æmulos, in tres partes H apicæ dehifcentes, in tria loculamenta divifos I, feminibufque fœtos K in capfula L vi elaftica munita reconditis.

Buxi fpecies funt.

Buxus arborefcens C. B. Pin. 471. *Buxus J. B. 1. 496. Dod. Pempt. 782.*

Buxus foliis ex luteo variegatis H. R. Par. *Buxus foliis aureis Mor. H. R. Blef. Buxus aurea, ftriata Munt. Hift. 158.*

Buxus major, foliis per limbum aureis H. R. Par. *Buxus aureus, major Munt. Hift. 158.*

Buxus minor, foliis per limbum aureis. *Buxus aureus, medius Munt. Hist. 158.*

Buxus longioribus foliis, in acumen luteum desinentibus H. R. Par. *Buxus aureus, minor Munt. 158.*

Buxus foliis rotundioribus C. B. 471. *Chamæpyxos Tabern. Icon. 1050. Bouis à parterre.*

Buxus, ut aiunt, à voce Græca πύξος, quæ eandem arborem significat.

GENUS II.

Empetrum.

EMPETRUM est plantæ genus, flore A, B, C, D apetalo; plurimis nempe staminibus constante, sed sterili. Fructus enim E, F, L in aliis ejusdem plantæ locis oriuntur baccis similes, duobus aut tribus seminibus fœti H, osseis G, I, K, vel cartilagineis M. Tab. 407.

Empetri species sunt.

Empetrum montanum, fructu nigro. *Erica baccifera procumbens nigra C. B. Pin. 486. Erica baccifera Mathioli J. B. 1. 526. Erica Coris folio, xj. Clus. Hist. 45.*

Empetrum Lusitanicum, fructu albo. *Erica erecta baccis candidis C. B. Pin. 486. Erica baccifera, Lusitanica J. B. 1. 528. Erica Coris folio, x Clus. Hist. 45.*

SECTIO III.

De Arboribus & fruticibus Flore apetalo, quorum alii in eodem genere floribus, alii verò fructibus plerumque donantur.

GENUS I.

Terebinthus. *Terebinte.*

TEREBINTHUS est plantæ genus, flore apetalo A, plurimis nempe staminibus B constante, apicibus C, D donatis: embryones autem E iis Terebinthi speciebus innasci solent, quæ floribus carent abeuntque deinde in testam F, K nunc unicapsularem G, M, M, nunc bicapsularem I, semine fœtam oblongo H, L. His notis addenda sunt folia per conjugationes costæ affixa, cui summæ folium impar innascitur. Tab. 345.

Therebenthi species sunt.

Terebinthus vulgaris C. B. Pin. 400. *Terebinthus J. B. 1. 278. Dod. Pempt. 870.*

Terebinthus peregrina, fructu majore, Pistaciis simili, eduli C. B. Pin. 400. *Terebinthus Indica, major, fructu rotundo J. B. 1. 277. Terebinthus major, Pistachiæ folio Adv. 412.*

Terebinthus peregrina, fructu minore & cæruleo eduli C. B. Pin. 400. *Terebinthus Indica, fructu parvo, ad corculum accedente J. B. 1. 278. Terebinthi alterum genus Rauvolfii Cluf. Hist. 16.*

Terebinthus Indica Theophrasti, Pistacia Dioscoridis Adv. 413. *Pistacia J. B. 1. 275. Pistacia peregrina, fructu racemoso, sive Terebinthus Indica Theophrasti C. B. Pin. 401. Pistachier.*

Terebinthus seu Pistacia trifolia. *Pistacium mas, Siculum, folio nigricante Bocc. Mus. Part. 2. 139. Tab. 93.*

Terebinthus Cappadocica H. R. Par.

Terebinthus Americana, Pistaciæ fructu non eduli Plum.

GENUS II.

Lentiscus. *Lentisque.*

LENTISCUS est plantæ genus, à Terebintho diversum foliis quæ per conjugationes quidem costæ affiguntur, sed nullo plerumque impari claudente.

Lentisci species sunt.

Lentiscus vulgaris C. B. Pin. 339. *Lentiscus J. B. 1. 285. Dod. Pempt. 871.*

Lentiscus angustifolia, Massiliensis H. R. Par.

Lentiscus, ut aiunt, à lentis ramulis.

CLASSIS XIX. DE ARBORIBUS ET FRUTICIBUS.

Flore amentaceo.

FLOS AMENTACEUS seu IULUS nunc staminibus tantùm aut apicibus, nunc foliolis quibusdam componitur, axi cuidam affixis amenti seu lori (unde Latinis flos amentaceus) vel caudæ Felinæ formâ (ideoque Gallis *Chaton*:) Iulus autem semper à fructu separatur, vel in eadem arbore, vel in diversis arboribus ejusdem generis.

SECTIO I.

De Arboribus & Fruticibus, flore amentaceo in eadem arbore à fructu offeo feparato.

GENUS I.

Nux. *Noyer.*

NUx eft plantæ genus, flore A amentaceo; plurimis nempe foliis B conftante,axi C fquamatim affixis, quibus fingulis fubfunt denfo agmine apices D, E:embryones autem F,G in eadem arbore à floribus feparati nafcuntur, abeuntque in teftam H offeam, cortice molli obvolutam I, in duas carinas K fiffilem, nucleo fœtam L plerumque quadripartito, cum diffepimento ligneo M. *Tab. 346.*

Nucis fpecies funt.

Nux juglans five regia, vulgaris C. B. Pin. 417. *Nux juglans J. B. 1. 241. Dod. Pempt. 816.* L

Nux juglans, fructu maximo C. B. Pin. 417. *Nuces Caballinæ Lugd. 320.* L

Nux juglans, fructu tenero & fragili putamine C. B. Pin. 417.

Nux juglans, bifera C. B. Pin. 417.

Nux juglans, fructu perduro. L

Nux juglans, foliis laciniatis D. Reneal.

Nux juglans, fructu ferotino C. B. Pin. 417.

Nux juglans, fructu minimo D. Breman H. R. Monfp. L

Nux juglans, folio ferrato C. B. Pin. 417. *Juglandis genus alterum Cluf. Hift. 10.*

Plures fpecies Juglandis recenfentur in Horto Catholico.

Nux, ut aiunt, à nocendo. *Juglandium umbra gravis*, ut refert Plinius, & *noxia etiam capiti humano, omnibufque juxta fatis.* *Plin. Lib. 17. cap. 12.*

GENUS II.

Corylus. *Noifetier.*

CORYLUS eft plantæ genus, flore amentaceo A, plurimis nempe foliolis B, C conftante axi E fquamatim affixis, quibus fingulis fubfunt multi apices D: embriones autem F, G in eadem arbore à floribus feparati nafcuntur abeuntque in teftam H, I fubrotundam, offeam,involucro callofo fimbriatoque M, N obductam, & nucleo fœtam K, L. *Tab. 347.*

Coryli fpecies funt.

Corylus fativa, fructu albo minore five vulgaris C. B. Pin. 417. *Corylus fativa J. B. 1. 266. Corylus Cluf. Hift. 11.*

Corylus fativa, fructu rotundo, maximo C. B. Pin. 418. *Avellana Lugdunenfis, major Cam. Hort.*

Corylus ſativa, fructu oblongo, rubente C. B. Pin. 418. *Corylus ſativa, nuce oblonga Lugd. 319.*
Corylus ſativa, fructu oblongo, rubente, pelliculâ albâ tecto C. B. Pin. 418.
Corylus nucibus in racemum congeſtis C. B. Pin. 418.
Corylus ſylveſtris C. B. Pin. 418. *Lob. Icon. 192.*
Corylus Byzantina H. L. Bat. *Avellana peregrina, humilis C. B. Pin. 418. Avellana pumila, Byzantina Cluſ. Hiſt. 11. Avellana Byzantina. J. B. 1. 270.*
Corylus, ut volunt, à voce Græca *καρύα Nux*; quaſi diceretur, *Nucula quædam.*

GENUS III.

Carpinus. *Charme.*

Tab. 348. CARPINUS eſt plantæ genus, flore amentaceo A, plurimis nempe foliolis B conſtante, axi D ſquamatim affixis, quibus ſingulis ſubſunt multa ſtamina C: Embriones autem E in eadem arbore à floribus ſeparati naſcuntur inter foliola F ſpicæ G (quæ longe amplior & elegantior fit K) abeuntque in fructum oſſeum H plerumque umbilicatum I, compreſſum, ſtriatum, nucleo fœtum L, è rotundo acuminatum M.

Carpini ſpeciem unicam novi.

Carpinus Dod. Pempt. 841. *Oſtrya Ulmo ſimilis, fructu in umbilicis foliaceis C. B. Pin. 427. Fagus ſepium, vulgò Oſtrys Theophraſti J. B. 1. 146.*

SECTIO II.

De Arboribus & Fruticibus, flore amentaceo, in eadem arbore plerumque ſeparato à fructu cujus involucrum coriaceum eſt.

GENUS I.

Quercus. *Chêne*

Tab. 349. QUERCUS eſt plantæ genus, flore amentaceo A, plurimis ſcilicet apicibus B conſtante, tenui capillamento, denſo agmine affixis: embryones autem C in eadem arbore à floribus ſeparati naſcuntur, abeunt que deinde in glandem D cupulâ E munitam, nucleo fœtam K in duas partes L, M fiſſili. His notis addenda ſunt folia F, G, H ſinuoſa.

Quercus ſpecies ſunt.

Quercus latifolia, mas quæ brevi pediculo eſt C. B. Pin. 419. *Quercus vulgaris, brevibus pediculis J. B. 1. 70. Platyphyllos mas Lugd. 2.*
Quercus latifolia, fæmina C. B. Pin. 419. *Platyphyllos fœmina Lugd. 2.*
Quercus latifolia, perpetuò virens. C. B. Pin. 420. *Quercus in Apennino & Andium Gallicæ gentis agro Lugd. 4.*

Quercus cum longo pediculo C. B. Pin. 420. *Quercus vulgaris, longis pediculis J. B. 1. 70. Quercus Tabern. Icon. 962.*

Quercus parva ſive Phagus Græcorum & Eſculus Plinii C. B. Pin. 420. *Phagus Eſculus mas & fœmina Lugd. 5.*

Quercus calyce echinato, glande majore C. B. Pin. 420. *Egylops ſive Cerris majore glande Dod. Pempt. 831.*

Quercus calyce hiſpido, glande minore C. B. Pin. 420. *Egylops minore glande Dod. Pempt. 831.*

Quercus Burgundiaca, calyce hiſpido C. B. Pin. 420. *Quercus alia Bauhini ſive Haliphlæos Sequanorum Lugd. 8.*

Quercus pedem vix ſuperans C. B. Pin. 420. *Robur vij ſive Quercus pumila Cluſ. Hiſt. 19. Deſcript. vj Ejuſd. Icon.*

Quercus foliis molli lanugine pubeſcentibus C. B. Pin. 420. *Robur i Cluſ. Hiſt. 18.*

Quercus Gallam exiguæ nucis magnitudine ferens C. B. Pin. 420. *Robur iij Cluſ. Hiſt. 18.*

Quercus foliis muricatis, non lanuginoſis, Gallâ ſuperiori ſimili C. B. Pin. 420. *Robur iiij Cluſ. Hiſt. 18.*

Quercus foliis muricatis, minor C. B. Pin. 420. *Robur v Cluſ. Hiſt. 19.*

Quercus humilis, Gallis binis, ternis aut pluribus ſimul junctis C. B. Pin. 421. *Robur vj Cluſ. Hiſt. 19. Deſcript.*

Quercus Africana, glande longiſſimâ.

Genus II.

Ilex. *Chêne-vert.*

Ilex eſt plantæ genus, flore amentaceo A, plurimis nempe ſtaminibus C conſtante, ſurgentibus è calyce B infundibuliformi, tenuique capillamento affixo. Glandes autem D in eadem arbore à floribus ſeparatæ naſcuntur, cupulâ munitæ E, F & nucleo fœtæ G in duas partes H, I fiſſili. His notis addenda ſunt folia K, L denticulata quidem, ſed longè minus ſinuoſa quàm folia Quercus. *Tab. 350.*

Ilicis ſpecies ſunt.

Ilex oblongo ſerrato folio C. B. Pin. 424. *Ilex arborea J. B. 1. 95. Ilex anguſtifolia Tabern. Icon. 969. Yeuſe, Chêne-vert.*

Ilex folio anguſto, non ſerrato C. B. Pin. 424. *Smilax humilis, anguſtifolia, folio non ſerrato Lugd. 25.*

Ilex folio rotundiore, molli, modicéque ſinuato, ſive Smilax Theophraſti C. B. Pin. 425. *Smilax Dalechampii J. B. 1. 101. Ilex major Cluſ. Hiſt. 23.*

Ilex folio Agrifolii Bot. Monſp.

Ilex folio utrinque lanato, Monſpeliaca H. R. Par.

Ilex aculeata, cocciglandifera C. B. Pin. 425. *Coccus infectoria Lob. Icon. 153. Ilex coccigera J. B. 1. 106.*

Ilex media, Cocciferæ Ilici planè ſuppar, folio Aquifoliæ Adv. 431.
Ab eo genere excludenda eſt *Ilex aculeata, baccifera folio ſinuato C. B. Pin. 425.* quæ rectiùs Aquifolium appellatur.

GENUS III.

Suber. *Liege.*

SUBER eſt plantæ genus, à Quercu & Ilice diverſum cortice craſſo, fungoſo, levi, omnibus noto.

Suberis ſpecies ſunt.

Suber latifolium, perpetuò virens C. B. Pin. 424. *Suber latifolium J. B. 1. 103. Suber latifolia Lob. Icon. 159.*

Suber anguſtifolium, non ſerratum C. B. Pin. 424. *Suber folio longiore & anguſtiore Lugd. 22.*

GENUS IV.

Fagus. *Hêtre.*

Tab. 351. FAGUS eſt plantæ genus, flore amentaceo A, glomerato D, plurimis nempe ſtaminibus B conſtante è calyce C campaniformi ſurgentibus: embryones autem E in eâdem arbore à floribus ſeparati naſcuntur F, abeuntque in fructum G calloſum, acuminatum, quadrifariam apice dehiſcentem H, binis plerumque ſeminibus fœtum I, K trigonis L.

Fagi ſpeciem unicam novi.

Fagus Dod. Pempt. 832. *Fagus Latinorum, Oxya Græcorum J. B. 1. 117.*

Fagus, à voce Græca φηγὸς, quæ eandem arborem ſignificat.

GENUS V.

Caſtanea. *Châteigner.*

Tab. 352. CASTANEA eſt plantæ genus, flore amentaceo A, plurimis nempè ſtaminibus C è calyce B quinquefolio ſurgentibus conſtante, tenui capillamento ſeu axi affixis. Fructus autem ſeu echini D in eadem arbore à flore ſeparati naſcuntur ſubrotundi, quadrifariàm plerumque dehiſcentes E, Caſtaneis fœti F, G, H nucleum I continentibus.

Caſtaneæ ſpecies ſunt.

Caſtanea ſativa C. B. Pin. 418. *Caſtanea J. B. 1. 121. Caſtaneæ majores Lugd. 31. Marronier.*

Caſtanea ſylveſtris, quæ peculiariter Caſtanea C. B. Pin. 419. *Caſtanea Dod. Pempt. 814.*

Caſtanea humilis, racemoſa C. B. Pin. 419. *J. B. 1. 127. Caſtanea humilis Lugd. 33.*

Caſtanea Americana, ampliſſimo folio, fructu molliter echinato.

Plures Caſtaneæ ſpecies recenſentur in Horto Catholico.

SECTIO

SECTIO III.

De Arboribus & Fruticibus, flore amentaceo, in eadem arbore ſeparato à fructu ſquamoſo.

GENUS I.

Abies. *Sapin.*

ABIES eſt plantæ genus, flore amentaceo A, plurimis ſcilicet apicibus B conſtante, ſed ſterili : embryones enim O inter folia N ſpicæ M à floribus ſeparatæ naſcuntur, abeuntque in ſemen R S, T V foliatum, pariter reconditum ſub ſquamis Q, quæ axi X affixæ conſtituunt fructum P. Is autem aliud nihil eſt quàm ſpica M quæ craſſior evaſit. His notis addenda ſunt folia Z ſingularia, non bina, ut in Pinu. Tab. 353. Tab. 354.

Abietis ſpecies ſunt.

Abies Taxi folio, fructu ſurſum ſpectante. *Abies conis ſurſum ſpectantibus, ſive mas C. B. Pin. 505. Abies fœmina ſive* Ἐλάτη θήλεια *J. B. 1. 231. Abies Cluſ. Hiſt. 34. Sapin.* L.

Abies tenuiore folio, fructu deorſum inflexo, *Picea major, prima, ſive Abies rubra C. B. Pin. 493. Picea Latinorum ſive* Ἐλάτη ἄρρην, *Abies mas Theophraſti J. B. 1. 238. Abies Dod. Pempt. 866.* L.

Abies foliis prælongis, Pinum ſimulans Raii Hiſt. 1916. *Abies minor, longioribus ſetis ramulorum ex omni parte prorumpentibus, Pinaſtrum referens Pluk. Almag. Bot.*

Abies minor, pectinatis foliis, Virginiana, conis parvis, ſubrotundis Pluk. Phytog. Tab. 121. fig. 1.

Abietis apices B in duo loculamenta dividuntur, tranſversâ dehiſcunt C, E F, GH, IK, pulveremque fundunt minutiſſimum L ſæpe lunatum, ut microſcopii ope facilè patet.

GENUS II.

Pinus. *Pin.*

PINUS eſt plantæ genus, flore A amentaceo; plurimis nempe ſtaminibus B conſtante, ſed ſterili : embryo enim F à flore ſeparatim naſcitur, abitque deinde in fructum G, P, inter cujus ſquamas Q, H, R duobus ſcrobibus excavatas I, K, L, S, T, V, occurrunt duo oſſicula M, N, X, ſæpe alata Z nucleo fœta oblongo O. His notis addenda ſunt folia Y bina ſimul ex eadem vagina (&) prodeuntia. Tab. 355. & 356.

Pinus ſpecies ſunt.

Pinus ſativa C. B. Pin. 491. *Pinus oſſiculis duris, foliis longis J. B. 1. 248. Pinus Dod. Pempt. 859.*

Pinus ſylveſtris, vulgaris, Genevenſis J. B. 1. 253. *Pinus ſylveſtris C. B. Pin. 491. Pinus ſylveſtris, montana Cam. Epit. 40.*

Pinus ſylveſtris, montana, tertia C. B. Pin. 491. *Pinus cui oſſicula fragili putamine ſive Cembro J. B. 1. 251. Pinus ſylveſtris, Cembro Taber. Icon. 939.*

Pinus ſylveſtris, montana, altera C. B. Pin. 491. *Pinus ſylveſtris Mugho ſive Crein J. B. 1. 246. Pinus ſylveſtris, Mugho, Pinus Mugus Tabern. Icon. 938.*

Pinus ſylveſtris, maritima, conis firmiter ramis ahhærentibus J.B. 1. 245. *Pinus maritima, major C. B. Pin. 492. Pinus maritima, prima Tabern. Icon. 936.*

Pinus maritima, altera Mathioli C. B. Pin. 492. *J. B. 1. 246. Pinus Idæa Theophraſti Lob. Icon. 229.*

Pinus maritima, minor C. B. Pin. 492. *Pinaſter tertius, Hiſpanicus, pumilus J. B. 1. 246. Pinaſter iij, Hiſpanicus Cluſ. Hiſt. 33.*

Pinus humilis, iulis vireſcentibus aut palleſcentibus. *Pinaſter ij, Auſtriacus Cluſ. Hiſt. 31.*

Pinus humilis, iulo purpuraſcente. *Pinaſter iij, Auſtriacus Cluſ. Hiſt. 31. Pinaſter Auſtriacus tenuifolius J. B. 1. 255.*

Pinus conis erectis. *Pinaſter conis erectis C. B. Pin. 492. Pinaſter iiij. Auſtriacus Cluſ. Hiſt. 32.*

Figura C D apices Pinus exhibet bicapſulares; figura verò E pulviſculum quem effundunt, qui microſcopii auxilio lunatus videtur.

GENUS III.

Larix. *Meleze.*

Tab. 357. LARIX eſt plantæ genus, flore A amentaceo; plurimis ſcilicet apicibus B C conſtante, ſed ſterili: embryo enim F inter folia E teneri fructus D naſcitur, abitque deinde in ſemen K foliatum L, pariter reconditum ſub ſquamis H, quæ axi I affixæ fructum G conſtituunt. Is autem aliud nihil eſt quàm tener fructus D qui craſſior evaſit. His notis addenda ſunt folia confertim plura quàm bina, ab eodem exortu M prodeuntia.

Laricis ſpecies ſunt.

Larix folio deciduo, conifera J. B. 1. 265. *Larix Dod. Pempt. 868.*

Larix Orientalis, fructu rotundiore, obtuſo. *Cedrus conifera, foliis Laricis C. B. Pin. 490. Cedrus Tabern. Icon. 942. Cedrus magna ſive Libani, conifera J. B. 1. 277.*

Larix Americana, foliis quinis ab eodem exortu Plum.

Larix Canadenſis, longiſſimo folio Sarrac.

GENUS IV.

Thuya. *Arbre de vie.*

Tab. 358. THUYA eſt plantæ genus, cujus embryones A ſquamoſi abeunt deinde in fructus B, C, oblongos, inter quarum ſquamas occurrunt ſemina D veluti marginata. His notis addenda ſunt folia E ſquamoſa.

Thuyæ ſpeciem unicam novi.

Thuya Theophraſti C. B. Pin. 488. *Arbor vitæ ſive Paradiſiaca vulgò dicta, odorata, ad Sabinam accedens J. B. 1. 286. Arbor vitæ cluſ. Hiſt. 36.*

GENUS V.

Cupreſſus. *Ciprès.*

CUPRESSUS eſt plantæ genus, flore A amentaceo; plurimis nempe foliolis B ſeu ſquamis conſtante, ſed ſterili: in earum alis C adſunt apices D E pulverem tenuiſſimum effundentes. Embryo autem F abit deinde in fructum G ſubrotundum, in plures veluti clavos I dehiſcentem H, ſeminibuſque fœtum K plerumque angulatis. *Tab. 358.*

Cupreſſi ſpecies ſunt.

Cupreſſus metâ in faſtigium convoluta, [a] quæ fœmina Plinii. *Cupreſſus Dod. Pempt. 856. Cyprés femelle.* *a Lib. 16. cap. 33*

Cupreſſus ramos extra ſe ſpargens [b] quæ mas Plinii. *Cupreſſus Math. 119. Cyprès mâle.* *b Ibid.*

Cupreſſus Luſitanica, patula, fructu minori.

GENUS VI.

Alnus. *Aune.*

ALNUS eſt plantæ genus, flore A amentaceo; plurimis nempe ſtaminibus D è Calyce E quadripartito ſurgentibus conſtante, glomerato B, axi C affixo ſed ſterili; tener enim fructus F ſquamoſus embryonibus G, H turget, abitque deinde in majorem molem I, L plurimis ſquamis M conflatam ac ſemine Fœtam N ut plurimùm compreſſo. *Tab. 359.*

Alni ſpecies ſunt.

Alnus rotundifolia, glutinoſa, viridis C. B. Pin. 428. *Alnus vulgaris J. B. 1. 151. Alnus Dod. Pempt. 839.*

Alnus folio oblongo, viridi C. B. Pin. 428.

Alnus folio incano C. B Pin. 428. *Alnus hirſuta C. B. in Math. Alnus incana & hirſuta J. B. 1. 154.*

Alnus Alpina, minor C. B. Pin. 428.

Alnus foliis eleganter inciſis D. Breman.

Alnus montana, pallido, glabro, ſinuato Ulmi folio Bocc. Muſ. Part. 2. 139. Tab. 96.

Alnus montana, criſpo, glutinoſo, & denticulato folio Bocc. Muſ. Part. 2. 138. Tab. 96.

Alnus montana, lato, criſpo, glutinoſo folio ſerrato Bocc. Muſ. Part. 2. 138. Tab. 96.

Ab eo genere excludenda eſt *Alnus nigra, baccifera C. B. Pin. 428. ad Frangulam referenda.*

GENUS VII.

Betula. *Bouleau.*

Tab. 360. BETULA eſt plantæ genus, flore amentaceo A, plurimis ſcilicet foliolis C axi ſeu capillamento D affixis, apicibuſque B fœtis conſtante ſed ſterili : embryo enim E ſquamoſus F abit deinde in fructum cylindraceum G, ſub cujus ſquamis H axi I affixis occurrunt ſemina K alata L, M.

Betulæ ſpeciem unicam novi

Betula Dod. Pempt. 839. *J. B. 1. 148.*

SECTIO IV.

De Arboribus & Fruticibus flore amentaceo, in eadem arbore ſeparato à fructu molli.

GENUS I.

Cedrus. *Cédre.*

Tab. 361. CEDRUS eſt plantæ genus, flore amentaceo A, plurimis ſcilicet foliolis B, apicibus C donatis conſtante, ſed ſterili : fructus autem ſeu baccæ D oſſiculis turgent E angulatis, ſemine fœtis G oblongo F. His notis addenda ſunt folia Cupreſſi æmula.

Cedri ſpecies ſunt.

Cedrus folio Cupreſſi, major, fructu flaveſcente C. B. Pin. 487. *Cedrus Lycia, retuſa Bellonio dicta J. B. 1. 300. Oxycedrus Lycia Dod. Pempt. 853.*

Cedrus folio Cupreſſi, media majoribus baccis C. B. Pin. 487. *Cedrus Phœnicea, altera Plinii & Theophraſti Lob. Icon. 221.*

Cedrus Hiſpanica, procerior, fructu, maximo, nigro.

GENUS II.

Juniperus. *Genévrier.*

Tab. 361. JUNIPERUS eſt plantæ genus, flore amentaceo A, B, plurimis nempe foliolis CE, apicibus D, F donatis conſtante, ſed ſterili : fructus autem ſeu baccæ G H oſſiculis I turgent, angulatis K, ſemine fœtis M oblongo L. His notis addenda ſunt folia ſimplicia & plana.

Juniperi ſpecies ſunt.

Juniperus vulgaris, fruticoſa C. B. Pin. 488. *Juniperus vulgaris, baccis parvis, purpureis J. B. 1. 293. Juniperus Dod. Pempt. 852.*

Juniperus vulgaris, arbor C. B. Pin. 488. *Juniperus vulgaris, celſior, & arboreſcens Cluſ. Hiſt. 38.*

Juniperus minor, montana, folio latiore fructuque longiore C. B. Pin. 489. *Juniperus Alpina Cluſ. Hiſt. 38. J. B. 1. 301.*

Juniperus major, baccâ cæruleâ C. B. Pin. 489. *Juniperus maxima, Illyrica J. B. 1. 300. Juniperus maximus, Illyricus, cæruleâ baccâ Lob. Icon. 223.*

Juniperus major, baccâ rufeſcente C. B. Pin. 489. *Juniperus Phœnicea, Bellonio, ſive Oxycedrus quibuſdam, Juniperus major, baccâ rubrâ J. B. 1. 297. Juniperus major Monſpelienſium Lob. Icon. 223.* L.

GENUS III.

Taxus. *If.*

TAxus eſt plantæ genus, flore amentaceo A, B : plurimis nempe apicibus C plerumque Fungiformibus conſtante ſed ſterili : embryo autem D E deinde abit in baccam F concavam ſeu campaniformem, ſucci plenam, & ſemine fœtam G : occurrunt quandoque & fructus I glandiformes, cupulâ ſcilicet donati I ſemen H complectente. Tab. 362.

Taxi ſpeciem unicam novi.

Taxus J. B. 1. 241. *Taxus Dod. Pempt. 859.* L.

Taxus foliis variegatis H. R. Par. App.

GENUS IV.

Morus. *Meurier.*

MOrus eſt plantæ genus, flore A amentaceo : plurimis nempe ſtaminibus C è calyce quadrifolio B ſurgentibus conſtante, ſed ſterili : embryo autem D abit deinde in fructum H compoſitum è glomerulis E ſquamarum G ſucculentarum, quæ ſemen complectuntur ſubrotundum F. Tab. 363.

Mori ſpecies ſunt.

Morus fructu nigro C. B. Pin. 459. *Morus nigra J. B. 1. 118. Morus Dod. Pempt. 810.* L.

Morus fructu nigro, minori, foliis eleganter laciniatis. *Morus fœmina, laciniato folio minori ac tenuiori tenaciùs hærente, fructu minori, minúſque ſaporo H. Cathol.*

Morus fructu albo C. B. Pin. 459. *Morus alba J. B. 1. 119. Morus candida Dod. Pempt. 810.* L.

Morus fructu albo, minori, ex albo purpuraſcente. *Morus fructu minori, albo, macriori, purpuraſcente H. Cathol.*

Morus alba, fructu minori, inſulſo H. Cathol.

SECTIO V.

De Arboribus & Fruticibus flore amentaceo, in eadem arbore separato à fructu sicco.

GENUS I.

Plantanus. *Platane.*

Tab. 363. PLATANUS est plantæ genus, flore A amentaceo, glomerato, plurimis nempe staminibus B constante, sed sterili: tener autem fructus D embryonibus E,F turgidus abit deinde in majorem globum G,semine fœtum H,I cum intermixta lanugine K.

Platani species sunt.

Platanus Orientalis, verus Park. Theat. 1427. *Platanus J. B. 1. 170. Dod. Pempt. 842.*

Platanus Occidentalis aut virginensis Park. Theat. 1427. *Platane de Virginie.*

SECTIO VI.

De Arboribus & Fruticibus, flore amentaceo, quorum alii in eodem genere floribus tantùm, alii verò fructibus solis plerumque donantur.

GENUS I.

Salix. *Saule.*

Tab. 364. SALIX est plantæ genus, flore amentaceo A, B, plurimis nempe staminibus C, D in spicam congestis constante, sed sterili:embryones autem E F, G iis Salicis speciebus innasci solent quæ floribus carent spicati pariter; abeuntque deinde in fructum H seu capsulam coniformem, bifariam dehiscentem I K, seminibusque fœtam L pappis instructis M.

Salicis species sunt.

Salix vulgaris, alba, arborescens C. B. Pin. 473. *Salix maxima, fragilis, alba, hirsuta J. B. 1. 212. Salix Dioscoridis Lob. Icon. 136.*

Salix vulgaris, nigricans, folio non serrato C. B.Pin. 473. *Salix rubea,minimè fragilis, folio longo, angusto J. B. 1. 215. Salix Phœnicophlæos sive Phœnicea Lugd. 277.*

Salix vulgaris, rubens C. B. Pin. 473. *Salix Amerina Lugd. 274.*

Salix sativa, lutea, folio crenato C. B. Pin. 473. *Salix lutea, tenuior, sativa, Viminea J. B. 1, 214. Salix angustifolia, sylvestris Tabern. Icon. 1037.*

Salix folio Amygdalino,utrinque virente, aurito C. B. Pin. 473. *Salix spontanea, fragilis, Amygdalino folio, auriculata & non auriculata J. B. 1. 214. Salix sylvestris, latifolia Tabern. Icon. 1037.*

Salix folio Amygdalino,utrinque aurito,corticem abjiciens Raii Synopf.292.

Salix folio longissimo, angustissimo, utrinque albido C. B. Pin. 474 *Elaeagnus Dalechampii Lugd. 278.*

Salix humilis, angustifolia C. B. Pin. 474. *Salix humilis, repens, angustifolia J. B 1. 214. Lob. Icon. 137.*

Salix oblongo, incano, acuto folio C. B. Pin. 474. *Salix foliis longissimis crispis, subtus albicantibus J. B. 1. 212. Salix oblongo, incano folio C. B Prodr. 159.*

Salix fragilis C. B. Pin. 474 *Prodr. 158.*

Salix humilis, capitulo squamoso C. B. Pin. 474. *Salix tenuior folio minore, utrinque glabro, fragilis J. B. 1. 213. Salix helice Theophrasti Lugd. 277.*

Salix montana, major, foliis Laurinis H. R. Par.

Salix subrotundo argenteo folio C. B. Pin. 474. *Prodr. 159.*

Salix humilis, latifolia, erecta C. B. Pin. 474. *Prodr. 159.*

Salix latifolia, repens C. B. Pin. 474. *Salix pusilla, humilis, Salicula repens Cam. Epit. 108.*

Salix Alpina, pumila, rotundifolia,repens,infernè subcinerea C. B. Pin. 474. *Salix pumila, latifolia, 1. Clus. Hist. 85. J. B. 1. 216. Salix pumila, prior Dod. Pempt. 843.*

Salix pumila, folio rotundo J. B. 1. 217.

Salix Alpina, Alni rotundo folio, repens Bocc. Muf. Part. 2. Tab. 1. *Salix Alpina, minima, lucida, repens, Alni rotundo folio Ejusd. 19.*

Salix pumila, foliis utrinque candicantibus & lanuginosis C. B. Pin. 474.

Salix pumila, folio utrinque glabro J. B. 1. 217. *Salix humilis, repens Lob. Icon. 138.*

Salix pumila, Linifolia, incana C. B. Pin. 474. *Salix pumila, angustifolia, pronâ parte cinerea J. B. 1. 213. Salix pumila, angustifolia, 1. Clus. Hist. 86.*

Salix pumila, brevi angustoque folio incano C. B Pin. 474. *Salix pumila, angustifolia, infernè lanuginosa J. B. 1. 212. Salix pumila, angustifolia ij Clus. Hist. 86.*

Salix Alpina, Pyrenaica C. B. Pin. 474. *Prodr. 159.*

Salix Alpina, angustifolia,repens, non incana C. B. Pin. 474. *Prodr. 159.*

Salix Alpina, Serpilli folio lucido Bocc. Muf. Part. 2 Tab. 1. *Salix Alpina, minima, repens, retuso Serpilli folio lucido Ejusd. 18. Salix saxatilis, minima C. B. Prodr. 159.*

Salix latifolia, rotunda C. B. Pin. 474. *Salix latifolia, infernè hirsuta J. B. 1. 215. Salix Caprea, rotundifolia Tabern. Icon. 1038. Marceau.*

Salix folio ex rotunditate acuminato C. B. Pin. 474. *Salix Caprea, latifolia Tabern. Icon. 1038.*

Salix platyphyllos, leucophlæos Lugd. 276. *Salix aquatica Lob. Icon. 137.*
Salix Lufitanica, Salviæ foliis auritis.
Salix, ait C. Bauhinus, quòd celeriter crefcat, ut falire videatur, dicitur.

GENUS II.

Populus. *Peuplier.*

Tab. 365. POPULUS eft plantæ genus, flore A amentaceo, plurimis nempe foliolis C apicibus donatis conftante, fed fterili: teneri enim fructus B innafci folent iis Populi fpeciebus quæ floribus carent, fpicati, plurimis foliolis compofiti D, E, F, fub quibus latet campana quædam G embryonem H complectens. Is autem abit deinde in filiquam I membranaceam, bifariam dehifcentem K L, fpicatam N, feminibufque fœtam M, pappis inftructis O. His notis addenda eft propria Populi facies quâ differt à Salice.

Populi fpecies funt.

Populus alba, majoribus, foliis C. B. Pin. 429. *Populus alba*, Λεύκη *J. B. 1. 160. Populus alba Dod. Pempt. 835. Peuplier blanc.*

Populus alba, minoribus foliis Lob. Icon. 193. *Populus alba, folio minore J. B. 1. 160.*

Populus nigra C. B. Pin. 429. *Dod. Pempt. 836. Populus nigra five* αἴγειρος *J. B. 1. 155. Peuplier noir.*

pulus tremula C. B. Pin. 429. *Populus Lybica*, κερκὶς *Theophrafti J. B. 1. 163. Populus Lybica Dod. Pempt. 836. Tremble.*

CLASSIS XX.
DE
ARBORIBUS ET FRUTICIBUS,
Flore monopetalo.

SECTIO I.

De Arboribus, & Fruticibus, flore monopetalo, cujus piſtillum abit in fructum mollem, ſeminibus calloſis fœtum.

GENUS I.

Rhamnus. *Nerprun.*

RHAMNUS eſt plantæ genus, flore A, C monopetalo, infundibuliformi, quadripartito, è cujus fundo ſtamina B ſurgunt cum piſtillo D, quod deinde abit in baccam E mollem, ſucci plenam, quatuor plerumque ſeminibus fœtam F calloſis, hinc gibbis G, inde verò planis. Tab. 366.

Rhamni ſpecies ſunt.

Rhamnus catharticus C. B. Pin. 478. *J. B. 1. 55. Rhamnus ſolutivus. Dod. Pempt. 756.*

Rhamnus catharticus, minor C. B. Pin. 478. *Lycium Gallicum Ejuſd. 478. J. B. 1. 58. Spina infectoria, pumila, 1 Cluſ. Hiſt. 111. Graine d'Avignon.*

Rhamnus catharticus, minor, folio longiori. *Lycium facie Pruni ſylveſtris, ſive Italicum C. B. Pin. 478 Spina infectoria, pumila, ij, Cluſ. Hiſt. 112.*

Rhamnus tertius, flore herbaceo, baccis nigris C. B. Pin. 477. *Rhamnus iij. Cluſii J. B. 1. 34 Rhamnus iij, fortè niger Theophraſti Cluſ. Hiſt. 110.*

Rhamnus Hiſpanicus, Buxi folio, minor. *Lycium Hiſpanicum, folio Buxi C. B. Pin. 478. Lycium, quorundam, folio Myrti Tarentinæ aut Buxi J. B. 1. 61. Lycium quorundam Cluſ. Hiſt. 111.*

Rhamnus Hiſpanicus, Buxi folio ampliore.

Rhamnus Hiſpanicus, Oleæ folio.

Rhamnus Hiſpanicus, Hyperici folio.

Rhamnus Hiſpanicus, Siliquæ folio, & facie.

Rhamnus Hiſpanicus, ſaxatilis, capillaceo folio, rupibus innaſcens.

GENUS II.

Thymelæa. *Garou.*

Tab. 366. THYMELÆA eſt plantæ genus, flore A monopetalo, quodammodo infundibuliformi, quadripartito, è cujus fundo ſurgit piſtillum B, quod deinde abit in fructum ovatum, nunc ſucci plenum C, nunc ſiccum, ſemine fœtum oblongo D.

Thymelææ ſpecies ſunt.

Thymelæa foliis Lini C. B. Pin. 463. *Thymelæa Monſpeliaca J. B. 1. 591. Thymelæa Cluſ. Hiſt. 87.*

Thymelæa Linifoliæ ſimilis, Africana, floribus pallidis, odoratiſſimis Prodr. Par. Bat. *Thymelæa Africana, Linariæ folio, floribus albis, in extremo caulium, odoratiſſimis Pluk. Phytog. Tab. 113. fig. 3.*

Thymelæa Linifoliæ ſimilis, Africana, foliis lucidis, latioribus & obtuſis Par. Bat.

Thymelæa Africana, foliis Lini, floribus in capitulum congeſtis Oldenl.

Thymelæa Alpina, Linifolia, humilior flore purpureo, odoratiſſimo. *Thymelææ affinis facie externa C. B. Pin. 463. Cneorum Mathioli ſuffrutex J. B. 1. 570. Cneorum Math. 46.*

Thymelæa Alpina, Linifolia, humilior, flore albo, odoratiſſimo.

Thymelæa villoſa, minor, Luſitanica, Polygoni folio. *Sanamunda pumila, Luſitana V. Luſit.*

Thymelæa Linariæ folio, vulgaris. *Lithoſpermum Linariæ folio, Germanicum, C. B. Pin. 259. Paſſerina Tragi J. B. 3. 456. Linaria altera, botryoides, montana Col. Part. 1. 82.*

Thymelæa Linariæ folio, Hiſpanica.

Thymelæa Africana, Roriſmarini folio anguſtiſſimo, breviori Oldenl.

Thymelæa Africana, Roriſmarini folio, anguſtiſſimo, longiori Oldenl.

Thymelæa Africana, Roriſmarini folio, floribus longioribus Oldenl.

Thymelæa Americana, fruteſcens, Roriſmarini folio, flore albo Plum.

Thymelæa latifolia, Hiſpanica, Oleæ foliis.

Thymelæa argentea, Italica, oleæ foliis.

Thymelæa ſaxatilis, Oleæ folio. *Chamelæa Alpina, folio infernè incano C. B. Pin. 462. Chamælea incana & lanuginoſa J. B. 1. 586. Chamælea Alpina, incana Lob. Icon. 370.*

Thymelæa Alpina, folio utrinque incano, flore albo. *Chamelæa Sabaudica, folio utrinque incano, flore albo Raii Hiſt. 1588.*

Thymelæa foliis Polygalæ glabris C. B. Pin. 463. *Sanamunda viridis vel glabra Prodr. 160. Sanamunda glabra J. B. 1. 593.*

Thymelæa foliis Polygalæ villoſis.

Thymelæa foliis Chamelææ minoribus, ſubhirſutis C. B. Pin. 463. *Sanamunda 1 Cluſ. Hiſt. 88.*

Thymelæa foliis Kali lanuginoſis, ſalſis C. B. Pin. 463. *Sanamunda ij Cluſ. Hiſt. 88. J. B. 1. 594.*

Thymelæa Cantabrica, Juniperifolia, ramulis procumbentibus.

Thymelæa Pyrenaica, Juniperifolia, ramulis furrectis.

Thymelæa Africana, Sanamundæ facie, Ericæ foliis angustissimis Prodr. Par. Bat. *Pluk. Phytog. 228. fig. 9*

Thymelæa foliis candicantibus, ferici inftar mollibus C. B. Pin. 463. *Tarton-raire Gallo-provinciæ Massilienfium Lob. Icon. 371.*

Thymelæa Africana, Tarton-raire fimilis, floribus in capitulum congeftis Oldenl.

Thymelæa tomentofa, foliis Sedi minoris C. B. Pin. 463. *Sefamoides parvum Dalechampii, sanamunda iij Clufii J. B. 1. 595. Sanamunda iij Cluf. Hift. 89.*

Thymelæa Hifpanica, foliis Myrti incanis.

Thymelæa Africana, foliis Rufci Oldenl.

Thymelæa Africana, frutefcens, Jafmini flore, foliis Polygalæ Oldenl.

Thymelæa Africana, angustifolia, Jafmini flore Oldenl.

Thymelæa Capenfis, Nepæ Theophrafti foliis aculeatis, flore parvo, purpureo Pluk. Phytog. 229. fig. 5.

Thymelæa Lauri folio, fempervirens, feu Laureola mas. *Laureola femper virens, flore viridi, quibufdam Laureola mas C. B. Pin. 462. Laureola fempervirens, flore luteolo J. B. 1. 564. Laureola Dod. Pempt. 365. Laureole.* L

Thymelæa Lauri folio deciduo, five Laureola fœmina. *Thymelæa folio deciduo, flore purpureo, officinis Laureola fœmina C. B. Pin. 462. Laureola folio deciduo, five Mefereon Germanicum J. B. 1. 566. Chamælea Germanica Dod. Pempt. 364.* L

Thymelæa Lauri folio deciduo, flore albido, fructu flavefcente. *Laureola folio deciduo, flore albo, officinis Laureola fœmina C. B. Pin. 462.*

GENUS III.

Alaternus. *Alaterne.*

ALATERNUS eft plantæ genus, flore A, C monopetalo, infundibuliformi, quinquepartito & quafi ftelliformi, è cujus fundo furgit piftillum D quod deinde abit in fructum feu baccam E feminibus plerumque fœtam ternis, F, hinc gibbis G, inde verò angulatis H. Tab. 366.

Alaterni fpecies funt.

Alaternus 1 Cluf. Hifp. 56. *Phylica elatior C. B. Pin. 476. Spina Bourgi Monfpelienfium J. B. 1. 542.*

Alaternus minore folio. *Alaternus ij Cluf. Hifp. 58. J. B. 1. 542.*

Alaternus aurea feu foliis ex luteo variegatis H. R. Par. *Alaternus foliis ex luteo variegatis Mor. H. R. Blef.*

Alaternus argentea, feu foliis ex albo variis H. R. Par. *Alaternus foliis ex albo variegatis Mor. H. R. Blef.*

Alaternus Monfpeliaca, foliis profundiùs incifis H. R. Par.

Alaternus minima, Buxi minoris foliis H. R. Par.

Alaternus Hispanica, latifolia.
Alaternus Americana, spinosissima, Buxi folio Plum.
Alaternus, ut aiunt, quasi foliis alterno ordine nascentibus: his autem facilè dignoscitur à Phillyrea.

GENUS IV.

Phillyrea. *Filaria.*

Tab. 367. PHILLYREA est plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi, quadripartito, è cujus calyce D surgit pistillum C infimæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E ferè globosum, semine fœtum G ejusdem formæ F.

Phillyreæ species sunt.

Phillyrea latifolia, lævis C. B. Pin. 476. *Phillyrea arbor Gallo-provinciæ, verior Macaleb Serapionis Lob. Icon. 132. Phillyrea arbor Lobelio J. B. 1. 540.*

Phillyrea latifolia, spinosa C. B. Pin. 476. *Phillyrea folio Ilicis J. B. 1. 541. Phillyrea Clus. Hist. 51.*

Phillyrea folio leviter serrato C. B. Pin. 476. *Phillyrea folio Alaterni J. B. 1. 541. Phillyrea ij Clus. Hist. 52.*

Phillyrea folio Ligustri C. B. Pin. 476. *Phillyrea latiusculo folio J. B. 1. 539. Phillyrea iij Clus. 52.*

Phillyrea angustifolia, prima C. B. Pin. 470. *Phillyrea iiij Clus. Hist. Phillyrea angustifolia J. B. 1. 538.*

Phillyrea angustifolia, secunda C. B. Pin. 476. *Phillyrea v Clus. Hist. 52.*

Phillyrea angustifolia, spinosa H. R. Par.

Phillyrea longiore folio profundè crenato H. R. Par.

Phillyrea folio Buxi H. R. Par.

Phillyrea Hispanica, Lauri folio serrato & aculeato.

Phillyrea Hispanica, Nerii folio.

Phillyrea Americana, humilis, radice crassâ, luteâ, foliis acuminatis Plum.

Phillyrea Americana, humilis, radice crassâ, roseâ, foliis rotundioribus Plum.

Phillyrea flore fructuque carens foliis binis ex adverso nascentibus, facilè dignoscitur.

GENUS V.

Ligustrum. *Troëne.*

Tab. 367. LIGUSTRUM est plantæ genus, flore monopetalo A, B infundibuliformi, è cujus calyce D surgit pistillum E infimæ floris parti C clavi adinstar infixum: quod deinde abit in fructum F ferè globosum, mollem, succi plenum, seminibusque fœtum ut plurimùm quaternis G, hinc gibbis H, inde verò planis.

Ligustri species sunt.

Ligustrum J. B. 1. 528. *Ligustrum Germanicum C. B. Pin. 475. Phillyrea Dod. Pempt. 775.*

Liguftrum foliis è luteo variegatis H. R. Par. *Liguftrum variegatum Munt. Hift. 254. Troëne panaché.*

Liguftrum Americanum, Lauri folio, flore flavefcente, baccis niveis Plum.

GENUS VI.

Laurus. *Laurier.*

LAURUS eft plantæ genus, flore A, B monopetalo, pelviformi, multifido, è cujus fundo furgit piftillum C quod deinde abit in fructum plerumque ovatum feu baccam D, cujus cortici E fubeft tefta F unicapfularis G, femine fœta H ejufdem penè formæ. *Tab. 367.*

Lauri fpecies funt.

Laurus latifolia, πλατυτέρα Diofcoridis C. B. Pin. 460. *Laurus latifolia, mas & fœmina Tabern. Icon. 951.*

Laurus vulgaris C. B. Pin. 460. *Laurus J. B. 1. 409. Laurus mas & fœmina Tabern. Icon. 950. Laurier franc.*

Laurus vulgaris, flore pleno H. R. Monfp. *Laurier franc à fleur double.*

Laurus vulgaris, folio undulato H. R. Par.

Laurus tenuifolia, mas Tabern. Icon. 952.

GENUS VII.

Jafminum. *Jafmin.*

JASMINUM eft plantæ genus, flore A B monopetalo, infundibuliformi, multifido, è cujus calyce E furgit piftillum D infimæ floris parti C adinftar clavi infixum, quod deinde abit in fructum mollem feu baccam F, I uno K vel altero G, H femine fœtam. *Tab. 368.*

Jafmini fpecies funt.

Jafminum vulgatius, flore albo C. B. Pin. 397. *Jafminum five Gelfeminum flore albo J. B. 2. 101. Gelfeminum vulgatius. Jafminum Lob. Icon. 105.*

Jafminum Hifpanicum, flore majore, externè rubente J. B. 2. 101. *Jafminum humilius, magno flore C. B. Pin. 398. Jafminum candidiflorum Tabern. Icon. 885. Jafmin d'Efpagne.*

Jafminum Hifpanicum, flore prolifero Mentz. Pug. *Jafmin d'Efpagne à fleur double.*

Jafminum Azoricum, flore albo V. Lufit. *Jafminum Azoricum, trifoliatum flore albo, odoratiffimo H. Amftel. in folio 159.*

Jafminum five Gelfeminum luteum J. B. 2. 102. *Jafminum humile, luteum C. B. Pin. 397. Jafminum luteum Lob. Icon. 106.*

Jafminum luteum, vulgò dictum bacciferum C. B. Pin. 398. *Trifolium fruticans quibufdam, Polemonium flore luteo J. B. 1. 374. Trifolium fruticans Dod. Pempt. 571.*

Jafminum Indicum, latifolium, fructu gemino. *Tfiiregam-Mulla H. Mal. 6. 97.*

Jaſminum Indicum, anguſtifolium, fructu gemino. *Katu- Pits je-gam-Mulla H. Mal. 6. 93.*

Jaſminum Indicum, latifolium, fructu biventri, *Katu-Mulla H. Mal. 6. 99.*

Jaſminum Indicum, latifolium, monococcon. *Katu Tſiiregam-Mulla H. Mal. 6. 95.*

Jaſminum arboreſcens, Lauri folio odoratiſſimo, flore albo Plum.

Jaſminum arboreſcens, Nicotianæ folio flore albo. Plum.

Jaſminum arboreſcens, foliis Solani, baccis nigro-violaceis Plum.

Jaſminum inodorum, repens, foliis Violæ Plum.

GENUS VIII.

Arbutus. *Arbouſier.*

Tab. 368. ARBUTUS eſt plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi, globoſo, ex cujus calyce D ſurgit piſtillum C poſticæ floris parti B adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E ſubrotundum, carnoſum, in quinque loculamenta diviſum F ſeminibuſque fœtum L placentæ G H, I K affixis.

Arbuti ſpecies ſunt.

Arbutus folio ſerrato C. B. Pin. 460. *Arbutus, Comarus Theophraſti J. B. 1. 83. Arbutus Dod. Pempt. 804.*

Arbutus fructu turbinato, folio ſerrato. *Arbutus oblongo & acuto fructu Barr. Icon.*

SECTIO II.

De Arboribus & Fruticibus, flore monopetalo, cujus piſtillum abit in fructum ſeminibus oſſeis fœtum.

GENUS I.

Styrax. *Storax.*

Tab. 369. STYRAX eſt plantæ genus, flore A monopetalo, veluti infundibuliformi, multifido, è cujus calyce ſurgit piſtillum D poſticæ floris parti B adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E ſubrotundum, carnoſum F, uno vel altero oſſiculo G,H plerumque fœtum, in quo I nucleus continetur L.

Styracis ſpeciem unicam novi.

Styrax folio Mali Cotonei C. B. Pin. 452. *Styrax arbor J. B. 1. 341. Styrax Lob. Icon. 151.*

GENUS III.

Olea. *Olivier.*

Tab. 370. OLEA eſt plantæ genus, flore A monopetalo, veluti infundibuliformi, ple-

rumque quadripartito, ex cujus calyce C surgit pistillum D infimæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum ovatum E, mollem, succi plenum, officulo fœtum F oblongo G, in quo G, H, K nucleus continetur H ejusdem formæ.

Oleæ species sunt.

Olea fructu maximo *Olivæ maximæ, Hispanicæ C. B. Pin. 472. Oliva crassior, circa Hispalim nascens Clus. Hist. 25. Olive d'Espagne.*

Olea fructu oblongo, minori. *Olivæ minores & Genuenses & ex Provincia C. B. Pin. 472. Oliva minor, oblonga Bot. Monsp. & H. R. Monsp. Olive Picholine.*

Olea fructu oblongo, atrovirente. *Olivæ oblongæ, atrovirentes C. B. Pin. 472.*

Olea fructu albo. *Oliva alba Clus. Hist.*

Olea fructu minore & rotundiore, *Olivæ minores, rotundiores C. B. Pin. 472. Olivolæ Cæsalp. 73.*

Olea fructu majusculo & oblongo. *Olivæ majusculæ, oblongæ C. B. Pin. 472.*

Olea fructu majori, carne crassâ. *Olivæ majores & pulposiores C. B. Pin. 472. Olivæ regiæ Cæsalp. 73.*

Olea sativa, major, oblonga, angulosa, Amygdali formâ H. R. Monsp.

Olea media, oblonga, fructu Corni H. R. Monsp.

Olea maxima, subrotunda H. R. Monsp.

Olea media, rotunda viridior H. R. Monsp.

Olea media, rotunda, præcox H. R. Monsp.

Olea minor, rotunda, racemosa H. R. Monsp.

Olea minor, rotunda, rubro-nigricans H. R. Monsp.

Olea minor, rotunda, ex rubro & nigro variegata H. R. Monsp.

Olea minor, Lucensis, fructu odorato. *Oliva minor, Lucensis, odorata H. R. Par. Olive de Luques.*

Olea sylvestris, folio duro, subtus incano C. B. Pin. 472. *Oleaster sive Olea sylvestris J. B. 1. 17. Sylvestris Olea Clus. Hist. 26. Olivier sauvage.*

Olea sylvestris, Hispanica folio duro, subtus incano, fructu obtuso, mucronato.

Plures aliæ species Oleæ recensentur in Horto Catholico.

GENUS III.

Uva Ursi.

UVA URSI est plantæ genus, flore monopetalo A, campaniformi, globoso, ex cujus calyce D surgit pistillum C posticæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum mollem seu baccam E sphæricam, officulis fœtam F, hinc gibbis G, inde verò planis. *Tab. 370.*

Uvæ Ursi speciem unicam novi.

Uva Ursi Clus. Hist. 63. *Vitis Idæa foliis carnosis & veluti punctatis, sive Idæa radix Dioscoridi C. B. Pin. 470.*

GENUS IV.

Aquifolium, *Houx*.

Tab. 371. AQUIFOLIUM est plantæ genus, flore A plerumque monopetalo, rotato, ex cujus calyce C surgit pistillum D mediæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum mollem E seu baccam ossiculis fœtam F hinc gibbis G, inde verò planis,

Aquifolii species seu potius varietates sunt.

Aquifolium sive Agrifolium vulgò J.B. 1. 114. *Agrifolium Dod. Pempt. 758. Ilex aculeata, baccifera, folio sinuato C. B. Pin. 425.*

Aquifolium foliis ex luteo variegatis H. R. Par. *Aquifolium aureum Munt. Hist. 163.*

Aquifolium foliis ex albo variegatis H. L. Bat.

Aquifolium foliis oblongis, spinis & limbis argenteis H. L. Bat.

Aquifolium foliis subrotundis, spinis & limbis argenteis H. L. Bat.

Aquifolium longioribus foliis limbis & spinis ex unico tantum latere per totum argenteo pictis Pluk. Almag. Bot.

Aquifolium foliis oblongis, spinis & limbis aureis H. L. Bat.

Aquifolium foliis subròtundis, spinis & limbis aureis H. L. Bat. *Raii Synops. 307.*

Aquifolium baccis luteis H. L. Bat.

Aquifolium echinata folii superficie Corn. 180.

GENUS V.

Guaiacana.

Tab. 371. GUAIACANA est plantæ genus, flore monopetalo A Campaniformi, è cujus calyce C surgit pistillum D infimæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E F mollem, subrotundum, multicapsularem G, seminibus fœtum H, I, ex J. Bauhino *tanta duritie, ut vix dentibus atteri possint*; ex Cæsalpino verò *cartilagineis*. Cæsalp. 159.

Guaiacanæ species sunt.

Guaicana J. B. 1. 138. *Lotus Africana, latifolia C. B Pin. 447. Diospyros sive Faba Græca latifolia, Pseudolotus Mathioli Lugd. 349.*

Guaiacana angustiore folio. *Lotus Africana, angustifolia, sive fœmina C. B Pin. 447. Diospyros sive Faba Græca angustifolia, seu Lotus African. Lugd. 349*

Guaiacana, quòd ad Guaiaci vires accedere existimarint nonulli recentiore medici.

SECTI

SECTIO III.

De Arboribus & Fruticibus, flore monopetalo, cujus piſtillum abit in fructum membranaceum.

GENUS I.

Ulmus. *Orme.*

ULmus eſt plantæ genus, flore monopetalo A campaniformi, ſtaminibus B inſtructo, è cujus fundo ſurgit piſtillum C quod deinde D, E abit in fructum membranaceum ſeu foliaceum F veluti cordiformem G, in cujus meditullio capſula H Pyriformis poſita eſt, membranacea pariter I, ſemine fœta I, K ejuſdem formæ. *Tab. 371*

Ulmi ſpecies ſunt.

Ulmus campeſtris & Theophraſti C. B. Pin. 426. *Ulmus J. B. 1. 139. Dod.* L. *Pempt. 837. Ulmus vulgaris cum ſamarris ſive ſeminibus ſuis Park. Theat. 1404. Ulmus vulgatiſſima, folio lato, ſcabro Ger. Emac. 1480.*

Ulmus folio latiſſimo, ſcabro Ger. Emac. 1481. *Ulmus latiore folio Park.* L. *Theat. 1404.*

Ulmus minor, folio anguſto ſcabro Ger. Emac. 1480. *Ulmus minor Park. Theat. 1404.*

Ulmus folio glabro Ger. Emac. 1481. *Park. Theat. 1404.*

SECTIO IV.

De Arboribus & Fruticibus, flore monopetalo, cujus piſtillum abit in fructum multicapſularem.

GENUS I.

Lilac.

LIlac eſt plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi, plerumque quadripartito, ex cujus calyce D ſurgit piſtillum C poſticæ floris parti D adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E compreſſum, linguiformem, in duas partes hiantem F, G, ſepto medio H, I in duo loculamenta K diviſum ſeminibuſque fœtum L M compreſſis & marginatis *ab. 372*

Lilac ſpecies ſunt.

Lilac Math. 1237. *Syringa cærulea C. B. Pin. 398. Syringa flore cæruleo* L. *ſive Lilac J. B. 1. 204.*

Lilac flore albo. *Syringa flore quaſi argenteo C. B. Pin. 398.*

Lilac flore saturatè purpureo. *Syringa seu Lilac flore saturatè purpureo H Edinb.*

Lilac Ligustri folio. *Jasminum Persicum. foliis non laciniatis H. Edinb.*

Lilac laciniato folio. *Agem Lilac Persarum Corn. 189.*

GENUS II.

Erica, *Bruyere.*

Tab. 373. ERICA est plantæ genus, flore A, B monopetalo, campaniformi, è cujus fundo surgit pistillum C quod deinde abit in fructum D, ut plurimum subrotundum quadrifariàm hiantem & in quatuor loculamenta F plerumque distinctum, seminibusque fœtum G ut plurimùm exiguis.

Ericæ species sunt.

Erica vulgaris, glabra C. B. Pin. 485. *Erica vulgaris, humilis sempervirens flore purpureo J. B. 1. 354. Erica Tabern. Icon. 1111.*

Erica vulgaris, glabra, flore albo C. B. Pin. 485. *Erica vulgaris, humilis sempervirens, flore albo J. B. 1. 154. Erica alba Tabern. Icon. 1111.*

Erica Myricæ folio, hirsuta C. B. Pin. 485. *Erica myricæ folio, tomentosis & incanis foliis Clusii J. B. 1. 355. Erica foliis tomentosis & incanis Clus. Hist. 41.*

Erica maxima, alba C. B. Pin. 485. *Erica foliis Corios, flore albo J. B. 1. 355. Erica Coris folio, i, Clus. Hist. 41.*

Erica maxima, purpurascens, longioribus foliis C. B. Pin. 485. *Erica foliis Corios quaternis, flore purpurascente J. B. 1. 356. Erica Coris folio, ij Clus. Hist. 42.*

Erica foliis Corios, multiflora J. B. 1. 356. *Erica Coris folio ij altera species Clus. Hist. 42. Erica Juniperifolia, densè, fruticans, Narbonensis Lob. Obs. 620.*

Erica frutescens, peregrina C. B. Pin. 485. *Erica peregrina Brancionis Lob. Icon. 216. J. B. 1. 359.*

Erica major, floribus ex herbaceo purpureis C. B. Pin. 485. *Erica foliis Corios quaternis, floribus herbaceis, deinde ex albo purpurascentibus J. B. 1. 356. Erica Coris folio, iij Clus. Hist. 42.*

Erica major, scoparia, foliis deciduis C. B. Pin. 485. *Erica arborescens, floribus luteolis vel herbaceis, minimis J. B. 1. 356. Erica Coris folio, iiij Clus. Hist. 42.*

Erica ex rubro nigricans, scoparia C. B. Pin. 486. *Erica Brabantica, folio Coris hirsuto, quaterno J. B. 1. 358. Erica xiij Clus. Hist. 46.*

Erica humilis, cortice cinericeo, Arbuti flore C. B. Pin. 486. *Erica ramulis ternis, floribus saturatioribus, purpureis J. B. 1. 357. Erica Coris folio, vj Clus. Hist. 43.*

Erica humilis, cortice cinericeo, Arbuti flore albo H. R. Par.

Erica hirsuta, Anglica C. B. Pin. 486. *Erica ramis & foliis Corios ternis, floribus ex rubro purpurascentibus, majoribus J. B. 1. 357. Erica xij Clus. Hist. 46.*

Erica ternis per intervalla ramulis C. B. Pin. 486. *Erica arborefcens, Monfpelienfis, flore purpurafcente, ramulis ternis J. B. 1. 357. Erica Coris folio, v Cluf. Hist 43.*

Erica procumbens, ternis foliolis, carnea C. B. Pin. 486. *Erica parva, Pannonica, foliis Corios ternis, flore carneo, capitulis Thymi J. B. 1. 358. Erica Coris folio, ix Cluf. Hist. 44.*

Erica procumbens, herbacea C. B. Pin. 486. *Erica parva, foliis Corios quaternis, flore herbaceo, foliaceis capitulis J. B. 1. 358. Erica Coris folio viij Cluf. Hift. 44.*

Erica procumbens, dilutè purpurea C. B. Pin. 486. *Erica foliis Corios, flore purpureo dilutioris coloris J. B. 1. 358. Erica Coris folio, vij Cluf. Hift. 43.*

Erica Cantabrica, flore maximo, foliis Myrti fubtus incanis.

Erica Africana, viridis, anguftiffimis & breviffimis foliis, flofculis in capitulum congeftis Oldenl.

Erica Africana, flofculis fubhirfutis, fecundum ramulos difpofitis Oldenl.

Erica Africana, incana, foliis anguftiffimis Oldenl.

Erica Africana, capillaceo brevique folio, flore rotundiori, purpureo Oldenl.

Erica Africana, folio minimo, flore rotundiori, albido Oldenl.

Erica Africana, Juniperifolia, flore oblongo fpicato. *Erica Africana, arborefcens, flore carneo Barth. Act. Haff. Vol. 2. 57.*

Erica Africana, Coris folio, flore oblongo, fpicato Oldenl.

Erica Africana, Juniperifolia, flore oblongo, umbellato. *Erica Africana, umbellata, flore purpureo Barth Act. Haff. Vol. 2. 57. Erica Coris folio hifpido, Cerinthoides, Africana Breyn. Cent. 1. 25.*

Erica Africana, Coris folio, flore oblongo purpureo, è foliorum alis prodeunte Oldenl.

Erica Africana, Coris folio, flore breviori, purpureo, è foliorum alis prodeunte Oldenl.

Erica Africana, Coris folio, floribus veficariis Oldenl.

Ab eo genere excludendæ funt, Ericæ bacciferæ fpecies & ad Empetrum revocandæ.

Genus III.

Vitex.

Vitex eft plantæ genus, flore monopetalo A, B, C. quafi bilabiato, pofteriùs tubulato, è cujus calyce F furgit piftillum E pofticæ floris parti D adinftar clavi infixum, quod deinde abit in fructum G ferè fphæricum in quatuor loculamenta divifum H feminibufque fœtum oblongis I. Tab. 373.

Viticis fpecies funt.

Vitex latiore folio C. B. Pin. 475. *Agnus folio ferrato J. B. 1. 205. Vitex latiore ferrato folio Lob. Icon. 139.*

Vitex foliis anguftioribus, Cannabis modo difpofitis C. B. Pin. 475. *Agnus folio non ferrato J. B. 1. 205. Vitex Dod. Pempt. 774.*

Vitex folio anguftioribus, Cannabis modo difpofitis, floribus cæruleis H. L. Bat.

Vitex five Agnus flore albido H. R. Par.

Vitex five Agnus minor, foliis anguftiffimis H. R. Par.

GENUS IV.

Chamærhododendros.

Tab. 337. CHAMÆRHODODENDROS eft plantæ genus, flore A monopetalo, tubulato & quafi infundibuliformi, è cujus calyce furgit piftillum C pofticæ floris parti B adinftar clavi infixum, quod deinde abit in fructum D oblongum, in quinque loculamenta divifum E, in totidem capfulas F,H dehifcentem, axi G affixas feminibufque fœtas I minutiffimis.

Chamærhododendri fpecies funt.

Chamærhododendros Alpina, glabra. *Chamærhododendros montana Allobrogum Lentifcifolia, Chamælea folia vel Oleaftrifolia minùs odora Lob. Icon. 366: Ledum Alpinum, foliis ferrea rubigine nigricantibus C. B. Pin. 468. Nerium Alpinum quibufdam aliis Ledum glabrum J. B. 2. 21.*

Chamærhododendros Alpina, villofa. *Balfamum Alpinum Gefneri Lob. Icon. 366. Ledum Alpinum, hirfutum C. B. Pin. 468. Nerium Alpinum quibufdam, aliis Ledum hirfutum J. B. 2. 21.*

Chamærhododendros Alpina, Serpillifolia. *Chamæciftus Serpillifolia, floribus carneis C. B. Pin. 466. Anonymos fruticofa foliis Ericæ baccifera Mathioli J. B. 1. 527. Chamæciftus vij. Cluf. Hift. 75.*

Chamærhododendros Indica flore amplo, coccineo. *Chamærhododendron exoticum, ampliffimis floribus Liliaceis Breyn. Prodr. 1. 23. Ciftus, Indicus, Ledi Alpini foliis & floribus amplis H. L. Bat.*

Chamærhododendros à vocibus χάμαι *Humi*, & ῥοδόδενδρος *Nerion*; quafi dicas Nerion humile.

SECTIO V.

De Arboribus & Fruticibus, flore monopetalo, cujus piftillum abit in fructum filiquofum.

GENUS I.

Nerion: *Laurier-rofe.*

Tab. 374. NERION eft plantæ genus, flore A monopetalo, veluti infundibuliformi multifido, è cujus calyce D furgit piftillum C pofticæ floris parti B adinftar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E teretem, ex duabus veluti filiquis F G, H I compofitum, femine fœtis K pappis inftructo L.

Nerii fpecies funt.

Nerion floribus rubefcentibus C. B. Pin. 464. *Nerion five Rhododendron flore rubro J. B. 2. 141. Oleander., Laurus rofea Lob. Icon 364. Laurier-rofe à fleur rouge.*

Nerion floribus albis C. B. Pin. 464. *Lob. Icon. 365. Nerion five Rhododendron flore albo J. B. 1. 141. Laurier-rofe à fleur blanche.*

Nerion Indicum, anguftifolium, floribus odoratis, fimplicibus H. L. Bat.

Nerion Indicum, latifolium, floribus odoratis, plenis H. L. Bat.

Nerion latifolium, Indicum, flore variegato, odorato pleno H. Amftel. in fol.

Nerion fcandens, Americanum, radice Bryoniæ tuberofâ Plum.

GENUS II.

Acacia. *Cafie.*

ACACIA eft plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi, ftaminibus numerofis plerumque donato B & in capitulum collecto C: ex floris autem fundo furgit piftillum D quod deinde abit in fructuum filiquofum E, in plurimas veluti foveas divifum F feminibufque fœtum fubrotundis G. Tab. 375.

Acaciæ fpecies funt.

Acacia vera J. B. 429. *Acacia foliis Scorpioidis leguminofæ C. B. Pin. 392. Acacia Dod. Pempt. 752.*

Acacia Ægyptiaca, floribus albis P. Alp. de Plant. Ægypt. Defcript. 10.

Acacia Indica, Farnefiana Ald. 2. *Acacia Indica, foliis Scorpioidis leguminofæ, filiquis fufcis, teretibus, refinofis H. L. Bat.*

Acacia Americana, foliis amplioribus, filiquis cincinnatis Plum. *Bracelets.*

Acacia Americana, foliis amplioribus, filiquis compreffis, flore coccineo Plum.

Acacia Americana, latifolia, Alopecuroides, flore albo Plum.

Acacia Americana, non fpinofa filiquis latis, compreffis, flore albo Plum.

Acacia Americana, aculeata, flore albo, foliis Tamarini Plum.

Acacia Americana, repens, aculeata, flore albo, foliis filiquæ Plum.

Acacia Americana, non fpinofa, foliis Juglandis, flore purpureo Plum.

Acacia Americana, repens, aculeata, flore albo, foliis omnium minimis Plum.

Acacia Americana, frutefcens, non aculeata, flore purpurafcente Plum.

Acacia validiffimis & longiffimis aculeis albicantibus munita, flore luteo.

Piper Æthiopicum Mathioli ad hoc genus fpectare videtur.

GENUS III.

Mimofa. *Senfitive.*

MIMOSA eft plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi, numerofis ftaminibus B plerumque donato & in capitulum quoddam collecto: ex floris autem fundo furgit piftillum C quod deinde abit in filiquam vel fimplicem D & bivalvem, F, feminibus fœtam oblongis G, vel compofitam H ex plurimis partibus articulatione quadam tranfverfa conjunctis I, M, qua- Tab. 375.

rum ſingulæ K ſemine turgent ſubrotundo L. His notis addendum eſt folia Mimoſæ ſi tangantur motu quodam ſyſtoles & diaſtoles donari.

Mimoſæ ſpecies ſunt.

Mimoſa ſeu frutex ſenſibilis. *Frutex ſenſibilis, Herba mimoſa dicta Park. Theat. 1617.*

Mimoſa altera, ſpinis horridiuſcula & ſenſitiva magis H. R. Par. *Æſchynomene ſpinoſa, 1, ſive latifolia, Braſiliana, ſiliquis radiatis Breyn. Cent. 1. 31.*

Mimoſa latifolia, ſiliculis in orbem glomeratis. *Herba mimoſa, minor, ſpinoſa, foliis latioribus, ſiliculis plurimis, villoſis, in capitulum congeſtis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 199.*

Mimoſa Jamacenſis Zan. Hiſt. 149.

Mimoſa ſpinoſa, Pernambucana Zan. Hiſt. 144.

Mimoſa, à mimo, cujus motus imitari videtur.

SECTIO VI.

De Arboribus & Fruticibus flore monopetalo, cujus calix abit in baccam

GENUS I.

Sambucus, *Sureau*

Tab. 376. SAMBUCUS eſt plantæ genus, flore A, C monopetalo, rotato, multifido, cujus meditullium B à mucrone E calycis D tanquam à clavo perfoditur: calyx autem abit deinde in baccam F ſucci plenam & ſeminibus fœtam oblongis G.

Sambuci ſpecies ſunt.

Sambucus fructu in umbellâ nigro C. B. Pin. 456. *Sambucus vulgaris J. B. 1. 544. Sambucus Dod. Pempt. 845.*

Sambucus fructu in umbellâ viridi C. B. Pin. 456. *Sambucus fructu albo Lob. Icon. 162.*

Sambucus racemoſa, rubra C. B. Pin. 456. *Sambucus racemoſa, acinis rubris J. B. 1. 551. Sambucus montana, racemoſa Lob. Icon. 163.*

Sambucus laciniato folio C. B. Pin. 456. *Sambucus laciniata J. B. 1. 549. Sambucus lacinioſo folio Dod. Pempt. 845.*

Sambucus humilis ſive Ebulus C. B. Pin. 456. *Ebulus ſive Sambucus herbacea J. B. 1. 546. Ebulus Dod. Pempt. 381. Yeble.*

Sambucus humilior, fruteſcens, foliis eleganter variegatis H. Edinb.

Sambucus humilis, ſive Ebulus folio laciniato C. B. Pin. 456. *Ebulo laciniato Pon. Bald. Ital. 234.*

Sambucus flore fructuque carens foliis conjugatis & fœtidis dignoſci ſolet.

GENUS II.

Opulus. *Obier.*

OPULUS est plantæ genus, flore A monopetalo sed multiplici: alius *Tab. 376.* enim A ad musearii circumferentiam positus, rotatus est, perfossus in meditullio C ab pistillo F calycis K, & sterilis. Alius verò B pelviformis à cacumine calycis E, in meditullio D etiam perfossus: hujus verò calyx abit in fructum G seu baccam mollem, semine fœtam H 1 cordiformi & compresso.

Opuli species sunt.

Opulus Ruellii 281. *Sambucus aquatica flore simplici C. B. Pin. 564.* L. *Sambucus aquatica, J. B. 1. 552. Sambucus palustris Dod. Pempt. 846.*

Opulus flore globoso. *Sambucus Aquatica, flore globoso, pleno C B Pin. 456. Sambucus rosea J. B. 1. 553. Sambucus rosea sive aquatica Lob. Icon. 201.*

GENUS III.

Viburnum. *Viorne.*

VIBURNUM est plantæ genus, flore A monopetalo, rotato, multifido, *Tab. 377.* cujus meditullium B perfoditur à cacumine calycis C. Is autem deinde abit in fructum mollem seu baccam D succi plenam & semine fœtam osseo E compresso, striato.

Viburni speciem unicam novi.

Viburnum Math. 217. *Lantana vulgò aliis Viburnum J. B. 1. 557.* L.

GENUS IV.

Tinus. *Laurier-tin.*

TINUS est plantæ genus, flore A monopetalo, rotato, multifido, cujus *Tab. 377.* meditullium B perfoditur à cacumine calycis C: Is autem deinde abit in fructum Olivæformem D umbilicatum, semine fœtum E plerumque Pyriformi

Tini species sunt.

Tinus prior Cluf. Hist. 49. *Laurus sylvestris, Corni fœminæ foliis subhirsutis C. B. Pin. 461. Laurus Tinus seu sylvestris, prior J. B. 1. 418.*

Tinus alter Cluf. Hist 49. *Laurus sylvestris, foliis venosis C. B. Pin. 461.*

Tinus tertius Cluf. Hist. 50 *Laurus sylvestris, folio minore C. B. Pin. 461.*

GENUS V.

Vitis Idæa. *Airelle ou Mirtile.*

VITIS IDÆA est plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi, *Tab. 377.* globoso, è cujus calyce D surgit pistillum C posticæ floris parti B adinstar clavi infixum: calyx autem D abit deinde in fructum mollem E seu baccam umbilicatam F, succi plenam seminibusque fœtam G plerumque exiguis H.

Vitis Idææ species sunt.

Vitis Idæa foliis oblongis, crenatis, fructu nigricante C. B. Pin. 470. *Vitis Idæa angulosa J. B. 1. 520. Vitis Idæa sive Myrtillus 1 Tabern. Icon. 1078.*

Vitis Idæa folis subrotundis, non crenatis, baccis rubris. C. B. Pin. 470 *Vitis Idæa sempervirens, fructu rubro J. B. 1. 522 Vaccinia rubra Lob. Icon. 109.*

Vitis Idæa foliis oblongis albicantibus C. B. Pin. 470. *Vitis Idæa fructu nigro J. B. 1. 519. Vitis Idæa Clus. Hist. 61.*

Vitis Idæa magna quibusdam sive Myrtillus grandis J. B. 1. 518. *Vitis Idæa foliis subrotundis, exalbidis C. B. Pin. 470.*

Vitis Idæa Zeylanica, odoratissima. *Myrtus Zeylanica, odoratissima, baccis niveis, monococcis H. L. Bat.*

Vitis Idæa Canadensis, Pyrolæ folio Sarrac.

Vitis Idæa Canadensis, Myrti folio Sarrac.

GENUS VI.

Caprifolium. *Chevre-feüille.*

Tab. 378. CAPRIFOLIUM est plantæ genus, flore H monopetalo, calyci K insidente, in orbem posito A, B, C, D, E, F, tubulato G in duo labia dehiscente, quorum superius H multifidum, inferius I plerumque linguiforme: calyx autem deinde abit in fructum mollem seu baccam L semine fœtam M compresso & subrotundo.

Caprifolii species sunt.

Caprifolium Germanicum Dod. Pempt. 411. *Periclymenum non perfoliatum, Germanicum C. B. Pin. 302. Periclemenon non perfoliatum J. B. 2. 104.*

Caprifolium Italicum Dod. Pempt. 411. *Periclymenum perfoliatum C. B. Pin. 302. Periclymenum perfoliatum J. B. 2. 104.*

Caprifolium Germanicum, flore rubello, serotinum Boss. *Periclymenum perfoliatum, serotinum, speciosius H R. Par.*

Caprifolium Italicum perfoliatum, præcox Boss, *Periclymenum perfoliatum, præcox. Narbonense H. R. Par.*

Caprifolium perfoliatum, foliis sinuosis & variegatis. *Periclymenum perfoliatum, folio variegato D. Marchant H. L. Bat. App. Periclimenum foliis sinuatis, variegatis & hirsutis Raii Hist. App. 1918.*

Caprifolium non perfoliatum, foliis sinuosis.

GENUS VII.

Periclymenum.

Tab. 378. PERICLYMENUM est plantæ genus, flore A, B monopetalo, in orbem posito, tubæ quodammodo æmulo, multifido, calyci C insidente, qui deinde abit in fructum mollem seu baccam D semine fœtam E compresso & subrotundo.

Periclymeni

Periclymeni ſpecies ſunt.

Periclymenum perfoliatum, Virginianum, ſempervirens & florens H. L. Bat.

Periclymenum Indicum, flore flaveſcente. *Itti-Canni H. Mal. 7. 55.*

GENUS VIII.

Chamæceraſus.

CHAMÆCERASUS eſt plantæ genus, flore monopetalo C, calyci E inſidente, ſed gemino A A eidem pediculo B innaſcente, tubulato, in duo labia dehiſcente, quorum ſuperius C multifidum, inferius D plerumque linguiforme: calyx autem deinde abit in baccas gemellas F G molles, ſemineque fœtas compreſſo & ſubrotundo H. *Tab. 378.*

Chamæceraſi ſpecies ſunt.

Chamæceraſus Alpina, fructu gemino, rubro, duobus punctis notato C. B. Pin. 451. *Chamæceraſus Geſneri vel Chamæpericlymenon quoddam Alpinum J. B. 2. 107. Chamæceraſus Alpigena Lob. Icon. 173.* L.

Chamæceraſus Alpina, fructu nigro, gemino C. B. Pin. 451. *Periclymenum rectum, folio ſerrato J. B. 2. 107. Periclymenum rectum, ij Cluſ. Hiſt. 58.* L.

Chamæceraſus montana, fructu ſingulari, cæruleo C.B.Pin. 451. *Periclymenum rectum, fructu cæruleo J.B. 2. 108. Periclymenum rectum, iij Cluſ. Hiſt. 58.* L.

Chamæceraſus dumetorum, fructu gemino, rubro C.B.Pin. 451. *Periclymenum rectum, fructu rubro J. B. 2. 106. Xyloſteum Dod. Pempt. 412.*

GENUS IX.

Xyloſteon.

XYLOSTEON eſt plantæ genus, flore monopetalo A calyci C inſidente, gemino, eidem pediculo B innaſcente, tubulato, multifido. Calyx autem deinde abit in baccas gemellas D D, molles ſemineque fœtas compreſſo & ſubrotundo E. *Tab. 379.*

Xyloſtei ſpeciem unicam novi.

Xyloſteon Pyrenaicum. L.

SECTIO VII.

De Arboribus & Fruticibus flore monopetalo, à fructu ſeparato.

GENUS I.

Viſcum. *Gui.*

VISCUM eſt plantæ genus, flore A monopetalo, pelviformi, plerumque quadripartito, verrucis conſperſo B tanquam apicibus pulverem effun- *Tab. 380.*

dentibus : embryones autem DC à floribus ſeparati naſcuntur : tener ſcilicet fructus E quatuor foliolis F, G, H, I ſtipari ſolet, abitque deinde in baccam K ſubrotundam, glutinis plenam, ſemineque fœtam L, M compreſſo & cordiformi.

Viſci ſpecies ſunt.

Viſcum baccis albis C. B. Pin. 423. *Viſcum Dod. Pempt. 826.*

Viſcum baccis rubris C. B. Pin. 423. *Viſcum baccis è rubro purpuraſcentibus Cluſ. Hiſt. 26.*

CLASSIS XXI.

DE ARBORIBUS ET FRUTICIBUS, Flore Roſaceo.

SECTIO I.

De Arboribus, & Fruticibus flore roſaceo, cujus piſtillum abit in fructum unicapſularem.

GENUS I.

Cotinus. *Fuſtet.*

Tab. 380. COTINUS eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante : ex cujus calyce D ſurgit piſtillum C quod deinde abit in fructum G an unicapſularem ? in his enim regionibus ad maturitatem non pervenit : innaſcitur autem ramulis E in capillamenta F villoſa deſinentibus.

Cotini ſpeciem unicam novi.

Cotinus coriaria Dod. Pempt. 780. *Coccigrya ſive Cotinus putata J. B. 1. 494.*

GENUS II.

Toxicodendron.

Tab. 381. TOXICODENDRON eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante, ex cujus calyce C ſurgit piſtillum quod deinde abit in fructum D ſubrotundum, ſiccum, plerumque ſtriatum, ſemine fœtum E.

Toxicodendri ſpecies ſunt.

Toxicodendron triphyllon, glabrum. *Edera trifolia, Canadenſis Corn. 96.*

Toxicodendron triphyllon, folio ſinuato, pubeſcente. *Hederæ trifoliæ Canadenſi affinis planta: Arbor venenata quorundam H. R. Par.*

Toxicodendron à vocibus Græcis τοξικον *Venenum*, & Δένδρον *Arbor*. Dionyſius enim Joncquetus, Doctor Medicus Pariſienſis & in Horto Regio doctiſſimus Botanices Profeſſor arborem venenatam appellare ſolebat alteram ſpeciem de qua locuti ſumus.

GENUS III.

Rhus. *Sumac.*

RHUS eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante, ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D quod deinde abit in capſulam E ſubrotundam, quaſi reniformem, ſemine fœtam F ejuſdem formæ G. *Tab. 381.*

Rhois ſpecies ſunt.

Rhus folio Ulmi C. B. Pin. 414. *Rhus ſive Sumach J. B. 1. 555. Rhus coriaria Dod. Pempt 779.*

Rhus Virginianum C. B. Pin. App. 517.

Rhus Canadenſe, folio longiori, utrinque glabro.

GENUS IV.

Tilia. *Tillau.* vel *Tilleul.*

TILIA eſt plantæ genus, flore roſaceo A, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante, ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D quod deinde abit in teſtam E, F unicapſularem G, ſeminibus fœtam oblongis H. *Tab. 381*

Tiliæ ſpecies ſunt.

Tilia fœmina, folio majore C. B. Pin. 426. *Tilia vulgaris, platyphyllos J. B. 1. 133. Tilia Dod. Pempt. 838.*

Tilia fœmina, folio minore C. B. Pin. 426. *Tilia folio minore J. B. 1. 137. Tilia ſylveſtris Trag. 1111.*

Tilia foliis molliter hirſutis, viminibus rubris, fructu tetragono Raii Synopſ. 316.

GENUS V.

Hippocaſtanum. *Marronier d'Inde.*

HIPPOCASTANUM eſt plantæ genus, flore roſaceo A, plurimis ſcilicet petalis B, C in orbem poſitis conſtante, ex cujus calyce D ſurgit piſtillum E quod deinde abit in fructum F multifariàm dehiſcentem G, unicapſularem H, ſeminibus fœtam I Caſtanearum æmulis. *Tab. 382.*

Hippocaſtani ſpeciem unicam novi.

Hippocaſtanum vulgare. *Caſtanea folio multifido C. B. Pin. 419. Caſtanea Equina, folio multifido J. B. 1. 128. Caſtanea Equina Dod. Pempt. 814.*

SECTIO II.

De Arboribus & Fruticibus flore roſaceo, cujus piſtillum abit in baccam vel ſingularem vel multiplicem.

GENUS I.

Celtis. *Micocoulier.*

Tab. 383. CELTIS eſt plantæ genus, flore A, B roſaceo, ſtaminibus breviſſimis C plerumque ſtipato, è quorum meditullio ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum ſeu baccam E oſſiculo fœtam F ſubrotundo G.

Celtis ſpecies ſunt.

Celtis fructu nigricante. *Lotus fructu Ceraſi C. B. Pin. 447. Lotus arbor Lob. Icon. 186. Lotus arbor, fructu Ceraſi J. B. 1. 229.*

Celtis fructu obſcurè purpuraſcente. *Lotus arbor Virginiana, fructu rubro Raii Hiſt. 1917.*

Celtis Americana, folio Citri, ſubtus aureo, fructu rubro Plum.

GENUS II.

Frangula.

Tab. 383. FRANGULA eſt plantæ genus, flore A, C roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B inter diviſuras calycis monophylli D poſitis conſtante: è calycis autem fundo ſurgit piſtillum E quod deinde abit in fructum ſeu baccam F mollem, duobus plerumque ſeminibus fœtam G planis & ſubrotundis H.

Frangulæ ſpecies ſunt.

Frangula Dod. Pempt. 784. *Alnus nigra, baccifera C. B. Pin. 428. J. B. 1. 560.*

Frangula rugoſiore & ampliore folio. *Alnus nigra, baccifera, rugoſiore folio ſeu major J. B. 1. 562.*

Frangula montana, pumila, ſaxatilis, folio ſubrotundo.

Frangula montana, pumila, ſaxatilis, folio oblongo.

GENUS III.

Hedera. *Lierre.*

Tab. 384. HEDERA eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante, è cujus meditullio ſurgit piſtillum C quod deinde abit in baccam D ferè globoſam, ſeminibus fœtam E hinc gibbis F, inde verò planis.

Hederæ ſpecies ſunt.

Hedera arborea C. B. Pin. 305. *Hedera communis, major J. B. 2. 111. Hedera corymbosa, communis Lob. Icon. 614.*

Hedera Poëtica C. B. Pin. 305. *Hedera Dionysias Dalechampii Lugd. 1419. J. B. 2. 113.*

Hedera arbor Americana, folio hastato Plum.

Genus IV.

Vitis. *Vigne.*

Vitis est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis in orbem positis constante, è quorum meditullio surgit pistillum B staminibus stipatum C quibus flos D,E,F rejici solet: Pistillum autem abit in baccam G mollem, carnosam, succi plenam, quatuor plerumque seminibus seu gigartis H I fœtam veluti Pyriformibus K. Tab. 384.

Vitis species sunt.

Vitis sylvestris, Labrusca C. B. Pin. 299. *Labrusca Lugd. 1406. Vigne sauvage.*

Vitis Corinthiaca sive Apyrina J. B. 2. 72. *Uvæ passæ, minores vel Passulæ Corinthiacæ C. B. Pin. 299. Passulæ Trag. 1054. Raisin de Corinthe.*

Vitis laciniatis foliis Corn. 183. *Vitis folio Apii J. B. 2. 73. La Cioutat.*

Vitis præcox Columellæ H. R. Par. *Vigne hastive. Morillon noir.*

Vitis Damascena H. R. Par. *Vigne de Damas.*

Vitis Apiana C. B. Pin. 298. *Uva Muscatela Car. Steph. Præd. rust. 342. Muscat.*

Vitis pergulana, acinis Prunorum magnitudine & formâ C. B. Pin. 299. *Rognon de Coq.*

Vitis Africana, duracina J. B. 2. 71. *Marroquin.*

Vitis Allobrogica Plinii Car. Steph. Præd. rust. 300. *Raisins de livre ou Daufiné.*

Vitis uvâ peramplâ, acinis albidis, dulcibus, durioribus. *Chasselas blanc. Bar-sur-Aube.*

Vitis uvâ peramplâ, acinis albidis, dulcibus, nigricantibus aut rubentibus. *Chasselas noir, ou rouge.*

Vitis uvâ peramplâ, acinis ovatis, albidis. *Bourdelais.*

Vitis subhirsuta C. B Pin. 299. *Vitis lanata Car. Steph. Præd. rust. 307.*

Vitis quinquefolia, Canadensis, scandens. *Edera quinquefolia, Canadensis Corn. 100.*

Vitis Canadensis, Aceris folio.

Vitis Americana, Abutili folio, acinis atropurpureis Plum.

Vitis Americana, Hederæ folio serrato Plum.

Vitis Americana, folio subrotundo, uvâ corymbosâ, cæruleâ Plum.

Vitis Americana, trifolia, major, uvâ corymbosâ, acinis minoribus, rotundis Plum.

Vitis Americana, trifolia, minor, uva corymbosâ, acinis majoribus, turbinatis Plum.

Vitis Americana, foliis Cyclamini, uvâ corymbosâ, acinis nigricantibus Plum.

Vitis plurimæ ſpecies recenſentur in Horto Catholico.

GENUS V.

Berberis. *Epine-vinete.*

Tab. 385. BERBERIS eſt plantæ genus, flore roſaceo A, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante, è cujus meditullio ſurgit piſtillum C quod deinde abit in fructum D cylindraceum, mollem, ſucci plenum, uno vel altero ſemine fœtum oblongo E.

Berberis ſpecies ſunt.

Berberis dumetorum C. B. Pin. 454. *Berberis vulgò quæ & Oxyacantha putata J. B. 1. 52. Spina acida ſive Oxyacantha Dod. Pempt. 750.*

Berberis ſine nucleo C. B. Pin. 454. *Berberis ἀπύρηνος Cluſ. Hiſt. 121.*

Berberis latiſſimo folio, Canadenſis H. R. Par.

GENUS VI.

Rubus. *Ronce.*

Tab. 385. RUBUS eſt plantæ genus, flore roſaceo A, C plurimis ſcilicet petalis D conſtante in orbem poſitis, calyci B E inſidentibus, è cujus meditullio ſurgit piſtillum F ſtaminibus numeroſis ſtipatum, quod deinde abit in fructum G ferè globoſum, è plurimis veluti baccis H compoſitum, placentæ K affixis, ſucci plenis, & ſemine fœtis ut plurimùm oblongo I.

Rubi ſpecies ſunt.

Rubus vulgaris, ſive Rubus, fructu nigro C. B. Pin. 479. *Rubus major, fructu nigro J. B. 2. 57. Rubus Dod. Pempt. 742.*

Rubus flore albo H. R. Monſp.

Rubus flore albo, pleno H. R. Monſp. *Ronce à fleur double.*

Rubus non ſpinoſus, fructu nigro, majore, Polonicus Barr. Icon.

Rubus vulgaris, ſpinis carens H. R. Par. *& Joncq. Hort. Rubus non ſpinoſus, major, fructu nigro Barr. Icon. Ronce de Saint François.*

Rubus ſpinoſus, foliis & flore eleganter laciniatis. *Rubus foliis eleganter diſſectis D. Fagon Pluk. Phytog. Tab. 108. fig. 4.*

Rubus Idæus, ſpinoſus C. B. Pin. 479. *Rubus Idæus, ſpinoſus, fructu rubro J. B. 2. 59. Rubus Idæus Dod. Pempt. 743. Framboiſier.*

Rubus Idæus, lævis C. B. Pin. 479. *Rubus Idæus, non ſpinoſus J. B. 2. 60. Rubus Hircinus Tabern. Icon. 897.*

Rubus odoratus Corn. 150.

Rubus Idæus, fructu albo C. B. Pin. 479. *Rubus Idæus, ſpinoſus, fructu albo J. B. 2. 59. Rubus Idæus albo fructu Cluſ. Hiſt. 117.*

Rubus repens, fructu cæſio C. B. Pin. 479. *Rubus minor, fructu cæruleo J. B. 2. 59. Rubus minor Dod. Pempt. 742.*

Rubus Alpinus, humilis J. B. 2. 61. *Chamærubus ſaxatilis C. B. Pin. 479. Rubus ſaxatilis, Alpinus Cluſ. Hiſt. 118.*

Rubus paluſtris, humilis. *Chamærubus foliis Ribes, Anglica C. B. Pin. 480. Chamæmorus Cluſ. Hiſt. 118.*

Rubus trifolius, repens, molliculo folio piloſo, fructu cæſio, majori H. Cathol.

Rubus minor, Alpinus, Æthnicus, rectus, caneſcens, candido flore H. Cathol.

Rubus elegantiſſimus, rectus, humilis, trifolius, Roſæ ſpinulis, fructu colore & ſapore Fragariæ H. Cathol.

SECTIO III.

De Arboribus & Fruticibus, flore roſaceo, cujus piſtillum abit in fructum multicapſularem.

GENUS I.

Acer. *Erable.*

ACER eſt plantæ genus, flore roſaceo A, plurimis ſcilicet petalis B; 1, 2, 3, 4, 5 in orbem poſitis conſtante, ex cujus calyce C ſurgit piſtillum E quod deinde abit in fructum F ex duabus, quandoque tribus capſulis G H compoſitum, in alam foliaceam I; K deſinentibus & ſemine fœtis L ſubrotundo M. *Tab. 386.*

Aceris ſpecies ſunt.

Acer montanum, candidum C. B. Pin. 430. *Acer major multis, falſo Platanus J. B. 1. 168. Acer major Dod. Pempt. 840.*

Acer majus, foliis eleganter variegatis H. Edinb.

Acer Platanoides Munt. Hiſt. 55. *Acer major Cam. Epit. 63. Aceris majoris varietas J. B. 1. 168. Acer montanum, Orientalis Platani foliis atrovirentibus Pluk. Phytog. Tab. 252. fig. 1.*

Acer major, folio rotundiore, minus laciniato, an Opalus Italorum? Raii Hiſt. 1701.

Acer campeſtre & minus C. B. Pin. 431. *Acer vulgare, minori folio J. B. 1. 166. Acer minor. Dod. Pempt. 840.*

Acer trifolia C. B. Pin. 431. *Acer Monſpeſſulanum Lugd. 83. J. B. 1. 167. Pluk. Phytog. Tab. 251. fig. 3.*

Acer Americanum, ſcandens, Convolvuli folio, flore ex aureo coccineo Plum.

Acer Americanum, ſcandens, foliis Citri, flore cæruleo, ſpicato Plum.

Acer Americanum, ſcandens, Pſeudoacaciæ folio, flore purpuraſcente Plum.

Genus II.

Staphylodendron. *Nez-coupez.*

Tab. 386. Staphylodendron est plantæ genus, flore rosaceo A C, plurimis scilicet petalis B in orbem positis 1, 2, 3, 4, 5 constante, ex cujus calyce D multifido 6, 7, 8, 9, 10 surgit pistillum E quod deinde abit in fructum F membranaceum, vesicæ modo inflatum, in loculamenta divisum G, seminibusque fœtum H ferè osseis.

Staphylodendri species sunt.

Staphylodendron Math. 274. *J. B. 1. 274. Pistacia sylvestris C. B. Pin. 401.*

Staphylodendron Virginianum, triphyllum. *Pistacia sylvestris, trifolia, Virginensis H. R. Par. Pistacia Virginiana, sylvestris, trifolia Mor. H. R. Blef.*

Staphylodendron à vocibus Græcis σταφυλὴ *Racemus*, & δένδρος *Arbor*, quasi diceres arborem, fructu racemoso.

Genus III.

Paliurus.

Tab. 387. Paliurus est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis 1, 2, 3, 4, 5 constante, è cujus calyce E surgit pistillum D quod deinde abit in fructum F clypeiformem, officulo G fœtum ferè globoso, in tria loculamenta H diviso, in quibus adsunt nuclei I ejusdem formæ.

Paliuri speciem unicam novi.

Paliurus Dod. Pempt. 756. *Rhamnus folio subrotundo, fructu compresso C. B. Pin. 479. Rhamnus sive Paliurus folio Jujubino J. B. 1. 35.*

Genus IV.

Azedarach.

Tab. 387. Azedarach est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante, è quorum meditullio surgit tubus C pistillum E condens, quod è fundo calycis D prodit. Pistillum autem abit deinde in fructum F ferè globosum, mollem, officulo fœtum G plerumque striato, in plurima loculamenta diviso H, semen comprehendentia oblongum I.

Azedarach species sunt.

Azedarach Dod. Pempt. 848. *Arbor Fraxini folio, flore cæruleo C. B. Pin. 415. Azadaracheni arbor J. B. 1. 554.*

Azedarach sempervirens & florens. *Azadarach Indica, foliis non deciduis, officulo polypyreno Prodr. Par. Bat. Azadirachta Indica, foliis ramosis, minoribus, flore albo, subcæruleo, purpurascente, majore Breyn. Prodr. 2. H. Amstel. in fol. 76.*

GENUS V.

Evonymus. *Fusain.*

EVONYMUS est plantæ genus, flore A, B, C rosaceo, plurimis scilicet petalis D in orbem positis constante, è cujus calyce F surgit pistillum E quod deinde abit in fructum G'K membranaceum, angulatum, in loculamenta divisum H, L seminibusque fœtum ut plurimùm oblongis I, M. Tab. 388.

Evonymi species sunt.

Evonymus vulgaris, granis rubentibus C. B. Pin. 428. *Evonymus multis, aliis Tetragonia J. B. 1. 201. Evonymus Dod. Pempt. 783.*

Evonymus granis nigris C. B. Pin. 428. *Evonymus flore phœniceo J. B. 1. 203. Evonymus ij Clus. Hist. 57.*

Evonymus latifolius C. B. Pin. 428. *Evonymus latifolia J. B. 1. 202. Evonymus 1 sive latifolius Clus. Hist. 56.*

Evonymus Virginianus, Pyracanthæ foliis, sempervirens, capsulâ verrucarum instar asperatâ, rubente Pluk. Phytog. Tab. cxv. fig. 5.

Evonymus Africanus, folio lucido, serrato Oldenl.

Evonymus Americanus, latifolius, racemosus, fructu pentagono, atro-purpureo Plum.

Evonymus, à vocibus Græcis εὖς *bonus*, & ὄνομα *nomen*; quasi diceres *plantam boni nominis*, ironicè sumptum, quòd animalibus nocere existimetur.

GENUS VI.

Syringa.

SYRINGA est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante, è cujus calyce C surgit pistillum D quod deinde abit in fructum E calyci hærentem, turbinatum F, quadrifariàm plerumque dehiscentem G & in quatuor loculamenta divisum H seminibus I exiguis fœta. Tab. 389.

Syringæ speciem unicam novi.

Syringa alba sive Philadelphus Athenæi C. B. Pin. 398. *Frutex coronarius Clus. Hist. 55.*

Syringa flore albo, pleno C. B. Pin. 398. *Syringa Italica, flore albo, pleno Eyst.*

SECTIO IV.

De Arboribus & Fruticibus flore rosaceo, cujus pistillum abit in fructum ex siliculis in capitulum congestis compositum.

GENUS I.

Spiræa.

Tab. 389. SPIRÆA est plantæ genus, flore A, B rosaceo, plurimis scilicet petalis C in orbem positis constante, è cujus calyce D surgit pistillum E quod deinde abit in fructum F ex plurimis siliquis G compositum, semine fœtis I oblongo K.

Spirææ species sunt.

Spiræa Salicis folio. *Frutex spicatus, foliis Salignis, serratis C. B. Pin. 475. Spiræa Theophrasti fortè Clusio J. B. 1. 559. Speirea Theophrasti fortè Clus. Hist. 84.*

Spiræa Opuli folio. *Anonymos Ribesii foliis Icon. Robert. Evonymus Virginiana, Ribesii folio, capsulis eleganter bullatis H. Amstel. in fol. 169.*

Spiræa Hyperici folio non crenato. *Pruno sylvestri affinis Canadensis C. B. Pin. App. 517.*

Spiræa Hispanica, Hyperici folio crenato.

SECTIO V.

De Arboribus & Fruticibus flore rosaceo, cujus pistillum abit in siliquam.

GENUS I.

Senna. *Sené.*

Tab. 390. SENNA est plantæ genus, flore A ex quinque ut plurimùm petalis B in orbem positis constante, cujus pistillum C abit deinde in siliquam D, E planam admodum, ut plurimùm incurvam, ex duabus membranis F, G compositam, quas inter nidulantur semina K gigartis similia, tenuibus veluti dissepimentis H, I inter se distincta.

Sennæ species sunt.

Senna Alexandrina, sive foliis acutis C. B. Pin. 397. *Sena J. B. 1. 377. Sena Orientalis Tabern. Icon. 517.*

Senna Italica sive foliis obtusis C. B. Pin. 397. *Sena Florentina sive foliis per extremum latis, penè cordatis J. B. 1. 377. Descript. Sena Italica Tabern. Icon. 518.*

Senna Americana, Liguſtri folio Plum.

Senna, ut aiunt, quaſi Sana, quia nemini unquam nocuit.

GENUS II.

Poinciana. *Poincillade.*

POINCIANA eſt plantæ genus, flore A ex quinque ut plurimùm petalis B conſtante in orbem poſitis, quorum meditullium occupat nnmeroſa ſtaminum E incurvorum congeries: piſtillum autem F quod è calyce C ſurgit in quinque folia diviſo, inferiori D adunco & imbricato, abit deinde in ſiliquam G planam, duram, in duas partes H, I dehiſcentem, ſeminibuſque fœtam L ſubrotundis K, tenuibus veluti diſſepimentis M inter ſe diſtinctis. *Tab. 391.*

Poincianæ ſpeciem unicam novi.

Poinciana flore pulcherrimo. *Acacia orbis Americani altera, flore pulcherrimo H. R. Par. Frutex pavoninus ſive Criſta Pavonis Breyn. Cent. 1. 61.*

Poinciana ab illuſtriſſimo viro D. de Poinci inſularum Antillarum præfecto.

GENUS III.

Caſſia. *Caſſe.*

CASSIA eſt plantæ genus, flore A ex quinque ut plurimùm petalis B in orbem poſitis conſtante, cujus piſtillum C abit deinde in ſiliquam nunc teretem & cylindraceam E nunc compreſſam D, in varia loculamenta F, G diviſam à diſſepimentis H, I tranſversâ poſitis, medullâ quadam ut plurimùm nigricante obductis, ſeminibuſque fœtam L duris. *Tab. 392.*

Caſſiæ ſpecies ſunt.

Caſſia fiſtula, Alexandrina C. B. Pin. 403. *Caſſia purgatrix J. B. 1. 416. Caſſia nigra Dod. Pempt. 787. Caſſe de Levant.*

Caſſia fiſtula, Braſiliana C. B. Pin. 403. *Caſſia ſiliqua, Braſiliana, purgatrix, compreſſa Lob. Pharm. Rond. 41. Caſſia fiſtula, Braſiliana, flore incarnato Breyn. Cent. 1. 58. Caſſe du Breſil.*

Caſſia fiſtula, Javanica, flore carneo H. Amſtel. in fol. 217.

Caſſia Americana, ſiliquis planis Plum.

Caſſia Americana, fœtida, foliis Sennæ Plum.

Caſſia Americana, fœtida, foliis oblongis, glabris. *Paiomirioba 1 Piſon. Edit. 1658. 185. Senna Occidentalis, odore Opii viroſo, Orobi Pannonici foliis mucronatis, glabra H. L. Bat.*

Caſſia Americana, fœtida, foliis amplioribus, villoſis.

Caſſia Americana, fœtida, foliis ſubrotundis, acuminatis. *Paiomirioba ij Piſon. Edit. 1658. 185. Senna Occidentalis odore Opii, minus viroſo, foliis glabris, obtuſis H. L. Bat.*

Caſſia Americana, fœtida, foliis obtuſis.

Caſſia Americana, hexaphylla, ſiliquâ bicapſulari Plum.

SECTIO VI.

De Arboribus & Fruticibus flore roſaceo, cujus piſtillum abit in fructum carnoſum, ſeminibus calloſis fœtum.

GENUS I.

Aurantium. *Oranger.*

Tab. 393 & 394. AURANTIUM eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante, ex cujus calyce D ſurgit piſtillum E foliolis C in ſtamina deſinentibus ſtipatum, quod deinde abit in fructum F ferè globoſum, cortice carnoſo G obductum, in varia loculamenta H diviſum ſucci & veſicularum plena, ſeminibuſque fœta I calloſis. His notis addenda ſunt folia O ad exortum cordiformia P.

Aurantii ſpecies ſunt.

Aurantium dulci medullâ, vulgare Ferr. Heſp. 377.

Aurantium acri medullâ, vulgare Ferr. Heſp. 377. *Malus Aurantia, major C. B. Pin. 436. Arantia Malus J. B. 1. 97.*

Aurantium ſicciore medullâ, hybernum Ferr. Heſp. 379.

Aurantium ſylveſtre, medullâ acri. *Malus aurantia ſylveſtris J. B. 1. 99. Oranger ſauvage, ou Sauvageon.*

Aurantium criſpo folio Ferr. Heſp. 389.

Aurantium ſtellatum & roſeum Ferr. Heſp. 395.

Aurantium virgatum Ferr. Heſp. 399.

Aurantium virgatum, anguſtifolium. *Malus Aurantia anguſtioribus foliis & fructu, variegatis H. L. Bat.*

Aurantium corniculatum Ferr. Heſp. 409.

Aurantium corniculatum, fructu minori. *Malum Aurantium, corniculatum, minori fructu H. R. Par.*

Aurantium ſtriatum Ferr. Heſp. 401.

Aurantium fœtiferum Ferr. Heſp. 405.

Aurantium fœtiferum, multiplex. *Malus Aurantia, fructu duos vel tres alios fructus includente H. Cathol.*

Aurantium Olyſſiponenſe Ferr. Heſp. 427.

Aurantium Sinenſe Ferr. Heſp. 433.

Aurantium maximum Ferr. Heſp. 439.

Aurantium fructu multiplici. *Riche dépoüille.*

Aurantium folio anguſtiſſimo, lanceolato.

GENUS II.

Citreum. *Citronier.*

Tab. 395. & 396. CITREUM eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante, ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D quod deinde

abit in fructum E plerumque oblongum & craffa carne F donatum, in varia loculamenta G divifum, fucci & veficularum plena, feminibufque callofis fœta. His notis addenda funt folia fimplicia K.

Citrei fpecies funt.

Citreum vulgare. *Malum Citreum, vulgare Ferr. Hefp. 61. Malus Medica C. B. Pin. 435.*

Citreum dulci medullâ. *Malum Citreum, dulci medullâ Ferr. Hefp. 73.*

Citreum magno fructu. *Citria Malus, cum fructu magno J. B. 1. 94. Malus Medica fructu ingenti, tuberofo C. B. Pin. 435.*

Citreum Corcyræum Ferr. Hefp. 58.

Citreum Cretenfe Ferr. Hefp. 58.

GENUS III.

Limon. *Limonier.*

LIMON eft plantæ genus, flore foliifque Citrei, fructu verò ferè ovato A carne tenui B donato, in varia loculamenta C divifo, fucci & veficularum plena, feminibufque fœta D callofis. His notis addenda eft propria quædam facies, qua ab Hortulanis facilè dignofcitur ab Aurantio & Citreo. *Tab. 387.*

Limonis fpecies funt.

Limon vulgaris Ferr. Hefp. 193. *Malus Limonia, acida C. B. Pin. 436. Limonia Malus J. B. 1. 96.*

Limon vulgò pufilla pila Ferr. Hefp. 201.

Limon incomparabilis Ferr. Hefp. 223.

Limon dulci medullâ, vulgaris Ferr. Hefp. 229. *Malus Limonia, major, dulcis C. B. Pin. 436.*

Limon dulci medullâ, Olyffiponenfis Ferr. Hefp. 230.

Limon Pyri effigie Ferr. Hefp. 230.

Limon Spataphora Reginorum Ferr. Hefp. 241.

Limon Sbardonius Ferr. Hefp. 253.

Limon Barbadorus Ferr. Hefp. 259.

Limon dulcis Ferr. Hefp. 331. *Malus Limonia, minor, dulcis C. B. Pin. 436.*

Limon acris Ferr. Hefp. 331. *Malus Limonia, minor, acida H. R. Par.*

Limon citratus Ferr. Hefp. 331. *Malus Limonia, citrata H. L. Bat.*

Limon citratus, altero fœtus. *Malus Limonia citrata, fructu fructum includente H. L. Bat.*

Limon fructu racemofo. *Malus Limonia, uberrima, fructu racematim nonnihil mammillas imitante, vix acidum includente H. Cathol.*

SECTIO VII.

De arboribus & Fruticibus flore rofaceo, cujus piftillum abit in fructum officulo fœtum.

GENUS I.

Prunus, *Prunier.*

Tab 398. PRUNUS eft plantæ genus, flore A rofaceo, plurimis fcilicet petalis B in orbem pofitis conftante, ex cujus calyce C furgit piftillum D quod deinde abit in fructum ovatum E vel globofum, carnofum, mollem, officulo fœtum F utrinque plerumque acuminato, nucleumque G includente.

Pruni fpecies funt.

Prunus flore pleno H. R. Par. *Prunus flore duplicato Broff. Prunier à fleur double.*

Prunus fructu magno, dulci, atro-cæruleo. *Pruna magna, dulcia, atro-cærulea C. B. Pin. 443. Pruna Damafcena Lugd. 314. Gros Damas violet de Tours.*

Prunus fructu parvo, dulci, atro-cæruleo. *Pruna parva, dulcia, atro-cærulea C. B. Pin. 443. Pruna Damafcena, noftratia Bell. Petit Damas noir.*

Prunus fructu magno, craffo, fubacido. *Pruna magna, craffa, fubacida C. B. Pin. 443. Pruna Hungarica, præftantiffima, Damafcena fortè Gefn. Damas noir haftif.*

Prunus fructu oblongo, cæruleo. *Pruna oblonga, cærulea C. B. Pin. 343. Prunydactyla Trag. 1020. Prune-datte.*

Prunus fructu nigro, carne dura. *Pruna nigra, carne durâ C. B. Pin. 443. Pruna Perdigona Lugd. 314. Prune Perdrigon.*

Prunus fructu magno, è violaceo rubente, fuaviffimo, faccharato. *Perdrigon violet.*

Prunus fructu magno, è violaceo rubente, ferotino. *Imperatrice.*

Prunus fructu ovato, magno, rubente. *Imperiale rouge.*

Prunus fructu ovato, magno, flavefcente. *Imperiale.*

Prunus fructu ovato, maximo, flavo. *Prune de Monfieur.*

Prunus fructu cerei coloris. *Pruna coloris ceræ ex candido in luteum pallefcentis C. B. Pin. 443. Pruna cerea five Cereola, Tabern. Icon. 991. Prune de Sainte Catherine.*

Prunus fructu majori, rotundo, rubro. *Pruna magna, rubra, rotunda C. B. Pin. 443. Pruna Afinina Trag. 1020. Prune Cerizette.*

Prunus fructu maximo, rotundo, flavo & dulci. *Pruna rotunda, flava, dulcia. Mali amplitudine C. B. Pin. 443. Prune d'Abricot.*

Prunus fructu Amygdalino. *Pruna Amygdalina Plinii C. B. Pin. 443. Amygdalina Pruna Lob. Icon. 177. Rognon de Coq.*

Prunus fructu albo, oblongiuſculo, acido. *Pruneoli albi, oblongiuſculi, acidi C. B. Pin. 443. Galatenſia Pruna Cluſ. Hiſt. 4.*

Prunus Brignonienſis, fructu ſuaviſſimo. *Pruna ex flavo rufeſcentia, mixti ſaporis, gratiſſima C. B. Pin. 443. Brignoles ou Brignole.*

Prunus fructu rubente, dulciſſimo. *La Roche-Courbon.*

Prunus fructu rotundo, nigropurpureo, majori dulci C. B. Pin. 444. *Prunus Myrobalanus dicta J. B. 1. 189. Prunus Myrobalanus dicta J. B. 1. 189. Myrabolan.*

Prunus fructu rotundo, minori, nigro purpureo, dulci C. B. Pin. 444.

Prunus fructu minori, auſtero. *Pruna Auguſto matureſcentia, minora & auſteriora C. B. Pin. 443.*

Prunus fructu parvo, præcoci. *Pruna parva, præcocia C. B. Pin. 443. Pruna Avenaria Tabern. Icon. 991.*

Prunus fructu parvo ex viridi flaveſcente. *Pruna parva, ex viridi flaveſcentia C. B. Pin. 443. Pruna parva, ſerotina, cereola Geſn. La Mirabelle.*

Prunus ſylveſtris C. B. Pin. 444. *J. B. 1. 193. Lob. Icon. 176.* L.

Prunus ſylveſtris, præcox, altior, H. R. Par. *Pruna ſylveſtria, præcocia C. B. Pin. 444. Pruni ſylveſtris, altera ſpecies Trag. 1017.*

Prunus ſylveſtris, fructu majore, albo Raii Synopſ. 302.

Prunus ſylveſtris, fructu rubro, acerbo & ingrato Raii Synopſ. 302.

Pruni ſpecies aliæ recenſentur in Horto Catholico.

Genus II.

Armeniaca. *Abricotier.*

Armeniaca eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante: ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum E carnoſum, ferè globoſum, utrinque plerumque compreſſum, ſecundùm longitudinem ſulcatum, oſſiculo fœtum F compreſſo pariter G nucleum H includente. His notis addenda eſt facies quædam propria, qua Armeniaca à cæteris arboribus dignoſcitur. *Tab. 399.*

Armeniacæ ſpecies ſunt.

Armeniaca fructu majori, nucleo amaro. *Mala Armeniaca, majora C. B. Pin. 442. Armeniaca Mala majora Cam. Epit. 146. J. B. 1. 167.* L.

Armeniaca fructu majori, nucleo dulci. *Mala Armeniaca, majora, nucleo dulci C. B. Pin. 442.*

Armeniaca fructu medio, oblongo, ex luteo rubente, nucleo dulci. *Malus Armeniaca, piloſulo, oblongo fructu medio, ex luteo rubeſcente, nucleo dulci H. Cathol.*

Armeniaca fructu minori, glabro, aureo, nucleo dulci. *Malus Armeniaca, ferocior, fructu minori, glabro, luteo ſeu aureo, averſa parte ſubrutilante, odorulo, nucleo dulci H. Cathol.*

Armeniaca fructu medio, oblongo, partim pallidè luteo, partim ſuave-rubente, nucleo dulci. *Malus Armeniaca, pallidè luteo fructu, medio, adverſa*

parte ſuaverubente, nitido, glabro oblongo, imbecllli odore, ori grato, nucleo dulci H. Cathol.

Armeniaca fructu rotundo, Avellanæ magnitudine, partim flaveſcente, partim rubente. *Malus Armeniaca, frugeſcens, fructu rotundo, Avellanæ magnitudine, pilis carente, ex candido luteo, parte contraria ruberculo H. Cathol.*

Armeniaca Mala minora J. B. 1. 67. *Malus Armeniaca, minor C. B. Pin. 442. Armeniaca minora Cam.Epit. 147.*

Armeniaca fructu Avellanæ magnitudine, ex luteo pulchrè rubente. *Malus Armeniaca, fructu Avellaniformi, piloſo, ex luteo pulchrè rubente, ſucculoſo H. Cathol.*

Armeniaca fructu oblongo, medio, glabro, partim fulvo, partim vireſcente. *Malus Armeniaca, vermiculoſo ſublongo fructu, medio, glabro, partim fulvo, partim vireſcente, pulpâ oſſiculo tenaciter adhærente, nucleo dulci H. Cathol.*

Armeniaca fructu oblongo, medio, primùm viridi, deinde aureo. *Malus Armeniaca oblongulo medio fructu è viridi luteo, præ maturitate autem luteo per totum, ex dulci acido-amarulo H. Cathol.*

Armeniaca fructu oblongo, Avellanæ magnitudine, partim luteo, partim rubello. *Malus Armeniaca fructu pulchro viſu luteo, ex adverſo rubello, Avellanam minimè ſuperante, ſublongulo, nitido-glabro, dulcacore, tantillo amarore mixto H. Cathol.*

GENUS III.

Perſica. *Pêcher.*

Tab. 400. PERSICA eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante, ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum E carnoſum, ferè globoſum, per longitudinem ſulcatum, oſſiculo fœtum F profundis ſcrobiculis G excavato, nucleum includente I oblongum H. His notis addenda eſt facies quædam Perſicæ propria.

Perſicæ ſpecies ſunt.

Perſica molli carne, & vulgaris, viridis & alba C. B. Pin. 440. *Malus Perſica J. B. 1. 157. Dod. Pempt. 796.*

Perſica vulgaris, flore pleno. *Malus Perſica vulgaris, flore pleno H. R. Par. Pêcher à fleur double.*

Perſica ſucco quaſi ſanguineo C.B.Pin.440. *Perſica rubra Tabern. Icon. 995.*

Perſica dura, carne candidâ, aliquando ex albo ſubrubente C. B. Pin. 440. *Duracina alba Tabern. Icon. 996.*

Perſica dura, carne buxeâ C. B. Pin. 440. *Perſica Cydoniaria Tabern. Icon. 995.*

Perſica æſtiva, Armeniacis ſimilia ſive Perſica Sancti Joannis C. B. Pin. 440. *Perſica præcocia Tabern. Icon. 994. Trecacina Perſica Car. Steph. Præd. ruſt. 155. Pêche de Troye.*

Perſica

Perſica præcoci fructu, præcoqua dicta. *Malus præcox ſive præcoqua Car. Steph Præd. ruſt. 154. Avant-Pêche.*

Perſica ori gratiſſima, Corbeliana. *Malus Perſica ori gratiſſima, H. R. Par. Corbeliana Car. Steph. Præd. ruſt. 156. Pêche de Corbeil.*

Perſica fructu duro. *Perſica duracina Ruell. de Stirp. nat. 296. Preſſe.*

Perſica Palenſis. *Malus Perſica, Palenſis H. R. Par. Pêcher de Pau.*

Perſica fructu odoro, lævi cortice tecto. *Malus Perſica odoro fructu, lævi cortice tecto H. R Par. Brugnon muſqué.*

Perſica fructu globoſo, obſcurè rubente, ſuaviſſimo. *Pêche pourprée.*

Perſica fructu magno, globoſo, carne durâ, ſaccharatâ. *Pêche admirable.*

Perſica fructu magno, globoſo, flaveſcente, ſerotino. *Pêche jaune, tardive, ou Admirable jaune.*

Perſica fructu magno, globoſo, nigricante, ſerotino. *Pêche royale.*

Perſica fructu maximo, pulcherrimo. *Pavie rouge de Pompone, ou monſtrueux.*

Perſica fructu ex rubro & violaceo variegato, ſaporis vinoſi. *Violette tardive ou Pêche marbrée.*

Perſica fructu præcoci, violaceo, ſaporis vinoſi. *Pêche violette, hâtive.*

Perſica fructu globoſo, compreſſo, rubro, carne rubente, *Pêche Magdelene rouge.*

Perſica Africana, nana, flore incarnato, ſimplici. *Malus Perſica, Africana, nana, flore incarnato, ſimplici H. L. Bat.*

Perſica Africana, nana, flore incarnato, pleno. *Malus Perſica Africana, nana, flore incarnato, pleno H. L. Bat.*

Perſica Mala, ut ait Ruellius, ex Perſide advecta, ut ipſo nomine apparet. De Nat. Stirp. 93.

Plures ſpecies Perſicæ recenſentur in Horto Catholico.

GENUS IV.

Ceraſus. *Ceriſier.*

CERASUS eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante, ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum E carnoſum, ſubrotundum vel cordiformem, oſſiculo fœtum F ejuſdem formæ G, H nucleum includente H, I. His notis addenda eſt facies quædam Ceraſo propria. Tab. 401.

Ceraſi ſpecies ſunt.

Ceraſus ſativa, fructu rotundo, rubro & acido. *Ceraſa ſativa, rotunda, rubra & acida, quæ noſtris Ceraſa ſativa C. B. Pin. 449. Ceraſia acida Tab. Icon. 985. Ceriſier.*

Ceraſus ſativa, fructu majori. *Ceraſa ſativa, majora C. B. Pin. 449. Ceraſa, acida, rubella J. B. 1. 221. Ceraſia Hiſpanica Tabern. Icon. 984. Griotier.*

Ceraſus hortenſis, fructu ſine oſſiculis H. L. Bat.

Ceraſus fructu acido, ſerotino, ſucci ſanguinei. *Ceraſa acidiſſima, ſanguineo ſucco C. B. Pin. 450. Ceraſa acida, nigricantia, ſolidiora, tardiùs ma-*

turefcentia J. B. 1. 221. Cerafiorum primum genus Trag 1027.

Cerafus fructu infipido, ferotino. *Cerafus ferò maturefcens, fructu majori, rubro, molliculo, infulfulo, nucamento parvo H. Cathol.*

Cerafus fructu ferotino, cum pediculo longiori, foliato. *Cerafa ferotina, pediculo longiori, foliato H. R. Par. Cerifier à longue queue ou à la feuille.*

Cerafus major, fructu magno, cordato Raii Hift. 1538. *Cerafa craffa, carne durâ C. B. Pin. 450. Cerafa duracena, oblonga J. B. 2. 221. Cerafia Pliniana Tabern. Icon. 985. Bigarotier.*

Cerafus fructu aquofo. *Cerafa carne tenerâ & aquosâ C. B. Pin. 450. Cerafia aquea Tabern. Icon. 986. Guignier.*

Cerafa fructu albo, dulci. *Cerafa alba, dulcia C. B. Pin. 450. Cerafia dulcia Trag. 1028.*

Cerafus major ac fylveftris, fructu fubdulci, nigro colore inficiente C. B. Pin. 450. *Cerafus fylveftris, fructu nigro J. B. 1. 220. Cerafia nigra Tabern. Icon. 986. Merifier.*

Cerafus Sicula, fructu Caftanei coloris. *Cerafus Catanenfis, decumano fructu, faporofo, rotundo, duracino, Caftaneo colore H. Cathol.*

Cerafus fructu magno, rubro, turbinato. *Cerafus fructu magno, rubro, in finem turbinato H. Cathol.*

Cerafus fativa, fructu orbiculato, nigerrimo, micante. *Cerafus fativa, orbiculato fructu majori, jucundiori fucco, afpectuque nigerrimo, micante H. Cathol.*

Cerafus fativa, fructu majore, oblongo, nigro, adunco. *Cerafus fativa, fructu majore. fublongo, nigro, adunco aculeo in fummo, fapidiffimo H. Cathol.*

Cerafus fativa, fructu majore, utrinque carinato. *Cerafus fativa, fructu majori, fummitate utrinque carinatâ, rubello, dulci, nucleo parvo H. Cathol.*

Cerafus fructu minori, oblongo, infipido, ocyffimo. *Cerafus fructu minori, oblongulo, fubrubro, infipidulo, omnium ocyffima H. Cathol.*

Cerafus Maialis, fructu duro, fubdulci. *Cerafus Maialis, fructu rotundo, oblongulo, majori, rubro, minimùm nigrefcente, callofulo, parum dulci H. Cathol.*

Cerafus racemofa, fylveftris, fructu non eduli C. B. Pin. 451. *Cerafus racemofa quibufdam aliis Padus J. B. 1. 228. Cerafia racemofa, nigra Tabern. Icon. 988. Bois de Sainte Lucie.*

Cerafus racemofa, fylveftris, fructu non eduli, rubro H. R. Par. *Cerafia racemofa, rubra, ij Tabern. Icon. 987.*

Cerafus racemofa, hortenfis C. B. Pin. 450. *Cerafus uno pediculo plura ferens & Cerafus racemofa J. B. 1. 223. Cerafia uno pediculo plura Tabern. Icon. 987. Cerifier à trochets.*

Cerafus racemofa, parvo fructu, ruberrimo. *Cerafus fructu ruberrimo, tenero, parvo, melleo, omnium racemofior ac frugefcentior H. Cathol.*

Cerafus hortenfis, flore rofeo C. B. Pin. 450. *Cerafus multiflora, ij Tabern. Icon. 984.*

Cerafus hortenfis, pleno flore C. B. Pin. 450. *Cerafus pleno flore J. B. 1. 223.*

Cerasus multiflora, 1. *Tabern. Icon. 983. Cerisier à fleur double.*
Cerasus major ac sylvestris, multiplici flore H. R. Par. *Merisier à fleur double.*
Cerasus sylvestris, Septentrionalis, Anglica, fructu rubro, parvo, serotino Raii Hist. 1539.
Cerasus sylvestris, fructu minimo, cordiformi Phytol. Brit.
Cerasus sylvestris, amara, Mahaleb putata J. B. 1. 227. *Ceraso affinis C. B. Pin. 451. Macaleb Gesneri & Mathioli Lob. Icon. 133.*
Cerasus sylvestris, Alpina, folio rotundiore.
Cerasus, à Cerasunte Pontico municipio (ut ait C. Bauhinus) unde Lucullus Mithridate debellato primùm in Italiam arborem detulit, Athenæo & Plinio auctoribus.

GENUS V.

Amygdalus. *Amandier.*

AMYGDALUS est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante: ex cujus calyce C surgit pistillum D quod deinde abit in fructum oblongum E, osseum, callo pulvinato F obductum, nucleo fœtum G oblongo H. *Tab. 402.*

Amygdali species sunt.

Amygdalus sativa, fructu majori C. B. Pin. 441. *Amygdalus dulcis J. B. 1, 174. Amygdalus Tabern. Icon. 996.*
Amygdalus sativa, fructu minori C. B. Pin. 441.
Amygdalus dulcis, putamine molliore C. B. Pin. 442.
Amygdalus amara C. B. Pin. 441. *J. B. 1. 174.*
Amygdalus Indica, nana H. R. Par. *Amygdalus pumila Mor. H. R. Bles. Amygdalus nana Munt. Hist. 34.*

GENUS VI.

Ziziphus. *Jujubier.*

ZIZIPHUS est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante, ex cujus calyce C surgit pistillum D, E quod deinde abit in fructum F oblongum, Olivæ æmulum, carnosum, officulum G includens, in duo loculamenta divisum H, nucleis fœta oblongis I. *Tab. 403.*

Ziziphi species sunt.

Ziziphus Dod. Pempt. 807. *Jujubæ majores, oblongæ C. B. Pin. 446. Zizipha sativa J. B. 1. 40.*
Ziziphus sylvestris. *Zizipha sylvestris, infœcunda H. Cathol.*

GENUS VII.

Laurocerasus. *Laurier-cerise.*

LAUROCERASUS est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante, ex cujus calyce C infundibuliformi surgit *Tab. 403.*

piſtillum D,quod deinde abit in fructum E Ceraſiformem,mollem, oſſiculum G includentem, nucleo fœtum H ſubrotundo I. His notis addenda eſt propria quædam Lauroceraſo facies.

Lauroceraſi ſpecies ſunt.

Lauroceraſus Cluſ. Hiſt. 4. *J. B. 1. 420. Ceraſus folio Laurino C. B. Pin. 450.*

Lauroceraſus Luſitanica, minor. *Aſarero Luſitanorum.*

Lauroceraſus, quaſi planta foliis Lauri & Ceraſi fructu.

SECTIO VIII.

De arboribus & Fruticibus flore roſaceo, cujus calyx abit in fructum ſeminibus calloſis fœtum.

GENUS I.

Pyrus. *Poirier.*

Tab. 404. PYRUS eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante, cujus calyx C abit deinde in fructum D carnoſum, plerumque turbinatum & umbilicatum E, in loculamenta diviſum F, ſeminibuſque fœtum oblongis G. His notis addenda eſt propria Pyri facies.

Pyri ſpecies ſunt.

Pyrus ſativa, flore pleno H. R. Par. *Pyrus flore duplicato Broſſ. Poirier à fleur double.*

Pyrus fructu æſtivo, ſeu æſtate ipsâ eduli. Pyrus ſativa, fructu æſtivo, parvo,racemoſo, odoratiſſimo. *Pyra ſuperba, parva ſed ocyſſima Plinio Lugd. 306. Poires muſcates, ou Muſcadelles.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, minimo, odoratiſſimo. *Pyra Moſchatellina,minima J. B. 1. 44. Pyra moſchata, minima ſeu Chia Lugd. 307. Muſcadelles ou Poires de Chio.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, partim ſaturè rubente, partim flaveſcente, moſchato. *Pira Jeſu ſeu Moſchatellina rubra J. B. 1. 44. Pira Favonia, rubra Lugd. 306. Muſcadelles rouges, ou groſſe Muſcadelle.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, parvo, flaveſcente, moſchato. *Pira optima Baſileenſibus J. B. 1. 45. Petit muſcat.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, globoſo,ſeſſili,moſchato, maculis nigris conſperſo. *Orange muſquée.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo,globoſo, ſeſſili,è viridi purpuraſcente,ſaccharato, odorato. *Orange verte.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, oblongo, ferrugineo, carne tenerâ, moſchata. *Cuiſſe-madame.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, parvo, è viridi albido. *Pyra Hordearia, quæ cum Hordeo matureſcunt, vulgò Poire de Saint Jean Lugd. 307. Poires de Hativeau.*

Pyrus ſativa ; fructu æſtivo, albido, majori. *Pyra lactea Lugd. 306. Gros Blanquet. Poire Blanchette.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, albido, ſaccharato, odoratiſſimo. *Blanquet muſqué, ou Blanquette muſquée.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, albido, pediculo longo donato. *Hydrapia J.B. 1. 45. Blanquette à longue queuë.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, ovato, punctis ferrugineis conſperſo. *Pyrum ovatum J.B. 1. 45.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, oblongo, rufeſcente, ſaccharato. *Poire ſans peau. Fleur de Guigne. Rouſſelet hâtif.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, ſubrotundo, parvo, è flavo rutilante, vinoſo. *Pyra vinoſa, parva J.B. 1. 44. Poire vinette.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, turbinato, carne tenerâ, ſaccharatâ. *Muſcat-Robert.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, oblongo, minori, cinereo, odorato. *Caſſolette.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, globoſo, ſeſſili, ex albido flaveſcente, ſaccharato, odorato. *Robine. Averat. Muſcat d'Aouſt. Poire royale.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, globoſo, albido, ſaccharato. *Poire du Bouchet.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, globoſo, ſeſſili, odorato. *Poire-roſe.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, turbinato, ſeſſili, ſaturatiùs rubente, punctato. *Pyra chirothecalia J.B. 1. 45. Poire de parfum.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, turbinato, ſeſſili, odorato, partim luteolo, partim maculis ſtriiſque rubris ſaturatioribus conſperſo. *Pyra Colmarienſibus vulgò nota J.B. 1. 45.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, longo, rubro, ſubacido. *Poire d'Epargne ou Saint Sanſon.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, globoſo, è viridi purpuraſcente. *Gros Oignonet. Amiré-roux. Roy d'Eſté.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, globoſo, ex rufo albidoque flaveſcente, ſaccharato, odorato. *Salviati.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, oblongo, magno, partim rubro, partim albido, odorato. *Bon-Chreſtien d'Eſté.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, longo, acerbitate ſtrangulationem minitante. *Pyra ſtrangulatoria J.B. 1. 52. Pyra ſtrangulanea Lugd. 307. Poire d'étranguillon.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, ſuaviſſimo, in ore liqueſcente. *Beurré rouge, gris ou vert.* Pyrus fructu autumnali, ſeu autumno eduli.

Pyrus ſativa, fructu autumnali, ſeſſili, ſaccharato, odorato è viridi flaveſcente, in ore liqueſcente. *Pira Bergamotta Gallis J.B. 1. 45. Pyra Falerna Plinii Lugd. 306. Poire Bergamotte.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, turbinato, viridi, ſtriis ſanguineis diſtincto. *Bergamotte de Suiſſe.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, ſubrotundo, è ferrugineo rubente, nonnunquam maculato. *Poire de Rouſſelet.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, longo viridique, odorato, in ore liqueſcente. *La Verte-longue, ou Moüille-bouche d'Automne.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, tuberoſo, ſeſſili, è viridi flaveſcente, maculis nigris conſperſo, carne tenerâ ſaccharatâ. *La Marquiſe.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, tuberoſo, ſeſſili, ſaccharato, carne durâ. *Meſſire-Jean blanc & gris.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, globoſo, ferrugineo, carne tenerâ, ſapidiſſimâ. *Muſcat fleuri, ou Muſcat à longue queuë d'Automne.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, turbinato, ſeſſili flaveſcente & in ore liqueſcente. *Pira aquoſa, majora J. B. 1. 50. Le Doyenné, Saint Michel, Beurré blanc d'Automne, Poire de neige, Bonn-ente.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, globoſo, ferrugineo, carne viſcidâ. *Poire de vigne.*

Pyrus ſativa, Anglica, fructu longo, punctis ferrugineis conſperſo. *Poirier d'Angleterre. Beurré d'Angleterre.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, oblongo, dilutè ruſeſcente, ſaccharato, odoratiſſimo. *Poire Rouſſeline.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, oblongo, majori, cinereo. *Poire Pendar.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, ſubrotundo, rubente, odorato. *Caillot-roſat.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, globoſo, parvo, è viridi rubente, punctato. *Pira regia Bollenſium J. B. 1. 45.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, tuberoſo, parvo, ſeſſili, coloris obſcurioris. *Pira Angelica J. B. 1. 46.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, turbinato, tuberoſo, flaveſcente vel albicante, punctato. *Pira Bohemica J. B. 1. 46.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, turbinato, luteolo, vel ſtriato, ſubacido, ſuaviſſimo. *Pira berilia J. B. 1. 47.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, turbinato, luteo, fugaci, aromatico, nonnihil auſtero. *Pira quædam fugacia J. B. 1. 48.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, turbinato, ſeſſili, luteo, aromatico ſubauſtero. *Pira Angelica, magna J. B. 1. 49.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, turbinato, ſeſſili, inæquali ventre tumido, luteo, coſtis ſtriato. *Pira domeſtica Bollenſium J. B. 1. 49.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, tuberoſo, veluti anguloſo, è luteo vireſcente, fugaci. *Pira pugillaria Bollenſium J. B. 1. 50.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, tuberoſo, partim luteo, partim rubente, punctato, cute tenui, lucidâ. *Pira Zellenſia dicta J. B. 1. 50.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, ovato, nonnihil angulato, luteo, fugaci, cute tenerrimâ. *Pira decorticata Vvaldenſium J. B. 1. 50. Poire ſans peau d'Automne.*

Pyrus fructu brumali, ſeu hyeme ipsâ eduli.

Pyrus ſativa, fructu brumali, magno, pyramidato, è flavo nonnihil rubente. *Pira boni Chriſtiani J. B. 1. 52. Pira Pompeiana cognomine mammoſa Plinii Lugd. 306. Bon Chrêtien d'hyver.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, pyramidato, partim purpureo, punctis nigris

consperso, partim flavescente. *Bon-Chrétien d'Espagne.*

Pyrus sativa, fructu brumali, magno, oblongo, turbinato, ferrugineo, utrinque umbilicato. *Pira dorsalia eademque liberalia dicta J. B. 1. 53. Pyra Volema Virgilii Lugd. 307. Poire de livre, gros Rateau gris, ou Poire d'Amour.*

Pyrus sativa, fructu brumali, magno, Cydoniæ facie, partim flavo, partim purpureo. *Catillac.*

Pyrus sativa, fructu brumali, flavescente, odoratissimo, pediculo crassiori. *Poire de grosse queuë.*

Pyrus sativa, fructu brumali, magno, sessili, è cinereo flavescente. *La vilaine d'Anjou. Poire tulipée ou Bigarrade.*

Pyrus sativa, fructu brumali, globoso, sessili, cinereo, maculis amplis obscurioribus consperso. *Carmelite.*

Pyrus sativa, fructu brumali, longo, flavescente. *Poire de Saint François.*

Pyrus sativa, fructu brumali, parvo, flavescente, maculis rubris consperso, austeri saporis. *Besi de Cassoy, ou Roussette d'Anjou.*

Pyrus sativa, fructu brumali, ovato, saccharato, dilutè è ferrugineo purpurascente. *Poire-Chat.*

Pyrus sativa, fructu brumali, Citriformi, flavescente, duro, moschato, odoratissimo. *Citron d'hyver.*

Pyrus sativa, Pictaviensis, fructu brumali, globoso, sessili, saccharato, odorato. *Poire Portail.*

Pyrus sativa, fructu brumali, turbinato, inæquali ventre tumido, partim purpureo partim flavescente. *Rouville Hocrenaille, Martin-Sire.*

Pyrus sativa, fructu brumali, magno, globoso, flavescente, punctis rufis consperso. *Franc-real, ou fin-or d'hyver.*

Pyrus sativa, fructu brumali, turbinato, sessili, subacido, flavescente, punctis asperioribus consperso. *Bergamote de Bugi, ou de Pasques.*

Pyrus sativa, fructu brumali, turbinato, sessili, flavescente, saccharato, odorato, in ore liquescente. *Lansac ou la Dauphine.*

Pyrus sativa, fructu brumali turbinato, tuberoso, viridi, saccharato, in ore liquescente. *Sucré-vert.*

Pyrus sativa, fructu brumali, oblongo, partim intensè, partim dilutè ferrugineo, saccharato, odorato. *Martin-sec.*

Pyrus sativa, fructu brumali, oblongo, dilutiùs rufescente. *Chat brulé ou Pucelle.*

Pyrus sativa, fructu brumali, oblongo, è viridi flavescente, saccharato, saporis austeri. *Rousselet d'hyver.*

Pyrus sativa, fructu brumali, oblongo, tuberoso, subacido, flavescente, punctato. *Saint Augustin.*

Pyrus sativa, fructu brumali, tuberoso, è viridi flavescente, punctato, saccharato. *Poire de Colmar. Poire manne. Bergamote tardive.*

Pyrus sativa, fructu brumali, longo, è viridi albicante, in ore liquescente. *Loüise-bonne.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, longo, è viridi flaveſcente in ore liqueſcente. *La ſaint Germain, ou l'inconnuë de la Fare.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, ſeſſili, è viridi flaveſcente, maculato, utrinque umbilicato, in ore liqueſcente. *Craſane, ou Bergamote Craſane. Beurré plat.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, globoſo, dilutè virente, tuberoſo, punctato, in ore liqueſcente. *Petit-Oin. Bouvar. Rouſſette d'Anjou, Amadonte. La Merveille d'hyver.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, magno, pyramidato, albido, in ore liqueſcente, ſaccharato, odorato. *Epine d'hyver.*

Pyrus ſativa, ſpinoſa, fructu globoſo, ſeſſili, ferrugineo, in ore liqueſcente, ſaccharato, odoratiſſimo. *Poire d'Ambrette.*

Pyrus ſativa, fructu brumali globoſo, Citriformi, flaveſcente, punctato, in ore liqueſcente, ſaccharato, odoratiſſimo. *L'Echaſſerie. Verte-longue d'hyver. Beſideri-Landri.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, longo, è viridi flaveſcente, in ore liqueſcente, ſaccharato. *La Virgoulé, ou la Virgouleuſe.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, ſeſſili partim flaveſcente, partim purpuraſcente. *La double fleur.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, magno, bicipiti. *Pyra bicipitia Lugd. 307. Poire à deux têtes.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, tuberoſo & angulato. *Pyra regalia, ſerotina J. B. 1. 52.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, ovato, tuberculis obſito, è viridi palleſcente, longiſſimo pediculo. *Pira longo pediculo J. B. 1. 51. Poire à longue queuë.*

Pyrus ſylveſtris C. B. Pin. 439. *Pyra ſylveſtria Tabern. Icon. 1018.*

Pyrus ſylveſtris, fructu majore. *Pyra ſylveſtria, majora Tabern. Icon. 1018.*

Plures ſpecies Pyri recenſentur à J. Bauhino, Valerio Cordo & præſertim à Geoponicis, quos inter Quintinius noſter non inferiorem locum obtinet.

GENUS II.

Cydonia.

Tab. 405. CYDONIA eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante, cujus calyx C abit deinde in fructum D turbinatum, carnoſum, in loculamenta diviſum E ſeminibus fœta F oblongis, & calloſis. His notis addenda eſt facies quædam propria.

Cydoniæ ſpecies ſunt.

Cydonia fructu oblongo, læviori. *Malus Cydonia, fructu oblongo & læviori H. R. Par. Mala Cotonea, majora C. B. Pin. 434. Cydonia majora Raii Hiſt. 1453. Cotonea malus J. B. 1. 27. Coignier femelle.*

Cydonia fructu oblongo, lævi, dulci, edulique. *Malus Cydonia, fructu oblongo, lævi, pulpâ tenerâ eſui H. Cathol.*

Cydonia fructu oblongo, minori, lanuginoſo, non eduli. *Malus Cydonia,*

fructu

fructu oblongo, minori, lanuginoso, insulso, adstringentioris saporis H. Cathol.

Cydonia fructu breviore & rotundiore. *Malus Cydonia fructu breviore & rotundiore H. R. Par. Mala Cotonea, minora C. B. Pin. 434. Cydonia minora Raii Hist. 1453. Coignier mâle.*

Cydonia angustifolia, vulgaris. *Malus angustifolia, vulgaris H. R. Par. Cotonea sylvestris C. B. Pin. 434. Coignassier.*

Cydonia latifolia, Lusitanica. *Malus Cotonea, latifolia, Olyssiponensis H. R. Par. Coignassier de Portugal.*

Cydonia, à Cydone Cretæ oppido: Nam, ut ait Plinius, Mala quæ vocamus *Lib. 15. cap. 11.* Cotonea, Græci Cydonea, ex Creta Insula advecta.

GENUS III.

Cratægus. *Alisier.*

CRATÆGUS est plantæ genus, fructus formâ & magnitudine à Pyro diversum: bacca scilicet potius quam fructus dici meretur, seminibus fœta callosis in loculamentis meditullium occupantibus, reconditis.

Cratægi species sunt.

Cratægus folio subrotundo, serrato, subtus incano. *Alni effigie lanato folio major C. B. Pin. 452. Sorbus Alpina J. B. 1. 65. Aria Lugd. 202.*

Cratægus folio oblongo, serrato, utrinque virente. *Chamæmespilus J. B. 1. 72. Cotonaster forte Gesneri Clus. Hist. 63. Cotonaster folio oblongo, serrato C. B. Pin. 472.*

Cratægus Virginiana, foliis Arbuti. *Sorbus Virginiana, foliis Arbuti Breyn. Prodr. 1 & H. L. Bat. App.*

Cratægus folio laciniato. *Mespilus Apii folio, sylvestris, non spinosa sive Sorbus torminalis C. B. Pin. 454. Sorbus torminalis & Cratægus Theophrasti J. B. 1. 63. Sorbus torminalis Dod. Pempt. 803. Alizier.*

GENUS IV.

Sorbus. *Sorbier.*

SORBUS est plantæ genus, à Pyro & Cratægo foliorum formâ diversum hæc enim veluti per conjugationes nascuntur Fraxini foliorum modo.

Sorbi species sunt.

Sorbus sativa C. B. Pin. 415. *Sorbus J. B. 1. 59. Dod. Pempt. 803.*

Sorbus sativa, magno fructu nonnihil turbinato, rubro. *Sorbus Acensis & Catanensis, fructu apprimè majori ac suaviori, nonnihil turbinato, maxima ex parte rubro H. Cathol.*

Sorbus sativa, magno fructu turbinato, pallidè rubente. *Sorbus sativa, fructu ad petiolum turbinato, majori, ex albo pallidulo, rubro H. Cathol.*

Sorbus sativa, fructu Pyriformi, medio, rubente H. Cathol.

Sorbus sativa, fructu ovato, medio, rubente H. Cathol.

Sorbus ſativa, fructu ſerotino, minori, turbinato, rubente. *Sorbus ſativa, Novembrina, fructu minori parumper turbinato, ac rubente, illepido ſapore, ſicciori medullâ H. Cathol.*

Sorbus ſativa, fructu turbinato, omnium minimo. *Sorbus ſativa, Octobrina, fructu omnium minimo, multo minori, petiolum verſus anguſtiato, viridi, altera parte rubente, aut pallente guſtu dulciculo H. Cathol.*

Sorbus aucuparia J. B. 1. 62. *Sorbus ſylveſtris, foliis domeſticæ ſimilis C. B. Pin. 415. Sorbus ſylveſtris, Alpina Lob. Icon. 107.*

GENUS V.

Malus. *Pommier.*

Tab. 406. MALUS eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante, cujus calyx C abit deinde in fructum D carnoſum, ferè globoſum, plerumque utrinque umbilicatum E, in loculamenta diviſum F G ſeminibuſque fœtum calloſis H & oblongis. His notis addenda eſt propria Mali facies.

Mali ſpecies ſunt.

Malus flore pleno C. B. Pin. 433. *Poma flore multiplici ſive multiflora Eyſt. Pommier à fleur double.*

Malus pumila, quæ potiùs frutex, quàm arbor, fructu candido C. B. Pin. 433. *Poma Paradiſiana Ruell. de Nat. Stirp. 251. Poma ſeu Mala præcocia Tabern. Icon. 998. Pommier de Paradis.*

Malus pumila, quæ potiùs frutex quàm arbor, fructu rubente C. B. Pin. 433. *Mala præcocia, rubra Tabern. Icon. 998.*

Malus ſylveſtris, fructu valde acerbo. *Poma auſtera Car. Steph. Præd. ruſt. 146. Pommes d'Etranguillon. Pommes de bois.*

Malus acido fructu, ſylveſtris H. R. Par. *Mala ſylveſtria, rubra C. B. Pin. 433. Mala ſylveſtria, rubentia Tabern. Icon. 1008. Poma Malacria Ruell. de Nat. Stirp. 252. Pommes de Malingre.*

Malus ſylveſtris, acido fructu albo. *Mala ſylveſtria, minora, alba C. B. Pin. 433. Malus ſylveſtris, minor Tabern. Icon. 1009.*

Malus prægrandis, præcox, tenerrima H. R. Par. *Poma Rambura Ruell. de Nat. Stirp. 251. Pomme de Rambour.*

Malus ſativa, fructu maculis vitreis foris & intus notato. *Mala vitrea Cord. Hiſt. 181. Pomme de glace.*

Malus ſativa, fructu pediculo ferme carente. *Poma Capendua Ruell. de Nat. Stirp. 251. Poma Capenduta, Curtipendia ſive Curtipanda Car. Steph. Præd. ruſt. 147. Mala Ceſtiana quibuſdam Lugd. 286. Mala Curtipendula dicta J. B. 1. 21. Pomme de Courpendu, ou Capendu ou Pomme de Bardin.*

Malus ſativa, fructu ſubrotundo, è viridi palleſcente, acido-dulci. *Mala Praſomila C. B. Pin. 433. Deſcript. Poma Renetia Car. Steph. Præd. ruſt. 147. Renette blanche, ou franche.*

Malus sativa, fructu subrotundo, è viridi ferrugineo. *Renette grise.*

Malus sativa, fructu mammoso. *Poma orthomastica Ruell. de Nat. Stirp. 250. Pomme tapone.*

Malus sativa, fructu orbiculato, odorato. *Poma orbiculata Ruell. de Nat. Stirp. 250. Mala orbiculata seu Epirotica Lugd. 186. Pomme Rose.*

Malus sativa, fructu splendidè purpureo. *Malus sapido fructu, striis rubris picto H. R. Par. Mala Apiola & Milerosa Math. Pomme d'Api.*

Malus sativa, fructu sanguinei coloris ex austero subdulci. *Poma Rubelliana Ruell. de Nat. Stirp. 252. Pommes de Rouveau.*

Malus sativa, fructu magno, rubente, acidissimo, pediculo longo. *Pommes Cousinotes.*

Malus sativa, fructu magno, intensè rubente, Violæ odore. *Erythromelon magnum, Parisiacum J. B. 1. 14. Calville d'Autonne.*

Malus sativa, fructu magno, dilutè rubente & inodoro. *Calville blanche, ou Calville d'Eté.*

Malus sativa, fructu rubicundiore, maculis rubiginosis conspersо. *Poma Ratelliana Car. Steph. Præd. rust. 147. Pommes de Rateau.*

Malus sativa, fructu turbinato, tenero, fugaci. *Poma Passipona Ruell. de Nat. stirp. 251. Passepommes.*

Malus sativa, fructu oblongo, duro, Castaneæ sapore. *Poma Castinia Ruell. de Nat. stirp. 252. Pommes de Chastaigner ou de Martrange.*

Malus sativa, fructu globoso, partim rubro, partim luteo, ex acerbo subdulci. *Poma Francatura Ruell. de Nat. stirp. 252. Pommes de Francatu.*

Malus sativa, fructu orbiculato, sessili, saporis vinosi. *Oenomelum Vvirtembergicum J. B. 1. 9.*

Malus sativa, fructu pentagono, subacido, stelliformi. *Pomum pentagonum, perelegans, acido-dulce, utrinque sessile J. B. 1. 10. Pomme d'étoile.*

Malus sativa, fructu polygono, saporis vinosi, acidiusculi. *Pomum quadratum Mont-Belgardensibus, acidum, flavum J. B. 1. 10. Pommes quarrées.*

Malus sativa, fructu magno, angulato, saporis vinosi, subacidi. *Oenomelum magnum, Bliensрachianum J. B. 1. 11.*

Malus sativa, fructu magno, pileiformi, è luteo virescente. *Malum turbinatum, majus, virescens J. B. 1. 12.*

Malus sativa, fructu striato, punctis rubentibus conspersо. *Malum striatum Balnei admirabilis, elegans J. B. 1. 15.*

Malus sativa, fructu partim albo, partim rubello, cum maculis rubentibus. *Malum concharum venerearum modo maculatum, dulcacidum J. B. 1. 18.*

Malus sativa, fructu angulato, dulci, in ore liquescente. *Mala liquescentia & sonora dicta, dulcia J. B. 1. 20.*

Malus sativa, fructu angulato, albo-citrino, fugaci. *Pomum angulatum, albo-citrinum, fugax J. B. 1. 21.*

Malus fructifera, flore fugaci H. R. Par. *Malus non florida dicta J. B. 21. Pomme-figue.*

Malus sativa, fructu oblongo, è cinereo ferrugineo, saccharato, Anisi

odore. *Fenoüillet, ou Pomme d'Anis.*

Malus ſativa, fructu partim albido, punctato, partim ſtriis intensè rubris diſtincto. *Pomme violette.*

Malus ſativa, fructu purpureo, duro, ſaccharato. *Pomme de Jeruſalem.*

Malus ſativa, fructu ſeſſili, rubro ſaccharato, ſuaviſſimo. *Pomme Druë permein d'Angleterre.*

Malus ſativa, fructu oblongo, nonnihil arcuato, candicante, acido-dulci. *Haute-bonté ou Blandilalie.*

GENUS VI.

Punica. *Grenadier.*

Tab. 407. PUNICA eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante: cujus calyx C, D campaniformis, multifidus, abit deinde in fructum G ferè globoſum, coronatum H, in plura loculamenta diviſum I acinis K ſucci plenis fœta, placentæ M affixis, membranis tenuiſſimis diſtinctis, & ſemine turgentibus ut plurimùm oblongo L.

Punicæ ſpecies ſunt.

Punica quæ Malum Granatum fert Cæſalp. 141. *Malus punica, ſativa C. B. Pin. 438. Malus punica J. B. 1. 76. Malus Granata ſive Punica Tabern. Icon. 1033.*

Punica ſylveſtris Cord. Hiſt. 184. *Malus punica ſylveſtris C. B. Pin. 438.*

Punica fructu dulci. *Malus punica ſativa, fructu dulci C. B. Pin. 438.*

Punica fructu medii quaſi ſaporis. *Malus Punica, ſativa, fructu medii quaſi ſaporis C. B. Pin. 438.*

Punica ſativa, fructu majori, granis majoribus Amethyſtinis, criſpis, *Malus punica, fructu pulpoſo & granis majoribus Amethyſtinis, criſpis, jucundioris ſaporis H. Cathol.*

Punica ſativa, fructu minori, granis minoribus, Amethyſtinis, criſpis. *Malus Punica fructu pulpoſo, minori, granis minoribus, Amethyſtinis criſpis H. Cathol.*

Punica flore pleno, majore. *Malus Punica, flore pleno H. R. Par. Balauſtia Hiſpanica J. B. 1. 82. Balauſtium Tabern. Icon. 1033. Balauſtia flore pleno, majore C. B. Pin. 438.*

Punica flore pleno, majore, variegato. *Malus Punica, flore pleno, majore, variegato H. R. Par.*

Punica flore pleno, minore. *Balauſtia flore pleno, minore C. B. Pin. 438. Balauſtium flore minore, Romanum Eyſt.*

Punica Americana, nana ſeu humillima Lign.

GENUS VII.

Roſa. *Roſier.*

Tab. 408. ROSA eſt plantæ genus, flore A ex plurimis petalis B in orbem poſitis conſtante, cujus calyx C foliatus abit deinde in fructum D ſubrotundum,

vel oblongum E carnofum, unicapfularem F G, feminibufque fœtum H I ut plurimùm angulatis & villofis.

Rofæ fpecies funt.

Rofa rubra, fimplex C. B. Pin. 481. *Rofa rubra, flore fimplici ferè J. B. 2. 34.* *Rofa Damafcena Lob. Icon. 206.*

Rofa rubra, multiplex C. B. Pin. 481. *Rofa rubra, flore valde pleno & femipleno J. B. 2. 34. Rofa Milefia, flore rubro, pleno Eyst.*

Rofa ex rubro nigricante flore pleno Eyft.

Rofa rubicunda, quæ non omnino dehifcit ut Plinii Græcula Cam. Hort.

Rofa rubra, pallidior C. B. Pin. 481. *Rofa holofericea Lob. Icon. 207.*

Rofa rubra, pallidior, flore pleno H. R. Monfp.

Rofa faturatiùs rubens C. B. Pin. 481. *Rofa purpurea five in rubro nigricans Cam. Hort.*

Rofa purpurea C. B. Pin. 481. *Rofa Provincialis, major Tabern. Icon. 1084. Rofa rubello flore majore, multiplicato, five pleno, incarnata vulgò J. B. 2. 36.*

Rofa purpurea, flore fimplici H. R. Par.

Rofa verficolor C. B. Pin. 481. *Rofa Præneftina, alba & verficolor J. B. 2. 37. Rofa verficolor Cluf. Hift. 114.*

Rofa Anglica, verficolor Paff.

Rofa Bafilica ex albido colore & rubello varia D. de Bertinieres Joncq. Hort. *La Mipartie.*

Rofa Ciphiana feu Rofa Pimpinellæ foliis, minor, noftras, flore eleganter variegato Scot. Illuftr. Part. 2. 46.

Rofa maxima, multiplex C. B. Pin. 481. *Rofa Hollandica, rubella, plena, quibufdam Centifolia, fpinofo frutice J. B. 2. 37. Rofa Centifolia, Batavica Cluf. Hift. 113.*

Rofa multiplex, media C. B. Pin. 482. *Rofa Centifolia, Batavica, altera J. B. 2. 38. Rofa Centifolia, Batavica, ij Cluf. Hift. 114.*

Rofa alba, vulgaris, major C. B. Pin. 482. *Rofa candida, plena & femiplena J. B. 2. 44. Rofa alba Tabern. Icon. 1083.*

Rofa flore albo, pleno Eyft.

Rofa alba, minor C. B. Pin. 482. *Rofa lacteola J. B. 2. 45. Rofa lacteola, quæ Centifolia Plinii videtur Eyft.*

Rofa mofchata, major J. B. 2 45. *Rofæ mofchatæ major fpecies Lob. Icon. 208.*

Rofa mofchata, fimplici flore C. B. Pin. 482. *Rofa mofchata, minor, flore fimplici J. B. 2. 45. Rofa mufcata, alba Tabern. Icon. 1086.*

Rofa mofchata, flore pleno C. B. Pin. 482. *Rofa mofchata, minor, flore pleno J. B. 2. 47. Rofa mufcata, alba, multiplex Tabern. Icon. 1086.*

Rofa mofchata, fempervirens C. B. Pin. 482. *Rofa fempervirens Clufio J. B. 2. 48. Rofa fempervirens, flore prorfus nivei candoris Cluf. Hift. App. Alt.*

Rofa fpinis carens, flore majore C. B. Pin. 482. *Rofa Acanthos, flore pleno, coloris rubelli J. B. 2. 35. Rofa fine fpinis Tabern. Icon. 1085.*

Rosa sine spinis, flore minore C. B. Pin. 482. *Rosa sine spinis, colore penè fœcum vini rubri J. B. 2. 35. Rosa sine spinis altera Clus. Hist. 115.*

Rosa folio crispo, flore rubello, sive incarnato J. B. 1. 37. *Rosa folio subrotundo & crispo C. B. Pin. 482.*

Rosa sylvestris, vulgaris, flore odorato, incarnato C. B. Pin. 483. *Rosa sylvestris, alba, cum rubore, folio glabro J. B. 2. 43. Rosa sylvestris Tabern. Icon. 1088.*

Rosa sylvestris, flore majore & rubente C. B. Pin. 483. *Rosa sylvestris, flore rubro Eyst.*

Rosa canina, duplicato flore, Burdigalensis quorundam H. R. Par.

Rosa sylvestris, flore pleno C. B. Pin. 483. *Rosa Eglantina, flore pleno J. B. 2. 43. Rosa sylvestris, odorata, flore multiplici Lob. Icon. 210.*

Rosa sylvestris, foliis odoratis C.B.Pin. 483. *Rosa foliis odoratis, Eglantina dicta J. B. 2. 41. Rosa Eglanteria Tabern. Icon. 1087.*

Rosa sylvestris, odoratissimo, rubro flore C. B. Pin. 483. *Rosa sylvestris, rubella, parvo frutice J. B. 2. 35. Rosæ sylvestris genus tertium Trag. 988.*

Rosa sylvestris, odorata, albo flore C. B. Pin. 483. *Rosa humilis, flore albo Clusii J. B. 2. 45. Rosa quarta an Græcula Plinii ? Clus. Hist. 116.*

Rosa odore Cinnamomi, simplex C. B. Pin. 483. *Rosa Cinnamomea, floribus subrubentibus, spinosa J. B. 2. 39. Rosè de Canelle Lob. Icon. 209.*

Rosa odore Cinnamomi, flore pleno C. B. Pin. 483. *Rosa minor, rubello multiplicato flore, asperis spinis armata J. B. 2. 38. Rosa Cinnamomea, pleno flore Clus. Hist. 115.*

Rosa minor, rubello flore, quæ vulgò à mense Maio Maialis dicitur C. B. Pin. 483. *Rosa rubello flore parvo, simplici, non spinosa J. B. 2. 39. Rosa Provincialis, minor Tabern. Icon. 1085.*

Rosa lutea, simplex C. B. Pin. 483. *Rosa lutea J. B. 2. 47. Tabern. Icon. 1087.*

Rosa lutea, multiplex C. B. Pin. 483. *Rosa lutea, flore pleno J. B. 2. 48. Rosa flava, plena Clus. Hist. 114.*

Rosa campestris, spinosissima, flore albo, odoro C. B. Pin. 483. *Rosa pumila, spinosissima, foliis Pimpinellæ glabris, flore albo J. B. 2. 40. Rosa Dunensis, species nona Dod Pempt. 187.*

Rosa pumila, spinosissima, flore rubro J. B. 2. 41. *Cynorrhodon polyacanthon Lugd. 127.*

Rosa Alpina, pumila, Montis Rosarum, Pimpinellæ foliis minoribus ac rotundioribus flore minimo, lividè rubente H. Cathol.

Rosa sylvestris, pumila, rubens C. B. Pin. 483. *Rosa pumila, Pannonica, flore rubello J. B. 2. 35. Rosa sexta sive pumila Clus. Hist. 117.*

Rosa sylvestris, Pomifera, major C. B. Pin. 484. *Rosa pomo spinoso, folio hirsuto J. B. 2. 38.*

Rosa arvensis, candida C. B. Pin. 484. *Rosa sylvestris, folio glabro, flore pla-*

ne albo J. B. 2. 44. Rosa sylvestris quarta species Trag. 988.

Rosa campestris, repens, alba C. B. Pin. 484. *Cynosbatos sive Cynorrhodos 3* Lob.
3 Cord. in Diosc. 19.

Rosa minima J. B. 2. 41.

Rosa campestris, spinis carens, biflora C. B. Pin. 484. *Rosa Græca & Cynorrhodon læve Lugd. 126.*

Rosa omnium Calendarum H. R. Par. *Roses de tous les mois.*

Rosa omnium Calendarum, flore albo H. R. Monsp.

Rosa omnium Calendarum, flore pleno, carneo D. Boutin Joncq. Hort.

Rosa omnium Calendarum, flore simplici, purpureo D. Boutin Joncq. Hort.

Rosa punicea Corn. 11. *Rosa sylvestris, Austriaca, flore phœniceo Park. Theat. 1019.*

Rosa inapertis floribus, alabastro crassiore, Francofurtensis quibusdam H. R. Par. *Rose à gros cul.*

Rosa sylvestris, fructu majore, hispido Raii Synops. 296.

Genus VIII.

Grossularia. *Groselier.*

Grossularia est plantæ genus, flore A, B rosaceo, plurimis scilicet petalis C 1, 2, 3, 4, 5 in orbem positis constante, in incisuris calycis D monophylli & pelviformis nascentibus. Hujus autem posterior pars E abit deinde in baccam F globosam vel ovatam, mollem, seminibus fœtam G exiguis H. Tab. 409.

Grossulariæ species sunt.

Grossularia simplici acino vel spinosa, sylvestris C. B. Pin. 455. *Uva crispa sive Grossularia J. B. 1. 47. Uva crispa Dod. Pempt. 748.* L.

Grossularia spinosa, sativa C. B. Pin. 445. *Grossularia majore fructu Clus. Hist. 120.*

Grossularia spinosa, sativa, altera, foliis latioribus C. B. Pin. 445. *Grossularia spinosa, fructu obscurè purpurascente J. B. 1. 48. Grossularia fructu obscurè purpurascente Clus. Hist. 120.*

Grossularia simplici acino, cæruleo, non spinosa C. B. Pin. 455.

Grossularia sive Uva crispa alba, maxima, rotunda H. Edinb.

Grossularia maxima, subflava, oblonga H. Edinb.

Grossularia fructu quasi gemino, sine acino H. Edinb.

Grossularia multiplici acino, sive non spinosa, hortensis rubra sive Ribes officinarum C. B. Pin. 455. *Ribes vulgaris, acidus, ruber J. B. 2. 97. Ribesium fructu rubro Dod. Pempt. 749.*

Grossularia hortensis, majore fructu rubro C. B. Pin. 455. *Ribes flore rubente J. B. 2. 98. Ribes ij genus amplioribus foliis & majore fructu Clus. Hist. 119.*

Grossularia hortensis, majore fructu albo H. R. Par.

Grossularia distinctis baccis C. B. Pin. 455. *Ribes μονόκαρπος Clus. Hist. 120. Ribes monocarpos J. B. 2. 98.*

Groſſularia hortenſis,fructu margaritis ſimili C. B. Pin. 455. *Ribes vulgaris, acidus, albas baccas ferens J. B. 2. 98. Ribes vulgaris albo fructu Cluſ. Hiſt. 120.*
Groſſularia vulgaris, fructu dulci C. B. Pin. 455. *Cluſ. Hiſt. 120. Ribes Alpinus, dulcis J. B. 2. 98.*
Groſſularia non ſpinoſa, fructu nigro, majore C. B. Pin. 455. *Ribes nigrum vulgò dictum, folio olente J. B. 2. 98. Ribeſium fructu nigro Dod. Pempt. 749.*
Groſſularia non ſpinoſa, fructu nigro, minore C. B. Pin. 455.
Groſſularia Americana, Plantaginis folio ampliſſimo Plum.
Groſſularia Americana, Plantaginis folio lato,fructu minimo,cæruleo Plum.
Groſſularia Americana, Plantaginis folio anguſtiore, hirſuto Plum.
Groſſularia Americana, Plantaginis folio glabro, flore roſeo Plum.

GENUS IX.

Myrtus. *Mirte.*

Tab. 409. MYRTUS eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante, cujus calyx C abit deinde in baccam D Olivæformem, coronatam E, in tria loculamenta diviſam F, ſeminibuſque fœtam G ut plurimùm reniformibus.

Myrti ſpecies ſunt.

Myrtus latifolia, Romana C. B. Pin. 468. *Myrtus altera Dod. Pempt. 772.*
Myrtus latifolia, Bætica, 1. vel foliis Laurinis C.B.Pin. 469. *Myrtus Bætica, latifolia, domeſtica J. B. 1. 511. Cluſ. Hiſt. 65.*
Myrtus latifolia, Bætica 2. vel foliis Laurinis, confertim naſcentibus C. B. Pin. 469. *Myrtus Bætica, latifolia, exotica Cluſ. Hiſt. 65.*
Myrtus latifolia, Belgica C.B.Pin. 469. *Myrtus latifolia, Belgica, fortè Romana J. B. 1. 512. Myrtus media Cluſ. Hiſt. 67.*
Myrtus communis, Italica C. B. Pin. 468. *Myrtus vulgaris, ſylveſtris J. B. 1. 510. Cam. Hort.*
Myrtus communis, Italica, baccis albis H. R. Monſp.
Myrtus anguſtifolia, Bætica C. B. Pin. 469. *Myrtus exotica anguſtifolia J. B. 1. 511. Myrtus Bætica, anguſtifolia Cluſ. Hiſt. 66.*
Myrtus ſylveſtris, foliis acutiſſimis C. B. Pin. 469. *Myrtus Bætica, ſylveſtris Cluſ. Hiſt. 66.*
Myrtus foliis minimis & mucronatis C. B. Pin. 469. *Myrtus anguſtifolia, minor J. B. 1. 513. Myrtus domeſtica, fructu albo Cluſ. Hiſt. 67.*
Myrtus minor, vulgaris C. B. Pin. 469. *Lob. Icon. 127. Myrtus Tarentina Cluſ. Hiſt. 67. J. B. 1. 512.*
Myrtus minor, vulgaris, foliis ex luteo variegatis H. L. Bat.
Myrtus Hiſpanica, latifolia, fructu albo.

SECTIO IX.

De Arboribus & Fruticibus flore rofaceo, cujus calyx abit in fructum officulis fœtum.

GENUS I.

Cornus, *Cornouiller.*

CORNUS eft plantæ genus, flore A, B, C rofaceo, plurimis fcilicet petalis D in orbem pofitis conftante, cujus calyx E deinde abit in fructum F Olivæformem, vel globofum, mollem, carnofum, officulum condentem G in duo loculamenta divifum H nucleis fœta I. *Tab. 410.*

Corni fpecies funt.

Cornus hortenfis, mas C. B. Pin. 447. *Cornus fativa feu domeftica J. B. 1. 210. Cornus Cluf. Hift. 12.*

Cornus hortenfis, mas, fructu ceræ colore C. B. Pin. 447.

Cornus hortenfis, mas, fructu albo C. B. Pin. 447.

Cornus hortenfis, mas, fructu faturatiùs rubente, cum officulo craffiore & breviore C. B. Pin. 447.

Cornus fylveftris, mas C. B. Pin. 447. *Cornus mas, pumilio Cluf. Hift. 13.* L

Cornus fœmina C. B. Pin. 447. *Lob. Icon. 169. Cornus fœmina, putata Virga fanguinea J. B. 1. 214. Sanguin.* L

Cornus fœmina, foliis variegatis H. L. Bat.

GENUS II.

Mefpilus. *Neflier.*

MESPILUS eft plantæ genus, flore A rofaceo, plurimis fcilicet petalis B in orbem pofitis conftante, cujus calyx C foliatus D abit deinde in fructum E ferè globofum, coronatum F, carnofum, mollem, unicapfularem G officula condentem H nucleo fœta I oblongo K. *Tab. 410.*

Mefpili fpecies funt.

Mefpilus Germanica, folio Laurino, non ferrato five Mefpilus fylveftris C. B. Pin. 453. *Mefpilus vulgaris J. B. 1. 69. Mefpilus Dod. Pempt. 801.* L

Mefpilus folio Laurino, major C. B. Pin. 453. *Mefpilus domeftica Lob. Icon. 166.*

Mefpilus folio Laurino, major, fructu præcoci, fapidiori, oblongo, leviori feu rariori fubftantiâ H. Cathol.

Mefpilus folio Laurino, major, fructu minori, rariori fubftantiâ H. Cathol.

Mefpilus fructu medio, è rotundo oblongo, aufteriori infulfo, coronâ clausâ H. Cathol.

Mefpilus Apii folio laciniato C. B. Pin. 453. *Mefpilus Aronia veterum J. B.*

1. 67. Mespilus Aronia Dod. Pempt. 801. Azarolier ou Azerolier.
Meſpilus Apii folio laciniato, flore pleno H. L. Bat.
Meſpilus Apii folio laciniato, fructu majore, intenſiùs rubro, gratioris ſaporis H. Cathol.
Meſpilus Apii folio laciniato, fructu ex albo luteſcente, minori H. Cathol.
Meſpilus Apii folio laciniato, agrios, fructu minori, ex albo luteſcente, umbilicum verſus turbinato H. Cathol.
Meſpilus Canadenſis, Sorbi torminalis facie. *Meſpilus Apii folio, Virginiana, horrida, fructu amplo, coccineo Pluk. Tab. 46. fig. 4.*
Meſpilus aculeata, Pyrifolia, denticulata, ſplendens, fructu inſigni, rutilo, Virginenſis Pluk. Tab. 46. fig. 1.
Meſpilus Apii folio, ſylveſtris, ſpinoſa ſive Oxyacantha C. B. Pin. 454. *Oxyacantha vulgaris ſive Spinus albus J. B. 1. 49. Oxyacanthus ſive ſpina acuta Dod. Pempt. 751. Epine blanche. Aubepin.*
Meſpilus ſpinoſa ſive Oxyacantha flore pleno. *Oxyacantha ſive ſpina alba, flore pleno Munt. Hiſt. 186. Epine blanche à fleur double.*
Meſpilus aculeata, Amygdali folio. *Oxyacantha Dioſcoridis ſive ſpina acuta, Pyri folio C. B. Pin. 454. Pyracantha quibuſdam J. B. 1. 51. Rhamnus tertius Dioſcoridis Lob. Icon. 182.*
Meſpilus Apii folio, ſylveſtris, triphylla, ſterilis, robuſtioribus ſpinis H. Cathol.
Meſpilus ſylveſtris, ſpinoſa, hirſuta, Apii folio palmato, fructu majori H. Cathol.
Meſpilus folio rotundiori, fructu nigro, ſubduci. *Alni effigie, lanato folio, minor C. B. Pin. 452. Vitis Idæa iij Cluſ. Hiſt. 62. Amelanchier.*
Meſpilus folio ſubrotundo, fructu rubro. *Cotonaſter folio rotundo, non ſerrato C. B. Pin. 452. Cotoneaſter J. B. 1. 73.*
Meſpilus Americana, folio lato, ſubtus ſpinoſo, fructu rubro Plum.

Classis XXII.

DE ARBORIBUS ET FRUTICIBUS.

Flore papilionaceo.

Sectio I.

De Arboribus, & Fruticibus flore papilionaceo, foliis singularibus, alterno aut verticillato ordine dispositis.

Genus I.

Genista. *Genêt.*

Genista est plantæ genus, flore A papilionaceo, cujus pistillum B quod surgit è calyce C abit deinde in siliquam D planam, in duas partes dehiscentem E, F seminibusque fœtam G quasi reniformibus. His notis addenda sunt folia H, I alterno aut verticillato ordine nascentia. *Tab. 411.*

Genistæ species sunt.

Genista Juncea J. B. 1. 395. *Spartium arborescens, seminibus Lenti similibus C. B. Pin. 396. Spartium Dioscoridæum, Narbonense & Hispanicum Lob. Icon. 91. Genêt d'Espagne.*

Genista Hispanica, pumila, odoratissima.

Genista tinctoria, Germanica C. B. Pin. 395. *Tinctorius flos J. B. 1. 391. Genista tinctoria Dod. Pempt. 763.* L

Genista tinctoria, Germanica, foliis angustioribus C. B. Pin. 395.

Genista tinctoria, frutescens, foliis incanis C. B. Pin. 395. *Genistella tinctoria, Hispanica J. B. 1. 392. Genista tinctoria, Hispanica Clus. Hist. 101.*

Genista tinctoria, latifolia, Lucensis J. B. 1. 392.

Genista tinctoria, Lusitanica, maxima. *Piurna Lusitanorum.*

Genista Lusitanica, parvo flore luteo.

Genista humilior, Pannonica. *Chamægenista foliis Genistæ vulgaris C. B. Pin. 395. Chamægenista 1. Clus. Hist. 103.* L

Genista ramosa, foliis Hyperici C. B. Pin. 395. *Genistella pilosa J. B. 1. 393. Genista minima Lugd. 173.*

Genista radiata sive stellaris J. B. 1. 399.

Genista sive Spartum purgans J. B. 1. 404.
Genista Africana, frutescens, Rusci nervosis foliis Oldenl. *Planta leguminosa Æthiopica, foliis Rusci Breyn. Cent. 1. 69.*
Genista Africana, frutescens, Rusci angustis foliis Oldenl.
Genista Africana, Lavandulæ folio Oldenl.
Genista Africana, Juncea, floribus cæruleis, foliis minimis Oldenl.
Genista Africana, minima, foliis Myrti in exquisitum mucronem desinentibus Oldenl.
Genista Africana, Rorismarini foliis, flore aureo Oldenl.
Genista Africana, arborescens, argenteâ lanugine pubescens Oldenl.
Genista Africana, frutescens, spicata, purpurea, foliis angustissimis Oldenl.
Genista Africana, frutescens, foliis Tarton-raire, flore purpureo Oldenl.
Genista Africana, Laricis foliis longioribus & lanuginosis Oldenl.
Genista Africana, Laricis foliis crassioribus & hirsutis Oldenl.
Genista Africana, frutescens, spicata, Laricis foliis Oldenl.
Genista Africana, frutescens, capitata, Laricis foliis Oldenl.
Genista Africana, spicata, lutea, foliis Laricis Oldenl.
Genista Africana, frutescens, capitulis lanuginosis, Laricis brevissimo folio Oldenl.
Genista Africana, frutescens, Laricis incanis foliis Oldenl.
Genista Africana, Camphoratæ folio, floribus luteis, minimis Oldenl.
Genista Africana, foliis Gallii Oldenl.
Genista Africana, Dorycnii facie Oldenl.

GENUS II.

Crotalaria. *Crotalaire.*

CROTALARIA est plantæ genus, à Genista diversum filiquarum formâ, quæ turgent Anonidis more: ab Anonide verò differt foliis singularibus.

Crotalariæ species sunt.

Crotalaria Asiatica, folio singulari, verrucoso, floribus cæruleis H. L. Bat.
Crotalaria Asiatica, folio singulari, cordiformi, floribus luteis H. L. Bat.
Crotalaria hirsuta, minor, Americana, sagittata H. L. Bat.
Crotalaria Africana, Styracis folio, flore cæruleo. *Genista arborescens, Africana, Styracis folio, flore cæruleo H. L. Bat.*
Crotalaria Americana, Ari folio sagittato, flore purpurascente Plum.
Crotalaria Indiæ Orientalis, Nummulariæ folio, floribus & filiquis minimis.
Crotalaria Americana, Asari folio. *Phaseolus minimus, perennis, Americanus, flore luteo, foliis Asari lanuginosis, solitariis Breyn. Prodr. 2.*

GENUS III.

Spartium.

Tab. 412. SPARTIUM est plantæ genus, flore A papilionaceo, cujus pistillum C quod surgit è calyce B abit deinde in filiquam D, G brevem, subrotundam, turgi-

dulam, femine fœtam E, H ut plurimùm reniformi F.

Spartii ſpecies ſunt.

Spartium alterum, monoſpermon, ſemine reni ſimili C. B. Pin. 396. *Spartium Hiſpanicum, lobis rotundiuſculis, flore luteo J. B. 1. 397. Spartium ij, Hiſpanicum Cluſ. Hiſt. 102.*

Spartium 3. flore albo C. B. Pin. 396. *Spartium Hiſpanicum, flore candido J. B. 1. 398. Spartium 3, Hiſpanicum Cluſ. Hiſt. 103.*

Spartium Americanum, Portulacæ foliis, aculeatum, Ebeni materie Plum.

Spartium Americanum, ſcandens, Citri foliis, floribus albis, ad nodos confertim naſcentibus Plum.

GENUS IV.

Geniſta-Spartium.

GENISTA-SPARTIUM eſt plantæ genus, à Geniſta & Spartio aculeis diſtinctum. *Tab. 412.*

Geniſtæ Spartii ſpecies ſunt.

Geniſta-Spartium ſpinoſum, majus, primum, flore luteo C. B. Pin. 394. *Aſpalathus ſecunda, Monſpelienſis J. B. 1. 402. Geniſta-Spartium ſpinoſum, majus, Lob. Icon. 82.*

Geniſta-Spartium ſpinoſum, majus, ſecundum, flore pallido C. B. Pin. 394. *Aſpalathus alter, ij Cluſ. Hiſt. 106.*

Geniſta-Spartium ſpinoſum, majus, tertium, hirſutum C.B.Pin. 394. *Aſpalathus alter, iij Cluſ. Hiſt. 106. Aſpalathus Abrotani facie, incana J. B. 1. 403.*

Geniſta-Spartium ſpinoſum, majus, tenuius & glabrum H. R. Par.

Geniſta-Spartium ſpinoſum, minus C. B. Pin. 394. *Aſpalatho Monſpeliano affinis, Scorpius ij Cluſio J. B. 1. 403. Scorpius ij Cluſ. Hiſt. 107.*

Geniſta-Spartium minus, ſaxatile, aculeis horridum. *Spartium aphyllon, fruticoſum, Junceis aculeis, lanatis capitulis Adv. 409.*

Geniſta-Spartium majus, brevioribus & longioribus aculeis. *Geniſta ſpinoſa, major, brevibus aculeis C. B. Pin. 394. Geniſtellæ ſpinoſæ affinis, Nepa quibuſdam J. B. 1. 400. Scorpius 1. Cluſ. Hiſt. 106.*

Geniſta-Spartium minus, Germanicum. *Geniſta ſpinoſa, minor, Germanica C. B. Pin. 395. Geniſta aculeata, folioſa J. B. 1. 399. Geniſtella Dod. Pempt. 760.*

Geniſta-Spartium minus, Anglicum. *Geniſtella minor, Aſpalathoides, vel Geniſta ſpinoſa, Anglica C. B. Pin. 395. Geniſtella minor, Aſpalathoides J. B. 1. 401.*

Geniſta-Spartium, Montis ventoſi. *Geniſtella Montis ventoſi, ſpinoſa J. B. 1. 400. Geniſta ſpinoſa, minor, Hiſpanica, villoſiſſima C. B. Pin. 395.*

Geniſta-Spartium Hiſpanicum, lanuginoſum, longiſſimis & tenuiſſimis aculeis tridentatis munitum.

Geniſta-Spartium Luſitanicum, lanuginoſum, aculeis tridentatis, longioribus munitum.

Genista-Spartium Lusitanicum, aculeis tridentatis brevioribus munitum.
Genista-Spartium Lusitanicum, brevissimis, crassioribus, tridentatis, incurvis aculeis munitum.
Genista-Spartium Lusitanicum, aculeis brevissimis cæsiis munitum.
Genista-Spartium Lusitanicum, densissimis aculeis horridum, glomerato flore.
Genista-Spartium Lusitanicum, argenteum, validissimis aculeis munitum, copioso flore. *Erinacea altera, Lusitanica V. Lusit.*
Genista-Spartium Lusitanicum, majus & spinosius, spicato flore.
Genista-Spartium Algarviense, humilius, parvo flore.
Genista-Spartium Lusitanicum, minus, spicato flore.
Genista-Spartium Lusitanicum, siliquâ falcatâ.

GENUS V.

Erinacea.

ERINACEA est plantæ genus, à Genista-Spartio diversum, quod aculeis densis Erinaceum seu Hystricem referat.

Erinaceæ species sunt.

Erinacea Hispanica. *Erinacea Clus. Hist. 107. Genista Erinacea J. B. 1. 403. Genista-Spartium spinosum, foliis Lenticulæ, floribus ex cæruleo purpurascentibus C. B. Pin. 394.*

Erinacea Cretica. *Echinus id est Tragacantha altera P. Alp. Exot. 56.*

GENUS VI.

Genistella.

Tab. 415. GENISTELLA est plantæ genus, à Genista diversum foliis quadam veluti articulatione sibi invicem innascentibus.

Genistellæ species sunt.

Genistella herbacea sive Chamæspartium J.B. 1. 393. *Chamægenista sagittalis C. B. Pin. 395. Chamægenista ij Clus. Hist. 104.*

Genistella herbacea, platyphyllos J. B. 1. 394. *Chamægenista caule foliato C. B. Pin. 396. Chamægenista peregrina Clus. Hist. 104.*

Genistella fruticosa, Lusitanica, latifolia.

Genistella fruticosa, Lusitanica, angustifolia.

GENUS VII.

Siliquastrum. *Guainier.*

Tab. 414. SILIQUASTRUM est plantæ genus, flore papilionaceo A, alis tamen B C, vexillo D supereminentibus, carinâque E ex duobus petalis F compositâ: pistillum autem H staminibus I obvolutum, ex calyce G emergens abit deinde in siliquam K planam, membranaceam, seminibus fœtam L, M quasi reniformibus N. His notis addenda sunt folia alterno ordine disposita.

Siliquaſtri ſpecies ſunt.

Siliquaſtrum Caſt. Dur. 415. *Judaica arbor J. B. 1. 433. Siliqua ſylveſtris, rotundifolia C. B. Pin. 402. Arbor Judæ Dod. Pempt. 786. Arbre de Judas.*

Siliquaſtrum flore albo. *Arbre de Judas à fleur blanche.*

Siliquaſtrum amplioribus ſiliquis & foliis acuminatis.

Siliquaſtrum Canadenſe. *Siliqua ſylveſtris, rotundifolia, Canadenſis H. R. Par.*

SECTIO II.

De Arboribus & Fruticibus flore leguminoſo, folio terno ſingulis pediculis innaſcente.

GENUS I.

Anagyris. *Bois puant.*

ANAGYRIS eſt plantæ genus, flore A papilionaceo, cujus vexillum *Tab. 415.* cæteris petalis longe brevius eſt: piſtillum autem B quod ſurgit è calyce C abit deinde in ſiliquam D Phaſeoli, ſiliquæ æmulam, ſeminibus fœtam EF ut plurimùm reniformibus GH. His notis addenda ſunt folia terna, ſingulis pediculis innaſcentia.

Anagyridis ſpecies ſunt.

Anagyridis fœtida C. B. Pin. 391. *Anagyris vera, fœtida J. B. 1. 364. Anagyris Dod. Pempt. 785.*

Anagyris fœtida, Cretica, oblongis foliis, luteis floribus Barr. Icon.

GENUS II.

Cytiſus. *Citiſe.*

CYTISUS eſt plantæ genus, flore A,B papilionaceo, è cujus calyce C ſur- *Tab. 416.* git piſtillum D quod deinde abit in ſiliquam E, I planam, in duas partes dehiſcentem FG, KL ſeminibuſque fœtam HM planis & oblongis. His notis addenda ſunt folia terna N ſingulis pediculis innaſcentia, Fœni-Græci *Lib. 3. cap. 113.* aut Loti trifoliæ æmula ut ait Dioſcorides.

Cytiſi ſpecies ſunt.

Cytiſus hirſutus J. B. 1. 372. *Cytiſus foliis ſubrufa lanugine hirſutis C. B. Pin. 390. Cytiſus iij Cluſ. Hiſt. 94.*

Cytiſus incanus, ſiliquâ longiore C. B. Pin. 390. *Cytiſus Lob. Icon. 45.*

Cytiſus hirſutus, flore luteo purpuraſcente C. B. Pin. 390. *Cytiſus magnus, flore luteo, purpuraſcente Pon. Bald. Ital. 148.*

Cytiſus minoribus foliis, ramulis tenellis, villoſis C. B. Pin. 390. *Cytiſus Hiſpanicus primus Cluſii, folio vireſcente J. B. 1. 369. Cytiſus 1 Cluſ. Hiſt. 94.*

Cytiſus glabris foliis ſubrotundis, pediculis breviſſimis C. B. Pin. 390. *Cytiſus glaber, ſiliquâ lata J. B. 1. 373. Cytiſus v, rotundifolius Tabern. Icon. 1095.*

Cytiſus glaber, viridis C. B. Pin. 390. *Cytiſus ij Tabern. Icon. 1094.*

Cytiſus glaber, nigricans C. B. Pin. 390. *Cytiſus Geſneri, cui flores ferè ſpicati J. B. 1. 370. Cytiſus iiij Cluſ. Hiſt. 95.*

Cytiſus foliis incanis,anguſtis,quaſi complicatis C. B. Pin. 390. *Cytiſus montis Calcaris J. B. 1. 370. & Cytiſus Hiſpanicus Cluſii ſecundus Ejuſd. Cytiſus ij Cluſ. Hiſt. 94.*

Cytiſus Alpinus, latifolius, flore racemoſo , pendulo. *Anagyris non fœtida , major vel Alpina C. B. Pin. 391. Laburnum arbor trifolia , Anagyridi ſimilis J.B. 1. 361.*

Cytiſus Alpinus latifolius, flore racemoſo, pendulo,foliis variegatis. *Anagyris non fœtida, major , Alpina , foliis ex albo & viridi eleganter variegatis Almag. Bot.*

Cytiſus Alpinus, anguſtifolius, flore racemoſo, pendulo , longiori. *Anagyris non fœtens, minor C. B. Pin. 391. Eghelo Dod. Pempt. 785.*

Cytiſus Alpinus, flore racemoſo, pendulo, breviori. *Anagyris non fœtida, latifolia , floribus denſiùs congeſtis in breviorem uvam Schol. Bot.*

Cytiſus ſpicatus, flore purpureo Cat. Georg. à Tur. *Cytiſus præcox, ſpicatus, rubello flore, caule rubro Bocc. Muſ. Part. 2. 31. Tab. 19.*

Cytiſus Africanus, argenteus , flore atropurpureo Oldenl.

Cytiſus ſpinoſus H. L. Bat. *Acacia trifolia C. B. Pin. 392. Aſpalathus ſecunda , trifolia , quæ Acacia ſecunda Mathiolo , trifolia J. B. 1. 375. Acacia altera Dod. Pempt. 753.*

Cytiſus humilis, argenteus, anguſtifolius. *Trifolium argentatum , floribus luteis J. B. 2. 359. Lotus fruticoſus , incanus, ſiliquoſus C. B. Pin. 332. Lotus aſperior , fruticoſa , Lotus Narbonenſis , incana Lob. Icon. 41.*

Cytiſus glutinoſus, omnium minimus. *Trifoglio ſaſſatile , glutinoſo Zan. Hiſt. 202.*

Cytiſus argenteus, Linifolius Inſularum Stœchadum. *Cytiſus Inſularum Stœchadum, foliis oblongis, anguſtis, ſubtus argenteis Schol. Bot.*

Cytiſus Monſpeſſulanus, Medicæ folio, ſiliquis densè congeſtis & villoſis.

Cytiſus Hiſpanicus, procerior, Anagyridis folio, floribus glomeratis.

Cytiſus Hiſpanicus, humilior , floribus glomeratis.

Cytiſus Luſitanicus, Medicæ folio, floribus in foliorum alis.

Cytiſus Luſitanicus, foliis minimis, argenteis, parvo flore albo.

Cytiſus Luſitanicus, foliis exiguis, magno flore, ſiliquis latis & tomentoſis.

Cytiſus Africanus, hirſutus, anguſtifolius Oldenl.

Cytiſus Americanus, ſpinoſus, floribus luteis, ad alas naſcentibus Plum.

Cytiſus Americanus, fruteſcens, ſericeus Plum.

Cytiſus differt à Geniſta foliis ternis , ab Anonide verò ſiliquis planis. Cytiſi ſpecies flore fructuque carentes foliis ternis, ſingulis pediculis inſidentibus dignoſci ſolent maximè ſi fruteſcant.

GENUS

GENUS III.

Cytiso-Genista.

CYTISO-GENISTA est plantæ genus, à Genista & Cytiso diversum, quòd foliis sit partim singularibus, partim ternis.

Cytiso-Genistæ species sunt.

Cytiso-Genista scoparia, vulgaris, flore luteo. *Genista angulosa & scoparia* C. B. *Pin. 395. Genista angulosa, trifolia J. B. 1. 388. Genista Dod. Pempt. 761. Genêt commun.*

Cytiso-Genista scoparia, vulgaris, flore albo.

Cytiso-Genista Lusitanica, foliis Myrti, siliquis tomentosis.

Cytiso-Genista Lusitanica, magno flore.

SECTIO III.

De arboribus & Fruticibus, flore papilionaceo, foliis per conjugationes costæ plerumque innascentibus.

GENUS I.

Pseudoacacia.

PSEUDOACACIA est plantæ genus, flore papilionaceo A, ex cujus calyce B surgit pistillum C membranâ fimbriatâ D obvolutum, quod deinde abit in siliquam E planam, in duas partes dehiscentem F, G seminibusque fœtam H reniformibus. His notis addenda sunt folia K L veluti per conjugationes costæ M affixa, cui summæ folium impar I innascitur. *Tab. 417.*

Pseudoacaciæ species sunt.

Pseudoacacia vulgaris. *Arbor siliquosa, Virginensis, spinosa, Locus nostratibus dicta Park. Theat. 1550.*

Pseudoacacia Americana, latifolia, flore roseo Plum.

Pseudoacacia Americana, Fraxini folio, floribus violaceis Plum.

GENUS II.

Colutea. *Baguenaudier.*

COLUTEA est plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calyce B surgit pistillum C quod deinde abit in capsulam D membranaceam, vesicæ adinstar inflatam, seminibusque fœtam E, F reniformibus G. *Tab. 418.*

Coluteæ species sunt.

Colutea vesicaria C. B. Pin. 396. *J. B. 1. 380. Colutea Dod. Pempt. 784.*

Colutea vesicaria, vesiculis rubentibus J. B. 1. 380. Descript.

Colutea Æthiopica, flore purpureo Breyn. Cent. 1. 70.

Colutea humilis, Syriaca, flore violaceo Breyn. Cent. 1. 72.
Colutea Veræ Crucis, veficaria Prodr. Par. Bat.

GENUS III.

Emerus.

Tab. 418. EMERUS eft plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calyce C furgit piftillum B quod deinde abit in filiquam D tenuem, feminibus fœtam E ferè cylindraceis F.

Emeri fpecies funt.

Emerus Cæfalp. 117. *Colutea Scorpioides five filiquofa, major C. B. Pin. 397. Colutea Scorpioides, 1, elatior Cluf. Hift. 97.*

Emerus minor. *Colutea filiquofa, minor C. B. Pin. 397. Colutea Scorpioides, humilis J. B. 1. 382. Colutea Scorpioides, 1, humilior Cluf. Hift. 97.*

Emerus Americanus, filiquâ incurvâ. *Colutea foliis Anil nominatum J. B. 1. 384. Ifatis Indica foliis Rorifmarini, Glafto affinis C. B. Pin. 1130. Indigo.*

GENUS IV.

Coronilla.

Tab. 419. CORONILLA eft plantæ genus, flore A papilionaceo, cujus piftillum C quod furgit ex calyce B abit deinde in filiquam D ex multis partibus quafi articulatione conjunctis compofitam, quarum fingulæ G femine turgefcunt E oblongo F.

Coronillæ fpecies funt.

Coronilla five Colutea minima Lob. Icon. 87. *Colutea parva fpecies, Polygala Valentina Clufii J. B. 1. 383. Polygala altera C. B. Pin. 344.*

Coronilla caule Geniftæ fungofo. *Colutea caule Genifta fungofo J. B. 1. 383.*

Coronilla maritima, glauco folio. *Colutea Scorpioides, maritima, glauco folio C. B. Pin. 397. Prodr. 157.*

Coronilla filiquis & feminibus craffioribus. *Colutea Scorpioides, humilior, filiquis & feminibus craffioribus Mor. Hift. Oxon. Part. 2. 122.*

Coronilla argentea, Cretica. *Colutea Scorpioides, odorata P. Alp. Exot. 17.*

Coronilla minima. *Ferrum equinum Gallicum, filiquis in fummitate C. B. Pin. 349. Polygalon Cortufi J. B. 2. 351. Lotus enneaphyllos Dalechampii Lugd. 510.*

Coronilla herbacea, flore vario. *Securidaca dumetorum major, flore vario filiquis articulatis C. B. Pin. 349. Melilotus quinta Tragi J. B. 2. 349.*

Coronilla herbacea, flore vario, pleno D. Vaillant.

GENUS V.

Barba Jovis.

Tab. 419. BARBA JOVIS eft plantæ genus, flore A papilionaceo, cujus piftillum C quod furgit è calyce B abit deinde in filiquam D brevem & plerùmque ovatam, femine fœtam E fubrotundo F.

Barbæ Jovis ſpecies ſunt.

Barba Jovis pulchrè lucens J. B. 1. 385. *Jovis Barba Lugd. 194.*

Barba Jovis pumila, villoſa, flore globoſo, purpureo Breyn. Prodr. 2. *Aſtragalus villoſus, floribus globoſis C. B. Pin. 351. Aſtragalus Monſpeliano candidior & Onobrychis quorundam J. B. 2. 339. Aſtragalus purpureus Lugd. 1347.*

Barba Jovis Lagopoides, Cretica, fruteſcens, incana, flore ſpicato, purpureo, amplo Breyn. Prodr. 2. *Ebenus Cretica P. Alp. Exot. 278.*

Barba Jovis Hiſpanica, incana, flore luteo. *Cytiſus incanus, folio medio longiore C. B. Pin. 390. Cytiſus vj. Cluſ. Hiſt. 96.*

Barba Jovis Indiæ Orientalis, foliis conjugatis, ſubtus incanis.

Barba Jovis minor, Luſitanica, flore minimo, variegato. *Glaux ſupina, viminoſa, Luſitana V. Luſit.*

Barba Jovis differt à Dorycnio foliorum formâ.

APPENDIX.

Chamælea. *Camelée.*

CHAMÆLEA eſt plantæ genus, flore A monopetalo, tripartito, ita ut quandoque ex tribus petalis B C conſtare videatur: hujus autem piſtillum D abit deinde in fructum E tricoccum ſeu ex tribus oſſiculis F compoſitum, tenui cute G H obvolutis, ſubrotundis I, ſemine fœtis K oblongo L. Tab. 422.

Chamæleæ ſpecies ſunt.

Chamælea tricoccos C. B. Pin. 462. *J. B. 1. 584. Chamælea Dod. Pempt. 363.*

Chamælea tricoccos, Nebrodenſis, nigro-virenti folio Buxi, flore candido H. Cathol. Supp. 2.

Ageratum.

AGERATUM eſt plantæ genus, flore A monopetalo, perſonato, infernè tubulato B ſupernè in duo veluti labia diviſo, quorum ſuperius A bifidum, inferius verò tripartitum C D E: piſtillum autem G quod ſurgit ex calyce F abit deinde in fructum H oblongum, membranaceum, in duo loculamenta diviſum I ſeminibuſque fœtum tenuiſſimis L, placentæ K affixis. Tab. 428.

Agerati ſpecies ſunt.

Ageratum ſerratum, Alpinum, glabrum, flore purpuraſcente. *Ageratum purpureum Lugd. 1184. Ageratum ſerratum, Alpinum C. B. Pin. 221. Ageratum purpureum Dalechampii J. B. 3. 144.*

Ageratum ſerratum, Alpinum, glabrum, flore albo. *Ageratum ſerratum, Alpinum, flore albo H. R. Par.*

Ageratum ſerratum, Pyrenaicum, villoſum, flore purpuraſcente. *Ageratum purpureum, villoſum Mor. H. R. Bleſ.*

Ageratum ſerratum, Pyrenaicum, villoſum, flore albo.

Ageratum Americanum, folio & facie Rapunculi Plum.

Cuſcuta. *Cuſcute.*

Tab. 422. CUSCUTA eſt plantæ genus, flore A B monopetalo, veluti campaniformi, multifido, ex cujus calyce D ſurgit piſtillum E poſticæ floris parti C adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum F, G, H, I membranaceum, ſubrotundum, angulatum (poſticâ parte L perforatâ incumbente capſulæ M, quæ fundum calycis D occupat) ſeminibuſque fœtum N tenuiſſimis.

Cuſcutæ ſpecies ſunt.

Cuſcuta major C. B. Pin. 219. *Caſſuta ſive Cuſcuta J. B. 3. 266. Caſſitha Tabern. Icon. 901. Cuſcute de Veniſe.*

Cuſcuta minor. *Epithymum ſive Cuſcuta minor C. B. Pin. 219. Epithymum Tabern. Icon. 357. Epithim.*

Coris.

Tab. 423. CORIS eſt plantæ genus, flore A monopetalo, perſonato, poſteriùs tubulato, anteriùs veluti flabelliformi, ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D poſticæ floris parti B adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E ferè globoſum, in multas partes dehiſcentem F, ſeminibus fœtum G ſubrotundis & in ipſo calyce C reconditum.

Coris ſpeciem unicam novi, cujus varietates ſunt.

Coris cærulea, maritima C. B. Pin. 280. *Coris Monſpeſſulana, cærulea J. B. 3. 434. Deſcript. Coris quorundam, flore ex purpura cæruleo Cluſ. Hiſt. clxxiiij.*

Coris maritima, flore rubro C. B. Pin. 280. *Coris Monſpeſſulana, purpurea J. B. 3. 434. Coris quorundam, flore purpureo Hiſt. Cluſ. clxxiiij.*

Coris maritima, flore albo H. R. Monſp.

Clandeſtina. *Clandeſtine.*

Tab. 424. CLANDESTINA eſt plantæ genus, flore A monopetalo, perſonato, infernè tubulato, ſupernè in duo labia diviſo, quorum ſuperiùs B fornicatum eſt, inferius verò C tripartitum: ex calyce autem tubulato pariter D crenatoque ſurgit piſtillum E quod infimam floris partem perfodit, abitque deinde in fructum F oblongum, unicapſularem G, in duas partes dehiſcentem H, vi elaſticâ ſemina I ſubrotunda propellentes.

Clandeſtinæ ſpeciem unicam novi, cujus varietates ſunt.

Clandeſtina flore ſubcæruleo. *Dentariæ affinis, altera, acaulos H. R. Par. Herbe cachée ou Clandeſtine de Leon Lugd. Gal. 960.*

Clandeſtina, flore albo Borel. Obſ. 30. Cent. 1.

Melocactus.

MELOCACTUS est plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi, tubulato, multifido B, calyci C insidente, qui deinde abit in fructum D mollem, Olivæ æmulum, carnosum, semine fœtum E exiguo F. Fructus autem ille in multis speciebus in capitulum quoddam elegans G colligi solet. Tab. 425.

Melocacti species sunt.

Melocactus Indiæ Occidentalis C. B. Pin. 384. *Echinomelocactus J. B. 3. 93. Melocarduus Tabern. Icon. 703. Melon épineux ou Tête à l'Anglois.*

Melocactus purpureus, striis in spiram intortis Plum.

Melocactus Americanus, repens, tetragonus, flore albo, fructu coccineo Plum.

Melocactus Americanus, repens, trigonus, flore albo, fructu violaceo Plum.

Melocactus Americanus, arborescens, tetragonus, flore exalbido Plum.

Melocactus Americanus, arborescens, folio striato, spinosissimo, fructu aureo tuberoso, flore albo Plum.

Melocactus Americanus, ex pluribus globulis Opuntiæ modo nascentibus conflatus, spinosissimus, flore & fructu roseo Plum.

Melocactus Americanus, minimus, lanuginosus, tuberosus Plum.

Melocactus Americanus, monoclonos flore albo, fructu atropurpureo. *Cereus crassissimus, fructu intus & extus rubro Sloane Cat. Plant. Jam. 196. Cereus Peruanus, spinosus, fructu rubro, Nucis magnitudine C. B. Pin. 458. Cereus Peruvianus Tabern. Icon. 705. Cierge épineux du Tertre, 132.*

Melocactus Americanus, tuberosus, purpureus, validissimis aculeis munitus Plum.

Melocactus Americanus, arborescens, trigonus, undulosus, aculeis validis munitus, flore albo, fructu subviridi Plum.

Melocactus Americanus, trigonus, brevibus aculeis munitus, flore albo, fructu coccineo Plum.

Melocactus Americanus, repens, pentagonus, flore albo, fructu rubro Plum.

Ananas.

ANANAS est plantæ genus, auctore Clariss. Plumerio, flore A monopetalo, veluti infundibuliformi, tripartito, tuberculis embryonis B innascente. Is autem deinde abit in fructum carnosum C, turbinatum, succi plenum, seminibus fœtum D exiguis E, veluti reniformibus, calyptrâ obvolutis F. Tab. 426. 427. 428.

Ananas species sunt.

Ananas aculeatus, fructu ovato, carne albida Plum. *Carduus Brasilianus, foliis Aloës C. B. Pin. 384. Ananas Acostæ J. B. 3. 95. Nana fructu sive Tayama Lugd. 1481.*

Ananas aculeatus, fructu pyramidato, carne aurea Plum. *Ananas, Pain de sucre.*

Ananas non aculeatus, Pitta dictus Plum.

Tithymaloides.

TITHYMALOIDES eſt plantæ genus, flore monopetalo, calceolum quemdam referente, cujus piſtillum abit in fructum Tithymali æmulum.

Tithymaloidis ſpecies ſunt.

Tithymaloides fruteſcens, folio Myrti ampliſſimo. *Tithymalus Curaſſavicus, Myrtifolius, flore coccineo, mellifero Par. Bat.*

Tithymaloides fruteſcens, folio Anacampſerotis Plum.

Tithymaloides fruteſcens, foliis Nerii Plum.

Amaranthoides.

Tab. 429. AMARANTHOIDES eſt plantæ genus, auctore Clariſſ. Plumerio, flore floſculoſo, in capitulum ſquamatum A collecto: axi enim B ſquamatim innaſcuntur bina folia C imbricata D chelarum Cancrorum æmula & floſculum E complectentia, multifidum, calyce F obvolutum, è cujus fundo ſurgit piſtillum G infimæ floris parti H adinſtar clavi infixum, calyptrâ K obvolutum: hoc autem deinde abit in ſemen ſubrotundum I, plerumque aduncum.

Amaranthoidis ſpecies ſunt.

Amaranthoides Lychnidis folio, capitulis argenteis, majoribus. *Amarantho affinis Indiæ Orientalis, floribus glomeratis, Ocymoidis folio Breyn. Cent. 1. 109. Icon. 51.*

Amaranthoides Lychnidis folio, capitulis argenteis, minoribus. *Amarantho affinis Braſiliana, glomeratis parviſque floſculis Breyn. Cent. 1. 111. Icon. 52.*

Amaranthoides marina, repens, Polygoni folio, capitulis argenteis Plum.

Amaranthoides Lychnidis folio, capitulis purpureis. *Amarantho affinis altera ſpecies ſive flore purpureo Breyn. Cent. 1. 110.*

Smilax.

Tab. 421. SMILAX eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante, cujus piſtillum C abit deinde in fructum mollem D ſeu baccam ſubrotundam, ſemine fœtam E F plerumque globoſo G H vel ovato.

Smilacis ſpecies ſunt.

Smilax aſpera, fructu rubente C. B. Pin. 296. *Smilax aſpera J. B. 2. 115. Smilax aſpera, rutilo fructu Cluſ. Hiſt. 112.*

Smilax aſpera, minus ſpinoſa, fructu nigro C. B. Pin. 296. *Smilax aſpera J. B. 2. 16. Smilax aſpera, nigro fructu Cluſ. Hiſt. 113.*

Smilax aſpera, ſeu ſpinoſa, latifolia, retuſa, folio peripheriâ leni H. Cathol.

Smilax unifolia, humillima. *Unifolium Dod. Pempt. 205. Lilium Convallium minus C. B. Pin. 304. Unifolium ſive Ophris unifolia J. B. 3. 534.*

Smilax aſpera, racemoſa, Polygonati folio. *Polygonatum racemoſum Corn. 36.*

Smilax ſpicata, Polygonati folio. *Polygonatum ſpicatum, fertile Corn. 34.*

Garidella.

GARIDELLA est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B fornicatis, bifidisque in orbem positis constante: ex cujus calyce C multifolio surgit pistillum D quod deinde abit in capitulum quoddam E, ex multis capsulis F oblongis, bivalvibus G compositum, semine fœtis ut plurimùm subrotundo H. Tab 430.

Garidellæ speciem unicam novi.

Garidella foliis tenuissime divisis. *Nigella Cretica, folio Fœniculi C. B. Pin.* 146. *Melanthium peregrinum sive Creticum Pon. Bald. Ital.* 46. *Nigellastrum raris & Fœniculaceis foliis. H. B. Monsp.*

Garidella dicitur à Clariss. D. *Garidel* in Academia Aquisextiensi Botanices professore doctissimo, qui rariorem hanc plantam in agro Aquisextiensi invenit.

Tribuloides.

TRIBULOIDES est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante, è cujus calyce C D surgit pistillum E quod deinde simul cum calyce abit in fructum F subrotundum, aculeatum, unicapsularem G, semine fœtum Castaneæ æmulo H: fructus autem aculei aliud nihil sunt quàm folia calycis in aculeos versa. Tab. 431.

Tribuloidis speciem unicam novi.

Tribuloides vulgare, aquis innascens. *Tribulus aquaticus C. B. Pin.* 194. *J. B.* 3. 775. *Tribulus aquatilis Dod. Pempt.* 581. *Macro.*

Oxycoccus. *Canneberge.*

OXYCOCCUS est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante; cujus calyx C deinde abit in fructum D seu baccam ferè globosam, in quatuor loculamenta E divisam seminibusque fœtam F subrotundis. Tab. 431.

Oxycocci species sunt.

Oxycoccus sive Vaccinia palustris J. B. 1. 227. *Vitis Idæa palustris C. B. Pin.* 471. *Vaccinia palustria Dod. Pempt.* 770.

Oxycoccus latifolia. *Vitis Idæa palustris, foliis majoribus, acutis Mentz. Pug.*

Ricinoides.

RICINOIDES est plantæ genus, flore A rosaceo, ex plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante, calyci multifolio C insidentibus sed sterili: Embryo enim D in aliis plantæ partibus nascitur, calyce E obvolutus, abitque deinde in fructum F in tres capsulas G fissilem, semine fœtas oblongo H. Tab. 425.

Ricinoidis species sunt.

Ricinoides ex qua paratur *Tournesol* Gallorum. *Heliotropium tricoccum C. B. Pin.* 253. *Heliotropium parvum Dioscoridis*, *Heliotropium minus Clu-*

ſii, ſive tricoccon Plinii Lob. Icon. 261.

Ricinoides arbor Americana, folio multifido. *Ricinus Americanus tenuiter diviſo folio Breyn. Cent. 1. 116. Avellana purgatrix C. B. Pin. 418. Avellana purgatrix novi orbis J. B. 1. 322. Medicinier d'Eſpagne.*

Ricinoides Americana, Goſſypii folio. *Ricinus Americanus, major, ſemine nigro C. B. Pin. 432. Ricinus major, Americanus, Curcas dictus & Faba purgatrix Indiæ Occiduæ J. B. 3. 643. Pignon d'Inde.*

Riciniodes Americana, Staphiſagriæ folio. *Ricinus Americanus, folio Staphiſagriæ C. B. Pin. 432.*

Ricinoides Americana, foliis Populi hirſutis Plum.

Ricinoides Americana, Caſtaneæ folio Plum.

Ricinoides Americana, fruteſcens, Altheæ folio Plum.

Ricinoides Americana, Verbaſci folio Plum.

Ricinoides Americana, Æleagni folio Plum.

Ricinoides Americana arbor, folio Citri, argenteo polline conſperſo Plum.

Hermania.

Tab. 432. HERMANIA eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B tubulatis & corniculatis, in orbem poſitis conſtante, è cujus calyce C monophyllo & veſicario ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum E ſubrotundum, quinquefariàm apice dehiſcentem F, in quinque loculamenta diviſum G ſeminibuſque fœtum H exiguis.

Hermaniæ ſpeciem unicam novi.

Hermania fruteſcens, foliis oblongis, ſerratis.

A præſtantiſſimo viro Paulo Hermanno à quo plantam acceperam, nomen impoſui.

Echinophora.

Tab. 429. ECHINOPHORA eſt plantæ genus, flore A roſaceo, in capitulum B umbellatum naſcente & calyci C communi inſidente, qui deinde abit in fructum D unicapſularem E, ſemine fœtum oblongo F.

Echinophoræ ſpecies ſunt.

Echinophora maritima, ſpinoſa. *Crithmum maritimum, ſpinoſum C. B. Pin. 288. Paſtinaca marina Lob. Icon. 710.*

Echinophora Paſtinacæ folio. *Paſtinaca ſylveſtris, anguſtifolia, fructu echinato C. B. Pin. 151. Paſtinaca echinophora, Apula Col. Part. 1. 101.*

Niſſolia.

NISSOLIA eſt plantæ genus à Lathyro diverſum foliis ſingularibus & caule claviculis carente.

Niſſoliæ ſpeciem unicam novi.

Niſſolia vulgaris. *Lathyrus ſylveſtris, minor C. B. Pin. 344. Catanance leguminoſa quorundam J. B. 2. 309. Lathyrus anguſtifolius, erectus,*

folio

folio singulari sine capreolis D. Nissole H. L. Monsp.

A Clarissimo D. Nissole D. M. Monspeliensi rerum naturalium studiosissimo nomen habet.

Aphyllanthes.

APHYLLANTHES est plantæ genus, flore A liliaceo ex senis scilicet petalis B constante, è fundo calycis C squamosi & veluti tubulati emergentibus: pistillum autem D surgit ex eodem calyce, abitque deinde in fructum E trigonum, turbinatum, trifariàm dehiscentem F, in tria loculamenta G divisum seminibusque fœtum subrotundis H. Tab. 439.

Aphyllanthis speciem unicam novi.

Aphyllanthes Monspeliensium Adv. 190. *Caryophyllus cæruleus Monspeliensium C. B. Pin. 209.*

Hæmanthus.

HÆMANTHUS est plantæ genus, flore liliaceo A, monopetalo, in sex lacinias diviso, cujus calyx B abit deinde in capsulam C ferè globosam, in tria loculamenta D divisam, seminibusque fœtam oblongis E. His notis addendum est flores Hæmanthi in capitulum F nasci sex foliolis compositum. Tab. 433.

Hæmanthi speciem unicam novi.

Hæmanthus Africanus H. L. Bat. *Tulipa Capensis sive Promontorii Bonæ Spei Stap. 334. Narcissus Indicus puniceus, gemino latiori folio Ferr. Flor. 137.*

Sarracena.

SARRACENA est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante, calyci C multifolio insidentibus, ex cujus meditullio surgit pistillum D clypeo quodam membranaceo E instructum, quod deinde abit in fructum F subrotundum, in quinque loculamenta G ut plurimùm divisum, seminibusque fœtum H oblongis. Tab. 476.

Sarracenæ speciem unicam novi.

Sarracena Canadensis, foliis cavis & auritis. *Limonium peregrinum, foliis formâ floris Aristolochiæ C. B. Pin. 192. Limonio congener Clus. Hist.*

Sarracenam appellavi à Clarissimo D. *Sarrazin*, Medicinæ Doctore, Anatomico & Botanico Regio insigni, qui eximiam hanc plantam, pro summa qua me complectitur benevolentiâ è Canada misit.

Ahouai.

AHOUAI est plantæ genus, auctore Clariss. Plumerio, flore A monopetalo, infundibuliformi, multifido, ex cujus calyce B surgit pistillum C infimæ floris parti D adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E carnosum, quodammodo Pyriformem, ossiculo fœtum F ferè trigono G, nucleum condente H. Tab. 434.

Ahouai ſpecies ſunt.

Ahouai Thev. Franc. Antarct. 66. *Arbor America, foliis Pomi, fructu triangulo C. B. Pin. 434. Ahouai fructus venenatus J. B. 1. 337.*

Ahouai Nerii folio Plum.

Acajou.

Tab. 435. ACAJOU eſt plantæ genus, auctore Clariſſ. Plumerio, flore A monopetalo, veluti infundibuliformi & multifido, è cujus calyce B ſurgit piſtillum C capillamentis D ſtipatum, poſticæ floris parti E adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum F turbinatum, mollem, cui adnaſcitur capſula reniformis G, ſemine fœta H ejuſdem formæ I.

Acajou ſpeciem unicam novi.

Acajou Thev. Franc. Antarct. 120. *Anacardii alia ſpecies C. B. Pin. 512. Cajous J. B. 1. 336.*

Genipa.

Tab. 436. 437. GENIPA eſt plantæ genus, auctore Clariſſ. Plumerio, flore A monopetalo, campaniformi, patente, è cujus calyce B ſurgit piſtillum C poſticæ floris parti D adinſtar clavi infixum: calyx autem deinde abit in fructum E plerumque ovatum, carnoſum, in duo veluti loculamenta diviſum F ſeminibuſque fœtum ut plurimùm planis G.

Genipæ ſpeciem unicam novi.

Genipa fructu ovato Plum. *An una ex ſpeciebus Genipat Thev. Franc. Antarct. 19?*

Manihot. *Caſſave.*

Tab. 438. MANIHOT eſt plantæ genus, auctore Clariſſ. Plumerio, flore A monopetalo, campaniformi, plerumque patente, multifido, cujus piſtillum B abit deinde in fructum C ſubrotundum, tribus capſulis fœtum D ſimul junctis E, oblongis, quæ ſingulæ F nucleum condunt oblongum G.

Manihot ſpecies ſunt.

Manihot Theveti, Juca & Caſſavi J. B. 2. 794. *Ricinus minor, Viticis obtuſo folio, caule verrucoſo, flore pentapetalo, albido, ex cujus radice tuberoſa ſucco venenato turgida, Americani panem conficiunt Sloane Cat. Plant. Jam. 41. Manihot Indorum ſive Yuca foliis Cannabinis C. B. Pin. 90. Pluk. Phytog. Tab. ccv. fig. 1.*

Manihot Americana, ſpinoſiſſima, folio Vitigineo Plum. *Ricinus Americanus, urens Hort. Amſtel. in fol. fig. 10.*

Manihot Americana, Ulmi folio ampliore Plum.

Manihot Americana, Ulmi folio anguſtiore Plum.

Manihot Americana, ſcandens, Betonicæ folio Plum.

Manihot Americana, minima, Chamædryfolia Plum.

Plumeria. *Frangipanier.*

PLUMERIA est plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi, multifido, ex cujus calyce B surgit pistillum C infimæ floris parti D adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E siliquosum, plerumque geminum F G, per longitudinem dehiscentem H seminibusque fœtum oblongis I, foliatis K, squamatim positis, placentæ L affixis. Tab. 439.

Plumeriæ species sunt.

Plumeria flore roseo, odoratissimo. *Frangipanier à fleur rouge.*

Plumeria flore niveo, foliis longis, angustis & acuminatis. *Frangipanier à fleur blanche.*

Plumeria flore niveo, foliis brevioribus & obtusis.

Plumeria, ab inventore Clariss. Plumerio, Botanico Regio, qui tot tantisque plantis Botanicam locupletavit.

Papaya. *Papaïe.*

PAPAYA est plantæ genus, auctore Clariss. Plumerio, flore gemino, alio scilicet tubulato A & stelliformi, sed sterili: alio vero rosaceo B ex pluri-mis petalis C constante, ex cujus calyce D surgit pistillum E quod deinde abit in fructum F veluti Meloniformem, carnosum, seminibus fœtum G plerumque striatis H, calyptrâ obvolutis I. Tab. 441.

Papayæ species sunt.

Papaya fructu Melopeponis effigie Plum. *Arbor Platani folio, fructu Peponis magnitudine eduli C. B. Pin. 431. Mamœra Lusitanorum Clus. Cur. post. in fol. 41.*

Papaya fructu maximo, Peponis effigie.

Papaya fructu oblongo, Melonis effigie.

Sapindus.

SAPINDUS est plantæ genus, auctore Clariss. Plumerio, flore A rosaceo, ex quatuor plerumque petalis B constante: ex cujus calyce C quadrifolio surgit pistillum D quod deinde abit in fructum E sphæricum, nuculâ fœtum F sphæricâ pariter G, nucleum condente H ejusdem formæ I. Tab. 440.

Sapindi speciem unicam novi.

Sapindus foliis costæ alatæ innascentibus. *Nuculæ Saponariæ, non edules C.B. Pin. 511. Saponariæ sphærulæ arboris Filicifoliæ J. B. 1. 312. Prunifera racemosa, folio alato, costâ mediâ membranulis utrinque extantibus donatâ, fructu saponario Sloane Cat. Jam. 184. Prunifera seu Nuciprunifera fructu saponario, orbiculato, monococco, nigro, Americana Pluk. Tab. ccxvij. fig. 7. Arbre qui porte des Savonettes, Du Tertre. 165.*

Sapindus, quasi Sapo Indus, propter fructus corticem qui Saponis usum præbet.

Begonia.

Tab. 442.

BEGONIA est plantæ genus, auctore Clariss. Plumerio, flore gemino, alio scilicet sterili A, ex quatuor petalis amplioribus B & angustioribus C compo-sito : alio verò rosaceo D ex plurimis petalis E in orbem positis constante & calyci foliato F insidentibus : is autem deinde abit in fructum G trigonum, alatum H, in tria loculamenta I divisum, seminibusque fœtum exiguis L.

Begoniæ species sunt.

Begonia purpurea, maxima, folio aurito Plum.

Begonia roseo flore, folio aurito, minor & glabra Plum.

Begonia roseo flore, folio aurito, minor & hirsuta Plum.

Begonia roseo flore, foliis acutioribus, auritis & latiùs crenatis Plum.

Begonia roseo flore, folio orbiculari Plum.

Begonia nivea, maxima, folio aurito Plum.

Begoniam appellavit Clariss. Plumerius tanquam perenne observantiæ suæ monumentum erga Illustriss. virum D D. *Bégon*, Regi ab intimis consiliis & Rei nauticæ Præfectum in orâ Santonum.

Guaiava. *Gaiave.*

Tab. 443.

GUAIAVA est plantæ genus, auctore Clariss. Plumerio flore rosaceo A ex plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante, cujus calyx C infundi-buliformis abit deinde in fructum D ferè ovatum, coronatum E, mollem, in cujus carne F multa semina exigua nidulantur.

Guaiavæ speciem unicam novi.

Guaiava Clus. Hist. App. 1. *Guyabo Pomifera, Indica C. B. Pin. 437.*

Cacao.

Tab. 444.

CACAO est plantæ genus, auctore Clariss. Plumerio, flore A rosaceo plu-rimis scilicet petalis B constante, ex cujus calyce C multifolio surgit pistil-lum D tubi cujusdam E multiscissi laciniis cinctum, quod deinde abit in fru-ctum F Cucumiformem, striatum, seminibus fœtum G in quinque ut pluri-mùm acervulos collectum, oblongos H, in multas veluti Amygdalas I fissiles.

Cacao speciem unicam novi.

Cacao Clus. Exot. 55. *Amygdalis similis Guatimalensis C. B. Pin. 442.*

Tamarindus. *Tamarin.*

Tab. 445.

TAMARINDUS est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet pe-talis B in orbem dispositis constante : ex cujus calyce C multifido surgit pis-tillum D quod deinde abit in siliquam E compressam, aliam F condentem, semine fœtam G plano H, ut plurimùm angulato : intervallum autem quod inter duas siliquas occurrit, pulpâ turget plerumque nigrâ & acidâ.

Tamarindi speciem unicam novi.

Tamarindus Raii Hist. 1748. *Tamarindi J. B. 1, 422. Siliqua Arabi-*

ca, *quæ Tamarindus C. B. Pin. 403. Tamarindus Derelſide appellata P. Alp.*

Tamariſcus. *Tamaris.*

TAMARISCUS eſt plantæ genus, flore roſaceo, plurimis ſcilicet petalis in orbem poſitis conſtante, ex cujus calyce ſurgit piſtillum quod deinde abit in capſulam Salicis fructus æmulam, oblongam nempe, membranaceam, in duas partes dehiſcentem, ſeminibuſque fœtam pappo inſtructis.

Tamariſci ſpecies ſunt.

Tamariſcus Germanica Lob. Icon. 218. *Tamarix fruticoſa, folio craſſiore ſive Germanica C. B. Pin. 485. Tamarix Germanica ſive minor, fruticoſa J. B. 1. 351.*

Tamariſcus Narbonenſis Lob. Icon. 218. *Tamarix altera folio tenuiore ſive Gallicâ C. B. Pin. 485. Tamarix major ſive arborea, Narbonenſis J. B. 1. 351.*

Mollé.

MOLLE eſt plantæ genus, flore roſaceo, plurimis ſcilicet petalis in orbem poſitis conſtante; cujus piſtillum abit in fructum Piperis grani æmulum.

Molles ſpeciem unicam novi.

Molle Cluſ. in Monard. 312. *Lentiſcus Peruana C. B. Pin. 399.*

Caryophyllus aromaticus.

CARYOPHYLLUS AROMATICUS eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante, calyci C inſidentibus: Is autem deinde abit in fructum D ovatum, umbilicatum E, unicapſularem F, ſemine fœtum oblongo G. Tab. 432.

Caryophylli Aromatici ſpeciem unicam novi.

Caryophyllus Aromaticus, fructu oblongo C. B. Pin. 410. *Caryophylli Cam. Epit. 349.*

Corallodendron.

CORALLODENDRON eſt plantæ genus, flore papilionaceo A, vexillo longiſſimo, enſiformi B, alis C & carinâ D breviſſimis: ex floris autem calyce E ſurgit piſtillum F teres, membranâ fimbriatâ G obvolutum, quod deinde abit in ſiliquam H veluti nodoſam, bivalvem I K, ſeminibus fœtam quaſi reniformibus L. Tab. 446.

Corallodendri ſpecies ſunt.

Corallodendron triphyllum, Americanum, ſpinoſum, flore ruberrimo. *Siliqua ſylveſtris, ſpinoſa, arbor Indica C. B. Pin. 402. Coral arbor Cluſ. App. 1. Coral arbor ſiliquoſa J. B. 1. 426. Arbuſcula Corallii Ferr. Flor. 381.*

Corallodendron triphyllum, Americanum, minus, ſpinis & ſeminibus nigricantibus. *Coral arbor, ſiliquoſa, minor, ſpinis & ſeminibus nigricantibus H. L. Bat.*

Corallodendron Americanum, Fraxini foliis Plum.

Corallodendron Americanum, folio ſingulari, oblongo, ſiliquâ planâ Plum.

Corallodendron Americanum, foliis Pſeudoacaciæ ſubtus tomentoſis, flore luteo Plum.

Corallodendron, à vocibus Græcis Κοράλλιον *Corallum*, & Δένδρον *Arbor*, quaſi dicas arborem Coralli æmulam, propter floris colorem.

Ficus. *Figuier.*

Tab. 420.
a Hiſt. 184.

FICUS eſt plantæ genus floribus, auctore [a] Valerio Cordo, in ipſius fructus A B C cavitate naſcentibus, capillamentis ſcilicet tenuibus ex involucro quodam D F prodeuntibus, quod ſemen complectitur E G ut plurimùm ſubrotundum. Fructus autem plerumque turbinatus eſt, vel globoſus, quandoque ovatus, ſeſſilis, carnoſus, & mollis.

Ficus ſpecies ſunt.

Ficus ſativa, fructu præcoci, pallidè virenti, intus roſeo. *Ficus veris primula, bifera, oblongo-rotundo, compreſſo, volemo fructu decumano, coſtato, craſſoque cortice viridi, pallido, intus roſeo H. Cathol. Figue fleur griſe.*

Ficus ſativa, fructu præcoci, ſubrotundo, albido, ſtriato intus roſeo. *Ficus bipara, oblongo, ſubrotundo fructu, ſatis magno, coſtulato, candidè, palleſcente, ſtrigato cortice, intus roſeo, veris præcoquis ſapore præferendo H. Cathol. Figue Cordeliere ou Servantine.*

Ficus ſativa, fructu oblongo, albo, mellifluo. *Ficus Uttata vulgo dicta, ſuavi fructu albo, ſciſſurato, oblongo, medio, delicatis micis albis conſtante H. Cathol. La groſſe blanche longue.*

Ficus ſativa, fructu globoſo, albo, mellifluo. *La groſſe blanche, ronde.*

Ficus ſativa, fructu præcoci, albido, fugaci. *Ficus æſtatis prodroma, fructu albido, medio, ſuperiùs preſſo, fugaci H. Cathol. Petite figue blanche ou précoce.*

Ficus ſativa, fructu parvo, ſerotino, albido, intus roſeo, mellifluo, cute lacerâ. *Figue de Marſeille.*

Ficus ſativa, fructu globoſo, albido, omnium minimo. *Ficus Liparenſis cognomento, fructu Pilæformi, ſeſſili, omnium minimo, albo, melicompote H. Cathol.*

Ficus ſativa, fructu viridi, longo pediculo inſidente. *Figue verte.*

Ficus ſativa, fructu flaveſcente, intus ſuaverubente. *La groſſe jaune.*

Ficus ſativa, fructu intus & extus flaveſcente. *Figue Medot.*

Ficus ſativa, fructu parvo, fuſco, intus rubente. *Melette ou Coucourelle.*

Ficus ſativa, fructu majori, violaceo, oblongo, cute lacerâ. *Ficus nitidi purpureo, cæſio fructu majori ſeu magnitudine & formâ Melongenis propinquo, ſcarificato cortice H. Cathol. Groſſe violette longue.*

Ficus ſativa, fructu minori, violaceo, oblongo, cute lacerâ. *Ficus nitidè purpureo, cæſio fructu, Melongeniformi, duplo minori, intus rubro, granis exuberante, tunicâ lacerâ H. Cathol. Figue violette.*

Ficus ſativa, fructu violaceo, longo, intus rubente. *Ficus longo fructu medio,*

nigro-rubente, cortice duro, intus rubro non contemnendi ſaporis H. Cathol. Figue Angelique.

Ficus ſativa, fructu atro-rubente, polline cæſio aſperſo. *Ficus ſphærico-plano fructu majori, cortice admodum craſſo, Lacluco, Brèſilici ſeu moſchati coloris, veluti polline aſperſo albo, punctato, carne granatâ, rubrâ H. Cathol. Groſſe Bourjaſſote.*

Ficus ſativa, fructu globoſo, atro-rubente, intus purpureo, cute firmâ. *Ficus rotundo depreſſo fructu purpureo, tardè matureſcente, corticato, granùloſo, lacte turgente, interiùs rubro, dulci acerbeſcente H. Cathol. Petite Bourjaſſote.*

Ficus ſativa, fructu longo, majori, nigro, intus, albo, ſerotino. *Ficus fructu longo majori, nigro, ſponte dehiſcente, tardiſſimæ maturationis, interiùs albo, ſiccis craſſiſque micis ſeu vermiculis H. Cathol. La noire blanche.*

Ficus ſativa, fructu longo, majori, nigro, intus purpuraſcente. *Figue noire.*

Ficus humilis C. B. Pin. 457. *Chamæficus J. B. 1. 120. Ficus pumila Dod. Pempt. 812. Figuier nain.*

Ficus ſylveſtris Dioſcoridi C. B. Pin. 457. *Caprificus Plinii J. B. Deſcript.*

Ficus ſylveſtris, fructu minori, rotundo, albido. *Ficus ſylveſtris minori, albo, pallido, rotundo, fructu immiti, intus rufo, granoſo H. Cathol.*

Ficus ſylveſtris, fructu minori, oblongo, atrocæruleo. *Ficus ſylveſtris minori oblongo fuſcè cæruleo fructu, minùs acerbo, interiùs rubro, granuloſo H. Cathol.*

Ficus Luſitanica, ſylveſtris, Mori folio.

Ficus Indica, foliis Mali Cotonei ſimilibus, fructu Ficubus ſimili, in Goa C. B. Pin. 457. *Ficus Indica Cluſ. Exot. 2. Hanc Clariſſ. Plumerius mihi affirmavit veram eſſe Ficus ſpeciem perinde ac ſequentes.*

Ficus Americana, Caſtaneæ folio, fructu globoſo, maculato Plum.

Ficus Americana, maxima, folio Citri ſubrotundo, fructu umbilicato Plum.

Ficus Americana, folio Citri acutiore, fructu viridi Plum.

Ficus Americana, folio Citri obtuſo, fructu ſanguineo Plum.

Ficus Americana, folii Lauri, fructu maximo Plum.

Ficus Americana, Dactyloides, folio ſubtus argenteo Plum.

Ephedra.

EPHEDRÆ ſpecies ſunt.

Ephedra ſive Anabaſis Bellon. *Polygonum maritimum, ſcandens C. B. Pin. 15.*

Ephedra maritima, major. *Polygonum bacciferum, maritimum majus, ſive Uva maritima, major C. B. Pin. 15. Tragus ſive Uva marina major J. B. 1. 406.*

Ephedra maritima, minor. *Polygonum bacciferum maritimum, minus C. B. Pin. 15. Tragus ſive Uva marina J. B. 1. 406. Polygonum marinum, ij. Tabern. Icon. 836.*

Ephedra Hiſpanica, arboreſcens, tenuiſſimis & denſiſſimis foliis.

Caſia.

CASIÆ ſpecies ſunt.

Caſia Poëtica Monſpelienſium, an Theophraſti Lob. Icon. 433. *Oſyris fruteſcens, baccifera C. B. Pin. 212.*

Caſia Hiſpanica procerior Myrti folio.

Linagroſtis.

LINAGROSTIS ſpecies ſeu potiùs varietates ſunt.

Linagroſtis panicula ampliore. *Linagroſtis Tabern. Hiſt. 559. Gramen tomentarium, Linum pratenſe Tabern. Icon. 230. Gnaphalium Tragi ſive Juncus Bombycinus J. B. 2. 514.*

Linagroſtis paniculâ minore.

EXPLICATIO
QUARUNDAM VOCUM,
quibus Rei Herbariæ Scriptores uti solent.

Acaulis & Acaulos, sine caule. Planta caule carere dicitur, cujus flos humi sedet. *Carlina Acaulos, magno flore C. B. Pin.* id est Carlina flore sessili.

Acinus & Acini, sumuntur pro granis illis densè nascentibus, ex quibus fructus Sambuci, Ligustri, & aliarum id genus plantarum componitur. Inter Acinos, inquit Ruellius, enumerantur grana Uvæ, Hederæ, Sambuci, Ebuli, Mali Punicæ; addunt etiam Morum, & quidquid his est simile. Usurpantur etiam Acini pro ipso semine intus latente, ideoque sæpe præscribuntur à Medicis uvæ exacinatæ, hoc est purgatæ ab acinis seu seminibus illis quæ γίγαρτον dicuntur. *De Nat. Stirp.*

Adnata seu adnascentia, *Cayeux*: nova germinatione sub terra prodeunt adnata in Lilio, Narcisso, Hyacintho, quæ deinde in veras radices extuberant.

Ala sumitur, 1. pro cavo illo anfractu seu sinu inter caulem & folium vel ramum posito, unde nova proles A egredi solet. Sic, inquit Ruellius, alarum cava sinusque idem sibi velle fatebitur, qui bonos auctores evolverit. Cum igitur flos è foliorum alis nasci dicitur, intelligendus est prodire ex illo sinu seu angulo qui constituitur à caule & foliis coeuntibus: similitudine ducta ab alis seu axillis humanis, quæ sumuntur pro angulo illo qui occurrit inter truncum & brachium; quare Plantarum alæ dicuntur Gallicè. *Les aisselles des plantes*. 2. Alæ dicuntur etiam [a] petala florum papilionaceorum inter vexillum & carinam posita, Gallis *Les aîles des fleurs legumineuses*. 3. Habentur pro extremis tenuibusque ac membranaceis seminum quorundam partibus, ut in Bignonia, Plumeria, Aceris fructu, Gallicè *Semences aîlées*. 4. Usurpantur interdum pro membranis illis foliaceis, quæ secundùm caulium longitudinem excurrunt, unde caulis alatus dicitur [b] A, B, C, D, E, *Tige aîlée*. *Tab. 466.* [a] *Pag. 74.* [b] *Tab. 475.*

Alburnum, *Aubier*. Adeps arborum à nonnullis existimatum, dicitur pars illa trunci, quæ corticem inter & materiem occurrit, seu materies tenerior post aliquot annos induranda: nam quotannis ferme superficies alburni materiei jam induratæ adhærescens revera induratur ipsa, superficie alterâ quæ cortici subest sese dilatante in alburnum novum. Unde circuli illi concentrici truncorum arborum aliud nihil sunt quàm alburni pars spatio aliquot annorum indurata. Quapropter in arborum truncis quatuor spectanda

funt 1° Cortex omnibus notus; 2° liber feu cortex interior in aliquibus arboribus ab alburno feparabilis & in prætenues philyras acu feparandus, quæ Papyrus antiquorum. 3° alburnum ipfum. 4° materies feu lignum.

AMENTACEUS FLOS. *Chaton.* pag. 580.

APICES, *Sommets.* pag. 69. 70.

ARBOR, eft plantæ genus perenne, excelfum, fimplici trunco feu caudice craffo, duro, brachiatoque donatum. Arborem folemus appellare, ut ait, Ruellius, quidquid ab radice ftatim fimplici caudice, brachiatum ramis, furculofum, diffolutuque contumax affurgit; quemadmodum Quercus, Tilia, Ulmus.

ARISTA, cùm de Cerealibus agitur, dicitur acus illa tenuis, eminens è gluma five folliculo grani. *La barbe du blé.*

ARTICULATIO eft connexio partium, quæ articulis feu geniculis conftant; quales funt plurimarum plantarum filiquæ, Ornithopodii fcilicet, Coronillæ, Securidacæ, quæ folubili nexu committuntur. Unde partes illæ *articulofæ* appellantur, & *articulatim* feu *geniculatim* connecti dicuntur. Quæ verò partes plantarum eandem formam præ fe ferunt, *articulofæ* etiam appellantur, quamvis articulis careant. Sic Polygonati radix *articulofa* dicitur feu *geniculata*. *Internodium*, ut ait Ruellius, dici confuevit fpatium, quod inter artus vel genicula medium intercedit.

ASPARAGUS. Prima olerum germina priùfquam in folia explicentur, recentiffimique Turiones qui edendo funt, *Afparagi* nuncupantur, ait Ruellius.

AXIS propriè dicitur pars illa teres, circa quam rota vertitur: undè tranflatione factâ in nonnullis fructibus & nucamentis, pars illa teres in centro pofita, circa quam aliæ partes difponuntur, *Axis*, vel *columen* dici poteft: Gallis *Ame*, *Noyau*, *ou Poinçon.*

BACCA, *Baye.* Inter acinos & baccas, inquit Ruellius, hoc intereffe putant, quòd acini inter fœtus minutiores herbarum, fruticum, arborumve denfiùs enafcantur; bacca verò difperfiùs & rariùs. Inter baccas enumerantur partus Lauri, Oliva, Corna, Myrti fructus, &c.

BALAUSTIUM, flos Mali Punicæ.

BARBULA, pag. 74.

BIVALVIS, *à deux batans.* Siliqua *bivalvis* dicitur, quæ fecundùm longitudinem dehifcit, tanquam janua quæ in duas partes aperitur.

BOTANICE, Res Herbaria, à voce Græca Βοτάνη *Herba*: Βοτάνη autem à βοτὸς *efca*, quod à βόω pafco: multa enim animalia pafcuntur herbis. *La Botanique, ou la Science des Plantes.*

BRACHIA, in arboribus funt rami craffiores, in quos truncus dividitur, fimilitudine ductâ à brachiis humanis. Sic Virgilius,

Æneid. 6. *In medio ramos, annofaque brachia pandit*
Ulmus opaca, ingens.

BULBUS, *Bulbe*, *Ognon.* Radices rotundæ fuis membranis tunicatæ, *Bulbi* nominantur. Vide *Radix.*

CALYPTRA, *Coiffe.* Involucrum tenue quorundam feminum Granadillæ v. g. Oxydis, &c.

CALYX, pag. 71.

CAPILLAMENTUM, pag. 70.

CAPITULUM, CAPUT. Id quod ſurſum deorſumve, ut ait Ruellius, in globum extuberat, aut in orbem glomeratur, *Caput* dici conſuevit. Si magnitudine ceſſerit *Capitulum* : à quo multa herbarum capitulata viſuntur faſtigia. Radices nonnullæ ut Porri & Ceparum extuberant in capitula, unde & *capitatum* Porrum ſibi nomen uſurpavit. Sic radix quæ tubere globoſo concrevit, ſibi *capitis* appellationem arrogavit.

CAPSULA, *Loge*, *Capſule*. Uſurpatur pro theca ſeminum, ſive illa craſſa vel tenuis ſit, ſive mollis aut dura. Fructus unicapſularis, bicapſularis, tricapſularis, multicapſularis; hoc eſt in duas, tres, aut multas capſulas diviſus.

CARACTER plantarum, eſt nota illa propria, quâ genera plantarum inter ſe diſtinguuntur.

CARINA, quod in angulum plerumque acutum excavatur, carinæ navis in modum; unde petalum inferius floris Papilionacei [a] *Carina*, & folia Aſphodeli [b] *Carinata*, dicuntur.

[a] Pag. 74.
[b] Tab. 449. fig. 10. & 11.

CAUDEX & CAULIS. *Caudex* vocatur arborum truncus, *Le tronc*. *Caulis* verò herbarum virga illa à radice emergens, quæ foliis, floribuſque donari ſolet; *La tige*. Hoc inter caulem & caudicem intereſt, inquit Ruellius, ut caulis ad herbas, caudex ad frutices & arbores duntaxat pertineat. Caulis alatus : vide *Ala*.

CIRRUS. Capillamenta, ex Ruellio, ſi contorta criſpentur, Cirri mutuantur appellationem. Radices *cirratæ* dicuntur, quæ veluti crinibus quibuſdam comantur.

CLASSIS plantarum, pag. 51.

CLAVICULUS, CLAVICULA, CAPREOLUS : *Mains*, *Vrilles*. [c] Capillamenta illa intorta, ut cincinnus, *Claviculi*, *Claviculæ* vel *Capreoli* appellantur. Multæ plantæ leguminoſæ eornm adminiculo plantas vicinas cæteraque apprehendunt. Vitis, ut ait Cicero, claviculis ſuis, quaſi manibus, quidquid eſt nacta, complectitur.

[c] Tab. 466.
De Senect.

COMA, ex Ruellio, quidquid hilari venuſtate crinium modò, ſumma ramorum vel coliculorum exornat, ut frondes cùm foliatum eſt cacumen. Sæpe & Corymbi & flores ſua venere comant.

CONUS eſt turbo inverſus, ut ait Ruellius, id eſt corpus ex orbiculata baſi in acumen ſenſim deſinens, pyramidis adinſtar. Fructus Pinus, *coniformis* ſive *conus* dicitur. Tubus coni trunci æmulus : Vide *Murucuia*.

CORDIFORMIS, quod cordis, quale pingi ſolet, effigiem repræſentat.

CORONA, pag. 74.

CORYMBUS, propriè convenit Hederæ fructui, cujus acini in capitulum quoddam colliguntur. Racemis, inquit Plinius de fructu Ederæ loquens, in orbem circumactis, qui vocantur *Corymbi*. Utuntur tamen Rei Herbariæ Scriptores *Corymbi* voce ad deſcribendam formam orbicularem fructuum & florum Elychryſi, Cepes, Allii, & ſimilium.

Lib. 16. cap. 34.

CRENÆ, *Crenelures*; sunt quædam, inquit Ruellius, in extremis oris incisuræ, à quibus crenata herbarum folia declarantur, sicuti quæ per ambitum secta & serræ modo denticulata doctis apposité serrata traduntur. Incisuræ crenatæ obtusiores sunt serratis. Vide *Tab. 450. fig. 13.*

CUBITUS, *Coudée.* Quantum ab externa cubiti flexura usque ad summum medium digitum patet: Caulis cubitalis, bicubitalis, tres cubitos altus; ad proceritatem quatuor cubitorum assurgens, semicubitalis, sesquicubitalis.

CULMUS, *La tige des espéces de Blé & de Chien-dent.* Caulis Cerealium Culmus seu Calamus appellatur: unde *plantæ Culmiferæ.*

CYLINDRUS, *Cylindre.* Corpus teres & volubile columnæ æmulum. Fructus Cylindraceus, qui Cylindri formam refert.

Tom. I. 76. & 82 CYTINUS. Pro flore Mali Punicæ sativæ vulgò, à Joanne Bauhino tamen pro calyce ejusdem floris usurpatur: unde calyx cytiniformis plantarum flore labiato à similitudine Cytini.

DENTICULATUS, *Dentelé.* Quod dentium vel serræ in modum incisum est: incisuræ denticulatæ acutiores sunt crenatis.

DIGITUS. Vide *Uncia.*

DIGITATUS. Quod incisuras habet velut manus humana. Ricini folium digitatum est: folia digitatim disposita, Quinquefolii scilicet, Cannabis, Viticis. *Feüilles en main ouverte, ou en éventail ouvert. Tab. 454. fig. 22.* & *Tab. 457. fig. 25. & 26.*

DISCUS, *Disque.* pag. 74.

DISSEPIMENTUM, *Cloison.* Septum intermedium, quo fructus cavitas in loculamenta dividitur.

DODRANS, *Empan.* Vide *Spithame.* Planta dodrantalis, seu dodrantem alta.

ECHINUS est, inquit Ruellius, quidquid numerosa congerie aculeorum stipatur, sive tegmen, sive caput, sive cacumen: sic dictus, quòd globoso spinarum agmine maris Erinaceum mentiatur, ut fructus Castaneæ.

EMARGINATUS, *Echancré.* Incisus propemodum cordis formâ, seu cujus margo introrsum excavatur. [a] Morisono Acetosæ species quædam appellatur. *Acetosa rotundifolia, repens, Eboracensis, folio in medio deliquium patiente*, hoc est folio emarginato vel cordiformi.

a Hist. Oxon. Part. 2. 583.

EMBRYO: tenerrimus plantæ fœtus, cujus partes evolvi gestiunt.

FACIES PLANTÆ EXTERIOR, *Le port d'une plante.* Totius plantæ habitus, quo formam alterius plantæ apprimè refert. Sic *Trifolium pratense, purpureum C. B. facie externa* ad cæteras Trifolii species omnino videtur accedere, etiamsi flore sit diverso. Nymphoïdes toto habitu Nymphææ speciem se declarat, exceptis floribus & fructu.

FIMBRIA, *frange.* Plantarum partes *fimbriatæ* dicuntur, quæ in tenues & oblongas partes secantur. Petala florum Nymphoidis fimbriata sunt. Flos Granadillæ corollà fimbriatâ donatur.

FISTULÆ PLANTARUM, pag. 54. Flores dicuntur in fistulam tenuari, qui in exiguum tubum coarctantur, quales sunt flores labiati.

FLOS, *Fleur*. Gaudium eſt arborum herbarumque. Ejus definitionem vide pag. 67.

FLOS AMENTACEUS, pag. 580.

FLOS APETALOS, pag. 72.

FLOS CAMPANIFORMIS, pag. 73. & 76.

FLOS CARYOPHYLLÆUS, pag. 74.

FLOS COMPOSITUS, pag. 72.

FLOS CRUCIFORMIS, pag. 74.

FLOS FOECUNDUS, *Fleur noüée*. Qui embryoni adhæreſcit : quales ſunt flores frugiferi plantarum Cucurbitacearum.

FLOS FLOSCULOSUS, pag. 74.

FLOS GALEATUS. Qui Galeæ ſpeciem refert. *Fleur en caſque*.

FLOS INFUNDIBULIFORMIS, pag. 73.

FLOS LABIATUS, pag. 73.

FLOS LILIACEUS, pag. 74.

FLOS MONOPETALOS, pag. 73.

FLOS MONOPETALOS, ANOMALOS, pag. 73. &

FLOS PAPILIONACEUS, pag. 74.

FLOS PERSONATUS, pag. 73. &

FLOS PETALODES, pag. 72.

FLOS POLYPETALOS, pag. 73.

FLOS POLYPETALOS, ANOMALOS, pag. 74.

FLOS RADIATUS, pag. 74.

FLOS ROSACEUS, pag. 74.

FLOS ROTATUS, pag. 73.

FLOS SCORPIOIDES. Qui Scorpionis caudam æmulatur Tab. 464. fig. 37.

FLOS SEMIFLOSCULOSUS, pag. 74.

FLOS SIMPLEX, pag. 72.

FLOS SPICATUS, *Fleur en épy*. Tab. 464. fig. 36. & 38.

FLOS STAMINEUS, pag. 72.

FLOS STERILIS, *Fauſſe fleur*. Qui nulli embryoni adhæreſcit : quales ſunt flores infertiles plantarum Cucurbitacearum.

FLOS VERTICILLATUS, vide *Verticillum*.

FLOS UMBELLATUS, pag. 304. Tab. 158.

FOLIUM propriè loquendo ſumitur nunc ſolummodo pro iis foliis, quæ naſcuntur ex radicibus, aut cauli ramiſque innaſcuntur : nam quæ folia florum vocari ſolebant, petala nunc ab omnibus Rei Herbariæ ſcriptoribus appellantur.

Folia ſpectari poſſunt ratione ſtructuræ, ſuperficiei, formæ, craſſitiei vel tenuitatis, inciſuræ, ſitus, & magnitudinis.

Ratione ſtructuræ, folia ſimplicia ſunt vel compoſita. *Simplicia* in alia folia nequaquam dividuntur, Pyro, Leucoio, Caryophyllo. *Compoſita* verò eidem pediculo vel coſtæ plurima adhæreſcunt, Roſæ, Apio, Angelicæ, Cannabi.

Ratione ſuperficiei & formæ, folia plana ſunt, convexa, globoſa, lævia, aſpera, villoſa, hirſuta, aculeata. Folia *plana* ratione formæ, *orbiculata* ſunt & quaſi *circinatæ rotunditatis* [a] Nummulariæ : *Circinata & aurita* [b] Aſaro : *Lanceolata* [c] Origano : [d] *Subrotunda* Androſæmo : [e] *Angulata* Bryoniæ Canadenſi : *Lunata* Murucuiæ : *utrinque Acuta* [f] Nerio : *Longa & anguſta* [g] Caryophyllo, Graminique : *Ovata in acumen deſinentia* [h] Cannabi luteæ fertili P. Alp. Folia *convexa* ratione formæ, *Cylindracea* ſunt, *cava* ſeu *tubulata* Cepæ & [i] Aſphodelo minori : *Cylindracea ſolida* Kali & multis Sedi ſpeciebus. *Trigona* Ficoidi : *Angulata* Cereo Peruviano & Euphorbio : *Globoſa* Melocacto : *Carinata* [k] Aſphodelo majori.

a Tab.447.fig.1.
b Ibid. fig. 2.
c Ibid. fig. 3.
d Ibid. fig. 4.
e Ibid. fig. 5.
f Tab.448. fig.6.
g Ibid. fig. 7.
h Ibid. fig. 9.
i Tab. 449. fig. 9.
K Ibid. fig. 10.11.

Ratione craſſitiei vel tenuitatis, *Carnoſa* ſunt Portulacæ & multis Sedi ſpeciebus : *Craſſa* & *Tomontoſa* Verbaſco : *Tenuia* Hyperico.

Ratione inciſuræ, leviter vel altè inciduntur. Folia *leviter inciſa* crenis vel ſubrotundis aut acuminatis ſecantur : vel *Denticulata* ſunt *Serrataque* Roſæ: vel *Criſpa* ut [l] Phyllitidi criſpæ J. Bauh. aut *Undulata* ut [m] Linguæ Cervinæ maximæ, undulato folio auriculato per baſim H. R. Par. Nonnulla *Tridentata* ſunt, [n] Trifolio ſcilicet Hepatico C. B. & Aceri Monſpeſſulano. Quædam [o] *Sagittata*, ut Sagittæ aquaticæ, ſeu Ranunculo folio ſagittato. Folia *altè inciſa* ſeu *multifida*, vel ad coſtam vel ad baſim uſque dividuntur, ad [p] Artemiſiam, [q] Acanthum, [r] Ceterac, [ſ] Melianthum accedentia. Folia [t] Bryoniæ Zeylanicæ, [v] Ricini, [x] Hellebori, inciſuras habent ut manus humana, ſeu *Digitata* ſunt, Gallis *Feüilles en éventail ouvert*, *ou en main ouverte.*

l Tab.451.fig.16.
m Ibid. fig. 17.
n Tab.454.fig.21.
o Tab.455.fig.23.
p Tab.450 fig.14.
q Tab 452.fig. 8.
r Ibid. fig. 19.
ſ Tab 453.fig.20.
t Tab 450.fig.15.
v Tab.454.fig 22.
x Tab.457.fig.26.

Folia compoſita, vel pediculo inſident, vel coſtæ adhærent ſimplici aut ramoſæ. *Compoſita pediculo inſidentia* bina ſunt Fabagini ; terna Trifolio & [y] Elleboro Aldini ; quina, vel plura Vitici, Quinquefolio, Tormentillæ. *Folia coſtæ ſimplici innaſcentia*, vel alterno ordine vel bina è regione diſponuntur, unico interdum impari conjugationes claudente, ut in [a] Aſtragalo; nullo quandoque impari claudente, ut in [b] Orobo : nonnunquam conjugationes foliorum aliis minoribus interturbantur, quemadmodum in [c] Agrimonia obſervare eſt. Quæ coſtæ ramoſæ innaſcuntur, avium volantium pennas non malè repræſentant, ut folia Apii, & [d] Angelicæ ; vel tenuiter laciniata ſunt ut [e] Fœniculi & [f] Mei.

y Tab.456 fig.24.
a Tab.458. fig.27.
b Tab.458.fig.28.
c Tab.459.fig.29.
d Tab.460.fig.30.
e Tab. 164.
f Tab. 165.

Ratione ſitus, alterna, conjugata, verticillata dicuntur. Alaterno [g] *Alterna* ſunt ; [h] Phyllireæ *Pinnata* ſeu *bina ex adverſo poſita* ; Rubiæ [i] *Verticillata*. Quæ pediculo carent, vel acura baſi cauli affiguntur, vel [k] aurita caulem amplectuntur, vel ab ipſo caule tranſadigi videntur, ut [l] Perfoliata.

g Tab.461.fig.31.
h Ibid. fig. 32.
i Tab.462.fig.33.
K Tab.462.fig.34.
l Tab. 463.fig.35.

Ratione magnitudinis, *Ampliſſima* ſunt Lappæ, Colocaſiæ, Muſæ ; *Mediocria* Aro, Biſtortæ ; *Parva* Pomo, Pyro, Violæ ; *Minima* Ericæ Hyperico, Cori, Polygono.

FOLLICULUS. Theca membranacea ſeu foliacea quæ fructum vel ſemen continet involutum, ut Alkekengi.

FORNICATUS, *Vouté.* Fornicis in modum arcuatus : unde petala florum fornicata.

FRUCTUS, inquit Ruellius, quod carne & ſemine compactum eſt, fre-

quenter tamen pro eo quod involucro perinde quafi carne & feminio coactum eft, accipi folet. Fructus racematim compactus Tab. 465.

FRUTEX, *Arbriffeau*, dicitur planta perennis & gemmipara trunco ut plurimùm multiplici, quæ ad juftam magnitudinem arboris non affurgit, ut Malus Punica, Rofa, cæteræve id genus.

GENICULUM. Articulus, Nodus: unde partes geniculatæ, articulofæ, nodofæ. Vide *Articulatio.*

GENUS PLANTÆ, pag. 50.

GLUMA, *Bâle.* Folliculus grani Cerealium.

HABITUS PLANTÆ. Vide *Facies plantæ exterior.*

HERBA, propriè loquendo, plantæ genus, cujus caulis fingulis annis perit, novo deinde renafcente vel ab radice foliato, vel nudo, floribus & femine donato. *Herba annua* dicitur, quæ eodem anno nata flore fructuque perfectis moritur, ut frumenta. *Bima* verò, *Trimave*, quæ intra fpatium duorum vel trium annorum fua tempora perficit. *Sempervirens*, quæ folia non deponit, nifi novis renafcentibus, ut Viola. Quædam hyeme folia deponunt, fed reftibili radicis fœcunditate regerminant, & nova folia promunt.

HERBARIUM, five Hortum ficcum appellant, collectionem plantarum exficcatarum quæ in codicibus vel capfis affervantur, ut quavis anni tempeftate infpici poffint.

IMBRICATUS. *Plié en goutiere.* Folia imbricata dicuntur, quæ imbricis in modum cava funt.

INFUNDIBULUM. Vas quo liquores infunduntur in alia vafa, coni inverfi & in tubum tenuati effigie: unde flores *infundibuliformes* dicuntur, qui infundibuli formam præ fe ferunt.

INTERNODIUM, ut ait, Ruellius dici confuevit, quod inter artus vel genicula medium intercedit.

JUBA. Effufam illam Arundinaceam Milii comam, jubam appellant, ut monet Ruellius, tum & fimilium plantarum.

IULUS, pag. 580.

LACINIÆ, Ex Ruellio, funt partes extremæ particulatim decoris causâ concifæ, orarumque fummarum cæfuræ: inde folia membratim per flexuras digefta vel nativis fegminibus difcreta, *laciniata* vocitantur. Multarum arborum frondes laciniantur. Sambucus foliis laciniatis C. B.

LANUGO. Vide *Pappus.*

LOCULAMENTUM. *Loge*: idem quod cellula. Fructus in multa loculamenta divifus, hoc eft in plures cellulas feu partes feptis intermediis difcretas.

LOCUSTA, *Paquet*, in Cerealium defcriptione fumitur pro quolibet flore, granoque, gluma obvolutis: fic, ex Diofcoride, Avena dependentes veluti parvulas locuftas bipedes gerere videtur.

MALICORIUM, ex Ruellio dicitur in Punica Malo; *Putamen*, quod ab ufu cibario prorfus abhorret. Edules tamen intus concipit acinos. *Lib. 2. cap. 115.*

MALLEOLUS. *Croffette*, eft novellus Palmes innatus prioris anni fla-

gello, cognominatus à similitudine Malleoli. Vitis seri solet Malleolis.

MARGINATUS, *Bordé.* Semina marginata dicuntur,quorum limbus vel tenuior seu foliaceus, ut Leucoio,Lunariæ, aliisque, vel crassior & quasi anulatus, ut Tordylio.

MONOPETALOS. Latinis *unifolius*: *d'une seule feüille.* Flos monopetalos.

MUCRO, inquit Ruellius, dici potest acumen in quod pars quæcumque desinit. Vide *Turbo.*

MULTICAPSULARIS. Fructus multicapsularis, id est in plurimas capsulas divisus.

MUSCARIUM. In orbem quoque, inquit Ruellius, radiatas Herbarum comas, cacuminaque in fasces collecta. Latini *Muscaria* vocitarunt; à flabri similitudine, cujus ventilatu muscæ conviviis abiguntur. Flores Elychrysi, Eupatorii,in fasciculum laxum & orbiculatum collecti in muscarium nascuntur.

NOTA PROPRIA Sive generica plantarum, idem ac character.

NOTA SPECIFICA. Dicitur ea quâ species ejusdem generis inter se distinguuntur: sic Ranunculus pratensis, erectus, acris C. B. notâ suâ specifica differt à Ranunculo montano, hirsuto, humiliori, Narcissi flore C. B.

NUCAMENTUM. Idem sonat quod flos Amentaceus. Cæterùm,ea quæ callo squamatim compactili pendent è ramis nucum,Roborum,Picearum,appellantur *Nucamenta*, ex Ruellio.

NUCLEUS. Sumitur 1. pro parte eduli fructuum, quæ in ossea capsula reconditur, ut in Amygdalo, Armeniaca: 2. pro cohærentibus bulbis in quos Tab. 206. Allii caput extumuit, qui seorsim consiti novam procreant sobolem.

OSSICULUM. Pars illa dura fructuum, in qua nucleus seu pars edulis ac mollior reconditur in Amygdalis, Armeniacis, Persicis.

PALMUS. Mensura est simul conjunctorum & cohærentium quatuor digitorum. Planta palmaris, semipalmaris, sesquipalmaris.

PANICULA. Ea florum seminumque Cerealium plantarum dispositio, qua non in spicam colliguntur, sed latiùs effunduntur.

PAPPUS & PAPPI, *Aigrette.* Lanugo illa, quæ seminibus Carduorum aliarumque insidet,& in auras evanescere solet,ex plurimis tenuibusque villis quasi radiatim positis constans.

PEDALIS, id est pedem longa. Planta pedalis, bipedalis, semipedalis, sesquipedalis. Pes in duodecim partes æquales dividitur, quarum quælibet *uncia* dicitur.

PEDICULUS. Sive, quod idem habetur, petiolus,ut ait Ruellius:id est quo folium, fructus, aut flos dependet.

PISTILLUM, pag. 70.

PLACENTA. Pars illa capsulis fructuum affixa, cui semen ipsum adhærescit & à qua alimentum ipsi subministratur.

PLANTA. pag. 54. Planta est nomen genericum Arbori, frutici, suffrutici, & herbæ conveniens. Planta *annua*, *bima*, *trima*, *perennis*, *sempervirens.* Vide.

Vide *Herba*. Planta *maritima*, quæ in ora maris ; *marina* verò, quæ in fundo maris gignitur : *paluſtris*, quæ paludibus delectatur : *montana*, &c.

POLYPETALOS : quaſi multifolius. Flos polypetalos dicitur, qui ex multis petalis conſtat.

PULPA. Pars illa fructuum medulloſa, quæ pultem craſſitie ſua refert. Pulpa Caſſiæ & Tamarindorum.

PULVINUS, ait Ruellius, eſt quod inter verſus aut ſulcos eminulum pro-tumet : dictus quòd quandam refert pulvinorum, in quibus ſedemus, ſimili-tudinem.

PYRAMIDATUS, in Pyramidem aſſurgens. Placenta fructus Cyno-gloſſi eſt Pyramidata.

RADIX Plantæ : pars terræ ut plurimum affixa, à qua nutrimentum fo-liis, cauli, ramulis, cæteriſque partibus per quoſdam quaſi tubulos impertitur.
Radices ſpectari poſſunt ratione contextus, ſtructuræ, & formæ.

Ratione contextus, aliæ *carnoſæ* ſunt, Lilio, [a] Croco, [b] Iridi ; aliæ *carnoſæ* a Tab. 468.
fibris intertextæ, Eryngio, Fœniculo ; nonnullæ lignoſæ, Pyro, Pomo. b Tab. 467.
Ratione ſtructuræ, vel fibratæ ſunt, vel ex aliis radicibus compoſitæ, vel
ſquamoſæ, vel tunicatæ. *Fibratæ* vel *capillaceæ* ſunt, ſeu capillitio donatæ ut
[c] Cerealibus, vel ex fibris craſſioribus coaleſcunt ut [d] Violæ, Primulæ veris; c Tab. 470. d Ibid.
[e] nonnullæ ex his latè ſparguntur & evagari poſcunt. e Tab. 471.
Radices *ex aliis compoſitæ*, vel brachiatæ ſunt, Quercui, Ulmo ; vel fi-
bris craſſioribus conſtant quàm ut fibratæ dici poſſint, uti [f] Althææ; nonnullæ f Tab. 481.
[g] *Napiformes* vocantur Aſphodelo, Pæoniæ, in multa capitula extuberantes ; g Tab. 179. GG.
aliæ *grumoſæ*, ut nonnullis [h] Ranunculi ſpeciebus. Aliæ *tuberoſæ* in duplicem h Tab. 473.
ordinem digeſtæ, quarum una alteri inſidet, [i] Gladiolo ſcilicet & Croco. Aliis i Tab. 1:0. k Tab. 201.
tubercula ſunt ad altera affixa, [k] Fritillariæ ſcilicet, [l] Colchico. Radices [m] *ſqua-* l Tab. 182.
moſæ ex plurimis ſquamis coaleſcunt axi cuidam affixis, vel denticulis tantùm m Tab. 196.
inciduntur & ſquamoſarum ſpeciem præ ſe ferunt, ut [n] Dentariæ. [o] *Bulboſæ* n Tab. 110.
ex tunicis conflantur ſe excipientibus, ideoque *tunicatæ* dicuntur, Cepæ, Nar- o Tab. 472.
ciſſo, Hyacintho.
Ratione formæ, vel *ſphæricæ* & *tuberoſæ*, [p] croco, [q] bulbocaſtano, [r] Cy- p Tab. 468.
clamini ; vel *ovatæ* [ſ] Orchidi. Nonnullæ compreſſæ, & quaſi *palmatæ*, non- q Tab. 181. r Tab. 458.
nullis [t] Orchidis ſpeciebus ; rectæ ceu palus in terram depactæ, [v] Raphano: ſ Tab. 248. fig. 14. t Tab. 248. fig. 15.
[x] geniculatæ, Polygonato, Iridi. u Tab. 473. 469.
RADICULA à recentioribus Phyſicis habetur pro tenui illa radice qua x Tab. 467.
donatur corculum ſive germen ſeminis in tubum prima germinatione ſeſe
explicans. Pars verò ſuperior ejuſdem tubi *pluma* vel *plumula* vocitari ſolet
in caulem & frondes abitura.

SEMEN eſt plantæ pars, quæ terræ commiſſa ſimilem plantam procreat à qua genita fuit. *Semen calloſum*, quod cute veluti cartilagineâ obducitur, quale eſt ſemen Pyri, Mali, Cydoniæ ; *Semence à pepin* : *ſemen oſſeum* è contra durum eſt Meſpilo.

SEMIFLOSCULUS, pag. 74.

SEPTUM INTERMEDIUM. Vide *Loculamentum*.

SERRA. Vide *Crena.*

SILIQUA. Gousse, pag. 388.

SINUS. Vide *Ala.*

SPECIES PLANTÆ, pag. 50.

SPICA, *Epi.* Florum & seminum dispositio densa & oblonga accedens ad spicam Cerealium Tab. 464.

Lib. 7. cap. 3. SPITHAME Græcis, Latinis auctore Plinio *Dodrans*, spatium est quod capit humana manus à summo pollice usque ad summum minimum digitum extensa: quæ mensura, quoniam in tres quartas humani pedis partes incurrit, *Dodrans* dicta est.

STAMINA 69. 70.

STROBILUS. Sive conus propriè dicitur fructus Pinus.

STRIÆ. *Caneleures.* Partes quædam, ut ait Ruellius, & ut ita dicam femora sunt, quæ protuberant, sicuti cava, canaliculique. Striatus caulis dicitur, qui hujuscemodi ftriis est præditus, aut striaturis exasperatus.

STOLONES, *Drageons ou Petreaux.* Coliculorum soboles, inquit Ruellius, inutilisque fruticatio è radicibus, quibus evulsis plantantur Coryli, Sorbi, Mespili, Fici.

SUFFRUTEX, *Sousarbrisseau.* Planta perennis, dura, lignosa, frutice humilior, non gemmipara, ut Thymus, Salvia, Lavandula.

SURCULUS, ut ait Ruellius, quod ex ramis simplex ac individuum oritur, quale præsertim germen apparet. Gallis *Bourgeons.*

TALEA, *Bouture.* Ramus utrinque abscissus, qui in terram defixus pali instar radices agit. Salix, Sambucus.

TESTA, *Coque.* Tegmen tenue durum & fragile quorundam seminum.

THALAMUS. *Couche*, pag. 74.

TOMENTUM. Lanugo illa densa, quâ folia caulesque plurimarum plantarum obducuntur. Folia Verbasci tomentosâ lanugine pubent.

TRACHEÆ Plantarum, seu spirales fistulæ, sunt organa quædam tubulata à Clariss. Malpighio detecta, quæ aëri excipiendo à natura instituta videntur. Quælibet autem fistula aliud nihil est quàm lamella quædam tenuis G H in spiram convoluta & in tubum E angustata, cujus structura apertè declaratur volvendo candelam ceream exilem & perlongam circa digitum vel cylindrum quendam tenuem, adeo ut spiræ sibi mutuò adhærescant: sublato enim digito vel cylindro tubus remanet tracheæ plantarum similis. Facilè quovis ferme anni tempore deprehenduntur fistulæ illæ spirales in Rosa, Viburno, Tilia, cæterisque; si earum surculi teneri fragilesque rumpantur, quo planè modo exhibetur surculus Rosæ A B. Lanugo enim illa quæ inter partes disruptas occurrit, microscopii ope deprehenditur fasciculus trachearum, quarum spiræ ab invicem disjunctæ sunt, quales exhibentur Icone D C. Consule Malpighium, accuratissimum naturæ exploratorem, qui fusiùs de his agit. Quod ad usum trachearum attinet, ad alimenti motum urgendum comparatæ videntur: succum enim nutritium duabus potissimum de causis ad superiores plantarum partes ascendere probabile est: 1. à motu terræ, quo juxta

Tab. 475.

naturæ leges ultra terræ ſuperficiem longè impulſus in utriculos plantarum ſeſe inſinuat,ut cenſet præſtantiſſimus Philoſophus Petrus Sylvanus Regis Acad. Reg. Scientiarum ſocius, & præceptor meus admodum obſervandus : 2. aëris vi elaſticâ in tracheis concluſi : namque quò magis ille rareſcit aut denſatur diu noctuve, cœlo calidiori aut frigidiori,eò magis ab ampliatis aut anguſtatis tracheis vaſa utriculique viciniores ſucco nutritio turgentes comprimuntur , ideoque ſurſum vel deorſum , celeriùs aut tardiùs ille ferri debet.

TURBO, inquit Ruellius,inverſæ metæ ſpeciem exhibet, inde turbinata conſpicitur Pyrorum forma : ſic permulta herbarum folia in mucronem turbinantur ,& inverſo habitu fructus nonnulli vel partes in turbinem mucronantur, quamvis in re idem eſſe mutatis ſolum formis nemo dubitabit.Namque ſi rem ex acumine in latius continuo duci contuearis,potiùs quàm ea ſit turbinis facies, dicetur turbinari : contrà, ſi rem elatiori figurâ in arctiorem, protrahi contempleris,dum in acutum faſtigetur,aptiùs credetur mucronari.

TURIONES, *bourgeons*. Tenella plantarum cacumina : namque cùm vernum tempus appetit, inquit Ruellius , primo quoque foliorum pullulatu, præcluſis adhuc florum calycibus,quoſdam quaſi Turiones olus ſubminiſtrat, in quibus floris primùm, mox ſeminis fœtus concluditur.

VAGINA & VAGINULA. Theca, ſeu involucrum nonnullorum ſeminum, quod ad gladii vaginam accedit.

VALVÆ. Uſurpantur pro lamellis illis planis aut imbricatis quæ ſepto intermedio ſiliquarum utrinque adhæreſcunt , & dehiſcere ſolent tanquam fores bifidæ : ut in Braſſica, Leucoio, cæteriſque obſervare eſt.

VERTICILLUM. Circinatus florum vel foliorum ambitus,ut ait Ruellius, qui cauliculos aut ramulos herbarum coronat, verticillum eſt,ab inſtrumenti muliebris ſimilitudine dictum,quod fuſo vertendi gratia ſolitum eſt adhiberi:inde verticillatus & verticillatim. Flores Marrubii verticillati ſunt,vel verticillatim ad caulem poſiti : *Fleurs rangées par anneaux & par étages.*

VEXILLUM, pag. 74.

VIMEN quaſi vincimen, ut aiunt, omne virgultum lentum & flexile ad ligandum aptum : unde viminei caules & rami, hoc eſt lenti & flexiles.

VITICULÆ ſunt cauliculi humi jacentes & repentes , Fragariæ v. g. Quinquefolii, imò & plantarum cucurbitacearum ; Gallis *jets rampans.*

UMBELLA, pag. 304. Tab. 158.

UMBILICUS & UMBO. Quidquid in aliqua re medium eſt,umbilicus appellatur, maximè ſi cavum ſit;ab umbilico humano ſimilitudine ductâ. Si verò eminens,umbo appellatur, eò quod mediæ partis clypeorum,quæ umbo dicitur , formam habeat. Inde fructus umbilicatus, flos umbone donatus.

UNCIA ſeu DIGITUS, *Pouce.* Sumitur nunc pro duodecima parte pedis : folium unciale , biunciale , ſemiunciale , ſeſquiunciale.

UNGUIS, *Onglet.* Ungues, ut ait Ruellius,in Roſis & foliatis floribus veteres intellexerunt imas ſuorum foliorum partes , quibus in capite ſuo cohærent decoloreſque dependent, Medicinæ plurimum damnatas , quòd nullo inſolatu conditi colorem vel odorem contraxerunt,& incocto inutilique refer-

ciantur humore. Quare flores exungulati, Oleis, Acetis, aut hujuſcemodi condituris adjiciuntur, ne facilè putrilaginem aſpergine contractâ ſentiant.

UNICAPSULARIS. Vide *Capſula.*

UTRICULUS. Sæpe uſurpatur pro capſula ſive loculamento, quandoque pro cellulis ſeu ſaccis in quibus ſuccus nutritius plantarum deponitur.

INDEX RERUM, IN ISAGOGE CONTENTARUM.

INDEX
GENERUM PLANTARUM.

Prior numerus paginam, cæteri verò Tabulam indicant.

INDEX GALLICUS.

Prior numerus paginam, cæteri tabulam indicant.

INDEX
NOMINUM PLANTARUM,
quæ in propriis locis quæri debent.

Bamia

Extrait des Registres de l'Academie Royale des Sciences.

SUR le Rapport de Messieurs Du Hamel, Dodart, & Morin, de l'Académie Royale des Sciences, qui avoient esté priés d'examiner un Livre de Monsieur Tournefort intitulé *Institutiones Rei Herbariæ*, la Compagnie a jugé que cet Ouvrage méritoit d'estre imprimé. Fait en l'Assemblée le 3. Février 1700.

FONTENELLE, *Secretaire.*

JOSEPHI PITTON TOURNEFORT, AQUISEXTIENSIS,

Doctoris Medici Parisiensis, Academiæ Regiæ Scientiarum Socii, & in Horto Regio Botanices Professoris,

COROLLARIUM INSTITUTIONUM REI HERBARIÆ,

IN QUO

Plantæ 1356. *munificentiâ* LUDOVICI MAGNI *in Orientalibus Regionibus observatæ recensentur, & ad genera sua revocantur.*

REI HERBARIÆ STUDIOSIS,

JOSEPHUS PITTON TOURNEFORT S. D.

SEXCENTIS & ſeptuaginta tribus Plantarum generibus quâ potui diligentiâ definitis, earumque ſpeciebus 8846. ἐυμεθόδως recenſitis in Inſtitutionibus Rei Herbariæ, quæ jam ante triennium editæ ſunt, huc nervos omnes contendendos, huc induſtriam omnem conferendam exiſtimavi, Philobotani chariſſimi, ut novis plantarum generibus ac ſpeciebus βοτανικὴ, meæ à puero deliciæ, amplificaretur. At verò cum præſtantiſſimos hac in arte viros falcem in Europæas meſſes abundè jam injeciſſe animadverterem, nihil ſatius putavi quam Orientales luſtrare plagas, ut rariores plantas, eaſque maximè quas Medicinæ Principes adeo celebrarunt & ad medendum adhibuerunt, ad humanos uſus ex eorum monumentis revocarem, ſuiſque generibus adjungerem. Conſilium non tantum probavit, ſed etiam animos adjecit munificentiâ ſuâ Regum ille poſt hominum memoriam maximus LUDOVICUS MAGNUS, bonarum artium omnium & Medicinæ promovendæ ſtudioſiſſimus, adnitentibus ac patrocinantibus apud ipſum Illuſtriſſimis Viris, qui pro publica ſalute ſemper excubant, ſummo Galliarum ac Rei navalis Miniſtro, Academiæ Regiæ Scientiarum Præfecto DD. Hieronymo Phelypeaux Comite de Pontchartrain;

D D. Guidone Creſcentio Fagon Archiatrorum Comite; D D. Joanne Paulo Bignon Comite Conſiſtoriano, Academiæ Regiæ Præſide. Quare tanti Principis mandatis incitatus, tantorum virorum commendatione confirmatus, amplo viatico litteriſque commendatitiis inſtructus, duos viæ comites gaudii ac laboris participes mihi comparavi, non ſolum ex Academiæ Regiæ Scientiarum ſuffragio, ſed ex animi mei ſententia: primum quidem Andream Gundelsheimer Doctorem Medicum Germanum, egregiæ humanitatis virum, præclaræ ad virtutem indolis, exquiſitæ doctrinæ, cujus diligentiam ne vel minima quidem herba fefellit unquam: alterum verò Claudium Aubriet Gallo-campanum, hominem officii plenum, honeſtum, bonum, plantas & animalia pingendi adeo peritum, ut perpaucos habeat pares, ſuperiorem, quòd ſciam, neminem.

Ergo Maſſiliâ ſolvimus Octavo Kal. Maii. Anno MDCC.

Proſequitur ſurgens à puppi ventus euntes,

Et tandem antiquis Curetûm allabimur oris. Æneid. 3.

[a] Cretam ſcilicet appulimus quinto Nonas Maii. Deinde [b] Cimolo, [c] Melo, [d] Siphno, [e] Seripho, [f] Paro, [g] Naxo, [h] Amorgo, [i] Io, [x] Anaphe, [l] Thera, [m] Theraſiaque, [n] Mycono, [o] Delo, [p] Rheneia, [q] Syro, [r] Gyaro, [s] Ceo, [t] Helena, [u] Scyro, [x] Teno, [y] Andro, [z] Samo, [a] Patmo, [b] Chio, [c] Lesbo, aliiſque Maris Ægæi inſulis tum Pycladibus tum Sporadibus incredibili quadam cum voluptate ſic peragratis, ut quacumque fere ingrederemur, in aliquam vel hiſtoriam vel plantam veſtigium poneremus, Conſtantinopolim tandem acceſſimus. Poſtquam autem ampliſſi-

a *Candie.*
b *L'Argentiere.*
c *Le Milo.*
d *Sifanto.*
e *Serfo.*
f *Paros.*
g *Naxie.*
h *Amorgo.*
i *Nio.*
x *Nanſio.*
l *Santorin.*
m *Iſle vis-à-vis de Santorin.*
n *Mycone.*
o *La petite Delos.*
p *La grande Delos.*
q *Syra.*
r *Joura.*
ſ *Zia.*
t *Macroniſi.*
u *Skiro.*
x *Le Tine.*
y *Andros.*
z *Samos.*
a *Patmos.*
b *Scio.*
c *Metelin.*

mam illam civitatem seu potius orbis miraculum lustravissemus, Pontum Euxinum Trapezuntem usque ita superavimus naviculâ, ut quotidie appelleremus, ac plantis hac illac avidè exploratis, in orâ pernoctaremus nunc in Bithynia, nunc in Ponto, Paphlagonia, vel Cappadocia, nec unquam sine fructu. Non minori cum alacritate per Armeniam utramque, Iberiam seu Georgiam, Persarumque finitimas Provincias ac * Caucasi cubitos Caspiosve montes spatiati sumus, contemplatione pulcherrimarum rerum non recreati tantum, sed porro magis ac magis invitati. Itaque rursum in Armeniam reversi ad Olympum Asiæ montem pervenimus viâ per Galatiam seu Gallo-Græciam institutâ, ulteriusque progressi Mysiam, Phrygiam, Æolidem, Lydiam ac Ioniam adivimus, cujus civitatibus insignioribus Smyrna ac Epheso perlustratis, cùm jam pestis in Syria ac Ægypto dirè grassaretur, Galliam commodâ navi etiamsi parum secundis ventis adepti sumus. Vos nunc, Philobotani Charissimi, quas summo cum labore nec sine frequenti capitis discrimine collegimus herbas, orientales illas gazas (sunt enim plures 1300.) supervacuis opibus anteponendas nobiscum miremini ac fruamini in hoc Corollario ad genera sua relatas, in altera Editione Institutionum Rei Herbariæ ad cæteras species ejusdem generis aliquando referendas. Harum omnium descriptiones quibus disponendis ac perficiendis operam do, tum & cæterarum quas in Alpibus & Pyrenæis, Hispania ac Lusitania olim inveni collegique propediem in lucem emittentur, si cum vita valetudo & cum valetudine otium suppetat: atque etiam inducor in illam spem eas suis iconibus ornatum iri quibus

* ἀγκῶνες τοῦ Καυκάσου *Strab. lib.* 11.

Res Herbaria carere nequit ſine magno ſui ſplendoris diſpendio. Valete interim, Philobotani chariſſimi, ac labores noſtros æqui bonique conſulite. Ego quod in me eſt deſiderari à vobis numquam patiar, ſi placere ſenſero officium meum. Mecum autem de felici, nec ut opinor, Rei medicæ inutili nec vobis ingrata peregrinatione D.O.M. gratias agite. Lutetiæ Pariſiorum ex Horto Regio. Poſtridie Kal. Januarii. M. DCCIII.

TABULÆ GENERUM

RECENS INSTITUTORUM

IN HOC COROLLARIO.

COROLLARIUM INSTITUTIONUM REI HERBARIÆ.

PAG. 76. *Mandragoræ speciebus addenda sequens.*

Mandragora foliis asperis, fructu parvo, ovato & acuminato, floribus violaceis.

Eadem floribus subalbidis. *Prioris varietas.*

Pag. 77. speciebus Belladonæ addenda sequens.

Belladona Orientalis, foliis angustioribus, subhirsutis, flore magno.

Pag. 78. speciebus Polygonati addenda sequens.

Polygonatum Orientale, latifolium, flore parvo.

Pag. 80. speciebus Gentianæ addendæ sequentes.

Gentiana Orientalis, amplissimo & acutissimo Asclepiadis folio.

Gentiana Orientalis, foliis venosis, flore magno, candidissimo.

Gentiana Orientalis, foliis venosis, flore magno, ex albo virescente. *Prioris varietas.*

Gentiana Orientalis, minor, autumnalis, Myrtifolia, flore magno, cæruleo.

Pag. 82. Convolvuli speciebus addendæ sequentes.

Convolvulus Græcus, Sagittæ foliis, flore albo. *Convolvulus minimus, angusto auriculato folio Bocc. Mus. Tab. 33. in hortis satus faciem mutat, & ad Convolvulum minorem, arvensem C. B. Pin. plurimum accedit.*

Convolvulus argenteus, angustifolius, umbellatus, partim erectus, partim supinus. *Dorycnium P. Alp. Exot. 73.*

Convolvulus Orientalis, humilis, argenteus, latifolius, erectus & villosus.

Convolvulus Orientalis, argenteus, Althææ foliis angulatis.

Convolvulus Orientalis, humifusus, Pilosellæ foliis.

Convolvulus Orientalis, folio oblongo, flore suaverubente.

Pag. 85. Tithimali speciebus addendæ sequentes.

Tithymalus Creticus, Characias: angustifolius, villosus & incanus.

Tithymalus Creticus, supinus, Herniariæ folio.

Tithymalus Græcus, Amygdali folio acutissimo & glauco, caule purpureo.

Tithymalus Græcus, annuus, Valerianæ rubræ folio.

Tithymalus Græcus, Helioscopius, maximus, foliis eleganter crenatis.

Tithymalus Orientalis, palustris, tuberosa radice, Lathyridis facie.

Tithymalus Orientalis, latissimo folio, villosus, flore aureo, segmentis rotundioribus.

Tithymalus Orientalis, latiſſimo folio, villoſus, flore lunato.
Tithymalus Orientalis, minimus Nummulariæ folio.
Tithymalus Orientalis, Anacampſerotis folio, flore magno, criſtato.
Tithymalus Orientalis, Anacampſerotis folio tenuiſſime ſerrato, flore minori, non criſtato.
Tithymalus Orientalis, latiſſimo folio glauco & glabro.
Tithymalus Orientalis, patulus & humilior, Salicis folio villoſo.
Tithymalus Orientalis, Salicis folio, caule purpureo, flore magno.
Tithymalus Orientalis, Linariæ folio, humillimus.
Tithymalus Orientalis, longiſſimo & anguſtiſſimo folio.
Tithymalus Orientalis, Cypariſſias, patulus, foliis ſuperioribus haſtatis, flore minimo.
Tithymalus Orientalis, Salicis folio, minor & glaber, fructu verrucoſo.
Tithymalus Orientalis, Lini folio acutiſſimo.
Tithymalus arboreus, humilior & patulus, latiore folio.
Tithymalus arboreus, humilior & patulus, anguſtiore folio. *Prioris varietas.*

Pag. 90. Cotyledonis ſpeciebus addendæ ſequentes.

Cotyledon major, Cretica, flore albo. *Vulgaris varietas.*
Cotyledon major, Cretica, flore purpureo. *Vulgaris varietas.*
Cotyledon Cretica, tuberoſa radice, flore luteo, parvo.

Pag. 91. Apocyni ſpeciebus addendæ ſequentes.

Apocynum Bithynicum, arbores altiſſimas ſcandens, folio ſubrotundo. *Periploca latifolia Wheel. Itin.*
Apocynum folio ſubrotundo; ex viridi & flavefcente variegato.

Pag. 93. Periplocæ ſpeciebus addenda ſequens.

Periploca Orientalis, foliis longioribus & acutioribus. *Scamonea macroriza P. Alp. Exot. 61.*

Pag. 93. Aſclepiadis ſpeciebus addendæ ſequentes.

Aſclepias ſiliquâ bifido mucrone C. B. Pin. 303. *Aſclepias Cretica Cluſ. Hiſt. App. 1. tom. 1. cclv.*
Aſclepias Orientalis, latifolia, flore purpuraſcente, caule firmo.
Aſclepias Orientalis, minima, flore ex atro-purpureo flaveſcente.
Aſclepias Orientalis; latifolia; flore viridi.
Aſclepias Orientalis, latifolia, inodora, flore flaveſcente, fructus mucrone bifido & introrſum incurvo.
Aſclepias Orientalis, ampliſſimo folio ſcandens, flore vario.

Pag. 94. Malvæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Malva Cretica, minor, hirſuta.
Malva Cretica, annua, altiſſima, flore parvo, ad alas umbellato.
Malva Orientalis, erectior, flore magno, ſuave-rubente.

Pag. 97. Alceæ ſepeciebus addendæ ſequentes.

Alcea Cretica, hirſuta.
Alcea Orientalis, fruteſcens, foliis tripartitis flore parvo.

Pag. 102. *speciebus Bryoniæ addendæ sequentes.*

Bryonia Cretica, maculata C. B. Pin. 297.

Bryonia Græca, Platani foliis.

Bryonia Orientalis, foliis amplioribus, lucidis & glabris, subtus hirsutis; magno fructu, nigro.

Pag. 102. *Tamni speciebus addenda sequens.*

Tamnus Cretica, trifido folio.

Pag. 104. *Cucumeris speciebus addenda sequens.*

Cucumis sativus & serotinus, fructu villoso.

Pag. 104. *Melonis speciebus addenda sequens.*

Melo serotinus & diu durans, fructu parvo, striato, globoso.

Pag. 106. *Anguriæ speciebus addendæ sequentes.*

Anguria carne flavescente, semine nigro.

Anguria carne rubente, semine nigro, majori.

Anguria carne rubente, semine rubro, minori.

Pag. 108. *Campanulæ speciebus addendæ sequentes.*

Campanula Cretica, caulibus supinis, foliis incisis, flore oblongo.

Campanula Cretica, arvensis, flore maximo.

Campanula Cretica, foliis longioribus, incisis, flore magno.

Campanula Cretica, caulibus supinis, flore maximo, pelviformi.

Campanula Cretica, folio subrotundo, flore parvo.

Campanula foliis profunde incisis, fructu duro. *Medium Dioscoridis Rauvvolf.* 284.

Campanula foliis profunde incisis, fructu duro, tomentosa tota & incana.

Campanula saxatilis, foliis inferioribus Bellidis, cæteris Nummulariæ.

Campanula saxatilis, foliis inferioribus Bellidis, cæteris Nummulariæ subhirsutis, crenatis ac veluti rugosis.

Campanula Græca, saxatilis, Bugulæ folio.

Campanula Græca, saxatilis, Jacobææ folio.

Campanula Orientalis, erecta, foliis oblongis, angustis, profunde crenatis.

Campanula Orientalis, pumila, repens, flore magno.

Campanula Orientalis, Limonii minimi facie, flore patulo.

Campanula Orientalis, maxima, floribus conglobatis in foliorum alis.

Campanula foliis Cymbalariæ crispis, Montis Olympi.

Campanula Orientalis, foliis Blattariæ subhirsutis.

Campanula Orientalis, erecta, Alliariæ folio, flore albo, pyramidato.

Campanula Orientalis, saxatilis, foliis Cymbalariæ, flore magno.

Campanula Orientalis, monanthos, Lychnidis folio.

Campanula Orientalis, foliorum crenis amplioribus & crispis, flore patulo, subcæruleo.

Campanula Orientalis, foliorum crenis amplioribus & crispis, flore patulo, albo. *Prioris varietas.*

Campanula Orientalis, folio longo, rigido, aspero, flore sursum spectante.

Campanula Orientalis, saxatilis, argentea, Leucoii folio.

Campanula Orientalis, anguſtifolia, capitulo Papaveris Rhæados.
Campanula Orientalis, ſphærocephalos, anguſtiore folio, flore cæruleo.
Campanula Orientalis, foliis Ptarmicæ, flore oblongo.
Campanula Orientalis, Linifolia, flore magno.
Campanula Orientalis, anguſtifolia, pumila, floribus cæruleis, uno verſu diſpoſitis.
Campanula Orientalis, anguſtifolia, pumila, floribus albis, uno verſu diſpoſitis. *Prioris varietas.*
Campanula Orientalis, maxima, ſubhirſuta, flore maximo, purpuraſcente.
Campanula Orientalis, maxima, ſubhirſuta, flore maximo, albo. *Prioris varietas.*
Campanula Orientalis, multicaulis, anguſtifolia, flore parvo.
Campanula Orientalis, altiſſima, flore parvo, piramidato.
Campanula Orientalis, foliis inciſis, flore minimo & multiplici.

Pag. 113. Rapunculi ſpeciebus addendæ ſequentes.

Rapunculus Creticus, Petromarula flore albo.
Rapunculus Orientalis, foliis anguſtis, dentatis.
Rapunculus Orientalis, anguſtifolius, multicaulis, totus floridus.
Rapunculus Orientalis, Campanulæ pratenſis folio.
Rapunculus Orientalis, foliis longioribus, aſperis & rigidis.
Rapunculus Orientalis, altiſſimus, foliis glabris & rigidis.
Rapunculus Orientalis, Heſperidis folio.

Pag. 113. Rubiæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Rubia Cretica, fruteſcens, tenuifolia. *Rubia arboreſcens P. Alp. Exot.* 110.
Rubia Cretica, folio ampliſſimo, aſpero.

Pag. 114. Aparines ſpeciebus addendæ ſequentes.

Aparine Græca, vulgari ſimilis, folio latiſſimo.
Aparine Græca, ſaxatilis, incana, tenuifolia. *Gallium montanum, Creticum P. Alp. Exot.* 166.
Aparine Samia, ſaxatilis, latifolia, & incana.
Aparine Samia, minor, annua, floribus in capillamenta abeuntibus.
Aparine Orientalis, minor & incana, multiflora, flore albo.

Pag. 114. Gallii ſpeciebus addendæ ſequentes.

Gallium ſaxatile, folio peramplo, glauco.
Gallium Creticum, annuum, tenuifolium, flore albido.

Pag. 115. Cruciatæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Cruciata Cretica, fruticoſa, flore albo. *Gallium montanum, alterum, P. Alp. Exot.* 293.
Cruciata Orientalis, latifolia, erecta glabra.
Cruciata Orientalis, latifolia, foliis ſubhirſutis, flore purpuraſcente.
Cruciata Orientalis, latifolia, foliis ſubhirſutis, flore ſubcæruleo.
Cruciata Orientalis, glabra, humifuſa.

Pag. 116. Quamoclit ſpeciebus addenda ſequens.

Quamoclit minima, humifuſa, paluſtris, Herniariæ folio *Anthyllis P. Alp.*

Exot. 157. *quæ idcirco ex ſpeciebus Alſines excludenda pag.* 665.

Pag. 117. *Hyoſcyami ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Hyoſcyamus Orientalis, Betæ folio, tuberoſa radice.

Hyoſcyamus minor, albo ſimilis, umbilico floris átro-purpureo. *Hyoſcyami alterum genus in maritimis Caſalp.* 345.

Hyoſcyamus major, albo ſimilis, umbilico floris atro-purpureo.

Hyoſcyamus Creticus, luteus, major. C. B. Prodr. 92. *Hyoſcyamus aureus P. Alp. Exot.* 99. *Hyoſcyamus albus*, *Creticus Cluſ. Hiſt. lxxxiiij & Hyoſcyamus Creticus alter*, *Ejuſdem idem ſunt. Hinc ſequitur Hyoſcyamum Creticum*, *luteum*, *majorem C. B. Pin.* 169. *à minori nequaquam ſejungendum eſſe.*

Pag. 119. *Pervincæ ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Pervinca Orientalis, latifolia, villoſa, flore magno.

Pervinca Orientalis, latifolia, villoſa, flore parvo.

Pervinca Orientalis, anguſtifolia, villoſa.

Pag. 122. *Centaurii minoris ſpeciebus addenda ſequens.*

Centaurium minus, Creticum, flore oblongo, è viridi flaveſcente.

Pag. 123. *Androſaces ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Androſace Orientalis, foliis Valerianellæ undulatis & criſpis.

Androſace Orientalis, Coronopi folio. *Prioris varietas.*

Androſace Orientalis, foliis Coris, flore odoratiſſimo.

Pag. 124. *Primulæ veris ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Primula veris minima, Lactucæ folio, radice Aniſum redolente.

Primula veris Orientalis, Hormini folio.

Primula veris Orientalis, Cimices redolens.

Primula veris Orientalis, Lactucæ folio, flore umbellato, purpureo.

Primula veris Orientalis, caule altiſſimo, folio anguſtiſſimo, flore umbellato purpureo.

Pag. 126. *ſpeciebus Plantaginis addendæ ſequentes.*

Plantago Cretica, minima, tomentoſa, caule adunco. *Holoſteum ſeu Leontopodium Creticum C. B. Pin.* 190. *Leontopodium P. Alp. Exot.* 114.

Plantago Chia, albida, Monſpelienſi ſimilis, folio vix ſeſquilineam lato.

Plantago Græca, folio rigido, leviter dentato, anguſto, caule altiſſimo.

Plantago Orientalis, Scorzoneræ folio.

Pag. 130. *Rubeolæ ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Rubeola Cretica, ſaxatilis, fruticoſa, Gallii folio, flore purpuro-violaceo.

Rubeola Cretica, ſaxatilis, fruteſcens, flore flaveſcente.

Rubeola Cretica, incana, floribus purpuraſcentibus.

Rubeola Cretica, fœtidiſſima, fruteſcens, Myrtifolia, flore magno, ſuaverubente.

Rubeola Orientalis, fœtida, fruticoſa, Serpillifolia, flore parvo, ſuaverubente.

Rubeola Orientalis, minima, flore purpuraſcente.

Rubeola Orientalis, foliis Gallii, flore multiplici ex viridi flaveſcente.

Pag. 131. *Valerianæ ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Valeriana tuberoſa Imperati 656. *J. B.* 3. 207.

Valeriana Orientalis, Alliariæ folio, flore albo.
Valeriana Orientalis, Sifymbrii Mathioli folio.
Valeriana Orientalis, minima, flore leucophæo.
Valeriana Orientalis, anguftifolia, floribus & radice Valerianæ hortenfis.

Pag. 132. Valerianellæ fpeciebus addendæ fequentes.

Valerianella Cretica, fructu veficario.
Valerianella Orientalis, fructu parvo, corniculato.

Pag. 133. Borraginis fpeciebus addendæ fequentes.

Borrago Cretica, flore reflexo, elegantiffimo, fuaverubente.
Borrago Conftantinopolitana, flore reflexo, cæruleo; calyce veficario.

Pag. 133. Bugloffi fpeciebus addendæ fequentes.

Bugloffum Creticum, humifufum, acaulon, perenne, Echii folio anguftiffimo.
Bugloffum Samium, frutefcens, foliis Rorifmarini obfcurè virentibus, lucidis & hirfutis. *Anchufa arborea P. Alp. Exot. 69.*
Bugloffum Chium, arvenfe, annuum, Lithofpermi folio, flore cæruleo.
Bugloffum Orientale, erectum, foliis undulatis, flore amœne cæruleo.
Bugloffum Orientale, anguftifolium, altiffimum.
Bugloffum Orientale, flore luteo.
Bugloffum Orientale, anguftifolium, flore parvo, cæruleo.

Pag. 135. Echii fpeciebus addendæ fequentes.

Echium Creticum, latifolium, flore atro-purpureo.
Echium Orientale, folio oblongo, molli & cinericio.
Echium Orientale, Verbafci folio, flore maximo, campanulato.
Echium Orientale majus & afperius, flore leucophæo.

Pag. 136. Pulmonariæ fpeciebus addendæ fequentes.

Pulmonaria Chia, Echii folio verrucofo, calyce veficario, flore albo.
Pulmonaria Lesbia, Echii folio verrucofo, calyce veficario, flore cæruleo.
Pulmonaria Orientalis, calyce veficario, foliis Echii, flore purpureo, infundibuliformi.
Pulmonaria Orientalis, calyce veficario, foliis Echii, flore albo, infundibuliformi.

Pag. 137. Lithofpermi fpeciebus addendæ fequentes.

Lithofpermum Orientale, latifolium, repens, flore magno.
Lithofpermum Delium, arvenfe, minus, fupinum, flore minimo, albo.
Lithofpermum Orientale, Leucoii folio, flore cæruleo, parvo.
Lithofpermum Orientale, latifolium, flore fuaverubente.

Pag. 138. Symphyti fpeciebus addendæ fequentes.

Symphytum Creticum, Echii folio anguftiore, longiffimis villis horrido, flore croceo. *An Echium Creticum P. Alp. Exot. 129? qui flores luteos & Anchufæ fimiles defcribit, fed infeliciter à Pictore expreffi funt.*
Symphytum Orientale, Echii folio ampliore, longiffimis villis horrido, flore croceo.
Symphytum Orientale, Echii folio, flore albo, tenuiffimo.
Symphytum Orientale, Echii folio minori, flore nunc albo, nunc flavefcente,

Symphytum Orientale, Oleæ folio argenteo, flore flavefcente.
Symphytum Orientale, Oleæ folio cinereo & hirfuto.
Symphytum Orientale, anguftifolium, flore cæruleo.
Symphytum Conftantinopolitanum, Borraginis folio & facie, flore albo.
Symphytum Orientale, folio fubrotundo afpero, flore cæruleo.
Symphytum Orientale, folio fubrotundo, afpero, flore cæruleo, odoratiffimo.

Pag. 138. *Heliotropii fpeciebus addendæ fequentes.*

Heliotropium majus, villofum, flore magno, inodoro.
Heliotropium humi fufum, flore minimo, femine magno.
Diofc. lib. 4. *cap.* 194.

Pag. 139. *Cynogloffi fpeciebus addendæ fequentes.*

Cynogloffum Orientale, vulgari fimile, foliis fefquipedem longis, & pedem latis.
Cynogloffum Orientale, vulgari fimile, flore minimo, longis ftaminibus donato.
Cynogloffum Orientale, anguftifolium, flore minimo, longis ftaminibus donato.
Cynogloffum Orientale, flore rofeo, profunde laciniato, calyce tomentofo.
Cynogloffum Orientale, Echii folio, flore cæruleo, minimo, fructu umbilicato, afpero.
Cynogloffum Orientale, minus, flore campanulato, cæruleo.
Cynogloffum Orientale, Glaftifolium, flore atro cæruleo.
Cynogloffum Orientale, Plantaginis folio, flore minimo.
Cynogloffum Orientale, Bugloffi folio, fructu umbilicato, criftato.

Pag. 140. *Omphalodis fpeciebus addenda fequens.*

Omphalodes Orientalis, Corni folio.

Pag. 140. *Plumbaginis fpeciebus addenda fequens.*

Plumbago Orientalis, Lapathi folio, flore minore, albido.

Pag. 141. *Lyfimachiæ fpeciebus addendæ fequentes.*

Lyfimachia Orientalis, lutea, canefcens & villofa.
Lyfimachia Orientalis, lutea, flore maximo.
Lyfimachia Orientalis, anguftifolia, flore purpureo.

Pag. 142. *Anagallidis fpeciebus addenda fequens.*

Anagallis Cretica, vulgari fimillima, flore luteo.

Pag. 143. *Veronicæ fpeciebus addendæ fequentes.*

Veronica Chia, Cymbalariæ folio, verna, flore albo, umbilico virefcente.
Veronica Conftantinopolitana, incana, Chamædryos folio.
Veronica Orientalis, foliis Hederæ terreftris, flore magno.
Veronica Orientalis, erecta, Gentianellæ foliis.
Veronica Orientalis, elatior, Gentianellæ foliis, flore majore albido.
Veronica Orientalis, Ocimi folio, flore minimo.
Veronica Orientalis, minima, foliis laciniatis.
Veronica Orientalis, Polygalæ folio.
Veronica Orientalis, Telephii folio.

Pag. 146. *Cryfofplenii fpeciebus addenda fequens.*

Chryfofplenium Orientale, Gei facie, magno fructu.

Pag. 146. Verbafci fpeciebus addendæ fequentes.

Verbafcum Creticum, fpinofum, frutefcens. *Verbafcum fpinofum Creticum D. I. Monnel. Lob. Illuftr.* 113. *Glaftivida prima di Candia Pond. Bald. Ital.* 114. *Leucoium fpinofum P. Alp. Exot.* 36. *Leucoium Creticum, fpinofum, incanum, luteum C. B. Pin.* 201.

Verbafcum Græcum, fruticofum, folio finuato, candidiffimo.

Verbafcum Orientale, candidiffimum, undulatum, crifpum, ac veluti verrucofum.

Verbafcum Orientale, maximum, candidiffimum, ramis candelabrum æmulantibus.

Verbafcum Orientale, Conyzæ, folio, flore micante è ferrugineo ad aureum colorem vergente.

Verbafcum Orientale, Betonicæ folio, flore magno.

Verbafcum Orientale, angufto & oblongo folio.

Verbafcum Orientale, foliis fubrotundis, candidiffimis.

Verbafcum Orientale, Sophiæ folio.

Pag. 147. Blattariæ fpeciebus addendæ fequentes.

Blattaria Orientalis, Bugulæ folio, flore maximo, virefcente, lituris luteis in femicirculum ftriato.

Blattaria Orientalis, Verbafci folio, flore maximo, intensè violaceo.

Blattaria Orientalis, Agrimoniæ folio.

Pag. 148. Solani fpeciebus addenda fequens.

Solanum Creticum, frutefcens, Chenopodii folio.

Pag. 154. Cyclaminis fpeciebus addenda fequens.

Cyclamen ampliffimo folio, cordiformi, ferriceo & variegato.

Pag. 156. Pimpinellæ fpeciebus addenda fequens.

Pimpinella Orientalis, villofiffima.

Pag. 158. Ari fpeciebus addendæ fequentes.

Arum Samium, ampliffimo folio, Dracunculi flore.

Arum Orientale, latifolium, obfcure virens maculis dilutioribus notatum.

Arum Orientale, autumnale, anguftifolium, flore magno, atropurpureo.

Arum Orientale, anguftifolium, acaulon ferme, flore purpurafcente.

Pag. 160. Dracunculi fpeciebus addenda varietas fequens.

Dracunculus polyphyllus, foliis lituris albicantibus obliquis, notatis.

Pag. 161. Arifari fpeciebus addenda varietas fequens.

Arifarum latifolium, alterum, maculis albis variegatum.

Pag. 162. Ariftolochiæ fpeciebus addendæ fequentes.

Ariftolochia Cretica, fcandens, altiffima, Piftolochiæ foliis. *Ariftolochiæ quartum quoddam genus arbores fcandens Bellon. Obf. lib.* 1. *cap.* 17.

Ariftolochia Cretica, flore maximo, fructu angulato.

Ariftolochia Orientalis, clematitis; recta, flore longiffimo.

Ariftolochia Chia, longa, folio minori, fubrotundo, flore tenuiffimo.

Ariftolochia Chia, longa, fubhirfuta, folio oblongo, flore maximo.

Arifto-

Ariſtolochia Orientalis, rotunda, folio oblongo, cordiformi, flore tubulato, luteo.

Ariſtolochia Orientalis, humilis, ampliſſimo folio.

Pag. 163. *Rapuntii ſpeciebus addenda ſequens.*

Rapuntium Creticum, minimum, Bellidis folio, flore maculato.

Pag. 165. *Digitalis ſpeciebus addenda ſequens.*

Digitalis Orientalis, Tragopogi folio, flore albido.

Pag. 166. *Scrophulariæ ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Scrophularia Cretica, aquatica, major, villoſa.

Scrophularia Cretica, fruteſcens, folio vario, craſſiori.

Scrophularia glauco folio, in amplas lacinias diviſo.

Scrophularia Græca, fruteſcens & perennis; Urticæ folio.

Scrophularia Epheſia, Lunariæ folio, flore rubro.

Scrophularia Orientalis, Glaucii & Matricariæ folio.

Scrophularia Orientalis, minor, Meliſſæ folio.

Scrophularia Orientalis, foliis Cannabinis.

Scrophularia Orientalis, minima, folio ſubrotundo.

Scrophularia Orientalis, ampliſſimo folio, caule alato.

Scrophularia Orientalis, Tiliæ folio.

Scrophularia Orientalis, Chryſanthemi folio, flore minimo, atropurpureo.

Scrophularia Orientalis, Chryſanthemi folio, flore minimo, variegato.

Pag. 167. *Antirrhini ſpeciebus addenda ſequens.*

Antirrhinum Creticum, anguſtifolium, flore maximo, purpureo.

Pag. 168. *Linariæ ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Linaria Conſtantinopolitana, Lini ſativi folio, flore luteo.

Linaria Patmia, maritima, Cymbalariæ folio.

Linaria Orientalis, Coris folio, flore leucophæo.

Linaria Orientalis, flore luteo, maximo.

Linaria Orientalis, Lilii Perſici foliis, florum ſpicâ denſiſſimâ & pyramidatâ.

Linaria Orientalis, latiſſimo folio, floribus Linariæ vulgaris.

Linaria Orientalis, vulgari ſimilis, folio longiſſimo.

Linaria Orientalis, erecta, anguſto oblongo folio, flore aureo.

Linaria Orientalis, foliis Linariæ vulgaris, flore cæruleo, palato carente.

Pag. 171. *Pedicularis ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Pedicularis Cretica, maritima, amplioribus foliis & floribus.

Pedicularis Cretica, annua, minima, floribus vix conſpicuis.

Pedicularis Cretica, ſpicata, maxima, lutea.

Pedicularis Orientalis, flore magno, flaveſcente, Aſphodeli radice.

Pedicularis Orientalis, minima, flore albido.

Pedicularis Orientalis, ſupina, folio trifido, flore magno, flaveſcente.

Pedicularis Orientalis, annua Pſyllii folio, flore luteo.

Pedicularis Orientalis, annua, Pſyllii folio, flore flaveſcente.

Pedicularis Orientalis, Aſphodeli radice, flore longo, anguſtò & flaveſcente.

Pag. 174. *Polygalæ ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Polygala Cretica, vulgari similis, flore albido, longiore.
Polygala Orientalis, supina, Myrtifolia, flore cæruleo.
Polygala Orientalis, supina, Myrtifolia, flore purpureo.
Polygala Orientalis, Linifolia, flore magno, purpureo.
Polygala Orientalis, Linifolia, flore magno, albo.

Pag. 175. Orobanches speciebus addendæ sequentes.

Orobanche Cretica, altissima, flore parvo, densissimo, ex albo & subcæruleo variegato.
Orobanche Cretica, non ramosâ, caule tenui, flore parvo, subcæruleo.

Pag. 176. Acanthi speciebus addenda sequens.

Acanthus Orientalis, humillimus, foliis pinnatis, aculeatis.

Pag. 177. Phlomidis speciebus addendæ sequentes.

Phlomis Cretica, fruticosa, folio subrotundo, flore luteo. *Verbasculum Salvifolium P. Alp. Exot.* 108.
Phlomis Samia, herbacea, Lunariæ folio.
Phlomis Orientalis, foliis laciniatis.
Phlomis Orientalis, Hormini folio, flore minore, calyce glabro.
Phlomis Orientalis, angusto & longiore folio, flore luteo.

Pag. 178. Hormini speciebus addendæ sequentes.

Horminum Orientale, annuum, sativo simile, coma carens, flore violaceo.
Horminum Orientale, Betonicæ folio angustiore & inodoro.
Horminum Orientale, latifolium, glutinosum, flore partim albo partim purpurascente.
Horminum Orientale, latifolium, glutinosum, flore albo.
Horminum Orientale, Betonicæ folio acutissimo, flore cæruleo.
Horminum Orientale, Betonicæ folio acutissimo, flore albo.
Horminum Orientale, Lamii folio.
Horminum Orientale, foliis rugosis & verrucosis, angustis, flore albo.
Horminum Orientale, foliis Sclareæ, flore albo, parvo.

Pag. 179. Sclareæ speciebus addendæ sequentes.

Sclarea Orientalis, foliis Salviæ, flore partim albo, partim flavo.
Sclarea Orientalis, Betonicæ folio acutissimo, coma purpurascente.
Sclarea Orientalis, foliis rotundioribus, candidissimis.
Sclarea Orientalis, incana, foliis quasi alatis.
Sclarea Orientalis, Verbasci folio, flore partim albo, partim flavescente.
Sclarea Orientalis, folio subrotundo, flore magno partim albo, partim purpurascente.

Pag. 180. Salviæ speciebus addendæ sequentes.

Salvia Cretica, pomiferâ Clusii, flore albo.
Salvia Cretica, frutescens, pomifera foliis longioribus, incanis & crispis.
Salvia Samia, frutescens, foliis longioribus, incanis, non-crispis.
Salvia Samia, Verbasci folio.
Salvia Orientalis, foliis subrotundis, acetabulis Moluccæ.
Salvia Orientalis, frutescens, foliis circinnatis, acetabulis Moluccæ. *Salvia*

Syriaca, Cisti fœminæ foliis, acetabulis Moluccæ Breyn. Cent. 1. 170.
Salvia Orientalis, foliis subrotundis, flore minore, purpurascente.
Salvia Orientalis, foliis alatis, amplioribus, non crenatis, odore Mari.
Salvia Orientalis, foliis alatis, minoribus & crenatis, odore Mari.
Salvia Orientalis, foliis alatis, majoribus & serratis.
Salvia Orientalis, foliis alatis, obscure virentibus, odore Salviæ vulgaris.

Pag. 181. *Cassidæ speciebus addendæ sequentes.*

Cassida Cretica, fruticosa, Catariæ folio, flore albo.
Cassida Cretica, minor, Catariæ folio, flore subcæruleo. *Scordote II. di Plinio Pon. Bald. Ital.* 93.
Cassida Cretica, minor, Catariæ folio, flore purpurascente. *Scordote II. di Plinio fiore rosso Pon. Bald. Ital.* 93.
Cassida Orientalis, altissima, Urticæ folio.
Cassida Orientalis, Chamædrios folio, flore luteo.
Cassida Orientalis, incana, foliis laciniatis, flore luteo.
Cassida Orientalis, incana, foliis laciniatis, flore luteo: maculâ crocea notato.
Cassida Orientalis, foliis Sideritidis, flore luteo.

Pag. 183. *Lamii speciebus addendæ sequentes.*

Lamium Orientale, nunc moschatum, nunc fœtidum, magno flore.
Lamium Orientale, foliis eleganter laciniatis.
Lamium Orientale, incanum, flore albo, cum labio superiori crenato.
Lamium Orientale, incanum, flore purpurascente, cum labio superiori crenato.
Lamium Orientale, album, latifolium, altissimum.

Pag. 184. *Moldavicæ speciebus addendæ sequentes.*

Moldavica Cretica, saxatilis, Lamii folio, flore maximo.
Moldavica Orientalis, Hederæ terrestris folio.
Moldavica Orientalis, Betonicæ folio, flore magno, violaceo.
Moldavica Orientalis, Salicis folio, flore parvo, cæruleo.
Moldavica Orientalis, Salicis folio, flore parvo, albo.
Moldavica Orientalis, minima, Ocimi folio, flore purpurascente.
Moldavica Orientalis, flore minimo, calyce vesicario.

Pag. 184. *Ballotes speciebus addendæ sequentes.*

Ballote Orientalis, folio oblongo, *varietas vulgaris.*
Ballote Orientalis, Melissæ folio, flore parvo.

Pag. 185. *Galeopseos speciebus addendæ sequentes.*

Galeopsis Cretica, frutescens, villosa, Teucrii folio.
Galeopsis Orientalis, Betonicæ luteæ folio, floris labio superiori laciniato.
Galeopsis Orientalis, fœtidissima, palustris, folio oblongo.
Galeopsis Orientalis, Lavandulæ folio, calyce villosissimo.
Galeopsis Orientalis, flore minimo, albo.

Pag. 186. *Stachydis speciebus addendæ sequentes.*

Stachys spinosa, Cretica C. B. Pin. 236. *Gaidarothymum. P. Alp. Exot.* 86.

Stachys ſpinoſa, Cretica, flore albo.
Stachys Orientalis, altiſſima & fœtidiſſima.

Pag. 186. Cardiacæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Cardiaca Orientalis, caneſcens, foliis Ranunculi pratenſis, flore purpureo; calyce molli.
Cardiaca Orientalis, caneſcens, foliis Ranunculi pratenſis, flore albo; calyce molli.

Pag. 188. Pſeudo-dictamni ſpeciebus addenda ſequens.

Pſeudo-dictamnus Orientalis, foliis circinnatis.

Pag. 188. Menthæ ſpeciebus addenda ſequens.

Mentha Cretica, aquatica, foliis longioribus & criſpis.

Pag. 190. Marrubiaſtri ſpeciebus addendæ ſequentes.

Marrubiaſtrum Catariæ folio, calyce florum adunco & aculeato.
Marrubiaſtrum Sideritidis folio, calyculis aculeatis, flore flavo cum limbo atropurpureo, coma flaveſcente.
Marrubiaſtrum Orientale, flore luteo, minimo, in amplo calyce recondito.
Marrubiaſtrum Samium, maritimum, folio ſubrotundo, caneſcente.

Pag. 191. Sideritidis ſpeciebus addendæ ſequentes.

Sideritis Cretica, maxima, Ocimaſtri Valentini facie.
Sideritis Cretica, tomentoſa, candidiſſima, flore luteo.
Sideritis Orientalis, Phlomidis folio.

Pag. 192. Marrubii ſpeciebus addendæ ſequentes.

Marrubium album, candidiſſimum & villoſum.
Marrubium Orientale, foliis ſubrotundis, flore purpureo. Idem flore albido.
Marrubium Orientale, anguſtiſſimo folio, flore albo.
Marrubium Orientale, Catariæ folio, flore albo.

Pag. 193. Calaminthæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Calamintha Cretica, anguſto oblongo folio, odore Citri.
Calamintha Orientalis, annua, Ocimi folio, flore minimo.

Pag. 194. Clinopodii ſpeciebus addendæ ſequentes.

Clinopodium Creticum, fruticoſum, foliis lanceolatis. *Hyſſopus Græcorum P. Alp.* 257.
Clinopodium Orientale, Origani folio, flore minimo.
Clinopodium Orientale, hirſutum, foliis inferioribus Ocimum, ſuperioribus Hyſſopum referentibus

Pag. 196. Thymi ſpeciebus addendæ ſequentes.

Thymus capitatus, qui Dioſcoridis, flore cæruleo. Bellon. Obſ. lib. 1. cap. 2.
Thymus capitatus, qui Dioſcoridis, flore niveo. Bellon. Obſ. lib. 1. cap. 2.
Thymus capitatus, qui Dioſcoridis, flore ſuaverubente.
Thymus capitatus, Orientalis, capitulis & foliis longioribus.
Thymus Orientalis, Majoranæ folio.

Pag. 196. Serpilli ſpeciebus addendæ ſequentes.

Serpillum Orientale, Origani folio, Roſam & Cinnamomum olente.

Serpillum Orientale, folio Pulegii vulgaris.
Serpillum Orientale, folio Pulegii Cervini.

Pag. 197. Satureiæ speciebus addenda sequens.

Satureia Cretica, frutescens, spinosa. *La Satureia Cretica, spinosa Pon. Bald. Ital. 21.*

Pag. 197. Tymbræ speciebus addendæ sequentes varietates.

Thymbra legitima Clusii, flore suaverubente.
Thymbra legitima Clusii, flore albo.

Pag. 198. Origani speciebus addendæ sequentes.

Origanum Creticum, flore rubello J. B. 3. part. 2. 238.
Origanum Dictamni Cretici facie, crasso, nunc villoso, nunc glabro.

Pag. 199. Majoranæ speciebus addendæ sequentes.

Majorana Cretica, Origani folio, villosa, Satureiæ odore, corymbis majoribus, albis. *Origanum Smyrnæum Wheel. Itin. An Origanum lignosum, Syracusanum, umbella amplissima Bocc. Mus. Tab. 38?*
Eadem spicis corymborum unciam longis.
Majorana Cretica, rotundifolia, Lavandulæ odore, capitulis minoribus, incanis, flore purpurascente. *Majorana nostræ respondens, floribus rubentibus Bellon. Obs. Lib. 1. cap. 17.*
Eadem flore purpuro violaceo.
Majorana Cretica, Origani folio, villosa, Satureiæ odore, flore purpurascente. *Maru Creticum P. Alp. Exot. 288. An Marum Syriacum, gracilioribus sarmentis, minoribus capitulis & foliis Adv. 213? Sic appellari debet quæ tertio loco recensita est, ut à cæteris facilius distinguatur.*

Pag. 202. Catariæ speciebus addendæ sequentes.

Cataria Cretica, humilis, Scordioides. *Scordium alterum, lanuginosius, verticillatum C. B. Pin. 248. Scordote primo legitimo di Plinio Pon. Bald. Ital. 90. Scordotis P. Alp. Exot. 283.*
Cataria Cretica, Melissæ folio, Asphodeli radice.
Cataria Orientalis, humilis, Lamii folio.
Cataria Orientalis, minima, Lamii folio, flore longissimo.
Cataria Orientalis, Teucrii folio, Lavandulæ odore, verticillis florum crassissimis.
Cataria Orientalis, Teucrii folio, floribus rarioribus.
Cataria Orientalis, minor, foliis Heliotropii.
Cataria Orientalis, folio subrotundo, flore intensè cœruleo.
Cataria Orientalis, foliis oblongis, floribus spicatis, calyce purpureo.
Cataria Orientalis, Lavandulæ flore.

Pag. 202. Betonicæ speciebus addendæ sequentes.

Betonica Orientalis, Sideritidis facie, flore purpureo.
Betonica Orientalis, Sideritidis facie, flore dilutissime purpurascente.
Betonica Orientalis, angustissimo & longissimo folio, spicâ florum crassiori.
Betonica Orientalis, latifolia, caule brevi, flore magno.
Betonica Orientalis, latifolia, caule brevi, flore maximo.

Pag. 204. Chamædryos speciebus addendæ sequentes.

Chamædrys Cretica, inodora, Melissæ folio, flore parvo, albido.
Chamædrys Cretica, saxatilis, folio exiguo, subtus incano.
Chamædrys Cretica, latissimo folio, flore parvo.
Chamædrys Cretica, palustris canescens, Scordioides, Betonicæ folio.
Chamædrys Samia, frutescens, Betonicæ folio.
Chamædrys Orientalis, latifolia, villosa.
Chamædrys Orientalis, minor, repens, flore ruberrimo.

Pag. 206. Polii speciebus addendæ sequentes.

Polium Creticum, maritimum, humi fusum.
Polium Smyrnæum, Scordii folio.

Pag. 207. Teucrii speciebus addendæ sequentes.

Teucrium frutescens, Stœchadis Arabicæ folio & facie. *Rosmarinum Stœchadis facie P. Alp. Exot.* 103. *Polio retto di Candia & forse il fruticoso di Dioscoride Pon. Bald. Ital.* 156.
Teucrium Orientale, latifolium, laciniatum, flore parvo.
Teucrium Orientale, angustifolium, laciniatum, flore magno, suaverubente.
Teucrium Orientale, angustifolium, laciniatum, flore magno, subcæruleo.

Pag. 208. Chamæpytios speciebus addendæ sequentes.

Chamæpytis Chia, lutea, folio, trifido, flore magno.
Chamæpytis Orientalis, Salicis folio.

Pag. 208. Bugulæ speciebus addendæ sequentes.

Bugula Samia, verna, Borraginis folio, flore inverso, è cæruleo flavescente.
Bugula Orientalis, villosa, flore inverso, cæruleo, alba macula notato.
Bugula Orientalis, villosa, flore inverso, candido, cum oris purpureis.
Bugula Orientalis, flore ex violaceo purpurascente.
Bugula Orientalis, longifolia, flore majore, intensè cæruleo.

Pag. 210. Jonthlaspeos speciebus addenda sequens.

Jonthlaspi Orientale, fructu echinato.

Pag. 211. Rapistri speciebus addendæ sequentes.

Rapistrum Orientale, Dentis leonis folio, flore albo.
Rapistrum Orientale, Acanthi folio.

Pag. 211. Isatidis speciebus addendæ sequentes.

Isatis Orientalis, maritima, canescens.
Isatis Orientalis, fructu ovato, canescente.
Isatis Orientalis, Lepidii folio.
Isatis Orientalis, foliis Brassicæ perfoliatæ, fructu cordiformi, canescente.

Pag. 211. Crambes speciebus addendæ sequentes.

Crambe Orientalis, Perfoliatæ folio, fructu quatuor alis undulatis munito.
Crambe Orientalis, Dentis leonis folio, Erucaginis facie. *Crambe maritima, foliis Erucæ latioribus & angustioribus, fructu hastiformi ab hoc genere debet excludi & ad Cakilem referri.*

Pag. 212. Thlaspeos speciebus addendæ sequentes.

Thlaſpi parvum, ſaxatile, flore rubente, Oleæ folio.

Thlaſpi Orientale, ſaxatile, flore rubente, foliis Polygalæ, petalis florum æqualibus.

Thlaſpi Orientale, tenuifolium, caneſcens, flore albo.

Thlaſpi Orientale, glabrum, Samoli foliis.

Thlaſpi Orientale, folio Cynocrambes, flore minimo.

Thlaſpi Orientale, fruticoſum, Scammonii Monſpelienſis folio.

Pag. 214. Thlaſpidii ſpeciebus addenda varietas ſequens.

Thlaſpidium Apulum, incanum, floribus ex albo purpuraſcentibus.

Pag. 215. Cochleariæ ſpeciebus addenda ſequens.

Cochlearia Orientalis, flore minimo. *An Roſa Hiericonthea ſylveſtris C. B. Pin. 484?*

Pag. 215. Lepidii ſpeciebus addendæ ſequentes.

Lepidium Orientale, Naſturtii criſpi folio.

Lepidium Orientale, Naſturtii folio, caule veſicario.

Lepidium Orientale, Caryophylli folio.

Pag. 216. Burſæ paſtoris ſpeciebus addendæ ſequentes.

Burſa paſtoris Orientalis, Cardamines folio, ſiliquâ longiſſimâ quadrangulâ.

Burſa paſtoris Orientalis, Drabæ foliis, ſiliquis cornutis.

Pag. 216. Alyſſi ſpeciebus addendæ ſequentes.

Alyſſon Creticum, ſaxatile, foliis undulatis, incanis.

Alyſſon Creticum, foliis angulatis, flore violaceo.

Alyſſon Creticum, ſaxatile, Serpilli folio candidiſſimo, capſulis orbiculatis.

Alyſſon Græcum, fruteſcens, Serpilli folio ampliſſimo.

Alyſſon Orientale, Serpilli folio, capitulis in ſpicam longiſſimam dentè digeſtis.

Alyſſon Orientale, Serpilli folio, Elichryſi capitulo.

Alyſſon Orientale, Serpilli folio, capſulis minimis.

Alyſſon Orientale, incanum, Serpilli folio, fructu majori, tumido.

Alyſſon Orientale, annuum, Serpilli folio rotundiore, flore magno, cordiformi.

Alyſſon Orientale, Leucoii folio candidiſſimo, caule ſeſquipedali.

Alyſſon Orientale, fruticoſum, latiſſimo Leucoii folio.

Alyſſon Orientale, Turritidis folio, flore luteo.

Alyſſon Orientale, Polygoni folio, flore luteo.

Alyſſon Orientale, anguſtiſſimo folio, fructu ovato.

Alyſſon Orientale, minimum, foliis rigidis & lucidis.

Pag. 218. Alyſſoides ſpeciebus addendæ ſequentes.

Alyſſoides fruticoſum, Creticum, Leucoii folio incano. *Leucoium luteum, utriculato ſemine P. Alp. Exot. 117. Alyſſoides enim fruticoſum Leucoii folio viridi Inſt. Rei Herb. longè differt à Leucoio P. Alp.*

Alyſſoides Orientalis, annua, Myagri ſativi folio.

Pag. 218. Lunariæ ſpeciebus addenda ſequens.

Lunaria fruticoſa, perennis, incana, Leucoii folio.

Pag. 219. Brassicæ speciebus addendæ sequentes.

Brassica Cretica, fruticosa, folio subrotundo.
Brassica Orientalis, perfoliata, minima, flore luteo, parvo.
Brassica Orientalis, perfoliata, flore albo, siliqua quadrangula.
Brassica Thracica, campestris, perfoliata, flore luteo.

Pag. 220. Leucoii speciebus addendæ sequentes.

Leucoium Creticum, montanum, minimum, flore luteo, nunc pleno nunc simplici.
Leucoium luteum, Græcum, saxatile, humilius.
Leucoium Orientale, Elichrysi folio.
Leucoium Orientale, siliquâ eleganter lunatâ.
Leucoium Orientale, luteum, foliis dentatis, siliquis planis.

Pag. 222. Hesperidis speciebus addendæ sequentes.

Hesperis maritima, supina, exigua, foliis Erucæ vel Jacobææ.
Hesperis Chia, saxatilis, Leucoii folio serrato, flore parvo.
Hesperis Orientalis, maritima, Leucoii folio incano, floribus variis.
Hesperis Orientalis, maritima, Leucoii folio incano, flore minimo.
Hesperis Orientalis, Leucoii folio, siliquis corniculatis & intortis.
Hesperis Orientalis, Elichrysi folio, flore luteo.
Hesperis Orientalis, Glasti folio.
Hesperis Orientalis, Glasti folio, flore magno violaceo.
Hesperis Orientalis, Scordioides, Hederæ terrestris folio.

Pag. 223. Turritidis speciebus addendæ sequentes.

Turritis annua, verna, flore albo.
Turritis Cretica, Bellidis foliis villosis.
Turritis Orientalis, foliis Cichoraceis dentatis, flore luteo magno.

Pag. 224. Cardamines speciebus addenda sequens.

Cardamine Græca, Chelidonii folio, rariùs & profundiùs inciso, flore albo. *Nasturtium montanum, nanum, rotundo Thalictri folio, Cyrnæum Bocc. Mus. 171. Nasturtium rotundo Thalictri folio Ejusd. Tab.* 216.

Pag. 225. Dentariæ speciebus addenda sequens.

Dentaria Orientalis, bacciferæ similis, foliis quinis costæ innascentibus.

Pag. 225. Sisymbrii speciebus addendæ sequentes.

Sisymbrium Creticum, Raphani foliis eleganter dissectis.
Sisymbrium Orientale, Barbareæ facie, Plantaginis folio.
Sisymbrium Orientale, Barbareæ facie, folio rotundo.
Sisymbrium Orientale, aquaticum, majus, & majori flore, nequaquam amarum.
Sisymbrium Orientale, aquaticum, majus, acre & amarum, foliis subrotundis.

Pag. 227. Sinapi speciebus addendæ sequentes.

Sinapi arvense, præcox, Constantinopolitanum, semine nigro, flore albo.

Sinapi

Sinapi arvenſe, præcox, Conſtantinopolitanum, ſemine nigro, flore albo, lineis purpureis ſtriato.

Sinapi arvenſe, præcox, Conſtantinopolitanum, ſemine nigro, flore purpuraſcente.

Sinapi Græcum, maritimum, tenuiſſimè laciniatum, flore purpuraſcente.

Sinapi Orientale, maximum, Rapi folio.

Sinapi Orientale, altiſſimum, foliis Eryſimi.

Pag. 228. Eryſimi ſpeciebus addendæ ſequentes.

Eryſimum Græcum, anguſtifolium, majus, procerius & minus hirſutum.

Eryſimum Orientale, Rapi folio.

Eryſimum Orientale, minus, flore albido.

Pag. 230. Raphaniſtri ſpeciebus addendæ ſequentes.

Raphaniſtrum ſiliqua articulata, glabra, Conſtantinopolitanum, flore obſoletè purpuraſcente.

Raphaniſtrum Creticum, ſiliqua incurva, villoſa. *Eruca maritima, Cretica, ſiliquâ articulata, C. B. Prodr. 40.*

Raphaniſtrum Alepicum, flore dilutè violaceo. *Eruca Chalepenſis, flore dilutè violaceo, ſiliquis articulatis Mor. Hiſt. part. 1. 233.*

Pag. 230. Hypecoi ſpeciebus addendæ ſequentes.

Hypecoon Orientale, latiore folio, flore magno.

Hypecoon Orientale, Fumariæ folio.

Pag. 231. Sinapiſtri ſpeciebus addenda ſequens.

Sinapiſtrum Orientale, triphyllum, Ornitopodii ſiliquis.

Pag. 232. Epimedii ſpeciebus addendæ varietates ſequentes.

Epimedium Orientale, flore ex albo flaveſcente.

Epimedium Orientale, flore albo.

Pag. 233. Herbæ Paris ſpeciebus addenda ſequens.

Herba Paris Orientalis, foliis denis vel duodenis anguſtioribus, radiatim poſitis.

Pag. 234. Amaranthi ſpeciebus addenda ſequens.

Amaranthus Græcus, ſylveſtris, anguſtifolius.

Pag. 237. Papaveris ſpeciebus addendæ ſequentes.

Papaver Orientale, hirſutiſſimum, flore magno.

Papaver Orientale, tenuiter inciſum, ad caulem floridum.

Papaver Orientale, Hypecoi folio, fructu minimo.

Pag. 242. Alſines ſpeciebus addendæ ſequentes.

Alſine Samia, media, villoſa tota.

Alſine Samia, graveolens, ſaxatilis & verna, foliis lanceolatis.

Alſine verna, hirſuta, flore albo.

Alſine verna, hirſuta, flore ſuaverubente.

Alſine Orientalis, Caryophylli folio, flore magno, in capitulum congeſto.

Alſine Orientalis, Caryophylli folio, flore magnó, ſparſo.

Alſine Orientalis, Caryophylli folio, viſcoſa, flore magno, albo.

Alſine Orientalis, Caryophylli folio, flore parvo, albo.

Alfine Orientalis, Caryophylli folio anguftiffimo & humilior.
Alfine Orientalis, altiffima, Gramineo folio, flore albo.
Alfine Orientalis, fruticofa, Camphoratæ folio.
Alfine Orientalis, fruticofa, Laricis folio, floribus in capitulum congeftis.
Alfine Orientalis, fruticofa, faxatilis, foliis & floribus verticillatis.

Pag. 244. Myofotidis fpeciebus addendæ fequentes.

Myofotis Orientalis, flore maximo, fructu oblongo.
Myofotis Orientalis, longiffimo folio.
Myofotis Orientalis, perfoliata, Lychnidis folio.

Pag. 247. Kali fpeciebus addendæ fequentes.

Kali fpinofum, foliis longioribus & anguftioribus, fubhirfutis.
Kali Orientale, fruticofum, fpinofum, Camphoratæ foliis.
Kali Orientale, fruticofum, flore maximo, albido.
Kali Orientale, fruticofum, foliis Sedi minoris, flore purpureo.
Kali Orientale, fruticofum, altiffimum, florum ftaminibus purpureis.
Kali Orientale, fruticofum, lanuginofum.
Kali Orientale, fruticofum, Linariæ folio.
Kali Orientale, fruticofum, flore magno, purpureo.
Kali Orientale, fruticofum, floribus albis.
Kali Orientale, fpinofum, fubhirfutum, tenuiffimo folio.
Kali Orientale, capillaceo folio, flore purpurafcente.

Pag. 248. Helianthemi fpeciebus addendæ fequentes.

Helianthemum Creticum, Linariæ folio, flore croceo.
Helianthemum Creticum, annuum, lato Plantaginis folio, flore aureo.

Pag. 251. Gei fpeciebus addendæ fequentes.

Geum Creticum, folio circinato, villofo, flore magno, albo.
Geum Orientale, rotundifolium, fupinum, flore aureo.
Geum Orientale, Cymbalariæ folio molli, & glabro, flore magno, albo.

Pag. 252. Saxifragæ fpeciebus addenda fequens.

Saxifraga Cretica, annua, minima, Hederaceo folio.

Pag. 253. Salicariæ fpeciebus addendæ fequentes.

Salicaria Cretica, Punicæ folio.
Salicaria Orientalis, Salicis folio acutiffimo & glabro.

Pag. 254. Glaucii fpeciebus addenda fequens.

Glaucium Orientale, flore magno, rubro.

Pag. 254. Hyperici fpeciebus addendæ fequentes.

Hypericum Creticum, fupinum, folio fubrotundo, flore magno.
Hypericum Creticum, ampliffimo folio, nitido. *Afcyroides P. Alp. Exot.* 172.
Hypericum villofum, foliis caulem ambientibus acutis, cæteris verò circinatis.
Hypericum Orientale, foliis fubrotundis, auritis, cauli adhærentibus.
Hypericum Orientale, Ptarmicæ foliis.
Hypericum Orientale, fœtido fimile, fed inodorum.
Hypericum Orientale, faxatile, Majoranæ folio.

Hypericum Orientale, Androſæmo hirſuto ſimile; ſed glabrum.
Hypericum Orientale, Polygoni folio.
Hypericum Orientale, caule aſpero, purpureo.
Idem Linariæ folio.
Hypericum Orientale, Roriſmarini folio Glauco.
Hypericum Orientale, foliis Coris intortis, & plurimis ab eodem exortu.
Coris foliis criſpis Montis Olympi Vvheel. Itin.
Hypericum Orientale, flore magno. *Hypericum Montis Olympi Vvheel. Itin. quod proinde excludendum ab Aſcyri ſpeciebus pag. 256.*
Hypericum Orientale, latifolium, ſubhirſutum, caule purpureo, villoſo.

Pag. 257. Rutæ ſpeciebus addenda ſequens.

Ruta Orientalis, Linariæ folio, flore parvo.

Pag. 258. Nigellæ ſpeciebus addenda ſequens.

Nigella Orientalis, flore flaveſcente, ſemine alato plano.

Pag. 259. Ciſti ſpeciebus addenda ſequentes.

Ciſtus mas, Creticus, folio breviore, flore parvo.
Ciſtus folio rotundiore, incano, quaſi complicato.
Ciſtus ladanifera, Cretica, flore purpureo. *Ladanum Creticum P. Alp. Exot. 88. Ciſtus è qua Ladanum in Creta colligitur Bellon. Obſ. lib. 1. cap. 7. Cætera verò ſynonima quæ C. Bauhinus Pin. 467. ad Ciſtum Ledon, Creten ſe refert ad Ciſtum Ledon, latifolium, Creticum J. B. 2. 9. pertinent. Icon enim J. Bauhini optimè repræſentat Ledon à Græco diverſum, & longè majus, quod Bellonius in Olympo Aſiæ monte notavit. Hoc autem abundè naſcitur in Gallia Narbonenſi à Cretico longè diverſum, idemque forte cum Ledo 3. Cyprio Cluſii, maximè ſi floris habeatur ratio.* Obſ. l. 3. cap. 41.
Ciſtus ladanifera, Orientalis flore purpureo majore. *Naſcitur in Ponto flore longè majore quàm in Creta, unde varietas ejus videtur.*

Pag. 261. Capparis ſpeciebus addenda varietas ſequens.

Capparis ſpinoſa, fructu minore, folio rotundo C. B. Pin. 480. *foliis tomentoſis occurrit circa Candiam, Cretæ caput.*

Pag. 262. Sedi ſpeciebus addendæ ſequentes.

Sedum Creticum, ſaxatile latifolium, flore purpuraſcente.
Sedum Creticum, ſaxatile, latifolium, villoſum.
Sedum Orientale, teretifolium, villoſum.
Sedum Orientale, minus, album, folio acuto, lanuginoſo.
Sedum Orientale, latifolium, flore magno, è viridi flaveſcente.
Sedum Orientale, minus, folio acuto, flore albo.
Sedum montanum, lignoſum, daſyphillon.
Sedum ſtellatum, annuum, longiore folio.

Pag. 264. Anacampſerotis ſpeciebus addendæ ſequentes.

Anacampſeros Orientalis, Portulacæ folio.
Anacampſeros Orientalis, folio ſubrotundo, minori, eleganter crenato.

Pag. 266. Geranii ſpeciebus addendæ ſequentes

Geranium Creticum, humifuſum, foliis ſubrotundis, laciniatis, acu longiſſima.

Geranium Chium, vernum, Caryophyllatæ folio.
Geranium Orientale, columbinum, flore maximo, Aſphodeli radice.
Geranium Orientale, columbinum, magnis floribus, pediculis longis inſidentibus.
Geranium Orientale, tuberoſum, flore parvo.
Geranium Orientale, moſchatum, Abſinthii folio.
Geranium Orientale, Batrachioides, amplioribus foliis, flore maximo.
Geranium Orientale, Batrachioides, tenuioribus foliis, flore maximo.
Geranium Orientale, Batrachioides, Aconiti folio, flore variegato.

Pag. 270. Thalictri ſpeciebus addenda ſequens.

Thalictrum Orientale, minimum, Fumariæ folio.

Pag. 271. Hellebori ſpeciebus addendæ ſequentes.

Helleborus niger, Orientalis, ampliſſimo folio, caule præalto, flore purpuraſcente.
Hunc obſervavit Bellonius in Olympo Aſiæ monte Obſ. lib. 3. cap. 41.
Helleborus niger, Orientalis, Ranunculi folio, flore nequaquam globoſo.

Pag. 284. Pulſatillæ ſpeciebus addenda ſequens.

Pulſatilla Orientalis, tenuiſſimè diviſa & villoſa, flore rubro.

Pag. 285. Ranunculi ſpeciebus addendæ ſequentes.

Ranunculus Samius, dulcis, nemoroſus, caneſcens, Quinquefolii folio.
Ranunculus Samius, dulcis, nemoroſus, tuberoſa radice, latifolius, flore magno, cæruleo.
Ranunculus Samius, dulcis, nemoroſus, tuberoſa radice, latifolius, flore parvo cæruleo.
Ranunculus nemoroſus, foliis majoribus, Apennini montis flore majore, albo.
In Cappadocia occurrit.
Ranunculus Creticus, folio ſubrotundo, glauco, radice fibroſa.
Ranunculus Chius, rotundifolius, vernus, flore pleno, ampliſſimo.
Ranunculus Orientalis, dulcis, Doronici radice.
Ranunculus Orientalis, Aconiti Lycoctoni folio, flore magno, albo.
Idem flore purpuraſcente.
Ranunculus Orientalis, Napelli folio, lanuginoſo, flore albo.
Ranunculus Orientalis, Napelli folio, flore luteo, magno.
Ranunculus Orientalis, Aconiti folio, flore luteo, maximo.
Ranunculus Orientalis, paluſtris, Apii folio, caule ſubhirſuto.
Ranunculus Orientalis, Pullatillæ folio, flore parvo.
Ranunculus Lesbius, Pulſatillæ folio, flore magno.
Ranunculus Lesbius, paluſtris, Ophiogloſſi folio.

Pag. 293. Clematitis ſpeciebus addendæ ſequentes.

Clematitis Cretica, foliis Pyri inciſis, nunc ſingularibus, nunc ternis.
Clematitis Orientalis, latifolia, ſemine breviſſimis pappis donato.
Clematitis Orientalis, Apii folio, flore è viridi flaveſcente, poſteriùs reflexo.

Pag. 294. Caryophyllatæ ſpeciebus addenda ſequens.

Caryophyllata Orientalis, flore magno, coccineo.

Pag. 295. Fragariæ speciebus addendæ sequentes.

Fragaria Cretica, saxatilis, fruticosa, folio subtùs argenteo.
Fragaria Orientalis, flore luteo, minimo.

Pag. 296. Quinquefolii speciebus addendæ sequentes.

Qinquefolium Orientale, villosissimum, humifusum.
Quinquefolium Orientale, tenuissimè laciniatum, humifusum.
Quinquefolium Orientale, rectum luteum, incanum.
Quinquefolium Orientale, folio utrinque argenteo.
Quinquefolium Orientale, montanum, erectum, hirsutum, luteum, flore majore.

Pag. 299. Pentaphylloidis speciebus addendæ sequentes.

Pentaphylloides Orientale, erectum, foliis alatis, Geranii Cicutæ folio facie.
Pentaphylloides Orientale, supinum, foliis alatis, bifidis, vel trifidis.
Pentaphylloides Orientale, erectum, Pimpinellæ folio & facie.

Pag. 300. Asparagi speciebus addendæ sequentes.

Asparagus Creticus, fruticosus, crassioribus & brevioribus aculeis, magno fructu.
Idem parvo fructu.
Idem longioribus & tenuioribus aculeis.
Asparagus Orientalis, foliis Galli.

Pag. 301. Agrimoniæ speciebus addenda sequens.

Agrimonia Orientalis, humilis, radice crassissima, repente, fructu in spicam brevem & densam congesto.

Pag. 302. Chamænerii speciebus addendæ sequentes.

Chamænerion Orientale, argenteum, Salicis folio, flore magno.
Chamænerion Orientale, minimum, Hyperici folio, radice granulosa.

Pag. 305. Apii speciebus addendæ sequentes.

Apium Creticum, minimum, Anisi facie.
Apium Græcum, saxatile, Crithmi folio.

Pag. 306. Cicutæ speciebus addendæ sequentes.

Cicuta Orientalis, vulgari similis, ferme inodora.
Cicuta Orientalis, semine crasso, verrucoso.
Cicuta Orientalis, minor, patula, Dauci facie.

Pag. 306. Carvi speciebus addenda sequens.

Carvi Orientale, acau'on, foliis Chamæmeli.

Pag. 307. Bulbocastani speciebus addendæ sequentes.

Bubocastanum Creticum, radice napiformi.
Bulbocastanum Creticum, Ferulæ folio, semine oblongo.

Pag. 309. Tragoselini speciebus addendæ sequentes.

Tragoselinum Creticum, maximum, villosum, flore albo.
Tragoselinum minus, saxatile, fœtidissimum, Apii folio.
Tragoselinum Orientale, laciniatum, umbellâ purpurascente.
Tragoselinum Orientale, laciniatum, umbellâ albâ.

Pag. 309. *Buplevri speciebus addenda sequens.*

Buplevrum Orientale, angustifolium, semine longiori.

Pag. 311. *Fœniculi speciebus addenda sequens.*

Fœniculum Orientale, Seseleos Massiliensis facie.

Pag. 314. *Astrantiæ speciebus addenda sequens.*

Astrantia Orientalis, latifolia, floribus & coma purpureis.

Pag. 315. *Myrrhidis speciebus addendæ sequentes.*

Myrrhis Pastinacæ foliis, lætè virentibus. *Daucus Pastinacæ folio, Siculus Zan.* 78.

Myrrhis Orientalis, Angelicæ folio, tuberosa radice.

Myrrhis Orientalis, foliis Chamæmeli.

Myrrhis Orientalis, Mei folio, semine longissimo.

Myrrhis Orientalis, Mei folio, semine brevi.

Myrrhis Orientalis, semine unciam longo.

Myrrhis Orientalis, Cicutariæ foliis.

Myrrhis Orientalis, Cicutæ folio, canescente & villoso.

Myrrhis Orientalis, Cicutæ folio glabro & lætè virente.

Pag. 315. *Smyrnii speciebus addenda sequens.*

Smyrnium Creticum, Paludapii folio.

Pag. 316. *Coriandri speciebus addenda sequens.*

Coriandrum Orientale, Chamæmeli folio.

Pag. 318. *Oreoselini speciebus addenda sequens.*

Oreoselinum Orientale, Seseleos Massiliensis folio.

Pag. 319. *Pastinacæ speciebus addendæ sequentes.*

Pastinaca Orientalis, canescens, Tordylii folio.

Pastinaca Orientalis, foliis eleganter incisis.

Pag. 319. *Sphondylii speciebus addendæ sequentes.*

Sphondylium Orientale, maximum.

Sphondylium Orientale, amplissimo folio, caule brevi.

Sphondylium Orientale, longissimo & angustissimo folio.

Sphondylium Orientale, angustifolium, glabrum, Anisum olens.

Sphondylium Orientale, foliis Ammi perennis.

Sphondylium Orientale, humilius, foliis Absinthii.

Sphondylium Orientale, Dauci vulgaris folio, Asphodeli radice.

Pag. 321. *Ferulæ speciebus addendæ sequentes.*

Ferula glauco folio, caule crassissimo, ad singulos nodos ramoso & umbelliferos.

Ferula Orientalis, Peucedani folio.

Ferula Orientalis, Cachryos folio & facie.

Pag. 321. *Thapsiæ speciebus addendæ sequentes.*

Thapsia Orientalis, Anethi folio, semine eleganter crenato. *Gingidium Fœniculi folio C. B. Pin.* 151. *Anetho similis planta, semine lato, laciniato J. B.* 3. *Part.* 2. 7. *Gingidium Cam. Hort. Icon.* xvi.

Thapsia Orientalis, aquatica, Angelicæ folio.

Thapsia Cretica, Thalictri folio villosa, seminum alis purpuro-violaceis.

Thapsia Lusitanica varietas.

Pag. 223. Caucalidis speciebus addendæ sequentes.

Caucalis Cretica, maximo fructu, longis aculeis donato.

Caucalis Orientalis, altissima, Ferulæ folio.

Caucalis Orientalis, arvensis, tenuifolia, flore purpureo, magno fructu.

Pag. 323. Ligustici speciebus addendæ sequentes.

Ligusticum Græcum, Apii folio.

Ligusticum Creticum, Fœniculi folio, caule nodoso. *An Dauco 111. di Candia, da altri detto Seseli nodoso & Hippomarathro Pona Ital. Bald. 122.*

Ligusticum Creticum, Cicutæ folio.

Ligusticum Orientale, Mei folio, flore albo.

Pag. 324. Laserpitii speciebus addendæ sequentes.

Laserpitium Orientale, Mei folio, flore luteo.

Laserpitium Orientale, foliis Seseleos Massiliensis, flore luteo.

Laserpitium Orientale, Ferulæ folio, semine crispo.

Pag. 325. Cachryos speciebus addendæ sequentes.

Cachrys foliis Peucedani, semine fungoso, sulcato, aspero, minori.

Cachrys Cretica, Angelicæ folio, Asphodeli radice. *Libanotis Apii folio, semine aspero C. B. Pin. 157. Echinophora, Asphodeli radice, nigricante & angustiore, lucido, Angelicæ folio Lalii Triumf. apud fratrem 65.*

Cachris Orientalis, Ferulæ folio, fructu alato, plano.

Pag. 326. Scandicis speciebus addenda sequens.

Scandix Orientalis, flore maximo.

Pag. 327. Eryngii speciebus addendæ sequentes.

Eryngium Creticum, erectum, folio multifido, caule & ramis amethysti-nis.

Idem caule & ramis pallidè virentibus.

Eryngium foliis laciniatis, capitulis florum exiguis & densè congestis.

Eryngium Orientale, foliis trifidis.

Eryngium Orientale, Dipsaci capitulo, foliis asperis, integris.

Eryngium Orientale, vulgari simile, capitulis Amethystinis.

Eryngium Orientale, tenuiter incisum, pallidè virens, capite stellato.

Eryngium Orientale, tenuiter incisum, Amethystinum, capite stellato.

Pag. 329. Caryophylli speciebus addendæ sequentes.

Caryophyllus sylvestris & saxatilis, flore magno, lacteo subtus ad spadiceum colorem vergente.

Caryophyllus Creticus, arboreus, Juniperi folio.

Caryophyllus Græcus, arboreus, Leucoii folio, peramaro.

Caryophyllus Orientalis, minimus, tenuissime laciniatus, flore purpureo.

Idem flore albo.

Caryophyllus Orientalis fruticosus, tenuissimo folio, flore laciniato.

Pag. 333. Lychnidis speciebus addendæ sequentes.

Lychnis Græca, maritima, Sedi arborescentis folio & facie.

Lychnis Græca, pumila, umbellifera, Polygoni folio, flore albo, cum circulo atro-purpureo.
Lychnis Cretica, parvo flore, calyce ſtriato, purpuraſcente.
Lychnis Cretica, maritima, minima, Portulacæ ſylveſtris folio.
Lychnis Cretica, anguſtifolia, floribus longiſſimis pediculis inſidentibus, capſulâ pyramidatâ.
Lychnis Cretica, Montis Idæ, folio ſubrotundo, cæſio.
Lychnis maritima, ſaxatilis, Anacampſerotis folio. *Behen album ſeu Polemonium ſaxatile, Fabariæ folio, Siculum Bocc. Muſ. part. 2. pag. 133. Behen album Fabariæ foliis ejuſdem Tab. 92.*
Lychnis Græca, Bellidis folio, verna, flore parvo, dilute purpuraſcente.
Lychnis Orientalis, ſupina, maritima, capſulis Lychnidis Coronariæ.
Lychnis Orientalis, minima, multiflora, flore ſuaverubente.
Lychnis Orientalis, Caryophylli Holoſtei folio.
Lychnis Orientalis, Saponariæ folio ſubhirſuto.
Lychnis Orientalis, fruticoſa, Kali folio, Statices capitulis.
Lychnis Orientalis, foliis ſubrotundis, viſcoſis, flore magno.
Lychnis Orientalis, maxima, Bugloſſi folio undulato.
Lychnis Orientalis, Borraginis folio.
Lychnis Orientalis, Saponariæ folio & facie, flore parvo & multiplici. Eadem flore minimo.
Lychnis Orientalis, Buplevri folio.
Lychnis Orientalis, longifolia, nervoſa, flore purpuraſcente.
Lychnis Orientalis, viſcoſa, Centaurii lutei folio, flore longiſſimo.
Lychnis Orientalis, Caryophylli hortenſis folio.
Lychnis Orientalis, calyce pyramidato, ſtriato, longiſſimo.
Lychnis Orientalis, fruticoſa, incana, flore longo & flaveſcente.
Lychnis Orientalis, annua, ſupina, Antirrhini folio, flore minimo, purpuraſcente.
Lychnis Orientalis, multiflora, folio Valerianæ rubræ.
Lychnis Orientalis, minima, Gramineo folio, calyce purpuraſcente, ſtriato.
Lychnis Orientalis, minima, Caryophylli folio, calyce purpuraſcente, ſtriato.
Lychnis Orientalis, petalis albis, lineis cæruleis, ſubtus variegatis.
Lychnis Orientalis, viſcoſa, folio glauco, flore muſcoſo.
Lychnis Orientalis, humilis, Gentianellæ folio.

Pag. 339. Lini ſpeciebus addendæ ſequentes.

Linum Creticum, fruticoſum, foliis Globulariæ, flore luteo.
Linum Orientale, altiſſimum, latifolium & patulum.
Linum Orientale, pumilum, flore luteo, magno.
Linum Orientale, ſylveſtre, latifolium, hirſutum, flore ſuaverubente, vel roſeo.
Linum Orientale, ſylveſtre, latifolium, hirſutum, flore candidiſſimo.

Pag. 341. Limonii ſpeciebus addendæ ſequentes.

Limonium Græcum, Bellidis folio, minori & lanceolato.

Limonium

Limonium Græcum, fruticofum, proliferum, Bellidis folio.
Limonium Græcum, minus, Ocimi folio.
Limonium Græcum, minimum, foliis Hyffopi fubhirfutis.
Limonium Creticum, Juniperi folio. *Echinus, id eft, Tragacantha altera Profp. Alp. Exot. 56. quæ proinde à fpeciebus Erinaceæ excludenda eft pag. 646.*
Limonium Orientale, Caryophylli folio acutiffimo, floribus velut in capitulum congeftis, acaulon & calyce purpurafcente.
Limonium Orientale, Caryophilli folio acutiffimo, floribus velut in capitulum congeftis, acaulon & calyce albo.
Limonium Orientale, humilius Caryophylli folio anguftiori, non aculeato, flore fpicato, fuaverubente.
Limonium Orientale, frutefcens, Caryophylli folio in aculeum rigidiffimum abeunte.
Limonium Orientale, latifolium, flore minimo.
Limonium Orientale, Plantaginis folio, floribus umbellatis.

Pag. 343. Afphodeli fpeciebus addenda fequens.

Afphodelus Creticus, luteus, ferotinus, patulus, folio afpero.

Pag. 344. Hyacinthi fpeciebus addenda fequens.

Hyacinthus Creticus, bifolius, flore furfum fpectante.

Pag. 347. Mufcari fpeciebus addenda fequens.

Mufcari Orientale, odoratiffimum, ampliffimo folio, flore maximo, flavo-vario.

Pag. 350. Croci fpeciebus addendæ fequentes.

Crocus Autumnalis, fativo fimilis, florum capillamentis tenuiffimis, minus odoris.
Crocus Autumnalis, fativo fimilis, florum capillamentis tenuiffimis, minus odoris, flore candidiffimo.
Crocus Orientalis, Autumnalis, flore magno, albo, capillamentis albidis, inodoris.
Crocus Orientalis, anguftifolius, flore odoratiffimo, leucophæo.
Crocus Orientalis, vernus, flore flavo, externè fpadiceo, obfcurè purpurafcente.
Crocus Orientalis, vernus, flore fubcæruleo, externè fpadiceo-rubente.
Crocus Orientalis, vernus, flore violaceo, externè fpadiceo-rubente.

Pag. 353. Narciffi fpeciebus addenda fequens.

Narciffus medio-luteus, copiofo flore pleno, odore gravi.

Pag. 358. Iridis fpeciebus addenda fequens.

Iris humilis Orientalis, flore, dilutè ianthino & veluti leucophæo.

Pag. 365. Sifyrinchii fpeciebus addenda fequens.

Sifyrinchium Creticum, montanum, anguftiffimo folio.

Pag. 369. Lilii fpeciebus addenda fequens.

Lilium Orientale, latifolium, flore luteo, maximo, odoratiffimo.

Pag. 376. Fritillariæ fpeciebus addendæ fequentes.

D

Fritillaria Orientalis, Plantaginis folio, flore magno, è viridi purpurafcente

Fritillaria Samia, Plantaginis folio, flore parvo, è viridi flavefcente.

Pag. 378. Ornithogali fpeciebus addendæ fequentes.

Ornithogalum Orientale, villofum, flore luteo, magno.

Ornithogalum Samium, villofum, umbellatum, album.

Pag. 382. Cepæ fpeciebus addenda fequens.

Cepa Orientalis, flore nigro-purpureo, fuave olente.

Pag. 383. Alii fpeciebus addendæ fequentes.

Allium Orientale, latifolium, flore magno, lacteo.

Allium fylveftre five Moly minus, albo, amplo flore.

Allium montanum, foliis Narciffi minus, flore albo.

Pag. 389. Glycyrrhizæ fpeciebus addenda fequens.

Glycyrrhiza Orientalis, filiquis hirfutiffimis.

Pag. 389. Ciceris fpeciebus addenda fequens.

Cicer Orientale, foliis rigidis, flore cæruleo, magno.

Pag. 390. Onobrychidis fpeciebus addendæ fequentes.

Onobrychis Cretica, foliis Viciæ, fructu magno, criftato & aculeato.

Onobrychis Orientalis, frutefcens, fpinofa, Tragacanthæ facie.

Onobrychis Orientalis, incana, flore luteo, fructu magno, radiato.

Onobrychis Orientalis, flore flavefcente, vexillo lineis purpureis fupernè variegato.

Onobrychis Orientalis, Galegæ foliis erectior, floribus lineis purpureis utrinque reticulatis.

Onobrychis Orientalis, flore albo, maculâ luteâ notato.

Onobrychis Orientalis, argentea, fructu echinato, minimo.

Pag. 391. Vulnerariæ fpeciebus addenda fequens.

Vulneraria Cretica, flore parvo, vario.

Pag. 391. Dorycnii fpeciebus addenda fequens.

Dorycnium Orientale, latifolium, villofum.

Pag. 392. Lupini fpeciebus addendæ varietates fequentes.

Lupinus peregrinus, major vel villôfus, flore albicante.

Lupinus fylveftris, femine rotundo, vario, flore albido.

Pag. 393. Orobi fpeciebus addendæ fequentes.

Orobus Creticus, latifolius, incanus.

Idem Orientalis, fermè glaber.

Orobus Orientalis, foliis anguftiffimis, coftæ breviffimæ innafcentibus.

Orobus Orientalis, foliis ferè radiatis, flore magno, candido.

Orobus Orientalis, totus ramofus, foliis unica conjugatione difpofitis.

Orobus Orientalis, latifolius, villofus, flore croceo.

pag. 394. Lathyri fpeciebus addenda fequens.

Lathyrus Orientalis, rotundifolius, flore rubro.

Pag. 396. Clymeni fpeciebus addenda fequens.

Clymenum Græcum, flore maximo, fingulari.

Pag. 396. Ochri speciebus addenda sequens:

Ochrus folio diviso, in capreolos abeunte.

Pag. 396. Viciæ speciebus addendæ sequentes:

Vicia Cretica, multiflora, latifolia, flore intensè purpureo.
Vicia verna, villosissima & incana, flore parvo, spicato, ex purpureo ad ianthinum vergente.
Vicia multiflora, spicata, floribus albidis, calyce purpureo.
Vicia Orientalis, multiflora, argentea, flore variegato.
Vicia Orientalis, multiflora, incana, angustissimo folio.
Vicia Orientalis, flore maximo, pallescente, macula lutea notato.

Pag. 398. Ervi speciebus addendæ sequentes.

Ervum Orientale, Alopecuroides, perenne, fructu longissimo.
Ervum Orientale, Alopecuroides, serotinum & perenne, flore odoratissimo, fructu longissimo.

Pag. 398. Galegæ speciebus addenda sequens:

Galega Orientalis, latifolia, altissima, flore cæruleo.

Pag. 399. Astragaloidis speciebus addendæ sequentes:

Astragaloides Orientalis, vesicaria, foliis & fructibus incanis.
Astragaloides Orientalis, vesicaria, foliis & fructibus glabris.

Pag. 399. Aphacæ speciebus addenda sequens:

Aphaca flore albido, lineis nigris distincto.

Pag. 399. Securidacæ speciebus addenda varietas sequens:

Securidaca major, flore albo.

Pag. 400. Ferri equini speciebus addenda varietas sequens:

Ferrum equinum Græcum, siliqua multiplici, ampliori.

Pag. 401. Hedisari speciebus addendæ sequentes.

Hedisarum Orientale, argenteum, flore luteo, siliquâ glabrâ.
Hedisarum Orientale, incanum, flore vario, magno, siliqua aspera.

Pag. 402. Loti speciebus addendæ sequentes.

Lotus Cretica, paluſtris, altissima, incana, flore luteo.
Lotus Græca, maritima, folio glauco & velut argenteo.

Pag. 404. Trifolii speciebus addendæ sequentes:

Trifolium Creticum, bituminoso simile, plane inodorum, flore subcæruleo.
Trifolium Creticum, bituminoso simile, plane inodorum, flore purpureo.
Trifolium Creticum, bituminoso simile, plane inodorum, flore albo.
Trifolium Creticum, elegantissimum, magno flore.
Trifolium Creticum, Spicæ trifoliæ simile, fructu in calyce recondito.
Trifolium amplissimo folio subrotundo, villoso, flore purpurascente.
Trifolium Orientale, altissimum, caule fistuloso, flore albo.
Trifolium Orientale, canescens capitulo oblongo, sordidè albo.
Trifolium Orientale, foliis oblongis, flore albo.
Trifolium Orientale, majus, villosissimum, floribus flavescentibus.
Trifolium Orientale, capite lanuginoso.

Pag. 406. Meliloti speciebus addenda sequens:

Melilotus Cretica, humillima, humifufa, flore albo magno. *Spica trifolia P. Alp. Exot.* 168.

Pag. 408. *Anonidis fpeciebus addenda fequens.*

Anonis legitima antiquorum.

Pag. 409. *Fœni Græci fpeciebus addendæ fequentes.*

Fœnum Græcum fylveftre, Meliloti facie. *Melilotus corniculis reflexis, major C. B. Pin.* 331. *Trifolium Italicum five Melilotus Italica, corniculis incurvis J. B.* 2. 372. *quod proinde à genere Meliloti excludendum eft pag.* 407.

Fœnum Græcum Hifpanicum, filiquis erectis Breyn. Cent. 1. 79. *Fœnum Græcum fylveftre. alterum Dod. Pempt.* 547. *quod proinde à Fœno Græco fylveftri, polyceratio majori, Cretico Breyn. diftingui debet pag.* 409.

Fœnum Græcum Siculum, frutefcens, filiquis Ornithopodii latioribus.

Pag. 410. *Medicæ fpeciebus addendæ fequentes.*

Medica Cretica, orbiculata, fructu utrinque turbinato.

Medica Cretica, parvo fructu, aculeis furfum & deorfum tendentibus.

Pag. 415. *Aftragali fpeciebus addendæ fequentes.*

Aftragalus Creticus, Nummulariæ folio incano, magnò fructu.

Aftragalus Orientalis, Nummulariæ folio glabro.

Aftragalus incanus, filiquâ incurva, ampliffimo folio.

Aftragalus Orientalis, ramofus, Ornithopodii folio, flore cæruleo, parvo.

Aftragalus Orientalis, humifufus, foliis Viciæ, flore parvo, cæruleo, filiquis villofis.

Aftragalus Orientalis, minimus, foliis Viciæ, flore ex viridi flavefcente, odoratiffimo.

Aftragalus Orientalis, foliis Viciæ incanis, caule nudo, erecto, floribus luteis.

Aftragalus Orientalis, foliis Viciæ argenteis, caule nudo, floribus pallide luteis.

Aftragalus Orientalis, canefcens, capitulis Trifolii bituminofi.

Aftragalus Orientalis, canefcens, capitulis Trifolii bituminofi, flore dilutè purpurafcente.

Aftragalus Orientalis, foliis Onobrychidis, capitulis Trifolii bituminofi.

Aftragalus Orientalis, Onobrychidis facie, fpica florum longiffima.

Aftragalus Orientalis, folio fubrotundo, canefcente, flore magno, purpureo.

Aftragalus Orientalis, folio fubrotundo incano, flore ex viridi flavefcente.

Aftragalus Orientalis, incanus, humifufus, ampliffimo folio fpica longiffima & anguftiffima.

Aftragalus Orientalis, latifolius, capitulo oblongo, flore vario.

Aftragalus Orientalis, incanus, anguftifolius, floribus in eodem capitulo candidis & purpureis.

Aftragalus Orientalis, incanus, floribus è foliorum alis prodeuntibus.

Aftragalus Orientalis, villofiffimus, capitulis rotundioribus, floribus purpureis.
Aftragalus Orientalis, incanus, foliorum conjugationibus denfiffimis. *An Tragium Diofcoridis Rauvvolf.* 123?
Aftragalus Orientalis, calyce veficario, lineis rubris ftriato.
Aftragalus Orientalis, acaulos ferme, flore luteo.
Aftragalus Orientalis, minimus, flore glomerato, virefcente.
Aftragalus Orientalis, flore minimo, è viridi flavefcente.
Aftragalus Orientalis, argenteus, anguftifolius, flore leucophæo.
Aftragalus Orientalis, candidiffimus & tomentofus.
Aftragalus Orientalis, maximus, glaber, Alopecuroides, flore luteo.
Aftragalus Orientalis, maximus, incanus, erectus, caule ab imo ad fummum florido.
Aftragalus Orientalis, ramofus, fructu adunco.
Aftragalus Orientalis, anguftifolius, caule pedali, flore è viridi flavefcente odoratiffimo.
Aftragalus Orientalis, glaber, Galegæ foliis, capitulis florum fphæricis, ad alas pofitis.
Aftragalus Orientalis, altiffimus, Galegæ foliis amplioribus, flore parvo, flavefcente.
Aftragalus Orientalis, altiffimus, Galegæ foliis anguftioribus, flore minimo è viridi flavefcente.
Aftragalus Orientalis, Galegæ foliis, fupinus, floribus flavefcentibus.
Aftragalus Orientalis, altiffimus, Fraxini folio, flore è viridi flavefcente.

Pag. 417. Tragacantha fpeciebus addenda fequentes.

Tragacantha Cretica, incana, flore parvo, lineis purpureis ftriato. *An Poterium alterum, denfius ramificatum P. Alp. Exot.* 50?
Tragacantha Cretica, foliis minimis, incanis, flore majore, albo. *An Tragacantha altera P. Alp. Exot.* 54?
Tragacantha Orientalis, humillima, flore magno albo.
Tragacantha Orientalis, humillima, argentea, Barbæ Jovis folio.
Tragacantha Orientalis, humillima, foliis anguftiffimis argenteis.
Tragacantha Orientalis, humillima, fe fpargens, floribus fpicatis.
Tragacantha Orientalis, humillima, incana, flore purpurafcente.
Tragacantha Orientalis, humillima, foliis Viciæ, coftæ purpureæ innafcentibus.
Tragacantha Orientale, erectior, foliis Viciæ glabris & ramis tomentofis.
Tragacantha Orientalis, humilis, candidiffima & tomentofa, floribus in foliorum alis in capitulum denfum nafcentibus.
Tragacantha Orientalis, humilis, floribus luteis, densè congeftis in foliorum alis.
Tragacantha humilior, luteis floribus C. B. Pin. 388. *Tragacantha alterum genus Rauvvolf.* 281.

Tragacantha Orientalis, floribus luteis, in capitulum longo pedículo donatum congeftis.
Tragacantha Orientalis, veficaria, floribus purpureis, in capitulum longo pediculo donatum congeftis.
Tragacantha Orientalis, latifolia, flore purpureo, magno.
Tragacantha Orientalis, foliis anguftiffimis, flore purpurafcente.
Tragacantha Orientalis, foliis Oleæ, humillima, floribus in capitulum congeftis.
Tragacantha Orientalis, foliis Oleæ, incanis & tomentofis, caule ab imo ad fummum florido.
Tragacantha Orientalis, foliis incanis caule & ramulis tomentofis.

Pag. 419. Violæ fpeciebus addendæ fequentes.

Viola Cretica, faxatilis, lutea, odoratiffima, Leucoii foliis.
Viola Orientalis, montana, grandiflora, violacei coloris.
Viola Orientalis, minima, Ocimi folio.
Viola Orientalis, bicolor, arvenfis, longifolia, flore minimo.

Pag. 421. Fumariæ fpeciebus addenda fequens.

Fumaria bulbofa, Cretica, radice cava, foliis amplioribus, flore purpurafcente.

Pag. 424. Aconiti fpeciebus addenda fequens.

Aconitum Lycoctonum, Orientale, flore magno, albo.

Pag. 426. Delphinii fpeciebus addendæ fequentes.

Delphinium Græcum foliis inferioribus Fumariam, fuperioribus Linariam referentibus.
Delphinium Orientale, annuum, flore fingulari.
Delphinium Orientale lato Aconiti folio, flore magno.
Delphinium Orientale, perenne, Aconiti folio, flore albo.
Delphinium Orientale, perenne, Aconiti folio, flore cæruleo.

Pag. 428. Aquilegiæ fpeciebus addenda fequens.

Aquilegia Orientalis, vifcofa, flore magno, partim cæruleo, partim albo.

Pag. 431. Orchidis fpeciebus addendæ fequentes.

Orchis Orientalis, flore maximo, ferrugineo.
Orchis Orientalis & Lufitanica, flore maximo Papilionem referente.
Orchis lingua oblonga, candicante, flore minore.
Orchis Orientalis, Morio fœmina flore candidiffimo.
Orchis Cretica, maxima, flore Pallii Epifcopalis forma.
Orchis Orientalis, fucum referens, flore maximo, fcuto azureo.
Orchis Orientalis, fucum referens, flore parvo, villofiffimo, fcuto azureo.
Orchis Orientalis, fucum referens, flore maminofo.
Orchis Orientalis, fucum referens, flore parvo, umbilicato.
Orchis Orientalis, calyptrâ purpureâ, petalo inferiori atro-purpurafcente, fcuto ferri equini formâ.
Orchis Orientalis, flore fpadiceo, fcuto variegato, calyptra lutea.
Orchis Orientalis, magno flore virefcente, fcuto fpadiceo, calyptra rofea.

Orchis Orientalis, Anthropophora, flore minimo, albo, umbilico suave-rubente.

Orchis Orientalis, fucum referens, flore maximo.

Pag. 437. Limodori speciei addenda sequens.

Limodorum Creticum, flore magno, lineis purpureis ſtriato.

Pag. 440. Cardui ſpeciebus addendæ ſequentes.

Carduus lanceatus, exoticus, altiſſimus, flore albo.

Carduus Creticus, foliis lanceolatis, ſplendentibus, ſubtus incanis, flore purpuraſcente.

Carduus Orientalis, lanceolatus, flore parvo, purpureo.

Carduus Centaurii majoris facie, flore luteo, capitulo longis aculeis munito. *Jacea lævis, maxima, Centauroides, lutea, Apula Col. Part. 1. 35.*

Carduus Centaurii majoris facie, flore luteo, capitulo brevibus aculeis munito.

Carduus Creticus, Erucæ foliis minoribus, capitulorum ſquamis & aculeis nigricantibus.

Carduus Orientalis, Erucæ folio glauco, flore purpuraſcente.

Carduus Creticus, non maculatus, caule alato.

Carduus Creticus, tomentoſus, Acanthi folio, flore magno purpuraſcente.

Carduus Creticus, tomentoſus, Acanthi folio, flore magno dilutiore.

Carduus Creticus, Acanthi folio, viridi & glutinoſo, flore purpuraſcente.

Carduus Creticus, Acanthi folio viridi & glutinoſo, flore albo.

Carduus Græcus parvus, Acanthi folio tomentoſo, flore minori.

Carduus Orientalis, Acanthi folio candidiſſimo, flore parvo, ſuaverubente.

Carduus Orientalis, acaulos, incanus & tomentoſus, Dentis leonis folio.

Carduus Orientalis, Calcitrapæ folio, flore maximo.

Carduus Orientalis, Calcitrapæ folio, flore minimo.

Carduus Orientalis, Calcitrapæ folio, flore flaveſcente, odoratiſſimo.

Carduus Orientalis, Coſti hortenſis folio.

Carduus Orientalis, Cyani folio.

Pag. 442. Cinaræ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Cinara Cretica, acaulos, flore magno, flaveſcente, foliis Acanthi aculeati.

Cinara Greca, foliis Acanthi vulgaris, caule brevi, perennis, radice craſſiſſima.

Cinara Orientalis, moſchata, acaulos, foliis Jacobææ, ſquamis calycis deorſum inflexis.

Cinara Orientalis, moſchata, acaulos, foliis Jacobææ tenuiùs inciſis, ſquamis calycis ſurſum ſpectantibus.

Pag. 443. Jaceæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Jacea Cretica, ſaxatilis, Glaſti folio, flore purpuraſcente.

Jacea Cretica, frutefcens, Elichryfi folio, flore magno, purpurafcente. *Chamæpeuce P. Alp. Exot. 76. Stæbe capitata, overo Chamæpino fruttico- fo di Candia Pon. Bald. Ital. 75.*

Jacea Cretica, laciniata, argentea, flore parvo, flavefcente. *Argentea P. Alp. Exot. 117.*

Jacea Cretica, acaulos, Cichorii folio.

Jacea Orientalis, acaulos, Cichorii folio, flore citrino.

Jacea Orientalis, incana, acaulos & multiflora, foliis laciniatis.

Jacea Orientalis, patula, Carthami facie, flore luteo, magno.

Jacea Orientalis, Conyzæ folio, flore magno.

Jacea Orientalis, Serratulæ folio, flore magno, purpureo.

Jacea Orientalis, Cyani folio, flore parvo, calyce argenteo.

Jacea Orientalis, folio finuato, fubtus tomentofo, flore purpureo.

Jacea Orientalis, maritima, incana, Coronopi folio.

Jacea Orientalis, annua, Coronopi folio, flore luteo.

Jacea Orientalis, perennis, lato Coronopi folio, flore purpurafcente.

Jacea Orientalis, perennis, anguftiffimo & incano Coronopi folio, flore purpurafcente.

Jacea Orientalis, laciniata, incana & mofchata.

Jacea Orientalis, tenuiffimè laciniata, capite magno argenteo.

Jacea frutefcens, Plantaginis folio, flore albo. *Cyanus arborefcens, longifo- lia P. Alp. Exot. 30. proindeque à Cyani fpeciebus excludenda pag. 446.*

Pag. 445. Cyani fpeciebus addendæ fequentes.

Cyanus Orientalis, arvenfis, latifolius.

Cyanus Orientalis, folio virefcente, dentato, flore magno.

Cyanus Orientalis, anguftifolius, incanus, flore magno, citrino.

Cyanus Orientalis, latifolius, leviter lanuginofus, flore maximo, ci- trino.

Cyanus Orientalis, anguftifolius, glaber & lucidus.

Cyanus Orientalis, Artemifiæ foliis.

Cyanus Orientalis, Artemifiæ foliis profundè laciniatis.

Cyanus Orientalis, foliis Leucoii, fubtùs incanis.

Pag. 447. Cirfii fpeciebus addendæ fequentes.

Cirfium Creticum, altiffimum, Cardui lanceolati folio.

Cirfium Creticum, altiffimum, Cardui lanceolati folio, flore albo.

Cirfium Orientale, Cardui lanceolati ferocioris facie.

Cirfium Orientale, Cardui lanceolati folio, flore purpurafcente.

Cirfium Orientale, Acanthi folio, flore obfoletè purpureo.

Cirfium Orientale, maximum, Verbafci folio.

Pag. 449. Centaurii majoris fpeciebus addendæ fequentes.

Centaurium majus, Orientale, erectum, Glafti folio, flore luteo.

Centaurium majus, Orientale, Glafti folio, acaulon ferme.

Centaurium majus Orientale, Verbafci folio.

Centaurium

Centaurium majus Orientale, Helenii folio, flore luteo.

Centaurium majus incanum, foliis inferioribus Verbaſcum, cæteris Erucam referentibus.

Idem foliis profundè inciſis.

Pag. 450. Cnici ſpeciebus addendæ ſequentes.

Cnicus Carlinæ folio, acaulos, gummifer, aculeatus, flore purpureo. *Carlina acaulos, gummifera C. B. Pin. 380. quæ proinde à Carlinæ ſpeciebus excludenda, pag. 500. Hic eſt Carduus Pinea Theophraſti P. Alp. Exot. 124. Autumno enim in Creta ſecus vias ſepiſſime occurrit foliis carens, nec niſi foliorum coſtis donatur.*

Cnicus Carlinæ folio, acaulos, gummifer, aculeatus, flore albo.

Cnicus Creticus, Atractylidis folio & facie, flore leucophæo. *An Atractylidi & Cnico ſylveſtri ſimilis C. B. Pin. 793.*

Cnicus Creticus, Atractylidis folio & facie, flore candidiſſimo.

Cnicus Atractylidis folio & facie, incanus, patulus, flore purpuraſcente.

Cnicus Orientalis, Atractylis lutea dictus, altiſſimus.

Cnicus Orientalis, polycephalos, Eringii capitulo, foliis cardui lanceolati.

Cnicus Orientalis, humilior, flore flavo, Carthami odore.

Cnicus Orientalis, calyce eriophoro, Fungi inverſi forma flore albo.

Cnicus Orientalis, calyce eriophoro, Fungi inverſi forma, flore purpuraſcente.

Cnicus polycephalos, caneſcens, aculeis flaveſcentibus munitus, flore albo.

Pag. 452. Elichryſi ſpeciebus addendæ ſequentes.

Elichryſum Creticum, foliis brevioribus & criſpis, capitulis minoribus.

Elichryſum anguſtifolium, incanum, maximo flore.

Elichryſum Orientale, foliis amplioribus, ſubrotundis. *Elichryſum Orientale, caule cubitali, foliis latioribus, umbellis majoribus, &c. C. Bauh. Prodr. 123.*

Elichryſum Orientali ſimile, calyce florum argenteo.

Elichryſum Orientale, vernum, anguſtifolium.

Elichryſum Orientale, Leucoii folio viridi.

Elichryſum Orientale, glutinoſum, Lavandulæ folio.

Pag. 454. Conyzæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Conyza Cretica, fruticoſa, folio molli candidiſſimo & tomentoſo.

Conyza Orientalis, foliis Aſterici.

Conyza Orientalis, pumila, incana, Oleæ folio.

Conyza Orientalis, Aſteris Attici folio, flore luteo.

Pag. 457. Carthami ſpeciebus addendæ ſequentes.

Carthamus aculeatus, Carlinæ folio, flore multiplici, veluti umbellato. *Chamæleon niger umbellatus, flore cæruleo, Hiacinthino C. B. Pin. 380.*

Carthamus Orientalis, aculeis flaveſcentibus donatus.

Pag. 457. Abſinthii ſpeciebus addendæ ſequentes.

Abſinthium Orientale, fruticoſum, incanum, amplo folio, tenuiſſime diviſo.

Abſinthium Orientale, incanum, capillaceo folio, floribus in capitulum congeſtis.
Abſinthium Orientale, incanum, tenuifolium, floribus luteis in capitulum congeſtis & furſum ſpectantibus.
Abſinthium Orientale, incanum Tanaceti folio, inodorum.
Abſinthium Orientale, tenuifolium, argenteum & ſericeum, flore magno.
Abſinthium Orientale, vulgari ſimile, ſed longè minus amarum.
Abſinthium Orientale, tenuifolium, incanum, odore Lavandulæ & inſipidum.
Abſinthium Orientale, tenuifolium, incanum, Lavandulæ odore & amarum flore deorſum ſpectante.

Pag. 459. Abrotani ſpeciebus addendæ ſequentes.

Abrotanum Orientale, annuum, Abſinthii minoris folio.
Abrotanum Orientale, Chamæmeli folio.

Pag. 460. Artemiſiæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Artemiſia Orientalis, folio ampliſſimo, laciniato.
Eadem tota incana.
Artemiſia Orientalis, Tanaceti folio, inodora.
Artemiſia Orientalis, Tanaceti folio, odora, peramara & glutinoſa.

Pag. 461. Tanaceti ſpeciebus addenda ſequens.

Tanacetum Orientale, minus.

Pag. 463. Echinopi ſpeciebus addendæ ſequentes.

Echinopus Orientalis, Cardui lanceolati folio capite magno, cæruleo.
Echinopus Orientalis, Acanthi aculeati folio, capite magno, ſpinoſo, albo.
Echinopus Orientalis, Acanthi aculeati folio, capite magno, ſpinoſo, cæruleo.
Echinopus Creticus, capite magno, aculeato. *Carduus ſphærocephalus, capitulo longis ſpinis armato. C. B. Pin.* 382. *Carduus ſphærocephalus, acutus Dod. Pemp.* 722.
Echinopus Græcus, tenuiſſime diviſus & lanuginoſus, capite minori, cæruleo. *An Carduus ſphærocephalus minimus, acutiſſimis foliis C. B. Pin.* 382?
Echinopus Græcus tenuiſſime diviſus & lanuginoſus, capite minori, albo.

Pag. 463. Scabioſæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Scabioſa Cretica, capitulo pappos mentiente.
Scabioſa Cretica, fruteſcens, Auriculæ Urſi folio. *Scabioſa arborea P. Alp. Exot.* 34.
Scabioſa Orientalis, argentea, foliis inferioribus inciſis. *Scabioſa argentea major. Vvheell. Itin.*
Scabioſa Orientalis, hirſuta, tenuiſſime laciniata, flore parvo, candicante.
Scabioſa Orientalis, hirſuta, tenuiſſime laciniata, flore parvo purpureo.
Scabioſa Orientalis, foliis Centaurii majoris, glabris & rigidis.
Scabioſa Orientalis, foliis Centaurii majoris ſubhirſutis, flore maximo, flaveſcente.

Scabiofa Orientalis , tenuiffime lacini[illegible] [illegible]gno flavefcente.
Scabiofa Orientalis , maxima , hirfutiffima, [illegible] [illegible]avefcente.
Scabiofa Orientalis , Virgæ paftoris folio , flore m[illegible]ore , albido.
Scabiofa Orientalis , Virgæ paftoris folio , flore maximo.
Scabiofa Orientalis , Scorzoneræ folio , flore maximo , leucophæo.
Scabiofa Orientalis , villofa , flore fuaverubente , fructu pulchro oblongo.
Scabiofa Orientalis , villofa , flore albo , fructu pulchro oblongo.

Pag. 466. Dipfaci fpeciebus addenda fequens.

Dipfacus Orientalis , foliis laciniatis , capitulo globofo & molli.

Pag. 466. Globulariæ fpeciebus addendæ fequentes.

Globularia Orientalis floribus per caulem fparfis.
Globularia Orientalis flore ampliffimo.

Pag. 468. Dentis leonis fpeciebus addendæ fequentes.

Dens leonis Afphodeli bulbulis , foliis glabris.
Dens leonis tuberofa radice, foliis Sonchi. Κονδρίλλης εἶδος ἕτερον *Diofc. lib. 2. cap. 161.*
Dens leonis Orientalis , latifolius , canefcens , flore parvo.
Dens leonis Orientalis , tenuiffimè divifus , tomentofus & incanus.
Dens leonis Orientalis minimus , Afphodeli radice.
Dens leonis Patmius annuus , flore parvo.
Dens leonis Patmius , Nafturtii folio.
Dens leonis Græcus , anguftifolius , flore magno.
Dens leonis foliis Eryfimi vulgaris. *Taraxacon humile Bocc. Muf. Tab. 106.*
Dens leonis Græcus , foliis Eryfimi , craffis & lucentibus.

Pag. 469. Hieracii fpeciebus addendæ fequentes.

Hieracium Creticum , Endiviæ folio.
Hieracium Creticum , altiffimum , hirfutum , Dentis leonis folio , leviter dentato.
Hieracium Orientale , Dentis leonis folio , fupinum , flore magno luteo , odore Caftorei.
Hieracium Orientale , altiffimum , foliis Cichorii fylveftris , odore Caftorei , flore magno.
Hieracium Orientale , foliis anguftis , villofiffimis.
Hieracium murorum , Orientale , folio femipedali , fefquiunciam lato.
Hieracium Orientale , altiffimum , Cynogloffi folio.
Hieracium Orientale , feu Pilofella ampliffimo folio.

Pag. 473. Lactucæ fpeciebus addendæ fequentes.

Lactuca Cretica , perennis , altiffima , Acanthi folio.
Lactuca Cretica , Sonchi folio laciniato , flore pulchro.
Lactuca Cretica , Sonchi folio non laciniato , flore pulchro.
Lactuca Orientalis , Dentis Leonis folio , flore leucophæo.
Lactuca Orientalis , altiffima , Sonchi folio , flore magno , leucophæo.
Lactuca Orientalis , altiffima , foliis integris , flore luteo.

Pag. 474. Sonchi speciebus addenda varietas sequens

Sonchus levis, laciniatus, latifolius, flore albo.

Pag. 475. Chondrillæ speciebus addendæ sequentes.

Chondrilla Orientalis, folio Hederaceo, ampliſſimo, fermè triangulo.
Chondrilla Orientalis, maxima, Cichorii ſylveſtris folio.
Chondrilla Orientalis, Juncea, viſcoſa, arvenſis, caule magis aſpero, & flore majore.

Pag. 476. Scorzoneræ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Scorzonera Cretica, anguſtifolia, ſemine tomentoſo, candidiſſimo.
Scorzonera Orientalis, anguſtifolia, ſemine longo, aſpero.
Scorzonera Græca, ſaxatilis, foliis anguſtis, undulatis & tomentoſis.
Scorzonera Græca, ſaxatilis & maritima, foliis variè laciniatis.
Scorzonera Orientalis, altiſſima foliis laciniatis.
Scorzonera Orientalis, foliis Calcitrapæ, flore flaveſcente.
Scorzonera Orientalis, latifolia, nervoſa, candidiſſima & tomentoſa.

Pag. 477. Tragopogonis ſpeciebus addenda ſequens.

Tragopogon Orientale, anguſtifolium, flore maximo, luteo.

Pag. 478. Hedypnoidis ſpeciebus addenda ſequens.

Hedypnois Cretica minor, annua.

Pag. 479. Cichorii ſpeciebus addendæ ſequentes.

Cichorium Orientale, incanum, foliis Glaſti.
Cichorium ſpinoſum, flore albo.

Pag. 479. Rhagadioli ſpeciebus addendæ ſequentes.

Rhagadiolus Creticus, minor, capſulis echinatis.
Rhagadiolus Lampſanæ foliis.

Pag. 481. Aſteris ſpeciebus addendæ ſequentes.

After Creticus, Conyzoides, flore magno, luteo, Aſphodeli radice.
After Orientalis, fœtidus, Conyzæ folio, flore magno.
After Orientalis, Conyzæ folio, flore luteo, maximo.
After Orientalis, Salicis folio nervoſo, flore dilutè cæruleo.
After Orientalis, Salicis folio, flore minimo, luteo umbellato.
After Orientalis, minimus, flore ſuaverubente.

Pag. 485. Jacobææ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Jacobæa Chia, Senecionis folio, villoſo, flore magno.
Jacobæa Orientalis, Senecionis folio tenuiſſimè diviſo, non incano, flore magno.
Jacobæa Græca, maritima, foliis ſuperne virentibus, inferne incanis.
Jacobæa Orientalis, Pannonicæ 1. Cluſii ſimilis, folio ampliſſimo.
Jacobæa Orientalis, foliis oblongis, non laciniatis, incanis.
Jacobæa Orientalis, altiſſima, folio lanuginoſo, integro.
Jacobæa Orientalis, incana & tomentoſa, Acanthi folio.
Jacobæa Orientalis, Limonii folio.
Jacobæa Orientalis, foliis longioribus, dentatis, flore magno.
Jacobæa Orientalis, latifolia, altiſſima.

Jacobæa Orientalis, Cacaliæ folio.

Pag. 487. Doronici ſpeciebus addenda ſequens.

Doronicum Orientale, altiſſimum, Petaſitidis folio, flore maximo.

Pag. 490. Bellidis ſpeciebus addenda ſequens.

Bellis Cretica, fontana, omnium minima.

Pag. 492. Leucanthemi ſpeciebus addendæ ſequentes.

Leucanthemum Orientale, Coſti hortenſis folio.

Leucanthemum Orientale, Chryſanthemi folio, Tanaceti odore.

Pag. 493. Matricaria ſpeciebus addenda ſequens.

Matricaria Orientalis, Tanaceti folio incano & villoſo, flore parvo.

Pag. 494. Chamæmeli ſpeciebus addendæ ſequentes.

Chamæmelum Chium, vernum, folio craſſiore, flore magno.

Chamæmelum Orientale, Abſinthii folio.

Chamæmelum Orientale, foliis pennatis.

Chamæmelum Orientale, incanum, Millefolii folio.

Pag. 495. Cotulæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Cotula Cretica, minima, Chamæmeli folio, capitulo inflexo.

Cotula Cretica, montana, Abrotani folio.

Pag. 495. Buphthalmi ſpeciebus addendæ ſequentes.

Buphthalmum Orientale, Tanaceti minoris folio, flore luteo, ampliſſimo.

Buphthalmum Orientale, Tanaceti minoris folio, flore albo, ampliſſimo.

Buphthalmum Orientale, utrinque glabrum, flore albo, ampliſſimo.

Buphthalmum Orientale, Tanaceti folio ampliore, flore magno, coccineo.

Buphthalmum Orientale, Tanaceti folio ampliore, flore magno, ſuaverubente.

Buphthalmum Orientale, Tanaceti folio ampliore, flore magno, albo.

Pag. 495. Millefolii ſpeciebus addendæ ſequentes.

Millefolium Orientale, erectum, luteum.

Millefolium Orientale, erectum, flore flaveſcente.

Millefolium Orientale, altiſſimum, luteum, Abrotani folio.

Pag. 496. Ptarmicæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Ptarmica incana, pinnulis criſtatis. *Abſinthium Santonicum, Ægyptiacum C. B. Pin. 139. Abſinthium Ægyptium Dod. Pempt. 25.*

Ptarmica Orientalis, foliis criſtatis. *Abrotano fœminæ vero di Dioſcoridis Zan. 6.*

Ptarmica Orientalis, foliis criſtatis, longioribus & capitulis majoribus.

Ptarmica Orientalis, Santolinæ folio, flore majore.

Ptarmica Orientalis, Santolinæ folio, flore minore.

Ptarmica Orientalis, foliis Tanaceti incanis, flore aureo.

Ptarmica Orientalis, foliis Tanaceti incanis, ſemifloſculis florum pallidè luteis.

Ptarmica Orientalis, foliis Tanaceti incanis, ſemifloſculis florum brevioribus.

Ptarmica Orientalis, Tanaceti folio & facie, flore minimo.
Ptarmica Orientalis, incana, foliis pennatis, femiflofculis florum vix conf-picuis.
Ptarmica Orientalis, foliis argenteis, conjugatis.

Pag. 497. Afterifci fpeciebus addendæ fequentes.

Afterifcus Creticus, annuus, foliis ad florem rigidis, flore croceo.
Afterifcus Creticus, odoratus, minimus.

Pag. 499. Xeranthemi fpeciebus addendæ fequentes.

Xeranthemum Orientale, fructu maximo.
Xeranthemum Orientale, flore minimo, calyce cylindraceo.

Pag. 500. Carlinæ fpeciebus addendæ fequentes.

Carlina Orientalis, Leucoii folio canefcente & molliter aculeato.

Pag. 501. Betæ fpeciebus addendæ fequentes.

Beta fylveftris, Cretica, maritima, foliis crifpis.
Beta Orientalis, floribus fpicatis, calyce albo.

Pag. 502. Acetofæ fpeciebus addendæ fequentes.

Acetofa Orientalis, pratenfis, folio lanuginofo.
Acetofa Orientalis, folio rotundo, lanuginofo & maximè aurito.

Pag. 504. Lapathi fpeciebus addendæ fequentes.

Lapathum Orientale, pulchrè finuatum,
Lapathum Orientale, maximum, folio fubrotundo.
Lapathum Orientale, anguftifolium, magno fructu.
Lapathum Orientale, frutex humilis, flore pulchro.

Pag. 505. Atriplicis fpeciebus addendæ fequentes.

Atriplex Cretica, maritima, erecta, folio triangulari.
Atriplex Græca, fruticofa, humifufa, Halimi folio.
Atriplex Orientalis, frutefcens, folio ampliffimo, argenteo.
Atriplex Orientalis, frutex aculeatus, flore pulchro.

Pag. 506. Chenopodii fpeciebus addendæ fequentes.

Chenopodium Orientale, fruticofum, Coris folio.
Chenopodium Orientale, fruticofum, incanum, Pfyllii folio.
Chenopodium Orientale, annuum, altiffimum, Kali folio breviore & cæ-fio.

Pag. 507. Paronychiæ fpeciebus addenda fequens.

Paronychia Orientalis, humifufa, Serpilli folio.

Pag. 508. Alchimillæ fpeciebus addendæ fequentes.

Alchimilla Orientalis, Linariæ, folio breviffimo, calyce florum albo.
Alchimilla Græca, Kali folio, calyce florum albido.

Pag. 509. Parietariæ fpeciebus addendæ fequentes,

Parietaria Cretica, minor, capfulis feminum alatis.
Parietaria Orientalis, Polygoni folio canefcente.
Parietaria Orientalis, faxatilis, Ocimi folio lucido & glabro.

Pag. 509. Perficariæ fpeciebus addenda fequens.

Perficaria Orientalis, Nicotianæ folio, calyce florum purpureo.

Pag. 510. Polygoni ſpeciebus addendæ ſequentes.

Polygonum Creticum fruticoſum, humifuſum, foliis brevioribus.

Polygonum Orientale, Buxi folio rigido.

Polygonum Orientale, Caryophylli folio, flore magno, albo.

Polygonum Orientale, fruticoſum, latifolium, minimum, flore maximo.

Pag. 511. Fagopyri ſpeciebus addenda ſequens.

Fagopyrum Orientale, ramoſum & multiflorum, Perſicariæ folio.

Pag. 511. Biſtortæ ſpeciebus addenda ſequens.

Biſtorta Orientalis, media, flore ruberrimo.

Pag. 514. Milii ſpeciebus addenda ſequens.

Milium anguſtifolium, paniculâ, perampla, ſparſa & erecta.

Pag. 516. Graminis ſpeciebus addendæ ſequentes.

Gramen Creticum, ſpicatum, Secalinum, glumis ciliaribus. *Agrioſtari quod Triticum ſylveſtre ſignificat Belli Epiſt. 5. ad Cluſ.*

Gramen Creticum, ſpicatum, Secalinum, altiſſimum, tuberoſa radice.

Gramen tomentoſum, Creticum, ſpicatum, ſpica purpurea.

Gramen Creticum, ſpica gracili, in duas ariſtas longiſſimas & aſperas abeunte.

Gramen Orientale, Secalinum, ſpicâ brevi & lata.

Gramen Orientale, tomentoſum, ſpicatum, minus, ariſtis pennatis.

Gramen Orientale, ſpicatum, fruticoſum, ſpinoſum, ſpicis echinatis, in capitulum congeſtis.

Gramen Orientale, ſpicatum, ariſtis longiſſimis donatum.

Gramen Creticum, paniculatum, jubâ Miliacea nutante, ariſtata.

Gramen Orientale, paniculatum, Portulacæ ſemine.

Gramen Avenaceum, paniculatum, locuſtis è ſpadiceo albidis.

Pag. 526. Arundinis ſpeciebus addendæ ſequentes.

Arundo anguſtifolia, repens, aculeata. *Arundo Graminea, aculeata P. Alp. Exot. 104.*

Arundo Orientalis, altiſſima, caule tenuiſſimo, fiſtuloſo.

Arundo Orientalis, tenuifolia, caule pleno, ex qua Turcæ calamos parant.

Pag. 527. Cyperi ſpeciebus addendæ ſequentes.

Cyperus paniculâ minima, radice rubra, inodora, repente.

Cyperus minimus, paniculâ maxima, radice odora, repente.

Pag. 532. Equiſeti ſpeciebus addenda ſequens.

Equiſetum Orientale altiſſimum.

Pag. 534. Urticæ ſpeciebus addenda varietas ſequens.

Urtica urens, pilulas ferens, 1. Dioſcoridis, ſemine Lini, caulibus & globulis rubris.

Pag. 538. Lonchithidis ſpeciebus addenda ſequens.

Lonchithis Orientalis, pinnulis ad foliorum baſim falcatis, anterius & poſterius reflexis.

Pag. 543. Adianthi ſpeciebus addenda ſequens.

Adianthum Creticum, procerius & ampliſſimo Coriandri folio. *An adiantum*

Syriacum Tab. Icon. 795. quod C. Bauh. Pin. vulgaris varietatem existimat.
Adianthum marinum, humillimum & unifolium plerumque.
Pag. 544. Linguæ cervinæ speciebus addenda sequens.
Lingua cervina, Cretica, ramosa, angustifolia. *Phyllitis ramosa P. Alp. Exot. 66.*
Pag. 546. Hemionitidis speciebus addenda sequens.
Hiemonitis Cretica, minima, saxatilis. *An Hemionitis minor C. B. Pin. 354.*
Pag. 548. Lichenis speciebus addendæ sequentes.
Lichen capillaceus, longissimus ex Fago & Abiete pendens. *An Muscus arboreus, barbatus J. B. 3. 764.*
Lichen capillaceus, minor ex Ilice pendens. *Muscus tenuis & capillaceus cinerei coloris, ex ramis Ilicis pendens Clus. Hist. 23.*
Lichen Græcus, polypoides, tinctorius, saxatilis.
Pag. 560. Fungoidis speciebus addenda sequens.
Fungoides pelviforme, molle & rufescens.
Pag. 465. Fuci speciebus addendæ sequentes,
Fucus Creticus, Lactucæ folio sesquipedali & bipedali.
Fucus folliculaceus, foliis undulatis,
Fucus folliculaceus, foliis undulatis, ad oras pilosis.
Fucus folliculaceus, Potamogetonis crispi folio.
Pag. 576. Alcyonii speciebus addenda sequens.
Alcyonium molle & concavum, Aurantii forma. *Algæ pomum Monspeliensium J. B. 3. 795. Orange de mer.*
Pag. 577. Fraxini speciebus addenda sequens.
Fraxinus Orientalis, longissimo folio, profundè serrato.
Pag. 582. Carpini speciebus addenda sequens.
Carpinus Orientalis, folio minori, fructu brevi.
Pag. 582. Quercus speciebus addendæ sequentes.
Quercus latifolia, magno fructu, calyce tuberculis obsito. Αγριαβελανία *Græcorum recentiorum.*
Quercus Orientalis, glande cylindriformi, longo pediculo insidente.
Quercus Orientalis, Castaneæ folio, glande recondita in cupula crassa & squamosa.
Quercus Orientalis, angustifolia, glande minori, cupula crinita.
Quercus Orientalis, latifolia, glande maxima, cupula crinita.
Quercus Orientalis, latifolia, foliis ad costam pulchrè incisis, glande maxima, cupula crinita.
Quercus Orientalis, folio subrotundo, minori, glande magna, striata.
Quercus Orientalis, folio subrotundo, leviter inciso, fructu minori, cylindriformi.
Pag. 583. Ilicis speciebus addenda varietas sequens.
Ilex aculeata, cocciglandifera, glande maxima, nunc cylindracea, nunc subrotunda, cupula echinata.

Pag.

Pag. 584. Fagi ſpeciebus addendæ ſequentes.

Fagus foliis ex luteo variegatis.

Fagus Orientalis, ampliore folio.

Pag. 585. Abietis ſpeciebus addenda ſequens.

Abies Orientalis, folio brevi & tetragono, fructu minimo, deorſum inflexo. Ελάτη *Græcorum recentiorum.*

Pag. 585. Pinûs ſpeciebus addenda ſequens.

Pinus Orientalis, foliis durioribus, amaris, fructu parvo, peracuto.

Pag. 588. Cedri ſpeciebus addendæ ſequentes.

Cedrus Orientalis, fœtidiſſima, arbor excelſa, ſeu Sabina Orientalis, fructu parvo, nigro.

Cedrus Orientalis, fœtidiſſima, arbor excelſa, ſeu Sabina Orientalis, foliis aculeatis.

Pag. 588. Juniperi ſpeciebus addendæ ſequentes.

Juniperus Cretica, ligno odoratiſſimo. Κέδρος *Græcorum recentiorum.*

Juniperus latifolia, arborea, Ceraſi fructu.

Juniperus Orientalis, vulgari ſimilis, magno fructu nigro.

Pag. 590. Platani ſpeciebus addenda ſequens.

Platanus Orientalis, Aceris folio.

Pag. 590. Salicis ſpeciebus addendæ ſequentes.

Salix Orientalis, flagellis deorſum pulchrè pendentibus. *Hujus etiam meminit Wheel. Itin.*

Salix Orientalis, Oleæ facie, foliis ſerratis, auritis, intensè amaris.

Salix Orientalis, foliis ſerratis, ſplendentibus, non auritis, intensè amaris.

Salix Orientalis, procerior & perticalis, foliis anguſtis, utrinque argenteis.

Pag. 593. Rhamni ſpeciebus addendæ ſequentes.

Rhamnus Creticus, Buxi folio minori. *An Lycium Creticum P. Alp. Exot.* 21.

Rhamnus Creticus, Amygdali folio minori.

Rhamnus Orientalis, Alaterni folio.

Rhamnus Orientalis, Amygdali folio ampliori.

Pag. 594. Thimelææ ſpeciebus addendæ ſequentes,

Thymelæa Cretica, Oleæ folio ſubtus villoſo. *An Laurus ſylveſtris, Cretica P. Alp. Exot.* 1.

Thymelæa Cretica, Oleæ folio utrinque glabro. *An Chamædaphnoides Cretica, id eſt, Laureola Cretica, humilis P. Alp. Exot.* 43?

Thymelæa, ſeu Tartonraire Lini foliis argenteis. *Hujus etiam meminit Wheel. Itin.*

Thymelæa Pontica, Citrei foliis.

Thymelæa Orientalis, minima, Laureolæ folio, floribus glomeratis, albis.

Thymelæa Orientalis, Buxi folio ſubtus villoſo, flore albo.

Thymelæa Orientalis, Salicis folio, flore albo, odoratiſſimo.

Pag. 598. Arbuti ſpeciebus addendæ ſequentes.

Arbutus folio non ſerrato. C. B. Pin. 460. *Adrachne Theophraſti Cluſ. Hiſt.* 48.

Arbutus ſive Adrachne Orientalis, foliis ſerratis.
Arbutus ſive Adrachne Samia, fructu magno turbinato.
Arbutus folio ſerrato, ex flavo & viridi variegato.
Arbutus folio ſerrato fructu magno compreſſo.

Pag. 609. Aquifolii ſpeciebus addenda ſequens.

Aquifolium Orientale, Ilicis folio.

Pag. 600. Cuajaganæ ſpeciebus addenda ſequens.

Cuajagana maxima, ampliſſimo folio, fructu flaveſcente.

Pag. 602. Ericæ ſpeciebus addenda ſequens.

Erica Orientalis, Coris folio, floribus globoſis.

Pag. 604. Chamærhododendri ſpeciebus addendæ ſequentes.

Chamærododendros Pontica, maxima, folio Lauroceraſi, flore è cæruleo purpuraſcente.

Eadem flore candidiſſimo, macula lutea punctata notato, ſtaminibus purpureis.
Eadem flore purpureo.
Eadem flore dilutè purpureo.

Chamærhododendros Pontica, maxima, Meſpili folio, flore luteo.

Pag. 604. Nerii ſpeciebus addenda varietas ſequens.

Nerion floribus ex albo & roſeo variegatis.

Pag. 606. Sambuci ſpeciebus addenda varietas ſequens.

Sambucus humilis, ſive Ebulus, villoſus & caneſcens.

Pag. 607. Opuli ſpeciebus addenda ſequens.

Opulus Orientalis, folio ampliſſimo, tridentato.

Pag. 607. Vitis Idææ ſpeciebus addenda ſequens.

Vitis Idæa Orientalis, maxima, Ceraſi folio, flore variegato. Αρκτοςάφιλος *Gal. lib. 6. de Compoſ. Medic.*

Eadem flore albo.

Pag. 608. Caprifolii ſpeciebus addenda ſequens.

Caprifolium Creticum, non perfoliatum, foliis Cotini, floribus inodoris, partim albis, partim flaveſcentibus.

Pag. 609. Chamæceraſi ſpeciebus addenda ſequens.

Chamæceraſus Orientalis, Lauri folio.

Pag. 612. Celtis ſpeciebus addendæ ſequentes.

Celtis Orientalis, folio ampliore, magno fructu.
Celtis Orientalis, minor, foliis minoribus & craſſioribus, fructu flavo.

Pag. 613. Vitis ſpeciebus addendæ ſequentes

Vitis uvâ peramplâ, acinis nigricantibus, turbinatis.
Vitis unâ peramplâ, acinis nigricantibus, oblongis, nonnihil aduncis Αἰτονυχὶ *id eſt* Unguis Aquilæ *Græcorum recentiorum.*
Vitis uvâ peramplâ, acinis maximis, globoſis è viridi albicantibus. Βουμάτι *id eſt* Oculus bovis *Græcorum recentiorum.*

Pag. 614. Berberis ſpeciebus addendæ ſequentes.

Berberis Cretica, Buxi folio. *Berberis Alpina, Cretica C. B. Pin. 454. Lycio*

di Candia overo Berberi Alpina del. Belli Pon. Ital. 137. *Lycium Creticum. P. Alp. Exot.* 20. *quod ad folia & aculeos attinet.*
Berberis Orientalis, procerior, fructu nigro, ſuaviſſimo.

Pag. 614. *Rubi ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Rubus Creticus, triphyllus, flore parvo.
Rubus Orientalis, ampliſſimo folio nunc terno, nunc quino, quaſi digitato.
Rubus Orientalis, foliis Cannabinis.

Pag. 615. *Aceris ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Acer Orientalis, Hederæ folio.
Acer Cretica P. Alp. Exot. 9. *Acer Aſpendannos Bellon. Obſ. lib.* 1. *cap.* 17.

Pag. 622. *Pruni ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Prunus Cretica montana, minima, humi fuſa, flore ſuaverubente.
Prunus Orientalis, aculeata, latifolia, fructu rubro.

Pag. 627. *Amygdali ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Amygdalus ſylveſtris, C B Pin. 442.
Amygdalus ſylveſtris, Cretica, aculeata.

Pag. 628. *Pyri ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Pyrus ſylveſtris, Cretica, folio oblongo. *Pyra ſylveſtria, Cretica C. B. Pin.* 439.
Pyrus ſylveſtris, Orientalis, folio oblongo, incano.

Pag. 633. *Sorbi ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Sorbus Orientalis, Fraxini folio.
Sorbus Orientalis, fructu magno, compreſſo & flaveſcente.

Pag. 636. *Roſæ ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Roſa Cretica, ſylveſtris, Fraxini folio petalis florum albis & cordiformibus.
Roſa Cretica, montana, foliis ſubrotundis, glutinoſis & villoſis.
Roſa Orientalis, pumila, flore magno, albicante.
Roſa Orientalis, pumila, flore purpureo parvo.

Pag. 639. *Groſſulariæ ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Groſſularia Orientalis, non ſpinoſa, foliis glutinoſis & ſubhirſutis, fructu racemoſo dulci.
Groſſularia Orientalis, non ſpinoſa, fœtida fructu rubro, racemoſo.

Pag. 641. *Corni ſpeciebus addenda ſequens.*

Cornus Orientalis, ſylveſtris, fructu teretiformi.

Pag. 641. *Meſpili ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Meſpilus Cretica, Apii folio lucido, elegantius laciniato. Κουδουμαλία *Græcorum recentiorum.*
Meſpilus Orientalis, Apii folio, ſylveſtris, ſpinoſa ſive Oxyacantha flore purpureo.
Meſpilus Cretica, folio circinato & quaſi cordiformi. *Chamæceraſus Idæa P. Alp.* Exot. 5.
Meſpilus Orientalis, ſive Oxyacantha foliis hirſutiſſimis.

Mefpilus Orientalis, Tanaceti folio villofo, magno fructu pentagono, è viridi flavefcente.

Mefpilus Orientalis, Apii folio villofo, fructu magno, pentagono, purpureo glabro.

Eadem fructu parvo, villofo.

Pag. 643. Geniftæ fpeciebus addendæ fequentes.

Genifta Orientalis, minima humifufa, foliis fubrotundis, ad oras pilofis.

Genifta Orientalis, humilis, verna, Linariæ folio utrinque glabro.

Genifta Orientalis, Linariæ foliis auritis.

Genifta maritima, frutefcens Linifolia, caule alato.

Pag. 644. Spartii fpeciebus addendæ fequentes.

Spartium Orientale, humile, fructu villofo & roftrato.

Spartium Orientale, filiquâ compreffa glabra & annulata.

Pag. 645. Geniftæ-Spartii fpeciebus addenda fequens.

Genifta-Spartium fpinofum alterum, aphyllon, tribus aculeis femper junctis, floribus luteis C. B. Pin. 394. *Echinopoda P. Alp. Exot.* 14. *Echinopoda di Candia Pon. Ital.* 118.

Pag. 697. Cytifi fpeciebus addendæ fequentes.

Cytifus fpinofus, filiquâ, villosâ, incana.

Cytifus fpinofus, Creticus filiquâ villis denfiffimis, longiffimis & incanis obductâ *Species illæ à P. Alpino, Exot. cap. 6. 7. & 12. haud dubie defcriptæ funt nominibus Acaciæ fecundæ, Afpalathi fecundi vel Spartii Cretici, fed adeo breviter ut apprime diftingui nequeant.*

Cytifus Orientalis, minimus, humifufus.

Cytifus Orientalis, humifufus, flore magno ex luteo purpurafcente.

Cytifus Orientalis, humifufus, facie Trifolii pratenfis.

Cytifus foliis argenteis *Wheel. Itin.*

Cytifus Orientalis, Medicæ foliis incanis & villofis, flore flavefcente.

Cytifus Orientalis, latifolius, fubtus incanus.

Pag. 649. Cytifo-Geniftæ fpeciebus addenda fequens.

Cytifo-Genifta Orientalis, minima.

Pag. 649. Coluteæ fpeciebus addenda fequens.

Colutea Orientalis, flore fanguinei coloris, luteâ maculâ notato.

Pag. 650. Coronillæ fpeciebus addendæ fequentes.

Coronilla Cretica, herbacea, flore parvo purpurafcente.

Coronilla Cretica, herbacea, flore magno, candido. *Hedifarum argenteum P. Alp. Exot.* 314.

Coronilla Cretica, herbacea, flore luteo, parvo.

Coronilla Orientalis, herbacea, flore magno, luteo.

Pag. 650. Barbæ Jovis fpeciebus addendæ fequentes.

Barba Jovis Cretica, Linariæ folio, flore luteo, parvo. *An Spartium fpinofum P. Alp. Exot.* 26 ?

Barba Jovis Græca, Linariæ folio argenteo, ampliori, flore luteo, parvo.

Barba Jovis Græca, humillima, Ciceris folio, flore purpuro-Violaceo.

Pag. 652. Cuſcutæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Cuſcuta Cretica, floribus & capitulis minimis.

Cuſcuta Orientalis, viticulis craſſiſſimis, Convolvuli fructu.

Pag. 654. Smilacis ſpeciebus addenda ſequens.

Smilax Orientalis, ſarmentis aculeatis, excelſas arbores ſcandentibus, foliis non ſpinoſis.

Pag. 655. Ricinoidis ſpeciebus addendæ ſequentes.

Ricinoides ex qua paratur Tourneſol Gallorum, folio oblongo & villoſo.

Ricinoides ex qua paratur Tourneſol Gallorum, folio oblongo, ſerrato, non villoſo.

Pag. 656. Echinophoræ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Echinophora Orientalis, montana ſpinoſa.

Echinophora Orientalis, procerior, fructu foliato.

Pag. 656. Niſſoliæ ſpeciebus addenda ſequens.

Niſſolia Orientalis, flore purpureo.

Pag. 661. Tamariſci ſpeciebus addendæ ſequentes.

Tamariſcus Orientalis, foliis planis, flore purpureo.

Tamariſcus Narbonenſis, flore albo.

Pag. 662. Ficûs ſpeciebus addenda ſequens.

Ficus ſylveſtris, Cretica, folio non diviſo, leviter crenato. *Ficus Cypria J. B. 1. 124.*

Pag. 665. Alſines ſpeciebus addenda ſequens.

Alſine Cretica, maritima, ſupina, caule hirſuto, foliis quaſi vermiculatis, flore candido, *Polygonum Creticum, Thymi folio C. B. Prodr. 131.*

DE GENERIBUS PLANTARUM RECENS INSTITUTIS.

Ad Primam-Classem referri debet

HYPOCISTIS.

Tab. 477. HYPOCISTIS est plantæ genus, flore A B monopetalo, campanulato, multifido, cujus posterior pars C D abit in fructum E mollem: intus veluti radiatim divisum F & seminibus fœtum.

Hypoсticidis species seu potius varietates sunt.

Hipocistis Cretica flore purpureo.

Hypocistis purpurea, flore candicante. *Hypocistis purpurea seu Karmesina, cytino candicante Clus. Hist.* 69.

Hypocistis flore luteo. *Hypocistis omnino lutea, seu Ochræ colore Clus. Hist.* 72.

Hypocistis pallescentis coloris, lineis purpurascentibus & nonnihil virescentibus distincta Clus. Hist. 79.

Hyposticis à vocibus græcis ἀπὸ sub & κίσος Cistus: nascitur enim ex radicibus Cisti. φύεται δὲ παρὰ τὰς ῥίζας τῦ κίσου, ἡ λεγομένη ὑποκίσις *ubi notandum* Diosc. lib. 1. cap. 127. *Dioscoridem apprime quidem Hypocistidis florem conferre cum Cytino seu Calyce floris Punicæ, non vero Hypocistidem ipsam cum ipso Cytino ut Interpretes censuerunt: ovum enim nequidem ovo similius est quam flos Hypocistidis Cytino*

Ad Secundam-Classem referri debent

ECHIOIDES.

ECHIOIDES est plantæ genus, flore monopetalo infundibuliformi, sed isoperimetro, qua notâ differt ab Echio. Pistillum enim abit in fructum ex

quatuor feminibus compofitum , caput viperinum æmulantibus.

Echioidis fpeciem unicam novi.

Echioides Orientale , Bugloffi folio , flore luteo , maculis atropurpureis notato.

Echioides quafi planta ad Echium accedens.

Polygonoides.

Polygonoides eft plantæ genus flore A B , monopetalo , rotato & multifido , ex cujus meditullio furgit piftillum C quod deinde abit in fructum D ftriatum , alatum & plerumque villis hirfutum. Tab. 478.

Polygonoidis fpeciem unicam novi.

Polygonoides Orientale , Ephedræ facie.

Polygonoides quafi planta ad Polygonum accedens.

Ad Tertiam-Claffem referri debent

Phelypæa.

Phelypæa eft plantæ genus , flore A monopetalo , anomalo , perfonato , in duo labia diftincto , quorum fuperius A bifidum , erectum , inferius vero B tripartitum. Ex calyce autem C furgit piftillum D pofticæ floris parti E adinftar clavi infixum , quod deinde abit in fructum F fubrotundum , bifariam dehifcentem G , feminibufque fœtum H ut plurimum exiguis I. Tab. 479.

Phelypææ fpecies funt

Phelipæa Orientalis , flore coccineo.

Phelipæa Lufitanica , flore luteo.

Phelipæa ab Illuftriffima Phelipæorum Gente , ex qua tot prodiere Regni administri , quos inter maximè confpiciendi fummus ille Galliarum Cancellarius Ludovicus Phelipeaux , & Hyeronimus Phelipeaux Rei Navalis Præfectus , hujus ævi Mecenates.

Dodartia.

Dodartia eft plantæ genus , flore A monopetalo , anomalo , perfonato , tubulato in duo labia diftincto , quorum fuperius A bifidum , inferius verò B tripartitum. Ex calyce autem C furgit piftillum D pofticæ floris parti K clavi adinftar infixum , quod deinde abit in fructum E feu teftam fubrotundam in duo loculamenta diftinctam F G , feminibus fœtam ut plurimum exiguis H. Tab. 478.

Dodartiæ fpeciem unicam novi.

Dodartia Orientalis , flore purpurafcente.

Dodartia à Clariffimo viro Dionifio Dodart Doctore Medico Parifienfi & Academiæ Regiæ Scientiarum Socio nomen pofui.

MORINA.

Tab. 480 Morina est plantæ genus, flore A B monopetalo, anomalo, tubulato, personato, in duo labia distincto C D, quorum superius C E bifidum est, inferius vero D F tripartitum, Ex calyce autem G plerumque bifido surgit pistillum H posticæ floris parti I adinstar clavi infixum sed sterile: calyx enim G insidet tenero fructui K, qui in alio calyce L tanquam in theca reconditur, abitque deinde in semen ut plurimum subrotundum & angulatum M.

Morinæ speciem unicam novi.

Morina Orientalis, Carlinæ folio.

Morinæ à Clarissimo viro Ludovico Morin Doctore Medico Parisiensi & Academiæ Regiæ Scientiarum Socio nomen posui.

ANBLATUM.

Tab. 481. Anblatum est plantæ genus flore A, B, monopetalo, anomalo, tubulato, personato, in duo labia distincto A, B, C, D ut plurimum indivisa. Ex calyce autem E surgit pistillum F posticæ floris parti G adinstar clavi infixum quod deinde abit in fructum H in calyce E plerumque reconditum, bifariam dehiscentem I K, seminibusque fœtum L ut plurimum subrotundis M.

Anblati species sunt

Anblatum flore è rufo candicante, sive Anblatum Cord. Hist. 89.

Anblatum Orientale, flore purpurascente.

Anblatum à vocibus Germanicis Ohn. *sine*, & Blat. *folium, quasi planta foliis carens, unde Ohnblatum potius dici deberet.*

ELEPHAS.

Tab. 482. Elephas est plantæ genus, flore A B C D monopetalo, anomalo, personato, in duo labia distincto, quorum superius A B C proboscidem refert elephantinam, inferius vero E F G H multifariam dividitur. Ex calyce autem H I surgit pistillum K L posticæ floris parti M adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum N in duo loculamenta divisum O P seminibusque fœtum ut plurimum oblongis Q.

Elephantis species sunt

Elephas Italica, flore magno, proboscide surrecta. *Elephas Campoclarensium Col. part. 1. 188.*

Elephas Orientalis, flore parvo, proboscide surrecta.

Elephas Orientalis, flore magno, proboscide incurva.

Elephas à similitudine floris cum capite Elephantino.

Ad

Ad Quintam Classem referri debent

CAKILE.

CAkile est plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor scilicet petalis B constante, ex cujus calyce C surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum E F hastæ cuspidi similem, ex duabus partibus G H constantem, articulatione quadam conjunctis & semine fætis singulari I K, plerumque oblongo L. Tab. 348.

Cakiles species sunt

Cakile maritima, ampliore folio. *Cakile seu Eruca marina, latifolia, J. B.* 2. 868.

Cakile maritima, angustiore folio. *Cakile quibusdam aliis Eruca marina, & Raphanus marinus J. B.* 2. 867.

Cakile Græca, arvensis, siliqua striata, brevi.

Cakile Orientalis, fructu minimo, verrucoso.

Cakile differt à Crambe fructu ex duabus partibus constante, articulatione connexis. Quapropter ejus species à Crambes genere excludendæ sunt. Pag. 212.

VESICARIA.

VEsicaria est plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor nempe petalis B constante, ex cujus calyce C surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum seu vesicam E seminibus fœtam F plerumque subrotundis G. Tab. 483.

Vesicariæ speciem unicam novi.

Vesicaria Orientalis, foliis dentatis.

Vesicaria dicitur à fructûs formâ.

Ad Sextam Classem referri debent

LEONTOPETALON.

LEontopetalon est plantæ genus, flore A B rosaceo, plurimis scilicet petalis C constante, ex cujus meditullio surgit pistillum D, quod deinde abit in vesicam E seminibus fœtam F ut plurimum sphæricis G H. His notis addenda est radix tuberosa I. Tab. 484.

Leontopetali species sunt

Leontopetalon foliis costæ ramosæ innascentibus. *Leontopetalon Dod. Pemp.* 69.

Leontopetalon foliis costæ simplici innascentibus. *Crysogonum Dioscoridis Ravvolf* 119.

Leontopetalon à vocibus græcis, λέων, λέοντος & πέταλον folium, quasi dicas folium Leoninum.

TELEPHIOIDES.

Tab. 485. Telephioides est plantæ genus, flore A B rosaceo, plurimis scilicet petalis C in orbem positis constante, ex cujus calyce D surgit pistillum E quod deinde abit in fructum F subrotundum, in sex loculamenta divisum, in quibus singulis unicum semen reconditur C ejusdem formæ.

Telephioidis unicam speciem novi.

Telephioides Græca, humifusa, flore albo.
Telephioides à similitudine cum Telephio Imperati.

Ad Nonam Classem referri debent

BULBOCODIUM.

Bulbocodium est plantæ genus, flore Liliaceo, monopetalo, in sex partes diviso: cujus pistillum abit deinde in fructum oblongum, in tria loculamenta divisum, seminibusque fœtum subrotundis. His notis addenda est radix ex geminis tuberculis in rostrum quoddam abeuntibus composita.

Bulbocodii species sunt

Bulbocodium Crocifolium, flore magno, albo, fundo luteo. *Syfirynchium Asprenfium Col. part. 27. Syfirynchium minus angustifolium, flore majore, variegato C. B. Pin. 41. quod proinde è Croci speciebus excludendum est pag. 350.*

Bulbocodium Crocifolium, flore magno, purpurascente, fundo luteo.

Bulbocodium Crocifolium, flore parvo, violaceo. *Syfirynchium Theophrasti Col. part. 1. 328. quod proinde è Croci speciebus excludendum est pag. 351.*

Bulbocodium Crocifolium, flore parvo, croceo.

Bulbocodium Crocifolium, flore parvo, albo.

Bulbocodium minimum, Græcum, flore minimo, albo.

Bulbocodium Græcum, Myosotidis flore.

Bulbocodium foliis Porraceis, fructu rubescente. *Syfirynchium alterum latifolium Col. Part. 1. 329. quod proinde ex Croci speciebus excludendum est pag. 350.*

ERMODACTYLUS.

Hermodactilus est plantæ genus, flore Liliaceo, monopetalo, floris Iridis æmulo sed radice tuberosa & veluti digitata.

Hermodactyli speciem unicam novi.

Hermodactylus folio quadrangulo. *Iris tuberosa, folio anguloso C. B. Pin. 40. Iris tuberosa Belgarum, & secundum Aldrovandum prima Lonchitis Dioscoridis Lob. Icon. 98.*

Ad Duodecimam Classem referri debet

GUNDELIA.

GUndelia est plantæ genus, flore flosculoso, in capitulum quoddam K congesto, plurimis scilicet flosculis ABCDE constante, ex communi quodam calyce F prodeuntibus & tenerrimis fructibus G insidentibus. Hi autem in loculamentis calycis H reconduntur abeuntque deinde in semina I ex rotundo ut plurimum acuminata L. Tab. 486.

Gundeliæ speciem unicam novi, cujus varietates sunt.

Gundelia Orientalis, Acanthi aculeati folio, capite glabro.

Gundelia Orientalis, Acanthi aculeati folio, floribus intensè purpureis, capite araneosa lanugine obsito.

Gundelia, à Charissimo Andrea Gundelio, Germanice Gundelsheimer *qui sese mihi comitem præbuit in Orientali nostra peregrinatione plantarum causâ instituta, magnoque fuit adjumento.*

Ad Decimam-quartam Classem referri debent

ASTEROIDES.

ASteroides est plantæ genus, flore A radiato, cujus scilicet discus B ex plurimis flosculis C corona vero DD ex semiflosculis E componitur, embryonibus F G insidentibus, & calyce H squamoso comprehensis: embryones autem deinde abeunt in semina I plerumque oblonga. Tab. 487.

Asteroidis species sunt.

Asteroides Orientalis, Petasitidis folio, flore maximo.

Asteroides Alpina, Salicis folio. *Aster luteus, angustifolius C. B. Pin. 266.*

Asteroides propter similitudinem Asteris dicitur, à quo tantummodo differt semine pappis carente.

Ad Decimam-quintam Classem referri debent

SALICORNIA.

SAlicornia est plantæ genus, flore A apetalo, calyce carente, ex commissuris enim extremorum foliorum nascuntur stamina & embryones, qui deinde abeunt in capsulam B seu vesiculam unico plerumque semine foetam C. Tab. 485.

Salicorniæ species sunt.

Salicornia geniculata, sempervirens. *Kali geniculatum, majus sempervirens C. B. Pin. 289.*

Salicornia geniculata, annua. *Kali geniculatum brevius, annuum C. B. Pin. 289.*

CYNOCRAMBE.

Tab. 485. CYnocrambe eſt plantæ genus, flore A apetalo, plurimis ſcilicet ſtaminibus calyci B bipartito inſidentibus, conſtante, ſed ſterili. Embryones enim C in aliis ejuſdem plantæ partibus naſcuntur, abeuntque deinde in fructum plerumque ſphæricum D, ſub cujus cuticula E reconditur ſemen F ejuſdem formæ.

Cynocrambes ſpeciem unicam novi.

Cynocrambe Dioſcoridis C. B. Prodr. 59. *Alſines facie planta nova Col. Phytob. part.* 1. 28.

Cynocrambe à vocibus Græcis κύων Canis, *&* κράμβη Braſſica : *quaſi dicas* Braſſicam Caninam.

CANNABINA.

Tab 488. CAnnabina eſt plantæ genus, flore A B apetalo, plurimis ſcilicet ſtaminibus C conſtante, ſed ſterili : fructus enim iis ſpeciebus hujus generis inaſcuntur quæ flore carent, ſuntque capſulæ membranaceæ D oblongæ & ferme trigonæ E, ſeminibus fœtæ F plerumque oblongis.

Cannabinæ ſpecies ſunt

Cannabina Cretica, florifera. *Cannabis lutea, fertilis Contareni P. Alp. Exot.* 298.

Cannabina Cretica, fructifera. *Cannabis lutea, ſterilis Contareni P. Alp. Exot.* 300. *& Cannabis lutea Cretica ex Joanne Pona ejuſdem* 295.

Cannabina, id eſt planta ad Cannabim accedens.

CERATOIDES.

CEratoides eſt plantæ genus, flore apetalo, ſed ſterili : in aliis enim ejuſdem plantæ partibus fructus naſcuntur compreſſi, bicapſulares, in cornua abeuntes & ſeminibus fœti.

Ceratoidis ſpecies ſunt

Ceratoides Orientalis, fruticoſa, Elæagni folio.

Ceratoides Orientalis, major, annua, Pſyllii folio.

Ceratoides Orientalis, minor, annua, Pſyllii folio.

Ceratoides à fructu cornuto, κέρας *enim Græce* cornu *ſignificat.*

Ad Decimam-Octavam Claſſem referri debent

RHAMNOIDES.

Tab. 481. RHamnoides eſt plantæ genus, flore A apetalo : nonnullis ſcilicet ſtaminibus calyci bifolio B inſidentibus conſtante, ſed ſterili. Embryones enim

DE innaſcuntur ſpeciebus hujus generis quæ flore carent, & deinde abeunt in fructum ſeu baccam F unico ut plurimum ſemine fœtam G ſubrotundo H.

Rhamnoidis ſpecies ſunt

Rhamnoides florifera, Salicis foliis.

Rhamnoides fructifera, foliis Salicis, baccis aureis.

Rhamnoides fructifera, foliis Salicis, baccis leviter flaveſcentibus. *Rhamnus* 11. *Cluſ. Hiſt.* 110. *Rhamnus Salicis folio anguſto, fructu flaveſcente C. B. Pin.* 477.

CASIA.

CAſia eſt plantæ genus, flore A apetalo: nonnullis ſcilicet ſtaminibus calyci B C plerumque trifido inſi entibus, conſtante ſed ſterili: Fructus autem iis ſpeciebus ejuſdem generis quæ flore carent innaſcuntur, ſuntque baccæ D ut plurimum ſphæricæ, oſſiculo fœtæ E in quo nucleus reconditur F ejuſdem formæ. *Tab.* 488.

Caſiæ ſpecies recenſentur pag. 664.

EPHEDRA.

EPhedra eſt plantæ genus, flore A apetalo, plurimis ſcilicet ſtaminibus B conſtante, ſed plerumque ſterili. Embryones enim C aliis ejuſdem plantæ partibus, vel iis plantis ejuſdem generis quæ flore carent innaſci ſolent, abeuntque in fructum D E mollem ſeu baccam capſulâ quadam F munitam, ſeminibuſque fœtam G ut plurimum oblongis H. *Tab.* 477.

Ephedræ ſpeciebus pag. 663. *recenſitis addendæ ſequentes.*

Ephedra Cretica, tenuioribus & rarioribns flagellis. *Equiſetum montanum, Creticum P. Alp. Exot.* 141.

Ephedra Orientalis, procerior, flagellis durioribus & mediæ craſſitieti.

Ἐφέδρα *à vocibus Græcis* ἐπὶ ſupra, *mutando* π *in* φ *&* ἕδρα ſedes, *quaſi planta rebus vicinis inſidens: unde &* ἀνάβασις *dicitur, quaſi* aſcendens *ſeu ſcandens,* ἀπὸ τοῦ ἀναβαίνειν *aſcendere.*

Ad Vigeſimam Claſſem referri debet

ELÆAGNUS.

ELæagnus eſt plantæ genus, flore A B monopetalo, tubulato, in quatuor partes plerumque ſecto, cujus calyx C abit deinde in fructum D ut plurimum Olivæformem, oſſiculo fœtum E, in quo nucleus F reconditur ejuſdem formæ. *Tab.* 489.

Elæagni ſpecies ſunt

Eleagnus Orientalis, latifolius, fructu maximo.

Elæagnus Orientalis, anguſtifolius, fructu parvo, Olivæformi, ſubdulci. *Olea*

sylvestris, folio molli incano C. B. Pin. 472. Ziziphus alba Cluf. Hist. 29.

Elæagnus Orientalis, angustifolius, fructu minimo, rotundiori & subacido. *Elæagnus à vocibus Græcis* ἐλαια Olea *&* ἄγνος Vitex, *quasi planta foliis Viticis & Oleæ fructu.*

Ad Vigesimam-secundam Classem referri debet

ALHAGI.

Tab. 489. ALhagi est plantæ genus, flore A B papilionaceo, cujus pistillum C abit deinde in fructum, D, seu siliquam ex multis partibus E quasi articulatione conjunctis compositam, quarum singulæ F semine turgescunt G quasi reniformi. His notis addenda sunt folia alterno ordine nascentia.

Alhagi speciem unicam novi.

Alhagi Maurorum Rauvvolf. 94. *Genista Spartium spinosum foliis Polygoni C. B. Pin. 394. Genista-spinosa, flore rubro Vvheel. Itin.*

INDEX
NOMINUM PLANTARUM.

Prior numerus paginam, alter Tabulam indicat.

Tragoſelinum,

INDEX NOMINUM PLANTARUM,

quæ in propriis locis quæri debent.

Extrait des Registres de l'Academie Royale des Sciences.

SUR le Rapport de Messieurs du Hamel, Dodart, & Morin, de l'Academie Royale des Sciences, qui avoient été priez d'examiner un Livre composé par M. Tournefort de la mesme Academie, intitulé *Corollarium Institutionum Rei Herbariæ, &c.* la Compagnie a jugé que cet ouvrage méritoit d'estre imprimé. Fait en l'assemblée tenuë au Louvre le 9. Decembre 1702.

FONTENELLE,
Sec. de l'Acad.Roy. des Sc.

Supplement

Section premiere

Section seconde

Après polygonatoides

Lilianthos

Lil. flore majore luteo Djuss viv or

Section troisieme

Apres Glaux

Dantia

section quatrieme

Section cinquième

section sixieme

Agres alcea

Monospermalthea

Mon. arborescens villosa flore minore Acad

Urena

ur sinica xanthii facie Dill

Melochia

mel. floribus solitariis capsulis pyramidatis pentagonis
angulosis acutis

Lavatera

lav altheae folio et facie flore albo h cavols

helicocarpos Linnei dict

Ceiba le fromager

Ceib. urticae foliis caudice glabro Pl

Malvaviscus

Malva arborescens flore miniato clauso Dill

Section septieme

apres Bryonia

Luffa

L. arabum seu cucumis reticulatus aegyptius

L. maxima undulato folio auriculato prope basim

Apres Tamnus

Dioscorea

Dios. scandens foliis tamni fructu racemoso

Dios. caule alato folio cordato nervoso

Section huitième

Asperes cruciata

Spermacoce tête de fourmi

Sp. verticillis globosis

Simpla-nobla ~~[illegible]~~

Sim. canariensium lob

Anthospermum

Arapabaca

Ar perennis caule folioso flore majore

Apres nicotiana
Cytharexylum bois de guitare

Apres pervinca
Rauwolfia le bois laiteux

Apres centaurium minus
Triosteospermum

Classe 2

Section seconde

après psyllium

Plantaginella

Apres valerianella

Boerhavia

Classe 2 Section quatrième

apres Cynoglossum

Cynoglossoides

– Cyn. folio caulem ambiente Acad scient

Africana verrucosa et hispida Lippi

Pittonia

pit scandens baccis niveis nigris maculis notatis Plum
l'herbe au chapelet

pit humilis Anchusae foliis Pl

pit arborescens chamaedrifolia major Pl

Section cinquième

Section sixieme

Scoparia lin

Dodecatheon lin

Monieva L

Section septieme

après Alkekengi

Cornutia

Cliffortia

Section premiere

Classe 3

Section seconde

après Rapuntium
Saururus

Piper

Section troisieme

apres Scrophularia

Cuyete

Ruellia

Martynia

Browallia

Selago

Cortusa

Barleria

Camara

Section quatrième

Chelone

Bontia

Mimulus

Section cinquième

Section premiere

classe 4

section seconde

Ruschiana

Amethystea L

monarda

Collinsonia

Section premiere

Classe 5e

Section seconde

Section troisième

Section quatrième

Section cinquième

Section Sixieme

section septieme

Section huitième